

Holy Bible

Aionian Edition®

ترجمه قدیم

Old Persion Version Bible

Holy Bible Aionian Edition ®

ترجمه قدیم

Old Persian Version Bible

Language: Persian

Iran

Creative Commons Attribution 4.0 International, 2018-2025

Source text: eBible.org

Source version: 9/10/2025

Source copyright: Public Domain

Wycliffe Bible Translators, 1895

Formatted by Speedata Publisher 5.3.10 (Pro) on 12/3/2025

100% Free to Copy and Print

TOR Anonymously and <https://AionianBible.org>

Published by Nainoia Inc, <https://Nainoia-Inc.signedon.net>

All profits are given to <https://CoolCup.org>

We pray for a modern Creative Commons translation in every language

Translator resources at <https://AionianBible.org/Third-Party-Publisher-Resources>

Volunteer help and comments are welcome and appreciated!

Celebrate Jesus Christ's victory of grace!

مقدمة

فارسی at AionianBible.org/Preface

The *Holy Bible Aionian Edition* ® is the world's first Bible *un-translation*! What is an *un-translation*? Bibles are translated into each of our languages from the original Hebrew, Aramaic, and Koine Greek. Occasionally, the best word translation cannot be found and these words are transliterated letter by letter. Four well known transliterations are *Christ*, *baptism*, *angel*, and *apostle*. The meaning is then preserved more accurately through context and a dictionary. The Aionian Bible un-translates and instead transliterates eleven additional Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and all mankind, and the nature of afterlife destinies.

The first three words are *aiōn*, *aiōnios*, and *aīdios*, typically translated as *eternal* and also *world* or *eon*. The Aionian Bible is named after an alternative spelling of *aiōnios*. Consider that researchers question if *aiōn* and *aiōnios* actually mean *eternal*. Translating *aiōn* as *eternal* in Matthew 28:20 makes no sense, as all agree. The Greek word for *eternal* is *aīdios*, used in Romans 1:20 about God and in Jude 6 about demon imprisonment. Yet what about *aiōnios* in John 3:16? Certainly we do not question whether salvation is *eternal*! However, *aiōnios* means something much more wonderful than infinite time! Ancient Greeks used *aiōn* to mean *eon* or *age*. They also used the adjective *aiōnios* to mean *entirety*, such as *complete* or even *consummate*, but never infinite time. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs. So *aiōnios* is the perfect description of God's Word which has *everything* we need for life and godliness! And the *aiōnios* life promised in John 3:16 is not simply a ticket to *eternal* life in the future, but the invitation through faith to the *consummate* life beginning now!

The next seven words are *Sheol*, *Hadēs*, *Geenna*, *Tartaroō*, *Abyssos*, and *Limnē Pyr*. These words are often translated as *Hell*, the place of *eternal punishment*. However, *Hell* is ill-defined when compared with the Hebrew and Greek. For example, *Sheol* is the abode of deceased believers and unbelievers and should never be translated as *Hell*. *Hadēs* is a temporary place of punishment, Revelation 20:13-14. *Geenna* is the Valley of Hinnom, Jerusalem's refuse dump, a temporal judgment for sin. *Tartaroō* is a prison for demons, mentioned once in 2 Peter 2:4. *Abyssos* is a temporary prison for the Beast and Satan. Translators are also inconsistent because *Hell* is used by the King James Version 54 times, the New International Version 14 times, and the World English Bible zero times. Finally, *Limnē Pyr* is the Lake of Fire, yet Matthew 25:41 explains that these fires are prepared for the Devil and his angels. So there is reason to review our conclusions about the destinies of redeemed mankind and fallen angels.

The eleventh word, *e/ēsē*, reveals the grand conclusion of grace in Romans 11:32. Please understand these eleven words. The original translation is unaltered and a highlighted note is added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. To help parallel study and Strong's Concordance use, apocryphal text is removed and most variant verse numbering is mapped to the English standard. We thank our sources at eBible.org, Crosswire.org, unbound.Biola.edu, Bible4u.net, and NHEB.net. The Aionian Bible is copyrighted with creativecommons.org/licenses/by/4.0, allowing 100% freedom to copy and print, if respecting source copyrights. Check the Reader's Guide and read at AionianBible.org, with Android, and with TOR network. Why purple? King Jesus' Word is royal and purple is the color of royalty! All profits are given to CoolCup.org.

History

فارسی at AionianBible.org/History

- 06/21/75 - Two boys, P. and J., wonder if Jesus saves all and pray.
- 04/15/85 - Aionian Bible conceived as B. and J. pray.
- 12/18/13 - Aionian Bible announced as J. and J. pray.
- 06/21/15 - Aionian Bible birthed as G. and J. pray.
- 01/11/16 - AionianBible.org domain registered.
- 06/21/16 - 30 translations available in 12 languages.
- 12/07/16 - Nainoia Inc established as non-profit corporation.
- 01/01/17 - Creative Commons Attribution No Derivatives 4.0 license added.
- 01/16/17 - Aionian Bible Google Play Store App published.
- 07/01/17 - 'The Purple Bible' nickname begins.
- 07/30/17 - 42 translations now available in 22 languages.
- 02/01/18 - Holy Bible Aionian Edition® trademark registered.
- 03/06/18 - Aionian Bibles available in print at Amazon.com.
- 09/15/18 - Aionian Bible dedicated as J. and J. pray again.
- 10/20/18 - 70 translations now available in 33 languages.
- 11/17/18 - 104 translations now available in 57 languages.
- 03/24/19 - 135 translations now available in 67 languages.
- 10/28/19 - Aionian Bible nursed as another J. and J. pray.
- 10/31/19 - 174 translations now available in 74 languages.
- 02/22/20 - Aionian Bibles available in print at Lulu.com.
- 05/25/20 - Illustrations by Gustave Doré, La Grande Bible de Tours, Felix Just.
- 08/29/20 - Aionian Bibles now available in ePub format.
- 12/01/20 - Right to left and Hindic languages now available in PDF format.
- 03/31/21 - 214 translations now available in 99 languages.
- 11/17/21 - Aionian Bible Branded Leather Bible Covers now available.
- 12/20/21 - Social media presence on Facebook, Twitter, LinkedIn, YouTube, etc.
- 01/01/22 - 216 translations now available in 99 languages.
- 01/09/22 - StudyPack resources for Bible translation study.
- 01/23/22 - Volunteers celebrate with pie and prayer.
- 02/14/22 - Strong's Concordance from Open Scriptures and STEPBible.
- 02/14/23 - Aionian Bible published on the TOR Network.
- 12/04/23 - Eleēsē added to the Aionian Glossary.
- 02/04/24 - 352 translations now available in 142 languages.
- 05/01/24 - 370 translations now available in 164 languages.
- 08/05/24 - 378 translations now available in 165 languages.
- 08/18/24 - Creative Commons Attribution 4.0 International, if source allows.
- 10/20/24 - Gospel Primer handout format.
- 11/24/24 - Progressive Web Application off-line format.
- 01/28/25 - All profits are given to CoolCup.org.
- 03/12/25 - 382 translations now available in 166 languages.
- 06/21/25 - 468 translations now available in 230 languages.
- 09/01/25 - 538 translations now available in 291 languages.

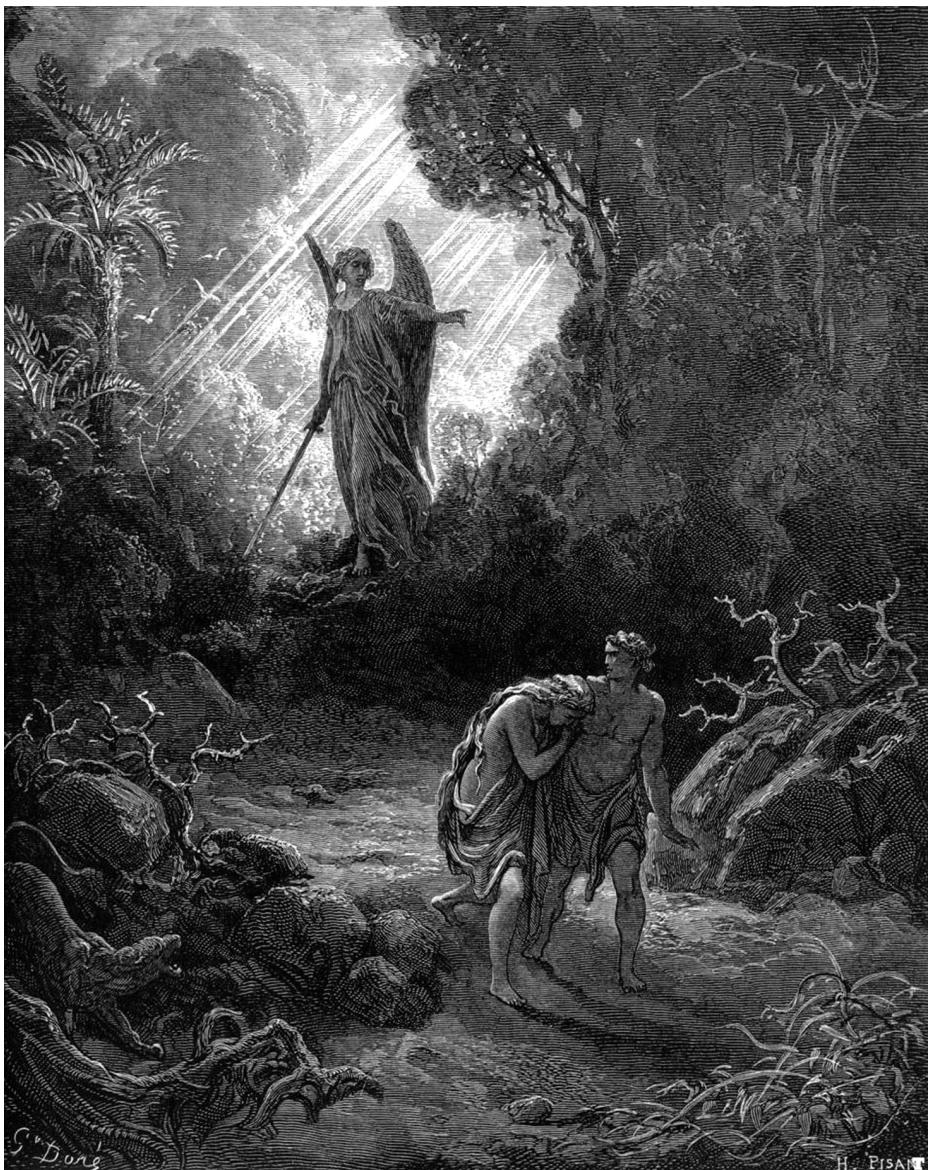
جدول محتوا

عهد جدید

كتاب عهد عتيق

577	مئّى	1	پدايش
600	مرقس	35	خروج
615	لوقا	63	لاويان
639	يوحنا	84	اعداد
658	كارهای رسولان	113	ثنية
681	روميان	138	يوشع
691	اول قرنبيان	155	داوران
700	دوم قرنبيان	172	روت
706	غلاطيان	175	اول سموئيل
710	افسسيان	198	دوم سموئيل
713	فيليبيان	217	اول پادشاهان
716	كولسيان	239	دوم پادشاهان
718	1 تسالونيكيان	260	اول تواریخ
720	2 تسالونيكيان	279	دوم تواریخ
722	1 تيموتاوس	303	عزرا
725	2 تيموتاوس	310	نحemia
727	تيطس	320	استر
729	فليمون	326	اتيوب
730	عبرانيان	344	مزامير
737	يعقوب	388	امثال
740	اول بطرس	404	جامعه
743	دوم بطرس	410	غزل غرلها
745	اول يوحنا	413	اشعيا
748	دوم يوحنا	448	ارميا
749	سوم يوحنا	488	سوگنامه
750	يهودا	492	حرقيال
751	مکاشفة يوحنا	528	دانیال
		539	هوشع
		545	بوئيل
		547	عاموس
		551	عوبديا
		552	يونس
		554	ميكا
	ضميمه	557	ناحوم
	راهنمای خوانندگان	559	حقوق
	واژه نامه	561	صفانيا
	نقشه ها	563	حجای
	سرنوشت	565	زکريا
	Doré تصاویر	572	ملائكي

كتاب عهد عتيق

بس آدم را بیرون کرد و به طرف شرقی باع عدن، کرویان را مسکن داد و شمشیر آتشباری را که به هر سو گردش می کرد تا طریق درخت
حیات را محافظت کند.

پیدایش ۳:۲۴

پیدایش

بر تمامی زمین و همه حشراتی که بر زمین می خزند، حکومت نماید.» ۲۷ پس خدا آدم را بصورت خود آفرید. او بصورت خدا

۱ در ابتدا، خدا آسمانها و زمین را آفرید. ۲ وزمین تهی و بایر آفرید. ایشان را نو و ماده آفرید. ۳ و خدا ایشان را برکت داد و بود و تاریکی بر روی لجه. و روح خدا سطح آبها را فرو گرفت. خدا بدیشان گفت: «بارور و کثیر شوید و زمین را پر سازید و در ۴ و خدا گفت: «روشنایی بشود». و روشنایی شد. ۵ و خدا آن سلطنت نماید، و بر ماهیان دریا و پرندگان آسمان و همه حیواناتی روشنایی را دید که نیکوست و خداروشنایی را از تاریکی جدا که بر زمین می خزند، حکومت کنید.» ۶ و خدا گفت: «همانا ساخت. ۷ و خداروشنایی را روز نامید و تاریکی را شب نامید. همه علف های تخم داری که بر روی تمام زمین است و همه وشم بود و صبح بود، روزی اول. ۸ و خدا گفت: «فلکی باشد درختهایی که در آنها میوه درخت تخم دار است، به شما دادم تا در میان آبها و آبهای از آبها جدا کند.» ۹ و خدا فلک را ساخت برای شما خوارک باشد. ۱۰ و به همه حیوانات زمین و به همه آبهای زیر فلک را از آبها بالای فلک جدا کرد. و چنین شد. پرندگان آسمان و به همه حشرات زمین که در آنها حیات است، هر ۱۱ و خدا گفت: «آبهای زیر آسمان در یکجا جم شود و ساخته بود، دید و همانا پسیار نیکو بود. و شام بود و صبح بود، دوم. ۱۲ و خدا گفت: «آبهای ظاهر گردد.» و چنین شد. ۱۳ و خدا خشکی را زمین روزششم.

نماید و اجتماع آبها رادریا نامید. و خدا دید که نیکوست. ۱۴ و آسمانها و زمین و همه لشکر آنها تمام شد. ۱۵ و خدا گفت: «زمین نباتات برویاند، علفی که تخم یاوردو درخت میوه ای که موافق جنس خود میوه آورد که تخشم در آن باشد، بر روزی زمین.» و چنین شد. ۱۶ و زمین نباتات را رویاند، علفی که موافق جنس خود تخم آورد و درخت میوه داری که تخشم در آن، روزهشتم را میارک خواند و آن را تقدیس نمود، زیرا که در آن آرام گرفت، از همه کار خود که خدآفرید و ساخت. ۱۷ این است پیدایش آسمانها و زمین در حین آفرینش آنها در روزی که یهود، خدا، زمین و آسمانها را ساخت. ۱۸ و هیچ نهال صحراء هنوز در زمین نبود و هیچ علف صحراء هنوز نزدیک بود، زیرا خداوند خدا سالها باشد. ۱۹ و نیزها در فلک آسمان پاشند تا بر زمین روشنایی دهند. و چنین شد. ۲۰ و خدا دو نیر بزرگ ساخت، نیر اعظم را برای سلطنت روز و نیر اصغر را برای سلطنت شب، و ستارگان را. ۲۱ و خدا آنها را در فلک آسمان گذاشت تا بر زمین روشنایی دهند، ۲۲ و تسلط نمایند بر روز و بر شب، و روشنایی را از تاریکی جدا کنند. و خدا دید که نیکوست. ۲۳ و شام بود و ۲۴ و خداوند خدا هر درخت خوشمنا و خوش خوارک را از زمین میگردید، ۲۵ و خدا نهندگان بزرگ آفرید و همه جانداران خزند را، که آنها از آنها موافق اجناس آنها بودند، و همه پرندگان بالدار را به اجناس آنها. و خدا دید که نیکوست. ۲۶ و خدا آنها را از عدهن پیرون آمد تا باغ را سیراب کند، و از بدرها. ۲۷ و نهری از عدهن پیرون آمد تا باغ را سیراب کند، و از آنها منقسم گشته، چهار شعبه شد. ۲۸ نام اول افسون است که تمام زمین حویله را که در آنجا طلاست، احاطه می کند. ۲۹ آنها از آنها موافق اجناس آنها بودند، و همه پرندگان بالدار را به اجناس آنها. و خدا دید که نیکوست. ۳۰ و خدا آنها را از عدهن پیرون آمد تا باغ را سیراب کند، و از آنها را احاطه می کند. ۳۱ و نام نهر دوم جیحون که تمام زمین کوش را احاطه می کند. ۳۲ و خدا گفت: «زمین، جانوران را موافق اجناس آنها پنجم. ۳۳ و خدا گفت: «زمین، جانوران را موافق اجناس آنها است. و نهرچهارم فرات. ۳۴ پس خداوند خدا آدم را گرفت و پیرون آورد، بهایم و حشرات و حیوانات زمین به اجناس آنها.» و ۳۵ پس خدا حیوانات زمین را به اجناس آنها ساخت و ۳۶ و خداوند خدا آدم را امرفومده، گفت: «از همه بهایم را به اجناس آنها و همه حشرات زمین را به اجناس آنها. و درختان باغ بی ممانعت بخور، ۳۷ اما از درخت معرفت نیک و بد خدا دید که نیکوست. ۳۸ و خدا گفت: «آدم را بصورت ما و زنهرانخوری، زیرا روزی که از آن خوردی، هر آینه خواهی مرد.» موافق شیوه ما بسازیم تا بر ماهیان دریا و پرندگان آسمان و بهایم و خداوند خدا گفت: «خوب نیست که آدم تنها باشد. پس

برایش معاونی موافق وی بسازم.» ۱۹ و خداوند خدا هر حیوان افرون گردانم؛ با ال فرزندان خواهی زاید و اشتیاق تو به شوهرت صحراء و هر پرنده آسمان را از زمین سرشت و نزدآمد آورد تا بییند که خواهد بود و او بر تو حکمرانی خواهد کرد.» ۲۰ و به آدم گفت: چه نام خواهد نهاد و آنچه آدم هر ذی حیات را خواند، همان نام «چونکه سخن زوجه ات راشنیدی و از آن درخت خورده که او شد. ۲۰ پس آدم همه بهایم و پرنگان آسمان و همه حیوانات امرفومده، گفتم از آن نخوری، پس بسبب توزیمن ملعون شد، و صحراء را نام نهاد. لیکن برای آدم معاونی موافق وی یافت نشد. تمام ایام عمرت از آن بارنج خواهی خورد. ۱۸ خار و خس نیز ۲۱ و خداوند خدا، خواهی گران بر آدم مستولی گردانید تا بخت، برایت خواهد رویانید و سیره های صحراء را خواهی خورد، ۱۹ و به و یکی از دنده هایش را گرفت و گوشت در جایش پر کرد. ۲۲ و عرق پیشانی ات نان خواهی خوردتا جینی که به خاک راجع خداوند خدا آن دنده را که از آدم گرفته بود، زنی بنا کرد و وی را گردی، که از آن گرفته شدی زیرا که تو خاک هستی و به خاک به نزد آدم آورد. ۲۳ و آدم گفت: «همانا ناینس است خواهانی از خواهی برگشت.» ۲۰ و آدم زن خود را حوا نام نهاد، زیرا که استخوانهایم و گوشتشی از گوشتم، از این سبب «نسا» نامیده شود امدادر جمیع زندگان است. ۲۱ و خداوند خدا را که از آدم و زیرا که از انسان گرفته شد.» ۲۴ از این سبب مرد پدر و مادر خود را نش از پوست ساخت و ایشان را پوشانید. ۲۲ و خداوند خدا ترک کرده، با زن خویش خواهد پیوست و یک تن خواهند بود. گفت: «همانا انسان مثل یکی از ما شده است، که عارف نیک ۲۵ و آدم و زنش هر دو بر همه بودند و خجلت نداشتند.

نیز گرفته بخورد، و تا به ابد زنده ماند.» ۲۳ پس خداوند خدا، او ۳ و مار از همه حیوانات صحراء که خداوند خدا ساخته بود، را از باغ عدن بیرون کرد تا کار زمینی را که از آن گرفته شده بود، هشیارتر بود. و به زن گفت: «آیا خدا حقیقت گفته است که از بکنید. ۲۴ پس آدم را بیرون کرد و به طرف شرقی باغ عدن، همه درختان باغ نخورید؟» ۲ زن به مار گفت: «از میوه درختان کروپیان را مسکن داد و شمشیراتشباری را که به هر سو گردش باغ می خوریم، ۳ لکن از میوه درختی که در وسط باغ است، خدا می کرد تا طریق درخت حیات را محافظت کند. ۴ مار به گفت از آن نخورید و آن را لمس مکنید، مبادا بمیرید.»

زن گفت: «هر آیه نخواهید مرد، ۵ بلکه خدا می داند دروزی که ۴ و آدم، زن خود حوا را بشناخت و او حامله شده، قائن را از آن بخورید، چشمان شما باز شود و مانند خدا عارف نیک و زاید. و گفت: «مردی از یهوه حاصل نمودم.» ۲ و بار دیگر بد خواهید بود.» ۶ و چون زن دید که آن درخت برای خوارک برادر او هایلی را زایدید. و هایلی گله بان بود، و قائن کارکن زمین نیکوست و بینظر خوشنما و درختی دلپذیر دانش افرا، پس از میواش بود. ۳ و بعد از مرور ایام، واقع شد که قائن هدیه ای از محصول گرفته، بخورد و به شوهر خود نیز داد و اخورد. ۷ آنگاه چشمان زمین برای خداوند آورد. ۴ و هایلی نیزار نخست زادگان گله هر دو ایشان باز شد و فهمیدند که عربانند. پس برگهای انجیر به خویش و پیه آنها هدیه ای آورد. و خداوند هایلی و هدیه او را هم دوخته، سترها برای خویشتن ساختند. ۸ و آواز خداوند خدا در میان درختان باغ پنهان خداوند به قائن گفت: «چرا خشنماش شدی؟ و چرا سر خود را زن خویشتن را از حضور خداوند خدا در میان درختان باغ پنهان خداوند به قائن گفت: «کجا هستی؟» بزیرافکریدی؟ ۷ اگر نیکوکویی می کردی، آیا مقبول نمی شدی؟ و اگر کردند. ۹ و خداوند خدا آدم راندا درداد و گفت: «کجا هستی؟» بزیرافکریدی؟ ۷ اگر نیکوکویی می کردی، آیا مقبول نمی شدی؟ و اگر ۱۰ گفت: «چون اواتز را در باغ شنیدم، ترسان گشتم، زیرا که نیکوکویی نکردم، گناه بر در، درکمین است و اشتیاق تو دارد، عربانم. پس خود را پنهان کردم.» ۱۱ گفت: «که تو را آکا هانید اما تو بر وی مسلطشوی.» ۸ و قائن با برادر خود هایل سخن که عربانی؟ آیا از آن درختی که تو راقد غن کردم که از آن نخوری، گفت. و واقع شد چون در صحراء بودند، قائن بر برادر خود هایل خوردی؟! ۱۲ آدم گفت: «این زنی که قین من ساختی، وی از برخاسته او را کشت. ۹ پس خداوند به قائن گفت: «برادرت میوه درخت به من داد که خوردم.» ۱۳ پس خداوند خدا به زن هایل کجاست؟» گفت: «نمی دام، مگر پاسیان برادرم هستم؟» ۱۴ گفت: «این چه کار است که کردی؟» زن گفت: «مار مرا اغوا ۱۰ گفت: «چه کرد های؟ خون برادرت از زمین نزد من فریاد برمی نمود که خوردم.» ۱۴ پس خداوند خدا به مار گفت: «چونکه آورد! ۱۱ و اکنون تو ملعون هستی از زمینی که دهان خود را باز این کار کردی، از جمیع بهایم و از همه حیوانات صحراء ملعون تر کرد تا خون برادرت را ازدست فرو برد. ۱۲ هر گاه کار زمین هستی! بر شکمت راه خواهی رفت و تمام ایام عمرت خاک کنی، همانا قوت خود را دیگر به تو ندهد. و پیشان و آواره در خواهی خورد. ۱۵ وعداوت در میان تو و زن، و در میان ذریت تو جهان خواهی بود.» ۱۳ قائن به خداوند گفت: «عقویتم از تحمل و ذرت وی می گذارم؛ او سر تو را خواهد کوبید و تو پاشنه وی را زیاده است. ۱۴ اینک مرالمروز بر روی زمین مطرود ساختی، و از خواهی کویید.» ۱۶ و به زن گفت: «ال و حمل تو را بسیار روی تو پنهان خواهم بود. و پیشان و آواره درجهان خواهیم بود و

واقع می شود هر که مرا باید، مرا خواهد کشت.» ۱۵ خداوند به همه ایام مهلهلیل، هشتصد و نو و پنج سال بود که مرد. ۱۸ و
وی گفت: «پس هر که قائن را بکشد، هفت چندان انتقام گرفته بارد صد و شصت و دو سال بزیست، و خنوج را آورد. ۱۹ و
شود.» و خداوند به قائن نشانی ای داد که هر که او را باید، وی را بارد بعد از آوردن خنوج، هشتصد سال زندگانی کرد و پسران
نکشد. ۱۶ پس قائن از حضور خداوند بیرون رفت و در زمین نو، و دختران آورد. ۲۰ و تمامی ایام بارد، نهصد و شصت و دو سال
بطرف شرقی عدن، ساکن شد. ۱۷ و قائن زوجه خود را شناخت. بود که مرد. ۲۱ و خنوج شصت و پنج سال بزیست، و متوالح را
پس حامله شده، خنوج را زاید. و شهری بنا می کرد، و آن شهر را آورد. ۲۲ و خنوج بعد از آوردن متواالح، سیصد سال با خدا راه
به اسم پسر خود، خنوج نام نهاد. ۱۸ ویرای خنوج عیراد متولد می رفت و پسران و دختران آورد. ۲۳ و همه ایام خنوج، سیصد و
شصت، و عیراد، محبوبائیل را آورد، و محبوبائیل، متواالیل را آورد، شصت و پنج سال بود. ۲۴ و خنوج با خدا راه می رفت و نایاب
ومتواالیل، لمک را آورد. ۱۹ و لمک، دو زن برای خود گرفت، شد، زیرا خدا او را برگرفت. ۲۵ و متواالح صد و هشتاد و هفت
یکی را عاده نام بود و دیگری را ظله. ۲۰ و عاده، یا بال را زاید. سال بزیست، و لمک را آورد. ۲۶ و متوالح بعداز آوردن لمک،
وی پدر خیمه نشینان و صاحبان مواشی بود. ۲۱ و نام برادرش هفتصد و هشتاد و دو سال زندگانی کرد و پسران و دختران آورد.
بیوال بود. وی پدر همه نوازندهان بريط و نی بود. ۲۲ و ظله نیز ۲۷ پس جمله ایام متواالح، نهصد و شصت و نه سال بود که مرد.
تولی قائن را زاید، که صانع هر آلت مس و آهن بود. و خواهر تولی ۲۸ و لمک صد و هشتاد و دو سال بزیست، و پسری آورد. ۲۹ و
قائن، نعمه بود. ۲۳ و لمک به زنان خود گفت: «ای عاده و وی را نوح نام نهاده گفت: «این ما را تسلی خواهد داد از اعمال
ظله، قول مرابشود! ای زنان لمک، سخن مرا گوش گیرید! زیرا ما و از محنت دستهای ما از زمینی که خداوند آن راملاعن کرد.»
مردی را کشتم بسبیج جراحت خود، وجوانی را بسبیج ضرب ۳۰ و لمک بعد از آوردن نوح، پانصد و نو و پنج سال زندگانی
خویش. ۲۴ اگر برای قائن هفت چندان انتقام گرفته شود، هر آینه کرد و پسران و دختران آورد. ۳۱ پس تمام ایام لمک، هفتصد و
برای لمک، هفتاد و هفت چندان. ۲۵ پس آدم باز دیگرگن خود هفتاد و هفت سال بود که مرد. ۳۲ و نوح پانصد ساله بود، پس
را شناخت، و او پسری بزاد و او را شیث نام نهاد، زیرا گفت: نوح سام و حام و یافت را آورد.
«خدا نسلی دیگر به من قرارداد، به عوض هایپل که قائن او را
کشت.» ۲۶ ویرای شیث نیز پسری متولد شد و او را انوش نامید. ۶ واقع شد که چون آدمیان شروع کردند به زیاد شدن بر روی
زمین و دختران برای ایشان متولد گردیدند، ۲ پسران خدا دختران در آنوقت به خواندن اسم بهوه شروع کردند.
آدمیان را دیدند که نیکومنظرند، و از هر کدام که خواستند، زنان ۵ این است کتاب پیدایش آدم. در روزی که خدا آدم را آفرید، برای خویشتن می گرفتند. ۲ و خداوند گفت: «روح من در انسان
به شبیه خدا او را شناخت. ۲ نرو ماده ایشان را آفرید. و ایشان دائم داروی نخواهد کرد، زیرا که او نیز بشر است. لیکن ایام وی
را برکت داد و ایشان را «آدم» نام نهاد، در روزآفرینش ایشان. ۳ و صد و بیست سال خواهد بود.» ۴ و در آن ایام مردان تنومند در
آدم صد و سی سال بزیست، پس پسری به شبیه و بصورت خود زمین بودند. و بعد از هنگامی که پسران خدا به دختران آدمیان
آورد، و او را شیث نامید. ۴ وایام آدم بعد از آوردن شیث، هشتصد درآمدند و آنها برای ایشان اولاد زیلدند، ایشان جبارانی بودند که در
سال بود، و پسران و دختران آورد. ۵ پس تمام ایام آدم که زیست، زمان سلف، مردان نامور شدند. ۵ و خداوند دید که شرارت انسان
نهصد و سی سال بود که مرد. ۶ و شیث صد و پنج سال در زمین بسیار است، و هرتصور از خیالهای دل وی دائم محض
بزیست، و انوش را آورد. ۷ و شیث بعد از آوردن انوش، هشتصد و پانزده سال ویرندگان هوا را، چونکه متأسف شدم از ساختن ایشان. ۸ اما
زندگانی کرد و پسران و دختران آورد. ۱۱ پس جمله ایام انوش نوح در نظر خداوند التفات یافت. ۹ این است پیدایش نوح.
نهصد و پنج سال بود که مرد. ۱۲ و قیبان هفتاد سال بزیست، و نوح مردی عادل بود، و در عصر خود کامل. و نوح با خدا راه
مهلهلیل را آورد. ۱۳ و قیبان بعد از آوردن مهلهلیل، هشتصد و می رفت. ۱۰ و نوح سه پسر آورد: سام و حام و یافت. ۱۱ و زمین
چهل سال زندگانی کرد و پسران و دختران آورد. ۱۴ و تمامی ایام نیز بینظیر خدا فاسد گردیده و زمین از ظلم پر شده بود. ۱۲ و خدا
قیبان، نهصد و ده سال بود که مرد. ۱۵ و مهلهلیل، شصت و پنج زمین را دید که اینکه فاسدشده است، زیرا که تمامی بشر راه خود
سال بزیست، و بارد را آورد. ۱۶ و مهلهلیل بعد از آوردن بارد، را بر زمین فاسد کرده بودند. ۱۳ و خدا به نوح گفت: «(نهایی
هشتصد و سی سال زندگانی کرد و پسران و دختران آورد. ۱۷ پس تمامی بشر به حضور رسیده است، زیرا که زمین بسبیج ایشان پر

از ظلم شده است. و اینک من ایشان را با زمین هلاک خواهم جسدی که روح حیات دارد، نزد نوح به کشته درآمدند. ۱۶ و ساخت. ۱۴ پس برای خود کشته ای از چوب کوفر بساز، و آنهایی که آمدن نر و ماده از هر ذی جسد آمدند، چنانکه خدا هجرات درکشته بنا کن و درون و بیرونش را به قیر بیندا. ۱۵ و آن وی را امرفومه بود. و خداوند در را از عقب او بست. ۱۷ و را بدین ترکیب بساز که طول کشته سیصدزار باشد، و عرضش طوفان چهل روز بر زمین می آمد، و آب همی افود و کشته را پنجاه ذراع و ارتفاع آن سی ذراع. ۱۶ و روشنی ای برای کشته برداشت که از زمین بلندش. ۱۸ و آب غلبه یافته، بر زمین همی بساز و آن را به ذراعی از بالا تمام کن. و در کشته را در جنب آن افود، و کشته بر سطح آب می رفت. ۱۹ و آب بر زمین زیاد و بگذار، و طبقات تحتانی و وسطی و فوقانی بساز. ۲۰ زیرا اینک زیاد غلبه یافت، تا آنکه همه کوههای بلندکه زیر تمامی آسمانها من طوفان آب را بر زمین می آورم تا هر جسدی را که روح حیات در بود، مستور شد. ۲۰ پانزده ذراع بالاتر آب غلبه یافت و کوههای آن باشد، از زیرآسمان هلاک گردانم. و هرچه بر زمین است، مستور گردید. ۲۱ و هر ذی جسدی که بر زمین حرکت می کرد، خواهد مرد. ۲۲ لکن عهد خود را با تو استوارمی سازم، و به ازپندگان و بهایم و حیوانات و کل حشرات خزنده بر زمین، و کشته در خواهی آمد، تو پرسرانت و زوجه ات و ازواج پسرانت با جمیع آدمیان، مردن. ۲۲ هر که دم روح حیات در بینی او بود، از تو. ۱۹ و از جمیع حیوانات، از هر ذی جسدی، جفتی از همه به هر که در خشکی بود، مرد. ۲۳ و خدا محو کرد هر موجودی را کشته در خواهی آورد، تا با خویشتن زنده نگاه داری، نر و ماده که بروی زمین بود، از آدمیان و بهایم و حشرات و پیندگان آسمان، باشند. ۲۰ از پیندگان به اجناس آنها، و از بهایم به اجناس آنها، پس از زمین محو شدند. و نوح بالانچه همراه وی در کشته بود و از همه حشرات زمین به اجناس آنها، دود او را همه نزدتو آیید تا فقط باقی ماند. ۲۴ و آب بر زمین صد و پنجاه روز غلبه می یافت. زنده نگاه داری. ۲۱ و از هر آذوقه ای که خوده شود، پیغام و نزد **۲۲** بهایمی را که با وی در کشته بودند، بیاد آورد. و خدا خود ذخیره نما تابرای تو و آنها خوارک باشد.» ۲۲ پس نوح چنین بادی بر زمین وزاند و آب ساکن گردید. ۲ و چشمها لجه و کرد و به هرچه خدا او را امر فرمود، عمل نمود. روزنهای آسمان بسته شد، و باران از آسمان باز ایستاد. ۲ و آب **۲۳** و خداوند به نوح گفت: «تو و تمامی اهل خانه ات به رفته رفته از روی زمین برگشت. و بعد از انتضای صد و پنجاه کشته در آیید، زیرا تو را در این عصر به حضور خود عادل دیدم. روز، آب کم شد، ۴ و روز هفدهم ازمه هفتم، کشته بر کوههای ۲ و از همه بهایم پاک، هفت هفت، نر و ماده با خود پیغام و از آزادرات قرار گرفت. ۵ و تا ماه دهم، آب رفته رفته کمتر می شد، و بهایم ناپاک، دودو، نر و ماده، ۳ و از پیندگان آسمان نیز هفت دررزو اول از ماه دهم، قله های کوهها ظاهر گردید. ۶ و واقع شد هفت، نر و ماده را، تا نسلی بر روی تمام زمین نگاه داری. بعد از چهل روز که نوح در پیچه کشته را که ساخته بود، باز کرد. ۴ زیرا که من بعد از هفت روز دیگر، چهل روز و چهل شب باران **۷** و زاغ را رها کرد. او بیرون رفته، در تدد می بود تا آب از زمین می بارانم، و هر موجودی را که ساخته ام، از روی زمین مجموعی خشک شد. ۸ پس کبوتر را از نزد خود رها کرد تا بیند که آیا آب سازم. ۵ پس نوح موافق آنچه خداوند او را امر فرموده بود، عمل از روی زمین کم شده است. ۹ اما کبوتر چون نشیمنی برای کف نمود. ۶ و نوح ششصد ساله بود، چون طوفان آب بر زمین آمد. پای خود نیافت، زیرا که آب در تمام روی زمین بود، نزد وی به ۷ و نوح پیسانش و زنش و زنان پیسانش با وی از آب طوفان به کشته برگشت. پس دست خود را دراز کرد و آن را گرفته نزد خود کشته درآمدند. ۸ از بهایم پاک و از بهایم ناپاک، و از پیندگان و به کشته درآورد. ۱۰ و هفت روز دیگر نیز درنگ کرده، باز کبوتر از همه حشرات زمین، ۹ دودو، نر و ماده، نزد نوح به کشته را از کشته رها کرد. ۱۱ و در وقت عصر، کبوتر نزد وی برگشت، درآمدند، چنانکه خدا نوح را امر کرده بود. ۱۰ و واقع شد بعد از و اینک برگ زیتون تازه در منقار وی است. پس نوح دانست که هفت روز که آب طوفان بر زمین آمد. ۱۱ و در سال ششصد آب از روی زمین کم شده است. ۱۲ و هفت روز دیگر نیز توقف از زندگانی نوح، در روز هفدهم از ماه دوم، در همان روز جمیع نموده، کبوتر را رها کرد، او دیگر نزد وی برگشت. ۱۳ و در چشمها لجه عظیم شکافته شد، و روزنهای آسمان گشوده. سال ششصد و یکم در روز اول از ماه اول، آب از روی زمین ۱۲ و باران، چهل روز و چهل شب بر روی زمین می بارید. ۱۳ در خشک شد. پس نوح پوشش کشته را برداشت، نگریست، و همان روز نوح پیسانش، سام و حام و یافث، و زوجه نوح و سه اینک روی زمین خشک بود. ۱۴ و در روز بیست و هفتم از ماه زوجه پیسانش، با ایشان داخل کشته شدند. ۱۴ ایشان و همه دوم، زمین خشک شد. ۱۵ آنگاه خدا نوح رامخاطب ساخته، حیوانات به اجناس آنها، و همه بهایم به اجناس آنها، و همه گفت: «از کشته بیرون شو، توو زوجه ات و پسرانت و حشراتی که بر زمین می خزند به اجناس آنها، و همه پیندگان از ازواج پسرانت با تو. ۱۷ و همه حیواناتی را که نزد خود داری، به اجناس آنها، همه مرغان و همه بالداران. ۱۵ دودواز هر ذی هرذی جسدی را از پیندگان و بهایم و کل حشرات خزنده بر

زمین، با خود بیرون آور، تا بر زمین منتشر شده، در جهان بارور و ۱۷ و خدا به نوح گفت: «این است نشان عهدی که استوار کثیر شوند.» ۱۸ پس نوح و پسران او و زنش و زنان پسرانش، با ساختنم در میان خود و هر ذی جسدی که بر زمین است.» ۱۸ وی بیرون آمدند. ۱۹ و همه حیوانات و همه حشرات و همه پسران نوح که از کشتی بیرون آمدند، سام و حام و یافث بودند. پرنده‌گان، و هرچه بر زمین حرکت می‌کند، به اجتناس آتها، از و حام پدر کتعان است. ۱۹ این‌ناند سه پسر نوح، و از ایشان کشته بودند. ۲۰ و نوح مذبحی برای خداوند بنا کرد، و از تمامی جهان منشعب شد. ۲۰ و نوح به فلاحت زمین شروع هر بهیمه پاک واژ هر پرنده پاک گرفته، قریانی های سوختنی کرد، و تاکستانی غرس نمود. ۲۱ و شراب نوشیده، مست شد، و برمندیح گذرانید. ۲۱ و خداوند بوی خوش بود و خداوند در دل در خیمه خود عربان گردید. ۲۲ و حام، پدر کتعان، برهنگی پدر خود گفت: «بعد از این دیگر زمین را بسبب انسان لعنت نکنم، خود را دید و دو برادر خود را بیرون خبر داد. ۲۳ و سام و یافث، زیرا که خیال دل انسان از طفولیت بد است، و بار دیگر همه ردا را گرفته، بر کتف خود انداختند، و پس رفته، برهنگی پدر خود حیوانات را هلاک نکنم، چنانکه کردم. ۲۴ مادامی که جهان را پوشانیدند. و روی ایشان بازپس بود که برهنگی پدر خود را باقی است، زرع و حصاد، و سرما و گرما، و زمستان و تابستان، و ندیدند. ۲۴ و نوح از مستی خود به هوش آمده، دریافت که پسرکرهش با وی چه کرده بود. ۲۵ پس گفت: «کتعان ملعون روز و شب موقف نخواهد شد.» ۲۶ و گفت: «کتعان ملعون باد! برادران خود را بنده بندگان باشد.» ۲۶ و گفت: «متبارک ۹ و خدا، نوح و پسرانش را برکت داده، پیدیشان گفت: «بارور باد یهوه خدای سام! و کتعان، بنده او باشد. خدا یافث را و کثیر شوید و زمین را پر سازید. ۲ و خوف شما و هیبت شما بر وسعت دهد، و در خیمه های سام ساکن شود، و کتعان بنده او همه حیوانات زمین و بر همه پرنده‌گان آسمان، و بر هرچه بر زمین باشد.» ۲۸ و نوح بعد از طوفان، سیصد و پنجاه سال زندگانی می‌خزد، و بر همه ماهیان دریا خواهد بود، به دست شما تسلیم کرد. ۲۹ پس جمله ایام نوح نهصده و پنجاه سال بود که مرد. شده‌اند. ۳ و هرجنبدهای که زندگی دارد، برای شما طعام باشد.

۱۰ این است پیدایش پسران نوح، سام و حام و یافث. و از همه را چون علف سبز به شما دادم، ۴ مگرگوش را با جانش که خون او باشد، مخورید. ۵ و هر آینه انتقام خون شما را برای جان ایشان بعد از طوفان پسران متولد شدند. ۲ پسران یافث: جومر و شما خواهم گرفت. از دست هر حیوان آن را خواهم گرفت. واژ ماجوج و مادای ویاوان و تویال و ماشک و تیراس. ۳ و پسران دست انسان، انتقام جان انسان را از دست برادرش خواهم گرفت. جومر: اشکناز و ریفات و توجرم. ۴ و پسران یاوان: الیشه و ۶ هر که خون انسان ریزد، خون وی به دست انسان ریخته شود. زیرا ترشیش و کتیم و رودانیم. ۵ از ایان جزایرها منشعب شدند خدالانسان را به صورت خود ساخت. ۷ و شما بازرو و کثیر شوید، در اراضی خود، هر یکی موافق زبان و قبیله‌اش در امت های و در زمین منتشر شده، در آن بیفزاید.» ۸ و خدا نوح و پسرانش خویش. ۶ و پسران حام: کوش و مصرايم و فوط و کتعان. ۷ و را با وی خطاب کرده، گفت: ۹ «اینک من عهد خود را با شما پسران کوش: سبا و حویله و سبته و رعمه و سبتكا. و پسران رعمه: و بعداز شما با ذریت شما استوار سازم، ۱۰ و با همه جانورانی شبا و ددان. ۸ و کوش نمرود را آورد. او به جبار شدن در جهان که با شما باشند، از پرنده‌گان و بهایم و همه حیوانات زمین با شروع کرد. ۹ وی در حضور خداوند صیادی جبار بود. از این شما، با هرچه از کشتی بیرون آمد، حتی جمیع حیوانات زمین. ۱۰ و ابتدای مملکت وی، بابل بود و ارک و اکد و کلنه در زمین ۱۱ و عهد خود را با شما استوار می‌گردانم که بار دیگر هر ذی جسد از آب طوفان هلاک نشود، و طوفان بعداز این نیاشد تا زمین را خراب کند.» ۱۲ و خدا گفت: «اینست نشان عهدی که من همین خود و شما، و آن شهري همی بندم، در میان خود و شما، و همه جانورانی که با شما باشند، بزرگ بود. ۱۳ و مصرايم لودیم و عنانیم و لهایم و نفتومی را آورد. نسلا بعد نسل تا به ابد: ۱۴ قوب خود را در ابر می‌گذاشم، و ۱۴ و فتوسیم و کسلویم را که از ایشان فلسطینیان دیدی آمدن و نشان آن عهدی که درمیان من و جهان است، خواهد بود. و آن شهری هنگامی که ابر را بالای زمین گسترانم، و قوس در ابر ظاهر شود، آورد. ۱۶ و پیوسان و اموریان و جرجاشیان را ۱۷ و حیوان و عرقیان و ۱۵ آنگاه عهد خود را که در میان من و شما و همه جانوران ذی سینیان را ۱۸ و اروادیان و صماریان و حوماتیان را. و بعد از آن، جسد می‌باشد، بیاد خواهم آورد. و آب طوفان دیگر نخواهد بود تا قabil کتعانیان منشعب شدند. ۱۹ و سرحد کتعانیان از صیدون به هر ذی جسدی را هلاک کند. ۲۰ و قوس در ابرخواهد بود، و آن سمت جزار تا غرہ بود، و به سمت سلوم و عموره وادمه و صبوشم را خواهم نگریست تا بیاد آورم آن عهد جاودانی را که در میان خدا تا به لاشع. ۲۰ این‌ناند پسران حام برجست قabil و زیانهای ایشان، و همه جانوران است، از هر ذی جسدی که بر زمین است.» در اراضی وامت های خود. ۲۱ و از سام که پدر جمیع بنی عابر

و برادریافت بزرگ بود، از او نیز اولاد متولد شد. ۲۲ پسران سام: آورد. ۲۰ ورعو سی و دو سال بزیست، و سروج را آورد. ۲۱ ورعو عیلام و آشور و ارفکشاد و لود وارام. ۲۲ و پسران ارام: عوص و بعد از آوردن سروج، دویست و هفت سال زندگانی کرد و پسران حول و جاتر و ماش. ۲۴ و ارفکشاد، شالح را آورد، و شالح، عابرها و دختران آورد. ۲۲ وسروج سی سال بزیست، و ناحور را آورد. آورد. ۲۵ و عابر را دو پسر متولد شد. یکی رالفاج نام بود، زیرا که ۲۳ وسروج بعد از آوردن ناحور، دویست سال بزیست و پسران و در ایام وی زمین منقسم شد. و نام براذرش بقطان. ۲۶ و یقطان، دختران آورد. ۲۴ و ناحور بیست و نه سال بزیست، و تارح را المداد و شالح و حضرموت و بارح را آورد، و هدورام واژال و آورد. ۲۵ و ناحور بعد از آوردن تارح، صد و نوزده سال زندگانی دفله را، ۲۸ و عوبال و ایسمائیل و شبا را، ۲۹ و اوفیر و حوبیله و کرد و پسران و دختران آورد. ۲۶ و تارح هفتاد سال بزیست، و ابرام و بیوباب را. این همه پسران بقطان بودند. ۳۰ و مسکن ایشان از ناحور و هاران را آورد. ۲۷ و این است پیدایش تارح که تارح، میشا بود به سمت سفاره، که کوهی از کوههای شرقی است. ابرام و ناحور و هاران را آورد، و هاران، لوط را آورد. و هاران پیش ۳۱ ایناند پسران سام برحسب قبایل و زیانهای ایشان، در اراضی پدر خود، تارح در زادبوم خویش دراور کلدانیان بمرد. ۲۹ و ابرام و خود برحسب امت های خویش. ۳۲ ایناند قبایل پسران نوح، ناحور زنان برای خود گرفتند. زن ابرام را سارای نام بود. و زن ناحور برحسب پیدایش ایشان در امت های خود که از ایشان امت های را ملکه نام بود، دختر هاران، پدر ملکه و پدر یسکه. اما ۳۰ سارای نازد مانده، ولدی نیارود. ۳۱ پس تارح پسر خود ابرام، و جهان، بعد از طوفان منشعب شدند.

نواحه خودلوط، پسر هاران، و عروس خود سارای، زوجه پسرش ابرام ۱۱ و تمام جهان را یک زیان و یک لغت بود. ۲ و واقع شد را براشتہ، با ایشان از اور کلدانیان بیرون شدند تا به ارض کتعان که چون از مشرق کوچ می کردند، همواری ای در زمین شتعار بروند، و به حران رسیده، در آنجا توقف نمودند. ۳۲ و مدت یافتند و در آنجا سکنی گرفتند. ۳ و به یکدیگر گفتند: «بایدید، زندگانی تارح، دویست و پنج سال بود، و تارح در حران مرد. خشتها بسازیم و آنها را خوب پیزمیم.» و ایشان را آجر به جای سنگ

بود، و قیر به جای گچ. ۴ و گفتند: «بایدید شهری برای خود بنا ۱۲ و خداوند به ابرام گفت: «از ولایت خود، و از مولد نهیم، و برجی را که سرس به آسمان رسید، تا نامی برای خویشتن خویش و از خانه پدرخود بسوی زمینی که به تو نشان دهم بیرون پیدا کنیم، مبادا بر روی تمام زمین پراکنده شویم.» ۵ و خداوند شو، ۲ و از تو امتنی عظیم پیدا کنم و تو را برکت دهم، و نام تو نزول نمود تا شهر ویرجی را که بینی آدم بنا می کردند، ملاحظه را بزرگ سازم، و تو برکت خواهی بود. ۳ و برکت دهم به آنانی نماید. ۶ و خداوند گفت: «همانا قوم یکی است و جمیع ایشان که تو را مبارک خوانند، و لعنت کنم به آنکه تو را ملعون خواند. را یک زیان و این کار را شروع کرده‌اند، والآن هیچ کاری که قصد و از توجیمی قبایل جهان برکت خواهند یافت.» ۴ پس ابرام، آن بکنند، از ایشان ممتنع نخواهد شد. ۷ اکنون نازل شویم و زیان چنانکه خداوند بدرو فرموده بود، روانه شد. و لوط همراه وی رفت. ایشان رادر آنجا مشوش سازیم تا سخن یکدیگر رانفهمند.» ۸ پس و ابرام هفتاد و پنج ساله بود، هنگامی که از حران بیرون آمد. ۵ و خداوند ایشان را از آنجا بر روی تمام زمین پراکنده ساخت و از ابرام زن خود سارای، و برادرزاده خود لوط، و همه اموال اندوخته بنای شهر بازماندند. ۹ از آن سبب آنجا را بابل نامیدند، زیرا که در آنجا پیدا کرده بودند، براشتہ، به آنجا خداوند لغت تمامی اهل جهان رامشوش ساخت. و خداوند عزیمت زمین کتعان بیرون شدند، و به زمین کتعان داخل شدند. ایشان را از آنجا بروی تمام زمین پراکنده نمود. ۱۰ این است ۶ و ابرام در زمین می گشت تا مکان شکم تا بلوستان موره. و در ایشان را از آنجا که عیلام و ارفکشاد را دو سال بعد از آن زمین بودند. ۷ و خداوند بر ابرام ظاهر شده، پیدایش سام. چون سام صد ساله بود، ارفکشاد را پس از آنکه در آنجا بود، براشتہ، به شرقي بیت یئل است، کوچ کرده، خمیه خود را برپا و شالح را آورد. ۱۳ و ارفکشاد بعد از آوردن شالح، چهار صد و کوهی که به شرقي بیت یئل است، کوچ کرده، خمیه خود را برپا سه سال زندگانی کرد و پسران و دختران آورد. ۱۴ و شالح سی نمود. و بیت یئل بطرف غربی و عای بطرف شرقی آن بود. و در سال بزیست، و عابر را آورد. ۱۵ و شالح بعد از آوردن عابر، آنجامذبحی برای خداوند بنا نمود و نام بیوه را خواند. ۹ و ابرام چهار صد و سه سال زندگانی کرد و پسران و دختران آورد. ۱۶ و طی مراحل و منازل کرده، به سمت جنوب کوچید. ۱۰ و قحطی عابر سی و چهار سال بزیست و فالج را آورد. ۱۷ و عابر بعد از در آن زمین شد، و ابرام به مصروفود آمد تا در آنجا پسر برد، زیرا آوردن فالج، چهار صد و سی سال زندگانی کرد و پسران و دختران که قحط درزمین شدند می کرد. ۱۱ واقع شد که چون نزدیک آورد. ۱۸ و فالج سی سال بزیست، و رعورا آورد. ۱۹ و فالج بعد به رود مصر شد، به زن خود سارای گفت: «اینکی می داشم که تو آوردن رعو، دویست و نه سال زندگانی کرد و پسران و دختران زن نیکومنظر هستی. ۲۰ همانا چون اهل مصر تو را بینند، گویند:

“این زوجه اوست.” پس مرا بکشند و تو را زنده نگاه دارند. زمین گردانم. چنانکه اگر کسی غبارزمین را تواند شمرد، ذریت پس بگو که تو خواهر من هستی تا به مخاطر تو برای من خیریت تو نیز شمرده شود. ۱۷ برخیز و در طول و عرض زمین گردش شود و جامن بسبب توزنده ماند.» ۱۴ و به مجرد ورود ابرام به کن زیراکه آن را به تو خواهم داد.» ۱۸ و ابرام خیمه خودرا نقل مصرا، اهل مصر آن زن را دیدند که بسیار خوش منظر است. کرده، روانه شد و در بلوطستان ممربی که در حبرون است، ساکن ۱۵ و امرای فرعون او را دیدند، و او را در حضور فرعون ستدند. پس گردید، و در آنجا مذبحی برای یهوه بنا نهاد.

وی را به خانه فرعون درآوردند. ۱۶ و بخاطر وی با ابرام احسان نمود، او صاحب میشها و گاوان و حمامان و غلامان و کنیزان و ماده الاغان و شتران شد. ۱۷ و خداوند فرعون و اهل خانه اورا بسبب سارای، زوجه ابرام به بلایای سخت مبتلا ساخت. ۱۸ و فرعون ابرام را خوانده، گفت: «این چیست که به من کردی؟ چرا مرا خبرنگاری که او زوجه توست؟ ۱۹ چرا گفته: اخواهر منست، که او به زنی گرفتم؟ و الان، اینک زوجه تو. او را پیوستند. ۲۰ دوازده سال، کدلرالعمر را بندگی کردند، و در سال پیزدھم، بر وی شوریدند. ۲۰ آنگاه فرعون در خصوص وی، کسان خود پرداشته، روانه شو!» راهنمایی را در عشتروت قرنین، ملوکی که با وی بودند، آمده، رفایان را در شاهوه قربین، شکست دادند. وزویزان را در هام، و ایمیان را در شاهوه قربین، شکست دادند.

۱۳ و ابرام با زن خود، و تمام اموال خویش، و لوط، از مصر به ۶ و خوبیان را در کوه ایشان، سعیر، تا ایل فاران که متصل به جنوب آمدند. ۲ و ابرام از مواشی و نقره و طلا، بسیار دولمند بود. صحراس است. ۷ پس برگشته، به عین مشفاظک که قادر باشد، ۳ پس، از جنوب، طی منازل کرده، به بیت ظیل آمد، بدانجایی که آمدند، و تمام مز و بوم عمالقه و اموریان را نیز که در حصون تamar خیمه‌اش در ابتدا بود، در میان بیت ظیل و عای، ۴ به مقام آن ساکن بودند، شکست دادند. آنگاه ملک سدوم و ملک عموره مذبحی که اول بانهاده بود، و در آنجا ابرام نام یهوه را خواند. و ملک ادمه و ملک صبوئیم و ملک بالع که صورگ باشد، بیرون ه و لوط را نیز که همراه ابرام بود، گله و رمه و خیمه هابود. ۶ و آمده، با ایشان در وادی سدیم، صفت آرایی نمودند. ۹ با کدلرالعمر زمین گنجایش ایشان را نداشت که دریکجا ساکن شوند زیرا که ملک عیلام و تدعال، ملک امت‌ها و امارافل، ملک شتعار و اریوک اندوخته‌های ایشان بسیار بود، و نتوانستند در یک جا سکونت ملک الاسار، چهارملک با پنج. ۱۰ و وادی سدیم پر از چاههای کنند. ۷ و در میان شبانان مواشی ابرام و شبانان مواشی لوط نزاع قیروند. پس ملوک سدوم و عموره گریخته، در آنجاافتادند و با ایشان افاده. و در آن هنگام کنعانیان و فرزیان، ساکن زمین بودند. ۸ پس به کوه فرار کردند. ۱۱ و جمیع اموال سدوم و عموره را با تمامی ابرام به لوط گفت: «زنهادر میان من و تو، و در میان شبانان من ماکولات آنها گرفته، برفتند. ۱۲ و لوط، برادرزاده ابرام را که در سدوم و شبانان توزناعی نباشد، زیرا که ما برادریم. ۹ مگر تمام زمین پیش ساکن بود، با آنچه داشت برداشته، رفند. ۱۳ و یکی که نجات روی تو نیست؟ ملتمنس اینکه از من جداشوی. اگر به جانب چپ یافته بود آمده، ابرام اعرابی را خبر داد. و او در بلوطستان ممربی روی، من بسوی راست خواهم رفت و اگر بطرف راست روی، آمروی که برادر اشکول و عائز بود، ساکن بود. و ایشان با ابرام هم من به جانب چپ خواهم رفت.» ۱۰ آنگاه لوط چشممان خود را عهد بودند. ۱۴ چون ابرام از اسری برادر خود آگاهی یافت، سیصد برادرافت، و تمام وادی اردن را بدید که همه‌اش مانند باغ خداوند ایشان تا دان بتاخت. ۱۵ شبانگاه، او ملازمانش، بر ایشان فرقه و زمین مصر، به طرف صورگ، سیراب بود، قبل از آنکه خداوند ایشان تا دان بتاخت. ۱۶ شبانگاه، او ملازمانش، بر ایشان دمشق سدوم و عموره را خراب سازد. ۱۷ پس لوط تمام وادی اردن را برای فرقه شده، ایشان را شکست داده، تا به حوبی که به شمال دمشق خود اختیار کرد، و لوط بطرف شرقی کوچ کرد، واژ یکدیگر جدا و گذاشت، تعاقب نمودند. ۱۸ و همه اموال را بازگرفت، و برادر شدند. ۱۲ ابرام در زمین کنعان ماند، و لوط در بلاد وادی ساکن خود، لوط و اموال او را نیز با زنان و مردان باز آورد. ۱۷ و بعد شد، و خیمه خودرا تا سدوم نقل کرد. ۱۳ لکن مردمان سدوم از مراجعت وی از شکست دادن کدلرالعمر و ملوکی که با وی بسیار شیری و به خداوند خطاطکار بودند. ۱۴ و بعد از جداشدن بودند، ملک سدوم تابه وادی شاوه، که وادی الملک باشد، به لوط از وی، خداوند به ابرام گفت: «اکنون توجهشان خود را استقبال وی بیرون آمد. ۱۸ و ملکیصدق، ملک سالیم، نان و برادرافزار و از مکانی که در آن هستی، بسوی شمال و جنوب، و شراب بیرون آورد. و او کاهن خدای تعالی بود، ۱۹ و او را مبارک مشرق و مغرب بینگر ۱۵ زیرا تمام این زمین را که می‌بینی به تو خوانده، گفت: «مبارک باد ابرام از جانب خدای تعالی، مالک وذریت تو تا به ابد خواهم بخشید. ۱۶ و ذریت تو رامانند غبار آسمان و زمین. ۲۰ و متبارک باد خدای تعالی، که دشمنات را

به دست تسلیم کرد.» و او را از هر چیز، دویک داد. ۲۱ و ملک ۱۶ و سارای، زوجه ابرام، برای وی فرزندی نیاورد. و او را سدم به ابرام گفت: «مردم را به من اگذار و اموال را برای خود کنیزی مصری، هاجر نام بود. ۲ پس سارای به ابرام گفت: «اینک نگاه دار.» ۲۲ ابرام به ملک سدوم گفت: «دست خود را به بیوه خداوند مرا از زاییدن باز داشت. پس به کنیز من درآی، شاید از او خدای تعالی، مالک آسمان و زمین، برافراشتم، که ازموال تو بنا شوم.» و ابرام سخن سارای را قبول نمود. ۳ و چون ده سال از رشته‌ای یا دوال نعلینی بر نگیرم، مباداگوئی» من ابرام را دوستمند اقامت ابرام در زمین کنعان سپری شد، سارای زوجه ابرام، کنیز خود ساختم.» ۴ مگر فقط آنچه جوانان خوردن و بهره عائز و اشکول هاجر مصری را برداشت، او را به شوهر خود، ابرام، به زنی داد. وممری که همراه من رفتند، ایشان بهره خود را برداشتند.» ۴ پس به هاجر درآمد و او حامله شد. و چون دید که حامله است،

خاتونش بنظر وی حقیر شد. ۵ و سارای به ابرام گفت: «ظلم من بعد از این واقعی، کلام خداوند دررویا، به ابرام رسیده، بر تو باد! من کنیز خود را به آتشش تو دادم و چون آثار حمل در گفت: «ای ابرام مترس، من سپر تو هستم، و اجر بسیار عظیم خود دید، در نظر او حقوق شدم. خداوند در میان من و تو داوری تو.» ۶ ابرام گفت: «ای خداوند بیوه، مرا چه خواهی داد، و کنید.» ۷ ابرام به سارای گفت: «اینک کنیز تو به دست توست، من بی اولاد می‌روم، و مختارخانه‌ام، این العاذار دمشقی است؟» آنچه پسند نظر تو باشد با وی بکن.» پس چون سارای با وی ۸ و ابرام گفت: «اینک مرا نسلی ندادی، و خانه زادم وارت من بنای سختی نهاد، او از نو وی بگیریخت. ۹ و فرشته خداوند او را است.» ۹ در ساعت، کلام خداوند به وی دررسیده، گفت: «این نزد چشممه آب دریابان، یعنی چشممه‌ای که به راه شور است، وارت تو نخواهد بود، بلکه کسی که از صلب تو درآید، وارت تو یافت. ۱۰ و گفت: «ای هاجر کنیز سارای، از کجا آمدی و کجا خواهد بود.» ۱۱ و او را بیرون آورده، گفت: «اکنون بسوی آسمان می‌روی؟» گفت: «من از حضور خاتون خودسازی گریخته‌ام.» بنگر و ستارگان را بشمار، هرگاه آنها را توانی شمرد.» پس به وی ۱۱ و فرشته خداوند به وی گفت: «نزو خاتون خود برگرد و زیر دست گفت: «ذریت تو چنین خواهد بود.» ۱۲ و به خداوند ایمان آورد، او مطیع شو.» ۱۰ و فرشته خداوند به وی گفت: «ذریت تو او، این را برای وی عدالت محسوب کرد. ۱۲ پس وی را گفت: را بسیار افون گردانم، به حدی که از کثیر به شماره نیاند.» ۱۳ من هستم بیوه که تو را از اور کلدانیان بیرون آوردم، تا این زمین را به ارثیت، به تو بخشم.» ۱۴ گفت: «ای خداوند بیوه، به چه نشان بدانم که وارت آن خواهم بود؟» ۱۵ وی گفت: «گوساله ماده سه ساله و بزر ماده سه ساله و قرقچی سه ساله و قمری و کوتولی برای من بگیر.» ۱۶ پس این همه را بگرفت، و آنها را از خود ساکن خواهد بود.» ۱۷ و، نام خداوند را که با وی تکلم میان، دوپاره کرد، و هر پاره‌ای را مقابل گفتنش گذاشت، لکن کرد، «انت ایل رئی خواند، زیرا گفت: «ایا اینجاین به عقب او مرغان را پاره نکرد. ۱۸ و چون لاشخورها برلاشه‌ها فرود آمدند، ابرام آنها را راند. ۱۹ و چون آفتاب غروب می‌کرد، خوابی گران بر رئی نامیدند، اینک در میان قادش و بارد است. ۲۰ و هاجر از ابرام مستولی شد، و اینک تاریکی ترسناک ساخت، اورا فرو گرفت. ۲۱ پس به ابرام گفت: «یقین بدان که ذریت تو در زمینی که از آن نهاد. ۲۲ و ابرام هشتاد و شش ساله بود چون هاجر اسماعیل را ایشان نیاشد، غریب خواهند بود، و آنها را بندگی خواهند کرد، و برای ابرام بزاد.

آنچه‌چارصد سال ایشان را مظلوم خواهند داشت. ۲۳ و بر آن امتنی که ایشان بندگان آنها خواهند بود، من داوری خواهم کرد. و ۲۴ و چون ابرام نو و نه ساله بود، خداوند ابرام ظاهر شده، بعد از آن با اموال بسیار بیرون خواهند آمد. ۲۵ و تو نزو پدران خود گفت: «من هستم خدای قادر مطلق، پیش روی من بخرام و به سلامتی خواهی رفت، و در پیری نیکو مدفع خواهی شد. ۲۶ و کمال شو، ۲۷ و عهد خویش را در میان خود و تو خواهی بست، و در پشت چهارم بدینجا خواهند برگشت، زیرا گناه اموریان هنوز تو را بسیار بسیار کثیر خواهم گردانید.» ۲۸ آنگاه ابرام به روی درافتاد تمام نشده است.» ۲۹ و واقع شد که چون آفتاب غروب کرد و خدا به وی خطاب کرد، گفت: «اما من اینک عهد من با بود تاریک شد، تنوری پر دود و چراخی مشتعل از میان آن پاره‌ها توست و توپر امت‌های بسیار خواهی بود. ۳۰ و نام تو بعد از این گذشت نمود. ۳۱ در آن روز، خداوند ابرام عهد بست و گفت: ابرام خوانده نشود بلکه نام تو ابراهیم خواهد بود، زیرا که تو را پدر این زمین را از نهر مصراً به نهر عظیم، یعنی نهر فرات، به نسل امت‌های بسیار گردانید. ۳۲ و تو را بسیار بارور نمایم و امت‌ها از توبیخندی‌ام، ۳۳ یعنی قبیان و قنبیان و قدموبیان و حتیان و فربیان و تو پدیدآورم و پادشاهان از تو به وجود آیند. ۳۴ و عهد خویش را رفایان، ۳۵ و اموریان و کنیانیان و جرجاشیان و بیوسیان را.»

در میان خود و تو، و ذریت بعد از تو، استوار گردانم که نسلا ۱۸ و خداوند در بلوطستان مرمری، بروی ظاهر شد، و او بعد نسل عهد جاودایی باشد، تا تو را و بعد از تو ذریت تو را در گرمای روز به درخیمه نشسته بود. ۲ ناگاه چشمان خود را خدا باشم. ۸ وزمین غربت تو، یعنی تمام زمین کنعان را، به تو بلندکرده، دید که اینک سه مرد در مقابل اویستاده‌اند. و چون و بعد از تو به ذریت تو به ملکیت ابدی دهم، وخدای ایشان را دید، از در خیمه به استقبال ایشان شافت، و رو بر زمین خواهم بود.» ۹ پس خدا به ابراهیم گفت: «اما تو عهد مرا نهاد ۳ و گفت: «ای مولا، اکنون اگر منظور نظر تو شدم، از نگاه دار، تو و بعد از تقدیرت تو در نسلهای ایشان. ۱۰ این است نزدینه خود مگذر، ۴ اندک آبی بیاورند تا پای خودرا شسته، عهد من که نگاه خواهید داشت، در میان من و شما و ذریت در زیر درخت بیارامید، ۵ و لقمه نانی بیاورند تا دلهای خود را تو بعد از تو هر ذکری از شما مختون شود، ۱۱ و گوشت قلفه تقویت دهید و پس از آن روانه شوید، زیرا برای همین، شما را بر خود را مختون سازید، تا نشان آن عهده باشد که در میان من و بنده خود گذر افتداد است.» ۶ گفتند: «آچجه گفتی بکن.» ۶ پس شمامت. ۱۲ هر پسرهشت روزه از شما مختون شود. هر ذکری ابراهیم به خیمه، نزد ساره شافت و گفت: «سه کلی از آرد میده در نسلهای شما، خواه خانه زاد خواه زخرید، ازوالد هر اجنبی که بروید حاضر کن و آن را خمیرکرده، گردها بساز.» ۷ و ابراهیم از ذریت تو نباشد، ۱۳ هر خانه زاد تو و هر زر خرید تو البته مختون به سوی رمه شافت و گوساله نازک خوب گرفته، به غلام خودداد شود تا عهد من در گوشت شما عهد جاودانی باشد. ۱۴ واما هر تا بروید آن را طیخ نماید. ۸ پس که و شیر و گوساله‌ای را که ذکر نامختون که گوشت قلفه او ختنه نشود، آن کس از قوم خود ساخته بود، گرفته، پیش روی ایشان گذاشت، و خود در مقابل متفقط شود، زیرا که عهد مرا شکسته است.» ۱۵ و خدا به ایشان زیدرخت ایستاد تا خورند. ۹ به وی گفتند: «زوجه ات ابراهیم گفت: «اما زوجه تو سارای، نام او را سارای مخوان، بلکه ساره کجاست؟» گفت: «اینک در خیمه است.» ۱۰ گفت: نام او ساره باشد. ۱۶ و او را برکت خواهم داد و پسری نیز ازوی «البته موافق زمان حیات، نزد تو خواهمن برگشت، و زوجه ات ساره به تو خواهمن بخشید. او را برکت خواهمن داد و امتهای از وی به وجود را پسری خواهد شد.» و ساره به در عقب ابود، خواهند آمد، و ملوک امتهای از وی پدید خواهند شد.» ۱۷ آنگاه شنید. ۱۱ و ابراهیم و ساره پیر و سالخورده بودند، وعادت زنان از ابراهیم به روی درافتاده، بختنید و در دل خود گفت: «آیا برای مرد ساره منقطع شده بود. ۱۲ پس ساره در دل خود بختنید و گفت: صد ساله پسری متولد شود و ساره درنوند سالگی بزاید؟» ۱۸ و «ایا بعداز فرسودگی ام مراد شادی خواهد بود، و آقایان نزپر شده ابراهیم به خدا گفت: «کاش که اسماعیل در حضور تو زیست است؟» ۱۳ و خداوند به ابراهیم گفت: «ساره برای چه خنید؟» کند. ۱۹ خدا گفت: «به تحقیق زوجه ات ساره برای تو پسری و گفت: «ایا فی الحقيقة خواهمن زاید و حال آنکه پیر هستم؟» خواهند زاید، و او را اسحاق نام بنه، و عهدخود را با وی استوار ۱۴ «مگرچیچ امری نزد خداوند مشکل است؟ در وقت موعود، خواهمن داشت، تا با ذریت ابعاد از او عهد ابدی باشد. ۲۰ واما موافق زمان حیات، نزد تو خواهمن برگشت و ساره را پسری خواهد در خصوص اسماعیل، تو را اجابت فرمود. اینک او را برکت شد. ۱۵ آنگاه ساره انکار کرده، گفت: «بختنیدم»، چونکه داده، بارور گردانم، و او را بسیار کثیر گردانم. دوازده رئیس از وی ترسید. گفت: «نی، بلکه خنیدی.» ۱۶ پس، آن مردان از آنجا پدید آیند، و امی عظیم ازوی بوجود آم. ۲۱ لکن عهد خود را با برخاسته، متوجه سدوم شدند، و ابراهیم ایشان را مشایعت نمود. اسحاق استوار خواهمن ساخت، که ساره او را بدین وقت در سال ۱۷ و خداوند گفت: «ایا آنچه من می کنم از ابراهیم مخفی دارم؟ آینده برای تو خواهند زاید.» ۲۲ و چون خدا از سخن گفتن با وی ۱۸ و حال آنکه از ابراهیم هر آینه امی بزرگ و زوار آور پدید خواهد فارغ شد، از نزد ابراهیم صعود فرمود. ۲۳ و ابراهیم پسر خود، آمد، و جمیع امتهای جهان از او برکت خواهند یافت. ۱۹ زیرا او اسماعیل وهمه خانه زادان و زرخربان خود را، یعنی هرذکری را می شناسم که فرزندان و اهل خانه خود را بعد از خود امر خواهد که در خانه ابراهیم بود، گرفته، گوشت قلفه ایشان را در همان فرمود تا طریق خداوند را حفظ نمایند، و عدالت و انصاف را روز ختنه کرد، چنانکه خدا به وی امر فرموده بود. ۲۴ و ابراهیم بجاوارند، تا خداوند آنچه به ابراهیم گفته است، به وی برساند.» نود و نه ساله بود، وقته که گوشت قلفه اش مختون شد. ۲۵ و ۲۰ پس خداوند گفت: «چونکه فریاد سدوم و عموره زیاد شده پرسش، اسماعیل سیزده ساله بود هنگامی که گوشت قلفه اش است، و خطایای ایشان بسیار گران، ۲۱ اکنون نازل می شوم تا مختون شد. ۲۶ در همان روز ابراهیم و پسرش، اسماعیل مختون ببینم موافق این فریادی که به من رسیده، بالتمام کرده اندوالا گشتند. ۲۷ وهمه مردان خانه اش، خواه خانه زاد، خواه زرخربان از خواه دانست.» ۲۲ آنگاه آن مردان از آنچه باشی سدوم متوجه اولاد اجنبی، با وی مختون شدند. ۲۳ و ابراهیم در حضور خداوند هنوز ایستاده بود.

کرد؟ ۲۴ شاید در شهر پنجاه عادل باشند، آیا آن را هلاک خواهی آن مرد، یعنی لوط، بشدت هجوم آورد، نزدیک آمدند تا در را کرد و آن مکان را به خطران پنجاه عادل که در آن باشند، نجات بشکنند. ۱۰ آنگاه آن دو مرد، دست خود را پیش آوردند، لوط را نخواهی داد؟ ۲۵ حاشا از تو که مثل این کار بکنی که عادلان را نزد خود به خانه درآوردن و در را بستند. ۱۱ اما آن اشخاصی را که با شریان هلاک سازی و عادل و شریز مساوی باشند. حاشا از تو به در خانه بودند، از خود و بزرگ، به کوری مبتلا کردند، که آیا داور تمام جهان، انصاف نخواهد کرد؟ ۲۶ خداوند گفت: ارجستن در، خویشن را خسته ساختند. ۱۲ و آن دمورد به لوط «اگر پنجاه عادل در شهر سیوم یا بهم هر آیه تمام آن مکان را گفتند: آیا کسی دیگر در اینجا داری؟ دامادان و پسران و دختران به خاطر ایشان رهایی دهم.» ۲۷ ابراهیم در جواب گفت: «اینک خود و هر که را در شهر داری، از این مکان بیرون آور، ۱۳ زیرا من که خاک و خاکستر هستم جرات کردم که به خداوند سخن که مالین مکان را هلاک خواهیم ساخت، چونکه فریادشیدی گویم. ۲۸ شاید از آن پنجاه عادل پنج کم باشد، آیا تمام شهر را ایشان به حضور خداوند رسیده و خداوندما را فرستاده است تا بسبب پنج، هلاک خواهی کرد؟» گفت: «اگرچه و پنج در آن را هلاک کنیم.» ۱۴ پس لوط بیرون رفته، با دامادان خود آنجا یا بهم، آن را هلاک نکنم.» ۲۹ باز دیگر بدو عرض کرده، که دختران او را گرفتند، مکالمه کرده، گفت: «برخیزید و از این گفت: «هر گاه در آنجا چهل یافت شوند؟» گفت: «به خاطر مکان بیرون شوید، زیرا خداوند این شهر را هلاک می‌کند.» اما چهل آن را نکنم.» ۳۰ گفت: «نهار غضب خداوند افزونه بضرر دامادان مستخره آمد. ۱۵ و هنگام طلوع فجر، آن و فرشته، نشود تاسخن گویم، شاید در آنجا سی پیدا شوند؟» گفت: «اگر لوط را شتابانیده، گفتند: «برخیز و زن خود را با این دودختر که در آنجا سی یا بهم، این کار را نخواهیم کرد.» ۳۱ گفت: «اینک حاضرند بردار، میادا در گناه شهر هلاک شوی.» ۱۶ و چون جرات کردم که به خداوند عرض کنم. اگر بیست در آنجا یافت تاخیر می‌نمود، آن مردان، دست او و دست زن و دست هر دو شوند؟» گفت: «به خاطر بیست آن را هلاک نکنم.» ۳۲ گفت: دخترش را گرفتند، چونکه خداوند بر وی شفقت نمود و اورا بیرون خشم خداوند، افزونه نشود تا این دفعه را فقط عرض کنم، آورده، در خارج شهر گذاشتند. ۱۷ وواقع شد چون ایشان را بیرون شاید ده در آنجا یافت شوند؟» گفت: «به خاطر ده آن را هلاک آورده بودند که یکی به وی گفت: «جان خود را دریاب و از عقب نخواهیم ساخت.» ۳۳ پس خداوند چون گفتگو را با ابراهیم به منگر، و در تمام وادی مایست، بلکه به کوه بگیر، میادا هلاک اتمام رسانید، برفت و ابراهیم به مکان خویش مراجعت کرد. ۱۸ لوط بدیشان گفت: «ای آقاجین میاد! ۱۹ همانا پنده ات در نظرت التفات یافته است و احسانی عظیم به من ۱۹ وقت عصر، آن دو فرشته وارد سیوم شدند، و لوط به کردی که جانم را رستگار ساختی، و من قدرت آن ندارم که به دروازه سیوم نشسته بود. و چون لوط ایشان را بدید، به استقبال کوه فرار کنم، میادا این بلا مرا فروگیرد و بمیرم. ۲۰ اینک این ایشان برخاسته، رو بر زمین نهاد ۲ و گفت: «اینک اکنون ای شهر نزدیک است تا بدان فرار کنم، و نزد صغير است. اذن پنده تا آقایان من، به خانه پنده خود بیاید، و شب را پسر بزید، و پایهای بدان فرار کنم. آیا صغیرنیست، تا جانم زنده ماند.» ۲۱ بدو خود را بشوید و بامدادان برخاسته، راه خود را پیش گیرید.» ۳ اما چون ایشان گفتند: «نی، بلکه شب را در کوچه بسر بزید.» سفارش آن را نمودی، واگنون نسازم. ۲۲ بدان جایزودی فرار را الحاج بسیار نمود، با او آمدند، به خانه اش داخل شدند، و برای کن، زیرا که تا تو بدانجا نرسی، هیچ نمی‌توانم کرد.» از این ایشان ضیاقتی نمود و نان فلزیریخت، پس تناول کردند. ۴ و به سبب آن شهر مسمی به صوغر شد. ۲۳ و چون آفتاب بر زمین خواب هنوز رفته بودند که مردان شهر، یعنی مردم سیوم، از جوان طلوع کرد، لوط به صوغر داخل شد. ۴۴ آنگاه خداوند بر سیوم و پیر، تمام قم از هر جانب، خانه وی را احاطه کردند. ۵ و به عموره، گوگرد و آتش، از حضور خداوند از آسمان بارانید. ۲۵ و لوط ندا درداده، گفتند: «آن دو مرد که امشب به نزد تو درآمدند، آن شهرها، و تمام وادی، و جمیع سکنه شهرها و بیانات زمین کجا هستند؟ آنها را زند ما بیرون آور تو ایشان را بشناسیم.» ۶ آنگاه راوازگون ساخت. ۲۶ اما زن او، از عقب خودنگریسته، ستونی از لوط نزد ایشان، بذرگاه بیرون آمد و در را از عقب خود بیست نمک گردید. ۲۷ بامدادان، ابراهیم برخاست و به سوی آن مکانی ۷ و گفت: «ای براذران من، زنهار بدی مکنید.» اینک من دو که در آن به حضور خداوند ایستاده بود، رفت. ۲۸ و چون به دختر دارم که مرد رانچناخته اند. ایشان را آن نزد شما بیرون آوم سوی سیوم و عموره، و تمام زمین وادی نظر انداخت، دید که و آنچه در نظر شما پسند آید، با ایشان بکنید. لکن کاری بدین اینک دود آن زمین، چون دود کوره بالا می‌رود. ۲۹ و هنگامی که دو مرد ندارید، زیرا که برای همین زیرساخه سقف من آمده اند.» خدا، شهرهای وادی را هلاک کرد، خدا، ابراهیم را به یاد آورد، و ۹ گفتند: «دور شو.» و گفتند: «این یکی آمد تا نزیل ما شود و لوط را از آن انقلاب بیرون آورد، چون آن شهرهایی را که لوط در پیوسته داوری می‌کند. الان با تو از ایشان بدتر کنیم.» پس بر

آنها ساکن بود، وازگون ساخت. ۳۰ و لوط از صوغ برآمد و با خواهند کشت. ۱۲ و فی الواقع نیز او خواهر من است، دختر دو دختر خودر کوه ساکن شد زیرا ترسید که در صوغ بر ماند. پدرم، اما نه دختر مادرم، و زوجه من شد. ۱۳ و هنگامی که خدا پس با دو دختر خود در معاهه سکنی گرفت. ۳۱ و دختر بزرگ به مرا از خانه پدرم آواره کرد، او را گفتمن: احسانی که به من باید کوچک گفت: «پدر ما پیر شده و مردی بر روی زمین نیست که کرد، این است که هر جابر ویم، درباره من بگویی که او برادر من برحسب عادت کل جهان، به ما درآید. ۳۲ بیا تا پدر خود را است.» ۱۴ پس ای ملک، گوسفندان و گاو و غلامان و کنیزان شراب بنوشانیم، و با او هم بستر شویم، تا نسلی از پدرخود نگاه گرفته، به ابراهیم بخشید، و زوجه اش ساره را به وی رد کرد. ۱۵ و داریم. ۳۳ پس در همان شب، پدر خودرا شراب نوشانیدند، و ای ملک گفت: «اینک زمین من پیش روی توست، هر جا که دختر بزرگ آمده با پدرخویش همخواب شد، و او از خواهیدن پسند نظرت افتد، ساکن شو.» ۱۶ و به ساره گفت: «اینک هزار و بیرونستن وی آگاه نشد. ۳۴ و واقع شد که روزیگر، بزرگ به متقابل نفره به برادرت دادم، همانا او برای تو پرده چشم است، نزد کوچک گفت: «اینک دوش با پدرم همخواب شدم، امشب نیز او همه کسانی که با تو هستند، و نزد همه دیگران، پس انصاف تو را شراب بنوشانیم، و تو بیا و با وی همخواب شو، تا نسلی از داده شد.» ۱۷ و ابراهیم نزد خدا دعا کرد، و خدا ای ملک، و پدرخود نگاه داریم.» ۳۵ آن شب نیز پدر خود را شراب نوشانیدند، زوجه او و کنیانش را شفا بخشید، تا اولاد بهم رسانیدند، ۱۸ زیرا و دختر کوچک همخواب وی شد، و او از خواهیدن و برشاستن خداوند، رحم های تمام اهل بیت ای ملک را بخطاب ساره، زوجه وی آگاه نشد. ۳۶ پس هر دو دختر لوط از پدر خود حامله شدند. ابراهیم بسته بود.

۳۷ و آن بزرگ، پسری زایده، او را موآب نام نهاد، و او تا امروز ۲۱ و خداوند برجسب و عده خود، از ساره ت فقد نمود، و پدر موآبیان است. ۳۸ و کوچک نیز پسری بزاد، و او را بن عصی خداوند، آنچه به ساره گفته بود، بجا آورد. ۲ و ساره حامله نام نهاد. وی تا بحال پدر بني عمون است.

۲۰ پس ابراهیم از آنجا بسوی ارض جنوبی کوچ کرد، و در گفته بود. ۳ و ابراهیم، پسر مولود خودرا، که ساره از وی زاید، میان قادش و شور، ساکن شد و در جرار منزل گرفت. ۲ و ابراهیم در اسحاق نام نهاد. ۴ و ابراهیم پسر خود اسحاق را، چون هشت خصوص زن خود، ساره، گفت که «او خواهر من است.» و ای روزه بود، مختون ساخت، چنانکه خدا او را امر فرموده بود. ۵ و ملک، ملک جرار، فرستاده، ساره را گرفت. ۳ و خدا در رویا ابراهیم، در هنگام ولادت پسرش، اسحاق، صد ساله بود. ۶ و شب، بر ای ملک ظاهر شده، به وی گفت: «اینک توموده‌ای ساره گفت: «خدنا خنده برای من ساخت، و هر که بشنود، با بسبیب این زن که گرفته، زیرا که زوجه دیگری می‌باشد.» ۴ و من خواهد خنده‌ید.» ۷ و گفت: «که بود که به ابراهیم بگوید، ای ملک، هنوز به اوندیکی نکرده بود. پس گفت: «ای خداوند، ساره اولاد را شیر خواهد داد؟ زیرا که پسر برای وی، در پیری ایش آیامتی عادل را هلاک خواهی کرد؟» ۵ مگر او به من نگفت که زایدم.» ۸ و آن پسر نمود کرد، تا او را شیر باز گرفتند. و در «او خواهر من است»، و او نیز خود گفت که «او برادر من روزی که اسحاق را از شیر باز داشتند، ابراهیم ضیافتی عظیم است؟» به ساده دلی و پاک دستی خود این را کردم.» ۹ خدا کرد. ۹ آنگاه ساره، پسر هاجر مصری را که از ابراهیم زایده بود، وی را در رویا گفت: «من نیز می‌دانم که این را به ساده دلی خود دید که خنده می‌کند. ۱۰ پس به ابراهیم گفت: «این کنیز کرده، و من نیز تو را نگاه داشتم که به من خطأ نورزی، و از را با پسرش بیرون کن، زیرا که پسر کنیز با پسر من اسحاق، این سبب نگذاشتم که او را لمس ننمایی. ۷ پس الان زوجه این وارت نخواهد بود.» ۱۱ اما این امر، بنت ابراهیم، درباره پسرش مرد را رد کن، زیرا که او نبی است، و برای تو دعا خواهد کرد تا بسیار سخت آمد. ۱۲ خدا به ابراهیم گفت: «درباره پسر خود و زنده بمانی، و اگر او رارد نکنی، بدان که تو و هر که از آن تو کنیزت، بنظرت سخت نیاید، بلکه هر آنچه ساره به تو گفته است، باشد، هر آنچه خواهید مرد.» ۸ بامدادان، ای ملک برخاسته، سخن او را بشنو، زیرا که ذرت تو از اسحاق خوانده خواهد شد.

جمعی خادمان خود را طلبیده، همه این امور را به سمع ایشان ۱۳ و از پسر کنیز نیز امتنی بوجود آرم، زیرا که او نسل توست.» رسانید، و ایشان بسیار ترسان شدند. ۹ پس ای ملک، ابراهیم را ۱۴ بامدادان، ابراهیم برخاسته، نان و مشکی از آب گرفته، به خوانده، بدو گفت: «به ما چه کرده؟ و به تو چه گناه کرده هاجر داد، و آنها را بر دوش وی نهاد، و او را با پسر روانه کرد. بودم، که بر من و بر مملکت من گناهی عظیم آورده و کارهای پس رفت، و در بیان پژوهیش می‌گشت. ۱۵ و چون آب مشک ناکردنی به من کردی؟» ۱۰ و ای ملک به ابراهیم گفت: «چه تمام شد، پسر را زیر بوته‌ای گذاشت. ۱۶ و به مسافت تبر پرتایی دیدی که این کار را کردی؟» ۱۱ ابراهیم گفت: «زیرا گمان رفته، در مقابل وی بنشست، زیرا گفت: «موت پسر را نبینم.» و بدم که خداترسی در این مکان نباشد، و مرا به جهت زوجه‌ام در مقابل او نشسته، آواز خود را بلند کرد و بگریست. ۱۷ و خدا،

آواز پسر را بشنید، و فرشته خدا از آسمان، هاجر را ندا کرده، وی قربانی سوختنی را گرفته، بر پسر خود اسحاق نهاد، و آتش و کارد را گفت: «ای هاجر، تو را چه شد؟ ترسان مباش، زیرا خدا، آواز را به دست خود گرفت؛ و هر دو با هم می رفتند. ۷ و اسحاق پدر پسر را در آنجایی که اوست، شنیده است. ۱۸ بrixیز و پسر خود، ابراهیم را خطاب کرده، گفت: «ای پدر من!» گفت: «ای را برداشت، او را به دست خود بگیر، زیرا که از او، امتنی عظیم پسر من لبیک؟» گفت: «اینک آتش و هیزم، لکن بره قربانی بوجود خواهم آورد.» ۱۹ و خدا چشمان او را باز کرد تاچه آبی کجاست؟» ۲۰ ابراهیم گفت: «ای پسر من، خدا بره قربانی ایرانی دید. پس رفته، مشک را از آب پر کرد، و پسر را نوشانید. ۲۰ و خود مهیا خواهد ساخت.» و هر دو با هم رفتند. ۹ چون بدان خدا با آن پسر می بود، و اونمو کرده، ساکن صحراء شد، و در مکانی که خدا بدو فرموده بود، رسیدند، ابراهیم در آنجا مذبح را تیار ندازی بزرگ گردید. ۲۱ و در صحراه فاران، ساکن شد. بنا نمود، و هیزم را بر هم نهاد، و پسر خود، اسحاق را بسته، ومادرش زنی از زمن مصر برایش گرفت. ۲۲ و واقع شد، در بالای هیزم، بر مذبح گذاشت. ۱۰ و ابراهیم، دست خود را دراز آن زمانی که اینی ملک، و فیکول، که سپهسالار او بود، ابراهیم کرده، کارد را گرفت، تا پسر خویش را ذبح نماید. ۱۱ در حال، را عرض کرده، گفتند که «خدا در آنجه می کنی با توسّت. فرشته خداوند از آسمان وی را ندا درداد و گفت: «ای ابراهیم! ۲۳ اکنون برای من، در اینجا به خدا سوگید بخور، که با من و ای ابراهیم!» عرض کرد: «لبیک.» ۱۲ گفت: «دست خود را نسل من و ذریت من خیانت نخواهی کرد، بلکه برجسب احسانی بپرس دراز مکن، و بدو هیچ مکن، زیرا که الان دانستم که تو از که با تو کرده‌ام، با من و با زمینی که در آن غریت پذیرفتی، عمل خدا می ترسی، چونکه پسر یگانه خود را از من دریغ نداشتی.» خواهی نمود.» ۲۴ ابراهیم گفت: «من سوگید می خورم.» ۲۵ و ۱۳ آنگاه، ابراهیم، چشمان خود را بلند کرده، دید که اینک ابراهیم اینی ملک را تنبیه کرد، بسبب چاه آبی که خادمان اینی قوچی، در عقب وی، در پیشه‌ای، به شاخهایش گرفتار شده. پس ملک، از او به زور گرفته بودند. ۲۶ اینی ملک گفت: «نمی دانم ابراهیم رفت و قوچ را گرفته، آن را در عرض پسر خود، برای قربانی کیست که این کار را کرده است، و تو نیز مرا خبر ندادی، و من سوختنی گذرانید. ۱۴ و ابراهیم آن موضع را «یهوه بی» نامید، هم تامروز نشیده بودم.» ۲۷ و ابراهیم، گوسفندان و گاوان گرفته، چنانکه تا امروز گفته می شود: «در کوه، یهوه، دیده خواهد شد.» به اینی ملک داد، و با یکدیگر عهد بستند. ۲۸ و ابراهیم، هفت ۱۵ بار دیگر فرشته خداوند، به ابراهیم از آسمان ندا درداد ۱۶ و بره از گله جدا ساخت. ۲۰ گفت: «که این هفت بره ماده را از گفت: «خداؤنده می گوید: به ذات خود قسم می خورم، چونکه این دست من قبول فرمای، تا شهادت باشد که این چاه را من حفر کار را کردی و پسر یگانه خود را دریغ نداشتی، ۱۷ هر آنی تو را نمودم.» ۲۱ از این سبب، آن مکان را، پترشیع نامید، زیرا که در برکت دهم، و ذریت تو را کثیر سازم، مانند ستارگان آسمان، و مثل آنچا با یکدیگر قسم خوردن. ۲۲ و چون آن عهد را در پترشیع ریگهایی که بر کناره دریاست. و ذریت تو دروازه های دشمنان پسته بودند، اینی ملک با سپهسالار خود فیکول برجسته، به زمین خود را متصرف خواهند شد. ۱۸ و از ذریت تو، جمیع امتهای فلسطینیان مراجعت کردند. ۲۳ و ابراهیم در پترشیع، شوره کری زمین برکت خواهند یافت، چونکه قول مرآ شنیدی.» ۱۹ پس غرس نمود، و در آنچا به نام یهوه، خدای سرمدی، دعا نمود. ابراهیم نزد نوکران خود بگشت، و ایشان برجسته، به پترشیع با پس ابراهیم در زمین فلسطینیان، ایام بسیاری پسر برد. ۲۰ و واقع شد بعد هم آمدند، و ابراهیم در پترشیع ساکن شد. ۲۱ و از ذریت تو، جمیع امتهای ۳۴

۲۲ و واقع شد بعد از این وقایع، که خدا ابراهیم را امتحان برای برادرت ناحور، پسران زاییده است. ۲۱ یعنی نخست زاده او کرده، بدو گفت: «ای ابراهیم!» عرض کرد: «لبیک.» ۲ گفت: «اکنون پسرخود را، که یگانه توست و او را دوست می داری، یعنی فلداش و یدللاف و بتوئیل.» ۲۲ و بتوئیل، رفقه را آورده است. این اسحاق را بردار و به زمین موریا برو، و او رادر آنچا، بر یکی از هشت را، ملکه برای ناحور، برادر ابراهیم زاید. ۲۴ و کنیز او که کوههایی که به تو نشان می دهم، برای قربانی سوختنی بگذران.» رومه نام داشت، او نیز طایف و جاحم و تاحش و معکه را زاید. ۳ بامدادان، ابراهیم برجسته، الاغ خود را پیرا راست، و دو نفر از نوکران خود را، با پسروخیش اسحاق، برداشت و هیزم برای قربانی ۲۳ و ایام زندگانی ساره، صد و بیست و هفت سال بود، این سوختنی، شکسته، روانه شد، و به سوی آن مکانی که خدا او است سالهای عمرسارة. ۲ و ساره در قریه اربع، که حبیون باشد، را فرموده بود، رفت. ۴ و در روز سوم، ابراهیم چشمان خود را در زمین کتعان مرد، و ابراهیم آمد تا برای ساره ماتم و گریه کند. بلند کرده، آن مکان را از دور دید. ۵ آنگاه ابراهیم، به خادمان ۳ و ابراهیم از نزد میت خود برجاست، و بنی حت را خطاب کرده، خود گفت: «شما در اینجا نزد الاغ بمانید، تا من با پسروانجا گفت: «من نزد شما غریب و نزیل هستم. قبری از نزد خود به رویم، و عبادت کرده، نزد شما باز آیم.» ۶ پس ابراهیم، هیزم ملکیت من دهید، تا میت خود را از پیش روی خود دفن کنم.»

۵ پس بنی حت در جواب ابراهیم گفتند: «ای مولای من، بدان زمینی که از آن بیرون آمدی، بازیم؟» ۶ ابراهیم وی را گفت: سخن ما را بشنو. تو درمیان ما رئیس خدا هستی. در بهترین مقبره «زنها»، پسر ما بدانجا باز میری. ۷ یهوه، خدای آسمان، که مرا های ما، میت خود را دفن کن. هیچ کدام از ما، قبرخویش را از خانه پدرم و ارزمن مولد من، بیرون آورد، و به من تکلم کرد، از تو دریغ نخواهد داشت که میت خودرا دفن کنی. ۸ پس وقسم خورده، گفت: «که این زمین را به ذریت توخواهم داد.» او ابراهیم برخاست، و نزد اهل آن زمین، یعنی بنی حت، تعظیم فرشته خود را پیش روی توخواهد فرستاد، تا زنی برای پسرم از آنجا نمود. ۹ و ایشان را خطاب کرده، گفت: «اگر مرضی شما بگیری. ۱۰ اما اگر آن زن از آمدن با تو رضا ندهد، از این قسم من، باشد که میت خود را از نزد خود دفن کنم، سخن مرابشنوید و به بری خواهی بود، لیکن زنها، پسر مرابدانجا باز نبیری.» ۱۱ پس غفون بن صوحار، برای من سفارش کنید، ۱۲ تا مغاره مکفیله خادم دست خود را زیران آقای خود ابراهیم نهاد، و در این امر را که از املاک او در کنارزمینش واقع است، به من دهد، به برای اوقسم خورد. ۱۳ و خادم ده شتر، از شتران آقای خود گرفته، قیمت تمام، درمیان شما برای قبر، به ملکیت من بسپارد.» ۱۴ و برفت. و همه اموال مولاپیش بدست او بود. پس روانه شده، به غفون در میان بنی حت نشسته بود. پس غفون حتی، در مسامع شهر ناحور در ارام نهرين آمد. ۱۵ و به وقت عصر، هنگامی که بنی حت، یعنی همه که به دروازه شهر او داخل می شدند، در زنان برای کشیدن آب بیرون می آمدند، شتران خود را در خارج جواب ابراهیم گفت: «ای مولای من، نی، سخن مرا بشنو، شهر، برب لب چاه آب خوابانید. ۱۶ و گفت: «ای یهوه، خدای آن زمین را به تو می بخشم، و مغاره‌ای را که در آن است به تو آقایم ابراهیم، امروز مرا کامیاب بفرما، و باقایم ابراهیم احسان بنما. می دهم، بحضور ابی قوم خود، آن رایه تو می بخشم. میت خود ۱۳ اینک من بر این چشممه آب ایستاده‌ام، و دختران اهل این را دفن کن.» ۱۴ پس ابراهیم نزد اهل آن زمین تعظیم نمود، ۱۵ و شهر، به جهت کشیدن آب بیرون می آیند. ۱۶ پس چینی بشود غفون را به مسامع اهل زمین خطاب کرده، گفت: «اگر تو راضی که آن دختری که به وی گوییم: «سبوی خودرا فرودار تا بنوش»، هستی، التماس دارم عرض مرا اجابت کنی. قیمت زمین را به تو او گوید: «بنوش و شترانت را نیز سیراب کنم»، همان پاشد که می دهم، از من قبول فرمای، تا در آنجا میت خود را دفن کنم.» نصیب بنده خود اسحاق کرده باشی، تا بدانی، بدانم که با آقایم ۱۷ غفون در جواب ابراهیم گفت: «ای مولای من، از من احسان فرموده‌ای.» ۱۸ و او هنوز از سخن گفتن فارغ نشده بود پشتی، قیمت زمین چهارصد مثقال نقره است، این در میان من و که ناگاه، رفقه، دختر بتویل، پسر ملکه، زن ناحور، برادر ابراهیم، تو چیست؟ میت خود را دفن کن.» ۱۹ پس ابراهیم، سخن غفون بیرون آمد و سبوی بر کتف داشت. ۲۰ و آن دختر بسیار نیکومنظر را اجابت نمود، و آن مبلغی را که در مسامع بنی حت گفته و باکره بود، و مردی او را نشناخته بود. پس به چشممه فروفت، و بود، یعنی چهارصد مثقال نقره رایجمعامله، به نزد غفون وزن سبوی خود را پر کرده، بالا آمد. ۲۱ آنگاه خادم به استقبال او کرد. ۲۲ پس زمین غفون، که درمکفیله، برابر ممri واقع است، بشیافت و گفت: «جرعه‌ای آب از سبوی خود به من بتوشان.» ۲۳ یعنی زمین و مغاره‌ای که در آن است، با همه دخترانی که در آن ۲۴ گفت: «ای آقای من بتوش»، و سبوی خود را بزودی بر دست زمین، و در تمامی حدود و حوالی آن بود، مقرر شد ۲۵ به ملکیت خودفرواد آورده، او را نوشانید. ۲۶ و چون از نوشیدن بازیستند.» ۲۷ پس ابراهیم، بحضور بنی حت، یعنی همه که به دروازه شهرش داخل گفت: «برای شترانت نزیکش تا از نوشیدن بازیستند.» ۲۸ پس می شدند. ۲۹ ازان پس، ابراهیم، زوجه خود، ساره را در مغاره سبوی خود را بزودی در آبخور خالی کرد و باز به سوی چاه، برای صحرای مکفیله، در مقابل ممri، که حیرون باشد، در زمین کشیدن بدلوید، و از بهر همه شترانش کشید. ۳۰ و آن مرد بر وی کیان دفن کرد. ۳۱ و آن صحراء بامغاره‌ای که در آن است، از چشم دوخته بود و سکوت داشت، تا بداند که خداوند، سفر او جانب بنی حت، به ملکیت ابراهیم، به جهت قبر مقرر شد. راخیریت اثر نموده است یا نه. ۳۲ واقع شد، چون شتران از نوشیدن بازیستادند، که آن مرد حلقه طلای نیم مثقال وزن، و دو ۳۳ ابراهیم پیر و سالخورده شد، و خداوند، ابراهیم را در هر اینجنی برای دستهایش، که ده مثقال طلا وزن آنها بود، بیرون چیز برکت داد. ۳۴ و ابراهیم به خادم خود، که بزرگ خانه وی، و آورد. ۳۵ و گفت: «به من بگو که دختر کیست؟ آیا در خانه بر تمام مایملک او مختار بود، گفت: «اکنون دست خود را زنر پدرت جایی برای مباشد تا شب را بسر ببریم؟» ۳۶ وی را گفت: ران من بگذار. ۳۷ و به یهوه، خدای آسمان و خدای زمین، تو را «من دختر بتویل، پسر ملکه که او را ناحور زاید، می باشم.» قسم می دهم، که زنی برای پسرم از دختر کتعانیان، که در میان ۳۸ و بدو گفت: «نزد ما کاه و علف فراوان است، و جای نیز ایشان ساکن، نگیری، ۴ بلکه به ولایت من و به مولید بروی، و برای منزل.» ۴۰ آنگاه آن مرد خم شد، خداوند را پرستش نمود از آنجا زنی برای پسرم اسحاق بگیری.» ۴۱ خادم به وی گفت: «متبارک باد یهوه، خدای آقایم ابراهیم، که لطف شاید آن زن راضی نباشد که با من بدان زمین بیاید؟ آیا پسرت را

و وفات خود را از آقاییم دریغ نداشت، و چون من در راه بودم، بینی او، و ابرنجین‌ها را بر دستهایش گذاشت. ۴۸ آنگاه سجده خداوند مرا به خانه برادران آقای راهنمایی فرمود. ۲۸ پس آن کرده، خداوند را پرسش نمودم. و یهوه، خدای آقای خود ابراهیم دختر دوان دوان رفته، اهل خانه مادر خویش را از این واقعیت خبر را، متبادر خواهند، که مرا به راه راست هدایت فرمود، تا دختر داد. ۲۹ و رفقه را برادری لایان نام بود. پس لایان به نزد آن مرد، برادرآقای خود را، برای پرسش بگیرم. ۴۹ اکنون اگرخواهید با پسر چشممه، دوان دوان بیرون آمد. ۳۰ و واقع شدکه چون آن آقای احسان و صداقت کنید، پس مرا خبر حلقه و ابرنجیها را بر دستهای خواهر خود دید، و سخنهای خواهر دهید، تا بطرف راست یا چپ ره سیر شوم. ۵۰ لایان و بتوئیل خود، رفقه را شنید که می‌گفت آن مرد چنین به من گفته است، در جواب گفتند: «این امر از خداوند صادر شده است، با تو به نزد وی آمد. و اینک نزد شتران به سر چشممه ایستاده بود. ۳۱ و نیک یا بدنی یا توانی گفت. ۵۱ اینک رفقه حاضر است، او گفت: «ای مبارک خداوند، بیا، چرا بیرون ایستاده‌ای؟ من خانه را برداشته، روانه شوتا زن پسر آقایت باشد، چنانکه خداوند گفته را و متزلی برای شتران، مهیا ساخته‌ام.» ۳۲ پس آن مرد به خانه است.» ۵۲ و واقع شد که چون خادم ابراهیم سخن ایشان را درآمد، و لایان شتران را باز کرد، و کاه و علف به شتران داد، و شنید، خداوند را به زمین سجده کرد. ۳۳ و خادم، الات نقره و آب به جهت شستن پایهایش و پایهای رفقاش آورد. ۳۳ و غذا آلات طلا و رختها را می‌برد، پیشکش رفقه کرد، و برادر و مادر پیش او نهادند. وی گفت: «تا مقصود خود را بازنگوییم، چیزی اورا چیزهای نفیسه داد. ۳۴ او و رفقاش خودرندو آشامیدند و نخورم.» گفت: «بگو.» ۳۴ گفت: «من خادم ابراهیم هستم. شب را بسر بردن. و بامدادان برخاسته، گفت: «مرا به سوی آقایم ۳۵ خداوند، آقای مرا بسیار برکت داده و او بزرگ شده است، و روانه نمایید.» ۵۵ برادر و مادر او گفتند: «دختر با ما ده روزی گله‌ها و رمه‌ها و نقره و طلا و غلامان و کنیزان و شتران و الاغان بماند و بعد از آن روانه شود.» ۵۶ بدیشان گفت: «مرا مغضعل بدو داده است. ۳۶ وزوجه آقایم ساره، بعد از پیر شدن، پسری مسازید، خداوند سفر مرا کامیاب گردانیده است، پس مرا روانه برای آقایم زاید، و آنچه دارد، بدو داده است. ۳۷ و آقایم مرا نمایید تا بند آقای خود بروم. ۵۷ گفتند: «دختر را بخواهیم قسم داد و گفت که «زی برای پسرم از دختران کعبایان که در و از زبانش بپرسیم.» ۵۸ پس رفقه را خداوند و به وی گفتند: زمین ایشان ساکنیم، نگیری. ۲۸ بلکه به خانه پدرم و به قبیله من «با این مرد خواهی رفت؟» گفت: «می‌روم.» ۵۹ آنگاه خواهر بروی، و زنی برای پسرم بگیری. » ۳۹ و به آقای خود گفتمن: «شاید خود رفقه، و دایاش را، با خادم ابراهیم و رفقاش روانه کردند. آن زن همراه من نیاید؟» ۴۰ او به من گفت: «بهوه که به حضور ۴۰ و رفقه را برکت داده به وی گفتند: «تو خواهرو ماهستی، مادر او سالک بوده‌ام، فرشته خود را با تو خواهد فرستاد، و سفر تو هزار کوروها باش، و ذریت تو، دروازه دشمنان خود را متصرف را خیریت اثر خواهد گردانید، تا زنی برای پسرم از قبیله‌ام و از خانه شوند.» ۶۱ پس رفقه با کیانیش برخاسته، بر شتران سوار شدند، پارم بگیری. ۴۱ آنگاه از قسم من بیری خواهی گشت، چون به و از عقب آن مرد روانه گردیدند. و خادم، رفقه را برداشته، برفت. نزد قبیله‌ام رفی، هرگاه زنی به تو ندادند، از سوگد من بیری خواهی ۶۲ و اسحاق از راه پژلخی رئی می‌آمد، زیرا که او در ارض جنوب بود. ۴۲ پس امروز به سر چشممه رسیدم و گفتمن: «ای بهوه، ساکن بود. ۶۳ و هنگام شام، اسحاق برای تکفیر به صحراء بیرون خدای آقایم ابراهیم، اگر حال، سفر مراکه به آن آمدام، کامیاب رفت، و چون نظر بالا کرد، دید که شتران می‌آیند. ۶۴ و رفقه خواهی کرد. ۴۳ اینک من به سر این چشممه آب ایستاده‌ام. پس چشمان خود را بلندکرده، اسحاق را دید، و از شتر خود فرود چنین بشود که آن دختری که برای کشیدن آب بیرون آید، وی وی آمد، زیرا که از ارض جنوب بکشند. و به استقبال ما می‌آید؟» و خادم گفت: «آقای من است.» پس گوید: «یاشام، و برای شترانت نیز آب می‌کشم»، او همان زن برع خود را گرفته، خود را پیشانید. ۶۶ و خادم، همه کارهایی باشد که خداوند، نصیب آقازاده من کرده است. ۴۵ و من هنوز را که کرده بود، به اسحاق بازگفت. ۶۷ و اسحاق، رفقه را به از گفتن این، در دل خود فارغ نشده بودم، که ناگاه، رفقه با خیمه مادر خود، ساره، آورد، و او را به زنی خود گرفته، دل او سبیلی بر کتف خود بیرون آمد، و به چشممه پایین رفت، تا آب بست. و اسحاق بعد از وفات مادر خود، تسلی پذیرفت.

بکشد. و به وی گفتمن: «جوعه‌ای آب به من بتوشان.» ۴۶ پس سبیل خودرا بزودی از کتف خود فروآورده، گفت: «یاشام، و ۲۵ و ابراهیم، دیگر بار، زنی گرفت که قطوره نام داشت. شترانت را نیز آب می‌دهم.» پس نوشیدم و شتران را نیز آب داد. ۲ و او زمان و یقشان و مدان و مدیان و پیشان و شوحا را برای او ۴۷ و از او پرسیده، گفتمن: «تودختر کیستی؟» گفت: «دختر زاید.» ۳ و یقشان، شبا و ددان را آورد. و بنی ددان، اشوریم و بتوئیل بن ناحور که ملکه، او را برای او زاید.» پس حلقه را در لطوحش و لامیم بودند. ۴ و پسران مدیان، عیضا و عیفر و حنوك و ایبداع والداعه بودند. جمله اینها، اولاد قطوره بودند. ۵ و ابراهیم

تمام مایمیلک خود را به اسحاق بخشید. ۶ اما به پسران کنیزانی و مانده، از صحراء آمد. ۳۰ و عیسو به یعقوب گفت: «از این که ابراهیم داشت، ابراهیم عطاپایاداد، و ایشان را در حین حیات آش ادوم (عنی سرخ) مرا بخوران، زیرا که وamanده‌ام». از این سبب خود، از نزد پسرخویش اسحاق، به جانب مشرق، به زمین شرقی او را ادوم نامیدند. ۳۱ یعقوب گفت: «امروز نخست زادگی فرستاد. ۷ این است ایام سالهای عمر ابراهیم، که زندگانی نمود: خود را به من بفروش.» ۳۲ عیسو گفت: «اینک من به حالت صد و هفتاد و پنج سال. ۸ و ابراهیم جان بداد، و در کمال موت رسیده‌ام، پس مرا از نخست زادگی چه فایده؟» ۳۳ یعقوب شیخوخیت، پیر و سیر شده، بمرد. و به قوم خود ملحق شد. ۹ و گفت: «امروز برای من قسم بخور.» پس برای او قسم خود، و پسرانش، اسحاق و اسماعیل، او را در مغاره مکفیله، در صحرای نخست زادگی خود را به یعقوب فروخت. ۱۰ آن عدس را به عیسو داد، که خورد و نوشید و پرخاسته، برفت. پس صحرایی که ابراهیم، ازینی حت، خریده بود. در آنجا ابراهیم و عیسو نخست زادگی خود را خوار نمود.

زوجه‌اش ساره مدفنون شدند. ۱۱ و واقع شد بعد از وفات ابراهیم، ۲۶ و قحطی در آن زمین حادث شد، غیران قحط اول، که خدا پسرش اسحاق را برکت داد، و اسحاق نزد پیرلوی رئی ساکن بود. ۱۲ این است پیدایش اسماعیل بن ابراهیم، که هاجر در ایام ابراهیم بود. و اسحاق نزد ایپ ملک، پادشاه فلسطینیان به مصری، کنیز ساره، برای ابراهیم زاید. ۱۳ و این است نامهای پسران اسماعیل، موافق اسمهای ایشان به حسب پیدایش ایشان. ۱۴ و این زمین نخست زاده اسماعیل، نبایوت، و قیدار و ادیبل و مبسام. ۱۵ و خداوند بر وی ظاهر شده، گفت: «به مصر فرود میانع و دمه و مسا ۱۵ و حدار و تیما و یطبر و نافیش و قدمه. تو و ذرت تو، تمام این زمین را می‌دهم، و سوگدی را که با پدرت ابراهیم خودم، استوار خواهم داشت. ۱۶ و ذرتیت را ماند ستارگان ایناند پسران اسماعیل، و این است نامهای ایشان در بلدان آسمان کنیز گردانم، و تمام این زمینها را به ذرتیت تو بخشم، و از وحله‌های ایشان، دوازده امیر، حسب قبایل ایشان. ۱۷ و مدت ذرتیت تو جمیع امتهای جهان برکت خواهند یافت. ۱۸ و زیرا که زندگانی اسماعیل، صد و سی و هفت سال بود، که جان را ایشان از حوله‌تا ابراهیم قول مرا شنید، و وصایا و اواتر و فراپیش و احکام مرا نگاه سپرده، بمرد. و به قوم خود ملحق گشت. ۱۹ و این است پیدایش شور، که مقابل مصر، به سمت آشور واقع است، ساکن بودند. و ۲۰ و چون در جرار اقامت نمود. ۲۱ و مردمان آن نصیب او در مقابل همه برادران او افتاد. ۲۲ و این است پیدایش مکان دریاره نتش از او جویا شدند. گفت: «او خواهر من است، اسحاق بن ابراهیم. ابراهیم، اسحاق را آورد. ۲۳ و چون اسحاق چهل ساله شد، رفقه دختر بتویل ارامی و خواهر لابان ارامی را، از بخطاررققه که نیکومنظر بود، بکشند. ۲۴ و چون در آنجامدی توقف نمود، چنان افاده که ایپ ملک، پادشاه فلسطینیان، از دریچه فدان ارام به زنی گرفت. ۲۵ و اسحاق برای زوجه خود، چون که نظاره کرد، و دید که اینک اسحاق با زوجه خود رفقه، مزاج نازد بود، نزد خداوند دعا کرد. و خداوند او را مستجاب فرمود.

و زوجه‌اش رفقه حامله شد. ۲۶ و دو طفل در رحم او متزاعت می‌کند. ۲۷ پس ایپ ملک، اسحاق را خوانده، گفت: «همانا این زوجه توست! پس چرا گفتی که خواهر من است؟! اسحاق بدو می‌کردند. او گفت: «اگر چنین باشد، من چرا چنین هستم؟» ۲۸ و پس رفت تا از خداوند پرسید. ۲۹ خداوند به وی گفت: «دو امت در بطن تو هستند، و دو قوم از رحم تو جدا شوند. وقوسی بر قومی بازوجه ات همخواب شود، و بر ما جرمی آورده باشی.» ۳۰ و ایپ تسلط خواهد یافت، و بزرگ، کوچک را بندگی خواهد نمود. ۳۱ ملک تمامی قوم را قدغن فرموده، گفت: «کسی که متعرض این ۳۲ و چون وقت وضع حملش رسید، اینک توانم در رحم او بودند. ۳۳ مرد و زوجه‌اش بشود، هر آینه خواهد مرد.» ۳۴ و اسحاق در آن ۳۵ و نخستین، سرخ فام بیرون آمد، و تمامی بدنش ماند پوسین، زمین زراعت کرد، و در آن سال صد چندان پیدا نمود؛ و خداوند پشمین بود. و او را عیسو نام نهادند. ۳۶ و بعد از آن، برادرش بیرون آمد، و پاشنه عیسو را به دست خود گرفته بود. واو را یعقوب اورا برکت داد. ۳۷ و آن مرد بزرگ شده، آن فان ترقی می‌نمود، تا نام نهادند. و در حین ولادت ایشان، اسحاق، شست ساله بود. ۳۸ و آن دو پسر، تمکرکند، و عیسو صیادی ماهر، و مرد صحرایی بود. و اما یعقوب، مرد ساده دل و چادرنشین. ۳۹ و اسحاق، عیسو را دوست داشتی، زیرا که صید اورا می‌خورد. اما رفقه، ۴۰ اسحاق گفت: «از نزد مایرو، زیرا که از ما بسیار بزرگتر شدایی.» ۴۱ یعقوب را محبت نمودی. ۴۲ روزی یعقوب، آش می‌پخت و عیسو ۴۳ پس اسحاق از آنجا برفت، و در وادی جرارفروآمد، در آنجا

ساکن شد. ۱۸ و چاههای آب را، که در ایام پدرش ابراهیم کنده رفت تانخجیری صید کرده، بیاورد. ۱۹ آنگاه رفقه پسرخود، یعقوب بودند، و فلسطینیان آنها را بعد از وفات ابراهیم بسته بودند، اسحاق را خوانده، گفت: «اینک پدر تو را شنیدم که برادرت عیسو را از سر نو کند، و آنها را مسمی نموده نامهای که پدرش آنها را خطاب کرده، می‌گفت: ۲۰ «برای من شکاری آورده، خورشی نامیده بود. ۲۱ و نوکران اسحاق در آن وادی حفره زدند، و چاه آب بساز تا آن را بخروم، و قل از مردم تو را در حضور خداوند برکت زنده‌ای در آنجا یافتند. ۲۰ و شبانان جرار، باشبان اسحاق، دهم: » ۲۱ پس ای پسر من، الان سخن مرا بشنو در آنچه من به تو منازعه کرده، گفتند: «این آب از آن ماست!» پس آن چاه را عسق امر می‌کنم. ۲۲ پسوي گله بشتاب، و دو برغاله خوب از پرها، نزد نامید، زیرا که باوی منازعه کردند. ۲۱ و چاهی دیگر کنده، من بیاور، تا از آنها غذای برای پدرت بطوری که دوست می‌دارد، همچنان برای آن نیز جنگ کردند، و آن را سطمه نامید. ۲۲ و از بسام. ۲۳ پس آن نزد پدرت بپر تا بخورد، و تو را قبل از فاتاش آنجا کوچ کرده، چاهی دیگر کند، و برای آن جنگ نکردند، پس برکت دهد. ۲۴ یعقوب به مادر خود، رفقة، گفت: «اینک برادرم آن را رحوبت نامیده، گفت: «که اکنون خداوند ما را وسعت داده عیسو، مردی مویدار است و من مردی بی‌هستم؛ ۲۵ شاید است، و در زمین، بارور خواهیم شد.» ۲۶ پس از آنجا به پرشیع که پدرم مرا لمس نماید، و در نظرش مثل مسخره‌ای بشوم، و آمد. ۲۷ در همان شب، خداوند بر وی ظاهر شده، گفت: «من لعنت به عوض برکت بر خود آورم.» ۲۸ مادرش به وی گفت: خدای پدرت، ابراهیم، هستم. ترسان میاوش زیرا که من با تو هستم، «ای پسر من، لعنت تو بر من باد! فقط سخن مرا بشنو و رفته، آن و تو را برکت می‌دهم، و ذرت تو را بخطار بندۀ خود، ابراهیم، را برای من بگیر.» ۲۹ پس رفت و گرفته، نزد مادر خود آورد. و فراوان خواهم ساخت.» ۳۰ و مذهبی در آنجا بنا نهاد و نام پهوه مادرش خورشی ساخت بطوری که پدرش دوست می‌داشت. ۳۱ و را خواند، و خیمه خود را بپی نمود، و نوکران اسحاق، چاهی در رفقة، جامه فاخر پسر بزرگ خود عیسو را، که نزد او در خانه بود آنجا کنده. ۳۲ و ای ملک، به اتفاق یکی از اصحاب خود، گرفته، به پسر کهترخود، یعقوب پوشانید، ۳۳ و پوست برغاله‌ها احراجات نام، و فیکول، که سپهسالار او بود، از جرار به نزد او آمدند. را، بر دستها و نمه گردن او بست. ۳۴ و خورش ونایی که ۳۵ و اسحاق بدیشان گفت: «چرا نزد من آمدید، با آنکه با من ساخته بود، به دست پسر خود یعقوب سپرد. ۳۶ پس نزد پدر خود عداوت نمودید، و مرا از نزد خود راندید؟!» ۳۷ گفتند: «به تحقیق آمده، گفت: «ای پدر من!» ۳۸ گفت: «لبیک، تو کیستی ای پسر فهمیده‌ایم که خداوند با توست. پس گفتیم سوگلیدی در میان ماو من؟» ۳۹ یعقوب به پدر خود گفت: «من نخست زاده تو عیسو تو پاشد، و عهدی با پویندیم. ۴۰ تا ما بدی نکنی چنانکه به هستم. آنچه به من فرمودی کردم، الان بخیز، بشین و از شکار تو ضرری نرساندیم، بلکه غیر ازینکی به تو نکردیم، و تو را به من بخور، تا جانت مرا برکت دهد.» ۴۱ اسحاق به پسر خود سلامتی روانه نمودیم، و اکنون مبارک خداوند هستی.» ۴۲ آنگاه گفت: «ای پسر من! چگونه بدین زودی یافته؟!» ۴۳ گفت: «بیوه ابرای ایشان ضیافتی بپی نمود، و خوردن و آشامیدند. ۴۴ پامدادان خدای تو به من رسانید. ۴۵ اسحاق به یعقوب گفت: «ای پرخاسته، پایکدیگر قسم خوردن، و اسحاق ایشان را داع نمود. پسر من، نزدیک بیا تا تو را لمس کنم، که آیا تو پسر من عیسو پس، از نزد وی به سلامتی رفتند. ۴۶ و در آن روز چنان افاد که هستی یا نه.» ۴۷ پس یعقوب نزد پدر خود اسحاق آمد، و او نوکران اسحاق آمد، او را از آن چاهی که می‌کنده خیر داده، را لمس کرده، گفت: «آواز، آواز یعقوب است، لیکن دستها، گفتند: «آب یافتیم!» ۴۸ پس آن را شبعه نامید. از این سبب آن دستهای عیسوست.» ۴۹ و او را نشانخت، زیرا که دستهایش شهر، تا امروز پرشیع نام دارد. ۵۰ و چون عیسوجهل ساله بود، مثل دستهای براذرش عیسو، موى دار بود، پس او را برکت داد. یهودیه، دختر بیری حتی، ویسمه، دختر ایلوں حتی را به زنی ۵۱ و گفت: «ایتو همان پسر من، عیسو هستی؟!» ۵۲ گفت: «من ۵۳ و چون اسحاق پیر شد، و چشمانش از دیدن تار گشته برایش آور و نوشید. ۵۴ و پدرش، اسحاق به وی گفت: «ای پسر بود، پسر بزرگ خود عیسو را طلبیده، به وی گفت: «ای پسر من!» ۵۵ من، نزدیک بیا و مرا بیوس.» ۵۶ پس نزدیک آمده، او را بوسید و گفت: «لبیک.» ۵۷ گفت: «اینک پیر شده‌ام و وقت اجل خود را رایحه لباس او را بوبیده، او رایبکت داد و گفت: «همانا رایحه پسر نمی‌دانم. ۵۸ پس اکنون، سلاح خود یعنی تکش و کمان خویش من، مانند رایحه صحرایی است که خداوند آن را برکت داده باشد. را گرفته، به صحراء برو، و نجخیری برای من بگیر، ۵۹ و خورشی ۶۰ پس خدا تو را از شبنم آسمان و از فربهی زمین، و از فراوانی غله برای من چنانکه دوست می‌دارم ساخته، نزد من حاضر کن، تا و شیره عطا فرماید. ۶۱ قومها تو را بندگی نمایند و طوایف تو بخورم و جانم قبل از مردم تو را برکت دهد.» ۶۲ و چون اسحاق راتعظیم کنند، بر برادران خود سور شوی، و پسران مادرت تو را به پسر خود عیسو سخن می‌گفت، رفقة بشنید، و عیسو به صحراء

تعظیم نمایند. ملعون باد هر که تو را لعنت کند، و هر که تو را مبارک ۲۸ و اسحاق، یعقوب را خوانده، او را برکت داد و او را امر خواند، مبارک باد.» ۳۰ واقع شد چون اسحاق، از برکت دادن فرموده، گفت: «زنی از دختران کنعان مگیر. ۲ پرخاسته، به فدان به یعقوب فارغ شد، به مجرد بیرون رفتن یعقوب از حضور پدر خود ارام، به خانه پدر مادرت، بتوئیل، برو و از آنجانی از دختران اسحاق، که برادرش عیسو ازشکار باز آمد. ۲۱ و این خورشی لابان، برادر مادرت، برا خودبگیر. ۳ و خدای قادر مطلق تو ساخت، و نزد پدر خود آورد، به پدر خود گفت: «پدر من برخیزد را برکت دهد، و تروا بارور و کثیر سازد، تا از تو امتهای بسیار و از شکار پسر خود بخورد، تا جانت مرا برکت دهد.» ۳۲ پدرش بوجود آید. ۴ و برکت ابراهیم را به تو دهد، به تو و به ذرت تو با اسحاق به وی گفت: «توكیستی؟» گفت: «من پسر نخستین تو، تو، تا وارث زمین غیرت خود شوی، که خدا آن را به ابراهیم عیسوهستم.» ۳۳ آنگاه لزهای شدید بر اسحاق مستولی شده، بخشمید. ۵ پس اسحاق، یعقوب را روانه نمود و به فدان ارام، نزد گفت: «پس آن که بود که نخجیری صید کرده، برايم آورد، و قبل لابان بن بتوئیل ارامی، برادر رفقه، مادر یعقوب و عیسو، رفت. از آمدن تو از همه خودم و او را برکت دادم، و فی الواقع او مبارک ۶ و اما عیسو چون دید که اسحاق یعقوب را برکت داده، و او خواهد بود؟» ۳۴ عیسو چون سخنان پدر خود راشنید، نعرهای ۷ پس اسحاق، یعقوب را روانه نمود، تا از آجها زنی برای خود بگیرد، و در عظیم و بی نهایت تلخ براورد، به پدر خود گفت: «ای پدرم، به حین برکت دادن به وی امر کرد، گفته بود که «زنی از دختران من، به من نیز برکت بده!» ۳۵ گفت: «برادرت به حیله آمد، و کنعان مگیر،» ۷ و اینکه یعقوب، پدر و مادر خود را اطاعت برکت تروا گرفت.» ۳۶ گفت: «نام او را یعقوب بخوبی نهادند، نموده، به فدان ارام رفت. ۸ و چون عیسو دید که دختران کنunan زیرا که دو مرتبه مرا از پا درآورد. اول نخست زادگی مرا گرفت، و در نظر پدرش، اسحاق، بدنده، ۹ پس عیسو نزد اسماعیل رفت، اکنون برکت مرا گرفته است.» ۱۰ پس گفت: «آیا برای من نیز برکتی و محلت، دختر اسماعیل بن ابراهیم را که خواهر نبایوت بود، نگاه نداشتی؟» ۳۷ اسحاق در جواب عیسو گفت: «اینک او را علاوه بر زنانی که داشت، به زنی گرفت. ۱۰ و اما یعقوب، از بر تو سور ساختم، و همه برادرانش را غلامان او گردانیدم، و غله پرشیع روانه شده، بسوی حران رفت. ۱۱ و به موضوع نزول و شیره را رزق اودادم. پس الان ای پسر من، برای تو چه کنم؟» ۱۲ کرده، در آنجاشاب را پسر برد، زیرا که آنها غروب کرده بود عیسو به پدر خود گفت: «ای پدر من، آیا همین یک برکت را ویکی از سنگهای آنچا را گرفته، زیر سر خود نهادو در همان جا داشتی؟ به من، به من نیزای پدرم برکت بده!» ۱۳ و عیسو به آواز بخسید. ۱۴ و خواهی دید که ناگاه نزدیان بر زمین بريا شده، که بلند بگریست. ۳۹ پدرش اسحاق در جواب او گفت: «اینک سرمش به آسمان می رسد، و اینک فرشتگان خدا، بر آن صعود مسکن تو (دور) از فربهی زمین، و از شبین آسمان از بالا خواهد وزنول می کنند. ۱۳ در حال، خداوند بر سر آن ایستاده، می گوید: ۴۰ و به شمشیرت خواهی زیست، و برادر خود را بندگی «من هستم یهوه، خدای پدرت ابراهیم، و خدای اسحاق. این خواهی کرد، واقع خواهد شد که چون سر باز زدی، بیوغ او را زمینی را که تو بر آن خفته ای به تو و به ذرت تو می بخشم. ۱۴ و از گردن خود خواهی انداخت.» ۴۱ و عیسو بسبب آن برکتی که ذرت تو مانند غبار زمین خواهد شد، و به مغرب و مشرق و شمال پدرش به یعقوب داده بود، بر او بغض ورزید؛ و عیسو در دل خود و جنوب منتشر خواهی شد، و از تو و از نسل تو جمیع قبائل زمین گفت: «ایام نوجه گری برای پدرم نزدیک است، آنگاه برادر خود برکت خواهندیافت. ۱۵ و اینک من با تو هستم، و تو را در یعقوب را خواهم کشت.» ۴۲ و رفقه، از سخنان پسر بزرگ خود، هرجایی که روی، محافظت فرمایم تا تو را بدین زمین بزارم، زیرا عیسو آگاهی یافت. پس فرستاده، پسر کوچک خود، یعقوب را که تا آنجه به تو گفته ام، بچالیا ورم، تو را رها نخواهم کرد.» خوانده، بدو گفت: «اینک برادرت عیسو درباره تو خود را تسلی ۱۶ پس یعقوب ازخواب بیدار شد و گفت: «البته یهوه در این می دهد به اینکه تروا بکشد.» ۴۳ پس الان ای پسر سخن مرا بشنو مکان است و من ندانستم.» ۱۷ پس ترسان شده، گفت: «این ویرخاسته، نزد برادرم، لابان، به حران فرار کن. ۴۴ و چند روز نزد چه مکان ترسناکی است! این نیست جز خانه خدا و این است وی بمان، تا خشم برادرت برگرد. ۴۵ تا غضب برادرت از تو در روزه آسمان.» ۱۸ یامدادان یعقوب برحاست و آن سنگی را که برگردد، و آنچه بدگردی، فراموش کند. آنگاه می فرستم و تو را زیر سر خودنها به بود، گرفت، و چون ستونی بريا داشت، وروغن بر آنچا باز می آوم. چرا باید از شما هر دو در یک روز محروم سرش ریخت. ۱۹ و آن موضع را بیت نیل نامید، لکن نام آن شهر شوم؟» ۴۶ و رفقه به اسحاق گفت: «بسبب دختران حت از جان اولا لوز بود. ۲۰ و یعقوب نذر کرده، گفت: «اگر خدا با من خود بیزار شدمام. اگر یعقوب زنی از دختران حت، مثل اینی که باشد، و مرا در این راه که می روم محافظت کند، و مرا نان دهد دختران این زمینند بگیرد، مرا از حیات چه فایده خواهد بود.» تابعorum، و رخت تا پیوشم، ۲۱ تا به خانه پدر خود به سلامتی برگردم، هر آینه یهوه، خدای من خواهد بود. ۲۲ و این سنگی را

که چون ستون برپا کردم، بیت الله شود، و آنچه به من بدھی، خود لیه، به کنیزی داد. ۲۵ صبحگاهان دید، که اینک لیه است! دهیک آن را به تو خواهند داد.

پس به لابان گفت: «این چیست که به من کردی؟ مگر برای راحیل نزد تو خدمت نکردم؟ چرا مرا فربیض دادی؟» ۲۶ لابان

۲۹ پس یعقوب روانه شد و به زمین پنی المشرق آمد. ۲ و دید گفت: «در ولایت ما چنین نمی کنند که کوچکتر را قبل از بزرگتر که اینک در صحراء، چاهی است، و بر کارواش سه گله گوسفند بدهند. ۲۷ هفته این را تمام کن و او را نیز به تو می دهم، برای خواهید، چونکه از آن چاه گله ها را آب می دادند، و سنگی بزرگ هفت سال دیگر که خدمتم بکنی». ۲۸ پس یعقوب چنین کرد، بر دهنده چاه بود. ۳ و چون همه گله ها جمع شدندی، سنگ را و هفته او را تمام کرد، و دخترخود، راحیل را به زنی بدو داد.

از دهنده چاه غلطانیده، گله را سیراب کردندی. پس سنگ را ۲۹ و لابان، کنیز خود، بالهه را به دختر خود، راحیل به کنیزی داد. بجای خود، بر سر چاه باز گذاشتندی. ۴ یعقوب بدیشان گفت: «۳۰ و به راحیل نیز درآمد و او را از لیه بیشتر دوست داشتی، و «ای برادران از کجا هستید؟» گفتند: «ما از حرانیم». ۵ بدیشان هفت سال دیگر خدمت وی کرد. ۳۱ و چون خداوند دید که لیه گفت: «لابان بن ناحور را می شناسید؟» گفتند: «می شناسیم». مکروه است، رحم او را گشود. ولی راحیل، نازد ماند. ۳۲ و لیه ۶ بدیشان گفت: «بسالم است؟» گفتند: «بسالم» و اینک حامله شده، پسری بزاد و او را روپیان نام نهاد، زیرا گفت: «خداوند دخترش، راحیل، با گله او می آید». ۷ گفت: «هنوز روز بلند مصیبت مرد دیده است. الان شوهرم مراد دوست خواهد داشت.»

است و وقت جمع کردن مواسی نیست، گله را آبد هدید و رفته، ۳۳ و بار دیگر حامله شده، پسری زاید و گفت: «چونکه خداوند بچرانید». ۸ گفتند: «نمی توانیم، تا همه گله ها جمع شوند، و شنید که من مکروه هستم، این را نیز به من بخشید.» پس او سنگ را از سر چاه غلطانید، آنگاه گله را آب می دهیم». ۹ و را شمعون نامید. ۳۴ و باز آبستن شده، پسری زاید و گفت:

هنوز با ایشان در گفتگومی بود که راحیل، با گله پدر خود رسید. «اکنون این مرتبه شوهرم با من خواهد پیوست، زیرا که برایش سه زیرا که آنها را چوپانی می کرد. ۱۰ اما چون یعقوب راحیل، دختر پسر زاید.» از این سبب او را لاوی نام نهاد. ۳۵ و بار دیگر خالوی خود، لابان، و گله خالوی خویش، لابان را دید، یعقوب حامله شده، پسری زاید و گفت: «این مرتبه خداوند را حمد نزدیک شده، سنگ را از سر چاه غلطانید، و گله خالوی خویش، می گویم.» پس او را یهودانامید. آنگاه از زایدین بازیستاد.

لابان را سیراب کرد. ۱۱ و یعقوب، راحیل را بوسید، و به آوار بلند گریست. ۱۲ و یعقوب، راحیل را خبرداد که او برادر پدرش، و ۳۰ یعقوب، اولادی نزاید، راحیل برخواهی خود حسد برد.

پسر رفقه است. پس دوان رفته، پدر خود را خبر داد. ۱۳ و به یعقوب گفت: «پسран به من بده والا می میرم». ۲ آنگاه واقع شد که چون لابان، خبر خواه رازده خود، یعقوب را شنید، غضب یعقوب بر راحیل افروخته شد و گفت: «مگر من به جای

به استقبال وی شافت، و او را در بغل گرفته، بوسید و به خانه خدا هستم که بار رحم را از تو باز داشته است؟» ۳ گفت:

خود آورد، و او لابان را از همه این امور آگاهانید. ۱۴ لابان وی را «اینک کنیز من، بالهه! بدو درآتا بر زانویم زاید، و من نیز از او گفت: «فی الحقيقة تو استخوان و گوشت من هستی». و نزد وی اولاد بیام». ۴ پس کنیز خود، بالهه را به یعقوب به زنی داد. و او مدت یک ماه توقف نمود. ۱۵ پس لابان، به یعقوب گفت: به وی درآمد. ۵ و بله آبستن شده، پسری برای یعقوب زاید.

«ایاچون برادر من هستی، مرا باید مفت خدمت کنی؟ به من بگو» ۶ و راحیل گفت: «خدا مرا داوری کرده است، و آوارم را نیز شنیده، که اجرت تو چه خواهد بود؟» ۱۶ و لابان را دو دختر بود، که نام و پسری به من عطا فرموده است.» پس او را دان نام نهاد. ۷ و

بزرگتر، لیه و اسم کوچکتر، راحیل بود. ۱۷ و چشمان لیه ضعیف بالهه، کنیز راحیل، باز حامله شده، پسر دومین برای یعقوب زاید. بود، و اما راحیل، خوب صورت و خوش منظربود. ۱۸ و یعقوب ۸ و راحیل گفت: «به کشتهای خدا با خواهی خود کشتنی گرفتم و عاشق راحیل بود و گفت: «برای دختر کوچکت راحیل، هفت غالب آدم». و او را نفتالی نام نهاد. ۹ و اما لیه چون دید که از سال تو را خدمت می کنم.» ۱۹ لابان گفت: «او را به تو بدهم، زایدین بازمانده بود، کنیز خود زلفه را برداشته، او را به یعقوب به بهتر است از آنکه به دیگری بدهم. نزد من بمان.» ۲۰ پس یعقوب نزدی داد. ۱۰ و زلفه، کنیز لیه، برای یعقوب پسری زاید. ۱۱ و لیه برای راحیل هفت سال خدمت کرد. و بسبب محبتی که به وی گفت: «به سعادت!» پس او را جادنامید. ۱۲ و زلفه، کنیز لیه، داشت، در نظرش روزی چند نمود. ۲۱ و یعقوب به لابان گفت: پسر دومین برای یعقوب زاید. ۱۳ و لیه گفت: «به خوشحالی «زوجham را به من بسپار، که روزهایم سپری شد، تا به وی درآیم.» من! زیرا که دختران، مرا خوشحال خواهند خواند.» و او را اشیر نام

۲۲ پس لابان، همه مردمان آنجارا دعوت کرده، ضیافتی برپا نمود. نهاد. ۱۴ و در ایام درو گندم، روپین رفت و مهرگاهها در صحراء واقع شد که هنگام شام، دختر خود، لیه را برداشته، او را زندگان نمود. آورده. پس راحیل به لیه گفت:

۲۳ وی آورد، و او به وی درآمد. ۲۴ و لابان کنیز خود زلفه را، به دختر «ازمهگیاههای پسر خود به من بده.» ۱۵ وی را گفت: «آیا

کم است که شوهر مرا گرفتی و مهر گیاه پسمرما نیز می خواهی و تازه از درخت کبوده و بادام و چنار برای خود گرفت، و خطهای پنگی؟؟ راحیل گفت: «امشب به عوض مهر گیاه پسرت، با تو سفید در آنها کشید، و سفیدی را که در چوبها بود، ظاهر کرد. پخوابد.» ۱۶ وقت عصر، چون یعقوب از صحراء می آمد، ایه به ۳۸ و وقتی که گله‌ها، برای آب خوردن می آمدند، آن چوبهای را استقبال وی بیرون شده، گفت: «به من درآ، زیرا که تو را به که خراشیده بود، در حوضها و آبخورها پیش گله‌ها می نهاد، تا چون مهرگیاه پسر خود اجیر کردم.» پس آتش با وی مخواهش شد. برای نوشیدن بیانید، حمل بگیرند. ۲۹ پس گله های پیش چوبها ۱۷ و خدا، لیه را مستجاب فرمود که آبستن شده، پسر پنجمین بار آور می شدند، و برهای مخطط پیسه و ابلق می زایندند. ۴۰ و برای یعقوب زاید. ۱۸ و لیه گفت: «خدنا اجرت به من داده یعقوب، بوها را جدا کرد، و روی گله‌ها را بسوی هر مخطط و سیاه است، زیرا کمیز خود را به شوهر خود دادم.» و او را پسکار نام در گله لابان واداشت، و گله های خود را جدا کرد و با گله لابان نهاد. ۱۹ و بار دیگر لیه حامله شده، پسر ششمین برای یعقوب نگذاشت. ۴۱ و هرگاه حیوان های تنومند حمل می گرفتند، یعقوب زاید. ۲۰ و لیه گفت: «خدنا عطای نیکو به من داده است. چوبها را پیش آنها در آبخورها می نهاد، تا در میان چوبها حمل اکنون شوهرم با من زیست خواهد کرد، زیرا که شش پسر برای او گیرند. ۴۲ و هر گاه حیوانات ضعیف بودند، آنها رانمی گذاشت، زاییدم.» پس او را زیولون نامید. ۲۱ و بعد از آن دختری زاید، و پس ضعیفها از آن لابان، و تنومندها از آن یعقوب شدند. ۴۳ و او را دینه نام نهاد. ۲۲ پس خداراحیل را بیاد آورد، و دعای او را آن مرد بسیارتیقی نمود، و گله های بسیار و کثیران و غلامان اجابت فرموده، خدا رحم او را گشود. ۲۳ و آبستن شده، پسری و شتران و حماران بهم رسانید.

بزاد و گفت: «خدنا ننگ مرا برداشته است.» ۲۴ و اورا یوسف نامیده، گفت: «خدناوند پسری دیگربرای من مزید خواهد کرد.» ۳۱ و سخنان پسران لابان را شنید که می گفتند: «یعقوب واقع شد که چون راحیل، یوسف را زاید، یعقوب به لابان همه مایملک پدر مارا گرفته است، و از اموال پدر ما تمام این گفت: «مرا مخصوص کن، تا به مکان و وطن خویش بروم. ۲۶ زنان بزرگی را بهم رسانیده.» ۲ و یعقوب روی لابان را دید که اینکه فرزندان مرا که برای ایشان، تو را خدمت کردهام به من واگذار، تا مثل سابق با او نبود. ۳ و خداوند به یعقوب گفت: «به زمین بروم زیرا خدمتی که به تو کردم، تو می دانی.» ۲۷ لابان وی را پدرانت و به مولد خویش مراجعت کن و من با تو خواهم بود.» گفت: «کاش که منظور نظر تو باشم، زیرا تنفلا یافتمام که بخاطر ۴ پس یعقوب فرستاده، راحیل و لیه را به صحراء نزد گله خود طلب تو، خداوند مرا بیکت داده است.» ۲۸ و گفت: «اجرت خود را نمود. ۵ و بدیشان گفت: «روی پدر شما رامی بینم که مثل سابق بیمن معین کن تا آن را به تو دهم.» ۲۹ وی را گفت: «خدمتی نزد تدارک خانه خود را کی ببینم؟» ۳۱ گفت: «پس تو را چه پسنهای پاشد، تمام گله‌ها پیسه می آوردن، و هر گاه گفته اجرت تو مخطط باشد، همه گله‌ها مخطط می زاییدند. ۹ پس خدا پنهانیتی که ضرری به من رساند. ۸ هر گاه می گفت اجرت تو و بعد از آمدن من، خداوند تو را بیکت داده است. و اکنون من را نگذاشت که ضرری به من رساند. هر گاه می گفت اجرت تو نزد تدارک خانه خود را کی ببینم؟» ۳۱ گفت: «پس تو را چه پنهانیتی که ضرری به من رساند. ۸ هر گاه می گفت اجرت تو مخطط باشد، تمام گله تو گردش می کنم، و هر میش پیسه و ابلق و هنگامی که گله‌ها حمل می گرفتند که در خواهی چشم خود را باز هر میش سیاه را از میان گوسفندان، و ابلقها و پسنهای را از بوها، کرده، دیدم اینک قوچهای که با میشها جمع می شدند، مخطط جدامی سارم، و آن، اجرت من خواهد بود. ۱۰ و در اینده عالت و پیسه و ابلق بودند. ۱۱ و فرشته خدا در خواب به من گفت: من، بر من شهادت خواهد داد، وقتی که بیایی تا اجرت مرا پیش گفت: «ای یعقوب!» گفت: «اکنون چشمان خود خود بینی، آنچه از پرها، پیسه و ابلق، و آنچه از گوسفندان، سیاه را باز کن و بنگر که همه قوچهای که با میشها جمع می شوند، نیاشد، نزد من به دزدی شمرده شود.» ۳۴ لابان گفت: «اینک مخطط پیسه و ابلق هستند زیرا که آنچه لابان به تو کرده است، موافق سخن تو باشد.» ۳۵ و در همان روز، برهای نزینه مخطط و دیده‌ام. ۱۳ من هستم خدای بیت ثیل، جایی که ستون را مسح ابلق، و همه ماده برهای پیسه و ابلق، یعنی هرچه سفیدی در آن کردی و با من نذر نمودی. الان برخاسته، از این زمین روانه شده، بود، و همه گوسفندان سیاه را جدا کرده، بدست پسران خود به زمین مولد خویش مراجعت نمایم.» ۱۴ راحیل و لیه در جواب سپرد. ۳۶ و در میان خود و یعقوب، سه روز راه، مسافت گذارد. وی گفتند: «آیا در خانه پدر ما، برای ما بهره یامیراثی باقیست؟ و یعقوب باقی گله لابان را شیانی کرد. ۳۷ و یعقوب چوبهای تر ۱۵ مگر نزد او چون بیگانگان محسوب نیستیم، زیرا که ما را فروخته است و نقدما را تمام خورده. ۱۶ زیرا تمام دولتی را که

خدالاز پدر ما گرفته است، از آن ما و فرزندان ماست، پس اکنون دهند. ۲۸ در این بیست سال که من با تو بودم، میشها و برهایت آنچه خدا به تو گفته است، بجا آور.» ۱۷ آنگاه یعقوب برخاسته، حمل نینداختند و قوچهای گله تو را نخورد. ۳۹ دریاده شده‌ای را فرزندان و زنان خود را بر شتران سوار کرد، ۱۸ و تمام مواشی پیش تو نیاردم؛ خود تاوان آن را می‌دادم و آن را از دست من و اموال خود را که اندوخه بود، یعنی مواشی حاصله خود را که در می‌خواستی، خواه دزدیده شده در شب. فدان ارام حاصل ساخته بود، برداشت تا زند پدر خود اسحاق به ۴۰ چنین بود که گرما در روز و سرما در شب، مرا تالف می‌کرد، زمین کنعان برود. ۱۹ و اما لابان برای پشم بربین گله خود رفت و خواب از چشمانم می‌گریخت. ۴۱ بدینظر پیست سال در بود و راحل، بتهای پدر خود را دزدید. ۲۰ و یعقوب لابان ارامی خانه ات بودم، چهارده سال برای دو دخترت خدمت توکردم، و را فریب داد، چونکه او راز فرار کردن خود آگاه نساخت. ۲۱ پس شش سال برای گله ات، و اجرت مرا ده مرتبه تغییر دادی. ۴۲ و با آنچه داشت، بگریخت و برخاسته، از نهر عبور کرد و متوجه جبل اگر خدای پدرم، خدای ابراهیم، و هیبت اسحاق با من نبودی، جلعاد شد. ۲۲ در روز سوم، لابان را خیر دادند که یعقوب فرار اکنون نیزماً تهی دست روane می‌نمودی. خدا مصیبت مراو مشقت کرده است. ۲۳ پس برادران خویش را با خود برداشته، هفت روز راه دستهای مرا دید و دوش، تو را توبیخ نمود. ۴۳ لابان در جواب در عقب او شافت، تا در جبل جلعاد بدو پیوست. ۲۴ شبانگاه، یعقوب گفت: «این دختران، دختران منند و این پسران، پسران من خدا درخواب بر لابان ارامی ظاهر شده، به وی گفت: «با حذر و این گله، گله من و آنچه می‌پینی از آن من است. پس الیوم، به باش که به یعقوب نیک یا بد نگویی.» ۲۵ پس لابان به یعقوب دختران خودم و به پسرانی که زایده‌اند چه توام کرد؟ ۴۴ اکنون دررسید و یعقوب خیمه خود رادر جبل زده بود، و لابان با برادران بیا تا من و تو عهد بیندم که در میان من و تو شهادتی باشد.» خود نیز در جبل جلعاد فرو آمدند. ۲۶ و لابان به یعقوب گفت: ۴۵ پس یعقوب سنگی گرفته، آن را ستونی بربانمود. ۴۶ و یعقوب «چه کردی که مرا فریب دادی و دخترانم رامل اسیران، شمشیر برادران خود را گفت: «سنگ‌های جمع برداشته، رفتی؟ ۲۷ چرامخفی فرار کرده، مرا فریب دادی و مرا آگاه کرده، توههای ساختند و در آنجا بر توده غذا خوردند. ۴۷ ولابان نساختی تا تو را با شادی و نغمات و دف و بريطم‌شایعت نمایم؟ آن را «بی‌رسه‌دوتا» نامید ولی یعقوب آن را جالعید خواند. ۴۸ و مرا نگذاشتی که پسران و دختران خود بیوسم؛ الحال ابلهانه لابان گفت: «امروز این توده در میان من و تو شهادتی است.» از حرکتی نمودی. ۲۹ در قوت دست من است که به شما ذایت این سبب آن را «جلعید» نامید. ۴۹ و مصفه نیز، زیرا گفت: رسانم. لیکن خدای پدر شما دوش به من خطاب کرده، گفت: «خداوند در میان من و تو دیده بانی کند وقتی که از یکدیگر «با حذر باش که به یعقوب نیک یا بد نگویی.» ۳۰ و الان غایب شویم. ۵۰ اگر دختران مرا آزارکنی، و سوای دختران من، چونکه به خانه پدرخود رغبیت تمام داشتی البته رفتی بودی و لکن زنان دیگر بگیری، هیچکس در میان ما نخواهد بود. آگاه باش، خدایان مرا چرا دزدیدی؟» ۳۱ یعقوب در جواب لابان گفت: خادران میان من و تو شاهد است.» ۵۱ و لابان به یعقوب گفت: «سبب این بود که ترسیدم و گفتم شاید دختران خود را از من به «اینک این توده و اینک این ستونی که در میان خود و تو برای زور بگیری، ۳۲ و اما نزد هر که خدایانت را بیایی، او زنده نماند. نمودم. ۵۲ این توده شاهد است و این ستون شاهد است که من در حضور برادران ما، آنچه از اموال تو زند ما باشد، مشخص کن و از این توده بسوی تو نگذرم و تو از این توده و از این ستون به برای خود بگیر.» زیرا یعقوب ندانست که راحیل آنها را دزدیده قصد بدی بسوی من نگذری. ۵۳ خدای ابراهیم و خدای ناحور است. ۳۳ پس لابان به خیمه یعقوب و به خیمه لی و به خیمه دو و خدای پدر ایشان در میان مالتفاص دهنده.» و یعقوب قسم کنیز رفت و نیافت، و از خیمه لی بیرون آمد، به خیمه راحیل خورد به هیبت پدرخود اسحاق. ۵۴ آنگاه یعقوب در آن کوه، درآمد. ۳۴ اما راحیل بتها را گرفته، زیر جهاز شتر نهاد و بر آن قربانی گذرانید، و برادران خود را به نان خوردن دعوت نمود، و بنیشت و لابان تمام خیمه را جست و جو کرده، چیزی نیافت. غذا خوردند و در کوه، شب را بسر بردند. ۵۵ بامدادان لابان او به پدر خود گفت: «بنظر آقایم پدیاید که در حضورت نمی برخاسته، پسران و دختران خود را بوسید و ایشان را برکت داد و توامن برخاست، زیرا که عادت زنان بر من است.» پس تجسس لابان روane شده، به مکان خویش مراجعت نمود.

نموده، بتهارا نیافت. ۳۶ آنگاه یعقوب خشمگین شده، با لابان مجازعت کرد. و یعقوب در جواب لابان گفت: «قصیر و خطای ۳۲ و یعقوب راه خود را پیش گرفت و فرشتگان خدا به من چیست که بدین گرمی مراتعف نمودی؟ ۳۷ الان که تمامی وی بخوردند. ۲ و چون یعقوب، ایشان را دید، گفت: «این اموال مراتقیش کردی، از همه اسیاب خانه خود چه یافته‌ای، اینجا لشکر خداست!» و آن موضع را «محایم» نامید. ۳ پس یعقوب، نزد برادران من و برادران خودبگذار تا در میان من و تو انصاف قاصدان پیش روی خود نزد برادر خویش، عیسو به دیار سعیر به بلاد ادوم فرستاد. ۴ و ایشان را امر فرموده، گفت: «به آقایم، عیسو

چنین گوید که بنده تو یعقوب عرض می‌کند با لابان ساکن شده، یعقوب در کشتی گرفتن با او فشرده شد. ۲۶ پس گفت: «مرا تاکنون توف نمودم، ۵ و برای من گواون و الاغان و گوسفندان رها کن زیرا که فجرمی شکافد.» گفت: «تا مرا برکت ندهی و غلامان و کنیزان حاصل شده است، و فستادم تا آقای خود تو را رهانمکم.» ۲۷ به وی گفت: «نام تو چیست؟» گفت: را آگاهی دهم و در نظرت النفات یاهم.» ۶ پس قاصدان، نزد یعقوب.» ۲۸ گفت: «از این پس نام تو یعقوب خوانده نشود یعقوب برگشته، گفتند: «نزد برادرت، عیسو رسیدم و اینک با بلکه اسرائل، زیرا که با خدا و بانسان مجاهده کردی و نصرت چهارصد نفر به استقبال تو می‌آید.» ۷ آنگاه یعقوب به نهایت یافته.» ۲۹ و یعقوب از او سوال کرده، گفت: «مرا از نام خود آگاه ترسان و متغیر شده، کسانی را که با وی بودند با گوسفندان و ساز.» گفت: «جزا اسم مرا می‌پرسی؟» و او رادر آنچا برکت داد. گواون و شتران به دو دسته تقسیم نمود و گفت: «هر گاه عیسو ۳۰ و یعقوب آن مکان را «فینیل» نامیده، گفت: «زیرا خدا را به دسته اول برسد و آنها را بزند، همانا دسته دیگر رهایی یابد.» ۹ و روپرو دیدم و جانم رستگار شد.» ۲۱ و چون از «فنوئل» گذشت، یعقوب گفت: «ای خدای پدرم، ابراهیم و خدای پدرم، اسحاق، آفاتاب بر وی طلوع کرد، و بر ران خودمنی لنگید. از این سبب ای یهوه که به من گفتی به زمین و به مولد خویش برگرد و با تو بنی اسرائل تا امروز عرق النساء را که در کف ران است، نمی‌احسان خواهیم کرد. ۱۰ کمتر هستم از جمیع لطفها و از همه خورنده، زیرا کف ران یعقوب را در عرق النساء لمس کرد.

وفانی که با بنده خود کرده‌ای زیرا که با چوبیدست خود از این اردن عبور کدم و الان (مالک) دو گروه شدام. ۱۱ اکنون مرا از دست ۳۳ پس یعقوب چشم خود را باز کرده، دید که اینک برادرم، از دست عیسو رهایی ده زیرا که من از اویی ترسم، مبادا عیسو می‌آید و چهارصد نفر با او. آنگاه فرزندان خود را به لیه و بیاید و مرا بزند، یعنی مادر فرزندان را، ۱۲ و تو گفتی هر آنچه با تو راحیل و دوکنیز تقسیم کرد. ۲ و کنیزان را با فرزندان ایشان پیش احسان کنم و ذرتی تو را مانند ریگ دریا سازم که از کثرت، آن را داشت و لیه را با فرزندانش در عقب ایشان، راحیل و یوسف نتوان شمرد.» ۱۳ پس آن شب را در آنچا بسر برد و از آنچه را آخر. ۳ و خود دریش ایشان رفته، هفت مرتبه رو به زمین پدشش آمد، ارغوانی برای برادر خود، عیسوگرفت: ۱۴ دویست نهاد تا به برادر خود رسید. ۴ اما عیسو دوان دوان به استقبال او ماده بر با پیست بر نر و دویست میش با پیست قوچ، ۱۵ و سی آمد او را در برگرفته، به آگوش خود کشید، و او را برسید و هر شتر شیرده با بچه های آنها و چهل ماده گاو با ده گاو نر و پیست دو بگریستند. ۵ و چشمان خود را بازکرده، زنان و فرزندان را ماده الاغ با ده کره. ۱۶ و آنها را دسته دسته، جداجدا به نوکران بینهاد و گفت: «این همراهان تو کیستند؟» ۶ آنگاه کنیزان با خود سپرد و به بندگان خود گفت: «پیش روی من عبور کنید و فرزندان ایشان نزدیک شده، تعظیم کردن.» ۷ و لیه با فرزندانش در میان دسته‌ها فاصله بگذارید.» ۱۷ و نخستین را ام فرموده، نزدیک شده، تعظیم کردن. پس یوسف و راحیل نزدیک شده، گفت که «چون برادرم عیسو به تو رسید و از تو پرسیده، بگوید: از تعظیم کردن.» ۸ و او گفت: «این تمامی این گروهی که بدان آن کیستنی و کجا می‌روی و اینها که پیش توست از آن کیست؟» ۹ عیسوگفت: «ای برادرم مرا بسیار است، مال خود را ۱۸ بدو بگو: این از آن بنده ات، یعقوب است، پیشکشی است یاهم.» ۱۰ عیسوگفت: «ای برادرم مرا بسیار است، مال خود را که برای آقایم، عیسیوستاده شده است و اینک خوش نیز در نگاه دار.» ۱۱ یعقوب گفت: «نه، بلکه اگر در نظرت النفات عقب ماست.» ۱۹ و همچنین دومین و سومین و همه کسانی را یافتم، پیشکش مرا از دستم قبول فرما، زیرا که روی تو را دیدم که از عقب آن دسته‌ها می‌رفتد، امر فرموده، گفت: «چون به عیسو مثل دیدن روی خدا، و مرا منظور داشتی.» ۱۱ پس هدیه مرا که به بررسید، بدو چنین گوید، ۲۰ و نزی گوید: اینک بنده ات، یعقوب حضورت آورده شد پذیر، زیرا خدا به من احسان فرموده است و در عقب ماست.» ۲۱ زیرا گفت: «غضب او را بدن ارمنی که پیش همه‌چیز دارم.» پس او را الحاح نمود تا پذیرفت. ۱۲ گفت: من می‌رود، فرو خواهی نشانید، وبعد چون روی او را یینم، شاید «کوچ کرده» بروم و من همراه تو می‌آیم.» ۱۳ گفت: «آقایم مرا قبول فرماید.» ۲۲ پس ارمنان، پیش از او عبور کرد و او آن آگاه است که اطفال نازدین و گوسفندان و گواون شیرده نیز با من شب را در خیمه گاه بسر برد. ۲۳ و شبانگاه، خودش برخاست و است، و آگرآنها را یک روز براندند، تمامی گله می‌میرند؛ ۱۴ پس دو زوجه دو کنیز و یازده پسر خویش را برداشته، ایشان را از معبر آقایم پیشتر از بنده خود برود و من موافق قدم مواشی که دارم. و یوق عبور داد. ۲۴ ایشان را برداشت و ازان نهر عبور داد، و تمام به حسب قدم اطفال، آقایم سفر می‌کنم، تا نزد آقای خود به مایملک خود را نیز عبور داد. ۲۵ و یعقوب تنها ماند و مردی با سعیربرسم. ۱۵ عیسو گفت: «پس بعضی از این کسانی را که با وی تا طلوع فجر کشته می‌گرفت. ۲۶ و چون او دید که بر متند نزد تو می‌گذارم.» گفت: «چه لازم است، فقط در نظر وی غلبه نمی‌یابد، کف ران یعقوب را لمس کرد، و کف ران آقای خود النفات یاهم.» ۱۶ در همان روز عیسو راه خود را پیش گرفته، به سعیر مراجعت کرد. ۱۷ و اما یعقوب به سکوت سفر کرد

و خانه‌ای برای خود بنا نمود و برای مواشی خود سایبانها ساخت. تر بود. ۲۰ پس حمور و پرسش شکیم به دروازه شهر خود آمد، از این سبب آن موضع به «سکوت» نامیده شد. ۱۸ پس چون مردمان شهر خود را خطاب کرده، گفتند: «این مردمان با ما یعقوب از فدان ارام مراجعت کرد، به سلامتی به شهر شکیم، در صلاح اندیش هستند، پس در این زمین ساکن بشوند، و در آن زمین کتعان آمد، و در مقابل شهر فرود آمد. ۱۹ و آن قطعه زمینی تجارت کنند. اینک زمین از هر طرف برای ایشان وسیع است؛ را که خیمه خود را در آن بود ازینی حمور، پدر شکیم، به صد دختران شرط ایشان را به زنی بگیریم و دختران خود را بدیشان بدھیم. قسیط خرید. ۲۰ و مذیحی در آنجا بنا نمود و آن را ایل الوهی ۲۲ فقط بدین شرط ایشان باما متفق خواهند شد تا با ما ساکن شده، یک قوم شویم که هر ذکوری از ما مختون شود، چنانکه اسرائیل نامید.

۲۳ آیا موشی ایشان و اموال ایشان و هر حیوانی ایشان مختونند.

۲۴ پس دینه، دختر لیه، که او را برای یعقوب زایده بود، که دارند، از آن ما نمی شرد؟ فقط با ایشان همداستان شویم برای دیدن دختران آن ملک بیرون رفت. ۲ و چون شکیم بن تا با ما ساکن شوند.» ۲۴ پس همه کسانی که به دروازه شهر حموروحی که رئیس آن زمین بود، او را بدید، او را بگرفت و با او اورآمدند، به سخن حمور و پرسش شکیم رضادادند، و هر ذکوری هم خواب شده، وی را بی عصمت ساخت. ۳ و دلش به دینه، از آنانی که به دروازه شهر اورآمدند، مختون شدند. ۲۵ و در روز دختر یعقوب، بسته شده، عاشق آن دختر گشت، و سختان دل سوم چون درآمد بودند، دو پسر یعقوب، شمعون و لاوی، برادران اوپر به آن دختر گشت. ۴ و شکیم به پدر خود، حمورخطاب دینه، هر یکی شمشیر خود را گرفته، دلیرانه بر شهر آمدند و همه کردند، گفت: «این دختر را برای من به زنی بگیر.» ۵ و یعقوب مردان را کشتند. ۲۶ و حمور و پرسش شکیم را به دم شمشیر شنید که دخترش دینه را بی عصمت کرده است. و چون پسرانش کشتند، و دیده را از خانه شکیم برداشته، بیرون آمدند. ۲۷ و پیسان با موشی او در صحرابودند، یعقوب سکوت کرد تا ایشان بیایند. یعقوب بر کشتگان آمد، شهر را غارت کردند، زیرا خواهر ایشان ۶ و حمور، پدر شکیم نزد یعقوب بیرون آمد تا به وی سخن گوید. رای عصمت کرده بودند. ۲۸ و گلهای راه و رمهایه و آنچه ۷ و چون پیسان یعقوب این را شنیدند، از صحراء آمدند و غضبناک در شهر و آنچه در صحراء بود، گرفتند. ۲۹ و تمامی اموال ایشان و شده، خشم ایشان به شدت افروخته شد، زیرا که با دختر یعقوب همه اطفال و زنان ایشان را به اسیری بردند. و آنچه در خانه‌ها بود هم خواب شده، قباحتی در اسرائیل نموده بود و این عمل، ناکردنی تاراج کردند. ۳۰ پس یعقوب به شمعون و لاوی گفت: «مرا به بود. ۸ پس حمور ایشان را خطاب کرده، گفت: «دل پسرم اضطراب انداختید، و مرا نزد سکنه این زمین، یعنی کتعانیان و شکیم شیفته دختر شماست؛ او را به وی به زنی بدهید. ۹ و با ما فرزیان مکروه ساختید، و من در شماره قلیلم، همانا بر من جمع مصاہرت نموده، دختران خود را به ما بدهید و دختران ما را برای شوند و مرا بینند و من با خانهام هلاک شوم.» ۳۱ گفتند: «ایا او خود بگیرید. ۱۰ و با ما ساکن شوید و زمین از آن شما بایشد. در با خواهر ما مثل فاحشه عمل کنید؟»

آن بمانید و تجارت کنید و در آن تصرف کنید. ۱۱ و شکیم به

پدر و برادران آن دختر گفت: «در نظر خود مرا منظور بدارید و ۳۵ و خدا به یعقوب گفت: «برخاسته، به بیت نیل برای، و آنچه به من بگویید، خواهم داد. ۱۲ مهر و پیشکش هر قدیزیاده در آنجا ساکن شو و آنچا برای خدایی که بر تو ظاهر شد، وقیعی از من بخواهید، آنچه بگویید، خواهم داد فقط دختر را به زنی به که ازحضور برادرت، عیسو فوار کردی، مذیحی بساز.» ۲ پس من بسپارید.» ۱۳ اما پیسان یعقوب در حواب شکیم و پدرش یعقوب به اهل خانه و همه کسانی که با وی بودند، گفت: حمور به مکسرخون گفتند زیرا خواهر ایشان، دینه رایی عصمت «خدایان بیگانه‌ای را که در میان شماست، دور کنید، و خویشن کرده بود. ۱۴ پس بدیشان گفتند: «این کار را نمی توانیم کرد که را طاهرسازید، و رختهای خود را عوض کنید. ۳ تابرخاسته، به خواهر خود را به شخصی نامختون بدهیم، چونکه این برای ما بیت نیل بروم و آنچا برای آن خدایی که در روز تنگی من، مرا ننگ است. ۱۵ لکن بدین شرط با شما همداستان می شویم اگر اجابت فرمود و در راهی که رفتم با من می بود، مذیحی بسازم.» چون ما بشویم، که هر ذکوری از شما مختون گردد. ۱۶ آنگاه همه خدایان بیگانه را که در دست ایشان بود، به یعقوب دختران خود را به شما دهیم و دختران شما را برای خود گیریم و دادند، با گوشواره هایی که در گوشهای ایشان بود. و یعقوب آنها باشما ساکن شده، یک قوم شویم. ۱۷ اما اگر سخن ما را اجابت را زیر بلوطی که در شکیم بود دفن کرد. ۵ پس کوچ کردند، نکنید و مختون نشوید، دختر خود را برداشته، از اینجا کوچ خواهیم و خوف خدا بر شهرهای گردآگرد ایشان بود، که بنی یعقوب را کرد.» ۱۸ و سختان ایشان بنظر حمور و بنظر شکیم بن حمور تعاقب نکردند. ۶ و یعقوب به لورکه در زمین کتعان واقع است، و پسند افاد. ۱۹ و آن جوان در کردن این کار تا خیر نمود، زیرا که همان بیت نیل باشد، رسید. او با تمامی قوم که با وی بودند. شیفته دختر یعقوب بود، و او از همه اهل خانه پدرش گرامی ۷ و در آنجا مذیحی بنا نمود و آن مکان را «ایل بیت نیل» نامید.

زیرا در آنجا خدا بر وی ظاهر شده بود، هنگامی که از حضور برادر ایناند پسران عیسو که برای وی در زمین کنعان متولد شدند. خودمی گریخت. ۸ و دیوره دایره رفقه مرد. او را زیر درخت بلوط ۶ پس عیسو زنان و پسران و دختران و جمیع اهل بیت، و مواشی تحت بیت نیل دفن کردند، و آن را «الون باکوت» نامید. ۹ و همه حیوانات، و تمامی اندوخته خود را که در زمین کنعان خدا بار دیگر بر یعقوب ظاهر شد، وقتی که از فدان ارام آمد، و او اندوخته بود، گرفته، از نزد برادر خود یعقوب به زمین دیگر رفت. را برکت داد. ۱۰ و خدا به وی گفت: «نام تو یعقوب است ۷ زیرا که اموال ایشان زیاده بود آنکه با هم سکونت کنند. و اما بعد از این نام توعیقوب خوانده نشد، بلکه نام تو اسرائیل زمین غرب ایشان بسبب مواشی ایشان گنجایش ایشان نداشت. خواهد بود». ۸ پس او را اسرائیل نام نهاد. ۹ و خدا وی را گفت: «و عیسو در جبل سعیر ساکن شد. و عیسو همان ادوم است. من خدای قادر مطلق هستم. بارور و کثیرش. امنی و جماعتی از ۹ و این است پیدایش عیسو پدر ادوم در جبل سعیر: ۱۰ اینست امها از تو بوجود آیند، واز صلب تو پادشاهان پدید شوند. ۱۲ و نامهای پسران عیسو: اليافاز پسر عاده، زن عیسو، و روئیل، پسر زمینی که به ابراهیم و اسحاق دادم، به تو دهم؛ و به ذرت بعد از بسمه، زن عیسو. ۱۱ و بنت اليافاز: تیمان و امار و صفو و جعتام تو، این زمین را خواهم داد.» ۱۳ پس خدا از ارجایی که با وی وقناز بودند. ۱۲ و تمناع، کنیز اليافاز، پسر عیسو بود. وی عمالیق سخن گفت، از نزد وی صعود نمود. ۱۴ و یعقوب ستونی بريا را برای اليافاز زاید. ایناند پسران عاده زن عیسو. ۱۳ و ایناند داشت، در جانی که باوی تکلم نمود. ستونی از سنگ و هدیه‌ای پسران روئیل: نحت و زارع و شمه و مره. ایناند پسران بسمه زن ریختنی بر آن ریخت، و آن را به روغن تدهین کرد. ۱۵ پس عیسو. ۱۶ و ایناند پسران اهولیمامه دختر عنی، دختر صبعون، زن یعقوب آن مکان را، که خدا با وی در آنجا سخن گفته بود، عیسو که یوش و علام و قورح را برای عیسو زاید. ۱۵ ایناند «بیت نیل» نامید. ۱۶ پس، از «بیت نیل» کوچ کردند. و چون امراه بنت عیسو: پسران اليافاز نخست زاده عیسو، یعنی امیر تیمان اندک مسافتی مانده بود که به افراته برسند، راحیل را وقت وضع و امیر اومار و امیر صفو و امیر قنار، ۱۶ و امیر قورح و امیر جعتم احمل رسید، و زایدنش دشوار شد. ۱۷ و چون زایدنش دشوار و امیر عمالیق. ایناند امراه اليافاز در زمین ادوم. ایناند پسران بود، قابل وی را گفت: «مترس زیرا که این نیز برایت پسر است.» عاده. ۱۷ و ایناند پسران روئیل بن عیسو می‌باشد: امیر نحت و ۱۸ و در حین جان کنند، زیرا که مرد، پسر را «بن اونی» نام نهاد، امیر زارع و امیر شمه و امیر مره. اینهالمراء روئیل در زمین ادوم لکن پدرش وی را «بن یامین» نامید. ۱۹ پس راحیل وفات یافت، بودند. ایناند پسران بسمه زن عیسو. ۱۸ و ایناند بنت اهولیمامه زن و در راه افزایه که بیت لحم باشد، دفن شد. ۲۰ و یعقوب بر عیسو: امیر یوش و امیر علام و امیر قورح. اینها امراه اهولیمامه قبر وی ستونی نصب کرد، که آن تا امروز ستون قبر راحیل است. دختر عنی، زن عیسو می‌باشد. ۱۹ ایناند پسران عیسو که ادوم شمعون و لاؤ ویهودا و یسکار و زبولون. ۲۰ و ایناند پسران شیوال: علوان و شوبیال و صبعون و عنی، کنیز پدر خود، بلله، همخواب شد. و اسرائیل این راشنید. و بنت ۲۱ و دیشون و ایصر و دیشان. ایناند امراه حوریان و پسران سعیر یعقوب دوازده بودند: ۲۳ پسران لیه: روین نخست زاده یعقوب و در زمین ادوم. ۲۲ و پسران لوطان: حوری و هیمام بودند و خواهر ۲۱ پسر اسرائیل کوچ کرد، و خیمه خود را بدان طرف برج عیدر باشد و اینهالمراء ایشان می‌باشند. ۲۰ و ایناند بنت اهولیمامه زد. ۲۲ و در حین سکونت اسرائیل در آن زمین، روین رفتنه، با که ساکن آن زمین بودند، یعنی: لوطان و شوبیال و صبعون و عنی، اسحاق، در ممری آمد، به قریه اربع که حبرون باشد، جانی که عنی: دیشون و اهولیمامه دختر عنی. ۲۶ و ایناند پسران دیشان: ابراهیم و اسحاق غربت گردند. ۲۸ و عمر اسحاق صد و هشتاد حمدان و اشبان و بتران و کران. ۲۷ و ایناند پسران ایصر: بلهان سال بود. ۲۹ و اسحاق جان سپرد و مرد، و پیر و سالخورده به قوم و زعوان و عقان. ایناند پسران دیشان: عوص و ازان. ۲۹ اینها خویش پیوست. و پسرانش عیسو و یعقوب او را دفن کردند. امراه حوریانند: امیر لوطان و امیر شوبیال و امیر صبعون و امیر عنی، ۳۰ امیر دیشون و امیر ایصر و امیر دیشان. اینها امراه حوریانند به

۳۶ و پیدایش عیسو که ادوم باشد، این است: ۲ عیسو حسب امراه ایشان در زمین سعیر. ۳۱ و ایناند پادشاهانی که زنان خود را از دختران کنیانیان گرفت: یعنی عاده دختر ایلون در زمین ادوم سلطنت کردند، قبل از آنکه پادشاهی بریتی اسرائیل حتی، و اهولیمامه دختر عنی، دختر صبعون حوری، ۳ ویسمه دختر سلطنت کنند: ۲۲ و بالع بن بعرور درادوم پادشاهی کرد، و نام شهر اسماعیل، خواهر نیابت. ۴ و عاده، اليافاز را برای عیسو زاید، و او دینهابه بود. ۳۳ وبالع بن بعرور درادوم پادشاهی کرد، و نام شهر بسمه، روئیل را زاید، ۵ و اهولیمامه یوش، و یعلام و قورح را زاید.

سلطنت کرد. ۲۴ و یوباب مرد، و در جایش حوشام از زمین تیمانی فرستاد، و به شکیم آمد. ۱۵ و شخصی به او بخورد، و ایک، او پادشاهی کرد. ۲۵ و حوشام مرد، و در جایش هداد بن بداد، که در صحراء آواره می‌بود، پس آن شخص از او پرسیده، گفت: «چه در صحرای موآب، مدیان را شکست داد، پادشاهی کرد، و نام می‌طلبی؟» ۱۶ گفت: «من برادران خود را می‌جویم، مرا خبرده شهر او عویت بود. ۲۶ و هداد مرد، و در جایش سمله از مسیرقه که کجا چوپانی می‌کنند.» ۱۷ آن مرد گفت: «از یونجه روانه پادشاهی نمود. ۲۷ و سمله مرد، و شاول از رحیوت نهر در جایش شدند، زیرا شنیده‌یم که می‌گفتند: به دوستان می‌رویم.» پس یوسف پادشاهی کرد. ۲۸ و شاول مرد، و در جایش بعل حنان بن عکبر از عقب برادران خود رفته، ایشان را در دوستان یافت. ۱۸ و او سلطنت کرد. ۲۹ و بعل حنان بن عکبر مرد، و در جایش، هدار را از دور دیدند، و قبل از آنکه نزدیک ایشان بیاید، باهم توطنه پادشاهی کرد. و نام شهرش فاعور بود، و نزن مسمی به مهیطپیل دیدند که اورا بکشند. ۱۹ و به یکدیگر گفتند: «ایک این دختر مطرد، دختر می‌ذاهب بود. ۲۰ و اینست نامهای امرای صاحب خواهها می‌آید. ۲۰ اکنون بیاید او را بکشیم، و به پکی عیسو، حسب قبائل ایشان و اماکن و نامهای ایشان: امیر تمناع از این چاهها بیندازیم، و گوییم چانوری درنده او را خورد. و بینیم و امیر علوه و امیر بیت، ۲۱ و امیر اهولیامه و امیر افیون، خوابهایش چه می‌شود.» ۲۱ لیکن رویین چون این را شنید، او را ۴۲ و امیر قنار و امیر تیمان و امیر مصقار، ۴۳ و امیر مجذبیل و امیر از دست ایشان رهانیده، گفت: «او را نکشم.» ۲۲ پس رویین عیلام. اینان امرای ادومند، حسب مساکن ایشان در زمین ملک بدیشان گفت: «خون مزیید، او را در این چاه که در صحراست، ایشان. همان عیسو پدر ادوم است.

بیندازید، و دست خود را بر او دراز مکنید.» تا او را از دست ایشان رهانیده، به پدر خود رد نماید. ۲۲ و به مجرد رسیدن یوسف نزد ساکن شد. ۲ این است پیدایش یعقوب. چون یوسف هفده ساله کشیدند. ۲۴ و او را گرفته، در چاه انداختند، اما چاه، خالی و بود، گله را با برادران خود چوپانی می‌کرد. و آن جوان با پسران بلجه بی‌آب بود. ۲۵ پس برای غذا خودن نشستند، و چشمان خود را و پسران زلفه، زنان پدرش، می‌بود. یوسف از بدسلوکی ایشان باز کرد، دیدند که ناگاه قافله اساماعیلیان از جملعاد می‌رسد، و پدر را خبر می‌داد. ۳ و اسرائیل، یوسف را از سایر پسران خود شتران ایشان کتیرا و بلسان ولادن، بار دارند، و می‌رونند تا آنها را بیشتر دوست داشتی، زیرا که او پسر پیری او بود، ویرایش ردانی بلند به مصر بیند. ۲۶ آنگاه بیوه‌ها به برادران خود گفت: «برادر خود را ساخت. ۴ و چون برادرانش دیدند که پدر ایشان، او را بیشتر از کشتن و خون او را مخفی داشتن چه سود دارد؟» ۲۷ بیاید او را به همه برادرانش دوست می‌دارد، از او کینه داشتند، و نمی‌توانستند این اساماعیلیان بفروشیم، و دست ما بر وی نباشد، زیرا که او برادر با وی به سلامتی سخن گویند. ۵ و یوسف خواهی دیده، آن را و گوشت ماست.» پس برادرانش بدین رضا دادند. ۲۸ و چون به برادران خود بازگفت. پس بر کینه او افزودند. ۶ و بدیشان تجار مدیانی در گلار بودند، یوسف را از چاه کشیده، برآوردن، و گفت: «این خواهی را که دیده‌ام، بشنوید: ۷ اینک ما در مزرعه یوسف را به اساماعیلیان به بیست پاره نفره فروختند. پس یوسف را با فدها می‌بستیم، که ناگاه باقه من بیوا شده، بایستاد، و باقه‌های به مصر بردند. ۲۹ و رویین چون به سرچاه برگشت، و دید که شماگرد آمد، به باقه من سجدید کردند.» ۸ برادرانش به وی یوسف در چاه نیست، جامه خود را چاک زد، ۳۰ و نزد برادران گفتند: «ایا فی الحقيقة بر ماسلطنت خواهی کرد؟ و بر ما مسلط خود بیازم و گفت: « طفل نیست و من کجا بروم؟» ۲۱ پس ردادی خواهی شد؟» و بسبب خواهها و سختناش بر کینه او افزودند. ۹ از یوسف را گرفتند، و بزر نزی راکشته، ردا را در خونش فرو بردند. آن پس خواهی دیگر دید، و برادران خود را ازان خبر داد، و پدر خود رسانیده، گفتند: «این را یافته‌ایم، تشخیص کن که ردادی پسرت است یا نه.» ۱۰ و پدر و برادران خود را خبر داد، و پدرش او را سجدید کردند. ۱۱ و برادرانش بر کجا بروم؟ و پسرت است یا نه.» ۱۱ و پدر و برادران خود را از چاه نشانیده، گفت: «ردادی پسر من است! جانوری توبیخ کرده، بوی گفت: «این چه خواهی است که دیده‌ای؟ آیا درنده او را خورد است، و یقین یوسف دریده شده است.» ۱۲ و من و مادرت و برادران حقیقت خواهیم آمد و تو را بر زمین سجدید یعقوب رخت خود را پاره کرده، پلاس دری کرد، و روزهای بسیار خواهیم نمود؟» ۱۲ و برادرانش بر او حسدیدند، و اما پدرش، آن برای پسر خود ماتم گرفت. ۱۳ و همه پسران و همه دخترانش به امر را در خاطر نگاه داشت. ۱۲ و برادرانش برای چوپانی گله پدر تسلی او بخاستند. اما تسلی نپذیرفت، و گفت: «سوگوارند پسر خود، به شکیم رفتند. ۱۳ و اسرائیل به یوسف گفت: «آیا برادران خود به گور فرد می‌روم.» پس پدرش برای وی همی گریست. در شکیم چوپانی نمی‌کنند، بیا تا تو را زند ایشان بفرستم.» وی را گفت: «لیک.» ۱۴ او را گفت: «الآن برو و سلامتی برادران و که خواجه فرعون و سردار افواج خاصه بود، فروختند. سلامتی گله را بین و نزد من خبر بیاور.» و او را از وادی حبون (Sheol h7585) اما مدیانیان، یوسف را در مصر، به فوطیفار

و واقع شد در آن زمان که یهودا از نزد برادران خود رفته، است و اینک از زنا نیز آبستن شده.» پس یهودا گفت: «وی را نزد شخصی عدلامی، که حیره نام داشت، مهمنان شد. ۲ و بیرون آرید تا سوخته شود!» ۲۵ چون او را بیرون می‌آوردند نزد پدر در آنجا یهودا، دختر مرد کعنای را که مسمی به شوعه بود، دید و شوهر خود فرستاده، گفت: «از مالک این چیزها آبستن شدهام، و او را گرفته، بدو درآمد. ۳ پس آبستن شده، پسری زاید و او را گفت: «تشخیص کن که این مهر و زنار و عصا از آن کیست.» عیر نام نهاد. ۴ و بار دیگر آبستن شده، پسری زاید و او را اونان ۲۶ و یهودا آنها را شناخت، و گفت: «او از من بی‌گناه تراست، نامید. ۵ و باز هم پسری زاید، او را شیله نام گذارد. و چون او را زیرا که او را به پسر خود شیله ندادم. و بعد او را دیگر شناخت. زاید، یهودا در کریپ بود. ۶ و یهودا، نزی مسمی به تamar، براز ۲۷ و چون وقت وضع حملش رسید، اینک توانام در رحمش نخست زاده خود عیر گرفت. ۷ و نخست زاده یهودا، عیر، در بودند. ۲۸ و پس یهودا، یکی دست خود را بیرون آورد که در نظر خداوند شریر بود، و خداوندان را بمیراند. ۸ پس یهودا به اونان حال قابله ریسمانی قرمز گرفته، بر دستش بست و گفت: «این گفت: «به زن برادرت درآی، و حق برادر شوهری را بچادرد، اول بیرون آمد.» ۲۹ و دست خود را بازکشید. و اینک برادرش نسلی برای برادر خود پیدا کن.» ۹ لکن چونکه اونان دانست که بیرون آمد و قابله گفت: «چگونه شکافی، این شکاف بر تو آن نسل از آن او نخواهد بود، هنگامی که به زن برادر خود درآمد، باد.» ۱۰ پس او را فارص نام نهاد. ۳۰ بعد از آن برادرش که ریسمان قرمز را پرست داشت بیرون آمد، و این کار او در نظر خداوند ناپسند آمد، پس او را نیز بمیراند. ۱۱ و یهودا به

۳۹ اما یوسف را به مصر بردند، و مردی مصری، فوطیفار عروس خود، تamar گفت: «در خانه پدرت بیوه بنشین تا پسرم شیله بزرگ شود.» زیرا گفت: «میباشد او نیز مثل برادرانش بمیرد.» پس تamar رفته، در خانه پدر خود ماند. ۱۲ و چون روزها سپری شد، دختر شووه زن یهودا مرد. و یهودا بعد از تعزیت او با دوست خود حیره عدلامی، نزد پشم چیان گله خود، به تمنه آمد. ۱۳ و به تamar خبر داده، گفتند: «اینک پدرشورت برای چیدن پشم گله خویش، به تمنه می‌آید.» ۱۴ پس رخت بیوگی را از خویشن بیرون کرده، بر قمی به رو کشیده، خود را در جاده پوشید، و به بیرون از اینکه او را بر خانه و تمام مایملک خویش را بدست وی سپرد. ۱۵ و اینکه خداوند در دستش راست می‌آورد. ۱۶ پس یوسف در نظر وی اتفات یافت، و او را خدمت می‌کرد، و او را به خانه خود برگماشت و تمام مایملک خویش را بدست وی سپرد. ۱۷ و دوست خداوند را همه اموالش، چه در خانه و چه در صحرا بود، دروازه عینایم که در راه تمنه است، بنیشت. زیرا که دید شیله بزرگ شده است، و او را به وی به زنی ندادند. ۱۸ چون یهودا او را بدید، وی را فاحشه پنداشت، زیرا که روی خود را پوشیده بود. ۱۹ پس از راه به سوی او میل کرده، گفت: «بیا تا به تو درآیم.» زیرا ندانست که عروس اوست. گفت: «مرا چه می‌دهی تا به من درآی.» ۲۰ گفت: «بیغالمهای از گله می‌فرستم.» گفت: «ایا گرومی دهی تا بفرستی.» ۲۱ گفت: «تو را چه گرودهم.» گفت: «مهر و زنار خود را و عصایی که دردست داری.» ۲۲ پس به وی داد، و بدو درآمد، و او ازوی آبستن شد. ۲۳ و برخاسته برفت. و برقع را از خود برداشته، رخت بیوگی پوشید. ۲۴ و یهودا بیغالمه را بدست دوست عدلامی خود فرستاد، تا گرو را از دست آن زن بگیرد، اما او را نیافت. ۲۵ و از مردمان آن مکان پرسیده، گفت: «آن فاحشهای که سر راه عینایم نشسته بود، کجاست؟» گفتند: «فاحشهای در اینجا نبود.» ۲۶ پس نزد یهودا برگشته، گفت: «او را نیافم، و مردمان آن مکان نیز می‌گویند که فاحشهای در اینجا نبود.» ۲۷ یهودا گفت: «بگذر برای خوننگاه دارد، میادا رسوا شویم. اینک بیغالمه را فرستادم و تو او را نیافتنی.» ۲۸ و بعد از سه ماه یهودا را خبر داده، گفتند: «عروس تو تamar، زن‌کرده کرده، گفت: «بنگرید، مرد عربانی را نزد ما آورد تا ما را مسخره

کنند، و نزد من آمد تا با من بخواهد، و به آواز بلند فریاد کردم، مذکور ساز، و مرا از این خانه بیرون آور، ۱۵ زیرا که فی الواقع از ۱۵ و چون شنید که به آواز بلند فریاد برآوردم، جامه خود را نزد من زمین عربانی دزدیده شده‌ام، و اینجا نیز کاری نکرده‌ام که مرا واگذارده، فرار کرد و بیرون رفت.» ۱۶ پس جامه او را نزد خود درسیاه چال افکنند.» ۱۶ اما چون رئیس خبازان دید که تعییر، نگاه داشت، تاقایش به خانه آمد. ۱۷ و به وی بدین مضمون نیکویود، به یوسف گفت: «من نیز خوابی دیده‌ام، که اینک سه ذکر کرده، گفت: «آن غلام عربانی که برای مآلوده‌ای، نزد من سبید نان سفید بر سر من است، ۱۷ و در سبید زیرین هر قسم آمد تا مرا مسخره کند، ۱۸ و چون به آواز بلند فریاد برآوردم، جامه طعام برای فرعون از پیشه خباز می‌باشد و مرغان، آن را از سبید خود را پیش من رها کرده، بیرون گریخت.» ۱۹ پس چون آقایش که بر سر من است، می‌خورند.» ۱۸ یوسف در جواب گفت: سخن زن خود را شنید که به وی بیان کرده، گفت: «غلامت» تعییرش این است، سه سبید سه روز می‌باشد. ۱۹ و بعد از سه به من چنین کرده است، «خشم او افروخته شد. ۲۰ و آقای روز فرعون سر تو را از تو بردار و تو را بر دار بیاوید، و مرغان، یوسف، او را گرفته، در زندان خانه‌ای که اسیران پادشاه بسته گوشتش را از توبخورند.» ۲۰ پس در روز سوم که یوم میلاد فرعون بودند، انداخت و آنچا در زندان ماند. ۲۱ اما خداوند با یوسف بود، ضیافتی برای همه خدام خود ساخت، و سرئیس ساقیان و می‌بود و بر وی احسان می‌فرمود، و او را در نظر داروغه زندان سر رئیس خبازان را در میان نوکران خود برآوردشت. ۲۱ اما رئیس حرمت داد. ۲۲ و داروغه زندان همه زندانیان را که در زندان بودند، ساقیان را به ساقی گریش باز آورد، و جام را به دست فرعون داد. بدست یوسف سپرد. و آنچه در آنچه می‌کردند، او کننده آن بود. ۲۲ و اما رئیس خبازان را به دار کشید، چنانکه یوسف برای ایشان ۲۳ و داروغه زندان بداتجه در دست وی بود، نگاه نمی‌کرد، زیرا تعییر کرده بود. ۲۳ لیکن رئیس ساقیان، یوسف را به یاد نیارد، خداوند با وی می‌بود و آنچه را که او می‌کرد، خداوند راست بلکه او را فراموش کرد.

می‌آورد.

۴۱ واقع شد، چون دو سال سپری شد، که فرعون خوابی

۴۰ و بعد از این امور، واقع شد که ساقی و خباز پادشاه دید که اینک بر کارنهر ایستاده است. ۲ که نگاه از نهر، هفت مصر، به آقای خویش، پادشاه مصر خطای کردند. ۲ و فرعون به دو گاوخوب صورت و فریه گوشت برآمد، بر مرغزارمی چریدند. ۲ و خواجه خود، یعنی سردار خبازان و سردار ساقیان و سردار فرعون غصب نمود. اینک هفت گاو دیگر، بد صورت و لاگر گوشت، در عقب آنها از ۳ و ایشان را در زندان رئیس افواج خاصه، یعنی زندانی که یوسف نهر برآمده، به پهلوی آن گاوان اول به کنار نهر ایستادند. ۴ و این در آنچا محسوس بود، انداخت. ۴ و سردار افواج خاصه، یوسف را گاوان زشت صورت و لاگر گوشت، آن هفت گاوخوب صورت و برایشان گماشت، و ایشان را خدمت می‌کرد، و مدتی در زندان فریه را فرو بودند. و فرعون بیدارشد. ۵ و باز بخسید و دیگر باره ماندند. ۵ و هر دو در یک شب خوابی دیدند، هر کدام خواب خوابی دید، که اینک هفت سنبله پر و نیکو بر یک ساق برمی خود را. هر کدام موافق تعییر خود، یعنی ساقی و خباز پادشاه مصر آید. ۶ و اینک هفت سنبله لاغر، از باد شرقی پژمرده، بعد از که در زندان محسوس بودند. ۶ بامدادان چون یوسف نزد ایشان آنها می‌روید. ۷ و سنبله های لاغر، آن هفت سنبله فریه و پر آمد، دید که اینک ملو می‌ستند. ۷ پس، از خواجه های فرعون، را فرو بردند، و فرعون بیدار شده، دید که اینک خوابی است. که با وی در زندان آقای او بودند، پرسیده، گفت: «امروز چرا روی ۸ صبح گاهان دلش مضطرب شده، فرستاد و همه جادگران و شما غمگین است؟» ۸ به وی گفتند: «خوابی دیده‌ایم و کسی جمیع حکیمان مصر را خواند، و فرعون خوابهای خود را بدیشان نیست که آن را تعییر کند.» یوسف بدیشان گفت: «آیا تعییرها از بازگشت. اما کسی نیود که آنها را برای فرعون تعییر کند. ۹ آنگاه آن خداییست؟ آن را به من بازگویید.» ۹ آنگاه رئیس ساقیان، رئیس ساقیان به فرعون عرض کرده، گفت: «امروز خطای ای من خواب خود را به یوسف بیان کرده، گفت: «در خواب من، اینک بخطاطر آمد. ۱۰ فرعون بر غلامان خود غصب نموده، مرا با رئیس تاکی پیش روی من بود. ۱۰ و در تاک سه شاخه بود و آن خبازان را در زندان سردار افواج خاصه، حبس فرمود. ۱۱ و من او بشکفت، و گل آورد و خوش هایش انگور رسیده داد. ۱۱ و جام در یک شب، خوابی دیدم، هر یک موافق تعییر خواب خود، فرعون در دست من بود. و انگورها را چیزهای در جام فرعون فشردم، خواب دیدم. ۱۲ و جوانی عربانی در آنچا با ما بود، غلام سردار و جام را بدست فرعون دادم.» ۱۲ یوسف به وی گفت: «تعییرش افواج خاصه. و خوابهای خود را نزد او بیان کردیم و او خوابهای ما اینست، سه شاخه سه روز است. ۱۳ بعد از سه روز، فرعون سر را برای ما تعییر کرد، هر یک را موافق خوابش تعییر کرد. ۱۳ و تو را برآورد و به منصب بازگمارد، و جام فرعون را به دست وی به عنیه موافق تعییری که برای ما کرد، واقع شد. مرا به منصب دهی به رسم سابق، که ساقی او بودی. ۱۴ و هنگامی که برای تو بازآورد، و اورا به دار کشید.» ۱۴ آنگاه فرعون فرستاده، یوسف نیکوشود، مرا یاد کن و به من احسان نموده، احوال مزاند فرعون را خواند، و او را به زودی از زندان بیرون آوردند. و صورت خود

را تراشیده، رخت خود را عوض کرد، و به حضور فرعون آمد. گفت: «چونکه خدا کل این امور را بر تو کشف کرده است، ۱۵ فرعون به یوسف گفت: «خواب دیده‌ام و کسی نیست که آن کسی مانند تو بصیر و حکیم نیست. ۴۰ تو بر خانه من باش، و را تعبیر کند، و درباره تو شنیدم که خواب می‌شنوی تا تعبیرش به فرمان تو، تمام قوم من منتظم شوند، جز اینکه بر تخت از تو کنی.» ۱۶ یوسف فرعون را به پاسخ گفت: «از من نیست، خدا بزرگتریاش.» ۴۱ و فرعون به یوسف گفت: «بدانکه تو را بر تمامی فرعون را به سلامتی جواب خواهدداد.» ۱۷ و فرعون به یوسف زمین مصر گماشت. ۴۲ و فرعون انگشت‌خود را از دست خویش گفت: «در خواب خود دیدم که اینک به کنار نهر ایستاده‌ام، بیرون کرده، آن را بردمست یوسف گذاشت، و او را به کنات نازک ۱۸ و ناگاه هفت گاو فریه گوشت و خوب صورت از نهر برآمده، آراسته کرد، و طویق زین بر گردنش انداخت. ۴۳ و او را بر مرغزار می‌چرند. ۱۹ و اینک هفت گاو دیگر زین و بسیار زشت عاریه دومین خود سوار کرد، و پیش رویش ندا می‌کردن که «زانو» صورت و لاغر گوشت، که در تمامی زمین مصر بدان زشتند ندیده زنید!» پس او را بر تمامی زمین مصر برگماشت. ۴۴ و فرعون به بودم، در عقب آنها برمی‌آیند. ۲۰ و گاوان لاغر زشت، هفت گاو یوسف گفت: «من فرعون هستم، و بدون توهیچکس دست یا فریه اول را می‌خورند.» ۲۱ و چون به شکم آنها فرو رفته‌نمود معلوم پای خود را در کل ارض مصر بلند نکند. ۴۵ و فرعون یوسف را نشد که بدرون آهاشدند، زیرا که صورت آنها مثل اول زشت ماند. صفتان غمیچه نامید، و استنات، دختر فوطی فارع، کاهن اون پس بیدار شدم. ۲۲ و باز خوابی دیدم که اینک هفت سنبله پر و راپدو به زنی داد، و یوسف بر زمین مصر بیرون رفت. ۴۶ و یوسف نیکو بر یک ساق برمی‌آید. ۲۳ و اینک هفت سنبله خشک باریک سی ساله بود وقتی که به حضور فرعون، پادشاه مصر باشید، و و از باد شرقی پُرمده، بعد از آنها می‌روید. ۲۴ و سنبله لاغر، آن یوسف از حضور فرعون بیرون شده، در تمامی زمین مصر گشت. هفت سنبله نیکو را فرو می‌برد. و جادوگران را گفت، لیکن کسی ۴۷ و در هفت سال فراوانی، زمین محصول خود را به کفرت آورد. نیست که برای من شرح کند.» ۲۵ یوسف به فرعون گفت: «پس تمامی ماکولات آن هفت سال را که در زمین مصر بود، «خواب فرعون یکی است. خدا از آنچه خواهد کرد، فرعون را خبر جمع کرد، و خوارک را در شهرها ذخیره نمود، و خوارک مزارع داده است. ۲۶ هفت گاو نیکو هفت سال باشدو هفت سنبله خواهی هر شهر را در آن گذاشت. ۴۹ و یوسف غله بیکران بسیار، نیکو هفت سال. همانا خواب یکی است. ۲۷ و هفت گاو لاغر مثل ریگ دریا ذخیره کرد، تا آنکه از حساب بازماند، زیرا که از رشت، که در عقب آنها برآمدند، هفت سال باشد. و هفت سنبله حساب زیاده بود. ۵۰ و قبل از وقوع سالهای قحط، دو پسر برای خالی ازیاد شرقی پُرمده، هفت سال قحط می‌باشد. ۲۸ سخنی یوسف زایده شد، که استنات، دختر فوطی فارع، کاهن اون برایش ساخته است. ۲۹ همانا هفت سال فراوانی بسیار، در تمامی زمین «خدا» مرا از تمامی مشقت و تمامی خانه پدرم فراموشی داد.» مصمرمی آید. ۳۰ و بعد از آن، هفت سال قحط پیدا شد. و تمامی ۵۲ دومین را افرایم نامید، زیرا گفت: «خدا مرا در زمین مذلم پارارو فراوانی در زمین مصر فراموش شود. و قحط، زمین را تباخ خواهد گردانید.» ۳۱ و هفت سال فراوانی که در زمین مصر بود، سپری ساخت. ۳۲ و فراوانی در زمین معلوم نشود بسبب قحطی که بعداز شد. ۳۴ و هفت سال قحط، آمدن گرفت، آمدن همه یوسف گفته که به فرعون گفت، این است: آنچه خدامی کند به فرعون ظاهر بزاد. ۵۱ و یوسف نخست زاده خود رامنی نام نهاد، زیرا گفت: ساخته است. ۳۵ همانا هفت سال فراوانی بسیار، در تمامی زمین «خدا» مرا از تمامی مشقت و تمامی خانه پدرم فراموشی داد.» مصمرمی آید. ۳۶ و بعد از آن، هفت سال قحط پیدا شد. و تمامی ۵۲ دومین را افرایم نامید، زیرا گفت: «خدا مرا در زمین مذلم پارارو فرعون دو مرتبه مکرر شد، این است که این حادثه از جانب خدا نان بود. ۵۳ و چون خواب به بود. و قحط در همه زمینهای پدید شد، لیکن در تمامی زمین مصر آن آید، زیرا که به غایت سخت خواهد بود. ۳۲ و چون خواب به بود. و قحط در همه زمینهای پدید شد، فرم برابی قرعون دو مرتبه مکرر شد، این است که این حادثه از جانب خدا نان بود. ۵۵ و چون تمامی زمین مصر مبتلای قحط شد، فرم برابی قرعون دو مرتبه مکرر شد، این است که این حادثه از جانب خدا نان بود. ۵۶ و چون خواب به بود. و قحط در همه زمین مصر ساخت. ۳۳ پس اکنون نان نزد فرعون فریاد برآورده است. و فرعون به همه مصریان گفت: «نزد فرعون می‌باید مردی بصیر و حکیم را پیدا نموده، و او را بر زمین یوسف بروید و آنچه او به شما گوید، بکنید.» ۵۶ پس قحط، فرعون می‌باید مردی بصیر و حکیم را پیدا نموده، و او را بر زمین یوسف بروید و آنچه او به شما گوید، بکنید.» ۳۴ فرعون چنین بکند، و ناظران بر زمین برگمارد، و تمامی روی زمین را فروگرفت، و یوسف همه انبارها را باز کرده، به در هفت سال فراوانی، خمس از زمین مصر بگیرد. ۳۵ و همه مصریان می‌فروخت، و قحط در زمین مصر سخت شد. ۵۷ و ماکولات این سالهای نیکو را که می‌آید جمع کند، و غله را همه زمینها به جهت خردی غله نزد یوسف به مصر آمدند، زیرا قحط زیر دست فرعون ذخیره نمایند، و خوارک در شهرها نگاه دارند. بر تمامی زمین سخت شد.

۳۶ تاخوارک برای زمین، به جهت هفت سال قحطی که در زمین مصر خواهد بود ذخیره شود، مبادا زمین از قحط تباخ گردد.» ۴۲ و اما یعقوب چون دید که غله در مصر است، پس یعقوب ۳۷ پس این سخن بنظر فرعون و بنظر همه بندگانش پسند آمد. به پسران خود گفت: «چرا به یکدیگر می‌نگرید؟» ۲ و گفت: ۳۸ و فرعون به بندگان خود گفت: «آیا کسی را مثل این توانیم «اینک شنیده‌ام که غله در مصر است، بدانجا بروید و براي ما از یافت، مردی که روح خدا در وی است؟» ۳۹ و فرعون به یوسف آنچا بخشد، تا زیست کیم و نمیریم.» ۳ پس هد برادر یوسف برای خریدن غله به مصر فرود آمدند. ۴ و اما بنیامین، برادر یوسف

رایعقوب با برادرانش نفرستاد، زیرا گفت میادازیانی بدو رسد. اینک در دهن عدل او بود. ۲۸ و به برادران خود گفت: «نقد ه پس بنی اسرائیل در میان آنانی که میآمدند، به جهت خرید من رد شده است، و اینک در عدل من است. آنگاه دل ایشان آمدند، زیرا که قحطدر زمین کنعان بود. ۶ و یوسف حاکم ولایت طپیدن گرفت، و به یکدیگر لزان شده، گفتند: «این چست که بود، و خود به همه اهل زمین غله میفروخت. و برادران یوسف خدا به ما کرده است.» ۲۹ پس نزد پدر خود، یعقوب، به زمین آمده، رو به زمین نهاده، او را سجده کردند. ۷ چون یوسف کنعان آمدند، و از آنچه بدیشان واقع شده بود، خبرداده، گفتند: برادران خود را دید، ایشان را بشناخت، و خود را بدیشان بیگانه ۳۰ «آن مرد که حاکم زمین است، با مابه سخنی سخن گفت، و نموده، آنها را به درشتی، سخن گفت و از ایشان پرسید: «از کجا ما را جاسوسان زمین پنداشت. ۲۱ و بدو گفتندیم ما صادقیم و آمدهاید؟» گفتند: «از زمین کنunan تا خواراک بخریم.» ۸ و یوسف جاسوس نی. ۲۲ ما دوازده برادر، پسران پدر خود هستیم، یکی برادران خود را بشناخت، لیکن ایشان او را نشناختند. ۹ و یوسف نایاب شده است، و کوچکتر، امروز نزد پدرما در زمین کنunan خواهبا را که دریاره ایشان دیده بود، بیاد آورد. پس بدیشان گفت: میباشد. ۳۳ و آن مرد که حاکم زمین است، به ما گفت: از این شما جاسوسانید، و به جهت دیدن عربانی زمین آمدهاید.» خواهم فهمید که شما راستگو هستید که یکی از برادران خود را بدو گفتند: «نه، یا سیدی! بلکه غلامات به جهت خریدن نزدمن گذارید، و برای گرسنگی خانه های خود گرفته، بروید. ۱۰ ماهمه پسران یک شخص هستیم. ما مردمان ۳۴ و برادر کوچک خود را خالی میکردند، اینک گیسه پول هر کس در عدلش بود. دوازده برادرند، پسران یک مادر در زمین کنunan. و اینک کوچکتر، خود را خالی میکردند، اینک گیسه پول هر کس در عدلش بود. امروز نزد پدر ماست، و یکی نایاب شده است.» ۱۴ یوسف و چون ایشان و پدرشان، گیسه های پول را دیدند، بترسیدند. بدیشان گفت: «همین است آنچه به شما گفتمن که جاسوسانید! ۳۶ و پدر ایشان، یعقوب، بدیشان گفت: «مرا بی او لاد ساختید، ۱۵ بدیطیور آزموده میشود: به حیات فرعون از اینجا بیرون نخواهد یوسف نیست و شمعون نیست و بنیامین را میخواهید ببرید. این رفت، جز اینکه برادر کهتر شما در اینجا بیاید. ۱۶ یک نفر از همه بمن است؟» ۳۷ رویین به پدر خود عرض کرده، گفت: «هر خودتان بفرستید، تا برادر شمارا بیاورد، و شما اسیر بمانید تا سخن دو پسر ما بکش، اگر او نزد تو بازنبازم. او را به دست من شما آزموده شود که صدق با شمامت یا نه، والا به حیات فرعون سپار، و من او را نزد تو باز خواه آورد.» ۲۸ گفت: «پسر با جاسوسانید!» ۱۷ پس ایشان را با هم سه روز در زندان انداخت. شما نخواهد آمد زیرا که برادرش مرده است، و او تنها باقی است. ۱۸ و روز سوم یوسف بدیشان گفت: «این را بکنید و زنده باشید، و هر گاه در راهی که میروید زیانی بدو رسد، همانامویهای سفید زیرا من از خدا میترسم: ۱۹ هر گاه شما صادق هستید، یک مرا با حزن به گر فرود خواهید برد.» (Sheol h7585)

برادر از شما درزندان شما اسیر باشد، و شما رفته، غله برای گرسنگی خانه های خود ببرید. ۲۰ و برادر کوچک خود را نزد من ۴۳ و قحط در زمین سخت بود. ۲ و واقع شد چون غله ای را آرید، تا سخنان شما تصدیق شود و نمیرید.» پس چنین کردند. که از صدر آورده بودند، تمام خوردن، پدرشان بدیشان گفت: ۲۱ و به یکدیگر گفتند: «هر آنیه به برادر خود خططا کردیم، زیرا «برگردید و اندک خواراکی برای ما بخریز.» ۳ یهودا بدو متکلم شده، گفت: «آن مرد به ما تاکید کرده، گفته است هرگاه برادر تنگی جان او را دیدیم وقتی که به ما استغاثه میکرد، و نشیدیم. از این رو این تنگی بر ما رسید.» ۲۲ و رویین در جواب ایشان شما با شما نباشد، روی مرا نخواهید دید. ۴ اگر تو برادر ما را با گفت: «آیا به شما نگفتم که به پسر خططا موزیزد؟» ۲۳ و ایشان مافرستی، میروم و خواراک برایت میخرم. ۵ اما اگر تو او را ندانستند که یوسف میفهمد، زیرا که ترجمانی در میان ایشان بود. نفرستی، نمیروم، زیرا که آن مرد مارا گفت، هر گاه برادر شما، ۲۴ پس از ایشان کناره جسته، بگریست و نزد ایشان برگشته، با شما نباشد، روی مرا نخواهید دید.» ۶ اسرائیل گفت: «چرا ایشان گفتنگو کرد، و شمعون را از میان ایشان گرفته، او را بروی بمن بدی کرده، به آن مرد خبر دادید که برادر دیگر دارید؟» ۷ ایشان دریند نهاد. ۲۵ و یوسف فرمود تا جوالهای ایشان را از ۷ گفتند: «آن مرد احوال ما و خویشاوندان ما را به دقت پرسیده، غله پر سازند، و نقد ایشان را در عدل هر کس نهند، وزاد سفر گفت: «ایا پدر شما هنوز زنده است، بروادر دیگر دارید؟» و او را بدیشان دهند، و به ایشان چنین کردند. ۲۶ پس غله را بر حماران بدین مضمون اطلاع دادیم، و چه میدانستیم که خواهد گفت: خود بار کرده، از آجگوارانه شدند. ۲۷ و چون یکی، عدل خود را «برادرخود را نزد من آرید.» ۸ پس یهودا به پدر خود، اسرائیل در منزل باز کرد، تا خواراک به الاغ دهد، نقد خود را دید که گفت: «جوان را با من بفرست تا برخاسته، بروم و وزیست کنیم و نمیریم، ما و تو و اطفال ما نیز. ۹ من ضامن او میباشم، او را

از دست من بازخواست کن هر گاه او را نزد تو باز نیاوردم و چشمان خود را باز کرده، برادر خود بنیامین، پسرمادر خویش را به حضورت حاضر نساختم، تا به ابد در نظر تو مقصراً باشم. دید، گفت: «ایا این است برادرکوچک شما که نزد من، ذکر او ۱۰. زیرا اگر تا خیر نمی نمودیم، هر آینه تا حال، مرتبه دوم را برگشته را کردید؟» و گفت: «ای پسرم، خدا بر تو رحم کناد.» ۳۰ و بودیم.» ۱۱ پس پدر ایشان، اسرائل، بدیشان گفت: «اگر چنین یوسف چونکه مهرش بر برادرش بجنبید، بشافت، و جای گریستن است، پس این را بکنید. از ثمرات نیکوی این زمین در ظروف خود خواست. پس به خلوت رفته، آنجا بگریست. ۲۱ و روی خود بردارید، وارمغانی برای آن مرد ببرید، قادری بلسان و قدری عسل و راشسته، بیرون آمد. و خودداری نموده، گفت: «طعام بگذارید.» کثیراً و لادن و پسته و بادام. ۱۲ و نقدمضاعف بدست خود ۳۲ و براي وي جدا گذارند، و برای ایشان جدا، و برای مصریانی گیرید، و آن نقدی که دردهنه عدلهای شما رد شده بود، بدست که با وي خوردند جدا، زیرا که مصریان با عبرایان نمی توانند خود بازبرید، شاید سهوی شده باشد. ۱۳ و برادر خود را برداشته، غذابخورند زیرا که این، نزد مصریان مکروه است. ۳۳ و به حضور روانه شوید، و نزد آن مرد بگردید. ۱۴ و خدای قادر مطلق شما را وي بشنستند، نخست زاده موافق نخست زادگی اش، و خود سال در نظر آن مرد مکرم دارد، تا برادر دیگر شما و بنیامین را همراه بحسب خردسالی اش، و ایشان به یکدیگر تعجب نمودند. ۳۴ و شما بفرستد، و من اگر بی اولاد شدم، بی اولاد شدم.» ۱۵ پس حصه‌ها از پیش خود برای ایشان گرفت، اما حصه بنیامین پنج آن مردان، ارمغان را برداشت، و نقدمضاعف را بدست گرفته، چنان حصه دیگران بود، و باوي نوشیدند و کيف گردند.

با بنیامین روانه شدند. و به مصر فرود آمد، به حضور یوسف

ایستادند. ۱۶ اما یوسف، چون بنیامین را با ایشان دید، به ناظر ۴۴ پس به ناظر خانه خود امر کرده، گفت: عدلهای این خانه خود فرمود: «این اشخاص را به خانه ببر، و ذبح کرده، مردمان را به قادری که می توانند برد، از غله پر کن، و نقد هر تدارک بین، زیرا که ایشان وقت ظهر با من غذا می خورند.» کسی را به دهن عدلش بگذار. ۲ و جام مرا، یعنی جام نقره را، ۱۷ و آن مرد چنانکه یوسف فرموده بود، کرد. و آن مرد ایشان را به در دهن عدل آن کوچکتر، با قیمت غله‌اش بگذار.» پس موافق خانه یوسف آورد. ۱۸ و آن مردان ترسیدند، چونکه به خانه یوسف آن سخنی که یوسف گفته بود، کرد. ۳ و چون صبح روش شد، آورده شدند و گفتند: «بسیب آن نقدی که دفعه اول در عدلهای ما آن مردان را با حماران ایشان، روانه کردند. ۴ و ایشان از شهربريون رد شده بود، ما را آورده‌اند تا بر ماهجوم آورد، و بر ما حمله کند، شده، هنوز مسافتی چند طی نکرده بودند، که یوسف به ناظر پر شده بود، و نقد دیگر برای خرید خوارک بدست خود گفت: «بر پا شده، درعقب این اشخاص بشتاب، و ما را مملوک سازد و حماران ما را.» ۱۹ و به ناظر خانه یوسف خانه خود گفت: «بر پا شده، درعقب این اشخاص بشتاب، و نزدیک شده، در درگاه خانه بدو متکلم شده. ۲۰ گفتند: «یا چون بدیشان فارسیدی، ایشان را بگو: چرا بدی به عوض نیکویی سیدی! حقیقت مرتبه اول برای خرید خوارک آمدیم. ۲۱ و واقع کردید؟ ۵ آیا این نیست آنکه آقایم در آن می نوشد، و از آن شد چون به میل رسیده، عدلهای خود را برای کردیم، که اینک نقد تقال می زند؟ در آنچه کردید، بد کردید.» ۶ پس چون بدیشان هر کس در دهن عدلش بود. نقره ما به وزن تمام و آن را بدست دررسید، این سخنان را بدیشان گفت. ۷ به وی گفتند: «چرا آقایم خود بازآورده‌ایم. ۲۲ و نقد دیگر برای خرید خوارک به دست خود چنین می گوید؟ حاشا از غلامانت که مرتکب چنین کارشوند! آورده‌ایم. نمی دانیم کدام کس نقد مارا در عدلهای ما گذاشته ۸ همانا نقدی را که در دهن عدلهای خودیافته بودیم، از زمین بود.» ۲۳ گفت: «سلامت باشید متربید، خدای شماو خدای کتعان نزد تو باز آوردیم، پس چگونه باشد که از خانه آقایت طلا پدر شما، خزانه‌ای در عدلهای شما، به شما داده است؛ نقد شما یا نقره بزدیم. ۹ نزد هر کدام از غلامانت یافت شود، بمیرد، به من رسید.» پس شمعون را نزد ایشان بیرون آورد. ۲۴ و آن و مانیز غلام آقای خود باشیم.» ۱۰ گفت: «هم الان موافق مرد، ایشان را به خانه یوسف درآورد، آب بدیشان داد، تا پایه‌ای سخن شما بشود، آنکه نزد او یافت شود، غلام من باشد، و خود را شستند، و علوفه به حماران ایشان داد. ۲۵ و ارمغان را ۱۱ پس تعجل نموده، هر کس عدل خود را به حاضر ساختند، تا وقت آمدن یوسف به ظهر، زیرا شنیده بودند زمین فرود آورد، و هر یکی عدل خود را بازکرد. ۱۲ و او تجسس که درآجga باشد غذا بخورند. ۲۶ و چون یوسف به خانه آمد، و از مهتر شروع نموده، به کهتر خست کرد. و جام در عدل ارمغانی را که بدست ایشان بود، نزد وی به خانه آوردند، و به بنیامین یافته شد. ۱۳ آنگاه رخت خود را چاک زند، و هر کس حضور وی رو به زمین نهادند. ۲۷ پس از سلامتی ایشان پرسید و الاغ خود را بار کرده، به شهر برگشتند. ۱۴ و یهودا با برادرانش گفت: «ایا پدر پیر شما که ذکر ش را کردید، به سلامت است؟ و تا به خانه یوسف آمدند، او هنوز آنچا بود، و به حضور وی بر بحال حیات دارد؟» ۲۸ گفتند: «سلامت، پدر ما، به سلامت زمین افتدند. ۱۵ یوسف بدیشان گفت: «این چه کاری است است، و تا بحال زنده.» پس تعظیم و سجده کردند. ۲۹ و چون که کردید؟ آیا ندانستند که چون من مردی، البته تقال می زنم؟» ۳۰ ۱۶ یهودا گفت: «به آقایم چه گوییم، و چه عرض کنیم، و چگونه

بی‌گناهی خویش را ثابت نماییم؟ خدا گناه غلامانت رادریافت جواب وی را تنوانتند داد، زیرا که به حضور وی مضطرب شدند. نموده است؛ اینک مانیز و آنکه جام بادستش یافت شد، غلامان ^۴ و یوسف به برادران خود گفت: «نذیدک من بیایید». پس نذیدک آقای خود خواهیم بود.» **۱۷** گفت: «حاشا از من که چنین آمدند، و گفت: «منم یوسف، برادر شما، که به مصر فروختید! کنم! بلکه آنکه جام بادستش یافت شد، غلام من باشد، و شما به ^۵ و حال رنجیده مشوید، و متغیر نگردید که مرا بدینجا فروختید، سلامتی نزد پدر خویش بروید.» **۱۸** آنگاه یهودا نذیدک وی آمده، زیرا خدا مرا پیش روی شما فرستاد تا (نفس را) زنده نگاه دارد. گفت: «ای آقایم بشتوغلامت به گوش آقای خود سخنی بگوید. ^۶ زیرا حال دو سال شده است که قحط در زمین هست، و پیچ و غضبیت بر غلام خود افروخته نشود، زیرا که توجون فرعون هستی. سال دیگر نیز نه شیارخواهد بود نه درو. **۷** و خدا مرا پیش روی آقایم از غلامانت پرسیده، گفت: «ایا شما را پدر یا برادری شما فرستاد تا برای شما بقیتی در زمین نگاه دارد، و شما را به است؟» **۸** و به آقای خود عرض کردیم: «که ما را پدرپری نجاتی عظیم احیا کند. **۹** و الان شما مرا اینجا نفرستادید، بلکه است، و پسر کوچک پیری او که برادرش مرده است، و او تنها از خدا، و او مرا پدر بر فرعون و آقا بر تمامی اهل خانه او و حاکم بر مادر خود مانده است، و پدر او را دوست می‌دارد.» **۱۰** و به همه زمین مصر ساخت. **۱۱** بشتابید و نزد پدر رفته، بدلوگویید: پسر غلامان خود گفتی: «وی را نزد من آرید تا چشمان خود را بروی تو، یوسف چنین می‌گوید: که خدا مرا حاکم تمامی مصر ساخته نهم.» **۱۲** و به آقای خود گفتیم: «آن جوان نمی‌تواند از پدر خود است، نزد من بیا و تاخیر منم. **۱۳** و در زمین جوشن ساکن شو، جدا شود، چه اگر از پدرخویش جدا شود و خواهد مرد.» **۱۴** و تانزیدک من باشی، تو و پسرانت و پسران پسرانت، و گله ات به غلامان خود گفتی: «اگر برادر کهتر شما با شما نیاید، روی مرا و رمه ات با هرچه داری. **۱۵** تا تو را در آنجا پیروزانم، زیرا که دیگر نخواهید دید.» **۱۶** پس واقع شد که چون نزد غلامت، پدر پیچ سال قحط باقی است، مبادا تو و اهل خانه ات و متعلقات خود، رسیدیم، سختان آقای خود را بدبو بازگفتیم. **۱۷** و پدر ما بینوا گردید. **۱۸** و اینک چشمان شما و چشمان برادرم بنیامین، گفت: «برگشته اندک خوراکی برای ما بخرید.» **۱۹** گفتیم: می‌بیند، زیان من است که با شما سخن می‌گوید. **۲۰** پس پدر «نمی‌توانم رفت، لیکن اگر برادر کهتر باما آید، خواهیم رفت، زیرا مرا از همه حشمت من در مصر و از توجه دیده‌اید، خبر دهید، که روی آن مرد رانمی توانیم دید اگر برادر کوچک با ما نباشد.» **۲۱** و تعجل نموده، پدرمرا بدینجا آورید.» **۲۲** پس به گردن برادر و غلامت، پدر من، به ما گفت: «شما آگاهید که زوجهام برای خود، بنیامین، اویخته، بگریست و بنیامین بر گردن وی گریست. **۲۳** و غلامت، پدر من، آینه دریده شده است، و بعد از آن او را ندیدم. **۲۴** اگر این را نیز برادرانش با وی گفتگو کردن. **۲۵** و این خبر را در خانه فرعون ازبند من ببرید، و زیانی بدرو رسد، همانا موى سفیدمرا به حزن به شنیدند، و گفتند برادران یوسف آمده‌اند، و بنتظر فرعون و بنظر گور فرود خواهید برد.» **۲۶** **(Sheol h7585)** **۲۷** و الان اگر نزد بندگانش خوش آمد. **۲۸** و فرعون به یوسف گفت: «برادران خود غلامت، پدر خود بروم، و این جوان با مانباشد، و حال آنکه جان را بگو: چنین بکنید: چهاریايان خود را بارکنید، و روانه شده، به او بهجان وی بسته است، **۲۹** واقع خواهد شد که چون بینید پسر زمین کعنان بروید. **۳۰** و پدر اهل خانه های خود را برداشته، نزد نیست، او خواهد مرد. و غلامانت موى سفید غلامت، پدرخود را من آید، و نیکتر زمین مصر را به شما می‌دهم تا از فربی زمین به حزن به گور فرود خواهند برد.» **۳۱** **(Sheol h7585)** **۳۲** زیراکه بخورید. **۳۳** پس چشمان شما دربی اسباب خود نباشد، زیرا که نیکویی تمامی الان تمنا اینکه غلامت به عوض پسر در بندگی آقای خود بماند، زمین مصر از آن شمامست. **۳۴** پس بنی اسرائیل چنان کردند، و پسر، همراه برادران خود بروم. **۳۵** زیرا چگونه نزد پدر خود بروم و یوسف به حسب فرمایش فرعون، ارابه‌ها بدیشان داد، و زاد پسر با من نباشد، مبادا بالاتی را که به پدر واقع شود ببینم.» **۳۶** سفریدشان عطا فرمود. **۳۷** و بهر هر یک ایشان، یک دست رخت بخشید، اما به بنیامین سیصد مثقال نقره، و پیچ دست **۴۵** معرفی می‌کند و یوسف پیش جمعی که به حضورش جامه داد. **۳۸** و برای پدر خود باین تفصیل فرستاد: ده الاغ بار استاده بودند، تنوانت خودداری کند، پس ندا کرد که «همه را شده به نفایس مصر، و ده ماده الاغ بار شده به غله و نان و از نزد من ببرون کنید!» و کسی نزد او نماند، وقی که یوسف خوش برای سفر پدر خود. **۴۰** پس برادران خود رامرخص فرموده، خویشن را به برادران خود شناسانید. **۴۱** و به آوازبلند گریست، و روانه شدند و بدیشان گفت: «زنها در راه منازعه مکنید!» **۴۲** و مصریان و اهل خانه فرعون شنیدند. **۴۳** و یوسف، برادران خود را از مصر برآمده، نزد پدر خود، یعقوب، به زمین کعنان آمدند. گفت: «من یوسف هستم! آیا پدرم هنوز زنده است؟» و برادرانش

۲۶ و او را خبر داده، گفتند: «یوسف الان زنده است، و او حاکم نفر. ۲۳ و پسران نفتالی: بحصیل و تمامی زمین مصر است.» آنگاه دل وی ضعف کرد، زیرا که ایشان جونی و پسر وشیم. ۲۵ ایناند پسران بهله، که لابان به دختر خود را باور نکرد. ۲۷ و همه سختانی که یوسف بدیشان گفته بود، به راحیل داد، و ایشان را برای یعقوب زاید. همه هفت نفر بودند. وی گفتند، و چون اربابه هایی را که یوسف برای آوردن او فرستاده ۲۶ همه نفوسی که با یعقوب به مصر آمدند، که از صلب وی بود، دید، روح پدر ایشان، یعقوب، زنده گردید. ۲۸ و اسرائیل پدید شدند، سوای زنان پسران یعقوب، جمیع شصت و شش نفر گفت: «کافی است! پسر من، یوسف، هنوز زنده است؛ می روم و بودند. ۲۷ و پسران یوسف که برایش در مصر زاییده شدند، دونفر بودند. پس جمیع نفوس خاندان یعقوب که به مصر آمدند هفتاد قبل از مردم او راخواهم دید.»

۴۶ و اسرائیل با هرجه داشت، کوچ کرده، به پرشیع آمد، جوشن راهنمای کند، و به زمین جوشن آمدند. ۲۹ و یوسف و قربانی ها برای خدای پدر خود، اسحاق، گذرانید. ۲ و خدا عربه خود را حاضر ساخت، تا به استقبال پدر خود اسرائیل به دررویاهای شب، به اسرائیل خطاب کرده، گفت: «ای یعقوب! یعقوب! یعقوب!» ۳ گفت: «من هستم الله، خدای گردنش بیاویخت، و مدتی بر ای یعقوب!» گفت: «لیک.» ۳ گفت: «من هستم الله، خدای گردنش گریست. ۳۰ و اسرائیل به یوسف گفت: «آکنون بمیرم، پدرت، از فرود آمدن به مصر مترس، زیرا در آنجا امتنی عظیم از تو چونکه روی تو را دیدم که تابحال زنده هستی.» ۳۱ و یوسف به وجود خواهیم آورد. ۴ من با تو به مصر خواهیم آمد، و من نیز، تو برادران خود و اهل خانه پدر خویش را گفت: «می روم تا فرعون را از آنجا البته باز خواهیم آورد، و یوسف دست خود را بر چشم ان خبر دهم و به وی گوییم: «برادرانم و خانواده پدرم که در زمین تو خواهد گذاشت.» ۵ و یعقوب از پرشیع روانه شد، وینی اسرائیل کنعان بودند، نزد من آمدند. ۲۲ و مردان شبانان هستند، زیرا پدر خود، یعقوب، و اطفال و زنان خویش را بر اربابه هایی که اهل مواشیند، و گله ها و رمه ها و کل مایملک خود را آورده اند.» فرعون به جهت آوردن او فرستاده بود، برداشتند. ۶ و مواشی و ۳۳ و چون فرعون شما را بطلبید و گوید: «کسب شما چست؟» اموالی را که در زمین کنunan اندوخته بودند، گرفتند. ۷ و یوسف پسران خود ما و هم اجداد ما، تادر زمین جوشن ساکن شوید، زیرا که هر تمامی ذرت خود به مصر آمدند. ۷ و پسران و پسران پسران خود را وینی اسرائیل کنunan بودند، نزد من آمدند. ۲۲ و مردان شبانان هستند، زیرا راهه همارهی خود به مصر آورد. ۸ و این است نامهای پسران

۴۷ اسرائیل که به مصر آمدند: یعقوب و پسرانش روین نخست زاده پس یوسف آمد و به فرعون خبرداده، گفت: «پدرم و یعقوب. ۹ و پسران روین: حنوك و فلو و حصرون و کرمی. برادرانم با گله و رمه خویش و هرجه دارند، از زمین کنunan آمدند و پسران شمعون: یموئیل و یامین واوهد و یاکین و صور و در زمین جوشن هستند.» ۲ و از جمله برادران خود پنچ نفر شاول که پسرزن کنعنی بود. ۱۱ و پسران لاوی: جوشن و قهات برداشته، ایشان را به حضور فرعون بر پا داشت. ۳ و فرعون، برادران و ماری. ۱۲ و پسران یهودا: عبر و اونان و شیله و فارص وزارح. او را گفت: «شغل شما چیست؟» به فرعون گفتند: «غلامانت اما عبر و اونان در زمین کنعنان مردند. و پسران فارص: حصرون و شیان گوسفند هستیم، هم ما و هم اجداد ما.» ۴ و به فرعون حامول بودند. ۱۳ و پسران یساکار: تولاع و فوه و یوب و شمرون. گفتند: «آمده ایم تا در این زمین ساکن شویم، زیرا که برای گله و پسران زبولون: سارد و ایلون و یااحشیل. ۱۵ ایناند پسران لیه، غلامانت مرتعی نیست، چونکه قحط در زمین کنعنان سخت که آنها را با دختر خود دینه، در فدان ارام برای یعقوب زاید. همه است. و الان تمنا داریم که بند گانت در زمین جوشن سکونت نفوس پسران و دخترانش سی و سه نفر بودند. ۱۶ و پسران جاد: کنند.» ۵ و فرعون به یوسف خطاب کرده، گفت: «پدرت صفویون و حجی و شونی و اصیون و عبیری و ارودی و اریلی. ۱۷ و برادرانت نزد تو آمده اند، ۶ زمین مصر پیش روی توست. در پسران اشیه: یمنه و یشوی و یشوی و بیوع، و خواه ایشان ساره، نیکوتین زمین، پدر و برادران خود را مسکن بدده. در زمین جوشن و پسران برعه حابر و ملکیشیل. ۱۸ ایناند پسران زلفه که لابان ساکن بشوند. و اگر می دانی که در میان ایشان کسان قابل به دختر خود لیه داد، و این شانزده را برای یعقوب زاید. ۱۹ و می باشند، ایشان را سرکاران موشی من گردان.» ۷ و یوسف، پدر پسران راحیل زن یعقوب: یوسف و بنیامن. ۲۰ و برای یوسف خود، یعقوب را آورده، او راهه حضور فرعون بریا داشت. و یعقوب، در زمین مصر، منسی و افرایم زاییده شدند، که اسنان دختر فوطی فرعون را برکت داد. ۸ و فرعون به یعقوب گفت: «ایام سالهای فارع، کاهن اون برایش بزاد. ۲۱ و پسران بنیامن: بالع و باکر عمر تو چند است؟» ۹ یعقوب به فرعون گفت: «ایام سالهای و اشیل و جیرا و نعمان و ایحی و رش و مفہیم و حفیم و آرد. غربت من صد و سی سال است، ایام سالهای عمر من اندک و بد ۲۲ ایناند پسران راحیل که برای یعقوب زاییده شدند، همه چهارده بوده است، و به ایام سالهای عمر پدرانم در روزهای غربت ایشان

نرسیده.» ۱۰ و یعقوب، فرعون را برکت دادو از حضور فرعون بزیست. و ایام سالهای عمر یعقوب صد و چهل و هفت سال بیرون آمد. ۱۱ و یوسف، پدر بادران خود را سکونت داد، و بود. ۲۹ و چون حین وقت اسرائیل نزدیک شد، پسر خود یوسف ملکی در زمین مصر در نیکوتیرین زمین، یعنی در ارض رعیمیس، را طلبیده، بدو گفت: «لان اگر در نظر تو التفات یافتمام، دست چنانکه فرعون فرموده بود، بدیشان ارزانی داشت. ۱۲ و یوسف پدر خود را زیر ران من بگذار، و احسان و امانت با من بکن، و زنهر و بادران خود، وهمه اهل خانه پدر خوش را به حسب تعداد عیال مادر مصر دفن منما. ۳۰ بلکه با پدران خود بخواهی و مرا از مصر ایشان به نان پرورانید. ۱۳ و در تمامی زمین نان نبود، زیرا قحط برداشته، در قبر ایشان دفن کن.» گفت: «آتچه گفتشی خواهم زیاده سخت بود، و ارض مصر و ارض کنعان بسبب قحط بینوا کرد.» ۲۱ گفت: «برایم قسم بخور،» پس برایش قسم خورد و گردید. ۱۴ و یوسف، تمام نقره‌های را که در زمین مصر و زمین اسرائیل بر سرپرست خود خم شد.

کنعان یافته شد، به عوض غله‌ای که ایشان خریدند، بگرفت، و ۴۸ یوسف نقره را به خانه فرعون درآورد. ۱۵ و چون نقره از ارض مصر و بعد از این امور، واقع شد که به یوسف گفتند: «اینک ارض کنunan تمام شد، همه مصریان نزدیکوسف آمده، گفتند: پدر تو بیماراست.» پس دو پسر خود، منسی و افرایم را باخود «ما را نان بده، چرا در حضور بمیریم؟ زیرا که نقره تمام شد.» برداشت. ۲ و یعقوب را خبر داده، گفتند: «اینک پسرت یوسف، ۱۶ یوسف گفت: «مواشی خود را بیاورید، و به عوض مواشی نزد تو می‌آید.» و اسرائیل، خویشتن را تقویت داده، بر بستر شما، غله به شما می‌دهم، اگر نقره تمام شده است.» ۱۷ پس بشنست. ۳ و یعقوب به یوسف گفت: «خدای قادر مطلق درلوz مواشی خود را نزدیکوسف آوردند، و یوسف به عوض اسپان و گله در زمین کنunan به من ظاهر شده، مرا برکت داد. ۴ و به من های گوشندان و رمه های گکوان و الاغان، نان بدیشان داد. و در گفت: هر آینه من تو را بازور و کثیرگرانم، و از تو قوهای بسیار آن سال به عوض همه مواشی ایشان، ایشان را به نان پرورانید. بوجود آورم، و این زمین را بعد از تو به ذریت تو، به میراث ابدي ۱۸ و چون آن سال سپری شد در سال دوم به حضور وی آمده، خواهم داد. ۵ و الان دو پسرت که در زمین مصریایی زاییده گفتندش: «از آقای خود مخفی نمی‌داریم که نقره ما تمام شده شدن، قبل از آنکه نزد تو به مصریاییم، ایشان از آن من هستند، است، و مواشی و بهایم از آن آقای ماگردیده، و جز بدنها و زمین افرایم و منسی مثل روپین و شمعون از آن من خواهند بود. ۶ و ما به حضور آقای ماچیزی باقی نیست. ۱۹ چرا ما و زمین ما نیز امالاولد تو که بعد از ایشان بیاوری، از آن تو باشد و در ارش خود در نظرتو هلاک شونم؟ پس ما را و زمین ما را به نان بخ، و ما و به نامهای بادران خود مسمی شوند. ۷ و هنگامی که من از فدان زمین ما مملوک فرعون بشویم، و بذر بدنه تازیست کیم و نمیریم و آدم، راحیل نزد من در زمین کنunan به سر راه مرد، چون اندک ۲۰ زمین باز نماند.» پس یوسف تمامی زمین مصر را برای فرعون مسافتی باقی بود که به افرات برسم، و او را در آنجا به سر راه بخیرید، زیرا که مصریان هر کس مرعده خود را فروختند، چونکه افرات که بیت لحم باشد، دفن کردم.» ۸ و چون اسرائیل، پس از قحط برایشان سخت بود و زمین از آن فرعون شد. ۲۱ و خلق را از یوسف را دید، گفت: «اینان کیستند؟» ۹ یوسف، پدر خود این حد تا به آن حد مصر به شهرها منتقل ساخت. ۲۲ فقط زمین راگفت: «اینان پس از من هستند که خدا به من در اینجاداده است.» کهنه را نخیرید، زیرا کهنه را حصه‌ای از جانب فرعون معن شده گفت: «ایشان را نزد من بیاور تا ایشان را برکت دهم.» ۱۰ و بود، و از حصه‌ای که فرعون بدیشان داده بود، می‌خوردند. از این چشمان اسرائیل از پیری تارشده بود که نتوانست دید. پس ایشان سبب زمین خود را نفرخوختند. ۲۳ و یوسف به قوم گفت: «اینک، را نزدیک وی آورد و ایشان را بوسیده، در آغوش خود کشید. ۱۱ و امروز شما را و زمین شما را برای فرعون خریدم، همانا برای شما اسرائیل به یوسف گفت: «گمان نمی‌بردم که روی تو را بینیم، و بذر است تا زمین را بپکارید. ۲۴ و چون حاصل برسد، یک خمس همانا خدا، ذریت تو را نزدیه من نشان داده است.» ۱۲ و یوسف به فرعون دهدید، و چهار حصه از آن شما باشد، برای زراعت زمین ایشان را از میان دو زانوی خود بیرون آورد، رو به زمین نهاد. ۱۳ و برای خوارک شما و اهل خانه‌های شما و طعام به جهت اطفال یوسف هر دو را گرفت، افرایم را به دست راست خود به مقابل ۲۵ گفتند: «تو ما را اجیا ساختی، در نظر آقای خود دست چپ اسرائیل، و منسی را به دست چپ خود به مقابل دست شما.» ۲۶ یوسف این قانون را ایشان را نزدیک وی آورد. و ایشان را نزدیک وی آورد. و اسرائیل دست التفات بیاییم، تا غلام فرعون باشیم.» پس یوسف این قانون راست اسرائیل، و ایشان را نزدیک وی آورد. ۱۴ و اسرائیل دست را بر زمین مصر تا امروز قرار داد که خمس از آن فرعون باشد، راست خود را دراز کرده، بر سرافایم نهاد و او کوچکتر بود و غیر از زمین کهنه فقط، که از آن فرعون نشد. ۲۷ و اسرائیل در دست چپ خود را بر سر منسی، و دستهای خود را به فراست ارض مصر در زمین جوشن ساکن شده، ملک در آن گرفتند، و حرکت داد، زیرا که منسی نخست زاده بود. ۱۵ و یوسف را برکت بسیار بارور و کثیر گردیدند. ۲۸ و یعقوب در ارض مصر هفده سال داده، گفت: «خدای که در حضور وی پدرانم، ابراهیم و اسحاق، سالک بودندی، خدایی که مرا از روز بودنم تا امروز عایت کرده

است، آن فرشته‌ای که مرا از هریدی خلاصی داده، این دو خواهد رسید. ۱۴ یساکار حمار قوی است در میان آغل‌ها خواهیده. پسر را برکت دهد، و نام من و نامهای پدرانم، ابراهیم و اسحاق، ۱۵ چون محل آزمیدن را دید که پستیندیده است، و زمین را دلگشا برایشان خوانده شود، و در وسط زمین بسیار کثیرشوند.» ۱۶ و یافت، پس گردن خویش را برای بار خم کرد، و بنده خراج گردید. چون یوسف دید که پدرش دست راست خود را بر سر افرایم نهاد، ۱۷ دان، قوم خود را داوری خواهد کرد، چون یکی از اسپاط بظرش نایسنده آمد، و دست پدر خود را گرفت، تا آن را از سر اسرائیل. ۱۸ دان، ماری خواهد بود به سر راه، و افعی بر کنار افرایم به سر منسی نقل کند. ۱۹ و یوسف به پدر خود گفت: «ای طریق که پاشنه اسب را بگرد تا سوارش از عقب افتد. ای پدر من، نه چنین، زیرا نخست زاده این است، دست راست خود یهوه منتظرنجات تو می‌باشم.» ۲۰ «جاد، گروهی بر روی هجوم را به سر او بگذار.» ۲۱ اما پدرش ابا نموده، گفت: «می‌دانم اخ خواهند آورد، و او به عقب ایشان هجوم خواهد آورد. امیر، نان پسم! می‌دانم! او نیز قومی خواهد شد و او نیز بزرگ خواهد بود، ولذات ملوکانه خواهد داد.» ۲۲ نفتالی، غزال گردید، لیکن برادر که هر شش از وی بزرگ‌تر خواهد شد و ذرتی او آزادی است، که سختنان حسنه خواهد داد. ۲۳ «یوسف، شاخه امتهای بسیار خواهند گردید.» ۲۴ و در آن روز، او ایشان را برکت باروری است. شاخه باروری سر چشمهاش که شاخه هایش از داده، گفت: «به تو، اسرائیل، برکت طلبیده، خواهند گفت که دیوار برآید.» ۲۵ تیراندازان او را رنجانیدند، و تیر انداختند و اذیت خدا تو را مثل افرایم و منسی کرداناد.» پس افرایم را به منسی رسانیدند. ۲۶ لیکن کمان وی در قوت قایم ماند. و بازویانی از آورد. ۲۷ و من به تو حصه‌ای زیاده از برادراتن می‌دهم، که آن را و از قادر مطلق که تو را برکت می‌دهد، به برکات آسمانی از خدا تو را می‌خواهد. ۲۸ و اسرائیل به یوسف گفت: «همانا من می‌میرم، و دستش به دست قدیر یعقوب مقوی گردید که از انجاست شبان و خدا با شما خواهد بود، و شما را به زمین پدران شما باز خواهد صخره اسرائیل.» ۲۹ از خدای پدرت که تو را اعانت می‌کند، آورد. ۳۰ و من به تو حصه‌ای زیاده از برادراتن می‌دهم، که آن را و از قادر مطلق که تو را برکت می‌دهد، به برکات آسمانی از اعلی و برکات لجه‌ای که در اسفل واقع است، و برکات پستانها ترجیح داد.

از دست اموریان به شمشیر و کمان خود گرفتم.»

۴۹ و یعقوب، پسران خود را خوانده، گفت: «جمع شوید تا حدود کوههای ابدی و بر سر یوسف خواهید بود، و بر فرق او که از برادرانش بزرگ‌ریشه شد. ۵۰ «بنیامین، گرگی است که می‌درد. ای پسران یعقوب جمع شوید و بشنوید! و به پدر خود، اسرائیل، گوش گیرید. ۵۱ «ای رویین! تو نخست زاده منی، تو نوانی من وابتدای قوتی، فضیلت رفعت و فضیلت قدرت. ۵۲ جوشان مثل انجه پدرایشان، بدیشان گفت و ایشان را برکت داد، و هریک را آب، برتری نخواهی یافت، زیرا که بر بستر پدر خود برآمدی. آنکه موافق برکت وی برکت داد. ۵۳ پس ایشان را وصیت فرموده، آن را بی حرمت ساختی، به بستر من برآمد. ۵۴ «شمعون و لاوی گفت: «من به قوم خود ملحق می‌شوم، مرا با پدرانم در مغاره‌ای برادرند. آلات ظلم، شمشیرهای ایشان است. ۵۵ ای نفس من به مشورت ایشان داخل مشو، وای جلال من به محفل ایشان متعدد می‌باش زیرا در غضب خود مردم را کشتند. و در خود رایی خویش گاوان را بی کردند. ۵۶ ملعون باد خشم ایشان، که سخت بود، و غضب ایشان زیرا که تند بود! ایشان را در یعقوب متفرق سازم و در اسرائیل پراکنده کنم. ۵۷ «ای یهودا تو را برادرات خواهند ستد. دستت بر گردن دشمنانت خواهد بود، و پسران پدرت، تو ۵۸ و چون یعقوب وصیت را با پسران خود به پایان برد، پایهای را تعظیم خواهد کرد. ۵۹ یهودا شیرجه‌ای است، ای پسر از شکار خود را به بستر کشیده، جان بداد و به قوم خویش ملحق گردید. ۶۰ مثیل شیر خویشتن را جمع کرده، در کمین می‌خوابد.

و چون شیرماده‌ای است. کیست او را برانگیراند؟ ۶۱ عصا از ۶۰ و یوسف بر روی پدر خود افتاده، بروی گریست و او را پهودا دور نخواهد شد. و نه فرمان فرمایی از میان پایهای وی تا بوسید. ۶۲ و یوسف طبیانی را که از بندگان او بودند، امر فرمود شلتو بیاید. و مر او را اطاعت امتهای خواهد بود. ۶۳ کره خود را به شراب، چهل روز در کار وی سپری شد، زیرا که این قدر روزها در حنوط تاک و کره الاغ خویش را به موبسته. جامه خود را به شراب، چهل روز در کار وی سپری شد، زیرا که این قدر روزها در حنوط و رخت خویش را به عصیر انگورمه شوید. ۶۴ چشمانش به کردن صرف می‌شد، و اهل مصر هفتاد روز برا وی ماتم گرفتند. شراب سرخ و دندانش به شیر سفید است. ۶۵ «زبولون، بر کنار ۶۶ و چون ایام ماتم وی تمام شد، یوسف اهل خانه فرعون را خطاب دریا ساکن شود، و نزدیکی کشتیها. و حمله او تا به صیدون کرده، گفت: «اگر الان در نظرشما الثفات یافته‌ام، در گوش

فرعون عرض کرده، بگویید: ۵ «پدرم مرا سوگند داده، گفت: است، خواهد برد.» ۲۵ و یوسف به بنی اسرائیل سوگند داده، اینک من می‌میرم؛ در قبری که برای خویشتن در زمین کنعان گفت: «هر آینه خدا از شما تفقد خواهد نمود، واستخوانهای ما کنده‌ام، آنجا مرا دفن کن.» اکنون بروم و پدرخود را دفن کرده، از اینجا خواهید برداشت.» ۲۶ و یوسف مرد در حینی که صد و ده مراجعت نمایم.» ۶ فرعون گفت: «برو و چنانکه پدرت به تو ساله بود. و اورا حنوط کرده، در زمین مصر در تابوت گذاشتند.

سوگند داده است، او را دفن کن.» ۷ پس یوسف روانه شد تا

پدرخود را دفن کند، و همه نوکران فرعون که مشایخ خانه وی بودند، و جمیع مشایخ زمین مصر با او رفته‌اند. ۸ و همه اهل خانه

یوسف و برادرانش اهل خانه پدرش، چر اینکه اطفال و گله‌ها و رمه های خود را در زمین جوشن و گذاشتند. ۹ وارابه‌ها نیز و سواران، همراهش رفته‌اند؛ و انبوهی بسیار کثیر بودند. ۱۰ پس به خرمگاه

اطداد که آنطرف اردن است رسیدند، و در آنجا ماتمی عظیم و بسیار سخت گرفتند، و برای پدر خود هفت روز نوحه گزی نمود.

۱۱ و چون کنعانیان ساکن آن زمین، این ماتم را در خرمگاه اطدادیدند، گفتند: «این برای مصریان ماتم سخت است.» از

این رو آن موضع را آبل مصریام نامیدند، که بدان طرف اردن واقع است. ۱۲ همچنان پسران او بدان طوریکه امر فرموده بود، کردند.

۱۳ و پسرانش، او را به زمین کنعان بردند. و او را در مغاره صحرای مکحیله، که ابراهیم با آن صحراء از عفرون حتی برای ملکیت مقبره خریده بود، در مقابل مقری دفن کردند. ۱۴ و یوسف بعد از دفن

پدر خود، با برادران خویش و همه کسانی که برای دفن پدرش با وی رفته بودند، به مصر بیگشتند. ۱۵ و چون برادران یوسف دیدند

که پدر ایشان مرده است، گفتند: «اگر یوسف الان از ما کیهه دارد، هر آینه مکافات همه بدی را که به وی کرده‌ایم به ما خواهد

رسانید.» ۱۶ پس نزد یوسف فرستاده، گفتند: «پدر تو قبل از مردنش امر فرموده، گفت: ۱۷ به یوسف چنین بگویید: التمام دارم

که گناه و خطای برادران خود را عفو فرمایی، زیرا که به تو بدی کرده‌اند، پس اکنون گناه بندگان خدای پدر خود را عفو فرمای.» و برادرانش نیز

چون به وی سخن گفتند، یوسف بگریست. ۱۸ و برادرانش نیز آمده، به حضور وی افتادند، و گفتند: «اینک غلامان تو هستیم.»

۱۹ یوسف ایشان را گفت: «متربید زیرا که آیا من در جای خدا هستم؟ ۲۰ شما درباره من بد اندیشیدید، لیکن خدا از آن قصد

نیکی کرد، تا کاری کند که قوم کثیری را احیا نماید، چنانکه امروز شده است. ۲۱ و الان ترسان مباشد. من، شما را واطفال

شما را می‌پورانم.» پس ایشان را تسلی دادو سخنان دل آویز بدیشان گفت. ۲۲ و یوسف در مصر ساکن ماند، او و اهل

خانه پدرش. و یوسف صد و ده سال زندگانی کرد. ۲۳ و یوسف پسران پشت سوم افراد را دید. و پسران ماکیر، پسر منسی نیز بر

زانوهای یوسف تولید گفتند. ۲۴ و یوسف، برادران خود را گفت:

«من می‌میرم، و یقین خدا از شما تفقد خواهد نمود، و شما را از

این زمین به زمینی که برای ابراهیم و اسحاق و یعقوب قسم خورده

خروج

گذاشت. ۴ و خواهش از دور ایستاد تا بداند او را چه می شود.

۵ و دختر فرعون برای غسل به نهر فرو آمد. و کنیش انش به کنار

۱ و این است نامهای پسران اسرائیل که به مصر آمدند، هر نهر می گشتند. پس تابوت را در میان نیواریده، کنیک خویش را کس با اهل خانه اش همراه یعقوب آمدند: ۲ روین و شمعون و فرستاد تا آن را بگیرد. ۳ و جون آن را بگشاد، طفل را دید و اینک لاوی ویهودا، ۳ یساکار و زبولون و بنیامین، ۴ و دان و نفتالی، پسری گریان بود. پس دلش بر وی بسوخت و گفت: «این از و جاد و اشیر. ۵ و همه نفوسي که از صلب یعقوب پدید اطفال عبرانیان است.» ۶ و خواهه وی به دختر فرعون گفت: «آیا آمدند هفتاد نفر بودند. و یوسف در مصر بود. ۶ و یوسف و بروم و زئی شرده را از زنان عبرانیان نزد بخوانم تا طفل را برایت همه برادرانش، و تمامی آن طبقه مردند. ۷ و بنی اسرائیل بارور و شیرده‌دند!» ۸ دختر فرعون به وی گفت: «برو.» پس آن دختر منتشر شدند، وکثیر و بی نهایت زورآور گردیدند. و زمین ایشان رفته، مادر طفل را بخواند. ۹ و دختر فرعون گفت: «این طفل را پر گشت. ۱۰ اما پادشاهی دیگر بر مصر بخاست که یوسف را ببر او را برای من شیر بد و مزد تو را خواهمن داد.» پس آن زن نشناخت. ۱۱ و به قوم خود گفت: «همانا قوم بنی اسرائیل از ما زیاده طفل را برداشت، بدو شیر می داد. ۱۰ و چون طفل نمودکرد، وی را وزورآور نزدیکیم، مبادا که زیاد نزد دختر فرعون برد، و او را پسر شد. و وی را موسی نام نهاد زیرا شوند. و اوق شود که چون جنگ پدید آید، ایشان نیز با دشمنان گفت: «او را از آب کشیدم.» ۱۱ و واقع شد در آن ایام که ماهمدستان شوند، و با ما جنگ کرده، از زمین بیرون روند.» چون موسی بزرگ شد، نزد برادران خود بیرون آمد، و به کارهای ۱۲ پس سرکاران بر ایشان گماشتند، تا ایشان را به کارهای دشوار ایشان نظر انداخته، شخصی مصری را دید که شخصی ذلیل سازند، و برای فرعون شهرهای خربیه، یعنی فتوح و رعمیس عربانی را که از برادران او بود، می زند. ۱۲ پس به هر طرف نظر را بنا کردند. ۱۳ لیکن چندانکه بیشتر ایشان را ذلیل ساختند، افکنده، چون کسی را ندید، آن مصری را کشت، و او را در زیادتر مترازد و منتشر گردیدند، و از بنی اسرائیل احتزار می نمودند. ریگ پنهان ساخت. ۱۴ و روز دیگر بیرون آمد، که ناگاه دومرد و مصریان از بنی اسرائیل به ظلم خدمت گرفتند. ۱۵ و جانهای عربانی را که از برادران او بود، می زند. ۱۵ پس به ظالم گفت: «چرا همسایه خود ایشان را به بندگی سخت، به گل کاری و خشت سازی و هر را می زنی.» ۱۶ گفت: «کیست که تو را بر ما حاکم یا داور گونه عمل صحراوی، تلخ ساختندی. و هر خدمتی که بر ایشان ساخته است، مگر تومی خواهی مرا بکشی چنانکه آن مصری نهادندی به ظلم می بود. ۱۶ و پادشاه مصر به قابله های عربانی را کشتن؟» پس موسی ترسید و گفت: «یقین این امر مشیوع باقه که یکی را شفره و دیگری را فوعه نام بود، امرکرده، ۱۷ لکن شد. و برس چاهی بنشست. ۱۷ و کاهن میدیان را هفت دختر قابله های خدا ترسیدند، و آنچه پادشاه مصر بیدیشان فرموده بود که آمدند و آب کشیده، آبخورها را پر کردند، تا گله پدر خویش نکردند، بلکه پسران را زنده گذارند. ۱۸ پس پادشاه مصر قابله های سیراب کنند، و شبانان نزدیک آمدند، تا ایشان را دور کنند. را طلبیده، بدیشان گفت: «چرا این کار را کردید، و پسران را آنگاه موسی برخاسته، ایشان را مدد کرد، و گله ایشان را سیراب زنده گذاردید؟» ۱۹ قابله های فرعون گفتند: «از این سبب که نمود. ۲۰ و چون نزد پدر خود رعویل آمدند، او گفت: «چگونه زنان عربانی چون زنان مصری نیستند، بلکه زورآورند، و قبل از امروز بدین زودی برگشیده؟» ۲۰ گفتند: «شخصی مصری ما را رسیدن قابله می زایند.» ۲۰ و خدا با قابله های احسان نمود، و قوم ازدست شیانان رهایی داد، و آب نیز برای ما کشیده، گله را کنیک شدند، و سیراب توانا گردیدند. ۲۱ واقع شد چونکه قابله های از سیراب نمود. ۲۰ پس به دختران خود گفت: «او کجاست؟ چرا خدا ترسیدند، خانه های برای ایشان ساخت. ۲۲ و فرعون قوم خود آن مرد را تک کردید؟ وی را بخوانید تا نان خورد.» ۲۱ و موسی را امر کرده، گفت: «هر پسری که زایده شود به نهر اندازید، و هر راضی شد که با آن مرد ساکن شود، و او دختر خود، صفوره را به دختری را زنده نگاه دارید. ۲۲ و آن زن پسری زایید، و (موسی) او را جوشون نام نهاد، چه گفت: «در زمین بیگانه نزیل شدم.» ۲۳ و واقع شد

۲ و شخصی از خاندان لاوی رفته، یکی از دختران لاوی را به بعد از ایام سیراب که پادشاه مصر بیدیم، و بنی اسرائیل به سبب بندگی زنی گرفت. ۲ و آن زن حامله شده، پسری بزاد. و چون او را آب کشیده، استغافه کردند، و ناله ایشان به سبب بندگی نزد خدا نیکو منظرید، وی را سه ماه نهان داشت. ۳ و چون نتوانست او برآمد. ۲۴ و خدا ناله ایشان را شنید، و خداحافظ خود را با ابراهیم را دیگر پنهان دارد، تابوتی از نی برایش گرفت، و آن را به قیر و رفت اندوده، طفل را در آن نهاد، و آن را در نیوار به کنار نهر

و اسحاق و یعقوب بیاد آورد. ۲۵ و خدا بر بنی اسرائیل نظر کرد و حتیان و اموریان و فرزیان و حیوان و یوسیان، به زمینی که به شیر و شهد جاری است. ۱۸ و سخن تو را خواهند شدند، و تو با مشایخ اسرائیل، نزد پادشاه مصر بروید، و به وی گویید: یهود

۳ و اما موسی گله پدر زن خود، پترون، کاهن مدیان را شبانی خدای عبرایان ما را ملاقات کرده است. و الان سفر سه روزه به می کرد، و گله را بدان طرف صحراء راند و به حورب که جبل الله صحرابریوم، تا برای یهود خدای خود قربانی. ۱۹ و من باشد آمد. ۲ و فرشته خداوند در شعله آتش از میان بوتهای بروی می دانم که پادشاه مصر شما را نمی گذارد بروید، و نه هم بدست ظاهر شد، و چون او نگریست، اینک آن بوته به آتش مشتعل زورآور. ۲۰ پس دست خود را دراز خواهم کرد، و مصر را به همه است اما ساخته نمی شود. ۳ و موسی گفت: «اکنون بدان طرف عجایب خود که در میانش به ظهر می آرم خواهم زد، و بعد شوم، و این امرغیر را ببینم، که بوته چرا ساخته نمی شود.» از آن شما را رها خواهد کرد. ۲۱ و این قوم را در نظر مصریان ۴ چون خداوند دید که برای دیدن مایل بدان سومی شود، خدا از مکرم خواهم ساخت، واقع خواهد شد که چون بروید تهی دست میان بوته به وی ندا درداد و گفت: «ای موسی! ای موسی!» نخواهید رفت. ۲۲ بلکه هر زنی از همسایه خود و مهمان خانه گفت: «لیک.» ۵ گفت: «بدین جا نزدیک میا، نعلین خود خوشی آلات نقره و آلات طلا و رخت خواهد خواست، و به پسران را از پایهایت بیرون کن، زیرا مکانی که در آن ایستادهای زمین و دختران خود خواهد پوشانید، و مصریان راغارت خواهید نمود.» مقدس است.» ۶ و گفت: «من هستم خدای پدرت، خدای ابراهیم، و خدای اسحاق، و خدای یعقوب.» آنگاه موسی روی ۴ تصدیق نخواهند کرد، و سخن مرانخواهند شدند، بلکه خود را پوشانید، زیرا ترسید که به خدا بپنگد. ۷ و خداوند گفت: خواهند گفت یهود بر توظاهر نشده است.» ۲ پس خداوند به وی «هر آینه مصیبت قوم خود را که در مرضنده دیدم، و استغاثه ایشان را گفت: «آن چیست در دست تو؟» گفت: «عاصا.» ۳ گفت: از دست سرکاران ایشان شدیدم، زیرا غمهای ایشان رامی دانم. ۸ و «آن را بر زمین بینداز.» و چون آن را به زمین انداخت، ماری نزول کردم تا ایشان را از دست مصریان خلاصی دهم، و ایشان گردید و موسی از نزدش گریخت. ۴ پس خداوند به موسی گفت: را از آن زمین به زمین نیکو و وسیع براورم، به زمینی که به شیر «دست خود را دراز کن و دمش را بگیر.» پس دست خود را وشهد جاری است، به مکان کنعانیان و حتیان و اموریان و فرزیان درازکرد، آن را بگرفت، که در دستش عصا شد. ۵ «تا آنکه باور و حیوان و یوسیان. ۶ و الان اینک استغاثه بنی اسرائیل نزد من کنند که یهود خدای پدران ایشان، خدای ابراهیم، خدای اسحاق، رسیده است، و ظلمی را نیز که مصریان بر ایشان می کنند، دیده ام. و خدای یعقوب، به تو ظاهر شد.» ۶ و خداوند دیگر باره وی ۱۰ پس اکنون یا تا تو را نزد فرعون بفرستم، و قوم من، بنی اسرائیل را گفت: «دست خود را در گریان خود بگذار.» چون دست به را از مصر بیرون آوری.» ۱۱ موسی به خدا گفت: «من کیستم گریان خود برد، و آن را بیرون آورد، اینک دست او مثل برف که نزد فرعون بروم، و بنی اسرائیل را از مصر بیرون آوم؟» ۱۲ گفت: «دست خود را باز به گریان خود «البته با تو خواهم بود. و علامتی که من تو را فرستاده ام، این باشد بگذار.» چون دست به گریان خود باز برد، و آن را بیرون آورد، که چون قوم را از مصر بیرون آوردی، خدا را بر این کوه عبادت اینک مثل سایر بدنش باز آمده بود. ۸ «واقع خواهد شد که اگر خواهید کرد.» ۱۳ موسی به خدا گفت: «اینک چون من نزد تو را تصدیق نکنند، و آواز آیت نخشتن را نشوند، همانا آواز آیت بنی اسرائیل برسم، و بدیشان گوییم خدای پدران شما مرا نزد شما دوم را باور خواهند کرد. ۹ و هر گاه این دو آیت را باور نکرند و فرستاده است، و ازمن بپرسد که نام او چیست، بدیشان چه سخن تو را نشینندند، آنگاه از آب نهر گرفته، به خشکی بیز، و گویم؟» ۱۴ خدا به موسی گفت: «هستم آنکه هستم.» و گفت: آیی که از نهر گرفنی بر روی خشکی به خون مبدل خواهد شد.» «به بنی اسرائیل چنین بگو: اهیه (هستم) مراند شما فرستاد.» ۱۰ پس موسی به خداوند گفت: «ای خداوند، من مردی فضیح ۱۵ و خدا باز به موسی گفت: «به بنی اسرائیل چنین بگو، یهود نیستم، نه در سابق و نه از وقتی که به پنده خود سخن گفته‌ی، خدای پدران شما، خدای ابراهیم و خدای اسحاق و خدای بطنی الکلام و کنده‌یان.» ۱۱ خداوند گفت: «کیست که بعقول، مرا نزد شما فرستاده، این است نام من تا ابدالاًباد، و این زیان به انسان داد، و گنگ و کرو بینا و نایین را که آفرید؟ آیا نه است یادگاری من نسلا بعد نسل. ۱۶ برو و مشایخ بنی اسرائیل من که یهود هستم؟ ۱۲ پس الان برو و من با زیانت خواهم بود، و را جمع کرده، بدیشان بگو: یهود خدای پدران شما، خدای هرچه باشد بگویی تو را خواهم آموخت.» ۱۳ گفت: «استدعا ابراهیم و اسحاق و یعقوب، به من ظاهر شده، گفت: هر آیه دارم ای خداوند که بفرستی بدست هر کوی فرستی.» ۱۴ آنگاه از شما او آنچه به شما در مصر کرده‌اند، تقد کرده‌ام، ۱۷ و خشم خداوند بر موسی مشتعل شدو گفت: «ایا برادرت، هارون گفتم شما را از مصیبت مصر بیرون خواهم آورد، به زمین کنunanیان لاوی را نمی دانم که او فضیح الکلام است؟ و اینک او نیز به

استقبال توپیرون می‌آید، و چون تو را ببیند، در دل خود شادخواهد خدای خود، قربانی بگذرانیم، مبادا مارا به وبا یا شمشیر مبتلا گردید. ۱۵ و بدلو سخن خواهی گفت وکلام را به زبان وی القا سازد.» ۴ پس پادشاه مصردیشان گفت: «ای موسی و هارون خواهی کرد، و من با زبان توو با زبان او خواهم بود، و آنچه باید چرا قوم را ازکارهای ایشان بازمی دارید؟ به شغلهای خودبروید!» پکنید شما را خواهیم آموخت. ۱۶ و او برای تو به قوم سخن خواهد ۵ و فرعون گفت: «اینک الان اهل زمین بسیارند، و ایشان را از گفت، و او مر تو را بهجای زبان خواهیدبود، و تو او را بهجای خدا شغلهای ایشان بیکارامی سازید.» ۶ و در آن روز، فرعون سرکاران و خواهی بود. ۱۷ و این عصا را بهدست خود بگیر که به آن آیات را ناظران قوم خود را قدغن فرموده، گفت: ۷ «بعد از این، کاه ظاهر سازی.» ۱۸ پس موسی روانه شده، نزد پدر زن خود، پترون، برای خشت سازی مثل ساقی بدین قوم مدهید. خود بروند و کاه برگشت و به وی گفت: «بروم و نزد برادران خود که در مصرن براخ خویشن جمع کنند. ۸ و همان حساب خشتهای را که برگردم، و بیینم که تا کنون زنده‌اند.» پترون به موسی گفت: «به پیشتر می‌ساختند، برایشان بگذارید، و از آن هیچ کم مکنید، سلامتی برو.» ۱۹ و خداوند در مدیان به موسی گفت: «روانه زیاراکاهلن، و از این رو فریاد می‌کنند و می‌گویند: بروریم تا برای شده به مصر برگرد، زیرا آنانی که در قصید جان توبوند، مرده‌اند.» خدای خود قربانی گذرانیم. ۹ و خدمت ایشان سخت‌تر شود تا ۲۰ پس موسی زن خویش و پسران خود را برداشته، ایشان را بر الاغ در آن مشغول شوند، و به سختن باطل اعتنا نکنند.» ۱۰ پس سوارکرده، به زمین مصر مراجعت نمود، و موسی عصای خدا سرکاران و ناظران قوم پیرون آمد، قوم را خطاب کرده، گفتند: را بهدست خود گرفت. ۲۱ و خداوند به موسی گفت: «چون «فرعون چنین می‌فرماید که من کاه به شما نمی‌دهم. ۱۱ خود روانه شده، به مصرمراجعت کردی، آکاه باش که همه علاماتی بروید و کاه برای خود از هرجا که بیاید بگیرید، و از خدمت شما را که بهدست سپرده‌ام به حضور فرعون ظاهر سازی، و من دل هیچ کم نخواهد شد.» ۱۲ پس قوم در تمامی زمین مصر پراکنده او را سخت خواهیم ساخت تا قوم را رهانکند. ۱۳ و به فرعون شدند تا خاشاک به عوض کاه جمع کنند. و سرکاران، ایشان بگو خداوند چنین می‌گوید: اسرائیل، پسر من و نخست زاده من را شتابانیده، گفتند: «کارهای خود را تمام کنید، یعنی حساب هر است، ۲۲ و به تو می‌گوییم پس را رها کن تا مرا عبادت نماید، روز را درروزش، مثل وقتی که کاه بود.» ۱۴ و ناظران، بین اسرائیل واگر از رها کردن ابا نمایی، همانا پسر تو، یعنی نخست زاده تو را که سرکاران فرعون بر ایشان گماشه بودند، می‌زند و می‌گفتند: را می‌کشم.» ۲۴ و واقع شد در بین راه که خداوند در منزل بدو «چرا خدمت معین خشت سازی خود را در این روزها مثل سابق برخورده، قصد قتل وی نمود. ۲۵ آنگاه صفووه سنگی تیز گرفته، تمام نمی‌کنید! ۱۵ آنگاه ناظران بین اسرائیل آمدند، نزد فرعون غلفه پسر خود را ختنه کرد و نزد پای وی انداخته، گفت: «تو مرا فریاد کرده، گفتند: «چرا به بندگان خود چنین می‌کنی؟ ۱۶ کاه شوهرخون هستی.» ۲۶ پس او وی را رها کرد، آنگاه (صفووه) به بندگان نمی‌دهند و می‌گویند: خشت برای مباساید! و اینک گفت: «شیوه خون هستی، » بهسبب ختنه. ۲۷ و خداوند به بندگانست را می‌زنند و اما خططا ازقون تو می‌باشد.» ۱۷ گفت: هارون گفت: «به سوی صحراء به استقبال موسی برو.» پس روانه «کاهل» هستید. شماکاهلید! از این سبب شما می‌گوید: بروریم و شد و او را در جبل الله ملاقات کرد، او را بوسید. ۲۸ و موسی از برای خداوند قربانی بگذرانیم. ۱۸ اکون رفه، خدمت بکنید، جمیع کلمات خداوند که او را فرستاده بود، و از همه آیاتی که به و کاه به شما داده نخواهد شد، و حساب خشت را خواهید وی امر فرموده بود، هارون را خبر داد. ۲۹ پس موسی و هارون داد. ۱۹ و ناظران بین اسرائیل دیدند که در بدی گرفتار شده‌اند، رفه، کل مشایخ بین اسرائیل را جمع کردند. ۳۰ و هارون همه زیرا گفت: «ازحساب یومی خشتهای خود هیچ کم مکنید.» سختانی را که خداوند به موسی فرموده بود، بازگشت، و آیات را به ۲۰ و چون از نزد فرعون بیرون آمدند، به موسی و هارون برخوردند، نظر قوم ظاهرساخت. ۳۱ و قوم ایمان آوردند. و چون شنیدند که برای ملاقات ایشان ایستاده بودند. ۲۱ و بدیشان گفتند: خداوند از بین اسرائیل تقد نموده، و به مصیب ایشان نظر انداخته «خداوند بر شما بنگرد و داوری فرماید! زیرا که رایحه ما را نزد فرعون است، به روی درافتاده، سجده کردند.

۵ و بعد از آن موسی و هارون آمد، به فرعون گفتند: «یهوه «خداوند چرا بدين قوم بدی کردی؟ و برای چه مرا فرستادی؟ خدای اسرائیل چنین می‌گوید: قوم مرا رها کن تا برای من در ۲۲ زیرا از وقتی که نزد فرعون آمدم تا به نام تو سخن گویم، بدین صحراء بینگاه دارند.» ۲ فرعون گفت: «یهوه کیست که قول او قوم بدی کرده است و قوم خود را هرگز خلاصی ندادی.»

نیز رها نخواهم کرد.» ۳ گفتند: «خدای عربانیان ما را ملاقات ۶ خداوند به موسی گفت: «الآن خواهی دیدآنچه به فرعون کرده است، پس الان سفر سه روزه به صحراء برویم، و نزد یهوه، می‌کنم، زیرا که بهدست قوی ایشان را رها خواهد کرد، و بهدست

زورآورایشان را از زمین خود خواهد راند.» ۲ و خدا به موسی اسیر و القانه واپیاساف؛ ایناند قبایل قورحیان. ۲۵ و العازر بن خطاب کرده، وی را گفت: «من یهوه هستم. ۳ و به ابراهیم و هارون یکی از دختران فوئیشل را به زنی گرفت، و پیاس فیحاس را اسحاق و یعقوب به نام خدای قادر مطلق ظاهر شدم، لیکن به نام زایید؛ ایناند روسای آبای لاویان، بحسب قبایل ایشان. ۲۶ ایناند خود، یهوه، نزد ایشان معروف نگشتم. ۴ و عهد خود رانیز با هارون و موسی که خداوند بدیشان گفت: «بنی اسرائیل را با جنود ایشان استوار کردم، که زمین کنعان را بدیشان دهم، یعنی زمین ایشان از زمین مصر بیرون آورید.» ۲۷ ایناند که به فرعون پادشاه غربت ایشان را که در آن غریب بودند. ۵ و من نیز چون ناله مصر سخن گفتند، برای بیرون آوردن بنی اسرائیل از مصر. اینان بنی اسرائیل را که مصریان ایشان را مملوک خود ساخته اند، شنیدم، موسی و هاروند. ۲۸ واقع شد در روزی که خداوند در زمین عهد خود را بیاد آوردم. ۶ بنا بر این بنی اسرائیل را بگو، من یهوه مصر موسی را خطاب کرد. ۲۹ که خداوند به موسی فرموده، هستم، و شما را از زیر مشقتهای مصریان بیرون خواهم آورد، و گفت: «من یهوه هستم هرآنچه من به تو گویم آن را به فرعون شما را از بندگی ایشان رهایی دهم، و شما را به بازوی بلند و به پادشاه مصر بگو.» ۳۰ و موسی به حضور خداوند عرض کرد: داوری های عظیم نجات دهم. ۷ و شما را خواهم گرفت تا برای «اینک من نامختون لب هستم، پس چگونه فرعون مرا بشود؟»

من قوم شوید، و شما را خداخواهم بود، و خواهید دانست که من ۷ و خداوند به موسی گفت: «بین تو را بفرعون خدا ساخته ام، یهوه هستم، خدای شما، که شما را از مشقتهای مصریان بیرون و برادرت، هارون، نبی تو خواهد بود. ۸ هرآنچه به تو امر نمایم تو آوردم. ۹ و شما را خواهم رسانید به زمینی که درباره آن قسم خوردم که آن را به ابراهیم و اسحاق و یعقوب بخشم، پس آن را به ارثیت شماخواهم داد. من یهوه هستم.» ۱۰ و موسی بنی اسرائیل را بدین مضمون گفت، لیکن بسبب تنگی روح و سختی خدمت، او رانشیدند. ۱۱ و خداوند موسی را خطاب کرده، گفت: «برو و به فرعون پادشاه مصر بگو که بنی اسرائیل را از زمین خود رهایی دهد.» ۱۲ و موسی به حضور خداوند عرض کرده، گفت: «اینک بنی اسرائیل من نمی شوند، پس چگونه فرعون مرا بشود، و حال آنکه من نامختون لب هستم؟» ۱۳ و خداوند به موسی و هارون تکلم نموده، ایشان را به سوی بنی اسرائیل و موسی هشتاد ساله بود و هارون هشتاد و سه ساله، وقتی که به فرعون پادشاه مصر مأمور کرد، تا بنی اسرائیل را از زمین سخن گفتند. ۱۴ پس خداوند موسی و هارون را خطاب کرده، گفت: «چون فرعون شما را خطاب کرده، گوید معجزه ای برای پسران رویین، نخست زاده اسرائیل، حنوك و فلا و حصرون و کرمی؛ ایناند قبایل رویین. ۱۵ و پسران شمعون: یموئیل و یامین و اوهد و یاکین و صور و شاول که پسر زن کنعانی بود؛ ایناند پیدایش ایشان: جرشون و قهات و ماری. و سالهای عمر لاوی صد و سی و هفت سال بود. ۱۶ پسران جرشون: لبني و شمعی قبایل شمعون. ۱۷ و این است نامهای پسران لاوی به حسب پیدایش ایشان: حرشون و قهات و ماری. و سالهای عمر لاوی به حسب قبایل ایشان. ۱۸ و پسران قهات: عمرام و یصهار و حبرون و عزیل. و سالهای عمر قهات صد و سی و سه سال بود. ۱۹ و پسران ماری: محلی و موشی؛ ایناند قبایل لاویان به حسب پیدایش ایشان. ۲۰ و عمرام عمه خود، بیکاید را به زنی گرفت، و او برای وی هارون و موسی را زایید، و سالهای عمر عمرام صد و سی و هفت سال بود. ۲۱ و پسران یصهار: قورح و ناج و زکری. ۲۲ و پسران عزیل: میثائیل و ایلصفون و ستری. ۲۳ و هارون، الشایع، دختر عمیانداد، خواهر نحشون را به زنی گرفت، و برایش ناداب و ایهه و العازر وايتامر را زایید. ۲۴ و پسران قورح: کن تا مرا در صحراء عبادت نمایند و اینک تا بحال نشینیده ای، پس خداوند چنین می گوید، از این خواهی دانست که من یهوه

هستم، همانا من به عصایی که در دست دارم آب نهر را می‌زنم و نمود. ۱۳ و خداوند موافق سخن موسی عمل نمود و وزغها از به خون مبدل خواهد شد. ۱۴ و ماهیانی که در نهرند خواهند مرد، خانه‌ها و از دهات واز صحراها مردند، و آنها را توهه توده و نهر گندیده شود و مصریان نوشیدن آب نهر را مکروه خواهند جمع کردند و زمین متعفن شد. ۱۵ اما فرعون چون دید که آسایش داشت. ۱۶ و خداوند به موسی گفت: «به هارون بگو عصای پدید آمد، دل خود را سخت کرد و بدیشان گوش نگرفت، چنانکه خود را بگیر و دست خود را بر آبهای مصر دراز کن، بر نهرهای خداوند گفته بود. ۱۷ و خداوند به موسی گفت: «به هارون بگو ایشان، و جویهای ایشان، و دریاچه های ایشان، و همه حوضهای که عصای خود را دراز کن و غبار زمین را بزن تا درتمامی زمین آب ایشان، تا خون شود، و در تمامی زمین مصدر طروف چوبی و مصر پشهها بشود». ۱۸ پس چنین کردند و هارون دست خود را ظروف سنگی، خون خواهد بود.» ۱۹ و موسی و هارون چنانکه با عصای خویش دراز کرد و غبار زمین را زد و پشهها بر انسان خداوند امر فرموده بود، کردند. و عصا را بلند کرده، آب نهر را بهیام پدید آمد زیرا که تمامی غبار زمین در کل ارض مصر پشهها حضور فرعون و به حضور ملازمانش زد، و تمامی آب نهر به خون گردید، ۲۰ و جادوگران به افسونهای خود چنین کردند تا پشهها مبدل شد. ۲۱ و ماهیانی که در نهر بودند، مردند. و نهر بگذید، بیرون آورند اما نتوانستند و پشهها بر انسان و بهیام پدیدشد. ۲۲ و مصریان از آب نهر نتوانستند نوشید، و در تمامی زمین مصر خون جادوگران به فرعون گفتند: «این انگشت خداست». اما فرعون را بود. ۲۳ و جادوگران مصر به افسونهای خویش هم چنین گردید، ۲۴ و دل سخت شد که بدیشان گوش نگرفت، چنانکه خداوند گفته دل فرعون سخت شد، که بدیشان گوش نگرفت، چنانکه خداوند بود. ۲۵ و خداوند به موسی گفت: «بامدادان برخاسته پیش روی گفته بود. ۲۶ و فرعون برگشته، به خانه خود رفت و براین نیز دل فرعون بایست. اینک بسوی آب بیرون می‌آید. و او را بگو: خداوند خود را متوجه نساخت. ۲۷ و همه مصریان گرداگرد نهر برای آب چنین می‌گوید: قوم مرا رها کن تا مرا عبادت نمایند، ۲۸ زیرا اگر خودن حفره می‌زند زیرا که از آب نهر نتوانستند نوشید. ۲۹ و بعد قوم مرا رها نکنی، همانا من بر تو بندگانش و قومت و خانه هایت از آنکه خداوند نهر را زده بود، هفت روز سپری شد.

انواع مگسها فرستم و خانه های مصریان و زمینی نیز که برآنداز ۸
و خداوند موسی را گفت: «ند فرعون برو، و به وی بگو من در آن مقیمند، جداسازم که در آنجا مگسی نیاشد تا بدانی خداوند چنین می‌گوید: قوم مرا رها کن تا مرا عبادت نمایند، ۲۰ و که من در میان این زمین یهوه هستم. ۲۱ و فرقی در میان قوم خود اگر تو از ره‌اکردن ایشان ابا می‌کنی، همانا من تمامی حدود تو را و قوم تو گذازم. فردا این علامت خواهد شد.» ۲۲ و خداوند به وزغها مبتلا سازم. ۲۳ و نهر، وزغها را به کفرت پیدا نماید، به چنین کرد و انواع مگسها بسیار به خانه های خدی که برآمده، به خانه ات و خواهی‌گاه و بسترت و خانه های بندگانش و به تمامی زمین مصر آمدند و زمین از مگسها ویران شد. بندگانش و برقومت و به تبورهایت و تغاهای خمیرت، درخواهند. ۲۴ و فرعون موسی و هارون را خوانده گفت: «بروید و برای خدای آمد، ۲۵ و بر تو و قوم تو و همه بندگان تو وزغها برخواهند آمد.» خود قربانی در این زمین بگذرانید. ۲۶ موسی گفت: «چنین و خداوند به موسی گفت: «به هارون بگو: دست خود را با کردن نشاید زیرا آنچه مکروه مصریان است برای یهوه خدای خود عصای خویش بر نهرها و جویها و دریاچه‌ها دراز کن، وزغها را بر ذبح می‌کنیم. اینک چون مکروه مصریان را پیش روی ایشان ذبح زمین مصر برآور.» ۲۷ پس چون هارون دست خود را بر آبهای مصر نمایند، آیاما را سنگسوار نمی‌کنند؟ سفر سه روزه به صحراء دراز کرد، وزغها برآمده، زمین مصر را پوشانیدند. ۲۸ و جادوگران بروم و برای یهوه خدای خود قربانی بگذرانیم چنانکه به ما امر به افسونهای خود چنین کردند، وزغها بر زمین مصر برآورند. خواهد فرمود.» ۲۹ فرعون گفت: «من شما را رهای خواهدم داد تا آنگاه فرعون موسی و هارون را خوانده، گفت: «ند خداوند دعا برای یهوه، خدای خود، در صحراء قربانی گذرانید لیکن بسیار دور کشید، تا وزغها را از من و قوم من دور کنند، و قوم را رهای خواههم مروید و برای من دعائی‌کنید.» ۳۰ موسی گفت: «همانا من از کرد تا برای خداوندقربانی گذرانند.» ۳۱ موسی به فرعون گفت: حضورت بیرون می‌روم و نزد خداوند دعا می‌کنم و مگسها از فرعون «وقتی را برای من معین فرما که برای تو و بندگانش و قومت دعا و بندگانش و قومش فردا دور خواهند شد اما زنhar فرعون بار دیگر کشم تا وزغها از تو و خانه ات نابود شوند و فقط در نهر بمانند.» حیله نکند که قوم راههایی ندهد تا برای خداوند قربانی گذرانند. ۳۲ گفت: «فردا»، موسی گفت: «موافق سخن تو خواهد شد تا پس موسی از حضور فرعون بیرون شده نزد خداوند دعا کرد، بدانی که مثل یهوه خدای ما دیگری نیست. ۳۳ و وزغهای تو و خداوند موافق سخن موسی عمل کرد و مگسها از فرعون و خانه ات و بندگانش و قومت دور خواهند شد و فقط در نهر باقی بندگانش و قومش دور کرد که یکی باقی نماند. اما در این خواهند ماند.» ۳۴ و موسی و هارون از نزد فرعون بیرون آمدند و مرتبه نیز فرعون دل خود را سخت ساخته، قوم راههایی نداد. موسی درباره وزغهایی که بر فرعون فرستاده بود، نزد خداوند استغاثه

و خداوند به موسی گفت: «نَزَدْ فَرْعَوْنَ بِرُوْ وَهِيَ بِكُوْ: آسَمَانْ دَرَازْ كُنْ، تَادِرْ تَامَمِي زَمِينْ مَصْرَ تَكَرَّكْ بِشَوْدَ، بِرْ إِنْسَانْ وَيَهُوْ خَدَائِي عِبَرَانِيَانْ چَنِينْ مِيْ گُويْد: قَوْمَ مَرَا رَهَا كَنْ تَا مَرَا عِبَادَتْ بِرَهَيْمَ وَبِرْ هَمَهْ نَباتَاتْ صَحَراً، دَرْ كَلْ أَرْضَ مَصْرَ». ۲۳ پَسْ كَنْتَنَدْ. ۲ زِيرَا اَكْرَ توْ اَزْ رَهَاهِي دَادَنْ اَبا نَمَاهِي وَإِيشَانْ رَا بازِنَگَاهْ مَوْسِي عَصَاصِي خَوْدَ رَا بِهِ سَوِي آسَمَانْ دَرَازْ كَرَدْ، وَخَداونَدْ رَعَدْ وَدارِي، ۳ هَمَانَا دَسَتْ خَداونَدْ بِرْ موَاشِي توْ كَهْ درْ صَحَرَانِيدْ خَواهِدْ تَكَرَّكْ بِرْ زَمِينْ شَدَ، بِرْ إِسَابَانْ وَالْأَغَانِ وَشَتَرَانْ وَگَاؤَنْ وَگُوسْفَنَدانْ، يَعْنِي وَيَابِي بِسِيَارْسِختْ. ۴ وَخَداونَدْ درْ مَيَانْ موَاشِي إِسَرَائِيلَانْ وَموَاشِي بُودَ، وَبِهِ شَدَتْ سَخَتْ بُودَ، كَهْ مَثَلْ آنْ دَرِتَمَامِي زَمِينْ مَصْرَ اَزْ مَصْرِيَانْ فَقِي خَواهِدْ گَذَاشْتَ كَهْ اَزْ آنَچِه مَالْ بَنِي إِسَرَائِيلَ اَسْتَ، زَمَانِي كَهْ اَمَتْ شَدَهْ بُودَنَدْ، نَبُودْ. ۲۵ وَدرْ تَامَمِي زَمِينْ مَصْرَ، چَيزِي نَخَواهِدْ مَرَدْ». ۵ وَخَداونَدْ وَقْتِي مَعِينْ نَمُودَهْ، گَفتْ: «فَرَدا تَكَرَّكْ اَنَچِه رَا كَهْ درْ صَحَراً بُودَ، اَزْ إِنْسَانْ وَبَهَيْمَ زَدْ، وَتَكَرَّكْ خَداونَدِيَانْ كَارْ رَا درْ اَيْنِ زَمِينْ جَوشَنْ، جَايِي كَهْ بَنِي إِسَرَائِيلَ بُودَنَدْ، تَكَرَّكْ بُودَ. اَيْنِ كَارْ رَا كَرَدْ وَهَمَهْ موَاشِي مَصْرِيَانْ مَرَدَنَدْ وَازْ موَاشِي بَنِي إِسَرَائِيلَ ۲۶ فَقِطْ درْ زَمِينْ جَوشَنْ، مَوْسِي وَهَارُونْ رَاخَوَانَدْ، وَبِدِيشَانْ گَفتْ: يَكِي هَمْ نَمَرَدْ. ۷ وَفَرَعُونْ فَرِسْتَادْ وَاَيْنِكِ اَزْ موَاشِي إِسَرَائِيلَنْ يَكِي هَمْ نَمَرَدْ بُودَ اَما دَلْ فَرَعُونْ سَخَتْ شَدَهْ، قَوْمَ رَاهَاهِي نَدَادْ. ۸ وَ«دَرْ اَيْنِ مَرْتَبَهِ گَاهْ كَرَدَهَامْ، خَداونَدْ عَادِلَ اَسْتَ وَمَنْ وَقَومْ مَنْ خَداونَدْ بِهِ مَوْسِي وَهَارُونْ ۲۷ آنَگَاهْ فَرَعُونْ فَرِسْتَادَهْ، مَوْسِي وَهَارُونْ رَاخَوَانَدْ، وَبِدِيشَانْ گَفتْ: هَمَهْ نَباتَاتْ صَحَراً رَاهَهِي، وَجَمِيعْ دَرِخَاتَنْ صَحَراً رَاشَكَسْتَ. اَيْنِ كَارْ رَا كَرَدْ وَهَمَهْ موَاشِي مَصْرِيَانْ مَرَدَنَدْ وَازْ موَاشِي بَنِي إِسَرَائِيلَ بُودَنَدْ، تَكَرَّكْ بُودَ. يَكِي هَمْ نَمَرَدْ. ۷ وَفَرَعُونْ فَرِسْتَادْ وَاَيْنِكِ اَزْ موَاشِي إِسَرَائِيلَنْ يَكِي هَمْ نَمَرَدْ بُودَ اَما دَلْ فَرَعُونْ سَخَتْ شَدَهْ، قَوْمَ رَاهَاهِي نَدَادْ. ۸ وَ«دَرْ اَيْنِ مَرْتَبَهِ گَاهْ كَرَدَهَامْ، خَداونَدْ عَادِلَ اَسْتَ وَمَنْ وَقَومْ مَنْ خَداونَدْ بِهِ مَوْسِي وَهَارُونْ ۲۸ نَزَدْ خَداونَدْ دَعَا كَنِيدْ، زِيرَا كَافِي اَسْتَ تَارِعَهَاهِي گَناهَاهِاريَهِي. ۹ وَغَيَارْ خَواهِدْ شَدْ بِرْ تَامَمِي زَمِينْ مَصْرَ وَسَوْزِي كَهْ چَونْ اَزْ شَهَرْ بَيْرونْ بِرَافَشَانَدْ، ۱۰ وَغَيَارْ خَواهِدْ شَدْ بِرْ تَامَمِي زَمِينْ دَخَاهِدْ خَواهِمْ اَفْرَاشَتْ، تَارِعَهَاهِي مَوقَوفْ دَمَلَهَا بَيْرونْ آورَدْ بِرْ إِنْسَانْ وَبِرَهَيْمَ درْ تَامَمِي زَمِينْ مَصْرَ خَواهِدْ رَومْ، دَسْتَهَاهِي خَوْدَ رَا نَزَدْ خَداونَدْ دَخَاهِدْ خَواهِمْ اَفْرَاشَتْ، تَارِعَهَاهِي مَوقَوفْ شَدَ، دَمَلَهَا بَيْرونْ آورَدْ بِرْ إِنْسَانْ وَبِرَهَيْمَ ۧ ۱۱ وَجَادُوْگَانْ بِهِسَبْ آنْ سَوْزِشْ تَرسِيدَهْ. ۱۲ وَجَادُوْگَانْ بِهِسَبْ آنْ سَوْزِشْ تَرسِيدَهْ. ۱۳ وَكَتَانْ وَجوْ زَهَدْ شَدَ، زِيرَا كَهْ جَوْ خَوْشَهِ آورَدْ بُودَ، بِهِ حَضُورْ مَوْسِي نَوَانْسِتَهِدْ اِسْتَادَهْ، زِيرَا كَهْ سَوْزِشْ بَرْ جَادُوْگَانْ وَبِرْ وَكَتَانْ تَخَمْ دَاشَتَهْ. ۱۴ وَاما تَوْ وَبَنِدَگَانَتْ، دَمَلَهَا ۱۵ وَاما تَوْ وَبَنِدَگَانَتْ، مَيْ دَانِمَ كَهْ تَابِحَالَهْ اَزْ يَهُوْ خَدا نَخَواهِدْ بَيْرونْ آورَدْ، درْ إِنْسَانْ وَدَرِيهَاهِي. ۱۶ وَجَادُوْگَانْ بِهِسَبْ آنْ سَوْزِشْ تَرسِيدَهْ. ۱۷ وَآيَا تَابِحَالَهْ خَوْنَگَرْفَتْ، چَانِكَهْ خَداونَدْ بِهِ مَوْسِي گَفْتَهْ بُودَ. ۱۸ وَآيَا تَابِحَالَهْ خَوْنَگَرْفَتْ، چَانِكَهْ خَداونَدْ بِهِ مَوْسِي گَفْتَهْ بُودَ. ۱۹ وَآيَا تَابِحَالَهْ خَوْنَگَرْفَتْ، چَانِكَهْ خَداونَدْ بِهِ مَوْسِي گَفْتَهْ بُودَ. ۲۰ وَآيَا تَابِحَالَهْ خَوْنَگَرْفَتْ، چَانِكَهْ خَداونَدْ بِهِ مَوْسِي گَفْتَهْ بُودَ.

در تَامَمِي جَهَانْ مَثَلْ مَنْ نَيَسَتْ. ۱۵ زِيرَا اَكْرَ تَاكِنَونْ دَسَتْ خَوْدَ رَا ۱۰ وَخَداونَدْ بِهِ مَوْسِي گَفتْ: «نَزَدْ فَرَعُونْ بِرُوْ زِيرَا كَهْ مَنْ دَلْ دَرَازَكَدَهْ، وَتَوْ رَا وَقْمَتْ رَا بِهِ وَبِمِيلَا سَاختَهِ بُودَمْ، هَرَأَيْهِ اَزْ زَمِينْ فَرَعُونْ وَدَلْ بَنِدَگَانَشْ رَا سَخَتْ كَرَدَهَامْ، تَا اَيْنِ آيَاتْ خَوْدَ رَا دَرِيمَانْ اِيشَانْ ظَاهَرْ سَازَمْ. ۲ وَتا آنَچِه درْ مَصْرَ كَرَدْ وَآيَاتْ خَوْدَ رَا كَهْ درْ مَيَانْ اِيشَانْ ظَاهَرْ سَاختَمْ، بَكَوْشْ سَرَستْ وَپَسْ پَسَرَتْ بَارِگَوْيَهِي تَا بَانِيدَهِي كَهْ مَنْ بَيْهُوْ هَسْتَمْ. ۳ پَسْ مَوْسِي وَهَارُونْ نَزَدْ فَرَعُونْ آمَدَهْ، وَهِيَ گَفتَنَدْ: «يَهُوْ خَدَائِي عِبَرَانِيَانْ چَنِينْ مِيْ گُويْد: تَا بِهِ كَيْ اَزْ تَواضعَ كَرَدَنْ بِهِ حَضُورْ مَنْ اِباخَاهِي نَمُودَهْ؟ قَوْمَ مَرَا ۱۹ پَسْ الَّا بَفَرَسْتَ وَمَوَاشِي خَوْدَ وَآتَيْجَهَهْ رَا درْ صَحَراً دَارِي جَمِيعْ كَنْ، زِيرَا كَهْ بِرْ هَرَانِسَانْ وَبَهَيْمَيِهِي كَهْ درْ صَحَراً يَافَتَهِ شَونَدْ، اَبا كَنِيَهِي، هَرَأَيْهِي منْ فَرَدا مَلَخَاهِي درْ حَدَودَهِ تَوْ فَرَودَهِ آوَمَهْ. ۲۰ كَهْ وَبِخَانَهَاهِي جَمِيعْ نَشَونَدْ، تَكَرَّكْ فَرَودَ خَواهِدْ آمَدْ وَخَواهِدْ مَرَدْ. ۲۱ پَسْ هَرْ كَسْ اَزْ بَنِدَگَانْ فَرَعُونْ كَهْ اَزْ قَولْ خَداونَدْ تَرسِيدَهْ، نَوْکَرَانْ وَمَوَاشِي خَوْدَ رَا بِهِ خَانَهَاهِي گَزِيرَانِيدْ. اَما هَرَكَهِ دَلْ خَوْدَ رَا كَلامْ خَداونَدْ مَتَوْجهَهْ نَسَاختَ، نَوْکَرَانْ وَمَوَاشِي خَوْدَ رَادِرْ صَحَراً وَاَكْداشتْ. ۲۲ وَخَداونَدْ بِهِ مَوْسِي گَفتْ: «دَسَتْ خَوْدَ رَا بِهِ سَوِي هَيَهِ مَصْرِيَانْ رَا پَرْ خَواهِدْ سَاختَ، بِهِ مَرْتَبَهِي كَهْ بَدَرَانَتْ وَخَانَهَاهِي

پدران پدرانت از روزی که بر زمین بوده‌اند تا الیوم ندیده‌اند.» شما بماند، اطفال شما نیز با شما بروند.» ۲۵ موسی گفت: پس روگردانیده، از حضور فرعون بیرون رفت. ۷ آنگاه بندگان «ذایح و قربانی های سوختنی نیز می‌باشد به دست ما بدھی، تا فرعون به وی گفتند: «تا به کی برای ما این مرد دامی باشد؟ نزدیهوه، خدای خود بگذرانم.» ۲۶ مواشی ما نیز با مخواهد آمد، این مردمان را رها کن تا یهوه، خدای خود را عبادت نمایند. یک سمعی باقی نخواهد ماند زیرا که از اینها برای عبادت یهوه، مگر تا پحال ندانسته‌ای که مصر ویران شده است؟» ۸ پس موسی و خدای خود می‌باشد گرفت، و تا بدانجا نرسیم، نخواهیم داشت به هارون را نزد فرعون برگردانیدند، و او به ایشان گفت: «بروید و چه چیز خداوند را عبادت کنیم.» ۲۷ و خداوند، دل فرعون را یهوه، خدای خود را عبادت کنید، لیکن کیستند که می‌رونند؟» سخت گردانید که از رهایی دادن ایشان ابا نمود. ۲۸ پس فرعون ۹ موسی گفت: «با جوانان و پیران خود خواهیم رفت، پاسران و وی را گفت: «از حضورمن برو! و با حذر باش که روی مرد دیگر دختران، و گوسفندان و گاویان خودخواهیم رفت، زیرا که ما را نبینی، زیرا در روزی که مرد بینی خواهی مرد.» ۲۹ موسی گفت: عیدی برای خداوند است.» ۱۰ بدانشان گفت: «خداوند با شما «نیکو گفته، روی تو را دیگرخواهیم دید.»

چنین باشد، اگر شما را با اطفال شما رهایی دهم با حذر بشید ۱۱ و خداوند به موسی گفت: «یک بلای دیگر بر فرعون و زیرا که بدی پیش روی شماست! ۱۱ نه چنین! بلکه شما که بالغ هستید رفته، خداوند را عبادت کنید، زیرا که این است آنچه خواسته بودید.» پس ایشان را از حضور فرعون بیرون راندند. ۱۲ و اکنون به موسی گفت: «دست خود را برای ملخها بر زمین مصر خداوند به موسی گفت: «دست خود را برای ملخها بر زمین مصر داراز کن، تا بر زمین مصر بآیند، و همه نباتات زمین را که از تگرگ در نظر مصریان محترم ساخت. و شخص موسی نیزدز زمین مصر، در نظر بندگان فرعون و در نظر قوم، بسیار بزرگ بود. ۴ و موسی گفت: «خداوند چنین می‌گوید: قریب به نصف شب در میان درز نصر وزانید، و چون صبح شد، باد شرقی ملخها راورد. ۱۴ و ملخها بر تمامی زمین مصر برآمدند، و در همه حدود مصر باشد، از نخست زاده فرعون که بر تختنش نشسته است، تا نخست زاده کنیزی که در پیش دستاس باشد، و همه نخست زادگان آن نخواهد بود. ۱۵ و روی تمامی زمین را پوشانیدند، که در زمین مصر بیانیم خواهند مرد. ۶ و نعره عظیمی در تمامی زمین مصر خواهد بود که مثل آن نشده، و مانند آن دیگر نخواهد شد. ۷ اما بر جمیع بنی اسرائیل سگی زیان خود را تیز نکند، نه بر انسان و نه تاریک شد و همه نباتات زمین و همه میوه درختان را که از تگرگ پوشانیدند، بسیار سخت که قبل از آن چنین ملخها نبود، و بعد از آن نخواهد بود. ۱۶ آنگاه فرعون، موسی و هارون را به زودی خوانده، گفت: «به یهوه خدای شما و به شما گذارداده است. ۸ و اکنون این مرتبه فقط گاهه مرا غفو فرماید، و از تعظیم کرده، خواهد گفت: تو و تمامی قوم که تابع تو باشند، پیوه خدای خود استدعا نماید تا این موت را فقط از من برطرف نماید. ۱۸ پس از حضور فرعون بیرون شده، از خداوند استدعا نمود. ۱۹ و خداوند بادغربی ای بسیار سخت برگردانید، که ملخها را برای قلزم ریخت، و در تمامی حدود مصر را برداشته، آتها را به دریای قلزم ریخت، و هارون جمیع این آیات را زمین مصربزاد شود.» ۱۰ و موسی و هارون را سخت گردانید که به حضور فرعون ظاهر ساختند. اما خداوند دل فرعون را سخت ملخی ننماید. ۲۰ اما خداوند دل فرعون را سخت گردانید، و بنی اسرائیل را از زمین خود رهایی نداد. ۲۱ و خداوند به موسی گفت: «دست خود را به سوی آسمان برافراز، تا تاریکی ای بر زمین مصر پیدا آید، ۱۲ و خداوند موسی و هارون را در زمین مصر مخاطب تاریکی ای که بتوان احساس کرد.» ۲۲ پس موسی دست خود را ساخته، گفت: ۲ «این ماه برای شما سر ماهها باشد، این اول از به سوی آسمان برافراشت، و تاریکی غلیظ تا سه روز در تمامی ماههای سال برای شماست. ۳ تمامی جماعت اسرائیل را خطاب زمین مصر پیدا آمد. ۲۳ و یکدیگر را نمی دیدند. و تا سه روز کرده، گویید که در دهم این ماه هر یکی از ایشان برایه به حسب کسی از جای خود برنخاست، لیکن برای جمیع بنی اسرائیل در خانه های پدران خود بگردند، یعنی برای هر خانه یک بره. ۴ و اگر مسکنها ایشان روشناکی بود. ۲۴ و فرعون موسی را خوانده، اهل خانه برای بره کم باشند، آنگاه او و همسایه‌اش که مجاور گفت: «بروید خداوند را عبادت کنید، فقط گله ها و رمه های خانه او باشد آن را به حسب شماره نفوس بگیرند، یعنی هر کس

موافق خوراکش بره راحساب کند. ۵ بره شما بی عیب، نرینه گذرد و نگذارد که هلاک کننده به خانه های شما درآید تا شما یکساله باشد، از گوشندان یا از بزها آن را بگیرید. ۶ و آن را تا را بزند. ۷ و این امرا برای خود و پسران خود به فرضه ابدی چهاردهم این ماه نگاه دارید، و تمامی انجمن جماعت پنی اسرائیل نگاه دارید. ۸ و هنگامی که داخل زمینی شدید که خداوند آن را در عصر ذبح کنند. ۹ و از خون آن بگیرند، و آن را بر هر دو حسب قول خود، آن را به شما خواهدداد. آنگاه این عبادت را قایمه، وسرد رخانه که در آن، آن را می خورند، پاشند. ۱۰ و گوشتیش مرعی دارید. ۱۱ و چون پسران شما به شما گویند که این عبادت را در آن شب بخورند. به آتش بربان کرده، با نان فطیر و سبزهای شماچیست. ۱۲ گویند این قربانی فصح خداوند است، که از تلغی آن را بخورند. ۱۳ و از آن هیچ خام نخورد، و نه پخته با آب، خانه های پنی اسرائیل در مصر عبور کرد، وقتی که مصریان را زد و بلکه به آتش بربان شده، کلماش و پاچه هایش واندرنوش را. ۱۴ و خانه های ما را خلاصی داد.» پس قوم به روی درافتاده، سجده چیزی از آن تا صبح نگاه مدارید، و آنچه تا صبح مانده باشد به کردن. ۱۵ پس پنی اسرائیل رفته، آن را کردن، چنانکه خداوند به آتش بسوزاند. ۱۶ و آن را بدین طور بخورید: کمر شماپسته، و موسی و هارون امر فرموده بوده‌چنان کردن. ۱۷ و واقع شد نعلین بر پایهای شما، و عصا در دست شما، و آن را به تعجیل که در نصف شب، خداوند همه نخست زادگان زمین مصر را، بخورید، چونکه فصح خداوند است. ۱۸ «و در آن شب از زمین از نخست زاده فرعون که بر تخت نشسته بود تانخست زاده اسیری مصر عبور خواهم کرد، و همه نخست زادگان زمین مصر را از که در زندان بود، و همه نخست زاده های بهایم را زد. ۱۹ و در انسان و بهایم خواهم زد، و بر تمامی خدایان مصر داوری خواهم آن شب فرعون و همه بندگانش و جمیع مصریان برخاستند و نure کرد. من بیوه هستم. ۲۰ و آن خون، علامتی برای شما خواهد عظیمی در مصریها شد، زیرا خانهای نبود که در آن میتوی نباشد. ۲۱ بود، بر خانه هایی که در آنها می‌باشید، و چون خون را ببینم، از ۲۱ و موسی و هارون را در شب طلبیده، گفت: «برخیزید! و از شماخواهم گذشت و هنگامی که زمین مصر را می‌زنم، آن بلا میان قوم من بیرون شوید، هم شما و جمیع پنی اسرائیل! و رفته، برای هلاک شما بر شما نخواهد آمد. ۲۲ و آن روز، شما را برای خداوند را عبادت نماید، چنانکه گفتند. ۲۳ گلهای و رمه های یادگاری خواهد بود، و در آن، عبیدی برای خداوند نگاه دارید، و آن خود را زینت چنانکه گفتند، برداشته، بروید و مرا نیز برکت دهید.» را به قانون ابدی، نسلا بعد نسل عید نگاه دارید. ۲۴ هفت روز ۳۳ و مصریان نیز بر قوم الحاح نمودند تایشان را بزودی از زمین تان فطیر خورید، در روز اول خمیرمایه را از خانه های خود بیرون روانه کنند، زیرا گفتند ماهمه مرده‌ایم. ۲۵ و قوم، آرد سرشته خود کنید، زیرا هر که از روز نخستین تا روز هفتمین چیزی خمیرشده را پیش از آنکه خمیر شود برداشته، و تغاهای خوش را در رختها بخورد، آن شخص از اسرائیل منقطع گردد. ۲۶ و در روز اول، بر دوش خود بستند. ۲۷ و پنی اسرائیل به قول موسی عمل کرده، محفل مقدس، و در روز هفتم، محفل مقدس برای شما خواهد از مصریان آلات نفره و آلات طلا و رخنه خواستند. ۲۸ و خداوند بود. در آنها هیچ کار کرده نشود جر آنچه هر کس باید بخورد؛ آن قوم را در نظر مصریان مکرم ساخت، که هرانچه خواستند بدیشان فقط در میان شما کرده شود. ۲۹ پس عید فطیر رانگاه دارید، دادند. پس مصریان راغارت کردن. ۳۰ و پنی اسرائیل از رعمسیس زیرا که در همان روز لشکرهای شمارا از زمین مصر بیرون آورد. به سکوت کوچ کردن، قریب ششصدهزار مردپاده، سوای اطفال. بنابراین، این روز رادر نسلهای خود به فرضه ابدی نگاه دارید. ۳۱ و گروهی مختلفه بسیار نیزهمراه ایشان بیرون رفتهند، و گلهای و ۳۲ درماه اول در روز چهاردهم ماه، در شام، نان فطیرخورید، رمهای و مواشی بسیار سنگین. ۳۳ و از آرد سرشته، که از مصر بیرون تا شام بیست و یکم ماه. ۳۴ هفت روز خمیرمایه در خانه های آورده بودند، قرصهای فطیر پختند، زیرا خمیر نشده بود، چونکه شما پافت نشود، زیرا هر که چیزی خمیر شده بخورد، آن شخص از مصر رانده شده بودند، و نتوانستند درنگ کنند، و زاد سفر از جماعت اسرائیل منقطع گردد، خواه غریب باشدخواه بومی آن نیزیاری خود مهیا نکرده بودند. ۳۵ و توقف پنی اسرائیل که در زمین. ۳۶ هیچ چیز خمیر شده مخورید، در همه مساكن خود فطیر مصر کرده بودند، چهارصد و سی سال بود. ۳۷ و بعد از انقضای بخوردید.» ۳۸ پس موسی جمیع مشایخ اسرائیل راخوانده، بدیشان چهار صد و سی سال در همان روز به وقوع پیوست که جمیع گفت: «بروید و بروای برای خود مواقف خاندانهای خوش بگیرید، لشکرهای خدا از زمین مصر بیرون رفتهند. ۳۹ این است شیی و فصح را ذبح نمایید. ۴۰ و دستهای از زوفا گرفته، در خونی که برای خداوند باید نگاه داشت، چون ایشان را از زمین مصر در طشت است فروبرید، و بر سر در و دو قایمه آن، از خونی که بیرون آورد. این همان شب خداوند است که بر جمیع پنی اسرائیل در طشت است بزینید، و کسی ازشما از در خانه خود تا صبح نسلا بعد نسل واجب است که آن را نگاه دارند. ۴۱ و خداوند به بیرون نرود. ۴۲ زیرا خداوند عبور خواهد کرد تا مصریان را بزند موسی و هارون گفت: «این است فرضه فصح که هیچ بیگانه از و چون خون را بر سردر و دو قایمه‌اش بیند، همان خداوند از در آن نخورد. ۴۳ و اما هر غلام زرخورد، او را ختنه کن و پس آن را

پخورد. ۴۵ نزیل و مزدور آن را نخورند. ۴۶ دریک خانه خورده رحم را گشایید، برای خداوند ذبح می کنم، لیکن هر نخست شود، و چیزی از گوشتش از خانه بیرون میر، و استخوانی از آن زاده ای از پسران خود را فدیه می دهم. ۱۶ و این علامتی بر دستت مشکنید. ۴۷ تمامی جماعت بنی اسرائیل آن را نگاه بدارند. ۴۸ و وعصابه ای در میان چشممان تو خواهد بود، زیرا خداوند ما را بقوت اگر غریبی نزد تو نزیل شود، و بخواهد فحص را برای خداوند معنی دست از مصر بیرون آورد». ۱۷ واقع شد که چون فرعون قوم را بدارد، تمامی ذکروانش مخون شوند، و بعد از آن نزدیک آمده، آن رها کرده بود، خدا ایشان را از راه زمین فلسطینیان هربری نکرد، را نگاه دارد، و مانند بومی زمین خواهد بود و اما هنرمانختون از هرچند آن نزدیکتر بود. زیرا خدا گفت: «مبارا که چون قوم جنگ آن نخورد. ۴۹ یک قانون خواهد بود برای اهل وطن و بجهت بینند، پیشمان شوند و به مصر برگردند». ۱۸ اما خدا قوم را از راه غریبی که در میان شمانزیل شود.» ۵۰ پس تمامی بنی اسرائیل این صحرای دریای قلزم دور گردانید. پس بنی اسرائیل مسلح شده، از راکردن، چنانکه خداوند به موسی و هارون امر فرموده بود، عمل زمین مصر برآمدند. ۱۹ و موسی استخوانهای یوسف را با خود نمودند. ۵۱ واقع شد که خداوند در همان روز بنی اسرائیل را با برداشت، زیرا که او بنی اسرائیل را قسم سخت داده، گفته بود: «هایران خدا از شما تقدیق خواهد نمود و استخوانهای مرا از اینجا با لشکرهای ایشان از زمین مصر بیرون آورد.

۱۳ خداوند موسی را خطاب کرده، گفت: ۲ «هر نخست خود خواهید برد.» ۲۰ و از سکوت کوچ کرده، در ایام به کنار زاده ای را که رحم را بگشایید، در میان بنی اسرائیل، خواه از انسان صحراردو زندن. ۲۱ و خداوند در روز، پیش روی قوم در ستون ابر می رفت تا راه را به ایشان دلات کند، و شبانگاه در ستون آتش، خواه از بهایم، تقدیس نمای او از آن من است». ۳ و موسی به قوم تا ایشان را روشنایی بخشید، و روز و شب راه روند. ۲۲ و ستون گفت: «این روز را که از مصر از خانه غلامی بیرون آمدید، یاد ابر را در روز و ستون آتش را در شب، از آنجا بیرون آورد، پس

نان خمیر، خورده نشود. ۴ این روز، در ماه ایب بیرون آمدید. ۱۴ و خداوند موسی را خطاب کرده، گفت: ۲ «به ۵ و هنگامی که خداوند تو را به زمین کنعتانیان و حتیان و اموریان و بنی اسرائیل بگو که برگردیده، برابر فم الحیروت در میان مجلد حیوان و بیوسیان داخل کند، که با پدران تو قسم خورد که آن را به ودريا اردو زندن. و در مقابل بعل صfonون، در برایر آن به کنار تو بدهد، زمینی که به شیر و شهد جاری است، آنگاه این عبادت دریا اردو زنید. ۳ و فرعون درباره بنی اسرائیل خواهد گفت: در را در این ماه بجا بیاور. ۶ هفت روز نان فطیر بخور، و در روز زمین گرفتار شده اند، و صحراء آنها را محصور کرده است. ۴ و دل هفتمنی عید خداوند است. ۷ هفت روز نان فطیر خورده شود، و فرعون را سخت گردانم تا ایشان را تعاقب کند، و در فرعون و هیچ چیز خمیر شده نزد تو دیده نشود، و خمیر مایه نزد تو در تمامی استخوانهای لشکرش جلال خود را جلاوه دهم، تا مصریان بدانند که من حمله دارم. ۸ و در آن روز پسر خود را خبر داده، بگو: یهوه هستم.» ۴ پس چنین کردند. ۵ و به پادشاه مصر گفته شد این است به سبب آنچه خداوند به من کرد، وقی که از مصر بیرون که فوار گردند، و دل فرعون و بندگانش بر قوم متغیر شد، آمدم. ۹ و این برای تو علامتی بر دستت خواهد بود و تذکرهای پس گفتند: «این چیست که کردیم که بنی اسرائیل را از بندگی در میان دو چشمت، تاشریعت خداوند در دهانت باشد. زیرا خود راهی دادیم؟» ۶ پس ارباب خود را بپاراست، و قوم خود خداوند تورا به دست قوی از مصر بیرون آورد. ۱۰ و این فرضیه را را با خود برداشت، ۷ و ششصد ارباب برگزیده برداشت، و همه در موسمش سال به سال نگاه دار. ۱۱ «و هنگامی که خداوند تو ارباب های مصر را سرداران را بر جمیع آنها. ۸ و خداوند دل را به زمین کنعتانیان درآورد، چنانکه برای تو و پدرانت قسم خود، فرعون، پادشاه مصر را سخت ساخت تا بنی اسرائیل را تعاقب کرد، و آن را به تو بخشید. ۱۲ آنگاه هرچه رحم را گشایید، آن را برای وینی اسرائیل به دست بلند بیرون رفتند. ۹ و مصریان با تمامی اسباب خدا جدا بازار، و هر نخست زاده ای از بچه های بهایم که از آن و ارباب های فرعون و سوارانش و لشکرش در عقب ایشان تاخته، تو سوت، نزیه ها از آن خداوند باشد. ۱۳ و هر نخست زاده الاغ را بدیشان دررسیدند، وقی که به کنار دریا نزد فم الحیروت، برایر بعل به برای فدیه بده، و اگر فدیه ندھی گردنش را بشکن، و هر صfonون فرود آمده بودند. ۱۰ و چون فرعون نزدیک شد، بنی اسرائیل نخست زاده انسان را از پسراحت فدیه بده. ۱۴ و در زمان آینده چشممان خود را بالا کرده، دیدند که اینک مصریان از عقب ایشان چون پسرت از تو سوال کرده، گوید که این چیست، اورا بگو، می آیند. پس بنی اسرائیل سخت بترسیدند، و نزد خداوند فریاد یهوه ما را به قوت دست از مصر، از خانه غلامی بیرون آورد. برآوردن. ۱۱ و به موسی گفتند: «آیا در مصر قبرها نبود که ما ۱۵ و چون فرعون از رها کردن ما دل خود را سخت ساخت، واقع را برداشته ای تا در صحراء بیزیرم؟ این چیست به ما کارکدی که ما را شد که خداوند جمیع نخست زادگان مصر را از نخست زاده از مصر بیرون آورد؟ آیا این آن سخن نیست که به تو در انسان تا نخست زاده بهایم کشت. بنابراین من همه نزیه ها را که مصر گفتمی که ما را بگذار تا مصریان را خدمت کنیم؟ زیرا که ما

را خدمت مصریان بهتر است از مردن در صحراء!» ۱۳ موسی به قوم آنگاه موسی و بنی اسرائیل این سرود را برای خداوند سراییده، گفت: «متربید. بایستید و نجات خداوند را ببینید، که امروز آن گفتند که «یهوه را سرود می خوانم زیرا که با جلال مظفر شده را برای شما خواهد کرد، زیرا مصریان را که امروز دیدید تا به اید است. اسب و سوارش را به دریا انداخت. ۲ خداوند قوت و دیگر نخواهد دید. ۱۴ خداوند برای شما جنگ خواهد کرد و شما تسبیح من است. و او نجات من گردیده است. این خدای من خاموش باشید.» ۱۵ و خداوند به موسی گفت: «چرا نزد من است، پس او را تمجید می کنم. خدای پدر من است، پس او فریاد می کنی؟ بنی اسرائیل را بگو که کوچ کنند. ۱۶ و اما تو را متعال می خوانم. ۳ خداوند مرد جنگی است. نام او یهوه عصای خود را برافراز و دست خود را بر دریا دراز کرده، آن را منشق است. ۴ اربابها و لشکر فرعون را به دریا انداخت. میازان برگزیده کن، تا بنی اسرائیل از میان دریا بر خشکی راه سپر شوند. ۱۷ و او در دریای قلزم غرق شدند. ۵ لجهها ایشان را پوشانید. مثل اما من اینک، دل مصریان را سخت می سازم، تا از عقب ایشان سنگ به ژرفیها فرو رفتند. ۶ دست راست توای خداوند، به قوت بیانید، دز فرعون و تمامی لشکر او واربهایها و سوارانش جلال گردیده. دست راست توای خداوند، دشمن را خردشکته خواهم یافت. ۱۸ و مصریان خواهند دانست که من یهوه هستم، است. ۷ و به کثرت جلال خود خصمان را منهدم ساخته ای. وقتی که از فرعون و اربابها و سوارانش جلال یافته باشم.» غضب خود را فرستاده، ایشان را چون خاشاک سوزانیده ای. ۸ و ۹ و فرشته خدا که پیش ازدی اسرائیل می رفت، حركت کرده، به نفخه بینی تو آهای فراهم گردید. و موجهاً مثل توده بایستاد از عقب ایشان خرامید، وستون ابر از پیش ایشان نقل کرده، در و لجهها در میان دریامنجمد گردید. ۹ دشمن گفت تعاقب عقب ایشان بایستاد. ۲۰ و میان ازدی مصریان و ازدی اسرائیل می کنم و ایشان را فرمومی گیرم. و غارت را تقسیم کرده، جانم از آمده، از برای آنها ابر و تاریکی می بود، واینها را در شب روشنایی ایشان سیرخواهد شد. شمشیر خود را کشیده، دست من ایشان را می داد که تمامی شب نزدیک یکدیگر نیامندن. ۲۱ پس موسی هلاک خواهد ساخت. ۱۰ و چون به نفخه خود دمیدی، دریا دست خود را بر دریا دراز کرد و خداوند دریا را به بادشرقی شدید، ایشان را پوشانید. ۱۱ کیست مانند توای خداوند در میان خدایان؟ تمامی آن شب برگدانیده، دریا را خشک ساخت و آب منشق کیست مانند تو جلال در قلوست؟ ۱۲ چون دست راست خود را گردید. ۲۲ و بنی اسرائیل در میان دریا بر خشکی می رفتند و آنها برای دراز کردی، زمین ایشان را فرو برد. ۱۳ این قوم خویش را که ایشان بر راست و چپ، دیوار بود. ۲۳ و مصریان با تمامی اسباب و فدیه دادی، به رحمانیت خود، رهبری نمودی. ایشان را به قوت اربابها و سواران فرعون از عقب ایشان تاخته، به میان دریا درآمدند. خویش به سوی مسکن قدس خود هدایت کردی. ۱۴ امها چون ودر پاس سحری واقع شد که خداوند بر ازدی مصریان از ستون شنیدند، مضطرب گردیدند. لزه بر سکنه فلسطین مستولی گردید. آتش و ابر نظر انداخت، واردی مصریان را آشته کرد. ۲۵ و ۱۵ آنگاه امرای ادوم در حریت افتادند. و اکابر موآب را لزه فرو چرخهای ارباب های ایشان را بیرون کرد، تا آنها را به سینگی برازنده گرفت، و جمیع سکنه کعنان گداخته گردیدند. ۱۶ ترس و هراس، و مصریان گفتند: «از حضور بنی اسرائیل بگزیریم! زیرا خداوند برای ایشان را فروگرفت. از بزرگ بازوی تو مثل سنگ ساکت شدند. تا ایشان با مصریان جنگ می کند.» ۲۶ و خداوند به موسی گفت: قوم توای خداوند عبور کنند. تا این قومی که تو خریده ای، عبور «دست خود را بر دریا دراز کن، تا آنها بر مصریان برگرد، و بر اربابها کنند. ۱۷ ایشان را داخل ساخنه، در جبل میراث خودغرس خواهی و سواران ایشان.» ۲۷ پس موسی دست خود را بر دریا دراز کرد، به مکانی که توای خداوند مسکن خود ساخته ای، یعنی آن و به وقت طلوع صبح، دریا به جزیران خود برگشت، و مصریان مقام مقدسی که دستهای توای خداوند مستحکم کرده است. به مقابلش گریختند، و خداوند مصریان را در میان دریا به زیر ۱۸ خداوند سلطنت خواهد کرد تا ابد الابد.» ۱۹ زیرا که اسپهای انداخت. ۲۸ و آنها برگشته، عربابها و سواران و تمام لشکر فرعون را اربابها و سوارانش به دریا درآمدند، و خداوند آب دریا را بر را که از عقب ایشان به دریادرآمده بودند، پوشانید، که یکی از ایشان برگردانید. اما بنی اسرائیل از میان دریا به خشکی رفتند. ایشان هم باقی نماند. ۲۹ اما بنی اسرائیل در میان دریا به خشکی ۲۰ و مرمی نبیه، خواهر هارون، دف را به دست خود گرفته، و همه رفتند، و آنها برای ایشان دیواری بود به طرف راست و به طرف زنان از عقب وی دفها گرفته، رقص کنان بیرون آمدند. ۲۱ پس چپ. ۳۰ و در آن روز خداوند اسرائیل را از دست مصریان خلاصی میریم در جواب ایشان گفت: «خداوند را پسرایید، زیرا که با جلال داد و اسرائیل مصریان را به کنار دریا مرده دیدند. ۳۱ و اسرائیل آن مظفر شده است، اسب و سوارش را به دریانداخت.» ۲۲ پس کار عظیمی را که خداوند به مصریان کرده بود دیدند، و قوم از موسی اسرائیل را از بحر قلزم کوچانید، و به صحرای شور آمدند، و خداوند ترسیدند، و به خداوند و به بندۀ او موسی ایمان آوردند. سه روز در صحراء می رفتند و آب نیافتند. ۲۳ پس به ماره رسیدند، و از آب ماره نتوانستند نوشید زیرا که تلخ بود. از این سبب، آن را

ماره نامیدند. ۲۴ و قوم بر موسی شکایت کرده، گفتند: «چه چون شنیم که نشسته بود برخاست، اینک بر روی صحراء چیزی بنویشیم؟» ۲۵ چون نزد خداوند استغاثه کرد، خداوند رخختی بدو دفعی، مدور و خرد، مثل ژاله بر زمین بود. ۱۵ و چون بنی اسرائیل نشان داد، پس آن را به آب انداخت و آب شیرین گردید. و در آنجا این را دیدند به یکدیگر گفتند که این من است، زیورا که خداوند ندانستند فرضهای وشرعیتی برای ایشان قرار داد، و در آنجا ایشان رامتحان چه بود. موسی به ایشان گفت: «این آن نان است که خداوند به کرد. ۲۶ و گفت: «هر آینه اگر قول بیوه، خدای خود را بشنوی، شمامی دهد تا بخورید.» ۱۶ این است امری که خداوند فرموده و آنچه را در نظر او راست است بجا آوری، و احکام او را بشنوی، است، که هر کس به قادر خوارک خود ازین بگیرد، یعنی یک و تمامی فراپیش او را نگاه داری، همانا هیچیک از همه مرضهای عمر برای هر نفر به حسب شماره نفوس خویش، هر شخص برای را که بر مصریان آورده ام بر تو نیاورم، زیورا که من بیوه، شفا دهنده کسانی که در خیمه او باشند بگیرد.» ۱۷ پس بنی اسرائیل چنین تو هستم.» ۲۷ پس به ایلیم آمدند، و در آنجا دوازده چشمه آب و کردن، بعضی زیاد و بعضی کم برجیزند. ۱۸ اما چون به عمر هفتاد رخخت خرما بود، و در آنجا نزد آب خیمه زدند.

پیمودند، آنکه زیاد برقیجه بود، زیاده نداشت، و آنکه کم برقیجه بود.

بود، کم نداشت، بلکه هر کس به قدر خوارکش برقیجه بود.

۱۶ پس تمامی جماعت بنی اسرائیل از ایلیم کوچ کرده، به ۱۹ و موسی بدیشان گفت: «زنهر کسی چیزی از این تا صبح صحرای سین که در میان ایلیم و سینا است در روز پانزدهم از ماه نگاه ندارد.» ۲۰ لکن به موسی گوش ندادند، بلکه بعضی چیزی دوم، بعد از بیرون آمدن ایشان از زمین مصر، رسیدند. ۲ و تمامی از آن تا صبح نگاه داشتند. و کرمهای بهم رسانیده، متعفن گردید، جماعت بنی اسرائیل در آن صحراء برموسی و هارون شکایت کردند. و موسی بدیشان خشنماک شد. ۲۱ و هر صبح، هر کس به قدر ۳ و بنی اسرائیل بدیشان گفتند: «کاش که در زمین مصر بدست خوارک خودبرمی چید، و چون آتفاب گرم می شد، می گذاشت. خداوند مرده بودیم، وقی که نزد دیگهای گوشت می نشستیم و ۲۲ و واقع شد در روز ششم که نان مضاعف، یعنی برای هر نان را سیر می خوردیم، زیرا که ما را بدين صحراء بیرون آورده، تا تمامی این جماعت را به گرسنگی بکشید.» ۴ آنگاه خداوند گفت: «همانا من نان از آسمان برای شما بارانم، و قوم که فردا آرامی است، و سبت مقدس خداوند. پس آنچه بر آتش رفته، کفایت هر روز را در روش گیرند، تا ایشان را امتحان کنم که باید پخت پزید، و آنچه در آب باید جوشانید بجوشانید، و آنچه بر شریعت من رفقار می کنند یا نه. ۵ و واقع خواهد شد در روز باقی باشد، برای خود ذخیره کرده، بجهت صبح نگاه دارید.»

ششم، که چون آنچه را که آورده باشد درست نماید، همانا ۲۴ پس آن را تا صبح ذخیره کردن، چنانکه موسی فرموده بود، و نه دوچندان آن خواهد بود که هر روز برمی چیدند.» ۶ و موسی و متعفن گردید و نه کرم در آن بیدا شد. ۲۵ و موسی گفت: «امروز هارون به همه بنی اسرائیل گفتند: «شامگاهان خواهید داشت که این را بخورید زیرا که امروز سبت خداوند است، و در این روز خداوند شما را از زمین مصر بیرون آورده است. ۷ و با مددان جلال آن را در صحرانخواهید یافت. ۲۶ شش روز آن را برقیزند، و روز خداوند راخواهید دید، زیرا که او شکایتها را که بر خداوند کردند باید جوشانید و آنچه در هفتمین، سبت است. در آن خواهد بود.» ۲۷ و واقع شد که در شنیده است، و ما چیستیم که بر مشکایت می کنیم؟» ۸ و موسی روز هفتم، بعضی از قوم برای برقیدن بیرون رفتهند، اما نیافتدند. ۲۸ و خداوند به موسی گفت: «تا به کی از نگاه داشتن وصایا و شریعت من ابا می نماید؟» ۲۹ بینند چونکه خداوند سبت را به شما پیشاندیه است، از این سبب در روز ششم، نان دو روز را به بر خداوند شکایت نموده اید.» ۹ و موسی به هارون گفت: «به شما می دهد، پس هر کس در جای خود بنشیند و در روز هفتم تمامی جماعت بنی اسرائیل بگو به حضور خداوندزدیک بیاید، زیورا که شکایتها را شنیده است، و ما چیستیم؟ بر من نی، بلکه چون هارون به تمامی جماعت بنی اسرائیل سخن گفت، به سوی گشنبی سفید بود، و طعمش مثل قرصهای عسلی. ۲۲ و موسی صحرانگریستند و اینک جلال خداوند در ابر ظاهر شد. ۱۱ و گفت: «این امری است که خداوند فرموده است که عومری از آن خداوند موسی را خطاب کرده، گفت: ۱۲ «شکایتها بني اسرائیل پرکنی، تا در نسلهای شما نگاه داشته شود، تا آن نان را بینند که را شنیده ام، پس ایشان را خطاب کرده، بگو: در عصر گوشت در صحراء، وقی که شما را از زمین مصر بیرون آوردم، آن را به شما خواهید خورد، و با مدد از نان سیر خواهید شد تا باید که من بیوه خوارانید.» ۳۳ پس موسی به هارون گفت: «ظرفی بگیر، وعمری پر از من در آن بنه و آن را به حضور خداوند بگذار، تا در نسلهای لشکرگاه را پوشانیدند، و با مددان شبم گردآگرد اردونشست.» ۱۴ و

شما نگاه داشته شود.» ۳۴ چنانکه خداوند به موسی امر فرموده ۱۸ و چون پیرون، کاهن مديان، پدر زن موسی، آنچه را که بود، همچنان هارون آن را پیش (تابوت) شهادت گذاشت تا نگاه خدا با موسی و قوم خود، اسرائیل کرده بود شنید که خداوند داشته شود. ۳۵ و بنی اسرائیل مدت چهل سال من را می خوردند، چگونه اسرائیل را از مصر بیرون آورده بود، ۲ آنگاه پیرون پدر زن تا به زمین آبادرسیدند، یعنی تا به سرحد زمین کتعان داخل شدند، موسی، صفوہ، زن موسی را برداشت، بعد از آنکه او را پس فرستاده خوارک ایشان من بود. ۳ و دو پسر او را که یکی را جریشون نام بود، زیرا گفت: «در بود.

۱۷ و تمامی جماعت بنی اسرائیل به حکم خداوند طی منازل زمین بیگانه غریب هستم.» ۴ و دیگری را العیازر نام بود، زیرا کرده، از صحرای سین کوچ کردند، و در رفیدیم اردو زند، و آب گفت: «که خدای پدرم مددکار من بوده، مرا از شمشیر فرعون نوشیدن برا آق قم نبود. ۵ پس پیرون، پدر زن موسی، با پسران وزوجه اش نزد رهانید.» ۶ و قوم با موسی ممتازه کرده، گفتند: «ما را آب بدھید تابتوشیم.» موسی بدیشان گفت: «چرا با من ممتازه موسی به صحراء آمدند، در جایی که او نزد کوه خدا خیمه زده می کنید، و چرا خداوند را امتحان می نمایید؟» ۳ و در آنجا قوم تشنیه آب بودند، و قوم بر موسی شکایت کرده، گفتند: «چرا ما را دوپرش نزد تو آمدہ ایم.» ۷ پس موسی به استقبال پدر زن خود بیرون آمد و او را تعظیم کرده، بوسیدو سلامتی یکدیگر را پرسیده، از مصر بیرون آورده، تا ما و فرزندان و مواشی ما را به تشنگی بکشی؟» ۴ آنگاه موسی نزد خداوند استغاثه نموده، گفت: «با فرعون و مصریان به خاطر اسرائیل کرده بود خبرداد، و از تمامی مشقتی که در راه بدیشان واقع شده، خداوند ایشان را از آن بخوبی شد. ۸ و پیرون شاد گردید، به سبب تمامی احسانی که خداوند به اسرائیل کرده، و ایشان را از دست مصریان رهانیده بود. ۹ همانا من در آنجا پیش روی تو بر آن صخرهای که در حوریب است، می ایستم، و صخره را خواهی زد تا آب از آن بیرون آید، و قوم بنو شنید.» پس موسی به حضور مشایخ اسرائیل چنین کرد. ۱۰ و آن موضع را مسے و مربیه نامید، به سبب ممتازه ایشان کردن ایشان خداوند را، زیرا گفته بودند: «ایا خداوند در میان ما هست یانه؟» ۸ پس عمالیق آمده، در رفیدیم با اسرائیل جنگ کردند. ۹ و موسی به پیش گفت: «مردان بی اسرائیل، و امتحان کردن ایشان خداوند را، زیرا گفته بودند: ۱۱ و پیرون رفته، با عمالیق مقابله نمایم، و بامدادان من گرفت، و هارون و جمیع مشایخ اسرائیل آمدند تا با پدر زن موسی به حضور خدا نان بخورند. ۱۲ بامدادان واقع شد که موسی برای داوری پیشست، و قوم به حضور موسی از صحیح تاشام ایستاده عصای خدا را به دست گرفته، بر قله کوه خواهیم ایستاد.» ۱۰ پس بروش بطوطی که موسی او را امر فرموده بود کرد، تا با عمالیق محاربه کنند. ۱۱ و موسی و هارون و حور بر قله کوه برا آمدند. ۱۲ و دستهای موسی سنتگین شد. پس ایشان سنگی گرفته، زیرش نهادند که بر آن بنشینید. و هارون و حور، یکی از غلبه می یافتدند و چون دست خود را فو می گذشت، عمالیق چیزه می شدند. ۱۳ و دستهای موسی سنتگین شد. پس ایشان سنگی این طرف و دیگری از آن طرف، دستهای او را بر می داشتند، و ۱۴ پدر زن موسی به وی گفت: «کاری که تومی دستهایش تا غروب آفتاب برقرار ماند. ۱۵ و پیش، عمالیق چیزه را به دم شمشیر منهدم ساخت. ۱۶ پس خداوند به موسی گفت: «این را برای یادگاری در کتاب بنویس، و به سمع پیش برسان که را نمی توانی کرد. ۱۷ اکنون سخن مرا بشنو. تو را پند می دهم. هر آنچه ذکر عمالیق را از زیر آسمان محو خواهیم ساخت.» ۱۸ هر آنچه تو و این قوم نیزکه با تو هستند، را به دم شمشیر منهدم ساخت. ۱۹ اکنون سخن مرا بشنو. تو را پند می دهم. هر آنچه ذکر عمالیق را از زیر آسمان محو خواهیم ساخت.» ۲۰ و فرایض و شرایع خدا باش، و امور ایشان را موسی مذبحی بنا کردو آن را یهوه نسی نامید. ۲۱ و گفت: «زیرا نزد خدا عرضه دار. ۲۲ و گفت: «زیرا و طریقی را که بدان می باید رفتار نمود، و عملی را که می باید کرد، بدیشان اعلام نما. ۲۳ و از میان تمامی قوم، مردان قابل را که خداترس و مردان امین، که از رشوت نفرت کنند، جستجو نسلا بعد نسل خواهد بود.»

کرده، بر ایشان بگمار، تاروسای هزاره و روسای صده و روسای کوه نزد قوم فرود آمده، قوم را تقدیس نمود و رخت خود را شستند.
پنجاه و روسای ده باشند. ۲۲ تا بر قوم پیوسته داوری نمایند، و هر ۱۵ و به قوم گفت: «در روز سوم حاضر باشید، و به زنان نزدیکی امر بزرگ را نزد تو بیاورند، و هر امرکوچک را خود فیصل دهند. ننمایید.» ۱۶ و واقع شد در روز سوم به وقت طلوع صبح، که بدین طور بار خود راسیک خواهی کرد، و ایشان با تو متهمل رعدها و برقها و ابر غلیظ برکوه پدید آمد، و آواز کنای بسیار آن خواهد شد. ۲۳ اگر این کار را بکنی و خدا تو راچین سخت، بطوری که تمامی قوم که در لشکرگاه بودند، بلژیکند.
فرماید، آنگاه بارای استقامت خواهی داشت، و جمیع این قوم نیز ۱۷ و موسی قوم را برای ملاقات خدا از لشکرگاه بیرون آورد، و در به مکان خود به سلامتی خواهند رسید.» ۲۴ پس موسی سخن پایان کوه ایستادند. ۱۸ و تمامی کوه سینا را دود فرو گرفت، پدر زن خود را اجابت کرده، آنچه او گفته بود به عمل آورد. ۲۵ و زیرا خداوند در آتش بر آن نول کرد، و دودش مثل دود کوههای بالا موسی مردان قابل از تمامی اسرائیل انتخاب کرده، ایشان را روسای می‌شد، و تمامی کوه سخت متزلزل گردید. ۱۹ و چون آوار کرنا قوم ساخت، روسای هزاره و روسای صده و روسای پنجاه و روسای زیاده و زیاده سخت نواخته می‌شد، موسی سخن گفت، و خدا او نزد موسی می‌آوردند، و هر دعوی کوچک را خود فیصل می‌دادند. شد، و خداوند موسی را به قله کوه خواند، و موسی بالا رفت. ۲۰ و خداوند بر کوه سینا بر قله نازل نزد موسی می‌آوردند، و هر دعوی کوچک را خود فیصل می‌دادند. شد، و خداوند موسی را به قله کوه خواند، و موسی بالا رفت. ۲۱ و خداوند به موسی گفت: «پایین برو و قوم را قدغن نما، مبادا پدرزدن خود را رختست داد و او به ولایت خود رفت. ۲۲ و خداوند به موسی گفت: «پایین برو و قوم را قدغن نما، مبادا نزد خداوند برای نظر کردن، از حد تجاوز نمایند، که بسیاری از

۱۹ و در ماه سوم از بیرون آمدن بنی اسرائیل از زمین مصر، در ایشان هلاک خواهند شد. ۲۲ و کهنه نیز که نزد خداوند می‌آیند، همان روزیه صحرای سینا آمدند، ۲ و از رفیدیم کوچ کرده، به خویشتن را تقدیس نمایند، مبادا خداوند بر ایشان هجوم آورد.» صحرای سینا رسیدند، و در بیابان اردو زدند، و اسرائیل در آنچا در ۲۳ موسی به خداوند گفت: «قوم نمی‌توانند به فرازکوه سینا آیند، مقابل کوه فرود آمدند. ۳ و موسی نزد خدا بالا رفت، و خداوند زیرا که تو ما را قدغن کرده، گفته‌ای کوه را حلود قرار ده و آن را از میان کوه اورا ندا درداد و گفت: «به خاندان یعقوب چینی تقدیس نما.» ۲۴ خداوند وی را گفت: «پایین برو و تو و هارون بگو، و بنی اسرائیل را خیر بده: ۴ شما آنچه را که من به مصربان همراهت برآیدی، اما کهنه و قوم از حد تجاوز ننمایند، تا نزد خداوند کردم، دیده‌اید، و چگونه شما را بربالهای عقاب برداشته، نزد بالا بیایند، مبادا بر ایشان هجوم آورد.» ۲۵ پس موسی نزد قوم خود آورده‌ام. ۵ واکنون اگر آواز مرا فی الحقیقت بشنوید، و عهد فرود شده، بدیشان سخن گفت.

منانگاه دارید، همانا خزانه خاص من از جمیع قوهای خواهید بود.
زیرا که تمامی جهان، از آن من است. ۶ و شما برای من مملکت ۲۰ و خدا تکلم فرمود و همه این کلمات را بگفت: «من کهنه و امت مقدس خواهید بود. این است آن سخنانی که به هستم بیوه، خدای تو، که تو را از زمین مصر و از خانه غلامی پنی اسرائیل می‌باید گفت.» ۷ پس موسی آمده، مشایخ قوم را بیرون آورد. ۳ تو را خدایان دیگر غیر از من نباشد. ۴ صورتی خواند، و همه این سخنان را که خداوند او را فرموده بود، بر ایشان تراشیده و هیچ تمثیل از آنچه بالا درآسمان است، و از آنچه القا کرد. ۸ و تمامی قوم به یک زبان در جواب گفتند: «آنچه پایین در زمین است، و از آنچه در آب زیر زمین است، برای خود خداوند امر فرموده است، خواهیم کرد.» و موسی سخنان قوم را مساز. ۵ نزد آنها سجده مکن، و آنها را عبادت نمایند، زیرا من در ابرمظلوم نزد تو می‌آیم، تا هنگامی که به تو سخن گویم پدران را از سپران تا پشت سوم و چهارم از آنانی که مرا دشمن قوم بشنویدن، و بر تو نیز همیشه ایمان داشته باشند.» پس موسی دارندمی گزیر. ۶ و تا هزار پشت بر آنانی که مرا دوست دارند و سخنان قوم را به خداوند بازگفت. ۱۰ خداوند به موسی گفت: «احکام مرا نگاه دارند، رحمت می‌کنم. ۷ نام بیوه، خدای خود «نید قوم برو و ایشان را امروز و فردا تقدیس نما، و ایشان رخت را به باطل میر، زیرا خداوند کسی را که اسم او را به باطل برد، خود را بشویند. ۱۱ و در روز سوم مهیا باشید، زیرا که در روز سوم بی‌گناه نخواهد شمرد. ۸ روز سبت را یاد کن تا آن را تقدیس خداوند در نظر تمامی قوم برکوه سینا نازل شود. ۱۲ و حدود برای نمایی. ۹ شش روز مشغول باش و همه کارهای خود را بجا آور. قوم از هر طرف قرار ده، و بگو: باحدر باشید از اینکه به فرازکوه برآیدی، زیرا هر که را لمس کند، مکن، تو و پسرت و دخترت و غلامت و کنیزت و بهیمه ات و هر آینه کشته شود. ۱۳ دست بر آن گذارده نشود بلکه یا سنگسار مهمن تو که درون دروازه های توباشد. ۱۱ زیرا که در شش روز، شود یا به تیرکشته شود، خواه بهایم باشد خواه انسان، زنده نمایند. خداوند آسمان زمین و دریا و آنچه را که در آنهاست بساخت، اما چون کرنا نواخته شود، ایشان به کوه برآیند.» ۱۴ پس موسی از ودر روز هفتم آرام فرمود. از این سبب خداوند روز هفتم را مبارک

خوانده، آن را تقدیس نمود. ۱۲ پدر و مادر خود را احترام نما، تا بمیرد، هر آینه کشته شود. ۱۳ اما اگر قصد او نداشت، بلکه روزهای تو درزمینی که یهود خدایت به تو می‌بخشد، درازشود. خداوی را بدستش رسانید، آنگاه مکانی برای تو معین کنم تا ۱۴ قتل مکن. ۱۵ زنا مکن. ۱۶ بر همسایه خود بدانجا فرار کند. ۱۷ لیکن اگر شخصی عمد بر همسایه خود شهادت دروغ مده. ۱۸ به خانه همسایه خود طعم موزز، و به زن آید، تا او را به مکر بکشد، آنگاه او را از مذبح من کشیده، به همسایه ایت وغلامش و کیفیش و گلاوش والاغش و به هچ چیزی قتل برسان. ۱۹ و هرکه پدر یا مادر خود را زند، هرآینه کشته شود. که از آن همسایه تو باشد، طمع مکن.» ۲۰ و جمیع قوم رعدها ۱۶ و هرکه آدمی را بدزد و او را بفروشد یا در دستش یافته شود، و زبانه های آتش و صدای کرنا و کوه را که پر از دود بود دیدند، هرآینه کشته شود. ۲۱ و هرکه پدر یا مادر خود را لعنت کند، هرآینه و چون قوم این را بدیدند لرزیدند، و از دور بیاستادند. ۲۲ موسی به قوم گفت: «مترسید و با عصا بیرون رود، آنگاه زنده او بگناه شمرده شود، اما اعراض موسی گفتند: «تو به ما سخن بگو و خواهیم شنید، اما خدا سنگ یابه مشت زند، و او نمیرد لیکن بسته شود، ۲۳ اگر گریختد به ما نگویید، مبادا بیمیرم.» ۲۴ موسی به قوم گفت: «مترسید و با عصا بیرون رود، آنگاه زنده او بگناه شمرده شود، اما اعراض زیرا خدا برای امتحان شما آمده است، تا ترس اوپیش روی شما بیکاریش را ادا نماید، و خرج معالجه او را بدهد. ۲۵ و اگر کسی باشد و گناه نکنید.» ۲۶ پس قوم از دور بیاستادند و موسی به غلام یاکنیز خود را به عصا بزند، و او زیر دست او بمیرد، هرآینه ظلمت غلیظ که خدا درآن بود، نزدیک آمد. ۲۷ و خداوند به انتقام او گرفته شود. ۲۸ لیکن اگر یک دوروز زنده بماند، از او موسی گفت: «به بنی اسرائیل چنین بگو: شما دیدید که از آسمان انتقام کشیده نشود، زیرا که زرخید است. ۲۹ و اگر مردم جنگ به شما سخن گفتند: ۳۰ با من خدایان نفره مسازید و خدایان طلا کنند، و زنی حامله را بزند، و اولاد او سقط گردد، و ضرری برای خود مسازید. ۳۱ مذهبی از خاک برای من بساز، و قربانی دیگر نشود، البته غرامتی بددهد موافق آتجه شوره زن بدو گذارد، و های سوختنی خود و هدایای سلامتی خود را از گله ورمه خویش بر به حضور داوران ادا نماید. ۳۲ و اگر اذیتی دیگر حاصل شود، آن بگذران، در هر جایی که یادگاری برای نام خود سازم، نزد تو آنگاه جان به عوض دنдан، و دست به عوض دست، و پا به عوض پا. ۳۳ و اگر مذهبی از سنگهای تراشیده بنا مکن، زیرا اگر افوار ۳۴ و داغ به عوض داغ، و زخم به عوض زخم، و لطمه به عوض لطمه. ۳۵ و بر آن ببلد کردی، آن را نجس خواهی ساخت. ۳۶ و اگر کسی چشم غلام یا چشم کنیز خود را بزند که مذهبی از پلهای بالا مرو، مبادا عورت تو بر آن مکشف شود.» ضایع شود، او را به عوض چشمش آزاد کند. ۳۷ و اگر دنдан غلام یا دنдан کنیز خود را بیندازد او را به عوض دنداش آزاد کند.

۳۸ و این است احکامی که پیش ایشان می گذاری: ۳۹ و هرگاه گاوی به شاخ خود مردی یا زنی را بزند که او بمیرد، ۴۰ اگر غلام عربی بخری، شش سال خدمت کند، و در هفتمنی، ۴۱ گاو را البته سنگساز کنند، و گوشتش را نخورند و صاحب گاو بی قیمت، آزاد بیرون رود. ۴۲ اگر تنها آمده، تهی بیرون رود. و اگر بی کاه باشد. ۴۳ و لیکن اگر گاو قبل از آن شاخ زن می بود، و صاحب زن بوده، نش همراه او بیرون رود. ۴۴ اگر آفایش زنی بدو صاحبیش آگاه بود، و آن را نگاه نداشت، و او مردی با زنی را دهد و پسران یا دختران برایش بزاید، آنگاه زن و اولادش از آن کشت، گاو را سنگساز کنند، و صاحبیش را نیز به قتل رسانند. ۴۵ آفایش باشند، و آن مرد تنها بیرون رود. ۴۶ لیکن هرگاه آن غلام ۴۷ و اگر دیه بر او گذاشته شود، آنگاه برای فدیه جان خود هر آنچه بگویید که هرآینه آفایم و زن و فرزندان خود را دوست می دارم و نمی بر او مقرر شود، ادا نماید. ۴۸ خواه پسر دختر را شاخ زده خواهم که آزاد بیرون روم، ۴۹ و آنگاه آفایش او را به حضور خدا باشد، به حسب این حکم با او عمل کنند. ۵۰ اگر گاو، غلامی بیاورد، و او را نزدیک در یا قایمه در برساند، و آفایش گوش او را یا کنیزی را بزند، سی مثقال نفره به صاحب او داده شود، و گاو با درفشی سوراخ کند، و او وی راهیمش بندگی نماید. ۵۱ اما اگر شخصی، دختر خود را به کنیز بفروشد، مثل غلامان بیرون کند، و آن را پیوشناند، و گاوی یا الاغی در آن افتد، ۵۲ صاحب نزود. ۵۳ هر گاه به نظر آفایش که او را برای خود نامرد کرده است چاه عوض او را بدهد، و قیمتش را به صاحبیش ادا نماید، و میته ناپسند آید، بگذارد که او را فدیه دهدن، اما هیچ حق ندارد که او از آن او باشد. ۵۴ و اگر گاو شخصی، گاو همسایه او را بزند، و را به قوم بیگانه بفروشد، زیرا که بدو خیانت کرده است. ۵۵ و آن بمیرد پس گاو زنده را بفروشد، و قیمت آن را تقسیم کنند، و هرگاه او را به پسر خود نامرد کند، موافق رسم دختران باو عمل میته را نیز تقسیم نمایند، ۵۶ اما اگر معلوم بوده باشد که آن گاو نماید. ۵۷ اگر زنی دیگر برای خود گیرد، آنگاه خوارک و لیاس و قبل از آن شاخ زن می بود، و صاحبیش آن را نگاه نداشت، البته گاو مباشرت او را کم نکند. ۵۸ و اگر این سه چیز را برای او نکند، به عوض گاو بدهد و میته از آن او باشد. ۵۹ آنگاه بی قیمت و رایگان بیرون رود. ۶۰ «هرکه انسانی را بزند و او

«اگر کسی گاوی یا گوسفندی بذد، و آن را بکشد شمارا به شمشیر خواهم کشت، و زنان شما بیوه شوندو پسران یا بفروشد، به عوض گاوپینچ گاو، و به عوض گوسفند چهار شما بیتم.» ۲۵ اگر نقدی به فقیری از قوم من که همسایه تو باشد گوسفند بدهد. ۲ اگر دزدی در رخنه کردن گرفته شود، و او قرض دادی، مثل ریاخوار با او رفاتار مکن و هیچ سود بر او مگذار. رایزنند بطوری که بمیرد، بازخواست خون براو اوبیاشد. ۳ اما اگر آفتاب بر او طلوع کرد، بازخواست خون براو است. البته آفتاب بلو رد کن. ۲۷ زیرا که آن فقط پوشش او و لباس برای بدن مکافات باید داد، و اگر چیزی ندارد، به عوض دزدی که کرد، اوست، پس در چه چیز بخوابد، و اگر نزد من فریاد برآورد، هر آینه فروخته شود. ۴ اگر چیزی زدیده شده، از گاو یا الاغ یا گوسفند اجابت خواهم فرمود، زیرا که من کریم هستم. ۲۸ به خدا ناسزا زنده در دست او یافت شود، دو مقابل آن را رد کند. ۵ اگر مگو و رئیس قوم خود را لعنت مکن. ۲۹ درآوردن نویر غله و عصیر رز کسی مرتعی یاتاکستانی را بچراند، یعنی مواشی خود را براند تامرع خود تاخیر منما. و نخست زاده پسران خود را به من بده. ۳۰ با دیگری را بچراند، از نیکوتین مرتع و ابزهین تاکستان خود عوض گواون و گوسفندان خود چنین بکن. هفت روز نزد مادرخود بماند و بدهد. ۶ اگر آتشی بیرون رود، و خارها را فراگیرد و باقه های در روز هشتمین آن را به من بده. ۳۱ و برای من مردان مقدس غله یاخوشه های نادرویده یا مزععه ای سوخته گردد، هر که آتش را باشید، و گوشی را که در صحرا دریده شود مخورید؛ آن را نزد افروخته است، البته عوض بدهد. ۷ اگر کسی پول یا اسباب نزد سگان بیندازید.

همسایه خود امانت گذارد، و از خانه آن شخص دزدیده شود، هر ۲۳ «خبر باطل را انتشار مده، و با شریان همداستان مشو، گاه دز پیدا شود، دو چندان رد نماید. ۸ و اگر دز گرفته نشد، آنگاه صاحب خانه را به حضور حکام بیاورند، تا حکم شود که آیا دست خود را بر اموال همسایه خویش دراز کرده است یا نه. ۹ در هر خیانتی از گاو و الاغ و گوسفند و رخت و هر چیز گم شده، که کسی بر آن ادعا کند، امر هردو به حضور خدا بده شود، و بر گناه هر کدام که خدا حکم کند، دو چندان به همسایه خود رد نماید. ۱۰ اگر کسی الاغی یا گاوی یا گوسفندی یا جانوری دیگر به همسایه خود امانت دهد، و آن بمیرد یا پایش شکسته شود یا دزدیده شود، و شاهدی نباشد، ۱۱ قسم خداوند در میان هر دونهاده شود، که دست خود را به مال همسایه خویش دراز نکرده است. پس مالکش قبول بکندو او عوض ندهد. ۱۲ لیکن اگر از او دزدیده شد، به صاحبیش عوض باید داد. ۱۳ و اگر دریده شد، آن را برای شهادت بیاورد، و برای دریده شده، عوض ندهد. ۱۴ و اگر کسی حیوانی از همسایه خود عاریت گرفت، و پای آن شکست یا مرد، و صاحبیش همراش نبود، البته عوض باید داد. ۱۵ اما اگر صاحبیش همراش بود، عوض نباید داد، و اگر کرایه شد، برای کرایه آمده بود. ۱۶ «اگر کسی دختری را که نامد نبود فریب داده، با او هم بستر شد، البته می باید او را زن منکوحه خویش سازد. ۱۷ و هرگاه پدرش راضی نباشد که او را بلو دهد، موافق مهر دوشیزگان نقدی بدو باید داد. ۱۸ زن جادوگر را زنده مگذار. ۱۹ هر که با حیوانی مقارت کند، هر آینه کشته شود. ۲۰ هر که برای خدای غیر از بیوه و پس قربانی گذراند، البته هلاک گردد. ۲۱ غریبی را ذیت مرسانید. و بر او ظلم مکنید، زیرا که در زمین مصر غریب بودید. ۲۲ بر بیوه زنی یا پیتیمی ظلم مکنید. ۲۳ و هر گاه بر او ظلم کردی، و او نزدمن فریاد برآورد، البته فریاد هرسال سه مرتبه همه ذکورات به حضور خداوندیهوه حاضر شوند. ۲۴ او را مستجاب خواهم فرمود. و خشم من مشتعل شود، و ۲۵ خون قربانی مرا با نان خمیرمایه دار مگذران و پیه عید من تا

صیحه باقی نماند. ۱۹ نویر نخستین زمین خود را به خانه بیوه است، خواهیم کرد و گوش خواهیم گرفت.» ۸ و موسی خون را خدای خود بیاور و بزغاله را در شیر مادرش مپز. ۲۰ «اینک من گرفت و بر قدم پاشیده، گفت: «اینک خون آن عهدی که خداوند فرشته‌ای پیش روی تومی فرستم تا تو را در راه محافظت نموده، بر جمیع این سخنان با شما بسته است.» ۹ و موسی با هارون بدان مکانی که مهیا کرده‌ام برساند. ۲۱ از او با حذر باش و آواز و نداد و ایمهو و هفتاد نفر از مشایخ اسرائیل بالا رفت. ۱۰ و او را بشنو و از او تمد منما زیرا گناهان شما را نخواهد آمزید، خدای خود ایشان را دیدند، و زیر پایهایش مثل صنعتی از یاقوت کبود چونکه نام من در اوست. ۲۲ و اگر قول او را شنیدی و به آنچه شفاف و مانند ذات آسمان در صفا. ۱۱ و برسروان بمن اسرائیل گفته‌ام عمل نمودی، هرآینه دشمن دشمنات و مخالفان مخالفان دست خود را نگذارد، پس خدا را دیدند و خوردند و آشامیدند. خواهم بود، ۲۳ زیرا فرشته من پیش روی تو می‌رود و تو را به ۱۲ خداوند به موسی گفت: «نzd من به کوه بالا بیا، و آنجا باش اموریان و حیان و فرزیان و کنیانیان و حیوان و بیوسان خواهد رسانید تا لوحهای سنگی و تورات و احکامی را که نوشتمان تا ایشان را و ایشان را هلاک خواهم ساخت. ۲۴ خدایان ایشان را سجده تعیلم نمایی، به تو دهم.» ۱۳ پس موسی با خادم خود یوشع منما و آنها را عبادت مکن و موافق کارهای ایشان مکن، البته آنها برخاست، و موسی به کوه خدا بالا آمد. ۱۴ و به مشایخ گفت: رامنهدم ساز و بتهای ایشان را بشکن. ۲۵ و بیوه، خدای خود را «برای ما در آینجا توقف کنید، تا نزد شمارگرگدم، همانا هارون و عبادت نمایید تان و آب تو را برکت دهد و بیماری را از میان تو حور با شما می‌باشند. پس هر که امری دارد، نزد ایشان برود.» دور خواهم کرد، ۲۶ و در زمینت سقط کنند و نازاد نخواهد بود و ۱۵ و چون موسی به فراز کوه برآمد، ابر کوه را فرو گرفت. ۱۶ و شماره روزهای را تمام خواهم کرد. ۲۷ و خوف خود را پیش روی جلال خداوند بر کوه سینا قرار گرفت، و شش روز ابر آن را پوشانید، تو خواهم فرستاد و هر قومی را که بدیشان برسی متختیر خواهم و روز هفتمنی، موسی را از میان ابر ندا درداد. ۱۷ و منظر جلال ساخت و جمیع دشمنات را پیش تو روگردان خواهم ساخت. خداوند، مثل آتش سوزنده در نظر بمن اسرائیل برقله کوه بود. ۱۸ و زنبورها پیش روی تو خواهم فرستاد تا حیوان و کنیانیان و موسی به میان ابر داخل شده، به فراز کوه برآمد، و موسی چهل حتیان را از حضور براند. ۲۹ ایشان را در یک سال از حضور تو روز و چهل شب در کوه ماند.

نخواهم راند، مبادا زمین ویران گردد و حیوانات صحراء بر تو زیاده ۲۵ و خداوند موسی را خطاب کرده، گفت: ۲ «به شوند. ۳۰ ایشان را از پیش روی تو به تدریج خواهم راند تا کثیر شوی و زمین را متصف گردی. ۳۱ و حدود تو را از بحراقم تا بمن اسرائیل بگو که برای من هدایا بیاورند؛ از هر که به میل دل بحر فلسطین، و از صحراء تا نهر فرات قراردهم زیرا ساکنان آن زمین بیاورد، هدایای مرد بگیرید. ۳ و این است هدایا که از ایشان را بدست شما خواهم سپرد و ایشان را از پیش روی خود سخواهی می‌گیرید: طلا و نقره و برنج، ۴ و لا جورد وارغوان و قرمز و کتان راند. ۳۲ با ایشان و با خدایان ایشان ایشان عهد مبنی. ۳۳ دزدزین تو نازک و پشم بز، ۵ و پوست قوچ سرخ شده و پوست خز و چوب ساکن نشوند، مبادا تو را بر من عاصی گرداند و خدایان ایشان را شطیم، ۶ و روغن برای چراغها، و ادویه برای روغن مسح، ویرای بخور معطر، ۷ و سنگهای عقیق و سنگهای مرصعی برای ایفود و عبادت کنی و دامی برای تو باشد.»

۲۶ و به موسی گفت: «نzd خداوند بالا بیا، تو و هارون ساکن شوم. ۹ موافق هر آنچه به تو نشان دهم از نمونه مسکن و نداداب و ایمهو و هفتادنفر از مشایخ اسرائیل و از دور سجاده نمونه جمیع اسپایش، همچنین بسازید. ۱۰ و تابوتی از چوب کنید. ۲ و موسی تنها نزدیک خداوند باید و ایشان نزدیک نیایند شطیم بسازند که طولش دو ذراع و نیم، و عرضش یک ذراع و قوم همراه او بالا نیایند.» ۳ پس موسی آمده، همه سخنان نیم و بلندیش یک ذراع و نیم باشد. ۱۱ و آن را به طلای خالص خداوند و همه این احکام را به قوم بازگفت و تمامی قوم به یک بیوشان. آن را از درون و بیرون بیوشان، ویر بیوش به هر طرف زیان در جواب گفتند: «همه سخنانی که خداوند گفته است، تاجی زری بساز. ۱۲ و برایش چهار حلقه زرین بیز، و آنها را بر بجاخواهیم اورد.» ۴ و موسی تمامی سخنان خداوند را نوشت چهار قایمه‌اش بگذار، دو حلقه بر یک طرفش و دو حلقه بر طرف و بامدادان برخاسته، مذبحی درپای کوه و دوازده ستون، موافق دیگر. ۱۳ و دو عصا از چوب شطیم بساز، و آنها را به طلا دوازده سبط اسرائیل بنا نهاد. ۵ و بعضی از جوانان بمن اسرائیل را بیوشان. ۱۴ و آن عصاها رادر حلقه هایی که بر طفین تابوت فرستاد و قریانی های سوختنی گذاری‌ند و قریانی های سلامتی از باشد بگذران، تاتابوت را به آنها بردارند. ۱۵ و عصاها در حلقة گواون برای خداوند ذبح کردند. ۶ و موسی نصف خون را گرفته، های تابوت بماند و از آنها برداشته نشود. ۱۶ و آن شهادتی را که در لگنها ریخت و نصف خون را بر مذبح پاشید، ۷ و کتاب عهد به تو می‌دهم، در تابوت بگذار. ۱۷ و تخت رحمت را از طلای را گرفته، به سمع قوم خواند. پس گفتند: «هر آنچه خداوند گفته خالص بساز. طولش دو ذراع و نیم، و عرضش یک ذراع و نیم.

۱۸ و دو کرویی از طلا بساز، آنها را از چرخکاری از هر دو طرف یک پرده چهار ذراع، و همه پردها را یک اندازه باشد. ۳ پنج تخت رحمت بساز. ۱۹ و یک کرویی در این سر و کرویی دیگر پرده با یکدیگر پیوسته باشد، و پنج پرده با یکدیگر پیوسته. ۴ و در آن سر بساز، کرویان را از تخت رحمت بر هر دوطرفش بساز. مادگیهای لاجورد برکنار هر پردهای بر لب پیوستگی اش بساز، و ۲۰ و کرویان بالهای خود را بر زیر آن پهن کنند، و تخت رحمت را برکنار پرده بیرونی درپیوستگی دوم چنین بساز. ۵ پنجاه مادگی در بالهای خودپیشانند. و رویهای ایشان به سوی یکدیگر باشد، و یک پرده بساز، و پنجاه مادگی در کنار پردهای که درپیوستگی دوم رویهای کرویان به طرف تخت رحمت باشد. ۶ و تخت رحمت است بساز، به قسمی که مادگیها مقابل یکدیگر باشد. ۷ و را بر روی تابوت بگذارو شهادتی را که به تو می دهم در تابوت بینه. پنجاه تکمه زرین بساز و پردهها را به تکمهها با یکدیگر پیوسته ۸ و در آنجا با تو ملاقات خواهم کرد و از بالای تخت رحمت از ساز، تا مسکن یک باشد. ۹ و خیمه بالای مسکن را از پرده میان دو کرویی که بر تابوت شهادت می باشد، با تو سخن خواهم های پشم بر بساز، و برای آن یازده پرده درست کن. ۱۰ طول یک گفت، درباره همه اموری که بجهت بنی اسرائیل تو را امن خواهم پرده سی ذراع، و عرض یک پرده چهار ذراع، و اندازه هر یازده فرمود. ۱۱ «و خوانی از چوب شطیم بساز که طلوش دو ذراع، و پردهیک باشد. ۱۲ و پنج پرده را جدا و شش پرده راجدا، پیوسته عرضش یک ذراع، و بلندیش یک ذراع و نیم باشد. ۱۳ و آن را ساز، و پرده ششم را پیش روی خیمه دول اکن. ۱۴ و پنجاه به طلای خالص پیشان، و تاجی از طلا به هر طرفش بساز. مادگی بر کنار پردهای که درپیوستگی بیرون است بساز، و پنجاه ۱۵ وحاشیهای به قدر چهار انگشت به اطرافش بساز، و برای مادگی بر کنار پردهای که درپیوستگی دوم است. ۱۶ و پنجاه حاشیه اش تاجی زرین از هر طرف بساز. ۱۷ و چهار حلقه زرین تکمه بزنچین بساز، و تکمهها را در مادگیهای بگذران، و خیمه را با برایش بساز، و حلقهها را بر چهار گوشه چهار قایمه اش بگذار. هم پیوسته ساز تا یک باشد. ۱۸ و زیادتی پرده های خیمه که ۱۹ و حلقه هادر برایر حاشیه باشد، تا خانهها باشد بجهت عصاها باقی باشد، یعنی نصف پرده که زیاده است، از پشت خیمه آویزان برای برداشتن خوان. ۲۰ و عصاها را از چوب شطیم بساز، و آنها را شود. ۲۱ و ذراعی از این طرف و ذراعی از آن طرف که در طول به طلا بیوشان تاخوان را بدانها بردارند. ۲۲ و صحنهها و کاسهها پرده های خیمه زیاده باشد، برطوفین مسکن از هر دو جانب آویزان و جامها و پیله هایش را که به آنها هدایات ریختنی می ریزند بساز، شود تا آن را پیوشت. ۲۳ و پوششی برای خیمه از پوست قوچ سرخ آنها را از طلای خالص بساز. ۲۴ و نون تقدیم را بر خوان، همیشه شده بساز، و پوششی از پوست خر بر زیر آن. ۲۵ «و تخته های به حضور من بگذار. ۲۶ و چراگدان از طلای خالص بساز، و قایم از چوب شطیم برای مسکن بساز. ۲۷ طول هر تخته ده از چرخکاری چراگدان ساخته شود، قاعده اش ویاهاش و پیله هایش ذراع، و عرض هر تخته یک ذراع و نیم. ۲۸ و در هر تخته دو و سیبهایش و گلهایش از همان باشد. ۲۹ و شش ساخته از طفیش زبانه قرینه یکدیگر باشد، و همه تخته های مسکن راچینی بساز. بیرون آید، یعنی سه شاخه چراگدان از یک طرف و سه شاخه ۱۸ و تخته های برای مسکن بساز، یعنی بیست تخته از طرف جنوب چراگدان از طرف دیگر. ۳۰ سه پیله بادامی با سیبی و گلی در به سمت یمانی. ۳۱ و چهل پایه نقره در زیر آن بیست تخته بساز، یک شاخه و سه پیله بادامی با سیبی و گلی در شاخه دیگر و یعنی دو پایه زیر یک تخته برای دو زبانه اش، و دو پایه زیر یک هم چنین در شش شاخه ای که از چراگدان بیرون می آید. ۳۲ و تخته برای دو زبانه اش. ۳۳ و برای جانب دیگر مسکن، از طرف در چراگدان چهار پیله بادامی با سیبها و گلهای آنها باشد. ۳۴ و تخته برای دو زبانه اش. ۳۵ و شمال بیست تخته باشد. ۳۶ و چهل پایه نقره آنها، یعنی دو پایه سیبی زیر دو شاخه آن و سیبی زیر دوشاخه آن و سیبی زیر دو شاخه زیر یک تخته و دو پایه زیر تخته دیگر. ۳۷ و برای جانب غربی شش تخته بساز. ۳۸ و یک گوشه های مسکن در آن بر شش شاخه ای که از چراگدان بیرون می آید. ۳۹ و سیبها جانب غربی شش تخته بساز. ۴۰ و زیر وصل کرده شود، و تا بالا نیز و شاخه هایش از همان باشد، یعنی از یک چرخکاری طلا مخوش دو تخته بساز. ۴۱ و از زیر هر دو چنین بشود، در خالص. ۴۲ و هفت چراغ برای آن بساز، و چراگهایش را بر در یک حلقة با هم پیوسته شود، و برای هر دو چنین بشود، در بالای آن بگذار تاپیش روی آن را روشنایی دهدن. ۴۳ و گل گرها هردو گوشه باشد. ۴۴ و هشت تخته باشد و پایه های آنها از وسینهایش از طلای خالص باشد. ۴۵ خودش با همه اسپایش از نقره شانزده پایه باشد، یعنی دو پایه زیر یک تخته و دو پایه زیر یک وزنه طلای خالص ساخته شود. ۴۶ و آگاه باش که آنها را تخته دیگر. ۴۷ «و پشت بندها از چوب شطیم بساز، پنج ازبرای موافق نمونه آنها که در کوه به تو نشان داده شد بسازی. ۴۸ و پنج پشت بند برای تخته های طرف دیگر مسکن، ۴۹ و پنج پشت های طرف دیگر مسکن، و لاجورد مسکن درموخرش به سمت مغرب. ۵۰ و پشت بند وسطی که و ارغوان و قمر بساز. با کرویان از صنعت نساج ماهر آنها را میان تخته هاست، از این سر تا آن سر بگذرد. ۵۱ و تخته های ترتیب نما. ۵۲ طول یک پرده بیست و هشت ذراع، و عرض

طلا پوشان و حلقه های آنها راز طلا بساز تا خانه های پشت دیگر پانزده ذراعی و ستونهای آنها سه و پایه های آنها سه. ۱۶ و پندنا باشد و پشت بندها را به طلا پوشان. ۳۰ «پس مسکن را برای دروازه صحن، پرده بیست ذراعی از لاجورد و ارغوان و قمز و برپا کن موافق نمونهای که در کوه به تو نشان داده شد. ۳۱ و کتان نازک تاییده شده از صنعت طرازباشد. و ستونهایش چهار و حجاجی از لاجورد و ارغوان و قمز و کتان نازک تاییده شده بساز، از پایه هایش چهار. ۳۷ همه ستونهای گردگرد صحن با پشت صنعت نساج ماهر با کربوپیان ساخته شود. ۲۲ و آن را بر چهار بندهای نقره پیوسته شود، و قلابهای آنها از نقره و پایه های آنها از ستون چوب شطیم پوشیده شده به طلا بگذار، و قلابهای آنها برنج باشد. ۱۸ طول صحن صد ذراع، و عرضش در هر جا پنجاه از طلا باشد و بر چهار پایه نقره قائم شود. ۳۳ و حجاج را زیر ذراع، و بلندی اش پنج ذراع از کتان نازک تاییده شده، و پایه هایش تکمهها آویزان کن، و تابوت شهادت را درآنجا به اندرون حجاج از برنج باشد. ۱۹ و همه اسباب مسکن برای هر خدمتی، و بیاور، و حجاج، قدس را برای شما از قدس القداس جدا خواهد همه میخهایش، و همه میخهای صحن از برنج باشد. ۲۰ «و ۳۴ و تخت رحمت را بر تابوت شهادت در قدس القداس تو بینی اسرائیل را امر فرما که روغن زیتون مصفی و کوپیده شده بگذار. ۲۵ و خوان را بیرون حجاج و چراغدان را برای خوان به برای روشنایی نزد توبیاورد تا چراغها دائم روشن شود. ۲۱ در طرف جنوبی مسکن بگذار، و خوان را به طرف شمالی آن برپا خیمه اجتماع، بیرون پردهای که در برای شهادت است، هارون و کن. ۳۶ و پردهای برای دروازه مسکن از لاجورد و ارغوان و قمز و پسراش از شام تا صبح، به حضور خداوند آن را درست کنند. و کتان نازک تاییده شده از صنعت طرازباز. ۳۷ و برای پرده پنج این برای بینی اسرائیل نسلا بعد نسل فریضه ابدی باشد.

ستون از چوب شطیم بساز، و آنها را به طلا پوشان، و قلابهای ۲۸ «و تو برادر خود، هارون و پسراش را با وی از میان آنها از طلا باشد، و برای آنها پنج پایه بینج بزین. بزین.

بنی اسرائیل نزد خودبیاور تا برای من کهانات بکن، یعنی هارون ۲۷ «و مذبح را از چوب شطیم بساز، طولش پنج ذراع و وناداب و ایهیو و العازار و ایتمار، پسراش هارون. ۲ ورختهای عرضش پنج ذراع. و مذبح مریع باشد. و بلندی اش سه ذراع. مقدس برای برادرت، هارون، بجهت عزت و زینت بساز. ۳ و تو واشهایش را بر چهار گوشهایش بساز و شاخهایش از همان به جمیع دانادالانی که ایشان را به روح حکمت پرساخته ام، باشد و آن را به بینج پوشان. ۳ و لگهایش را برای براحتی بگو که رختهای هارون را بسازند برای تقدیس کردن او تابراخاکسترش بساز. و خاک اندازهایش و جامهایش و چنگالهایش من کهانات کند. ۴ و رختهایی که می سازنداین است: سیبه و مجهرهایش و همه اسپابش را از بینج بساز. ۴ ویرایش آتش دانی بند و ایفود و ردا و پیراهن مطرز و عمامه و کمزیند. این رختهای مشبک برجین بساز و بر آن شبکه چهار حلقه برجین بر چهار مقدس را برای برادرت هارون و پسراش بسازند تا بجهت من گوشهایش بساز. ۵ و آن را در زیر، کنار مذبح باشند بگذار تا شبکه به کهانات کند. ۵ و ایشان طلا و لاجورد و ارغوان و قمز و کتان نصف مذبح برسد. ۶ و دو عصا برای مذبح بساز. عصاها از نازک را بگیند، ۶ «او ایفود را از طلا و لاجورد و ارغوان و قمز و چوب شطیم باشد و آنها را به بینج پوشان. ۷ و عصاها را در کتان نازک تاییده شده، از صنعت نساج ماهرسازند. ۷ و دو حلقه های بگذارند، و عصاها بر هر دو طرف مذبح باشد تا آن را کتفش را بر دو کناره اش بیرونند تا بینجش شود. ۸ و زنار ایفود که بردارند. ۸ و آن را معرف از تخته های بساز، همچنان که درکوه به تو برآن است، از همان پارچه باشد، یعنی از طلا و نشان داده شد، به این طور ساخته شود. ۹ «و صحن مسکن لاجورد و ارغوان و قمز و کتان نازک تاییده شده. ۹ و دو سنگ را بساز به طرف جنوب به سمت یمانی. پرده های صحن از جزع بگیر و نامهای بینی اسرائیل را بر آنها نقش کن. ۱۰ شش نام کتان نازک تاییده شده باشد، و طولش صد ذراع به یک طرف. ایشان را بر یک سنگ و شش نام باقی ایشان را بر سنگ دیگر و ستونهایش بیست و پایه های آنها بیست، از بینج باشد و موافق تولد ایشان. ۱۱ از صنعت نقاش سنگ مثل نقش خاتم قلابهای ستونها و پشت بندهای آنها از نقره باشد. ۱۱ و همچنین نامهای بینی اسرائیل را بر هدو سنگ نقش نما و آنها در طرقهای به طرف شمال، در طولش پرده های باشد که طول آنها صد ذراع طلا نسب کن. ۱۲ و آن دو سنگ را بر کتفهای ایفود بگذار باشد و بیست ستون آن و بیست پایه آنها از بینج باشد و قلابهای تاسنگهای یادگاری برای بینی اسرائیل باشد، و هارون نامهای ایشان ستونها و پشت بندهای آنها از نقره باشد. ۱۲ و برای عرض صحن را بر دو کتف خود، بحضور خداوند برای یادگاری برادرد. ۱۳ و به سمت مغرب، پرده های پنجاه ذراعی باشد. و ستونهای آنها دو طوق از طلا بساز. ۱۴ و دو زنجیر از طلا خالص بساز مثل و پایه های آنها ۱۵ و عرض صحن بدجانب مشرق از سمت طناب بهم پیچیده شده، و آن دو زنجیر بهم پیچیده شده را در طلوع پنجاه ذراع باشد. ۱۴ و پرده های یک طرف دروازه، پانزده طوقها بگذار. ۱۵ «و سیبه بند عدالت را از صنعت نساج ماهر، ذراع و ستونهای آنها سه و پایه های آنها سه. ۱۵ و پرده های طرف موافق کار ایفود بساز و آن را از طلا و لاجورد و ارغوان و قمز و

کنان نازک تاییده شده بساز. ۱۶ و مربع و دولا باشد، طولش یک بساز و برای ایشان عمامه‌ها بساز بجهت عزت و زینت. ۴۱ و وجہ و عرضش یک و جب. ۱۷ و آن را به توصیع سنگها، یعنی برادرخود هارون و پسرانش را همراه او به آنها آراسته کن، و ایشان به چهار رسته از سنگها مرصع کن که رسته اول عقیق احمر و رامسح کن و ایشان را تخصیص و تقدیس نما تا برای من کهات یاقوت اصفر و زمرد باشد، ۱۸ و رسته دوم بهمن و یاقوت کبود و کنند. ۴۲ و زیرجامه‌های کنان برای ستر عورت ایشان بساز که عقیق سفید، ۱۹ و رسته سوم عین الهر و یشم و جمشت، ۲۰ و ازکر تاران برسد، ۴۳ و بر هارون و پسرانش باشد، هنگامی که رسته چهارم زبرجد و جزع و یشب. و آنها در رسته‌های خود با طلا به خیمه اجتماع داخل شوند یا نزدمذبح آیند تا در قدس خدمت نشانده شود. ۲۱ و سنگها موافق نامهای بنی اسرائیل مطابق اسامی نمایند، میاد متحمل گناه شوند و بمیرند. این برای وی و بعد ازاو ایشان، دوازده باشد، مثل نقش خاتم، و هر یک برای دوازده سبط برای ذریتش فرضه ابدی است.

موافق اسمش باشد. ۲۲ و بر سینه بند، زنجیرهای بهم پیچیده

۲۹ «و این است کاری که بدبیشان می‌کنی، برای تقدیس شده، مثل طناب از طلای خالص بساز. ۲۳ و بر سینه بند، دو حلقه از طلابیز و آن دو حلقه را بر دو طرف سینه بند بگذار. نمودن ایشان تا بجهت من کهانت کنند: یک گوساله و دو قوچ ۲۴ و آن دو زنجیر طلا را بر آن دو حلقه‌ای که برس سینه بند است بی عیب بگیر، ۲ و نان فطیر و قرصهای فطیر سرشته به روغن بگذار. ۲۵ و دو سر دیگر آن دوزنجیر را در آن دو طوق بیند و ورقهای فطیر مسح شده به روغن. آنها را از آردنم گندم بساز. بر دو کتف ایفو بطرف پیش بگذار. ۲۶ و دو حلقه زرین بساز ۳ و آنها را در یک سبد بگذار و آنها در سبد با گوساله و دو قوچ و آنها را بر دو سر سینه بند، به کنار آن که بطرف اندرون ایفو بگذار. ۴ و هارون و پسرانش را نزد دروازه خیمه اجتماع آورده، است، بگذار. ۲۷ و دو حلقه دیگر زرین بسازو آنها را بر دو کتف ایشان را به آب غسل ۵ و آن رختنها را گرفته، هارون را به ایفو از پایین بجانب پیش، دربرابر پیوستگی آن، بر زیر زنار ایفو بگذار و آنها در سبد ایفا شده بند آراسته کن و زنار ایفو را بر بگذار. ۲۸ و سینه بند را به حلقه هایش بر حلقه های ایفو به نوار وی بیند. ۶ و عمامه را بر سرش بنه و افسر قدوسیت را بر عمامه لاجورد بیندند تا بالای زنار ایفو باشد و تاسینه بند از ایفو جدا بگذار، ۷ و روغن مسح را گرفته، برسش بزیر و او را مسح کن. ۲۹ و هارون نامهای بنی اسرائیل را بر سینه بند عدالت بر ۸ و پسرانش را نزدیک آورده، ایشان را به پیراهنها پیوشان. ۹ و بر دل خود، وقتی که به قدس داخل شود، به حضور خداوند بجهت ایشان، یعنی هارون و پسرانش کمرندها بیند و عمامه هارا بر ایشان یادگاری دائم ببردارد. ۳۰ و اوریم و تیم را در سینه بند عدالت بگذار و کهانت برای ایشان فرضه ابدی خواهد بود. پس هارون و بگذار تا بر دل هارون باشد، وقتی که به حضور خداوند باید، و پسرانش را تخصیص نماید. ۱۰ و گوساله را پیش خیمه اجتماع عدالت بنی اسرائیل را بر دل خود بحضور خداوند دائم متحمل برسان، ۱۱ و گوساله را به حضور خداوند نزد در خیمه اجتماع ذبح کن. ۳۱ «و ردای ایفو را تمام از لاجورد بساز. ۳۲ و شکافی و زنگوله های زرین در احشا را می‌پوشاند، و سفیدی که بر شاخهای مذبح به انگشت خود برای سر، در وسطش باشد. و حاشیه گردآگرد شکافش از کار ۱۲ و ازخون گوساله گرفته، بر شاخهای مذبح به انگشت خود نساج مثل گربیان زره، تادریده نشود. ۳۳ و در دامش، اثارها بساز بگذار، و باقی خون را بر بینان مذبح بزیر. ۱۳ و همه پیه را که از لاجورد و ارغوان و قمز، گردآگرد دامنش، و زنگوله های زرین در احشا را می‌پوشاند، و سفیدی که بر جگر است، و دو گرده را با میان آنها به هر طرف. ۳۴ زنگوله زرین و اثاری و زنگوله زرین و پیهی که برآتهاست، گرفته، بر مذبح بسوزان. ۱۴ اما گوشت اثاری گردآگرد دامن ردا. ۳۵ و در بر هارون باشد، هنگامی که گوساله را و پوست و سرگیش را ببور از ارد و به آتش بسوزان، خدمت می‌کند، تا آوار آنها شنیده شود، هنگامی که در قدس زیرا قربانی گناه است. ۱۵ «و یک قوچ بگیر و هارون و پسران، بحضور خداوند داخل می‌شود و هنگامی که ببور می‌آید تا نمیرد. دستهای خود را بر سر قوچ بگذارند. ۱۶ و قوچ را ذبح کرده، ۳۶ و تکه از طلای خالص بساز و بر آن مثل نقش خاتم قدوسیت خونش را بگیر و گردآگرد مذبح پاش. ۱۷ و قوچ را به قطعه هایش برای پیوه نقش کن. ۳۷ و آن را به نوار لاجوردی بیند تا بر عمامه بیند، و احشا و یاچه هایش را بشوی، و آنها را بر قطعه هایها و سرش باشد، بر پیشانی عمامه خواهد بود. ۳۸ و بر پیشانی هارون باشد. ۱۸ و تمام قوچ را بر مذبح بسوزان، زیرا برای خداوند قربانی تا هارون گناه موقوفاتی که بنی اسرائیل وقف می‌نمایند، درهمه ساختنی است، و عطر خوشبو، و قربانی آتشین برای خداوند است. هدایای مقدس ایشان متحمل شود. و آن دائم بر پیشانی او باشد ۱۹ پس قوچ دوم را بگیر و هارون و پسرانش دستهای خود را بر سر تا بحضور خداوند مقبول شوند. ۳۹ و پیراهن کنان نازک را بیاف و قوچ را ذبح کرده، ازخونش بگیر و به نرمه عمامه‌ای از کنان نازک بساز و کمرنده از صنعت طرازساز. گوش راست هارون، و به نرمه گوش پسرانش، و به شست دست ۴۰ و برای پسران هارون پیراهنها بساز و بجهت ایشان کمرنده راست ایشان، و به شست پای راست ایشان، بگذار، و باقی خون را گردآگرد مذبح پاش. ۲۱ و از خونی که بر مذبح است، و از

روغن مسح گرفته، آن را برهارون و رخت وی و بر پسرانش و رخت بگذران، تا عطر خوشبو قربانی آشین برای خداوند باشد. ۴۲ این پسرانش با وی پیاش، تا او و رختش و پسرانش ورخت پسرانش با قربانی سوختنی دائمی، در نسلهای شما نزد دروازه خیمه اجتماع وی تقدیس شوند. ۲۲ پس په قوچ را، و دنبه و پیهی که احشا را خواهد بود، به حضور خداوند، درجایی که با شما ملاقات می‌کنم می‌پوشاند، وسفیدی جگر، و دو گرده و پیهی که بر آنهاست، تا آنجا به تو سخن گویم. ۴۳ و در آنجا با بنی اسرائیل ملاقات و ساق راست را بگیر، زیرا که قوچ، قربانی تخصیص است. ۲۳ و می‌کنم، تا از جلال من مقدس شود. ۴۴ و خیمه اجتماع و یک گرده نان و یک قرص نان روغنی، و یک رفیق از سبد نان مذبح را مقدس می‌کنم، و هارون و پسرانش را تقدیس می‌کنم تا فطیر را که به حضور خداوند است، ۲۴ و این همه را به دست کهنه است کند. ۴۵ و در میان بنی اسرائیل ساکن شده، هارون و به دست پسرانش بنه، و آنها را برای هدیه جنبانیدنی خدا ایشان می‌باشم. ۴۶ و خواهد دانست که من یهوده، خدای به حضور خداوند بجنیان. ۲۵ و آنها را از دست ایشان گرفته، ایشان هستم، که ایشان را از زمین مصر بیرون آوردهام، تا در میان برای قربانی سوختنی بر مذبح بسوزان، تا برای خداوند عطرخوشی ایشان ساکن شوم. من یهوده خدای ایشان هستم.

باشد، زیرا که این قربانی آشین خداوند است. ۲۶ و سینه قوچ قربانی تخصیص را که برای هارون است گرفته، آن را برای هدیه جنبانیدنی به حضور خداوند بجنیان. و آن حصه تو می‌باشد. ۲۷ و سینه جنبانیدنی و ساق رفیعه را که از قرق قربانی تخصیص مریع باشد، و بلندی اش دو ذراع، و شاخهایش از خودش باشد. هارون و پسرانش جنبانیده، و برداشته شد، تقدیس نمای. ۲۸ و آن طرف و شاخهایش را تو تاجی از طلا گردآورده ساز. ۴ و دو از آن هارون و پسرانش از جانب بنی اسرائیل به فرضه ابدی خواهد بود، زیرا که هدیه رفیعه است و هدیه رفیعه از جانب بنی اسرائیل از قربانی های سلامتی ایشان برای خداوند خواهد بود. ۲۹ و رخت مقدس هارون بعد از او، از آن پسرانش خواهد بود، تا در آنها مسح و تخصیص شوند. ۳۰ هفت روز، آن کاهن که جانشین او می‌باشد از پسرانش و به خیمه اجتماع داخل شده، خدمت قدس را می‌کند، آنها را پیوشن. ۳۱ و قوچ قربانی تخصیص را گرفته، گوشتش را در قدس آب پرکن. ۳۲ و هارون و پسرانش گوشت قوچ را نانی که در سبد است، به در خیمه اجتماع بخورند. ۳۳ و آن را بسوزاند تا بخور دائمی به حضور خداوند در نسلهای شما آنانی که برای تخصیص و تقدیس خود بدین چیزها کفاره کرده شدند، آنها را بخورند، لیکن شخص اجنبی نخورد زیرا که مقدس است. ۳۴ و اگر چیزی از گوشت هدیه تخصیص و از نان، تاصبح باقی ماند، آن باقی را به آتش بسوزان، و آن را نخورند، زیرا که مقدس است. ۳۵ «همچنان به هارون و پسرانش عمل آن برای خداوند قدس اقدس است.» ۱۱ و خداوند به موسی خطاب کرده، گفت: ۱۲ «وقی که شماره بنی اسرائیل را برحسب شمرده شدگان ایشان می‌گیری، آنگاه هر کس فدیه جان خود را به خداوند دهد، هنگامی که ایشان را می‌شماری، مبادا در حین شمردن ایشان، وابی در ایشان حادث شود. ۱۳ هر که به سوی شمرده شدگان می‌گذرد، این را بدهد، یعنی نیم متقابل موافق شمرده شدگان می‌گذرد، این را بدهد، یعنی نیم متقابل گذرانید: دویبه یکساله. هر روز پیوسته ۳۹ یک بره را در صبح ذبح کن، و بره دیگر را در عصر ذبح نما. ۴۰ و دهیک از آرد نرم شرسته شده با یک ربع هین روغن کوبیده، و برای هدیه ریختنی، یک ربع هین شراب برای هر بره خواهد بود. ۴۱ و بره دیگر رادر عصر ذبح کن و برای آن موافق هدیه صبح و موافق هدیه ریختنی آن از بنی اسرائیل گرفته، آن را برای خدمت خیمه اجتماع بده، تا برای

بنی اسرائیل پادگاری به حضور خداوند باشد، و بجهت جانهای چوب، تا در هر صنعتی استغفال نماید. ^۶ و اینک من، اهلیاب ایشان کفایه کند.» ^{۱۷} و خداوند به موسی خطاب کرده، گفت: بن اخیسامک را از سبیط دان، انبیاء او ساخته‌ام، و دردله همه ^{۱۸} «حوضی نیز برای شستن از برج ساز، ویاپاه از برج و آن را دانادلان حکمت بخشیده‌ام، تا آنچه را به تو امر فرموده‌ام، بسازند. در میان خیمه اجتماع و مذبح بگذار، و آب در آن بزیر. ^{۱۹} و ^۷ خیمه اجتماع و تابوت شهادت و کرسی رحمت که بر آن هارون و پسرانش دست و پای خود را از آن بشویند. ^{۲۰} هنگامی است، و تمامی اسباب خیمه، ^۸ و خوان و اسبابش و چراگدان که به خیمه اجتماع داخل شوند، به آب بشویند، مبادا بمیرند. طاهر و همه اسبابش و مذبح بخور، ^۹ و مذبح قربانی سوختنی و وقتی که برای خدمت کردن و سوزانیدن قربانی های آتشین همه اسبابش، و حوض ویاپاه، ^{۱۰} و لباس خدمت و لباس پجهت خداوند به مذبح نزدیک آیند، ^{۲۱} آنگاه دست و پای مقدس برای هارون کاهن، و لباس پسرانش بجهت کهانت، ^{۱۱} و خود را بشویند، مبادا بمیرند. و این برای ایشان، یعنی برای او و روغن و مسح و بخور معطر بجهت قدس، موافق آنچه به تو امر ذریتش، نسلا بعد نسل فریضه ابدی باشد.» ^{۲۲} و خداوند موسی فرموده‌ام، بسازند.» ^{۱۲} و خداوند موسی را خطاب کرده، گفت: را خطاب کرده، گفت: ^{۲۳} «و تو عطیرات خاص بگیر، از مر ^{۱۳} و تو بنی اسرائیل را مخاطب ساخته، بگو: البته سیت های مرا چکیده پانصد مقال، و از دارچینی معطر، نصف آن، دویست و نگاه دارید. زیرا که این در میان من و شما در نسلهای شما آیتی پنجاه مقال، و از قصبه الذریه، دویست و پنجاه مقال. ^{۲۴} و خواهد بود تا بدانید که من بیوه هستم که شما را تقدیس می کنم. از سلیخه پانصد مقال موافق مقال قدس، و از روغن زیتون یک ^{۱۴} پس سیت را نگاه دارید، زیرا که برای شما مقدس است، هر که همین. ^{۲۵} و از آنها روغن مسح مقدس را بساز، عطیری که از آن را بی حرمت کند، هر آنیه کشته شود، و هر که در آن کار کند، صنعت عطار ساخته شود، تا روغن مسح مقدس باشد. ^{۲۶} و آن شخص از میان قوم خود منقطع شود. ^{۱۵} شش روز کار کرده خیمه اجتماع و تابوت شهادت را بدان مسح کن. ^{۲۷} و خوان را شود، و در روز هفتم سیت آرام و مقدس خداوند است. هر که در با تمامی اسبابش، و چراگدان را با اسبابش، و مذبح بخورزا، ^{۲۸} و روز سیت کار کند، هر آنیه کشته شود. ^{۱۶} پس بنی اسرائیل سیت مذبح قربانی سوختنی را با همه اسبابش، و حوض را پایاپاه. را نگاه بدارند، نسلا بعد نسل سیت را به عهد ابدی مقدسی دارند. ^{۲۹} و آنها را تقدیس نما، تقدیس اقدام باشد. هر که آنها را لمس ^{۱۷} این در میان من و بنی اسرائیل آیتی ابدی است، زیرا که در نماید مقدس باشد. ^{۳۰} و هارون و پسرانش را مسح نموده، ایشان شش روز، خداوند آسمان و زمین را ساخت و در روز هفتین آرام را تقدیس نما، تا برای من کهانت کنند. ^{۲۱} و بنی اسرائیل را فرموده، استراحت یافت. ^{۱۸} و چون گفتگو را با موسی در کوه خطاب کرده، بگو: این است روغن مسح مقدس برای من در سینا پایان برد، دو لوح شهادت، یعنی دو لوح سنگ مرقوم به نسلهای شما. ^{۲۲} و بر بدنه انسان ریخته نشود، و مثل آن موافق انگشت خدا را به وی داد.

ترکیبیش مسازید، زیرا که مقدس است وند شما مقدس خواهد بود. ^{۳۲} هر که مثل آن ترکیب نماید، و هر که چیزی از آن بر شخصی ^{۳۳} و چون قوم دیدند که موسی در فرود آمدن از کوه تا خیر بیگانه بهمالد، از قوم خود منقطع شود. ^{۲۴} و خداوند به موسی نمود، قوم نزد هارون جمع شده، وی را گفتند: «برخیز و برای گفت: «عطیرات پیگیر، یعنی میه و اظفار و قنه و از این عطیرات مأخذ ایان باساز که پیش روی ما بخرامند، زیرا این مرد، موسی، که با کندر صاف حصبه ها مساوی باشد. ^{۲۵} و از اینها بخوری ساز، ما را از زمین مصر بیرون آورد، نمی دانیم او را چه شده است.» عطیری از صنعت عطار نمکین و مصنفی و مقدس. ^{۲۶} و قدری از ^۲ هارون بدیشان گفت: «گوشواره های طلا را که در گوش زنان و آن را نم بکوب، و آن را پیش شهادت در خیمه اجتماع، جایی که پسران و دختران شماست، بیرون کرده، نزد من بیاورید.» ^۳ پس با توملا ماقات می کنم بگذار، و نزد شما قدس اقدام باشد. ^{۲۷} و تمامی گوشواره های زین را که در گوش های ایشان بود بیرون کرده، موافق ترکیب این بخور که می سازی، دیگری برای خود مسازید، نزد هارون آوردند. ^۴ و آنها را از دست ایشان گرفته، آن را با قلم نزد تپیرای خداوند مقدس باشد. ^{۲۸} هر که مثل آن را برای بیویدن نقش کرد، و از آن گوساله ریخته شده ساخت، و ایشان گفتند: «ای اسرائیل این خدایان تو می باشند، که تو را از زمین مصر بیرون بسازد، از قوم خود منقطع شود.»

^{۳۱} و خداوند موسی را خطاب کرده، گفت: «آگاه باش هارون ندا درداد، گفت: «فردا عید بیوه می باشد.» ^۶ و بامدادن بصلیل بن اوری بن حور را از سبیط بیودا به نام خوانده‌ام. ^۳ و برخاسته، قربانی های سوختنی گلارانیدند، و هدایای سلامتی او را به روح خدا پر ساخته‌ام، و به حکمت و فهم و معرفت و آوردن، و قوم برای خوردن و نوشیدن نشستند، و بجهت لعب بريا هر هنری، ^۴ برای اختیاع مختار عادات، تادر طلا و نقره و برج شدند. ^۷ و خداوند به موسی گفت: «روانه شده، بزیر برو، زیرا که کار کند. ^۵ و برای تراشیدن سنگ و ترصیع آن و درود گری این قوم تو که از زمین مصر بیرون آورده‌ای، فاسد شده‌اند. ^۸ و به

زودی از آن طریقی که بدیشان امرفموده‌ام، انحراف ورزیده، گوساله جمیع بنی لاوی نزد وی جمع شدند. ۲۷ او بدیشان گفت: ریخته شده برا خویشتن ساخته‌اند، و نزد آن سجاده کرده، و قباینی «پیوه» خدای اسرائیل، چنین می‌گوید: هر کس شمشیر خود را بر گذرانیده، می‌گویند کماهی اسرائیل این خدایان تو می‌باشد که تو را ران خویش بگذارد، و از دروازه تا دروازه اردوآمد و رفت کند، و هر از زمین مصر بیرون آورده‌اند.» ۹ و خداوند به موسی گفت: «این کس برادر خود و دوست خویش و همسایه خود را بکشد.» ۲۸ و قوم را دیده‌ام و اینک قوم گردنکش می‌باشد. ۱۰ واکنون مرا بگذار بنی لاوی موافق سخن موسی کردند. و در آن روز قیپ سه هزار تا خشم من بر ایشان مشتعل شده، ایشان را هلاک کنم و تو را نفر از قوم افتادند. ۲۹ و موسی گفت: «امرخویشتن را برای قوم عظیم خواهم ساخت.» ۱۱ پس موسی نزد پیوه، خدای خود خداوند تخصیص نمایید. حتی هر کس به پسر خود و به برادر تصریع کرده، گفت: «ای خداوند چرا خشم تو بر قوم خود که با خویش، تا امروزشما را برکت دهد.» ۳۰ و بامدادان واقع شد قوت عظیم و دست زوار آزمین مصر بیرون آورده‌ای، مشتعل شده که موسی به قوم گفت: «شما گناهی عظیم کرده‌اید. اکنون نزد است؟ ۱۲ چرا مصربان این سخن گویند که ایشان را برای بدی خداوندان‌بالا می‌روم، شاید گناه شما را کفارة کنم.» ۳۱ پس موسی بیرون آورد، تا ایشان را در کوهها بکشد، و ازوی زمین تلف کنند؟ به حضور خداوند برگشت و گفت: «آه، این قوم گناهی عظیم پس از شدت خشم خودبرگرد، و از این قصد بدی قوم خویش کرده، و خدایان طلا برای خویشتن ساخته‌اند. ۳۲ الان هرگاه گناه رجوع فرمای. ۱۳ بندگان خود ابراهیم و اسحاق و اسرائیل را بیادآور، ایشان رامی آمزی و اگرنه مرا از دفترت که نوشته‌ای، محظوظ.» رجوع فرمای. ۱۴ پس خداوند ازان بدی که گفته بود که خرامید، لیکن در یوم تقدیم، راهنمایی کن. اینک فرشته من پیش روی تو خواهد شوند تا ابدالاًباد.» ۱۵ پس خداوند شما بخشم، تا آن را متصرف تو گفته‌ام، راهنمایی کن. گناه ایشان را از ایشان بازخواست قوم خود برساند، رجوع فرمود. ۱۶ آنگاه موسی برگشته، از کوه به خواهم کرد.» ۳۵ و خداوند قوم را مبتلا ساخت زیرا گوساله‌ای را زیر آمد، و دلوح شهادت به دست وی بود، و لوحها به هردو که هارون ساخته بود، ساخته بودند.

طرف نوشته بود، بین طرف و بدان طرف مرقوم بود. ۱۶ و لوح‌ها ۳۳ صنعت خدا بود، نوشته نوشته خدا بود، مقوش بر لوح‌ها. ۱۷ و خداوند به موسی گفت: «روانه شده، از اینجا کوچ و چون بیوش آواز قوم را که می‌خروشیدند شنید، به موسی کن، تو و این قوم که از زمین مصر براورده‌ای، بدان زمینی که برای گفت: «در اردو صدای جنگ است.» ۱۸ گفت: «صدای ابراهیم، اسحاق و یعقوب قسم خودره، گفتم آن را به ذرت تو خروش ظفر نیست، و صدای خروش شکست نیست، بلکه آواز عطا خواهم کرد. ۲ و فرشته‌ای پیش روی تو می‌فرستم، و کعانیان مغنبیان را من می‌شیوم.» ۱۹ و اقع شد که چون نزدیک به اردو و اموریان و حتیان و فرزیان و حیوان و بیوسیان را بیرون خواهم رسید، و گوساله و رقص کنیدگان را دید، خشم موسی مشتعل شد، کرد. ۳ به زمینی که به شیر و شهد حاری است، زیرا که در و لوحها را از دست خود افکدده، آنها را زیر کوه شکست. ۲۰ و میان شما نمی‌آیم، چونکه قوم گردن کش هستی، مبادا تو را در گوساله‌ای را که ساخته بودند گرفته، به آتش سوزانید، و آن را خرد بین راه هلاک سازم.» ۲۱ و چون قوم این سخنان بد را شنیدند، نرم ساخت، و بر روی آب پاشیده، بنی اسرائیل را نوشانید. ماتم گرفتند، و هیچکس زیور خود را برخود نهاد. ۵ و خداوند به کرده، و خارون گفت: «این قوم به تو چه کرده بودند موسی گفت: «بنی اسرائیل را بگو: شماموق گردن کش هستید؛ ۲۲ و موسی به هارون گفت: «خشش اگر لحظه‌ای در میان توابع، همانا تو را هلاک سازم. پس اکنون که گناه عظیمی بر ایشان آورده‌ی؟» هارون گفت: «خشش ایشان نشود، تو این قوم رامی شناسی که مایل به بدی زیور خود را از خود بیرون کن تا بدانم با تو چه کنم.» ۶ پس آقایم افروخته نشود، تو این قوم رامی شناسی که مایل به بدی زیور خود را از خود بیرون کن تا بدانم با تو چه کنم.» ۷ و چون می‌باشد. ۲۳ و به من گفتند، براي ما خدایان بساز که پیش روی بنی اسرائیل زیورهای خود را از جل حربی از خود بیرون کردند. مابخراهمد، زیرا که این مرد، موسی، که ما را از زمین مصر بیرون ۷ و موسی خیمه خود را برداشته، آن را بیرون لشکرگاه، دور از اردو آورده است، نمی‌دانیم او را چه شده. ۲۴ بدیشان گفتم هرکه را زد، و آن را «خیمه اجتماع» نامید. واقع شد که هرکه طالب طلا باشد آن را بیرون کند، پس به من دادند، و آن را در آتش یهوه می‌بود، به خیمه اجتماع که خارج لشکرگاه بود، بیرون اند اختم واین گوساله بیرون آمد.» ۲۵ و چون موسی قوم را دید که می‌رفت، ۸ و هنگامی که موسی به سوی خیمه بیرون می‌رفت، بی لگام شده‌اند، زیرا که هارون ایشان را برای رسوانی ایشان در میان تمامی قوم برخاسته، هر یکی به در خیمه خود می‌ایستاد، و دشمنان ایشان بی لگام ساخته بود، ۲۶ آنگاه موسی به دروازه اردو در عقب موسی می‌نگریست تا داخل خیمه می‌شد. ۹ و چون ایستاده، گفت: «هرکه به طرف خداوند باشد، نزد من آید.» پس موسی به خیمه داخل می‌شد، ستون ابر نازل شده، به در خیمه می‌ایستاد، و خدا با موسی سخن می‌گفت. ۱۰ و چون تمامی

قوم، ستون ابر را بر در خیمه ایستاده می دیدند، همه قوم بربخاسته، بلکه خطایای پدران را بر پسران و پسران ایشان تا پشت هر کس به در خیمه خود سجده می کرد. ۱۱ و خداوند با موسی سوم و چهارم خواهد گرفت.^۸ و موسی به زودی رو به زمین روبرو سخن می گفت، مثل شخصی که با دوست خود سخن نهاده، سجده کرد. ۹ و گفت: «ای خداوند اگر فی الحقیقہ گوید. پس به اردو بر می گشت. اما خادم او یوشع بن نون جوان، منظور نظر تو شدهام، مستدعی آنکه خداوند در میان ما باید، زیرا از میان خیمه بیرون نمی آمد. ۱۲ و موسی به خداوند گفت: که این قوم گردنیش می باشد، پس خطای و گاه ما را باید و ما «اینک تو به من می گویی: این قوم را ببر. و تو مرا خیر نمی را میراث خود بساز». ۱۰ گفت: «اینک عهدی می بندم و در دهی که همراه من که را می فرسنی. و تو گفته ای، تو را به نام نظرتمامی قوم تو کارهای عجیب می کنم، که در تمامی جهان و در می شناسم، و ایض در حضور من فیض یافته ای. ۱۳ الان اگر جمیع امتها کرده نشده باشد، و تمامی این قومی که تو در میان فی الحقیقہ منظور نظر تو شدهام، طریق خود را به من بیاموز تا تو ایشان هستی، کار خداوند را خواهند دید، زیرا که این کاری که با را بشناسم، و در حضور تو فیض یابم، و ملاحظه بفرما که این تو خواهیم کرد، کاری هولناک است. ۱۱ آنچه را من امروز به طایفه، قوم تو می باشد». ۱۴ گفت: «روی من خواهد آمد و تو امر می فرمایم، نگاه دار. اینک من از پیش روی تو اموريان و تو را آرامی خواهم بخشید». ۱۵ به وی عرض کرد: «هر گاه کتعانیان و حتیان و فزیان و حیوان و بیوسان را خواهیم راند. روی تو نیاید، ما را از اینجا میر. ۱۶ زیرا به چه چیز معلوم می شود ۱۲ با حذبیش که با ساکنان آن زمین که تو بدانجا می روی، عهد که من و قوم تو منظور نظر تو شده ایم، آیانه از آمدن تو با ما؟ بمندی، مبادا در میان شما دامی باشد. ۱۳ بلکه مذهبیان ایشان پس من و قوم تو از جمیع قومهایی که بر روی زمینند، ممتاز را منهدم سازد، و بنهای ایشان را بشکنید و اشیریم ایشان را قطع خواهیم شد». ۱۷ خداوند به موسی گفت: «این کار را نیز که نماید. ۱۴ زنها خدای عبادت منما، زیرا بیوه که نام او غیر گفته ای خواهم کرد، زیرا که در نظر من فیض یافته ای و تو را بنام است، خدای غیور است. ۱۵ زنها را ساکنان آن زمین عهد می شناسم. ۱۸ عرض کرد: «مستدعی آنکه جلال خود را به من بمند، والا از عقب خدایان ایشان زنا می کنند، و نزد خدایان بمنای». ۱۹ گفت: «من تمامی احسان خود را پیش روی تویی ایشان قربانی می گذراند، و تو را دعوت می نمایند و از قربانی گذرانم و نام بیوه را پیش روی تو ندا می کنم، و رافت می کنم بر های ایشان می خوری. ۱۶ و از دختران ایشان برای پسران خود هر که رئوف هستم و رحمت خواهم کرد بر هر که رحیم هستم. می گیری، و چون دختران ایشان از عقب خدایان خود زنا کنند، و گفت روی مرا نمی توانی دید، زیرا انسان نمی تواند مرا آنگاه پسران شما را در پیروی خدایان خود مرتکب زنا خواهند بییندو زنده بماند». ۲۱ و خداوند گفت: «اینک مقامی نزد من نمود. ۱۷ خدایان ریخته شده برای خویشن مساز. ۱۸ عید فطری است. پس بر صخره بایست. ۲۲ و واقع می شود که چون جلال را نگاه دار، و هفت روز نان فلکیچانکه تو را امر فرمودم، در من می گذرد، تو را در شکاف صخره می گذارم، و تو را بدست وقت معین در ماه ایپ بخور، زیرا که در ماه ایپ از مصر بیرون خود خواهیم پوشانید تا عبور کنم. ۲۳ پس دست خود را خواهم آمدی. ۱۹ هر که رحم را گشاید، از آن من است و هر که نخست برداشت تا قفای مرای بیینی، اما روی من دیده نمی شود». ۲۰ زاده ذکور از مواشی تو، چه از گاوجه از گوسفند، و برای نخست زاده الاغ، برای فدی بد، و اگر فدی ندهی، گردش را ۳۴ و خداوند به موسی گفت: «دو لوح سنگی مثل اولین بشکن و هر نخست زاده ای از پسرات را فدی بد. و هیچکس به برای خود بپراش، و سختانی را که بر لوح های اول بود و شکستی حضور من تهی دست حاضر نشود. ۲۱ شش روز مشغول باش، براین لوح ها خواهیم نوشت. ۲ و بامدادان حاضر شوو صبحگاهان و روز هفتمین، سبت را نگاه دار. در وقت شیار و در حصاد، به کوه سینا بالا بیا، و در آنجا نزد من بر قله کوه بایست. ۳ و سبت را نگاه دار، یعنی عید نور بریچکس با تو بالا ناید، و هیچکس نیز در تمامی کوه دیده نشود، حصاد گندم و عید جمع در تحويل سال. ۲۲ سالی سه مرتبه همه و گله و رمه نیز به طرف این کوه چرا نکنند». ۴ پس موسی دو لوح ذکوران را به حضور خداوند بیوه، خدای اسرائیل، حاضر شوند. سنگی مثل اولین تراشید و بامدادان بربخاسته، به کوه سینا بالا آمد، زیرا که امتهای را از پیش روی تو خواهیم کرد، ندا درداد که «بیوه، بیوه، خدای رحم و رئوف و دیرخشش عید فصح تا صبح نماند. ۲۵ خون قربانی مرای با خمیر مایه مگذران، و قربانی چنانکه خداوند اورا امر فرموده بود، و دو لوح سنگی را به دست خواهیم گردانید، و هنگامی که در هر سال سه مرتبه می آیی تا به خود برداشت. ۵ و خداوند در ابر نازل شده، در آنجا با وی حضور بیوه، خدای خود حاضر شوی، هیچکس زمین تو را طمع باشند، و به نام خداوند ندا درداد. ۶ و خداوند پیش روی وی عبور نخواهد کرد. ۷ خون قربانی مرای با خمیر مایه مگذران، و آمرزیده یوه، خدای خود، بیاور. ویزغاله را در شیر مادرش مپز. ۲۷ و خطای و عصیان و گناه، لکن گناه را هرگز بی مزا نخواهد گذاشت،

خداؤند به موسی گفت: «این سخنان را تو بنویس، زیرا که به و پایه اش، ۱۷ و پرده های صحنه و ستونهایش و پایه های آنها و حسب این سخنان، عهد با تو و با اسرائیل بسته‌ام.» ۲۸ و چهل پرده دروازه صحنه، ۱۸ و میخهای مسکن و میخهای صحنه روز و چهل شب آنجا نزد خداوند بوده، تان نخورد و آب نوشید و طنابهای آنها، ۱۹ و رختهای باقته شده برای خدمت قدس، او سخنان عهد، یعنی ده کلام را بر لوحها نوشت. ۲۹ و چون یعنی رخت مقدس هارون کاهن، و رختهای پس از انش راتا کهانت موسی از کوه سینا بزیر می‌آمد، دو لوح سنگی در دست موسی نمایند.» ۲۰ پس تمامی جماعت بني اسرائیل از حضور موسی بیرون بود، هنگامی که از کوه بزیر می‌آمد، واقع شد که موسی ندانست شدن. ۲۱ و هر که دلش او را ترغیب کرد، و هر که روحش او را با که به سبب گفتگوی با او پوست چهره وی می‌درخشید. ۲۰ اما اراده گردانید، آمدن‌دو ملده خداوند را برای کار خیمه اجتماع، و هارون و جمیع بني اسرائیل موسی را دیدند که اینک پوست چهره برای تمام خدمتش و برای رختهای مقدس آوردند. ۲۲ مردان و اومی درخشید. پس ترسیدند که نزدیک او بیاند. ۳۱ و موسی زنان آمدن، هر که از دل راغب بود، وحلقه های بینی و گوشواره‌ها ایشان را خواند، و هارون و همه سرداران جماعت نزد او برگشتند، و انگشت‌هایها و گردن بندها و هر قسم آلات طلا آوردند، و هر که و موسی بدیشان سخن گفت. ۳۲ و بعد از آن همه بني اسرائیل هدیه طلا برای خداوند گذاری‌دهد. ۲۳ و هر کسی که لا جورد و نزدیک آمدن، و آنچه خداوند در کوه سینا بدل گفته بود، بدیشان ارغوان و قمر و کتان نازک و پشم بز و پوست قوچ سرش شده و امر فرمود. ۳۳ و چون موسی از سخن گفتگوی با ایشان فارغ شد، پوست خز نزد او یافت شد، آنها را آورد. ۲۴ هر که خواست هدیه نقابی بر روی خود کشید. ۳۴ و چون موسی به حضور خداوند نقره و برنج بیاورد، هدیه خداوند را آورد، و هر که چوب شطیم برای داخل می‌شد که با وی گفتگو کند، نقاب را بر می‌داشت تا هر کار خدمت نزد او یافت شد، آن را آورد. ۲۵ و همه زنان دانادل بیرون آمدن او، پس بیرون آمده، آنچه به وی امر شده بود، به بدستهای خود می‌رشتد، و رشته شده را از لاجورد و ارغوان و قمر و بني اسرائیل می‌گفت. ۳۵ و بني اسرائیل روی موسی را می‌دیدند که و کتان نازک، آوردند. ۲۶ و همه زنانی که دل ایشان به حکمت پوست چهه او می‌درخشید. پس موسی نقاب را به روی خود باز مایل بود، پشم بز را می‌رشتد. ۲۷ و سوران، سنگهای جزع و سنگهای ترصیع برای ایفود و سینه بند‌آوردن. ۲۸ و عطیات و روغن برای روشنایی و پرای روغن مسح و برای بخور معطر. ۲۹

۳۵ و موسی تمام جماعت بني اسرائیل را جمع کرده، بدیشان همه مردان و زنان بني اسرائیل که دل ایشان، ایشان را راغب ساخت گفت: «این است سخنانی که خداوند امر فرموده است که آنها که چیزی برای هر کاری که خداوند امر فرموده بود که به وسیله را بکنی: ۲ شش روز کار کرده شود، و در روزه‌های شصتمین، سبت آرامی موسی ساخته شود، برای خداوند به اراده دل آوردند. ۳۰ و موسی مقدس خداوند برای شماست»؛ هر که در آن کاری کند، کشته بني اسرائیل را گفت: «اگاه باشید که خداوند بصلیلین بن اوری بن شود. ۳ در روز سبت آتش در همه مسکن‌های خود میرزوبد.» ۴ و حور را از سبیل‌هودا به نام دعوت کرده است. ۳۱ و اورا به روح موسی تمامی جماعت بني اسرائیل را خطاب کرده، گفت: «این خدا از حکمت و فضلان و علم و هر هنری پرساخته، ۳۲ و برای است امری که خداوند فرموده، و گفته است: ۵ از خودتان هدیه‌ای اختراع مختربات و برای کارکردن در طلا و نقره و برنج، ۳۳ و برای خداوند بگیرید. هر که از دل راغب است، هدیه خداوند را از برای ترشیدن و مرصع ساختن سنگها، و برای درودگری چوب تاهر طلا و نقره و برنج بیاورد، ۶ و از لاجورد و ارغوان و قمر و کتان صفت هنری را بکند. ۳۴ و در دل او تعیین دادن را الفا نمود، و نازک و پشم بز، ۷ و پوست قوچ سرخ شده و پوست خز و چوب همچنین اهولیاپ بن اخیسامک را از سبط دان، ۳۵ و ایشان را به شطیم، ۸ و روغن برای روشنایی، و عطیات برای روغن مسح و حکمت دلی پر ساخت، برای هر عمل نقاش ونساج ماهر و طزار برای بخور معطر، ۹ و سنگهای جزع و سنگهای ترصیع برای ایفود در لاجورد و ارغوان و قمر و کتان نازک، و در هر کار نساج تا سینه بند. ۱۰ و همه دانادلان از شما بیاند و آنچه را خداوند صانع هر صنعتی و مختص عثبات بشوند.

امر فرموده است، بساند. ۱۱ مسکن و خیمه‌اش و پوشش آن و تکمه هایش و تخته هایش و پشت بندهایش و ستونهایش و پایه ۳۶ «و بصلیل و اهولیاپ و همه دانادلانی که خداوند هایش، ۱۲ و تابوت و عصاهاش و کرسی رحمت و حجاب حکمت و فضلان داده است، تا برای کردن هر صنعت ستر، ۱۳ و خوان و عصاهاش و کل اسپاپش و زنان تقدمه، خدمت قدس، ماهر باشدند، موافق آنچه خداوند امر فرموده است، ۱۴ و چراغدان برای روشنایی و اسپاپش و چراگهایش و روغن کار بکنند.» ۲ پس موسی، بصلیل اهولیاپ و همه دانادلانی برای روشنایی، ۱۵ و مذبح بخور و عصاهاش و روغن مسح و را که خداوند در دل ایشان حکمت داده بود، و آنی را که بخور معطر، و پرده دروازه برای درگاه مسکن، ۱۶ و مذبح قربانی دل ایشان، ایشان را راغب ساخته بود که برای کردن کار نزدیک سوختنی و شبکه بزنجن آن، و عصاهاش و حوض کل اسپاپش و حوض بیاند، دعوت کرد. ۳ و همه هدایای را که بني اسرائیل برای بجا

آوردن کار خدمت قدس آورده بودند، از حضور موسی برداشتند، و برای هر دو در هردو گوشه کرد. ۳۰ پس هشت تخته بود، و پایه هریامداد هدایای تبرعی دیگر نزد وی می آوردند. ۴ و همه دانایانی های آنها از نقره شانزده پایه، یعنی دو پایه زیر هر تخته. ۲۱ که هر گونه کار قدس رامی ساختند، هر یک از کار خود که در پشت بندها از چوب شطیم ساخت، یعنی پنج برای تخته های آن مشغول می بود، آمدند. ۵ و موسی را عرض کرده، گفتند: «قوم یک جانب مسکن، ۳۲ و پنج پشت بند برای تخته های جانب زیاده از آنچه لازم است برای عمل آن کاری که خداوند فرموده دیگر مسکن، و پنج پشت بند برای تخته های موخر جانب غربی است که ساخته شود، می آورند.» ۶ و موسی فرمود تا در ارد ندا مسکن. ۳۳ و پشت بند وسطی را ساخت تا در میان تخته ها از کرده، گویند که «مردان و زنان هیچ کاری دیگر برای هدایای دیگر نداشته باشند، و حلقه های آنها قدس نکنند.» پس قوم از آوردن بازداشته شدند. ۷ و اسیاب برای را از طلا ساخت تا برای پشت بندها، خانه ها باشد، و پشت بندها انجام تمام کار، کافی، بلکه زیاده بود. ۸ پس همه دانادلانی که را به طلا پوشانید. ۳۵ و حجاب را از لا جورد و ارغوان و قرمز و در کار اشتغال داشتند، ده پرده مسکن را ساختند، از کتان نازک تاییده شده ساخت، و آن را با کروپیان از صنعت نساج تاییده شده و لا جورد و ارغوان و قرمز، و آنها را با کروپیان از صنعت ماهر ترتیب داد. ۳۶ و چهار ستون از چوب شطیم برايش ساخت، نساج ماهر ترتیب دادند. ۹ طول هر پرده بیست و هشت ذراع، و آنها را به طلا پوشانید و قلابهای آنها از طلا بود، و برای آنها چهار عرض هر پرده چهار ذراع. همه پرده ها را یک اندازه بود. ۱۰ و پنج پایه نقره ریخت. ۳۷ و پنچ ستون آن و قلابهای آنها را ساخت و سرها و عصاهای پرده را با یکدیگر پیوست، و پنج پرده را با یکدیگر پیوست، ۱۱ و ارغوان و قمز و کتان نازک تاییده شده از صنعت طراح ساخت. بر لب یک پرده در کارپیوستگی اش ماد گیهای لاجورد ساخت، ۳۸ و پنج ستون آن و قلابهای آنها را ساخت و سرها و عصاهای همچنین در لب پرده بیرونی درپیوستگی دوم ساخت. ۱۲ و در آنها را به طلا پوشانید و پنج پایه آنها از بینج بود.

یک پرده، پنجاه مادگی ساخت، و در کنار پرده ای که درپیوستگی دومین بود، پنجاه مادگی ساخت. و مادگیها مقابل یکدیگر بودند. ۳۹ و بصلنیل، تابوت را از چوب شطیم ساخت، طولش ۱۳ و پنجاه تکمه زرین ساخت، و پرده ها را به تکمه ها را یکدیگر بپیوست، تا مسکن یک باشد. ۴۰ و پرده ها از پشم بر ساخت ۱۴ و پرده های از طلا خالص از درون و بیرون پوشانید. و برای بجهت خیمه ای که بالای مسکن بود؛ آنها را پانزده پرده ساخت. ۱۵ طول هر پرده سی ذراع، و عرض هر پرده چهار ذراع؛ و باره باره را یک اندازه بود. ۱۶ و پنج پرده را جدا پیوست، و شش پرده را جدا. ۱۷ و پنجاه مادگی بکنار پرده ای که درپیوستگی بیرونی بود ساخت، و پنجاه مادگی در کنار پرده درپیوستگی خالص ساخت. طولش دو ذراع و نیم، و عرضش یک ذراع و ۱۸ و پنجاه تکمه برینجین برای پیوستن خیمه پس ساخت تا یک باشد. ۱۹ و پوششی از پوست قوچ سرخ شده برای خیمه ساخت، و پوششی بر زیر آن از پوست خر. ۲۰ و تخته های قایم از چوب شطیم برای مسکن ساخت. ۲۱ طول هر تخته ده ذراع، و عرض هر تخته یک ذراع و نیم. ۲۲ هر تخته را دوزیانه بود مقرون یکدیگر، و بدین ترتیب همه تخته های مسکن را ساخت. ۲۳ و تخته های مسکن را ساخت، بیست تخته به جانب جنوب به طرف یمانی، ۲۴ و چهل پایه نقره زیر بیست تخته ساخت، یعنی دو پایه زیر تخته ای برای دوزیانه اش، و دو پایه زیر تخته دیگر برای دوزیانه اش. ۲۵ و برای جانب دیگر مسکن به طرف شمال، بیست تخته ساخت. ۲۶ و چهل پایه نقره آنها را یعنی دو پایه زیر یک تخته ای و دو پایه زیر تخته دیگر. ۲۷ و برای موخر مسکن به طرف مغرب، شش تخته ساخت. ۲۸ و دو تخته برای گوشه های مسکن در هر دو جانبیش ساخت. ۲۹ واژ زیر با یکدیگر پیوسته شد، و تا سر آن با هم دریک حلقه تمام شد. و همچنین را از چوب شطیم ساخته، آنها را به طلا پوشانید، برای برشادن خوان. ۱۵ و دو عصا

خوان. ۱۶ و ظروفی را که بر خوان می‌بوداز صحنه‌ها و کاسه‌ها و بزنج و قلابهای آنها پشت بندهای آنها از نقره. ۱۱ و برای طرف پیاله‌ها و جامهایش که بدانها هدایای ریختنی می‌ریختند، از طلای شمالی صد ذراعی بود، و ستونهای آنها بیست از بزنج، و قلابهای خالص ساخت. ۱۷ و چراغدان را از طلای خالص ساخت. ستونهای و پشت بندهای آنها از نقره بود. ۱۲ و برای طرف غربی، از چرخکاری، چراغدان را ساخت، و پایه اش و شاخه‌هایش و پیاله پرده‌های پنجاه ذراعی بود، و ستونهای آنها ده و پایه‌های آنها هایش و سبیهایش و گلهایش از همین بود. ۱۸ و از دو طرفش ده، و قلابهای و پشت بندهای ستونهای از نقره بود. ۱۳ و برای طرف شش شاخه بیرون آمد، یعنی سه شاخه چراغدان از یک طرف، شرقی به سمت طلوع، پنجاه ذراعی بود. ۱۴ و پرده‌های یک و سه شاخه چراغدان از طرف دیگر. ۱۹ و سه پیاله بادامی با طرف دروازه پانزده ذراعی بود، ستونهای آنها سه و پایه‌های آنها سبیی و گلی در یک شاخه، و سه پیاله بادامی و سبیی و گلی بر سه. ۱۵ و برای طرف دیگر دروازه صحون از این طرف واژ آن شاخه دیگر، و همچنین براز شش شاخه‌ای که از چراغدان بیرون طرف پرده‌ها پانزده ذراعی بود، ستونهای آنها سه و پایه‌های آنها می‌آمد. ۲۰ و بر چراغدان چهار پیاله بادامی با سبیهای و گلهای آن. سه. ۱۶ همه پرده‌های صحون به هر طرف از کتان نازک تاییده و سبیی زیر دو شاخه آن، و سبیی زیر دو شاخه آن، و سبیی شده بود. ۱۷ و پایه‌های ستونهای از بزنج بود، و قلابهای و پشت زیر دو شاخه آن، برای شش شاخه‌ای که از آن بیرون می‌آمد. بندهای ستونهای از نقره، و پوشش سرهای آنها از نقره، و جمیع سبیهای آنها و شاخه‌های آنها از همین بود، یعنی همه از ستونهای نقره پیوسته شده بود. ۱۸ و پرده یک چرخکاری طلای خالص. ۲۳ و هفت چراغش و گلگیرهایش دروازه صحون از صنعت طراز از لاجورد و ارغوان و قرمز و کتان و سبیهایش را از طلای خالص ساخت. ۲۴ از یک وزنه طلای نازک تاییده شده بود. طولش بیست ذراع، و بلندیش به عرض پنج خالص آن را با همه اسپایش ساخت. ۲۵ و مذبح بخور را از ذراع موافق پرده‌های صحون. ۱۹ و ستونهای آنها چهار، و پایه چوب شطیم ساخت، طولش یک ذراع، و عرضش پک ذراع‌های برنجین آنها چهار، و قلابهای آنها از نقره، و پوشش سرهای مریع، و بلندیش دو ذراع، و شاخهایش از همان بود. ۲۶ و آن را به آنها و پشت بندهای آنهاز نقره بود. ۲۰ و همه میخهای مسکن و طلای خالص پوشانید، یعنی سطحش و طرفهای گردآگردش، و صحون، به هر طرف از بزنج بود. ۲۱ این است حساب مسکن، شاخهایش، و تاجی گردآگردش از طلای خالص ساخت. ۲۷ و یعنی مسکن شهادت، چنانکه حسب فرمان موسی به خدمت دوحلقه زین برایش زیر تاج بر دو گوشمش بر دوطوفش ساخت، تا لاویان، به توسط ایتامارین هارون کاهن حساب آن گرفته شد. خانه‌های عصاها پاشد برای پداشتیش به آنها. ۲۸ و عصاها را از ۲۲ و بصلیل بن اوی بن حور از سپیهاد، آنچه را که خداوند به چوب شطیم ساخته، آنها را به طلا پوشانید. ۲۹ و روغن مسح موسی امر فرموده بود بساخت. ۲۳ و با وی اهولیاب بن اخیسامک ارسپی دان بود، نقاش و مختصر و طراز در لاجورد و ارغوان و قرمز و مقدس و بخور معطر ظاهر را از صنعت عطارساخت.

۳۸ و مذبح قربانی سوتختی را از چوب شطیم ساخت. در همه کار قدس، از طلای هدایا بیست و نه وزنه و هفتصد و طولش پنج ذراع، و عرضش پنج ذراع مریع، و بلندیش سه ذراع. سی مثقال موافق مثقال قدس بود. ۲۵ و نقره شمرده شدگان و شاخهایش را بر چهار گوشهاش ساخت. شاخهایش از همان جماعت صد وزنه و هزار و هفتصد و هفتاد و پنج مثقال بود، موافق بود و آن را از بزنج پوشانید. ۳ و همه اسپاب مذبح را ساخت، مثقال قدس. ۲۶ یک درهم یعنی نیم مثقال موافق مثقال قدس، یعنی: دیگها و خاک اندازها و کاسه‌ها و چنگالها و مجرمهای و همه براز نفری از آنانی که به سوی شمرده شدگان گذشتند، از ظرفش را از بزنج ساخت. ۴ و برای مذبح، آتش دانی مشبك بیست ساله و بالاتر، که ششصد و سه هزار و پانصد و پنجاه نفر از بزنج ساخت، که زیرحاشیهایش بظرف پایین تا نصفش برسد. بودند. ۲۷ و اما آن صد وزنه نقره ریختن پایه‌های قدس و ۵ و چهارحلقه برای چهار سر آتش دان برنجین ریخت، تاخانه پایه‌های پرده بود. صد پایه از صد وزنه یعنی یک وزنه برای یک های عصاها پاشد. ۶ و عصاها را از چوب شطیم ساخته، آنها را پایه. ۲۸ و از آن هزار و هفتصد و هفتاد و پنج مثقال قلابهای برای به بزنج پوشانید. ۷ و عصاها را در حلقة‌ها بر دو طرف مذبح ستونهای ساخت، و سرهای آنها پوشانید، و پشت بندها برای آنها گذرانید، برای پداشتیش به آنها، و مذبح را از چوبهای میجوف ساخت. ۲۹ و بزنج هدایا هفتاد وزنه و دو هزار و چهارصد مثقال ساخت. ۸ و حوض را از بزنج ساخت، و پایه اش را از بزنج از بود. ۳۰ و از آن پایه‌های دروازه خیمه اجتماع، و مذبح برنجین، و آینه‌های زنانی که نزد دروازه خیمه اجتماع برای خدمت جمع شبکه برنجین آن و همه اسپاب مذبح را ساخت. ۳۱ و پایه‌های می‌شدند. ۹ و صحون را ساخت که برای طرف جنوبی به سمت صحون را به هر طرف، و پایه‌های دروازه صحون و همه میخهای یمانی. پرده‌های صحون از کتان نازک تاییده شده صد ذراعی مسکن و همه میخهای گردآگرد صحون را.

۱۰. ستونهای آنها بیست بود، و پایه‌های آنها بیست بود، از

و از لاجورد و ارغوان و قرمز رختهای بافتی شده ساختند، زنگوله‌ها رادر میان انارها بر دامن ردا گذاشتند، گردآگردش درمیان برای خدمت کردن در قدس، و رختهای مقدس برای هارون انارها. ۲۶ و زنگوله‌ای و اناری، و زنگوله‌ای و اناری گردآگرد دامن ساختند، چنانکه خداوند به موسی امر نموده بود. ۲۷ ردا برای خدمت کردن، چنانکه خداوند به موسی امر فرموده بود. طلا و لاجورد و ارغوان و قرمز کتان نازک تایید شده، ساخت. ۲۷ و پیراهنها را برای هارون و پسرانش از کتان نازک از صنعت نساج ۳ و تنگه‌های نازک از طلا ساختند و تارها کشیدند تا آنها را کتان نازک و دستارهای زیبا را از ساختند. ۲۸ و عمامه را از کتان نازک و دستارهای زیبا را از صنعت طراز، چنانکه خداوند به موسی امر فرموده بود. ۳۰ و درمیان لاجورد و ارغوان و قرمز و کتان نازک به صنعت نساج ماهر کتان نازک، و زیرجامهای کتانی را از کتان نازک تایید شده. ۴ و کتفهای پیوسته شده برایش ساختند، که بر دو کتاب ۲۹ و کمربند را از کتان نازک تایید شده، و لاجورد و ارغوان و قرمز پیوسته شد. ۵ و زنار بسته شده‌ای که بر آن بود از همان پارچه از صنعت طراز، چنانکه خداوند به موسی امر فرموده بود. ۳۰ و واژ همان صنعت بود، از طلا و لاجورد و ارغوان و قرمز و کتان تنگه افسر مقدس را از طلای خالص ساختند، و بر آن کتابتی مثل نقش خاتم مرقوم داشتند: قدوسیت برای یهوه. ۲۱ و نازک تاییده شده، چنانکه خداوند به موسی امر فرموده بود. ۶ و سنگهای جرع مرصع در دو طوق طلا، و منقوش به نقش خاتم، لاجوردي بستند تا آن را بالای عمامه بینند، چنانکه خداوند به موافق نامهای بنی اسرائیل درست کردند. ۷ آنها را بر کتفهای ایفود نازک تاییده شده، چنانکه خداوند به موسی امر فرموده نصب کرد، تا سنگهای یادگاری برای بنی اسرائیل باشد، چنانکه خداوند به خداوند به موسی امر فرموده بود. ۸ و سینه بند را موافق کار ایفود از بود، عمل نمودند. ۳۳ و مسکن خیمه را نزد موسی آوردند، با همه صنعت نساج ماهر ساخت، از طلا و لاجورد و ارغوان و قرمز و اسبابش و تکمهها و تخته‌ها و پشت پندها و سوتونها و پایه هایش. کتان نازک تاییده شده. ۹ و آن مربع بود و سینه بند را دولای ساختند ۳۴ و پوشش از پوست قوچ سرخ شده و پوشش از پوست خزو و طلولش یک وجہ و عرضش یک وجہ دولای. ۱۰ و در آن چهار حجاب است. ۳۵ و تابوت شهادت و عصاها یش و کرسی رحمت. رسته سنگ نصب کردند، رسته‌ای از عقیق سرخ ویاقوت زرد و چراغدان طاهر و زمزد. این بود رسته اول. ۱۱ و رسته دوم از بهمنان و یاقوت کبود و چراغهایش، چراگهای آراسته شده و همه اسبابش، و روغن برای عقیق سفید. ۱۲ و رسته سوم از عین الهر و یشم و جمس است. روشنایی. ۲۸ و مذبح زین و روغن مسح و بخورمعطر و پرده یکی به اسم خود برای دوازده سبط. ۱۵ و بر سینه بند زنجیرهای میخهایش و همه اسباب خدمت مسکن که برای خیمه اجتماع. به دیوارهای طلا احاطه شده بود. ۱۴ و سنگها موافق نامهای عصاها یش و همه اسبابش و حوض و پایه اش. ۴۰ و پرده های بنی اسرائیل دوازده بود، مطابق اسمی ایشان، مثل نقش خاتم، هر صحن و سوتونها و پایه هایش و پرده دروازه صحن، وطنها یش و یکی به اسم خود برای دوازده سبط. ۱۵ و بر سینه بند زنجیرهای میخهایش و همه اسباب خدمت مسکن که برای خیمه اجتماع. تاییده شده، مثل کار طنابها از طلای خالص ساختند. ۱۶ و رختهای بافتی شده برای خدمت قدس، و رخت مقدس برای دو طوق زین و دو حلقه زین ساختند و دو حلقه را بر دو سر هارون کاهن، و رختها برای پسرانش تا کهانت نمایند. ۴۲ موافق سینه بند گذاشتند. ۱۷ و آن دو زنجیر تاییده شده زین رادر دو آنچه خداوند به موسی امر فرموده بود، بنی اسرائیل همچنین کار حلقه‌ای که بر سرهای سینه بند بود، گذاشتند. ۱۸ و دو سر دیگر را ساختند، و موسی تمام کار را ملاحظه کرد، و اینک موافق آن دو زنجیر را بر دوطوق گذاشتند، آنها را بر دو کتف ایفود آنچه خداوند امر فرموده بودساخته بودند، همچنین کرده بودند. و دریش نصب کردند. ۱۹ و دو حلقه زین ساختند، آنها را بر دو موسی ایشان را برکت داد.

۴۰ و خداوند موسی را خطاب کرده، گفت: «در غرمه اول مسکن خیمه اجتماع را بپریا نما. ۳ و تابوت شهادت را در آن بگذار. و حجاب را پیش تابوت پنهن کن. ۴ و خوان را در آرور گذاشتند. ۲۱ و سینه بند را به حلقه های ایفود به نوار لاجوردی بستند، تا بالای زنار ایفود باشد. و سینه بند از ایفود جدا نشود، چنانکه خداوند به موسی امر فرموده بود. ۲۲ و ردادی ایفود را از صنعت نساج، تمام لاجوردی ساخت. ۲۳ و دهنای در وسط را بود، مثل دهنی زره با حاشیه‌ای گردآگرد دهنی تاریده نشود. ۲۴ و بر دامن ردا، انارها از لاجورد و ارغوان و قرمز و کتان آن بزیر. ۸ و صحن را گردآگرد بپریا کن. و پرده دروازه صحن تاییده شده ساختند. ۲۵ وزنگوله‌ها از طلای خالص ساختند. و رایاپیز. ۹ و روغن مسح را گرفته، مسکن را با آنچه در آن است

مسح کن، و آن را با همه اسیابش تقدیس نما تا مقدس شود. بنی اسرائیل در همه مراحل خود کوچ می‌کردند.^{۳۷} و هرگاه ابر و مذبح قربانی سوختنی را با همه اسیابش مسح کرده، مذبح برمنی خاست، تاروز برخاستن آن، نمی‌کوچیدند.^{۳۸} زیرا که در راتقدیس نما. و مذبح، قدس اقدس خواهد بود. ۱۱ و حوض را با روز، ابر خداوند بر مسکن و در شب، آتش بر آن می‌بود، در نظر پایا ش مسح نموده، تقدیس کن. ۱۲ و هارون و پسرانش را نزد تمامی خاندان اسرائیل، در همه منزل ایشان.

دروازه خیمه اجتماع آورده، ایشان را به آب غسل ۵۵. ۱۳ و هارون را به رخت مقدس پوشان، و او را مسح کرده، تقدیس نما، تا برای من کهانت کند. ۱۴ و پسرانش را نزدیک آورده، ایشان را به پیراهنها پوشان. ۱۵ و ایشان را مسح کن، چنانکه پدر ایشان را مسح کرده تا برای من کهانت نماید. و مسح ایشان هر آینه برای کهانت ابدی در نسلهای ایشان خواهد بود.»^{۱۶} پس موسی موافق آنچه خداوند او امر فرموده بود کرد، و همچنین به عمل آورد. ۱۷ و واقع شد در غرہ ماه اول از سال دوم که مسکن برپا شد، ۱۸ و موسی مسکن را برپا نمود، و پایه هایش را بنهاد و تخته هایش را قایم کرد، و پشت بندھایش را گذاشت، و ستونهایش را برپانمود،^{۱۹} و خیمه را بالای مسکن کشید، و پوشش خیمه را بر زیر آن گسترانید، چنانکه خداوند به موسی امر نموده بود. ۲۰ و شهادت را گرفته، آن رادر تابوت نهاد، و عصاها را بر تابوت گذاارد، و کرسی رحمت را بالای تابوت گذاشت. ۲۱ و تابوت را به مسکن درآورد، و حجاب ستر را آویخته، آن را پیش تابوت شهادت کشید. چنانکه خداوند به موسی امر فرموده بود. ۲۲ و خوان را در خیمه اجتماع به طرف شمالی مسکن، پیرون حجاب نهاد. ۲۳ و نان را به حضور خداوند بر آن ترتیب داد، چنانکه خداوند به موسی امر فرموده بود. ۲۴ و چراغدان را در خیمه اجتماع، مقابل خوان به طرف جنوبی مسکن نهاد. ۲۵ و چراغها را به حضور خداوند گذاشت، چنانکه خداوند به موسی امر فرموده بود. ۲۶ و مذبح زرین را در خیمه اجتماع، پیش حجاب نهاد. ۲۷ و بخورمعطر بر آن سوزانید، چنانکه خداوند به موسی امر فرموده بود. ۲۸ و پرده دروازه مسکن را آویخت. ۲۹ و مذبح قربانی سوختنی را پیش دروازه مسکن خیمه اجتماع وضع کرد، و قربانی سوختنی و هدیه را بر آن گذرانید، چنانکه خداوند به موسی امر فرموده بود. ۳۰ و حوض رادر میان خیمه اجتماع و مذبح وضع کرد، آب برای شستن در آن بربخت. ۳۱ و موسی و هارون و پسرانش دست و پای خود را در آن شستند. ۳۲ وقتی که به خیمه اجتماع داخل شدند و نزد مذبح آمدند شست و شو کردند، چنانکه خداوند به موسی امر فرموده بود. ۳۳ و صحن را گردانید مسکن و مذبح برپا نمود، و پرده دروازه صحن را آویخت. پس موسی کار را به انجام رسانید. ۳۴ آنگاه ابر، خیمه اجتماع را پوشانید و جلال خداوند مسکن را بر ساخت. ۳۵ و موسی نتوانست به خیمه اجتماع داخل شود، زیاره ابر بر آن ساکن بود، و جلال خداوند مسکن را پرساخته بود. ۳۶ و چون ابر از بالای مسکن برمنی خاست،

لاویان

این از هدایای آتشین خداوند قدس اقدس است. ۴ و هرگاه

قریانی هدیه آردی پخته شده‌ای در تور بگذرانی، پس فرصلهای

۱ و خداوند موسی را خواند، و او را از خیمه اجتماع خطاب فطیر از آرد نرم سرشته شده به روغن، یا گرده های فطیر مالیده کرده، گفت: ۲ «بنی اسرائیل را خطاب کرده، به ایشان بگو: شده به روغن باشد. ۵ و اگر قریانی توهیدیه آردی بر ساج باشد، هرگاه کسی از شما قریانی نزد خداوند بگذراند، پس قریانی خود را پس از آرد نرم فطری سرشته شده به روغن باشد. ۶ و آن را پاره پاره از بیهایم یعنی از گاو یا از گوسفند بگذرانید. ۳ اگر قریانی او قریانی کرده، روغن بر آن بپریز. این هدیه آردی است. ۷ و اگر قریانی تو سوختنی از گاو باشد، آن را تربی عیب بگذارند، و آن را نزد در هدیه آردی تابه باشد از آرد نرم باروغن ساخته شود. ۸ و هدیه خیمه اجتماع بیاورد تا به حضور خداوند مقبول شود. ۴ و دست آردی را که از این چیزها ساخته شود نزد خداوند بیاور، و آن را پیش خود را بر سر قریانی سوختنی بگذارد، و براش مقبول خواهد شد تا کاهن بگذار، و او آن را نزد مذبح خواهد آورد. ۹ و کاهن از هدیه بجهت او کفاره کنند. ۵ پس گاو را به حضور خداوند ذبح نماید، آردی یادگاری آن را بردارد و بر مذبح بسوزاند. این هدیه آتشین و پسران هارون کهنه خون را نزدیک بیاورند، و خون را بر اطراف عطرخوشیو بجهت خداوند است. ۱۰ و بقیه هدیه آردی از آن مذبح که نزد خیمه اجتماع است پیاشند. ۶ و پوست قریانی هارون و پسرانش باشد. این از هدایای آتشین خداوند قدس اقدس سوختنی را بکند و آن را قطعه قطعه کنند. ۷ و پسران هارون کاهن است. ۱۱ «و هیچ هدیه آردی که بجهت خداوند می‌گذرانید با آتش بر مذبح بگذارند، و هیزم بر آتش بچینند. ۸ و پسران هارون خمیرمایه ساخته نشود، زیرا که هیچ خمیرمایه و عسل را برای کهنه قطعه‌ها و سر و پیه را بر هیزمی که بر آتش روی مذبح است هدیه آتشین بجهت خداوند نماید سوزانید. ۱۲ آنها را برای قریانی بچینند. ۹ و احشایش و پاچه هایش را به آب بشویند، و کاهن نویرها بجهت خداوند بگذارند، لیکن برای عطر خوشیو به مذبح همه را بر مذبح بسوزاند، برای قریانی سوختنی و هدیه آتشین و عطر برینارند. ۱۳ و هر قریانی هدیه آردی خود را به نمک نمکین کن، خوشبو بجهت خداوند. ۱۰ و اگر قریانی او از گله باشد خواه و نمک عهد خدای خود را از هدیه آردی خود بگذارند، با هر قریانی از گوسفند خواه از بزیجهت قریانی سوختنی، آن را نر بی عیب خود نمک بگذار. ۱۴ و اگر هدیه آردی نویرها بجهت خداوند بگذراند. ۱۱ و آن را به طرف شمالی مذبح به حضور خداوند ذبح بگذارانی، پس خوشه های برشته شده به آتش، یعنی بلغور حاصل نماید، و پسران هارون کهنه خونش را به اطراف مذبح بیاشند. نیکو بجهت هدیه آردی نویرهای خود بگذارند. ۱۵ و روغن بر آن ۱۲ و آن را با سرش و پیه‌اش قطعه قطعه کنند، و کاهن آنها را بزی و کنتر بر آن بپهی. این هدیه آردی است. ۱۶ و کاهن یادگاری برهیزمی که بر آتش روی مذبح است بچیند. ۱۳ و احشایش و آن رایعنی قدری از بلغور آن و از روغنش با تمامی کندرش بسوزاند. پاچه هایش را به آب بشویند، و کاهن همه را نزدیک بیاورد و این هدیه آتشین بجهت خداوند است.

بر مذبح بسوزاند، که آن قریانی سوختنی و هدیه آتشین و عطر ۳ «و اگر قریانی او ذیحه سلامتی باشد، اگر از رمه بگذراند خوشبو بجهت خداوند است. ۱۴ و اگر قریانی او بجهت خداوند قریانی سوختنی از مرغان باشد، پس قریانی خود را ازفاخته‌ها یا از خواه نر و خواه ماده باشد، آن را بی عیب به حضور خداوند جوجه های کوتور بگذراند. ۱۵ و کاهن آن را نزد مذبح بیاورد و سرش را ببیچد و بر مذبح بسوزاند، و خونش را بر پهلوی مذبح افسرده شود. ۱۶ و چینه دانش را با فضلات آن بپرون کرده، آن را بر جانب شرقی مذبح در جای خاکستر بینداز. ۱۷ و آن را از بگذراند، یعنی پیهی که احشنا را می‌پوشاند و همه پیه را که بر میان بالهایش چاک کند و از هم جدا نمکد، و کاهن آن را بر احشاست. ۴ و دو گرده و پیه که بر آنهاست که بر دو تهیگاه است، و سفیدی را که بر جگر است، با گرده‌ها جدا کند. ۵ و مذبح برهیزمی که بر آتش است بسوزاند، که آن قریانی سوختنی و پسران هارون آن را بر مذبح با قریانی سوختنی بر هیزمی که بر آتش هدیه آتشین و عطر خوشبو بجهت خداوند است. ۶

۲ «و هرگاه کسی قریانی هدیه آردی بجهت خداوند بگذراند، است. ۶ و اگر قریانی او برای ذیحه سلامتی بجهت خداوند از پس قریانی او از آرد نرم باشد، و روغن بر آن بزی و کنتر بر آن گله باشد، آن را زر یا ماده بی عیب بگذارند. ۷ اگر برای برینارند، ۲ و آن را نزد پسران هارون کهنه بیاورد، و یک مشت از آن قریانی خود بگذاراند، آن را به حضور خداوند نزدیک بیاورد. ۸ و بگیرید یعنی از آرد نرمش و روغنش باتمامی کندرش و کاهن آن دست خود را بر سر قریانی خود پنهان، و آن را نزد در خیمه اجتماع را برای یادگاری بسوزاند، تا هدیه آتشین و عطر خوشبو بجهت ذبح نماید، و پسران هارون خونش را به اطراف مذبح پیاشند. ۹ و خداوند باشد. ۳ و بقیه هدیه آردی از آن هارون و پسرانش باشد. از ذیحه سلامتی هدیه آتشین بجهت خداوند بگذراند، یعنی

پیهاش و تمامی دنبه را آن را از نزد عصعص جدا کنند، و پیهی که باشند. ۱۴ چون گناهی که کردند معلوم شود، آنگاه جماعت احشنا رامی پوشاند و همه پیه را که بر احشاست. ۱۰ و دوگرده گوسالهای ازمه برای قربانی گناه بگذراند و آن را پیش خیمه و پیهی که بر آنهاست که بر دو تهیگاه است وسفیدی را که اجتماع ییاورند. ۱۵ و مشابخ جماعت دستهای خود را بر سر بر جگر است با گردها جدا کند. ۱۱ و کاهن آن را بر مذبح گوساله به حضور خداوند بنهند، و گوساله به حضور خداوند ذبح بسوزاند. این طعام هدیه آتشین بجهت خداوند است. ۱۲ و اگر شود. ۱۳ و کاهن مسح شده، قدری از خون گوساله را به خیمه قربانی او برشاد پس آن را به حضور خداوند نزدیک ییاورد. ۱۴ و اجتماع درآورد. ۱۷ و کاهن انگشت خود را درخون فروپرد و آن را دست خود را برسرش بنهد و آن را پیش خیمه اجتماع ذبح نماید. به حضور خداوند پیش حجاب هفت مرتبه پیاش. ۱۸ و قدری از و پسран هارون خونش را به اطراف مذبح پیاشند. ۱۹ و قربانی خون رابر شاخه های مذبح که به حضور خداوند درخیمه اجتماع خود، یعنی هدیه آتشین را، بجهت خداوند از آن بگذراند، پیهی است بگذارد، و همه خون را برینیان مذبح قربانی سوختنی که نزد که احشنا رامی پوشاند و تمامی پیهی که بر احشاست. ۱۵ و در خیمه اجتماع است بریزد. ۱۹ و همه پیه آن را از آن برداشته، دوگرده و پیهی که بر آنهاست که بر دو تهیگاه است وسفیدی را بر مذبح بسوزاند. ۲۰ و با گوساله عمل نماید چنانکه با گوساله که بر جگر است با گردها جدا کند. ۱۶ و کاهن آن را بر مذبح قربانی گناه عمل کرد، همچنان با این بکند و کاهن برای ایشان بسوزاند. این طعام هدیه آتشین برای عطر خوشبوست. تمامی پیه کفاره کند، و آمرزیده خواهد شد. ۲۱ و گوساله را بیرون لشکرگاه از آن خداوند است. ۱۷ این قانون ابدی در همه پشتاهای شما در برده، آن را بسوزاند چنانکه گوساله اول را سوزانید. این قربانی گناه جمیع مسکنهاش شما خواهد بود که هیچ خون و پیه را نخورید.» ۲۲ «و هرگاه رئیس گناه کند، و کاری را که نباید کرد از جمیع نواهی پیهوه خدای خود سهو بکند و مجرم

۴ و خداوند موسی را خطاب کرده، گفت: «بنی اسرائیل را شود، ۲۳ چون گناهی که کرده است بر او معلوم شود، آنگاه بز نر خطاب کرده، بگو: اگرکسی سهو گناه کند، در هر کدام از نواهی بی عیب برای قربانی خود ییاورد. ۲۴ و دست خود را بر سر بز بنهد خداوند که نباید کرد، و به خلاف هریک از آنها عمل کند، ۲۵ اگر و آن را در جایی که قربانی سوختنی را ذبح کنند به حضور خداوند کاهن که مسح شده است گناهی وزد و قوم را مجرم سازد، پس ذبح نماید. این قربانی گناه است. ۲۵ و کاهن قدری از خون برای گناهی که کرده است، گوسالهای بی عیب از رمه برای قربانی گناه را به انگشت خود گرفته، بر شاخه های مذبح قربانی گناه نزد خداوند بگذراند. ۴ و گوساله را به درخیمه اجتماع سوختنی بریزد. ۲۶ و به حضور خداوند بیاورد، و دست خود را بر سر گوساله بنهد و همه پیه آن را مثل پیه ذیجنه سلامتی بر مذبح بسوزاند، و کاهن گوساله را به حضور خداوند ذبح نماید. ۵ و کاهن مسح شده از برای او گناهش را کفاره خواهد کرد و آمرزیده خواهد شد. ۲۷ «و خون گوساله گرفته، آن را به خیمه اجتماع درآورد. ۶ و کاهن هرگاه کسی از اهل زمین سهو گناه وزدو کاری را که نباید کرد از انگشت خود را در خون فرو برد، و به حضور خداوند پیش حجاب همه نواهی خداوند بکند و مجرم شود، ۲۸ چون گناهی که کرده قدس قدری از خون را هفت مرتبه پیاش. ۷ و کاهن قدری از خون است بر او معلوم شود، آنگاه برای قربانی خود بز ماده بی عیب را بر شاخه های مذبح بخور معطر که درخیمه اجتماع است، بجهت گناهی که کرده است ییاورد. ۲۹ و دست خود را بر سر به حضور خداوند پیاشد، و همه خون گوساله را بر بنیان مذبح قربانی گناه را در جای قربانی سوختنی ذبح قربانی سوختنی که به در خیمه اجتماع است بریزد. ۸ و تمیان پیه نماید. ۲۰ و کاهن قدری از خونش را به انگشت خود گرفته، آن را گوساله قربانی گناه، یعنی پیهی که احشنا را می پوشاند و همه پیه را بر شاخه های مذبح قربانی سوختنی بگذارد، و همه خونش را بر بنیان که بر احشاست از آن بدراد. ۹ و دو گرده و پیهی که بر آنهاست که برو تهیگاه است وسفیدی را که بر جگر است با گردها جدا کند. ۱۰ این چنانکه از کاو ذیجنه سلامتی برداشته می شود و کاهن خوشبو بجهت خداوند و کاهن تمیی گوشتیش با سرش و پاچه هایش و احشایش و سرگشیش، ییاورد آن راماده بی عیب ییاورد. ۳۳ و دست خود را بر سر قربانی ۱۲ یعنی تمامی گوساله را بیرون لشکرگاه در مکان پاک جای که گناه بنهد و آن را برای قربانی گناه در جایی که قربانی سوختنی خاکستر رامی ریزند ببرد، و آن را بر هیزم به آتش بسوزاند. در جایی ذبح می شود ذبح نماید. ۲۴ و کاهن قدری از خون قربانی گناه را به که خاکستر را می ریزند سوخته شود. ۱۳ «و هرگاه تمامی جماعت انگشت خود گرفته، بر شاخه های مذبح قربانی سوختنی بگذارد و اسرائیل سهو گناه کند و آن امر از چشمان جماعت مخفی باشد، همه خونش را بر بنیان مذبح بریزد. ۳۵ و همه پیه آن را جدا کند، و کاری را که نباید کرد از جمیع نواهی خداوند کرده، مجرم شده

چنانکه پیه بره ذیبیحه سلامتی جدا می شود، و کاهن آن را بر مذبح بدهد و کاهن برای وی به قرآنی جرم کفاره خواهد کرد، و بر هدایای آتشین خداوند بسوزاند، و کاهن برای او بجهت گناهی آمرزیده خواهد شد. ۱۷ واگر کسی گناه کند و کاری از جمیع که کرده است کفاره خواهد کرد و آمرزیده خواهد شد. نواهی خداوند که نپاید کرد بکند، و آن را نداند، پس مجرم است و متتحمل گناه خود خواهد بود. ۱۸ و قوچی بی عیب از گله موافق ۵ بشنوید، و او شاهد باشد خواه دیده و خواه دانسته، اگر براورد و نزد کاهن بیاورد، و کاهن برای وی غفلت او را که کرده اطلاع ندهد گناه او را متتحمل خواهد بود. ۶ یا کسی که هر چیز است کفاره خواهد کرد، و آمرزیده خواهد شد. ۱۹ این قرآنی جرم نجس را لمس کند، خواه لاش وحش نجس، خواه لاش بهمیه است البته نزد خداوند مجرم می باشد. «نجس، خواه لاش حشرات نجس، و از او مخفی باشد، پس نجس و مجرم می باشد. ۳ یا اگر نجاست آدمی را لمس کند، از ۴ و خداوند موسی را خطاب کرده، گفت: «اگر کسی گناه هر نجاست او که به آن نجس می شود، و از وی مخفی باشد، کند، و خیانت به خداوندورزد، و به همسایه خود دروغ گوید، چون معلوم شد آنگاه مجرم خواهد بود. ۴ و اگر کسی غفلت به درباره امانت یا رهن یا چیز دزدیده شده، یا مال همسایه خود را لبهای خود فسم خورد برای کردن کار بد یا کارنیک، یعنی در هر غصب نماید، ۳ یا چیز گمشده را یافته، درباره آن دروغ گوید، و چیزی که آدمی غفلت قسم خورد، و از او مخفی باشد، چون قسم دروغ بخورد، در هر کدام از کارهایی که شخصی در آنها گناه یا او معلوم شود آنگاه در هر کدام که باشد مجرم خواهد بود. کند. ۴ پس چون گناه ورزیده، مجرم شود، آنچه را که دزدیده یا ه و چون در هر کدام از اینها مجرم شد، آنگاه به آن چیزی که در آنچه را غصب نموده یا آنچه نزد او به امانت سپرده شده یا آن چیز آن گناه کرده است اعتراف بنماید. ۶ و قرآنی جرم خود را برای گم شده را که یافته است، رد بنماید. ۵ یا هر آنچه را که درباره آن گناهی که کرده است نزد خداوند بیاورد، یعنی ماده ای از گله قسم دروغ خورده، هم اصل مال را رد بنماید، وهم پیچ یک آن را برای یابزی بجهت قرآنی گناه، و کاهن برای وی گناهش را برآن اضافه کرده، آن را به مالکش بدهد، در روزی که جرم او کفاره خواهد کرد. ۷ و اگر دست او به قیمت بره نرسد، پس ثابت شده باشد. ۶ و قرآنی جرم خود را نزد خداوند بیاورد، یعنی قرآنی جرم خود را برای گناهی که کرده است دو فاخته یا دو قوچی بی عیب از گله موافق براورد تو برای قرآنی جرم نزد کاهن. جوجه کبوتر نزد خداوند بیاورد، یکی برای قرآنی گناه و دیگری ۷ و کاهن برای وی به حضور خداوند کفاره خواهد کرد و آمرزیده برای قرآنی سوختنی. ۸ و آنها را نزد کاهن بیاورد، و او آن را که هر کاری که کرده، و در آن مجرم شده است.»

برای قرآنی گناه است اول بگذراند و سرش را از گردنش بکند و آن ۸ و خداوند موسی را خطاب کرده، گفت: ۹ «هارون و پسرانش را دو پاره نکند، ۹ وقدری از خون قرآنی گناه را بر پهلوی مذبح را امر فرموده، بگو: این است قانون قرآنی سوختنی: که قرآنی پاشد، و باقی خون بر بنیان مذبح افسرده شود. این قرآنی گناه سوختنی تمامی شب تا صبح بر اشتدان مذبح باشد، و آتش مذبح است. ۱۰ و دیگری را برای قرآنی سوختنی موافق قانون بگذراند، بر آن افروخته بماند. ۱۰ و لباس کتان خود را پوشد، و کاهن برای وی گناهش را که کرده است کفاره خواهد کرد زیرچامه کتان بر بدن خود بیوشد، و خاکستر قرآنی سوختنی را که و آمرزیده خواهد داشد. ۱۱ و اگر دستش به دو فاخته یا دو جوجه بر مذبح به آتش سوخته شده، بودارد و آن را به یک طرف مذبح کبوتر نرسد، آنگاه قرآنی خود را برای گناهی که کرده است دهیک بگذراند. ۱۱ و لباس خود را بیرون کرده، لباس دیگر بیوشد، و ایفه آرد نم بر جهت قرآنی گناه بیاورد، و روغن برآن نهاد و کندر برآن خاکستر را بیرون لشکرگاه به جای پاک ببرد. ۱۲ و آتشی که بر نگذارد زیر قرآنی گناه است. ۱۲ و آن را نزد کاهن بیاورد و کاهن مذبح است افروخته باشد، و خاموش نشود و هر بامداد کاهن یک مشت از آن را برای یادگاری گرفته، بر هدایای آتشین خداوند هیزم برآن بسوزاند، و قرآنی سوختنی را بر آن مرتب سازد، و پیه بر مذبح بسوزاند. این قرآنی گناه است. ۱۳ و کاهن برای وی ذیبیحه سلامتی را بر آن بسوزاند، ۱۳ و آتش بر مذبح پیوسته افروخته گناهش را که در هر کدام از اینها کرده است کفاره خواهد کرد، و باشد، و خاموش نشود. ۱۴ و این است قانون هدیه آردی: آمرزیده خواهد شد، ومثل هدیه آردی از آن کاهن خواهد بود.» پسران هارون آن را به حضور خداوند بر مذبح بگذرانند. ۱۵ و از ۱۴ و خداوند موسی را خطاب کرده، گفت: ۱۵ «اگر کسی آن یک مشت از آرد نم هدیه آردی و ازوغنش با تمامی کندر که خیانت ورزد، و درباره چیزهای مقدس خداوند سهو گناه کند، بر هدیه آردی است بودارد، و بر مذبح بسوزاند، برای عطر خوشبو آنگاه قرآنی جرم خود را قوچی بی عیب از گله نزد خداوند موافق و یادگاری آن نزد خداوند. ۱۶ و باقی آن را هارون و پسرانش براورد، و به متقابلهای نقره مطابق متنقال قدس بیاورد، و این قرآنی بخورند. بی خمیرمایه در مکان قدس خوده شود، در صحن خیمه جرم است. ۱۶ و به عرض نقصانی که در چیز مقدس رسانیده اجتماع آن را بخورند. ۱۷ با خمیرمایه پخته نشود، آن را از هدایای است عوض بدهد، و پیچ یک بر آن اضافه کرده، و آن را به کاهن آتشین برای قسمت ایشان داده ام، این قدس اقدس است مثل

قریانی گناه و مثل قریانی جرم. ۱۸ جمیع ذکوران از پسران هارون ذیبحه سلامتی که کسی نزد خداوند بگذراند. ۱۲ اگر آن را برای آن را بخوبند. این فرضه ابدی در نسلهای شما از هدایای آتشین تشکرگذراند پس با ذیبحه تشرک، قصهای فطیرسرهش شده به خداوند است، هر که آنها را لمس کند مقدس خواهد بود.» ۱۹ و روغن، و نازکهای فطیر مالید شده به روغن، و از آرد نرم آمیخته خداوند موسی را خطاب کرده، گفت: «این است قریانی شده، قصهای سرشته شده به روغن را بگذراند. ۲۰ با قصهای هارون و پسرانش که در روز مسح کردن او نزد خداوند بگذرانند، نان خمیر مایه دار قریانی خود را همراه ذیبحه تشکر سلامتی خود دهیک ایفه آرد نرم برای هدایه آردی دائمی، نصفش در صبح و بگذراند. ۲۱ و از آن از هرقیانی یکی را برای هدایه افزایشی نزد نصفش در شام، ۲۲ و بر ساج با روغن ساخته شود و چون آمیخته خداوند بگذراند، و از آن آن کاهن که خون ذیبحه سلامتی را شد آن را پیاو و آن را به پاره های برشته شده برای هدایه آردی می پاشد خواهد بود. ۲۳ و گوشت ذیبحه تشکر سلامتی او در روز بجهت عطر خوشبو نزد خداوند بگذراند. ۲۴ و کاهن مسح شده قریانی وی خورده شود، چیزی از آن را تا صبح نگذارد. ۲۵ و که از پسرانش در جای او خواهد بود آن را بگذراند. این است اگر ذیبحه قریانی او نذری یا تبریعی باشد، در روزی که ذیبحه فرضه ابدی که تمامش نزد خداوند سوخته شود. ۲۶ و هر هدایه خود را می گذراند خورده شود، و باقی آن در فردا آن روز خورده آردی کاهن تمام سوخته شود و خورده نشود.» ۲۷ و خداوند شود. ۲۸ و باقی گوشت ذیبحه در روز سوم به آتش سوخته شود. موسی را خطاب کرده، گفت: «هارون و پسرانش را خطاب ۲۹ و اگرچیزی از گوشت ذیبحه سلامتی او در روز سوم خورده کرده، بگو: این است قانون قریانی گناه، در جایی که قریانی شود مقبول نخواهد شد و برای کسی که آن را گذرانید محسوب سوختنی ذبح می شود، قریانی گناه نیز به حضور خداوند ذبح شود. نخواهد شد، نجس خواهد بود. و کسی که آن را بخورد گناه این قدس اقداس است. ۳۰ و کاهنی که آن را برای گناه می گذراند خود را متتحمل خواهد شد. ۳۱ و گوشتی که به هر چیز نجس آن را بخورد، در مکان مقدس، در صحن خیمه اجتماع خورده بخورد، خورده نشود، به آتش سوخته شود، و هر که طاهر باشد از شود. ۳۲ هر که گوشتیش را لمس کند مقدس شود، و اگر خوشن بر آن گوشت بخورد. ۳۳ لیکن کسی که از گوشت ذیبحه سلامتی جامه ای پاشیده شود آنچه را که بر آن پاشیده شده است در مکان که برای خداوند است بخورد و نجاست او بر ایجاد، آن کس از مقدس بشوی. ۳۴ و ظرف سفالین که در آن پخته شود شکسته قوم خود منقطع خواهد شد. ۳۵ و کسی که هر چیز نجس را خواه شود و اگر در ظرف مسین پخته شود زدوده، و به آب شسته شود. نجاست آدمی، خواه بهیمه نجس، خواه هر چیز مکروه نجس ۳۶ و هر ذکری از کاهنان آن را بخورد، این قدس اقداس است. رالمس کند، و از گوشت ذیبحه سلامتی که برای خداوند شودتا در قدس کفاره نماید خورده نشود، به آتش سوخته شود. ۳۷ و هیچ قریانی گناه که از خون آن به خیمه اجتماع درآورده بخورد، آن کس از قوم خود منقطع خواهد شد.» ۳۸ و خداوند ۳۹ و هر ذکری از کاهنان آن را بخورد، در مکان مقدس خورده هر که ذیبحه سلامتی خود را برای خداوند بگذراند، را خطاب کرده، گفت: «بنی اسرائیل را خطاب کرده، بگو: هیچ پیه گاوو گوسفند و بی را مخبرید. ۴۰ اما په مردار و ۴۱ و این است قانون قریانی جرم؛ این اقدس اقداس است. پیه حیوان دریده شده برای هر کار استعمال می شود، لیکن هرگز ۴۲ در جایی که قریانی سوختنی را ذبح کنید، قریانی جرم را نیز خورده نشود. ۴۳ زیرا هر که پیه جانوری که از آن هدایه آتشین برای ذبح بکنند، و خوشن را به اطراف مذبح پاشند. ۴۴ و ازان همه خداوندی گذرانند بخورد، آن کس که خورد، از قوم خود منقطع پیاش را بگذراند، دنبه و پیه که احشا رامی پوشاند. ۴۵ و دو شود. ۴۶ و هیچ خون را خواه از مرغ خواه از بهایم در همه گرده و پیوه که بر آنهاست که بر دو تهیگاه است، و سفیدی مسکنهای خود مخورید. ۴۷ هر کسی که از هر قسم خون بخورد، را که بر جگر است، با گردها جدا کنند. ۴۸ و کاهن آنها را آن کس از قوم خود منقطع خواهد شد.» ۴۹ و خداوند موسی را برای هدایه آتشین بجهت خداوند بسوزاند. این قریانی جرم است. خطاب کرده، گفت: «بنی اسرائیل را خطاب کرده، بگو: ۵۰ و هر ذکری از کاهنان آن را بخورد، در مکان مقدس خورده هر که ذیبحه سلامتی خود را برای خداوند بگذراند، قریانی خود شود. این قدس اقداس است. ۵۱ «قریانی جرم مانند قریانی گناه را از ذیبحه سلامتی خود نزد خداوند بیاورد. ۵۲ پدستهای خود است. آنها را یک قانون است. کاهنی که به آن کفاره کند از آن هدایای آتشین خداوند را بیاورد، پیه را با سینه بیاورد تا سینه بجهت او خواهد بود. ۵۳ و کاهنی که قریانی سوختنی کسی را گذراند، آن هدایه جنبانیدنی به حضور خداوند جنبانیده شود. ۵۴ و کاهن کاهن پوست قریانی سوختنی را که گذرانید برای خود نگه دارد. پیه را بر مدبح بسوزاند، و سینه از آن هارون و پسرانش خواهد ۵۵ و هر هدایه آردی که در تنور پخته شود و هرچه بر تابه یا ساج بود. ۵۶ و ران راست را برای هدایه افزایشی از ذبایح سلامتی خود ساخته شود از آن کاهن که آن را گذرانید خواهد بود. ۵۷ و هر به کاهن بدھید. ۵۸ آن کس از پسران هارون که خون ذیبحه هدایه آردی، خواه به روغن سرشته شده، خواه خشک، از آن همه سلامتی و پیه را گذرانید، ران راست حصه وی خواهد بود. ۵۹ زیرا پسران هارون بی تفاوت یکدیگر خواهد بود. ۶۰ و این است قانون

سینه جنبانیدنی و ران افراشتنی را از بنی اسرائیل از ذبایح سلامتی ۱۸ پس قوچ قربانی سوختنی را نزدیک آورد، و هارون و پسرانش ایشان گرفتم، و آنها را به هارون کاهن و پسرانش به فریضه ابدی دستهای خود را بر سر قرق نهادند. ۱۹ و آن را ذبح کرد، و موسی از جانب بنی اسرائیل دادم.» ۲۵ این است حصه مسح هارون خون را به اطراف مذبح پاشید. ۲۰ وقوچ را قطعه قطعه کرد، و حصه مسح هارون خداوند، در روزی که موسی سر و قطعه‌ها و چربی را سوزانید. ۲۱ و احشا و پاچه‌ها را ایشان را نزدیک آورد تا برای خداوند کهانت کنند. ۲۶ که خداوند به آب شست و موسی تمامی قوچ را بر مذبح سوزانید. ۲۲ پس امر فرمود که به ایشان داده شود، در روزی که ایشان را از میان قوچ دیگر یعنی قوچ تخصیص را نزدیک آورد، و هارون و پسرانش بنی اسرائیل مسح کرد، این فریضه ابدی در نسلهای ایشان است. دستهای خود را بر سر قوچ نهادند. ۲۳ و آن را ذبح کرد، و موسی ۳۷ این است قانون قربانی سوختنی و هدیه آردي و قربانی گناه و قدری از خونش را گرفته، بر نزمه گوش راست هارون و بر شست قربانی جرم و قربانی تقدیس و ذیحه سلامتی، ۳۸ که خداوند به دست راست او، و بر شست پای راست او مالید. ۴۴ و پسران موسی در کوه سینا امر فرموده بود، درروزی که بنی اسرائیل را مامور هارون را نزدیک آورد، و موسی قدری از خون را بر نزمه گوش راست فرمود تا قربانی های خود را نزد خداوند بگذرانند در صحرای سینا. ایشان، و بر شست دست راست ایشان، و بر شست پای راست ایشان مالید، و موسی خون را به اطراف مذبح پاشید. ۲۵ و پیه و دنبه و همه پیه را که بر احشاست، وسفیدی چگر و دو گرده پسرانش را با او و رختها روغن مسح و گوساله قربانی گناه و دو قوچ و سبدانان فطیر را بگیر. ۳ و تمامی جماعت را به حضور خداوندپود، یک قرص فطیر و یک قرص نان روغنی و یک نازک گرفت، و آنها را بر پیه و بر ران راست نهاد. ۲۷ و همه این امر فرموده بود به عمل آورد، و جماعت به در خیمه اجتماعی جمع شدند. ۵ و موسی به جماعت گفت: «این است آنچه هدیه جنبانیدنی به حضور خداوند بجهنمید. ۲۸ و موسی آنها را خداوند فرموده است که کرده شود.» ۶ پس موسی هارون و پسرانش از دستهای ایشان گرفته، بر مذبح بالای قربانی سوختنی سوزانید. را نزدیک آورد، و ایشان را به آب غسل داد. ۷ و پیراهن را بر او پوشانید و کمریند رابر او بست، و او را به ردا ملبس ساخت، و بود. ۲۹ و موسی سینه را گرفته، آن را به حضور خداوندپیه هدیه ایغود رابر او گذاشت و زنار ایغود را بر او بسته، آن را بر وی استوار چنبانیدنی چسبانید، و از قوچ تخصیص، این حصه موسی بود ساخت ۸ و سینه بند را بر او گذاشت و او را در سینه چنانکه خداوند موسی را امر فرموده بود. ۹ و عمامه را بر سرش نهاد، و بر عمامه در پیش آن بند گذارد. ۱۰ و موسی روغن مسح را گرفته، مسکن و آنچه را که در آن بود مسح کرده، آنها را تقدیس نمود. ۱۱ و قدری از آن را بر مذبح هفت مرتبه پاشید، و مذبح و همه اسبابش و حوض و پایه اش را مسح کرد، تا آنها را تقدیس نماید. ۱۲ و قدری از آنجا بخورید، چنانکه امر فرموده، گفتم که هارون و پسرانش آن را روغن مسح را بر سر هارون ریخته، او را مسح کرد تا او را تقدیس بخورند. ۱۳ و موسی پسران هارون را نزدیک آورد، بر ایشان پیراهنها خیمه اجتماع هفت روز بیرون مروری تاوری که ایام تخصیص شما را پوشانید و کمریندها را بر ایشان بست و کلاهها رابر ایشان نهاد. تمام شود، زیرا که در هفت روز شما را تخصیص خواهد کرد. ۱۴ چنانکه امروز کرده شده است، همچنان خداوند امر فرمود که بشود تا برای شما کفاره گردد. ۱۵ پس هفت روز نزد در خیمه قربانی گناه نهادند. ۱۶ و آن را ذبح کرد، و موسی خون را گرفته، اجتماع روز و شب بمانید، و امر خداوند را نگاه دارد میاد ابیرید، برشاخهای مذبح به هر طرف به انگشت خود مالید، و مذبح زیرا همچنین مامور شده‌ام.» ۱۷ و هارون و پسرانش همه کارهای را ظاهر ساخت، و خون را پرینیان مذبح ریخته، آن را تقدیس نمود تا برایش کفاره نماید. ۱۸ و همه پیه را که بر احشا بود وسفیدی چگر و دو گرده و پیه آنها را گرفت، و موسی آنها را بر ۱۹ واقع شد که در روز هشتم، موسی هارون و پسرانش و مذبح سوزانید ۲۰ و گوساله پیوستش و گوشتش و سرگیش را بیرون مشایخ اسرائیل را خواند. ۲۱ و هارون را گفت: «گوساله‌ای نزینه ازلشکرگاه به آتش سوزانید، چنانکه خداوند موسی را امر فرموده بود. برای قربانی گناه، و قوچی بجهت قربانی سوختنی، هر دو رای

عیب بگیر، و به حضور خداوند بگذران. ۳ و بنی اسرائیل را خطاب ۱۰ و ناداب و ایهו پسران هارون، هر یکی مجمره خود کرده، بگو: پر غاله نزینه برای قربانی گناه، و گوساله و برمای هر را گرفته، آتش بر آنهانهادن. و بخور بر آن گذاشته، آتش غریبی دو یک ساله و بی عیب برای قربانی سوختنی بگیرید. ۴ و گاوی که ایشان را نفرموده بود، به حضور خداوند نزدیک آوردند. و ۲ و قوچی برای ذبیحه سلامتی، تا به حضور خداوند ذبح شود، و آتش از حضور خداوند به در شده، ایشان را بعلید، و به حضور هدیه آردی سرشته شده به روغن را، زیرا که امروز خداوند بر شما خداوند مردند. ۳ پس موسی به هارون گفت: «این است آنچه ظاهر خواهد شد.» ۵ پس آنچه را که موسی امر فرموده بود پیش خداوند فرموده، و گفته است که از آنانی که به من نزدیک آیند خیمه اجتماع آوردن. و تمامی جماعت نزدیک شده، به حضور تقdis خواهم شد، و در نظر تمامی قوم جلال خواهم خداوند ایستادند. ۶ و موسی گفت: «این است کاری که خداوند یافت.» پس هارون خاموش شد. ۴ و موسی میشائل و الصافان، امر فرموده است که بکنید، و جلال خداوند بر شما ظاهر خواهد پسران عربیل عمومی هارون را خوانده، به ایشان گفت: «نزدیک شد.» ۷ و موسی هارون را گفت: «نزدیک مذبح یا و قربانی آمده، برادران خود را از پیش قدس بیرون لشکرگاه ببرید.» ۵ پس گناه خود و قربانی سوختنی خود را بگذران، و برای خود و برای نزدیک آمده، ایشان را در پراهنهای ایشان بیرون لشکرگاه بردند، قوم کفاره کن، و قربانی قوم را بگذران و بجهت ایشان کفاره چنانکه موسی گفته بود. ۶ و موسی هارون و پسرانش العازار و کن، چنانکه خداوند امر فرموده است.» ۸ و هارون به مذبح ایتمار را گفت: «مويهای سرخود را باز مکنید و گریان خود را نزدیک آمده، گوساله قربانی گناه را که برای خودش بود ذبح کرد. چاک مزیندمبادا بمیرید. و غضب بر تمامی جماعت بشود. اما ۹ و پسران هارون خون را نزد او آوردند و انگشت خود را به خون برادران شما یعنی تمام خاندان اسرائیل بجهت آتشی که خداوند فرو برده، آن را بر شاخهای مذبح مالید و خون را بر بنیان مذبح افروخته است ماتم خواهند کرد. ۷ و از در خیمه اجتماع بیرون ریخت. ۱۰ و پیه و گردها و سفیدی جگر از قربانی گناه را بر مروید مبادا بمیرید، زیرا روغن مسح خداوند برشماست.» پس به مذبح سوزانید، چنانکه خداوند موسی را امر فرموده بود. ۱۱ و حسب آنچه موسی گفت، کردند. ۸ و خداوند هارون را خطاب گوشت و پوست را بیرون لشکرگاه به آتش سوزانید. ۱۲ و قربانی کرده، گفت: «تقو پسرانت با تو چون به خیمه اجتماع داخل سوختنی را ذبح کرد، و پسران هارون خون را به او سپرندند، و آن را شوید شراب و مسکری منوشید مبادا بمیرید. این است فرضه ابدی به اطراف مذبح پاشید. ۱۳ و قربانی را به قطعه هایش و سرش به در نسلهای شما. ۱۰ و تا در میان مقدس و غیرمقدس و نجس و او سپرندند، و آن را بر مذبح سوزانید. ۱۴ و احشا و پاچها را طاهر تبیزدیده، ۱۱ و تا به بنی اسرائیل همه فراضی را که خداوند شست و آنها را بر قربانی سوختنی بر مذبح سوزانید. ۱۵ و قربانی بدست موسی برای ایشان گفته است، تعليم دهید.» ۱۲ و موسی قوم راندیک آورده، و بر قربانی گناه را که برای قوم بود گرفته، آن به هارون و پسرانش العازار و ایتمار که باقی بودند گفت: «هدیه را ذبح کرد و آن را مثل اولین برای گناه گذرانید. ۱۶ و قربانی آردی که از هدایای آتشین خداوند مانده است بگیرید، و آن را سوختنی را نزدیک آورده، آن را به حسب قانون گذرانید. ۱۷ و بخمیرایه نزد مذبح بخورید زیرا قدس اقدس است. و آن را هدیه آردی راندیک آورده، مشتی از آن برداشت، و آن را علاوه بر در مکان مقدس بخورید زیرا ایشان که از هدایای آتشین خداوند این قربانی سوختنی صبح بر مذبح سوزانید. ۱۸ و گاو و قوچ ذبیحه حصه تو و حصه پسران توست چنانکه مامور شده‌ام. ۱۹ و سینه سلامتی را که برای قوم بود ذبح کرد، و پسران هارون خون را به او جنبانیدنی و ران افراشتنی را تو و پسرانت و دخترانت با تو در سپرندند و آن را به اطراف مذبح پاشید. ۱۹ و پیه گاو و دنبه قوچ و جای پاک بخورید، زیرا ایشان از ذبایح سلامتی بنی اسرائیل برای آنچه اشنا را می‌پوشاند و گردها و سفیدی جگر را. ۲۰ و پیه را بر حصه تو و حصه پسرانت داده شده است. ۱۵ ران افراشتنی و سینه‌ها نهادند، و پیه را بر مذبح سوزانید. ۲۱ و هارون سینه‌ها سینه جنبانیدنی را با هدایای آتشین پیه بیاورند، تا هدیه جنبانیدنی و ران راست را برای هدیه جنبانیدنی به حضور خداوند جنبانید، به حضور خداوند جنبانیده شود، و از آن تو و از آن پسرانت چنانکه موسی امر فرموده بود. ۲۲ پس هارون دستهای خود را به خواهید بود، به فرضه ابدی چنانکه خداوند امر فرموده است.» سوی قوم برافاشته، ایشان را برکت داد، و از گذرانیدن قربانی گناه ۱۶ و موسی بر قربانی گناه را طلبید و اینک سوخته شده بود، و قربانی سوختنی و ذبایح سلامتی بزیر آمد. ۲۳ و موسی و هارون به پس بر العازار و ایتمار پسران هارون که باقی بودند خشم نموده، خیمه اجتماع داخل شدند، و پیرون آمده، قوم را برکت دادند و گفت: «چرا قربانی گناه را در مکان مقدس نخوردید؟ زیرا که جلال خداوند جمیع قوم ظاهر شد.» ۲۴ و آتش از حضور خداوند آن قدس اقدس است، و به شما داده شده بود تاگناه جماعت را بیرون آمده، قربانی سوختنی و پیه را بر مذبح بلعید، و چون تمامی برداشته، برای ایشان به حضور خداوند کفاره کنید. ۱۸ اینک خون آن به اندرون قدس آورده نشد، البتہ می‌باشد آن را در قدس

خوردہ باشید، چنانکه امر کرده بودم.» ۱۹ هارون به موسی گفت: چهار پامی روند، اینها برای شما نجس‌اند، هرکه لاش آنها را لمس «اینک امروز قربانی گناه خود و قربانی سوختنی خود را به حضور کند تا شام نجس باشد. ۲۰ و هرکه لاش آنها را بردارد، رخت خداوند گذرانیدند، و چنین چیزها بر من واقع شده است، پس خود را بشوید و تا شام نجس باشد. اینها برای شما نجس‌اند. اگر امروز قربانی گناه را می‌خوردم آیا منظور نظر خداوند می‌شد؟» ۲۱ «و از حشراتی که بر زمین می‌خزند اینهایاری شما نجس‌اند: موش کور و موش و سوسمار به اجناس آن، ۲۰ و دله و ورل و چون موسی این راشنید، در نظرش پسته آمد.

۱۱ و خداوند موسی و هارون را خطاب کرده، به ایشان گفت: ۲ «بنی اسرائیل راخطاب کرده، بگویید: اینها حیواناتی هستند که می‌باید بخورید، از همه بهایمی که بر روی زمین آند. هر ظرف چوی، خواه رخت، خواه چرم، خواه جوال؛ هر طرفی که ۳ هر شکافته سم که شکاف تمام دارد و نشخوار کننده‌ای از در آن کار کرده شود در آب گذاشته شود و تا شام نجس باشد، بهایم، آن را بخورید. ۴ اما از نشخوار کننده‌گان و شکافگان سم پس طاهرخواهد بود. ۳۳ و هر ظرف سفالین که یکی از اینهادر اینها رامخورید، یعنی شتر، زیرا نشخوار می‌کند لیکن شکافته سم آن بیفت آنچه در آن است نجس باشد و آن را بشکنید. هر نیست، آن برای شما نجس است. ۵ وونک، زیرا نشخوار می‌کند خوارک در آن که خودره شود، اگرآب بر آن ریخته شد نجس اما شکافته سم نیست، این برای شما نجس است. ۶ و خروش، باشد، و هر مشروی که آشامیده شود که در چنین ظرف است زیرا نشخوار می‌کند ولی شکافته سم نیست، این برای شما نجس نجس باشد. ۷ و خوک، زیرا شکافته سم است و شکاف تمام دارد لیکن نشخوار نمی‌کند، این برای شما نجس است. ۸ از گوشت آنهمخورید و لاش آنها را لمس مکنید، اینها برای شما نجس‌اند. آب باشد طاهر است لیکن هرکه لاش آنها را لمس کند نجس ۹ از همه آنچه در آب است اینها را بخورید، هرچه پر و فلس دارد در آب خواه دردریا خواه در نهرها، آنها را بخورید. ۱۰ و کاشته شود بیفتده‌تار است. ۲۸ لیکن اگر آب بر تخم ریخته هرچه پر و فلس ندارد در دریا یا در نهرها، از همه حشرات آب و شود و پاره‌ای از لاش آنها بر آن بیفت، این برای شمانجس باشد. همه جانورانی که در آب می‌باشند، اینها نزد شما مکروه باشند. ۱۱ البته نزد شما مکروه‌اند، از گوشت آنها مخورید و لشهای آنها را مکروه دارید. ۱۲ هرچه در آبها پر و فلس ندارد نزد شما مکروه خواهد بود. ۱۳ و از مرغان اینها را مکروه دارید، خورده نشوند، زیرا مکروه‌اند، عقاب و استخوان خوار و نرسیحر. ۱۴ و کرکس و حشراتی که بر زمین می‌خزد مکروه است؛ خورده نشود. ۱۵ و غراب به اجناس آن. ۱۶ و شترمغ هرچه بر شکم راه رودو هرچه بر چهارپا راه رود و هرچه پایهای و جعد و مغ دریانی و باز به اجناس آن. ۱۷ و بوم و غواص و زیاده دارد، یعنی همه حشراتی که بر زمین می‌خزند، آنها را مخورید بوتیمار. ۱۸ و قاز و مرغ سقا و رخم. ۱۹ و لقلق و کلنگ به زیرا که مکروه‌اند. ۲۰ خویشتن را به هر حشراتی که می‌خزد مکروه اجناس آن و هدهد و شبیره. و همه حشرات بالدار که بر چهارپا می‌روند برای شما مکروه‌اند. ۲۱ لیکن اینها را بخورید از همه حشرات بالدار که بر چهار پا می‌روند، هر کدام که بر پایهای خود ساقها برای جستن بر زمین دارند. ۲۲ از آن قسم اینها را بخورید. ملخ به اجناس آن و دبا به اجناس آن و حرجون به اجناس آن و حدب به اجناس آن. ۲۳ و سایر حشرات بالدار که چهار پا دارند برای شما مکروه‌اند. ۲۴ از آنها نجس می‌شود، هرکه لاش آنها را لمس کند تا شام نجس باشد. ۲۵ و هرکه چیزی از لاش آنها را بردارد، رخت خود را بشوید و تا شام نجس باشد. ۲۶ و هزپیمه‌ای که شکافته سم باشد لیکن شکاف تمام ندارد و نشخوار نکند اینها برای شما نجستند، و هرکه آنها را لمس کند نجس است. ۲۷ و هرچه برکف پا رود از همه جانورانی که بر را خطاب کرده، گفت: ۲ «بنی اسرائیل

آنگاه هفت روز نجس باشد، موافق ایام طمث حیضش نجس تطهیر آن مبتلا حکم دهد. چونکه همه بدنش سفید شده است، باشد. ۳ و در روز هشتم گوشت غلغله اومخون شود. ۴ و سی طاهر است. ۱۴ لیکن هن ورقی که گوشت زنده در او ظاهر شود، و سه روز در خون تطهیر خود بماند، و هیچ چیز مقدس را لمس نجس خواهد بود. ۱۵ و کاهن گوشت زنده را ببیند و حکم به ننماید، و به مکان مقدس داخل نشود، تا ایام طهرش تمام شود. نجاست او بدهد. این گوشت زنده نجس است زیرا که برص ۱۶ و اگر دختری بزاید، دو هفته برسحب مدت طمث خود نجس است. ۱۷ و اگر گوشت زنده به سفیدی پرگرد نزد کاهن بیاید. باشد، و شست و شش روز در خون تطهیر خود بماند. ۱۸ و کاهن او را ملاحظه کند و اگر آن بالا به سفیدی مبدل شده چون ایام طهرش برای پسر یا دختر تمام شود، برای یک ساله است، پس کاهن به طهارت آن مبتلا حکم دهد زیرا طاهر است. برای قربانی سوختنی و جوجه کبوتر یا فاختهای برای قربانی گناه «و گوشتی که در پوست آن دمل باشد و شفا باید، ۱۹ و در به در خیمه اجتماع نزد کاهن بیاورد. ۲۰ و آن را به حضور جای دمل آماس سفید یا لکه برآ سفید مایل به سرخی پدید آید، خداوند خواهد گلارنید، و برایش کفاره خواهد کرد، تا از چشمme آن را به کاهن بنماید. ۲۱ و کاهن آن را ملاحظه نماید و اگر از خون خود طاهر شود. این است قانون آن که بزاید، خواه پسر خواه پوست گودتر بنماید و موى آن سفید شده، پس کاهن به نجاست دختر. ۲۲ و اگر دست او به قیمت بره نرسد، آنگاه دو فاخته یا دو او حکم دهد. این بالای برص است که از دمل درآمده است. جوجه کبوتر پکرید، یکی برای قربانی سوختنی و دیگری برای قربانی ۲۲ و اگر کاهن آن را باییند و اینک موى سفید در آن نباشد و گودتر گناه. و کاهن برای وی کفاره خواهد کرد، و طاهر خواهد شد». از پوست هم نباشد و کم رنگ باشد، پس کاهن او را نجاست او نگاه دارد. ۲۳ و اگر در پوست پهنه شده، کاهن به نجاست او خداوند موسی و هارون را خطاب کرده، گفت: حکم دهد. این بالا می باشد. ۲۴ و اگر آن لکه برآ در جای ۲۴ «چون شخصی را در پوست بدنش آماس یا قوبایا لکهای برآ خود مانده، پهنه نشده باشد، این گری دمل است. پس کاهن به بشود، و آن در پوست بدنش مانند بالای برص باشد، پس او را نزد طهارت وی حکم دهد. ۲۵ یا گوشتی که در پوست آن داغ آتش هارون کاهن یا نزد یکی از پسرانش که کهنه باشند بیاورند. ۲۶ و باشد و از گوشت زنده آن داغ، لکه برآ سفید مایل به سرخی یا کاهن آن بالا را که در پوست بدنش باشد ملاحظه نماید. اگر مو سفید پدید آید، ۲۷ پس کاهن آن را ملاحظه نماید. اگر مو در لکه در بلاسفید گردیده است، و نمایش بلا از پوست بدنش گودتر برآ سفید گردیده، و گودتر از پوست بنماید این برص است که از باشد، بالای برص است، پس کاهن او را باییند و حکم به نجاست داغ درآمده است. پس کاهن به نجاست او حکم دهد زیرا بالای او بددهد. ۲۸ و اگر آن لکه برآ در پوست بدنش سفید باشد، و از برص است. ۲۹ و اگر کاهن آن را ملاحظه نماید و اینک در لکه پوست گودتر ننماید، و موى آن سفید نگردیده، آنگاه کاهن آن برآ موی سفید نباشد و گودتر از پوست نباشد و کم رنگ باشد، مبتلا را هفت روز نگاه دارد. ۳۰ و روزه قدم کاهن او را ملاحظه کاهن او را هفت روز نگاه دارد. ۳۱ و در روز هفتم کاهن او را نماید، و اگر آن بالا در نظرش ایستاده باشد، و بالا در پوست پهنه ملاحظه نماید. اگر در پوست پهنه شده، کاهن به نجاست وی نشده، پس کاهن او را هفت روز دیگر نگاه دارد. ۳۲ و در روز هفتم حکم دهد. این بالای برص است. ۳۳ و اگر لکه برآ در جای کاهن او را باز ملاحظه کند، و اگر بالا کم رنگ شده، و در خود مانده، در پوست پهنه نشده باشد و کم رنگ باشد، این پوست پهنه نگشته است، کاهن حکم به طهارت شد. آن قوبایا آماس داغ است. پس کاهن به طهارت وی حکم دهد. این گری رخت خودرا بشوید و طاهر باشد. ۳۴ و اگر قوبایا در پوست داغ است. «و چون مرد یا زن، بالای در سر یا در زنخ داشته بپهن شود بعد از آن که خود را به کاهن برای تطهیر نموده، پس بار باشد، پس کاهن به نجاست او برص است. ۳۵ و چون بلای برص در کسی باشد او را نزد کاهن کاهن بالای سعفه را بیند، اگر گودتر از پوست ننماید و موى سیاه بیاورند. ۳۶ و کاهن ملاحظه نماید اگر آماس سفید در پوست در آن نباشد، پس کاهن آن مبتلا سعفه را هفت روز نگاه دارد. باشد، و موى را سفید کرده، و گوشت خام زنده در آماس باشد، ۳۷ و در روزه قدم کاهن آن بالا را ملاحظه نماید. اگر سعفه پهنه ۳۸ این در پوست بدنش برص مزمن است. کاهن به نجاستش نشده، و موى زرد در آن نباشد و سعفه گودتر از پوست ننماید، حکم دهد و او را نگاه ندارد زیرا که نجس است. ۳۹ و اگر برص آنگاه موى خود را بپرشاد لیکن سعفه را نتراشد و کاهن آن در پوست بسیار پهنه شده باشد و برص، تمامی پوست آن مبتلا را مبتلا سعفه را بازهفت روز نگاه دارد. ۴۰ و در روز هفتم کاهن از سر تا پا هرجایی که کاهن بشکردد، پوشانیده باشد، ۴۱ پس سعفه را ملاحظه نماید. اگر سعفه در پوست پهنه نشده، و از کاهن ملاحظه نماید اگر برص تمام بدن را فروگرفته است، به

پوست گودتر ننماید، پس کاهن حکم به طهارت وی دهد و او آن را به آتش بسوزان. این خوره است، خواه فرسودگی آن در درون رخت خود را بشوید و ظاهر باشد. ۳۵ لیکن اگر بعد از حکم به باشد یا دربریون. ۵۶ و چون کاهن ملاحظه نماید، اگر با عذر طهارت شعفه در پوست پهن شود، ۳۶ پس کاهن او راملاحظه شستن آن کم رنگ شده باشد، پس آن را از رخت باز از چرم خواه از نماید. اگر سعفه در پوست پهن شده باشد، کاهن موی زرد را تار خواه از پود، پاره کند. ۵۷ و اگر باز در آن رخت خواه در تار نجودی، او نجس است. ۳۷ اما اگر در نظرش سعفه ایستاده باشد، خواه در پود، یا در هر ظرف چرمی ظاهر شود، این برآمدن برص و موی سیاه از آن درآمده، پس سعفه شفا یافته است. او ظاهر است. آنچه را که بلا دارد به آتش بسوزان. ۵۸ و آن رخت خواه است و کاهن حکم به طهارت وی بددهد. ۳۸ «و چون مرد یا زن تار و خواه پود، یا هر ظرف چرمی را که شسته‌ای و بلا از آن رفع در پوست بدن خودلکه های براق یعنی لکه های براق سفید داشته شده باشد، دوباره شسته شود و ظاهر خواهد بود.» ۵۹ این است باشد، ۳۹ کاهن ملاحظه نماید. اگر لکه‌ها در پوست بدن ایشان قانون بلای برص در رخت پشمین یا پنهایی خواه در تار خواه در کم رنگ و سفید باشد، این بھق است که از پوست درآمده. او پود، یا در هر ظرف چرمی برای حکم به طهارت یا نجاست آن.

ظاهر است. ۴۰ و کسی که موی سر او ریخته باشد، او اقعی است، ۱۴ و خداوند موسی را خطاب کرده، گفت: «این است و ظاهر می‌باشد. ۴۱ و کسی که موی سر او از طرف پیشانی ریخته باشد، او اصلع است، و ظاهری می‌باشد. ۴۲ و اگر در سر کل او یا پیشانی کل اوسفید مایل به سرخی باشد، آن برص است که از سر کل او یا پیشانی کل او درآمده است. ۴۳ پس کاهن او را ملاحظه کند. اگر بلای برص از مخصوص رفع شده باشد، ۴ کاهن حکم بددهد که برای آن کسی که باید تطهیر شود، دوغنجشک زنده طاهر، و چوب ارز و قرمز و زوفاگیرکن. ۵ و کاهن امر کند که یک گنجشک را در ظرف سفالین بر بالای آب روان بکشند. ۶ و اما گنجشک زنده را با چوب ارز و قرمز و زوفا بگیردو آنها را با گنجشک زنده به خون وی در سرش است. ۴۵ و اما مخصوص که این بلا را دارد، گربان گنجشکی که برآب روان کشته شده، فرو برد. ۷ و بر کسی که اچاک شده، و موی سراو گشاده، و شارهای او پوشیده شود، و ازبرس باید تطهیر شود هفت مرتبه پاش، و حکم به طهارت شندا کنند نجس. ۴۶ و همه روزهایی که بلا دارد، البته نجس خواهد بود، و تهبا بماند و مسکن او بیرون لشکرگاه باشد. ۴۷ و ریختنی که بلای برص داشته باشد، خواه رخت پشمین خواه رخت پنهایی، ۴۸ خواه در تارو خواه در پود، چه از پشم و چه از پنه و لشکرگاه داخل شود، لیکن تا هفت روز بیرون خیمه خود بماند. چه از چرم، یا از هر چیزی که از چرم ساخته شود، اگر آن بلا مایل به سزی یا به سرخی باشد، در رخت یا در چرم، خواه در تار خود، یعنی تمامی موی خود را بشوید، و تمامی موی خود را برداش، و به آب غسل کند، و ظاهر خواهد شد. و بعد از آن به هشتمن دو بره نرینه بی عیب، و یک بره ماده یک ساله بی عیب، و در روز هفتم تمامی موی خود را برداش از سر و ریش و آبروی سه عشر آرد نرم سرشته شده به روغن، برای هدیه آردی، و یک خواه در تار خواه در پود، یا در چرم در هر کاری که چرم برای آن کس را که باید تطهیر شود، با این چیزها به حضور خداوند نزد استعمال می‌شود، این برص مفسد است و آن چیز نجس می‌باشد.

در خیمه اجتماع حاضر کند. ۱۲ و کاهن یکی از بره های ۵۲ پس آن رخت را بسوزاند، چه تار و چه پود، خواه در پشم خواه نرینه را گرفه، آن را با آن لج روغن برای قبائی جرم بگذارند. و در پنه، یا در هر ظرف چرمی که بلا در آن باشد، زیرا برص مفسد است. به آتش سوخته شود. ۵۳ اما چون کاهن آن را ملاحظه کند، اگر بلا در رخت، خواه در تار خواه در پود، یا در هر ظرف چرمی پنه نشده باشد، ۵۴ پس کاهن امروزهای تا آنچه را که بلا در مکان مقدس ذبح کند، زیرا قبائی جرم مثل قبائی گناه از دارد بشوید، و آن راهفت روز دیگر نگاه دارد. ۵۵ و بعد از قبائی جرم بگیرد، و کاهن آن را بر نرمه گوش راست کسی که باید شستن آن چیز که بلا دارد کاهن ملاحظه نماید. اگر رنگ آن بلا تطهیر شود، و بر شست دست راست و بر شست پای راست وی تبدیل نشده، هرچند بلا هم پنه نشده باشد، این نجس است.

بمالد. ۱۵ و کاهن قدری از لج روغن گرفته، آن را در کف دست

چپ خود بزید. ۱۶ و کاهن انگشت راست خود را به روغنی که قبل از داخل شدن کاهن برای دیدن بلا، خانه را خالی کنند، در کف چپ خود دارد فروبرد، و هفت مرتبه روغن را به حضور مبادآنچه در خانه است نجس شود، و بعد از آن کاهن برای دیدن خداوند پیشاد. ۱۷ و کاهن از باقی روغن که در کف وی است خانه داخل شود، ۲۷ و بالا را ملاحظه نماید. اگر بالا در دیوارهای بر نزمه گوش راست و بر شست پای خانه از خطهای مایل به سبزی یا سرخی باشد، و از سطح دیوار راست آن کس که باید تطهیر شود، بالای خون قربانی جرم بمالد. گودتینماید، ۲۸ پس کاهن از خانه نزد در بیرون رود و خانه را ۱۸ و بقیه روغن را که در کف کاهن است بر سر آن کس که باید هفت روز بیندد. ۳۹ و در روز هفتم کاهن باز بیاید و ملاحظه تطهیر شود بمالد و کاهن برای وی به حضور خداوند کفاره خواهد نماید اگر بالا در دیوارهای خانه پهن شده باشد، ۴۰ آنگاه کاهن نمود. ۱۹ و کاهن قربانی گاه را بگذراند، و برای آن کس که امر فرماید تاسنگهای را که بالا در آنهاست کنده، آنها را به جای باید تطهیر شود نجاست او را کفاره نماید. و بعد از آن قربانی ناپاک بیرون شهر بیندازند. ۴۱ و اندرون خانه را از هر طرف سوختنی را ذبح کند. ۲۰ و کاهن قربانی سوختنی و هدیه آردی را بتراشند و خاکی را که تراشیده باشند به جای ناپاک بیرون شهر بر مذبح بگذراند، و برای وی کفاره خواهد کرد، و طاهر خواهد بود. ۴۲ و سنگهای دیگر گرفته، به جای آن سنگها بگذراندو بود. ۲۱ و اگر او فقیر باشد و دستش به اینها نرسد، پس یک بره خاک دیگر گرفته، خانه را اندو کنند. ۴۳ و اگر بالا برگرد و بعد نزینه برای قربانی جرم تا جنبانیده شود و برای وی کفاره کنند، بگیرد از کنده سنگها و تراشیدن و اندو کردن خانه باز در خانه بروز و یک عشر از آرد نرم سرشته شده به روغن برای هدیه آردی و یک کنده، ۴۴ پس کاهن بیاید و ملاحظه نماید. اگر بالا در خانه پهن لج روغن، ۲۲ و دو فاخته یا دو جوجه کبوتر، آنچه دستش به شده باشد این برص مفسد در خانه است و آن نجس است. آن برسد، و یکی قربانی گاه و دیگری قربانی سوختنی بشود. ۴۵ پس خانه را خراب کند باسنگهایش و چوبش و تمامی خاک ۲۳ «و در روز هشتم آنها را نزد کاهن به درخیمه اجتماع برای خانه و به جای ناپاک بیرون شهر بیندازند. ۴۶ و هر که داخل خانه طهارت خود به حضور خداوند بیاورد. ۲۴ و کاهن بره قربانی شود در تمام روزهایی که بسته باشد تا شام نجس خواهد بود. جرم و لج روغن را بگیرد و کاهن آنها را برای هدیه جنبانیدنی به ۴۷ و هر که در خانه بخوابد رخت خود را بشوید و هر که در خانه حضور خداوند بجهاند. ۲۵ و قربانی جرم را ذبح نماید و کاهن چیزی خورد، رخت خود را بشوید. ۴۸ و چون کاهن بیاید و از خون قربانی جرم گرفته، بر نزمه گوش راست و شست دست ملاحظه نماید اگر بعد از اندو کردن خانه بالا در خانه پهن نشده راست و شست پای راست کسی که تطهیر می شود بمالد. ۲۶ و باشد، پس کاهن حکم به طهارت خانه بدده، زیارا بلا رفع شده کاهن قدری از روغن را به کف دست چپ خود بزید. ۲۷ و است. ۴۹ و برای تطهیر خانه دو گنجشک و چوب ارز و قمزو کاهن از روغنی که در دست چپ خود دارد، به انگشت راست زوفا بگیرد. ۵۰ و یک گنجشک را در طرف سفالین بر آب روان خود هفت مرتبه به حضور خداوند پیاشد. ۲۸ و کاهن از روغنی که ذبح نماید، ۵۱ و چوب ارز و زوفا و قمزو و گنجشک زنده را گرفته، در دست دارد بر نزمه گوش راست و بر شست دست راست و بر آنها را به خون گنجشک ذبح شده و آب روان فرو برد، و هفت شست پای راست کسی که تطهیر می شود، بر جای خون قربانی مرتبه بر خانه پیاشد. ۵۲ و خانه را به خون گنجشک و به آب جرم بمالد. ۲۹ و بقیه روغنی که در دست کاهن است آن را بر روان و به گنجشک زنده و به چوب ارز و زوفا و قمزو تطهیر نماید. سر کسی که تطهیر می شود بمالد تا برای وی به حضور خداوند ۵۳ و گنجشک زنده را بیرون شهر به سوی صحراء رها کنده، و خانه را کفاره کند. ۳۰ و یکی از دوفاخته یا از دو جوجه کبوتر را از کفاره نماید و طاهر خواهد بود.» ۵۴ این است قانون، برای هر آنچه دستش به آن رسیده باشد بگذراند. ۳۱ یعنی هر آنچه دست بالای برص و برای سعنه، ۵۵ و برای برص رخت و خانه، ۵۶ و وی به آن برسد، یکی را برای قربانی گاه و دیگری را برای آمس و قبا و لکه برآق. ۵۷ و برای تعليم دادن که چه وقت سوختنی با هدیه آردی. و کاهن برای کسی که تطهیر می شود به نجس می باشد و چه وقت طاهر. این قانون برص است.

حضور خداوند کفاره خواهد کرد». ۳۲ این است قانون کسی که ۱۵ و خداوند موسی و هارون را خطاب کرده، گفت: «بلا برص دارد، و دست وی به تطهیر خود نمی رسد. ۳۳ و خداوند موسی و هارون را خطاب کرده، گفت: «بنی اسرائیل را خطاب کرده، به ایشان بگویید: مردی که جریان زمین کتعان که من آن را به شما به ملکیت می دهم داخل شوید، ۳۴ «چون به از دن خود دارد او به سبب جریانش نجس است. ۳ و این است بلاقی رصد رادر خانه ای از زمین ملک شما عارض گردانم، نجاستش، به سبب جریان او، خواه جریانش از گوشتش روان و بالای برص رادر خانه ای از زمین ملک شما عارض گردانم، ۳۵ آنگاه صاحب خانه آمده، کاهن را اطلاع داده، بگوید که مرا به نظر می آید که مثل بالا در خانه است. ۳۶ و کاهن امر فرماید تا ۴ هریستی که صاحب جریان بر آن بخوابد نجس است، و هرچه بر آن پنشیند نجس است. ۵ و هر که بستر او را لمس نماید،

رخت خود را بشوید، و به آب غسل کنند، و تا شام نجس باشد. بسته حیضش برای وی خواهد بود. و هر چیزی که برآن بشنیدن مثل ۶ و هر که بشنیدن بر هرچه صاحب جریان بر آن نشسته بود، رخت نجاست حیضش نجس خواهد بود. ۲۷ و هر که این چیزها را لمس خود را بشوید و به آب غسل کنند، و تا شام نجس باشد. ۷ و هر که نماید نجس می باشد. پس رخت خود را بشوید و به آب غسل کنند بدن صاحب جریان رالمس کنند رخت خود را بشوید و به آب و تا شام نجس باشد. ۲۸ و اگر از جریان خود طاهر شده باشد، غسل کنند و تا شام نجس باشد. ۸ و اگر صاحب جریان، بر هفت روز برای خود بشمارد، و بعد از آن طاهر خواهد بود. ۲۹ و شخص طاهر آب دهن اندازد، آن کس رخت خود را بشوید، و به در روز هشتم دو فاخته یا دو جوجه کبوتر بگیرد، و آنها را نزد کاهن آب غسل کنند، و تا شام نجس باشد. ۹ و هر زنی که صاحب به در خیمه اجتماع بیاورد. ۳۰ و کاهن یکی رایرای قربانی گناه و جریان بر آن سوارشود، نجس باشد. ۱۰ و هر که چیزی را که زیر دیگری را برای قربانی سوختنی بگذراند. و کاهن برای وی نجاست او بوده باشد لمس نماید تا شام نجس بوده، و هر که این چیزها را جریانش را به حضور خداوند کفاره کند. ۳۱ پس بنی اسرائیل را از بردارد، رخت خود را بشوید، و به آب غسل کنند و تا شام نجس نجاست ایشان جدا خواهید کرد، مماداً مسکن مرا که در میان پاشد. ۱۱ و هر کسی را که صاحب جریان لمس نماید، و دست ایشان است نجس سازند و در نجاست خود بمیرند». ۳۲ این خود را به آب نشسته باشد، رخت خود را بشوید، و به آب غسل است قانون کسی که جریان دارد، و کسی که منی از وی درآید و از کنده و تا شام نجس باشد. ۱۲ و ظرف سفالین که صاحب جریان آن نجس شده باشد. ۳۳ و حایض در حیضش و هر که جریان دارد آن را لمس نماید، شکسته شود، و هر طرف چوپین به آب شسته خواه مرد خواه زن، و مردی که با زن نجس همبستر شود.

شود. ۱۳ و چون صاحب جریان از جریان خود طاهر شده باشد، آنگاه هفت روز برای تطهیر خود بشمارد، و رخت خود را بشوید و ۱۶ و خداوند موسی را بعد از مردن دو پسرهارون، وقتی که بدن خود را به آب غسل دهد و طاهر باشد. ۱۴ و در روز هشتم دو نزد خداوند آمدند و مردند خطاب کرده، گفت: «پس خداوند به فاخته یا دو جوجه کبوتر بگیرد، و به حضور خداوند به در خیمه موسی گفت: برادر خود هارون را بگو که به قدس درون حجاب اجتماع آمده، آنها را به کاهن بدهد. ۱۵ و کاهن آنها را بگذراند، پیش کرسی رحمت که بر تابوت است همه وقت داخل نشود، یکی برای قربانی گناه و دیگری برای قربانی سوختنی. و کاهن مماداً بمیرد، زیرا که در این بر کرسی رحمت ظاهر خواهم شد. برای وی به حضور خداوند جریانش را کفاره خواهد کرد. ۱۶ و ۳ و بالین چیزها هارون داخل قدس بشود، با گوسلهای برای قربانی چون منی از کسی درآیدتمامی بدن خود را به آب غسل دهد، گناه، و قوچی برای قربانی سوختنی. ۴ و پیراهن کتان مقدس را وتا شام نجس باشد. ۱۷ و هر رخت و هر چرمی که منی برآن پیوشد، و زیر جامه کتان بر بدنش باشد، و به کمرنده کتان بسته باشد به آب شسته شود، و تا شام نجس باشد. ۱۸ و هر زنی که شود، و به عمامه کتان معتم باشد. اینها رخت مقدس است. مرد با او بخوابد و انتز کنند، به آب غسل کنند و تا شام نجس پس بدن خود را به آب غسل داده، آنها را پیوشد. ۵ و از جماعت باشند. ۱۹ «و اگر زنی جریان دارد، و جریانی که درینش است بنی اسرائیل دو بزر نزینه برای قربانی گناه، و یک فوج برای قربانی خون باشد، هفت روز در حیض خود بماند. و هر که او را لمس سوختنی بگیرد. ۶ و هارون گوسله قربانی گناه را که برای خود نماید، تا شام نجس باشد. ۲۰ و بر هر چیزی که در حیض خود بخوابدندن جس باشد، و بر هر چیزی که بشنیدن نجس باشد. ۲۱ و بزر را بگیرد و آنها را به حضور خداوند به در خیمه اجتماع حاضر هر که بستر او را لمس کند، رخت خود را بشوید، و به آب غسل سازد. ۸ و هارون بر آن دو بزر قرعه اندازد، یک قرعه برای خداوند کند و تا شام نجس باشد. ۲۲ و هر که چیزی را که او بر آن و یک قرعه برای عازیزی. ۹ و هارون بزی را که قرعه برای خداوند نشسته بود لمس نماید رخت خود را بشوید، و به آب غسل کند، بر آن برآمد نزدیک بیاورد، و بجهت قربانی گناه بگذراند. ۱۰ و وتا شام نجس باشد. ۲۳ و اگر آن بر بستر باشد یا بزر چیزی که بزی که قرعه برای عازیزی بر آن برآمد به حضور خداوندندن حاضر او بر آن نشسته بود، چون آن چیز رالمس کند تا شام نجس باشد. شود، و بر آن کفاره نماید و آن را برای عازیزی به صحراب فرسنده. ۲۴ و اگر مردی با او هم بستر شود و حیض او بر وی باشد تا هفت ۱۱ «و هارون گاو قربانی گناه را که برای خداوند نزدیک بیاورد، روزنجلس خواهد بود. و هر بستری که بر آن بخوابدندن جس خواهد و برای خود و اهل خانه خود کفاره نماید، و گاو قربانی گناه را که بود. ۲۵ و زنی که روزهای پسیار، غیر از زمان حیض خود جریان برای خود اوست ذیع کند. ۱۲ و مجمومی پر از زغال آتش از روی خون دارد، پایزاده از زمان حیض خود جریان دارد، تمامی روزهای مذیع که به حضور خداوند است ودو مشت پر از بخور مضر جریان نجاستش مثل روزهای حیض خواهد بود. او نجس است. کوییده شده برداشتی، به اندرون حجاب بیاورد. ۱۳ و بخور را بر ۲۶ و هر بستری که در روزهای جریان خود بر آن بخوابد، مثل آتش به حضور خداوند بهد تا ابر بخور کرسی رحمت را که بر تابوت شهادت است پوشاند، مماداً بمیرد. ۱۴ و از خون گاو

گرفته، بر کرسی رحمت به انگشت خود به طرف مشرق پیاشد، است فریضه دائمی. ۳۲ و کاهنی که مسح شده، و تخصیص و قدری ازخون را پیش روی کرسی رحمت هفت مرتبه پیاشد. شده باشد، تا در جای پدر خود کهانت نماید کفاره را بنماید. و ۱۵ پس بز قربانی گناه را که برای قوم است ذبح نماید، و خونش را رختهای کتان یعنی رختهای مقدس را پیوشد. ۳۳ و برای قدس به اندرون حجاب پیاوود، وبا خونش چنانکه با خون گاو عمل مقدس کفاره نماید، و برای خیمه اجتماع و مذبح کفاره نماید، و کرده بود عمل کند، و آن را بر کرسی رحمت و پیش روی کرسی برای کهنه و تمامی جماعت قوم کفاره نماید. ۳۴ و این برای شما رحمت پیاشد. ۱۶ و برای قدس کفاره نماید به سبب نجاسات فریضه دائمی خواهد بود تا برای بنی اسرائیل از تمامی گناهان ایشان بنی اسرائیل، و به سبب تقصیرهای ایشان با تمامی گناهان ایشان، و یک مرتبه هر سال کفاره شود.» پس چنانکه خداوندموسی را امر برای خیمه اجتماع که با ایشان در میان نجاسات ایشان ساکن فرمود، همچنان بعمل آورد.

است، همچنین بکند. ۱۷ و هچکس در خیمه اجتماع نباشد، و ۱۷ و خداوند موسی را خطاب کرده، گفت: ۲ «هارون و از وقتی که برای کردن کفاره داخل قدس بشود تا وقتی که بیرون آید، پس برای خود و برای اهل خانه خود و برای تمامی جماعت پسراش و جمیع بنی اسرائیل را خطاب کرده، به ایشان بگوی: این اسرائیل کفاره خواهد کرد. ۱۸ پس نزد مذبح که به حضور خداوند است کاری که خداوند می فرماید و می گوید: ۳ هرشخصی از است بیرون آید، و برای آن کفاره نماید، و از خون گاو و ازخون بز خاندان اسرائیل که گاو یا گوسفند یا بزرگ شکرگاه ذبح نماید، یا گرفته، آن را بر شاخه های مذبح بهر طرف پیاشد. ۱۹ و قدری از آنکه بیرون لشکرگاه ذبح نماید، ۴ و آن را به در خیمه اجتماع خون را به انگشت خود هفت مرتبه بر آن پیاشد و آن را تطهیر نیاورد، تاقبانی برای خداوند پیش مسکن خداوند بگذراند، بر آن کند، و آن را راز نجاسات بنی اسرائیل تقدیس نماید. ۲۰ و چون از شخص خون محسوب خواهد شد. او خون ریخته است و آن کفاره نمودن برای قدس و برای خیمه اجتماع و برای مذبح فارغ شخص از قوم خود منقطع خواهد شد. ۵ تا آنکه بنی اسرائیل ذبایح شود، آنگاه بزندنه را نزدیک بیاورد. ۲۱ و هارون دو دست خود را که در صحراء ذبح می کنند بیاورند، یعنی برای خداوند به در سر بر زنده بنهاد، و همه خطایای بنی اسرائیل و همه تقصیرهای خیمه اجتماع نزد کاهن آنها را بیاورند، و آنها را بجهت ذبایح ایشان را با همه گناهان ایشان اعتراف نماید، و آنها را بر سر بر سلامتی برای خداوند ذبح نماید. ۶ و کاهن خون را بر مذبح بگذارد و آن را بدست شخص حاضر به صحراء بفرستد. ۲۲ و خداوند نزد در خیمه اجتماع پیاشد، و پیه را بسوزاند تا عطر بزهمه گناهان ایشان را به زمین و پیون بر خود خواهد برد. پس بز را خوشبو برای خداوند شود. ۷ و بعد از این، ذبایح خود را برای به صحراء کند. ۲۳ و هارون به خیمه اجتماع داخل شود، و ایشان در پیشهای ایشان فریضه دائمی خواهد بود. ۸ و ایشان را رخت کتان را که در وقت داخل شدن به قدس پوشیده بود بیرون کند، و آنها را از خاندان اسرائیل و از غریبانی که در میان شما مدوا کرده، آنها را در آنجا بگذارند. ۲۴ و بدن خود را در جای مقدس به آب غسل دهد، ورخت خود را پوشیده، بیرون آید، و قربانی گزینند که قربانی سوختنی قوم را بگذراند، و آن را به در خیمه سوختنی خود و قربانی سوختنی قوم را بگذراند، و برای اجتماع نیاورد، تا آن را برای خداوند بگذراند. آن شخص از قوم قم کفاره نماید. ۲۵ و پیه قربانی گناه را بر مذبح بسوزاند. ۹ و آن را به در خیمه ایشان در پیشهای ایشان را که در وقت داخل شدن به قدس پوشیده بود بیرون کند، و آنها را از خاندان اسرائیل یا از آنکه بز را برای عازیزیل رها کرد رخت خود را بشوید و بدن خود را به غریبانی که در میان شما مدوا گزینند که هر قسم خون را بخورد، من آب غسل دهد، و بعد از آن به لشکرگاه داخل شود. ۲۷ و گاو روی خود را بر آن شخصی که خون خورده باشد برمی گردانم، و قربانی گاه و بر قربانی گاه را که خون آنها به قدس برای کردن او را از میان قومش منقطع خواهم ساخت. ۱۱ زیرا که جان جسد کفاره از آرده شد، بیرون لشکرگاه برد شود، و پوست و گوشت و درخون است، و من آن را بر مذبح به شما داده ام تا برای جانهای سرگین آنها را به آتش بسوزانند. ۲۸ و آنکه آنها سوزانید رخت شما کفاره کند، زیرا خون است که برای جان کفاره می کند. خود را بشوید و بدن خود را به آب غسل دهد، و بعد از آن به ۱۲ بنابراین بنی اسرائیل را گفتمان را هیچکس از شما خون نخورد و لشکرگاه داخل شود. ۲۹ و این برای شما فریضه دائمی باشد، غریبی که در میان شما مدوا گزیند خون نخورد. ۱۳ و هر شخص از که در روز دهم از ماه هفتم جانهای خود را ذلیل سازید، و هیچ کار بنی اسرائیل یا از غریبانی که در میان شما مدوا گزینند، که هر جانور مکید، خواه متوطن خواه غریبی که در میان شما مدوا گزیده باشد. یا مرغی را که خورده می شود صید کند، پس خون آن را بزید و به ۳۰ زیرا که در آن روز کفاره برای تطهیر شما کرده خواهد شد، و حاک پیوشاند. ۱۴ زیرا جان هر ذی جسد خون آن و جان آن یکی از جمیع گناهان خود به حضور خداوند ظاهر خواهد شد. ۳۱ این است، پس بنی اسرائیل را گفتمان خون هیچ ذی جسد را مخورید، سبیت آرامی برای شمامست، پس جانهای خود را ذلیل سازید. این زیرا جان هر ذی جسد خون آن است، هر که آن را بخورد منقطع خواهد شد. ۱۵ و هر کسی از موطنان یا از غریبانی که میته یا

دریده شده‌ای بخورد، رخت خود را بشوید، و به آب غسل کند و انتقام گناهش را از آن خواهم کشید، و زمین ساکنان خود را قی تا شام نجس باشد. پس طاهر خواهد شد. ۱۶ و اگر آن را نشود خواهند شد. ۲۶ پس شما فراپیش و احکام مرا نگاه دارید، و هیچ بدن خود را غسل ندهد، متتحمل گناه خودخواهد بود.»

کدام از این فجور را به عمل نیاورید، نه متوطن و نه غریبی که در میان شما محاکمیت شود.

۲۷ زیرا مردمان آن زمین که قبل از شباب‌گرداند، میان شما محاکمیت شود.

۱۸ و خداوند موسی را خطاب کرده، گفت: ۲ «بنی اسرائیل جمیع این فجور را کردنده، و زمین نجس شده است. ۲۸ مبادا را خطاب کرده، به ایشان بگو: من یهوه خدای شما هستم. زمین شما را نیز قی کند، اگر آن را نجس سازید، چنانکه امتهای را ۳ مثل اعمال زمین مصر که در آن ساکن می‌بودید عمل منماید، که قبل از شما بودند، قی کرده است. ۲۹ زیرا هر کسی که یکی از و مثل اعمال زمین کنعان که من شما را به آنجا داخل خواهم کرد این فجور را بکند، همه کسانی که کرده باشند، از میان قوم خود عمل منماید، و برجسب فراپیش ایشان رفتار مکنید. ۴ احکام مرا منقطع خواهند شد. ۳۰ پس وصیت مرا نگاه دارید، و از این رسوم بجا‌آورید و فراپیش مرا نگاه دارید تا در آنها رفتار نماید، من یهوه زشت که قبل از شما به عمل آورده شده است عمل منماید، و خدای شما هستم. ۵ پس فراپیش و احکام مرا نگاه دارید، که هر خود را به آنها نجس سازید. من یهوه خدای شما هستم.» آدمی که آنها را بجا‌آورد در آنها زیست خواهد کرد، من یهوه

۱۹ هیچ کس به احادی از اقربای خویش نزدیکی ننماید ۱۹ و خداوند موسی را خطاب کرده، گفت: ۲ «تمامی هستم. ۶ هیچ کس به احادی از اقربای خویش نزدیکی ننماید

تا کشف عورت او بکند. من یهوه هستم. ۷ عورت پدر خود جماعت بنی اسرائیل را خطاب کرده، به ایشان بگو: مقدس باشید، یعنی مادر خود را کشف منماید، او مادر توست. کشف عورت زیرا که من یهوه خدای شما قانون هستم. ۸ هر یکی از شما مادر او ممکن. ۸ عورت زن پدر خود را کشف ممکن. آن عورت پدر و پدر خود را احترام نماید و سیت های مرا نگاه دارید، من یهوه تو است. ۹ عورت خواهر خود، خواه دختر پدرت، خواه دختر خدای شما هستم. ۹ به سوی بتها میل مکنید، و خدایان ریخته مادرت چه مولودی‌برون، عورت ایشان را کشف شده برای خود سازید. من یهوه خدای شما هستم. ۵ و چون عورت دختر پسرت و دختر دخترت، عورت ایشان را ذیبحه سلامتی نزد خداوند بگذرانید، آن را بگذرانید تا مقیول شوید، منما. ۱۰ عورت دختر پسرت و دختر دخترت، عورت ایشان را ذیبحه سلامتی نزد خداوند بگذرانید، آن را بگذرانید تا مقیول شوید، کشف ممکن، زیرا که ایشان عورت تو است. ۱۱ عورت دختر زن ۶ در روزی که آن را ذیبح نماید. و در فردا آن روز خورده شود، و پدرت که از پدر تو زاییده شده باشد، او خواهر تو است کشف اگرچیزی از آن تا روز سوم بماند به آتش سوخته شود. ۷ و اگر در عورت او رامکن. ۱۲ عورت خواهر پدر خود را کشف ممکن، روز سوم خورده شود، مکروه می‌باشد، مقیول نخواهد شد. ۸ و او از اقربای پدر تو است. ۱۳ عورت خواه‌مادر خود را کشف هر که آن را بخورد، متتحمل گناه خود خواهد بود، زیرا چیزی مقدس ممکن، او از اقربای مادر تو است. ۱۴ عورت پرادر پدر خود را خداوند را بی‌حرمت کرده است، آن کس از قوم خود را منقطع کشف ممکن، و به زن او نزدیکی ننماید. او (به منزله) عمه تو است. خواهد شد. ۹ و چون حاصل زمین خود را درو کنید، گوشه ۱۵ عورت عروس خود را کشف ممکن، او زن پسرتو است. عورت های مزروعه خود را تمام نتکنید، و محصول خود را خوشه چینی او را کشف ممکن. ۱۶ عورت زن پرادر خود را کشف ممکن. آن مکنید. ۱۰ و تاکستان خود را دانه چینی ننماید، و خوشه های عورت پرادر تو است. ۱۷ عورت زنی را با دخترش کشف ممکن. ریخته شده تاکستان خود را بر مچین، آنها را برای فقیر و غریب و دختر پسر او یا دختر دختر او را مگیر، تا عورت او را کشف بگذار، من یهوه خدای شما هستم. ۱۱ دزدی مکنید، و مکر کنی. اینان از اقربای او می‌باشند و این فجور است. ۱۸ و زنی را ننمایید، و با یکدیگر دروغ مگویید. ۱۲ و به نام من قسم دروغ با خواهش مگیر، تاهیوی او بشود، و تا عورت او را با وی مدامی مخوبی، که نام خدای خود را بی‌حرمت نموده باشی، من یهوه که او زنده است، کشف نماید. ۱۹ و به زنی درنجاست حیضش هستم. ۱۳ مال همسایه خود را غصب ننماید، و ستم ممکن، و مزد نزدیکی ننماید، تا خود را با وی نجس سازی. ۲۰ و با زن همسایه خود مژدور نزد تو تا صیغ نماند. ۱۴ کر را لعنت ممکن، و پیش روی همبستمشو، تا خود را با وی نجس سازی. ۲۱ و کسی از دزرت کور سنگ لغش مگذار، و از خدای خود بترس، من یهوه هستم. خود را برای مولک از آتش مگذران و نام خدای خود را بی‌احترام ممکن، و فقیر راطرفداری ننماید، و بزرگ را مساواز. من یهوه هستم. ۲۲ و با ذکور مثل زن جماع ممکن، زیرا محترم مدار، و درباره همسایه خود به انصاف داوری بکن؛ ۱۶ در که این فجور است. ۲۳ و با هیچ بهیمه‌ای جماع ممکن، تاخود را میان قوم خود برای سخن چینی گدش ممکن، و بر خون همسایه به آن نجس سازی، و زنی پیش بهیمه‌ای نایستند تا با آن جماع خود مایست. من یهوه هستم. ۱۷ پرادر خود را در دل خود بغض کند، زیرا که این فجور است. ۲۴ «به هیچ کدام از اینها خویشتن ننمایم، البتہ همسایه خود را تنبیه کن، و بسیب او متتحمل گناه را نجس سازید، زیرا به همه اینها امتهای که من پیش روی شما می‌باش. ۱۸ از اینها قوم خود انتقام مگیر، و کینه موز، و همسایه بیرون می‌کنم، نجس شده‌اند. ۲۵ وزمین نجس شده است، و خود را مثل خویشتن محبت نمایم. من یهوه هستم. ۱۹ فراپیش مرا

نگاه دارید. بهیمه خودرا با غیر جنس به جماعت و امداد؛ و مزرعه قوم زمین چشمان خود را از آن شخص پوشاند، وقتی که از ذریت خود را به دو قسم تخم مکار؛ و رخت از دو قسم باقی شده در بر خود به مولک داده باشد، و او را نکشند، ه آنگاه من روی خود خود ممکن. ۲۰ و مردی که با زنی همبستر شود و آن زن کنیز و را به ضد آن شخص خواندانش خواهم گردانید، و او را و همه نامرد کسی باشد، اما فدیه نداده شده، و نه آزادی به او بخشیده، کسانی را که در عقب او زناکار شده، در پیروی مولک زناکرده اند، ایشان را سیاست باید کرد، لیکن کشته نشوند زیرا که او آزاد نبود. از میان قوم ایشان منقطع خواهم ساخت. ۶ و کسی که به سوی ۲۱ و مرد برای قربانی جرم خود فوج قربانی جرم را نزد خداوند به در صاحبان اجنه وجادوگران توجه نماید، تا در عقب ایشان زنا کند، خیمه اجتماع بیاورد. ۲۲ و کاهن برای وی به قوه قربانی جرم من روی خود را به ضد آن شخص خواهم گردانید، و او را از میان راند خداوند گماشی را که کرده است کفاره خواهد کرد، و او از قومش منقطع خواهم ساخت. ۷ پس خود را تقدیس نماید و گناهی که کرده است آمرزیده خواهد شد. ۲۳ «و چون به آن زمین مقدس باشید، زیرا من یهوه خدای شما هستم. ۸ و فرایض مرا داخل شدید و هر قسم درخت را برای خوارک نشاندید، پس میوه نگاه داشته، آنها را بجا آورید. من یهوه هستم که شما را تقدیس آن رامث نامخعونی آن بشمارید، سه سال برای شمامانختون باشد؛ می نمایم. ۹ و هر کسی که پدر یا مادر خود را لعنت کند، البته خورده نشود. ۲۴ و در سال چهارم همه میوه آن برای تمجید کشته شود، چونکه پدر و مادر خود را لعنت کرده است، خونش خداوند مقدس خواهد بود. ۲۵ و در سال پنجم میوه آن را بخوردید بر خود او خواهد بود. ۱۰ و کسی که با زن دیگری زنا کند یعنی تامحصول خود را برای شما زیاده کند. من یهوه خدای شما هر که با زن همسایه خود زنانماید، زانی و زانیه البته کشته شوند. ۲۶ هیچ چیز را با خون مخورید و تقال منبند و شگون ۱۱ و کسی که با زن پدر خود بخوابد، و عورت پدر خود را کشف مکنید. ۲۷ گوشه های سر خود را متراسید، و گوشه های ریش نماید، هر دو البته کشته شوند. خون ایشان بر خود ایشان است. خود را مچینید. ۲۸ بدن خود را بجهت مرده مجرح مسازید، و ۱۲ و اگر کسی با عروس خود بخوابد، هر دو ایشان البته کشته هیچ نشان بر خود داغ مکنید. من یهوه هستم. ۲۹ دختر خود را شوند. فاحشگی کرده اند خون ایشان بر خود ایشان است. ۱۳ و بی عصمت مساز، و او را به فاحشگی و امداد، میدا زمین مرتکب اگر مردی با مردی مثل با زن بخوابد هر دو فجور کرده اند. هر دو زنا شود و زمین پر از فجور گردد. ۳۰ سیست های مرا نگاه دارید، و ایشان البته کشته شوند. خون ایشان بر خود ایشان است. او و ایشان به مکان مقدس مرامحتم دارید. من یهوه هستم. ۳۱ به اصحاب اگر کسی زانی و مادرش را بگیرد، این قباحت است. او و ایشان به اجنه توجه مکنید، و از جادوگران پوشش ممایید، تا خود را به آتش سوخته شوند، تا در میان شما قباحتی نباشد. ۱۵ و مردی که ایشان نجس سازید. من یهوه خدای شما هستم. ۳۲ در پیش با بهیمه ای جماع کند، البته کشته شود و آن بهیمه را نیز بکشید. ریش سفید بrixیز، و روی مرد پیر را محترم دار، و از خدای خود ۱۶ و زنی که به بهیمه ای نزدیک شود تا با آن جماع کند، آن زن پترس. من یهوه هستم. ۳۳ و چون غریبی با تو در زمین شما و بهیمه را بکش. البته کشته شوند خون آنها برخود آنهاست. ماواگریند، او را میازارید. ۳۴ غریبی که در میان شماماوا گریند، ۱۷ و کسی که خواهر خود را خواه دختر پدرش خواهد مادرش مثل متوطن از شما باشد. او را مثل خود محبت نما، زیرا که باشد بگیرد، و عورت او را ببیند و او عورت وی را ببیند، این رسوای شما در زمین مصر غریب بودید. من یهوه خدای شما هستم. است. در پیش چشمان پسران قوم خود منقطع شوند، چون که ۳۵ در عدل هیچ بی انصافی مکنید، یعنی در پیمایش یا در روزن یا عورت خواهر خود را کشف کرده است. متتحمل گناه خود خواهد در پیمانه. ۳۶ ترازووهای راست و سنگهای راست و ایله راست و بود. ۱۸ و کسی که با زن حایض بخوابد و عورت او را کشف هم راست بدارید. من یهوه خدای شما هستم که شما را از زمین نماید، او چشمها او را کشف کرده است و او چشمها خون خود را مصر پیرون آوردم. ۳۷ پس جمیع فرایض مرا و احکام مرانگاه دارید کشف نموده است، هدوی ایشان از میان قوم خود منقطع خواهد شد. ۱۹ و عورت خواهر مادرت یا خواهر پدرت را کشف مکن؛ و آنها را بجا آورید. من یهوه هستم.»

آن کس خویش خود را عریان ساخته است. ایشان متتحمل گناه ۲۰ و خداوند موسی را خطاب کرده، گفت: ۲ «بنی اسرائیل خود خواهند بود. ۲۰ و کسی که با زن عمومی خود بخوابد، عورت را بگو: هر کسی از بنی اسرائیل یا از غریبانی که در اسرائیل ماوا عمومی خود را کشف کرده است. متتحمل گناه خود خواهند بود. گریند، که از ذریت خود به مولک بدده، البته کشته شود؛ قوم بی کس خواهند بود. ۲۱ و کسی که زن برادر خود را بگیرد، این زمین او را با سنجک سنجگسار کنند. ۳ و من روی خود را به ضد نجاست است. عورت برادر خود را کشف کرده است. بی کس آن شخص خواهم گردانید، و او را از میان قومش منقطع خواهم خواهند بود. ۲۲ «پس جمیع فرایض مرا و جمیع احکام مرانگاه ساخت، زیرا که از ذریت خود به مولک داده است، تا مکان داشته، آنها را بجا آورید، تا زمینی که من شمارا به آنجا می آورم تا مقدس مرا نجس سازد، و نام قدوس مرا بی حرمت کند. ۴ و اگر

در آن ساکن شوید، شما را فی نکنید. ۲۳ و به رسوم فومنهایی که کرده، گفت: ۱۷ «هارون را خطاب کرده، بگو: هر کس از من آنها را از پیش شما بیرون می کنم رفقار نهایید، زیرا که جمیع اولادتو در طبقات ایشان که عیب داشته باشد نزدیک نیاید، تا این کارها را کردند پس ایشان را مکروه داشتم. ۲۴ و به شما طعام خدای خود را بگذراند. ۱۸ پس هر کس که عیب دارد نزدیک گفتم شما وارث این زمین خواهید بود و من آن را به شما خواهم نیاید، نه مرد کور و نه لنگ و نه پهن بینی و نه زایدالاعضا، داد و وارث آن بشوید، زمینی که به شیر و شهد جاری است. من ۱۹ و نه کسی که شکسته دست باشد، ۲۰ و نه پیوه خدای شما هستم که شما را از امتها امیاز کرده‌ام. ۲۵ پس گوچیست و نه کوتاه قد و نه کسی که در چشم خودلکه دارد، و در میان پهایم طاهر و نجس، و در میان مرغان نجس و طاهر امیاز نه صاحب جرب و نه کسی که گری دارد و نه شکسته بیضه. کنید، وجانهای خود را به بهیمه یا مرغ یا به هیچ‌چیزی که به شیر و شهد جاری است. من ۲۱ هر کس از اولاد هارون کاهن که عیب داشته باشد نزدیک زمین می خود مکروه مسازید، که آنها ابرای شما جدا کرده‌ام تا نیاید، تا هدایای آتشین خداوند را بگذراند، چونکه معیوب است، نجس باشد. ۲۶ و برای من مقدس باشید زیرا که من پیوه قدوس برای گذرانیدن طعام خدای خود نزدیک نیاید. ۲۲ طعام خدای هستم، وشما را از امتها امیاز کرده‌ام تا از آن من باشید. ۲۷ مرد خود را خواه از آنچه قدس اقدس است و خواه از آنچه مقدس و زنی که صاحب اجنه یا جادوگر باشد، البته کشته شوند؛ ایشان است، بخورد. ۲۳ لیکن به حجاب داخل نشود و به مذبح نزدیک را به سنگ سنتگسار کنید. خون ایشان بر خود ایشان است.» نیاید، چونکه معیوب است، تا مکان مقدس مرا بی حرمت نسازد.

من پیوه هستم که ایشان را تقدیس می کنم.» ۲۴ پس موسی

۲۱ و خداوند به موسی گفت: «به کاهنان یعنی پسران هارون هارون و پسرانش و تمامی بنی اسرائیل را چنین گفت. خطاب کرده، به ایشان بگو: کسی از شما برای مردگان، خود رانجس نسازد، ۲ جز برای خویشان نزدیک خود، یعنی برای مادرش ۲۲ و خداوند موسی را خطاب کرده، گفت: ۲ «هارون و پدرش و پسرش و دخترش و براذرش. ۳ و برای خواهر باکره و پسرانش را بگو که از موقوفات بنی اسرائیل که برای من وقف خود که قریب او باشد و شوهر ندارد؛ برای او خود را نجس تواند می کنند احتراز نمایند، و نام قدوس مرا بی حرمت نسازند. من پیوه چونکه در قوم خود رئیس است، خود را نجس نسازد، تا هستم. ۴ به ایشان می کنم، هر کس از همه ذریت شما در نسلهای خویشان را بی عصمت نماید. ۵ سر خود را بی مو نسازند، و شما که به موقوفاتی که بنی اسرائیل برای خداوند وقف نمایند گوشش های ریش خود را نتراشند، و بدن خود را متروح ننمایند. نزدیک بیاید، و نجاست او بر وی باشد، آن کس از حضور من ۶ برای خدای خود مقدس باشند، و نام خدای خود را بی حرمت منقطع خواهد شد. من پیوه هستم. ۴ هر کس از ذریت هارون که نهاید، زیرا که هدایای آتشین خداوند و طعام خدای خود را متروص یا صاحب جریان باشد تا طاهر نشود، از چیزهای مقدس ایشان می گذراند. پس مقدس باشند. ۷ زن زایه یابی عصمت را نخورد، وکسی که هر چیزی را که از میت نجس شود لمس نماید، نکاح نهاید، و زن مطلقه از شوهرش را نگیرند، زیرا او برای خدای و کسی که منی از وی دراید، ۵ و کسی که هر حشرات را که از خود مقدس است. ۸ پس او را تقدیس نماید، زیرا که اوطعام خدای آن نجس می شوند لمس نماید، یا آدمی را که از او نجس می شوند خود را می گذراند. پس برای تقدیس باشد، پدرخود را بی عصمت کرده مقدس نخورد. ۷ و چون آفتاب غروب کند، آنگاه طاهر خواهد بود، به فاحشگی بی عصمت ساخته باشد، پدرخود را بی عصمت کرده مقدس نخورد. ۷ و چون آن از چیزهای مقدس بخورد چونکه خوارک وی است. است. به آتش سوخته شود. ۱۰ و آن که از میان براذرانش رئیس و بعد از آن از چیزهای مقدس بخورد چونکه خوارک وی است. کهنه باشد، که بر سر او روغن مسح ریخته شده، و تخصیص ۸ مینه یا دریده شده را نخوردتا از آن نجس شود. من پیوه هستم. گردیده باشد تا لباس را پیوشند، موی سر خود را نگشاید و گریبان ۹ پس وصیت مرا نگاه دارند میباشد بدسبی آن متتحمل گناه شوند. خود را چاک نکنند، ۱۱ و نزد هیچ شخص مرده نزود، و برای پدر و اگر آن را بی حرمت نماید بمیرند. من پیوه هستم که ایشان را خودو مادر خود خویشتن را نجس نسازد. ۱۲ و از مکان مقدس تقدیس می نمایم. ۱۰ هیچ غریبی چیز مقدس نخورد، و مهمان پیرون نزود، و مکان مقدس خدای خود را بی عصمت نسازد، زیرا کاهن و مزدور او چیز مقدس نخورد. ۱۱ اما اگر کاهن کسی را که تاج روغن مسح خدای او بر وی می پاشد. من پیوه هستم. ۱۲ و دختر کاهن اگر منکوحه مرد غریب ۱۳ و اوزن باکرمه ای نکاح کند. ۱۴ و بیوه و مطلقه وی عصمت و خوارک او را بخورند. ۱۲ و دختر کاهن اگر منکوحه مرد غریب زایه، اینها را نگیرد. فقط باکرمه ای از قوم خود را به زنی بگیرد. باشد، از هدایای مقدس نخورد. ۱۳ و دختر کاهن که بیوه یا ۱۵ و ذریت خود را در میان قوم خود بی عصمت نسازد. من پیوه مطلقه بشود و اولاد نداشته، به خانه پدرخود مثل طفلیش برگردد، هستم که او را مقدس می سازم.» ۱۶ و خداوند موسی را خطاب خوارک پدر خود را بخورد، لیکن هیچ غریب از آن نخورد. ۱۴ و

اگرکسی سهو چیز مقدس را بخورد، پنج یک بر آن اضافه کرده، مقدس می باشد، که آنها را در وقتی های آنها اعلان باید کرد. آن چیز مقدس را به کاهن بدهد. ۱۵ و چیزهای مقدس بنی اسرائیل ۵ در ماه اول، در روز چهاردهم ماه بین العصرین، فصح خداوند را که برای خداوندمی گذراند، بی حرمت نسازند. ۱۶ و به خودن است. ۶ و در روز پانزدهم این ماه عید فطیر برای خداوند است، چیزهای مقدس ایشان، ایشان را متتحمل جرم گناه نسازند، زیرا من هفت روز فطیر بخورید. ۷ در روز اول محفل مقدس برای شما پیوه هستم که ایشان را تقدیس می نمایم.» ۱۷ و خداوند موسی را باشد، هیچ کار از شغل مکنید. ۸ هفت روز هدیه آتشین برای خطاب کرده، گفت: ۱۸ «هارون و سرانش و جمیع بنی اسرائیل خداوند بگذرانید، و در روز هفتم، محفل مقدس باشد؛ هیچ کار راخطاب کرده، به ایشان بگو: هر کس از خاندان اسرائیل و از اشغال مکنید.» ۹ و خداوند موسی را خطاب کرده، گفت: غریبانی که در اسرائیل باشند که قربانی خود را بگذراند، خواه یکی ۱۰ «بنی اسرائیل را خطاب کرده، ایشان بگو: چون به زمینی که از ندرهای ایشان، خواه یکی از نوافل ایشان، که آن را برای قربانی من به شما می دهم داخل شوید، و محصول آن را درو کنید، سوختنی نزد خداوند می گذراند، ۱۹ تاشما مقبول شوید. آن را نر آنگاه باقه نوبیر خود راند کاهن بیاورید. ۱۱ و باقه را به حضور پی عیب از گاو یا از گوسفند یا از بگذرانید. ۲۰ هرچه را که خداوند بجناند تا شما مقبول شوید، در فرادای بعد ازست کاهن عیب دارد مگذرانید، برای شما مقبول نخواهد شد. ۲۱ و اگر آن را بجناند. ۱۲ و در روزی که شما باقه را می گذرانید، بره یک کسی ذیحه سلامتی برای خداوند بگذراند، خواه یکی از عیب برای قربانی سوختنی به حضور خداوند بگذرانید.

خواه برای نافله، چه از رمه چه از گله، آن پی عیب باشد تا مقبول ۱۳ و هدیه آرد آن دو عشر آرد نم سروشته شده به روغن خواهد بود، بشود، البته هیچ عیب در آن نباشد. ۲۲ کور یا شکسته یا متروخ تا هدیه آتشین و عطر خوشبویرای خداوند باشد، و هدیه ریختنی یا آلبه دار یا صاحب جرب یا گری، اینها را برای خداوند مگذرانید، آن چهار یک هن شراب خواهد بود. ۱۴ و نان و خوش های و از اینها هدیه آتشین برای خداوند بر مذبح مگذارید. ۲۳ اما بر شته شاده و خوش های تازه مخورید، تا همان روزی که قربانی گاو و گوسفند که زاید یا ناقص اعضا باشد، آن را برای نوافل خدای خود را بگذرانید. این برای پشتاهای شما در همه مسکنهای بگذران، لیکن برای نذر قبول نخواهد شد. ۲۴ و آنچه را که بیشه شما فرضه ای ابدی خواهد بود. ۱۵ و از فرادای آن سبت، از روزی آن کوفته یافشده یا شکسته یا بردیده باشد، برای خداوند نزدیک که باقه جنبانیدنی را آورده باشد، برای خود بشمارید تا هفت هفته میاورید، و در زمین خود قربانی مگذرانید. ۲۵ و از دست غریب تمام بشود. ۱۶ تا فرادای بعد از سبت هفتم، پنجه روز بشمارید، نیز طعام خدای خود را از هیچ یک از اینها مگذرانید، زیور فسادها و هدیه آردی تازه برای خداوند بگذرانید. ۱۷ از مسکنهای خود در آنهاست چونکه عیب دارند، برای شمامقوبل نخواهند شد.» دونان جنبانیدنی از دو عشر بیاورید از آرد نم باشد، و با خمیر ۲۶ و خداوند موسی را خطاب کرده، گفت: ۲۷ «چون گاو یا مایه پخته شود تا نوبیر برای خداوند باشد. ۱۸ و همراه نان، هفت گوسفند یا بزرگیه شود، هفت روز نزد مادر خود بماند و در روز بره یک ساله بی عیب و یک گوساله و دو فرج، و آنها با هدیه هشتم و بعد برای قربانی هدیه آتشین نزد خداوند مقبول خواهد شد. هدیه آتشین و عطر خوشبو برای خداوند خواهد بود، و شد. ۲۸ اما گاو یا گوسفند آن را بپجاش در یک روز ذبح هدیه آتشین و عطر خوشبو برای خداوند. ۱۹ و یک بره برای منماید. ۲۹ و چون ذیحه تشکریای خداوند ذبح نماید، آن را قربانی گناد، و دو بره نیک ساله برای ذیحه سلامتی بگذرانید.

ذبح کنید تا مقبول شوید. ۳۰ در همان روز خورده شود و چیزی ۲۰ و کاهن آنها را با نان نوبیر بجهت هدیه جنبانیدنی به حضور ازان را تا صبح نگاه ندارید. من پیوه هستم. ۳۱ پس اوامر مرا خداوند با آن دو بره بجناند، تا برای خداوند بجهت کاهن مقدس نگاه داشته، آنها را بجا آورید. من پیوه هستم. ۳۲ و در همان روز منادی کنید که برای شما محفل مقدس مرا بی حرمت مسازید و در میان بنی اسرائیل تقدیس خواهیم شد. من باشد؛ و هیچ کار از شغل مکنید. در همه مسکنهای شما بر پیوه هستم که شما را تقدیس می نمایم. ۳۳ و شما از زمین مصر پشتاهی شما فرضه ای بادش. ۲۲ و چون محصول زمین خود بیرون آوردم تا خدای شما باشم. من پیوه هستم.»

۲۳ و خداوند موسی را خطاب کرده، گفت: ۲ «بنی اسرائیل یهود خدای شماستم.» ۲۴ و خداوند موسی را خطاب کرده، راخطاب کرده، به ایشان بگو: موسمهای خداوند که آنها گفت: «بنی اسرائیل را خطاب کرده، بگو: در ما هفتم در رامحفلهای مقدس خواهید خواند، اینها موسمهای من می باشند.» روز اول ماه، آرامی سبت برای شما خواهد بود، یعنی یادگاری ۳ «شش روز کار کرده شود و در روز هفتم سبت آرامی و محفل نواختن کرناها و محفل مقدس. ۲۵ هیچ کار از شغل مکنید و مقدس باشد. هیچ کار مکنید. آن در همه مسکنهای شما سبت برای آتشین برای خداوند بگذرانید.» ۲۶ و خداوند موسی را برای خداوند است. ۴ «اینها موسمهای خداوند و محفلهای

خطاب کرده، گفت: ۲۷ «در دهم این ماه هفتم، روز کفاره طاهر، به حضور خداوند پیوسته بیاراید. ۵ و آردنم بگیر و از آن است. این برای شما محفل مقدس باشد. جانهای خود را ذلیل دوازده گرده بپز؛ برای هر گرده دو شر برآید. ۶ و آنها را به دو سازید، و هدیه آتشین برای خداوند بگذرانید. ۲۸ و در همان روز صفت، در هر صفت شش، بر میز طاهر به حضور خداوند بگذار. هیچ کار مکنید، زیرا که روز کفاره است تا برای شما به حضور پیوه ۷ و بر هر صفت بخور صاف بشه، تا بجهت یادگاری برای نان و خدای شما کفاره بشود. ۲۹ و هر کسی که در همان روز خود را هدیه آتشین باشد برای خداوند. ۸ در هر روز سبت آن را همیشه به ذلیل نسازد، از قوم خود منقطع خواهد شد. ۳۰ و هر کسی که در حضور خداوند بیاراید. از جانب بنی اسرائیل عهد ابدی خواهد همان روز هرگونه کاری بکند، آن شخص را از میان قوم امتنعه بود. ۹ و از آن هارون و پسرانش خواهد بود تا آن را در مکان مقدس خواهیم ساخت. ۳۱ هیچ کار مکنید. برای پشتاهای شما در همه بخوروند، زیرا از هدایات آتشین خداوند به فرضه ابدی برای وی مسکنهاش شما فرضه ای ابدی است. ۳۲ این برای شما سبت قدس اقدس خواهد بود.» ۱۰ و پسر زن اسرائیلی که پدرش مرد آرامی خواهد بود، پس جانهای خود را ذلیل سازید، در شام روز نهم، مصری بود در میان بنی اسرائیل بیرون آمد، و پسر زن اسرائیلی با از شام تا شام، سبت خود را نگاه دارد.» ۳۳ و خداوند موسی را مرد اسرائیلی در لشکرگاه جنگ کردند. ۱۱ و پسر زن اسرائیلی خطاب کرده، گفت: ۳۴ «بنی اسرائیل را خطاب کرده، بگو: در اسم را کفر گفت ولعنت کرد. پس او را نزد موسی آوردند و نام روپا نزد هم، این ماه هفتم، عید خیمه‌ها، هفت روز براز خداوند مادر او شلومیت دختر دیری از سبط دان بود. ۱۲ و او رادر زندان خواهد بود. ۳۵ در روز اول، محفل مقدس باشد؛ هیچ کار از انداختن تا از دهن خداوند اطلاع یابند. ۱۳ و خداوند موسی را شغل مکنید. ۳۶ هفت روز هدیه آتشین برای خداوند بگذرانید، و خطاب کرده، گفت: ۱۴ «آن کس را که لعنت کرده است، بیرون در روز هشتم چشم مقدس برای شما باشد، و هدیه آتشین برای لشکرگاه ببر، و همه آنانی که شنیدند دستهای خود را بر سر وی خداوند بگذرانید. این تکمیل عید است؛ هیچ کار از شغل مکنید. بنهند، و تمامی جماعت او را سنگسار کنند. ۱۵ و بنی اسرائیل را ۳۷ این مسماهی خداوند است که در آنها مخلّهای مقدس خطاب کرده، بگو: هر کسی که خدای خود را لعنت کند متهم را عالان بکنید تا هدیه آتشین برای خداوند بگذرانید، یعنی قبیانی گناه خود خواهد بود. ۱۶ و هر که اسم پیوه را کفر گوید هر آیه سوختنی و هدیه آردی و ذیحه و هدایای ریختنی. مال هر روز را کشته شود، تمامی جماعت او را سنجسار کنند، خواه غریب در روزش، ۳۸ سوای سبت های خداوند و سوای عطاپایی خود و خواه متrown. چونکه اسم را کفر گفته است کشته شود. ۱۷ و کسی که سوای جمیع ندرهای خود و سوای همه نوافل خود که برای خداوند کسی که آدمی را بزند که بمیرد، البته کشته شود. ۱۸ و کسی که می‌دهید. ۳۹ در روز پانزدهم ماه هفتم چون شما محصول زمین را بهیمه‌ای را بزند که بمیرد عوض آن را بددهد، جان به عوض جان. جمع کرده باشید، عید خداوند را هفت روز نگاه دارید، در روز ۱۹ و کسی که همسایه خود را عیب رسانیده باشد چنانکه او کرده اول، آرامی سبت خواهد بود، و در روز هشتم آرامی سبت. ۴۰ و باشد، به او کرده خواهد شد. ۲۰ شکستگی عوض شکستگی، در روز اول میوه درختان نیکو برای خود بگیرید، و شاخه های خرما و چشم عوض چشم، دندان عوض دندان، چنانکه به آن شخص شاخه های درختان پیریگ، ویدهای نهر، و به حضور پیوه خدای عیب رسانیده، همچنان به او رسانیده شود. ۲۱ و کسی که بهیمه‌ای خود هفت روز شادی نمایید. ۴۱ و آن را هر سال هفت روز برازی را کشت، عوض آن را بددهد، اما کسی که انسان را کشت، کشته خداوند عید نگاه دارید، برای پشتاهای شما فرضه ای ابدی است شود. ۲۲ شما رایک حکم خواهد بود، خواه غریب خواه متrown، که در ماه هفتم آن را عیند نگاه دارید. ۴۲ هفت روز در خیمه‌ها زیرا که من پیوه خدای شما هستم.» ۲۳ و موسی بنی اسرائیل را ساکن باشید؛ همه متوطنان در اسرائیل در خیمه‌ها ساکن شوند. خبر داد، و آن را که لعنت کرده بود، بیرون لشکرگاه بردند، و او را ۴۳ تا طبقات شما بدانند که من بنی اسرائیل را واقعی کنم. ایشان را از به سنج سنجسار کردند. پس بنی اسرائیل چنان که خداوند به زمین مصر بیرون آوردم در خیمه‌ها ساکن گردانیدم. من پیوه خدای موسی امر فرموده بود به عمل آوردند.

شما هستم.» ۴۴ پس موسی بنی اسرائیل را از مسماهی خداوند خیر داد.

۲۵ و خداوند موسی را در کوه سینا خطاب کرده، گفت:

۲ «بنی اسرائیل را خطاب کرده، به ایشان بگو: چون شما به زمینی

۲۶ و خداوند موسی را خطاب کرده، گفت ۲ که «بنی اسرائیل که من به شما می‌دهم، داخل شوید، آنگاه زمین، سبت خداوند را را امر بفرما تا روغن زیتون صاف کوییده شده برای روشنایی بگیرند، نگاه بدارد. ۳ شش سال مزرعه خود را بابکار، و شش سال تاکستان تا چراغ را دائم روشن کنند. ۴ هارون آن را بیرون حجاب شهادت خود را پاپاش بکن، و محصولش را جمع کن. ۴ و در سال هفتم در خیمه اجتماع از شام تا صبح به حضور خداوند پیوسته بیاراید. سبت آرامی برای زمین باشد، یعنی سبت برای خداوند. مزرعه خود در پشتاهی شما فرضه ابدی است. ۴ چراغها را بر چراغدان را مکار و تاکستان خود راپاژش منما. ۵ آنچه از مزرعه تو خودرو

باشد، درو مکن، و انگرهای مو پارش ناکرده خود رامچین، سال خواهد شد، و او به ملک خودخواهد برگشت. ۲۹ «و اگر کسی آرامی برای زمین باشد. ۶ و سبیت زمین، خوارک بجهت شما خانه سکونتی در شهر حصاردار بفروشد، تا یک سال تمام بعد خواهد بود، برای تو غلامت و کنیزت و مزدورت و غیری که نزد از فروختن آن حق انفکاک آن را خواهد داشت، مدت انفکاک آن توماوا گزیند. ۷ و برای بهایمت و برای جانورانی که در زمین تو یک سال خواهد بود. ۲۰ و اگر در مدت یک سال تمام آن را باشند، همه محصولش خوارک خواهد بود. ۸ «و برای خود هفت انفکاک ننماید، پس آن خانه‌ای که در شهر حصاردار است، برای سبیت سالها بشمار، یعنی هفت در هفت سال و مدت هفت خریداران نسلا بعد نسل برقرار باشد، در بیویل رهانشود. ۲۱ لیکن سبیت سالها برای تو چهل و نه سال خواهد بود. ۹ و در روز دهم خانه‌های دهات که حصار گردخود ندارد، با مزروعه‌های آن زمین ازماه هفتم در روز کفاره، کربنای بلندآواز را بگردان؛ در تمامی زمین شمرده شود. برای آنها حق انفکاک هست و در بیویل رهانخواهد خود کرنا را بگردان. ۱۰ سال پنجاهم را تقدیس نماید، و در زمین شد. ۲۲ و اما شهرهای لاویان، خانه‌های شهرهای ملک ایشان، برای جمیع ساکنانش آزادی را اعلان کنید. این برای شما بیویل حق انفکاک آنها همیشه برای لاویان است. ۳۳ و اگر کسی از خواهد بود، و هر کس از شما به ملک خودبرگردد، و هر کس از لاویان بخرد، پس آنچه فروخته شده است از خانه یا از شهرملک شما به قبیله خود برگردد. ۱۱ این سال پنجاهم برای شما بیویل او در بیویل رها خواهد شد، زیرا خانه‌های شهرهای لاویان در میان خواهد بود. زراعت مکنید و حاصل خودروی آن را مچینید، و بین اسرائیل، ملک ایشان است. ۳۴ و مزروعه‌های حوالی شهرهای انگرهای مو پارش ناکرده آن را مچینید. ۱۲ چونکه بیویل است، ایشان فروخته نشود، زیرا که این برای ایشان ملک ابدی است. برای شما مقدس خواهد بود؛ محصول آن را در مزروعه بخورید. ۳۵ «و اگر برادرت فقیر شده، نزد تو تعیی دست باشد، او را مثل ۱۳ در این سال بیویل هر کس از شما به ملک خود برگردد. ۱۴ و غریب و مهمان دستگیری نما تا یاتو زندگی نماید. ۳۶ از او ربا و اگر چیزی به همسایه خود بفروشی یا چیزی از دست همسایه ات سود مگیر و از خدای خود بترس، تا برادرت با تو زندگی نماید. بخری یکدیگر را مغبون مسازید. ۱۵ برحسب شماره سالهای بعد ۳۷ نقد خود را به او به ربا مده و خوارک خود را به او به سود ازبیویل، از همسایه خود بخر و برحسب سالهای محصولش به تو مده. ۳۸ من یهوه خدای شما هستم که شما از زمین مصر بفروشد. ۱۶ برحسب زیادتی سالها قیمت آن را زیاده کن، و بیرون آوردم تا زمین کنعان را به شما دهم و خدای شما باشم. برحسب کمی سالها قیمت را کم نما، زیرا که شماره حاصلهای را به ۳۹ و اگر برادرت نزد تو فقیر شده، خود را به تو بفروشد، بر او تو خواهد فروخت. ۱۷ و یکدیگر را مغبون مسازید، و از خدای مثل غلام خدمت مگذار. ۴۰ مثل مزدور و مهمان نزدتو باشد خود بترس. من یهوه خدای شما هستم. ۱۸ پس فرایض مرا بجا و تا سال بیویل نزد تو خدمت نماید. ۴۱ آنگاه از نزد تو بیرون آورید و حاکم مرا نگاه داشته، آنها را به عمل آورید، تا درزمین به رود، خود او و پسرانش همراه وی، و به خاندان خود برگردد و امنیت ساکن شوید. ۱۹ و زمین پار خود را خواهد داد و به سیری به ملک پاران خود رجعت نماید. ۴۲ که ایشان بندگان خواهد خورد، و به امنیت در آن ساکن خواهید بود. ۲۰ و اگر منند که ایشان را از زمین مصر بیرون آوردم؛ مثل غلامان فروخته گویید در سال هفتم چه بخوریم، زیرا اینکه نمی کارم و حاصل نشوند. ۴۳ بر او به سختی حکم رانی نمایم و از خدای خود خود را جمع نمی کنم، ۲۱ پس در سال ششم برکت خود را بر بترس. ۴۴ و اما غلامت و کنیزانست که برای توخاهنبدیو، از شما خواهیم فرمود، و محصول سه سال خواهد داد. ۲۲ و در سال امتهایی که به اطراف تو می باشند ایشان غلامان و کنیزان بخرید. هشتم بکارید و از محصول کهنه تا سال نهم بخورید. تا حاصل آن ۴۵ و هم از پرسان مهمانانی که نزد شما مأوا گزیند، و از قبیله برسد، کهنه را بخورید. ۴۳ و زمین به فروش ابدی نزد زیرا زمین از های ایشان که نزد شما باشد، که ایشان را در زمین شما تولید آن من است، و شما نزد من غریب و مهمان هستید. ۴۴ و در نمودن، بخرید و مملوک شماخاهنبدیو. ۴۶ و ایشان را بعد از تمامی زمین ملک خود برای زمین فکاک بدهید. ۲۵ اگر برادر تو خود برای پسران خود واگذارید، تا ملک موروثی باشد و ایشان را تا فقیر شده، بعضی از ملک خود را بفروشد، آنگاه ولی او که خوش به ابد مملوک سازید. و اما برادران شما زار بین اسرائیل هیچکس نزدیک او باشد بیاید، و آنچه را که برادرت می فروشد، انفکاک بر برادر خود به سختی حکمانی نکند. ۴۷ «و اگر غریب یا نماید. ۲۶ و اگر کسی ولی ندارد و بrixودار شده، قدر فکاک آن مهمانی نزد شما برخوردارگردد، و برادرت نزد او فقیر شده، به آن را پیدانماید. ۲۷ آنگاه سالهای فروش آن را بشمارد و آنچه را که غریب یا مهمان تو یا به نسل خاندان آن غریب، خود را بفروشد، زیاده است به آنکس که فروخته بود، رد نماید، و او به ملک ۴۸ بعد از فروخته شدنش برای ولی حق انفکاک می باشد. یکی از خود برگردد. ۲۸ و اگر نتواند برای خود پس بگیرد، آنگاه آنچه برادرانش او را انفکاک نماید. ۴۹ یا عمومیش یا پسر عمومیش او را فروخته است به دست خریدار آن تا سال بیویل بماند، و در بیویل رها انفکاک نماید، یا یکی از خویشان او از خاندانش او را انفکاک

نماید، یا خود او اگر بخوردار گردد، خویشتن را انفکاک نماید. جان را تلف کنید، بر شما مسلط خواهم ساخت، و تخم خود را ۵۰ و با آن کسی که او را خرد از سالی که خود را فروخت تا سال بی فایده خواهد کاشت و دشمنان شما آن را خواهند خورد. ۱۷ پوییل حساب کند، و نقد فروش او بمحاسب شماره سالها باشد، روی خود را به ضد شما خواهد داشت، و پیش روی دشمنان موافق روزهای مزدور نزد او باشد. ۵۱ اگر سالهای بسیار باقی خود منهدم خواهد شد، و آنانی که از شما نفرت دارند، بر شما باشد، بمحاسب آنها نقدانفکاک خود را از نقد فروش خود، پس حکمرانی خواهند کرد، و بدون تعاقب کنندگان فار خواهید نمود. ۵۲ و اگر تا سال پوییل، سالهای کم باقی باشد باوی ۱۸ و اگر با وجود این همه، مرا نشنوید، آنگاه شما را برای گناهان حساب بکنید، و بمحاسب سالهایش نقدانفکاک خود را رد نماید. شما هفت مرتبه زیاده سیاست خواهم کرد. ۱۹ و فخر قوت شما را ۵۳ مثل مزدوری که سال به سال اجیر باشد نزد او بماند، و در نظر خواهم شکست، و آسمان شما را مثل آهن و زمین شما رامائل مس تو به سختی بر وی حکمرانی نکنند. ۵۴ و اگر به اینهانفکاک خواهتم ساخت. ۲۰ و قوت شما دریطالت صرف خواهد شد، زیرا نشود پس در سال پوییل رهاشود، هم خود او و پسرانش همراه وی. زمین شما حاصل خود را نخواهد داد، و درختان زمین میوه خود ۵۵ زیرا برای من پنی اسرائیل غلام‌اند، ایشان غلام من می‌باشند که رانخواهد آورد. ۲۱ و اگر به خلاف من رفخار نموده، از شنیدن من ایشان را از زمین مصر بیرون آوردم. من بیوه خدای شما هستم. ابا نماید، آنگاه بمحاسب گناهاتان هفت چندان بلایای زیاده بر شما عارض گردانم. ۲۲ و وحش صحرا را بر شما فرستم تا شما

۲۶ «برای خود بپنهان مسازید، و مثال تراشیده و ستونی به رای اولاد سازند، و بهایم شما را هلاک کنید، و شمارا در شماره جهت خود بپیامناید، و سنگی مصور در زمین خود مگذاریتا به کم سازند، و شاهراههای شما ویران خواهد شد. ۲۲ و اگر با این آن سجده کنید، زیرا که من بیوه خدای شما هستم. ۲ سبت های همه از من تدبیه نشده، به خلاف من رفخار کنید، ۲۴ آنگاه من مرا نگاه دارید، و مکان مقدس من احترام نماید. من بیوه هستم. نیز به خلاف شما رفخار خواهم کرد، و شما را برای گناهاتان ۳ اگر در فایض من سلوک نماید و اوامر مرا نگاه داشته، آنها را هفت چندان سزا خواهم داد. ۲۵ و بر شما مشیر خواهم آورد بجا آورید، ۴ آنگاه بارانهای شما را در موسم آنها خواهم داد، که انقام عهد مرا بگیرد. و چون به شهرهای خود جمع شوید، و با و زمین محصول خود را خواهد آورد، و درختان صحرا میوه خود در میان شما خواهم فرستاد، و به دست دشمن تسلیم خواهید شد. را خواهد داد. ۵ و کوفتن خرم شما تا چیدن انگرخواهد رسید، ۲۶ و چون عصای نان شما را بشکم، ۵ زن نان شما را در یک و چیدن انگر تا کاشتن تخم خواهد رسید، و نان خود را به سیری تنور خواهند پخت، و نان شما را به شما و وزن پس خواهند خورده، در زمین خود به امنیت سکونت خواهید کرد. ۶ و به زمین، داد، و چون بخورید سیر نخواهید شد. ۲۷ و اگر با وجود این، سلامتی خواهم داد و خواهید خواهید وترساندهای نخواهد بود، و مرا نشنوید و به خلاف من رفخار نماید، آنگاه به غضب به حیوانات موزی را از زمین نابود خواهمن ساخت، و شمشیر از زمین خلاف شما رفخار خواهم کرد، و من نیز برای گناهاتان، شما را شماگلر نخواهد کرد. ۷ و دشمنان خود را تعاقب خواهید کرد، و هفت چندان سیاست خواهم کرد. ۲۹ و گوشت پسران خود ایشان پیش روی شما از شمشیرخواهند افتاد. ۸ و پنج نفر از شما را خواهید خورد، و گوشت دختران خود را خواهید خورد. ۳۰ و صد را تعاقب خواهند کرد، و صد از شما ده هزار را خواهند راند، مکانهای بلند شما را خراب خواهم ساخت، و اصنام شما را قطع و دشمنان شما پیش روی شما از شمشیرخواهند افتاد. ۹ و بر شما خواهمن کرد، و لاشه های شمارا بر لاشه های بپنهان شما خواهم التفات خواهمن کرد، و شما را با رور گردانیده، شما را کثیر خواهمن افکنید، و جان من شما را مکروه خواهد داشت. ۲۱ و شهرهای ساخت، و عهد خود را با شما استوار خواهمن نمود. ۱۰ و غله شما را خراب خواهمن ساخت، و مکانهای مقدس شما را ویران کهنه پاریبه را خواهید خورد، و کهنه را برای نو بیرون خواهید آورد. خواهمن کرد، و بی عطرهای خوشبوی شما را نخواهمن بپیوید. ۲۲ و ۱۱ و مسکن خود را در میان شما بپیو خواهمن کرد و جانم شمارا من زمین راویان خواهمن ساخت، به حدی که دشمنان شماکه در مکروه نخواهد داشت. ۱۲ و در میان شما خواهمن خرامید و خدای آن ساکن باشند، متوجه خواهند شد. ۲۳ و شما را در میان امتهای شما خواهمن بود و شما قوم من خواهید بود. ۱۳ من بیوه خدای پراکنده خواهمن ساخت، و شمشیر را در عقب شما خواهمن کشید، شما هستم که شما را از زمین مصر بیرون آوردم تا ایشان را غلام و زمین شما ویران و شهرهای شما خراب خواهد شد. ۳۴ آنگاه نباشید، و بندهای بیو شما را شکستم، و شما را راست روان زمین در تمامی روزهای ویرانی اش، حینی که شما در زمین دشمنان ساختم. ۱۴ «و اگر مرا نشنوید و جمیع این اوامر را بچانیاروید، خود باشید، از سبیت های خود تمنع خواهد برد. پس زمین آرامی ۱۵ و اگر فایض مرا رد نماید و دل شما حکام مرا مکروه دارد، تا خواهد یافت و از سبیت های خود تمنع خواهد برد. ۱۶ تمامی تمامی اوامر مرا بچانیاروید، عهد مرا بشکنید، عهد مرا بشکنید، ۱۶ من این را به روزهای ویرانی اش آرامی خواهید یافت، یعنی آن آرامی که در سبیت شما خواهمن کرد که خوف و سل و تب را که چشمان را فسازد، و

های شماخینی که در آن ساکن می‌بودید، نیافته بود. ۳۶ «و اما حاضر کنند، و کاهن برایش برآورد کند و کاهن به مقدار قوه آن در دلهای بقیه شما در زمین دشمنان شما ضعف خواهم فساتد، و که نذر کرده، برای وی برآورد نماید.» ۹ و اگر بهمیه‌ای باشد آواز برگ رانده شده، ایشان را خواهد گزینید، و بدون تعاقب از آنهایی که برای خداوند قربانی می‌گذراند، هرآچه را که کسی از کننده‌ای مثل کسی که از شمشیر فرار کند، خواهند گریخت و آنها به خداوند بدهد، مقدس خواهد بود. ۱۰ آن را مبالغه ننماید خواهند افتد. ۳۷ و به روی یکدیگر مثل از دم شمشیر خواهند و خوب را به بد را به خوب عرض نکند. و اگر بهمیه‌ای رابه ریخت، با آنکه کسی تعاقب نکند، و شما را یارای مقاومت با بهمیه‌ای مبالغه کنند، هم آن و آنچه به عوض آن داده شود، هر دو دشمنان خود کنند کسی که از شمشیر فرار کند، خواهند گریخت و آنها به خداوند بدهد، مقدس خواهد بود. ۱۱ و اگر هرقسم بهمیه نجس باشد که از آن زمین دشمنان شما، شما را خواهد خورد. ۳۹ و بقیه شما در زمین قربانی برای خداوند نمی‌گذرانند، آن بهمیه را پیش کاهن حاضر دشمنان خود در گناهان خود فانی خواهند شد، و درگاهان پدران کنند. ۱۲ و کاهن آن را چه خوب و چه بد، قیمت کند و بمحاسب خود نیز فانی خواهند شد. ۴۰ پس به گناهان خود و به گناهان پدر و آزاد توابی کاهن، چنین باشد. ۱۳ و اگر آن را فدیه دهد، پنج پدران خود در خیانتی که به من وزیده، و سلوکی که به خلاف یک بر برآوردن تو زیاده دهد. ۱۴ و اگر کسی خانه خود را وقف من نموده‌اند، اعتراض خواهند کرد. ۴۱ از این سبب من نیز به نماید تا برای خداوند مقدس شود، کاهن آن را چه خوب و چه بد خلاف ایشان رفتار نمودم، و ایشان را به زمین دشمنان ایشان برآورد کند، و بطوطی که کاهن آن را برآورد کرده باشد، همچنان آوردم. پس اگر دل نامختون ایشان متواضع شود و سزا گناهان بماند. ۱۵ و اگر قوف کننده بخواهد خانه خود را فدیه دهد، پس خود را بپذیرند، آنگاه عهد خود را با یعقوب بیادخواهم آورد، و پنج یک بر نقد برآورد تو زیاده کند و از آن اوخواهد بود. ۱۶ و اگر عهد خود را با اصحاب نیز و عهد خود را با ابراهیم نیز بیاد خواهم کسی قطعه‌ای از زمین ملک خود را برای خداوند وقف نماید، آوردم، و آن زمین را بیاد خواهم آورد. ۴۳ و زمین از ایشان ترک آنگاه برآوردن تو موافق زراعت آن باشد، زراعت یک حومه جو به خواهد شد و چون از ایشان ویران باشد از سبب های خود تمتع پنجاه مثقال نقره باشد. ۱۷ و اگر زمین خود را از سال بپیل وقف خواهد برد، و ایشان سزا گناه خود را خواهد پذیرفت، به سبب نماید، موافق برآورد تو برقرار باشد. ۱۸ و اگر زمین خود را بعد از اینکه احکام مرا رد کردنده، و دل ایشان فرایض مرامکروه داشت. بپیل وقف نماید، آنگاه کاهن نقد آن را موافق سالهایی که تاسال ۴۴ و با وجود این همه نیز چون در زمین دشمنان خود باشند، من بپیل باقی می‌باشد برای وی بشمارد، و از برآورد تو تخفیف شود. ایشان را در نخواهیم کرد، و ایشان را مکروه نخواهیم داشت تا ۱۹ و اگر آنکه زمین را وقف کرد بخواهد آن را فدیه دهد، پس پنج ایشان راهلاک کنم، و عهد خود را با ایشان بشکنم، زیرا که من یک از نقد برآورد تو را بر آن بیفزاید و برای وی برقرار شود. ۲۰ و یهود خدای ایشان هستم. ۴۵ بلکه برای ایشان عهد اجداد ایشان اگر نخواهد زمین را فدیه دهد، یا اگر زمین را به دیگری فروخته را بیاد خواهیم آورد که ایشان رادر نظر امته از زمین مصر بیرون باشد، بعد از آن فدیه داده نخواهد شد. ۲۱ و آن زمین چون در آوردم، تا خدای ایشان باشم. من یهود هستم.» ۴۶ این است بپیل رها شود مثل زمین وقف برای خداوند، مقدس خواهد بود؛ فرایض و احکام و شرایعی که خداوند در میان خود و بنی اسرائیل در ملکیت آن برای کاهن است. ۲۲ و اگر زمینی را که خربده باشد که از زمین ملک او نبود، برای خداوند وقف نماید، آنگاه ۲۳ کاهن مبلغ برآورد تو را تا سال بپیل برای وی بشمارد، و در آن روز ۲۷ و خداوند موسی را خطاب کرده، گفت: «بنی اسرائیل برآورد تو را مثل وقف خداوند به وی بدهد. ۲۴ و آن زمین در سال را خطاب کرده، به ایشان بگو: چون کسی نذر مخصوصی نماید، بپیل به کسی که از اوخریده شده بود خواهد برگشت، یعنی به نفس بمحاسب برآورد تو، از آن خداوند باشدند. ۳ و اگر برآورد تو بجهت ذکور، از بیست ساله تا شصت ساله باشد، برآورد تو پنجاه مثقال قدس باشد که بیست چیزه یک مثقال است. ۴ «لیکن نخست زدایی از بهایم که برای خداوند نخست زاده شده باشد، برآورد تو سی مثقال قدس خواهد بود. ۵ و اگر پنج ساله تا بیست ساله باشد، برآورد تو بجهت ذکور، بیست مثقال و بجهت اثاث ده است. ۲۷ و اگر از بهایم نجس باشد، آنگاه آن را بمحاسب برآورد مثقال خواهد بود. ۶ و اگر از یک ماهه تا پنج ساله باشد، برآوردن تو فدیه دهد، و پنج یک بر آن بیفزاید، و اگر فدیه داده نشود پس بجهت ذکور پنج مثقال نقره، و بجهت اثاث، برآورد تو سه مثقال موافق برآورد تو فروخته شود. ۲۸ اما هر چیزی که کسی برای نقره خواهد بود. ۷ و اگر آنرا شصت ساله و بالاتر باشد، اگر ذکر خداوند وقف نماید، از کل مایملک خود، چه از انسان چه از باشد، آنگاه برآورد تو پائزده مثقال، و برای اثاث ده مثقال خواهد بهایم چه از زمین ملک خود، نه فروخته شود و نه فدیه داده شود، بود. ۸ و اگر از برآورد تو قیمتتر باشد، پس او را به حضور کاهن

زیرا هرچه وقف باشد برای خداوند قدس اقدس است. ۲۹ هر وقنه که از انسان وقف شده باشد، فدیه داده نشود. البته کشته شود. ۳۰ و تمامی دهیک زمین چه از تخم زمین چه از میوه درخت از آن خداوند است، و برای خداوند مقدس می‌باشد. ۳۱ و اگر کسی از دهیک خود چیزی فدیه دهد پنج یک آن را بر آن بیفراید. ۳۲ و تمامی دهیک گاو و گوسفند یعنی هرچه زیر عصا بگذرد، دهم آن برای خداوند مقدس خواهد بود. ۳۳ در خوبی و بدی آن تفحص ننماید و آن را مبادله نکند، و اگر آن را مبادله کند هم آن و هم بدل آن مقدس خواهد بود و فدیه داده نشود.» ۳۴ این است اوامری که خداوند به موسی برای بنی اسرائیل درکوه سینا امر فرمود.

۲۸ و انساب بني يساكار بحسب قبائل و خاندان آبای ايشان،

موافق شماره اسمها از يسيست ساله و بالاتر، هر كه براي جنگ بپرون

- ۱ و در روز اول ماه دوم از سال دوم از پرون آمدن ايشان مرفت. ۲۹ شمرده شدگان ايشان از سبط يساكار، پنجاه و چهار از زمين مصر، خداوند در بابان سينا در خيمه اجتماع موسى را هزار و چهارصد نفر بودند. ۳۰ و انساب بني زبولون بحسب قبائل خطاب كرده، گفت: «حسب تمامي جماعت بني اسرائيل را و خاندان آبای ايشان، موافق شماره اسمها از يسيست ساله و بالاتر، بحسب قبائل و خاندان آبای ايشان، به شماره اسم هاي همه هر كه براي جنگ بپرون مي رفت. ۳۱ شمرده شدگان ايشان از سبط ذكوران موافق سرهای ايشان بگيريد. ۳۲ از يسيست ساله و زياده، زبولون پنجاه و هفت هزار و چهارصد نفر بودند. ۳۳ و انساب بني هر كه از اسرائيل به جنگ بپرون مي رود، تو وهارون ايشان را بحسب يوسف از بني افرايم بحسب قبائل و خاندان آبای ايشان، موافق افواج ايشان بشماريد. ۴ و همراه شما يك نفر از هر سبط باشد شماره اسم هاي يسيست ساله و بالاتر، هر كه براي جنگ بپرون که هر يك رئيس خاندان آبايش باشد. ۵ و اسم هاي کسانی که مي رفت. ۳۴ شمرده شدگان ايشان از سبط افرايم، چهل هزار و با شما باید بايستند، اين است: از روپين، الصوريين شديشور. ۶ و پانصد نفر بودند. ۳۴ و انساب بني منسى بحسب قبائل و خاندان از شمعون، شلومييل بن صوريشدای. ۷ و از يهودا، نحشون بن آبای ايشان، موافق شماره اسمها، از يسيست ساله و بالاتر، هر كه عمبنيداب. ۸ و از يساكار، ننتالييل بن صوغري. ۹ و از زبولون، براي جنگ بپرون مي رفت. ۳۵ شمرده شدگان ايشان از سبط الياب بن حيلون. ۱۰ و از بني يوسف: از افرايم، البشع بن منسى، سى و دو هزار و دویست نفر بودند. ۳۶ و انساب بني عمبيهود. و از منسى، جمييليل بن فدهصور. ۱۱ از بنiamين، ايidan، نحشون بن آبای ايشان، موافق شماره اسمها، هر كه بن جدعوني. ۱۲ و از دان، اخيعر بن عمبيشدای. ۱۳ و از اشير، از يسيست ساله بالاتر، هر كه براي جنگ بپرون مي رفت. ۳۷ شمرده فجيعييل بن عكران. ۱۴ و از جاد، الياساف بن دعوييل. ۱۵ و از شدگان ايشان از سبط بنiamين، سى و پنج هزار و چهارصد نفر فنتالي، اخيعر بن عينان». ۱۶ ايناند دعوت شدگان جماعت و بودند. ۲۸ و انساب بني دان بحسب قبائل و خاندان آبای سروران اسباط آبای ايشان، و روسای هزاره هاي اسرائيل. ۱۷ و ايشان، موافق شماره اسمها از يسيست ساله وبالاتر، هر كه براي موسي و هارون اين کسان را كه به نام، معين شدند، گرفتند. جنگ مي رفت. ۳۹ شمرده شدگان ايشان از سبط دان، شصت و ۱۸ و در روز اول ماه دوم، تمامي جماعت را جمع كرده، نسب دو هزار و هفتصد نفر بودند. ۴۰ و انساب بني اشير بحسب قبائل نامه هاي ايشان را بحسب قبائل و خاندان آبای ايشان، به شماره و خاندان آبای ايشان، موافق شماره اسمها از يسيست ساله وبالاتر، اسمها از يسيست ساله و بالاتر موافق سرهای ايشان خواندنند. هر كه براي جنگ بپرون مي رفت. ۴۱ شمرده شدگان ايشان از سبط ۱۹ چنانکه خداوندموسى را امر فرموده بود، ايشان را در ببابان اشير، چهل و يك هزار و پانصد نفر بودند. ۴۲ و انساب بني سينابشمرد. ۴۰ و اما انساب بني روپين نخست زاده اسرائيل، نفتالي بحسب قبائل و خاندان آبای ايشان، موافق شماره اسمها بحسب قبائل و خاندان آبای ايشان، موافق نامها و سرهای ايشان از يسيست ساله و بالاتر، هر كه براي جنگ بپرون مي رفت. ۴۳ شمرده اين بود: هر ذكر از يسيست ساله و بالاتر، جمبع کسانی که براي شدگان ايشان از سبط نفتالي، پنجاه و سه هزار و پانصد نفر جنگ بپرون مي رفتند. ۴۴ ايناند شمرده شدگان که موسى و هارون با دوازده نفر چهل و شش هزار و پانصد نفر بودند. ۴۵ و انساب بني شمعون از سروران اسرائيل، که يك نفر براي هر خاندان آبای ايشان بود، بحسب قبائل و خاندان آبای ايشان، کسانی که از ايشان شمرده شمردنند. ۴۶ و تمامي شمرده شدگان بني اسرائيل بحسب خاندان شدند، موافق شماره اسمها و سرهای ايشان اين بود: هر ذكر از آبای ايشان، از يسيست ساله و بالاتر، هر کس از اسرائيل که براي يسيست ساله و بالاتر، هر كه براي جنگ بپرون مي رفت. ۴۷ شمرده جنگ بپرون مي رفت. ۴۸ همه شمرده شدگان، ششصد و سه شدگان ايشان از سبط شمعون، پنجاه و نه هزار و سیصد نفر بودند. هزار و پانصد و پنجاه نفر بودند. ۴۹ اما لاويان بحسب سبط آبای ۴۶ و انساب بني جاد بحسب قبائل و خاندان آبای ايشان، موافق ايشان در ميان آنها شمرده نشدند. ۵۰ زيرا خداوند موسى را خطاب شماره اسمها، از يسيست ساله و بالاتر، هر كه براي جنگ بپرون مي رفت. ۵۱ شمرده شدگان ايشان را ميشمار و حساب ايشان را مي رفت. ۵۲ شمرده شدگان ايشان از سبط جاد، چهل و پنج هزار در ميان آنها شمرده نشدند. ۵۲ زيرا خداوند موسى را خطاب و ششصد و پنجاه نفر بودند. ۵۳ و انساب بني يهودا بحسب قبائل و تمامي اسياش و بر هرچه علاقه به آن دارد بگمار، و ايشان قبائل و خاندان آبای ايشان، موافق شماره اسمها از يسيست ساله مسكن و تمامي اسياش را برداند، و ايشان آن را خدمت نمایند و بالاتر، هر كه براي جنگ بپرون مي رفت. ۵۴ شمرده شدگان به اطراف مسكن خيمه زند. ۵۵ و چون مسكن روانه شود لاويان ايشان از سبط يهودا، هفتاد و چهار هزار و شش صد نفر بودند. آن را پاين ياورند، و چون مسكن افراشته شود لاويان آن را بريا

نمایند، وغیری که نزدیک آن آید، کشته شود. ۵۲ و بنی اسرائیل و ایشان سوم کوچ کنند. ۵۳ و به طرف شمال، علم محله دان، هر کس در محله خود و هر کس نزد علم خویش برسحسب افواج ایشان، و رئیس بنی دان اخیعر بن عمیشادی خود، خیمه زنند. ۵۴ و لاویان به اطراف مسکن شهادت خیمه باشد. ۵۵ و فوج او که از ایشان شمرده شدند، شصت و دو زنند، مبادا غضب بر جماعت بنی اسرائیل بشود، ولاویان شعائر هزار و هفت صد نفر بودند. ۵۶ و فوج او که مسکن شهادت را نگاه دارند.» ۵۷ پس بنی اسرائیل چین کردن، زنند، و رئیس بنی عکران باشد. ۵۸ و فوج او که و برسحسب آنچه خداوند موسی را امر فرموده بود، به عمل آورند. از ایشان شمرده شدند، چهل و یک هزار و پانصد نفر بودند. ۵۹ و سبط نفتالی و رئیس بنی نفتالی اخیر بن عیان باشد. ۶۰ و

۲ و خداوند موسی و هارون را خطاب کرده، گفت: «هر فوج او که از ایشان شمرده شدند، پنجاه و سه هزار و چهارصد کس از بنی اسرائیل نزد علم و نشان خاندان آبای خویش خیمه زند، نفر بودند. ۶۱ جمیع شمرده شدگان محله دان، صد و پنجاه و در برابر واطراف خیمه اجتماع خیمه زنند. ۶۲ و به جانب مشرق به سوی طلوع آفتاب اهل علم محله پهودا برسحسب افواج خود خیمه هفت هزار و شصتصد نفر بودند. ایشان نزد علمهای خود در عقب زنند، و رئیس بنی یهودا نحشون بن عمیناداب باشد. ۶۳ و فوج آبای ایشان، جمیع شمرده شدگان محله‌ها موافق افواج ایشان شش اوکه از ایشان شمرده شدند نفتاد و چهار هزار و شصتصد نفر بودند. ۶۴ صد و سه هزار و پانصد و پنجاه نفر بودند. ۶۵ اما لاویان چنانکه سبط نیساکار در پهلوی او خیمه زند، و رئیس بنی نیساکار خداوند به موسی امر فرموده بود، در میان بنی اسرائیل شمرده نشدند. ۶۶ و فوج او که از ایشان شمرده شدند ننتایل بن صوغرباشد. ۶۷ و فوج او که از ایشان شمرده شدند ۶۸ و بنی اسرائیل موافق هرچه خداوند به موسی امر فرموده بود، عمل پنجاه و چهارصد نفر بودند. ۶۹ و سبط زیبولون و رئیس بنی زیبولون ایاب بن حیلون باشد. ۷۰ و فوج او که از ایشان شمرده شدند، به اینظور نزد علمهای خود خیمه می‌زند و به اینطور هر کس برسحسب قبایل خود با خاندان آبای خود کوچ می‌کردد.

۳ این است انساب هارون و موسی در روزی که خداوند در هزار و چهارصد نفر بودند، ایشان اول کوچ کنند. ۷۱ و بر جانب کوه سینا با موسی متكلم شد. ۷۲ و نامهای پسران هارون این جنوب، علم محله رویین برسحسب افواج ایشان باشد، و رئیس است: نخست زاده‌اش ناداب و ایهیو و العازار و ایتمار. ۷۳ این بنی رویین الیصور بن شدیغور باشد. ۷۴ و فوج او که از ایشان است نامهای پسران هارون کهنه که مسح شده بودند که ایشان را شمرده شدند چهل و شش هزار و پانصد نفر بودند. ۷۵ و در برای کهانت تخصیص نمود. ۷۶ اما ناداب و ایهیو در حضور پهلوی او سبط شمعون خیمه زندو رئیس بنی شمعون شلومیل بن خداوندمردند، هنگامی که ایشان در بیان سینا آتش غریب به صوری شدای باشد. ۷۷ و فوج او که از ایشان شمرده شدند، پنجاه حضور خداوند گذرانیدند، و ایشان را پسری نبود و العازار و ایتمار و نه هزار و سیصد نفر بودند. ۷۸ و سبط جادو رئیس بنی جاد به حضور پدر خودهارون، کهانت می‌نمودند. ۷۹ و خداوند موسی الیاسف بن رعوئیل باشد. ۸۰ و فوج او که از ایشان شمرده شدند، را خطاب کرده، گفت: «سبط لاوی را نزدیک آورده، ایشان را چهل و پنج هزار و شصتصد و پنجاه نفر بودند. ۸۱ جمیع شمرده پیش هارون کاهن حاضر کن تا او را خدمت نمایند. ۸۲ و ایشان شدگان محله رویین برسحسب افواج ایشان صد و پنجاه و یک هزار شعائر او و شعائر تمامی جماعت را پیش خیمه اجتماع نگاه و چهارصد و پنجاه نفر بودند و ایشان دوم کوچ کنند. ۸۳ و بعد از داشته، خدمت مسکن را بجا آورند. ۸۴ و جمیع اسباب خیمه آن خیمه اجتماع با محله لاویان در میان محله‌ها کوچ کند، چنانکه اجتماع و شعائر بنی اسرائیل را نگاه داشته، خدمت مسکن را خیمه می‌زنند، همچنان هر کس در جای خود نزد علمهای خویش بجا آورند. ۸۵ و لاویان را به هارون و پسرانش بده، زیارکه ایشان کوچ کنند. ۸۶ و به طرف مغرب، علم محله افرایم برسحسب افواج از جانب بنی اسرائیل بالکل به وی داده شده‌اند. ۸۷ و هارون ایشان و رئیس بنی افرایم، الیشع بن عمیهد بادش. ۸۸ و فوج او و پسرانش را تعیین نمایا تاکهانت خود را بجا آورند، و غیری که از ایشان شمرده شدند، چهل هزار و پانصد نفر بودند. ۸۹ و که نزدیک آید، کشته شود.» ۹۰ و خداوند موسی را خطاب در پهلوی او سبط منسی، و رئیس بنی منسی جملیل بن فدھصور کرده، گفت: «که اینک من لاویان را از میان بنی اسرائیل، باشد. ۹۱ و فوج او که از ایشان شمرده شدند، سی و دو هزار و به عوض هر نخست زاده‌ای از بنی اسرائیل که رحم را بگشاید دویست نفر بودند. ۹۲ و سبط بنیامین و رئیس بنی بنیامین، ایدان گرفته‌ام، پس لاویان از آن من می‌باشند. ۹۳ زیرا جمیع نخست بن جداد عونی باشد. ۹۴ و فوج او که از ایشان شمرده شدند، سی زادگان از آن منند، و درروزی که همه نخست زادگان زمین مصر و پنج هزار و چهارصد نفر بودند. ۹۵ جمیع شمرده شدگان محله را کشتم، جمیع نخست زادگان را خواه از انسان و خواه افرایم برسحسب افواج ایشان، صد و هشت هزار و یکصد نفر بودند، از بهایم برای خود تقدیس نمودم، پس از آن من می‌باشند. من

یهود هستم.» ۱۴ و خداوند موسی را در بیابان سینا خطاب دو هزار نفر بودند. ۴۰ و خداوند به موسی گفت: «جمعی نخست کرده، گفت: ۱۵ «بنی لایو را بحسب خاندان آبای قبایل ایشان زادگان نزینه بنی اسرائیل را از یک ماهه وبالاتر بشمار، و حساب بشمار، هر ذکور ایشان را از یک ماهه و زیاده بشمار.» ۱۶ پس نامهای ایشان را بگیر. ۴۱ ولایان را به عوض همه نخست زادگان موسی بحسب قول خداوند چنانکه مامور شد، ایشان را شمرد. بنی اسرائیل برای من که یهود هستم بگیر، و بهایم لاوان را به ۱۷ و پیسان لایوی مواقف نامهای ایشان اینند: جوشون و قهات عوض همه نخست زادگان بهایم بنی اسرائیل.» ۴۲ پس موسی و ماری. ۱۸ و نامهای بنی جوشون بحسب قبایل ایشان این چنانکه خداوند او را امروزمه بود، همه نخست زادگان بنی اسرائیل است: لبی و شمعی. ۱۹ و پیسان قهات بحسب قبایل ایشان: راشمرد. ۴۳ و جمعی نخست زادگان نزینه، بحسب شماره اسم عمرام ویصهار و حبرون و عزیشل. ۲۰ و پیسان ماری بحسب های شمرده شدگان ایشان از یک ماهه و بالاتر، بیست و دو هزار قبایل ایشان: محلی و موشی بودند. ایناند قبایل لاوان بحسب و دویست و هفتاد و سه نفر بودند. ۴۴ و خداوند موسی را خطاب خاندان آبای ایشان. ۲۱ و از جوشون، قبیله لبی و قبیله شمعی. کرده، گفت: ۴۵ «لاوان را به عوض جمعی نخست زادگان ایشانند قبایل جوشونیان. ۲۲ و شمرده شدگان ایشان به شماره همه بنی اسرائیل، و بهایم لاوان را به عوض بهایم ایشان بگیر، و لاovan ذکوران از یک ماهه و بالاتر، شمرده شدگان ایشان هفت هزار و از آن من خواهند بود. من یهود هستم.» ۴۶ و اما درباره فدیه پانصد نفریدند. ۲۳ و قبایل جوشونیان در عقب مسکن، به طرف دویست و هفتادو سه نفر از نخست زادگان بنی اسرائیل که برا لاوان مغرب خیمه زند. ۲۴ و سور خاندان آبای جوشونیان، الیاسف زیاده‌اند، ۴۷ پنج مثقال برای هر سری بگیر، آن را مواقف متقابل بن لایل باشد. ۲۵ و دیدعت بنی جوشون در خیمه اجتماع، قدس که بیست چهار یک مثقال باشد، بگیر. ۴۸ و نقد فدیه مسکن و خیمه ویوش آن و پرده دروازه خیمه اجتماع باشد. آنانی که از ایشان زیاده‌اند به هارون و پیسانش بده.» ۴۹ پس ۲۶ و تجیرهای صحن و پرده دروازه صحن که پیش روی مسکن و موسی نقد فدیه را از آنانی که زیاده بودند، بر کسانی که لاوان به اطراف مذیع است وطنابهایش با هر خدمت آنها. ۲۷ و از فدیه آنها شده بودند، گرفت. ۵۰ و از نخست زادگان بنی اسرائیل قهات، قبیله عرمایان و قبیله پصهاریان و قبیله حبرونیان و قبیله سپیده و شمش و پنج مثقال مواقف متقابل قدس عربیلیان، ایناند قبایل قهاتیان. ۲۸ به شماره همه ذکوران از یک باشد، گرفت. ۵۱ و موسی نقد فدیه را بحسب قول خداوند ماهه و بالاتر، هشت هزار و شش صد نفریدند که دیدعت قدس را چنانکه خداوند موسی رالمر فرموده بود، به هارون و پیسانش داد.

نگاه می‌داشتند. ۲۹ و قبایل بنی قهات به طرف جنوب مسکن، ۴۰ و خداوند موسی و هارون را خطاب کرده، گفت: ۲ «حساب خیمه بزنند. ۳۰ و سور خاندان آبای قبایل قهاتیان، الیاصافان بن عزیشل باشد. ۳۱ و دیدعت ایشان تابوت و میز و شمعدان و مذیعها و اسباب قدس که با آنها خدمت می‌کنند، و حجاج و پیش را از آنها خدمت در خیمه اجتماع کار کند. ۴۱ و خدمت بنی قهات در هر خدمت آن باشد. ۳۲ و سور خاندان لاovan، العازار بن هارون کاهن باشد، و نظارت نگهبانان خدمت قدس، او را خواهد بود. ۳۳ و از ماری، قبیله محلیان و قبیله موشیان؛ ایناند قبایل ماری. ۳۴ و شمرده شدگان ایشان و شماره همه ذکوران از یک ماهه و پیورند، و تابوت شهادت را به آن پیوشانند. ۳۵ و برآن پوش پوست بالاتر، شش هزار و دویست نفر بودند. ۳۶ و سور خاندان آبای قبایل ماری، صوریل بن ایحایل باشد و ایشان به طرف شمالی مسکن، خیمه بزنند. ۳۶ و دیدعت معین بنی ماری، تختهای مسکن و پشت بندهایش و ستونهایش و پایه هایش و تمامی اسبابش با تمامی خدمتش باشد. ۳۷ و مستونهای اطراف صحن و پایه های آنها و میخها وطنبهای آنها. ۳۸ و پیش مسکن به طرف مشرق و روشنایی و چراگهایش و گلگیرهایش و سینی هایش و تمامی ظروف پیش روی خیمه اجتماع به طرف طلوع شمس، موسی و هارون و پیش را که به آنها خدمتش می‌کنند پیوشانند، ۳۹ و آن را و همه اسبابش را در پوش پوست خر گذارد، برجوب دستی بگذارند. بدارند. و هر غریبی که ندیدی آید، کشته شود. ۴۰ و جمع شمرده شدگان لاovan که موسی و هارون ایشان را بحسب قبایل ایشان و ۴۱ و بر مذیع زرین، جامه لاجوردی گسترانیده، آن را به پوشش فرمان خداوند شمردند، همه ذکوران از یک ماهه و بالاتر، بیست و پوست خر پیوشانند، و چوب دستهایش را بگذارند. ۴۲ و تمامی اسباب خدمت را که به آنها درقدس خدمت می‌کنند گرفته، آنها

را در جامه لاجوردی بگذراند، و آنها را به پوشش پوست خر ایشان رابه نامها حساب کنید. ۳۳ این است خدمت قبایل بني پوشانیده، بر چوب دست پنهند. ۱۳ «و مذبح را از حاکستر خالی ماري در تمامي خدمت ايشان در خيمه اجتماع، زيردست ايتامار کرده، جامه ارغوانی بر آن بگستراند. ۱۴ و جميع اسبابش را که به بن هارون کاهن.» ۳۴ و موسى و هارون و سوروران جماعت، بني آنها خدمت آن را می کنند يعني مجرمها و چنگالها و خاک اندازها قهات را بحسب قبایل و خاندان آبای ايشان شمردن. ۳۵ از سی و کاسه‌ها، همه اسباب مذبح را بر روی آن پنهان، و بر آن پوشش، ساله و بالاتر تا پنجاه ساله هرکه به خدمت داخل می شد تا در پوست خر گسترانیده، چوب دستهایش را بگذراند. ۱۵ «و چون خيمه اجتماع مشغول شود.» ۳۶ و شمرده شدگان ايشان بحسب هارون و پسرانش در هنگام کوچ کردن اردو، از پوشانیدن قدس و قبایل ايشان، دو هزار و هفتصد و پنجاه نفر بودند. ۳۷ ايناند تمامي اسباب قدس فارغ شوند، بعد از آن پسران قهات را شمرده شدگان قبایل قهاتيان، هرکه در خيمه اجتماع کار می کرد پرداختن آن بپايد، اما قدس را لمس ننمایند مبادا بميرند، اين چزها که موسى و هارون ايشان را بحسب آنچه خداوند به واسطه موسى از خيمه اجتماع حمل بني قهات می باشد. ۱۶ «و ديعت العازار فرموده بود، شمرده شدگان بني جرشون بحسب بن هارون کاهن، روغن بجهت روشنايی و بخور خوشبو و هديه قبایل و خاندان آبای ايشان، ۲۹ از سی ساله وبالاتر تا پنجاه ساله، آردي دائمي و روغن مسح و نظارت تمامي مسكن می باشد، با هرکه به خدمت داخل می شدتا در خيمه اجتماع کار کند.» ۴۰ و هرآنچه در آن است، خواه از قدس و خواه از اسبابش.» ۱۷ و شمرده شدگان ايشان بحسب قبایل و خاندان آبای ايشان، دوهزار خداوند موسى و هارون را خطاب کرده، گفت: ۱۸ «سيط قبایل و ششصد و سی نفر بودند.» ۴۱ ايناند شمرده شدگان قبایل بني قهاتيان را از ميان لاويان منقطع مسايزد. ۱۹ بلکه با ايشان چنين جرشون، هرکه در خيمه اجتماع کار می کرد که موسى و هارون رفشار نمایيد تا چون به قدس القداس نزديك آيد، زنده بمانند و ايشان را بحسب فرمان خداوند شمردن. ۴۲ و شمرده شدگان نميرند. هارون و پسرانش داخل آن بشوند، و هريک از ايشان را به قبایل بني ماري بحسب قبایل و خاندان آبای ايشان، ۴۳ از سی خدمت و حمل خود بگمارند. ۲۰ و اما ايشان بجهت ديدن ساله و بالاتر تا پنجاه ساله، هرکه به خدمت داخل می شدتا در قدس لحظه‌اي هم داخل نشوند، مبادا بميرند.» ۲۱ و خداوند خيمه اجتماع کار کند. ۴۴ و شمرده شدگان ايشان بحسب موسى را خطاب کرده، گفت: ۲۲ «حساب بني جرشون را نيز قبایل ايشان سه هزار و دویست نفر بودند.» ۴۵ ايناند شمرده بحسب خاندان آباو قبایل ايشان بگير. ۲۳ از سی ساله و بالاتر شدگان قبایل بني ماري که موسى و هارون ايشان را بحسب تاپنجاه ساله ايشان را بشمار، هرکه داخل شود تار خيمه اجتماع آنچه خداوند به واسطه موسى فرموده بود، شمردن. ۴۶ جمیع به شغل پرداز و خدمت بپماید. ۲۴ «اين است خدمت قبایل شمرده شدگان لاويان که موسى و هارون و سوروران اسرائيل ايشان را بني جرشون در خدمت گذاري و حمل، ۲۵ که تجيري‌هاي مسكن بحسب قبایل و خاندان آبای ايشان شمردن.» ۴۷ از سی ساله و رخيمه اجتماع را پوشش آن و پوشش پوست خر که بر بالاتر تا پنجاه ساله هرکه داخل می شد تاکار خدمت و کار حملها است، و پرده دروازه خيمه اجتماع را بردارند. ۲۶ و تجيري‌هاي را در خيمه اجتماع بکند. ۴۸ شمرده شدگان ايشان هشت هزار صحن و پرده مدخل دروازه صحن، که پيش مسكن و به اطراف و پيانصد و هشتاد نفر بودند، ۴۹ بحسب فرمان خداوند به توسط مذبح است، و طنابهای آنها و همه اسباب خدمت آنها و هرچه به موسى، هركس موافق خدمتش و حملش شمرده شد. و چنانکه آنها باید کرده شود، ايشان بکنند. ۲۷ و تمامي خدمت بني خداوند موسى را امر فرموده بود، اوپيشان را شمرد.

جرشون در هر حمل و خدمت ايشان، به فرمان هارون و پسران او بشود، و جميع حملهاي ايشان را بر ايشان و ديعت گزاري. ۵ و خداوند موسى را خطاب کرده، گفت: ۲ «بني اسرائيل را اين است خدمت قبایل بني جرشون در خيمه اجتماع. و امر فرما که مبروص را و هرکه جريان دارد و هرکه از ميته نجس شود، نظارت ايشان به دست ايتامار بن هارون کاهن باشد.» ۲۹ «و بني ازاردو اخراج کنند.» ۳۰ خواه مرد و خواه زن، ايشان رالخارج نمایيد؛ ماري را بحسب قبایل و خاندان آبای ايشان بشمار. ۳۰ از سی بیرون از اردو ايشان را اخراج نمایيد، تا ادوي خود را جاي که من ساله و بالاتر تاپنجاه ساله هرکه به خدمت داخل شود، تا کارخيمه در ميان ايشان ساكن هستم، نجس نسانزند.» ۴ و بني اسرائيل اجتماع را بپماید. ايشان را بشمار. ۳۱ اين است و ديعت حمل چنين کردن، و آن کسان را بیرون ازاردو اخراج کردن. چنانکه ايشان، در تمامي خدمت ايشان در خيمه اجتماع، تختهای خداوند به موسى گفته بود، بني اسرائيل به آن طور عمل نمودند.

مسکن و پيش بندهایش و ستونهایش و پایه هایش ۳۲ و سوتنهای ۵ و خداوند موسى را خطاب کرده، گفت: ۶ «بني اسرائيل را اطراف صحن و پایه های آنها و میخهای آنها و طنابهای آنها با بگو: هرگاه مردی یا زنی به هرکدام از جمیع گناهان انسان مرتکب همه اسباب آنها، و تمامي خدمت آنها، پس اسباب و ديعت حمل شده، به خداوند خیات وزد، و آن شخص مجرم شود، ۷ آنگاه گناهی را که کرده است اعتراف بپماید، واصل جرم خود را رد

نماید، و خمس آن را برآن مزید کرده، به کسی که بر او جرم نموده شد، وشکم او منتفخ و ران او ساقط خواهد گردید، و آن زن در است، بدده. ۸ و اگر آن کس را ولی ای نباشد که دیه جرم به او میان قوم خود مرد لعنت خواهد بود. ۲۸ داده شود، آنگاه دیه جرمی که برای خداوندانداده می شود، از آن طاهر باشد، آنگاه میراشده، اولاد خواهد زاید. ۲۹ «این است کاهن خواهد بود، علاوه بر قرچ کفاره که به آن درباره وی کفاره قانون غیرت، هنگامی که زن از شهر خود برگشته، نجس شده می شود. ۹ و هر هدیه افراشتنی از همه موقوفات بني اسرائیل که نزد باشد. ۳۰ یا هنگامی که روح غیرت بر مید باید، و بر نتش غیور کاهن می آورند، از آن او باشد. ۱۰ و موقوفات هر کس از آن او شود، آنگاه زن را به حضور خداوند بربابادار، و کاهن تمامی این خواهد بود، و هرجه که کسی به کاهن بدده، از آن او باشد.» قانون را درباره او اجردادار. ۳۱ پس آن مرد از گناه میرا شود، و زن ۱۱ و خداوند موسی را خطاب کرده، گفت: ۱۲ «بني اسرائیل را گناه خود را متحمل خواهد بود.»

خطاب کرده، به ایشان بگو: هرگاه زن کسی از او برگشته، به ۶ و خداوند موسی را خطاب کرده، گفت: ۲ «بني اسرائیل را وی خیانت ورزد. ۱۳ و مردی دیگر با او همبستر شود، و این از چشمان شهرش پوشیده و مستور باشد، آن زن نجس می باشد، و خطاب کرده، به ایشان بگو: چون مرد یا زن نذر خاص، یعنی نذر آنگاه اگر بر او شاهدی نباشد و در عین فعل گرفتار نشود، ۱۴ و روح نذیره بکند، و خود را برای خداوند تخصیص نماید، آنگاه غیرت بر او بیاید و به زن خود غیور شود، و آن زن نجس شده از شراب و مسکرات پرهیزد و سرکه شراب و سرکه مسکرات را باشد، یا روح غیرت بر او بیاید و به زن خود غیور شود، و آن زن نوشود، و هیچ عصیرانگر نوشود، و انگور تازه یا خشک نخورد. نجس نشده باشد، ۱۵ پس آن مردزن خود را نزد کاهن بیاورد، و ۴ و تمام ایام تخصیصش از هر چیزی که از تاک انگور ساخته بجهت او برای هدیه، یک عشر ایفه آرد چوین بیاورد، و روغن شود، از هسته تا پوست نخورد. ۵ و تمام ایام نذر تخصیص او، برآن نزید، و کندر بر آن ننهد، زیرا که هدیه غیرت است و هدیه استره بر سر اوناید، و تا انقضای روزهایی که خود را برای خداوند تخصیص نموده است، مقدس شده، گیسهای موی سر خود را یادگار، که گناه را بیاد می آورد. ۱۶ «و کاهن او را نزدیک آورده، ۱۷ و کاهن آب مقدس در ظرف به حضور خداوند بربا دارد. سفالین بگیرد، و کاهن قدری از غیرای که بر زمین مسکن باشد نموده است، نزدیک بدن میت نیاید. ۷ برای پدر و برادر و گرفته، بر آب پیاشد. ۱۸ و کاهن زن را به حضور خداوند بربا خواهر خود، هنگامی که بمیرند خویشن را نجس نسازد، زیرا داشته، موی سر او را بازکند و هدیه یادگار را که هدیه غیرت باشد که تخصیص خداشیش بر سر وی می باشد. ۸ تمامی روزهای بردست آن زن بگذارد، و آب تلخ لعنت بر دست کاهن باشد. تخصیصش برای خداوند مقدس خواهد بود. ۹ و اگر کسی ۱۹ و کاهن به زن قسم داده، به وی بگوید: اگر کسی با تو دفعت ناگاهان نزد او بمیرد، پس سر خود را در روز طهارت خویش همبستر نشده، و اگر بسوی نجاست به کسی غیر از شهر خود بتراشد، یعنی در روز هفتم آن را برآورد. ۱۰ و در روز هشتم برنگشته ای، پس از این آب تلخ لعنت میرا شوی. ۲۰ و لیکن اگر دوفاخته یا در جوجه کبوتر نزد کاهن به در خیمه اجتماع بیاورد. به غیر از شهر خود برگشته، نجس شده ای، وکسی غیر از شهرت ۱۱ و کاهن یکی را برای قربانی گاه و دیگری را برای قربانی با تو همبستر شده است، ۲۱ آنگاه کاهن زن را قسم لعنت بدده سوختنی گذرانیده، برای وی کفاره نماید، از آنجه بهسیب میت، و کاهن به زن بگوید: خداوند تو را در میان قومت موردلعنت و گناه کرده است و سر او را در آن روز تقدیس نماید. ۱۲ و روزهای قسم بسازد به اینکه خداوند ران تو راساقط و شکم تو را متفتخ تخصیص خود را برای خداوند (ازنی) تخصیص نماید، و بره نزینه گرداند. ۲۲ و این آب لعنت در احشای تو داخل شده، شکم تو یک ساله برای قربانی جرم بیاورد، لیکن روزهای اول ساقط خواهد را متفتخ و ران تو را ساقط بسازد. و آن زن بگوید: آمین آمین. ۲۳ «این است قانون بود، چونکه تخصیصش نجس شده است. ۱۳ و کاهن این لعنتها را در طوماری بنویسد، و آنها را در آب تلخ نذیره، چون آنها را نزد دروازه محظی کند. ۲۴ و آن آب لعنت تلخ را به زن بتوشاند، و آن آب خیمه اجتماع بیاورند. ۱۴ و قربانی خود را برای خداوند بگذراند، لعنت در او داخل شده، تلخ خواهد شد. ۲۵ و کاهن هدیه غیرت یعنی یک بره نزینه یک ساله بی عیب بجهت قربانی سوختنی، و رالز دست زن گرفته، آن هدیه را به حضور خداوند بجنیاند، و آن را یک بره ماده یک ساله بی عیب، بجهت قربانی گناه، و یک قرق نزد مدبح بیاورد. ۲۶ و کاهن مشتی از هدیه برای یادگاری آن بی عیب بجهت ذیحه سلامتی. ۱۵ و یک سبد نان فطیر یعنی گرفته، آن را بزمیح بسوزاند و بعد از آن، آن آب را به زن بتوشاند. ۲۷ گرده های آرد نرم سرشته شده باروغن، و قرصهای فطیر مسح شده و چون آب را به او نوشانید، اگر نجس شده و به شهر خود با روغن، وهدیه آردی آنها و هدیه ریختنی آنها. ۱۶ «و کاهن آنها خیانت وزیده باشد، آن آب لعنت داخل او شده، تلخ خواهد را به حضور خداوند نزدیک آورده، قربانی گاه و قربانی سوختنی او را بگذراند. ۱۷ و قوچ را با سبد نان فطیر بجهت ذیحه سلامتی

برای خداوند بگذراند، و کاهن هدیه آردی و هدیه ریختنی او نقره، هفتاد مثقال به مثقال قدس که هردوی آنها پر از آرد نم را بگذراند. ۱۸ «و آن نذریه سرتخصیص خود را نزد درخیمه مخلوط شده با روغن بودجهت هدیه آردی. ۱۴ و یک قاشق طلا اجتماع پتراشد، و موی سرتخصیص خودرا گرفته، آن را بر آتشی ده مثقال پر از بخور. ۱۵ و یک گاو جوان و یک قوج و یک بره که زیر ذیبحه سلامتی است بگذراند. ۱۹ «و کاهن سرستاد بربان نزینه یک ساله بجهت قربانی سوختنی. ۱۶ و یک بز نر بجهت شده قوج را با یک گرده فلیز از سبد و یک قرص فلیز گرفته، آن قربانی گناه. ۱۷ و بجهت ذیبحه سلامتی، دو گاو و پنج قوج و رابر دست نذریه، بعد از تراشیدن سرتخصیصش بگذارد. ۲۰ و پنج بز نر و پنج بره نزینه یک ساله، این بود هدیه نحشون بن کاهن آنها را بجهت هدیه جنبانیدنی به حضور خداوند بجنband، عمنیادب. ۱۸ و در روز دوم، نتائیل بن صوغر، سوروساکار هدیه این با سینه جنبانیدنی و ران افزارشتنی برای کاهن، مقدس است. و گذراند. ۱۹ و هدیهای که او گذراندیک طبق نقره بود که وزنش بعد ازان نذریه شراب بنوشد. ۲۱ «این است قانون نذریهای که نذر صد و سی مثقال بود، و یک لگن نقره هفتاد مثقال، موافق مثقال بکند و قانون قربانی که بجهت تخصیص خود برای خداوند باید قدس، هر دوی آنها پر از آرد نم مخلوط با روغن بجهت هدیه بگذراند، علاوه بر آنچه دستش به آن می‌رسد موافق نذری که کرده آردی. ۲۰ و یک قاشق طلا ده مثقال پر از بخور. ۲۱ و یک باشد، همچنین بر حسب قانون تخصیص خود، باید بکند.» ۲۲ و گاو جوان و یک قوج و یک بره نزینه یک ساله، بجهت قربانی خداوند موسی را خطاب کرده، گفت: ۲۳ «هارون و پسرانش سوختنی. ۲۲ و یک بز نر بجهت قربانی گناه. ۲۳ و بجهت را خطاب کرده، بگو: به اینطور پنی اسرائیل را برکت دهد و به ذیبحه سلامتی، دو گاو و پنج قوج و پنج بز نر و پنج بره نزینه یک ایشان بگویید: ۲۴ «یهوه تو را برکت دهد و تو را محافظت ساله، این بود هدیه نتائیل بن صوغر. ۲۴ و در روز سوم، الیاب نماید. ۲۵ یهوه روی خود را بر تو اتابان سازد و بترو رحمت کند. بن حیلون سوروبنی زبولون. ۲۵ هدیه او یک طبق نقره که وزنش مربابنی اسرائیل بگذراند، و من ایشان را برکت خواهم داد.» ۲۶ و یک قاشق طلا ده مثقال پر از بخور، و یک آردی. ۲۷ و در روزی که موسی از بربا داشتن مسکن فارغ شده و آن را گاوجوان و یک قوج بره نزینه یک ساله بجهت قربانی سوختنی.

مسح نموده و تقدیس کرده و تمامی اسپابش را و مذبح را با ۲۸ و یک بز نر بجهت قربانی گناه. ۲۹ و بجهت ذیبحه سلامتی، تمامی اسپابش مسح کرده و تقدیس نموده بود، ۲ سروران اسرائیل دو گاو و پنج قوج و پنج بز نر و پنج بره نزینه یک ساله. این بود و روسای خاندان آبای ایشان هدیه گذراندند. و اینها روسای هدیه الیاب بن حیلون. ۳۰ و در روز چهارم، الیصور بن شدیبور اسپاط بودند که بر شمرده شدگان گماشته شدند. ۳ پس ایشان سوروبنی روبین. ۳۱ هدیه او یک طبق نقره که وزنش صد و سی بجهت هدیه خود، به حضور خداوند شش ارباهه سرپوشیده و دوازده مثقال بود، و یک لگن نقره هفتاد مثقال، موافق مثقال قدس، هر گاو آوردند، یعنی یک ارباهه برای دو سرور، و برای هر نفری یک دوی آنها پر از آرد نم مخلوط با روغن بجهت هدیه آردی. ۳۲ و گاو، و آنها را پیش روی مسکن آوردند. ۴ و خداوند موسی را یک قاشق طلا ده مثقال پر از بخور. ۳۳ و یک گاو جوان و یک خطاب کرده، گفت: ۵ «اینها را از ایشان بگیر تا برای بجا قوج و یک بره نزینه یک ساله بجهت قربانی سوختنی. ۳۴ و یک آوردن خدمت خیمه اجتماع به کار آید، و به لاویان به هرکس بز نر بجهت قربانی گناه. ۳۵ و بجهت ذیبحه سلامتی، دو گاو به اندازه خدمتش تسلیم نماید. ۶ پس موسی ارباهه و گاوها را و پنج قوج و پنج بز نر و پنج بره نزینه یک ساله. این بود هدیه گرفته، آنها را به لاویان تسلیم نمود. ۷ در ارباهه و چهار گاو به بنی الصصربین شدیبور. ۳۶ و در روز پنجم، شلومیل بن سوریشدادی جرشون، به اندازه خدمت ایشان تسلیم نمود. ۸ و چهار ارباهه و سرور پنی شمعون. ۳۷ هدیه او یک طبق نقره که وزنش صد و هشت گاو به بنی مارای، به اندازه خدمت ایشان، بدست ایامار سی مثقال بود، و یک لگن نقره هفتاد مثقال، موافق مثقال قدس، بن هارون کاهن تسلیم نمود. ۹ اما به بنی قهات هیچ نداد، هر دوی آنها پر از آرد نم مخلوط با روغن بجهت هدیه آردی. زیرا خدمت قدس متعلق به ایشان بود و آن را بر دوش خود برمی ۱۰ و یک قاشق طلا ده مثقال پر از بخور. ۱۱ و یک گاو جوان و داشتند. ۱۰ و سروران بجهت تبرک مذبح، در روز مسح کردن یک قوج و یک بره نزینه یک ساله بجهت قربانی سوختنی. ۱۰ و آن، هدیه گذراندند. و سروران هدیه خود را پیش مذبح آوردند. یک بز نر بجهت قربانی گناه. ۱۱ و بجهت ذیبحه سلامتی، دو خداوند به موسی گفت که هر سرور نوبه خود هدیه گاو و پنج قوج و پنج بز نر و پنج بره نزینه یک ساله. این بود هدیه خویش را بجهت تبرک مذبح بگذراند. ۱۲ و در روز اول، نحشون شلومیل بن سوریشدادی. ۱۳ و هدیه سوروبنی جاد. ۱۴ و در روز ششم، الیاساف بن دعویل بن عمینیادب از سبط یهودا هدیه خود را گذراند. ۱۵ هدیه سوروبنی جاد. ۱۶ هدیه او یک طبق نقره که وزنش صد و سی اوپک طبق نقره بود که وزنش صد و سی مثقال بود، و یک لگن

متفاصل بود، و یک لگن نقره هفتاد متفاصل، موافق متفاصل قدس، هر متفاصل موافق متفاصل قدس؛ هردوی آنها پر ازآرد نرم مخلوط با روغن متفاصل با روغن بجهت هدیه آردی. ۴۴ و بجهت قاشق طلا ده متفاصل پر از بخور. یک قاشق طلا ده متفاصل پر از بخور. ۴۵ و یک گاو جوان و یک گاوچان و یک قوچ و بره نریه یک ساله بجهت قربانی قوچ و یک بره نریه یک ساله بجهت قربانی سوختنی. ۴۶ و یک سوختنی. ۷۶ و یک بره نر بجهت قربانی گناه. ۷۷ و بجهت بره نر بجهت قربانی گناه. ۴۷ و بجهت ذیبحه سلامتی، دو گاو و پنج قوچ و پنج بزر نر و پنج بره نریه یک و پنج قوچ و پنج بزر نر و پنج بره نریه یک ساله. این بود هدیه آردی. این بوده دیه فجعیل بن عکران. ۷۸ و در روز دوازدهم، الیاساف بن دعویل. ۴۸ و در روز هفتم، الیشمع بن عمیهدو اخیرین عینان، سورونی نفالی. ۷۹ هدیه او یک طبق نقره که سوپرینی افرایم. ۴۹ هدیه او یک طبق نقره که وزنش صد و سی وزنش صد و سی متفاصل بود، و یک لگن نقره هفتاد متفاصل موافق متفاصل بود، و یک لگن نقره هفتاد متفاصل، موافق متفاصل قدس، هر متفاصل قلدس، هردوی آنها پر از آرد نرم مخلوط با روغن بجهت هدیه آردی. ۵۰ و هدیه آردی. ۸۰ و یک قاشق طلا، ده متفاصل پر از بخور. ۸۱ و یک قاشق طلا ده متفاصل پر از بخور. ۵۱ و یک گاوچان و یک گاو و پنج قوچ و یک بره نریه یک ساله بجهت قربانی قوچ و یک بره نریه یک ساله بجهت قربانی سوختنی. ۵۲ و یک سوختنی. ۸۲ و یک بره نر بجهت قربانی گناه. ۸۳ و بجهت بره نر بجهت قربانی گناه. ۵۳ و بجهت ذیبحه سلامتی، دو گاو و ذیبحه سلامتی، دو گاو و پنج قوچ و پنج بزر نر و پنج بره نریه یک پنج قوچ و پنج بزر نر و پنج بره نریه یک ساله. این بود هدیه اخیرین عینان. ۸۴ این بود تبرک مذبح در بن عمیهدو. ۵۴ و در روز هشتم، جملیل بن فدهصوصر پی روزی که مسح شده بود، از جانب سورون اسرائیل دوازده طبق نقره منسی. ۵۵ هدیه او یک طبق نقره که وزنش صد و سی متفاصل و دوازده لگن نقره و دوازده قاشق طلا. ۸۵ هر طبق نقره صد و سی بود، و یک لگن نقره هفتاد متفاصل، موافق متفاصل قدس، هر دوی متفاصل و هر لگن هفتاد، که تمامی نقره طوف، دوهزار و چهارصد آنها پر از آرد نرم مخلوط با روغن بجهت هدیه آردی. ۶۶ و یک متفاصل موافق متفاصل قدس بود. ۸۶ و دوازده قاشق طلا پراز بخور هر قاشق طلا ده متفاصل پر از بخور. ۵۷ و یک گاوچان و یک قوچ و کدام ده متفاصل موافق متفاصل قدس، که تمامی طلای قاشقها صد یک بره نریه یک ساله بجهت قربانی سوختنی. ۵۸ و یک بزر نر و بیست متفاصل بود. ۸۷ تمامی گاویان بجهت قربانی سوختنی، بجهت قربانی گناه. ۵۹ و بجهت ذیبحه سلامتی، دو گاو و پنج دوازده گاو و دوازده بره نریه یک ساله. باهایه آردی بجهت قربانی گناه. ۶۰ و در روز نهم، ایدان بن جدعونی سورونی ذیبحه سلامتی، بیست و چهار گاو و شصت قوچ و شصت بزر نر و بن فدهصوصر. ۶۱ هدیه او یک طبق نقره که وزنش صد و سی متفاصل شصت بره نریه یک ساله. این بود تبرک مذبح بعد از آنکه مسح بود و یک لگن نقره هفتاد متفاصل موافق متفاصل قدس، هر دوی آنها شده بود. ۸۹ و چون موسی به خیمه اجتماع داخل شدتا با وی پر از آرد نرم مخلوط با روغن، بجهت هدیه آردی. ۶۲ و یک سخن گوید، آنگاه قول را می شنید که از بالای کرسی رحمت که قاشق طلا ده متفاصل پر از بخور. ۶۳ و یک گاو جوان و یک قوچ برتابوت شهادت بود، از میان دو کروپی به وی سخن می گفت، و یک بره نریه یک ساله بجهت قربانی سوختنی. ۶۴ و یک بزر نر پس با او نکلم می نمود.

به جهت قربانی گناه ۶۵ به جهت ذیبحه سلامتی دو گاو و پنج **۸** و خداوند موسی را خطاب کرده، گفت: «هارون را قوچ و پنج بره نریه یک ساله. این بود هدیه ایدان بن جدعونی. خطاب کرده، به وی بگو: هنگامی که چراگها را برافرازی، هفت و در روز دهم، اخیرزین عمیشادای سورونی دان. ۶۷ هدیه او چراغ پیش شمعدان روشانی بدهد.» ۳ پس هارون چنین کرد، یک طبق نقره که وزنش صد و سی متفاصل بود، و یک لگن نقره، هفتاد متفاصل موافق متفاصل قدس، هر دوی آنها پر از آرد نرم مخلوط باروغن بجهت هدیه آردی. ۶۸ و یک قاشق طلا، ده متفاصل پر از بخور. ۶۹ و یک گاو جوان و یک قوچ و یک بره نریه یک ساله که خداوند به موسی نشان داده بود، به همین طور شمعدان را ساخت. ۵ و خداوند موسی را خطاب کرده، گفت: «لایوان و بجهت ذیبحه سلامتی، دو گاو و پنج قوچ و پنج بزر نر و پنج را از میان بنی اسرائیل گرفته، ایشان را تطهیر نما. ۷ و بجهت تطهیر ایشان، به ایشان چنین عمل نما، آن کفاره گناه را بر ایشان پاش روز یازدهم، فجعیل بن عکران سورونی اشیر. ۷۳ هدیه او یک طبق نقره که وزنش صد و سی متفاصل بود، و یک لگن نقره، هفتاد تطهیر نما. ۸ و گاوی جوان و هدیه آردی آن، یعنی آرد نرم

مخلوط با روغن بگيرند، و گاو جوان دیگر بجهت قربانی گناه بگیر. روز چهاردهم اين ماه آن را در وقت عصر در موسمش بجا آوريد،
۹ ولاويان را پيش خيمه اجتماع نزدik بياور، و تمامي جماعت برسحب همه فرایضش و همه احکامش آن را معمول داريد.
بنی اسرائیل را جمع کن. ۱۰ ولاويان را به حضور خداوند نزدik ۴ پس موسی به بنی اسرائیل گفت که فصح رابجا آورند. ۵ و فصح
بياور، و بنی اسرائیل دستهای خود را بر لاويان بگذارند. ۱۱ و هارون را در روز چهاردهم ماه اول، در وقت عصر در صحرای سینا بجا
لاويان را از جانب بنی اسرائیل به حضور خداوند هدیه بگذارند، تا آوردنده، برسحب هچه خداوند به موسی امر فرموده بود بنی اسرائیل
خدمت خداوندرا بجا بياورند. ۱۲ ولاويان دستهای خود را بر چنان عمل نمودند. ۱۳ اما بعضی اشخاص بودند که از میت آدمی
سرگاوان بنهند، و تو یکی را بجهت قربانی گناه و دیگری را بجهت نجس شده، فصح را در آن روز نتوانستند بجا آورند، پس در آن روز
قربانی سوختنی برای خداوندگذاران، تا بجهت لاويان کفاره شود. نزد موسی و هارون آمدند. ۷ و آن اشخاص وی را گفتند که «ما»
۱۴ ولاويان را پيش هارون و پسرانش بريا بدار، و ايشان را برای ایشان را از میان بنی اسرائیل جدا نما در موسمش در میان بنی اسرائیل منع شویم؟» ۸ موسی ايشان را
خداوند هدیه بگذاران. ۱۵ ولاويان را از میان بنی اسرائیل جدا نما در حق شما امر فرماید، بشنو.»
تا خدمت خيمه اجتماع را بجا آورند، و تو ايشان را تطهيرکرده، ۹ و خداوند موسی را خطاب کرده، گفت: ۱۰ «بنی اسرائیل را
ايشان را هدیه بگذاران. ۱۱ زيراکه ايشان از میان بنی اسرائیل جدا شما يا از اعقاب شما از میت
من بالكل داده شده‌اند، و به عوض هر گشاینده رحم، یعنی به نجس شود، يا درسfer دور باشد، مع هذا فصح را برای خداوند
عرض همه نخست زادگان بنی اسرائیل، ايشان را برای خود گرفته‌ام. بجاورد. ۱۲ در روز چهاردهم ماه دوم، آن را در وقت عصر بجا
از بهایم، از آن من‌اند، در روزی که جمیع نخست زادگان را صبح نگذارند و ازان استخوانی نشکنند؛ برسحب جمیع فرایض
درزمهin مصر زدم، ايشان را برای خود تقدیس نمودم. ۱۳ پس فصح آن را معمول دارند. ۱۴ اما کسی که طاهر باشد و در سفر
لاويان را به عوض همه نخست زادگان بنی اسرائیل گرفنم. ۱۵ و نباشد و از بجا آوردن فصح بازاریستد، آن کس از قوم خود منقطع
خدمت بنی اسرائیل را در خيمه اجتماع بجا آورند، و بجهت شخص گناه خود را متتحمل خواهد‌شد. ۱۶ و اگر غریبی در میان
بنی اسرائیل کفاره نماید، و چون بنی اسرائیل به قدس نزدik آید، شما ماؤا گزیند و بخواهد که فصح را برای خداوند بجا اورد،
ويا به بنی اسرائیل عارض نشود. ۱۷ پس موسی و هارون و تمامي برسحب فريشه و حکم فصح عمل نماید، برای شما يك فريشه
جماعت بنی اسرائیل به لاويان چنین کردند، برسحب هرآنچه می‌باشد خواه براي غريب و خواه براي متوطن. ۱۸ و در روزی که
خداوند موسی را درباره لاويان امر فرمود، همچنان به بنی اسرائیل به مسکن بريا شد، ابر مسکن خيمه شهادت را پوشانيد، و از شب
ايشان عمل نمودند. ۱۹ و لاويان برای گناه خود کفاره کرده، تا صبح مثل منتظر آتش بر مسکن می‌بود. ۲۰ هميشه چنین بود که
رخت خود را شستند، و هارون ايشان را به حضور خداوند هدیه ابر آن را می‌پوشانيد و منتظر آتش در شب. ۲۱ و هرگاه ابر از خيمه
گذارند، و هارون برای ايشان کفاره نموده، ايشان را تطهير کرد. برمی خاست بعد از آن بنی اسرائیل کوچ می‌کردن و در هر جایی
۲۲ و بعداز آن لاويان داخل شدند تا در خيمه اجتماع به حضور که ابرساكن می‌شد آنچه بنی اسرائیل اردو می‌زدند. ۲۳ هميشه چنین بود که
هارون و پسرانش به خدمت خودپردازند، و چنانکه خداوند موسی خداوند به بنی اسرائیل کوچ می‌کردن و به فرمان خداوند اردو می‌زدند،
را درباره لاويان امر فرمود، همچنان به ايشان عمل نمودند. ۲۴ و همه روزهایي که ابر بر مسکن ساكن می‌بود، در اردو می‌مانندند.
خداوند موسی را خطاب کرده، گفت: «این است قانون لاويان ۲۵ و چون ابر، روزهایي بسيار برسکن توقف می‌نمود، بنی اسرائیل
که از بیست و پنج ساله و بالاتر داخل شوند تا در کار خيمه و دیعت خداوند را نگاه می‌داشتند و کوچ نمی‌کردند. ۲۶ و بعضی
اجتماع مشغول خدمت بشوند. ۲۷ و از پنجاه ساله از کارخدمت اوقات ابر ایام قلیل بر مسکن می‌مانند، آنگاه به فرمان خداوند در
بازاریستند، و بعد از آن خدمت نکنند. ۲۸ لیکن با برادران خود اردویی مانندند و به فرمان خداوند کوچ می‌کردن. ۲۹ و بعضی
در خيمه اجتماع به نگاهبانی نمودن مشغول شوند، و خدمتی اوقات، ابر از شام تا صبح می‌مانند و در وقت صبح ابر برمی
ديگر نکنند. بدین طور با لاويان درباره دیعت ايشان عمل نما.» خاست، آنگاه کوچ می‌کردن، يا اگر روز و شب می‌ماند چون ابر
برمی خاست، می‌کوچیدند. ۳۰ خواه دو روز و خواه يك ماه ۳۱ و در ماہ اول سال دوم بعد از بیرون آمدن ايشان از
زمین مصر، خداوند موسی را در صحرای سینا خطاب کرده، ۳۲ می‌بود، بنی اسرائیل در اردویی مانندند، و کوچ نمی‌کردن و چون
گفت: ۳۳ «بنی اسرائیل عيد فصح را در موسمش بجا آورند. ۳۴ در

برهی خاست، می کوچیدند. ۲۳ به فرمان خداونداردو می زدند، و عینان. ۲۸ این بود مراحل بنی اسرائیل با افواج ایشان. پس کوچ به فرمان خداوند کوچ می کردند، و دعیت خداوند را بررسپ کردند. ۲۹ و موسی به حوبی بن روئیل مدیانی که برادر زن موسی آنچه خداوند به واسطه موسی فرموده بود، نگاه می داشتند. بود، گفت: «ما به مکانی که خداوند دریاره آن گفته است که آن را به شما خواهیم بخشید کوچ می کنیم، همراه ما بیا و بتوحسان ۱۰ و خداوند موسی را خطاب کرده، گفت: «برای خود خواهیم نمود، چونکه خداوند درباره اسرائیل نیکو گفته است.» دو کرنای نقره بساز، آنهارا از چرخکاری درست کن، و آنها را ۳۰ او وی را گفت: «نمی آیم، بلکه به زمین و به خاندان خود بجهت خواندن جماعت و کوچیدن ارد بکار ببر. ۳۱ و چون آنها را خواهیم رفت.» ۳۱ گفت: «ما را تر مکن زیرا چونکه تو منازل بنوازند تمامی جماعت نزد تو به درخیمه اجتماع شوند. ۴ و ما در صحراء می دانی، بجهت ما مثل چشم خواهی بود. ۲۲ و چون یکی بنوازند، سروزان و روسای هزاره های اسرائیل نزد تو اگر همراه ما بیایی، هر احسانی که خداوند بر ما بنماید، همان را جمع شوند. ۵ و چون تیز آهنگ بنوازید محله هایی که به طرف بر تو خواهیم نمود.» ۳۳ و از کوه خداوند سفر سه روزه کوچ مشرق جا دارند، کوچ بکنند. ۶ و چون مرتبه دوم تیز آهنگ کردند، و تابوت عهد خداوند سفر سه روزه روی ایشان رفت بنوازید، محله هایی که به طرف جنوب جا دارند کوچ کنند؛ تا آرامگاهی برای ایشان بطلبند. ۲۴ و ابر خداوند در روز بالای بجهت کوچ دادن ایشان تیز آهنگ بنوازند. ۷ و بجهت جمع سر ایشان بود، و وقتی که از لشکرگاه روانه می شدند. ۳۵ و کردن جماعت بنوازید، لیکن تیز آهنگ منوازید. ۸ «و بنی هارون چون تابوت روانه می شد، موسی می گفت: «ای خداوند بrix و کهنه، کرناها را بنوازند. این برای شما در نسلهای شما فرضه دشمنات پراکنده شوند و مبغضان از حضور تو منهرم گردند.» ابدی باشد. ۹ و چون در زمین خود برای مقاتله با دشمنی که ۳۶ و چون در فرود می آمد، می گفت: «ای خداوند نزد هزاران هزار برshima تعدی می نمایند می روید، کرناها را تیز آهنگ بنوازید، پس اسرائیل رجوع نما.»

به حضور یهوه خدای خود بیاد آورده خواهید شد، و از دشمنان خود نجات خواهید یافت. ۱۰ و در روز شادی خود و در عیدها و ۱۱ و قوم شکایت کنان در گوش خداوند بدگفتند، و خداوند در اول ماه های خود کرناها را برقویانی های سوختنی و ذبایح این را شنیده، غضبیش افروخته شد، و آتش خداوند در میان سلامتی خود بنوازید، تا برای شما به حضور خدای شمایادگاری ایشان مشتعل شده، در اطراف اردو بسوخت. ۲ و قوم نزد موسی باشد. من یهوه خدای شما هستم.» ۱۱ واقع شد در روز بیستم فریاد برآورده، موسی نزد خداوند دعانمود و آتش خاموش شد. ماه دوم سال دوم که ابر از بالای خیمه شهادت برداشته شد، ۳ پس آن مکان راتیغره نام نهادند، زیرا که آتش خداوند در ۱۲ و بنی اسرائیل به مراحل خود از صحرای سینا کوچ کردند، و ابر میان ایشان مشتعل شد. ۴ و گروه مختلف که در میان ایشان در صحرای فاران ساکن شد، ۱۳ وایشان اول به فرمان خداوند به بودند، شهوت پرست شدند، و بنی اسرائیل باز گریان شده، گفتند: واسطه موسی کوچ کردند. ۱۴ و علم محله بنی یهودا، اول با «کیست که ما را گوشت بخوارند! ۵ ماهی ای را که در مصر افواج ایشان روانه شد، و بر فوج او نجشون بن عینتابد بود. مفت می خوردیم و خیارو خربزه و تره و پیاز و سیر را بیاد می آوریم. ۱۵ و بر فوج سبط بنی یسکار، ننتائیل بن صوغر. ۱۶ و بر فوج «والان جان ما خشک شده، و چیزی نیست و غیر ازین من، در سبط بنی زبولون، الیا بن حیلون. ۱۷ پس مسکن را پایین آورند نظر ما هیچ نمی آید!» ۷ و من مثل تخم گشتنی بود و شکل آن و بنی جرشون و بنی مراری که حاملان مسکن بودند، کوچ کردند. مثل مقل. ۸ و قوم گردش کرده، آن را جمع می نمودند، و آن را و علم محله روپین با افواج ایشان روانه شد، و بر فوج او الیصور در آسیا خرد می کردند یا در هارون می کردند، و در دیگهای پخته، ۱۸ بن شدیدیور بود. ۱۹ و بر فوج سبط بنی شمعون، شلومیل بن گردهها از آن می ساختند. و طعم آن مثل طعم قرصهای روغنی صوریشداei. ۲۰ و بر فوج سبط بنی جاد، الیاساف بن دعوئیل. بود. ۹ و چون شبتم در وقت شب بر اردو می بارید، من نیز بر آن ۲۱ پس قهایان که حاملان قدس بودند، کوچ کردند و پیش از می ریخت. ۱۰ و موسی قوم را شنید که با اهل خانه خوده ریک رسیدن ایشان، آنها مسکن را برپا داشتند. ۲۲ پس علم محله بنی به در خیمه خویش می گریستند، و خشم خداوند به شدت افروخته افراهم با افواج ایشان روانه شد، و بر فوج او الیشمع بن عمیهود شد، و در نظر موسی نیز قبیح آمد. ۱۱ و موسی به خداوند گفت: بود. ۲۳ و بر فوج سبط بنی منسی، جملیل بن فدهصور. ۲۴ و «جزایه بنده خود بدی نمودی؟ و چرا در نظر تو التفات نیافتم که بر فوج سبط بنی بنیامن، ایدان بن جدعونی. ۲۵ پس علم محله بار جمیع این قوم را بر من نهادی؟ ۱۲ آیامن به تمامی این قوم بنی دان که موخر همه محله ها بود با افواج ایشان روانه شد، و بر حامله شده، یا من ایشان را زایدیده ام که به من می گویند ایشان را در فوج اواخیعر بن عمیشداei بود. ۲۶ و بر فوج سبطینی اشیر، آغوش خود بردار، به زمینی که برای پدران ایشان قسم خوردي مثل فوجیعیل بن عکران. ۲۷ و بر فوج سبطینی نفتالی، اخیعر بن لالا که طفل شیرخواره رابرمی دارد؟ ۱۳ گوشت از کجا پیدا کنم

تا به همه این قوم بدهم؟ زیرا نزد من گریان شده، می‌گویندما را تخمین یک روز راه به این طرف و یک روز راه به آن طرف پراکنده گشود بدنه تا بخوبیم. ۱۴ من به تنهایی نمی‌توانم تحمل تمامی ساخت، و قریب به دو ذرع از روی زمین بالا بودند. ۲۳ و قوم این قوم را بنمایم زیرا بمن زیاد سنگین است. ۱۵ و اگر با من برخاسته تمام آن روز و تمام آن شب و تمام روز دیگر سلوی را چنین رفارنماشی، پس هرگاه در نظر تو تنفات یافتم مرا کشته، نابود جمع کردند و آنکه کمتر یافته بود، ده حومه جمع کرده بود، و آنها ساز تا بدپختی خود را نبینم. ۱۶ پس خداوند موسی را خطاب را به اطراف اردو برای خود پنهان کردند. ۲۴ و گوشت هنوز در میان کرده، گفت: «هفتاد نفر از مشایخ بنی اسرائیل که ایشان رامی دندان ایشان می‌بود پیش از آنکه خایایده شود، که غضب خداوند دانی که مشایخ قوم و سروران آنها می‌باشدند من جمع کن، و بر ایشان افزوهن شده خداوند قوم را به بالای سپیار سخت مبتلا ایشان را به خیمه اجتماع بیاورتا در آنجا با تو بایستند. ۲۴ و آن مکان را قبروت هناوه نامیدند، زیرا قومی را که من نازل شده، در آنجا با تو سخن خواهم گفت، و از روحی که شهوت پرست شدند، در آنجا دفن کردند. ۲۵ و قوم از قبروت برتوست گرفته، بر ایشان خواهم نهاد تا با تومتحمل بار این قوم هناؤ به حضیروت کوچ کرده، در حضیروت توف نمودند.

باشند و تو به تنهایی متتحمل آن نباشی. ۱۸ و قوم را بگو که ۱۲ و مریم و هارون درباره زن حبشه که موسی گرفته بود، بر برای فردا خود را تقدیس نماید تا گوشت بخورید، چونکه در گوش خداوند گریان شده، گفتید، کیست که ما را گوشت بخوراند! زیرا او شکایت آوردند، زیرا زن حبشه گرفته بود. ۲ و گفتند: «آیا خداوندبا موسی به تنهایی تکلم نموده است، مگر به ما نیز تکلم که در مصر ما را خوش می‌گذشت! پس خداوند شما را گوشت خواهد داد تا بخورید. ۱۹ نه یک روز و نه دو روز خواهید خورد، و نه پنج روز و نه ده روز و نه بیست روز، بلکه یک ماه تمام تا از بینی شما بیرون آید و نزد شما مکروه شود، چونکه خداوند را که در درمیان شمامست رد نمودید، و به حضور وی گریان شده، گفتید، چرا از مصر بیرون آمدیم. ۲۱ موسی گفت: «قومی که من در میان ایشان، ششصد هزار پیاده‌اند و تو گفتی ایشان را گوشت خواهیم داد تا یک ماه تمام بخورند. ۲۲ آیا گله‌ها و رمه‌ها برای ایشان کشته شود تا برای ایشان کفایت کند؟ یا همه ماهیان دریا بیرون آمدند. ۶ و او گفت: «الآن سخنان مرا بشنوید: اگر در بیرون آیدی.» و هر سه بیرون آمدند. ۵ و خداوند در ستون ابرنازل شده، به در خیمه ایستاد، و هارون و مریم راخوانده، ایشان هر دو از اوضاهر می‌کنم و در خواب به او سخن می‌گویم. ۷ اما بنده من موسی چنین نیست. او در تمامی خانه من امین است. ۸ با وی برای ایشان جمع شوند تا برای ایشان کفایت کند؟» ۲۳ خداوند موسی را گفت: «آیا دست خداوند کوتاه شده است؟ الان خواهی دید که کلام من برتواقع می‌شود یا نه.» ۲۴ پس موسی بیرون آوردید؟» ۹ و غضب خداوند را به قوم گفت، و هفتاد نفر از مشایخ قوم را آمده، سخنان خداوند را به قوم گفت، و هفتاد نفر از مشایخ قوم را جمع کرده، ایشان را به اطراف خیمه برخاست، اینک مریم مثل برف میروس بود، چون ابر از روی خیمه برخاست، چون روح بر ایشان قرار گرفته، و هارون بر مریم نگاه کرد و اینک میروس بود. ۱۰ و هارون به ابر نازل شده، با وی تکلم نمود، و از روحی که بر وی بود، گرفته، موسی گفت: «وای ای آقا! بار این گناه را بر ما مگذار زیرا که بر آن هفتاد نفرمشایخ نهاد و چون روح بر ایشان قرار گرفت، حمقات کرده، لیکن مزید نکردند. ۱۲ اما دو نفر در لشکرگاه باقی ماندند که نام یکی الداد بود و نام دیگری میداد، و روح بر ایشان نازل شد و نامهای ایشان در ثبت بود، لیکن نزد خیمه نیامده، در لشکرگاه نبوت کردند. ۱۴ آنگاه جوانی دوید و به موسی خبر داده، گفت: «الداد و میداد در لشکرگاه نبوت می‌کنند.» ۲۸ و پس موسی نزد خداوند استغاثه کرده، گفت: «ای خدا او را شفا بده!» ۱۵ خداوند به موسی گفت: «اگر پدرش به روی وی فقط آب دهن می‌انداخت، آیا هفت روز خجل نمی شد؟ پس هفت روز بیرون لشکرگاه محبوس بشود، و بعد از آن داخل شود.» پوشع بن نون خادم موسی که از برگردان او بود، در جواب گفت: «ای آقا! بیم موسی ایشان را منع نمای!» ۲۹ موسی وی را گفت: «ایا تو برای من حسد می‌بری؟ کاش که تمامی قوم خداوند بی کوچ کرده، در صحرای فاران اردو زدند. ۱۶ پس می‌بودند خداوند روح خود را بر ایشان اضافه می‌نمود!» ۳۰ پس موسی با مشایخ اسرائیل به لشکرگاه آمدند. ۲۱ و بادی از جانب ۱۳ و خداوند موسی را خطاب کرده، گفت: «کسان خداوند وزیده، سلوی را از دریا برآورد و آنها را به اطراف لشکرگاه بفرست تا زمین کنعتان را که به بنی اسرائیل داد، جاسوسی کنند؛

یک نفر را از هر سبط آبای ایشان که هر کدام در میان ایشان از مقوی ترند.» ۲۲ و درباره زمینی که آن را جاسوسی سورر باشد، بفرستید.» ۳ پس موسی به فرمان خداوند، ایشان را کرده بودند، خبر بد نزد بنی اسرائیل آورده، گفتند: «زمینی که از صحرای فاران فرستاد، و همه ایشان از روسای بنی اسرائیل بودند. برای جاسوسی آن از آن گذشتیم زمینی است که ساکنان خود را ۴ نامهای ایشان اینهاست: از سبط رویین، شمعون بن زکور، ۵ از می خورد، و تمامی قومی که در آن دیدم، مردان بلند قبدیدند. سبط شمعون، شفاطین بن حوری. ۶ از سبط یهودا، کالیب بن ۳۳ و در آنجا جباران بنی عنان را دیدم که اولاد جباراند، و ما در ۷ از سبط یساکار، یجال بن یوسف. ۸ از سبط افرايم، نظر خود مثل ملخ بودیم وهمچنین در نظر ایشان می نمودیم.» هوشع بن نون. ۹ از سبط بنیامین، فلطی بن رافع. ۱۰ از سبط

زبولون، جدبیل بن سودی. ۱۱ از سبط یوسف از سبط بنی منسى، ۱۲ از سبط دان، عمیشل بن جملی. ۱۳ از جدی بن سوسی. ۱۴ از سبط نفتالی، نحی بن وقی. ۱۵ از سبط جاد، جاوئیل بن ماکی. ۱۶ این است نامهای کسانی که موسی برای جاسوسی زمین فرستاد، و موسی هوشع بن نون رایه شیر، ستور بن میکائیل. ۱۷ و موسی ایشان را برای جاسوسی زمین کنعان فرستاده، به ایشان گفت: «از اینجا به جنوب رفته، به کوهستان برآید. ۱۸ و زمین را ببینید که چگونه است و مردم را که در آن ساکنند که قوی آنده یا ضعیف، قلیل آنده یا کثیر. ۱۹ و زمینی که در آن ساکنند چگونه است، نیک یا بد؟ و در چه قسم شهرها ساکنند، در چادرها یا در قلعه‌ها؟ ۲۰ و چگونه است زمین، چرب یا لاغر؟ درخت دارد یا نه؟ پس قوی دل شده، از میوه زمین بیاورید.» و آن وقت موسی نویر انگور بود. ۲۱ پس رفته زمین را از تمامی جماعت بنی اسرائیل را خطاب کرده، گفتند: «زمینی که برای جاسوسی آن از آن عبور نمودیم، زمین بسیار خوبیست. ۲۲ اگر خداوند از ما راضی است ما را به این زمین آورده، آن را به اینجا بخشدید، زمینی که به شیر و شهد جاری است. ۲۳ نهار از خداوند تمدرب نشوید، و از اهل زمین ترسان مباشید، زیرا که بجهن رفته، به حبزون رسیدند، و اخیمان و شیشهای و تلمای بنی ایشان خواک ما هستند، سایه ایشان از ایشان گذشته است، و عناق در آنجا بودند، اما محیرون هفت سال قبل از صوغن مصر بنا شده بود. ۲۴ و به وادی اشکول آمدند، و شاخهای با یک خوش گفتند که باید ایشان را سنگسار کنند. آنگاه جلال خداوند در انگور بردیه، آن را بر چوب دستی، میان دونفر با قدری از انار و انجر برداشته، آوردند. ۲۵ و آن مکان به سبب خوش انگور که بنی اسرائیل از آنجا بریده بودند، به وادی اشکول نامیده شد. ۲۶ و روانه شده، بعد از چهل روز، از جاسوسی زمین بزگشتد. ۲۷ و برای او حکایت کرده، نزد موسی و هارون و تمامی جماعت بنی اسرائیل به قادش در بیابان فاران رسیدند، و برای ایشان و برای تمامی جماعت خبرآورند، و موسی گفت: «تا که این قوم مرا هاالت نمایند؟ و تا که با وجود همه آیاتی که در میان ایشان نمودم، به من ایمان نیاورند؟ ۲۸ لیکن تمامی جماعت خواهند شدید، زیرا که این قوم را به قدرت گفتند: «آنگاه مصریان خواهند شدید، زیرا که این زمین را به ایشان نشان دادند. ۲۹ و برای او حکایت کرده، خود از میان ایشان بیرون آوردی. ۳۰ و به ساکنان این زمین خبر گفتند: «به زمینی که ما را فرستادی رفتیم، و به درستی که به شیر خواهند داد و ایشان شنیده‌اند که توابی خداوند، در میان این قوم و شهد جاریست، و میوه‌اش این است. ۳۱ لیکن مردمانی که در زمین ساکنند زورآورند، و شهراهایش حصاردار و بسیار عظیم، و پنی عناق را نیز در آنجا دیدیم. ۳۲ و عمالقه در زمین جنوب ساکنند، و حتیان و بیوسان و اموریان در کوهستان سکونت دارند. و کنعنیان نزد دریا و برکاره اردن ساکنند.» ۳۳ و کالیب قوم را پیش موسی خاموش ساخته، گفت: «فی الفور برویم و آن را در تصرف آزیم، زیرا که می توانیم بر آن غالب شویم.» ۳۴ اما آن کسانی که با وی رفته بودند، گفتند: «نمی توانیم با این قوم مقابله نماییم زیرا که الان قدرت خداوند عظیم بشود، چنانکه گفته بودی ۳۵ بهوه دیرخشش و بسیار رحیم و آمرزنه گناه و عصیان است، لیکن مجرم

را هرگز بی سزا نخواهد گذاشت بلکه عقوبیت گناه پدران را بر پسران گفت، قوم بسیار گریستند. ۴۰ و یامدادان به زودی برخاسته، به سر تاپش سوم و چهارم می‌رساند. ۱۹ پس گناه این قوم را برحسب کوه برآمده، گفتند: «اینک حاضریم و به مکانی که خداوند عده عظمت رحمت خود بیامزز، چنانکه این قوم را از مصر تا اینجا داده است می‌رویم، زیرا گناه کردۀ ایم.» ۴۱ موسی گفت: «چرا از آمرزیده‌ای.» ۲۰ و خداوند گفت: «برحسب کلام توآمزیدم. فرمان خداوند تجاذبی نماید؟ لیکن این کار به کام نخواهد شد! لیکن به حیات خودم قسم که تمامی زمین از جلال یهوه پر ۴۲ مریود زیرا خداوند در میان شما نیست، میادا از پیش دشمنان خواهد شد. ۲۲ چونکه جمیع مردانی که جلال و آیات مرا که خود منهrom شوید. ۴۳ زیراعمالیقان و کعنایان آنچا پیش روی شما در مصر ویابان نمودم دیدند، مرا ده مرتبه امتحان کرده، آواز مرا هستند، پس به شمشیر خواهید افتاد، و چونکه از پیروی خداوند نشینندند. ۲۳ به درستی که ایشان زمینی را که برای پدران ایشان روگردانیده‌اید، لهذا خداوند با شمانخواهد بود.» ۴۴ لیکن ایشان قسم خوردم، نخواهند دید، و هرکه مرا اهانت کرده باشد، آن را از راه تکبر به سر کوه رفته، اماتا بوت عهد خداوند و موسی از میان نخواهد دید. ۲۴ لیکن بنده من کالیب چونکه روح دیگر داشت لشکرگاه بیرون نرفتند. ۴۵ آنگاه عمالیقان و کعنایان که دران و مرا تمام اطاعت نمود، او را به زمینی که رفته بود داخل خواهم کوهستان ساکن بودند فروذآمده، ایشان رازدند و تا حرما منهزم ساخت، و ذرتی او وارث آن خواهد شد. ۲۵ و چونکه عمالیقان ساختند.

و کعنایان دروازی ساکنند، فردا رو گردانیده، از راه بصر قلزم

به صحراء کوچ کنید.» ۲۶ و خداوند موسی و هارون را خطاب کرده، گفت: ۲ «بنی اسرائیل کرده، گفت: ۲۷ «تا به کی این جماعت شریر را که بر من را خطاب کرده، به ایشان بگو: چون به زمین سکونت خود که همه‌مه می‌کنند متتحمل بشو؟ همه‌مه بنی اسرائیل را که بر من من آن را به شما می‌دهم داخل شوید، ۳ و می‌خواهیده‌ی آتشین همه‌مه می‌کنند، شنیدم. ۲۸ به ایشان بگو خداوند بگذرانید، چه قربانی سوختنی و چه ذیحه و فای نذر، حیات خودم قسم که چنانکه شما در گوش من گفتید، همچنان یا برای نافله یاد رعیدهای خود، برای گذرانیدن هدیه خوشبویجهت با شما عمل خواهیم نمود. ۲۹ لاشه‌های شما دراین صحراء خواهد شد، خواه از رمه و خواه از گله، ۴ آنگاه کسی که هدیه افتاد، و جمیع شمرده شدگان شما برحسب تمامی عدد شما، از خود را می‌گذراند، برای هدیه آرد یک عشر ایقه آرد نرم مخلوط بیست ساله و بالاتر که بر من همه‌مه کرده‌اید. ۳۰ شما به زمینی شده پایک ربع هین روغن بجهت خداوند بگذراند. ۵ و برای که درباره آن دست خود را بلند کدم که شما را درآن ساکن هدیه ریختنی یک ربع هین شراب با قربانی سوختنی یا برای ذیحه گردانم، هرگز داخل نخواهید شد، مگرکالیب بن یفنه و بوش بن بجهت هر بره حاضرکن. ۶ «یا بجهت فوق برای هدیه آرد دو نون. ۳۱ اما اطفال شما که درباره آنها گفتید که به یغما برده عشرایفه آرد نرم مخلوط شده با یک ثلث هین روغن حاضرکن. خواهند شد، ایشان را داخل خواهیم کرد و ایشان زمینی را که شما ۷ و بجهت هدیه ریختنی یک ثلث هین شراب برای خوشبویی رد کردید، خواهند دانست. ۳۲ لیکن لاشه‌های شما در این بجهت خداوند حاضرکن. ۸ «و چون گاوی برای قربانی سوختنی صحراء خواهد افتاد. ۳۳ و پسران شما در این صحراء چهل سال آواره یادی نذر یا برای ذیحه سلامتی بجهت خداوند بوده، بار زناکاری شما را متتحمل خواهند شد، تالاشه‌های شما حاضر می‌کنی، ۹ و آنگاه بجهت هدیه آردی، سه عشر آرد نرم در صحراء تلف شود. ۳۴ برحسب شماره روزهایی که زمین را مخلوط شده با نصف هین روغن با گاو بگذراند. ۱۰ و برای هدیه جاسوسی می‌کردید، یعنی چهل روز. یک سال به عوض هر روز، ریختنی نصف هین شراب بگذران تا هدیه آتشین خوشبو برای بارگاهان خود را چهل سال متتحمل خواهید شد، و مخالفت مرا خداوند بشود. ۱۱ «همچنین برای هر گاو و برای هر فرج و برای خواهید دانست. ۳۵ من که یهوه هستم، گفتم که البته این را به هر بره نزینه و هر بزغاله کرده شود. ۱۲ برحسب شماره‌ای که تمامی این جماعت شریر که به ضد من جمع شده‌اند خواهیم حاضر کردید بدین قسم برای هریک، موافق شماره آنها عمل نماید. کرد، و در این صحراء تلف شده، در اینجا خواهند مرد.» ۳۶ و اما ۱۳ «هر متوطن چون هدیه آتشین خوشبو برای خداوند می‌گذراند، آن کسانی که موسی برای جاسوسی زمین فرستاده بود. و ایشان این اوامر را به ایطیور بجایاورد. ۱۴ و اگر غریبی که در میان شما چون برگشتند خبر بد درباره زمین آورده، تمام جماعت را از او محاکمیت، هرکه در قرنهای شما در میان شما باشد، می‌خواهد گله‌مند ساختند. ۱۵ آن کسانی که این خبر بد را درباره زمین آورده هدیه آتشین خوشبو برای خداوند بگذراند، به نوعی که شما عمل بودند، به حضور خداوند از یامدادند. ۱۶ اما بیوش بن نون و می‌نماید، او نیز عمل نماید. ۱۷ برای شما که اهل جماعت کالیب بن یفنه از جمله آنانی که برای جاسوسی زمین رفته بودند، هستیلو برای غریبی که نزد شما ماؤا گزیند یک فریضه باشد، زنده ماندند. ۱۸ و چون موسی این سخنان را به جمیع بنی اسرائیل فریضه ابدی در نسلهای شما؛ مثل شما به حضور خداوند مثل غریب است. ۱۹ یک قانون و یک حکم برای شما و برای غریبی

که در میان شما مدوا گریند، خواهد بود.» ۱۷ و خداوند موسی را برای خود بر گوشش های رخت خویش در قنهای خود صیصیت خطاب کرده، گفت: «بنی اسرائیل را خطاب کرده، به ایشان بسازند و رشه لاجوردی بر هرگوشه صیصیت بگذارند.» ۱۸ و بگو: چون به زمینی که من شما را در آن درمی آورم داخل شوید، بجهت شما صیصیت خواهد بود تا برآن بگردید و تمام امر خداوند ۱۹ و از محصول زمین بخورید، آنگاه هدیه افراشتني برای خداوند را بیاد آورده، بجا آورید، و دربی دلها و چشم ان خود که شما دربی بگذرانید. ۲۰ از خمیر اول خود گرداه بجهت هدیه افراشتني آنها زنا مکنید، منحرف نشوید.» ۲۱ تا تمامی اوامر ما بیاد آورده، بگذرانید؛ مثل هدیه افراشتني خرمی، همچنان آن را بگذرانید. بجا آورید، و بجهت خدای خود مقدس باشید. ۲۲ از خمیر اول خود، هدیه افراشتني در قنهای خود برای خداوند خدای شما هستم که شما را از زمین مصر بیرون آوردم تا خدای بگذرانید. و هرگاه سهو خطا کرده، جمیع این اوامرا که شما باشمن. من یهوه خدای شما هستم.»

خداؤند به موسی گفته است، بجا تیاورده باشد، ۲۳ یعنی هرچه خداوند به واسطه موسی شما را امر فرمود، از روزی که خداوند امر فرمودو از آن به بعد در قرنیاهی شما. ۲۴ پس اگر این کارسهوهای ایال و اون بن فالت پسران روین (کسان) گرفته، ۲ با بعضی و بدون اطلاع جماعت کرده شد، آنگاه تمامی جماعت یک اینه اسرائیل، یعنی دویست و پنجاه نفر ازسروران جماعت که گاو جوان برای قربانی سوختنی و خوشبوی بجهت خداوند با برگردانش کان شورا و مردان معروف بودند، به حضور موسی برخاستند. هدیه آردی و هدیه ریختنی آن، مواقف رسم بگذراند، و یک بزر نز ۳ و به مقابل موسی و هارون جمع شده، به ایشان گفتند: «شما بجهت قربانی گناه، ۴ و کاهن برای تمامی جماعت بپی اسرائیل از حد خود تجاوز می نمایید، زیرا تمامی جماعت هریک از ایشان کفاره نماید، و ایشان آمرزیده خواهند شد، زیرا که آن کار سهو شده مقدس اند، و خداوند درمیان ایشان است. پس چرا خویشن را بر است، و ایشان قربانی خود را بجهت هدیه آتشین خداوند و قربانی جماعت خداوند برمی افزایید؟» ۴ و چون موسی این راشنید به گناه خود را بجهت سهوخویش، به حضور خداوند گذرانیده اند. روی خود درافتاد. ۵ و قروح و تمامی جمعیت او را خطاب کرده، ۶ و تمامی جماعت بپی اسرائیل و غریبی که در میان ایشان ساکن گفت: «بامدادان خداوند نشان خواهد داد که چه کس از آن وی باشد، آمرزیده خواهند شد، زیرا که به تمامی جماعت سهو شده و چه کس مقدس است، او را نزد خود خواهد آورد، و هر که را بود. ۷ و اگر یک نفر سهو خطأ کرده باشد، آنگاه بز ماده یک برای خود برگردانه است، او راند خود خواهد آورد. ۸ این را بکنید ساله برای قربانی گناه بگذراند. ۹ و کاهن بجهت آن کسی که مجرمهای خود بگیرید، ای قروح و تمامی جمعیت تو. ۱۰ و ۱۱ آتش در آنها گزارده، فردا به حضور خداوند بخور در آنها ببریزد، سهو کرده است چونکه خطای او از نادانستگی بود، به حضور خداوند گذارد، و هر که را خداوند کفاره کنید تا بجهت وی کفاره بشود و آمرزیده خواهد شد. ای کس که خداوند برگردانه است، مقدس خواهد شد. و آن کس که خداوند برگردانه است، او راند خود بخواهد آورد. ۱۲ ای شرکت کنندگان که می خواهند شد. ۱۳ و آیا نزد شما کم است بجهت کسی که سهو خطأ کرد، خواه متوطن از بپی اسرائیل و خواه غریبی که در میان ایشان ساکن باشد، یک قانون خواهد بود. ۱۴ و موسی به چونکه خطای او از نادانستگی بود، پس آن شخص از میان قوم ۱۵ و اما کسی که به دست بلند عمل نماید، چه متوطن و چه غریب، او به خداوند کفر کرده باشد، ۱۶ پس آن شخص از میان قوم خود منقطع خواهد شد. ۱۷ چونکه کلام خداوند را حقیر شمرده، ۱۸ حکم او را شکسته است، آن کس البته منقطع شود و گاهش بر جمیع برادرانش بپی لایو نزدیک آورد، و آیا کهانات را نیز ۱۹ و موسی فرستاد تا داتان و ایام پسران ایال را بخواند، و ۲۰ یافتدند که هیزم جمع می کرد. ۲۱ و کسانی که او را ۲۲ و چون بپی اسرائیل در صحراء بودند، کسی را می طلبید؟ ۲۳ از این جهت تو و تمامی جمعیت تو به ضد خداوند وی خواهد بود. ۲۴ و آیا نزد شما کم است که برآ همهمه می کنید؟ ۲۵ یافتدند که در روز سبت هیزم جمع می کرد. ۲۶ و خداوند به موسی گفت: «این شخص البته کشته شود، تمامی جماعت او را بیرون از نیز هلاک سازی که می خواهی خود را بر ما حکمران سازی؟ ۲۷ این هلاک سازی که می خواهی خود را بر ما حکمران سازی؟ لشکرگاه با سنگها سنگسار کنند». ۲۸ پس تمامی جماعت او ۲۹ و ما را هم به زمینی که به شیر و شهد جاری است در نیارودی را بیرون از لشکرگاه آوردند، او را سنگسار کردند و بمرد، چنانکه و ملکیتی از مزرعهها و تاکستانها به ما ندادی. آیا چشممان این خداوند به موسی امر کرده بود. ۳۰ و خداوند موسی را خطاب شده، به خداوند گفت: «هدیه ایشان را منظور منم، یک خر کرده، ۳۱ گفت: «بپی اسرائیل را خطاب کرده، به ایشان بگو که: ایشان نگفکن، و به یکی از ایشان زیان نرساندم.» ۳۲ و موسی

به قورح گفت: «تو با تمامی جمعیت خود فردا به حضور خداوند آنها مقدس است. ۳۸ یعنی مجرمهای این گناهکاران را به خدمت حاضر شوید، تو ایشان و هارون. ۱۷ و هر کس مجرم خود جان ایشان و از آنها تمحصهای پهن برای پوشش مذبح بسازند، زیرا راگرفته، بخور بر آنها بگذارد و شما هر کس مجرم خود، یعنی چونکه آنها را به حضور خداوند گذرانیده‌اند مقدس شده است، تا دویست و پنجاه مجرم به حضور خداوند بیاورید، تو نیز و هارون هر برای بنی اسرائیل آیینی باشد.» ۳۹ پس العازار کاهن مجرمهای یک مجرم خود را بیاورید.» ۱۸ پس هر کس مجرم خود راگرفته، بزنجهن را که سوخته شدگان گذرانیده بودند گرفته، از آنها پوشش و آتش در آنها نهاده، و بخور بر آنها گذارد، نزد دروازه خیمه مذبح ساختند. ۴۰ تا برای بنی اسرائیل یادگاری‌باشد تا هیچ غیری بجتماع، با موسی و هارون ایستادند. ۱۹ و قورح تمامی جماعت را که از اولاد هارون نباشد بجهت سوزانیدن بخور به حضور خداوند به مقابله ایشان نزد در خیمه اجتماع جمع کرد، و جلال خداوند نزدیک نیاید، مبادا مثل قورح و جمعیت‌بند، چنانکه خداوند به بر تمامی جماعت ظاهرشد. ۲۰ و خداوند موسی و هارون را واسطه موسی او را امر فرموده بود. ۴۱ و در فردا آن روز تمامی خطاب کرده، گفت: ۲۱ «خود را از این جماعت دور کنید جماعت دور کنید بنی اسرائیل بر موسی و هارون همهمه کرده، گفته که تایشان را در لحظه‌ای هلاک کنم.» ۲۲ پس ایشان به روی شما قوم خداوند را کشید. ۴۲ و چون جماعت بر موسی و هارون درافتاده، گفتند: «ای خدا که خدای روحهای تمام بشر هستی، جمع شدند، به سوی خیمه اجتماع نگریستند، و اینک ابر آن آیا یک نفر گاه ورزد و بر تمام جماعت غضبناک شوی؟» ۲۳ و راپوشانید و جلال خداوند ظاهر شد. ۴۳ و موسی و هارون پیش خداوند موسی را خطاب کرده، گفت: ۲۴ «جماعت را خطاب خیمه اجتماع آمدند.» ۴۴ و خداوند موسی را خطاب کرده، گفت: کرده، بگو از اطراف مسکن قورح و داتان و ابیرام دور شوید.» ۴۵ «از میان این جماعت دور شوید تا ایشان را ناگهان هلاک ۲۵ پس موسی برخاسته، نزد داتان و ابیرام رفت و مشایخ اسرائیل در سازم.» و ایشان به روی خود درافتادند. ۴۶ و موسی به هارون عقب وی رفتند. ۲۶ و جماعت را خطاب کرده، گفت: «مجرم خود راگرفته، آتش از روی مذبح در آن بگذار، و خیمه‌های این مردمان شیر دور شوید، و چیزی را که از آن ایشان بخور برآن بزیر، و به زودی به نحوی که موسی گفته بود آن را گرفته، است لمس منماید، مبادا در همه گناهان ایشان هلاک شوید.» کفاره کن، زیرا غضب از حضور خداوند بآمده، و وبا شروع شده ۲۷ پس از اطراف مسکن قورح و داتان و ابیرام دور شدند، و داتان و است.» ۴۷ پس هارون به نحوی که موسی گفته بود آن را گرفته، ابیرام بیرون آمده، بازنان و پیسان و اطفال خود به در خیمه‌های در میان جماعت دوید و اینک وبا در میان قوم شروع شده خداوند فرستاده است تا همه این کارها را بکنم و به اراده من مردگان و زندگان ایستاد و وبا بازداشت شد. ۴۹ و عدد کسانی که خداوند مرا فرستاده است اگر این کسان مثل موت سایر بنی آدم بمیزند از وبا مردندچهارده هزار و هفت‌صد بود، سوای آنانی که در حادثه نبوده است. ۲۹ اگر این کسان واقع شود، خداوند مرا قورح هلاک شدند. ۵۰ پس هارون نزد موسی به در خیمه اجتماع فرستاده است. ۳۰ و اما اگر خداوند چیزی‌تاهمی زمین برگشت و وبا رفع شد.

دهان خود را گشاده، ایشان را با جمیع مایملک ایشان بیلعد ۱۷ و خداوند موسی را خطاب کرده، گفت: ۲ «به که به گور زنده فرد روند، آنگاه بدانید که این مردمان خداوند را هانت نموده‌اند.» (Sheol h7585) ۳۱ و چون از گفتن همه بنی اسرائیل سخن بگو و از ایشان عصاها بگیر، یک عصا از هر خاندان آیا، از جمیع سروزان ایشان دوازده عصا برحسب خاندان آیا ایشان. و نام هرکس را بر عصای او بنویس. ۳ و اسم هارون را ۳۲ و زمین دهان خود را گشوده، ایشان را و خانه‌های ایشان و همه کسان را که تعلق به قورح داشتند، با تمامی اموال ایشان یک عصا خواهد بود. ۴ و آنها را در خیمه اجتماع پیش شهادت، بلعید. ۳۳ و ایشان با هرچه به ایشان تعلق داشت، زنده به گور فرو منت، و زمین برایشان به هم آمد که از میان جماعت هلاک ۳۴ و جمیع اسرائیلیان که از اطراف شدند. (Sheol h7585) ۳۵ و آنره ایشان گریختند، زیرا گفتند مبادا زمین ما رانیز بنی اسرائیل را که بر شما می‌کنند از خود ساكت خواهند نمود.» ایشان بودند، از نعره ایشان گریختند، زیرا گفتند مبادا زمین ما رانیز بنی اسرائیل را که بر عصای او شکوفه خواهد آورد، پس همهمه پیلعد. ۳۶ و آتش از حضور خداوند بدرآمده، دویست و پنجاه ۶ و موسی این را به بنی اسرائیل گفت، پس جمیع سروزان ایشان نفر را که بخور می‌گذرانیدند، سوزانید. ۳۶ و خداوند موسی را از عصاها دادند، یک عصایرای هر سرور، یعنی دوازده عصا خطاب کرده، گفت: ۳۷ «به العازار بن هارون کاهن بگو که برحسب خاندان آیا ایشان، و عصاها هارون در میان عصاها مجمرها را از میان آتش بدار، و آتش را به آن طرف پیاش زیراکه آنها بود. ۷ و موسی عصاها را به حضور خداوند در خیمه شهادت گذارد. ۸ و در فردا آن روز چون موسی به خیمه شهادت داخل

شد، اینک عصای هارون که بجهت خاندان لاوی بودشکفته می‌دهند، به تو پخشیدم. ۱۳ و نویرهای هرچه در زمین ایشان بود، و شکوفه آورده و گل داده، و بادام رسانیده بود. ۹ و موسی است که نزد خداوند می‌آورند از آن تو باشد، هرکه در خانه تو همه عصاها را از حضور خداوند نزد جمیع بنی اسرائیل بیرون آورده، طاهر باشد، از آن بخورد. ۱۴ و هرچه در اسرائیل وقف بشود، از هریک نگاه کرده، عصای خود را گرفتند. ۱۰ و خداوند به موسی آن تو باشد. ۱۵ و هرچه رحم را گشاید از هر ذی جسدی که برای گفت: «عصای هارون را پیش روی شهادت باز بگذار تا بجهت خداوند می‌گذراند چه از انسان و چه از بهایم ازآن تو باشد، اما علامت برای اینای تمد نگاه داشته شود»، و همه‌همه ایشان را نخست زاده انسان را البته فدیه دهی، و نخست زاده بهایم ناپاک از من رفع نمایی تا تعمیرند.» ۱۱ پس موسی چنان کرد، و به را فدیه‌ای بده. ۱۶ «و اما درباره فدیه آنها، آنها را از یک ماهه به نحوی که خداوند او را امر فرموده بود، عمل نمود. ۱۲ و بنی اسرائیل حساب خود به پیچ متقابل نقره، موافق متقابل قدس که بیست جیره به موسی عرض کرده، گفتند: «اینک فانی و هلاک می‌شویم. باشد فدیه بده. ۱۷ ولی نخست زاده گاو یا نخست زاده گوسفند جمیع ما هلاک شده‌ایم! ۱۳ هرکه نزدیک می‌آید که به مسکن یانخست زاده بزر را فدیه ندهی؛ آنها مقدسند، خون آنها را بر خداوند نزدیک می‌آید می‌میرد. آیا تمام فانی شویم؟»

۱۸ و خداوند به هارون گفت: «تو و پسرانت و خاندان آبایت با تو، گناه مقدس را متحمل شوید، و تو و پسرانت با تو، چیزهای مقدس که بنی اسرائیل برای خداوند می‌گذرانند به تو و گناه کهانات خود را متتحمل شوید. ۲ و هم برادران خود یعنی پسرانت و دخترانت با تو به فرضه ابدی دادم، این به حضور خداوند سبط لاوی را که سبط آبای تو بیاوردند با خود نزدیک بیاور تا با تو برای تو و ذرتی تو با تو عهد نمک تا به ابد خواهد بود.» ۲۰ و متفق شده، تو را خدمت نمایند، و امانتو با پسرانت پیش خیمه خداوند به هارون گفت: «تو در زمین ایشان هیچ ملک نخواهی شهادت باشید. ۳ وایشان و دیعت تو را و دیعت تمامی مسکن رانگاه دارند، لیکن به اسیاب قدس و به مذبح نزدیک نایابند مبادا بهمیرند، ایشان و شما نیز. ۴ و ایشان با تو متفق شده، و دیعت خیمه اجتماع را با تمامی خدمت خیمه بجا آورند و غریبی به شما نزدیک نایابد. ۵ و دیعت قدس و دیعت مذبح را نگاه دارید تا غضب بر بنی اسرائیل دیگر مستولی نشود. ۶ و اما من اینک برادران شما لاویان را از میان بنی اسرائیل گرفتم، و برای شما ایشان بشوند، این در قرنهای شما فرضه‌ای ابدی خواهد بود، و پیشکش می‌باشند که به خداوند داده شده‌اند، تا خدمت خیمه ایشان در میان بنی اسرائیل ملک نخواهند یافت. ۲۴ زیرا که عشر اجتماع را بجا آورند. ۷ و اما تو با پسرانت، کهانات خود را بجهت هر کار مذبح و برای آنچه اندرون حجاب است نگاه دارید، و خدمت پکید. کهانات را به شما دادم تا خدمت از بنی اسرائیل ملک نخواهند یافت.» ۲۵ و خداوند موسی را خطاب راه بخشنش باشد، و غریبی که نزدیک آید، کشته شود.» ۸ و کرده، گفت: «اینک من و دیعت هدایای افراشتنی خود خداوند به هارون گفت: «که لاویان را نیز خطاب کرده، به ایشان بگو: چون عشري را که از بنی اسرائیل به شما برای ملکیت دادم از ایشان بگیرید، آنگاه هدیه افراشتنی خداوند را از آن، یعنی عشري و پسرانت به سبب مسح شدن به فرضه ابدی دادم. ۹ از قدس از عشیرگذرانید. ۲۷ و هدیه افراشتنی شما برای شما، مثل غله اقداس که از آتش نگاه داشته شود این از آن تو خواهد بود، هر خرمن و پری چرخشت حساب می‌شود. ۲۸ بدینطور شما نیز هدیه ایشان یعنی هر هدیه آردی و هر قربانی از همه عشرهای که از بنی اسرائیل می‌گیرید، هدیه افراشتنی برای جرم ایشان که نزد من بگذرانند، اینها برای تو و پسرانت قدس خداوند بگذرانید، و از آنها هدیه افراشتنی خداوند را به هارون اقداس باشد. ۱۰ مثل قدس اقداس آنها را بخورد. هر ذکور از کاهن بدهید. ۲۹ از جمیع هدایای خود هر هدیه خداوند را از آن بخورد، برای تو مقدس باشد. ۱۱ و این هم از آن تو باشد، تمامی پنهانها و از قسمت مقدس آنها بگرانید. ۳۰ و ایشان را هدیه افراشتنی از عطاایی ایشان با هر هدیه جنبانیدنی بنی اسرائیل بگو هنگامی که پنهانها را از آنها گذرانیده باشید، آنگاه برای را به تو و پسرانت و دخترانت به فرضه ابدی دادم، هرکه در لاویان مثل محصول خرمن و حاصل چرخشت حساب خواهد شد. خانه تو طاهر باشد، از آن بخورد. ۱۲ تمامی بهترین روغن و تمامی بهترین حاصل مو و غله یعنی نویرهای آنها را در هرجا بخورید زیرا که این مزد شما

است، به عوض خدمتی که در خیمه اجتماع می‌کنید. ۲۲ و شخص نجس در روز سوم و در روز هفتم پاشد، و در روز هفتم چون پیه آنها را از آنها گذرانید باشید، پس به سبب آنها متتحمل خویشتن را تطهیر کرده، رخت خود بشوید و به آب غسل کند و گناه نخواهید بود، و چیزهای مقدس بنی اسرائیل را نپاک نکنید، در شام طاهرخواهد بود. ۲۰ و اما کسی که نجس شده، خویشتن را تطهیر نکند. آن شخص از میان جماعت منقطع شود، چونکه مبادا بمیرند.»

۱۹ و خداوند موسی و هارون را خطاب کرده، گفت: «این است. او نجس است. ۲۱ و برای ایشان فریضه ابدی خواهد است فریضه شرعیتی که خداوند آن را امر فرموده، گفت: به بود. و کسی که آب تنزیه را پاشد، رخت خود را بشوید و کسی که بنی اسرائیل بگو که گاو سرخ پاک که در آن عیوب نباشد و پیغ ابر آب تنزیه را لمس کند تا شام نجس باشد. ۲۲ و هر چیزی را که گردش نیامده باشد، نزد توبیاورند. ۳ و آن را به العازار کاهن شخص نجس لمس نماید نجس خواهد بود، و هر کسی که آن را بدھید، و آن را بیرون از لشکرگاه برد، پیش روی وی کشته شود. لمس نماید تا شام نجس خواهد بود.»

۴ و العازار کاهن به انگشت خود از خون آن بگیرد، و به سوی پیشگاه خیمه اجتماع آن خون را هفت مرتبه پاشد. ۵ و گاو در ۲۰ و تمامی جماعت بنی اسرائیل در ماه اول به بیابان صین نظر او سوخته شود، پوست و گوشت و خون با سرگین آن سوخته رسیدند، و قوم درقادش اقامت کردند، و مردم در آنجا وفات یافته، شود. ۶ و کاهن چوب سرو با زوفا و قمرنگرهفته، آنها را در میان دفن شد. ۷ و برای جماعت آب نبود. پس بر موسی و هارون آتش گاو بیندازد. ۷ پس کاهن رخت خود را بشوید و بدن خود را جمع شدند. ۸ و قوم با موسی منازعه کرده، گفتند: «کاش که به آب غسل دهد، و بعد از آن در لشکرگاه داخل شود و کاهن تا می مردمی وقتی که برادران ما در حضور خداوند مردن! ۴ و چرا شام نجس باشد. ۸ و کسی که آن را سوزانید، رخت خود را به جماعت خداوند را به این بیابان آوردید تا ما و بهایم ما، در اینجا آب بشوید و بدن خود را به آب غسل دهد، و تا شام نجس باشد. بمیریم! ۹ و ما را از مصر چرا برآوردید تا مارا به این جای بد بیاورید ۹ و شخص طاهر، خاکستر گاو را جمع کرده، بیرون از لشکرگاه که جای زراعت و انجیر و مو و انار نیست؟ و آب هم نیست که در جای پاک بگذارد. و آن بجهت جماعت بنی اسرائیل برای بنوشیم!» ۶ و موسی و هارون از حضور جماعت نزد درخیمه آب تنزیه نگاه داشته شود. آن قربانی کناء است. ۱۰ و کسی که اجتماع آمدند، و به روی خود درقادند، و جلال خداوند بر ایشان خاکستر گاو را جمع کند، رخت خود را بشوید و تا شام نجس ظاهر شد. ۷ و خداوند موسی را خطاب کرده، گفت: «عاصا را باشد. این برای بنی اسرائیل و غربی که در میان ایشان ساکن بگیر و تو برادرت هارون جماعت را جمع کرده، در نظر ایشان به باشد، فریضه ای ابدی خواهد بود. ۱۱ و هر که میته هر آدمی را این صخره بگویند که آب خود را بددهد، پس آب را برای ایشان از لمس نماید هفت روز نجس باشد. ۱۲ و آن شخص در روز سوم صخره بیرون آورده، جماعت و بهایم ایشان را خواهی نوشانید.»

خویشتن را به آن پاک کند، و در روز هفتم طاهریاشد، و اگر ۹ پس موسی عاصا را از حضور خداوند، چنانکه او را فرموده خویشتن را در روز سوم پاک نکرده باشد، در روز هفتم طاهر بود، گرفت. ۱۰ و موسی و هارون، جماعت را پیش صخره جمع نخواهد بود. ۱۳ و هر که میته هر آدمی را که مرده باشد لمس کردند، و به ایشان گفت: «ای مفسدان بشوید، آیا از این صخره نموده، و خود را به آن پاک نکرده باشد، او مسکن خداوندرا آب برای شما بیرون آوریم!» ۱۱ و موسی دست خود را بلند کرده، ملوث کرده است. و آن شخص از اسرائیل منقطع شود، چونکه صخره را دو مرتبه باعصاری خود زد و آب بسیار بیرون آمد که آب تنزیه بر او پاشیده نشده است، نجس خواهد بود، و نجاشتش جماعت و بهایم ایشان نوشیدند. ۱۲ و خداوند به موسی و هارون بر روی باقی است. ۱۴ و این است قانون برای کسی که در خیمه‌ای گفت: «چونکه مرا تصدقی ننمودید تا مرا در نظر بنی اسرائیل بمیرد، هر که داخل آن خیمه شود و هر که در آن خیمه باشد هفت تقدیس نماید، لهذا شما این جماعت را به زمینی که به ایشان روز نجس خواهد بود. ۱۵ و هر طرف گشاده که سرپوش برآن بسته دادهم داخل نخواهد ساخت.» ۱۳ این است آب مریبه‌جایی که نباشد، نجس خواهد بود. ۱۶ و هر که در بیابان کشته شمشیر بنی اسرائیل با خداوند مخصوصه کردند، و او خود را در میان ایشان یامیته یا استخوان آدمی یا قربی را لمس نماید، هفت روز نجس تقدیس نمود. ۱۴ و موسی، رسولان از قادش نزد ملک ادوم فرستاد باشد. ۱۷ و برای شخص نجس از خاکستر آتش آن قربانی گناه که «برادر تو اسرائیل چنین می‌گوید: که تمامی مشقتی را که بر ما بگیرند و آب روان برآن در ظرفی بزینند. ۱۸ و شخص طاهر واقع شده است، تویی دانی. ۱۵ که پدران ما به مصر فرود آمدند زوافگرفته، در آن آب فرو برد و بر خمیه بر همه اسیاب و کسانی که ودت مدیدی در مصر ساکن می‌بودیم، و مصریان با ما و با پدران در آن بودند و بر شخصی که استخوان یا مقتل یا میته یا قبر را، بد سلوكی نمودند. ۱۶ و چون نزد خداوند فریاد برآوردهم، او لمس کرده باشد، پاشد. ۱۹ و آن شخص طاهر، آب را بر آن آواز ما را شنیده، فرشته‌ای فرستاد و ما را از مصر بیرون آورد. و اینک

ما در قادش هستیم، شهری که در آخر حدود توست. ۱۷ تمنا شکایت آورده‌ایم، پس نزد خداوند دعا کن تا مارها را از مادر اینکه از زمین تو بگذریم، از مزرعه و تاکستان نخواهیم گذشت، و کند.» و موسی بجهت قوم استغاثه نمود. ۸ و خداوند به موسی آب از چاهها نخواهیم نوشید، بلکه از شاهراه‌ها خواهیم رفت، و گفت: «مار آتشینی بساز و آن را بر نیزه‌ای بردار، و هر گزیده تا از حدود تو نگذشته باشیم، به طرف راست یا چپ انحراف شده‌ای که بر آن نظرکرد، خواهد زیست.» ۹ پس موسی مار نخواهیم کرد. ۱۸ ادوم وی را گفت: «از من نخواهی گذشت بزنجهنی ساخته، و بر سر نیزه‌ای بلند کرد، و چینی شد که اگر مار والا به مقابله تو با شمشیر بیرون خواهم آمد.» ۱۹ بنی اسرائیل در کسی را گزیده بود، به مجرد نگاه کردن بر آن مار بزنجهنی، زنده جواب وی گفتند: «از راههای عالم خواهیم رفت و هرگاه من و می‌شد. ۱۰ و بنی اسرائیل کوچ کرده، در اویوت ازدوزند. ۱۱ و از مواشیم از آب توبویشم قیمت آن را خواهیم داد، فقط بر پایهای اویوت کوچ کرده، در عینی عباریم، در بیانی که در مقابل موآب خود می‌گذرد و بس.» ۲۰ گفت: «نخواهی گذشت.» و ادوم با به طرف طلوع آفتاب است، اردو زدند. ۱۲ و از آنجا کوچ کرده، خلق بسیار و دست قوی به مقابله ایشان بیرون آمد. ۲۱ بدینطور به وادی زارد اردو زدند. ۱۳ و از آنجا کوچ کرده، به آن طرف ادوم راضی نشد که اسرائیل را از حدود خود راه دهد، پس اسرائیل ارنون که در بیان خارج از حدود اموریان می‌باشد اردو زدند، زیرا از طرف او رو گردانید. ۲۲ پس تمامی جماعت بنی اسرائیل از که ارنون حدموآب در میان موآب و اموریان است. ۱۴ از این قادش کوچ کرده، به کوه هور رسیدند. ۲۳ و خداوندانموسی و جهت، در کتاب جنگهای خداوند گفته می‌شود: «واهیب در هارون را در کوه هور نزد سرحد زمین ادوم خطاب کرده، گفت: سوقة و وادیهای ارنون، ۱۵ و رودخانه وادیهایی که بسوی مسکن ۲۴ «هارون به قوم خودخواهد پیوست، زیرا چونکه شما نزد آب عار متوجه است، و بخلود موآب تکیه می‌زنند.» ۱۶ و از آنجا به مریبه از قول من عصیان وزیدید، از این جهت او به زمینی که به پتر کوچ کردند. این آن چاهی است که خداوند در بیانش به بنی اسرائیل دادم، داخل نخواهد شد. ۲۵ پس هارون و پسرش موسی گفت: «قوم را جمع کن تا به ایشان آب دهم.» ۱۷ آنگاه العازار را برداشته، ایشان را به فراز کوه هور بیاور. ۲۶ و لیاس اسرائیل این سرود را سرایدند: «ای چاه بجوش آی، شما برایش هارون را بینون کرده، بر پسرش العازار بپوشان، و هارون در آنچا سرودبخواهد.» ۱۸ «چاهی که سروان حفره زدند، و نجای قوم آن وفات یافته، به قوم خودخواهد پیوست.» ۲۷ پس موسی به طوری را کردند. به صولیجان حاکم، به عصاهای خود آن را کردند.« که خداوند او را امفرموده بود، عمل نموده، ایشان در نظر تمامی ۱۹ و ازمانه به نحلیشل و از تحلیشل به باموت. ۲۰ و ازیاموت به جماعت به فراز کوه هور بآمدند. ۲۸ و موسی لیاس هارون را درهای که در صحرای موآب نزد قله فرسجه که به سوی بیان بیرون کرده، به پسرش العازار پوشانید. و هارون در آنجا بر قله کوه متوجه است. ۲۱ و اسرائیل، رسولان نزد سیحون ملک اموریان وفات یافت، و موسی و العازار از کوه فرود آمدند. ۲۹ و چون فرستاده، گفت: «مرا اجازت بده تا از زمین تو بگذرم، به تمامی جماعت دیدند که هارون مرد، جمیع خاندان اسرائیل برای سوی مزرعه یا تاکستان انحراف نخواهیم وزید، و از آب چاه نخواهیم نوشید، و به شاهراه خواهیم رفت تا از سرحد تو بگذریم.» هارون سی روز ماتم گرفتند.

۲۳ اما سیحون، اسرائیل را از حدود خود راه نداد. و سیحون تمامی و چون کنعانی که ملک عراد و درجنوب ساکن بود، قوم خود را جمع نموده، به مقابله اسرائیل به بیان بیرون آمد. و شنید که اسرائیل ازراه اتاریم می‌آید، با اسرائیل جنگ کرد و بعضی چون به یاهص رسید با اسرائیل جنگ کرد. ۲۴ و اسرائیل او را به از ایشان را به اسیری برد. ۲ و اسرائیل برای خداوند نذر کرده دم شمشیر زده، زمینش را از ارنون تا بیوق و تا حد بنی عمون به گفت: «اگر این قوم را به دست من تسلیم نمایی، شهرهای ایشان تصرف آورد، زیرا که حد بنی عمون مستحکم بود. ۲۵ و اسرائیل را بالکل هلاک خواهم ساخت.» ۳ پس خداوند دعای اسرائیل را تمامی آن شهرها را گرفت و اسرائیل در تمامی شهرهای اموریان در مستحب از قدر، کنعنیان را تسلیم کرد، و ایشان و شهرهای حشیون و در تمامی دهاتش ساکن شد. ۲۶ زیرا که حشیون، ایشان را بالکل هلاک ساختند، و آن مکان حرمه نامیده شد. ۴ و شهرسیحون، ملک اموریان بود، و او با ملک ساقی موآب جنگ از کوه هور به راه بحر قلزم کوچ کردن تازمین ادوم را دور نزند، و کرده، تمامی زمینش را ارنون ازدشت گرفته بود. ۲۷ بنا براین مثل دل قوم به سبب راه، تنگ شد. ۵ و قوم بر خدا و موسی شکایت آورندگان می‌گویند: «به حشیون بیایید تا شهر سیحون بنا کرده، آورده، گفتند: «که ما را از مصر چرا برآورده‌ایم! و دل ما از این خوارک سیحون. و عار، موآب را سوزانید و صاحبان بلندیهای ارنون را. زیرا که نان نیست و آب هم نیست! و دل ما از این خوارک سیحون. و عار، موآب را سوزانید و صاحبان بلندیهای ارنون را. سخیف کراحت دارد!» ۶ پس خداوند، مارهای آتشی در میان قوم ۲۹ وای بر توابی موآب! ای قوم کموش، هلاک شدیدا! پس ان فرستاده، قوم را گردیدند، و گروهی کثیر از اسرائیل مردند. ۷ و قوم خود را مثل گزینندگان تسلیم نمود، و دختران خود را به سیحون نزد موسی آمدند، گفتند: «گناه کرده‌ایم زیرا که بر خداوند و بر تو

ملک اموریان به اسپیری داد. ۳۰ به ایشان تیر انداختیم. حشیون بالاقدار دیگر سروران زیاده و بزرگتر از آنان فرستاد. ۱۶ و ایشان نزد تا به دیيون هلاک شد. و آن را تا نوچ که نزد میدیاست ویران به لعنه آمده، و اوی را گفتند: «بالاقدار بن صفور چینی می‌گوید: تمنا ساختیم.» ۳۱ و اسرائیل در زمین اموریان اقامت کردند. ۲۲ و اینکه از آمدن نزد من انکار نکنی. ۱۷ زیرا که انتهی تو را بسیار موسی برای جاسوسی یعنی فرستاد ودهات آن را گرفته، اموریان را تکریم خواهم نمود، و هرآنچه به من بگویی بجا خواهم آورد، که در آنجا بودند، بیرون کردند. ۲۳ پس برگشته، از راه باشان پس بیا و این قوم را برای من لعنت کن.» ۱۸ بلعام در جواب برآمدند. و عوج ملک باشان با تمامی قوم خود به مقابله ایشان نوکران بالاقدار گفت: اگر بالاقدار خود را پر از نقره و طلا به ازیرای جنگ به ادرعی بیرون آمد. ۲۴ و خداوند به موسی گفت: من بخشد، نمی‌توانم از فرمان یهوه خودتجاوی نموده، «از او متبر زیرا که او را با تمامی قومش و زمینش بهدست تو کم یا زیاد به عمل آورم. ۱۹ پس الان شما نیز مشتب در اینجا تسليم نموده‌ام، و به نحوی که با سیحون ملک اموریان که در بمانید تا بدانم که خداوند به من دیگرچه خواهد گفت.» ۲۰ و حشیون ساکن بود، عمل نمودی، با او نیز عمل خواهی نمود. خداوند شب نزد بلعام آمده، وی را گفت: «اگر این مردمان برای ۲۵ پس او را با پسراش و تمامی قومش زندن، به حدی که کسی طلبیدن تو بیایند برخاسته، همراه ایشان برو، اما کلامی را که من از برایش باقی نماند وزمینش را به تصرف آوردن. ۲۱ پس بلعام بامدادان برخاسته، الاغ خود را بیماراست و همراه سروران موآب روانه شد. ۲۲ و

۲۲ و بین اسرائیل کوچ کرده، در عربات موآب به آنطرف غضب خدا بهسب رفتن او افروخته شده، فرشته خداوند در راه به اردن، در مقابل اریحا ردو زندن. ۲ و چون بالاقدار بن صفور هرچه مقاومت وی ایستاد، و او بر الاغ خود سوار بود، و دو نوکرش اسرائیل به اموریان کرده بودند دید، ۳ موآب از قوم بسیار ترسید، زیرا همراهش بودند. ۲۳ و الاغ، فرشته خداوند را باشمشیر برخene که کثیر بودند. و موآب ازینها اسرائیل مضطرب گردیدند. ۴ و بهدستش، بر سر راه ایستاده دید. پس الاغ از راه به یک سو موآب به مشایخ مدیان گفتند: «الآن این گروه هرچه به اطراف ما شده، به مزاعمه‌ای رفت و بلعام الاغ را زد تا او را به راه برگرداند. هست خواهند لیسید، به نوعی که گاویزه صحرا را می‌لیسید.» ۲۴ پس فرشته خداوند در جای گود در میان تاکستان بایستاد، و به در آن زمان بالاقدار بن صفور، ملک موآب بود. ۵ پس رسولان به هر دو طرفش دیوار بود. ۲۵ و الاغ فرشته خداوند را دیده، خود را فشور که برکار وادی است، نزد بلعام بن بعور، به زمین پسراش به دیوار چسبانید، و پای بلعام را به دیوار فشرد. پس او را بر قوم او فرستاد تا او را طلبیده، بگویند: «این قویی از مصر بیرون دیگر زد. ۲۶ و فرشته خداوند پیش رفته، در مکانی تیک بایستاد، آمداند و هان روی زمین را مستور می‌سازند، و در مقابل من مقیم که جایی بجهت برگشتن به طرف راست یا چپ نبود. ۲۷ و چون می‌باشند. ۸ پس الان یا و این قوم را لعنت کن، زیرا که الاغ، فرشته خداوند را دید، در زیر بلعام خواهدید. و خشم بلعam از من قوی ترند، شاید تو نایابی یابم تا بر ایشان غالب آییم، و افروخته شده، الاغ را به عصای خود زد. ۲۸ آنگاه خداوندانهان ایشان را از زمین خود بیرون کنم، زیرا می‌دانم هر که راتو برکت الاغ را باز کرد که بلعam را گفت: به تو چه کرده‌ام که مرا این سه دهی مبارک است و هر که را لعنت نمایی، ملعون است.» ۷ پس مرتبه زدی. ۲۹ بلعam به الاغ گفت: «از این جهت که تو مرا مشایخ موآب و مشایخ مدیان، مژد فالگیری را به دست گرفته، روانه استهزا نمودی! کاش که شمشیر در دست من می‌بود که الان تو شدندن، و نزد بلعam رسیده، سخنان بالاقدار را به وی گفتند. ۸ او به رامی کشتم.» ۳۰ الاغ به بلعam گفت: «ایا من الاغ تونیست که ایشان گفت: «این شب را در آینجا بمانید، تاچنانکه خداوند به از وقتی که مال تو شدهام تا امروز بر من سوار شده‌ای، آیا هرگز من گوید، به شما باز گویم.» و سروران موآب نزد بلعam ماندند. عادت می‌داشتم که به اینطور با تو رفقار نمایم؟» او گفت: «آنی» ۹ و خدا نزد بلعam آمده، گفت: «این کسانی که نزد تو هستند، ۲۱ و خداوند چشمان بلعam را باز کرد تا فرشته خداوند را دید کیستند؟» ۱۰ بلعam به خدا گفت: «بالاقدار بن صفورملک موآب که با شمشیر برخene در دستش، به سر راه ایستاده است پس خم نزد من فرستاده است، ۱۱ که اینکه این قویی که از مصر بیرون شده، به روی دراقداد. ۲۲ و فرشته خداوند وی را گفت: «الاغ آمده‌اند روی زمین را پوشانیده‌اند. الان آمده، ایشان را برای من خود را این سه مرتبه چرا زدی؟ اینک من از نگاه به سروران بالاقدار گفت: «به زمین خود بروید، زیرا خداوند مرا اجازت می‌داشتم.» ۲۴ بلعam به فرشته خداوند گفت: «گناه کردم زیرا نمی‌دهد که با شما بیایم.» ۱۴ و سروران موآب برخاسته، نزد ندانستم که تو به مقابله ایستاده‌ای. پس الان اگر در بالاقدار برگشته، گفتند که «بلعam از آمدن با ما انکار نمود.» ۱۵ و

نظر تو ناپسند است برمی گردم.» ۳۵ فرشته خداوند به بلعام را برای من لعنت کن.» ۱۴ پس او را به صحرای صوفیم، نزد گفت: «همهارا این اشخاص برو لیکن سخنی را که من به تو قله فسجه برد و هفت مدیح بنا نموده، گاوی و قوچی برو هر گویم، همان را فقط بگو.» پس بلعام همراه سروزان بالاق رفت. مدیح قربانی کرد. ۱۵ و او به بالاق گفت: «نزرقدارانی سوختنی ۳۶ و چون بالاق شنید که بلعام آمده است، به استقبال وی تا شهر خود، اینجا پایست تا من در آنجا(خداوند را) ملاقات نمایم.» موآب که بحد اردن و برقاصای حدود وی بود، بیرون آمد. ۱۶ و خداوند بلعام را ملاقات نموده، و سخنی در زبانش گذاشت، بالاق به بلعام گفت: «آیا برای طلبیدن تو نزد تو نفرستادم، پس گفت: «نزر بالاق برگشته، چین بگو.» ۱۷ پس نزدی آمد، و چرا نزد من نیامدی، آیا حقیقت قادر نیستم که تو را به عزت اینک نزد قربانی سوختنی خود باسروزان موآب ایستاده بود، و بالاق رسانم؟» ۱۸ بلعام به بالاق گفت: «اینک نزد تو آمده‌ام، آیا الان از او پرسیدکه «خداوند چه گفت؟» آنگاه مثل خود راورد، هیچ قدرتی دارم که چیزی بگویم؟ آنچه خدا به دهانم می‌گذارد گفت: «ای بالاق بخریز و بشنو. وای پسر صفور مرا گوش بگیر. همان را خواهمن گفت.» ۱۹ پس بلعام همراه بالاق رفته، به قربت خدا انسان نیست که دروغ بگوید. و از بنی آدم نیست که به حضوت رسیدند. ۲۰ و بالاق گماون و گوسفندان ذیع کرده، نزد اراده خود تغییر بدهد. آیا او سخنی گفته باشد و نکند؟ یا چیزی بلعام و سروزانی که باوی بودند، فرستاد. ۲۱ و بامدادان بالاق فرموده باشد و استوار ننماید؟ ۲۰ اینک مامور شده‌ام که برکت بلعام را برداشته، او را به بلندیهای بعل آورد، تا از آنجا برقاصای قوم بدهم. و او برکت داده است و آن را رد نمی‌توانم. ۲۱ او گناهی دیرعقوب ندیده، و خطابی در اسرائیل مشاهده ننموده خود را ملاحظه کند.

۲۲ و بلعام به بالاق گفت: «در اینجا برای من هفت مدیح است. ۲۲ خدا ایشان را از مصر بیرون آورد. او را شاخها مثل گاو بازار، و هفت گاو و هفت قوچ در اینجا برایم حاضر کن.» ۲ و وحشی است. ۲۳ به درستی که بر یعقوب افسون نیست و بر بالاق به نحوی که بلعام گفته بود به عمل آورد، و بالاق و بلعام، اسرائیل فالگیری نی. دریا به یعقوب و دریا به اسرائیل در وقتی گفته گاوی و قوچی بر هر مدیح گذرانیدند. ۳ و بلعام به بالاق گفت: «خواهد شد، که خدا چه کرده است. ۲۴ اینک قوم مثل شیر ماده «نزر قربانی سوختنی خود پایست، تا من بروم؛ شاید خداوند برای خواهند برخاست. و مثل شیر نز خویشتن را خواهند برانگیخت، و تا ملاقات من باید، وهرچه او به من نشان دهد آن را به تو باز شکار را نخورد، و خون کشتنگان را نتوشد، نخواهد خوابید.» خواهمن گفت.» ۲۵ پس به تلی برآمد. ۴ و خدا بلعام را ملاقات کرد، بالاق به بلعام گفت: «نه ایشان را لعنت کن ونه برکت ده.» و او وی را گفت: «هفت مدیح بریا داشتم و گاوی و قوچی بر ۲۶ بلعام در جواب بالاق گفت: «ایاتو را نگفتم که هرآنچه خداوند هرمدیح قربانی کردم.» ۵ خداوند سخنی به دهان بلعام گذاشت، به من گوید، آن را باید بکنم؟» ۲۷ بالاق به بلعام گفت: «بیا تا گفت: «نزر بالاق برگشته چین بگو.» ۶ پس نزد او برگشت، شاید در نظر خدا پسند آید که ایشان را اینک او با جمیع سروران موآب نزد قربانی سوختنی خود ایستاده برای من از آنجا لعنت نمای.» ۲۸ پس بالاق بلعام را بر قله غفور بود. ۷ و مثل خود را آورد، گفت: «بالاق ملک موآب مرا از ارام که مشرف بر بیابان است، بردا. ۲۹ بلعام به بالاق گفت: «در از کوههای مشرق آورد، که بیاعقوب را برای من لعنت کن، اینجا برای من لعنت کن!» ۸ چگونه لعنت کنم آن را که خدا دراینچا حاضر کن.» ۹ و بالاق به طریق که بلعام گفته بود، لعنت نکرده است؟ و چگونه نفرین نمایم آن را که خداوند نفرین عمل نموده، گاوی و قوچی بر هر مدیح قربانی کرد. ننموده است؟ ۹ زیرا از سرخره‌ها او را می‌بینم. و از کوهها

او را مشاهده می‌نمایم. اینک قومی است که به تنهایی ساکن ۲۴ و چون بلعام دید که اسرائیل را برکت دادن به نظر خداوند می‌شود، و در میان امتها حساب نخواهد شد. ۱۰ کیست که پسند می‌آید، مثل دفعه‌های پیش برای طلبیدن افسون نرفت، غبار یعقوب را تواند شمرد یا ربع اسرائیل را حساب نماید؟ کاش بلکه به سوی صحراء توجه نمود. ۲ و بلعام چشمان خود را بلند که من به وفات عادلان بمیرم و عاقبت من مثل عاقبت ایشان کرده، اسرائیل را دید که موافق اسپاط خود ساکن می‌بودند. و روح باشد.» ۱۱ پس بالاق به بلعام گفت: «به من چه کردی؟ تو را خدا بر او نازل شد. ۳ پس مثل خود را آورد، گفت: «وحی آوردم تا دشمنان را لعنت کنی، و هان برکت تمام دادی!» ۱۲ او بلعام بن بعور. وحی آن مردی که چشمانت باز شد. ۴ وحی آن در جواب گفت: «آیا نمی‌باید با حذر باشم تا آنچه را که خداوند کسی که سخنان خدا را شنید. و رویای قادر مطلق را مشاهده به دهانم گذارد بگویم؟» ۱۳ بالاق وی را گفت: «بیا الان همراه نمود. آنکه بینتاد و چشمانت اوگشاده گردید. ۵ چه زیاست خیمه من به جای دیگر که از آنجا ایشان را توانی دید، فقط قصاصی ایشان های توای یعقوب! و مسکنها توانی اسرائیل! ۶ مثل وادیهای را خواهی دید، و جمیع ایشان را نخواهی دید و از آنجا ایشان را کشیده شده، مثل باعثها بر کنار رودخانه، مثل درختان عود که

خداؤند غرس نموده باشد، ومثل سروهای آزاد نزد جویهای آب. ۲۵ و اسرائیل در شطیم اقامت نمودند، و قوم با دختران موآب آب از دلهایش ریخته خواهد شد. و پدر او در آبهای سپار زنا کردن گرفتند. ۲ زیرا که ایشان قوم را به قربانی های خدا ایان خواهد بود. و پادشاه او از اجاج بلندتر، و مملکت او بر افراشته خود دعوت نمودند، پس قوم می خوردند و به خدا ایان سجده خواهد شد. ۸ خدا او را از مصر بیرون آورد. او را شاخها مثل گاو نمودند. ۳ و اسرائیل به بعل غفرنملحق شدند، و غضب خداوند وحشی است. امتهای دشمنان خود را خواهد پلعید و استخوانهای بر اسرائیل افروخته شد. ۴ و خداوند به موسی گفت که: «تمامی ایشان را خواهد شکست و ایشان را به تیرهای خود خواهد دوخت. روسای قوم را گرفته، ایشان را برای خداوند پیش آفتاب به دار ۹ مثل شیر نرخود را جمع کرده، خواهد. و مثل شیر ماده کیست بکش، تا شدت خشم خداوند از اسرائیل برگردد.» ۵ و موسی به که او را برانگیزاند؟ مبارک باد هر که تو را برکت دهد. و ملعون باد داوران اسرائیل گفت که «هر یکی از شما کسان خود راکه به هر که تو را لعنت نماید!» ۱۰ پس خشم بالاق بر بلعام افروخته بعل غفرنملحق شدند، بکشید.» ۶ و اینک مردی از بنی اسرائیل شده، هردو دست خود را بر هم زد و بالاق به بلعام گفت: «تو را آمد، زن مدیانی ای را در نظر موسی و در نظر تمامی جماعت خواندم تا دشمنانم را لعنت کنی و اینک این سه مرتبه ایشان را بنی اسرائیل نزد برادران خود آورد، وایشان به دروازه خمیمه اجتماع برکت تمام دادی. ۱۱ پس الان به جای خود فرار کن! گفتم که تو گریه می کردنده. ۷ و چون فیحاس بن العازار بن هارون کاهن، این را احترام تمام نمایم. همانا خداوند تو را از احترام بازداشتنه است.» رادید، از میان جماعت برخاسته، نیزهای بدست خود گرفت، ۸ و ۱۲ بلعام به بالاق گفت آیا به رسولانی که نزد من فرستاده بودی از عقب آن مرد اسرائیلی به قبه داخل شده، هر دوی ایشان یعنی نیز نگفتم: ۱۳ که اگر بالاق خانه خود را بر از نقره و طلا به من آن مدرس اسرائیلی و زن را به شکمش فرو برد، و وبا اینک اسرائیل رفع بددهد، نمی توانم از فرمان خداوند تجاوز ننموده، از دل خود نیک یا شد. ۹ و آنکی که از وبا مردند، بیست و چهار هزار نفر بودند. بد بکنم بالکه آنچه خداوند به من گوید آن را خواهم گفت؟ ۱۴ و ۱۰ و خداوند موسی را خطاب کرده، گفت: ۱۱ «فیحاس بن الان اینک نزد قوم خود می روم. بیا تا تو را اعلام نمایم که این قوم العازار بن هارون کاهن، غضب مرال زنی اسرائیل برگرداند، چونکه با قوم تو در ایام آخر چه خواهد کرد. ۱۵ پس مثل خود را آورده، باغیرت من در میان ایشان غیور شد، تا بنی اسرائیل را در غیرت گفت: «وحوی بلعام بن بعور. وحی آن مردی که چشمانش بازشد. خود هلاک نسام. ۱۶ وحی آن کسی که سختان خدا را شنید. و معروفت حضرت اعلی می بخشم. ۱۷ و برای او و برای ذریتش بعد از او این عهد کهانت را دانست. و رویای قادر مطلق را مشاهده نمود. آنکه بیفنا و جاودانی خواهد بود، زیرا که برای خدای خود غیور شد، و بجهت چشمان او گشوده گردید. ۱۸ او را خواهم دید لیکن نه الان. اورا بنی اسرائیل کفاره نمود.» ۱۴ و اسم آن مرد اسرائیلی مقتول که با مشاهده خواهم نمود اما نزدیک نی. ستارهای از عقوب طوع زن مدیانی کشته گردید، زمری این سالو رئیس خاندان آبای سبط خواهد کرد و عصایی از اسرائیل خواهد برخاست و اطراف موآب شمعون بود. ۱۵ و اسم زن مدیانی که کشته شد، کری بخت صور را خواهد شکست. و جمیع اینای فتنه را هلاک خواهد ساخت. بود و اورئیس قوم خاندان آبای در مدیان بود. ۱۶ و خداوند موسی ۱۸ و ادوم ملک او خواهد شد و دشمنانش (اهل) سعیر، مملوک او را خطاب کرده، گفت: ۱۷ «مدیانیان را ذلیل ساخته، مغلوب خواهند گردید. و اسرائیل به شجاعت عمل خواهد نمود. ۱۹ و سازید. ۲۰ زیرا که ایشان شما را به مکاید خود ذلیل ساختند، کسی که از عقوب ظاهر می شود، سلطنت خواهد نمود. و بقیه چونکه شما را در واقعه غفور و در امرخواهر خود کری، دختر رئیس اهل شهر را هلاک خواهد ساخت.» ۲۰ و به عمالقه نظر انداده، مدیان، که در روزوبا در واقعه غفور کشته شد، فریب دادند.»

مثل خود را آورده، گفت: «عملیق اول امتهای بود، اما آخر اوستنی به هلاک است.» ۲۱ و بر قینیان نظر انداده، مثل خود را آورد ۲۶ و بعد از وبا، خداوند موسی و العازارین هارون کاهن را و گفت: «مسکن تو مستحکم و آشیانه تو بر صخره نهاده (شده خطاب کرده، گفت: ۲ «شماره تمامی بنی اسرائیل را بر حسب است). ۲۲ لیکن قاین تیاه خواهد شد، تا وقتی که آشور تو را به خاندان آبای ایشان، از بیست ساله و بالاتر، یعنی جمیع کسانی اسریل برد.» ۲۳ پس مثل خود را آورده، گفت: «وا! چون خدا را که از اسرائیل به جنگ بیرون می روند، بگردید.» ۳ پس موسی و این را می کند، کیست که زنده بماند؟ ۲۴ و کشتها از جانب العازار کاهن ایشان را در عربیات موآب، نزد اردن در مقابل اریحا کیم آمده، آشور را ذلیل خواهند ساخت، و عابر را ذلیل خواهند خطاب کرده، گفتند: ۴ «قوم را از بیست ساله و بالاتر شمارید، گردانید، و نیز به هلاکت خواهد رسید.» ۲۵ و بلعام برخاسته، چنانکه خداوند موسی و بنی اسرائیل را که از زمین مصر بیرون روانه شده، به جای خود رفت و بالاق نیز راه خود را پیش گرفت. آمدند، امر فرموده بود.» ۵ رویین نخست زاده اسرائیل: بنی روین: از جنون، قبیله حنوکیان. و از فلو، قبیله فلؤیان. ۶ و از حصریون،

قبیله حصروینیان. و از کرمی، قبیله کرمیان. ۷ ایناند قبایل روپیان دو هزار پانصد نفر. و بنی یوسف برحسب قبایل ایشان ایناند. و شمرده شدگان ایشان، چهل و سه هزار و هفتصد و سی نفر ^{۳۸} و بنی بنامین برحسب قبایل ایشان: از بالغ قبیله بالعیان از بودند. ۸ و بنی فلو: الیاپ. ۹ و بنی الیاپ: نموئیل و داتان اشیل قبیله اشیلیان و از احیرام قبیله احیرامیان. ۱۰ از شفوفام قبیله و ابیرام. ایناند داتان و ابیرام که خوانده شدگان جماعت بوده، شفوفامیان از حفوم قبیله حفومیان. ۱۱ و بنی بنامین با موسی و هارون در جمعیت قورح مخاصلمه کردند، چون با ارد قبیله اردیان و از نعمان قبیله نعمانیان. ۱۲ ایناند بنی بنامین خداوند مخاصلمه نمودند، ۱۰ و زمین دهان خود را گشوده، ایشان برحسب قبایل ایشان و شمرده شدگان ایشان، چهل و پنج هزار را پر فرو برد، منگامی که آن گروه مردند و آتش، آن دویست و شصتصد نفر بودند. ۱۴ ایناند بنی دان برحسب قبایل ایشان: و پنجاه نفر را سوزنیاده، عبرت گشتند. ۱۵ لکن پسران قورح از شوحام قبیله شوحامیان. ایناند قبایل دان برحسب قبایل ایشان. ۱۶ و بنی شمعون برحسب قبایل ایشان: ازنموئیل، قبیله ^{۴۳} جمیع قبایل شوحامیان برحسب شمرده شدگان ایشان، شصت نمودند. ۱۷ و بنی شمعون برحسب قبایل ایشان و از یاکین، قبیله یاکینیان. و چهارهزار و چهارصد نفر بودند. ۱۸ ایناند بنی شیر برحسب نموئیلیان و از یامین، قبیله یامینیان و از یاکین، قبیله یاکینیان. ۱۹ ایناند قبایل ایشان: از زارح قبیله یمنیان، از یشوی یشویان، از برعیه شمعونیان: بیست و دو هزار و دویست نفر. ۲۰ و بنی جاد قبیله برعیان، ۴۵ از بنی برعیه، از حابر قبیله حابریان، از ملکیل برحسب قبایل ایشان: از صfon قبیله صفوینیان و از حجی قبیله ملکیلیان. ۲۱ ایناند قبایل ایشان: از ایاصحیل، ارئیلیان. ۲۲ ایناند قبایل بنی جادر برحسب شماره ایشان، چهل هزار قبیله یااصحیلیان، از جونی قبیله جونیان. ۲۳ از پصر قبیله بصریان و پانصد نفر. ۲۴ و بنی یهودا عیر و اونان. و عیر و اونان در زمین از شلیم قبیله شلیمیان. ۲۵ ایناند قبایل نفتالی برحسب قبایل کنعان مردند. ۲۶ و بنی یهودا برحسب قبایل ایشان ایناند: از شیله ایشان و شمرده شدگان ایشان، چهل و پنج هزار و چهارصد نفر قبیله شلیلیان و از فارص قبیله فارصیان و از زارح قبیله زارحیان. بودند. ۲۷ ایناند شمرده شدگان بنی اسرائیل: ششصد و پیکه هزار و ۲۸ و بنی فارص ایناند: از حصرون قبیله حصروینان و از حامول قبیله هفتصد و سی نفر. ۲۹ و خداوند موسی را خطاب کرده، گفت: حامولیان. ۳۰ ایناند قبایل یهودا برحسب شمرده شدگان ایشان، ^{۵۳} برای اینان برحسب شماره نامها، زمین برای ملکیت تقسیم هفتاد و شش هزار پانصد نفر. ۳۱ و بنی ساکار برحسب قبایل بشود. ۳۲ برای کثیر، نصیب او رازیاده کن و برای قلی، نصیب ایشان: از تولع قبیله تولعیان و از فوه قبیله فویان. ۳۳ و از یاشوب او را کم نما، به هرکس برحسب شمرده شدگان او نصیبیش داده قبیله یاشوبیان و از شمردون قبیله شمردونیان. ۳۴ ایناند قبایل ساکار شود. ۳۵ لیکن زمین به قرعه تقسیم شود، و برحسب نامها برحسپ شمرده شدگان ایشان، شصت و چهار هزار و سیصد نفر. اسپاط آبای خود در آن تصرف نمایند. ۳۶ موافق قرعه، ملک ۳۷ و بنی زیلون برحسب قبایل ایشان: از ساردقیل ساردیان و از ایشان در میان کثیر و قلیل تقسیم شود. ۳۸ و ایناند شمرده ایلونیان و از حیلیلیان قبیله بحیلیلیان. ۳۹ ایناند قبایل شدگان لاوی برحسب قبایل ایشان: از جرشون قبیله جرشونیان، زیلونیان برحسب شمرده شدگان ایشان، شصت هزار و پانصد ازهات قبیله قهاتیان، از ماری قبیله ماریان. ۴۰ ایناند قبایل نفر. ۴۱ و بنی یوسف برحسب قبایل ایشان: منسی و افرايم. لاویان: قبیله لبیان و قبیله حبرونیان و قبیله محلیان و قبیله موشیان ۴۲ و بنی منسی: از ماکیریان و ماکیر جلالد را آورد و قبیله فورحیان. اما قهات، عمرام را آورد. ۴۳ و نام زن عمرام، از جلالد قبیله جلالدیان. ۴۴ ایناند بنی جلالد: از اعرز قبیله یوکابد بود، دختر لاوی که برای لاوی در مصر زاییده شد و او برای ایعزیزان، از حلق قبیله حلقیان. ۴۵ از اسریلیل قبیله اسریلیان، از عمرام، هارون و موسی و خواهر ایشان مریم را زایید. ۴۶ و برای شکیم قبیله شکیمیان. ۴۷ از شمیداع قبیله شمیداعیان و از حافر هارون ناداب و ایبهو و العازار و ایتمار زاییده شدند. ۴۸ ناداب و قبیله حافریان. ۴۹ و صلحخاد بن دختران صلحخاد محله و نوعه و حجله و ملکه ^{۶۲} و شمرده شدگان ایشان یعنی همه ذکوران از یک ماهه و بالآخر، داشت و نامهای دختران صلحخاد محله و نوعه و حجله و ملکه ^{۶۳} و شمرده شدگان ایشان یعنی همه ذکوران از یک ماهه و بالآخر، و ترصه. ۵۰ ایناند قبایل منسی و شمرده شدگان ایشان، پنجاه بیست و سه هزار نفر بودند زیرا که ایشان در میان بنی اسرائیل دو هزار و هفتصد نفر بودند. ۵۱ و ایناند بنی افرايم برحسب قبایل شمرده نشدند، چونکه نصیبی در میان بنی اسرائیل به ایشان داده ایشان: از شوتالح قبیله شوتالحیان و از باکر قبیله باکریان و از تاحن نشد. ۵۲ ایناند آنانی که موسی و العازار کاهن شمردند، وقتی که قبیله تاحنیان. ۵۳ و بنی شوتالح ایناند: از عیران قبیله عیرانیان. بنی اسرائیل را در عربات موآب نزد اردن در مقابل اریحا شمردند. ۵۴ ایناند قبایل بنی افرايم برحسب شمرده شدگان ایشان، منسی و ^{۶۴} در میان ایشان کسی نبود از آنانی که موسی و هارون کاهن،

شمرده بودند وقتی که بنی اسرائیل را در بیابان سینا شمردند. ۶۵ زیرا روند، و به فرمان وی داخل شوند.» ۲۲ پس موسی به نوعی که خداوند درباره ایشان گفته بود که البته در بیابان خواهد مرد، پس خداوند او را مفرموده بود عمل نموده، یوش را گرفت و اورا به از آنهایک مرد سوی کالیب بن یافنه و یوش بن نون باقی نماند. حضور العازار کاهن و به حضور تمامی جماعت بریا داشت.

۲۳ و دستهای خود را بر او گذاشت، او را به طوری که خداوند به ۲۷ و دختران صلفحداد بن حافر بن جعلادین ماکبر بن منسی، واسطه موسی گفته بود، وصیت نمود.

که از قبائل منسی ابن یوسف بود نزدیک آمدند، و اینهاست
نامهای دخترانش: محله و نوعه و حجله و ملکه و ترصه. ۲۸ و خداوند موسی را خطاب کرده، گفت: «بنی اسرائیل حضور موسی و العازار کاهن، و به حضور سروان و تمامی جماعت را امر فرموده، به ایشان بگو: مراقب باشید تا هدیه طعام ما از نزد در خیمه اجتماع ایستاده، گفتند: ۳ «پدر ما در بیابان مرد و قربانی های آتشین عطر خوشبوی من در موسمش نزد من بگذرانید. او از آن گروه نبود که در جمعیت قورح به ضد خداوند همداستان ۳ و ایشان را بگو قربانی آتشین را که نزد خداوند بگذرانید، این شدند، بلکه در گناه خود مرد و پسری نداشت. ۴ پس چرا نام است: دو بره نرینه یک ساله بی عیب، هر روز بجهت قربانی پدر ما از این جهت که پسری ندارد از میان قبیله اش محو شود، سوختنی دائمی. ۴ یک بره را در صبح قربانی کن و بره دیگرا در لهذا ما رادر میان برادران پدر ما نصیبی بده.» ۵ پس موسی دعوی عصر قربانی کن. ۵ و یک عشر ایفه آرد نم مخلوط شده با یک ایشان را به حضور خداوند آورد. ۶ و خداوند موسی را خطاب ربع هین روغن زلال برای هدیه آردی. ۶ این است قربانی سوختنی کرده، گفت: ۷ «دختران صلفحداد راست می گویند، البته در میان دائمی که در کوه سینا بجهت عطر خوشبو و قربانی آتشین خداوند برادران پدر ایشان ملک موروثی به ایشان بده، و نصیب پدر ایشان معین شد. ۷ و هدیه ریختنی آن یک ربع هین بجهت هر بره ای را به ایشان انتقال نما. ۸ و بنی اسرائیل را خطاب کرده، بگو: باشد، این هدیه ریختنی مسکرات را برای خداوند در قدس بپیرز. اگر کسی بمیرد و پسری نداشته باشد، ملک او را به دخترش ۸ و بره دیگر را در عصر قربانی کن، مثل هدیه آردی صبح و انتقال نماید. ۹ و اگر او را دادختری نباشد، ملک او را به برادرانش مثل هدیه ریختنی آن بگذران تاقربانی آتشین و عطر خوشبو برای پدھید. ۱۰ و اگر او را برادری نباشد، ملک او را به برادران پدرش خداوند باشد. ۹ «و در روز سیست دو بره یک ساله بی عیب، دو بدھید. ۱۱ و اگر پدر او را برادری نباشد، ملک او را به هر کس عشر ایفه آرد نم سرشته شده با روغن، بجهت هدیه آردی با هدیه از قبیله اش که خویش نزدیکتر او باشد بدھید، تا مالک آن بشود، ریختنی آن. ۱۰ این است قربانی سوختنی هر روز سیست سوی پس این برای بنی اسرائیل فریضه شرعی باشد، چنانکه خداوند به قربانی سوختنی دائمی با هدیه ریختنی آن. ۱۱ «و در اول ماههای موسی امر فرموده بود.» ۱۲ و خداوند به موسی گفت: «به این کوه خود قربانی سوختنی برای خداوند بگذرانید، دو گاو جوان و یک عبارم برای و زمینی را که به بنی اسرائیل داده ام، بین. ۱۳ و چون قرچ و هفت بره نرینه یک ساله بی عیب. ۱۴ و سه عشرابره آرد نم آن را دیدی تو نیز به قوم خود ملحق خواهی شد، چنانکه برادرت سرشته شده با روغن بجهت هدیه آردی برای هر گاو، و دو عشر هارون ملحق شد. ۱۴ زیرا که در بیابان صین وقی که جماعت آرد نم سرشته شده با روغن، بجهت هدیه آردی برای هر قرچ. مخاحصه نمودند شما از قول من عصیان ورزیدید، و مرا نزد آب در ۱۳ و یک عشر آرد نم سرشته شده با روغن، بجهت هدیه آردی نظر ایشان تقدير ننمودید.» این است آب مربیه قادر، در بیابان برای هر بره، تا قربانی سوختنی، عطر خوشبو و هدیه آتشین برای صین. ۱۵ و موسی به خداوند عرض کرده، گفت: ۱۶ «ملتمس خداوند باشد. ۱۴ و هدایای ریختنی آنها نصف هین شراب برای اینکه بهوه خدای ارواح تمامی بش، کسی را بر این جماعت هر گاو، و ثلث هین برای هر قرچ، و ربع هین برای هر باشد. بگمارد ۱۷ که پیش روی ایشان بیرون رود، و پیش روی ایشان این است قربانی سوختنی هر ماہ از ماههای سال. ۱۵ و یک بزر داخل شود، و ایشان را بیرون برد و ایشان را در آورد، تاجماعت نریجه قربانی گناه سوی قربانی سوختنی دائمی، با هدیه ریختنی خداوند مثل گوسفندان بی شان نباشد. ۱۸ و خداوند به موسی آن برای خداوند قربانی بشود. ۱۶ «و در روز چهاردهم ماہ اول، گفت: «یوش بن نون را که مردی صاحب روح است گرفته، فصح خداوند است. ۱۷ و در روز پانزدهم این ما، عید است که دست خود را بر او بگذار. ۱۹ و او را به حضور العازار کاهن و به هفت روز نان فطیر خودره شود. ۱۸ در روز اول، محفل مقدس حضور تمامی جماعت برپاداشته، در نظر ایشان به وی وصیت است که هیچ کار خدمت در آن نکنید. ۱۹ و بجهت هدیه نما. ۲۰ و از غرت خود بر او بگذار تا تمامی جماعت بنی اسرائیل آتشین و قربانی سوختنی برای خداوند، دو گاو جوان و یک قرچ و او را اطاعت نماید. ۲۱ و او به حضور العازار کاهن پایستد تا هفت بره نرینه یک ساله قربانی کنید، اینها برای شما بی عیب از برای او به حکم اوریم به حضور خداوند سوال نماید، و به باشد. ۲۰ و بجهت هدیه آردی آنهاسه عشر آرد نم سرشته شده با فرمان وی، او و تمامی بنی اسرائیل با وی و تمامی جماعت، بیرون روغن برای هر گاو، و دو عشر برای هر قرچ بگذرانید. ۲۱ و یک

عشر برای هر بره، از آن هفت بره بگذران. ۲۲ و یک بز نر بجهت هر قرج از آن دو قوج. ۱۵ و یک عشر برای هر بره از آن چهارده قربانی گناه تا برای شما کفاره شود. ۲۳ اینها را سوای قربانی بره. ۱۶ و یک بز نر بجهت قربانی گناه، سوای قربانی سوختنی سوختنی صحیح که قربانی سوختنی دائمی است، بگذرانید. ۲۴ به دائمی، با هدایای آردی و هدایه ریختنی آن. ۱۷ «و در روز دوم، ایضطرور هر روز از آن هفت روز، طعام هدیه آشین، عطر خوشبو دوازده گاو جوان و دو قوج و چهارده بره نزینه یک ساله بی عیب. برای خداوند بگذرانید، و این سوای قربانی سوختنی دائمی گذرانیده ۱۸ و هدایای آردی و هدایای ریختنی آنها برای گاوها و قوچها و شود، با هدایه ریختنی آن. ۲۵ و در روز هفتم، برای شمامحفل برها به شماره آنها برحسب قانون. ۱۹ و یک بز نر بجهت قربانی شود، با هدایه ریختنی آن. ۲۶ «و در روز نوبتها گناه، سوای قربانی سوختنی دائمی با هدایه آردی اش، و هدایای مقدس باشد. هیچ کار خدمت در آن نکنید. ۲۰ «و در روز سوم، بیازده گاو جوان و دو قوج و محفل مقدس برای شما باشد و هیچ کار خدمت در آن نمکنید. چهارده بره نزینه یک ساله بی عیب. ۲۱ و هدایای آردی و هدایای چوچن هدایه آردی تا زاده در عرض هفتنه های خود برای خداوند بگذرانید، ریختنی آنها. ۲۲ و یک بز نر بجهت قربانی گناه سوای قربانی سوختنی دائمی با هدایه آردی اش و هدایه ریختنی آن. ۲۳ «و در روز چهارم و دو عشر برای هر قرج. ۲۹ و یک بز نر بجهت قربانی گناه سوای قربانی سوختنی دائمی با هدایه آردی اش و هدایای ریختنی آنها برای گاوها و قوچها و برهها به شماره آنها برحسب چوچن هدایه آردی تا زاده در عرض هفتنه های خود برای خداوند دو گاو ریختنی آنها برای گاوها و قوچها و برهها به شماره آنها برحسب چوچن هدایه آردی تا زاده در عرض هفتنه های خود برای خداوند بگذرانید، ریختنی آنها. ۲۰ «و در روز سوم، بیازده گاو جوان و دو قوج و هیچ کار خدمت در آن نمکنید. ۲۱ و یک بز نر بجهت قربانی گناه سوای قربانی سوختنی دائمی با هدایه آردی اش و هدایای ریختنی آنها سه عشر آرد نرم سرنشته شده با روغن برای هر گاو، دائمی با هدایه آردی اش و هدایه ریختنی آن. ۲۲ «و در روز چهارم و دو عشر برای هر قرج. ۲۹ و یک بز نر بجهت قربانی گناه سوای قربانی سوختنی دائمی با هدایه آردی اش و هدایای ریختنی آنها را با هدایه هدایای آردی و هدایای ریختنی آنها برای گاوها و قوچها و برهها به آردی آنها و هدایای ریختنی آنها سوای قربانی سوختنی دائمی شماره آنها برحسب قانون. ۲۵ و یک بز نر بجهت قربانی گناه، سوای قربانی سوختنی دائمی با هدایه آردی اش و بگذرانید و برای شما بی عیب باشد.

۲۶ «و در روز پنجم، نه گاو جوان و دو قوج و چهارده بره نزینه یک ساله بی عیب. ۲۷ و هدایای آردی و هدایای ریختنی آنها برای گاوها و قوچها و برهها به شماره آنها برحسب قانون. ۲۸ و یک بز نر و قربانی سوختنی بجهت عطر خوشبوی خداوند بگذرانید، یک بجهت قربانی گناه، سوای قربانی سوختنی دائمی با هدایه آردی اش گاو جوان و یک قوج، و هفت بره نزینه یک ساله بی عیب. ۳ و هدایه آردی آنها، سه عشر آرد نرم سرنشته شده با روغن برای هر دو قوج و چهارده بره نزینه یک ساله بی عیب. ۳۰ و یک بز نر تا برای شما کفاره شود. ۲۱ اینها را با هدایه هدایای آردی و هدایای ریختنی آنها برای گاوها و قوچها و برهها به آردی آنها و هدایای ریختنی آنها سوای قربانی سوختنی دائمی شماره آنها برحسب قانون. ۲۵ و یک بز نر بجهت قربانی گناه، سوای قربانی سوختنی دائمی با هدایه آردی اش و هدایه ریختنی آن. ۲۶ «و در روز اول ماه هفتم، محفل مقدس برای شما باشد؛ در آن هیچ کار خدمت نمکنید و برای شما روز نواختن کرنا باشد. ۲۷ و هدایای آردی و هدایای ریختنی آنها برای گاوها و قوچها و برهها به شماره آنها برحسب قانون. ۲۸ و یک بز نر و چهارده بره نزینه یک ساله بی عیب. ۳ و هدایه آردی آنها سه عشر آرد نرم سرنشته شده با روغن برای هر چهارده بره نزینه یک ساله بی عیب. ۳۰ و هدایای آردی و گاو، و دو عشر برای هر قرج. ۴ و یک بز نر بجهت قربانی گناه تا برای شما کفاره هفت بره. ۵ و یک بز نر بجهت قربانی گناه تا برای شما سوای قربانی سوختنی دائمی با هدایه آردی اش، و قربانی سوختنی دائمی با هدایه آردی اش، با هدایای آردی اش و هدایای ریختنی آنها برحسب قانون. ۶ سوای قربانی سوختنی اول ماه و هدایه آردی اش، و قربانی سوختنی دائمی با هدایه آردی اش، با هدایای آردی اش و هدایای ریختنی آنها برحسب قانون. ۷ «و در روز دهم این ماه هفتم، محفل مقدس برای شما باشد. جانهای روز دهم را ذلیل سازید و هیچ کار نمکنید. ۸ و قربانی سوختنی عطر خوشبوی خداوند بگذرانید، یک گاو جوان و یک قوج و هفت بره رزینه یک ساله که برای شما بی عیب باشد. ۹ و هدایه آردی آنها سه عشر آرد نرم سرنشته شده با روغن برای هر گاو، و دو عشر عطر خوشبو برای خداوند بگذرانید، یک گاو جوان و یک قوج و هفت بره نزینه یک ساله بی عیب. ۱۰ و یک بز نر بجهت قربانی گناه سوای قربانی سوختنی دائمی و هدایه آردی اش ریختنی آنها برای گاو و قوج و برهها به شماره آنها برحسب قانون. ۱۱ و هدایای آردی و هدایای ریختنی آنها سه عشر برای قربانی گناه کفاره اراده و قربانی ریختنی آنها برای گاو و قوج و برهها به شماره آنها برحسب قانون. ۱۲ و سوختنی دائمی با هدایه آردی اش و هدایای ریختنی آنها. ۱۳ و در روز پانزدهم ماه هفتم، محفل مقدس برای شما باشد، هیچ کار باهدایه آردی اش و هدایه ریختنی آنها را شما در موسمهای خدمت نمکنید و هفت روز برای خداوند عید نگاه دارید. ۱۴ و خود برای خداوند عید بگذرانید، سوای ندرها و نوافل خودبرای قربانی سوختنی هدایه آشین عطر خوشبو برای خداوند بگذرانید. های سوختنی و هدایای آردی و هدایای ریختنی و ذباخ سلامتی سیزده گاو جوان و دو قوج و چهارده بره نزینه یک ساله که برای خود. ۱۵ و بجهت هدایه آردی آنها سه عشر آرد نرم موسی بنی اسرائیل را اعلام نمود. سرنشته شده با روغن برای هر گاو از آن سیزده گاو، و دو عشر برای

۳۰ و موسی سروران اسپاط بنی اسرائیل را خطاب کرده، گفت: «انتقام این است کاری که خداوند امر فرموده است: ۲ چون شخصی بنی اسرائیل را از مديانیان بگیر، و بعد از آن به قوم خود ملحق برای خداوند نذر کند یا قسم خورد تا جان خود را به تکلیفی خواهی شد.» ۳ پس موسی قوم را مخاطب ساخته، گفت: «الزم نماید، پس کلام خود را باطل نسازد، بلکه برسپ هر آنچه «ازمیان خود مردان برای جنگ مهیا سازید تا به مقابله مديان از دهانش برآمد، عمل نماید.» ۴ و اما چون زن برای خداوند برآیند، و انتقام خداوند را از مديان بکشند. ۴ هزار نفر از هر سبط نذر کرده، خودرا در خانه پدرش در جوانی اش به تکلیفی الزام از جمیع اسپاط اسرائیل برای جنگ بفرستید.» ۵ پس از هزاره های نماید، ۶ و پدرش نذر او و تکلیفی که خود را برآلزم نموده، اسرائیل، از هر سبط یک هزار، یعنی دوازده هزار نفر مهیا شده برای شنیده باشد، و پدرش درباره اوساکت باشد، آنگاه تمامی نذرهاشیش جنگ منتخب شدندا. ۶ و موسی ایشان را فینحاس بن العازار کاهن و اسپای قدس استوار، و هرتکلیفی که خود را به آن الزام نموده طوری که خداوند موسی را امر فرموده بود، جنگ کرده، همه هیچ کدام از نذرهاشیش و از تکالیفیش که خود را به آن الزام نموده طوری که خداوند موسی را امر فرموده بود، جنگ کرده، همه باشد، استوار نخواهد بود، و از این جهت که پدرش او رامن ذکوران را کشتند. ۸ و در میان کشتگان ملوک مديان یعنی اوی و نموده است، خداوند او را خواهد آمزید. ۹ و اگر به شوهری راقم و صور و حور و رایع، پیچ پادشاه مديان را کشتند، بلعام بن داده شود، و نذرهای او یاسخنی که از از لبهایش جسته، و جان بعور را به شمشیر کشتند. ۹ و بنی اسرائیل زنان مديان واطفال خود را به آن الزام نموده، بر او باشد، ۷ و شوهرش شنید و درروز ایشان را به اسپیر بردن، و جمیع بهایم و جمیع مواشی ایشان و شنیدنش به اوی هیچ نگفت، آنگاه نذرهاشیش استوار خواهد ماند. و همه املاک ایشان را غارت کردند. ۱۰ و تمامی شهرها و مساکن تکلیفهایی که خویشتن را به آنها الزام نموده است، قایم خواهند و قلعه های ایشان را به آتش سوزانیدند. ۱۱ و تمامی غیمت و ماند. ۸ لیکن اگر شوهرش در روزی که آن را شنید، او را منع جمیع غارت را از انسان و بهایم گرفتند. ۱۲ و اسپیران و غارت خواهد شد، و نذری را که بر او است یا سخنی را که از لبهایش جسته، و غنیمت را نزد موسی و العازار کاهن و جماعت بنی اسرائیل در و خویشتن را به آن الزام نموده باشد، باطل سازد، پس خداوند او را لشکرگاه در عربات مواب، که نزد اردن در مقابل اریحاست، آوردند. ۹ اما نذر زن بیوه یا مطلقه، در هرچه خود را به آن ۱۳ و موسی و العازار کاهن و تمامی سروران جماعت بیرون از الزام نموده باشد، بروی استوار خواهد ماند. ۱۰ و اما اگر زنی در لشکرگاه به استقبال ایشان آمدند. ۱۴ و موسی بر روسای لشکر خانه شوهرش نذر کند، یا خویشتن را با قسم به تکلیفی الزام یعنی سرداران هزارهها و سرداران صدها که از خدمت جنگ باز نماید، ۱۱ و شوهرش بشنود و او را هیچ نگوید و منع ننماید، پس آمده بودند، غضبناک شد. ۱۵ و موسی به ایشان گفت: «آیا همه تمامی نذرهاشیش استوار، و هرتکلیفی که خویشتن را به آن الزام زنان را زنده نگاه داشتی؟» ۱۶ اینک ایشاند که برسپ مشourt نموده باشد، قایم خواهد بود. ۱۲ و اما اگر شوهرش در روزی که بلعام، بنی اسرائیل را واداشتند تا در امر فغور به خداوند خیانت بشنود، آنها را باطل سازد. پس هرچه از لبهایش درآمده باشد درباره وزیدند و در جماعت خداوند و باعارض شد. ۱۷ پس الان هر نذرهاش یا تکالیف خود، استوار نخواهد ماند. چونکه شوهرش آن ذکوری از اطفال را بکشید، و هر زنی را که مرد را شناخته، با را باطل نموده است، خداوند او را خواهد آمزید. ۱۳ هر نذری و اوهمبستر شده باشد، بکشید. ۱۸ و از زنان هر دختری را که مرد را هر قسم الزامی را برای ذلیل ساختن جان خود، شوهرش آن را نشناخته، و با او همیستزند برای خود زنده نگاه دارد. ۱۹ و استوار نماید، و شوهرش آن را باطل سازد. ۲۰ اما اگر شوهرش روز شما هفت روز بیرون از لشکرگاه خیمه زنید، و هر شخصی را به روز به او هیچ نگوید، پس همه نذرهاشیش وهمه تکالیفیش را که کشته و هر که کشته ای را لمس نموده باشد از شما و اسپیران شما در بر وی باشد استوار نموده باشد، چونکه در روز هفتم، خود را تطهیر نماید. ۲۰ و هر جامه و هیچ نگفت، پس آنها را استوار نموده است. ۲۱ و اگر بعد از هر ظرف چرمی و هرچه از پشم بر ساخته شده باشد و هر ظرف شنیدن، آنها را باطل نمود، پس او گناه اوی را متحمل خواهد چوین را تطهیر نماید.» ۲۱ و العازار کاهن به مردان جنگی که بود. ۲۲ این است فرایضی که خداوند به موسی امر فرمود، در میان به مقابله رفته بودند، گفت: «این است قانون شرعیتی که خداوند مرد و زن و در میان پدر و دخترش، در زمان جوانی او در خانه پدر به موسی امر فرموده است: ۲۲ طلا و نقره و برنج و آهن و روی و وی.» ۲۳ یعنی هرچه متتحمل آتش بشود، آن را از آتش بگذرانید و طاهر خواهد شد، و به آب تنزیه نیز آن را طاهرسازند و هرچه متتحمل آتش نشود، آن را از آب بگذرانید.

رخت خود را پیش بید تا طاهر شوید، و بعد از آن به لشکرگاه داخل العازار کاهن، طلا و همه زیورهای مصنوعه را از ایشان گرفتند. شوید.^{۲۵} و خداوند موسی را خطاب کرده، گفت: «تو و ۵۲ نتمامی طلای هدیه‌ای که از سرداران هزاره‌ها و سرداران صدها العازار کاهن و سوروان خاندان آبای جماعت، حساب غنایمی که برای خداوند گذرانیدند، شانده هزار و هفتاد و پنجاه مثقال بود. گفته شده است، چه از انسان و چه از بهایم بگیرید.^{۲۶} و ۵۳ زیرا که هر یکی از مردان جنگی غنیمتی برای خود بودند. غنیمت رادر میان مردان جنگی که به مقاتله بیرون رفته‌اند، نتمامی ^{۵۴} و موسی و العازار کاهن، طلا را از سرداران هزاره‌ها و صدھا جماعت نصف نما.^{۲۷} و از مردان جنگی که به مقاتله بیرون گرفته، به خیمه اجتماع آوردند تا بجهت بنی اسرائیل، به حضور رفته‌اند زکات برای خداوند بگیر، یعنی یک نفر از پانصد چه از خداوندیاد گار باشد.

انسان و چه از گاو و چه از الاغ و چه از گوسفند.^{۲۹} از قسمت ایشان بگیر و به العازار کاهن بدھ تا هدیه افزاشتی برای خداوند ^{۳۲} و بنی روین و بنی جاد را موashi بی نهایت بسیار و کثیر باشد.^{۳۰} و از قسمت بنی اسرائیل یکی که از هر پنجاه نفر گرفته بود، پس چون زمین یعیز و زمین جعلاد را دیدند که اینک این شده باشد چه از انسان و چه از گاو و چه از الاغ و چه از گوسفند مکان، مکان موashi است.^۲ بنی جاد و بنی روین نزد موسی و چه از جمیع بهایم بگیر، و آنها را به لاویانی که ودیعت مسکن العازار کاهن و سوروان جماعت آمدند، گفتند: «عطاطروت و خداوند را نگاه می‌دارند، بدھ.»^{۳۱} پس موسی و العازار کاهن دیبون و یعیز و نمره و حشیون و العاله و شام و نبو و بعون، برحسب آنچه خداوند به موسی امر فرموده بود، عمل کردند.^{۳۲} و ۴ زمینی که خداوند پیش روی جماعت اسرائیل مفتح ساخته غنیمت سوای آن غنیمتی که مردان جنگی گرفته بودند، از گوسفند است، زمین موashi است، و بندگان صاحب موashi می‌باشیم. ششصد و هفتاد و پنج هزار راس بود.^{۳۳} و از گاو هفتاد و دو ^۵ پس گفتند: اگر در نظر تو التفات یافته‌ایم، این زمین به بندگان هزار راس.^{۳۴} و از الاغ شصت و یک هزار راس.^{۳۵} و از انسان به ملکیت داده شود، و ما از اردن عبور مده.^۶ موسی به از زنانی که مرد را نشناخته بودند، سی و دوهزار نفر بودند.^{۳۶} و بنی جاد و بنی روین گفت: «ایپارادران شما به جنگ روند و نصفه‌ای که قسمت کسانی بود که به جنگ رفته بودند، سیصد و شما اینجا بشنیدی؟^۷ چرا دل بنی اسرائیل را افسرده می‌کنید سی و هفت هزار و پانصد گوسفند بود.^{۳۷} و زکات خداوند تا به زمینی که خداوند به ایشان داده است، عبور نکنند؟^۸ به از گوسفند ششصد و هفتاد و پنج راس بود.^{۳۸} و گواون سی و همین طور پدران شما عمل نمودند، وقتی که ایشان را از قادش شش هزار بود و از آنها زکات خداوند هفتاد و دو راس بود.^{۳۹} و برعین برای دیدن زمین فرستاد.^۹ به وادی اشکول رفته، زمین را الاغها سی هزار و پانصد و از آنها زکات خداوند شصت و یک راس دیدند و دل بنی اسرائیل را افسرده ساختند تا به زمینی که خداوند به بود.^{۱۰} و مردمان شانزده هزار و ایشان زکات خداوند سی و ایشان داده بود، داخل نشوند.^{۱۰} پس غضب خداوند در آن روز دو نفر بودند.^{۱۱} و موسی زکات را هدیه افزاشتی خداوند بود به افروخته شد به حدی که قسم خورد، گفت: «البته هیچکدام العازار کاهن داد، چنانکه خداوند به موسی امر فرموده بود.^{۱۲} و از امدادانی که از مصر بیرون آمدند از بیست ساله وبالاتر آن زمین را قسمت بنی اسرائیل که موسی آن را از مردان جنگی جدا کرده بود، که برای ابراهیم و اسحاق و یعقوب قسم خوردم، نخواهد دید،^{۱۳} و قسمت جماعت از گوسفندان، سیصد و سی هزار و پانصد چونکه ایشان مرا پیروی کامل ننمودند.^{۱۴} سوای کالیب بن راس بود.^{۱۵} و از گواون سی و شش هزار راس.^{۱۶} و از الاغها، یقنه قنیزی و بوشع بن نون، چونکه ایشان خداوند را پیروی کامل سی هزار و پانصد راس.^{۱۷} و از انسان، شانزده هزار نفر.^{۱۸} و نمودند.^{۱۹} پس غضب خداوند بر اسرائیل افروخته شده، ایشان را موسی از قسمت بنی اسرائیل یکی را که از هر پنجاه گرفته شده چهل سال در بیابان آواره گردانید، تا تمامی آن گروهی که این بود، چه از انسان و چه از بهایم گرفت، و آنها را به لاویانی که شرارت را در نظر خداوند وزیده بودند، هلاک شدند.^{۲۰} و اینک و دیدعت مسکن خداوند را نگاه می‌داشتند، داد، چنانکه خداوند به شما بهجای پدران خودآبیوهی از مردان خطکار بريا شده‌اید تا موسی امر فرموده بود.^{۲۱} و روسایی که بر هزارهای لشکر بودند، شدت غضب خداوند را بر اسرائیل باز زیاده کنید؟^{۲۲} زیرا اگر از سرداران هزاره‌ها با سرداران صدھا نزد موسی آمدند.^{۲۳} و به پیروی او رویگردانید بار دیگر ایشان را در بیابان ترک خواهد کرد و موسی گفتند: «بندگان حساب مردان جنگی را که زیدست ما شما تمامی این قوم را هلاک خواهید ساخت.»^{۲۴} پس ایشان می‌باشند گرفیم، و از ما یک نفر مفقود نشده است.^{۲۵} پس ما نزد وی آمده، گفتند: «آغاها اینجا برای موashi خود و شهرها آزانچه هر کس یافته است هدیه‌ای برای خداوند آورده‌ایم از زیورهای بجهت اطفال خویش خواهیم ساخت.^{۲۶} و خود مسلح شده، طلا و خلخالها و دست بندھا و انگشتھا و گوشواره‌ها و گردن بندھا حاضر می‌شویم و پیش روی بنی اسرائیل خواهیم رفت تا آنها را به تا برای جانهای ما به حضور خداوند کفاره شود.»^{۲۷} و موسی و مکان ایشان برسانیم. اطفال ما از ترس ساکان زمین در شهرهای حصاردار خواهند ماند.^{۲۸} و تا هر یکی از بنی اسرائیل ملک خود را

نگرفته باشد، به خانه های خود مراجعت نخواهیم کرد. ۱۹ زیرا رفته، قصبه هایش را گرفت، و آنها را حوت یائیر نامید. ۴۲ و نوبع که ما با ایشان در آن طرف اردن و موازی آن ملک نخواهیم رفته، قنات و دهاتش را گرفته، آنها را به اسم خودنویح نامید.

گرفت، چونکه نصیب ما به این طرف اردن به طرف مشرق به
ما رسیده است.» ۲۰ و موسی به ایشان گفت: «اگر این کار ۳۳ این است منازل بني اسرائیل که از زمین مصر با افواج را بکنید و خویشن را به حضور خداوند برای جنگ مهیا سازد، خود زیردست موسی وهارون کوچ کردن. ۲ و موسی به فرمان ۲۱ و هر مرد جنگی از شما به حضور خداوند از اردن عبور کند تا خداوندانسferهای ایشان را برحسب منازل ایشان نوشت، و این است او دشمنان خود را از پیش روی خود اخراج نماید، ۲۲ و زمین به منازل و مراحل ایشان: ۲ پس در ماه اول از رعمسیس، در روز حضور خداوند مغلوب شود، پس بعد از آن برگردیده، به حضور پانزده ایشان را در فراید بعد از فصح بني اسرائیل خداوند و به حضور اسرائیل بي گاه خواهید شد، و این زمین از درنظر تمامی مصریان با دست بلند بیرون رفته. ۴ و مصریان جانب خداوندملک شما خواهد بود. ۲۳ و اگر چنین نکنید اینک همه نخست زادگان خود را که خداوند از ایشان کشته بود دفن به خداوند گناه وزیدهاید، و بدانید که گناه شما، شما را درخواهد می کردد، و یهوه بر خدایان ایشان قصاص نموده بود. ۵ و گرفت. ۲۴ پس شهرها برای اطفال و آغلها برای گله های خود بنا بني اسرائیل از رعمسیس کوچ کرده، درسکوت فرود آمدند. ۶ و از کنید، و به آنچه از دهان شما درآمد، عمل نمایید.» ۲۵ پس بني سکوت کوچ کرده، درایام که به کنار بیابان است، فرود آمدند. جاد و بني روین موسی را خطاب کرده، گفتند: «بندگانت به ۷ و از ایام کوچ کرده، به سوی فم الجیروت که در مقابل بعل طوری که آقای مافرموده است، خواهیم کرد. ۲۶ اطفال و زنان صفوون است، برگشتند، و پیش مجلد فرود آمدند. ۸ و از مقابل و موماشی و همه بهایم ما اینجا در شهرهای جلعادخواهند ماند. حیروت کوچ کرده، از میان دریا به بیابان عبور کردن و در بیابان ۲۷ و جمیع بندگانت مهیا جنگ شده، چنانکه آقای ما گفته است به حضور خداوند برای مقائله عبور خواهیم نمود.» ۲۸ پس کرده، به ایلیم رسیدند و در ایلیم دوازده چشمہ آب و هفتاد درخت موسی العازر کاهن، و یوشع بن نون، وروسای خاندان آبای اسپاط خرا بود، و در آنجا فرود آمدند. ۱۰ و از ایلیم کوچ کرده، نزد بصر بني اسرائیل را درباره ایشان وصیت نمود. ۲۹ و موسی به ایشان قلزم فرود آمدند. ۱۱ و از بحر قلزم کوچ کرده، در بیابان سین فرود گفت: «گر جمیع بني جاد و بني روین مهیا جنگ شده، آمدند. ۱۲ و از بیابان سین کوچ کرده، دردققه فرود آمدند. ۱۳ و همراه شما به حضور خداوند از اردن عبورکنید، و زمین پیش روی از دفعه کوچ کرده، درالوش فرود آمدند. ۱۴ و از الوش کوچ کرده، شما مغلوب شود، آنگاه زمین جلعاد را برای ملکیت به ایشان درفیدیم فرود آمدند و در آنجا آب نبود که قم بنوشن. ۱۵ و از ۲۰ و اگر ایشان مهیا نشوند و همراه شما عبور ننمایند، پس رفیدیم کوچ کرده، در بیابان سینافورد آمدند. ۱۶ و از بیابان سینا در میان شما در زمین کتعان ملک بگیرید.» ۳۱ بني جاد و بني کوچ کرده، درقریوت هناره فرود آمدند. ۱۷ و از قبروت هناره کوچ در میان در جواب وي گفتند: «چنانکه خداوند به بندگانت گفته کرده، در حصیروت کوچ کرده، در روین در جواب وي گفتند: «چنانکه خداوند به بندگانت گفته کرده، در حصیروت فرود آمدند. ۱۸ و از رتمه کوچ کرده، و در رمون فارص فرود است، همچنین خواهیم کرد. ۳۲ ما مهیا جنگ شده، پیش رتمه فرود آمدند. ۱۹ و از رتمه کوچ کرده، در لبیه فرود آمدند. ۲۰ و روي خداوند به زمین کتعان عبور خواهیم کرد، و ملک نصیب ما آمدند. ۲۱ و از جبل شافر کوچ کرده، درحراده فرود آمدند. ۲۲ و بني جاد و بني روین و نصف سبط منسی این یوسف، مملکت در قهیلاته فرود آمدند. ۲۳ و از قهیلاته کوچ کرده، در جبل شافر سیحون، ملک اموریان و مملکت عرج ملک باشان را داد، یعنی فرود آمدند. ۲۴ و از حراده کوچ کرده، در زمین را با شهرهایش وحدو شهربایش، زمین را از هر طرف. ۲۵ و از حراده کوچ کرده، در تاخت فرود آمدند. ۲۶ و از ۳۴ و بني جاد، دیيون و عطاروت و عرویغ، عطریوت، شوفان و مقهیلوت کوچ کرده، در تاخت فرود آمدند. ۲۷ و از تاخت کوچ یعنی و یجهبه. ۳۶ و بیت نمره و بیت هاران را بنا کردن یعنی فرود آمدند. ۲۹ و بني روین حشیون و بني هارون کوچ کرده، در حشمونه فرود آمدند. شهرهای حصاردار را با آغلهای گله ها. ۳۷ و بني روین حشیون ۳۸ و بعل معون که نام این دورا تغییر دادند ۳۰ و از حشمونه کوچ کرده، در مسیروت فرود آمدند. والیاله و قبیاتیم. ۳۹ و بعل معون که نام این دورا تغییر دادند ۴۰ و از تارح کوچ کرده، در بیان صیبن که سبمه را بنا کردن و شهرهای را که بنا کردن به نامها مسمی مسیروت کوچ کرده، در بني یقان ساختند. ۴۱ و بني ماکیر بن منسی به جلعاد رفته، آن را گرفتند کوچ کرده، در حوارالجد جاد فرود آمدند. ۴۲ و از حوارالجد جاد و اموریان را که در آن بودند، اخراج نمودند. ۴۳ و موسی جلعاد را به کوچ کرده، دریطبات فرود آمدند. ۴۴ و از یطبات کوچ کرده، ماکیر بن منسی داد و او در آن ساکن شد. ۴۵ و یائیر بن منسی در عربونه فرود آمدند. ۴۶ و از عربونه کوچ کرده، در عصیون جابر فرود آمدند. ۴۷ و از عصیون جابر کوچ کرده، در بیابان صیبن که

قادش باشد، فرودآمدند. ۳۷ و از قادش کوچ کرده، در جبل هور دور زده، انتهاش نزد دریا خواهدبود. ۶ و اما حد غربی. دریای درسرحد زمین ادوم فرود آمدند. ۳۸ هارون کاهن برس حسب فرمان پرگ حد سخماخواه بود. این است حد غربی شما. ۷ و حد خداوند به جبل هور برآمده، در سال چهلم خروج بنی اسرائیل از شمالی شما این باشد، از دریای پرگ برای خود جبل هور را نشان زمین مصیر، در روز اول ماه پنجم وفات یافت. ۳۹ و هارون صد و گیرید. ۸ و از جبل هور تا مدخل حمات را نشان گیرید. و انتها بیست و سه ساله بود که در جبل هور مرد. ۴۰ و ملک عراد این حد نزد صدد باشد. ۹ و این حد نزد زفرون بیرون رود و کنعانی که در جنوب زمین کنعان ساکن بود از آمدن بنی اسرائیل انتهاش نزد حصر عینان باشد، این حد شمالی شما خواهد بود. اطلاع یافت. ۴۱ پس از جبل هور کوچ کرده، در صلمونه فرود ۱۰ و برای حد منشرقی خود از حصر عینان تاشفام را نشان گیرید. آمدند. ۴۲ و از صلمونه کوچ کرده در فونون فرود آمدند ۴۳ و از ۱۱ و این حد از شفام تا ریله به طرف شرقی عین برود، پس این فونون کوچ کرده، در اوپوت فرود آمدند. ۴۴ و از اوپوت کوچ حد کشیده شده به جانب دریای کرت به طرف منشرق برسد. کرده، در عیسی عباریم در حدود موآب فرود آمدند. ۴۵ و از عیسی ۱۲ واین حد تا به اردن برسد و انتهاش نزد بحرالملاح باشد. این کوچ کرده، در دیيون جاد کوچ زمین برس حسب حدودش به هر طرف زمین شما خواهد بود. » ۱۳ و کرده، در علمون دلاتایم فرود آمدند. ۴۷ و از علمون دلاتایم کوچ موسی بنی اسرائیل را امر کرده، گفت: «این است زمینی که شما کرده، در کوههای عباریم در مقابل نبو فرود آمدند. ۴۸ و از کوههای آن را به قرعه تقسیم خواهید کرد که خداوند امر فرموده است عباریم کوچ کرده، در عربات موآب نزداردن در مقابل اریحا فرود تا به نه سبط و نصف داده شود. ۱۴ زیرا که سبط بنی روین آمدند. ۴۹ پس نزد اردن از بیت پیغموروت تا آبل شطیم در عربات برس حسب خاندان آبای خود و سبط بنی جاذب حسب خاندان آبای موآب اردو زند. ۵۰ و خداوند موسی را در عربات موآب نزداردن، خود، و نصف سبط منسی، نصیب خود را گرفته اند. ۱۵ این دو در مقابل اریحا خطاب کرده، گفت: ۵۱ «بنی اسرائیل را خطاب سبط و نصف به آن طرف اردن در مقابل اریحا به جانب منشرق کرده، به ایشان بگو: چون شما از اردن به زمین کنعان عبور کنید، به سوی طلوع آفتاب نصیب خود را گرفته اند.» ۱۶ و خداوند ۵۲ جمیع ساکنان زمین را از پیش روی خود اخراج نمایید، و تمامی موسی را خطاب کرده، گفت: ۱۷ «این است نامهای کسانی که صورتهای ایشان را خراب کنید، و تمامی بنهای ریخته شده ایشان زمین را برای شماتقیسم خواهند نمود. العازار کاهن و یوشع بن را بشکنید، و همه مکانهای بلند ایشان را منهدم سازید. ۱۸ و یک سورور را از هر سبط برای تقسیم نمودن زمین زمین را به تصرف آورده، در آن ساکن شوید، زیرا که آن زمین را به بگیرید. ۱۹ و این است نامهای ایشان. از سبط یهودا کالیب بن شما دادم تا مالک آن باشید. ۲۰ و زمین را به حسب قبایل خود یافته. ۲۱ و از سبطیمنی شمعون شموئیل بن عمیهود. ۲۲ و از به قرعه تقسیم کنید، برای کثیر، نصیب او را کثیر بدھید، ویرای سبطیمنیامین الیاد بن کسلون. ۲۳ و از سبط بنی دان رئیس بقی قلیل، نصیب او را قلیل بدھید، جانی که قرعه برای هر کس براید این یچلی. ۲۴ و از بنی یوسف از سبطیمنی منسی رئیس حنشیل بن از آن او باشد برس حسب اساطی آبای شما آن را تقسیم نمایید. ۲۵ و ایفود. ۲۶ و از سبطیمنی افرایم رئیس قمئیل بن شفطان. ۲۷ و از سبطیمنی اگرساکنان زمین را از پیش روی خود اخراج نمایید کسانی را که سبطیمنی زبولون رئیس البصاقان بن فناک. ۲۸ و از سبطیمنی اسکار از ایشان باقی می گذارید در چشمان شما خار خواهند بود، و رئیس فلسطیل بن عزان. ۲۹ و از سبطیمنی اشیر رئیس اخیهود بن در پهلوهای شما تغییر و شما را در زمینی که در آن ساکن شوید، شلومی. ۳۰ و از سبطیمنی نفتالی رئیس فدھیل بن عمیهود.» خواهند رنجانید. ۳۱ و به همان طریق که قصد نمودم که با ایشان ۲۹ ایشاند که خداوند مامور فرمود که ملک را در زمین کنعان برای رفتار نمایم، با شما رفتار خواهم نماید. »

۳۴ و خداوند موسی را خطاب کرده، گفت: ۲ «بنی اسرائیل ۳۵ و خداوند موسی را در عربات موآب نزد اردن در مقابل را امر فرموده، به ایشان بگو: چون شما به زمین کنعان داخل اریحا خطاب کرده، گفت: ۲ «بنی اسرائیل را امر فما که از شوید، این است زمینی که به شما به ملکیت خواهد رسید، یعنی نصیب ملک خود شهرها برای سکونت به لاویان بدھند، و نواحی زمین کنعان با حدودش. ۳ آنگاه حد جنوبی شما از بیان سین بر شهرها را از اطراف آنها به لاویان بدھید. ۴ و شهرها بجهت جانب ادوم خواهد بود، و سرحد جنوبی شما از آخر بحرالملاح به سکونت ایشان باشد، و نواحی شهرها که به لاویان بدھید طرف منشرق خواهد بود. ۴ و حد شما از جانب جنوب گردنه حیوانات ایشان باشد. ۴ و نواحی شهرها که به لاویان بدھید عقریم دور خواهد زد و به سوی سین خواهد گذشت، و انتهای آن ازدیوار شهر بیرون از هر طرف هزار ذراع باشد. ۵ و از بیرون شهر به طرف جنوب قادش بزیع خواهد بود، و نزد حصاردار بیرون رفته، طرف منشرق دو هزار ذراع، و به طرف جنوب دو هزار ذراع، تاعصمون خواهد گذشت. ۵ و این حد از عصمون تاوادی مصر و به طرف مغرب دوهزار ذراع، و به طرف شمال دو هزار ذراع

پیسمایید. و شهر در وسط باشد و این نواحی شهرها برای ایشان ازوفات رئیس کهنه، قاتل به زمین ملک خودبرگردد. ۲۹ «و این خواهد بود. ۶ «و از شهرها که به لاویان بدھید شش شهرملاجای حکام برای شما در قنهای شما در جمیع مسکنهاش شما فرضه خواهد بود، و آنها را برای قاتل بدھید تا به آنجا فرار کند و سوای عدالتی خواهد بود. ۳۰ «هرکه شخصی را بکشد پس قاتل به آنها چهل و دو شهر بدھید. ۷ پس جمیع شهرها که به لاویان گواهی شاهدان کشته شود، و یک شاهد برای کشته شدن کسی خواهیدداد چهل و هشت شهر با نواحی آنها خواهد بود. ۸ و شهادت ندهد. ۳۱ و هیچ فدیه به عوض جان قاتلی که مستوجب اما شهرهایی که از ملک بنی اسرائیل می دهیداز کثیر، کثیر و از قتل است، مگیرید بلکه او البتة کشته شود. ۳۲ و از کسی که به قلیل، قلیل بگیرید. هر کس به اندازه نصیب خود که یافته باشد از شهر ملچای خود فرار کرد باشد فدیه مگیرید، که پیش از وفات شهرهای خودبه لاویان بدھد.» ۹ و خداوند موسی را خطاب کاهن برگرد و به زمین خودساکن شود. ۳۳ و زمینی را که در آن کرده، گفت: ۱۰ «بنی اسرائیل را خطاب کرده، به ایشان بگو: ساکنید ملوث مسازید، زیرا که خون، زمین را ملوث می کند، و زمین چون شما از اردن به زمین کهنان عبور کنید، ۱۱ آنگاه شهرها برای را برای خونی که در آن ریخته شود، کفاره نمی توان کرد مگر به خود تعیین کنید تا شهرهای ملچای برای شما باشد، تا هر قاتلی که خون کسی که آن را ریخته باشد. ۳۴ پس زمینی را که شما در آن شخصی راسهو کشته باشد، به آنجا فرار کند. ۱۲ و این شهرها ساکنید و من در میان آن ساکن هستم نجس مسازید، زیرا من که برای شما بجهت ملچای از ولی مقنوت خواهد بود، تا قاتل پیش از یهوه هستم در میان بنی اسرائیل ساکن می باشم.»

آنکه به حضور جماعت برای داوری باشند، نمیرد. ۱۳ «و از شهرهایی که می دهید، شش شهرملاجای برای شما باشد. ۱۴ سه ۳۶ و روای خاندان آبای قبیله بنی جعلادین ماکیرین منسی شهر از آظرف اردن بدھید، و سه شهر در زمین کنعان باشند، ندیک آمده به حضور موسی و به تاشهرهای ملچای باشد. ۱۵ بجهت بنی اسرائیل وغیر و کسی که حضور سوران و روای خاندان آبای بنی اسرائیل عرض کرده، در میان شما وطن گزیند، این شش شهر برای ملچای باشد تا هرکه ۲ گفتند: «خداوند، آقای ما را امر فرمود که زمین را به قرعه تقسیم شخصی راسهو کشته باشد به آنجا فرار کند. ۱۶ «و اگر او را به کرده، به بنی اسرائیل بدهد، و آقای ما از جانب خداوند مامور شده آلت آهنین زد که مرد، او قاتل است و قاتل البتة کشته شود. است که نصیب برادر صلفحداد را به دخترانش بدھد. ۳ پس اگر ۱۷ و اگر او را بادست خود به سنگی که از آن کسی کشته شود، ایشان به یکی از پسران سایر اساطیر بنی اسرائیل منکوحه شوند، بزند تا بمیرد، او قاتل است و قاتل البتة کشته شود. ۱۸ و اگر او از میراث پدران ما قطع شده، به میراث سبطی که ایشان را به چوب دستی که به آن کسی کشته شود، بزند تا بمیرد، او به آن داخل شوند، اضافه خواهد شد، و از بهره میراث ما قطع را با تبع زد یا قصد چیزی بر اوانداخت که مرد، ۱۹ یا از روی از ملک پدران ما قطع خواهد شد.» ۵ پس موسی بنی اسرائیل را عداوت او را بادست خود زد که مرد، آن زننده چون که قاتل است برسحب قول خداوند امر فرموده، گفت: «سبط بنی یوسف راست البتة کشته شود، ولی خون هرگاه به قاتل برخورد، او را بکشد. ۲۰ و اگرزا روی بعض سبطی که به آن داخل شوند اضافه خواهد شد، و ملک ایشان را بکشد. هرگاه به او برخورد، او را بکشد. ۲۱ و اگرزا روی بعض سبطی که به آن داخل شوند اضافه خواهد شد، و ملک ایشان او را با تبع زد یا قصد چیزی بر اوانداخت که مرد، ۲۲ یا از روی از ملک پدران ما قطع خواهد شد.» ۵ پس موسی بنی اسرائیل را لیکن اگر او را بدون عداوت سهه توی زنده چیزی بدون قصد فرموده، گفته است: به هرکه در نظر ایشان پسند آید، به زنی داده بر او اندازد، ۲۳ و اگر سنگی را که کسی به آن کشته شود نادیده شوند، لیکن در قبیله سبط پدران خود فقط به نکاح داده شوند. بر او بیندازد که بمیرد و با وی دشمنی نداشته، و بداندیش اونبود ۷ پس میراث بنی اسرائیل از سبط منتقل نشود، بلکه هر باشد، ۲۴ پس جماعت در میان قاتل و ولی خون برسحب این یکی از بنی اسرائیل به میراث سبیطپران خود ملخص باشند. ۸ و هر احکام داوری نمایند. ۲۵ و جماعت، قاتل را از دست ولی خون دختری که وارث ملکی از اساطیر بنی اسرائیل بشود، به کسی از رهایی دهد، و جماعت، وی را به شهر ملچای او که به آن قبیله سبط پدر خود به زنی داده شود، تا هریکی از بنی اسرائیل فرارکرده بود برگرداند، و او در آنجا تا موت رئیس کهنه که به وارث ملک آبای خود گردند. ۹ و ملک از یک سبط به سبط روغن مقدس مسح شده است، ساکن باشد. ۲۶ و اگر قاتل وقتی دیگر منتقل نشود، بلکه هرکس از اساطیر بنی اسرائیل به میراث از حدود شهر ملچای خود که به آن فرار کرده بود بیرون آید، ۲۷ و خودملصق باشد.» ۱۰ پس چنانکه خداوند موسی را امر فرمود، ولی خون، او را بیرون حدود شهر ملچایش بیابد، پس ولی خون دختران صلفحداد، محله و قاتل را بکشد؛ قصاص خون برای اونشود. ۲۸ زیرا که می بایست ترصه و حجله و ملکه و نوعه به پسران عمومهای خود به زنی داده تا وفات رئیس کهنه در شهر ملچای خود مانده باشد، و بعد شدند. ۱۲ در قبیله بنی منسی این یوسف منکوحه شدند و ملک ایشان در سبط قبیله پدر ایشان باقی ماند. ۱۳ این است اولمر و

احکامی که خداوند به واسطه موسی در عربات موآب نزد اردن در مقابل اریحا به بنی اسرائیل امر فرمود.

که یهوه خدای ما به ما می‌دهد، رسیده‌اید. ۲۱ اینک یهوه خدای تو، این زمین را پیش روی گذاشته است، پس بیار و چنانکه

اردن، در بیان عربه مقابل سوف، در میان فاران و توفل بیوه خدای پدرانت به تو گفته است، آن را به تصرف آور و تسانس ایلان و حضیروت و دی ذهب باتمامی اسرائیل گفت. ۲ از و هراسان مباش.» ۲۲ آنگاه جمیع شما نزد من آمده، گفتند: ۳ پس در روز اول ماه یازدهم سال چهلم، موسی بنی اسرائیل را نمایند، و ما را از راهی که بايدرویم و از شهرهایی که به آنها برحسب هرآنچه خداوند او را برای ایشان امر فرموده بود تکلم نمود، می‌رویم، خبریواروند.» ۲۳ و این سخن مرا پسند آمد، پس دوازده ۴ بعد ازانکه سیحون ملک اموریان را که در حشیون ساکن بود و نفر از شما، یعنی یکی را از هر سپطگرفم، ۲۴ و ایشان متوجه راه عوج ملک باشان را که در عشتاروت درادرعی ساکن بود، کشته شده، به کوه برآمدند و به وادی اشکول رسیده، آن راجاسوی بود. ۵ به آن طرف اردن درزمین مواب، موسی به بیان کردن این نمودند. ۶ و از میوه زمین بددست خود گرفته، آن را نزد ما شریعت شروع کرده، گفت: دستور ترک حریب ۶ بیوه خدای ما، آوردن، و ما را محبرساخته، گفتند: «زمینی که بیوه خدای ما، ما را در حوریب خطاب کرده، گفت: «توقف شما در این کوه به مامی دهد، نیکوست.» ۶ لیکن شما نخواستید که بروید، ما را از فرمان خداوند عصیان وزیبدی. ۷ و درخیمه های خود بس شده است. ۷ پس توجه نموده، کوچ کنید و به کوهستان بالکه از فرمان خداوند عصیان وزیبدی. ۷ و درخیمه های اموریان، و جمیع حوالی آن از عربه و کوهستان و هامون و جنوب و همهمه کرده، گفتند: «جنونکه خداوند ما را دشمن داشت، ما کناره دریا، یعنی زمین کنیاعیان و لبنان تا نهر بزرگ که نهر فرات را از زمین مصرپریون آورد، تا ما را بددست اموریان تسليم کرده، باشد، داخل شوید. ۸ اینکه زمین را پیش روی شما گذاشتم. هلاک سازد. ۸ و حال کجا برویم چونکه بادران ما دل ما پس داخل شده، زمینی را که خداوند برای پدران شما، ابراهیم را گذاخته، گفتند که این قم از ما بزرگ و بیلدند و شهرهای و اصحاب و یعقوب، قسم خورد که به ایشان و بعد از آنها به ایشان بزرگ و تا آسمان حصاردار است، و نیز بی عناق را در ذریت ایشان بدهد، به تصرف آورید.» ۹ و در آن وقت به شما آجیادیده ایم.» ۹ پس من به شما گفتمن: «مترسید و از ایشان متكلم شده، گفتم: «من به تنهایی نمی توانم متتحمل شما باشم. هراسان میاشید. بیوه خدای شما که بیوه روی شما می رود ۱۰ بیوه خدای شما، شما را افروزده است و اینکه شما ماروز مثیل برای شما جنگ خواهد کرد، برحسب هرآنچه به نظر شما در مصر سنتارگان آسمان کشیر هستید. ۱۱ بیوه خدای پدران شما، شما برای شما کرده است.» ۱۱ و هم در بیان که در آجیادید راه هزار چندان که هستیدیفراراد و شما را برحسب آنچه به شما چگونه بیوه خدای تو مثل کسی که پرسخود را می برد تو را در گفته است، بركت دهد. ۱۲ لیکن من چگونه به تنهایی متتحمل تمامی راه که می رفیدرومی داشت تا به اینجا رسیدم. ۱۲ لیکن با محبت و بار و منازع شما بشو. ۱۳ پس مردان حکیم و عاقل و وجوداین، همه شما به بیوه خدای خود آیمان نیاوردید. ۱۳ معروف از اسباط خود بیاورید، تایشان را بر شما روسا سازم.» پیش روی شما در راه می رفت تاجیی برای نزول شما بطلبی، وقت ۱۴ و شما در جواب من گفتید: «سخنی که گفتی نیکو است که شب در آتش تا راهی را که به آن بروید به شما بمناید وقت بکنیم.» ۱۵ پس روسای اسباط شما را که مردان حکیم و معروف روز در ابر. ۱۴ و خداوند آواز سخنان شما را شنیده، غضبناک بودند گرفته، ایشان را بر شما روسا ساختم، تا سروران هزارهای شد، و قسم خورد، گفت: ۱۵ «هیچکدام از این مردمان و سروران صدها و سروران پیجاها و سروران دهها و ناظران اسباط شما از این طبقه شیری، آن زمین نیکو را که قسم خوردم که به پدران باشند. ۱۶ و در آنوقت داوران شما را امکرده، گفتمن: دعوای شما بدhem، هرگزخواهند دید. ۱۶ سوای کالیب بن یافنه که آن برادران خود را بشنوید، و درمیان هرکس و برادرش و غریبی که نزد راخواهد دید و زمینی را که در آن رفته بود، به وی و به پسرانش وی باشده انصاف داوری نماید. ۱۷ و در داوری طرف داری خواهم داد، چونکه خداوند را بپریوی کامل نمود. ۱۷ و خداوند مکید، کوچک را مثل بزرگ بشنویدو از روی انسان مترسید، زیرا بخطاطر شما بمن نیزخشم نموده، گفت که «تو هم داخل آنجا که داوری از آن خداست، و هر دعوای که برای شما مشکل نخواهی شد. ۱۸ و آن وقت همه چیزهایی آنچا خواهد شد، پس او را قوی گردان زیرا اوست که آن را برای است، نزد من بیاورید تا آن را بشنویم. ۱۸ و آن وقت همه چیزهایی آنچا خواهد شد، پس او را قوی گردان زیرا اوست که آن را برای را که باید بکنید، برای شما امر فرمودم. ۱۹ پس از حوریب کوچ بین اسرائیل تقسیم خواهد نمود. ۱۹ و اطفال شما که درباره آنها کردده، از تمامی این بیان بزرگ و ترسناک که شما دیدید به راه گفتید که به یغما خواهند رفت، و پسران شماکه امروز نیک و کوهستان اموریان رفتمن، چنانکه بیوه خدای ما به ما امر فرمود و به بد را تمیز نمی دهند، داخل آنجاخواهند شد، و آن را به ایشان قادش بینی رسیدم. ۲۰ و به شما گفتمن: «به کوهستان اموریانی خواهی داد تا مالک آن بشوند. ۲۰ و اما شما روگردانیده از راه

بحرقلم به بیان کوچ کنید.» ۴۱ و شما در جواب من گفتید که جنگی از میان اردو تمام شدند، چنانکه خداوند برای ایشان قسم «به خداوندگانه وزیدهایم، پس رفته، جنگ خواهیم کرد، موفق خودره بود.» ۱۵ و دست خداوند نیز بر ایشان می بود تالیشان را از هر آنچه یهود خدای ما به ما امر فرموده است، و همه شما اسلحه میان اردو بالکل هلاک کند. ۱۶ پس چون جمع مردان جنگی از جنگ خود را بسته، عزیمت کردید که به کوه برآید. ۴۲ آنگاه میان قوم بالکل مردنده، ۱۷ آنگاه خداوند مرا خطاب کرده، گفت: خداوندبه من گفت: «به ایشان بگو که نزوند و جنگ میمایند زیرا ۱۸ «تو امروز از عار که سرحد موائب باشد، باید بگذری.» ۱۹ و که من در میان شما نیستم، میادا ازحضور دشمنان خود مغلوب چون به مقابله شما بینی عمون برسی ایشان را منجان و با ایشان منازعه شوید.» ۴۳ پس به شما گفتتم، لیکن نشیدید، بلکه از فرمان مکن، زیرا که از زمین بنی عمون نصیبی به تو نخواهم داد چونکه خداوند عصیان ورزیدید، و مغور شده، به فراز کوه برآمدید. ۴۴ و آن را به بنی لوط به ملکت داده‌ام. ۲۰ (آن نیز زمین رفایان اموریانی که در آن کوه ساکن بودند به مقابله شما بیرون آمد، شما شمرده می‌شد و رفایان پیشتر ساکن آنجا بودند، لیکن عمونیان را تعاقب نمودند، بطوری که زبوروها می‌کنند و شما از سعیر ایشان را زمزیان می‌خوانند. ۲۱ ایشان قومی عظیم و کثیر و بلند تاحرجما شکست دادند. ۴۵ پس برگشته، به حضور خداوند گریه قدمل عناقیان بودند، و خداوند آنها را پیش روی ایشان هلاک نمودید، اما خداوند آواز شما را نشید و به شما گوش نداد. ۴۶ و کرد، پس ایشان را اخراج نموده، درجای ایشان ساکن شدند. در قادش برحسب ایام توفيق خود، روزهای بسیار ماندید. ۲۲ چنانکه برای بنی عیسو که در سعیر ساکنند عمل نموده، حوریان را از حضور ایشان هلاک ساخته، آنها خارج نمودند، و

۲ پس برگشته، چنانکه خداوند به من گفته بود، از راه بحرقلم تا امروز در جای ایشان ساکنند. ۲۳ و عویان را که در دهات تا به در بیان کوچ کردیم و روزهای بسیار کوه سعیر را دور زدیم. ۲ پس غزا ساکن بودند کفوریان که از فکتور بیرون آمدند هلاک ساخته، خداوند مرا خطاب کرده، گفت: «دور زدن شمایه این کوه پس در جای ایشان ساکن شدند.» ۲۴ پس برخیزید و کوچ کرده، از است، بسوی شمال برگردید. ۴ و قوم را امر فرموده، بگو که شما وادی ارون عبور کنید، اینک سیحون اموری ملک حشیون و زمین از حدود برادران خود بنی عیسو که در سعیر ساکنند باید بگذرید، او را بدست تو دادم، به تصرف آن شروع کن و با ایشان جنگ و ایشان از شما خواهند ترسید، پس بسیار احتیاط کنید. ۵ و با نما. ۲۵ امروز شروع کرده، خوف و ترس تورا بر قومهای زیر تمام ایشان منازعه مکنید، زیرا که از زمین ایشان بقدر کف پایی هم به آسمان مستولی می‌گردانم، و ایشان آوازه تو را شنیده، خواهند زیزد، شما ت Xiaoام داد، چونکه کوه سعیر را به عیسو به ملکت داده‌ام. و از ترس تو مضطرب خواهند شد. ۲۶ پس قاصدان با سختان خوراک را از ایشان به نقره خریده، بخورید و آب را نیز از ایشان صلح آمیز از بیان قدیمیوت نزد سیحون ملک حشیون فرستاده، به نقره خریده، بتوشید.» ۷ زیرا که یهود خدای تو، تو را در همه گفتم: «اجازت بده که از زمین تو بگذرم، به شاهره خواهمن کارهای دست برکت داده است، او راه رفتن رادر این بیان رفت و به طرف راست یا چپ میل نخواهم کرد. ۲۸ خوراک بزرگ می‌داند، الان چهل سال است که یهود خدایت با تو بوده را به نقره به من بفروش تابخورم، و آب را به نقره به من بده تا است و به هیچ چیز محتاج نشده‌ای. ۸ پس از برادران خود بنی بشوم، فقط اجازت بده تا بر پایهای خود بگذرم. ۲۹ چنانکه بنی عیسوکه در سعیر ساکنند، از راه عربه از ایلت و عصیون جابر عبور عیسو که در سعیر ساکنند و موایان که در عارساکنند به من رفتار نمودیم. ۹ پس برگشته، از راه بیان موائب گذشتیم، و خداوند مرا نمودند، تا از اردن به زمینی که یهود خدای ما به ما می‌دهد، گفت: «موائب را اذیت مرسان و با ایشان منازعه و جنگ منما، عبور نمایم.» ۳۰ امسیحون ملک حشیون نخواست که ما را از زیرا که از زمین ایشان هیچ نصیبی به شما نخواهم داد، چونکه سرحد خود راه بدهد، زیرا که یهود خدای تو روح او را به قسالت و عاررا به بنی لوط برای ملکت داده‌ام. ۱۰ ایمیان که قوم عظیم و دل او را به سختی واگذاشت، تا او راچنانکه امروز شده است، کثیر و بلند قد مثل عناقیان بودند، پیش در آنجا سکونت داشتند. بدست تو تسليم نماید. ۲۱ و خداوند مرا گفت: «اینک به ایشان نیز میل عناقیان از رفایان محسوب بودند، لیکن موایان تسليم نمودن سیحون و زمین او بدست تو شروع کدم، پس بنایه ایشان را ایمیان می‌خوانند. ۱۲ و حوریان در سعیر پیشتر ساکن تصرف آن بنما تا زمین او را مالک شوی.» ۲۲ آنگاه سیحون با بودند، و بنی عیسو ایشان را اخراج نموده، ایشان را از پیش روی تمامی قوم خود به مقابله مابایی جنگ کردن در یاهص بیرون خود هلاک ساختند، و در جای ایشان ساکن شدند، چنانکه آمدند. ۳۳ و یهود خدای ما او را بدست ما تسليم نموده، او را با اسرائیل به زمین میراث خود که خداوند به ایشان داده بود، کردند. پس رانش و جمیع قومش زدیم. ۲۴ و تمامی شهرهای او را در ۱۳ الان برخیزید و از وادی زارد عبور نماید. پس از وادی زارد عبور آنوقت گرفته، مردان و زنان و اطفال هر شهر را هلاک کردیم که نمودیم. ۱۴ وایمی که از قادش برعیج راه می‌رفتیم تا از وادی یکی را باقی نگذاشتیم. لیکن بهایم را با غنیمت شهرهایی که زارد عبور نمودیم سی و هشت سال بود، تاتمامی آن طبقه مردان

گرفته بودیم، برای خود به غارت بردیم. ۳۶ از عروغیر که برکاره مشرق دادم. ۱۸ و در آن وقت به شما امر فرموده، گفتم: «یهوه وادی ارنون است، و شهری که در وادی است، تا جلعاد قریه‌ای خدای شما این زمین را به شما داده است تان را به تصرف آورید، نبود که به مامتحن باشد، یهوه خدای ما همه را به ما تسلیم پس جمیع مردان جنگی شما مهیا شده، پیش روی برادران خود، نمود. ۳۷ لیکن به زمین بني عمون و به تمامی کناره وادي بیوق و بني اسرائیل، عبور کنید. ۱۹ لیکن زنان و اطفال و مواشی شما، شهرهای کوهستان، و به هر جایی که یهوه خدای ما نهی فرموده چونکه می‌دانم مواشی بسیار دارید، در شهرهای شما که به شما بود، نزدیک نشایم.

۳ پس برگشته، به راه باشان رفتیم، و عوج ملک باشان با می‌دهد، به تصرف آورند، آنگاه هریکی از شما به ملک خود که تمامی قوم خود به مقابله مایبرون آمده، در ادرعی جنگ کرد. ۲ و به شما دادم، پرگردید.. ۲۱ و در آن وقت پوش عاجرا امر فرموده، خداوند تو ساخته: «از او مترب زیرا که او و تمامی قومش وزمینش را بدست تو تسلیم ننموده، تا بطوری که با سیحون ملک اموريان که در حشیون ساکن بود، عمل نمودی، با وی نیز عمل نمایی.» ۳ پس یهوه، خدای ما، عوج ملک باشان را نیز و تمامی قومش را بدست ما تسلیم ننموده، او را به حدی شکست دادم که احادی از برای وی باقی نماند. ۴ و در آنوقت همه شهرهایش را گرفتیم، و شهری نماند که از ایشان نگرفتیم، یعنی شصت شهر و تمامی مزیوم ارجوب که مملکت عوج در باشان بود. ۵ جمیع ایها شهرهای حصاردار بادیوارهای بلند و دروازه‌ها و پشت بندها بود، را که به آنطرف اردن است و این کوه نیکو و لبنان را بینم». ۶ و آنها را بالکل هلاک کردم، ۷ لیکن خداوند بخاطر شما با من غضبناش شده، مرا اجابت تو می‌تواند عمل نماید. ۲۵ تمنا اینکه عبور نمایم و زمین نیکو و زنان اعظم و دست قوی خود به بنده ات شروع کرده‌ای، و شهری نماند که از ایشان نگرفتیم، یعنی شصت شهر و تمامی مزیوم ارجوب که مملکت عوج در باشان بود. ۶ و آنها را بالکل هلاک کردم، چنانکه با سیحون، ملک حشیون کرده بودیم، هر شهر را با مردان و زنان و اطفال هلاک ساختیم. ۸ و تمامی بهایم و غنیمت شهرها امر با من سخن مگو. ۲۷ به قله فسجه برای و چشمان خود را به نمود و خداوند مرا گفت: «تو را کافی است. بار دیگر درباره این امر با من خواهی دید، برای ایشان تقسیم خواهد نموده، زمینی را که تو خواهی دید، برای ایشان تقسیم خواهد نمود.» ۹ پس در دره، در پرایر بیت غفور توفيق نمودیم. ۱۰ تمام شهرهای هامون و تمامی جلعاد و تمامی باشان تا سلخه و ادرعی که شهرهای مملکت عوج در باشان بود. ۱۱ زیرا که عوج ملک باشان از بقیه رفایان تنها باقی مانده بود. اینک تخت خواب او تخت آهنین است آیان ۱۲ پس الان ای اسرائیل، فرایض و احکامی را که من به شما در ریت بني عمون نیست. و طولش نه ذراع و عرضش چهار ذراع تعیلم می‌دهم تا آنها را بجا آورید بشنوید، تا زنده بمانید و داخل بمحاسب ذراع آدمی می‌باشد. ۱۳ و این زمین را در آن وقت به شده، زمینی را که یهوه، خدای پدران شما، به شمامی دهد به تصرف آوریدم، و آن را از عروغیر که برکار وادی ارنون است و تصرف آورید. ۱۴ بر کلامی که من به شمامر می‌فرمایم چیزی نصف کوهستان جلعاد؛ و شهرهایش را به روییان و جادیان دادم. میفراید و چیزی از آن کم ننماید، تا امر یهوه خدای خود را که و بقیه جلعاد و تمامی باشان را که مملکت عوج باشد به شمامر می‌فرمایم، نگاه دارید. ۱۵ چشمان شما آنچه را خداوند نصف سپتمنسی دادم، یعنی تمامی مزیوم ارجوب را باتمامی در بعل غفور کرد دید، زیرا هر که پیوی بعل غفور کرد، یهوه خدای باشان که زمین رفایان نامیده می‌شد. ۱۶ یائیر بن منسی تمامی تو، او را از میان توهلاک ساخت. ۱۷ اما جمیع شما که به یهوه مزیوم ارجوب را تا حدجشوریان و معکیان گرفت، و آنها را تا امروز خدای خود ملخص شدید، امروز زنده ماندید. ۱۸ اینک چنانکه به اسم خود باشان، حوتوت یائیر نامید. ۱۹ و جلعادرا به ماکیر یهوه، خدایم، مرا امر فرموده است، فرایض و احکام به شما تعیلم دادم. ۲۰ و به روییان و جادیان، ازجلعاد تا وادی ارنون، هم نمودم، تا درزمینی که شما داخل آن شده، به تصرف می‌آورید، وسط وادی و هم کناره‌اش تا وادی بیوق را که حد بني عمون چنان عمل نماید. ۲۱ پس آنها را نگاه داشته، بجا آورید زیرا که باشد، دادم. ۲۲ و عربه را نیز و اردن و کناره‌اش را ازکترت تا این حکمت و فطانت شمامست، در نظر قومهایی که چون این دریای عربه که بحرالملح باشد، زیردامنه های فسجه به طرف فرایض را بشنوید، خواهند گفت: «هرآینه این طایفه‌ای بزرگ، قوم

حکیم، و فطانت پیشه‌اند.» ۷ زیرا کدام قوم بزرگ است که خدا غایور است. ۲۵ چون پسران و پسران پسران را تولیدنموده، و در نزدیک ایشان باشد-چنانکه یهوه، خدای ما است، در هر وقت که زمین مدتی ساکن باشید، اگر فاسدشده، صورت تراشیده، و شیوه نزد او دعا می‌کنیم؟ ۸ و کدام طایفه بزرگ است که فرایض و هرجیزی را بسازید و آنچه در نظر یهوه خدای شما بد است بجا احکام عادله‌ای مثل تمام این شریعتی که من امروز پیش شما آورده، او را غصبنیاک سازید، ۲۶ آسمان و زمین را امروز بر شما می‌گذارم، دارند؟ ۹ لیکن احتراز نما و خویشن را بسیار متوجه شاهد می‌آورم که از آن زمینی که برای تصرف آن از اردن بسوی آن باش، مبادا این چیزهایی را که چشمانت دیده است فراموش کنی عبوری کنید البته هلاک خواهد شد. و روزهای خودرا در آن و مبادا اینها در تمامی ایام عمرت از دل تو محو شود، بلکه آنها را طوبی نخواهید ساخت، بلکه بالکل هلاک خواهید شد. ۲۷ به پسران و پسران پسرانت تعلیم ده. ۱۰ در روزی که در حضور خداوند شما را در میان قومها پراکنده خواهد شد، و شما در میان یهوه خدای خود در حربیپ ایستاده بودی و خداوند به من گفت: طوایفی که خداوند شما را به آنجا می‌برد، قلیل العدد خواهید «قلم را نزد من جمع کن تا کلمات خود را به ایشان بشنوام، تا ماند. ۲۸ و در آنجا خدایان ساخته شده دست انسان از چوب و یاموزند که در تمامی روزهایی که برروی زمین زنده باشنداز من سنگ راعبادت خواهید کرد، که نمی بینند و نمی شوند و نمی بترسند، و پسران خود را تعلیم دهند.» ۱۱ و شما نزدیک آمده، زیر خورند و نمی بینند. ۲۹ لیکن اگر از آنجا یهوه خدای خود را کوه ایستادید، و کوه تا به وسط آسمان به آتش و تاریکی و ایرها و بطنی، او را خواهی یافت. بشتری که او را به تمامی دل و به ظلمت غلیظ می‌ساخت. ۱۲ و خداوند با شما از میان آتش تمامی جان خود تشخص نمایی. ۳۰ چون در تنگی گرفتار شوی، متكلم شد، و شما آواز کلمات را شنیدید، لیکن صورتی ندیدید، و جمیع این وقایع بتو عارض شود، در ایام آخر بسوی یهوه خدای بلکه فقط آوار را شنیدید. ۱۳ و عهد خود را که شما را به نگاه خود برگشته، آوار او را خواهی شنید. ۳۱ زیرا که یهوه خدای تو داشتن آن مامور فرمود، برای شما بیان کرد، یعنی ده کلمه را و آنها خدای رحیم است، تو را ترک نخواهد کرد و تو را هلاک نخواهد را بردو لوح سنگ نوشت. ۱۴ و خداوندرا در آنوقت امر فرمود نمود، و عهد پدرانت را که برای ایشان قسم خورده بود، فراموش که فرایض و احکام را به شما تعلیم دهم، تا آنها را در زمینی که نخواهد کرد. ۲۲ زیرا که از ایام پیشین که قل از تو بوده است از برای تصرفش به آن عبور می‌کنید، بجا آورید. ۱۵ پس خویشن را روزی که خدا آدم را برزمین آورید، و از یک کاره آسمان تا به پسران متوجه باشید، زیادر روزی که خداوند با شما در حربی از کناره دیگر پرس که آیا مثل این امر عظیم واقع شده یا مثل این میان آتش تکلم می‌نمود، هیچ صورتی ندیدید. ۱۶ مبادا فاسد شنیده شده است؟ ۲۳ آیا قومی هرگز آوار خدا را که از میان آتش شوید و برای خود صورت تراشیده، یا تمثال هر شکلی از شبیه متكلم شود، شنیده باشند و زنده بمانند، چنانکه تو شنیدی؟ ۲۴ ذکور یا اثبات بسازید. ۱۷ یا شبیه هر بهمهایی که بر روی زمین ۲۴ و آیا خدا عزمت کرد که برو و قومی برای خود از میان قوم است، یا شبیه هر مرغ بالدار که در آسمان می‌پرید. ۱۸ یا شبیه دیگر بگرد با تجربه‌ها و آیات و معجزات و جنگ و دست قوی هر خزنداهی بر زمین یا شبیه هرمهایی که در آبهای زیر زمین و بازوی دراز شده و ترسهای عظیم، موافق هرآنچه یهوه خدای است. ۱۹ و مبادا چشمان خود را بسوی آسمان بلند کنی، و شما برای شما در مصر در نظر شما بعمل آورد؟ ۲۵ این بتو ظاهر آفتاب و ماه و ستارگان و جمیع جنود آسمان را دیده، فریفته شوی شد تابادانی که یهوه خداست و غیر از او دیگری نیست. ۳۶ از و سجدده کرده، آنها را که یهوه خدایت برای تمامی قومهایی که آسمان آوار خود را به تو شناوند تا تو را تدبیب نماید، و برزمین آتش زیر تمام آسمانند، تقسیم کرده است، عبادت نمایی. ۲۰ لیکن عظیم خود را به تونشان داد و کلام او را از میان آتش شنیدی. خداوند شما را گرفته، از کوه آهن از مصر بیرون آورد تا برای او ۳۷ و از این جهت که پدران تو را دوست داشته، ذرت ایشان را قوم میراث باشید، چنانکه امروز هستید. ۲۱ و خداوند بخاطر بعد از ایشان برگردیده بود، تو را به حضرت خود با قوت عظیم از شما بر من غصبنیاک شده، قسم خورد که از اردن عبور نکم و مصر بیرون آورد. ۲۸ تا امتهای بزرگر و عظیم ترا از تو را پیش روی به آن زمین نیکو که یهوه خدایت به تو برای ملکیت می‌دهد، تو بیرون نماید و تو را درآورده، زمین ایشان را برای ملکیت به تو داخل نشوم. ۲۲ بلکه من در این زمین خواهم مرد و اردن عبور دهد، چنانکه امروز شده است. ۲۹ لهذا امروز بدان و در دل خود نخواهم کرد، لیکن شما عبورخواهید کرد، و آن زمین نیکو را به نگاه دار که یهوه خداست، بالا در آسمان و پایین برروی زمین تصرف خواهید اورد. ۲۳ پس احتیاط نماید، مبادا عهد یهوه، و دیگری نیست. ۴۰ و فرایض و اولمر او را که من امروز به تو امر خدای خود را که با شما بسته است فراموش نماید، و صورت می فرمایم نگاهدار، تا تو را و بعداز تو فرزندان تو را نیکو باشد تراشیده یا شبیه هر چیزی که یهوه خدایت به تو نمی کرده است، و تا روزهای خود را بر این زمینی که یهوه خدایت به تو می دهد تا برای خودبسازی. ۲۴ زیرا که یهوه خدایت آتش سوزنده وخدای به ابد طویل نمایی. ۴۱ آنگاه موسی سه شهر به آن طرف اردن

بسوی مشرق آفتاب جدا کرد. ۴۲ تا قاتلی که همسایه خود را بودی، و بهوه خدایت تو را بدست قوی و بازوی دراز از آنجا بیرون نادانسته کشته باشد و پیشتر باوی بغض نداشته به آنها فرار کند، آورد، بنابراین بیوه، خدایت، تو را امر فرموده است که روز سبت را و به یکی از این شهرها فرار کرده، زنده ماند. ۴۳ یعنی باصر نگاه داری. ۱۶ «پدر و مادر خود را حرمت دار، چنانکه بیوه در بیابان، در زمین همواری به جهت رویینیان، و راموت در جلعاد به خدایت تو را امر فرموده است، تا روزهایت دراز شود و تو را در جهت جادیان، و جولان درباشان به جهت منسیان. ۴۴ و این زمینی که بیوه خدایت به تو می بخشند، نیکویی باشد. ۱۷ «قبل است شرعیتی که موسی پیش روی بنی اسرائیل نهاد. ۴۵ این است ممکن. ۱۸ و زنا ممکن. ۱۹ و دزدی ممکن. ۲۰ و بر همسایه خود شهادات و فرایض و احکامی که موسی به بنی اسرائیل گفت، شهادت دروغ مده. ۲۱ و پر ز همسایه ات طمع موزز، و به خانه وقته که ایشان از مصر بیرون آمدند. ۴۶ به آنطرف اردن در دره همسایه ات و به مرزه اور و به غلامش و کنیش و گواش و الاغش مقابل بیست فغور در زمین سیحون، ملک اموریان که در حشیون و به هرچه از آن همسایه توباشد، طمع ممکن. ۲۲ این سختان ساکن بود، و موسی وبنی اسرائیل چون از مصر بیرون آمده بودند او را خداوند به تمامی جماعت شما در کوه از میان آتش و ابر و رامگلوب ساختند. ۴۷ و زمین او را و زمین عوج ملک باشان را، ظلمت غلیظ به آواز بلند گفت، و بر آنها چیزی نیفرود و آنها را دو ملک اموریانی که به آنطرف اردن بسوی مشرق آفتاب بودند، به بردلوح سنگ نوشته، به من داد. ۲۳ و چون شما آن آواز را از تصرف آوردن. ۴۸ از عروغیر که بر کناره وادی اریون است تا جبل میان تاریکی شنیدید، و کوه به آتش می سوخت، شما با جمیع سینون که حرمون باشد. ۴۹ و تمامی عربه به آنطرف اردن بسوی روسای اسباط و مشایخ خود نزد من آمده، ۲۴ گفتید: اینک بیوه، مشرق تا دریای عربه زیر دامنه های فسجه.

۵ و موسی تمامی بنی اسرائیل را خوانده، به ایشان گفت: ای می گوید وزنده است. ۲۵ و اما الان چرا بمیریم زیرا که این آتش اسرائیل فرایض و احکامی را که من امروز به گوش شما می گویم عظیم ما را خواهد سوخت، اگر آواز بیوه خدای خود را دیگر بشنوید، تآنها را یاد گرفته، متوجه باشید که آنها را بجا آورید. بشنویم، خواهیم مرد. ۲۶ زیرا از تمامی پسر کیست که مثل ما ۲ بیوه خدای ما با ما در حوریب عهد پیست. ۳ خداوند این آواز خدای حی را که از میان آتش باشن گوید، بشنو و زنده ماند؟ عهد را با پدران ما نیست، بلکه با ما که جمیع امروز در اینجا ۲۷ تو نزدیک برو و هر آنچه بیوه خدای ما بگوید، بشنو و هر آنچه زنده هستیم. ۴ خداوند در کوه از میان آتش با شما روبرو مکلم بیوه خدای مایه تو بگوید برای ما بیان کن، پس خواهیم شنید و به شد. ۵ من در آن وقت میان خداوند و شما ایستاده بودم، تا عمل خواهیم آورد. ۲۸ و خداوند آواز سخنان شما را که به من کلام خداوند را برای شما بیان کنم، زیرا که شما به سبب آتش گفتید شنید، و خداوند مرا گفت: آواز سخنان این قوم که به من ترسیدید و به فراز کوه بربنایمید و گفت: ۶ «من هستم بیوه، تو گفتند، شنیدم؛ هرچه گفتندیکو گفتند. ۲۹ کاش که دلی را خدای تو، که تو را از زمین مصر از خانه بندگی بیرون آوردم. مثل این داشتند تاز من می ترسیدند، و تمامی اوامر مرا در هر وقت ۷ تو را به حضور من خدایان دیگر نیاشند. ۸ «به جهت خود بجا می آورند، تا ایشان را و فرزندان ایشان را تابه اید نیکو باشد. صورت تراشیده یا هیچ تمثالی از آنچه بالا در آسمان، یا از آنچه ۳۰ برو و ایشان را بگو به خیمه های خود برگردید. ۳۱ و اما تو پایین زمین، یا از آنچه در آبهای زیر زمین است مساز. ۹ آنها را در اینجا پیش من بایست، تا جمیع اوامر و فرایض و احکامی را سجده و عبادت منمایم. زیرا من که بیوه خدای تو هستم، خدای که می باید به ایشان تعليم دهی به تو بگویم، و آنها را در زمینی غیرم، و گناه پدران را بربسان را پیشت سوم و چهارم از آنای که که من به ایشان می دهم تا در آن تصرف نمایید، بجا آورند.» مرادشمن دارند، می رسانم. ۱۰ و رحمت می کنم تاهزار پیشت ۳۲ «پس توجه نمایید تا آنچه بیوه، خدای شما، به شما امر فرموده برآنایی که مرا دوست دارند و احکام مرا نگاه دارند. ۱۱ «نام است، به عمل آورید، و به راست و چپ انحراف ننمایید. ۳۳ در بیوه خدای خود را به باطل میر، زیبا خداوند کسی را که نام او تمامی آن طرقی که بیوه، خدای شما، به شما امر فرموده است، را به باطل برد، بی گناه نخواهد شمرد. ۱۲ «روز سبت را نگاه سلوك نمایید، تا برای شما نیکو باشد و ایام خود را در زمینی که به دار و آن را تقدیس نما، چنانکه بیوه خدایت به تو امر فرموده تصرف خواهید آورد، طویل ننمایید.

۱۳ شش روز مشغول باش و هر کار خود را بکن. ۱۴ اما روز هفتمین سبت بیوه خدای توست، در آن هیچکاری ممکن، تو و ۶ و این است اوامر و فرایض و احکامی که بیوه، خدای پسرت و دخترت و غلامت و کنیت و گاوت و الاغت و همه شما، امر فرمود که به شماتعلیم داده شود، تا آنها را در زمینی بهایمت و مهمات که در اندرون دروازه های تو باشد، تاغلامت که شما بسوی آن برای تصرفش عبور می کنید، بجا آورید. ۲ و کنیت مثل تو آرام گیرند. ۱۵ و بیاد آورکه در زمین مصر غلام تاز بیوه خدای خود ترسان شده، جمیع فرایض و اوامر او را که

من به شما امر می فرمایم نگاه داری، تو و پسرت و پسر پسرت، خواهد بود که متوجه شویم که جمیع این اوامر را به حضور یهوه در تمامی ایام عمرت و تا عمر تو دراز شود. ۳ پس ای اسرائیل خدای خود بجا آوریم، چنانکه ما را امروزه است.

بشنو، و به عمل نمودن آن متوجه باش، تا برای تو نیکویاش،
و بسیار افروده شوی در زمینی که به شیر و شهد جاری است، ۷ چون یهوه، خدایت، تو را به زمینی که برای تصرفش به چنانکه یهوه خدای خود را و داده است. ۴ ای اسرائیل آنجا می روی درآورد، و امتهای سیار را که حتیان و جرجاشیان و بشنو، یهوه، خدای ما، یهوه واحد است. ۵ پس یهوه خدای اموریان و کعنیان و فرزان و حیوان و یوسپان، هفت امت بزرگ و خود را به تمامی جان و تمامی قوت خود محبت نما. ۶ و این عظیم تر از تو باشند، از پیش تواخراج نماید. ۲ و چون یهوه سختانی که من امروز تو را امر می فرمایم، بر دل تباشد. ۷ و آنها خدایت، ایشان را بدست تو تسليم نماید، و تو ایشان را مغلوب را به پسرانت به دقت تعليم نما، و حین نشستنت در خانه، و سازی، آنگاه ایشان را بالک هلاک کن، و با ایشان عهد مبنی و رفتنت به راه، و وقت خواهید و برخاستن از آنها گفتگو نما. بر ایشان ترحم منما. ۳ و با ایشان مصادرت منما؛ دختر خود ۸ و آنها برداشت خود برای علامت بیند، و در میان چشمانت را به پسر ایشان مده، و دختر ایشان را برای پسر خود مگیر. عصابه باشد. ۹ و آنها را بر باهوهای درخانه ات و بر دروازه هایت ۴ زیراکه اولاد تو را از متابعت من برخواهند گردانید، تاخدایان بنویس. ۱۰ و چون یهوه، خدایت، تو را به زمینی که برای چشمانت را به پسر ایشان چنین عمل ابراهیم و اسحاق و یعقوب قسم خورد که به تو بدهد، درآورد، به را بزودی هلاک خواهد ساخت. ۵ بلکه با ایشان چنین عمل شهرهای بزرگ و خوشمندی که تو بنا نکرده ای، ۱۱ و به خانه های نمایید؛ مذبحهای ایشان را منهدم سازید، و تمثالهای ایشان را پر از هر چیز نیکو که پر نکرده ای، و حوضهای کنده شده ای که بشکید و اشیم ایشان را قطع نماید، و بنهای تراشیده ایشان را نکنده ای، و تاکستانها و باغهای زیتونی که غرس ننموده ای، و از به آتش بسوزانید. ۶ زیرا که تو برای یهوه، خدایت، قوم مقدس آنها خورده، سیرشدی. ۱۲ آنگاه با حذر باش مبادا خداوند را که هستی. یهوه خدایت تو را برگزیده است تاز جمیع قومهایی که تو را از زمین مصر، از خانه بندگی بیرون آورد، فراموش کنی. ۱۳ از بر روی زمین اند، قوم مخصوص برای خود او باشی. ۷ خداوند یهوه خدای خود بترس و اورا عبادت نما و به نام او قسم بخور. دل خود را با شما نبست و شما را بینگزید از این سبب که از ۱۴ خدایان دیگر را از خدایان طاوینی که به اطراف تومی باشند، سایر قومها کشیرتوبودید، زیرا که شما از همه قومها قلیلتر بودید. پیروی منماید. ۱۵ زیرا یهوه خدای تور میان تو خدای غیور ۸ لیکن از این جهت که خداوند شما را دوست می داشت، و است، مبادا غضب یهوه، خدایت، برتو افروخته شود، و تو را از می خواست قسم خود را که برای پدران شما خورده بود، بجا آورد، روی زمین هلاک سازد. ۱۶ یهوه خدای خود را میازماید، چنانکه پس خداوند شما را با دست قوی بیرون آورد، و از خانه بندگی از او رادر میا آزمودید. ۱۷ توجه نمایید تا اوامر یهوه خدای خود دست فرعون، پادشاه مصر، فدیه داد. ۹ پس بدان که یهوه، را و شهادات و فرایض او را که به شما امر فرموده است، نگاه خدای تو، اوست خدا، خدای امین که عهد و رحمت خود را با دارید. ۱۸ و آنچه درنظر خداوند راست و نیکوست، به عمل آور آنایی که او را دوست می دارند و اوامر او را بجا می آورند تا هزار تا برای تو نیکو شود، و داخل شده آن زمین نیکو را که خداوند برای پشت نگاه می دارد. ۱۰ و آنایی را که او را دشمن دارند، بر روی پدرانت قسم خورد به تصرف آوری. ۱۹ و تا جمیع دشمنات را از ایشان مکافات رسانیده، ایشان را هلاک می سازد. و به هر که او را حضورت اخراج نماید، چنانکه خداوند گفته است. ۲۰ چون پسر دشمن دارد، تاخیرننموده، او را بر رویش مکافات خواهد رسانید. تو در ایام آینده از تو سوال نموده، گوید که مراد از این شهادات و ۱۱ پس اوار و فرایض و احکامی را که من امزیزه جهت عمل فرایض و احکامی که یهوه خدای ما به شما امر فرموده است، نمودن به تو امر می فرمایم نگاه دار. ۱۲ پس اگر این احکام را چیست؟ ۲۱ پس به پسر خود بگو: ما در مصر غلام فرعون بودیم، بشنوید و آنها را نگاه داشته، بجا آورید، آنگاه یهوه خدایت عهد و خداوند ما را از مصر بادست قوی بیرون آورد. ۲۲ و خداوند و رحمت را که برای پدرانت قسم خورده است، با تلو نگاه خواهد آیات و معجزات عظیم و ردی ای بر مصر و فرعون و تمامی اهل خانه داشت. ۱۳ و تو را دوست داشته، برکت خواهد داد، و خواهد او در نظر ما ظاهر ساخت. ۲۳ و ما را از آنجا بیرون آورد تا ما را افرود، و میوه بطن توو میوه زمین تو را و غله و شیره و روغن تو را به زمینی که برای پدران ما قسم خورد که به ما بدهد، درآورد. و نتاج رمه تو را و بچه های گله تو را، در زمینی که برای پدرانت و خداوند ما را مامور داشت که تمام این فرایض را بجا آورد، از قسم خورد که به تو بدهد، برکت خواهد داد. ۱۴ از همه قومها یهوه خدای خود بترسیم، تا برای مامیشنه نیکو باشد و ما را زنده مبارک تر خواهی شد، و در میان شما و بهایم شما، نر یا ماده، نگاه دارد، چنانکه تالاروز شده است. ۱۵ و برای ما عدالت نازاردنخواهد بود. و خداوند هر بیماری را از تو دورخواهد کرد، و هیچکدام از مرضهای بد مصر را که می دانی، برتو عارض نخواهد

گردانید، بلکه برتمامی دشمنات آنها را خواهد آورد. ۱۶ و تمامی پر از نهرهای آب و از چشمه‌ها و دریاچه‌ها که از دره‌ها و کوهها فواید، پس باید تو تسلیم می‌کند. هلاک ساخته، چشم تو جاری می‌شود. ۸ زمینی که پر از گندم و جو و مو و انجیر و انار برآنها ترحم ننماید، و خدایان ایشان را عبادت منما، مبادا برای تو باشد، زمینی که پر از زیتون زیست و عسل است. ۹ زمینی که در دام باشد. ۱۷ و اگر در دلت گویی که این قومها از من زیاده‌اند، آن نان را به تنگی نخواهی خورد، و در آن محتاج به هیچ چیز چگونه توام ایشان را اخراج نمایم؟ ۱۸ از ایشان متسر بلکه نخواهی شد، زمینی که سنتگاهایش آهن است، و از کوههایش مس آنچه را بیوه خدایت بافرعون و جمیع مصریان کرد، نیکو بیاد آور. خواهی کند. ۱۰ و خورده، سیر خواهی شد، و بیوه خدای خود را ۱۹ یعنی تجزیه‌های عظیمی را که چشمانست دیده است، و آیات به جهت زمین نیکو که به تو داده است، متبار خواهی خواند. معجزات و دست قوی و بازوی دراز را که بیوه، خدایت، تو را ۱۱ پس باحدر باش، مبادا بیوه خدای خود را فراموش کنی و اوامر به آنها بپرون آورد. پس بیوه، خدایت، با همه قومهایی که از و احکام و فرایض او را که من امروز به تو امر می‌فرمایم، نگاه آنهمای ترسی، چنین خواهد کرد. ۲۰ و بیوه خدایت نیز زبورها در نداری. ۱۲ مبادا خورده، سیر شوی، و خانه‌های نیکو بنا کرده، میان ایشان خواهد فرستاد، تاباقی ماندگان و پنهان شدگان ایشان در آن ساکن شوی. ۱۳ و رمه و گله تو زیاد شود، و نقره و طلا برای از حضور توهلاک شوند. ۲۱ از ایشان متسر زیرا بیوه خدایت تو افرون شود، و مایملک توفروده گردد. ۱۴ و دل تو مغورو شده، که در میان توست، خدای عظیم و مهیب است. ۲۲ و بیوه، بیوه خدای خود را که تو را از زمین مصر از خانه بندگی بپرون خدایت، این قومها را از حضورتو به تدریج اخراج خواهد نمود، آورد، فراموش کنی. ۱۵ که تو را در بیابان بزرگ و خوفناک که در ایشان را بزودی نمی‌توانی تلف نمایی مبادا وحش صحراء برتویزیاد آن مارهای آتشین و عقرها و زمین تشنه بی‌آب بود، رهبری نمود، شوند. ۲۳ لیکن بیوه خدایت، ایشان را بدست تو تسلیم خواهد که برای تو آب ایستگ خارا بپرون آورد. ۱۶ که تو را در بیابان من کرد، و ایشان را به اختصار عظیمی پریشان خواهد نمود تا هلاک را خورانید که پدرانت آن را ندانسته بودند، تا تو را ذلیل سازد و تو را شوند. ۲۴ و ملوک ایشان را بدست تو تسلیم خواهد نمود، تا نام بیامزاید و بر تو در آخرت احسان نماید. ۱۷ مبادا در دل خود ایشان را از زیر آسمان محوسیازی، و کسی یارای مقاومت با تو بگویی که قوت من و تویانی دست من، این توانگری را از براهم پیدا نخواهد داشت تا ایشان را هلاک سازی. ۲۵ و تمثالهای خدایان کرده است. ۱۸ بلکه بیوه خدای خود را که برای ایشان را به آتش بسوزانید، به نقره و طلاقی که بر آنهاست، طمع تو قوت می‌دهد توانگری پیدا نمایی، تا عهد خود را که به موز، و برای خودمگیر، مبادا از آنها به دام گفتار شوی، چونکه پدرانت قسم خورده بود، استوار بدارد، چنانکه امروز شده است. نزد بیوه، خدای تو، مکروه است. ۲۶ و چیزیکه را به خانه خود ۱۹ و اگر بیوه خدای خود را فراموش کنی و پیروی خدایان دیگر می‌پار، مبادا مثل آن حرام شوی، از آن نهایت نفرت و کراحت دار نموده، آنها عبادت و سجده نمایی، امروز برشما شهادت می‌دهم که البته هلاک خواهید شد. ۲۰ مثل قومهایی که خداوند پیش روی تو هلاک می‌سازد، شما همچنین هلاک خواهید شد از این کوه.

۸ تمامی امری را که من امروز به شما امرمی فرمایم، حفظ جهت که قول بیوه خدای خود را نشینید. داشته، بجا آورید، تا زنده مانده، زیاد شوید، و به زمینی که خداوند ۹ ای اسرائیل بشنو. تو امروز از اردن عبوری کنی، تا داخل برای پدران شما قسم خورده بود، داخل شده، در آن تصرف ای اسرائیل بشنو. تو امروز از این شنیدید.

نمایید. ۲ و بیاد آور تمامی راه را که بیوه، خدایت، تو را این شده، قومهایی را که از تو عظیم تر و قوی تراند، و شهرهای بزرگ چهل سال در بیابان رهبری نمود تا تو را ذلیل ساخته، بیامزاید، و را که تا به فلک حصاردار است، به تصرف آوری، ۲ یعنی قوم آنچه را که در دل تو است بداند، که آیا اوامر او را نگاه خواهی عظیم و بلند قد بني عنان را که می‌شناسی وشنیده‌ای که گفته‌اند داشت یا نه. ۳ و او تو را ذلیل و گرسنه ساخت و من را به تو کیست که یارای مقاومت باشی عنان داشته باشد. ۳ پس امروز خورانید که نه تو آن رامی دانستی و نه پدرانت می‌دانستند، تا بدان که بیوه، خدایت، اوست که پیش روی تو مثل آتش سوزنده تو را بیاموزاند که انسان نه به نان تنها زیست می‌کنده‌که به هر عبور می‌کند، و او ایشان را هلاک خواهد کرد، و پیش روی تو کلمه‌ای که از دهان خداوند صادرشود، انسان زنده می‌شود. ۴ در ذلیل خواهد ساخت، پس ایشان را اخراج نموده، بزودی هلاک این چهل سال لیاس تو در برت مدرس نشد، و پای تو آماس خواهی نمود، چنانکه خداوند به تو گفته است. ۴ پس چون بیوه، نکرد. ۵ پس در دل خود فکر کن که بطوری که پدر، پسر خود را خدایت، ایشان را از حضورتو اخراج نماید، در دل خود فکر مکن تادیب می‌نماید، بیوه خدایت تو را تادیب کرده است. ۶ و اوامر و مگو که به سبب عدالت من، خداوند مرا به این زمین درآورده تا بیوه خدای خود را نگاه داشته، در طرقهای او سلوک نمایم و ازاو آن را به تصرف آورم، بلکه به سبب شرات این امته، خداوند بترس. ۷ زیرا که بیوه خدایت تو را به زمین نیکو درمی‌آورد؛ زمین ایشان را از حضور تو اخراج می‌نماید. ۵ نه به سبب عدالت خود

و نه به سبب راستی دل خویش داخل زمین ایشان برای تصرفش ۲۲ و در تبعیره و مسا و کبروت هتاوه خشم خداوند را به هیجان می شوی، بلکه به سبب شرارت این امتهایا، یهوه، خدایت، ایشان را آوردید، ایشان را از حضور تو اخراج می نماید، و تا آنکه کلامی را که خداوند برای گفت: بروید و در زمینی که به شما داده ام تصرف ننماید، از قول پدرانت، ابراهیم و اسحاق و یعقوب، قسم خود را یهوه خلای خود عاصی شدید و به اوابیمان نیاورده، آواز او را نماید. ۶ پس بدان که یهوه، خدایت، این زمین نیکو را به سبب نشینید. ۷ از روزی که شما را شناختم به خداوند عصیان عدالت تو به تو نمی دهد تا در آن تصرف نمایی، زیرا که قومی وزیده اید. ۸ پس به حضور خداوند به روی درافتادم در آن چهل گردن کش هستی. ۹ پس بیاد آور و فراموش ممکن که چگونه خشم روز و چهل شب که افتاده بودم، از این جهت که خداوند گفته یهوه خدای خود را در بیان چنین دادی و از روزی که از زمین بود که شما را هلاک سازد. ۱۰ و نزد خداوند استدعا نموده، مصر بیرون آمدی تا به اینجا رسیدی به خداوند عاصی می شدید. گفتم: «ای خداوند یهوه، قوم خود و میراث خود را که به عظمت و در حربی خشم خداوند را جنبش دادی، و خداوند بر شما خود فدیه دادی و به دست قوی از مصر بیرون آوردی، هلاک مساز، غضبناک شد تا شما راهلاک نماید. ۱۱ هنگامی که من به کوه ۲۷ بندگان خود ابراهیم و اسحاق و یعقوب را بیاد آور، و برسخت برآمدم تالوجهای سنگ یعنی لوجهای عهدی را که خداوند با شما دلی این قوم و شارت و گاه ایشان نظر نمنما. ۱۲ مبادا اهل زمینی بست، بگیریم، آنگاه چهل روز و چهل شب در کوه ماندم؛ نه نان که ما را از آن بیرون آوردی، بگویند چونکه خداوند توانست ایشان خوردم و نه آب نوشیدم. ۱۳ و خداوند دل لوح سنگ مکتوب شده را به زمینی که به ایشان و عده داده بود آورد، و چونکه ایشان را به انگشت خدا را به من داد و بر آنها موافق تمامی سخنانی که دشمن می داشت، از این جهت ایشان را بیرون آورد تا در بیان خداوند در کوه از میان آتش در روز اجتماع به شما گفته بود، نوشته هلاک سازد. ۱۴ لیکن ایشان قوم تو و میراث تو هستند که به شد. ۱۵ واقع شد بعد از انقضای چهل روز و چهل شب که قوت عظیم خود و به بازوی افراسنه خویش بیرون آوردی.»

خداوندانی دل لوح سنگ یعنی لوجهای عهد را به من داد، ۱۶ و خداوند مرا گفت: «برخاسته، از اینجا به زودی فرد شو زیرا قوم تو اولیه برای خودپشا، و نزد من به کوه برآی، و تابوتی از چوب که از مصر بیرون آوردی فاسد شده اند، و از طریقی که ایشان را امرفرومود به زودی انحراف وزیده، بتی ریخته شده برای خود ساختند. ۱۷ و خداوند مراخطاب کرده، گفت: «این قوم را دیدم و اینک قوم گردن کش هستند. ۱۸ مرا واگذار تا ایشان را هلاک سازم و نام ایشان را از زیر آسمان محظوظ و از توقیع قوی تر و کثیرتر از ایشان بوجود آورم. ۱۹ پس برگشته، از کوه فرود آدم و نگاه کرده، دیدم که به یهوه خدای خودگاه و وزیده، گوسالهای ریخته شده برای خودساخته و از طریقی که خداوند به شما امر فرموده بود، به زودی برگشته بودید. ۲۰ پس دل لوح راگرفتم و آنها کوچ کردن، و در آنجا هارون مرد و در آنجا دفن شد. و پیش از دو دست خود انداخته، در نظرشما شکستم. ۲۱ و مثل دفعه اول، چهل روز و چهل شب به حضور خداوند به روی درافتادم؛ نه نان خوردم و نه آب نوشیدم، به سبب همه گناهان شما که کرده و کار ناشایسته که در نظر خداوند عمل نموده، خشم او را به هیجان آوردید. ۲۲ زیرا که از غضب و حقد خشمی که خداوند بر شما نموده بود تا شما را هلاک سازد، می ترسیدم، و خداوند آن مرتبه نیز مرا اجابت نمود. ۲۳ و خداوند بر هارون بسیا غضبناک شده بود تا او را هلاک سازد، و برای هارون نیز در آن وقت دعا کردم. ۲۴ و اما گناه شما یعنی گوسالهای را که ساخته بودید، گرفتم و آن را به آتش سوزانیدم و آن را خرد کرده، نیکو ساییدم تا مثل غبار نم شد، و غبارش را به نهری که از کوه جاری بود، پاشیدم. ۲۵ زمینی که برای پدران ایشان قسم خوردم که به ایشان بدhem داخل

شده، آن را به تصرف آورند.» ۱۲ پس الان ای اسرائیل، یهوه آن داخل می‌شود، مثل زمین مصرکه از آن بیرون آمدی نیست، خدایت از توجه می‌خواهد، جز اینکه از یهوه خدایت بتتسوی و در که در آن تخم خودرا می‌کاشی و آن را مثل باغ بقول به پای همه طرقهای سلوک نمایی، او رادوست بداری و یهوه خدای خودسیراب می‌کردی. ۱۱ لیکن زمینی که شما برای گرفتنش به آن خود را به تمامی دل و به تمامی جان خود عبادت نمایی. ۱۲ و عبور می‌کید، زمین کوهها و دره هاست که از بارش آسمان آب اوامروختاوند و فرایض او را که من امروز تو را برای خیریت امر می‌نوشد، ۱۲ زمینی است که یهوه خدایت برآن الغات دارد و می‌فرماییم، نگاه داری. ۱۴ اینک فلک و فلک الافلاک از آن یهوه چشمان یهوه خدایت از اول سال تا آخر سال پیوسته بر آن است. خدای توست، و زمین و هرآنچه در آن است. ۱۵ لیکن خداوند به ۱۳ و چنین خواهد شد که اگر اوامری را که من امروز برای شما امر پدران تورغیبت داشته، ایشان را محبت می‌نمود، و بعد از ایشان می‌فرمایم، بشنوید، و یهوه خدای خود را دوست بدارید، و او را به ذرت ایشان، یعنی شما را از همه قومهای برگزید، چنانکه امروز شده تمامی دل و به تمامی جان خود عبادت نمایید، ۱۴ آنگاه باران است. ۱۶ پس غله دلهای خود را مختون سازید، و دیگر گردن زمین شما یعنی باران اولین و آخرین را در موسمش خواهم بخشید، کشی منمایید. ۱۷ زیرا که یهوه خدای شما خدای خدايان و تا غله و شیره و روغن خود را جمع نمایی. ۱۵ و در صحرای تو رب الارباب، و خدای عظیم و جبار و مهیب است، که طرفداری برای بهایمت علف خواهی داد تا بخوری و سیر شوی. ۱۶ با حذر ندارد و روش نمی‌گیرد. ۱۸ بیمان و بیوزن را دادرسی می‌کند، باشید مبادا دل شما فریته شود و برگشته، خدایان دیگر را عبادت و غربیان را دوست داشته، خوارک و پوشک به ایشان می‌دهد. سجده نمایید. ۱۷ و خشم خداوند بر شما افروخته شود، تآسمان را ۱۹ پس غربیان رادوست دارید، زیرا که در زمین مصر غریب بودید. مسدود سازد، و باران نبارد، و زمین محصول خود را ندهد و شما ۲۰ از یهوه خدای خود بترس، او را عبادت نما وبه او ملصق شو از زمین نیکوبی که خداوند به شما می‌دهد، بودی هلاک شوید. و به نام او قسم بخور. ۲۱ او فخرتوست و او خدای توست که ۱۸ پس این سخنان مرا در دل و جان خود جادهید، و آنها را بر برای تو این اعمال عظیم و مهیبی که چشماتن دیده بجا آورده دستهای خود برای علامت بنید، و در میان چشمان شما عصا به است. ۲۲ پدران تو با هفتاد نفر به مصر فرود شدند و آن یهوه باشد. ۱۹ و آنها را به پسران خود تعلیم دهید، و حين نشستن در خدایت، تو را مثل ستارگان آسمان کثیر ساخته است.

گفتگو نمایید. ۲۰ و آنها را بر باهوهای در خانه خود و بر دروازه ۱۱ پس یهوه خدای خود را دوست بدار، وودیعت و فرایض و های خود بتوسید. ۲۱ تا ایام شما و ایام پسران شما بزمی‌نمی که احکام و اوامر او رادر همه وقت نگاهدار. ۲ و امروز بدانید، خداوند برای پدران شما قسم خورد که به ایشان بدهد، کثیر شود، زیرا که به پسران شما سخن نمی‌گوییم که ندانسته‌اند، و تادیب مثل ایام افالاک بر بالای زمین. ۲۲ زیرا اگر تمامی این اوامر را که یهوه خدای شما را ندیده‌اند، و نه عظمت و دست قوی و بازوی من به جهت عمل نمودن به شما امر می‌فرمایم، نیکو نگاه دارید، افراشته او را. ۳ و آیات واعمال او را که در میان مصر، به فرعون، تا یهوه خدای خود را دوست دارید، و در تمامی طرقهای او رفتار پادشاه مصر، و به تمامی زمین او بظهور آورد. ۴ و آنچه را که به نمودن، به او ملصق شوید، ۲۳ آنگاه خداوند جمیع این امتها را لشکر مصربیان، به اسیها و به ارباب های ایشان کرد، که چگونه از حضور شما اخراج خواهد نمود، و شما امتهای بزرگ و قویتر از آب بحر قلزم را بایشان جاری ساخت، وقتی که شما را تعاقب خود را تستغیر خواهید نمود. ۲۴ هرجایی که کف پای شما بر آن می‌نمودند، و چگونه خداوند، ایشان را تا به امروز هلاک ساخت. گذارده شود، ازان شما خواهد بود، از بیان و لبیان و از نهر، یعنی ۵ و آنچه را که برای شما در بیابان کرد تاشما اینجا رسیدید. نهر فرات تا دریای غربی، حدود شما خواهد بود. ۲۵ و هیچکس ع و آنچه را که به داتان و ابیرام پسران الیاف بن روین کرد، که یارای مقاومت با شما نخواهد داشت، زیرا یهوه خدای شما ترس و چگونه زمین دهان خود را گشوده، ایشان را و خاندان و خیمه های خوف شما را بر تمامی زمین که به آن قدم می‌زیند مستولی خواهد ایشان را، و هر ذی حیات را که همراه ایشان بود در میان تمامی ساخت، چنانکه به شما گفته است. ۲۶ اینک من امروز بركت و اسرائیل بلعید. ۷ لیکن چشمان شما تمامی اعمال عظیمه خداوند لعنت پیش شمامی گذارم. ۲۷ اما برکت، اگر اوامر یهوه خدای را که کرده بود، دیدند. ۸ پس جمیع اوامری را که من امروز برای خود را که من امروز به شما امر می‌فرمایم، اطاعت نمایید. ۲۸ و شمامر می‌فرمایم نگاه دارید، تا قوی شوید و داخل شده، زمینی اما لعنت، اگر اوامر یهوه خدای خود را اطاعت ننمودن، از طریقی را که برای گرفتن آن عبور می‌کید، به تصرف آورید. ۹ و تا که من امروز به شمامر می‌فرمایم برگزید، و خدایان غیر را که در آن زمینی که خداوند برای پدران شما قسم خورد که آن را به نشناخته‌اید، پیروی نمایید. ۲۹ واقع خواهد شد که چون یهوه، ایشان و ذرت ایشان بدهد، عمر دراز داشته باشید، زمینی که خدایت، تو را به زمینی که به جهت گرفتنش به آن می‌روی داخل به شیر و شهد جاری است. ۱۰ زیرا زمینی که تو برای گرفتن

سازد، آنگاه برکت را بر کوه چریم و لعنت را بر کوه ایال خواهی قربانی های سوختنی خود را بگذرانی، و درآنجا هرجه من به تو امر گذاشت. ۳۰ آیا آنها به آنطراف اردن نیستند پشت راه غروب فرمایم، به عمل آوری. ۱۵ لیکن گوشت را بحسب تمامی آزوی آفتاب، در عربه ساکنند مقابل جلال نزد دلت، موافق برکتی که یهوه خدایت به تو دهد، درهمه دروازه بلوطهای موره. ۲۱ زیرا که شما از اردن عبور می کنید تا داخل هایت ذبح کرده، بخور؛ اشخاص نجس و طاهر از آن بخورند شده، زینی را که یهوه خدایت به تو می بخشد به تصرف آورید، و چنانکه از غزال و آهوی خورند. ۱۶ ولی خون را نخور؛ آن را مثل آن را خواهید گرفت و در آن ساکن خواهید شد. ۲۲ پس متوجه آب بر زمین بزیر. ۱۷ عشر غله و شیره و روغن و نخست زاده رمه و باشید تا جمیع این فرایض و احکامی را که من امروز پیش شمامی گله خود را در دروازه های خودم خور، و نه هیچ یک از نذرهای خود را که ندرمی کنی و از نوافل خود و هدایای افراشتنی دست گذارم، به عمل آورید.

۱۸ بلکه آنها را به حضور یهوه خدایت درمکانی که یهوه خود را.

۱۹ اینهاست فرایض و احکامی که شما در تمامی روزهای که خدایت برگزیند، بخور، تو و پسرت و دخترت و غلامت و کنیت و بر زمین نزد خواهید ماند، می باید متوجه شده، به عمل آرید، در لاویانی که درون دروازه های تو باشند، و به هرجه دست خود زینی که یهوه خدای پدرانت به تو داده است، تا در آن تصرف را بران بگذاری به حضور یهوه خدایت شادی نما. ۱۹ با حذر نمایی. ۲ جمیع اماکن امتهای را که در آنها خدایان خود را باش که لاویان را در تمامی روزهای که در زمین خود باشی، عبادت می کنند و شما آنها را اخراج می نمایید خراب نمایید، ترک ننمایی. ۲۰ چون یهوه، خدایت، حدد تو را بطوری که تو خواه بر کوههای بلندخواه بر تلها و خواه زیر هر درخت سبز. را وعده داده است، وسیع گرداند، و بگویی که گوشت خواهم ۳ مذبحهای ایشان را بشکید و ستونهای ایشان را خرد کنید، خورد، زیرا که دل تو به گوشت خوردن مایل است، پس موافق و اشیه های ایشان را به آتش بسوزانید، و بتهای تراشیده شده همه آزوی دلت گوشت را بخور. ۲۱ و اگر مکانی که یهوه، خدایان ایشان را قطع نمایید، و نامهای ایشان را از آنجا محوسازید. خدایت، برگزیند تا اسم خود را در آن بگذارد از تو دور باشد، آنگاه ۴ با یهوه خدای خود چنین عمل ننمایید. ۵ بلکه به مکانی که از رمه و گله خود که خداوندبه تو دهد ذبح کن، چنانکه به یهوه خدای شما از جمیع اسپاط شما برگزیند تا نام خود را در آنجا تو امر فرموده ام و از هرچه دلت بخواهد در دروازه هایت بخور. بگذارد، یعنی مسکن او را بطلیبد و به آنجا بروید. ۶ و به آنجا ۲۲ چنانکه غزال و آهو خورده شود، آنها را چین بخور؛ شخص قربانی های سوختنی و ذبایح و عشرهای خود، و هدایای افراشتنی نجس و شخص طاهر از آن برا برخورند. ۲۳ لیکن هوشیار باش که دستهای خویش، و نذرها و نوافل خود و نخست زاده های رمه خون را نخوری زیرا خون جان است و جان را با گوشت نخوری. و گله خویش را ببرید. ۷ و در آنجا بحضور یهوه خدای خود ۲۴ آن را مخور، بلکه مثل آب بزمیش بزیر. ۲۵ آن را مخور تا بخورید، و شما و اهل خانه شما در هر شغل دست خود که یهوه برای تو و بعد از تو برای پسرانت نیکو باشد هنگامی که آنچه در خدای شما، شما را در آن برکت دهد، شادی نمایید. ۸ موافق نظر خداوند راست است، بجا آوری. ۲۶ لیکن موقوفات خود را که هر آنچه ما امروز در اینجا می کنیم، یعنی آنچه در نظر هر کس پسند داری و نذرهای خود را برادرداشته، به مکانی که خداوند برگزیند، آید، نکنید. ۹ زیرا که هنوز به آرامگاه و نصیبی که یهوه خدای برو. ۲۷ و گوشت و خون قربانی های سوختنی خود را برمایح یهوه شما، به شما می دهد داخل نشدهاید. ۱۰ اما چون از اردن عبور خدایت بگذران و خون ذبایح توبیمدبیح یهوه خدایت ریخته شود و کرده، در زینی که یهوه، خدای شما، برای شما تقسیم می کند، گوشت را بخور. ۲۸ متوجه باش که همه این سخنانی را که من به ساکن شوید، و او شما را از جمیع دشمنان شما از هر طرف آرامی تو امر می فرمایم بشوی تا برای تو و بعد از تواری پسرانت هنگامی دهد تا در امیت سکونت نمایید. ۱۱ آنگاه به مکانی که یهوه که آنچه در نظر یهوه، خدایت، نیکو و راست است بجا آوری تا خدای شما برگزیند تا نام خود رادر آن ساکن سازد، به آنجا هرچه به ابدنیکو باشد. ۲۹ وقتی که یهوه، خدایت، امتهای را که به را که من به شمامر فرمایم بیاورید، از قربانی های سوختنی و ذبایح جهت گرفن آنها به آنجا می روی، از حضور تومقطع ساز، و عشرهای خود، و هدایای افراشتنی دستهای خویش، و همه ایشان را اخراج نموده، در زمین ایشان ساکن شوی. ۲۰ آنگاه نذرهای بھترين خود که براي خداوند نذر نمایید. ۱۲ و به حضور باحذر باش، میادا بعداز آنکه از حضور تو هلاک شده باشند به یهوه خدای خود شادی نمایید، شما با پسران و دختران و غلامان و دام گرفته شده، ایشان را پیروی نمایی و درباره خدایان ایشان کنیزان خود، و لاویانی که درون دروازه های شما باشند، چونکه دریافت کرده، بگویی که این امته خدایان خود را چگونه عبادت ایشان را باشما حصه ای و نصیبی نیست. ۱۳ با حذر باش که کردنده تا من نیز چنین کنم. ۲۱ با یهوه، خدای خود، چنین عمل در هر جایی که می بینی قربانی های سوختنی خود را لگذرانی، منما، زیاهرچه را که نزد خداوند مکروه است و از آن نفرت دارد، ۱۴ بلکه درمکانی که خداوند در یکی از اسپاط تو برگزیند درآنجا

ایشان برای خدایان خود می‌کردند، حتی اینکه پسران و دختران دیگرینا نخواهد شد. ۱۷ و از چیزهای حرام شده چیزی به دست خود را نیز برای خدایان خود به آتش می‌سوزانیدند. ۲۲ هرآنچه من نچسبید تا خداوند از شدت خشم خود برگشته، برتو رحمت و به شما امر می‌فرمایم متوجه شوید، تا آن را به عمل آورید، چیزی رافت بنماید، و تو را بیفزايد بطوري که برای پدرات خوده برآن میفزايد و چیزی از آن کم نکنید.

را که من امروز به تو امرمی فرمایم نگاه داشته، آنچه در نظر یهوه و آیت یا معجزه ای یا بیننده خواب ازمیان شما برخیزد، خدایت راست است، بعمل آورده باشی.

۱۳ اگر در میان تو نبی ای یا بیننده خواب ازمیان شما برخیزد، خدایت راست است، بعمل آورده باشی.

۱۴ شما پسران یهوه خدای خود هستید، پس برای مردگان، شناسی پیرو نمایم، و آنها را عبادت کنیم، ۲ سخنان آن نبی با خویشتن را متروح منماید، و مابین چشمان خود را متراسید. بیننده خواب را مشنو، زیرا که یهوه، خدای شما، شما را امتحان ۲ زیارت برای یهوه، خدایت، قوم مقدس هستی، و خداوند تو را می‌کند، تا بداند که آیا یهوه، خدای خود را به تمامی دل و به برای خود برگزیده است تا از جمیع امتهایی که بروی زمین اند به تمامی جان خود محبت می‌نمایید؟ ۴ یهوه خدای خود را بپروردی جهت او قوم خاص باشی. ۳ هیچ حیز مکروه مخور. ۴ این است نماید و از او بترسید، واامر او را نگاه دارید، و قول او را بشنوید و حیواناتی که بخورید: گاو و گوسفند و بز، ۵ و آهو و غزال و گور او را عبادت نموده، به او ملحق شوید. ۶ و آن نبی یا بیننده خواب و بزکوهی و ریم و گاو داشتی و مهات. ۶ و هرجیوان شکافته کشته شود، زیرا که سخنان فته انگیز بر یهوه خدای شما که شما سم که سر را به دو حصه شکافه دارد و نشخوار کند، آن را از را از زمین مصر بیرون آورد، و تو را از خانه بندگی فدیه داد، گفته بهایم بخورید. ۷ لیکن از نشخوارکنندگان و شکافتگان سم اینهارا است تا تو را از طریقی که یهوه خدایت به توا مر فرمود تا با آن مخورید: یعنی شتر و خرگوش و ونک، زیرا که نشخوار می‌کنند سلوک نمایی، منحرف سازد، پس به این طور بدی را از میان خود اما شکافته سم نیستند. اینهارای شما نجس اند، این برای شما نجس دور خواهی کرد. ۶ و اگر برادرت که پسر مادرت باشد یا پسر شکافته سم است، لیکن نشخوار نمی‌کند، این برای شما نجس پادختر تو یا زن هم آغوش تو یا رفیقت که مثل جان تو باشد، تو است. از گوشت آنها مخورید و لاش آنها را لمس مکنید. ۹ از را در خفا اغوا کند، و گوید که بروم و خدایان غیر را که تو و همه آنچه در آب است اینها را بخورید: هرچه پر و فلس دارد، آنها پدران تو نشناختید عبادت نمایم، ۷ از خدایان امتهایی که به را بخورید. ۱۰ و هرچه پر و فلس ندارد مخورید، برای شما نجس اطراف شمامی باشند، خواه به تو نزدیک و خواه از تو دور باشند، از است. ۱۱ از همه مرغان طاهر بخورید. ۱۲ و این است آنها که اقصای زمین تا اقصای دیگر آن، ۸ او راقیل مکن و او را گوش نخورید: عقاب و استخوان خوار و نسیحر، ۱۳ و لاشخوار و مده، و چشم تو بر وی رحم نکند و بر او شفقت منما و او را شاهین و کركس به اجناس آن؛ ۱۴ و هر غراب به اجناس آن؛ پنهان مکن. ۹ البته او را به قتل رسان، دست تو اول به قتل اودراز ۱۵ و شترمغ وجعد و مرغ دریایی و باز، به اجناس آن؛ ۱۶ و بوم و شود و بعد دست تمامی قوم. ۱۰ و او را به سنجگ سر ناما تا بوتیمار و فار؛ ۱۷ و قاث و رخم و غواص؛ ۱۸ و لقلق و کلنک، پمیرد، چونکه می‌خواست تو را از یهوه، خدایت، که تو را از همه مرغان طاهر بخورید. ۱۹ و همه حشرات بالدار برای زمین مصر از خانه بندگی بیرون آورد، منحرف سازد. ۲۰ اما از همه مرغان طاهر بخورید. اسرائیلیان چون بشنوند، خواهند ترسید و بار دیگر چنین امر زشت ۲۱ هیچ میته مخورید؛ به غریبی که درون دروازه های تو باشد بده را در میان شما مرتکب نخواهند شد. ۱۲ اگر درباره یکی از تا بخورد، یا به اجنبي بفروش، زیرا که تو برای یهوه، خدایت، قوم شهرهایی که یهوه خدایت به تو به جهت سکونت می‌دهد خیر مقدس هستی و بغلاله را در شیر مادرش مپز. ۲۲ عشر تمامی یاچی، ۱۳ که بعضی پسران بليعال از میان تو بیرون رفته، ساکنان محصولات مزرعه خود را که سال به سال از زمین برآید، البته بده. شهر خود را منحرف ساخته، گفته اندبیوم و خدایان غیر را که ۲۳ و به حضور یهوه خدایت در مکانی که برگزیدن تا نام خود را نشناخته اید، عبادت نمایم، ۱۴ آنگاه تفحص و تجسس نموده، در آنجا ساکن سازد، عشر غله و شیره و روغن خود را و نخست نیکواستفسار نما. و اینک اگر این امر، صحیح و یقین باشد که زادگان رمه و گله خویش را بخور، تا بیاموزی که از یهوه خدایت این رجاست در میان تو معمول شده است، ۱۵ البته ساکنان همه اوقات بترسی. ۲۴ و اگر راه از برايت دور باشد که آن را نمی‌آن شهر را به دم شمشیرکش و آن را با هرچه در آن است و توانی برد، و آن مکانی که یهوه، خدایت، خواهد برگزید تا نام پهباش را به دم شمشیر هلاک نما. ۱۶ و همه غنیمت آن را در خود را در آن بگذارد، وقتی که یهوه، خدایت، تو را بزک دهد، میان کوچه‌هاش جمع کن و شهر را با تمامی غنیمت‌ش براي یهوه از تو دور باشد. ۲۵ پس آن را به نقره بفروش و نقره را بدست خود خدایت به آتش بالکل بسوزان، و آن تا به ابد تلی خواهد بود و بار گرفته، به مکانی که یهوه خدایت برگزید، برو. ۲۶ و نقره را براي

هرچه دلت می خواهد از گاو و گوسفند و شراب و مسکرات و ۱۵ و بیاد آور که تو در زمین مصر غلام بودی و یهوه، خدایت، تو را هرچه دلت از تو بطلبید، بدله، و در آنجا بحضور یهوه، خدایت، فدیه داد، پناهابن من امروز این را به تو امر می فرمایم، ۱۶ و اگر به بخور و خودت با خاندانش شادی نما. ۲۷ و لاوی ای را که تگوید از نزد تو بیرون نمی روم چونکه تو را و خاندان تو را دوست اندرون دروازه هایت باشد، ترک نمایا چونکه او را با تو حصه و دارد و او را نزد تو خوش گذشته باشد، ۱۷ آنگاه درخشی گرفته، نصیبی نیست. ۲۸ و در آخر هر سه سال تمام عشر محصول خود گوشش را با آن به دریزو تا تو را غلام ابدی باشد، و با کنی خود را در همان سال بیرون آورده، در اندرون دروازه هایت ذخیره نما. نیز چنین عمل نما. ۱۸ و چون او را از نزد خود آزاد کرده، رهامی ۲۹ و لاوی چونکه با توحصه و نصیبی تدارد و غریب و بیتم و کنی، بنظرت بد نیاید، زیرا که دو برا بر اجرت اجیر، تو را شش بیوزنی که درون دروازه هایت باشند، بیایند و بخورند و سیرشوند، سال خدمت کرده است. و یهوه خدایت در هرچه می کنی تو را تا یهوه، خدایت، تو را در همه اعمال دستت که می کنی، برکت برکت خواهد داد. ۱۹ همه نخست زادگان نزینه را که از رمه و گله تو زاییده شوند برای یهوه، خدای خود، تقدیس نما، و با دهد.

۱۵ نخست زاده گاو خود کار مکن و نخست زاده گوسفند خود را و در آخر هر هفت سال، انفکاک نمایی. ۲ و قانون پشم میر. ۲۰ آنها را به حضور یهوه خدای خود در مکانی که انفکاک این باشد، هر طلبکاری قرضی را که به همسایه خود داده خداوند بگیرید، تو و اهل خانه ات سال به سال بخورید. ۲۱ لیکن باشد منفک سازد، و از همسایه و برادر خود مطالبه نکنید، چونکه اگر عیی داشته باشد، مثلاً لنگ یا کور یا هر عیب دیگر، آن را انفکاک خداوند اعلان شده است. ۳ از غریب مطالبه توانی کرد، برای یهوه خدایت ذبح مکن. ۲۲ آن را در اندرون دروازه هایت اما هر آنچه از مال تو نزد برادرت باشد، دست تو آن را منفک سازد. بخور، شخص نجس و شخص طاهر، آن را برا بر مثل غزال و ۴ تا نزد تو هیچ فقیر نباشد، زیرا که خداوند تو رادر زمینی که یهوه، آهو بخورند. ۲۳ اما خونش را مخور. آن را مثل آب بر زمین بزیر.

۱۶ خدایت، برای نصیب و ملک به تو می دهد، البته برکت خواهد داد، هاگر قول یهوه، خدایت، را به دقت بشنوی تا متوجه شده، جمیع این امر را که من امروز به تو امر می فرمایم بجا آوری. ۵ زیرا بجا آور، زیرا که در ماه ایبب یهوه، خدایت، تو را از مصر در شب که یهوه، خدایت، تو را چنانکه گفته است برکت خواهد داد، و بیرون آورده. ۶ پس فصح را از رمه و گله برای یهوه، خدایت، ذبح به امتهای بسیار قرض خواهی داد، لیکن تو مدينون نخواهی شد، ویر کن، در مکانی که خداوند بگیرید، تا نام خود را در آن ساکن امتهای بسیار سلطسل خواهی نمود، و ایشان برتو مسلط نخواهند سازد. ۳ با آن، خمیرمایه مخور، هفت روز نان فطیر یعنی نان شد. ۷ اگر نزد تو در یکی از دروازه هایت، در زمینی که یهوه، مشقت را با آن بخور، زیرا که به تعییل از زمین مصر بیرون آمدی، خدایت، به تو می بخشد، یکی از برادران فقیر باشد، دل خود را تا روز خروج خود را از زمین مصر در تمامی روزهای عمرت بیاد سخت مساز، و دستت را بر برادر فقیر خود مبندا. ۸ بلکه البته آوری. ۴ پس هفت روز هیچ خمیرمایه در تمامی حدودت دیده دست خود را او گشاده دار، و به قدر کفايت، موافق احتجاج او نشود، و از گوشتش که در شام روز اول، ذبح می کنی چیزی تا به او قرض بده. ۹ و با حذر باش مبادا در دل تو فکر زشت باشد، صبح باقی نماند. ۵ فصح را در رهرا یکی از دروازه هایت که یهوه و بگویی سال هفتم یعنی سال انفکاک نزدیک است، و چشم تبریز خدایت به تو می دهد، ذبح توانی کرد. ۶ بلکه در مکانی که برادر فقیر خود بد شده، چیزی به او ندهی و او از نزد خداوند یهوه، خدایت، برگزیند تا نام خود را در آن ساکن سازد، در آنجا فریاد برآورده، برایت گناه باشد. ۱۰ البته با او بدھی و دلت از فصح را در شام، وقت غروب آفتاب، هنگام بیرون آمدنت از مصر دادنش آزده نشود، زیرا که به عوض این کار یهوه، خدایت، تو را ذبح کن. ۷ و آن را در مکانی که یهوه، خدایت، برگزیند پیز و بخور در تمامی کارهایت و هرچه دست خود را بر آن درازمی کنی، برکت و بامدادان برخاسته، به خیمه هایت برو. ۸ شش روز نان فطیر خواهد داد. ۱۱ چونکه فقیر از میت معلوم نخواهد شد، بنا براین بخور، و در روز هفتم، جشن مقدس برای یهوه خدایت باشد، در من تو را امفرموده، می گوییم البته دست خود را برای برادر مسکین و آن هیچ کارمکن. ۹ هفت هفته برای خود بشمار. از ابتدای نهادن فقیر خود که در زمین تو باشند، گشاده دار. ۱۲ اگر مرد یا زن داس در زرع خود، شمردن هفت هفته را شروع کن. ۱۰ و عید عربانی از برادران به توفوخته شود، و او تو را شش سال خدمت هفته ها را با هدیه نوافل دست خود نگاهدار و آن را به اندازه برکتی نمایید، پس در سال هفتم او را از نزد خود آزاد کرده، رها کن. که یهوه خدایت به تو دهد، بدله. ۱۱ و به حضور یهوه، خدایت، ۱۳ و چون او را از نزد خود آزاد کرده، رهامی کنی، او را تنهی دست شادی ناما تو و پسرت و دخترت و غلامت و کنیزت و لاوی که روانه مساز. ۱۴ او را از گله و خرمن و چرخش خود براشند، درون دروازه هایت باشد و غریب و بیتم و یهوه و بیوزنی که در میان تو به اندازه ای که یهوه، خدایت، تو را برکت داده باشده او بدله. باشند، در مکانی که یهوه خدایت برگزیند تا نام خود را در آن

ساکن گرداند. ۱۲ و بیاد آور که در مصر غلام بودی، پس متوجه روزها باشد رفته، مسالت نما و ایشان تو را از فتوای قضا مخبر شده، این فریض را بجا آور. ۱۳ عید خیمه‌ها را بعد از جمع کردن خواهد ساخت. ۱۰ و بر حسب فتوای که ایشان از مکانی که حاصل از خروم، و چرخشت خود هفت روز نگاهدار. ۱۴ و در عید خداوند برگزیند، برای تو بیان می‌کنند، عمل نما. و هوشیار باش تا خود شادی نما، تو و پسرت و دخترت و غلامت و کنیزت و لاوی موافق هرآنچه به تو تعلیم دهند، عمل نمایی. ۱۱ موافق مضامون و غریب و بیین و بیوه‌زنی که درون دروازه هایت باشند. ۱۵ هفت شریعتی که به تعلیم دهند، و مطابق حکمی که به تو گویند، روز در مکانی که خداوند برگزیند، برای بیوه خدایت عید نگاه عمل نما، و از فتوای که برای تو بیان می‌کنند به طرف راست یا دار، زیرا که بیوه خدایت تو رادر همه محصولت و در تمامی چپ تجاوز مکن. ۱۲ و شخصی که از روی تکبر رفشار نماید، و اعمال دستت برکت خواهد داد، و بسیار شادمان خواهی بود. کاهنی را که به حضوریهوه، خدایت، به چجهت خدمت در آنجمای ۱۶ سه مرتبه در سال جمیع ذکرانت به حضوریهوه خدایت در ایستد یا داور را گوش نگیرد، آن شخص کشته شود. پس بدی را مکانی که او برگزیند حاضر شوند، یعنی در عید فطیر و عید هفتنه‌ها از میان اسرائیل دور کرده‌ای. ۱۳ و تمامی قوم چون این را بشنوند، و عید خیمه‌ها و به حضور خداوند تهی دست حاضر شوند. ۱۷ هر خواهند ترسید و بار دیگر از روی تکبر رفشار نخواهند ترسید. ۱۸ دوازد و سروران در جمیع دروازه هایی که تصرف نموده، ساکن شوی و بگویی مثل جمیع امتهانی که به یوهوه، خدایت، به تو می‌دهد بر حسب اسباط خود برایت تعیین اطراف منند پادشاهی بر خود نصب نمایم، ۱۵ البته پادشاهی را نما، تا قوم را به حکم عدل، داوری نمایند. ۱۹ داوری را منحرف که بیوه خدایت برگزیند بر خود نصب نما. یکی از برادران را بر مسار و طرفداری منما و رشوه مگیر، زیرا که روش چشمان حکمارا خود پادشاه بساز، و مرد بیگانه‌ای را که از برادران نباشد، نمی‌کور می‌سازد و سختان عادلان را کج می‌نماید. ۲۰ انصاف کامل توانی بر خود مسلط نمایی. ۱۶ لکن او برای خود اسبهای بسیار را پیروی نما تا زنده مانی وزمینی را که بیوه خدایت به تو می‌دهد، نگیرد، و قوم را به مصر پس نفرستد، تا اسبهای بسیار برای خود مالک شوی. ۲۱ اشیه‌های از هیچ نوع درخت نزد مذبح بیوه، بگیرد، چونکه خداوند به شما گفته است بار دیگر به آن راه خدایت، که برای خود خواهی ساخت غرس نماید. ۲۲ و ستونی بر نگردید. ۱۷ و برای خود زنان بسیار نگیرد، مبادا دلش منحرف برای خود نصب مکن زیرا بیوه خدایت آن را مکروه می‌دارد. ۱۸ و چون بر شود، و نقره و طلا برای خود بسیار زیاده نیندوزد. ۱۹ و چون بر تخت مملکت خود بشیند، نسخه این شریعت را از آنچه از آن،

۱۷ گاو یا گوسفندی که در آن عیب یا هیچ چیز بد باشد، نزد لاویان کهنه است برای خود در طوماری بنویسد. ۱۹ و آن نزد برای بیوه خدای خود ذبح منما، چونکه آن، نزد بیوه خدایت او باشد و همه روزهای عرش آن را بخواند، تا بیاموزد که از بیوهه مکروه است. ۲ اگر در میان تو، در یکی از دروازه هایت که بیوه خدایت به تو می‌دهد، مرد یا زنی پیدا شود که در نظر بیوه، نگاه داشته، به عمل آورد. ۲۰ مبادا دل او بر برادرانش افزایش خدایت، کار ناشایسته نموده، از عهد او تجاوز کند، ۳ و رفته شود، و از این اوامر به طرف چپ یا راست منحرف شود، تا آنکه خدایان غیر را عبادت کرده، سجده نماید، خواه اعقاب یا ماه یا هر یک از جنود آسمان که من امر نفرموده‌ام، ۴ و از آن اطلاع باشند.

یافته، بشنوی، پس نیکو تفحص کن. وابنک اگر راست و یقین باشد که این رجاست در اسرائیل واقع شده است، ۵ آنگاه آن مرد ۱۸ لاویان کهنه و تمامی سبط لاوی راحصه و نصیب یا زن را که این کار بد را در دروازه هایت کرده است، بیرون آور، و با اسرائیل نباشد. ۶ پس ایشان در میان برادران خود نصیب آن مرد یا زن را با سنتگها سنتگسار کن تا بیمیند. ۶ از گواهی دو یا نخواهد داشت. خداوند نصیب ایشان است، چنانکه به ایشان سه شاهد، آن شخصی که مستوجب مرگ است کشته شود؛ از گفته است. ۷ و حق کاهنان از قوم، یعنی از آنانی که قربانی، گواهی یک نفر کشته نشود. ۷ اولاً دست شاهدان به چهت خواه از گاو و خواه از گوسفندی گذرانند، این است که دوش و کشتنش بر او افزایش شود، و بعد از آن، دست تمامی قوم، پس دو بنا گوش و شکنیه را به کاهن بدند. ۸ و نویر غله و شیره بدی را از میان خود دور کرده‌ای. ۸ اگر در میان تو امری که حکم و روغن خود و اول چیز پشم گوسفند خود را به او بده، ۹ زیرا بر آن مشکل شود به ظهور آید، در میان خون و خون، و در میان که بیوه، خدایت، او را از همه اسپاتیت برگزیند است، تا او و دعوی و دعوی، و در میان ضرب و ضرب، از مراجعه هایی که پسراش همیشه بایستند و به نام خداوند خدمت نمایند. ۱۰ و اگر در دروازه هایت واقع شود، آنگاه برخاسته، به مکانی که بیوه، احدي از لاویان از یکی از دروازه هایت از هر جایی در اسرائیل که خدایت، برگزیند، برو. ۹ و نزد لاویان کهنه و نزد داوری که در آن در آنجاساکن باشد آمده، به تمامی آزوی دل خود به مکانی

که خداوند برگزیند، برسد، ۷ پس به نام یهوه خدای خود، مثل بخوردتا بمیرد، پس به یکی از آن شهرها فرار کرده، زنده ماند. سایر برادرانش از لاویانی که در آنجا به حضور خداوند می‌باشند، ۶ مباداً ولی خون وقعي که دلش گرم است قاتل را تعاقب کنند، و خدمت نماید. ۸ حصه های برای بخورند، سوای آنچه ازرا ثبت به سبب مسافت راه به وی رسیده، او را بکشد، و او مستوجب خود بفروشد. ۹ چون به زمینی که یهوه، خدایت، به تومی دهد موت نیاشد، چونکه او را پیشتر بعض نداشت. ۷ از این جهت داخل شوی، یاد مگیر که موافق رجاسات آن امتها عمل نمایی. من تو را امر فرموده، گفتمن برای خود سه شهر جدakan. ۸ و اگر ۱۰ و در میان تو کسی یافت نشود که پسر با دختر خود را آتش یهوه، خدایت، حلوود تو را به طوری که به پدرانت قسم خورده بگذرانند، ونه فالگیر و نه غیب گو و نه افسونگر و نه جادوگر، است وسیع گرداند، وتمامی زمین را به تو عطا فرماید، که به دادن ۱۱ و نه ساحر و نه سوال کننده از آجنه و نه رمال ونه کسی که از آن به پدرانت وعدد داده است، ۹ و اگر تمامی این امراها که من مردگان مشورت می‌کنند. ۱۲ زیرا هر که این کارها را کند، نزد امروز به تو می‌فرمایم نگاه داشته، بجا آوری که یهوه خدای خود خداوند مکروه است وبه سبب این رجاسات، یهوه، خدایت، آنها را دوست داشته، به طرقهای او دائم سلوک نمایی، آنگاه سه ازحضور تو اخراج می‌کند. ۱۳ نزد یهوه، خدایت، کامل باش. شهیدیگر بر این سه برای خود مژید کن. ۱۰ تا خون بی گناه در ۱۴ زیرا این امتهایی که تو آنها را بیرون می‌کنی به غیب گویان و زمینی که یهوه خدایت برای ملکیت به تو می‌دهد، بیخته نشود، و فالگیران گوش می‌گیرند، و اما یهوه، خدایت، تو را نمی‌گذارد که خون بر گردن تونیشد. ۱۱ لیکن اگر کسی همسایه خود را بعض چنین بکنی. ۱۵ یهوه، خدایت، نبی ای را از میان تو ازپرادرانت، داشته، در کمین او باشد و بر او برخاسته، او راضب مهلک بزنند مثل من برای تو مبعوث خواهد گردانید، او را بشنوید. ۱۶ موافق که بمیرد، و به یکی از این شهرها فرار کند، ۱۲ آنگاه مشایخ هرآنچه درحرب در روز اجتماع از یهوه خدای خود مسالت نموده، شهرش فستاده، او را آجنا بگیرند، و او را به دست ولی خون گفتی: «آواز یهوه خدای خود را دیدیگر نشننم، و این آتش عظیم تسليم کنند، تا کشته شود. ۱۳ چشم تو بر او ترحم نکند، تا خون را دیگر نبینم، مبادا بمیرم.» ۱۷ و خداوند به من گفت: «آنچه بی گناهی را از اسرائیل دورکنی، و برای تو نیکو باشد. ۱۴ حد گفتندنیکو گفتند. ۱۸ نبی ای را برای ایشان از میان برادران ایشان گذاشته اند، در ملک تو که به دست مثل تو مبعوث خواهم کرد، و کلام خود را به دهانش خواهم تو خواهد آمد، در زمینی که یهوه خدایت برای تصرفش به تومی گذاشت و هرآنچه به اولم فرمایم به ایشان خواهد گفت. ۱۹ و هر دهد، منتقل مساز. ۱۵ یک شاهد بر کسی پرنخیزد، به هر تصریف کسی که سخنان مرا که او به اسم من گوید نشنود، من ازاو مطالبه و هر گناه از جمیع گناهان که کرده باشد، به گواهی دو شاهد یا خواهم کرد. ۲۰ و اما نبی ای که جسارت نموده، به اسم من به گواهی سه شاهد هر امری ثابت شود. ۱۶ اگر شاهد کاذبی سخن گوید که به گفتنش امنتفهومد، یا به اسم خدایان غیر سخن بر کسی برخاسته، به معصیتش شهادت دهد، ۱۷ آنگاه هر دو گوید، آن نبی البهه کشته شود.» ۲۱ و اگر در دل خود گویی: شخصی که مجازه در میان ایشان است، به حضور خداوند به «سخنی را که خداوند نگفته است، چگونه تشخیص نمایم.» حضور کاهنان و داورانی که در آن زمان باشدند، حاضر شوند. ۲۲ هنگامی که نبی به اسم خداوند سخن گوید، اگر آن چیز واقع ۱۸ و دوازد، نیکو تفحص نمایند، و اینک اگر شاهد، شاهد نشود و به آنچام نرسد، این امری است که خداوند نگفته است، کاذب است و بپرادر خود شهادت دروغ داده باشد، ۱۹ پس به بلکه آن نبی آن را از روی تکبر گفته است. پس از او نترس. طوری که او خواست با برادر خود عمل نماید با او همان طور رفتار نمایند، تا بدی را از میان خوددور نمایی. ۲۰ و چون بقیه مردمان

۱۹ وقتی که خدایت این امتها را که یهوه، خدایت، زمین بشنوید، خواهند ترسید، و بعد از آن مثل این کار زشت دریمان ایشان را به تو می‌دهد منقطع سازد، و تو وارث ایشان شده، در شما نخواهند کرد. ۲۱ و چشم تو ترحم نکند، جان به عوض شهرها و خانه های ایشان ساکن شوی، ۲ پس شه را برای خود جان، و چشم به عوض چشم، و دنдан به عوض دنдан، و دست در میان زمینی که یهوه، خدایت، به جهت ملکیت به تو می‌دهد، به عوض دست و پا به عوض پا.

۲۰ چون برای مقاتله با دشمن خود بیرون روی، و اسبها که یهوه خدایت برای تو تقسیم می‌کند، سه قسمت کن، تا هر قاتلی در آنجا فرار کند. ۴ و این است حکم قاتلی که به آنجا و ارایه ها و قومی را زیاده از خودبینی، از ایشان متross زیرا یهوه فرار کرده، زنده ماند، هر که همسایه خود را نادانسته بکشد، و خدایت که تو را از زمین مصر برآورده است، با توس. ۲ و چون به قبل از آن از او بعض نداشت. ۵ مثل کسی که با همسایه خود جنگ نزدیک شوید آنگاه کاهن پیش آمده، قوم را مخاطب سازد. برای بیدن درخت در جنگل برود، و دستش برای قطع نمودن ۳ و ایشان را گوید: «ای اسرائیل بشنوید شما امروز برای مقاتله درخت تبر را بلند کنید، و آهن از دسته بیرون رفته، به همسایه اش بادشمنان خود پیش می‌روید، دل شما ضعیف نشود، و از ایشان

ترسان و لزان و هراسان مباشد. ۴ زیرا یهوه، خدای شما، با شما که نزدیک تر به مقتول است، مشایخ آن شهر گوساله رم را که با مری رود، تا برای شما با دشمنان شما جنگ کرده شما رانجات آن خیش نزد، و بیو به آن نیسته‌اند، بگیرند. ۴ مشایخ آن شهر دهد. ۵ و سروان، قوم را خطاب کرده، گویند: «کیست که آن گوساله را در وادی ای که آب در آن همیشه جاری باشد و در خانه نو بنا کرده، آن را تخصیص نکرده است؟ او روانه شده، به آن خیش نزد، و شخمنکرده باشند، فرود آورند، و آنجا در وادی، خانه خود برگردد، مبادا در جنگ بمیرد و دیگری آن را تخصیص گردن گوساله را بشکند. ۵ و بنی لاوی که نزدیک بیانید، نماید. ۶ و کیست که تاکستانی غرس نموده، آن را حلال نکرده چونکه یهوه خدایت ایشان را برگردیده است تا او را خدمت نماید، است؛ او روانه شده، به خانه خود برگردد، مبادا در جنگ بمیرد، و بنام خداوند برکت دهنده، و بحسب قول ایشان همتازعه و هر دیگری آن را حلال کند. ۷ و کیست که دختری نامور کرده، به آزاری فصل پذیرد. ۶ و جمیع مشایخ آن شهری که نزدیک تر نکاح در نیاورده است، او روانه شده، به خانه خود برگردد، مبادا به مقتول است، دستهای خود را بر گوساله‌ای که گردنش در در جنگ بمیرد و دیگری او را به نکاح درآورد.» ۸ و سروان نیز قوم وادی شکسته شده است، بشویند. ۷ و جواب داده، بگویند: را خطاب کرده، گویند: «کیست که ترسان وضعیف دل است؟ «دستهای ما این خون را تریخته، و چشمان ما ندیده است. ۸ ای او روانه شده، به خانه‌اش برگردد، مبادا دل برادرانش مثل دل او خداوند قوم خود اسرائیل را که فدیه داده‌ای بیامز، و مگذار که گذاخته شود.» ۹ و چون سروان از تکلم نمودن به قوم فارغ خون بی گناه در میان قوم تو اسرائیل بماند.» پس خون برای ایشان شوند، بر سر قوم، سرداران لشکر مقرزاپند. ۱۰ چون به شهری عفو خواهد شد. ۹ پس خون بی گناه را از میان خود رفع کرده‌ای نزدیک آیی تا با آن جنگ نمایی، آن را برای صلح نداشکن. هنگامی که آنجه در نظر خداوند راست است به عمل آورده‌ای. ۱۱ و اگر تو راجواب صلح بدده، و دروازه‌ها را برای توپگشاید، ۱۰ چون بیرون روی تا با دشمنان خود جنگ کنی، و یهوه خدایت آنگاه تمامی قومی که در آن یافت شوند، به تو جزیه دهنده و تو را ایشان را به دست تسلیم نماید و ایشان را اسیر کنی، ۱۱ و در خدمت نمایند. ۱۲ و اگر با تو صلح نکرده، با تو جنگ نمایند، میان اسیران زن خوب صورتی دیده، عاشق او بشوی و بخواهی او پس آن را محاصره کن. ۱۳ و چون یهوه، خدایت، آن را به دست را به زنی خود بگیری، ۱۲ پس او را به خانه خود پر و او سر تو بسیارد، جمیع ذکرهاش را به دم شمشیربکش. ۱۴ لیکن زنان و خود را بتراش و ناخن خود را بگیرد. ۱۲ و رخت اسیری خود اطفال و بهایم و آنچه در شهر باشد، یعنی تمامی غنیمتش را برای را بیرون کرده، در خانه تو بماند، و برای پدر و مادر خود یک خود به تاراج بیر، و غنایم دشمنان خود را که یهوه خدایت به تو ماه ماتم گیرد، و بعد از آن به او درآمد، شوهر او بشوی او زن دهد، بخور. ۱۵ به همه شهرهایی که از تو بسیار دورند که از تو خواهد بود. ۱۴ و اگر از او راضی نباشی او را به خواهش شهرهای این امتهای نباشند، چنین رفتار نما. ۱۶ اما از شهرهای این دلش رها کن، لیکن او را به نفره هرگز مفروش و به او سختی امتهایی که یهوه، خدایت، تو را به ملکیت می‌دهد، هیچ ذی مکن چونکه اورا ذلیل کرده‌ای. ۱۵ و اگر مردی را دون پاشد نفس را زنده مگذار. ۱۷ بلکه ایشان را، یعنی حتیان و اموریان و یکی محبویه ویکی مکروهه، و محبویه و مکروهه هر دو برایش کعایان و فریان و حیوان و بیویان را، چنانکه یهوه، خدایت، تو پس ان بزایند، و پسر مکروهه نخست زاده باشد، ۱۶ پس در روزی را امرفومده است، بالکل هلاک ساز. ۱۸ تا شما را تعلیم نمهدن که اموال خود را به پسران خویش تقسیم نماید، نمی تواند پسر که موافق همه رجاساتی که ایشان با خدایان خود عمل می‌نمودند، محبویه را برپسر مکروهه که نخست زاده است، حق نخست عمل نماید. و به یهوه، خدای خود، گناه کنید. ۱۹ چون برای زادگی دهد. ۱۷ بلکه حصه‌ای مضاعف از جمیع اموال خود را به گرفتن شهری با آن جنگ کنی، و آن را روزهای بسیار محاصره پسر مکروهه داده، او را نخست زاده خویش اقرار نماید، زیرا که نمایی، تبر بر درختهای مزن و آنها را تلف مساز. چونکه از آنها او ابتدای قوت اوست و حق نخست زادگی از آن اویی باشد. می خوری پس آنها را قطع منما، زیرا آیدارخت صحراء انسان است ۱۸ اگر کسی را پسری سرکش و فتنه انجیزیاشد، که سخن پدر و تا آن را محاصره نمایی؟ ۲۰ و اما درختی که میدانی درختی سخن مادر خود را گوش ندهد، و هر چند او را تدبی نمایند ایشان نیست که از آن خورده شود آن را تلف ساخته، قطع نما وستگری رانشود، ۱۹ پدر و مادرش او را گرفته، نزد مشایخ شهرش به دروازه بر شهری که با تو جنگ می‌کند، بنا کن تامنهدم شود. محله‌اش بیاورند. ۲۰ و به مشایخ شهرش گویند: «این پسر ما سرکش و فتنه انجیز است، سخن ما را نمی شنود و مسرف و میگسار

۲۱ اگر در زمینی که یهوه، خدایت، برای تصرفش به تو است.» ۲۱ پس جمیع اهل شهرش او را به سنگ سنگساز کنند تا می دهد مقتعلی در صحراء افتاده، پیدا شود و معلوم نباشد که بمیرد، پس بدی را از میان خود دور کرده‌ای و تمامی اسرائیل چون قاتل او کیست، ۲ آنگاه مشایخ و داوران تو بیرون آمده، مسافت بشنوند، خواهند ترسید. ۲۲ و اگر کسی گناهی را که مستلزم شهرهایی را که در اطراف مقتول است، بپیمانید. ۳ و اما شهری

موت است، کرده باشد و کشته شود، و او را به دارکشیده باشی، که با زن شوهرداری همیست شده باشد، پس هر دو یعنی مردی که ۲۳ بدنش در شب بر دار نماند. او رالبته در همان روز دفن کن، بازن خواهید است و زن، کشته شوند. پس بدی راز اسرائیل دور زیرا آنکه بر داراییخته شود ملعون خدا است تا زمینی را که یهوه، کرده‌ای. ۲۴ اگر دختر باکره‌ای به مردی نامزد شود و دیگری او خدایت، تو را به ملکیت می‌دهد، نجس نسازی.

نرد دروازه شهر بیرون آورده، ایشان را با سنگسار کنند تا ۲۲ اگر گاو یا گوسفند برادر خود را گم شده بینی، از او بمیرند؛ اما دختر را چونکه در شهر بود و فریاد نکرد، مرد را چونکه رومگردن. آن را البته نزد برادر خود بروگردان. ۲ و اگر برادرت نزدیک زن همسایه خود را ذلیل ساخت، پس بدی را از میان خود دور توبیاشد یا او را شناسی، آن را به خانه خود بیاور و نزد تو بماند، تا ۲۵ کرده‌ای. اما اگر آن مرد دختری نامزد را در صحرایابد و آن مرد برادرت آن را طلب نماید، آنگاه آن را به او رد نما. ۳ و به الاغ او زور آورده، با او بخواهد، پس آن مرد که با او خواهید، تنها او چنین کن و به لیاسن چنین عمل نما و به هر چیز گم شده کشته شود. ۲۶ و اما بادختر هیچ مکن زیرا بر دختر، گناه مستلزم برادرت که از او گم شود و یافته باشی چنین عمل نما، نمی‌توانی موت نیست، بلکه این مثل آن است که کسی بر همسایه خود از او روگردانی. ۴ اگر الاغ یا گاو برادرت را در راه افتاده بینی، از برخاسته، او را بکشد. ۲۷ چونکه او را در صحرایاافت و دختر نامزد آن رومگردن، البته آن را با او بrixیان. ۵ متعاق مرد بز نباشد، و فریاد برآورد و برایش رهاندهای نبود. ۲۸ و اگر مرد دختر باکره‌ای مرد لیاس زن رانپوشد، زیرا هر کار را کند مکروه یهوه خدای را که نامناسب نباشد بیابد و او را گرفته، با او همبستر شود و گرفتار توسط. ۶ اگر اتفاق آشیانه مرغی در راه به نظر تو آید، خواه بر شوند، ۲۹ آنکه آن مرد که با او خواهید است پنجاه متقابل نقره به درخت یا بر زمین، و در آن پیچه‌ها یاتخمهای باشد، و مادر بر پیچه‌ها پدر دختر بدده و آن دختر زن او باشد، چونکه او را ذلیل ساخته یا تخمها نشسته، مادر را با پیچه‌ها مگیر. ۷ مادر را البته رها کن است و در تمامی عمرش نمی‌تواند او را رها کند. ۳۰ هیچ کس ویچه‌ها را برای خود بگیر، تا برای تو نیکو شود و عمر دراز کنی. زن پدر خود را نگیرد و دامن پدرخود را منکشف نسازد.

۸ چون خانه نو بنا کنی، بر پشت بام خود دیواری بساز، مبادا

کسی از آن بیفتند و خون برخانه خود بیاوری. ۹ در تاکستان خود ۲۳ جماعت خداوند شخصی که کوییده بیضه و آلت بریده دو قسم تخم مکار، مباداتمای آن، یعنی هم تخمی که کاشته‌ای باشد داخل جماعت خداوند نشود. ۲ حرام زاده‌ای داخل جماعت و هم محصول تاکستان، وقف شود. ۱۰ گاو و الاغ را با هم خداوند نشود، حتی تا پشت دهم احدي از او داخل جماعت چفت کرده، شیار نمنا. ۱۱ پارچه مخلط از پشم و کتان با هم خداوند نشود. ۳ عموئی و موئای داخل جماعت خداوند نشوند. میوش. ۱۲ بر چهار گوشه رخت خود که خود را به آن می‌پوشانی، حتی تا پشت دهم، احدي ازیشان هرگز داخل جماعت خداوند رشته‌ها بساز. ۱۳ اگر کسی برای خود زنی گیرد و چون بدو درآید، نشود. ۴ زیرواوقتی که شما از مصر بیرون آمدید، شما را در راه به او مکروه دارد. ۱۴ و اسیاب حرف بدونیست داده، از او اسم نان و آب استقبال نکردند، و از این جهت که بلعام بن بعور بد شهرت دهد و گوید این زن را گرفتم و چون به او نزدیکی را از فنور ارام نهرين اجیر کردند تا تو را لعنت کند. ۵ لیکن نمودم، او را باکره نیافاتم، ۱۵ آنگاه پدر يا مادر آن دختر علامت یهوه خدایت نخواست بلعام را بشنود، پس یهوه خدایت لعنت بکارت دختر برداشته، نزد مشایخ شهر نزد روازه بیاورند. ۱۶ و پدر را به جهت تو، به برکت تبدیل نمود، چونکه یهوه خدایت تو دختر به مشایخ بگوید: «دختر خود را به این مرد به زنی داده‌ام، و را دوست می‌داشت. ۶ ابد در تمامی عمرت جویای خیریت از اوکراحت دارد، ۱۷ و اینک اسیاب حرف بدو نسبت داده، و سعادت ایشان مباش. ۷ ادومی را دشمن مدار چونکه برادر می‌گوید دختر تو را باکره نیافتم، و علامت بکارت دختر من این توسط، ومصری را دشمن مدار چونکه در زمین وی غریب بودی. است». ۸ پس جامه را پیش مشایخ شهر بگسترانند. ۱۸ پس مشایخ ۸ اولادی که از ایشان زاییده شوند دریشت سوم داخل جماعت آن شهر آن مرد را گرفته، تنبیه کنند. ۱۹ و او را صد مقابل نقره خداوند شوند. ۲۰ چون در اردو به مقابله دشمنانت بیرون روی جریمه نموده، به پدر دختر بدنه چونکه برایکه اسرائیل بدنامی خویشتن را از هر چیز بد نگاه دار. ۱۰ اگر در میان شما کسی آورده است. و او زن وی خواهد بود و در تمامی عمرش نمی‌تواند باشد که از اختلام شب نجس شود، از اردو بیرون رود و داخل او را کند. ۲۰ لیکن اگر این سخن راست باشد، و علامت اردونشود. ۱۱ چون شب نزدیک شود با آب غسل کند، و چون بکارت آن دختر پیدا نشود، ۲۱ آنگاه دختر را نزد رخانه پدرش آفتاب غروب کند، داخل اردو شود. ۱۲ و تو را مکانی بیرون از بیرون آورند، و اهل شهرش او را با سنگ سنگسار نمایند تا بمیرد، اردو باشد تا به آنجاییرون روی. ۱۳ و در میان اسیاب تو میخی چونکه در خانه پدر خود زنا کرده، در اسرائیل قباحتی نموده است، باشد، و چون بیرون می‌نشینی با آن بکن و برگشته، فضله خود را پس بدی را از میان خود دور کرده‌ای. ۲۲ اگر مردی یافت شود از آن بیوشان. ۱۴ زیرا که یهوه خدایت در میان اردوی تو می‌خرامد

تا تو را رهایی داده، دشمنان را به تو تسلیم نماید، پس اردوی موافق آنچه به ایشان امر فرمودم، هوشیار باشید که عمل نمایید.

تومقدس باشد، مبادا چیز پلید را در میان تو دیده، انتو روگرداند. ۹ بیادور که بیوه خدایت در راه با مریم چه کرد، وقتی که شما ۱۵ غلامی را که از آقای خود نزد تو بگزید به آقایش مسپار. ۱۶ با از مصر بیرون آمدید. ۱۰ چون به همسایه خود هر قرض تو در میان تو در مکانی که برگزینند در یکی از شهرهای تو دهی، برای گرفتن گرو به خانه اش داخل مشو. ۱۱ بلکه بیرون که به نظرش پسند آید، ساکن شود. ۱۷ از بایست تا شخصی که به او قرض می دهی گرو را نزد تو بیرون دختران اسرائیل فاحشه ای نباشد و از پسران اسرائیل لواطی نباشد. آورد. ۱۲ و اگر مرد فقیر باشد در گرو او مخواب. ۱۳ البته به وقت ۱۸ اجرت فاحشه و قیمت سگ را برای هیچ نذری به خانه بیوه غروب آفتاب، گرو را به او پس بده، تا در رخت خود بخوايد و خدایت میباور، زیرا که این هر دو نزد بیوه خدایت مکروه است. تورا برکت دهد و به حضور بیوه خدایت، عدالت شمرده خواهد ۱۹ برادر خود را به سود قرض مده نه به سودنقره و نه به سود آذوقه شد. ۱۴ بر مزدوری که فقیر و مسکین باشد، خواه ازبرادران و نه به سود هر چیزی که به سود داده می شود. ۲۰ غریب را خواه از غربیانی که در زمینت دراندرن دروازه های تو باشند ظلم می توانی به سود قرض بدھی، اما برادر خود را به سود قرض مده منما. ۱۵ در همان روز مددش را بده، و آفتاب بر آن غروب نکند، تایهوه خدایت در زمینی که برای تصرفش داخل آن می شوی تو را چونکه او فقیر است و دل خود را به آن بسته است، مبادا بر به هرچه دستت را بر آن درازمی کنی، برکت دهد. ۲۱ چون نذری تو نزد خداوند فریاد برآورد و برای تو گناه باشد. ۱۶ پدران به برای بیوه خدایت می کنی دروغای آن تاخیر منما، زیرا که بیوه عوض پسران کشته نشوند، و نه پسران به عوض پدران خود کشته خدایت البته آن را از تو مطالبه خواهد نمود، و برای تو گناه خواهد شوند. هر کس برای گناه خود کشته شود. ۱۷ داوری غریب و ۲۲ اما اگر از نذر کردن ابا نمایی، تو راگاه نخواهد بود. یتیم را منحرف مساز، و جامه بیوه را به گرو مگیر. ۱۸ و بیاد آنچه را که از دهانت بیرون آید، هوشیار باش که بجا آوری، آور که در مصرغلام بودی و بیوه، خدایت، تو را از آنچا فدیه موافق آنچه برای بیوه خدایت از اراده خود نذر کرده ای و به زبان داد. بنابراین من تو را امر می فرمایم که این کار رامعمول داری. خود گفته ای. ۲۴ چون به تاکستان همسایه خود درآیی، ازانگور، ۱۹ چون محصول خود را در مزرعه خویش درو کنی، و در مزرعه، هرچه می خواهی به سیری بخور، اما درظرف خود هیچ مگذار. باقه ای فراموش کنی، برای برداشت آن بر مگرد؛ برای غریب و یتیم ۲۵ چون به کشتزار همسایه خود داخل شوی، خوشها را بدست و بیوه زن باشد تا بیوه خدایت تو را در همه کارهای دستت برکت خود بچین، اما داس بر کشت همسایه خود مگذار. ۲۰ چون زیتون خود را بتکانی باردیگر ساخته ها را متکان؛

برای غریب و یتیم و بیوه باشد. ۲۱ چون انگور تاکستان خود را ۲۴ چون کسی زنی گرفته، به نکاح خود درآورد، اگر در نظر بچینی باردیگر آن را مچین، برای غریب و یتیم و بیوه باشد. ۲۲ او پسند نماید از این که چیزی ناشایسته در او بیابد آنگاه طلاق بیاد آور که در زمین مصر غلام بودی. بنابراین تو را امر می فرمایم نامه ای نوشته، بدستش دهد، و او را از خانه اش رها کنند. ۲ و که این کار را معمول داری.

از خانه او روانه شده، برود و زن دیگری شود. ۳ و اگر شوهر دیگر نیز او را مکروه دارد و طلاق نامه ای نوشته، بدستش بدده و ۲۵ اگر در میان مردم م RAFعه ای باشد و به محکمه آیند و در او را از خانه اش رها کنند، یا اگر شوهری دیگر که او را به زنی ایشان داوری نمایند، آنگاه عادل را عادل شمارند، و شریک گرفت، بمیرد، ۴ شوهر اول که او را هر کرده بود، نمی تواند راملزم سازند. ۲ و اگر شریک مستوجب تازیانه باشد آنگاه داور، او را دوباره او را به نکاح خود درآورد. بعد از آن نایاپک شده است، بخواهاند و حکم دهد تا او را موافق شرارتی به حضور خود به زیرا که این به نظر خداوند مکروه است. پس بر زمینی که بیوه، شماره بزنند. ۳ چهل تازیانه او را بزند و زیاد نکند، مبادا اگر خدایت، تو را به ملکیت می دهد، گناه میاور. ۵ چون کسی زن از این زیاده کرده، تازیانه با هم ساکن باشند و یکی از آنها بی اولاد بمیرد، پس زن نشود، تا یک سال درخانه خود آزاد بماند، و زنی را که گرفته برادران با هم ساکن باشند و یکی از آنها بی اولاد بمیرد، پس زن است، مسحور سازد. ۶ هیچکس آسیا یا سنگ بالایی آن را به آن متوفی، خارج به شخص بیگانه داده نشود، بلکه برادر شوهرش گرونوگرید، زیرا که جان را به گرو گرفته است. ۷ اگر کسی یافت به او درآمده، او را برای خود به زنی بگیرد، و حق برادر شوهری را شود که یکی از برادران خود را بزدیده، بر او ظلم با او بجا آورد. ۸ و نخست زاده ای که بزاید به اسم برادر متوفی کند یا بفروشد، آن دزد کشته شود، پس بدی را از میان خود دور اووارث گردد، تا اسمش از اسرائیل محو نشود. ۷ و اگر آن مرد به کرده ای. ۸ دریاره بلای برص هوشیار باش که به هرآنچه لاویان گرفتن زن برادرش راضی نشود، آنگاه زن برادرش به دروازه نزد کهنه شما را تعليم دهنده به دقت توجه نموده، عمل نمایید، و مشایخ برود و گویید: «برادر شوهر من از بريا داشتن اسم برادر خود

در اسرائیل انکار می‌کند، و از بجا آوردن حق برادر شوهری با الان اینک نویر حاصل زمینی را که توای خداوند به من دادی، من ابا می‌نمایید.» ۸ پس مشایخ شهرش او را طلبیده، با وی آورده‌ام.» پس آن را به حضور یهوه خدای خود بگذار، و به حضور گفتگو کنند، و اگر اصرار کرده، بگویید نمی‌خواهم او را بگیرم، یهوه، خدایت، عبادت نما. ۱۱ و تو با لاوی و غربی که در میان آنگاه زن برادرش نزد وی آمده، به حضور مشایخ کفش او را از تو باشد از تمامی نیکوبی که یهوه، خدایت، به تو و به خاندانست پاشی بکند، و به رویش آب دهن اندازد، و در جواب گوید: «با بخشیده است، شادی خواهی نمود. ۱۲ و در سال سوم که سال کسی که خانه برادر خود را بنا نکند، چنین کرده شود.» ۱۰ و نام عشر است، چون از گرفتن تمامی عشر محصول خود فارغ شدی، او در اسرائیل، خانه کفش کنده خوانده شود. ۱۱ و اگر دو آن را به لاوی و غربی و یتیم و بیوهزن بده، تا دراندرون دروازه شخص با یکدیگر ممتازه نماید، و زن یکی پیش آید تا شوهر خود های تو بخورند و سیر شوند. ۱۳ و به حضور یهوه خدایت بگو: را از دست زنده‌اش رها کنید و دست خود را دراز کرده، عورت او «موقوفات را از خانه خود بیرون کردم، و آنها را نیز به لاوی و را بگیرد، ۱۴ پس دست است او را قطع کن. چشم تو بر او ترحم غریب و یتیم و بیوهزن، موافق تمامی اوامری که به من امرفومدی، نکند. ۱۳ در کیسه تو وزنه های مختلف، بزرگ و کوچک نباشد. دادم، و از اوامر تو تجاوز ننموده، فراموش نکردم. ۱۴ در ماتم در خانه تو کیلهای مختلف، بزرگ و کوچک، نباشد. ۱۵ تو خود از آنها نخوردم و در نجاستی از آنها صرف ننمودم، و برای را وزن صحیح و راست باشد و تو را کیل صحیح و راست باشد، اموات از آنها ندادم، بلکه به قول یهوه، خدایم، گوش داده، موافق تاعمرت در زمینی که یهوه، خدایت، به تومی دهد دراز شود. هرآنچه به من امر فرمودی، رفتارنمودم. ۱۵ از مسکن مقدس خود زیرا هرکه این کار کنید یعنی هرکه بی انصافی نماید، نزد یهوه از آسمان بینگر، و قوم خود اسرائیل و زمینی را که به ما دادی خدایت مکروه است. ۱۷ یاد آور آتجه عمالیق وقت بیرون آمدنت چنانکه برای پدران ما قسم خوردي، زمینی که به شیر و شهد از مصر در راه به تو نمودند. ۱۸ که چگونه تو رادر راه، مقابله جاری است، بركت بدء.» ۱۶ امروز یهوه، خدایت، تو را امر کرده، همه وamanدگان را در عقب تو از مخرب قطع نمودند، در می‌فرماید که این فرایض و احکام را بجا آوری، پس آنها رایه تمامی حالی که توضعیف و وامانده بودی و از خدا نرسیدند. ۱۹ پس دل و تمامی جان خود نگاه داشته، بجاوار. ۱۷ امروز به یهوه اقرار چون یهوه خدایت تو را در زمینی که یهوه، خدایت، تو را برای نمودی که خدای توست، و اینکه به طرقهای او سلوک خواهی تصریف نصیب می‌دهد، از جمیع دشمنات آرامی بخشید، آنگاه نمود، فرایض و اوامر و احکام او را نگاه داشته، آواز او را خواهی ذکر عمالیق را از زیر آسمان محو ساز و فراموش مکن.

۱۸ و خداوند امروز به تواقرار کرده است که تو قوم خاص او هستی، چنانکه به تو وعده داده است، و تا تمامی اوامر اورا نگاه و چون به زمینی که یهوه خدایت تو را نصیب می‌دهد ۲۶ داری. ۱۹ و تا تو را در ستایش و نام و اکرام از جمیع امتهای که داخل شدی، و در آن تصرف نموده، ساکن گردیدی، ۲ آنگاه نویر تمامی حاصل زمین را که از زمینی که یهوه خدایت به تومی باشی، چنانکه وعده داده است. دهد، جمع کرده باشی بگیر، و آن را در سبدگذاشته، به مکانی که یهوه خدایت برگزیند تا نام خود را در آن ساکن گرداند، برو. ۲۷ و موسی و مشایخ اسرائیل، قوم را امرفومده، گفتند: ۳ و نزد کاهنی که در آن روزها باشد رفته، وی را بگو: «امروز برای «تمامی اوامری را که من امروز به شما امر می‌فرمایم، نگاه دارد. ۴ یهوه خدایت اقرار می‌کنم که به زمینی که خداوندبرای پدران ما ۲ و درروزی که از اردن به زمینی که یهوه، خدایت، به تومی دهد قسم خورد که به ما بدهد، داخل شده‌ام.» ۴ و کاهن سید را از عبور کنید، برای خود سنگهای بزرگ برپا کرده، آنها را با گچ دستت گرفته، پیش مذبح یهوه خدایت بگذارد. ۵ پس تو به بمال. ۳ و بر آنها تمامی کلمات این شریعت را بنویس، هنگامی حضور یهوه خدای خود اقرار کرده، بگو: «پدر من ارامی آواره بود، که عبور نمایی تابه زمینی که یهوه، خدایت، به تو می‌دهد، داخل آنجا امتی بزرگ و عظیم و کثیر شد. ۶ و مصریان با ما بدرفتاری پدرانت به تو وعده داده است. ۴ و چون از اردن عبور نمودی این نموده، ما را ذلیل ساختند، و بندگی سخت بر مانهادند. ۷ و سنگها را که امروز به شما امر می‌فرمایم در کوه عیبال برپا کرده، آنها چون نزد یهوه، خدای پدران خود، فریاد برآورده، خداوند آواز را گچ بمال. ۵ و در آنجا مذبحی برای یهوه خدایت بنا کن، و ما را شنید و مشقت و محبت و تنگی ما را دید. ۸ و خداوند مذبح از سنگها باشد و آلت آهینی بر آنها بکار میر. ۶ مذبح یهوه مارا از مصر بدست قوی و بازوی افراشته و خوف عظیم، و با خدای خودرا از سنگهای ناتراشیده بنا کن، و قربانی های سوختنی آیات و معجزات بیرون آورد. ۹ و ما رایه این مکان درآورده، این برای یهوه خدایت، بر آن بگذران. ۷ و ذبایح سلامتی ذبح کرده، زمین را زمینی که به شیر و شهد جاری است به ما بخشید. ۱۰ و در آنجا بخور و به حضور یهوه خدایت شادی نما. ۸ و تمامی

کلمات این شریعت را بر آن به خط روشن بنویس.» ۹ پس موسی گریخت. ۸ خداوند در انبارهای تو و به هرچه دست خود را به آن و لاویان کهنه تمامی اسرائیل را خطاب کرده، گفتند: «ای دراز می کنی بر تپیرک خواهد فرمود، و تو را در زمینی که بیهوده اسرائیل خاموش باش و بشنو. امروز قوم بیهوده خدایت شدی. خدایت به تو می دهد، مبارک خواهد ساخت.» ۱۰ و اگر اوامر بیهوده ۱۱ پس آواز بیهوده خدایت را بشنو و امر و فرایض او را که من امروز خدای خود را نگاهداری، و در طرقهای او سلوک نمایی، خداوند به تو امر می فرمایم، بچار.» ۱۲ «چون از اردن عبور کردید، تو را برای خود قوم مقدس خواهد گردانید، چنانکه برای تو قسم اینان یعنی شمعون و لاوی و بیهودا و یسکار و یوسف و بنیامین خورده است.» ۱۰ و جمیع امتهای زمین خواهند دید که نام خداوند بر کوه چریم خدایت را بیستند تا قوم را برکت دهند. ۱۳ و اینان یعنی بر تو خوانده شده است، و از تو خواهد ترسید. ۱۱ و خداوند تو را رویین و جاد و اشیر وزبیلون و دان و نفتالی بر کوه عیبال بایستند در میوه بطنی و شمره بهایمت و محصول زمینیت، در زمینی که تانفین کنند. ۱۴ و لاویان جمیع مردان اسرائیل را به آواز بلند خداوند برای پدرارت قسم خورد که به تو پدهد، به نیکوی خواهد خطاب کرده، گویند: ۱۵ «ملعون باد کسی که صورت تراشیده افزود.» ۱۶ و خداوند خزینه نیکوی خود، یعنی آسمان را برای تو یاریخته شده از صنعت دست کارگر که نزد خداوند مکروه است، خواهد گشود، تا باران زمین تو را در موسمش بیاراند، و تو را بسازد، و مخفی نگاه دارد.» و تمامی قوم در جواب بگویند: در جمیع اعمال دست مبارک سازد، و به امتهای بسیار قرض آمین! ۱۶ «ملعون باد کسی که با پدر و مادر خود به خفت خواهی داد، و تو قرض نخواهی گرفت.» ۱۳ و خداوند تو را سر رفشار نماید.» و تمامی قوم بگویند: «آمین!» ۱۷ «ملعون باد خواهد ساخت نه دم، و بلند خواهی بود فقط نه پست، اگر کسی که حد همسایه خود را تغییر دهد.» و تمامی قوم بگویند: اولمر بیهوده خدای خود را که من امروز به تو امرمی بشنوی، و آمین! ۱۸ «ملعون باد کسی که نایبنا را از راه منحرف سازد.» و آنها را نگاه داشته، بچاروی. ۱۴ و از همه سخنانی که من امروز تمامی قوم بگویند: «آمین!» ۱۹ «ملعون باد کسی که داوری غریب به تو امرمی کنم به طرف راست یا چپ میل نکنی، تا خدایان غیر و یتیم و بیوه را منحرف سازد.» و تمامی قوم بگویند: «آمین!» را پیروی نموده، آنها را عبادت کنی. ۱۵ «و اما اگر آواز بیوه پدر خود را کشف نموده است.» و تمامی قوم بگویند: «آمین!» من امروز به تو امر می فرمایم بجا آوری، آنگاه جمیع این لعنتها به ۲۱ «ملعون باد کسی که با هر قسم بهایمی بخواهد.» و تمامی قوم تو خواهد رسید، و تو را خواهد دریافت. ۱۶ در شهر ملعون، و در بگویند: «آمین!» ۲۲ «ملعون باد کسی که با خواهر خویش چه صحراء ملعون خواهی بود. ۱۷ سبد و ظرف خمیر تو ملعون خواهد دختر پدر و چه دختر مادر خویش بخواهد.» و تمامی قوم تو خواهد رسید، ۱۸ میوه بطن تو و میوه زمین تو و بجهه های گاو و بره های آمین! ۲۳ «ملعون باد کسی که با مادر زن خود بخواهد.» و تمامی گله تو ملعون خواهد بود. ۱۹ وقت درآمدن ملعون، و وقت بیرون قوم بگویند: «آمین!» ۲۴ «ملعون باد کسی که همسایه خود را رفتنت ملعون خواهی بود. ۲۰ و به هرچه دست خود را برای عمل در پنهانی بزند.» و تمامی قوم بگویند: «آمین!» ۲۵ «ملعون باد نمودن دراز می کنی خداوند بر تعلنت و اضطراب و سرزنش خواهد کسی که رشوه گیرد تا خون بی گناهی ریخته شود.» و تمامی قوم فرستاد تا به زودی هلاک و نابود شوی، بهسب بدی کارهایت که بگویند: «آمین!» ۲۶ «ملعون باد کسی که کلمات این شریعت به آنها مرا ترک کرده ای.» ۲۱ خداوند بیوان را بر تو ملصق خواهد رالثات ننماید تا آنها را بجا نیارود.» و تمامی قوم بگویند: «آمین!» ساخت، تا تو را از زمینی که برای تصرفش به آن داخل می شوی، هلاک سازد. ۲۲ و خداوند تو را با سل و تب والتهاب و حرارت ۲۸ «و اگر آواز بیوه خدای خود را به دقت بشنوی تا هوشیار شمشیر و باد سوم و برقان خواهد زد، و تو را تعاقب خواهند نمود شده، تمامی اواز اورا که من امروز به تو امر می فرمایم بجا آوری، تا هلاک شوی. ۲۳ و فلک تو که بالای سر تو است مس خواهد آنگاه بیوه خدایت تو را بر جمیع امتهای جهان بلند خواهد شد، و زمینی که زیر تو است آهن. ۲۴ و خداوند باران زمینت را گردانید. ۲ و تمامی این برکتها به تو خواهد رسید و تو را خواهد گرد و غبار خواهد ساخت، که از آسمان بر تو نازل شود تا هلاک دریافت، اگر آواز بیوه خدای خود را بشنوی. ۳ در شهر، مبارک شوی. ۲۵ «و خداوند تو را پیش روی دشمنات منهدم خواهد و در صحراء، مبارک خواهی بود. ۴ میوه بطن تو و میوه زمین تو و ساخت. از یک راه بر ایشان بیرون خواهی رفت، و از هفت راه از میوه بهایمت و بجهه های گاو و بره های گله تو مبارک خواهد بود. حضور ایشان خواهی گریخت، و در تمامی معالک جهان به ۵ سبد و ظرف خمیر تو مبارک خواهد بود. ۶ وقت درآمدن تلاطم خواهی افداد. ۶ و بدن شما برای همه پرندگان هوا و مبارک، وقت بیرون رفتنت مبارک خواهی بود. ۷ «و خداوند بهایم زمین خوارک خواهد بود، و هیچ کس آنها را دور نخواهد کرد. دشمنان را که با تو مقاومت نمایند، از حضور تو منهزم خواهد ۲۷ خداوند تو را به دنبال مصر و خراج و جرب و خارشی که توازن ساخت، از یک راه بر تو خواهند آمد، و از هفت راه پیش تو خواهند

آن شفا نتوانی یافت، مبتلا خواهد ساخت. ۲۸ خداوند تو را به خواهد فرستاد در گرسنگی و تشنگی و برهنگی و احتیاج همه‌چیز دیوانگی و نایشانی و پریشانی دل مبتلا خواهد ساخت. ۲۹ و در خدمت خواهی نمود، و بیو آهنین بر گردند خواهد گذاشت تا وقت ظهر مثل کوری که در تاریکی لمس نماید کورانه راه خواهی تورا هلاک سازد. ۴۰ و خداوند از دور، یعنی از اقصای زمین، رفت، و در راههای خود کامیاب نخواهی شد، بلکه در تمامی امیتی را که مثل عقاب می‌پرد بر تو خواهد آورد، امیتی که زبانش را روزهایت مظلوم و غارت شده خواهی بود، و نجات‌دهنده‌ای نخواهد نخواهی فهمید. ۵۰ امیتی مهیب صورت که طرف پیران را نگاه بود. ۳۰ زنی را نامزد خواهی کرد و دیگری با او خواهد خواهد بود. ندارد و بر جوانان ترحم ننماید. ۵۱ و نتایج بهایم و محصول خانه‌ای بنا خواهی کرد و در آن ساکن نخواهی شد. تاکستانی زمینت را بخورد تا هلاک شوی. ویرای تو نیز غله و شیره و روغن و غرس خواهی نمود و میوه‌اش را نخواهی خورد. ۳۱ گاوت در نظرت بچه‌های گاو و برههای گوسفند را باقی نگذارد تا تو را هلاک کشته شود و از آن نخواهی خورد. الاغت پیش روی تو به غارت سازد. ۵۲ و تو را در تمامی دروازه‌هایت محاصره کند تا دیواره برده شود و باز به دست تو نخواهند آمد. گوسفند تو به دشمنت داده های بلند و حصین که بر آنها توکل داری در تمامی زمینت نمهدم می‌شود و برای تو ره‌آکننده‌ای نخواهد بود. ۳۲ پسران و دختران شود، و تو را در تمامی دروازه‌هایت، در تمامی زمینتی که یهوه به امت دیگرداده می‌شوند، و چشمانت نگرسته از آزوی ایشان خدایت به تو می‌دهد، محاصره خواهد نمود. ۵۳ و میوه بطن تمامی روز کاهیده خواهد شد، و در دست تو هیچ قوه‌ای نخواهد خود، یعنی گوشتش پسران و دختران را که یهوه خدایت به تو بود. ۳۴ میوه زمینت و مشقت تو را امیتی که نشناخته‌ای، خواهند می‌دهد در محاصره و تنگی که دشمنانت تو را به آن زیون خواهند خورد، و همیشه فقط مظلوم و کوفنه شده خواهی بود. ۳۴ به ساخت، خواهی خورد. ۵۴ مردی که در میان شما نم و بسیار حدی که از چیزهایی که چشمت می‌بیند، دیوانه خواهی شد. متنعم است، چشمش بزیرادر خود و زن هم آغوش خویش و بقیه ۳۵ خداوند زانوها و ساقها واز کف پا تا فرق سر تو را به دنبال بد فرزندانش که باقی می‌مانند بد خواهد بود. ۵۵ به حدی که به که از آن شفاقتانی یافت، مبتلا خواهد ساخت. ۳۶ خداوند تو را وحدی از ایشان از گوشش پسران خودکه می‌خورد نخواهد داد زیرا پادشاهی را که بر خود نصب می‌نمایی، بسوی امیتی که تو و که در محاصره و تنگی که دشمنانت تو را در تمامی دروازه‌هایت پدرانست نشناخته‌اید، خواهد برد، و در آنجا خدایان غیر را از چوب به آن زیون سازند، چیزی برای او باقی نخواهد ماند. ۵۶ و زنی که و سنگ عبادت خواهی کرد. ۳۷ و در میان تمامی امتهایی که در میان شما نازک و متنعم است که به سبب تنعم و نازکی خود خداوند شما را به آنجا خواهد برد، عبرت و مثل و سخیره خواهی جرات نمی‌کرد که کف پای خود را به زمین بگذارد، چشم او بر شد. ۳۸ «تخم بسیار به مزرعه خواهی برد، و اندکی جمع خواهی شوهرهم آغوش خود و پسر و دخترخویش بد خواهد بود. ۵۷ و بر کرد چونکه ملخ آن را خواهد خورد. ۳۹ تاکستانه‌ای غرس نموده، مشیمه‌ای که از میان پایهای او در آید و بر اولادی که بزاید زیرا که خدمت آنها را خواهی کرد، اما شراب را نخواهی نوشید و انگوررا آنها را به سبب احتیاج همه‌چیز در محاصره و تنگی که دشمنانت خواهی چید، زیرا کرم آن را خواهد خورد.» ۴۰ تو را در تمامی دروازه‌هایت به آن تو را زیون سازنده پهانی خواهد خورد.» حدودت درختان زیتون تو نارس ریخته خواهد شد. ۴۱ پسران و کتاب مکتوب است، هوشیارنشوی و از این نام مجید و مهیب، دختران خواهی آورد، لیکن ازان تو نخواهند بود، چونکه به اسیری یعنی یهوه، خدایت، نترسی، آنگاه خداوند بلایای تو و بلایای خواهد درفت. ۴۲ تمامی درختان و محصول زمینت رامالخ به اولاد تو را عجیب خواهد ساخت، یعنی بلایای عظیم و مزم و تصرف خواهد آورد. ۴۳ غریبی که در میان تو است بر تو به نهایت مرضهای سخت و مژمن. ۴۰ و تمامی بیماریهای مصر را که از رفیع و برافاشته خواهد شد، و تو به نهایت پست و متزل خواهی آنهمی ترسیدی بر تو باز خواهد آورد و به تو خواهد چسبید. ۶۱ و گردید. ۴۴ او به تو قرض خواهد داد و تو به او قرض خواهی داد، نیز همه مرضها و همه بلایایی که در طومار این شریعت مکتوب او سر خواهد بود و تو دم خواهی بود. ۴۵ «و جمیع این لعنتها به نیست آنها را خداوندیر تو مستولی خواهد گردانید تا هلاک شوی. تو خواهد رسید، و تو را تعاقب نموده، خواهد دریافت تا هلاک ۶۲ و گوهره قلیل خواهید ماند، برعکس آن که مثل ستارگان آسمان شوی، از این جهت که قول یهوه خدایت را گوش ندادی تا اواخر کثیر بودید، زیرا که آواز یهوه خدای خود را نشینید. ۶۳ و واقع و فرایضی را که به تو امر فرموده بود، نگاه داری. ۴۶ و تو را و می‌شودچنانکه خداوند بر شما شادی نمود تا به شما حسان کرده، ذرتی تو را تا به ابدایت و شگفت خواهد بود. ۴۷ «از این جهت شما را بیزاید همچنین خداوند بر شما شادی خواهد نمود تا شما را که یهوه خدای خود را به شادمانی و خوشی دل برای فراوانی هلاک و نابود گرداند، و ریشه شما از زمینی که برای تصرفش در همه‌چیز عبادت ننمودی. ۴۸ پس دشمنانت را که خداوندیر تو آن داخل می‌شوید کنده خواهد شد. ۶۴ و خداوند تو را در میان

جمعیت امتهای از کران زمین تاکران دیگر پراکنده سازد و در آنجا مصر سکونت داشتیم، و چگونه از میان امتهایی که عبور نمودید، خدايان غیر را از چوب و سنگ که تو و پدرانت نشناختهاید، گذشیم.^{۱۷} ورجاسات و بنهای ایشان را از چوب و سنگ و نقره عبادت خواهی کرد.^{۱۸} و در میان این امتهای استراحت نخواهی و طلا که در میان ایشان بود، دیدید.^{۱۹} تا درمیان شما مرد یافت و برای کف پایت آرامی نخواهد بود، و در آنجا یهوه تو را یا زن یا قبیله یا سبطی نیاشد که دلش امروز از یهوه خدای ما دل لزان و کاهیدگی چشم و پژمرگی جان خواهدداد.^{۲۰} و منحرف گشته، برودو خدايان این طوایف را عبادت نماید، مبادا جان تو پیش رویت معلق خواهد بود، و شب و روز ترسناک شده، درمیان شما ریشه‌ای باشد که حضول و افسنتین بازارود.^{۲۱} به جان خود اطمینان نخواهی داشت.^{۲۲} بامدادان خواهی گفت: مبادا چون سخنان این لعنت را بشنو دردلش خویشتن را برکت کاش که شام می‌بود، و شامگاهان خواهی گفت: کاش که صبح داده، گوید: هرچند درستخنی دل خود سلوک می‌نمایم تا سیراب و می‌بود، بهسیب ترس دلت که به آن خواهی ترسید، و بهسیب تشنیه را با هم هلاک سازم، مرا سلامتی خواهد بود.^{۲۳} خداوند رویت چشمت که خواهی دید.^{۲۴} و خداوند تو را در کشیتها او را نخواهد آمزید، بلکه در آن وقت خشم و غیرت خداوند ازراهی که به تو گفتم آن را دیگر نخواهی دید به مصر باز خواهد بر آن شخص دودافشان خواهد شد، و تمامی لعنتی که در این آورد، و خود را در آنجا به دشمنان خویش برای غلامی و کنیزی کتاب مکتوب است، بر آن کس نازل خواهد شد، و خداوند نام خواهید فروخت و مشتری نخواهد بود.^{۲۵}

۲۶ جمیع اساطیر اسرائیل برای بدی جدا خواهد ساخت، مواقف جمیع این است کلمات عهدی که خداوند در زمین مواب به لعنتی‌های عهدی که در این طومار شریعت مکتوب است.^{۲۶} و موسی امر فرمود که بابنی اسرائیل بینند، سوای آن عهد که با ایشان طبقه آینده یعنی فرزندان پرخاست، در حرب بسته بود.^{۲۷} و موسی تمامی اسرائیل را خطاب کرده، به غربیانی که از زمین دور می‌آیند، خواهند گفت: هنگامی که ایشان گفت: «هرآچه خداوند در زمین مصر بافرعون و جمیع بلایای این زمین و بیماریهایی که خداوند به آن می‌رساند بینند. بندگانش و تمامی زمینش عمل نمود، شما دیده‌اید.^{۲۸} تجربه^{۲۹} و تمامی زمین آن را که کربت و شوره و آتش شده، نه کاشته های عظیم که چشمان تو دید و آیات و آن معجزات عظیم. می‌شود و نه حاصل می‌روید و هیچ علف در آن نمو نمی‌کندو^{۳۰} اما خداوند دلی را که بدانید و چشمانی را که بینید و گوشها را مغلل انقلاب سدوم و عمروه و ادمه صبوئم که خداوند در غضب و که بشنوید تا امروز به شما نداده است.^{۳۱} و شما را چهل سال در خشم خود آنها را واگنون ساخت، گشته است.^{۳۲} پس جمیع بیان رهبری نمودم که لیاس شما مندرس نگردید، و کفشهای درپای امتهای خواهند گفت: چرا خداوند با این زمین چنین کرده است شما پاره نشد.^{۳۳} نان نخورد و شراب و مسکرت نتوشیده‌اید، تا وشدت این خشم عظیم از چه سبب است?^{۳۴} آنگاه خواهند بدانید که من یهوه خدای شما هستم.^{۳۵} و چون به اینجا رسیدید، گفت: از این جهت که عهد یهوه خدای پدران خود را که به سیحون، ملک حشیون، و عوج، ملک باشان، به مقابله شما برای وقت بیرون آوردن ایشان از زمین مصر با ایشان بسته بود، ترک جنگ بیرون آمدند و آنها را مغلوب ساختیم.^{۳۶} و زمین ایشان کردند.^{۳۷} و رفته، خدايان غیر را عبادت نموده، به آنها سجده را چرفته، به روی بیان وحدایان و نصف سبط منسی به ملکت کردند، خدايانی را که نشانخته بودند و قسمت ایشان نساخته بود.^{۳۸} دادیم.^{۳۹} پس کلمات این عهد را نگاه داشته، بجا آورید تا در^{۴۰} پس خشم خداوندیر این زمین افروخته شده، تمامی لعنت را که هرچه کنید کامیاب شوید.^{۴۱} امروز جمیع شما به حضور یهوه، در این کتاب مکتوب است، بر آن آورد.^{۴۲} و خداوندریشه ایشان خدای خود حاضرید، یعنی روسای شما و اساطیر شما و مشایخ را به غصب و خشم و غرض عظیم، از زمین ایشان کند و به زمین شما و سورون شما و جمیع مردان اسرائیل.^{۴۳} و اطفال و زنان دیگر انداخت، چنانکه امروز شده است.^{۴۴} چیزهای مخفی از شما و غربی که درمیان اردوی شمامات از هیزم شکنان تا آب آن یهوه خدای ماست و اما چیزهای مکشف تا به ابد از آن ما و کشان شما.^{۴۵} تا در عهد یهوه خدایت و سوگند او که یهوه فرزندان ما است، تا جمیع کلمات این شریعت را به عمل آوریم.^{۴۶} خدایت امروز با تو استوار می‌سازد، داخل شوی.^{۴۷} تا تو را

امروز برای خود قویی برقراردارد، او خدای تو باشد چنانکه به تو^{۴۸} و چون جمیع این چیزها، یعنی برکت و لعنتی که پیش گفته است، و چنانکه برای پدرانت، ابراهیم و اسحاق ویقوب، روی تو گذاشتم بر تعارض شود، و آنها را در میان جمیع امتهای قسم خورده است.^{۴۹} و من این عهد و این قسم را با شما که یهوه، خدایت، تو را به آنجا خواهد راند، بیادآوری.^{۵۰} و تنها استوار نمی‌نمایم.^{۵۱} بلکه با آنانی که امروز با ما به حضور تو با فرزندات با تمامی دل و تمامی جان خود به سوی یهوه خدای ما در اینجا حاضرند، و هم با آنانی که امروز با ما خدایت بازگشت نموده، قول او را موافق هرآچه که من امروز به تو در اینجا حاضر نیستند.^{۵۲} نیز این شما می‌دانید که چگونه در زمین امری فرمایم، اطاعت نمایی.^{۵۳} آنگاه یهوه خدایت اسریل تو

را برگردانیده، بر تو ترجم خواهد کرد، و رجوع کرده، تو را از خداوند برای پدرانت، ابراهیم و اسحاق و یعقوب، قسم خورد که میان جمیع امنتی که یهوده، خدایت، تو را به آنجا پراکنده کرده آن را به ایشان بدهد، ساکن شوی.

است، جمع خواهد نمود. ۴ اگر آوارگی تو تا کران آسمان بشود،
یهوده، خدایت، تو را از آنجا جمع خواهد کرد و تو را از آنجا ۳۱ و موسی رفته، این سختان را به تمامی اسرائیل بیان کرد، خواهد آورد. ۵ و یهوده، خدایت، تو را به زمینی که پدرانت مالک ۲ و به ایشان گفت: «من امروز صد و بیست ساله هستم و دیگر آن بودند خواهد آورد، و مالک آن خواهی شد، و برتو احسان طاقت خروج و دخول ندارم، و خداوند به من گفته است که از نموده، تو را بیشتر از پدرانت خواهدافزود. ۶ و یهوده خدایت این اردن عبور خواهی کرد. ۷ یهوده خدایت تو، خود به حضور تو دل تو و دل ذریت تو رامخون خواهد ساخت تا یهوده خدایت را عبور خواهد کرد، و او این امها را از حضور تو هلاک خواهد به تمامی دل و تمامی جان خود دوست داشته، زنده بمانی. ساخت، تا آنها را به تصرف آوری، و بوش نیز پیش روی تبعیور ۷ و یهوده خدایت جمیع این لعنتها را بردمشان و بر خصمات خواهد نمود چنانکه خداوند گفته است. ۸ و خداوند چنانکه که تو را آزرنده، نازل خواهد گردانید. ۹ و تو بازگشت نموده، به سیحون و عوج، دو پادشاه امیریان، که هلاک ساخت و به قول خداوند را اطاعت خواهی کرد، و جمیع اوامر او را که من زمین ایشان عمل نمود به اینها نیز رفتار خواهد کرد. ۱۰ پس چون امروز به تو امر می فرمایم، بجا خواهی آورد. ۹ و یهوده، خدایت، خداوند ایشان را به دست شما تسلیم کند شما با ایشان موافق تو را در تمامی اعمال دستت و در میوه بصلت و نتایج بهایمت تمامی حکمی که به شما امر فرموده، رفتار نمایید. ۶ قوى و دلير و مخصوص زمینت به نیکوبی خواهد افزو، زیرا خداوند بار دیگر بر تو باشید و از ایشان و هراسان میباشد، زیرا یهوده، خدایت، خود برای نیکوبی شادی خواهد کرد، چنانکه بر پدران تو شادی نمود. با تو می رود و تو را و نخواهد گذاشت و ترک نخواهد نمود.» ۷ و ۱۰ اگر آواز یهوده خدای خود را اطاعت نموده، اوامر و فرایض او را موسی بوش را خوانده، در نظر تمامی اسرائیل به او گفت: «قوى که در طومار این شریعت مکتوب است، نگاه داری، و به سوی دل و تمامی جان بازگشت نمایی. ایشان قسم خود را به ایشان بدهد داخل خواهی شد، و تو آن را بیهوده، خدای خود، با تمامی دل و تمامی جان بازگشت نمایی. ایشان قسم خود را به ایشان بدهد داخل خواهی شد، و تو آن را ۱۱ «زیرا این حکمی که من امروز به تو امر می فرمایم، برای تو ایشان تقسیم خواهی نمود. ۸ و خداوند خود پیش روی تویی مشکل نیست و از تو دور نیست. ۱۲ نه در آسمان است تا بگویی رود او با تو خواهد بود و تو را وانخواهد گذاشت و ترک نخواهد کیست که به آسمان برای ما صعود کرده، آن را نزد ما بیاوردو نمود پس ترسان و هراسان میباش». ۹ و موسی این تورات را نوشته، آن را به ما بشنواند تا به عمل آوریم. ۱۳ و نه آن طرف دریا که آن را به بنی لاوی کهنه که تابوت عهد خداوند برایمی داشتند و به بگویی کیست که برای ما به آنطرف دریا عبور کرده، آن را نزد جمیع مشایع اسرائیل سپرد. ۱۰ و موسی ایشان را امر فرموده، ما بیاورد و به ما بشنواندتا به عمل آوریم. ۱۴ بپاکه این کلام، گفت: «که در آخر هر هفت سال، در وقت معین سال انفکاک بسیار نزدیک توست و در دهان و دل توست تا آن را بجا آوری. در عید خیمه‌ها، ۱۱ چون جمیع اسرائیل بیاند تا به حضور یهوده ۱۵ «بین امروز حیات و نیکوبی و موت و بدی را پیش روی تو خدای تو در مکانی که او برگزیند حاضر شوند، آنگاه این تورات را گذاشت. ۱۶ چونکه من امروز تو را امر می فرمایم که یهوده خدای پیش جمیع اسرائیل در سمع ایشان بخوان. ۱۲ قوم را از مردان و خود را دوست بداری و در طرقهای او رفتار نمایی، و اوامر و فرایض زنان و اطفال و غربانی که در دروازه های توپاشند جمع کن و احکام او را نگاه داری تا زنده مانده، افزوده شوی، و تا یهوده، تا بشنوند، و تعليم یافته، از یهوده خدای شما بترسند و به عمل خدایت، تو را در زمینی که برای تصرفش به آن داخل می شوی، نمودن جمیع سخنان این تورات هوشیار باشند. ۱۳ و تا پسران برکت دهد. ۱۷ لیکن اگر دل تو برگردد و اطاعت ننمایی و فریته ایشان که ندانسته اند، بشنوند، و تعليم یابند، تامادامی که شما بر شده، خدایان غیر را سجده و عبادت ننمایی، ۱۸ پس امروز به زمینی که برای تصرفش از اردن عبور می کنید زنده باشید، از یهوده شما اطلاع می دهم که البته هلاک خواهید شد، و در زمینی که خدای شما برستند». ۱۴ و خداوند به موسی گفت: «اینک ایام از اردن عبور می کنید تا در آن داخل شده، تصرف نمایید، عمر مدون تو نزدیک است، یوش را طلب نما و در خیمه اجتماع طویل نخواهید داشت. ۱۹ امروز آسمان وزمین را بر شما شاهد حاضر شوید تا او را وصیت نمایم». پس موسی و بوش رفته، در پس حیات را برگزین تا تو با ذریت زنده بمانی. ۲۰ و تا یهوده ظاهرشد و سخون ابر، بر در خیمه ایستاد. ۱۶ و خداوند به موسی خدای خود را دوست بداری و آواز او را بشنوی و با او ملصق گفت: «اینک با پدران خود می خواهی و این قوم برخاسته، دری شوی، زیرا که او حیات تو و درازی عمر توست تا در زمینی که خدایان بیگانه زمینی که ایشان به آنجا در میان آنها می روند، زنا خواهند کرد و مرا ترک کرده، عهدی را که با ایشان بستم خواهند

شکست. ۱۷ و در آن روز، خشم من بر ایشان مشتعل شده، باران بر سبزه تازه، و مثل بارشها بر نباتات. ۳ زیرا که نام یهوه را ایشان را ترک خواهی نمود، و روی خود را از ایشان پنهان کرده، ندا خواهم کرد. خدای ما را به عظمت و صفت نمایید. ۴ او صخره تلف خواهند شد، و بدیها و تنگیهای بسیار به ایشان خواهد است و اعمال او کامل. زیرا همه طرقهای او انصاف است. رسید، به حدی که در آن روز خواهند گفت: «آیا این بدیها به خدای امین و از ظلم میرا. عادل و راست است او. ۵ ایشان خود ما نرسید از این جهت که خدای ما در میان ما نیست؟» ۱۸ و را فاسد نموده، فرزندان او نیستند بلکه عیب ایشانند. طبق کج و به سبب تمامی بدی که کردہ‌اند که به سوی خدایان غیر برگشته‌اند متمرند. ۶ آیا خداوند را چنین مکافات می‌دهید، ای قوم احمق من در آن روز خواهند گفت. ۱۹ پس الان این و غیر حکیم. آیا او پدر و مالک تو نیست. او تو را آفرید و استوار سرود را برای خود بنویسید و تو آن را به بنی اسرائیل تعليم داده، نمود. ۷ ایام قدیم را بیاد آور. در سالهای دهر به دهر تمامل نما. از آن را در دهان ایشان بگذار تا این سرود برای من بر بنی اسرائیل پدر خود پرس تا تو را آگاه سازد. واز مشایخ خویش تا تو را اطلاع شاهد باشد. ۲۰ زیرا چون ایشان را به زمینی که برای پدران ایشان دهنده. ۸ چون حضرت اعلی به امتها نصیب ایشان را دادو بنی قسم خورده بودم که به شیر و شهد جاری است، درآورده باشم، آدم را منتشر ساخت، آنگاه حدود امتها راقرداد، پرحسب شماره و چون ایشان خورده، و سیر شده، و فریه گشته باشند، آنگاه بنی اسرائیل. ۹ زیرا که نصیب یهوه قوم وی است. و یعقوب فرعه ایشان به سوی خدایان غیر برگشته، آنها را عبادت خواهند نمود، و میراث اوست. ۱۰ او را در زمین ویران یافت. و در پیابان خراب مراهاهت کرده، عهد مرا خواهند شکست. ۲۱ و چون بدیها و هولناک. او را احاطه کرده، منظور داشت. و او را مثل مردمک و تنگیهای بسیار بر ایشان عارض شده باشد، آنگاه این سرود چشم خود محافظت نمود. ۱۱ مثل عقایی که آشیانه خود را مثل شاهد پیش روی ایشان شهادت خواهد داد، زیرا که از دهان حرکت دهد. و بجهه های خود را فروگیرد. و بالهای خود را پهن ذریت ایشان فراموش خواهد شد، زیرا خیالات ایشان را نیزکه امروز کرده، آنها را بردارد. و آنها را بر پرهای خود ببرد. ۱۲ همچنین دارند می‌دانم، قبل از آن که ایشان را به زمینی که درباره آن قسم خداوند تنها او را رهبری نمود. وهیچ خدای بیگانه با وی نبود. خوردم، درآورم.» ۲۲ پس موسی این سرود را در همان روز نوشته، ۱۳ او را بر بلندهای زمین سوار کرد تا از محصولات زمین بخورد. و به بنی اسرائیل تعليم داد. ۲۳ و یوشع بن نون را وصیت نموده، شهد را از صخره به اوداد تا مکید. و روغن را از سنگ خارا. گفت: «قوی و دلیر باش زیرا که تو بنی اسرائیل را به زمینی که کره گاوان و شیر گوگسفندان را با پیه پرهای وقچها را از جنس برای ایشان قسم خوردم داخل خواهی ساخت، و من با تو خواهی باشان و پنهان. و پیه گرده های گندم را. و شراب از عصیر انگور بود.» ۲۴ و واقع شد که چون موسی نوشتن کلمات این تورات را نوشیدی. ۱۵ لیکن پیشرون فریه شده، لگد زد. تو فریه و تومند و در کتاب، تمام به انجام رسانید، ۲۵ موسی به لاویانی که تابوت چاق شده‌ای. پس خدایی را که او را آفریده بود، ترک کرد. و عهد خداوند را بیمی داشتند و صیت کرده، گفت: «این کتاب صخره نجات خود را حقیر شمرد. ۱۶ او را به خدایان غیرب به تورات را بگیرید و آن را در پهلوی تابوت عهده‌یوه، خدای خود، غیرت آوردن. و خشم او را به رجاسات جنبش دادند. ۱۷ برای بگذارید تا در آنجا برای شما شاهد باشد. ۲۷ زیرا که من تمرد و دیوهایی که خدایان نبودند، قربانی گذرانیدند، برای خدایانی گردن کشی شمارا می‌دانم، اینک امروز که من هنوز با شما زنده که نشانته بودند، برای خدایان جدید که تازه به وجود آمده، هستم بر خداوند فتنه انگیخته‌اید، پس چند مرتبه زیاده بعد از پدران ایشان از آنها ترسیده بودند. ۱۸ و به صخره‌ای که تو را وفات من. ۲۸ جمیع مشایخ اسباط و سروران خود را نزد من جمع تولید نمود، اعتنای نمودی. و خدای آفریننده خود را فراموش کردی. کنید تا این سخنان رادر گوش ایشان بگویم، و آسمان و زمین را ۱۹ چون یهوه این را دید ایشان را مکرمه داشت. چونکه پسران برایشان شاهد بگیرم. ۲۹ زیرا می‌دانم که بعد از وفات من خویشتن و دخترانش خشم او را به هیجان آوردن. ۲۰ پس گفت روحی را بالکل فاسد گردانیده، از طریقی که به شما امر فرمودم خواهید خود را از ایشان خواهیم پوشید. تا بیسم که عاقبت ایشان چه برگشت، و در روزهای آخر بدی بر شما عارض خواهد شد، زیرا که خواهد بود. زیرا طبیعت بسیار گردن کشند. و فرزندانی که امانتی آنچه در نظر خداوند بد است خواهید کرد، و از اعمال دست در ایشان نیست. ۲۱ ایشان مرا به آنچه خدا نیست به غیرت خود، خشم خداوند را به هیجان خواهید آورد.» ۳۰ پس موسی آوردن. و به اباظل خود مرا خشمناک گردانیدند. و من ایشان را کلمات این سرود را در گوش تمامی جماعت اسرائیل تمام گفت: به آنچه قوم نیست به غیرت خواهیم آورد. و به امت باطل، ایشان شده. و تاهاویه پایین ترین شعله‌ور شده است. و زمین را با حاصلش می‌سوزاند. و اساس کوهها را آتش خواهد زد. (Sheol h7585)

۳۲ و زمین سخنان دهانم را بشنوید. ۲ تعليم من مثل باران خواهد بارید. و کلام من مثل شبنم خواهد ریخت. مثل قطره های

۲۳ بر ایشان بلایا را جمع خواهم کرد. و تیرهای خود را تمام بر او و پوشع بن نون. ۴۵ و چون موسی از گفتن همه این سخنان به ایشان صرف خواهم نمود. ۲۴ از گرسنگی کاهیده، و از آتش تمامی اسرائیل فاغ شد، ۴۶ به ایشان گفت: «دل خود را به همه تب، و از وای تلخ تلف می شوند. و دندانهای وحش را به ایشان سختانی که من امروز به شما شهادت می دهم، مشغول سازید، خواهم فرستاد، با زهر خزندگان زمین. ۲۵ شمشیر از بیرون و تا فرزندان خود را حکم دهید که متوجه شده، تمامی کلمات دهشت از اندرون. ایشان رایی اولاد خواهد ساخت. هم جوان این تورات را به عمل آورند. ۴۷ زیرا که این برای شما امر باطل و هم دوشهیز را. شیرخواره را با ریش سفید هلاک خواهد کرد. نیست، بلکه حیات شماست، و به واسطه این امر، عمر خود را در ۲۶ می گفتم ایشان را پراکنده کنم و ذکر ایشان را از میان مردم، زمینی که شما برای تصرفش از اردن به آنجا عبور می کنید، طویل باطل سازم. ۲۷ اگر از کینه دشمن نمی ترسیدم که مبادا مخالفان خواهید ساخت.» ۴۸ و خداوند در همان روز موسی را خطاب ایشان پر عکس آن فکر کنند، و بگویند است ما بلند شده، و یهوه کرده، گفت: «به این کوه عاریم یعنی جبل نیوکه در زمین همه این را نکرده است. ۲۸ زیرا که ایشان قوم گم کرده تدبیر موآب در مقابل ارجحاست برآی، و زمین کیعنی را که من آن را به هستند. و در ایشان بصیرتی نیست. ۲۹ کاش که حکیم بوده، این بني اسرائیل به ملکتی می دهم ملاحظه کن. ۵۰ و تو در کوهی را می فهمیدید. و در عاقبت خود تامل می نمودند. ۳۰ چگونه یک که به آن برمی آیی وفات کرده، به قوم خود ملحق شو، چنانکه نفر هزار را تعاقب می کرد. و دو نفرده هزار را منهزم می ساختند. پرادرت هارون در کوه هور مرد و به قوم خود ملحق شد. ۵۱ زیرا اگر صخره ایشان را نفوخته. و خداوند، ایشان را تسلیم که شما در میان بني اسرائیل نزد آب مریبا قادر در بیان سین ننموده بود. ۳۱ زیرا که صخره ایشان مثل صخره ما نیست. اگرچه به من تصصیر نمودید، چون که مرا در میان بني اسرائیل تقدیس هم دشمنان ما خود، حکم باشند. ۳۲ زیرا که مو ایشان از موهای نکردید. ۵۲ پس زمین را پیش روی خود خواهی دید، لیکن به سدوم است، و از تاکستانهای عموره. انگورهای ایشان انگورهای آنجا به زمینی که به بني اسرائیل می دهم، داخل نخواهی شد.»

حنظل است، و خوشه های ایشان تلخ است. ۳۳ شراب ایشان زهر از دره است. و سم قاتل افعی. ۳۴ آیا این نزد من ممکن است. و درخانه های من مختوم نی. ۳۵ انتقام و جزا از آن من نیست. و پایهای ایشان بالغزد، زیرا که روز هلاکت ایشان است، هنگامی که پایهای ایشان بالغزد، زیرا که خود ملحق شد. ۳۶ زیرا خداوند، قوم خود را داوری خواهد نمود. و بر بندگان خویش شفقت خواهد کرد. ۳۷ و خواهد گفت: خدایان ایشان کجا باید، هر چون می بیند که قوت ایشان ناید شده، وهیچکس چه غلام و چه یکی از کلام تو بهره مندمی شوند. ۴ موسی برای ما شریعت ازاد باقی نیست. ۳۸ و خواهد گفت: خدایان ایشان کجا باید، هر چون می خوردند. و شراب هدایات ریختنی ایشان را می نوشیدند. ایشان را می خوردند. و شراب هدایات ریختنی ایشان را می نوشیدند. ۴ روبین زنده بماند و نمیرد. و مردان او در شماره کم نباشند.» آنها برخاسته، شما را امداد کنند. و برای شما ملجباشند. ۴۰ الان بینید که بر آن اعتماد می داشتند. ۴۱ که پیه قربانی های بود هنگامی که روسای قوم اسپاط اسرائیل با هم جمع شدند. ایشان را می خوردند. و شراب هدایات ریختنی ایشان را می نوشیدند. آنها برخاسته، شما را امداد کنند. و برای شما ملجباشند. ۴۲ و این است درباره یهودا که گفت: «ای خداوند آواز یهودا می میرانم و زنده می کنم. محروم می کنم و شفا می دهم. و از دست من رهانه ای نیست. ۴۳ زیرا که دست خود را به آسمان برمی افزایم، و می گویم که من تا ابدالاپاد زنده هستم. اگر شمشیر براق خود را تیز کنم. و قصاص را بدست خود گیرم. آنگاه از دشمنان خود انتقام خواهم کشید. و به خصمان خود مخالفات خواهم رسانید. ۴۴ تیرهای خود را از خون مست خواهم ساخت. و شمشیر من گوشت را خواهد خورد. از خون کشتگان و اسیران، با روسای سروران دشمن. ۴۵ ای امتهایا با قوم او آواز شادمانی دهید. زیرا انتقام خون بندگان خود را گرفته است. و از دشمنان خود انتقام کشیده و برای زمین خود و قوم خویش کفاره نموده است. ۴۶ و موسی آمده، تمامی سخنان این سرود را به سمع قوم رسانید، کمرهای مقاومت کنند گاش را بشکن. کمرهای خصمان او را که دیگر بر نخیزند.» ۴۷ و درباره بنیامین گفت: «حبیب خداوند

نزوی ایمن ساکن می شود. تمامی روز او را مستورمی سازد. و گفتم که این را به ذریت تو خواهم داد، تو را اجازت دادم که به در میان کتفهایش ساکن می شود.^{۱۳} و درباره یوسف گفت: چشم خود آن را بینی لیکن به آنجا عبور نخواهی کرد.^{۱۴} پس «زمینش از خداوندمبارک باد، از نفایس آسمان و از شبنم، و از موسی بنده خداوند در آنجا به زمین موآب برسحب قول خداوند لجه هاکه در زیش مقیم است.^{۱۵} از نفایس محصولات آفتاب و مرد.^{۱۶} و او را در زمین موآب در مقابل بیت فعور، در دره دفن از نفایس نباتات ماه.^{۱۷} از فخرهای کوههای قدمی، و از نفایس کرد، واحدهی قبر او را امروز ندانسته است.^{۱۸} و موسی چون تلهای جاودانی.^{۱۹} از نفایس زمین و پری آن، و از رضامندی او وفات یافت، صد و بیست سال داشت، و نه چشمش تار، و نه که دربوته ساکن بود. برکت بر سر یوسف برسد. و برقق سر آنکه قوتش کم شده بود.^{۲۰} و بنی اسرائیل برای موسی در عربات موآب از برادران خود ممتاز گردید.^{۲۱} جاه او مثل نخست زاده گاوش سی روز ماتم گرفتند. پس روزهای ماتم و نوحه گری برای موسی باشد. و شاخهایش مثل شاخهای گاو وحشی. با آنها امتهای را سپری گشت.^{۲۲} و پیش بین نون از روح حکمت مملو بود، جمعیت اقصای زمین خواهد زد. و ایناند ده هزارهای افرایم و چونکه موسی دستهای خود را بر او نهاده بود، و بنی اسرائیل او را هزارهای منسی.^{۲۳} و درباره زیولون گفت: «ای زیولون در بیرون اطاعت نمودند، و برسحب آنچه خداوند به موسی امر فرموده بود، رفتنت شاد باش، و توابی پسکار در خیمه های خویش. با آنها امتهای را سپری گشت.^{۲۴} و نبی ای مثل موسی تا بحال در اسرائیل بزنخاسته را به کوه دعوت خواهند نمود. در آنجا قیبانی های عدالت را است که خداوند او را روپرو شناخته باشد.^{۲۵} در جمیع آیات و خواهند گذرانید. زیرا که فراوانی دریا را خواهند مکید. و خزانه های معجزاتی که خداونداو را فرستاد تا آنها را در زمین مصر به فرعون و مخفی ریگ را.^{۲۶} و درباره جاد گفت: «متبارک باد آنکه جاد جمیع بندگانش و تمامی زمینش بنماید.^{۲۷} و در تمامی دست را وسیع گرداند. مثل شیرماهه ساکن باشد، وبازو و فرق را نیز قوی، و جمیع آن هیبت عظیم که موسی در نظر همه اسرائیل می درد،^{۲۸} و حصه بهترین را برای خود نگاه دارد، زیرا که در آنجا نمود.

نصیب حاکم محفوظ است. و با روسای قوم می آید. و عدالت خداوند و احکامش را با اسرائیل بچامی آورد.^{۲۹} و درباره دان گفت: «دان پچه شیر است که ازیاشان می جهد.^{۳۰}» و درباره نفتالی گفت: «ای نفتالی از رضامندی خداوند سیر شو. و از برکت او مملو گردیده، مغرب و جنوب را به تصرف آور.^{۳۱} و درباره اشیر گفت: «اشیر از فرزندان مبارک شود، و نزد برادران خود مقبول شده، پای خود را به روغن فرو برد.^{۳۲} نعلین تو از آهن و پرنجست، و مثل روزهایت همچنان قوت تو خواهد بود.^{۳۳} ای پیشورون مثل خدا کسی نیست، که برای مدد تو بر آسمانها سوار شود. و در کریای خود برافلاک.^{۳۴} خدای ازلی مسکن توست. و در زیر تپازهای جادانی است. و دشمن را از حضور تو اخراج کرده، می گوید هلاک کن.^{۳۵} پس اسرائیل در امنیت ساکن خواهد شد، و چشمیه یعقوب به تنهایی. و در زمینی که بر از غله و شیره باشد. و آسمان آن شیشم می ریزد.^{۳۶} خوشابحال توای اسرائیل. کیست مانند تو! ای قومی که از خداوند نجات یافه اید. که او سپر نصرت تو و شمشیر جاه توست. و دشمنانت مطیع تو خواهند شد. و تو بلندیهای ایشان را پایمال خواهی نمود.»

۳۶ و موسی از عربات موآب، به کوه نبو، برقله فسجه که در مقابل اریحاست برآمد، و خداوند تمامی زمین را، از جلعاد تا دان، به او نشان داد. ۲ و تمامی نفتالی و زمین افرایم و منسی و تمامی زمین یهودا را تا دریای مغربی.^{۳۷} و جنوب را و میدان دره اریحا را که شهر نخلستان است تا صوغر.^{۳۸} و خداوند وی را گفت: «این است زمینی که برای ابراهیم و اسحاق و یعقوب قسم خورده،

در هر چیز اطاعت نمودیم، تو را نیز اطاعت خواهیم نمود، فقط یهوه، خدای تو، با تو باشد چنانکه با موسی بود. ۱۸

۱ واقع شد بعد از وفات موسی، بنده خداوند، که خداوند از حکم تو رو گرداند و کلام تو را در هر چیزی که او را امر یوش بن نون، خادم موسی را خطاب کرده، گفت: ۲ «موسی فرمایی اطاعت نکن، کشته خواهد شد، فقط قوی و دلیر باش.»

بنده من وفات یافته است، پس الان برخیز و از این اردن عبور ۳ و یوش بن نون دو مرد جاسوس از شطیم به پنهانی فرستاده، کن، تو و تمامی این قوم، به زمینی که من به ایشان، یعنی به

گفت: «روانه شده، زمین واریحا را بینید.» پس رفته، به خانه زن بنی اسرائیل می دهم. ۴ هر جایی که کف پای شما گذارد شود به

شما داده ام، چنانکه به موسی گفت. ۵ از صحراء و این لبنان تانهر بزرگ یعنی نهر فرات، تمامی زمین حتیان و تادریای بزرگ به طرف مغرب آفتاب، حدود شما خواهد بود. ۶ هیچکس را

در تمامی ایام عمرت یاری مقاومت با تو نخواهد بود. چنانکه با موسی بودم با تو خواهم بود، تو را مهمل نخواهم گذاشت و

ترک نخواهم نمود. ۷ قوی و دلیر باش، زیرا که تو این قوم را

متصرف، زمینی که برای پدران ایشان قسم خوردم که به ایشان بدهم، خواهی ساخت. ۸ فقط قوی و بسیار دلیر باش تا بررسی

تمامی شیعی که بنده من، موسی تو را لامر کرده است متوجه شده، عمل نمایی. زنهار از آن به طرف راست یا چپ تجاوز منما

تا هر جایی که روی، کامیاب شوی. ۹ این کتاب تورات ازدهان دور نشود، بلکه روز و شب در آن تفکر کن تا بررسی هر آنچه

در آن مکتوب است متوجه شده، عمل نمایی زیرا همچنین راه خود را فیروز خواهی ساخت، و همچنین کامیاب خواهی شد. ۱۰ آیا تو را امر نکردم؟ پس قوی و دلیر باش، متقس و هراسان میاش زیرا در

هر جا که بروی یهوه خدای تو، با توست». ۱۱ «در میان لشکرگاه بگذرید و قوم را

امرفومده، گویید: برای خود توشۀ حاضر کنید، زیرا که بعد از سه روز، شما از این اردن عبور کرده، داخل خواهید شد تا تصرف کنید

در زمینی که یهوه خدای شما، به شما برای ملکیت می دهد. ۱۲ و یوش روپیمان و جادیان و نصف سبطمنسى را خطاب کرده،

گفت: ۱۳ «بیاد آورید آن سخن را که موسی، بنده خداوند، به

شما امرفومده، گفت: یهوه، خدای شما به شما آرامی می دهد و این زمین را به شما می پخشند. ۱۴ زنان و اطفال و مواسی شما در

زمینی که موسی در آن طرف اردن به شما داد خواهید ماند، و اما شمامسلح شده، یعنی جمیع مردان جنگی پیش روی برادران خود

بروند کرده، یعنی سپهیون و عوج که ایشان راهلاک ساختند. ۱۵ و چون شنیدیم دلهای ما گذاخته شد، و به سبب شما دیگر در

کسی جان نماند، زیرا که یهوه خدای شما، بالا در آسمان و پایین بر زمین خداست. ۱۶ پس الان برای من به خداوند قسم بخوردید

که چنانکه به شما احسان کرد، شما زیرا به خاندان پدرم احسان خواهیدندمو، و نشانه امانت به من بدهید ۱۷ که پدرم و مادرم و

برادرانم و خواهرا نم و هرچه دارند زنده خواهید گذارد، و جانهای ما را از موت رستگار خواهید ساخت. ۱۸ آن مردان به وی گفتند:

«جانهای ما به عوض شما بمیرند که چون خداوند این زمین را به ما بدهد اگر این کار ما را بیرون ندهید، البته به شما احسان و

امانت ایشان می دهد تصرف کرده باشند، آنگاه به زمین ملکیت خود خواهید برگشت و متصرف خواهید شد، در آن که موسی،

بنده خداوند به آن طرف اردن به سوی مشرق آفتاب به شما داد. ۱۹ ایشان در جواب یوش گفتند: «هر آنچه به ما فرمودی خواهیم

برسند و در آنجا سه روز خود را پنهان کنید، تا تعاقب کنندگان کرد، و هر جا ما را بفرستی، خواهیم رفت. ۲۰ آن مردان به وی گفتند:

«ما از این قسم تو که به ما دادی میراخواهیم شد. ۱۸ اینک چون ۱۳ واقع خواهد شد چون کف پایهای کاهناتی که تابوت یهوه، ما به زمین داخل شویم، این طناب رسیمان قمر را به دریچه‌گاه که خداوند تمامی زمین را بریمی دارند در آبهای اردن قرار گیرد که ما را به آن پایین کردی بیند، و پدرت و مادرت و پیرادرات و تمامی آبهای اردن، یعنی آبهایی که از بالا می‌آید شکافته شده توده خاندان پدرت را نزد خود به خانه جمع کن. ۱۹ و چنین خواهد بر روی هم خواهد استاد.» ۱۴ و چون قوم از خیمه‌های خود شد که هر کسی که از در خانه تو به کوچه بیرون رود، خونش روانه شدند تا از اردن عبور کنند و کاهناتی تابوت عهد را پیش روی برسش خواهد بود و ما میرا خواهیم بود، و هر که نزد تو در خانه قوم می‌پرند. ۱۵ و برداندگان تابوت به اردن رسیدند، و پایهای باشد، اگر کسی بر او دست بگذارد، خونش بر سر ما خواهد بود. کاهناتی که تابوت را برداشته بودند، به کنار آب فرو رفت (و اردن)، ۲۰ و اگر این کار ما را بروز دهی، از قسم تو که به ما داده‌ایم میرا تمام موس حصاد، بر همه کناره هایش سیلاخ می‌شود). ۱۶ واقع خواهیم بود.» ۲۱ او گفت: «موافق کلام شما باشد.» پس ایشان شد که آبهایی که از بالامی آمد، بایستاد و به مسافتی بسیار را روانه کرده، رفتند، و طناب قمر را به دریچه بست. ۲۲ پس دور تا شهرآدم که به جانب صرتان است، بلند شد، و آبی که ایشان روانه شده، به کوه آمدند و در آنجا سه روز ماندند تا تعاقب به سوی دریای عربی، یعنی بحرالملح می‌رفت تمام قطع شد، و کنندگان برگشتند، و تعاقب کنندگان تمامی راه را جستجو کردند قوم در مقابل اریحا عبور کردند. ۱۷ و کاهناتی که تابوت عهد ولی ایشان را نیافرندند. ۲۳ پس آن دو مرد برگشته، از کوه به زیر خداوند را بریمی داشتند در میان اردن بر خشکی قایم ایستادند، و آمدنند و از نهر عبور نموده، نزد یوشع بن نون رسیدند، و هر آنچه به گمی اسرائیل به خشکی عبور کردند تا تمامی قوم از اردن، بالکلیه ایشان واقع شده بود، برای وی بیان کردند. ۲۴ و به یوشع گفتند: گذشتند.

«هر آنچه خداوند تمامی زمین را به دست ما داده است و جمیع ۴ بالکلیه گذشتند، خداوند یوشع را خطاب کرده، گفت: ساکنان زمین به سبب ما گداخته شده‌اند.»

۲ «دوازده نفر از قوم، یعنی از هر سبطیک نفر را بگیرید. ۳

۳ بامدادان یوشع بزودی برخاسته، او و تمامی بنی اسرائیل از ایشان را امر فرموده، بگویید: از اینجا از میان اردن از جایی که شطیم روانه شده، به اردن آمدند، و قبل از عبور کردن در آنجا پایهای کاهناتی قائم ایستاده بود، دوازده سنگ بردازید، و آنها را با منزل گرفتند. ۲ و بعد از سه روز روسای ایشان از میان لشکرگاه خود برده، در منزلی که امشب در آن فرود می‌آید بنهاد.» ۴ پس گذشتند. ۳ و قوم را امر کرده، گفتند: «چون تابوت عهد یهوه، یوشع آن دوازده مردا که از بنی اسرائیل انتخاب کرده بود، یعنی خدای خود را ببینید که لا ویان کهنه آن را می‌برند، آنگاه شما از از هرسیط یک نفر طلبید. ۵ و یوشع به ایشان گفت: «پیش جای خود روانه شده، در عقب آن بروید. ۶ و در میان شما و آن، تابوت یهوه، خدای خود به میان اردن بروید، و هر کسی از شما به مقدار دوهزار ذراع مسافت باشد، و زنديک آن می‌اید تا راهی که یک سنگ موافق شماره اسیاط بنی اسرائیل بر دوش خود بردارد. باید رفت بداین‌د، زیرا که از این راه قبل از این عبور نکرده‌اید.» ۵ و ۶ تا این در میان شما علامتی باشد هنگامی که پسран شمارد یوشع به قوم گفت: «خود را تقدیس نمایید زیرا فرداخداوند در زمان آینده پرسیده، گویند که مقصود شما از این سنگها چیست؟ میان شما کارهای عجیب خواهد کرد.» ۶ و یوشع کاهنات را ۷ آنگاه به ایشان بگویید: که آبهای اردن از حضور تابوت عهد خطاب کرده، گفت: «تابوت عهد را برداشته، پیش روی قوم خداوندشکافته شد، یعنی هنگامی که آن از اردن می‌گذشت، بروید.» ۷ پس تابوت عهد را برداشته، پیش روی قوم روانه شدند. آبهای اردن شکافته شد، پس این سنگها به جهت بنی اسرائیل ۷ و خداوند یوشع را گفت: «امروز به بزرگ ساختن تو در نظر تمام برای یادگاری ابدی خواهد بود.» ۸ و بنی اسرائیل موافق آنچه اسرائیل شروع می‌کنم تابدانند که چنانکه با موسی بودم با تو نیز یوشع امر فرموده بود کردن، و دوازده سنگ از میان اردن به طوری خواهم بود. ۸ پس تو کاهنات را که تابوت عهد را بریمی دارند امر که خداوند به یوشع گفته بود، موافق شماره اسیاط بنی اسرائیل فرموده، بگو: چون شما به کنار آب اردن برسید در اردن بایستید.» ۹ و یوشع در وسط اردن، در جایی که پایهای خدای خود را بشنوید.» ۱۰ و یوشع گفت: «به این خواهید کاهناتی که تابوت عهد را برداشته بودند، ایستاده بود، دوازده دانست که خدای زنده در میان شماست، و او کعنایان و حتیان سنگ نصب کرد و در آنجا تامروز هست. ۱۰ و کاهناتی که و حیوان و فرزیان و جرجاشیان و اموریان و یوسیان را از پیش روی تابوت را بریمی داشتند در وسط اردن ایستادند، تا هر آنچه خداوند شما البته بیرون خواهد کرد. ۱۱ اینک تابوت عهد خداوند تمامی یوشع را بریمی فرموده بود که به قوم بگویید تمام شد، به حسب آنچه زمین، پیش روی شما به اردن عبور می‌کند. ۱۲ پس الان دوازده موسی به یوشع امر کرده بود و قوم به تعجیل عبور کردند. ۱۱ و نفر از اسپاطا اسرائیل، یعنی از هر سبط یک نفر را انتخاب کنید. بعد از آنکه تمامی قوم بالکل گذشتند، واقع شد که تابوت خداوند

وکاهنان به حضور قوم عبور کردند. ۱۲ و بنی روین و بنی جاد و آن زمین را ببینید که خداوند برای پدران ایشان قسم خورده بود نصف سپت منسی مسلح شده، پیش روی بنی اسرائیل عبور کردند که آن را به ما بآهد، زمینی که به شیر و شهد جاری است.» چنانکه موسی به ایشان گفته بود. ۱۳ قریب به چهل هزار نفر ۷ و اما پسران ایشان که در جای آنها برخیزاییده بود یوشع ایشان مهیا شده کارزار به حضور خداوند به صحرای اریحا برای جنگ عبور رامخون ساخت، زیرا نامخون بودند چونکه ایشان را در راه ختنه کردند. ۱۴ و در آن روز خداوند، یوشع را در نظر تمامی اسرائیل عبور کردند. ۸ واقع شد که چون از ختنه کردن تمام قوم فارغ بزرگ ساخت، و از او در تمام ایام عمرش می ترسیدند، چنانکه شدند، در جایهای خود در لشکرگاه مانند دتا شفا یافتند. ۹ و از موسی ترسیده بودند. ۱۵ و خداوند یوشع را خطاب کرده، خداوند به یوشع گفت: «امروز عمار مصر را از روی شما غلطانیدم. گفت: ۱۶ «کاهنانی را که تابوت شهادت را برمی دارند، بفرما از این سبب نام آن مکان تا امروز جلجال خوانده می شود.» که از اردن برآید. ۱۷ پس یوشع کاهنان رامر فرموده، گفت: ۱۰ و بنی اسرائیل در جلجال اردوازند و عید فصح را در شب روز «از اردن برآید.» ۱۸ و چون کاهنانی که تابوت عهد خداوند را چهاردهم ماه، در صحرای اریحا نگاه داشتند. ۱۱ و در فردا بعد برمی داشتند از میان اردن برآمدند و کف پایهای کاهنان برخشکی از فصع در همان روز، از حاصل کهنه زمین، نازکهای فطیر و خوشة گذارده شد، آنگاه آب اردن به جای خود برگشت و مثل پیش بر های برشه شده خوردند. ۱۲ و در فردا آن روزی که از حاصل تمامی کناره هایش جاری شد. ۱۹ و در روز دهم از ماه اول، قوم زمین خوردند، من موقف شد و بنی اسرائیل دیگر من نداشتند، و از اردن برآمدند و در جلجال به جانب شرقی اریحا اوردوزند. ۲۰ و در آن سال از محصول زمین کنعان می خوردند. ۱۳ و واقع شد یوشع آن دوازده سنگ را که از اردن گرفته بودند، در جلجال چون یوشع نزد اریحا بود که چشمان خود را بالا انداخته، دید که نصب کرد. ۲۱ و بنی اسرائیل را خطاب کرده، گفت: «چون پسران ایک مردی با شمشیر بر همه در دست خود پیش وی ایستاده بود. شما در زمان آینده از پدران خود پرسیده، گویند: که این سنگها و یوشع نزد وی آمده، او را گفت: «آیا تو از ماهستی یا از دشمنان چیست؟ ۲۲ آنگاه پسران خود را تعلیم داده، گویند که اسرائیل از ما؟» ۱۴ گفت: «آنی، بلکه من سردار لشکر خداوند هستم که این اردن به خشکی عبور کردند. ۲۳ زیرا پیوه، خدای شما، آب الان آمد». پس یوشع روی به زمین افتاده، سجده کرد و به اردن را از پیش روی شما خشکانید تا شما عبور کردید، چنانکه وی گفت: «آقایم به بنده خود چه می گوید؟» ۱۵ سردار لشکر یهوه خدای شما به بحر قلزم کرد که آن را پیش روی ما خشکانید خداوند به یوشع گفت که «تعلیم خود را از پایت بیرون کن زیرا تا عبور کردیم. ۲۴ تا تمامی قوهای زمین دست خداوند را جایی که توابستانهای مقدس است.» و یوشع چنین کرد.

بدانند که آن زورآور است، و از یهوه، خدای شما، همه اوقات ۶ (واریحا به سبب بنی اسرائیل سخت بسته شد، به طوری که برتریند).

کسی به آن رفت و آمدنمی کرد. ۲ و یهوه به یوشع گفت: ۵ و واقع شد که چون تمامی ملوک اموریانی که به آن طرف «بین اریحا و مملکش و مردان جنگی را به دست تو تسليم کرد. اردن به سمت مغرب بودند، و تمامی ملوک کعنیانی که به کناره ۳ پس شما یعنی همه مردان جنگی شهر را طواف کنید، و یک دریا بودند، شنیدند که خداوند آب اردن را پیش روی اسرائیل مرتبه دور شهر بگردید، و شش روز چنین کن. ۴ و هفت کاهن خشکانیده بود تا ما عبور کردیم، دلهای ایشان گداخته شد و از پیش تابوت، هفت کرنای یوبیل بردازند، و در روز هفتم شهر را ترس پنی اسرائیل، دیگر جان در ایشان نماند. ۲ در آن وقت، هفت مرتبه طواف کنید، و کاهنان کرناها را بوازنند. ۵ و چون خداوند به یوشع گفت: «کاردها از سنگ چخماق برای خود بوق یوبیل کشیده شود و شما آواز کرنا را بشوید، تمامی قوم به آواز بازار، و بنی اسرائیل را بار دیگر مختون ساز.» ۳ و یوشع کاردها بلند صدا کنند، و حصار شهر به زمین خواهد افتاد، و هر کس از از سنگ چخماق ساخته، بنی اسرائیل را بر تل غلفه خته کرد. قوم پیش روی خود برآید. ۶ پس یوشع بنون کاهنان را خوانده، ۴ و سبب ختنه کردن یوشع این بود که تمام ذکوران قوم، یعنی به ایشان گفت: «تابوت عهد را بردازید و هفت کاهن هفت کرنای تمام مردان جنگی که از مصر بیرون آمدند به سر راه در صحرای یوبیل را پیش تابوت خداوند بردازند.» ۷ و به قوم گفتند: «پیش مردن. ۵ امامت ایشان از مصر به سر راه مولد بیرون.» ۸ و چون یوشع این را به قوم گفت، هفت کاهن هفت شدنند، مختون نگشتند. ۶ زیرا بنی اسرائیل چهل سال در بیان راه کرنای یوبیل را برداشته، پیش خداوندرفتند و کرناها را نواختند و می رفتند، تا تمامی آن طایفه، یعنی آن مردان جنگی که از مصر تابوت عهد خداوندان عقب ایشان روانه شد. ۹ و مردان مسلح بیرون آمده بودند، تمام شدند. زانو که آواز خداوند را نشیدند و پیش کاهنانی که کرناها را می نواختند رفتند، و ساقه لشکر از عقب خداوند به ایشان قسم خورده، گفت: «شما را نمی گذارم که تابوت روانه شدند و چون می رفتند، کاهنان کرناها را می نواختند.

۱۰ و پوشح قوم را امر فرموده، گفت: «صدما زنید و آوازشما شنبده شهر اریحا را بنا کند، به نخست زاده خود بپیادش خواهد نهاد، و نشود، بلکه سخنی از دهان شما بیرون نیاید تا روزی که به شما به پسر کوچک خود دروازه هایش را برپا خواهد نمود.» ۲۷ و بگوییم که صدا کنید. آن وقت صدا زنید.» ۱۱ پس تابوت خداوند خداوند با پوشح می بود و اسم او در تمامی آن زمین شهرت یافت.

را به شهر طوفان داد و یک مرتبه دور شهر گردش کرد. وايشان به لشکرگاه برگشتند و شب را در لشکرگاه به سر برداشتند. ۱۲ بامدادان

پوشح به زودی برخاست و کاهنان تابوت خداوند را برداشتند. عخان این کرمی این زیدی این زارح از سبط یهودا، از آنجه حرام ۱۳ و هفت کاهن هفت کرنای یوپیل را برداشتند، پیش تابوت شده بود گرفت، و غضب خداوند بر بنی اسرائیل افروخته شد. ۲ و

خداوندمی رفتند، و کرنایها را می نواختند، و مردان مسلح پیش پوشح از اریحا تا عای که نزد بیت آون به طرف شرقی بیت نیل ایشان می رفتند، و ساقه لشکر از عقب تابوت خداوند رفتند، و واقع است، مردان فرسناد وايشان را خطاب کرده، گفت: «بروید و چون می رفتند (کاهنان) کرنایها را می نواختند.» ۱۴ پس روز دوم، آن مردان رفته، عای راجاسوسی کنید.» پس آن مردان رفته، عای راجاسوسی

شهر را یک مرتبه طوفان کردند، به لشکرگاه برگشتند، و شش روز کردن. ۳ و نزد پوشح برگشته، او را گفتند: «تمامی قوم بزنایند؛ به چنین کردن.» ۱۵ و در روز هفتم، وقت طلوع فجر، به زودی قادر دو وا سه هوارنفر برآید و عای را بزنند و تمامی قوم را به برخاسته، شهر را به همین طور هفت مرتبه طوفان کردند، جز اینکه آنجازحمت ندهی زیرا که ایشان کمند.» ۴ پس قریب به سه

در آن روز شهر را هفت مرتبه طوفان کردند. ۱۶ و چنین شد هزار نفر از قوم به آنجا رفتند و از حضور مردان عای فرار کردند. در مرتبه هفتم، چون کاهنان کرنایها را نواختند که پوشح به قوم ۵ و مردان عای از آنها به قدر سی و شش نفر کشتند و از پیش گفت: «صدما زنید زیرا خداوند شهر را به شما داده است.» ۱۷ و

خود شهر و هرجه در آن است برای خداوند حرام خواهد شد، و دل قوم گذاخته شده، مثل آب گردید. ۶ و پوشح و مشایخ راحاب فاحشه فقط، با هرجه با وی در خانه باشد زنده خواهد اسرائیل جامه خود را چاک زده، پیش تابوت خداوند تا شام رو ماند، زیارسولانی را که فرستادیم پنهان کرد. ۱۸ و اما شما زنهره را در نشیب زدند،

گفت: «آیا خداوند یهود را برای چه این قوم را از اردن عبور دادی خویشن را از چیز حرام نگاه دارید، مبادا بعده از آنکه آن را حرام کرده باشید، از آن چیز حرام بگیرید و لشکرگاه اسرائیل را حرام کرده، آن را مضطرب سازید. ۱۹ و تمامی نقره و طلا و ظروف راضی شده بودیم که به آن طرف اردن بمانیم. ۸ آیا خداوند چه مسین و آهین، وقف خداوند می باشد و به خانه خداوند گذارد

شود.» ۲۰ آنگاه قوم صدازند و کرنایها را نواختند. و چون قوم آواز کرنا راشنیدند و قوم به آواز بلند صدا زند، حصار شهریه زمین افتاد. و قوم یعنی هر کس پیش روی خود به شهر برا آمد و شهر را گرفتند. ۲۱ و هر آنجه در شهر بود از مرد و زن و جوان و پیر و حتی

گاو و گوسفند و الاغ را به دم شمشیر هلاک کردند. ۲۲ و پوشح به آن دو مرد که به جاسوسی زمین رفته بودند، گفت: «به خانه زن خود گذاشته اند. ۱۲ از این سبب بنی اسرائیل نمی توانندبه حضور فاحشه بروید، و زن را با هرجه دارد از آنجا بیرون آید چنانکه برای کار و گوسفند و الاغ را به دم شمشیر هلاک کردند. ۲۳ پس آن دو جوان جاسوس داخل شده،

چیز حرام هم گرفته، دزدیده اند، بلکه انکار کرده، آن را در اسیاب که ملعون شده اند، و اگر چیز حرام را از میان خود تباہ نسازید، راحاب و پارش و مادرش و برادرانش را با هرجه داشت بیرون آوردند، بلکه تمام خوبیشان را آورده، ایشان را بیرون لشکرگاه من دیگر با شما نخواهیم بود. ۱۳ برخیز قوم را تقدیس نما و بگو اسرائیل جا دادند. ۲۴ و شهر را با آنجه در آن بود، به آتش

برای فدا خوبیشان را تقدیس نماید، زیرا یهود خدای اسرائیل چنین سوزانیدند. لیکن نقره و طلا و ظروف مسین و آهین را به خانه می گوید: ای اسرائیل چیزی حرام در میان توست و تا این چیز خانه خداوند گذاردند. ۲۵ و پوشح، راحاب فاحشه و خاندان حرام را از میان خود دور نکنی، پیش روی دشمنان خود نمی پدرش را با هرجه از آن او بود زنده نگاه داشت، و او تا امروز در

میان اسرائیل ساکن است، زیارسولان را که پوشح برای جاسوسی بیاید، و چنین شود که سبطی را که خداوند انتخاب کند به اریحافرستاده بود پنهان کرد. ۲۶ و در آنوقت پوشح ایشان را قسم کنند به خاندانهای خود نزدیک بیایند، و خاندانی را که خداوند داده، گفت: «ملعون باد به حضور خداوند کسی که برخاسته، این

انتخاب کند به مردان خود نزدیک آیند. ۱۵ و هر که آن چیز حرام

نزد او یافت شود با هرچه دارد به آتش سوخته شود، زیرا که از اول از حضور ما فرامی کنند، پس از پیش ایشان خواهیم گرفت. عهد خداوند تجاوز نموده، قباحتی در میان اسرائیل به عمل آورده ۷ آنگاه از کمین گاه برخاسته، شهر را به تصرف آورید، زیرا یهوه، است. ۱۶ پس یوشع بامدادان بزودی برخاسته، اسرائیل را به خدای شما آن را بدست شماخواهد داد. ۸ و چون شهر را گرفته اسپاط ایشان نزدیک آورد و سیطیهودا گرفته شد. ۱۷ و قبیله یهودا باشید پس شهر را به آتش بسوزانید و موافق سخن خداوندبه عمل را نزدیک آورد قبیله زارحیان را به آورید. اینک شما را امر ننمود.» ۹ پس یوشع ایشان را فرستاد و به مردان ایشان نزدیک آورد و زبدی گرفته شد. ۱۸ و خاندان او را به کمین گاه رفته، در میان بیت ئیل و عای به طرف غربی عای مردان ایشان نزدیک آورد و عخان بن کرمی این زبدی بن زارح از مانند و یوشع آن شب را در میان قوم بسر برد. ۱۰ و یوشع سبط یهودا گرفته شد. ۱۹ و یوشع به عخان گفت: «ای پسر بامدادان بزودی برخاسته، قوم را صفت آرای نمود، او و ما مشایخ من الان یهوه خدای اسرائیل را جلال بده و نزد اعتراف نما و اسرائیل پیش روی قوم بسوی عای روانه شدند. ۱۱ و تمامی مردان مرا خبر بد که چه کردی و از مامخفی مدار.» ۲۰ عخان در جنگی که با وی بودند روانه شده، نزدیک آمدند و در مقابل شهر جواب یوشع گفت: «فی الواقع به یهوه خدای اسرائیل گناه کرد، رسیده، به طرف شمال عای فرود آمدند، و در میان او و عای و چنان به عمل آورده‌ام. ۲۱ چون در میان غنیمت ردای وادی‌ای بود. ۱۲ و قریب به پنج هزار نفر گرفته، ایشان را در میان فاخر شنواری و دویست مثقال نقره و پک شمش طلا که وزنش بیت ئیل و عای به طرف غربی شهر در کمین نهاد. ۱۳ پس قوم، پنجاه مثقال بوددیدم، آنها را طمع ورزیده، گرفتم، و اینک درمیان یعنی تمامی لشکر که به طرف شمالی شهر بودند و آنانی را که به خیمه من در زمین است و نقره زیر آن می‌باشد.» ۲۲ آنگاه یوشع طرف غربی شهر در کمین بودند قرار دادند، و یوشع آن شب در رسولان فرستاد و به خیمه دویدند، و اینک در خیمه او پنهان بود و میان وادی رفت. ۱۴ و چون ملک عای این را دید او و تمامی نقره زیان. ۲۳ و آنها را از میان خیمه گرفته، نزد یوشع و جمیع قومش تعجیل نموده، به زودی برخاستند، و مردان شهر به مقابله بنی اسرائیل آوردند و آنها را به حضور خداوند نهادند. ۲۴ و یوشع و بنی اسرائیل برای جنگ به جای معین پیش عزیز یهود رفتند، و او تمامی بنی اسرائیل با وی عخان پسر زارح و نقره و ردا و شمش ندانست که در پشت شهر برای وی در کمین هستند. ۱۵ و طلا و پسروانش و دخترانش و گاوanst و حمارانش و گوسفندانش و یوشع و همه اسرائیل خود را از حضور ایشان منhem ساخته، به راه خیمه‌اش و تمامی مایملکش را گرفته، آنها را به وادی عخور بردند. بیان فرازکردند. ۱۶ و تمامی قومی را که در شهر بودند نداردند و یوشع گفت: «برای چه ما را مضطرب ساختی؟ خداوندماروز تا ایشان را تعاقب کنند. پس یوشع راتعاقب نموده، از شهر دور تو را مضطرب خواهد ساخت.» پس تمامی اسرائیل او را سنتگسار شدند. ۱۷ و هیچکس در عای و بیت ئیل باقی نماند که از عقب کردند و آنها را به آتش بسوزانیدند و ایشان را به سنگها سنتگسار بنی اسرائیل بیرون نرفت، و دروازه‌های شهر را بازگذاشت، اسرائیل کردند. ۲۴ و توده بزرگ از سنگها بر او بريا داشتند که تا به امروز را تعاقب نمودند. ۱۸ و خداوند به یوشع گفت: «مزراقی که هست، و خداوند از شدت غضب خود برگشت، بنابراین اسم آن دردست توست بسوی عای دراز کن، زیرا آن را بدست تو دادم و مکان تا امروز وادی عخور نامیده شده است.

۱۹ و آنی که در کمین بودند بزودی از جای خود برخاستند و چون و خداوند به یوشع گفت: «مترس و هراسان میباش. تمامی او دست خود را دراز کرد دویدند و داخل شهر شده، آن را گرفتند مردان جنگی را با خود بدارو برخاسته، به عای برو. اینک ملک و تعجیل نموده، شهر را به آتش بسوزانیدند. ۲۰ و مردان عای و قوم او شهresh و زمینش را به دست تو دادم. ۲ و به عای و بر عقب نگریسته، دیدند که اینک دود شهر بسوی آسمان بالا ملکش به طوری که به اریحا و ملکش عمل نمودی بکن، لیکن غنیمتش را با بهایمش برای خود به تاراج گیرید و در پشت شهر بگزیند و قومی که به سوی صحراء می‌گریختند بر تعاقب کنند گان کمین ساز.» ۲۳ پس یوشع و جمیع مردان جنگی برخاستدتا به خود برگشتند. ۲۱ و چون یوشع و تمامی اسرائیل دیدند که آنانی عای بروند، و یوشع سی هزار نفر از مردان دلاور انتخاب کرده، که در کمین بودند شهر را گرفته اندو دود شهر بالا می‌رود. ایشان را در شب فرستاد. ۴ وایشان را امر فرموده، گفت: «اینک برگشته، مردان عای را شکست دادند. ۲۲ و دیگران به مقابله شما برای شهردر کمین باشید، یعنی از پشت شهر و از شهرسیار ایشان از شهر بیرون آمدند، و ایشان در میان اسرائیل بودند. آنان از دور مروید، و همه شما مستعد باشید. ۵ و من و تمام قومی که با یک طرف و ایشان از طرف دیگر وایشان را می‌کشند به حدی که منند نزدیک شهر خواهیم آمد، و چون مثل دفعه اول به مقابله ما کسی از آنها باقی نماند و نجات نیافتد. ۶ و ملک عای را زنده بیرون آیداز پیش ایشان فرار خواهیم کرد. ۷ و ما را تعاقب خواهند گرفته، او را نزد یوشع آوردند. ۲۴ واقع شد که چون اسرائیل از کرد تا ایشان را از شهر دور سازیم، زیراخواهند گفت که مثل دفعه

کشتن همه ساکنان عای در صحرا و در بیابانی که ایشان را در آن گفتند که «از زمین دور آمده‌ایم پس الان با ما عهد بینید.» ۷ و تعاقب می‌نمودند فارغ شدند، و همه آنها از دم شمشیر افتداده، مردان اسرائیل به حربان گفتند: «شاید در میان ما ساکن باشید. هلاک گشتند، تمامی اسرائیل به عای برگشته آن را به دم شمشیر پس چگونه با شما عهد بینید؟» ۸ ایشان به پوش گفتند: «ما کشتند. ۲۵ و همه آنانی که در آن روز از مرد و زن افتدند دوازده بندگان توهستم.» پوش به ایشان گفت که «شما کیا باید و از هزار نفر بودند یعنی تمامی مردمان عای. ۲۶ زیرا پوش یعنی تمامی مردمان دست خود کجامي آیید؟» ۹ به وی گفتند: «بندگان بهسب اسم یهوه را که با مراق دراز کرده بود، پس نکشید تا تمامی ساکنان عای را خدای تو از زمین بسیار دور آمده‌ایم زیرا که آوازه او و هرجه را که هلاک کرد. ۲۷ لیکن بهایم و غنیمت آن شهر را اسرائیل برای در مصر کرد، شنیدیم. ۱۰ و نیز آنچه را به دو ملک اموریان که به خود به تاراج بردن موافق کلام خداوند که به پوش امر فرموده آن طرف اردن بودند یعنی به سیهون، ملک حشیون، و عوج، ملک بود. ۲۸ پس پوش عای راسوزانید و آن را توده ایدی و خرابه باشان، که در عشتاروت بود، کرد. ۱۱ پس مشایخ ما و تمامی ساخت که تامروز باقی است. ۲۹ و ملک عای را تا وقت شام به ساکنان زمین ما به ما گفتند که توشهایی به جهت راه بدست خود دار کشید، و در وقت غروب آفتاب، پوش فرمودتا لاش او را از بگیرید و به استقبال ایشان رفته، ایشان را بگویید که ما بندگان دار پایین آورده، او را نزد دهنده دروازه شهر انداختند و توده بزرگ شما هستیم. پس الان با ما عهد بینید. ۱۲ این نان ما در روزی از سنگها بر آن بزی کردند که تامروز باقی است. ۳۰ آنگاه که روانه شدیم تا نزد شما بیاییم از خانه های خود آن را برای توشه پوش مذبحی برای یهوه، خدای اسرائیل در کوه عیبال بنا کرد. راه گرم گرفتیم، والآن اینک خشک و کفه زده شده است. ۱۳ و چنانکه موسی، بنده خداوند، بنی اسرائیل را امر فرموده بود، به این مشکهای شراب که پر کردیم تازه بود و اینک پاره شده، و طریق که در کتاب تورات موسی مكتوب است، یعنی مذبحی از این رخت و کفشهای ما از کرت طول راه کهنه شده است.» سنگهای ناتراشیده که کسی برانها آلات آهینه باند نکرده بود و بر ۱۴ آنگاه آن مردمان از توشه ایشان گرفتند و از دهان خداوند آن قربانی های سلامتی برای خداوند گذرانیدند و ذبایح سلامتی مشورت نکردند. ۱۵ و پوش با ایشان صلح کرده، عهد بست که ذبح کردند. ۳۲ و در آنجا بر آن سنگها نسخه تورات موسی را که ایشان را زنده نگهدارد و روسای جماعت بالایشان قسم خوردند. نوشته بود به حضور بنی اسرائیل مرقوم ساخت. ۳۳ و تمامی اسرائیل ۱۶ اما بعد از انقضای سه روز که با ایشان عهد بسته بودند، و مشایخ و روسا و داوران ایشان به هر دوطرف تابوت پیش لاویان شنیدند که آنها نزدیک ایشانند و در میان ایشان ساکنند. ۱۷ پس کهنه که تابوت عهد خداوند را برمی داشتند ایستادند، هم غربیان بمنی اسرائیل کوچ کرده، در روز سوم به شهرهای ایشان رسیدند وهم متوطنان؛ نصف ایشان به طرف کوه جرزیم ونصف ایشان به وشهرهای ایشان، جبعون و کفیره و بیرون و قریه یعاریم، بود. طرف کوه عیبال چنانکه موسی بنده خداوند امر فرموده بود، تا قوم ۱۸ و بنی اسرائیل ایشان را نکشندزیرا روسای جماعت برای ایشان اسرائیل راول برکت دهند. ۳۴ و بعد از آن تمامی سختان شریعت، به یهوه، خدای اسرائیل، قسم خورده بودند، و تمامی جماعت هم برکت ها و هم لعنت ها را به طریق که در کتاب تورات مرقوم بروسا همهمه کردند. ۱۹ و جمیع روسا به تمامی جماعت گفتند است، خواند. ۳۵ از هرجه موسی امر فرموده بود حرفی نبود که برای ایشان به یهوه، خدای اسرائیل، قسم خوردیم پس الان پوش به حضور تمام جماعت اسرائیل با زنان و اطفال وغیریانی که نمی توانیم به ایشان ضرر برسانیم. ۲۰ این را به ایشان خواهیم کرد و ایشان را زنده نگاه خواهیم داشت مبادا بهسب قسمی که برای در میان ایشان می رفتند، نخواند.

ایشان خوردیم، غضب بر مایشود. ۲۱ و روسا به ایشان گفتند:

۹ و واقع شد که تمامی ملوک حتیان و اموریان و کنعانیان و «بگذارید که زنده بمانند.» پس برای تمامی جماعت هیزم شکنان فرزیان و حربان و یوسیان، که به آن طرف اردن در کوه و هامون و سقایان آب شدند، چون این را پوش ایشان به ایشان گفته بودند. ۲۲ و در تمامی کناره دریای بزرگ تا مقابل لبنان بودند، چون این را پوش ایشان را خواند و بدیشان خطاب کرده، گفت: «چرا ما را شنیدند، ۲ با هم جمع شدند، تا پایش و اسرائیل متفق جنگ فربیض دادید و گفتید که ما ز شما بسیار دور هستیم و حال آنکه کشند. ۳ و اما ساکنان جبعون چون آنچه را که پوش به اریحا در میان ما ساکنید. ۲۳ پس حال شما ملعونید و از شماملامان و عای کرده بود شنیدند، ۴ ایشان نیز به حیله رفتار نمودند و هیزم شکنان و سقایان آب همیشه برای خانه خدای ما خواهند روانه شده، خویشتن را مثل ایلچیان ظاهر کرده، جوالهای کهنه بر بود.» ۲۴ ایشان در جواب پوش گفتند: «زیرا که بندگان تو را الاغهای خود و مشکهای شراب که کهنه و پاره و بسته شده بود، یقین خیر دادند که یهوه، خدای تو، بنده خود موسی را امر کرده گرفتند. ۵ و بر پایهای خود کفشهای مندرس و پینه زده و بر بدن بود که تمامی این زمین را به شما بدده، و همه ساکنان زمین را از خود رخت کهنه و تمامی نان توشه ایشان خشک و کفه زده بود. پیش روی شما هلاک کشند، وبرای جانهای خود بهسب شما ۶ و نزد پوش به اردو در جلجال آمده، به او و به مردان اسرائیل

بسیار ترسیدیم، پس این کار را کردیم. ۲۵ و الان، اینک ما در بعد از آن روزی مثل آن واقع نشده بود که خداوند آوار انسان را دست تو هستیم؛ به هر طوری که در نظر تو نیکو وصواب است بشنوید زیرا خداوند برای اسرائیل جنگ می کرد. ۱۵ پس بوش با که به ما رفتار نمایی، عمل نما». ۲۶ پس او با ایشان به همین تمامی اسرائیل به اردو به جلجال برگشتند. ۱۶ اما آن پنج ملک طور عمل نموده، ایشان را از دست بنی اسرائیل رهایی داد که فرار کرد، خود را در مغاره مقیده پنهان ساختند. ۱۷ و به بوش ایشان را نکشتند. ۲۷ و بوش در آن روز ایشان را همیم خبر داده، گفتند: «که آن پنج ملک پیدا شده‌اند و در مغاره شکنان و سقایان آب برای جماعت و برای مذبح خداوند باشند، مقیده پنهانند». ۱۸ بوش گفت: «سنگهای بزرگ به دهنۀ مغاره در مقامی که او اختیارکند و تا به امروز چنین هستند. بغلطانید و بر آن مردمان بگمارید تایشان را نگاهبانی کنند. ۱۹ و

اما شما توفّق نمایید بلکه دشمنان خود را تعاقب کنید و موخر ۱۰ و چون ادونی صدق، ملک اورشلیم شنید که بوش عای ایشان را بکشید و مگارا بدید که به شهرهای خود داخل شوند، زیرا را گرفته و آن را تباہ کرده، و به طوری که به اریحا و ملکش عمل یهوه خدای شما ایشان را به دست شما تسليم نموده است.» ۲۰ و نموده بود به عای و ملکش نیز عمل نموده است، و ساکنان چون بوش و بنی اسرائیل از کشن ایشان به کشتاری سیار عظیم تا جبعون با اسرائیل صلح کردۀ، در میان ایشان می‌باشند، ۲ ایشان نابود شدن ایشان فارغ شدند، و بقیه‌ای که از ایشان نجات یافتند، بسیار ترسیدند زیرا جبعون، شهر بزرگ، مثل یکی از شهرهای پادشاه به شهردار درآمدند. ۲۱ آنگاه تمامی قوم نزد بوش به نشین بود، و مردانش شجاع بودند. ۳ پس ادونی صدق، ملک اردو در مقیده به سلامتی برگشتند، وکسی زیان خود را بر احدي اورشلیم نزد هوام، ملک حبرون، فرام، ملک یرموت، و فاعیف، از بنی اسرائیل تیزنساخت. ۲۲ پس بوش گفت: «دهنۀ مغاره را ملک لاخیش، و دیر، ملک عجلون، فرستاده، گفت: ۴ «نزد بگشاید و آن پنج ملک را از مغاره، نزد من بیرون آورند.» ۲۳ پس من آمده، مرا اعانت کنید، تا جبعون را بزنیم زیرا که با بوش چنین کردند، و آن پنج ملک، یعنی ملک اورشلیم و ملک حبرون و بنی اسرائیل صلح کردۀان.» ۵ پس پنج ملک اموریان یعنی و ملک یرموت و ملک لاخیش و ملک عجلون را از مغاره نزد وی ملک اورشلیم و ملک حبرون و ملک لاخیش و ملک بیرون آوردند. ۲۴ و چون ملوک را نزد بوش بیرون آورند، بوش عجلون جمع شدند، و با تمام لشکر خود را مدند، و در مقابل تمامی مردان اسرائیل را خواند و به سرداران مردان جنگی که همراه جبعون اردو زده، با آن جنگ کردند. ۶ پس مردان جبعون نزد وی می‌رفتند، گفت: «نژدیک بیایید و پایهای خود را بر گردن این بوش به اردو در جلجال فرستاده، گفتند: «دست خود را ازیند گانت ملوک بگذردی.» پس نژدیک آمده، پایهای خود را بر گردن ایشان بازدار، بزودی نزد ما بیا و ما را نجات بده، و مدد کن زیرا تمامی گذاردن. ۷ و بوش به ایشان گفت: «متربید و هراسان می‌باشد. ملوک اموریانی که در کوهستان ساکنند، بر ما جمع شده‌اند.» قوى و لیبرایشید زیرا خداوند با همه دشمنان شما که با ایشان ۷ پس بوش با جمیع مردان جنگی و همه مردان شجاع از جلجال جنگ می کنید، چنین خواهد کرد.» ۸ و بعد از آن بوش ایشان را آمد. ۸ و خداوند به بوش گفت: «از آنها مترس زیرا ایشان را زد و کشت و بر پنج دارکشید که تا شام بر دارها آویخته بودند. بدست تو دادم و کسی از ایشان پیش تو نخواهد ایستاد.» ۹ پس ۲۷ و در وقت غروب آفتاب، بوش فرمود تا ایشان را از ازارها پایین بوش تمامی شب از جلجال کوچ کردۀ، ناگهان به ایشان برآمد. آوردنده، و ایشان را در دهنۀ مغاره سنگهای بزرگ که تا امروز باقی است، گذاشتند. ۱۰ و خداوند ایشان را پیش اسرائیل منهزم ساخت، و ایشان را به مغاره‌ای که در آن پنهان بودند انداختند، و به جبعون به کشتار عظیمی کشت. و ایشان را به راه گردنه بیست و ۲۸ در آن روز بوش مقیده را گرفت، و آن و ملکش را به دم حورون گزینید، و تا عریقه و مقیده ایشان را کشت. ۱۱ و چون شمشیر زده، ایشان و همه نفوسی را که در آن بودند، هلاک کرد، از پیش اسرائیل فرار می کردندو ایشان در سرایری بیت حورون و کسی را باقی نگذاشت، و به طوری که با ملک اریحا رفتار نموده می بودند، آنگاه خداوند تا عریقه بر ایشان از آسمان سنگهای بود، با ملک مقیده نیز رفتار کرد. ۱۲ و بوش با تمامی اسرائیل از بزرگ بارانید و مرند. و آنایی که از سنگهای تگرگ مردنده، بیشتر مقیده به لبne گذشت و با لبne جنگ کرد. ۱۳ و خداوند آن را بودند از کسانی که بنی اسرائیل به شمشیر کشتند. ۱۴ آنگاه بوش نزیرا ملکش به دست اسرائیل تسليم نمود، پس آن و همه کسانی را در روزی که خداوند اموریان را پیش بنی اسرائیل تسليم کرد، به که در آن بودند به دم شمشیر کشت و کسی را باقی نگذاشت، و خداوند در حضور بنی اسرائیل تکلم کردۀ، گفت: «ای آفتاب بر به طوری که با ملک اریحا رفتار نموده بود با ملک آن نیز رفتار جبعون پایست و توای ماه بر وادی ایلون.» ۱۵ پس آفتاب ایستاد و کرد. ۱۶ و بوش با تمامی اسرائیل از لبne گذشت و به ماه توفّق نمود تا قوم از دشمنان خود انتقام گرفتند، مگر این در مقابلش اردو زده، با آن جنگ کرد. ۱۷ و خداوند لاخیش را کتاب پاشر مکتوب نیست که آفتاب در میان آسمان ایستاد و بدست اسرائیل تسليم نمود که آن را در روز دوم تسخیر نمود. و قریب به تمامی روز به فرو رفتن تعجیل نکرد. ۱۸ و قبل از آن و

آن و همه کسانی را که در آن بودند به دم شمشیر کشت چنانکه به دست اسرائیل تسليم نمود، که ایشان را زدند و تا صیدون بزرگ به لبne کرده بود. ۳۳ آنگاه هoram ملک جاز برای اعانت لاخیش و مسروفت مایم و تا وادی مصطفه به طرف شرقی تعاقب کرده، آمد، و بیوش او و قومش را شکست داد، به حدی که کسی را کشتند، به حدی که کسی را ایشان باقی نگذاشتند. ۹ و برای او باقی نگذاشت. ۳۴ و بیوش با تمامی اسرائیل از لاخیش به بیوش به طوری که خداوند به وی گفته بود با ایشان رفتار نموده، عجلون گذشتند و به مقابله اردو زده، با آن چنگ کردند. ۲۵ و ایشان ایشان را بی کرد و اربابه های ایشان را به آتش سوزانید. در همان روز آن را گرفته، به دم شمشیر زدند و همه کسانی را که ۱۰ و بیوش در آن وقت برگشت، و حاصور را گرفته، ملکش را با در آن بودند در آن روز هلاک کرد چنانکه به لاخیش کرده بود. شمشیر کشت، زیرا حاصور قل از آن سر جمیع آن ممالک بود. ۳۶ و بیوش با تمامی اسرائیل از عجلون به حبرون برآمده، با آن ۱۱ و همه کسانی را که در آن بودند به دم شمشیر کشته، ایشان چنگ کردند. ۳۷ و آن را گرفته، آن را با ملکش و همه شهراهیش را بالکل هلاک کرد، و هیچ ذی حیات باقی نماند، و حاصور را و همه کسانی که در آن بودند به دم شمشیر زدند، و موافق هرآنچه را به آتش سوزانید. ۱۲ و بیوش تمامی شهرهای آن ملوک و جمیع که به عجلون کرده بود کسی را باقی نگذاشت، بلکه آن را به همه ملوک آنها را گرفت و ایشان را به دم شمشیر کشته، بالکل هلاک کسانی که در آن بودند، هلاک ساخت. ۳۸ و بیوش با تمامی کرد به طوری که موسی بنده خداوند امر فرموده بود. ۱۳ لکن همه اسرائیل به دیر برگشت و با آن چنگ کرد. ۳۹ و آن را با ملکش و شهرهایی که بر تلهای خوداستوار بودند اسرائیل آنها را نسوزانید، همه شهراهیش گرفت و ایشان را به دم شمشیر زدند، و همه سوی حاصور که بیوش آن را فقط سوزانید. ۱۴ و بنی اسرائیل تمامی کسانی را که در آن بودند، هلاک ساختند و او کسی را باقی غنیمت آن شهرها و بیهای آنها را برای خود به غارت برداشتند، اما نگذاشت و به طوری که به حبرون رفتار نموده بود به دیر و ملکش همه مردم را به دم شمشیر کشته، به حدی که ایشان را هلاک نیز رفتار کرد، چنانکه به لبne و ملکش نیز رفتار نموده بود. ۴۰ پس کرده، هیچ ذی حیات را باقی نگذاشتند. ۱۵ چنانکه خداوند بیوش تمامی آن زمین یعنی کوهستان و جنوب و هامون و ادیها و بنده خود موسی را امر فرموده بود، همچنین موسی به بیوش امر جمیع ملوک آنها را زده، کسی را باقی نگذاشت و هر ذی نفس فرمود و به همین طور بیوش عمل نمود، و چیزی از جمیع احکامی راهلاک کرده، چنانکه یهوه، خدای اسرائیل، امر فرموده بود. ۴۱ و که خداوند به موسی فرموده بود، باقی نگذاشت. ۱۶ پس بیوش ایشان را از قادش بینیع تاغره و تمامی زمین جوشن را تا تمامی آن زمین کوهستان و تمامی جنوب و تمامی زمین جوشن و جعون زد. ۴۲ و بیوش جمیع این ملوک و زمین ایشان را در یک هامون و عربه و کوهستان اسرائیل و هامون آن را گرفت. ۱۷ از کوه وقت گرفت، زیرا که یهوه، خدای اسرائیل، برای اسرائیل چنگ حالق که به سوی سعیر بالا می رود تابع جاد که در وادی لبنان می کرد. ۴۳ و بیوش با تمامی اسرائیل به اردو در جلجال مراجعت زیر کوه حرمان است، و جمیع ملوک آنها را گرفته، ایشان را زد و کردند. ۱۸ و بیوش روزهای سپار با این ملوک چنگ کرد. ۱۹ و

شهری نبود که با بنی اسرائیل صلح کرده باشد، جز حاویانی که در ۱۱ و واقع شد که چون بایین ملک حاصور این را شنید، نزد جبعون ساکن بودند و همه دیگران را در چنگ گرفتند. ۲۰ زیرا از بیواب ملک مادون و نزد ملک شمرون و نزد ملک اختلاف فرستاد. جانب خداوند پد که دل ایشان را سخت کند تا به مقابله اسرائیل ۲ و نزد مملوکی که به طرف شمال در کوهستان، و در عربه، جنوب در آیند و او ایشان را بالکل هلاک سازد، و بر ایشان رحمت نشود کثروت، و در هامون و در نافوت دور، به طرف مغرب بودند. بلکه ایشان را نابود سازد چنانکه خداوند به موسی امر فرموده بود. ۳ و نزد کعنیان به طرف مشرق و مغرب و اموریان و حتیان و ۲۱ و در آن زمان بیوش آمده، عناقیان را از کوهستان از حبرون و دیر فرزیان و بیوسان در کوهستان، و حاویان زیر حرمون در زمین مصطفه. و عناب و همه کوههای یهودا و همه کوههای اسرائیل منقطع ۴ و آنها با تمامی لشکرهای خود که قوم بسیاری بودند و عدد ساخت، و بیوش ایشان را با شهرهای ایشان بالکل هلاک کرد. ایشان مثل ریگ در کناره دریا بود با ایشان و اربابه های بسیار بیرون ۲۲ کسی از عناقیان در زمین بنی اسرائیل باقی نماند، لیکن در غرا آمدند. ۵ و تمامی این ملوک جمع شده، آمدند و نزد آبهای میروم و جت و اشود بعضاً باقی نماندند. ۶ و خداوند به برسحب آنچه خداوند به موسی گفته بود، گرفت، و بیوش آن را به بیوش گفت: «از ایشان متبر نزرا که فدا چنین وقیعی جمیع ایشان بنی اسرائیل برسحب فرقه ها و اسیاط ایشان به ملکیت پیشید و را کشته شده، به حضور اسرائیل تسليم خواهم کرد، و ایشان ایشان زمین از چنگ آرام گرفت. را بی خواهی کرد، و اربابه های ایشان را به آتش خواهی سوزانید.»

۷ پس بیوش با تمامی مردان چنگی به مقابله ایشان نزد آبهای ۱۲ و ایناند ملوک آن زمین که بنی اسرائیل کشتهند، و زمین میروم ناگهان آمده، بر ایشان حمله کردند. ۸ و خداوند ایشان را ایشان را به آن طرف اردن به سوی مطلع آفتاب از وادی ارnon تا

کوه حرمون، و تمامی عربه شرقی را متصرف شدند. ۲ سیهون لبنان تامصرفت مایم که جمیع صیدونیان باشند، من ایشان را از ملک اموریان که در حشیون ساکن بود، واژ عروغیر که به کناره پیش بنی اسرائیل بیرون خواهم کرد، لیکن تو آنها را به بنی اسرائیل به وادی ارnon است، و ازوست وادی و نصف جلعاد تا وادی بیوق ملکیت به قرعه تقسیم نما چنانکه تو را امر فرموده‌ام. ۷ پس الان که سرحد بنی عمون است، حکمرانی می‌کرد. ۳ و از عربه تا این زمین را به نه سبیط و نصف سبیط منسی برای ملکیت تقسیم دریای کنوت به طرف مشرق و تا دریای عربه، یعنی بحرالملح به نما. ۸ با او روپینیان و جادیان ملک خود را گرفتند که موسی در طرف مشرق به راه بیت یشیموت و به طرف جنوب زیر دامن آن طرف اردن به سمت مشرق به ایشان داد، چنانکه موسی بنده فسجه. ۹ و سر حد عوج، ملک باشان، که از بقیه رفایان بود و خداوند به ایشان بخشیده بود. ۹ از عروغیر که بر کناره وادی در عشاروت و ادرعی سکونت داشت. ۵ و در کوه حرمون و ارnon است، و شهری که در وسط وادی است، و تمامی بیابان سلخه و تمامی باشان تا سر حد جشوریان و معکیان و بر نصف میدبا تا دیون. ۱۰ و جمیع شهرهای سیهون ملک اموریان که در جلعاد تا سرحد سیهون، ملک حشیون حکمرانی می‌کرد. ۱۱ اینهارا حشیون تا سرحد بنی عمون حکمرانی می‌کرد. ۱۱ و جلعاد و موسی بنده خداوند و بنی اسرائیل زدند، و موسی بنده خداوند آن را سرحد جشوریان و معکیان و تمامی بیابان باشان تا به روپینیان و جادیان و نصف سبیط منسی به ملکیت داد. ۷ و سلخه. ۱۲ و تمامی ممالک عوج در باشان که در اشاروت و ایناند ملوک آن زمین که یوشع بنی اسرائیل ایشان را در آن طرف ادرعی حکمرانی می‌کرد، و او از بقیه رفایان بود. پس موسی اردن به سمت مغرب کشت، از بعل جاد در وادی لبنان، تا کوه ایشان را شکست داد و بیرون کرد. ۱۳ اما بنی اسرائیل جشوریان و حلق که به سعیر بالا می‌رود، و یوشع آن را به اسپاس اسرائیل معکیان را بیرون نکردند، پس جشور و معکی تا امروز در میان برحسب فرقه های ایشان به ملکیت داد. ۸ در کوهستان و هامون اسرائیل ساکنند. ۱۴ لیکن به سیط لاوی هیچ ملکیت نداد، و عربه و دشتها و صحرا و در جنوب از حتیان و اموریان و کنعانیان و زیاهداییان آتشین یهوه خدای اسرائیل ملکیت وی است چنانکه به فرزیان و حیوان و بیوسیان. ۹ یکی ملک اریحا و یکی ملک عای او گفته بود. ۱۵ و موسی به سبیط بنی روبن برحسب قبیله های که در پهلوی بیت تیل است. ۱۰ و یکی ملک اورشلیم و یکی ایشان داد. ۱۶ و حدود ایشان از عروغیر که به کنار وادی اردن ملک حبرون. ۱۱ و یکی ملک یرموت و یکی ملک لاخیش. است و شهری که در وسط وادی است و تمامی بیابان که پهلوی ۱۲ و یکی ملک عجلون و یکی ملک جازر. ۱۳ و یکی ملک دیر میدبالست. ۱۷ حشیون و تمامی شهرهایش که در بیابان است و و یکی ملک قادر. ۱۴ و یکی ملک حroma و یکی ملک عراد. دیون و باموت بعل و بیت بعل معون. ۱۸ و پهنه و قدیمیوت و و یکی ملک لبه و یکی ملک عدام. ۱۶ و یکی ملک مقیده میفاعت. ۱۹ و قربیاتم و سبمه و سارت شحر که در کوه دره ۱۵ و یکی ملک تفرح و یکی ملک بود. ۲۰ و بیت فغورو دامن فسجه و بیت یشیموت. ۲۱ و تمامی ۲۲ و یکی ملک بیت تیل. ۱۷ و یکی ملک تفرح و یکی ملک بود. ۲۰ و بیت فغورو دامن فسجه و بیت یشیموت. ۲۱ و تمامی حافر. ۱۸ و یکی ملک عفیق و یکی ملک لشارون. ۱۹ و یکی شهرهای بیابان و تمامی ممالک سیهون، ملک اموریان، که در ملک مادون و یکی ملک حاصور. ۲۰ و یکی ملک شعرون مرون حشیون حکمرانی می‌کرد، و موسی او را با سرداران مدیان یعنی اوی و یکی ملک اکشا. ۲۱ و یکی ملک تعناک و یکی ملک و راقم و صور و حور و رابع، امرای سیهون، که در آن زمین ساکن مجلو ۲۲ و یکی ملک قادش و یکی ملک یقنعم در کامل. بودند، شکست داد. ۲۲ و بلعام بن بعور فالگیر را بنی اسرائیل در ۲۳ و یکی ملک دور در نافت دور و یکی ملک امتها در جلجال. میان کشتگان به شمشیرکشند. ۲۳ و سرحد بنی روبن اردن و ۲۴ پس یکی ملک ترسه و جمیع ملوک سی و یک نفر بودند. کناره اش بود. این ملکیت بنی روبن برحسب قبیله های ایشان بود یعنی شهرها و دهات آنها. ۲۴ و موسی به سبیط جاد یعنی ۱۳ و یوشع پیر و سالخورد شد، و خداوند به وی گفت: به بنی جاد برحسب قبیله های ایشان داد. ۲۵ و سرحد ایشان «تو پیر و سالخورد شده‌ای و هنوز زمین بسیار برای تصرف باقی یعنیز بود و تمامی شهرهای جلعاد و نصف زمین بنی عمون تا میانه. ۲ و این است زمینی که باقی می‌ماند، تمامی بلوك عروغیر که در مقابل ربه است. ۲۶ و از حشیون تا رامت مصفعه و فلسطینیان و جمیع جشوریان. ۳ ازشیحور که در مقابل مصر است بطنیم و از محاذیم تاسرحد دیر. ۲۷ و در ده بیت هارام و بیت تا سرحد عفرون به سمت شمال که از کنعانیان شمرده می‌شود، نمره و سکوت و صافون و بقیه مملکت سیهون، ملک حشیون، یعنی پنج سردار فلسطینیان از غزیان و اشلونیان و اشقلونیان و اردن و کناره آن تا انتهای دریای کرت در آن طرف اردن به جتیان و عقرنیان و عویان. ۴ و از جنوب تمامی زمین کنعانیان و سمت مشرق. ۲۸ این است ملکیت بنی جاد برحسب قبیله های مغاره‌ای که از صیدونیان است تا افق و تا سرحد اموریان. ۵ وزمین ایشان یعنی شهرها و دهات آنها. ۲۹ و موسی به نصف سبیط جبلیان و تمامی لیبان به سمت مطلع آفتاب از بعل جاد که زیر منسی داد و برای نصف سبیط بنی منسی برحسب قبیله های کوه حرمون است تا مدخل حمات. ۶ تمامی ساکنان کوهستان از

ایشان برقرار شد. ۳۰ و حدود ایشان از محتای تمامی باشان بن یافته به ملکیت بخشید. ۱۴ بنابراین حبون تا امروز ملکیت یعنی تمامی مالک عوج، ملک باشان و تمامی قیه های یائیر کالیب بن یافته قفری شد، زیرا که یهود خانای اسرائیل را به تمامی که در باشان است، شصت شهر بود. ۲۱ و نصف جلعاد و دل پیروی نموده بود. ۱۵ و قبل از آن نام حبون، قیه اربع بود که عشتاروت و ادرعی شهراهی مملکت عوج در باشان برای پسран او در میان عناقیان مرد بزرگ ترین بود. پس زمین از جنگ آرام ملکیت بن منسی یعنی برای نصف پسran ماکبیر حسب قبیله های گرفت.

ایشان بود. ۳۲ اینهاست آنچه موسی در عربات موآب در آن طرف اردن در مقابل اریحا به سمت مشرق برای ملکیت تقسیم کرد. ۱۵ و قرعه به جهت سبط بنی یهودا، به حسب قبایل ایشان، لیکن به سبط لاوی، موسی هیچ نصیب نداد زیرا که یهود، ۳۳ خدای اسرائیل، نصیب ایشان است چنانکه به ایشان گفته بود.

که متوجه به سمت جنوب است، بود. ۳ و به طرف جنوب، ۱۴ و اینهاست ملکهای که بنی اسرائیل در زمین کنعان گرفتند، فراز عکریم بیرون آمد، به صین گذشت، و به جنوب قادرش که العازار کاهن و پیشوای بن نون و روپای آبای اسپایا بنی اسرائیل بربنیع برآمد، به حصرون گذشت، و به ادار برآمد، به سوی فرقع برای ایشان تقسیم کردند. ۲ برحسب قرعه، ملکیت ایشان شد، برگشت. ۴ و از عصمون گذشته، به وادی مصر بیرون آمد، و برای نه سبط و نصف سبط، چنانکه خداوند به دست موسی امر انتهای این حدتبا به دریا بود. این حد جنوبی شما خواهد بود. فرموده بود. ۳ زیرا که موسی ملکیت دو سبط و نصف سبط ۵ وحد شرقی، بحرالمحلح تا آخر اردن بود، و حد طرف شمال، از رایه آن طرف اردن داده بود، اما به لاویان هیچ ملکیت در میان خلیج دریا تا آخر اردن بود. ۶ و این حد تا بیت حجله برآمد، به ایشان نداد. ۴ زیرا پسran یوسف دو سبط بودند، یعنی منسی و طرف شمالی بیت عربه گذشت، و این حد نزد سنگ بهن پسر افرایم، و به لاویان هیچ قسمت در زمین ندادند، غیر از شهرها به رویین برآمد. ۷ و این حد از وادی عخور نزد بیرآمد، و به طرف جهت سکونت و اطراف آنها به جهت مواشی و اموال ایشان. شمال به سوی جلجال که مقابل فراز ادمیم است، که در جنوب ۵ چنانکه خداوند موسی را امر فرموده بود، همچنان بنی اسرائیل عمل وادی است، متوجه می شود، و این حد نزد آنهای عین شمس نموده، زمین را تسليم کردند. ۶ آنگاه بنی یهودا در جلجال نزد گذشت، و انتهایش نزد عین روجل بود. ۸ و این حد از اوادی پسر پیشوای آمدنند، و کالیب بن یافنه قرنی وی را گفت: «سخنی را که هنوم به جانب پیوسي، به طرف جنوب که همان اورشلم باشد، خداوند به موسی، مرد خدا، درباره من و تو و قادرش بربنیع گفت برآمد. پس این حد به سوی قله کوهی که به طرف مغرب مقابل می دانی. ۷ من چهل ساله بودم وقتی که موسی، بنده خداوند، مرا وادی هنوم، و به طرف شمال به آخر وادی رفایم است، گذشت. از قادرش بربنیع برای جاسوسی زمین فرستاد، و برای او خبر بازآوردم ۹ و این حد از قله کوه به چشممه آبهای نفتح کشیده شد، و نزد چنانکه در دل من بود. ۸ لیکن برادرانم که همراه من رفته بودند شهرهای کوه عفرون بیرون آمد، و تا بعله که قریه یعاریم باشد، دل قوم را گذاختند، و اما من یهود خدای خود را به تمامی دل کشیده شد. ۱۰ و این حد از بعله به طرف مغرب به کوه سعیر پیروی کرد. ۹ و در آن روز موسی قسم خورد و گفت: البته زمینی برگشت، و به طرف شمال از جانب عفرون بیرون آمد، و انتهای که پای تو بر آن گذارده شد برای تو و اولادت ملکیت ابدی گذشت، و نزد بیت شمس بیرآمد، از تمنه گذشت. ۱۱ و خواهد بود، زیرا که یهود خدای مراه تمامی دل پیروی نمودی. این حد به سوی شمال از جانب عفرون بیرون آمد، و تا شکرون ۱۰ و الان اینک خداوند چنانکه گفته بود این چهل و پنج سال کشیده شد، و از کوه بعله گذشته، نزد پیشیل بیرون آمد، و انتهای مازنده نگاه داشته است، از وقتی که خداوند این سخن را به این حد دریا بود. ۱۲ و حد غربی دریای بزرگ و کناره آن بود، این موسی گفت هنگامی که اسرائیل دریابان راه می فرستند، و الان، است حدودپی یهودا از هر طرف به حسب قبایل ایشان. ۱۳ و به اینک من امروز هشتادو پنج ساله هستم. ۱۱ و حال امروز قوت کالیب بن یافنه به حسب آنچه خداوند به پیشوای فرموده بود، در من باقی است مثل روزی که موسی مرا فرستاد، چنانکه قوت من میان بنی یهودا قسمتی داد، یعنی قریه اربع پدر عنانی که حبون در آن وقت بود، همچنان قوت من الان است، خواه برای جنگ باشد. ۱۴ و کالیب سه پسر عنان یعنی شیشه و اخیمان وتلمی کردن و خواه برای رفتن و آمدن. ۱۲ پس الان این کوه را به من بدیه اولاد عنان را از آنجا بیرون کرد. ۱۵ و از آنجا به ساکنان دیرآمد که در آن روز خداوند دریاراوش گفت، زیرا تو در آن روز شنیدی که و اسم دیر قبیل از آن قریه سفر بود. ۱۶ و کالیب گفت: «هر که عنانیان در آنجا بودند، و شهرهایش بزرگ و حصاردار است، شاید قریه سفررا بیند و آن را بگیرد، دختر خود عکسه را به زنی به او خداوند با من خواهد بود تا ایشان را بیرون کنم، چنانکه خداوند خواهم داد. ۱۷ و عتیل پسر قنائز برادر کالیب آن را گرفت، و دختر گفته است.» ۱۳ پس پیشوای او را برکت داد و حبون را به کالیب خود عکسه را به او به زنی داد. ۱۸ و چون او نزد وی آمد او را

ترغیب کرد که از پدر خود زمینی طلب نماید، و دختر از الاغ خود می‌آید، بیرون آمد. ۲ و از بیت نیل تالوز برآمده، به سرحد ارکیان پایین آمد، و کالیب وی را گفت: «چه می‌خواهی؟»^{۱۹} گفت: تا عطاوت گذشت. ۳ و به سمت مغرب به سرحد یافلسطین تا «مرا برکت ده. چونکه زمین جنوبی را به من داده‌ای، چشممه های کناریت حورون پایین و تا جاز پایین آمد، و انتهاش تا دریا بود. آب نزیره من بده. پس چشممه های بالا و چشممه های پایین را به ۴ پس پسران یوسف، منسی و افرایم، ملک خود را گرفتند. ۵ و او بخشید. ۶ این است ملک سبط بنی یهودا به حسب قبایل حدود بین افرایم به حسب قبایل ایشان چنین بود که حد شرقی ایشان. ۷ و شهرهای انتهای سبطبندی یهودا به سمت جنوب بر ملک ایشان عطاوت ادارتا بیت حورون بالا بود. ۸ و حد غربی سرحد ادوم قبصیل و عیدر و یاجور بود، ۹ و قیه و دیمونه ایشان به طرف شمال نزد مکبیت برآمد و حد ایشان به سمت وعدده، ۱۰ و قادش و حاصور و یتان، ۱۱ و زیف و طالم و مشرق به تانه شیله بروگشته، به طرف مشرق یانوحه از آن گذشت. بعلوت، ۱۲ و حاصور حدته و قریوت حصرهن که حاصور باشد. ۱۳ و از یانوحه به عطاوت و نعره پایین آمد، به اریحا رسید و ۱۴ امام و شماع و مولاده، ۱۵ و حصرجده و حشمون و بیت به اردن متنه شد. ۱۶ و سرحد غربی آن از تفوح تا وادی قانه فالط، ۱۷ و حصر شوعال و بیرشیع و بیروتیه، ۱۸ و بعاله و عیم و رفت و آخر آن به دریا بود، این است ملک سبط بنی افرایم به عاصم، ۱۹ و التولد و کسیل و حرمه، ۲۰ و صقلچ و مدمنه و حسب قبایل ایشان. ۲۱ علاوه بر شهرهایی که از میان ملک بن سنسنه، ۲۲ و لبوات و سلخیم و عین و رمون، جمیع این شهرها با منسی برای افرایم جدا شده بود، جمیع شهرها بادهات آنها دهات آنهاست و نه می‌باشد. ۲۳ و در هامون اشناول و صرעה و بود. ۲۴ و کنعانیان را که در جازر ساکن بودند، بیرون نکردند. اشنیه، ۲۵ و زانوح و عین جنیم و تفوح و عینام، ۲۶ و یرموت و پس کنعانیان تا امروز در میان افرایم ساکنند، و برای جزیه، بندگان عدلام و سوکوه و عزیقه، ۲۷ و شعراهم و عدبیتم و الجدیره و شدنند.

جدیرتایم، چهارده شهر با دهات آنها. ۲۸ صنان و حداشاه و ۲۹ و قسمت سبط منسی این شد، زیرا که او نخست زاده مجدل جاد. ۳۰ و دلغان و المصفه و یقتیل. ۳۱ و لاخیش و ۳۲ یوسف بود، و اما ماکیرنخست زاده منسی که پدر جلعاد باشد، بصفه و عجلون. ۳۳ و کبون و لحمان و کتلیش. ۳۴ و جلدیروت و ۳۵ چونکه مرد جنگی بود جلعاد و باشان به او رسید. ۳۶ و پیرای پسران دیگر منسی به حسب قبایل ایشان قسمتی شد، یعنی برای پسران عائز و عاشان. ۳۷ و یفتاح و اشنه و نصیب. ۳۸ و قبیله ایعرز، و برای پسران هالک، و برای پسران اسرئیل، و برای پسران شکیم، و برای پسران حافر، و برای پسران شمیداع. اینان اولاد ذکور منسی بن یوسف بر حسب قبایل ایشان می‌باشند. ۳۹ و اما صلفحداد بن حافر بن جلعاد بن ماکیرین منسی را پسران نبود، بلکه دهات آن تا وادی مصر، و تا دریای بزرگ و کنار آن. ۴۰ و در دهات آنها. ۴۱ و اشدو و قصبه‌ها و دهات آن. ۴۲ و غرا و قصبه‌ها و دهات آنها. ۴۳ و عقرعون تاریا، همه که به اطراف اشدو بود با دهات آنها. ۴۴ و اشدو و قصبه‌ها و دهات آن. ۴۵ و عقرعون و قصبه‌ها و دهات آن. ۴۶ از عقرعون تاریا، همه که به اطراف اشدو بود با دهات آنها. ۴۷ و اشدو و قصبه‌ها و دهات آن. ۴۸ و در کوهستان شامیر و پیر و سوکوه. ۴۹ و دنه و قریه سنه که دیر باشد. ۵۰ و عتاب و اشموه و عانیم. ۵۱ و جوش و حولون و ۵۲ جیلو، یازده شهر با دهات آنها. ۵۳ و اراب و دومه و اشمعان. ۵۴ و یانوم و بیت تفوح و افیقه. ۵۵ و حمطه و قریه اربع که حبرون باشد، و صیبور، نه شهر با دهات آنها. ۵۶ و معون و کرمل و زیف و بوطه. ۵۷ و یوزعیل و یقدام و زانوح. ۵۸ و یاقین و جبعه و تمنه، ده شهر با دهات آنها. ۵۹ و حلحول و بیت صور و جدور. ۶۰ و معارض و بیت عنوت و التقون، شش شهر با دهات آنها. ۶۱ و فریه بعل که قریه یاریم باشد و الره، دوشهر با دهات آنها. ۶۲ و الپیشان و بیت عربه و مدین و سکاکه. ۶۳ و مدینه الملح و عین جدی، شش شهر با دهات آنها. ۶۴ و اما یوسیان که ساکن اورشلیم بودند، بنی یهودا نتوانستند ایشان را میان شهرهای منسی، ملک افرایم بود، و حد منسی به طرف شمال وادی و انتهاش به دریا بود. ۶۵ جنوب آن از آن افرایم، و ۶۶ و قرعه برای بنی یوسف به سمت مشرق، از اردن اریحا به شمال آن از آن منسی و دریا حد او بود، و ایشان به سوی شمال طرف آبهای اریحا تا صحرایی که از اریحا به سوی کوه بیت نیل بر تالشیر و به سوی مشرق تا پساکار رسیدند. ۶۷ و منسی در پساکار

و در اشیر بیت شان و قصبه هایش، و بیلعام و قصبه هایش، و برای ثبت کردن زمین می رفتند امر فرموده، گفت: «بروید و در ساکنان دور و قصبه هایش، و ساکنان عین دور و قصبه هایش، و زمین گردش کرده، آن را ثبت نمایید و نزد من برگردید، تا در اینجا ساکنان تعناک و قصبه هایش، و ساکنان مجدو و قصبه هایش، در حضور خداوند در شیلوه برای شما قرعه اندازم.» ۹ پس آن یعنی سه محال کوهستانی داشت. ۱۲ لیکن بنی منسى ساکنان مردان رفته، از میان زمین گذشتند و آن را به هفت حصه به حسب آن شهرها را توانستند بیرون کنند، و کنایان جازم بودند که شهرهایش در طوماری ثبت نموده، نزد پوش به اردو در شیلوه در آن زمین ساکن باشند. ۱۳ واقع شد که چون بنی اسرائیل برگشتهند، ۱۰ و پوش به حضور خداوند در شیلوه برای ایشان قرعه قوت یافتند، از کنایان جزیه گرفتند، لیکن ایشان را بالکل بیرون انداخت، و در آنجا پوش زمین را برای بنی اسرائیل بحسب فرقه نگردند. ۱۴ و بنی یوسف پوش را خطاب کرده، گفتند: «چرا های ایشان در شیلوه پوش به بنی بیامین بحسب یک قرعه و یک حصه فقط به من برای ملکیت دادی؟ و حال قبایل ایشان برآمد، و حلاود حصه ایشان در میان بنی یهودا و بنی آنکه من قوم بزرگ هستم، چونکه خداوند تا الان مرا برکت داده یوسف افتاد. ۱۲ و حد ایشان به سمت شمال از اردن بود، و حد است.» ۱۵ پوش به ایشان گفت: «اگر تو قوم بزرگ هستی به ایشان به طرف اریحا به سوی شمال برآمد، و از میان کوهستان به جنگل برآی و در آنجا در زمین فرزیان و رفایان برای خود مکانی سوی مغرب بالا رفت، و انتهایش به صحرای بیت آن بود. ۱۳ و صاف کن، چونکه کوهستان افرایم برای تو تنگ است.» ۱۶ بنی حد ایشان از آنجا تا لوزگاشت، یعنی به جانب لوز جنوی که بیت یوسف گفتند: «کوهستان برای ما کفايت نمی کند، و جمیع نیل باشد، و حد ایشان به سوی عطاواروت ادار بجانب کوهی که کنایان که در زمین وادی ساکنند، ارايه های آنهین دارند، چه به جنوب بیت حورون پایین است، رفت. ۱۴ و حدش کشیده شد آنانی که در بیت شان و قصبه هایش، و چه آنانی که در وادی و به جانب مغرب به سوی جنوب از کوهی که در مقابل بیت بزرگیل هستند.» ۱۷ پس پوش به خاندان یوسف یعنی به افرایم و حورون جنوی است گذشت، و انتهایش نزد قریه بعل بود که آن را منسی خطاب کرده، گفت: «توقیم بزرگ هستی و قوت بسیار قربت یعاریم می گویند و یکی از شهرهای بنی یهوداست. این جانب داری، برای تو یک قرعه نخواهد بود. ۱۸ بلکه کوهستان نیز از آن غربی است. ۱۵ و جانب جنوی از انتهای قربت یعاریم بود، و این تو خواهد بود، و اگرچه آن جنگل است آن راخواهی برید، و تمامی حد به طرف مغرب می رفت و به سوی چشمہ آبهای نفتح برآمد. حدودش مال تو خواهد بود زیرا که کنایان را بیرون خواهی کرد، ۱۶ و این حد به انتهای کوهی که در مقابل دره این هنوم است که اگرچه ارايه های آنهین داشته، و زوار آور باشند.»

۱۸ و تمامی جماعت بنی اسرائیل در شیلوه جمع شده، خیمه کشیده شده، به سوی عین شمس رفت، و به جلیلوت که در اجتماع را در آنجا برپا داشتند، و زمین پیش روی ایشان مغلوب مقابل سر بالای ادمیم است برآمد، و به سینگ بوهی بن روبین به زیر آمد. ۱۸ و به جانب شمالی در مقابل عربه گذشته، به عربه تا به کی کاهلی می وزدید و داخل نمی شوید تا در آن زمینی که پهنه خدای پدران شما، به شما داده است، تصرف نمایید؟ ۱۹ سه نفر برای خود از هر سلطنت خاک کنید، تا ایشان را روانه نمایم، و برخاسته، از میان زمین گردش کرده، آن را بحسب ملکهای خود ثبت کنند، و نزد من خواهند برگشت. ۲۰ و آن را به سطح بنی بیامین بحسب قبایل ایشان اریحا و بیت حجله و عمق هفت حصه تقسیم کنند، و یهودا به سمت جنوب به حدود خود خواهد ماند، و خاندان یوسف به سمت شمال به حدود خود فاره و عرفت. ۲۱ و بیت عربه و صماریم و بیت نیل. ۲۲ و عویم و قصیص. ۲۳ و بیت عربه و قصیص. ۲۴ و کفر عمونی و ععنی و جایع، دوازده شهر با دهات آنها. ۲۵ و جبعون و رامه و بیروت. ۲۶ و مصffe و کفیره من اینجا بیاورید، و من برای شما در اینجادر حضور یهوه، خدای موصده. ۲۷ و رقم و یوفیل و تاله. ۲۸ و صیله و آلف و یوسی که ما، قرعه خواهم انداخت. ۲۹ زیرا که لاویان در میان شما هیچ اورشليم باشد و جمعه و قربت، چهارده شهر با دهات آنها. این نصیب ندارند، چونکه کهانت خداوند نصیب ایشان است، و ملک بنی بیامین به حسب قبایل ایشان بود. جادو رویین و نصف سبط منسی ملک خود را که موسی، بنده خداوند، به ایشان داده بود در آن طرف اردن به سمت شرقی ۳۰ و قرعه دومین برای شمعون برآمد، یعنی برای سبط بنی گرفته اند.» ۳۱ پس آن مردان برخاسته، رفتند و پوش آنانی را که شمعون بحسب قبایل ایشان، و ملک ایشان در میان ملک بنی

بوشع

یهودا بود. ۲ و اینها نصیب ایشان شد یعنی بیشتر شیع و شیع و بود ۳۶ و حدش به سمت مغرب به سوی ازנות تا بور پیچید، و از مولاد. ۳ و حصر شوعال و بالح و عاصم. ۴ و التولد و بول و آنچا تا حقوق بیرون آمد، و به سمت جنوب به زیلون رسید و حrome. ۵ صقلع و بیت مرکوت و حصر سوسه. ۶ و بیت لباعوت به سمت مغرب به اشیر رسید، و به سمت شرق به یهودا نزد وشارون. سیزده شهر با دهات آنها. ۷ و عین ورمون و عاتر اردن. ۲۵ و شهرهای حصاردار صدیم و صیر و حمه و رقه و کتاره. و عاشان، چهارد شهر با دهات آنها. ۸ تمامی دهاتی که در ۳۶ و ادامه و رامه و حاصور. ۲۷ و قادش و اذرعی و عین حاصور. اطراف این شهرها تا بعلت بیشتر رامه جنوبی بود. ملک سبط بنی ۳۸ ویرون و مجداشیل و حوریم و بیت عناء و بیت شمس، نوزده شمعون برحسب قبایل ایشان این بود. ۹ و ملک بنی شمعون از شهر با دهات آنها. ۳۹ ملک سبطینی نفتالی برحسب قبایل ایشان میان قسمت بنی یهودا بود، زیرا قسمت بنی یهودا برای ایشان زیاد این بود، یعنی شهرها با دهات آنها. ۴۰ و قرعه هفتمن برای سبط بود، پس بنی شمعون ملک خود را از میان ملک ایشان گرفتند. بنی دان برحسب قبایل ایشان بیرون آمد. ۴۱ و حد ملک ایشان ۱۰ و قرعه سوم برای بنی زیلون برحسب قبایل ایشان برآمد، و حد صرعره و اشتیول و عیر شمس بود. ۴۲ و شعلین و ایلوں و بیله، ملک ایشان تا ساریدرسید. ۱۱ و حد ایشان به طرف مغرب تا ۴۳ و ایلوں و تمنه و عقرون. ۴۴ والتنیه و جبتون و بعله. ۴۵ و مرعله رفت و تا دباشه رسید و تا وادی که در مقابله یقنعم است، یهود و بنی برق و جت رمون. ۴۶ و میاه برقون و رفون با سر حدی رسید. ۱۲ و از سارید به سمت شرق به سوی مطلع آفتاب تا که درمقابله یافا است. ۴۷ و حد بنی دان از طرف ایشان بیرون سرحد کسلوت تابور پیچید، و نزد دایره بیرون آمد، به یافیع رسید. رفت، زیر که بنی دان برآمد، با لشم چندگ کردند و آن را گرفته، ۱۳ و از آنچا به طرف شرق تا جت حافر و تا عت قاصین گذشت، به دم شمشیر زدند. و متصرف شده، در آن سکونت گرفتند. پس نزد رمون بیرون آمد و تائیه کشیده شد. ۱۴ و این حد به طرف لشم رادان نامیدند، موافق اسم دان که پدر ایشان بود. ۴۸ این شمال تاختنون آن را احاطه کرد، و آخرش نزد وادی یفتخیل بود. است ملک سبط بنی دان برحسب قبایل ایشان، یعنی این شهرها با ۱۵ و قطله و نهالل و شمرون و یداله و بیت لحم، دوازده شهر با دهات آنها. ۴۹ و چون از تقسیم کردن زمین برحسب حدودش دهات آنها. ۱۶ این ملک بنی زیلون برحسب قبایل ایشان بود، فارغ شدند، بنی اسرائیل ملکی را دردمیان خود به یوشع بن نون یعنی این شهرها با دهات آنها. ۱۷ و قرعه چهارم برای پساکار برآمد دادند. ۵۰ برحسب فرمان خداوند شهری که او خواست، یعنی یعنی برای بنی پساکار برحسب قبایل ایشان. ۱۸ و حد ایشان تا تمنه سارح را در کوهستان افرايم به او دادند، پس شهرها بنا کرده، یزعلی و کسلوت و شونم بود. ۱۹ و حفاریم و شیتون و اناحرو. در آن ساکن شد. ۵۱ این است ملکهایی که العازار کاهن با ۲۰ و ریت و قشیون و آیص. ۲۱ و رمه و عین جنیم و عین حده و یوشع بن نون و روسای آبای اسپاط بنی اسرائیل درشیله به حضور بیت فصیص. ۲۲ و این حد به تابور و شخصیمه و بیت شمس خداوند نزد در خیمه اجتماع به قرعه تقسیم کردند. پس از تقسیم رسید، و آخر حد ایشان نزد اردن بود. یعنی شانزده شهر با دهات نمودن زمین فارغ شدند.

آنها. ۲۳ این ملک سبطینی پساکار برحسب قبایل ایشان بود، ۲۰ و خداوند یوشع را خطاب کرده، گفت: «بنی اسرائیل یعنی شهرها با دهات آنها. ۲۴ و قرعه پنجم برای سبط بنی اشیر ۲۵ و حد ایشان حلقه و حلی و را خطاب کرده، بگو: شهرهای مجلایی را که درباره آنها به واسطه برحسب قبایل ایشان بیرون آمد. ۲۶ و المک و عمداد و مثال و به طرف مغرب موسی به شما سخن گفتم، برای خود معین سازید ۳ تا قاتلی که باطن و اکشاف. ۲۷ و به سوی شرق آفتاب به بیت کسی را سهو و ندانسته کشته باشد به آنها فرار کند، و آنها برای به کرمل و شیخور لبنة رسید. ۲۸ و ماجرا خود را بیان کند، و ایشان او را نزد خود به شهر درآورده، داجون پیچیده، تا زیلون رسید، و به طرف شمال تاواری یفتخیل شما از ولی مقتول ملجه باشد. ۴ و او به یکی از این شهرها فرار و بیت عامق و نعییل و به طرف شهر ایستاده، به گوش مشایخ شهر ۲۹ و حد ایشان تا صیدون بزرگ. ۲۹ و این حد به سوی حوصله مکانی به او بدهند تا بایشان ساکن شود. ۵ و اگر ولی مقتول سوی رامه به شهر حصاردار صور پیچید و این حد به سوی حوصله مکانی به او بدهند تا بایشان ساکن شود. ۶ و برگشت، و انتهایش نزدربیا در دیار اکریب بود. ۳۰ و عمه و عفیق او را تعاقب کند، قاتل را بهدست او نسپارتند، زیرا که همسایه ورحب، و بیست و دو شهر با دهات آنها. ۳۱ ملک سبط بنی خود را نادانستگی کشته، و او را پیش از آن دشمن نداشته اشیر برحسب قبایل ایشان این بود، یعنی این شهرها با دهات آنها. ۶ و در آن شهر تا وقتی که به جهت محکمه به حضور ۳۲ و قرعه ششم برای بنی نفتالی بیرون آمد، یعنی برای بنی نفتالی جماعت حاضر شود تاوقات رئیس کهنه که در آن ایام می باشد برحسب قبایل ایشان. ۳۳ وحد ایشان از حالف از بلوطی که در توقف نماید، و بعد از آن قاتل برگشته، به شهر و به خانه خود صعنیم است و ادامی و ناقب و بیشیل تا لقوم بود و آخرش نزدادرد یعنی به شهری که از آن فرار کرده بود، داخل شود. ۷ پس قادش را در جلیل در کوهستان نفتالی و شکیم را در کوهستان افرايم و قریه

اربع را که در حبرون باشد در کوهستان یهودا، تقدیس نمودند. ۸ و در کوهستان افرایم که شهرملجای قاتلان است با نواحی آن و از آن طرف اردن به سمت مشرق اریحا باصررا در صحراء در بیان جازر را با نواحی آن به ایشان دادند. ۲۲ و قصاید را با نواحی آن و از سبط روین و راموت را در جلعاد از سبط جاد و جولان را در بیت حورون را با نواحی آن، یعنی چهار شهر. ۲۳ و از سبط دان باشان از سبسطمنسی تعیین نمودند. ۹ اینهاست شهرهایی که برای التقى را با نواحی آن و جبتون را با نواحی آن. ۲۴ و ایلون را با تمامی بنی اسرائیل و برای غریبی که در میان ایشان ماوا گزیند معین نواحی آن و جت رمون را با نواحی آن، یعنی چهار شهر. ۲۵ و از شده بود، تا هرکه کسی رامهو کشته باشد به آنجا فرار کند، و نصف سبط منسی تعنک را با نواحی آن و جت رمون را با نواحی بدست ولی مقتول کشته نشود تا وقتی که به حضور جماعت آن، یعنی دو شهر دادند. ۲۶ تمامی شهرهای قبایل بقیه بنی قهات با نواحی آنها ده بود. ۲۷ و به پنی چرشون که از قبایل لاویان حاضر شود.

بودند از نصف سبط منسی جولان را در باشان که شهرملجای

۲۱ آنگاه روسای آبای لاویان نزد العازکاهن و نزد یوشع بن قاتلان است با نواحی آن و بعثت را با نواحی آن، یعنی دو شهر نون و نزد روسای آبای اسپاط بنی اسرائیل آمدند. ۲ و ایشان را در شریلهو در زمین کنعان مخاطب ساخته، گفتند که «خداؤند به نواحی آن. ۲۸ و از سبسطیساکار قشیون را با نواحی آن و داربه را با فرمان خداوند این شهرها را با حوالی آنها از ملک خود به لاویان نواحی آن، یعنی چهار شهر. ۲۹ و برمود را با نواحی آن و عنین چشم را با نواحی واسطه موسی امر فرموده است که شهرها برای سکونت و حوالی آنها آن، یعنی چهار شهر. ۳۰ و از سبط اشیرمشال را با نواحی آن و به جهت بهایم ما، به ما داده شود». ۳ پس بنی اسرائیل برحسب عبدون را با نواحی آن و حلقات را با نواحی آن و حروب را با فرمان خداوند این شهرها را با حوالی آنها از ملک خود به لاویان نواحی آن، یعنی چهار شهر. ۳۱ و از سبط نفتالی قادش رادر دادند. ۴ و قرعه برای قبایل قهاتیان بیرون آمد، و برای پسران هارون جلیل که شهرملجای قاتلان است با نواحی آن و جمود دور را با کاهن که از جمله لاویان بودند سیزده شهر از سبط یهودا، و از نواحی آن و قرتان را، یعنی سه شهر دادند. ۳۳ و تمامی شهرهای سبط شمعون و از سبط بنیامین به قرعه رسید. ۵ و برای بقیه پسران چرسونیان برحسب قبایل ایشان سیزده شهر بود با نواحی آنها. قهات، ده شهر از قبایل سبط افرایم و از سبط دان و از نصف ۳۴ و به قبایل بنی مراری که از لاویان باقی مانده بودند، از سبط سبط منسی به قرعه رسید. ۶ و برای پسران چرسون سیزده شهر از یزبولن یقنعم را با نواحی آن و قرتنه را با نواحی آن. ۳۵ و دمنه را قبایل سبط یساکار و از سبط اشیر و از سبط نفتالی و از نصف با نواحی آن و نحلان را با نواحی، یعنی چهار شهر. ۳۶ و از سبط منسی در باشان به قرعه رسید. ۷ و برای پسران مراری سبط روین، باصر را با نواحی آن و بعده را با نواحی آن. ۳۷ و برحسب قبایل ایشان دوازده شهر از سبط روین و از سبط جاد و از سبط ماری سبط یزبولن یقنعم را با نواحی آن و قرتنه را با نواحی آن و میفعه را با نواحی آن، یعنی چهار شهر. سبسطیبولن رسید. ۸ و بنی اسرائیل، این شهرها و حوالی آنها را به ۲۸ و از سبط جاد راموت را در جلعاد که شهرملجای قاتلان است لاویان به قرعه دادند، چنانکه خداوند به واسطه موسی امر فرموده با نواحی آن و محنتایم را با نواحی آن. ۳۹ و حشیون را با نواحی آن بود. ۹ و از سبط بنی یهودا و از سبط بنی شمعون این شهرها را و یغیر را با نواحی آن؛ همه این شهرها چهار میباشد. ۴۰ همه که به نامها ذکر میشود، دادند. ۱۰ و اینها به پسران هارون که از اینها شهرهای بنی مراری برحسب قبایل ایشان بود، یعنی بقیه قبایل قهاتیان از بنی لاری بودند رسید، زیرا که قرعه اول از ایشان لاویان و قرعه ایشان دوازده شهر بود. ۴۱ و جمیع شهرهای لاویان بود. ۱۱ پس قرعه اربع پدر عناق که حبرون باشد در کوهستان یهودا در میان ملک بنی اسرائیل چهل و هشت شهر با نواحی آنها بود. با حوالی که در اطراف آن بود، به ایشان دادند. ۱۲ لیکن مزروعه ۴۲ این شهرها هر یکی با نواحی آن به هر طرفش بود، و برای همه های شهر و دهات آن را به کالیب بن یفنه برای ملکیت دادند. این شهرها چنین بود. ۴۳ پس خداوند تمامی زمین را که برای ۱۳ و به پسران هارون کاهن، حبرون را که شهرملجای قاتلان است پدران ایشان قسم خورده بود که به ایشان بدهد به اسرائیل داد، و با حوالی آن، و لبنة را با حوالی آن دادند. ۱۴ و یغیر را با نواحی آن را به تصرف آورده، در آن ساکن شدند. ۴۴ و خداوند ایشان را واشتمو را با نواحی آن. ۱۵ و حولون را با نواحی آن و دیبر را با از هر طرف آرامی داد چنانکه به پدران ایشان قسم خورده بود، نواحی آن. ۱۶ و عین را با نواحی آن و پطه را با نواحی آن و واحدی از دشمنان ایشان نتوانست با ایشان مقاومت نماید، زیرا بیت شمس را با نواحی آن، یعنی از این دو سبط نه شهر را. که خداوند جمیع دشمنان ایشان را بدست ایشان سپرده بود. ۱۷ و از سبسطیامین جیعون را با نواحی آن و جیع را با نواحی آن. ۴۵ و از جمیع سختان نیکوئی که خداوند به خاندان اسرائیل گفته عنانوت را با نواحی آن و علوم را با نواحی آن، یعنی چهار بود، سختی به زمین نیفتاد بلکه همه واقع شد.

۱۸ شهربانیم چیزی را با نواحی آن و علمون را با نواحی آن، یعنی چهار بود، سختی به زمین نیفتاد بلکه همه واقع شد. ۱۹ تمامی شهرهای پسران هارون کهنه سیزده شهر با نواحی آنها بود. ۲۰ و اما قبایل بنی قهات لاویان، یعنی بقیه بنی شهر دادند. ۲۱ پس شکیم را خوانده، ۲ به ایشان گفت: «شما هرچه موسی بنده خداوند به قهات شهرهای قرعه ایشان از سبط افرایم بود.

۲۲ آنگاه یوشع رویین و جادیان و خاندان اسرائیل گفت: «شما هرچه موسی بنده خداوند به

یوشع

شما امر فرموده بود، نگاه داشتید، و کلام مرا از هرچه به شما امر را از آن طاهر نساخته ایم، اگرچه وبا در جماعت خداوند عرض شد. فرموده ام، اطاعت نمودید. ۳ و برادران خود را در این ایام طویل تا ۱۸ شما امروز از متابعت خداوند برگشته اید و واقع خواهد شد چون امروز ترک نکرد، و صحتی را که یهوه، خدای شما، امر فرموده شما امروز از خداوند متبرد شده اید که او فدا بر تمامی جماعت بود، نگاه داشته اید. ۴ و الان یهوه خدای شما به برادران شما اسرائیل غضب خواهد نمود. ۱۹ و لیکن اگر زمین ملکیت شما آرامی داده است، چنانکه به ایشان گفته بود. پس حال به خیمه نجس است، پس به زمین ملکیت خداوند که مسکن خداوند در های خود و به زمین ملکیت خود که موسی بنده خداوند از آن آن ساکن است عبور نماید، و در میان ما ملک بگیرید و از خداوند طرف اردن به شما داده است بازگشته، بروید. ۵ امایدقت متوجه متبرد نشوید، و از ما نیز متبرد نشوید، در این که مذبحی برای شده، امر و شریعی را که موسی بنده خداوند به شما امر فرموده خود سوای مذبح یهوه خدای ما بنا کنید. ۲۰ آیا عخان بن زارح است به جاآورید، تا یهوه، خدای خود، را محبت نموده، به تمامی درباره چیز حرام خیانت نوزیزید؟ پس بر تمامی جماعت اسرائیل طرقهای او سلوک نماید، و اوامر او رانگاه داشته، به او بجسبید غضب آمد، و آن شخص درگاه خود تنهای هلاک نشد.» ۲۱ آنگه او را به تمامی دل و تمامی جان خود عبادت نماید.» ۶ پس بنی رویین و بنی جاد و نصف سبطمنسی در جواب رسایق قبائل یوشع ایشان را برکت داده، روانه نمود و به خیمه های خود رفتند. اسرائیل گفتند: «یهوه خدای خدايان! یهوه خدای خدايان! ۷ و به نصف سبط منسی، موسی ملک در بیشان داده بود، و به اومی داند و اسرائیل خواهد دانست اگر این کار از راه تمربد یا نصف دیگر، یوشع در این طرف اردن به سمت مغرب در میان از راه خیانت بر خداوند بوده باشد، امروز ما را خلاصی مده، برادران ایشان ملک داد. و هنگامی که یوشع ایشان را به خیمه ۲۲ که برای خود مذبحی ساخته ایم تا از متابعت خداوند برگشته، های ایشان روانه می کرد، ایشان را برکت داد. ۸ و ایشان را قربانی سوختنی و هدیه آردی بر آن بگذرانم، وذایح سلامتی بر آن مخاطب ساخته، گفت: «با دولت بسیار و با مواسی بی شمار، با بنیامی؛ خود خداوند بازخواست بنماید.» ۹ بلکه این کار را از نقره و طلا و مس و آهن و لیاس فراوان به خیمه های خود برگردید، راه احتیاط و هوشیاری کرده ایم، زیرا گفتیم شاید دروقت آینده وغذیمت دشمنان خود را با برادران خوش تقسیم نماید.» ۱۰ پس پسران شما به پسران ما بگویند شما را باید پس از خود بخواهید. شیلهو که در زمین کنعان است برگشته، روانه شدند تا به زمین رویین و بنی جاد حد گذارده است. پس شما رادر خداوند بهره ای جلعاد، و به زمین ملک خود که آن را به واسطه موسی برسحب نیست و پسران شما پسران مارا از تو س خداوند باز خواهد داشت. فرمان خداوند به تصرف آورده بودند، برونده. ۱۱ و چون به حوالی ۱۱ پس گفتیم برای ساختن مذبحی به جهت خود تدارک بیتبینیم، اردن که در زمین کنعان است رسیدند، بنی رویین و بنی جاد حد گذارده است. ۱۲ بلکه تا در میان ما و نصف سبطمنسی در آنجا به کنار اردن مذبحی بنا نمودند، و شما و در میان نسلهای ما بعد از ما شاهد باشد تا عبادت یعنی مذبح عظیم المنظری. ۱۳ و بنی اسرائیل خبر این را شنیدند خداوند را به حضور او با قربانی های سوختنی و ذایح سلامتی که اینک بنی رویین و بنی جاد و نصف سبط منسی، به مقابله خود به چا آوریم، تا در زمان آینده پسران شما به پسران ما نگویند زمین کنعان، درحالی اردن، بر کناری که از آن بنی اسرائیل این را شنیدند، زمان آینده به ما و به نسلهای ما چنین بگویند، آنگاه ما خواهیم مذبحی بنا کردند. ۱۴ پس چون بنی اسرائیل این را شنیدند، جمع شدند تا برای مقاتله گفت، نمونه مذبح خداوند را بینید که پدران ماساختند نه برای تمامی جماعت بنی اسرائیل در شیلهو جمع شدند تا برای مقاتله گفت، که شما را در خداوند هیچ بهره ای نیست. ۱۵ پس گفتیم اگر در ایشان برآند. ۱۶ و بنی اسرائیل فیحاس بن العازار کاهن راند بنی قربانی سوختنی و نه برای ذیبحه، بلکه تا در میان ما و شما شاهد رویین و بنی جاد و نصف سبط منسی به زمین جلعاد فستادند. پاشد. ۱۷ حاشا از ما که از خداوند متبرد شده، امروز از متابعت ۱۸ و با او ده رئیس، یعنی یک رئیس از هر خاندان آبای از جمیع خداوند برگردیم، و مذبحی برای قربانی سوختنی و هدیه آردی و اسپاط اسرائیل را که هر یکی از ایشان رئیس خاندان آبای ایشان از ذیبحه سوای مذبح یهوه، خدای ما که پیش روی مسکن اوست، قبایل بنی اسرائیل بودند. ۱۹ پس ایشان نزد بنی رویین و بنی جاد بسازیم.» ۲۰ و چون فیحاس کاهن و سوران جماعت و رسایق و نصف سبطمنسی به زمین جلعاد آمدند و ایشان را مخاطب قبایل اسرائیل که با اوی بودند سخنی را که بنی رویین و بنی جاد و ساخته، گفتند: «تمامی جماعت خداوند چنین می گویند: این بنی منسی گفته بودند، شنیدند، در نظر ایشان پسند آمد. ۲۱ و چه فتنه است که به خدای اسرائیل انگیخته اید که امروز از متابعت فیحاس بن العازار کاهن به بنی رویین و بنی منسی خداوند برگشته اید و برای خود مذبحی ساخته، امروز از خداوند گفت: «امروز دانستیم که خداوند در میان ماست، چونکه این متبرد شده اید؟ ۲۲ آیا گناه فغور برای ماکم است که تا امروز خود خیانت را بر خداوند نوزیده اید، پس الان بنی اسرائیل را از دست

خداؤند خلاصی دادید.» ۲۲ پس فینحاس بن العازار کاهن و درباره شما گفته است به زمین نیفتاده، بلکه همه اش واقع شده سروران از نزد بني روين و بني جاد از زمین کغان، است، و یک حرف از آن به زمین نیفتاده. ۱۵ و چنین واقع خواهد نزد اسرائیل برگشته، این خبر به ایشان رسانیدند. ۲۳ و این کار به شد که چنانکه همه چیزهای نیکو که یهوه، خدای شما به شما نظر بني اسرائیل پستند آمد و بني اسرائیل خدا را متبمارک خواندند، گفته بود برای شما واقع شده است، همچنان خداوند همه چیزهای و درباره برآمدن برگشته ایشان تا زمینی را که بني روين و بني بد را بر شما عارض خواهد گردانید، تا شما را از زمین نیکو که جاد در آن ساکن بودند خراب نمایند، دیگر سخن نگفتند. ۲۴ و یهوه، خدای شما به شما داده است، هلاک سازد. ۱۶ اگر بني روين و بني جاد آن مذبح را عید نامیدند، زیرا که آن در میان از عهد یهوه، خدای خود، که به شما امر فرموده است، تجاوز ما شاهد است که یهوه خداست.

۲۳ واقع شد بعد از روزهای بسیار چون خداوند اسرائیل را از زمین نیکو که به شما داده است به زودی هلاک خواهد شد.

جمعیت دشمنان ایشان از هر طرف آرامی داده بود، و پیش پیر وسالخورد شده بود. ۲ که پیش جمیع اسرائیل را با مشایخ و روسا ۲۴ و پیش تمامی اسپاط اسرائیل را درشكیم جمع کرد، و

و داوران و ناظران ایشان طلبیده، به ایشان گفت: «من پیر و مشایخ اسرائیل روسا و داوران و ناظران ایشان را طلبیده، به حضور سالخورد شده‌ام. ۳ و شما هر آنچه یهوه، خدای شما به همه این خدا حاضر شدند. ۲ و پیش به تمامی قوم گفت که «یهوه طوابیف به مخاطر شما کرده است، دیده‌اید، زیرا یهوه، خدای شما خدای اسرائیل چنین می‌گوید که پدران شما، یعنی طارح پدر اوست که برای شما جنگ کرده است. ۴ ایک این طوابیف را که ابراهیم و پدر ناحور، در زمان قدیم به آن طرف نهر ساکن بودند، باقی مانده‌اند از اردن و جمیع طوابیف را که مغلوب ساخته‌اند خدایان غیر را عبادت نمودند. ۳ و پدر شما ابراهیم را از آن

بزرگ، به سمت مغرب آفتاب برای شما به قعده تقسیم کردند تا طرف نهر گرفته، در تمامی زمین کنعان گردانید، و ذرت او را میراث اسپاط شما باشند. ۵ و یهوه، خدای شما اوست که ایشان زیاد کردم و اسحاق را به او دادم. ۴ و یعقوب و عیسیو را به

را از حضور شما رانده، ایشان را از پیش روی شما بیرون می‌کند، و کوه سعیر را به عیسیو دادم تا ملکیت او بشود، و شما زمین ایشان را در تصرف خواهید آورد، چنانکه یهوه خدای یعقوب و پسرانش به مصر فرود شدند. ۵ و موسی و هارون را

شما به شما گفته است. ۶ پس بسیار قوی باشید و متوجه شده، فرستاده مصر را به آنچه در وسط آن کردم، مبتلا ساختم؛ پس شما هرچه در سفر تورات موسی مكتوب است نگاه دارید و به طرف را از آن بیرون آوردم. ۶ و چون پدران شما را از مصر بیرون آوردم و به

چپ یا راست از آن تجاوز ننمایید. ۷ تا به این طوابیفی که در دریا رسیده، مصریان با ارايه‌ها و سواران، پدران شما را تا بحر قلزم میان شما باقی مانده‌اند داخل نشودند، و نامهای خدایان ایشان را تعاقب نمودند. ۷ و چون نزد خداوند فریاد کردند، او در میان شما

ذکر ننمایید، و قسم نخوردید و آنها را عبادت ننمایید و سجده و مصریان تاریکی گذارند، و دریا را برایشان آورد، ایشان را پوشانید، نکنید. ۸ بلکه به یهوه، خدای خود بچسبید چنانکه تا امروز و چشمان شما آنچه را در مصركردم دید، پس روزهای بسیار در

کرده‌اید. ۹ زیرا خداوند طوابیف بزرگ و زیوار را از پیش روی شما بیابان ساکن می‌بودید. ۸ پس شما را در زمین امریانی که به آن

بیرون کرده است، و اما با شما کسی را تا امروز یارای مقاومت طرف اردن ساکن بودند آوردم، و با شما جنگ کردند، و ایشان را

نبوده است. ۱۰ یک نفر از شما هزار را تعاقب خواهد نمود زیرا که به دست شما تسلیم نمودم، وزمین ایشان را در تصرف آورید، و

یهوه، خدای شما، اوست که برای شما جنگ می‌کند، چنانکه به ایشان را از حضور شما هلاک ساختم. ۹ و بالاً بن صفور ملک شما گفته است. ۱۱ پس بسیار متوجه شده، یهوه خدای خود را موّاب پرخاسته، با اسرائیل جنگ کرد و فرستاده، بلاعم بن بعرور را

محبت ننمایید. ۱۲ و اما اگر برگشته، با پیغام این طوابیفی که در طلبید تا شما را لعنت کند. ۱۰ و نخواستم که بلاعم را بشنوم لهدا

میان شما مانده‌اند بچسبید و با ایشان مصاہرات ننمایید، و به ایشان شما را بریکت همی داد و شما را از دست او رهانید. ۱۱ و از اردن درآید و ایشان به شما درآیند، ۱۲ یقین بدانید که یهوه خدای عبور کرده، به اریحا رسیده، و مردان اریحا یعنی اموریان و فرزیان و

شما این طوابیف را از حضور شما دیگر بیرون نخواهد کرد، بلکه کنعانیان و حتیان و جرجاشیان و حویان و بیوسیان با شما جنگ

برای شما دام و تله و براز پهلوهای شما تازیانه و در چشمان شما کردن، و ایشان را به دست شما تسلیم نمودم. ۱۲ و زیور را پیش

خارخواهند بود، تا وقتی که از این زمین نیکو که یهوه خدای شما، شما فرستاده، ایشان، یعنی دویادشاه اموریان را از حضور شما

به شما داده است، هلاک شودند. ۱۴ و اینک من امروز به طبقه براند، نه به شمشیر و نه به کمان شما. ۱۳ و زمینی که در آن

اهل تمامی زمین می‌روم، و به تمامی دل و به تمامی جان خودمی رحمت نکشیدیم، و شهرهایی را که بنا ننمودید، به شما دادم که

دانید که یک چیز از تمام چیزهای نیکو که یهوه، خدای شما در آنها ساکن می‌باشد و از تاکستانها و باغات زیتون که نکاشید،

می خوردید. ۱۴ پس الان از یهوه بترسید، و او را به خلوص و راستی کرده بوددانستند، خداوند را عبادت نمودند. ۲۲ واستخوانهای عبادت نمایید، و خدایانی را که پدران شما به آن طرف نهر و در یوسف را که بنی اسرائیل از مصرآورده بودند در شکیم، در حصه مصر عبادت نمودند از خود دور کرده، یهوه را عبادت نمایید. ۱۵ و زمینی که یعقوب از بنی حمور، پدر شکیم به صد قسیطه خریده اگردر نظر شما پسند نماید که یهوه را عبادت نمایید، پس امروز بود، دفن کردند، و آن ملک بنی یوسف شد. ۲۳ و العازار بن برای خود اختیار کنید که را عبادت خواهید نمود، خواه خدایانی هارون مرد، و او را در تل پرسش فینحاس که در کوهستان افرایم به را که پدران شما که به آن طرف نهر بودند عبادت نمودند، خواه او داده شد، دفن کردند.

خدایان اموریانی را که شما در زمین ایشان ساکنید، و اما من و

خاندان من، یهوه را عبادت خواهیم نمود.» ۱۶ آنگاه قوم در

جواب گفتند: «حاشا از ما که یهوه را ترک کرده، خدایان غیر را

عبادت نمایم. ۱۷ زیرا که یهوه، خدای ما، اوست که ما و پدران

مارا از زمین مصر از خانه بندگی بیرون آورد، و این آیات بزرگ را

در نظر ما نمود، و ما را در تمامی راه که رفتهیم و در تمامی طوایفی

که از میان ایشان گذشتیم، نگاه داشت. ۱۸ و یهوه تمامی

طوایف، یعنی اموریانی را که در این زمین ساکن بودند از پیش روی

ما بیرون کرد، پس ما نیز یهوه را عبادت خواهیم نمود، زیرا که او

خدای ماست.» ۱۹ پس یوشع به قوم گفت: «نمی توانید یهوه

راغبادت کنید زیرا که او خدای قدوس است و اتخاذی غیر است

که عصیان و گناهان شما را نخواهد آمرزید. ۲۰ اگر یهوه را ترک

کرده، خدایان غیر را عبادت نماید، آنگاه او خواهد بگشت و به

شما ضرر رسانیده، بعد از آنکه به شما احسان نموده است، شما

را هلاک خواهد کرد.» ۲۱ قوم به یوشع گفتند: «نی بلکه یهوه

راغبادت خواهیم نمود.» ۲۲ یوشع به قوم گفت: «شما برخود

شاهد هستید که یهوه را برای خود اختیار نموده اید تا او را عبادت

کنید.» گفتند: «شاهد هستیم.» ۲۳ (گفت): «پس الان خدایان

غیررا که در میان شما هستند دور کنید، و دلهای خودرا به یهوه،

خدای اسرائیل، مایل سازید.» ۲۴ قوم به یوشع گفتند: «یهوه

خدای خود را عبادت خواهیم نمود و آواز او را اطاعت خواهیم

کرد.» ۲۵ پس در آن روز یوشع با قوم عهد بست و برای ایشان

فریضه و شریعتی در شکیم قرار داد. ۲۶ و یوشع این سخنان را در

کتاب تورات خدا نوشت و سنگی بزرگ گرفته، آن را در آنجا زیر

درخت بلوطی که نزد قاس خداوند بود بربا داشت. ۷۷ و یوشع به

تمامی قوم گفت: «اینک این سنگ برای ما شاهد است، زیرا که

تمامی سخنان خداوند را که به ما گفت، شنیده است؛ پس برای

شما شاهد خواهد بود، مبادا خدای خود را انکار نمایید.» ۲۸ پس

یوشع، قوم یعنی هر کس را به ملک خودروانه نمود. ۲۹ و بعد از

این امور واقع شد که یوشع بن نون، بنده خداوند، چون صد و ده

ساله بود، مرد. ۳۰ و او را در حلواد ملک خودش در تمنه سارح

که در کوهستان افرایم به طرف شمال کوه جاعشن است، دفن

کردند. ۳۱ و اسرائیل در همه ایام یوشع و همه روزهای مشایخی

که بعد از یوشع زنده ماندند و تمام عملی که خداوند برای اسرائیل

کرد. ۲۱ و بنی بنيامين ييوسيان را که در اورشليم ساکن بودند

بيرون نکردن، و ييوسيان باني بنيامين تا امروز در اورشليم ساکنند.

۱ و بعد از وفات يوشع واقع شد که بنی اسرائیل از خداوند ۲۲ و خاندان يوسف نیز به بیت تیل برآمدند، خداوند با ايشان سوال کرده، گفتند: «کیست که برای ما بر کنعانیان، اول برآید و بود. ۲۳ و خاندان يوسف بیت تیل را جاسوسی کردند، و نام آن با ايشان جنگ نماید؟» ۲ خداوند گفت: «يهودا برآید، اینک زمین شهر قبیل ازان لوز بود. ۲۴ و کشیکچیان مردی را که از شهپریون را به دست او تسليم کردند.» ۳ و يهودا به برادر خود شمعون می آمد دیده، به وی گفتند: «مدخل شهر راهه ما نشان بد که گفت: «به قرعه من همراه من برآی، و با کنعانیان جنگ کنیم، و با تو احسان خواهیم نمود.» ۲۵ پس مدخل شهر را به ايشان من نیز همراه تو به قرعه تو خواهم آمد.» پس شهر را به دم شمشیر زدند، و آن مرد را تامامی رفت. ۴ و يهودا برآمد، و خداوند کنعانیان و فرزیان را به دست خاندانش رها کردند. ۲۶ و آن مرد به زمین حیات رفته، شهری بنا ايشان تسليم نمود، وده هزار نفر از ايشان را در بازق کشتند. ۵ و نمود و آن را لوز نماید که تا امروز اسمش همان است. ۲۷ و منسی ادونی بازق را در بازق یافته، با او جنگ کردند، و کنعانیان و فرزیان اهل بیت شان و دهات آن را و اهل عنک دهات آن و ساکنان را شکست دادند. ۶ و ادونی بازق فرار کرد و او را تعاقب نموده، دور و دهات آن و ساکنان بیلعام و دهات آن و ساکنان مجده گفتندش، و شستهای دست و پایش را بریدند. ۷ و ادونی بازق و دهات آن را بیرون نکرد، و کنunanیان عزمیت داشتند که در آن گفت: «هفتاد ملک با شستهای دست و پا بریده زیر سفره من زمین ساکن باشند. ۲۸ و چون اسرائیل قوی شدند، بر کنunanیان خودردها برمی چیدند، موافق آنچه من کردم خدا به من مکافات جزیه نهادند، لیکن ايشان را تمام بیرون نکردند. ۲۹ و افراهم رسانیده است.» پس او را به اورشليم آوردند و در آنجامرد. ۸ و کنunanیان را که در جازر ساکن بودند، بیرون نکرد، پس کنunanیان بینی يهودا با اورشليم جنگ کرده، آن را گرفتند، و آن را به دم در میان ايشان درجائز ساکن ماندند. ۳۰ و زیولون ساکنان فطرون شمشیر زده، شهر را به آتش سوزانیدند. ۹ و بعد از آن بینی يهودا و ساکنان نهلول را بیرون نکرد، پس کنunanیان در میان ايشان ساکن فرود شدند تابا کنunanیانی که در کوهستان و جنوب و بیان ساکن ماندند، و جزیه بر آنها گذارده شد. ۳۱ و اشير ساکنان عکو و بودند، جنگ کنند. ۱۰ و يهودا بر کنunanیانی که در حیرون ساکن ساکنان صیدون واحلب و اکریب و حلیه و عفیق و رحوب را بیرون بودند برآمد، و اسم حبiron قبل از آن قریه اربع بود، و شیشای و نکرد. ۳۲ پس اشیريان در میان کنunanیانی که ساکن آن زمین بودند اخیمان وتلمای را کشتند. ۱۱ و از آنجا بر ساکنان دیر برآمد و سکونت گرفتند، زیرا که ايشان را بیرون نکردند. ۳۳ و نفتالی اسم دیر قبل از آن، قریه سفیر بود. ۱۲ و کالیب گفت: «آنکه قریه ساکنان بیت شمس و ساکنان بیت عنات را بیرون نکرد، پس در سفیر را زده، فتح نماید، دختر خود عکسه راهی او به زنی خواهیم بیان کنunanیانی که ساکن آن زمین بودند، سکونت گرفت. لیکن داد.» ۱۳ و عتیقیل بن قفاربرادر کوچک کالیب آن را گرفت، پس ساکنان بیت شمس و بیت عنات به ايشان جزیه می دادند. ۳۴ و دختر خود عکسه را به او به زنی داد. ۱۴ و چون دختر نزد وی آمد اموریان بینی دان را به کوهستان مسدود ساختند زیرا که نگذاشتند او را ترغیب کرد که از پدریش زمینی طلب کند و آن دختر از که به بیان فرود آید. ۱۵ پس اموریان عزمیت داشتند که در ایلون الاغ خود پیاده شده، کالیب وی را گفت: «چه می خواهی؟» و شعلیم در کوه حارس ساکن باشند، و لیکن چون دست خاندان به وی گفت: «مرا برکت ده زیرا که مرا در زمین جنوب ساکن یوسف قوت گرفت، جزیه برايشان گذارده شد. ۳۶ و حد اموریان گردانیدی، پس مرا چشممه های آب پده.» و کالیب چشممه های از سر بالای عقریم و از سالع تا بالاتر بود.

بالا و چشممه های پایین را به اولاد. ۱۶ و پسران قبیه پدر زن ۲ و فرشته خداوند از جلال به بوکیم آمده، گفت: «شما را موسی از شهپرخیلسitan همراه بینی يهودا به صحرای يهودا که به جنوب عزاد است برآمده، رفتند و با قوم ساکن شدند. ۱۷ و يهودا همراه برادر خود شمعون رفت، و کنunanیان را که در صفت ساکنان بودند، شکست دادند، و آن را خراب کرده، اسم شهر راحما نامیدند. ۱۸ و يهودا غزه و نواحی اش واشقلون و نواحی اش و عقریون و نواحی اش را گرفت. ۱۹ و خداوند با يهودا می بود، و او اهل کوهستان را بیرون کرد، لیکن ساکنان وادی رانتوانست بیرون کرد، زیرا که ارايه های آنین داشتند. ۲۰ و حبiron را برحسب خداوند این سخنان را به تمامی اسرائیل گفت، قوم آواز خود را بلند قول موسی به کالیب دادند، و او سه پسر عناق را از آنجا بیرون کرده، گرسنتند. ۵ و آن مکان را بوکیم نام نهادند، و درآنجا برای

خداؤند قربانی گذرانیدند. ۶ و چون بوشع قوم را روانه نموده بود، خواهند نمود یا نه.» ۲۳ پس خداوند آن طوایف را واگذاشت، بنی اسرائیل هر یکی به ملک خود رفتند تا زمین را به تصرف آورند. به سرعت بیرون نکرد و آنها را به دست بوشع تسليم ننمود.

۷ و در تمامی ایام بوشع و تمامی ایام مشایخی که بعد از بوشع زنده ماندند، و همه کارهای بزرگ خداوند را که برای اسرائیل کرده بود، دیدند، قوم، خداوند را عبادت نمودند. ۸ و بوشع بن اسرائیل را بیازماید، یعنی جمیع آنانی که همه جنگهای کتعان را نون، بنده خداوند، چون صد و ده ساله بود، مرد. ۹ و او را ندانسته بودند. ۱۰ تا طبقات بنی اسرائیل داشتمد شوند و جنگ را در حدود ملکش در تمنه حارس در کوهستان افرایم به طرف به ایشان تعليم دهد، یعنی آنانی که آن را پیشتر به هیچ وجه نمی‌شمال کوه جاعش دفن کردند. ۱۱ و تمامی آن طبقه نیز به پدران دانستند. ۱۲ پنج سردار سلطنتیان و جمیع کتعانیان و صیلویان و خودپیوستند، و بعد از ایشان طبقه دیگر برخاستند که خداوند و حیوان که در کوهستان لبنان از کوه بعل حرمون تا مدخل حملات اعمالی را که برای اسرائیل کرده بود، ندانستند. ۱۳ و بنی اسرائیل ساکن بودند. ۱۴ و بنی اسرائیل برای آزمایش بنی اسرائیل بودند، تا معلوم در نظر خداوند شرارت ورزیدند، و بعلها را عبادت نمودند. ۱۵ و شود که آیا حکام خداوند را که به واسطه موسی به پدران ایشان پیوه خدای پدران خود را که ایشان را از زمین مصرپریون آورده بود، امرفوموده بود، اطاعت خواهند کرد یا نه. ۱۶ پس بنی اسرائیل ترک کردند، و خدايان غیر را از خدايان طوایفي که در اطراف در میان کتعانیان و حتیان و اموریان و فرزیان و حیوان و بیوسیان ایشان بودند پیروی نموده، آنها را سجده کردند. و خشم خداوند ساکن می‌بودند. ۱۷ دختران ایشان را برای خود به زنی می‌گرفتند، را برانگیختند. ۱۸ و پیوه را ترک کرده، بعل و عشتروت را عبادت و دختران خود را به پسران ایشان می‌دادند، و خدايان آنها را عبادت نمودند. ۱۹ پس خشم خداوند بر اسرائیل افروخته شده، ایشان را می‌نمودند. ۲۰ و بنی اسرائیل آنچه در نظر خداوند ناپسندید، بدست تاراج کنندگان سپرد تا ایشان را غارت نمایند، و ایشان کردند، و پیوه خدای خود را فراموش نموده، بعلها و بنتها را عبادت را به دست دشمنانی که به اطراف ایشان بودند، فروخت، به کردند. ۲۱ و غضب خداوند بر اسرائیل افروخته شده، ایشان را حدى که دیگرتوانستند با دشمنان خود مقاومت نمایند. ۲۲ و بدست کوشان رشعتایم، پادشاه ارام نههین، فروخت، و بنی اسرائیل به هرجا که بیرون می‌رفتند، دست خداوند برای بدی بر ایشان کوشان رشعتایم را هشت سال بندگی کردند. ۲۳ و چون بنی اسرائیل می‌بود، چنانکه خداوند گفتند، و چنانکه خداوند برای ایشان قسم نزد خداوند فریاد کردند، خداوند برای بنی اسرائیل نجات دهنده‌ای خورده بود و به نهایت تنگی گفтар شدند. ۲۴ و خداوند داوران یعنی عنتیل بن قغاز برادر کوچک کالیب را برپا داشت، و او ایشان برانگیزند که ایشان را از دست تاراج کنندگان نجات دادند. ۲۵ و راجات داد. ۲۶ و روح خداوند بر او نازل شد پس بنی اسرائیل زناکار شده، آنها را سجده کردند، و از راهی که پدران ایشان پادشاه ارام را به دست او تسلیم کرد، و دستش بر کوشان رشعتایم سلوک می‌نمودند، و اوامر خداوند را اطاعت می‌کردند، به زودی مستولی گشت. ۲۷ و زمین چهل سال آرامی یافت. پس عنتیل بن برگشتند، و مثل ایشان عمل ننمودند. ۲۸ و چون خداوند برای ایشان قغاز مرد. ۲۹ و بنی اسرائیل بار دیگر در نظر خداوند بدی کردند، و ایشان داوران پیوی انگیخت خداوند با دارمی بود، و ایشان را در خداوند عجلون، پادشاه موآب را بر اسرائیل مستولی ساخت، زیرا که تمام ایام آن داور از دست دشمنان ایشان نجات می‌داد، زیرا که در نظر خداوند شرارت ورزیده بودند. ۳۰ و او بنی عمون و عمالق خداوند به خاطر نالهای که ایشان از دست ظالمان و ستم کنندگان را نزد خود جمع کرده، آمد، و بنی اسرائیل را شکست داد، و ایشان خود بیرون آوردند، پشیمان می‌شد. ۳۱ و واقع می‌شد چون داور شهرخلستان را گرفتند. ۳۲ و بنی اسرائیل عجلون، پادشاه موآب را وفات یافت که ایشان برمی‌گشتند و از پدران خود بیشتر فته انجیز هچده سال بندگی کردند. ۳۳ و چون بنی اسرائیل نزد خداوند شده، خدايان غیر را پیروی می‌کردند، و آنها را عبادت نموده، فریاد برآوردهند، خداوند برای ایشان نجات دهنده‌ای یعنی یهود بن سجده می‌کردند، و از اعمال بد و راههای سرکشی خود چیزی جیزای بیانمینی را که مردچ بسته بود، برپا داشت، و بنی اسرائیل باقی نمی‌گذاشتند. ۳۴ لهذا خشم خداوند بر اسرائیل افروخته شد بدست او برای عجلون، پادشاه موآب، ارمغانی فرستادند. ۳۵ و گفت: «چونکه این قوم از عهدی که با پدران ایشان امرفومودم، ابهود خنجر دودمی که طولش یک ذراع بود، برای خود ساخت تجاوز نموده، آوار مرا نشینیدند، ۳۶ من نیز هیچ‌یک از امتها را و آن را در زیرجامه بر ران راست خود بست. ۳۷ و ارمغان را که بوشع وقت وفاتش واگذاشت، از حضور ایشان دیگر بیرون نزد عجلون، پادشاه موآب عرضه داشت. و عجلون مرد بسیار فربهی نخواهم نمود. ۳۸ تا اسرائیل را به آنها بیازمایم که ایاطریق خداوند بود. ۳۹ و چون از عرضه داشتن ارمغان فارغ شد، آنانی را که را نگهداشته، چنانکه پدران ایشان نگهداشتند، در آن سلوک ارمغان را آورده بودند، روانه نمود. ۴۰ و خودش از معدنهای سنگ که نزد جلال بود، برگشته، گفت: «ای پادشاه سخنی مخفی

برای تو دارم.» گفت: «ساكت باش.» و جمیع حاضران از پیش نیایی نمی روم.» ۹ گفت: «البته همراه تو می آیم، لیکن این سفر او بیرون رفتند. ۲۰ و ایهود نزد وی داخل شد و او بتهنهای در که می روی برای تو اکرام نخواهد بود، زیرا خداوند سیسرا را به دست بالاخانه تابستانی خود می نشست. ایهود گفت: «کلامی از خدا زنی خواهد فروخت.» پس دبوره برخاسته، همراه باراق به قادش برای تو دارم.» پس از کرسی خود برخاست. ۲۱ و ایهود دست رفت. ۱۰ و باراق، زبولون و نفتالی را به قادش جمع کرد وده همار چپ خود را دراز کرده، خنجر را از ران راست خویش کشید و آن نفر در رکاب او رفتند، و دبوره برخاسته، ۱۱ و حابر قبیه را در شکمش فرو برد. ۲۲ و دسته آن با تیغه اش نیز فرو رفت و خود را از قبیان یعنی ازینی حوباب برادر زن موسی جدا کرده خیمه پیه، تیغه را پوشانید زیرا که خنجرها از شکمش بیرون نکشید و به خویش را نزد درخت بلوط در صنایع که نزد قادش است، برپا فضلات رسید. ۲۳ و ایهود به دهلیز بیرون رفته، درهای بالاخانه داشت. ۱۲ و به سیسرا خبر دادند که باراق بن اینیونم به کوه را بر وی بسته، قفل کرد. ۲۴ و چون او رفته بود، نوکرانش آمده، تابور برآمد است. ۱۳ پس سیسرا همه اربابه هایش، یعنی نهصد دیدند که اینک درهای بالاخانه قفل است. گفتند، یقین پایهای اربابه آهین و جمیع مردانی را که همراه وی بودند از حروش امتها خود را در غرفه تابستانی می پوشاند. ۲۵ و انتظار کشیدند تا خجل تانهر قیشوں جمع کرد. ۱۴ و دبوره به باراق گفت: «برخیز، این شدنند، و چون او درهای بالاخانه را نگشود پس کلید را گرفته، آن است روزی که خداوند سیسرا را به دست تو تسليم خواهد نمود، را بازکردنده، و اینک آقای ایشان بر زمین مرده افتاده بود. ۲۶ و آیا خداوند پیش روی تو بیرون نزفه است؟» پس باراق از کوه تابور چون ایشان معطل می شدند، ایهود به دررفت و از معدهای سنگ به زیر آمد و ده همار نفر از عقب وی. ۱۵ و خداوند سیسرا و تمامی گذشته، به سعیرت به سلامت رسید. ۲۷ و چون داخل آنجا شد اربابها و تمامی لشکرش را به دم شمشیر پیش باراق منهدم ساخت، کرنا رادر کوهستان افزاییم نوشت و بنی اسرائیل همراهش از کوه به سیسرا از اربابه خود به زیر آمده، پیاده فرار کرد. ۱۶ و باراق اربابه زیر آمدند، و او پیش روی ایشان بود. ۲۸ و به ایشان گفت: «از و لشکر را تا حروش امتهاتعاقب نمود، و جمیع لشکر سیسرا به عقب من پیایند زیرا خداوند، موآیان، دشمنان شما را به دست شما دم شمشیر افتادند، به حدی که کسی باقی نماند. ۱۷ و سیسرا به تسليم کرده است.» پس از عقب او فروشدند، معبرهای اردن را چادر یاعیل، زن حابر قبیه، پیاده فرار کرد، زیرا که در میان یابین، پیش روی موآیان گرفتند، و نگذاشتند که احدي عبور کند. ۲۹ و پادشاه حاصور، و خاندان حابر قبیه صلح بود. ۱۸ و یاعیل به درآن وقت به قدر ده همار نفر از موآیان را، یعنی هزوآور و مرد استقبال سیسرا بیرون آمده، وی را گفت: «برگردای آقای من؛ به چندگی را کشند و کسی رهایی نیافت. ۳۰ و در آن روز موآیان سوی من برگرد، ۱۹ و متوس.» پس به سوی وی به چادر برگشت و زیر دست اسرائیل ذلیل شدنند، و زمین هشتاد سال آرامی یافت. او رابه لحافی پوشانید. و او وی را گفت: «جرعهای آب به من ۲۱ و بعد از او شمبرج بن عنات بود که ششصدفر از فلسطینیان را بنوشان، زیرا که تنشه هستم.» پس مشک شیر را باز کرده، به با چوب گاورانی کشت، و اونیز اسرائیل را نجات داد. ۲۰ و وی را گفت: «به در چادر پایست و اگر کسی بیاید و از تو سوال کرده، بگوید که آیا کسی در ۴ و بنی اسرائیل بعد از وفات ایهود بار دیگر نظر خداوند اینجاست، بگوئی.» ۲۱ و یاعیل زن حابر میخ چادر را برداشت، شراره و وزیرند. ۲ و خداوند ایشان را به دست یابین، پادشاه و چکشی به دست گرفته، نزد وی به آهستگی آمده، میخ را به کنعان، که در حاصور سلطنت می کرد، فروخت، و سردار لشکرش شقيقه اش کویید، چنانکه به زمین فرو رفت، زیرا که او از خستگی سیسرا بود که در حروش امتهاسکونت داشت. ۳ و بنی اسرائیل در خواب سنگین بود و مرد. ۲۲ و اینک باراق سیسرا را تعاقب نزد خداوند فریاد کردند، زیرا که او را نهضد ارباب آهین بود ویر نمود و یاعیل به استقبالش بیرون آمده، وی را گفت: «یا تا کسی بنی اسرائیل بیست سال بسیار ظلم می کرد. ۴ و در آن زمان دبوره را که می جویی تو را نشان بدhem.» پس نزد وی داخل شد و اینک نبیه زن لفیدوت اسرائیل را داوری می نمود. ۵ و او زیر نخل دبوره سیسرا مرده افتاده، و میخ در شرقیقه اش بود. ۲۳ پس در آن روز خدا که در میان رامه و بیت تیل در کوهستان افزاییم بود، می نشست، و یابین، پادشاه کنعان را پیش بنی اسرائیل ذلیل ساخت. ۲۴ و دست بنی اسرائیل به جهت داوری نزدی می آمدند. ۶ پس او فرستاده، بنی اسرائیل بر یابین پادشاه کنunan زیاده و زیاده استیلا می یافت تا باراق بن اینیونم را از قادش نفتالی طلبید و به وی گفت: «آیا یابین، پادشاه کنunan را هلاک ساختند. پیهود، خدای اسرائیل، امر نفرموده است که برو و به کوه تابور رهنمانی کن، و ده همار نفر از بنی نفتالی و بنی زبولون را همراه خود ۵ و در آن روز دبوره و باراق بن اینیونم سرو دخوانده، گفتند: پیگیر؟ ۷ و سیسرا، سردار لشکر یابین را با اربابها و لشکرش به ۲ «چونکه پیش روان در اسرائیل پیش روی کردند، چونکه قوم نفوس نهر قیشوں نزد تو کشیده، او را به دست تو تسليم خواهم کرد.» خود را به ارادت تسليم نمودند، خداوند را مبارک بخوانید. ۸ ای باراق وی را گفت: «اگر همراه من بیانی می روم و اگر همراه من پادشاهان بشنوید! ای زورو آران گوش دهید! من خود برای خداوند

خواهم سراید. برای یهوه خدای اسرائیل سرود خواهم خواند. خواست و شیر به وی داد، و سرشیر رادر ظرف ملوکانه پیش آورد. ۴ ای خداوند وقتی که از سعیر بیرون آمدی، وقتی که از صحرای ۲۶ دست خود را به میخ داراز کرد، و دست راست خود را به ادوم خرامیدی، زمین متزلزل شد و آسمان نیز قطعه‌ها ریخت. چکش عمله. و به چکش سیسرا را زده، سرش را سفت. و شقیقه ابرها هم آبهایارانید. ۵ کوکهای از حضور خداوند لزان شد و او را شکافت و فرودخت. ۲۷ نزد پایهایش خم شده، افداد و دراز این سینا از حضور یهوه، خدای اسرائیل. ۶ در ایام شمشیر بن شد. نزد پایهایش خم شده، افداد. جایی که خم شد درآنجا کشته عنات، در ایام یاعیل شاهراه‌هایش شده بود، و مسافران از راههای افتاد. ۲۸ از دریچه نگریست و نعره زد، مادر سیسرا از شبکه غیرمعتارف می‌رفتند. ۷ حاکمان در اسرائیل نایاب و نایود شدند، (نعره زد): چرا ارباوهش درآمدن تاخیرمی کند؟ و چرا چرخهای تا من، دبوره، برخاستم، در اسرائیل، مادر برخاستم. ۸ خدایان ارباوهایش توفق می‌نماید؟ ۲۹ خاتمهای داشتمندش در جواب جدید را اختیار کردند. پس جنگ در دروازه‌ها رسید. در میان چهل وی گفتند. لیکن او سخنان خود را به خود تکرار کرد. ۳۰ آیا هزار نفر در اسرائیل، سپری و نیزه‌ای پیدا نشد. ۹ قلب من به غنیمت را نیافته، و تقسیم نمی‌کنند؟ یک دختر دو دختر برای هر حاکمان اسرائیل مایل است، که خودرا در میان قوم به ارادت مرد. و برای سیسرا غنیمت رختهای رنگارنگ، غنیمت رختهای تسليم نمودند. خداوند رامبیارک بخوانید. ۱۰ ای شما که بر رنگارنگ قلابدوزی، رخت رنگارنگ قلابدوزی دورو. بر گردنهای الاغهای سفید سوارید و برمیمندها می‌نشینید، و بر طریق سالاک اسرائیل. ۲۱ همچنین ای خداوند جمیع دشمنانت هلاک شوند. و هستید، این را بیان کنید. ۱۱ دور از آواز تیراندازان، نزد حوضهای اما محبان او مثل آفتاب باشند، وقتی که در قوتش طلوع می‌کند.» آب درآنجا اعمال عادله خداوند را بیان می‌کنند، یعنی احکام و زمین چهل سال آرامی یافته.

عادله او را در حکومت اسرائیل. آنگاه قوم خداوند به دروازه‌ها فرو
می‌آیند. ۱۲ بیدار شو بیدار شوای دبوره. بیدار شو بیدارشو و
سرود بخوان. برخیاری باراق وای پسراینونعم، اسرایان خود را به ایشان را به دست مدیان هفت سال تسليم نمود. ۲ و دست مدیان
اسپری بیرون. ۱۳ آنگاه جماعت قلیل بر بزرگان قوم تسليطیافتند. و
خداوند مرا بر جباران مسلط ساخت. ۱۴ از افرایم آمدند، آنانی مغاره‌ها و ملاذها را که درکوهها می‌باشد، برای خود ساختند.
که مقر ایشان در عالمیق است. در عقب تو بیامین با قمهای تو، ۳ و چون اسرائیل زراعت می‌کردند، مدیان و عمالیق و بني مشرق
و از مکارداون آمدند. و از زیلون آنانی که عصای صفت آرا آمده، بر ایشان اردو زده، محصول
را به دست می‌گیرند. ۱۵ و سروران یساکار همراه دبوره بودند. زمین را تا به غره خراب کردند، و در اسرائیل آذوقه و گوسفند و گاو
چنانکه باراق بود همچنان یساکار نیز بود. در عقب او به وادی و الاغ باقی نگذاشتند. ۱۶ زیرا که ایشان با موashi و خیمه‌های خود برآمد، مثل ملخ بی شمار بودند، و ایشان و شتران ایشان را هجوم آورند. فکرهای دل نزد شعبو روین عظیم بود. ۱۷ چرا در میان آغلها نتشستی. آیا تا نی گله‌ها را بشنوی؟ مباحثات دل، نزد
چون اسرائیل به سبب مدیان بسیار ذلیل شدند، بني اسرائیل نزد شعبو روین عظیم بود. ۱۸ جلعاد به آن طرف اردن ساکن ماند.
و دان چرازند کشتهای دنگ نمود. اشیر به کناره دریانشست. و خداوند فریاد برآوردن. ۱۹ واقع شد چون بني اسرائیل از دست زند خلیجهای خود ساکن ماند. ۲۰ و زیلون قومی بودند که مدیان نزد خداوند استغاثه نمودند، ۲۱ که خداوند بني ای برای
جان خود را به خطوطوت تسليم نمودند. و نفتالی نیز در بلندیهای بني اسرائیل فرستاد، و او به ایشان گفت: «یهوه خدای اسرائیل
میان ۲۲ پادشاهان آمده، جنگ کردند. آنگاه پادشاهان کعبان چنین می‌گوید: من شما را از مصیر باروردم و شما را از خانه بندگی
مقاتله نمودند. در تعکن نزد آبهای مجدو. و هچ منفعت نقره بیرون آوردم، ۲۳ و شما را از دست مصریان و از دست جمیع
نبرندند. از آسمان جنگ کردند. ستارگان از منازل خودبا سیسرا ستمکاران شما رهایی دادم، و ایشان را از حضور شما بیرون کرده،
جنگ کردند. ۲۴ نهر قیشون ایشان را در روید. آن نهر قدیم یعنی زمین ایشان را به شمامادم. ۲۵ و به شما گفتگ، من، یهوه، خدای
نهر قیشون. ای جان من قوت را پایمال نمودی. ۲۶ آنگاه ایشان شما را مشاهدتم. از خدایان اموریانی که در زمین ایشان ساکنید، متوجه
زمین را پازدن گرفتند. به سبب تاختن یعنی تاختن زورآوران ایشان. ۲۷ و فرشته خداوند آمده، زیر درخت
فرشته خداوند می‌گوید میروز را لعنت کنید، ساکنانش را به بولוטی که در عفره است که مال یواش ایعززی بود، نشست و سختی لعنت کنید، زیرا که به امداد خداوند نیامدند تا خداوند پسرش جدعون گندم رادر چرخشت می‌کوید تا آن را از مدیان
را در میان جباران اعانت نمایند. ۲۸ یاعیل، زن حابرینی، از پنهان کند. ۲۹ پس فرشته خداوند بر او ظاهر شده، وی را گفت:
سایر زنان مبارک باد! از زنان چادرنشین مبارک باد! ۳۰ او آب «ای مرد زوارآور، یهوه با تو است.» ۳۱ چدعون وی را گفت:
آماد خداوند من، اگر یهوه با ماست پس چرا این همه بر ما واقع

شده است، و کجاست جمیع اعمال عجیب او که پدران ما برای یواش گفتند: «پسر خود را بیرون بیاور تا بمیرد زیرا که مذبح بعل را ما ذکر کرد، و گفته‌اند که آیا خداوند ما را از مصر بیرون نیاورد، منهدم ساخته، و اشیه را که نزد آن بود، بپیده است.» ۲۱ اما لیکن الان خداوند ما را ترک کرده، و به دست مدیان تسليم نموده یواش به همه کسانی که برضد او برخاسته بودند، گفت: «آیا شما است.» ۱۴ آنگاه بیوه بروی نظر کرده، گفت: «به این قوت خود برای بعل مجاجه می‌کنید؟ و آیا شما او را می‌رهانید؟ هر که برای او برو و اسرائیل را از دست مدیان رهانی ده، آیا من تو را فرستادم.» مجاجه نماید همین صبح کشته شود، و اگر او خداست، برای ۱۵ او در جواب وی گفت: «آهای خداوند چگونه اسرائیل را رهانی خود مجاجه نماید چونکه کسی مذبح او را منهدم ساخته است. دهم، اینک خاندان من در منسی ذلیل تر از همه است و من ۳۲ پس در آن روز او را بیرعيل نامید و گفت: «بگذرارid تا بعل با او درخانه پدرم کوچکترین هستم.» ۱۶ خداوند وی را گفت: «بیقین مجاجه نماید زیرا که مذبح او را منهدم ساخته است.» ۳۳ آنگاه من با تو خواهم بود و مدیان را مثل یک نفر شکست خواهی جمیع اهل مدیان و عمالیق وینی مشرق با هم جمع شدند و عبر ۱۷ او وی را گفت: «اگر الان در نظر تو فیض یافتم، پس کرده، دروغادی بیزعیل اردو زندن.» ۳۴ و روح خداوند چند عدون را آیینی به من بینما که تو هستی آنکه با من حرف می‌زنی. ۱۸ پس ملبس ساخت، پس کرنا را نواخت و اهل ایعرر در عقب وی جمع خواهش دارم که از اینجا نزوى تا نزد تو برگردم، و هدیه خود را شدند. ۲۵ رسولان در تمامی منسی فرستاد که ایشان نیز در عقب آورده، به حضور تو بگذرانم.» گفت: «من می‌مانم تا برگردی.» وی جمع شدند و در اشیر و زیبولون و نفتالی رسولان فرستاد و ۱۹ پس جدعون رفت و بزغاله‌ای را با قصه‌های نان فطیر از یک ایفه به استقبال ایشان برآمدند. ۳۶ و جدعون به خدا گفت: «اگر آرد نرم حاضر ساخت، و گوشت را در سبدی و آب گوشت را اسرائیل را برحسب سخن خود به دست من نجات خواهی داد، در کاسه‌ای گذاشته، آن را نزد وی، زیر درخت بلوط اردو و پیش وی ۳۷ اینک من در خرمگاه، پوست پشمینی می‌گذارم و اگر شبنم نهاد. ۲۰ و فرشته خدا او را گفت: «گوشت و قرصهای فطیر را فقط بر پوست باشد و بر تمامی زمین خشکی بود، خواهم دانست بردار و بر روی این صخره بگذار، و آب گوشت را بریز.» پس که اسرائیل را برحسب قول خود به دست من نجات خواهی داد.» چنان کرد. ۲۱ آنگاه فرشته خداوند نوک عصا را که در دستش بود، ۲۸ و همچین شد و پامدادان به زودی برخاسته، پوست را فشود دراز کرده، گوشت و قرصهای فطیر را بلعید، و فرشته خداوند از نظرش خدا گفت: «غضب تو بر من افروخته نشود و همین یک مرتبه غایب شد. ۲۲ پس جدعون دانست که او فرشته خداوند است. خواهم گفت، یک دفعه دیگر فقط با پوست تحریه نمایم، این و جدعون گفت: «آهای خداوند بیوه، چونکه فرشته خداوند را مرتبه پوست به تهابی خشک باشد و بر تمامی زمین شبنم.» روبرو دیدم. ۲۳ خداوند وی را گفت: «سلامتی بر توباد! متوس و خدا در آن شب چنان کرد که بر پوست فقط، خشکی بود و نخواهی مرد.» ۲۴ پس جدعون در آنجا برای خداوند مذبیحی بنا بر تمامی زمین شبنم.

کرد و آن را بیوه شالوم نامید که تا امروز در عفره ایعزربیان باقی است. ۲۵ و در آن شب، خداوند او را گفت: «گاو پدرخود، ۷ و یهیل که جدعون باشد با تمامی قوم که باوی بودند صبح یعنی گاو دومن را که هفت ساله است بگیر، و مذبح بعل را که زود برخاسته، نزد چشمۀ حرس اردو زندن، و اردوی مدیان به شمال از آن پدرت است منهدم کن، و تمثال اشیه را که نزد آن است، ایشان نزد کوه موره در وادی بود. ۲ و خداوند به جدعون گفت: قطع نما. ۲۶ و برای بیوه، خدای خود، بر سر این قلعه مذبحی «قومی که با توهستاند، زیاده از آنند که مدیان را به دست ایشان موافق رسم با کن، و گاو دومن را گرفته، با چوب اشیه که قطع تسليم نمایم، مبادا اسرائیل بر من فخر نموده، بگویند که دست کردی برای قبایی سوختنی بگذران.» ۲۷ پس جدعون ده نفر از ما، ما را نجات داد. ۳ پس الان به گوش قم ندا کرده، بگو: هر نوکران خود را برداشت و به نوعی که خداوند وی را گفته بود، عمل کس که ترسان و هراسان باشد از کوه جعلاء برگشته، روانه شود.» نمود، اما چونکه از خاندان پدر خود مردان شهر می‌ترسید، این ویست و دو هزار نفر از قوم برگشتد و ده هزاریقی ماندند. ۴ و کار را در روز نتوانست کرد، پس آن را در شب کرد. ۲۸ و چون خداوند به جدعون گفت: «باز هم قوم زیاده‌اند، ایشان را نزد شده بود، قربانی گشته. ۲۹ پس به یکدیگر گفتند، کیست که این با تو نزود، او نخواهد رفت.» ۵ و چون قم را نزد آب اورده این کار را کرده است، و چون دریافت و تفحص کردند، گفتند بود، خداوند به جدعون گفت: «هر که آب را به زیان خود بپوشد جدعون بن یواش این کار را کرده است. ۳۰ پس مردان شهر به چنانکه سگ می‌نوشد او را تباها بگذار، و همچین هر که بر زانوی خود خم شده، بپوشد.» ۶ و عدد آنانی که دست به دهان آورده،

نوشیدند، سیصد نفر بودو جمیع بقیه قوم بر زانوی خود خم شده، لشکر ایشان تاییت شطه به سوی صریوت و تا سر حد آبل محوله آب نوشیدند. ۷ و خداوند به جدعون گفت: «به این سیصد نفر که نزد طبات است، فرار کردند. ۲۳ و مردان اسرائیل از نفاثالی و که به کف نوشیدند، شما را نجات می دهم، و مدیان را به دست اشیر و تمامی منسی جمع شده، مدیان را تعاقب نمودند. ۲۴ و تو تسليم خواهم نمود. پس سایر قوم هر کس به جای خود بروند.» جدعون به تمامی کوهستان افرايم، رسولان فرستاده، گفت: «به ۸ پس آن گروه توشه و کرناهای خود را به دست گرفتند و هر کس جهت مقابله با مدیان به زیر آیید و آبها را تا بیت باره و اردن پیش را از سایر مردان اسرائیل به خیمه خود فرستاد، ولی آن سیصد نفر ایشان بگیرید.» پس تمامی مردان افرايم جمع شده، آبها را تا بیت را نگاه داشت. و اردوی مدیان در وادی پایین دست او بود. ۹ و باره و اردن گرفتند. ۲۵ و غراب و ذئب، دو سردار مدیان را گرفته، در همان شب خداوند وی را گفت: «برخیزو به اردو فرود بیا غراب را بر سرخه غراب و ذئب را در چرخشت ذئب کشتند، زیرا که آن را به دست تو تسليم نموده ام. ۱۰ لیکن اگر از رفقن و مدیان را تعاقب نمودند، و سرهای غراب و ذئب را به آن طرف می ترسی، با خادم خود فوره به اردو برو. ۱۱ و چون آنچه ایشان اردن، نزد جدعون آوردند.

بگویند بشنوی، بعد از آن دست تو قوی خواهد شد، و به اردو فرود **۸** و مردان افرايم او را گفتند: «این چه کاراست که به ما خواهی آمد.» پس او خادمش، فوره به کناره سلاح دارانی که در اردو بودند، فرود آمدند. ۱۲ و اهل مدیان و عمالیق و جمیع بنی مشرق مثل ملخ، بی شمار در وادی ریخته بودند، و شتران ایشان را مثل ریگ که برکاره دریا بی حساب است، شمارهای نبود. ۱۳ پس چون جدعون رسید، دید که مردی به رفیقش خواهی بیان کرده، می گفت که «اینک خوابی دیدم، و هان گردهای نان جوین در میان اردوی مدیان غلطانیده شده، به خیمه‌ای پرخوردو آن را چنان زد که افداد و آن را واگن ساخت، چنانکه خیمه بر زمین پهنه شد.» ۱۴ رفیقش در جواب وی گفت که «این نیست جر شمشیر جدعون بن یوآش، مرد اسرائیلی، زیرا خدامدیان و تمام اردو را به دست او تسليم کرده است.» ۱۵ و چون جدعون نقل خواب و تعبیرش راشنید، سجدۀ نمود، و به لشکرگاه اسرائیل برگشته، گفت: «برخیزید زیرا که خداوند اردوی مدیان را به دست شما تسليم کرده است.» ۱۶ و آن سیصد نفر را به سه فرقه منقسم ساخت، و به دست هر یکی از ایشان کرناها و سیوهای خالی داد و مشععلها در سیوها گذاشت. ۱۷ و به ایشان گفت: «بر من نگاه کرده، چنان بکنید. پس چون به کنار اردو برسم، هچه من می کنم، شما هم چنان بکنید. ۱۸ و چون من و آنانی که با من هستند کرناهارا بناویم، شما نیز از همه اطراف اردو کرناها را بناویزید و بگویند (شمیر) خداوند و جدعون.» ۱۹ پس جدعون و صد نفر که با یو بودند در ابتدای پاس دوم شب به کنار اردو رسیدند و در همان حین کشیکچی ای تازه گذارد بودند، پس کرناها را نواختند و سیوها را که در دست ایشان بود، شکستند. ۲۰ و هر سه فرقه کرناها را نواختندو سیوها را شکستند و مشععلها را به دست چپ و کرناها را به دست راست خود گرفته، نواختند، و صدا زدند شمشیر خداوند و جدعون. ۲۱ و هر کس به جای خود به اطراف اردو ایستادند و تمامی لشکر فرار کردند و ایشان نعره زده، آنها وی نامهای سدراران سکوت و مشایخ آن را که هفتاد و هفت نفر را نواختند. ۲۲ و چون آن سیصد نفر کرناها را نواختند، پس نزد اهل سکوت آمده، گفت: «اینک زیع خداوند شمشیر هر کس را بر رفیقش ویر تمامی لشکر گردانید، و صلمونع را که دریاره ایشان مرا طعنه زده، گفتید مگر دست

زیج و صلمونع الان در دست تو است تا به مردان خسته تو نان **۹** و ایملک بن پریعل نزد برادران مادر خود به شکیم رفته، پدهم. **۱۰** ۱۶ پس مشایخ شهر و شوک و خارهای صحرا را گرفته، ایشان و تمامی قبیله خاندان پدر مادرش را خطاب کرده، گفت: اهل سکوت را به آنها تادیب نمود. **۱۷** و برج فتویل را منهدم **۲** «الان درگوشهای جمیع اهل شکیم بگوید، برای شماکدام بهتر ساخته، مردان شهر را کشت. **۱۸** و به زیج و صلمونع گفت: است؟ که هفتاد نفر یعنی همه پسران پریعل بر شما حکمرانی «چگونه مردمانی بودند که در تابور کشتبند». **۱۹** گفتند: «ایشان کنند! یا اینکه یک شخص بر شما حاکم باشد؟ و بیاد آورید که مثل تبودند، هر یکی شبیه شاهزادگان.» **۲۰** گفت: «ایشان من استخوان و گوشت شما هستم.» **۲** و برادران مادرش درباره او برادران و پسران مادر من بودند، به خداوند حق قسم اگر ایشان را در گوشهای جمیع اهل شکیم همه این سخنان را گفتند، و دل زنده نگاه می داشتند، شما را نمی کشتم.» **۲۱** و به نخست ایشان به پیری ایملک مایل شد، زیرا گفتند او برادر ماست. زاده خود، یعنی، گفت: «برخیز و ایشان را بکش.» لیکن آن جوان **۴** وهفتاد مثقال نقره از خانه بعل بیت به او دادند، و ایملک مردان شمشیر خود را از ترس نکشید چونکه هنوز جوان بود. **۲۲** پس زیج مهمل و باطل را به آن اجیر کرد که او را پریول نمودند. **۵** پس به وصلمونع گفتند: «تو برخیز و ما را بکش زیرا شجاعت مرد مثل خانه پدرش به عفره رفته، برادران خود پسران پریعل را که هفتاد خود اوست.» پس جدعون برخاسته، زیج و صلمونع را بکشت و نفریدند بر یک سنگ گفتند، لیکن یونان پسرکوچک پریعل زنده هلالهایی که بر گردن شتران ایشان بود، گرفت. **۶** پس مردان شکیم و تمامی اهل شکیم و تمامی اسرائیل به جدعون گفتند: «بر مسلطت نما، هم پسر تو و پسر خاندان ملجم شده، رفند، و ایملک را نزد پلوط ستون که پسر تو نیز چونکه ما را از دست مدیان رهاییدی.» **۷** **۲۳** جدعون در شکیم است، پادشاه ساختند. **۷** و چون پرتو را از این خبر در جواب ایشان گفت: «من بر شما سلطنت نخواهم کرد، و پسر دادند، او رفته، پسر کوه جزیم ایستاد و آوار خود را بلند کرده، من بر شما سلطنت نخواهد کرد، خداوند بر شما سلطنت خواهد ندا درداد و به ایشان گفت: «ای مردان شکیم مرابشنوید تا خدا نمود.» **۸** **۲۴** وجودون به ایشان گفت: «یک چیز از شما خواهش شما را بشنود. **۸** و قدر درختان رفند تا بر خود پادشاهی نصب دارم که هر یکی از شما گوشواره های غنیمت خود را به من کنند، و به درخت زیتون گفتند بر ما سلطنت نما. **۹** درخت زیتون بدده.» زیرا که گوشواره های طلا داشتند چونکه اسماعیلیان بودند. به ایشان گفت: آیا روغن خود را که به سبب آن خداو انسان مرا **۱۰** در جواب گفتند: «البته می دهیم.» پس رادی پنهن کرده، محتم می دارند ترک کنم و رفته، بر درختان حکمرانی نمایم؟ **۱۱** هر یکی گوشواره های غنیمت خود را در آن انداختند. **۱۲** و وزن درختان به انچیز گفتند که تو یا و بر ما سلطنت نما. **۱۱** انچیز به گوشواره های طلایی که طلبیده بود هزار و هفتتصد مثقال طلا ایشان گفت: آیا شیرینی و میوه نیکوی خود را ترک بکنم و رفته، بر بود، سوای آن هلالها و حلقه ها و جامه های ارغوانی که برمیلک درختان حکمرانی نمایم؟ **۱۲** و درختان به مو گفتند که بیا و بر ما مدیان بود، و سوای گردنبندهایی که بر گردن شتران ایشان بود. سلطنت نما. **۱۳** مو به ایشان گفت: آیا شیره خود را که خدا **۱۴** و جدعون از آنها یافودی ساخت و آن را در شهر خود عفره و انسان را خوش می سازد ترک بکنم و رفته، بر درختان حکمرانی برپاداشت، و تمامی اسرائیل به آنچا در عقب آن زنگردند، و آن نمایم؟ **۱۴** و جمیع درختان به خار گفتند که تو یا و بر ما سلطنت برای جدعون و خاندان او دام شد. **۱۵** پس مدیان در حضور نما. **۱۶** خار به درختان گفت: اگر به حقیقت شما مرا بر خود پنی اسرائیل مغلوب شدند و دیگر سر خود را بلند نکردند، و زمین پادشاه نصب می کنید، پس باید و درسایه من پناه گیرید، و اگر در رایام جدعون چهل سال آرامی یافت. **۱۷** و پریعل بن یوآش رفته، نه آتش از خار پیرون بیاید و سروهای آزاد لبنان را بسوزاند. **۱۸** و در خانه خود ساکن شد. **۱۹** و جدعون را هفتاد پسر بود که از الان اگر براستی و صداقت عمل نمودید در اینکه ایملک را پادشاه صلبش بیرون آمد بودند، زیرا زنان بسیار داشت. **۲۰** وکیز او که ساختید، و اگر به پریعل و خاندانش نیکویی کردید و برحسب عمل در شکیم بود او نیز براوی پسری آورد، و او را ایملک نام نهاد. دستهایش رفتار نمودید. **۲۱** زیرا که پدر من به جهت شما جنگ **۲۲** و جدعون بن یوآش پیر و سالخورده شده، مرد، و در قبریدرش کرده، جان خود را به خطرانداخت و شما را از دست مدیان پوآش در عفره ایعززی دفن شد. **۲۳** واقع شد بعد از وفات رهانید. **۲۴** و شما امروز بر خاندان پدرم برخاسته، پسرانش، یعنی جدعون که بنی اسرائیل بر گشته، در پیروی علیها زنا کردند، ویع هفتاد نفر را بر یک سنگ گشتید، و پسر کنیزاو ایملک را پریعل به خدای خود ساختند. **۲۵** و بنی اسرائیل پیوه، خدای خود را برادر شما بود بر اهل شکیم پادشاه ساختند. **۲۶** پس اگر امروز به ایشان را از دست جمیع دشمنان ایشان از هر طرف رهایی داده راستی و صداقت با پریعل و خاندانش عمل نمودید، از ایملک شاد بود، به یاد نیاوردن. **۲۷** و با خاندان پریعل جدعون باشید و او از شما شاد باشد. **۲۸** و اگرچه آتش از ایملک بیرون احسانی که با بنی اسرائیل نموده بود، نیکویی نکردند.

و خاندان ملو بیرون بباید و ایمیلک را بسوزاند.» ۲۱ پس بوتام فار مجموع افتادند. ۴۱ و ایمیلک در ارومیه ساکن شد، و زیول، جعل کرده، گریخت و به پیر آمده، در آنجا از ترس برادرش، ایمیلک، و برادرانش را بیرون کرد تا در شکیم نباشدند. ۴۲ و در فردای آن ساکن شد. ۲۲ و ایمیلک بر اسرائیل سه سال حکمرانی کرد. روز واقع شد که مردم به صحراء بیرون رفتهند، و ایمیلک را خبر ۲۳ و خدا روحی خبیث در میان ایمیلک و اهل شکیم فرستاد، و دادند. ۴۲ پس مردان خود را گرفته، ایشان را به سه فرقه تقسیم اهل شکیم با ایمیلک خیانت وزیدند. ۲۴ تا انتقام ظلمی که نمود، و در صحراء در کمین نشست، و نگاه کرد و اینک مردم از بر هفتاد پسری بغل شده بود، بشود، و خون آنها را از برادر ایشان شهر بیرون می آیند، پس برایشان برخاسته، ایشان را شکست داد. ایمیلک که ایشان را کشته بود، و از اهل شکیم که دستهایش را ۴۴ و ایمیلک با فرقه‌ای که با اوی بودند حمله برد، دردهنه دروازه برای کشتن برادران خودقی ساخته بودند، گرفته شود. ۲۵ پس شهر ایستادند، و آن دو فرقه برگسانی که در صحراء بودند هجوم اهل شکیم بر قله های کوهها برای او کمین گذاشتند، و هر کس آوردند، و ایشان را شکست دادند. ۴۵ و ایمیلک در تمامی آن را که از طرف ایشان در راه می گذشت، تاراج می کردند. پس روزیا شهر جنگ کرده، شهر را گرفت و مردم را که در آن بودند، ایمیلک را خبر دادند. ۴۶ و جعل بن عابد با برادرانش آمده، به کشت، و شهر را منهدم ساخته، نمک در آن کاشت. ۴۷ و چون شکیم رسیدند و اهل شکیم بر او اعتماد نمودند. ۲۷ و به مزعره‌ها همه مردان برج شکیم این راشنیدند، به قلعه بیت ثل بریت داخل بیرون رفته، موها را چیدند و انگور را فرشده، برم نمودند، و به خانه شدند. ۴۷ و به ایمیلک خبر دادند که همه مردان برج شکیم جمع خدای خود داخل شده، اکل و شرب کردند و ایمیلک را لعنت شده‌اند. ۴۸ آنگاه ایمیلک با همه کسانی که باوی بودند به نمودند. ۲۸ و جعل بن عابد گفت: «ایمیلک کیست و شکیم کوه صلمون برآمدند، و ایمیلک تبری به دست گرفته، شاخه‌ای از کیست که او را بندگی نماییم؟ آیا او پسری بغل و زیول، وکیل او درخت بریده، آن را گرفت و بر دوش خود نهاده، به کسانی که نیست؟ مردان حامور پدر شکیم را بندگی نمایید. ما چرا باید او باوی بودند، گفت: «آنچه مرا دیدید که کردم تعجب نموده، مثل را بندگی کنیم؟ ۲۹ کاش که این قوم زیر دست من می بودندتا من بکنید.» ۴۹ و تمامی قوم، هر کس شاخه خود را بریده، در ایمیلک را رفع می کردم، و به ایمیلک گفت: لشکر خود را زیاد عقب ایمیلک افتادند و آنها را به اطراف قلعه نهاده، قلعه را بر کن و بیرون بیا.» ۳۰ و چون زیول، رئیس شهر، سخن جعل بن سرایشان به آتش سوزانیدند، به طوری که همه مردان برج شکیم عابد را شنید خشم او افروخته شد. ۳۱ پس به حیله قاصدان نزد که تخمین هزار مرد و زن بودند، بمدند. ۵۰ و ایمیلک به تاباص ایمیلک فرستاده، گفت: «اینک جعل بن عابد با برادرانش به رفت و بر تاباص ازدوازه، آن را گرفت. ۵۱ و در میان شهر برج شکیم آمده‌اند و ایشان شهر را به ضد تو تحریک می کنند. ۳۲ پس محکمی بود و همه مردان و زنان و تمامی اهل شهر در آنجا فرار الان در شب برخیزی، تو و قومی که همراه توست، و در صحراء کردند، و درها را بر خود بسته، به پشت بام برج برآمدند. ۵۲ و کمین کن. ۳۳ و پامدادان در وقت طلوع آفتاب برخاسته، به شهر ایمیلک نزد برج زدیک هجوم آور، و اینک چون او و کسانی که همراهش هستند بر تو شد تا آن را به آتش بسوزاند. ۵۳ آنگاه زنی سنگ بالائین آسیایی بیرون آیند، آنچه در قوت توست، با او خواهی کرد. ۳۴ پس گرفته، بر سر ایمیلک انداخت و کاسه سرش را شکست. ۵۴ پس ایمیلک و همه کسانی که با اوی بودند، در شب برخاسته، چهار جوانی را که سلاحدارش بود به زودی صدا زده، وی را گفت: دسته شده، در مقابل شکیم در کمین نشستند. ۳۵ و جعل بن «شمیشیر خود را کشیده، مرا بکش، مبادا درباره من بگویند زنی او عابد بیرون آمده، به دهنده دروازه شهر ایستاد، و ایمیلک و کسانی را کشت.» پس غلامش شمشیرها را او فرو برد که مرد. ۵۵ و که با اوی بودند از کمینگاه برخاستند. ۳۶ و چون جعل آن گروه را چون مردان اسرائیل دیدند که ایمیلک مرده است، هر کس به دید به زیول گفت: «اینک گروهی از سر کوهها به زیر می آیند.» مکان خود رفت. ۵۶ پس خدا شر ایمیلک را که به پدر خود به زیول وی را گفت: «سایه کوهها را مثل مردم می بینی.» ۳۷ بار دیگر کشتن هفتاد برادر خویش رسانیده بود، مکافات کرد. ۵۷ و خدا جعل مکالم شده، گفت: «اینک گروهی از بندی زمین به زیر تمامی شر مردم شکیم را بر سر ایشان برگردانید، و لعنت بوتام بن می آیند و جمعی دیگر از راه بلوط معونی می آیند.» ۳۸ زیول وی را برعیل برایشان رسید.

گفت: «الان زیان تو کجاست که گفتی ایمیلک کیست که او را بندگی نماییم؟ آیا این آن قوم نیست که حقیر شمردی؟ پس حال ۱۰ و بعد از ایمیلک تولع بن فواه بن دودا، مردی از سبط بیرون رفته، با ایشان جنگ کن.» ۳۹ و جعل پیش روی اهل یساکار، برخاست تالار اسرائیل را رهایی دهد، و او در شامیر در شکیم بیرون شده، با ایمیلک جنگ کرد. ۴۰ و ایمیلک او را کوهستان افرایم ساکن بود. ۲ و او بر اسرائیل بیست و سه سال نهم ساخت که از حضور وی فرار کرد و بسیاری تادهنه دروازه داوری نمود، پس وفات یافته، در شامیر مدفون شد. ۳ و بعد از او یائیر جعل عادی برخاسته، بر اسرائیل بیست و دو سال داوری

نمود. ۴ او راسی پسر بود که بر سی کره الاغ سوار می شدند، بعض نمودید؟ و مرا از خانه پدرم بیرون نکردید؟ و الان چونکه در واشان را سی شهر بود که تا امروز به حوت یائینامیده است، و تنگی هستید چرا نزدمن آمدهاید؟» ۸ مشایخ جلعاد به یفتاح در زمین جلعاد می باشد. ۵ و یائیوفات یافته، در قامون دفن گفتند: «از این سبب الان نزد تو برگشتهایم تا همراه ما آمده، شد. ۶ و بنی اسرائیل باز در نظر خداوند شرارت ورزیده، بعلیم بابنی عمون جنگ نمایی، و بر ما و بر تمامی ساکنان جلعاد و عشاپرورت و خدايان ارام و خدايان صيدون و خدايان موآب و سردار باشی.» ۹ یفتاح به مشایخ جلعاد گفت: «اگر مرا برای خدايان بنی عمون و خدايان فلسطينيان را عبادت نمودند، و یهوه جنگ کردن با بنی عمون بازاروید و خداوند ايشان را به دست من را ترک کرده، او را عبادت نکردند. ۷ و غضب خداوند بر اسرائیل سپارده، آيام سردار شما خواهم بود.» ۱۰ و مشایخ جلعاد به افروخته شده، ايشان را به دست فلسطينيان و به دست بنی عمون یفتاح گفتند: «خداوند مریان ما شاهد باشد که ایته برس ب فروخت. ۸ و ايشان در آن سال بر بنی اسرائیل ستم و ظلم نمودند، سخن توعمل خواهیم نمود. ۱۱ پس یفتاح با مشایخ جلعاد رفت و و بر جمیع بنی اسرائیل که به آن طرف اردن در زمین اموریان که در قوم او را بر خود رئیس و سردار ساختند، و یفتاح تمام سخنان خود جلعاد باشد، بودند، هجاده سال ظلم کردند. ۹ و بنی عمون از اردن را به حضور خداوند در مصفه گفت. ۱۲ و یفتاح قاصدان نزد عبور کردند، تا با یهودا و بنیامن و خاندان افرایم نیز جنگ کنند، ملک بنی عمون فرستاده، گفت: «تو را با من چه کار است که نزد و اسرائیل درنهایت تنگی بودند. ۱۰ و بنی اسرائیل نزد خداوند فریاد من آمده‌ای تا با زمین من جنگ نمای؟» ۱۳ ملک بنی عمون به برآورده، گفتند: «به تو گناه کردهایم، چونکه خدای خود را تو که اسرائیل چون از مصر کرده، یعنی عموان از مصرا کردند، تا با یهودا و بنیامن و خاندان افرایم نیز جنگ کنند، ملک بنی عمون فرستاده، گفت: «از این سبب که اسرائیل چون از مصر کرده، بعلیم را عبادت نمودیم.» ۱۱ خداوند به بنی اسرائیل گفت: بیرون آمدند زمین مرا از اردن تا بیوق و اردن گرفتند، پس الان آن آیا شما را از مصریان و اموریان و بنی عمون و فلسطینیان رهایی زمینهارا به سلامتی به من رد نمای.» ۱۴ و یفتاح بار دیگر قاصدان ندادم؟ ۱۲ و چون صیدونیان و عمالیقیان و معونیان برشما ظلم نزد ملک بنی عمون فرستاد. ۱۵ و او را گفت که «یفتاح چنین کردند، نزد من فریاد برآورید و شما را از دست ايشان رهایی دادم. می گوید: اسرائیل زمین موآب و زمین بنی عمون را نگرفت. ۱۶ زیرا ۱۳ لیکن شما مرا ترک کرده، خدايان غیر را عبادت نمودید، پس که چون اسرائیل از مصر بیرون آمدند، در بیابان تا بحر قلزم سفر دیگر شما را رهایی نخواهم داد. ۱۴ بروید و نزد خدايانی که اختیار کرده، به قادش رسیدند.» ۱۷ و اسرائیل رسولان نزد ملک ادوم کرده‌اید، فریاد برآورید، و آنها شما را در وقت تنگی شما رهایی فرستاده، گفتند: «تمنا اینکه از زمین تو بگذریم. اما ملک ادوم دهنده.» ۱۵ بنی اسرائیل به خداوند گفتند: «گناه کردهایم، پس قبول نکرد، و نزد ملک موآب نیز فستادند و او راضی نشد، پس برس ب آنچه درنظر تو پسند آید به ما عمل نما، فقط امروز ما را اسرائیل در قادش ماندند. ۱۶ پس در بیابان سیر کرده، زمین ادوم رهایی ده.» ۱۶ پس ايشان خدايان غیر را از میان خود دور کرده، و زمین موآب را دور ندند و به جانب شرقی زمین موآب آمده، به آن بیهوده راعبادت نمودند، و دل او به سبب تنگی اسرائیل محزون شد. طرف اردن اردو زندن، و به حدود موآب داخل نشدند، زیرا که ۱۷ پس بنی عمون جمع شده، در جلعاد اردوزند، و بنی اسرائیل اردن حدموآب بود. ۱۸ و اسرائیل رسولان نزد سیحون، ملک جمع شده، در مصفه اردوزدند. ۱۸ و قوم یعنی سروزان جلعاد به اموریان، ملک حشون، فستادند، و اسرائیل به وی گفتند: تمna پکدیگر گفتند: «کیست آن که جنگ را با بنی عمون شروع کند؟ اینکه از زمین تو به مکان خود عبور نمایم.» ۲۰ اما سیحون بر اسرائیل اعتماد ننمود تا از حدود او بگذرند، بلکه سیحون تمامی پس وی سردار جمیع ساکنان جلعادخواهد بود.»

۱۱ قوم خود را جمع کرده، در یاهص اردوزند و با اسرائیل جنگ یفتاح جلعادی مردی زورآور، شجاع، ویسر فاحشهای نمودند. ۲۱ و یهوه خدای اسرائیل سیحون و تمامی قومش را بود، و جلعاد یفتاح را تولید نمود. ۲ و زن جلعاد پسران برای وی به دست اسرائیل تسليم نمود که ايشان را شکست دادند، پس زایید، و چون پسران زنش بزرگ شدند یفتاح را بیرون کردند، به اسرائیل تمامی زمین اموریانی که ساکن آن ولایت بودند در تصرف وی گفتند: «تو در خانه پدر ما میراث نخواهی یافت، زیرا که آوردن. ۲۲ و تمامی حدود اموریان را از اردن تا بیوق و از بیابان تو پسر زن دیگر هستی.» ۲۳ پس یفتاح از حضور برادران خود تاردن به تصرف آوردند. ۲۳ پس حال یهوه، خدای اسرائیل، فرار کرده، دزمین طوب ساکن شد، و مردان باطل نزد یفتاح اموریان را از حضور قوم خود اسرائیل اخراج نموده است، و آیا تو جمع شده، همراه وی بیرون می رفتند. ۴ واقع شد بعد از مرور آنها را به تصرف خواهی آورد؟ ۲۴ آیا آنچه خدای تو، کوشش به ایام که بنی عمون با اسرائیل جنگ کردند. ۵ و چون بنی عمون تصرف تو بیاورد، مالک آن نخواهی شد؟ و همچنین هر که را یهوه، با اسرائیل جنگ کردند، مشایخ جلعاد رفته ایضاً یفتاح را از زمین خدای ما از حضور مالخارج نماید آنها را مالک خواهیم بود. ۲۵ طوب بیاروند. ۶ و به یفتاح گفتند بیا سردار ما باش تا با بنی عمون حال آیا تو از بالاچ بن صفور، ملک موآب بهتر هستی و آیا او با جنگ نمایم.» ۷ یفتاح به مشایخ جلعاد گفت: «آیا شما به من

اسرائیل هرگز مقالته کرد یا با ایشان جنگ نمود؟ ۲۶ هنگامی که جان خود را به دست خود گرفته، به سوی بني عمون رفت و خداوند اسرائیل در حشیون و دهانت و عروبری و دهانت و در همه شهراهی ایشان را به دست من تسليم نمود، پس چرا امروز نزد من برآمدید که بر کناره ارنون است، سیصد سال ساکن بودند پس در آن تابا من جنگ نماید؟» ۴ پس یفتاح تمامی مردان جلالعاد را جمع مدت چرا آنها را باز نگرفتند؟ ۲۷ من به تو گاه نکردم بلکه تو به کرده، با افرایم جنگ نمود و مردان جلالعاد افرایم را شکست دادند، من بدی کردی که با من جنگ می نمایی. پس یهوه که داور چونکه گفته بودند اهل جلالعاد شما فرازبان افرایم در میان افرایم مطلق است امروز در میان بني اسرائیل و بني عمون داوری نماید.» و در میان منسی هستید. ۵ و اهل جلالعاد معبرهای اردن را پیش ۲۸ اما ملک بني عمون سخن یفتاح را که به او فرستاده بود، گوش روی افرایم گرفتند و واقع شد که چون یکی از گزینندگان افرایم نگرفت. ۲۹ و روح خداوند بر یفتاح آمد و او از جلالعاد منسی می گفت: «بگذارید عبور نمایم.» اهل جلالعاد می گفتند: «آیاتو گذشت و از مصفه جلالعاد عبور کرد و از مصفه جلالعاد به سوی افرایمی هستی؟» و اگر می گفت نی، ۶ پس او رامی گفتند: بگو بني عمون گذشت. ۳۰ و یفتاح برای خداوند نذر کرده، گفت: شبولت، و او می گفت سبوت، چونکه نمی توانست به درستی «اگرینی عمون را به دست من تسليم نمایی، ۲۱ آنگاه وقتی که به تلفظ نماید، پس او را گرفته، نزد معبرهای اردن می گشتند، و در سلامتی از بني عمون برگردم، هرچه به استقبال من از در خانه‌ام آن وقت چهل و دو هزار نفر از افرایم کشته شدند. ۷ و یفتاح بر بیرون آید از آن خداوند خواهد بود، و آن را برای قربانی سوختنی اسرائیل شش سال داوری نمود. پس یفتاح جلالعادی وفات یافته، در خواهم گذرانید.» ۲۲ پس یفتاح به سوی بني عمون گذشت تا یکی از شهراهی جلالعاد دفن شد. ۸ و بعد از او ابصان بیت لحمی ایشان جنگ نماید، و خداوند ایشان را به دست او تسليم کرد. بر اسرائیل داوری نمود. ۹ و او را سی پسر بود و سی دختر که ۲۳ ایشان را از عروغیرتا منیت که بیست شهر بود و تا آییل بیرون فرسنده بود و از بیرون سی دختر برای پسران خود آورد و کرامیم به صدمه بسیار عظیم شکست داد، و بني عمون از حضور هفت سال بر اسرائیل داوری نمود. ۱۰ و ابصان مرد و در بیت بنی اسرائیل مغلوب شدند. ۲۴ و یفتاح به مصفه به خانه خود آمد لحم دفن شد. ۱۱ و بعد از او ایلون زیولونی بر اسرائیل داوری نمود و اینک دخترش به استقبال وی با دف و رقص بیرون آمد و دختر دادواری او بر اسرائیل ده سال بود. ۱۲ و ایلون زیولونی مرد و در یگانه او بود و غیر از او پسری یادختری نداشت. ۲۵ و چون او ایلون در زمین زیولون دفن شد. ۱۳ و بعد از او عبدون بن هلیل را دید، لباس خودرا درپیده، گفت: «آهای دختر من، مرا بسیار فرعونی بر اسرائیل داوری نمود. ۱۴ و او را چهل پسر و سی نواده ذلیل کردی و تو یکی از آزارندگان من شدی، زیرا دهان خود بود، که بر هفتاد کوه الاغ سوار می شدند و هشت سال بر اسرائیل را به خداوند باز نموده‌ام و نمی توانم برگردم.» ۲۶ و او وی را داوری نمود. ۱۵ و عبدون بن هلیل فرعونی مرد و در فرعون در گفت: «ای پدر من دهان خود را نزد خداوند باز کردی پس با من زمین افرایم در کوهستان عمالقیان دفن شد.

چنانکه از دهانت بیرون آمد عمل نما، چونکه خداوند انتقام تو را از دشمنانت بني عمون کشیده است.» ۲۷ و به پدر خود ۱۳ و بني اسرائیل بار دیگر در نظر خداوند شرارت وزیدند، و گفت: «این کار به من معمول شود. دو ماه مرآ مهلت بده تا رفیه خداوند ایشان را به دست فلسطینیان چهل سال تسليم کرد. ۲ و بر کوهها گردش نمایم و برای بکریت خود با رفقاء ماتم گیرم.» شخصی از صرعه از قبیله دان، مانوح نام بود، و زنش نازاد بوده، ۲۸ او گفت: «برو.» و او را دو ماه روانه نمود پس او بارفقاری خود نمی زاید. ۳ و فرشته خداوند به آن زن ظاهر شده، او را گفت: رفته، برای بکریتش بر کوهها ماتم گرفت. ۲۹ و واقع شد که «اینک تحوال نازاد هستی و نزایده‌ای لیکن حامله شده، پسری بعد از انتقضای دو ماه نزدیک خود برگشت و او موافق نزدی که خواهی زاید. ۴ و الان باحدر باش و هیچ شراب و مسکری کرده بود به او عمل نمود، و آن دختر مردی را نشناخت، پس در منوش و هیچ چیز نجس محروم. ۵ زیرا یقین حامله شده، پسری اسرائیل عادت شد، ۴۰ که دختران اسرائیل سال به سال می رفتند خواهی زاید، و استره بر سرش نخواهد آمد، زیرا آن ولد از رحم تا برای دختر یفتاح جلالعادی چهار روز در هر سال ماتم گیرد. مادر خود برای خدا نزدیه خواهد بود، و او به رهانین اسرائیل ۱۲ و مردان افرایم جمع شده، به طرف شمال گذشتند، و شوهر خود را خطاب کرده، گفت: «مرد خدای نزد من آمد، به یفتاح گفتند: «جزایر ای جنگ کردنت با بني عمون رفتی و منظر اموث منظر فرشته خدا بسیار مهیب بود. و نیز سیدم که ما رانطیبیدی تا همراه تو بیاییم؟ پس خانه تو را بر سرتو خواهیم از کجاست و از اسم خود مرا خبر نداد. ۷ و به من گفت سوزانید.» ۲ و یفتاح به ایشان گفت: «مرا و قوم ما با بني عمون اینک حامله شده، پسری خواهی زاید، و الان هیچ شراب و جنگ سخت می بود، و چون شما را خوانیم مرا از دست ایشان مسکری منوش، و هیچ چیز نجس محروم زیرا که آن ولد از رحم رهایی ندادید. ۳ پس چون دیدم که شما مرا رهایی نمی دهید مادر ت روزوفاتش برای خدا نزدیه خواهد بود.» ۸ و مانوح از

خداؤند استدعا نموده، گفت: «آهای خداوند تمنا اینکه آن مرد فلسطینیان نامختون زن بگیری؟» شمشون به پدر خود گفت: خدا که فرستادی بار دیگر نزد ما بیاید و ما را تعليم دهد که با «او را برای من بگیر زیرا در نظر من پسند آمد». ۴ اما پدر و ولدی که مولود خواهد شد، چگونه رفتار نمایم.» ۹ و خدا آواز مادرش نمی دانستند که این از جانب خداوند است، زیرا که مانوح را شنید و فرشته خدا بار دیگر نزد آن زن آمد و او در صحرا برقسطینیان علیتی می خواست، چونکه در آن وقت فلسطینیان نشسته بود، اما شوهش مانوح نزد وی نبود. ۱۰ و آن زن به زودی بر اسرائیل تسلط می داشتند. ۵ پس شمشون با پدر و مادر خود به دویله، شوهر خود را خبر داده، به وی گفت: «اینک آن مرد که تمنه فروآمد، و چون به تاکستانهای تمنه رسیدند، اینک شیری در آن روز نزد من آمد، بار دیگر ظاهر شده است.» ۱۱ و مانوح جوان بر او بغزید. ۶ و روح خداوند بر اومسترن شده، آن را درید به برخاسته، در عقب زن خود روانه شد، و نزد آن شخص آمده، وی طوری که بزغاله ای دریده شود، و چیزی در دستش نبود و پدر را گفت: «آیا توان مرد هستی که با این زن سخن گفتشی؟» او و مادر خود را از آنچه کرده بود، اطلاع نداد. ۷ و رفته، با آن گفت: «من هستم.» ۱۲ مانوح گفت: «کلام تو واقع بشوداما زن سخن گفت و به نظر شمشون پسند آمد. ۸ و چون بعد از حکم آن ولد و معامله با وی چه خواهد بود؟» ۱۳ و فرشته خداوند چندی برای گرفتنش برمی گشت، ازراه به کفار رفت تا لاشه شیر به مانوح گفت: «از هر آنچه به زن گفتم اجتناب نماید.» ۱۴ از هر را ببیند و اینک انبوه زنیور، و عسل در لاشه شیر بود. ۹ و آن را حاصل مو نهارنخورد و هیچ شراب و مسکری نتوشد، و هیچ چیز به دست خود گرفته، روان شد و در رفقن می خورد تا به پدر و نجس نخورد و هر آنچه به او امر فرمودم، نگاهدارد.» ۱۵ و مانوح مادر خود رسیده، به ایشان داد و خوردندا. اما به ایشان نگفت که به فرشته خداوند گفت: «تو را تعوقی بیندازیم و برایت گوسله ای عسل را از لاشه شیر گرفته بود. ۱۰ و پدرش نزد آن زن آمد و تهیه بینیم.» ۱۶ فرشته خداوند به مانوح گفت: «اگرچه مرتعوقی شمشون در آتجامهمانی کرد، زیرا که جوانان چنین عادت داشتند. اندازی، از نان تو نخواهم خورد، و اگر قربانی سوختنی بگذران.» زیرا مانوح نمی دانست که فرشته خداوند تا همراه او باشند. ۱۲ و شمشون به ایشان گفت: «معمامی است. ۱۷ و مانوح به فرشته خداوند گفت: «نام تو چیست تا برای شما می گویم، اگر آن را برای من در هفت روز مهمانی چون کلام تو واقع شود، تو اکرام نمایم.» ۱۸ فرشته خداوند وی حل کنید و آن را دریافت نماید، به شما سی جامه کتان و سی را گفت: «چرا درباره اسم من سوال می کنی چونکه آن عجیب دست رخت می دهم. ۱۳ و اگر آن را برای من نتوانید حل کنید است.» ۱۹ پس مانوح گوسله و هدیه آردي را گرفته، بر آن سنگ آنگاه شما سی جامه کتان و سی دست رخت به من بدیده.» برای خداوند گذرانید، و فرشته کاری عجیب کرد و مانوح و زنش ایشان به وی گفتند: «معمامی خود را بگو تا آن را بشنیو.» می دیدند. ۲۰ زیرا واقع شد که چون شعله آتش از مذیح به سوی ۱۴ به ایشان گفت: «از خورنده خوارک بیرون آمد، و ازو آوار آسمان بالا می رفت، فرشته خداوند در شعله مذیح صعدن نمود، شیرینی بیرون آمد.» و ایشان تا سه روز معمما را نتوانستند حل کنند. و مانوح و زنش چون دیدند، رو به زمین افتادند، ۲۱ و فرشته ۱۵ و واقع شد که در روز هفتم به زن شمشون گفتند: «شوهر خداوند بر مانوح وزنش دیگر ظاهر نشد، پس مانوح دانست که خود را ترغیب نمایم خودرا برای ما بیان کند مبادا تو را فرشته خداوند بود. ۲۲ و مانوح به زنش گفت: «البه خواهیم مرد، و خانه پدر تو را به آتش بسوزانیم، آیا ما را دعوت کردیده تا زیرا خدا را دیدیم.» ۲۳ اما زنش گفت: «اگر خداوند می خواست ما راتاراج نماید یا نه.» ۱۶ پس زن شمشون پیش او گریسته، ما را بکشدربانی سوختنی و هدیه آردي را از دست ما قبول نمی گفت: «به درستی که مرا بغض می نمایی و دوست نمی داری زیرا کرد، و همه این چیزها را به ما نشان نمی داد، و در این وقت مثل معمامی به پسران قوم من گفتند و آن را برای من بیان نکرذی.» این امور را به سمع ما نمی رسانید. ۲۴ و آن زن پسری زاییده، او وی را گفت: «اینک برای پدر و مادر خود بیان نکردم، آیا برای را شمشون نهاد، و پسر نمود کرد و خداوند او را برکت داد. تو بیان کنم.» ۱۷ و در هفت روزی که ضیافت ایشان می بود ۲۵ و روح خداوند در لشکرگاه دان در میان صرעה و اشتابول به پیش او می گریست، و واقع شد که در روز هفتم چونکه او را بسیار الحاج می نمود، برایش بیان کرد و او معما را به پسران قوم برانگیختن او شروع نمود.

۱۸ و در روز هفتم مردان شهر پیش از غروب آفتاب به خود گفت. ۱۹ و شمشون به تمنه فروآمد، زنی از دختران فلسطینیان وی گفتند که «چیست شیرین تراز عسل و چیست زواروت از در تمنه دید. ۲ و آمده، به پدر و مادر خود بیان کرد، گفت: شیر.» او به ایشان گفت: «اگر با گاگو من خیش نمی کردید، زنی از دختران فلسطینیان در تمنه دیدم، پس الان او را برای من معمامی مرا دریافت نمی نمودید.» ۱۹ و روح خداوند بر وی مستقر به زنی بگیرید.» ۳ پدر و مادرش وی را گفتند: «آیا از دختران شده، به اشقولون رفت و از اهل آنجا سی نفر را کشت، و اسیاب برادران و در تمامی قوم من دختری نیست که تو باید بروی و از

آنها را گرفته، دسته های رخت را به آنانی که معما را بیان کرده انداخت و آن مکان را رمت لحق نامید. ۱۸ پس بسیار تشنی شده، بودند، داد و خشمیش افروخته شده، به خانه پدر خود برگشت. نزد خداوند دعاکرده، گفت که «بدست بنده ات این نجات ۲۰ و زن شمشون به رفیقش که او را دوست خود می شمرد، داده عظیم را دادی و آیا الان از تشنگی بمیر و بدست نامختونان شد. ۲۱ پس خدا کفهای را که درلحق بود شکافت که آب از

آن جاری شد و چون بنشود جانش برگشته، تازه روح شد. از این ۱۵ و بعد از چندی، واقع شد که شمشون در روزهای درو گندم برای دیدن زن خود با بزغاله‌ای آمد و گفت نزد زن خود به ۲۰ و او در روزهای فلسطینیان بیست سال بر اسرائیل داوری نمود. حجره خواهم دارد. لیکن پدرش نگذاشت که داخل شود. ۲۱

پذیرش گفت: «گمان می کردم که او را بغض می نمودی، پس او ۱۶ و شمشون به غره رفت و در آنجا حشنه‌ای دیده، نزد او را به رفیق تو دادم، آیا خواه رکوچکش از او بهتر نیست؟ او را به داخل شد. ۲۲ و به اهل غره گفته شد که شمشون به اینجا آمده عوض وی برای خود بگیر.» ۳ شمشون به ایشان گفت: «این است. پس او را احاطه نموده، تمام شب برایش نزد روازه شهر دفعه از فلسطینیان بی گاه خواهم بود اگرایشان را آذیتی برسانم.» کمین گذارند، تمام شب خاموش مانده، گفتند، چون صبح ۴ و شمشون روانه شده، سیصد شغال گرفت، و مشعلها پرداشته، روشن شود او رامی کشیم. ۳ و شمشون تا نصف شب خواهد. دم بر دم گذاشت، و در میان هر دودم مشعلی گذارد. ۵ و مشعلها و نصف شب برخاسته، لنکهای دروازه شهر و دواهه را گرفته، آنها را آتش زده، آنها را در کشتارهای فلسطینیان فرستاد، و باقهها و را با پشت بند کند و بر دوش خود گذاشته، بر قله کوهی که در زرعها و باغهای زیتون را سوزانید. ۶ و فلسطینیان گفتند: «کیست مقابل حربون است، برد. ۷ و بعد از آن واقع شد که زنی را در که این را گرده است؟» گفتند: «شمشون داماد منی، زنی که نزش وادی سورق که اسمش دلیله بود، دوست می داشت. ۵ و سروران را گرفته، او را به رفیقش داده است.» پس فلسطینیان آمده، زن و فلسطینیان نزد او برآمده، وی را گفتند: «او را فریته، دریافت کن پدرش را به آتش سوزانیدند. ۷ و شمشون به ایشان گفت: «اگریه که قوت عظیمش در چه چیز است، و چگونه بر او غالب آیم تا ایضطرور عمل کنید، البته از شما انتقام خواهم کشید و بعد از آن او را بسته، ذلیل نمایم، و هریکی از ما هزار و صد مثقال نقره به آرامی خواهم یافت.» ۸ و ایشان را از ساق تا ران به صدمه‌ای تو خواهیم داد.» ۹ پس دلیله به شمشون گفت: «تمنا اینکه به عظیم کشت. پس رفته، در مغاره صخره عیطام ساکن شد. ۹ و من بگویی که قوت عظیم تو در چه چیز است و چگونه می توان تو فلسطینیان برآمده، در یهودا اردو زندن در لحق مفترق شدند. را بست و ذلیل نمود.» ۷ شمشون وی را گفت: «اگر مرا به ۱۰ و مردان یهودا گفتند: «جزا بر ما برآمدی.» گفتند: «اما مهایم تا هفت ریسمان تر و تازه که خشک نباشد بینندن، من ضعیف شمشون را بیندیم و برسحب آنچه به ما گرده است به اعمل و مثل سایر مردم خواهم شد.» ۸ و سوران فلسطینیان هفت نمایم.» ۱۱ پس سه هزار نفر از یهودا به مغاره صخره عیطام ریسمان تر و تازه که خشک نشده بود، نزد او آوردند و او وی را به رفته، به شمشون گفتند: «آیانداسته‌ای که فلسطینیان بر ما مسلط آهابست. ۹ و کسان نزد وی در حجره در کمین می بودند و دارند، پس این چه کار است که به ما گرده‌ای؟» در جواب ایشان او وی را گفت: «ای شمشون فلسطینیان بر تو آمدند. آنگاه گفت: «به نحوی که ایشان به من کردند، من به ایشان عمل ریسمانها را بگسیخت چنانکه ریسمان کتان که به آتش برخورد نمودم.» ۱۲ ایشان وی را گفتند: «اما مهایم تا تو را بیندیم و گسیخته شود، لهذا قوتی دریافت نشد. ۱۰ و دلیله به شمشون به دست فلسطینیان بسیاریم.» شمشون در جواب ایشان گفت: «ایک استهزاکرد، به من دروغ گفتی، پس الان مرآ خبر «برای من قسم بخورید که خود بر من هجوم نیاورید.» ۱۳ ایشان بده که به چه چیز تو را توان بست.» ۱۱ او وی را گفت: «اگر در جواب وی گفتند: «حاشا! بلکه تو را بسته، بدست ایشان مرآ با طنابهای تازه که با آنها هیچ کار کرده نشده است، بینندن، خواهیم سپرد، و یقین تو را نخواهیم کشت.» پس او را به دو ضعیف و مثل سایر مردان خواهم شد.» ۱۲ و دلیله طنابهای تازه طناب نو بسته، از صخره برآوردند. ۱۴ و چون او به لحق رسید، گرفته، او را آنها بست و به وی گفت: «ای شمشون فلسطینیان فلسطینیان ازدیدن از نعره زندن و روح خداوند بر وی مستقرشده، بر تو آمدند.» و کسان در حجره درکمین می بودند. آنگاه آنها را از طنابهایی که بر بازوهاش بود مثل کتانی که به آتش سوخته شود بازوهای خود مثل نخ بگسیخت. ۱۳ و دلیله به شمشون گفت: گردید، و بندها از دستهایش فروریخت. ۱۵ و چانه تازه الاغی «تابحال مراستهزا نموده، دروغ گفتی. مرا بگو که به چه چیزیسته یافته، دست خود را دراز کرد و آن را گرفته، هزار مرد با آن کشت. می شوی.» او وی را گفت: «اگر هفت گیسوی سر مرآ با تار ۱۶ و شمشون گفت: «با چانه الاغ تورده با چانه الاغ هزار بیانی.» ۱۴ پس آنها را به میخ قائم بست و وی را گفت: «ای مرد کشتم.» ۱۷ و چون ازگفتن فارغ شد، چانه را از دست خود شمشون فلسطینیان بر تو آمدند. آنگاه از خواب بیدار شده، هم

میخ نورد نساج و هم تار را برکنید. ۱۵ و او وی را گفت: «چگونه خود کشت از مردگانی که در زندگی اش کشته بود، زیادتر بودند. می گویی که مرادوست می داری و حال آنکه دل تو با من نیست. ۲۱ آنگاه برادرانش و تمامی خاندان پدرش آمده، او را پرداشتند و او این سه مرتبه مرا استهزا نموده، مرا خبر ندادی که قوت عظیم تو در را آورده، در قبر پدرش مانوح درمیان صرعه و اشتاول دفن کردند. و چه چیز است.» ۱۶ و چون او وی را هر روز به سختان خود عاجز او بیست سال بر اسرائیل داوری کرد.

می ساخت واو را الحاج می نمود و جانش تا به موت تنگ می شد، ۱۷ و از کوهستان افرایم شخصی بود که میخا نام داشت. ۱۷ هرچه در دل خود داشت برای او بیان کرده، گفت که «استره بر سر من نیامده است، زیرا که از رحم مادرم برای خداوند نذیره ۲ و به مادر خود گفت: «آن هزار و یکصد مقابل نقره ای که از تو شدهام، واگر تراشیده شوم، قوت ام من خواهد رفت وضعیف و مثل گرفه شد، و درباره آن لعنت کردی و در گوششای من نیز سخن سایر مردمان خواهم شد.» ۱۸ پس چون دلیله دید که هرآنچه در دلش بود، برای او بیان کرده است، فرستاد و سروزان فلسطینیان را طلبیده، گفت: «این دفعه باید زیرا هرچه در دل داشت مرا گفته است.» آنگاه سروزان فلسطینیان نزد او آمدند و نقد را بدست خود آوردند. ۱۹ و او را بر زانوهای خود خوابانیده، کسی را طلبید و هفت گیسوی سرش را تراشید. پس به ذلیل نمودن او شروع کرد وقوتش از او برفت. ۲۰ و گفت: «ای شمشون فلسطینیان بر تو آمدند.» آنگاه از خواب بیدار شده، گفت: «مثل پیشتر بیرون رفته، خود رامی افشارنم. اما او ندانست که خداوند از او دور شده است. ۲۱ پس فلسطینیان او را گرفته، چشمانش را کنید و او پسران خود را تخصیص نمود تا کاهن او بشود. ۶ و در آن ایام در اسرائیل پادشاهی نبود و هر کس آنچه در نظرش پستد می آمد، را به غزه آورده، به زنجیرهای برنجینی بستند و در زندان دستاس می کرد. ۷ و جوانی از بیت لحم بیهودا از قبیله بیهودا و اژلابون بود که در آنجا ماؤ گردید. ۸ و آن شخص از شهر خود، یعنی از بیت نمود. ۲۲ و موی سرش بعد از تراشیدن باز به بلند شدن شروع شد، ۲۳ و سروزان فلسطینیان جمع شدند تا قربانی عظیمی برای خدای خود، داجون بگذرانند، ویم نمایند زیرا گفتند خدای ما دشمن ما شمشون را به دست ما تسليم نموده است. ۲۴ و سیر می کرد که کوهستان افرایم به خانه میخا رسید. ۹ و میخا اورا چون خلق او را دیدند خدای خود را تمجید نمودند، زیرا گفتند گفت: «از کجا آمده ای؟» او در جواب وی گفت: «من لاوی خدای ما دشمن ما را که زمین ما را خراب کرد و بسیاری از ما را کشت، به دست ما تسليم نموده است. ۲۵ و چون دل ایشان شاد گزینم.» ۱۰ میخا را را گفت: «نزد من ساکن شو و برايم پدر شد، گفتند: «شمشون را بخوانید تا برای ما بازی کنی.» پس لباس و معاش می دهم.» پس آن لاوی داخل شد. ۱۱ و آن لاوی شمشون را از زندان آورد، برای ایشان بازی می کرد، و او را در میان ستونها برپا داشتند. ۲۶ و شمشون به پسری که دست او را راضی شد که با او ساکن شود، و آن جوان نزد او مثل یکی از می گرفت، گفت: «مرا واگذار تا ستونهایی که خانه بر آنها قایم در آن روزملک ایشان در میان اسپاط اسرائیل به ایشان نرسیده است، لمس نموده، بر آنها تکیه نمایم.» ۲۷ و خانه از مردان و دانستم که خداوند به من احسان خواهد نمود زیرا لاوی ای را کاهن زنان پر بود و جمیع سروزان فلسطینیان در آن بودند و قریب به سه هزار مرد و زن برپشت بام، بازی شمشون را تماسا می کردند.

۲۸ و شمشون از خداوند استدعا نموده، گفت: «ای خداوند بیوه و در آن ایام در اسرائیل پادشاهی نبود، و در آن روزها مرای بیاد آور وای خدا این مرتبه فقط مرا قوت بد تا یک انقامت برای سبط دان، ملکی برای سکونت خود طلب می کردند، زیرا تا دو چشم خوددار فلسطینیان بکشم.» ۲۹ و شمشون دو ستون میان در آن روزملک ایشان در میان اسپاط اسرائیل به ایشان نرسیده را که خانه بر آنها قایم بود، یکی را به دست راست و دیگری بود. ۲ و پسران دان از قبیله خویش پنج نفر از جماعت خود که را به دست چپ خود گرفته، بر آنها تکیه نمود. ۳۰ و شمشون مردان چنگی بودند از صرعه و اشتاول فرستادند تا زمین را جاسوسی گفت: «همراه فلسطینیان بمیرم و با زور خم شده، خانه بر سروزان و تفحص نمایند، و به ایشان گفتند: «بروید و زمین را تفحص و بر تمامی خلقی که در آن بودند، افتاب. پس مردگانی که در موت کنید.» پس ایشان به کوهستان افرایم به خانه میخا آمد، در آنجا

منزل گرفتند. ۳ و چون ایشان نزد خانه میخا رسیدند، آواز جوان تراشیده را گرفته، در میان قوم داخل شد. ۲۱ پس متوجه شده، لایو راشناختند و به آنجا برگشته، او را گفتند: «کیست که تو را روانه شدند، و اطفال و موشی و اسباب را پیش روی خود قرار به اینجا آورده است و در این مکان چه می کنی و در اینجا چه دادند. ۲۲ و چون ایشان از خانه میخا دور شدند، مردانی که در داری؟» ۴ او به ایشان گفت: «میخا با من چنین و چنان رفتار خانه های اطراف خانه میخا بودند جمع شده، بنی دان را تعاقب نموده است، و مراجیر گرفته، کاهن او شده‌ام.» ۵ وی را گفتند: «کیست که تو را رساند، و ایشان را برگردانیده، به ایشان سوال کن تا بدانیم آیا راهی که در آن می رویم خیر خواهد میخا گفتند: «تو را چه شده است که با این جمعیت آمدہ‌ای؟» ۶ کاهن به ایشان گفت: «به سلامتی بروید. راهی که شما ۲۴ او گفت: «خدایان مرا که ساختم با کاهن گرفته، رفته‌اید؛ و می روید منظور خداوند است.» ۷ پس آن پیچ مرد روانه شده، به مرا دیگرچه چیز باقی است؟ پس چگونه به من گویید که تو را لایش رسیدند. و خلقی را که در آن بودند، دیدند که درامنیت و چه شده است؟» ۸ و پسران دان او را گفتند: «آوار تو در میان به رسم صیدونیان در اطمینان و امنیت ساکن بودند. و در آن ماشنیده نشود مبادا مردان تند خو بر شما هجوم آورند، و جان زمین صاحب اقداری نبود که اذیت رساند و از صیدونیان دور خود را با جانهای اهل خانه ات هلاک سازی.» ۹ و بنی دان بوده، با کسی کار نداشتند. ۱۰ پس نزد برادران خود به صرعته راه خود را پیش گرفتند. و چون میخا دید که ایشان از او قوی واشناول آمدند. و برادران ایشان به ایشان گفتند: «چه خبر داردی؟» ترند، رو گردانیده، به خانه خود برگشت. ۱۱ و ایشان آنچه میخا ۹ گفتند: «برخیزیم و بر ایشان هجوم آوریم، نیزرا که زمین را دیده‌ایم ساخته بود و کاهنی را که داشت برداشته، به لایش بر قومی که آرام که اینک بسیار خوب است، و شما خاموش هستید، پس کاهنی و مطمئن بودند، برآمدند، و ایشان را به دم شمشیرکشته، شهر را به موززید بلکه رفته، داخل شوید و زمین رادر تصرف آورید. ۱۰ و آتش سوزانیدند. ۱۱ و رهانده‌ای نبود زیرا که از صیدون دور بود و چون داخل شوید به قوم مطمئن خواهید رسید، و زمین بسیار وسیع ایشان را با کسی معامله‌ای نبود و آن شهر در وادی‌ای که نزدیت است، و خدا آن را به دست شما داده است، و آن جایی است که رحوب است، واقع بود. پس شهر را بنا کرده، در آن ساکن شدند. از هرچه در جهان است، باقی ندارد.» ۱۲ پس ششصد نفر از ۲۹ و شهر را به اسم پدر خود، دان که برای اسرائیل زایدیه شد، قبیله دان مسلح شده، به آلات جنگ از آنجا یعنی از صرعته و دان نامیدند. امامس شهر قل از آن لایش بود. ۱۳ و بنی دان اشناول روانه شدند. ۱۴ و برآمده، در فریه یاریم دریهودا اردو زدند. آن تمثال تراشیده را برای خود نصب کردند و بهوناتان بن جرشوم لهذا تا امروز آن مکان را محنه دان می خوانند و اینک در پشت قریه بین موسی و پسرانش تا وزاسیر شدن اهل زمین، کهنه بنی دان یاریم است. ۱۵ و از آنجا به کوهستان افرایم گذشته، به خانه می خا آمد، اینک در پشت قریه بین موسی و پسرانش تا وزاسیر شدن اهل زمین، میخا رسیدند. ۱۶ و آن پیچ نفر که برای جاسوسی زمین لایش روزهایی که خانه خدا در شیلوه بود، برای خود نصب نمودند.

رفته بودند، برادران خود را خطاب کرده، گفتند: «ایا می دانید که در این خانه‌ها ایفود و ترافیم و تمثال تراشیده و تمثال ریخته شده‌ای ۱۹ و در آن ایام که پادشاهی در اسرائیل نبود، مرد لایو در هست؟ پس الان فکر کنید که چه باید بکنید.» ۲۰ پس به پشت کوهستان افرایم ساکن بود، و کنیزی از بیت لحم یهودا آنسو برگشته، به خانه جوان لایو، یعنی به خانه میخا آمد، از برای خود گرفته بود. ۲۱ و کنیزی بر او زنا کرده، ازند او به خانه سلامتی او را پرسیدند. ۲۲ و آن ششصد مرد مسلح شده، به پدرش در بیت لحم یهودا رفت، و در آنجا مدت چهار ماه بماند. آلات جنگ که از پرسان دان بودند، در دهنه دروازه ایستاده بودند. ۲۳ و شهورش برخاسته، از عقب او رفت تا دلس را برگردانیده، پیش ۲۴ و آن پیچ نفر که برای جاسوسی زمین رفته بودند برآمده، به آنجا خود باز آورد، و غلامی با دلاغ همراه ابود، و آن زن او را به داخل شدند، و تمثال تراشیده و ایفود و ترافیم و تمثال ریخته خانه پدر خود برد. و چون پدر کنیز او را دید، از ملاقاتش شاد شده را گرفتند، و کاهن با آن ششصد مرد مسلح شده، به آلات شد. ۲۵ و پدرزنش، یعنی پدر کنیز او را نگاه داشت. پس سه روز جنگ به دهنه دروازه ایستاده بود. ۲۶ و چون آنها به خانه میخا نزد وی توقف نمود و اکل و شرب نموده، آنجا بسر برداشتند. ۲۷ و در داخل شده، تمثال تراشیده و ایفود و ترافیم و تمثال ریخته شده روز چهارم چون صبح زود بیدار شدند او برخاست تا روانه شود، اما راگرفتند، کاهن به ایشان گفت: «چه می کنید؟» ۲۸ ایشان به پدر کنیز به داماد خود گفت که دل خود را به لقمه‌ای نان تقویت وی گفتند: «خاموش شده، دست را بر دهانت بگدار و همراه ۲۹، و بعد از آن روانه شوید. ۳۰ پس هردو با هم نشسته، خوردن و ما آمده، برای ما پدر و کاهن باش. کدام برایت بهتر است که نوشیدند. و پدر کنیزیه آن مرد گفت: «موافقت کرده، امشب را کاهن خانه یک شخص باشی یا کاهن سپطی و قبیله‌ای در اسرائیل بمان و دلت شاد باشد.» ۳۱ و چون آن مرد برخاست تا روانه شود، شوی؟» ۳۲ پس دل کاهن شاد گشت. و ایفود و ترافیم و تمثال پدرزنش او را الحاج نمود و شب دیگر در آنجا ماند. ۳۳ و در روز پنجم صبح زود برخاست تا روانه شود، پدر کنیز گفت: «دل خود

را تقویت نما و تازوال روز تا خیر نمایید.» و ایشان هردو خوردند. مرداین کار زشت را مکنید.» ۲۵ اما آن مردمان نخواستند که او را ۹ و چون آن شخص با کفیز و غلام خود برخاست تا روانه شود، بنشوند. پس آن شخص کنیز خود را گرفته، نزد ایشان بیرون آورد و پدر زنش یعنی پدر کنیز او را گفت: «الآن روز نزدیک به غروب او راشناختند و تمامی شب تا صبح او را بی عصمت می کردند، و می شود، شب را بیمانید اینک روز تمام می شود، در اینجا شب در طلوغ فجر او را رها کردند.» ۲۶ و آن زن در سپیده صبح آمد، به رایمان و دلت شاد باشد و فردا بامدادان روانه خواهید شد و به در خانه آن شخص که آقایش در آن بود، افتاد تا روش شد. ۲۷ خیمه خود خواهی رسید.» ۱۰ اما آن مرد قبول نکرد که شب را در وقت صبح آقایش برخاسته، بیرون آمد تا به راه خود برود و اینک بماند، پس برخاسته، روانه شد و به مقابل یوس که اورسلیم باشد، کنیزش نزد در خانه افتاده، و دستهایش بر آستانه بود. ۲۸ و او وی رسید، و دو الاغ پالان شده و کنیز همراه وی بود. ۱۱ و چون راگفت: «بیرخیز تا برویم.» اما کسی جواب نداد، پس آن مرد او را ایشان نزد یوس رسیدند، نزدیک به غروب بود. غلام به آقای بر الاغ خود گذاشت و برخاسته، به مکان خود رفت. ۲۹ و چون خود گفت: «بیا و به این شهر بیوسان برگشته، شب را در خانه خود رسید، کاردی برداشت و کنیز خود را گرفته، اعضای بسر برم.» ۱۲ آقایش وی را گفت: «به شهر غریب که احدی اورا به دوازده قلعه تقسیم کرد، و آنها را در تمامی حدود اسرائیل از بنی اسرائیل در آن نیاشدیرنی گردیم بلکه به جمعه بگذریم.» فرستاد. ۳۰ و هر که این را دید گفت: «از روزی که بنی اسرائیل از ۱۳ و به غلام خود گفت: «بیا و به یکی از این جاهات، یعنی به مصر بیرون آمدند تا امور عمل مثل این کرده و دیده و نشده جمعه یا رامه نزدیک بشویم و در آن شب را بیمانیم.» ۱۴ پس از است. پس در آن تأمل کنید و مشورت کرده، حکم نمایید.» آنچه گذشته، برفتند و نزد جمعه که از آن بیمامین است، آفتاب بر ایشان غروب کرد. ۱۵ پس به آن طرف برگشتد تا به جمعه داخل ۲۰ و جمیع بنی اسرائیل بیرون آمدند و جماعت مثل شخص شده، شب را در آن بسر برند. و او درآمد در کوچه شهر نشست، واحد از دان تابیرشیع با اهل زمین جلاعد نزد خداوند در مصافه اما کسی نبود که ایشان را به خانه خود برد و منزل دهد. ۱۶ و جمع شدند. ۲ و سروران تمام قوم و جمیع اسپاط اسرائیل یعنی اینک مرد پیر در شب از کار خود ازمزرعه می آمد، و این شخص چهارصد هزار مرد شمشیر زن پیاده در جماعت قوم خدا حاضر از کوهستان افرایم بوده، در جمعه ماوا گردیده بود، اما مردمان آن بودند. ۳ و بنی بیمامین شنیدند که بنی اسرائیل در مصافه مکان بیمامینی بودند. ۱۷ و او نظر انداخته، شخص مسافری را در و بنی اسرائیل گفتند: «بگویید که این عمل زشت چگونه شده کوچه شهر دید، و آن مرد پیر گفت: «کجا می روی و از کجا است.» ۴ آن مرد لاوی که شهور زن مقتوله بود، در جواب گفت: می آیی؟» ۱۸ او وی را گفت: «ما از بیت لحم بیهودا به آن طرف «من با کنیز خود به آن طرف» به جمعه که از آن بیمامین باشد، آمدیم تا شب را کوهستان افرایم می رویم، زیرا از آجیا هستم و به بیت لحم بیهودا پسر برمیم. ۵ و اهل جمعه بر من برخاسته، خانه رادر شب، گرد رفته بودم، و الان عازم خانه خداوند هستم، و هیچ کس مرا به من احاطه کردند، و مرا خواستند کشند و کنیز مرا ذلیل نمودند که خانه خود نمی پنیرد، ۱۹ و نیزکاه و علف به جهت الاغهای ما بمرد. ۶ و کنیز خود را گرفته، او را قطعه قطعه کردم و او را هست، و نان و شراب هم برای من و کنیز تو و غلامی که همراه درتمامی ولایت ملک اسرائیل فرستادم، زیرا که کارقیچ و زشت بندگان است، می باشد و احتیاج به چیزی نیست.» ۲۰ آن مرد در اسرائیل نمودند. ۷ هان جمیع شما، ای بنی اسرائیل حکم و پیر گفت: «سلامتی بر تو باد، تمامی حاجات تو بر من است، مشورت خود را یاریوارید.» ۸ آنگاه تمام قوم مثل شخص واحد اما شب را در کوچه بسر میر.» ۲۱ پس او را به خانه خود برد، به برخاسته، گفتند: «هیچ کدام از ما به خیمه خود نخواهیم رفت، الاغها خوارک داد و پایهای خود را شسته، خودند و نوشیدند. و هیچ کدام از ما به خانه خود بر نخواهیم گشت. ۹ و حال ۲۲ و چون دلهای خود را شاد می کردند، اینک مردمان شهر، کاری که به جمعه خواهیم کرد این است که به حسب قرعه بر آن یعنی بعضی اشخاص بنی بیاعال خانه را احاطه کردند، و در را برایمیم. ۱۰ و ده نفر از صد و سد از هزار و هزار از ده هزار از زده، به آن مرد پیر صاحب خانه خطاب کرده، گفتند: «آن مرد را جمیع اسپاط اسرائیل بگیریم تا آذوقه برای قم بیاورند، و تا چون به که به خانه تو داخل شده است بیرون بیاور تا او را بینشانیم.» جمعه بنیامینی برستند با ایشان موافق همه قباحتی که در اسرائیل ۲۳ و آن مرد صاحب خانه نزد ایشان بیرون آمد، به ایشان گفت: «نموده اند، رفقار نمایند.» ۱۱ پس جمیع مردان اسرائیل بر شهر «ای برادرانم شرارت موزیزد، چونکه این مرد به خانه من داخل جمع شده، مثل شخص واحد متعدد شدند. ۱۲ و اسپاط اسرائیل شده است، این عمل زشت را منمایید.» اینک دختر باکه من اشخاصی چند در تمامی سبط بنیامین فرستاده، گفتند: «این چه و کنیز این مرد، ایشان را نزد شما بیرون می آورم. ایشان را ذلیل شرارتی است که در میان شما واقع شده است؟ ۱۳ پس الان آن ساخته، آنچه در نظر شما پسند آید به ایشان بکنید. لیکن با این مردان بنی بیاعال را که در جمعه هستند، تسلیم نمایید تا آنها را به قتل رسانیم، و بدی را از اسرائیل دور کنیم.» اما بنیامینیان نخواستند

که سخن برادران خود بنی اسرائیل را بشنوند. ۱۴ و بنی بنیامین بنی اسرائیل گفتند: «بگریزم تا ایشان را از شهر به راههای کشیم.» از شهرهای خود به جمعه جمع شدند تا بیرون رفته، با بنی اسرائیل ۳۳ و تمامی مردان اسرائیل از مکان خود برخاسته، در بعل تامار جنگ نمایند. ۱۵ و از بنی بنیامین در آن روز بیست و شش هزار مرد صفات آرای نمودند، و کمین کنندگان اسرائیل از مکان خود یعنی شمشیرزن از شهراها سان دیده شد، غیر از ساکنان جمعه که هفتاد از معره جمعه به در جستند. ۱۶ و ده هزار مرد برگزیده از تمام نفر برگزیده، سان دیده شد. ۱۶ و از تمام این گروه هفتاد نفر اسرائیل در پایر جمعه آمدند و جنگ سخت شد، و ایشان نمی‌چپ دست برگزیده شدند که هر یکی از آنها موبی را به سنگ دانستند که بلا بر ایشان رسیده است. ۱۷ و خداوند بنیامین را به فلاخن می‌زدند و خطنا نمی‌کردند. ۱۷ و مردان اسرائیل سوای حضور اسرائیل مغلوب ساخت و بنی اسرائیل در آن روز بیست بنیامینیان چهارصد هزار مرد شمشیرزن سان دیده شد که جمیع وینجهار و یکصد نفر را از بنیامین هلاک ساختند که جمیع ایشان اینها مردان جنگی بودند. ۱۸ و بنی اسرائیل برخاسته، به بیت تیل شمشیرزن بودند. ۱۸ و بنی بنیامین دیدند که شکست یافته اندزیرا رفتند و از خدا مشورت خواسته، گفتند: «کیست که اولاد ما که مردان اسرائیل به بنیامینیان جا داده بودند، چونکه اعتماد برای جنگ نمودن با بنی بنیامین برآید؟» خداوند گفت: «یهودا داشتند رکمینی که به اطراف جمعه نشانده بودند. ۲۰ و کمین اویل برآید.» ۱۹ و بنی اسرائیل بامدادان برخاسته، در پایر جمعه کنندگان تعجیل نموده، بر جمعه هجوم آوردند و کمین کنندگان اردو زدند. ۲۰ و مردان اسرائیل بیرون رفتندتا با بنیامینیان جنگ خود را پراکنده ساخته، تمام شهر را به دم شمشیرزدند. ۲۰ و در نمایند، و مردان اسرائیل پایر ایشان در جمعه صفات آرایی کردند. میان مردان اسرائیل و کمین کنندگان عالمتی قرار داده شد که ۲۱ و بنی بنیامین از جمعه بیرون آمدند، در آن روز بیست و دو هزار تراکم دود بسیار بلند از شهر برافرازند. ۲۱ پس چون مردان اسرائیل نفر از اسرائیل را بر زمین هلاک کردند. ۲۲ و قوم، یعنی مردان اسرائیل رو گردانیدند، بنیامینیان شروع کردند به زدن و کشتن اسرائیل خود را قوی دل ساخته، بار دیگر صفات آرایی نمودند، قریب سی نفر از مردان اسرائیل زیارگفتند یقین ایشان مثل جنگ در مکانی که روز اول صفات آرایی کرده بودند. ۲۲ و بنی اسرائیل اول از حضور مشکست یافته اند. ۲۰ و چون آن تراکم ستون دوداز برآمد، به حضور خداوند تا شام گریه کردند، و از خداوند مشورت شهر بلند شدن گرفت، بنیامینیان از عقب خودنگریستند و اینک خواسته، گفتند: «آیا بار دیگر نزدیک بشوی تا برادران خود بنی تمام شهر به سوی آسمان به دود بالا می‌رود. ۲۱ و بنی اسرائیل بنیامین جنگ نمایم؟» خداوند گفت: «به مقابله ایشان برآید.» برگشتند و بنیامینیان پیشان شدند، زیرا دیدند که بلا برایشان رسیده ۲۲ و بنی اسرائیل در روز دوم به مقابله بنی بنیامین پیش آمدند. است. ۲۲ پس از حضور مردان اسرائیل به راه صحراء روگردانیدند. ۲۳ و بنیامینیان در روز دوم به مقابله ایشان از جمعه بیرون شده، بار اما جنگ، ایشان را درگرفت و آنانی که از شهر بیرون آمدند ایشان دیگر هچده هزار نفر از بنی اسرائیل را بر زمین هلاک ساختند که را در میان، هلاک ساختند. ۲۳ پس بنیامینیان را احاطه کرده، جمیع اینها شمشیرزن بودند. ۲۴ آنگاه تمامی بنی اسرائیل، یعنی ایشان را تعاقب نمودند، و در منوجه در مقابل جمعه به سوی طلوع تمامی قوم برآمد، به بیت تیل رفتند و گریه کردند، در آنجا به آفتاب ایشان را پایمال کردند. ۲۴ و هچده هزار نفر از بنیامین که حضور خداوند توقف نمودند، و آن روز را تا شام روزه داشته، جمیع ایشان مردان جنگی بودند، افتادند، ۲۵ و ایشان برگشته، به قربانی های سوتختی و ذیابی سلامتی به حضور خداوند گذرانیدند. سوی صحراء تاصخره رون گریختند. و پنج هزار نفر از ایشان را ۲۷ و بنی اسرائیل از خداوند مشورت خواستند. و تابوت عهد خدا آن به سر راهها هلاک کردند، و ایشان را تا جدوعتم تعاقب کرده، دو روزها در آنجا بود. ۲۸ و فینیخاس بن العازار بن هارون در آن روزها هزار نفر از ایشان را کشتد. ۲۸ پس جمیع کسانی که در آن پیش آن ایستاده بود، و گفتند: «آیا بار دیگر بیرون روم و پایداران روز از بنیامین افتدند، بیست و پنج هزار مرد شمشیرزن بودند که خود بنی بنیامین جنگ کنم یا دست بردارم؟» خداوند گفت: «جمیع آنها مردان جنگی بودند. ۲۷ اما ششصدانفر برگشته، به برآی زیرا که فردا او را بدست تو تسلیم خواهم نمود.» ۲۹ پس سوی بیان به صخره رون فرار کردند، و در صخره رون چهار ماه اسرائیل در هر طرف جمعه کمین ساختند. ۳۰ و بنی اسرائیل در روز بمانندند. ۳۰ و مردان اسرائیل بر بنیامینیان برگشته، ایشان را به دم سوم به مقابله بنی بنیامین برآمدند، و مثل سابق در پایر جمعه شمشیر کشتدند، یعنی تمام اهل شهر و بهایم و هوجره را که یافتند و صفات آرایی نمودند. ۳۱ و بنی بنیامین به مقابله قوم بیرون آمدند، از همچنین همه شهرهایی را که به آنها رسیدند، به آتش سوزانیدند.

شهر کشیده شدند و به زدن و کشتن قوم در راهها که یکی از آنها ۲۱ و مردان اسرائیل در مصافه قسم خورده، گفتند که به سوی بیت تیل و دیگری به سوی جمعه می‌رود مثل سابق شروع کردند، و به قدر سی نفر از اسرائیل در صحراء کشته شدند. ۲۲ و «احدی از ما دختر خود را به بنیامینیان به زنی ندهند.» ۲ و بنی بنیامین گفتند که «ایشان مثل سابق پیش ما منهشم شدند.» اما قوم به بیت تیل آمده، در آنجا به حضور خدا تا شام نشستند و آوار خودرا بلند کرده، زار زار برگیستند. ۳ و گفتند: «ای یهوه،

خدای اسرائیل، این چرا در اسرائیل واقع شده است که امروز یک مابرای هر کس زنش را در جنگ نگاه نداشتم، و شما آنها را به سبط از اسرائیل کم شود؟»^۴ و در فدای آن روز قوم به زودی ایشان ندادید، الان مجرم می‌باشد.^{۲۳} پس بنی بنیامین چنین برخاسته، مذهبی در آنجا بنا کردند، و قربانی‌های سوختنی و کردن، و از قص کنندگان، زنان را بمحسب شماره خود گرفتند، و ذبایح سلامتی گذرانیدند.^۵ و بنی اسرائیل گفتند: «کیست از ایشان را به یغما برد، رفتند، و به ملک خود برگشته، شهرها را بنا تمامی اسپاط اسرائیل که در جماعت نزد خداوند بر نیامده است.» کردن و در آنها ساکن شدند.^{۲۴} و در آن وقت بنی اسرائیل هر زیرا قسم سخت خورده، گفته بودند که هر که به حضور خداوند کس به سبط خود و به قبیله خود روانه شدند، و از آن‌جا هر کس به مصفه نیاید، البته کشته شود.^۶ و بنی اسرائیل درباره برادر ملک خود بیرون رفتند.^{۲۵} و در آن ایام در اسرائیل پادشاهی نبود خود بنیامین پشمیان شده، گفتند: «امروز یک سبط از اسرائیل و هر کس آنچه در نظرش پستد می‌آمد، می‌کرد.

منقطع شده است.^۷ برای بقیه ایشان درباره زنان چه کنیم؟ زیرا که ما به خداوند قسم خوردایم که از دختران خود به ایشان به زنی ندھیم.^۸ و گفتند: «کدامیک از اسپاط اسرائیل است که به حضور خداوند به مصفه نیامده است؟» و اینک از یاپیش جلاعده کسی به اردو و جماعت نیامده بود.^۹ زیرا چون قوم شمرده شدند اینک از ساکنان یاپیش جلاعده احادی در آنجا نبود.^{۱۰} پس جماعت دوازده هزار نفر از شجاع ترین قوم را به آنجا فرستاده، و ایشان را امر کرده، گفتند: «بروید و ساکنان یاپیش جلاعده را با زنان و اطفال به دم شمشیر بکشید.^{۱۱} و آنچه باید بکنید این است که هر مردی را و هر زنی را که با مرد خواهید باشد، هلاک کنید.^{۱۲} و در میان ساکنان یاپیش جلاعده چهارصد دختر باکره که با ذکری نخواهید و مردی را نشناخته بودند یافتند، و ایشان را به اردو در شیلوه که در زمین کنعان است، آوردند.^{۱۳} و تمامی جماعت نزد بنی بنیامین که در صخره رمون بودند فرستاده، ایشان را به صلح دعوت کردند.^{۱۴} و در آن وقت بنیامین پشمیان دخترانی را که از زنان یاپیش جلاعده‌نده نگاه داشته بودند به ایشان دادند، و باز ایشان را کفایت نکرد.^{۱۵} و قوم برای بنیامین پشمیان شدند، زیرا خداوند در اسپاط اسرائیل شفاق پیدا کرده بود.^{۱۶} و مشایخ جماعت گفتند: «درباره زنان به جهت باقی ماندگان چه کنیم چونکه زنان از بنیامین منقطع شده‌اند؟^{۱۷} و گفتند: میراثی به جهت نجات یافتنگان بنیامین باید باشد تا سبطی از اسرائیل محو نشود.^{۱۸} اما ما دختران خود را به ایشان به زنی نمی‌توانیم داد زیرا بنی اسرائیل قسم خورده، گفته‌اند ملعون باد کسی که زنی به بنیامین دهد.^{۱۹} و گفتند: «اینک هر سال در شیلوه که به طرف شمال بیت‌ئیل و به طرف مشرق راهی که از بیت‌ئیل به شکیم می‌رود، و به سمت جنوبی لیونه است، عیدی برای خداوند می‌باشد.^{۲۰} پس بنی بنیامین را امر فرموده، گفتند: «بروید در تاکستانها در کمین باشید،^{۲۱} و نگاه کنید و اینک اگر دختران شیلوه بیرون آیند تا با رقص کنندگان رقص کنند، آنگاه از تاکستانها درآید، و از دختران شیلوه هر کس زن خود را بروده، به زمین بنیامین برود.^{۲۲} و چون پدران و برادران ایشان آمدند، نزد ما شکایت کنند، به ایشان خواهیم گفت: «ایشان را به خاطر ما ببخشد، چونکه

هر دو روانه شدند تا به بیت لحم رسیدند، و چون وارد بیت لحم گردیدند، تمامی شهر بر ایشان به حرکت آمده، زنان گفتند که آیا

۱ واقع شد در ایام حکومت داوران که قحطی در زمین پیدا این نعمی است؟ ۲۰ او به ایشان گفت: «مرا نعمی مخواهید شد، و مردی ازبیت لحم یهودا رفت تا در بلاد موآب ساکن شود، بلکه مرا مره بخوانید زیرا قادر مطلق به من مرارت سخت رسانیده او و زنش و دو پسرش. ۲ و اسم آن مرد الیملک بود، و اسم است. ۲۱ من بر بیرون رفتم و خداوند مرا خالی برگردانید پس برای زنش نعمی، و پسرانش به محلون و کلیون مسمی و افراتیان بیت چه مرا نعمی می‌خوانید چونکه خداوند مرا ذلیل ساخته است و لحم یهودا بودند. پس به بلاد موآب رسیده، در آنجا ماندند. قادر مطلق به من بدی رسانیده است.» ۲۲ و نعمی مراجعت کرد ۳ و الیملک شوهر نعمی، مرد و او با دو پسرش باقی ماند. ۴ و عروسش روت موآبیه که از بلاد موآب برگشته بود، همراه وی ایشان از زنان موآب پرای خود زن گرفتند که نام پکی عرفه و نام آمد، و در ابتدای درویدن جو وارد بیت لحم شدند.

دیگر روت بود، و در آنچه قریب به ده سال توقف نمودند. ۵ و هردوی ایشان محلون و کلیون نیز مردند، و آن زن ازو پسر و شهر خود محروم ماند. ۶ پس او با دو عروس خود برخاست تا از بالدمواب برگرد، زیرا که در بلاد موآب شنیده بود که خداوند از قوم خود ت فقد نموده، نان به ایشان داده است. ۷ و از مکانی که در آن ساکن بود بیرون آمد، و دو عروسش همراه وی بودند، و به راه روانه شدند تا به زمین یهودا مراجعت کنند. ۸ و نعمتی به دو عروس خود گفت: «برویود و هر یکی از شما به خانه مادر خود بزرگدید، و خداوند بر شما احسان کناد، چنانکه شما به مردگان و به من کردید. ۹ و خداوند به شما عطا کناد که هر یکی از شما در خانه شوهر خود راحت یابید». پس ایشان را بوسید و آواز خود را بلند کرده، گویستند: «تی بلکه همراه تو نزد قوم تو خواهیم برگشت.» ۱۱ نعمتی گفت: «ای دخترانم بزرگدید، چرا همراه من باید؟ آیا در رحم من هنوز پسران هستند که برای شما شوهر باشند؟ ۱۲ ای دخترانم برگشته، راه خود را پیش گیرید زیرا که برای شوهر گرفتن زیاده پیر هستم، و اگر گوییم که امید شتوی، به هیچ کشت زار دیگر برای خوشی چینی مرو و از اینجا هم نکردم که تو را لمس نکنند، و اگرتشنه باشی، نزد ظروف چینی که می دروند نگران باشد و در عقب ایشان برو، آیا جوانان را حکم نکردم که تو را لمس نکنند، و اگرتشنه باشی، نزد ظروف ایشان برو و از آنچه جوانان می کشند، بنوش.» ۱۰ پس به روی درافتاده، او را تا به زمین تعظیم کرد و به او گفت: «برای چه در نظر تو النفات یافتم که به من توجه نمودی و حال آنکه غریب هستم.» ۱۱ بوعز در جواب او گفت: «از هر آنچه بعد از مردن شوهرت به مادر شوهر خود کردی اطلاع تمام به من رسیده است، چگونه پدر و مادر وزمین ولادت خود را ترک کرده، نزد قومی که پیشتر ندانسته بودی، آمدی. ۱۲ خداوند عمل تواری جزا دهد و از جانب یهوده، خدای اسرائیل، که در زیر بالهایش پناه بردى، اجر

۱۷ جایی که به پیری، میمیر و درانجا دن حواهم سد. حدادون
کامل به تو برسد. ۱۳ گفت: «ای آقایم، در نظر تو ثغات بیام
به من چین بلکه زیاده بر این کند اگر چیزی غیر از موت، مرا
زیرا که مرا تسلی دادی و به کمیز خود سخنان دل آوریگفتی، اگرچه
از توجدا نماید». ۱۸ پس چون دید که او برای رفتن همراهش
من مثل یکی از کنیزان تو نیستم.» ۱۴ بعویز وی را گفت: «در
مصمم شده است از سخن گفتن با وی باز ایستاد. ۱۹ و ایشان
وقت چاشت اینچیاها و از نان بخور و لقمه خود را در شیره فرو

بر.» پس نزد دروندگان نشست و غله برشته به او دادندو خورد و چه غنی، نرفتی. ۱۱ و حال ای دختر من، مترس! هرآنچه به من سیر شده، باقی مانده را واگذشت. ۱۵ و چون برای خوشه چینی گفتی برایت خواهم کرد، زیرا که تمام شهر قم من تو را زن نیکو برخاست بوعز جوانان خود را امر کرده، گفت: «بگذرارید که در می دانند. ۱۶ و الان راست است که من ولی هستم لیکن ولی ای میان بافدها هم خوشه چینی نماید و او را زجرمنماید. ۱۷ و نیز از نزدیکتر از من هست. ۱۸ امشب در اینجا بمان و بامدادان اگر او دستهها کشیده، برایش بگذرارید تا برچیند و او را عتاب مکنید.» حق ولی را برای تو ادا نماید، خوب ادا نماید، و اگر نخواهد که ۱۹ پس تا شام در آن کشتزار خوشه چینی نموده، آنچه را که برای تو حق ولی را ادا نماید، پس قسم به حیات خداوند که من برچیده بود، کویید و به قدر یک ایفه چو بود. ۲۰ پس آن را آن برای تو ادا خواهم نمود، الان تا صبح بخواب». ۲۱ پس نزد برداشته، به شهر رآمد، و مادر شوهرش آنچه را که برچیده بود، پایش تا صبح خواهید، پیش از آنکه کسی همسایه اش را تشخیص دید، و آنچه بعد از سیرشدن باقی مانده بود، بیرون آورده، به دهد، برخاست، و بوعز گفت: «زننار کسی نفهمد که این زن وی داد. ۲۲ و مادر شوهرش وی را گفت: «امروز کجاه خوشه به خرمون آمده است. ۲۳ و گفت چادری که برتوست، بیاور و چینی نمودی و کجا کار کردی؟ مبارک باد آنکه بر تووجه نموده بگیر.» پس آن را بگرفت و او شش کیل جو پیموده، بر ولی گدارد است.» پس مادر شوهر خود را از کسی که نزد ولی کار کرده بود، و به شهر رفت. ۲۴ و چون نزد مادر شوهر رسید، او ولی را خبر داده، گفت: «نام آن شخص که امروز نزد او کار کردم، گفت: «ای دختر من، بر تو چه گذشت؟» پس او را از هرآنچه بوعز است.» ۲۵ و نعمی به عروس خود گفت: «او از جانب آن مرد با ولی کار کرده بود، خبر داد. ۲۶ و گفت: «این شش کیل خداوند مبارک باد زیرا که احسان را بر زندگان و مردگان ترک جو را به من داد زیرا گفت، نزد مادر شوهر تهیدست مرو.» ۲۷ او نموده است.» و نعمی ولی را گفت: «این شخص، خویش ما وی را گفت: «ای دختر آرام بنشین تا بدانی که این امر چگونه از ولی های ماست.» ۲۸ و روت مواییه گفت که «او نیز مرا خواهد شد، زیرا که آن مرد تا این کار را امروز تمام نکند، آرام گفت باجوانان من باش تا همه درو مرا تمام کنند.» ۲۹ نعمی به نخواهد گرفت.

عروس خود روت گفت که «ای دخترم خوب است که با کنیزان او بیرون روی و تو را در کشتزار دیگر نیابند.» ۳۰ پس با کنیزان ۴ و بوعز به دروازه آمده، آنچا نشست و اینک آن ولی که بوعز بوعز برای خوشه چینی می ماند تا درو جو و درو گندم تمام شد، و دریاره او سخن گفته بود می گذشت، و به او گفت: «ای فلان! با اینچه اینچه سکونت داشت. ۳۱ و ده نفراز

مشایع شهر را برداشته، به ایشان گفت: «اینچه بشنیدن.» و ایشان مشایع شهر را برداشته، به ایشان گفت: «ای دختر من، آیا نشستند. ۳۲ و به آن ولی گفت: «نعمی که از پلاذ موآب برگشته برای تو راحت نجومی تا برایت نیکو باشد. ۳۳ و الان آیا بوعز است قلعه زمینی را که از برادر ما الیملک بود، می فروشد. ۳۴ و من که تو باکنیزانش بودی خویش ما نیست؟ و اینک اوامشب در مصلحت دیدم که تو را اطلاع داده، بگویم که آن را به حضور خرمون خود، جو پاک می کنند. ۳۵ پس خویشتن را غسل کرده، این مجلس و مشایع قوم من بخر، پس اگر انفکاک می کنی، تدهین کن و رخت خود را پویشیده، به خرمون برو، اما خود را به آن بکن، و اگر انفکاک نمی کنی مرا خبر بدته تا بدانم، زیرا غیر از تو مردم نشانسان تا از خوردن و نوشیدن فارغ شود. ۳۶ و چون او بخواهد کسی نیست که انفکاک کند، و من بعد از تو هستم.» او گفت: جای خوابیدن را نشان کن، ورفته، پایهای او را بگشنا و بخواب، «من انفکاک می کنم.» ۳۷ بوعز گفت: «درروزی که زمین را از او تو را خواهد گفت که چه باید بکنی.» ۳۸ او ولی را گفت: دست نعمی می خری، از روت مواییه، زن متوفی نیز باید خرید، تا هرچه به من گفتی، خواهم کرد.» ۳۹ پس به خرمون رفته، موافق نام متوفی را بر میراثش برانگیزایی.» ۴۰ آن ولی گفت: «نعمی توانم هرچه مادر شوهرش او را امر فرموده بود، رفتار نمود. ۴۱ پس چون برای خود انفکاک کنم میادا میراث خود را فاسد کنم، پس تو حق بوعز خورد و نوشید و دلش شاد شد ورفته، به کنار بافه های جو انفکاک مرا بر ذمه خود بگیر زیرا نمی توانم انفکاک نمایم.» ۴۲ و خوابید، آنگاه او آهسته آهسته آمده، پایهای او را گشود و خوابید. رسم انفکاک و میادلت در ایام قدیم در اسرائیل به جهت اثبات هر ۴۳ و در نصف شب آن مرد مضطرب گردید و به آن سمت متوجه امر این بود که شخص کفش خود را بیرون کرده، به همسایه خود شد که اینک زنی نزد پایهایش خوابیده است. ۴۴ و گفت: «تو می داد. و این در اسرائیل قانون شده است. ۴۵ پس آن ولی به بوعز کیستی؟» او گفت: «من کنیتو، روت هستم، پس دامن خود را گفت: «آن را برای خود بخر.» و کفش خود را بیرون کرد. ۴۶ و بر کنیز خوبیش بگستان زیرا که تو ولی هستی.» ۴۷ و گفت: بوعز به مشایع و به تمامی قوم گفت: «شما امروز شاهد باشید «ای دختر من! از جانب خداوند مبارک باش! زیرا که در آخر که تمامی مایملک الیملک و تمامی مایملک کلیون و محلون را بیشتر احسان نمودی از اول، چونکه در عقب جوانان، چه فقیر و از دست نعمی خردید. ۴۸ و هم روت مواییه زن محلون را به

زنی خود خریدم تا نام متوفی را بر میراثش برانگیزانم، و نام متوفی ازیمان برادرانش و از دروازه محله‌اش منقطع نشد، شما امروز شاهد باشید.» ۱۱ و تمامی قوم که نزد دروازه بودند و مشایخ گفتند: «شاهد هستیم و خداوند این زن را که به خانه تو درآمد، مثل راحیل و لیه گرداند که خانه اسرائیل را بنا کردند، و تو در افراته کامیاب شو، و در بیت لحم نامور باش.» ۱۲ و خانه تو مثل خانه فارص باشد که تامار برای یهودا زاید، ازواладی که خداوند تو را از این دختر، خواهد بخشید.» ۱۳ پس بوعز روت را گرفت و او زن وی شد و به او درآمد و خداوند او را حمل داد که پسری زاید. ۱۴ و زنان به نوعی گفتند: «متبارک بادخداوند که تو را امروز بی‌ولی نگذاشته است و نام او در اسرائیل بلند شود.» ۱۵ و او برایت تازه کننده جان و پرورنده پیری تو باشد، زیرا که عروسی که تو را دوست می‌دارد و برایت از هفت پسر بهتراست، او را زاید.» ۱۶ و نوعی پسر را گرفته، در آغوش خود گذاشت و دایه او شد. ۱۷ و زنان همسایه‌اش، او را نام نهاده، گفتند برای نوعی پسری زایده شد، و نام اورا عویید خواندند و او پدر یسی پدر داود است. ۱۸ این است پیدایش فارص: فارص حصرون را آورد؛ ۱۹ و حصرون، رام را آورد؛ و رام، عمنیاداب را آورد؛ ۲۰ و عمنیاداب نحشون را آورد؛ و نحشون سلمون را آورد؛ ۲۱ و سلمون بوعز را آورد؛ و بوعز عویید را آورد؛ ۲۲ و عوییدیسی را آورد؛ و یسی داود را آورد.

اول سموئیل

پسری زاید و او را سموئیل نام نهاد، زیرا گفت: «او را از خداوند سوال نمودم.» ۲۱ و شوهرش القانه با تمایی اهل خانه‌اش رفت تا

۱ و مردی بود از رامه تایم صوفیم از کوهستان افرایم، مسمی به قربانی سالیانه و نذر خود را نزد خداوند گذارند. ۲۲ و حنا نرفت القانه بن بروحام بن الیهو بن توحون بن صوف. و او افرایمی بود. زیرا که به شوهر خود گفته بود تا پسر از شیر باز داشته نشود، آنجا و او دون داشت. اسم یکی حنا و اسم دیگری فنه بود. و آین، آنگاه او را خواهم آورد و به حضور خداوند حاضر شده، آنجا فنه اولاد داشت لیکن حنا را ولاد نبود. ۲ و آن مرد هر سال دائم خواهد ماند. ۲۳ شوهرش القانه وی را گفت: «آنچه در برای عبادت نمودن و قربانی گذرانیدن برای پیهوه صبایوت از شهر نظرت پسند آید، بکن، تا وقت باز داشتنش از شیر بمان، لیکن خودبه شیلهو می‌آمد، و حفنه و فینحاس دو پسرعیلی، کاهان خداوند کلام خود را استوار نماید.» پس آن زن ماند و تا وقت خداوند در آنجا بودند. ۴ و چون روزی می‌آمد که القانه قربانی بازداشتمن پسر خود از شیر، او را شیر می‌داد. ۲۴ و چون او را از می‌گذرانید، به زن خود فنه و همه پسران و دختران خود قسمت شیر باز داشته بود، وی را باسه گاو و یک اینه آرد و یک مشک هامی داد. ۵ و اما به حنا قسمت مضاعف می‌داد زیرا که شراب با خودآورده، به خانه خداوند در شیلهو رسانید و آن پسر دوست می‌داشت، اگرچه خداوند رحم او را بسته بود. ۶ و هنوی کوچک بود. ۲۵ و گاو را ذبح نمودند، و پسرا نزد عیلی آوردند. وی او را نیز سخت می‌رنجانید به حدی که وی را خشنمنا ۲۶ و حنا گفت: «عرض می‌کنم ای آقایم! جانت زنده بادای آقایم! می‌ساخت، چونکه خداوند رحم او را بسته بود. ۷ و همچنین من آن زن هستم که در اینجا نزد تو ایستاده، از خداوند مسئلت سال به سال واقع می‌شد که چون حنابه خانه خدا می‌آمد، فتنه نمودم. ۲۷ برای این پسر مسالت نمودم و خداوند مسالت مرا که از همچنین او رامی رنجانید و او گریه نموده، چیزی نمی‌خورد. ۸ و او طلب نموده بودم، به من عطا فرموده است. ۲۸ و من نیز او را شوهرش، القانه، وی را می‌گفت: «ای حنا چرا گرایانی و چرا نمی‌برای خداوند وقف نمودم؟ تمام ایامی که زنده باشدو قوف خداوند خروی و دلت چرا غمگین است؟ آیا من برای تو از ده پسر بهتر خواهد بود.» پس در آنجا خداوند را عبادت نمودند.

نیستم؟» ۹ و بعد از اکل و شرب نمودن ایشان در شیلهو، حنا

۱۰ و حنا دعا نموده، گفت: «دل من در خداوند وجود می‌نماید. برخاست و عیلی کاهن بر کرسی خود نزد ستونی در هیکل خدا نشسته بود. ۱۱ و او به تلخی جان نزد خداوند دعا کرد، و زارزار پرگریست. ۱۲ و نذر کرده، گفت: «ای پیوه صبایوت اگر فی الواقع به مصیبت کنیز خود نظر کرده، مرا بیاد آوری و کنیز خود را فراموش نکرده، اولاد ذکری به کنیز خود عطا فرمایی، او را تمامی ایام عمرش به خداوند خواهم داد، و اسره بر سرش نخواهد آمد.» ۱۳ و چون دعای خود را به حضور خداوند طول داد عیلی دهن او پیغایش نموده بود، و آنها به قوت بسته شد. ۱۴ سیرشدگان، خوبیشتن را برای نان اجیر ساختند. و کسانی که گرسنه بودند، استراحت یافتدند. بلکه زن نازا هفت فرزند زایدیه است. و آنکه اولاد بسیار داشت، زبون گردیده. ۱۵ خداوند می‌مراند و زنده می‌کند؛ به قبر فرمودی آورد و برومی خیزاند. (Sheol h7585) ۷ خداوند فقریر

۱۶ کنیز نتوشیده‌ام، بلکه جان خود را به حضور خداوند بختمام. ۱۷ عیلی در جواب گفت: «به سلامتی خود را از دختران بیعلال مشمار، زیرا که از کثرت غم و رنجیدگی در ظلمت خاموش خواهند شد، زیرا که انسان به قوت خود غالب شونهای زمین از آن خداوند است. و ربع مسکون را بر آنهاستوار نموده است. ۱۸ گفت: «کنیزت در نظرت التفات پابد.» پس آن زن راه خود را پیش گرفت و می‌خورد و دیگر ترشونبود. ۱۹ و ایشان با مددان برخاسته، به حضور خداوند عبادت کردند و برگشته، به خانه خویش به رامه آمدند، و القانه زن خود حنا را بشناخت اقصای زمین را داوری خواهند نمود، و به پادشاه خود قوت خواهد و خداوند او را به یاد آورد. ۲۰ و بعد از مرور ایام حنا حامله شده، بخشید. و شاخ مسیح خود را بلند خواهد گردانید.» ۲۱ پس القانه

به خانه خود به راما رفت و آن پسر به حضور علی کاهن، خداوند خود امر فرمودم، پایمال می کنید و پسران خود را زیاده از من محترم را خدمت نمود. ۱۲ و پسران علی از بني بامیل بودند و خداوند می داری، تا خوبیشن را از نیکوتین جمیع هدایات قوم من، اسرائیل را نشناختند. ۱۳ و عادت کاهنها با قوم این بود که چون کسی فریه سازی. ۳۰ بنابراین یهوه، خدای اسرائیل می گوید: البته گفتم قربانی می گذرانید هنگامی که گوشت پخته می شد، خادم کاهن با که خاندان تو و خاندان پدرت به حضور من تا به ابد سلوک چنگال سه دندهان در دست خود می آمد ۱۴ و آن را به تاوه یامرجل خواهند نمود، لیکن الان خداوند می گوید: حاشا از من! زیرا آنانی یا دیگ یا پاییل فرو برد، هرچه چنگال برمی آورد کاهن آن را برای که مرا تکریم نمایند، تکریم خواهم نمود و کسانی که مرا حقیر خود می گرفت، و همچنین با تمامی اسرائیل که در آنجا به شیله شمارند، خوار خواهند شد. ۲۱ اینک ایامی می آید که بازوی تو را می آمدند، رفارم می نمودند. ۱۵ و نیز قبیل از سوزاییدن پیه، خادم و بازوی خاندان پدرت را قطع خواهم نمود که مردی پیر در خانه کاهن آمده، به کسی که قربانی می گذرانید، می گفت: «گوشت تیافت نشد. ۲۲ و تنگی مسکن مرا خواهی دید، در هر احسانی به جهت کتاب برای کاهن بد، زیرا گوشت پخته از تونمی گیرد که به اسرائیل خواهد شد، مردی پیر در خانه تو ابد نخواهد بود، بلکه خام.» ۱۶ و آن مرد به وی می گفت: «پیه را اول بسوزایند و ۲۳ و شخصی را از سوزاییدن چشم تو و رنجاییدن دلت خواهد بود، و جمیع ذریت بعد هرچه دلت می خواهد بیرای خود بگیر.» او می گفت: «نی، برای کاهنیدن چشم تو و رنجاییدن دلت خواهد بود، و جمیع ذریت بلکه الان بد، والا به زور می گیرم.» ۱۷ پس گاهان آن جوانان خانه تو در جوانی خواهند مرد. ۳۴ و این پرای تو علامت باشد که به حضور خداوند بسیار عظیم بود، زیرا که مردمان هدایات خداوند بر دو پسرت حفني و فینحاس واقع می شود که هر دوی ایشان در را مکروه می داشتند. ۱۸ و اما سموئیل به حضور خداوند خدمت یک روز خواهند مرد. ۳۵ و کاهن امینی به جهت خودریا خواهم می کرد، و او پسر کوچک بود و بر کمرش ایفود کahan بسته بود. داشت که موافق دل و جان من رفارخواهد نمود، و برای او خانه ۱۹ و مادرش برای وی جمه کوچک می ساخت، و آن را سال به مستحکمی بنا خواهم کرد، و به حضور مسیح من پیوسته سلوک سال همراه خودمی آورد، هنگامی که با شوهر خود برمی آمد خواهد نمود. ۲۶ واقع خواهد شد که هر که در خانه تو باقی ماند، تاقبایانی سالاینه را بگذرانند. ۲۰ و علی القاه و زنش را برکت آمده، نزد او به جهت پارهای نقره و قرص نانی تعظیم خواهد نمود داده، گفت: «خداوند تو را از این زن به عوض عاریتی که به و خواهد گفت: تمنا اینکه مرا به یکی از وظایف کهانت بگذار تا خداوند دادهای، اولاد بددها.» پس به مکان خود رفتند. ۲۱ و لقمهای نان بخورم.»

خداوند از حنا تقدیم نمود و او حامله شده، سه پسر و دو دختر **۳** و آن پسر، سموئیل، به حضور علی، خداوند را خدمت زاید، و آن پسر، سموئیل به حضور خداوند نمود می کرد. ۲۲ و علی بسیار سالخورده شده بود، و هرچه پسرانش با تمامی اسرائیل می نمود، و در آن روزهای کلام خداوند نادر بود و رویا مکشوف نمی شد. ۲ و در آن زمان واقع شد که چون علی در جایش خوابیده عمل می نمودند، می شنید، و اینکه چگونه با زنایی که نزد در بود و چشمانتش آغاز تار شدن نموده، نمی توانست دید، ۳ و خیمه اجتماع خدمت می کردند، می خوابیدند. ۲۳ پس به ایشان گفت: «چرا چنین کارها می کنید زیرا که اعمال بد شما را از تمامی این قوم می شون. ۲۴ چین مکنیدای پسرانم زیرا خبری که می شون خوب نیست، شما باعث عصیان قوم خداوند می باشید. گفت: «لیک.» ۵ پس نزد علی شفافته، گفت: «اینک حاضر می شون خوب نیست، شما باعث عصیان قوم خداوند می باشید. ۶ اگر شخصی بر شخصی گناه ورزد خدا او را داوری خواهد کرد زیرا مرا خواندی.» او گفت: «نخواندم، برگشته، بخواب.» و او اما اگر شخصی بر خداوند گناه ورزد، کیست که برای وی شفاعت نماید؟ اما ایشان سخن پدر خود رانشیدند، زیرا خداوند خواست ۷ و سموئیل در هیکل خداوند، جای خواندی.» او گفت: «ای پسر تورا نخواندم، برگشته، بخواب.» و خداوند بار دیگر خواند: «ای سموئیل!» و سموئیل برخاسته، نزد علی آمده، گفت: «اینک حاضر زیرا مرا که ایشان راهلاک سازد. ۲۶ و آن پسر، سموئیل، نمود می یافت و هم نزد خداوند و هم نزد مردمان پسندیده می شد. ۲۷ و مرد خداوند نزد علی آمده، به وی گفت: «خداوند چنین می گوید: آیا خود را خواند و او بخواسته، نزد علی آمده، گفت: «اینک حاضر زیرا مرا بر خاندان پدرت هنگامی که ایشان در مصر در خانه فرعون بودند، ۸ و خداوند پدر نشده بود. و خداوند باز سموئیل را بار سوم بر او منکشف نشده بود. ۹ و خداوند باز سموئیل را بار سوم ۱۰ و خداوند آمده، گفت: «برو و بخواب و اگر تو را بخواند، بگوای خواندی.» آنگاه علی فهمید که یهوه، پسر را خوانده است. ۱۱ و آیا او را از جمیع اسیاط اسرائیل برنگریدم تا علی به سموئیل گفت: «برو و بخواب و اگر تو را بخواند، بگوای کاهن من بوده، نزد مذبح من باید. و بخور بسوزاند و به حضور خداوند بفرما زیرا که بنده تو می شنود.» پس سموئیل رفته، در جای خداوند بپوشد، و آیا جمیع هدایات آتشین بني اسرائیل را به خاندان پدرت نخیشدیم؟ ۲۹ پس چرا قربانی ها و هدایات مرا که در مسکن خواند: «ای سموئیل! ای سموئیل!» سموئیل گفت: «بفرما زیرا که

بنده تو می شنود.» ۱۱ و خداوند به سموئیل گفت: «اینک من خدایانند که مصریان را در بیابان به همه بلا یا مبتلا ساختند. ۹ ای کاری در اسرائیل می کنم که گوشاهی هرکه بشود، صدا خواهد فلسطینیان خویشان را تقویت داده، مردان باشید مبادا عربانیان را داد. ۱۲ در آن روز هرچه دریاره خانه علی گفتم بر او اجرا خواهم بندگی کنید، چنانکه ایشان شما را بندگی نمودند، پس مردان داشت، و شروع نموده، به انجام خواهم رسانید. ۱۳ زیرا به او شوید و جنگ کنید.» ۱۰ پس فلسطینیان جنگ کردند و اسرائیل خبردادم که من بر خانه او تا به ابد اداری خواهم نموده سبب شکست خوردند، هر یک به خیمه خود فرار کردند و کشتار بسیار گناهی که می داند، چونکه پسرانش برخود لعنت آورند و او ایشان عظیمی شد، و از اسرائیل سی هزار پیاده کشته شدند. ۱۱ و را منع نمود. ۱۴ پنایران برای خاندان علی قسم خودرم که گناه تابوت خدا گرفته شد، و دو پسر علی حفني و فینحاس کشته خاندان علی به قربانی و هدیه، تا به ابد کفاره نخواهد شد.» ۱۲ و مردی بنیامینی از لشکر کردند، در همان روز با جامه ۱۵ و سموئیل تا صبح خواهید و درهای خانه خداوند را باز کرد، دریاده و حاک بر سر ریخته، به شیله آمد. ۱۳ و چون وارد شد و سموئیل ترسید که علی را روبای اطلاع دهد. ۱۶ اما علی اینک علی به کنار راه برکرسی خود مراقب نشسته، زیرا که دلش سموئیل را خوانده، گفت: «ای پسر سموئیل!» او گفت: «لبیک!» دریاره تابوت خدا مضطرب می بود. و چون آن مرد به شهر داخل ۱۷ گفت: «چه سخنی است که به تو گفته است؟ آن را از من شده، خبر داد، تمامی شهر نعره زند. ۱۴ و چون علی آواز نعره مخفی مدار. خدا با تو چنین بلکه زیاده از این عمل نماید، اگر را شنید، گفت: «این آواز هنگامه چیست؟» پس آن مرد شناخته، از هرآنچه به تو گفته است چیزی از من مخفی داری.» ۱۸ پس علی را خبر داد. ۱۵ و علی نوی و هشت ساله بود و چشمانتش تار سموئیل همه چیز را برای او بیان کرد و چیزی از آن مخفی نداشت. شده، نمی توانست دید. ۱۶ پس آن مرد به علی گفت: «منم او گفت «خداوند است آنچه در نظر او پسند آید بکنید.» ۱۹ و که از لشکر آمده، و من امروز از لشکر فرار کردام.» گفت: «ای سموئیل بزرگ می شد و خداوند با وی می بود و نمی گذاشت که پسر کار چگونه گذاشت؟» ۱۷ و آن خبرگزارند در جواب گفت: یکی از سخنرانش بر زمین بیفتند. ۲۰ و تمامی اسرائیل از دان تا «اسرائیل از حضور فلسطینیان فرار کردند، و شکست عظیمی هم پیشیغ دانستند که سموئیل برقرار شده است تا نبی خداوند باشد. در قوم واقع شد، و نیز دو پسرت حفني و فینحاس مردند و تابوت ۲۱ و خداوند بار دیگر در شیله ظاهر شد، زیرا که خداوند در عهد خدا گرفته شد.» ۱۸ و چون از تابوت خدا خبر داد، علی از شیله خود را بر سموئیل به کلام خداوند ظاهر ساخت. کرسی خود به پهلوی دروازه به پشت افتاده، گردنش بشکست

ویدم، زیرا که مردی پیر و سنگین بود و چهل سال بر اسرائیل ۴ و کلام سموئیل به تمامی اسرائیل رسید. و اسرائیل به مقابله فلسطینیان در جنگ بیرون آمد، نزد این عز ادو زند، و در وقت مردنش زنانی که نزدی ایستاده بودند، گفتند: فلسطینیان شکست خوردنده، و در معركه به قدر چهار هزار نفر را «مترس زیرا که پسزاییدی،» اما او جواب نداد و اعتمنا نمود. در میدان کشتنند. ۳ و چون قوم به لشکرگاه رسیدند، مشایخ اسرائیل و شوهرش را شنید، خم شده، زاید زیرا که در دز او را بگرفت. صف آرایی کردند، و چون جنگ درپیوستند، اسرائیل از حضور ۲۰ و در وقت مردنش زنانی که نزدی ایستاده بودند، گفتند: فلسطینیان شکست خوردنده، و در معركه به قدر چهار هزار نفر را «مترس زیرا که پسزاییدی،» اما او جواب نداد و اعتمنا نمود. در میدان کشتنند. ۳ و چون را ایجادند نام نهاده، گفت: «جلال از اسرائیل زایل ۲۱ و پسر را ایجادند نام نهاده، گفتند: «چرا امروز خداوند ما را از حضور فلسطینیان شکست داد؟ پس تابوت عهد خداوند را از شیله نزد خود بیاریم تا در میان شوهرش و ما آمده، ما را از دست دشمنان ما نجات دهد.» ۴ و قوم به تابوت خدا گرفته شده است.»

شیله فرستاده، تابوت عهد یهوه صبایوت را که در میان کربویان ساکن است از آنجا آوردند، و دو پسر علی حفني و فینحاس ۵ و فلسطینیان تابوت خدا را گرفته، آن را ازین عز به اشدو در آنچا با تابوت عهد خدا بودند. ۵ و چون تابوت عهد خداوند به آوردند. ۶ و فلسطینیان تابوت خدا را گرفته، آن را به خانه داجون لشکرگاه داخل شد، جمیع اسرائیل صدای بلند زند به حدی درآورده، نزدیک داجون گذاشتند. ۳ و بامدادان چون اشدو دیان که زمین متزلزل شد. ۶ و چون فلسطینیان آواز صدا را شنیدند، برخاستند، اینک داجون به حضور تابوت خداوند رو به زمین افتاده گفتند: «این آواز صدای بلندتر اردوی عبرانیان چیست؟» پس بود. و داجون را برداشته، باز در جایش بريا داشتند. ۴ و در فرای فهمیدند که تابوت خداوند به اردو آمده است. ۷ و فلسطینیان آن روز چون صبح برخاستند، اینک داجون به حضور تابوت خداوند ترسیدند زیرا گفتند: «خدا به اردو آمده است!» و گفتند: «واه بر رو به زمین افتاده، و سر داجون و دو دستش بر آستانه قطع شده، ما، زیرا قبل از این چنین چیزی واقع نشده است! ۸ وای بر ما، و تن داجون فقط از او باقی مانده بود. ۵ ازین جهت کاهنان کیست که ما را ازدست این خدایان زورآور رهایی دهد، همین داجون و هرکه داخل خانه داجون می شود تا امروز بر آستانه داجون

درآشود پا نمی گذرد. ۶ و دست خداوند بر اهل اشدو سنگین او ما را لمس نکرده است، بلکه آیچه بر ما واقع شده است، شده، ایشان را تباہ ساخت و ایشان را هم اشدو و هم نواحی اتفاقی است.» ۱۰ پس آن مردمان چنین کردند و دو گاویشیره را آن را به خراجها مبتلا ساخت. ۷ و چون مردان اشدو دیدند گرفته، آنها را به ارابه بستند، و گوساله های آنها را در خانه نگاه که چنین است گفتند تابوت خدای اسرائیل با ما نخواهد ماند، داشتند. ۱۱ و تابوت خداوند و صندوقچه را با موشهای طلا زیرا که دست او بر ما و بر خدای ما، داجون سنگین است. و تماثیل خواجهای خود بر ارابه گذاشتند. ۱۲ و گواوان راه خود را ۸ پس فرستاده، جمیع سوران فلسطینیان را نزد خود جمع کرده، راست گرفته، به راه بیت شمس روانه شدند و به شاهراه رفته، بانگ گفتند: «با تابوت خدای اسرائیل چه کنیم؟» گفتند: «تابوت می زند و به سوی چپ یا راست میل نمودند، و سوران خدای اسرائیل به جت منتقل شود.» پس تابوت خدای اسرائیل فلسطینیان در عقب آنها تا حد بیت شمس رفتند. ۱۳ و اهل را به آنجا بردنده. ۹ و واقع شد بعد از نقل کردن آن که دست بیت شمس در ده گندم را درومی کردند، و چشمان خود را بلند خداوند بر آن شهر به اختصار بسیار عظیمی دارا شده، مردمان کردند، تابوت را دیدند و از دیدنش خوشحال شدند. ۱۴ و ارابه به شهر را از خود و بزرگ مبتلا ساخته، خراجها بر ایشان منتفع شد. مزععه یهوشع بیت شمسی درآمد، در آنجابایستاد و سنگ بزرگی ۱۰ پس تابوت خدا را به عقرون بردنده و به مجرد ورود تابوت خدا به در آنجا بود. پس چوب ارابه را شکسته، گواوان را برای قربانی عقرون، اهل عقرون فریاد کرده، گفتند: «تابوت خدای اسرائیل را سوختنی به جهت خداوند گذرانیدن. ۱۵ و لاوبان تابوت خداوند نزد ما آوردند تاما را و قوم ما را بکشند.» ۱۱ پس فرستاده، جمیع و صندوقچهای را که با آن بود و اسباب طلا داشت، پایین آورده، سوران فلسطینیان را جمع کرده، گفتند: «تابوت خدای اسرائیل را آنها را بر آن سنگ بزرگ نهادند و مردان بیت شمس در همان روز روانه کیید تا به جای خود بگردد و ما را و قوم ما را نکشد زیرا برای خداوند قربانی های سوختنی گذرانیدند و ذبایح ذبح نمودند. که در تمام شهر هنگامه مهلهک بود، و دست خدا در آنجابسیار ۱۶ و چون آن پنج سور فلسطینیان این را دیدند، در همان روز به سنگین شده بود. ۱۷ و آنایی که نمردند به خراجها مبتلا شدند، عقرون برگشتد. ۱۷ و این است خواجهای طلا که فلسطینیان و فریاد شهر تا به آسمان بالا رفت.

۶ و تابوت خداوند در ولایت فلسطینیان هفت ماه ماند. ۲ و عقرون یک، و برای اشقولون یک، و برای ایشان یک، و برای غرہ یک، و برای اشقولون یک، و برای جت یک، و برای

۷ خداوند را نهاده شد که ازچه سبب پس پنجاه هزار و هفتاد نفر از قوم را زد و قوم ماتم گرفتند، چونکه دست او از شما برداشته نشده است.» ۴ ایشان گفتند: «چه خداوند خلق را به بلای عظیم مبتلا ساخته بود. ۲۰ و مردمان قربانی جرم برای او بفرستید، بلکه قربانی جرم نزد خداوند فرستادند: برای اشدو یک، و شفاخواهید یافت، و بر شما معلوم خواهد شد که ازچه سبب پس پنجاه هزار و هفتاد نفر از قوم را زد و قوم ماتم گرفتند، چونکه تابوت خداوند چه کنیم؟» ۵ پس تماثیل خواجهای خود و بیت شمس گفتند: «کیست که به حضور این خدای قلوس یعنی تماثیل موشهای خود را که زمین را خراب می کنند بسازید، و خدای یهوه می تواند بایستد و از ما نزد که خواهد رفت؟» ۲۱ پس رسولان اسرائیل را جلال دهید که شاید دست خود را از شما و از خدایان نزد ساکنان قریه یهاریم فرستاده، گفتند: «فلسطینیان تابوت خداوند شما و از زمین شما بپردازد. ۶ و چرا دل خود را سخت ساخت سازید، را پس فرستاده اند، باید و آن را نزد خود ببرید.» چنانکه مصریان و فرعون دل خود را سخت ساختند؟ آیا بعد از آنکه

در میان ایشان کارهای عجیب کرده بود ایشان را رها نکردند ۷ خداوند را آوردند، و آن را به خانه اینباداب در جمعه داخل که فرستند؟ ۷ پس الان ارابه تازه بسازید و دو گاو شیرده را که کرده، پیش العازار را تقدیس نمودند تا تابوت خداوند را نگاهبانی بیوغ برگردن ایشان نهاده نشده باشد بگیرید، و دو گاو را به ارابه کنید. ۲ و از روزی که تابوت در قریه یهاریم ساکن شد، وقت بیندید و گوساله های آنها را از عقب آنها به خانه برگردانید. ۸ و طول کشید تا بیست سال گذشت، و بعد از آن خاندان اسرائیل تابوت خداوند را گرفته، آن را بر ارابه بنهید و اسباب طلا را که به برای پیروی خداوند جمع شدند. ۳ و سموئیل تمامی خاندان جهت قربانی جرم برای او می فرستید در صندوقچهای به پهلوی آن اسرائیل را خطاب کرده، گفت: «اگر به تمامی دل به سوی بگذرد، و آن را رها کنید تا برود. ۹ و نظر کنید اگر به راه سرحد خداوند بازگشت نماید، و خدایان غیر و عشاواروت را از میان خود بگذرد، و آن را رها کنید تا برود. ۱۰ و دلهای خود را برای خداوند حاضر ساخته، او را تنها خود به سوی بیت شمس برود، بدانید اوست که این بلای عظیم دور کنید، و دلهای خود را برای خداوند حاضر ساخته، او را تنها بر ما وارد گذرانیده است، و اگرنه، پس خواهیددانست که دست عبادت نماید، پس او، شما را از دست فلسطینیان خواهد رهانید.»

۴ آنگاه بني اسرائيل بعلمی و عشترارت رادر کرده، خداوند را تنها حکومت نماید.» و سموئیل نزد خداوند دعا کرد. ۷ و خداوند عبادت نمودند. ۵ و سموئیل گفت: «تمامی اسرائیل را در مصفه به سموئیل گفت: «آواز قوم را در هرچه به تو گفتند بشنو، زیرا جمع کنید تا درباره شما نزد خداوند دعائمهایم.» ۶ و در مصفه که تو را ترک نکردند بلکه مرا ترک کردند تا برایشان پادشاهی جمع شدند و آب کشیده، آن را به حضور خداوند ریختند، و آن ننمایم. ۸ بحسب همه اعمالی که از روزی که ایشان را از مصر روز رازوه زداشت، در آنجا گفتند که بر خداوند گناه کرده‌ایم، و بیرون آوردم، و مرا ترک نموده، خدايان غیر را عبادت سموئیل بني اسرائيل را در مصفه داوری نمود. ۷ و چون فلسطینیان نمودند پس با تو نزیر همچنین رفتار می‌نمایند. ۹ پس الان آواز شنیدند که بني اسرائيل در مصفه جمع شده‌اند، سروران فلسطینیان ایشان را بشنو لکن بر ایشان به تاکید شهادت بد، و ایشان بر اسرائیل برآمدند، و بني اسرائيل چون این را شنیدند، از فلسطینیان را از رسم پادشاهی که بر ایشان حکومت خواهد نمود، مطلع ترسیدند. ۸ و بني اسرائيل به سموئیل گفتند: «از تضرع نمودن ساز.» ۱۰ و سموئیل تمامی سخنان خداوند را به قوم که از او برای ما نزدیه‌هود خدای ما ساخت مباش تا ما را از دست فلسطینیان پادشاه خواسته بودند، بیان کرد. ۱۱ و گفت: «رسم پادشاهی برهاشد.» ۹ و سموئیل بره شیرخواره گرفته، آن را به جهت قربانی که بر شما حکم خواهد نمود این است که پس از شما را گرفته، سوختن تمام برای خداوند گذرانید، و سموئیل درباره اسرائیل ایشان را برآرایه‌ها و سواران خود خواهد گماشت و پیش از ایشان نزد خداوند تضرع نموده، خداوند او را اجابت نمود. ۱۰ و چون خواهد دید. ۱۲ و ایشان را سرداران هزاره و سرداران پنجه‌ها سموئیل قربانی سوختنی رامی گذرانید، فلسطینیان برای مقالته برای خودخواهد ساخت، و بعضی را برای شیار کردن زمینش و اسرائیل نزدیک آمدند، و در آن روز خداوند به صدای عظیم درویدن محصلوش و ساختن آلات جنگیش و اسیاب از ایشان بر فلسطینیان را عد کرده، ایشان را منهدم ساخت، و از حضور تعیین خواهد نمود. ۱۳ و دختران شما را برای عظرکشی و طباخی اسرائیل شکست یافتد. ۱۴ و مردان اسرائیل از مصفه بیرون آمدند و وختاری خواهد گرفت. ۱۵ و بهترین مزاعده‌ها و تاکستانها و باغات فلسطینیان را تعاقب نموده، ایشان را تا زیر بیت کار شکست زیتون شما را گرفته، به خواجه‌سرايان و خادمان خود دادند. ۱۶ و سموئیل سنگی گرفته، آن را میان مصفه و سن بیرون زراعات و تاکستانهای شما را گرفته، به خواجه‌سرايان و خادمان خود داشت و آن را این عز نماید، گفت: «تابحال خداوند ما را خواهد گرفت. ۱۷ و بهترین مزاعده‌ها و تاکستانها و باغات اعانت نموده است.» ۱۸ پس فلسطینیان مغلوب شدند، و دیگر الاغهای شما را گرفته، برای کار خود خواهد گماشت. ۱۹ و بعد از حمله اسرائیل داخل نشتدند، و دست خداوند در تمامی روزهای عشرگله های شما را خواهد گرفت و شما غلام اخواهید بود. سموئیل بر فلسطینیان سخت بود. ۲۰ و شهراهی که فلسطینیان از ۱۸ و در آن روز از دست پادشاه خود که برای خویشن برگزیده‌اید اسرائیل گرفته بودند، از عقرورن تا جت، به اسرائیل پس دادند، و فریاد خواهید کرد و خداوند در آن روز شما را اجابت نخواهد نمود.» اسرائیل حدوه آنها را از دست فلسطینیان رهانیدند، و در میان اما قوم از شنیدن قول سموئیل ابا نمودند و گفتند: «نی باکه اسرائیل و اموریان صلح شد. ۲۱ و سموئیل در تمام روزهای عمر می‌باید بر ما پادشاهی باشد. ۲۰ تاما نزیر مثل سایر امتهای باشیم و خود بر اسرائیل داوری می‌نمود. ۲۱ و هر سال رفته، به بیت ثیل و پادشاه ما بر ماداوری کرد، و پیش روی ما بیرون رفته، در جنگ‌های جلال و مصنه گردش می‌کردند، و در تمامی این جاهای بر اسرائیل مایه برای ما بینگذارند.» ۲۲ و سموئیل تمامی سخنان قوم را شنیده، داوری می‌نمود. ۲۳ و به رامه بر می‌گشت زیرا خانه‌اش در آنجا بود آنها را به سمع خداوند رسانید. و خداوند به سموئیل گفت: «آواز و در آنجا بر اسرائیل داوری می‌نمود، و مذهبی در آنجا برای خداوند ایشان را بشنو و پادشاهی بر ایشان نصب نما.» پس سموئیل به بنا کرد.

۸ و واقع شد که چون سموئیل پیر شد، پس از بنیامین که اسمش قیس بن ایشیل بن صرور اسرائیل داوران ساخت. ۲ و نام پسر نخست زاده‌اش بیویل بود و بن بکورت بن افیج بود، و او پسر مرد بنیامینی و مردی زواره مقتدر نام دومینش ایاه؛ و در پرشیع داور بودند. ۳ اما پسرانش به راه او بود. ۴ واو را پسری شاول نام، جوانی خوش اندام بود که در میان رفقار نمی نمودند بلکه در بیی سود رفته، رشوه می‌گرفتند و داوری را بین اسرائیل کسی از او خوش اندام تر نبود که از کنفش تا به بالا از منحرف می ساختند. ۴ پس جمیع مشایخ اسرائیل جمع شده، تمامی قوم بلندتر بود. ۳ و الاغهای قیس پدر شاول گم شد. نزد سموئیل به رامه آمدند. ۵ و او را گفتند: «اینک تپیر شده‌ای و پس قیس به پسر خود شاول گفت: «الان یکی از جوانان خود پس رانست به راه تو رفتار نمی نماید، پس الان برای ما پادشاهی را با خود گرفته، برخیز و رفته، الاغها را جاستجو نما.» ۶ پس نصب نما تا مثل سایر امتهای بر ما حکومت نماید.» ۶ و این امر در از کوهستان افرایم گذشته، وز زمین شلیشه عبور نموده، آنها را نظر سموئیل ناپسند آمد، چونکه گفتند: «ما را پادشاهی بده تا بر ما نیافتند. و از زمین شعلیم گذشتند و نبود و از زمین بنیامین گذشته،

آنها را نیافتند. ۵ و چون به زمین صوف رسیدند، شاول به خادمی ترین اسپاط بنی اسرائیل نیستم؟ و آیا قیله من از جمیع قبایل سبط که همراهش بود، گفت: «بیا برگردیم مباپدرم از فکر الاغها بنیامین کوچکترنیست؟ پس چرا مثل این سخنان به من می‌گویی؟» گذشته، به فکر ما افتد. ۶ او در جواب وی گفت: «اینک ۲۲ و سموئیل شاول و خادمش را گرفته، ایشان را به مهمنانخانه آورد مرد خدایی در این شهراست و او مردی مکرم است و هرچه و بر صدر دعوت شدگان که قریب به سی نفر بودند، جا داد. ۲۳ و می‌گوید البتنه واقع می‌شود. الان آنچه برویم؛ شاید از راهی که باید سموئیل به طباخ گفت: «قسمتی را که به تقدام و درباره‌اش به تو برویم ما را اطلاع بدهد.» ۷ شاول به خادمش گفت: «اینک اگر گفتم که پیش خودنگاهدار، بیاور.» ۸ پس طباخ ران را با هرچه برویم چه چیز برای آن مرد ببریم، زیرا ان از ظروف ما تمام شده، برآن بود، گرفته، پیش شاول گذاشت و سموئیل گفت: «اینک وهدیه‌ای نیست که به آن مرد خدا بدهیم. پس چه چیز داریم.» آنچه نگاهداشته شده است، پیش خود بگذار و بخور زیرا که تا ۸ و آن خادم باز در جواب شاول گفت که «اینک در دستم ربع زمان معین برای تونگاه داشته شده است، از وقی که گفتم از قوم متفاوت نقره است. آن را به مرد خدا می‌دهم تا راه ما را به ما نشان و عده بخواهم.» ۹ و چون ایشان از مکان بلند به شهر آمدند، او دهد. ۱۰ در زمان سابق چون کسی در اسرائیل برای درخواست با شاول بر پشت بام گفتگو کرد. ۱۱ و صبح زود برخاستدو نزد کردن از خدا می‌رفت، چنین می‌گفت: «بایدید تا نزد رایی برویم.» طلوع فجر سموئیل شاول را بر پشت بام خوانده، گفت: «برخیز تا زیرا نبی امروز را سابق رایی می‌گفتند. ۱۰ و شاول به خادم خود تو را روانه نهادم.» پس شاول برخاست و هر دوی ایشان، او و گفت: «سخن تو نیکوست. بیا برویم.» پس به شهری که مرد سموئیل بیرون رفتند. ۱۱ و چون ایشان به کنار شهر رسیدند، خدا در آن بود، رفتند. ۱۲ و چون ایشان به فاز شهر بالا می‌رفتند، سموئیل به شاول گفت: «خادم را بگو که پیش مابرود. (و او پیش دختران چند یافتند که برای آب کشیدن بیرون می‌آمدند و به ایشان رفت) و اما تو الان بایست تا کلام خدا را به تو بشنوام.»

گفتند: «آیا رایی دراینجاست؟» ۱۲ در جواب ایشان گفتند: «بلی اینک پیش روی شمامست. حال بشتابید زیرا امروز به شهر آمده است چونکه امروز قوم را در مکان بلند برای خودن بوسیده، گفت: «آیا این نیست که خداوند تو را مسح کرد تا مجرد ورود شما به شهر، قبل از آنکه به مکان بلند برای خودن بیاید، به او خواهید برخورد زیرا که تا او نیاید قدم غذا نخواهند خورد، چونکه او می‌باید اول قریان را بركت دهد و بعد از آن دعوت شدگان بخورند. پس اینک بروید زیرا که الان او را خواهید یافت.» ۱۴ پس به شهر رفتند و چون داخل شهر می‌شدند، اینک سموئیل به مقابل ایشان بیرون آمد تا به مکان بلند بود. ۱۵ و یک روز قبل از آمدن شاول خداوند بر سموئیل کشف نموده، گفت: «فدا مثل این وقت شخصی را از زمین بنیامین نزد تو می‌فرستم، او را مسح نمایا تا بر قوم من اسرائیل ریس باشد، و قوم مرا از دست فلسطینیان رهایی دهد. زیرا که برقوم خود نظر کردم چونکه تصرع ایشان نزد من رسید.» ۱۶ و چون سموئیل شاول را دید، خداوند او را گفت: «اینک این است شخصی که درباره‌اش و دف و نای و بريط بوده، نبوت می‌کنند، به تو خواهند برخورد.» ۱۷ و شاول در میان دروازه به سموئیل نزدیک آمده، گفت: «مرا بگو که خانه رایی کجاست؟» ۱۸ سموئیل در جواب شاول گفت: «من رایی هستم. پیش من به مکان بلند برو زیرا که شمامروز با من خواهید خورد، و بامدادان تو را رها کرده، هرچه در دل خود داری برای تو بیان خواهم کرد. ۱۹ و اما الاغهایت که سه روز قبل از این گم شده است، درباره آنها فکر مکن زیرا پیدا شده است، و آزوی تمامی اسرائیل بر کیست؟ آیا بر تو و بر تمامی خاندان پدر تو گردانید تا از نزد سموئیل برود، خدا او را قلب دیگر داد. و در نیست؟» ۲۰ شاول در جواب گفت: «آیا من بنیامینی و ازکوچک رسیدند، اینک گروهی از انبیا به وی برخوردند، و روح خدا بر او

مستولی شده، در میان ایشان نبوت می‌کرد. ۱۱ و چون همه و این را بر تمامی اسرائیل عار خواهم ساخت.» ۳ و مشایخ یا پیش کسانی که او را پیشترمی شناختند، دیدند که اینک با اینها نبوت به وی گفتند: «ما را هفت روز مهلت بده تا رسولان به تمامی می‌کند، مردم به یکدیگر گفتند: «این چیست که با پرسقیس حدود اسرائیل بفرستیم، و اگر برای مارهانداهی نباشد نزد تو بیرون واقع شده است، آیا شاول نیز از جمله انبیا است؟» ۱۲ و یکی خواهیم آمد.» ۴ پس رسولان به جمیع شاول آمده، این سخنان را به حاضرین در جواب گفت: «اما پدر ایشان کیست؟» از این گوش قوم رسایلندن، و تمامی قوم آوار خود را بیند کرده، گرسنند. جهت مثل شد که آیا شاول نیز از جمله انبیا است. ۱۳ و چون ۵ و اینک شاول در عقب گواون از صحرامی آمد، و شاول گفت: از نبوت کردن فارغ شد به مکان بلند آمد. ۱۴ و عمومی شاول به او «قوم را چه شده است که می‌گزیند؟» پس سخنان مردان یا پیش را و به خادمش گفت: «کجا رفته بودید؟» او در جواب گفت: به او بازگشتند. ۶ و چون شاول این سخنان را شنید روح خدا بر «برای جستن الاغها و چون دیدن که نیستند، نزد مسئول رفیم.» وی مستولی گشته، خشمیش به شدت افزوخته شد. ۷ پس یک عمومی شاول گفت: «اما بگو که سموئیل به شما چه گفت؟» جفت گاو را گرفته، آنها را پاره نمود و بدست قاصدان به ۱۵ شاول به عمومی خود گفت: «ما را واضح خیر داد که الاغها تمامی حدود اسرائیل فرسانده، گفت: «هر که در عقب شاول و پیادشده است.» لیکن درباره امر سلطنت که سموئیل بیرون نیاید، به گواون او چنین کرده شود.» آنگاه ترس بود، او را مخبر نساخت. ۱۷ و سموئیل قوم را در مصنه به خداوند بر قوم افتاد که مثل مرد واحد بیرون آمدند. ۸ و ایشان را حضور خداوند خواند ۱۸ و به بنی اسرائیل گفت: «یهوده، خدای در باز شمرد و بنی اسرائیل سیصد هزار نفر و مردان بیودا سی هزار اسرائیل، چنین می‌گوید: من اسرائیل را از مصر براوردم، و شما از بودند.» ۹ پس به رسولانی که آمده بودند گفتند: «به مردمان دست مصریان و از دست جمیع ممالکی که بر شما ظلم نمودند، یا پیش جلالعاد چنین گوید: فدا وقتي که آفتاب گرم شود برای رهایی دادم. ۱۹ و شما امروز خدای خود را که شما را از تمامی شما خلاصی خواهد شد.» و رسولان آمده، به اهل یا پیش خبر بدیها و مصیبت های شما رهاید، اهانت کرده، او را گفتید: دادند، پس ایشان شاد شدند. ۱۰ و مردان یا پیش گفتند: «فدا نزد پادشاهی بر ما نصب نما، پس الان با اسپاط و هزارهای خود به شما بیرون خواهیم آمد تا هرچه در نظرتان پسند آید به ما بکنید.» حضور خداوند حاضر شوید.» ۲۰ و چون سموئیل جمیع اسپاط ۱۱ و در فردای آن روز شاول قوم را به سه فرقه تقسیم نمود و ایشان اسرائیل را حاضر کرد، سبیط بنیامین گرفته شد. ۲۱ و سبط بنیامین را در پاس صبح به میان لشکرگاه آمده، عمومنان را تا گرم شدن آفتاب با قایل ایشان نزدیک آورد، و قبیله مطربی گرفته شد. و شاول پسر می‌زدند، و باقی ماندگان براکنده شدند به حدی که دو نفر از قیس گرفته شد، و چون او را طلبیدند، نیافتند. ۲۲ پس بار دیگر ایشان در یک جا نماندند. ۱۲ و قوم به سموئیل گفتند: «کیست از خداوند سوال کردند که آیا آن مرد به اینجا دیگرخواهد آمد؟ که گفته است! آیا شاول بر ما سلطنت نماید؟ آن کسان را پایروید خداوند در جواب گفت: «اینک او خود را در میان اسپابها پنهان تا ایشان را بکشیم.» ۱۳ اما شاول گفت: «کسی امروز کشته کرده است.» ۲۳ و دویده، او را از آنجا آورند، و چون در میان قوم نخواهد شد زیرا که خداوند امروز در اسرائیل نجات به عمل آورده باشند، از تمامی قوم از کتف به بالا بلندتر بود. ۲۴ و سموئیل به قوم گفت: «بایدید تا به جلجال برویم و به تمامی قوم گفت: «آیا شخصی را که خداوند بگزیند است سلطنت را در آنجا از سر نو برقرار کنیم.» ۱۵ پس تمامی قوم به ملاحظه نمودید که در تمامی قوم مثل او کسی نیست؟» و تمامی جلجال رفتند، و آنجا در جلجال، شاول را به حضور خداوند پادشاه قوم صدا زده، گفتند: «پادشاه زنده بماند!» ۲۵ پس سموئیل رسوم ساختند، و در آنجا ذبایح سلامتی به حضور خداوند ذبح نموده، سلطنت را به قوم بیان کرده، در کتاب نوشت، و آن را به حضور شاول و تمامی مردمان اسرائیل در آنجا شادی عظیم نمودند.

خداوند گذاشت. و سموئیل هر کس از تمامی قوم را به خانه اش ۱۶ و سموئیل به تمامی بنی اسرائیل گفت: «اینک قول شما را روانه نمود. ۲۶ و شاول نیز به خانه خود به جمیع رفت و فوجی از کسانی که خدا دل ایشان را برانگیخت همراه وی رفند. ۲۷ اما در هر آنچه به من گفتید، شنیدم و پادشاهی بر شما نصب نمودم. بعضی پسران بليعال گفتند: «این شخص چگونه ما را برهاند؟» و ۲ وحال اینک پادشاه پیش روی شما راه می‌رود و من بیر و مو او را حقیر شمرده، هدیه برایش نیاوردندا. اما او هیچ نگفت. سفید شده‌ام، و اینک پسران من با شمامی باشند، و من از جوانیم تا امروز پیش روی شناسلوک نموده‌ام. ۳ اینک من حاضر، پس

۱۱ و ناحاش عموی برآمده، در برای یا پیش جلالعاد اردو زد، و به حضور خداوند و مسیح او بر من شهادت دهید که گاو که را جمیع اهل یا پیش به ناحاش گفتند: «با ما عهد بیند و تو را بندگی گرفتم؟ و الاغ که را گرفتم و بر که ظلم نموده، که را ستم کردم و خواهیم نمود.» ۲ ناحاش عموی به ایشان گفت: «به این شرط با از دست که رشوه گرفتم تا چشمان خود را به آن کور سازم و آن را شما عهد خواهم بست که چشمان راست جمیع شما کنده شود، به شمارد نمایم.» ۴ گفتند: «بر ما ظلم نکرده‌ای و بر ما ستم

نموده‌ای و چیزی از دست کسی نگرفته‌ای.» ۵ به ایشان گفت: باطل است، بزنگردید. ۲۲ زیرا خداوند به خاطر نام عظیم خود قوم «خداوند بر شما شاهد است و مسیح او امروز شاهد است که خود را ترک نخواهد نمود، چونکه خداوند را پسند آمد که شما را چیزی در دست من نیافناید.» گفتند: «او شاهد است.» ۶ و برای خود قومی سازد. ۲۳ و اما من، حاشا از من که به خداوند سموئیل به قوم گفت: «خداوند است که موسی و هارون را مقیم گناه وزیزیده، ترک دعا کردن برای شما نمایم، بلکه راه نیکو و ساخت و پدران شما را از زمین مصر پراورد. ۷ پس الان حاضر شوید راست را به شما تعیلم خواهم داد. ۲۴ لیکن از خداوند بترسید و تا به حضور خداوند با شما درباره همه اعمال عادله خداوند که با او را به راستی به تمامی دل خود عبادت نمایید و در کارهای شما و با پدران شما عمل نمود، مجاجه نمایم. ۸ چون یعقوب به عظیمی که برای شما کرده است، تفکر کنید. ۲۵ و اما اگر مصر آمد و پدران شما نزد خداوند استغاثه نمودند، خداوند موسی و شرات ورزید، هم شما و هم پادشاه شما، هلاک خواهیدشد.»

هارون را فرستاد که پدران شما را از مصرپیرون آورده، ایشان را در این مکان ساکن گردانیدند. ۹ و چون بیوه خدای خود را فراموش کردند ایشان را به دست سیسرا، سردار لشکرها صور، و شاول (سی) ساله بود که پادشاه شد. و چون دو سال به دست فلسطینیان و به دست پادشاه مواب فروخت که با آنها ازسرائیل برگزید، و از ایشان دو هزار با شاول در مخماس و در کوه جنگ کردند. ۱۰ پس نزد خداوند فریاد براورده، گفتند: «گناه بیت نیل بودند، و یک هزار بایوتان در جمعه بینایمن. و اما هر کس که زیرا خداوند را ترک کرده بعلیم و عشتاروت را عبادت از بقیه قوم رایه خیمه‌اش فرستاد. ۳ و بیوتان قراول فلسطینیان را که نموده‌ایم، و حال ما را از دست دشمنان ما رهایی ده و تو را در جمعه بودند، شکست داد. و فلسطینیان این را شنیدند. و شاول عبادت خواهیم نمود. ۱۱ پس خداوند برعیل و بدان و بفتحا و در تمامی زمین کنانواخته، گفت که «ای عربانیان بشنوید!» ۴ و سموئیل را فرستاده، شمارا از دست دشمنان شما که در اطراف چون تمامی اسرائیل شنیدند که شاول قراول فلسطینیان را شکست شما بودند، رهاید و در اطمینان ساکن شدید. ۱۲ و چون دیدید داده است، و اینکه اسرائیل نزد فلسطینیان مکروه شده‌اند، قوم نزد که ناحاش، پادشاه بیی عمون، بر شمامی آید به من گفتند: «ای شاول در جلجال جمع شدند. ۵ و فلسطینیان سی هزار ایه و شش بلکه پادشاهی بر ماسلطن特 نماید، و حال آنکه بیوه، خدای هزارسوار و خلقی را که مثل ریگ کناره دریا بیشماربودند، جمع شما، پادشاه شما بود. ۱۳ و الان اینکه پادشاهی که برگزیدید کردند تا با اسرائیل جنگ نمایند، ویرآمد، در مخماس به طرف او را طلبید. و همانا خداوند بر شماما پادشاهی نصب نموده شرقی بیت آون ارزویدند. ۶ و چون اسرائیلیان را دیدند که در تنگی است. ۱۴ اگر از خداوند ترسیده، او را عبادت نماید و قول او را بشنوید و از فرمان خداوند عصیان نوزیزد، و هم شما و هم پادشاهی بیشه‌ها و گزیوه‌ها و حفره ها و صخره‌ها پنهان کردند. ۷ و بعضی از عربانیان از این دن به زمین جاد و جلعاد عبور کردند. و شاول هنوز در خوب. ۱۵ و اما اگر قول خداوند را نشنوید و از فرمان خداوند جلجال بود و تمامی قوم در عقب او لزان بودند. ۸ پس هفت روز عصیان نوزید، آنگاه دست خداوند چنانکه به خد پدران شما بود، موافق وقتی که سموئیل تعین نموده بود، درنگ کرد. اما سموئیل به خد شما سلطنت می‌کند، بیوه، خدای خود را پیروی نماید. ۹ و شاول گفت: به خد شما نزد خواهید بود. ۱۰ پس الان پیستید و این کار عظیم را که خداوند به نظر شمامجا می‌آورد، بینید. ۱۷ آیا امروز وقت «قریانی سوختنی و ذبایح سلامتی راند من بیاورید.» و قربانی درو گندم نیست؟ از خداوند استدعا خواهیم نمود و اوردها و سوختنی را گذرانید. ۱۰ و چون از گذرانید قربانی سوختنی فارغ باران خواهد فرستاد تا بدانید و بینید که شرارتی که از طلبیدن شد، اینک سموئیل برسید و شاول به جهت تحیش، به استقبال پادشاه برای خود نمودید و نظر خداوند عظیم است. ۱۸ پس وی بیرون آمد. ۱۱ و سموئیل گفت: «چه کردی؟» شاول گفت: سموئیل از خداوند استدعا نمود و خداوند در همان روز عزدها و باران «چون از زند من پراکنده می‌شوند و تو در روزهای فرستاد، و تمامی قوم از خداوند و سموئیل بسیار ترسیدند. ۱۹ و معین نیامدی و فلسطینیان در مخماس جمع شده‌اند، ۱۲ پس تمامی قوم به سموئیل گفتند: «برای بندگان از بیوه، خدای دیدم که قوم ازند من پراکنده می‌شوند و تو در روزهای خود استدعا نما تانمیریم، زیرا که بر تمامی گناهان خود این بدی رضامندی خداوند رانطلبیدم. پس خویشن را مجبور ساخته، قربانی را گرفدیم که برای خود پادشاهی طلبیدیم.» ۲۰ و سموئیل به قوم سوختنی را گذرانیدم.» ۲۱ و سموئیل به شاول گفت: «احمقانه گفت: «مترسید! شما تمامی این بدی را کرده‌اید، لیکن از پیروی عمل نمودی و امری که بیوه خدایت به تو امر فرموده است، بجا خداوند بزرگزید، بلکه خداوند را به تمامی دل خود عبادت نمایید. نیاورده، زیرا که حال خداوند سلطنت تو را بر اسرائیل تا به ابد و در عقب اباطیلی که منفعت ندارد و رهایی نتواند داد، چونکه برقار می‌داشت. ۲۴ لیکن الان سلطنت تو استوار نخواهد ماند، و خداوند به جهت خویش مردی موافق دل خود طلب نموده است،

و خداوند او را مامور کرده است که پیشوای قوم وی باشد، چونکه عربانیان از حفره هایی که خود را در آنها پنهان ساخته اند، بیرون تو فرمان خداوند را نگاه نداشتی. ۱۵ و سموئیل برخاسته، از می آیند. ۱۶ و قراولان، یوناتان و سلاحدارش را خطاب کرده، جلجال به جمعه بنیامین آمد. ۱۷ و شاول و پسرش یوناتان و قومی گفتند: «نzd ما برآید تا چیزی به شما نشان دهیم». یوناتان به که با ایشان حاضر بودند در جمعه بنیامین ماندند، و فلسطینیان در سلاحدار خود گفت که «در عقب من بیازیرا خداوند ایشان را مخmas اردو زندن. ۱۸ و تاراج کنندگان از اردوی فلسطینیان در به دست اسرائیل تسليم نموده است». ۱۹ و یوناتان به دست و پای سه فرقه بیرون آمدند که یک فرقه از ایشان به راه عفره به زمین خود نزد ایشان بالارف و سلاحدارش در عقب وی، و ایشان پیش شعال توجه نمودند. ۲۰ و فرقه دیگر به راه بیت حوروون میل روی یوناتان افتادند و سلاحدارش در عقب او می کشت. ۲۱ و کردند. و فرقه سوم به راه حدادی که مشرف بر دره صوبیم به جانب این کشتار اول که یوناتان و سلاحدارش کردند به قدر بیست نفر بیابان است، توجه نمودند. ۲۲ و در تمام زمین اسرائیل آهنگری بود در قریب نصف شیار یک جفت گاو زمین. ۲۳ و در اردو یافت نمی شد، زیرا که فلسطینیان می گفتند: «مباذاعربانیان برای وصرا و تمامی قوم تزلزل درافتاد و قراولان و تاراج کنندگان نیز لزان خود شمشیر یا نزهه بسازند». ۲۴ و جمیع اسرائیلیان نزد فلسطینیان شدند و زمین متزلزل شد، پس تزلزل عظیمی واقع گردید. ۲۵ و فرود می آمدند تاهر کس بیل و گاوآهن و تبر و داس خود را تیزکد. دیده بانان شاول در جمعه بنیامین نگاه کردند و اینک آن انبوه اما به جهت بیل و گاوآهن و چنگال سه دندانه و تبر و برای گذاخته شده، به هر طرف پراکنده می شدند. ۲۶ و شاول به نیز کردن آهن گاوران سوهان داشتند. ۲۷ و در روز جنگ، شمشیر قومی که همراهش بودند، گفت: «الآن تفحص کنید و بینیداز و نیزه در دست تمامی قومی که با شاول و یوناتان بودندیافت نشد، ما که بیرون رفته است؟» پس تفحص کردنده اینک یوناتان و اما نزد شاول و پسرش یوناتان بود. ۲۸ و قراول فلسطینیان به معبر سلاحدارش حاضر نبودند. ۲۹ و شاول به اخیا گفت: «تابوت خدا مخmas بیرون آمدند.

۱۴ و روزی واقع شد که یوناتان پسر شاول به جوان سلاح دار اردوی فلسطینیان زیاده وزیاده می شد، و شاول به کاهن گفت: «دست خودرا نگاهدار. ۲۰ و شاول و تمامی قومی که با وی بودند جمع شده، به جنگ آمدند، و اینک شمشیر هر کس به خدم رفیقش بود و قتال بسیار عظیمی بود. ۲۱ و عربانیانی که که از آن با فلسطینیان بودند و همراه ایشان از اطراف به اردو آمده بودند، ایشان نیز نزد اسرائیلیانی که با شاول و یوناتان بودند، برگشتند. ۲۲ و تمامی مردان اسرائیل نیز که خودرا در کوهستان افرادی پنهان کرده بودند چون شنیدند که فلسطینیان منهدم شده اند، ایشان را در جنگ تعاقب نمودند. ۲۳ پس خداوند در آن روز اسرائیل را نجات داد و چنگ تا بیت آون رسید. ۲۴ و مردان اسرائیل آن روز در تیگی بودندزیرا که شاول قوم را قسم داده، گفته بود: «تا من ازدشنمن خود انتقام نکشیده باشم ملعون باد کسی که تا شام طعام بخورد.» و تمامی قوم طعام نچشیدند. ۲۵ و تمامی قوم زیرا که خداوند را از رهانیدن باکنیر یا با قلیل مانع نیست. ۲۶ و به جنگلی رسیدند که در آنجا عسل بر روی زمین بود. ۲۷ و چون قوم به جنگل داخل شدند، اینک عسل می چکید اماحدی دست خود را به دهانش نبرد زیرا قوم از قسم ترسیدند. ۲۸ لیکن یوناتان هنگامی که پدرش به قوم قسم می داد نشیده بود، پس سازیم، ۹ اگر به ماجنین گویند: باشید تا نزد شما برسیم، آنگاه در جای خود خواهیم استاد و نزد ایشان نخواهیم رفت. ۱۰. اما اگر چنین گویند که نزد ما برآید، آنگاه خواهیم رفت زیرا خداوند ایشان را به دست ما تسليم نموده است و به جهت ما، این علامت خواهد بود. ۱۱ پس هر دوی ایشان خویشتن را به قراول فلسطینیان ظاهر ساختند و فلسطینیان گفتند: «اینک

ساخته است، الان ببینید که چشمانم چه قادر و قدر و قدر و قدر و قدر و قدر شده است که گرفت و با جمیع دشمنان اطراف خود، یعنی باموآب و بندی عمومن اندکی از این عسل چشیده‌ام. ۲۰ و چه قدر زیاده اگر امروز قم از و ادوم و ملوک صوبه و فلسطینیان جنگ کرد و به هر طرف که غارت دشمنان خود که یافته‌اند بی ممانتع می‌خورند، آیا قتال توجه می‌نمود، غالب می‌شد. ۴۸ و به دلیری عمل می‌نمود و فلسطینیان بسیار زیاده نمی‌شد؟» ۳۱ و در آن روز فلسطینیان عمالقیان را شکست داده، اسرائیل را از دست تاراج کنندگان را از مخمام تایلیون نمهم ساختند و قوم بسیار بی تاب شدند. ایشان رهانید. ۴۹ و پسران شاول، یوناتان و یشوی و ملکیشویوند. ۳۲ و قوم بر غنیمت حمله کرده، از گوسفندان و گاو و گوساله‌ها و اسمهای دخترانش این است: اسم نخست زاده‌اش میر و اسم گرفته، بر زمین کشتند و قوم آهارا با خون خورند. ۳۳ و شاول را کوچک میکال. ۵۰ واسم زن شاول اخی‌عظام، دختر اخی‌عاص، خبر داده، گفتند: «اینک قوم به خداوند گناه ورزیده، با خون بود و اسم سردار لشکرش اینتر بن نیر، عمومی شاول بود. ۵۱ و قیس می‌خورند.» گفت: «شما خیانت ورزیده‌اید امروز منگی بزرگ نزد پدر شاول بود و نیر پدر اینتر و پسرایشیل بود. ۵۲ و در تمامی من بغلطانید.» ۳۴ و شاول گفت: «خود را در میان قوم منتشر روزهای شاول با فلسطینیان جنگ سخت بود و هر صاحب قوت و ساخته، به ایشان بگویید: هر کس گاو خود و هر کس گوسفند صاحب شجاعت که شاول می‌دید، او را نزد خودمی آورد.

خود را نزد من بیاورد و در اینجا ذبح نموده، بخورید و به خدا گناه ۱۵ و سموئیل به شاول گفت: «خداوند مارفاستاد که ترا مسح نورزیده، با خون مخربید.» و تمامی قوم در آن شب هر کس گاووش نمایم تا بر قوم اواسرائیل پادشاه شوی. پس الان آوار کلام خداوند را با خود آورده، در آنجا ذبح کردند. ۳۵ و شاول مذبحی برای خداوند بنا کرد و این مذبح اول بود که برای خداوند بنا نمود. ۳۶ و شاول گفت: «امشب در عقب فلسطینیان برویم و آنها را تا روشنایی صبح غارت کرده، از ایشان احادی را باقی نگذاریم.» ۳۷ و شاول از خداوسال نمود که ایشان گفتند: «هرچه در نظرت پسند آید بکن.» و کاهن گفت: «در اینجا به خدا تقرب بجویم.» ۳۸ و شاول از خداوسال خواهی داد، اما در آن روز او را جواب نداد. آنگاه شاول گفت: «ای تمامی روسای قوم به اینجا نزدیک شوید و بدایندو ببینید که امروز آین گناه در چه چیز است. ۳۹ زیرا قسم به حیات خداوند رهانده اسرائیل که اگر در پسرم یوناتان هم باشد، البته خواهد مرد.» لیکن از تمامی قوم احادی به او جواب نداد. ۴۰ پس به تمامی اسرائیل گفت: «شما به یک طرف باشید و من با پسر خود یوناتان به یک طرف باشیم.» و قوم به شاول گفتند: «هرچه در نظرت پسند آید، بکن.» ۴۱ و شاول به پهلو، خدای اسرائیل گفت: «قوعمای راست بدده.» پس یوناتان و شاول گرفته شدند و قوم رها گشتند. ۴۲ و شاول گفت: «در میان من و پسرم یوناتان قرعه بینازید.» و یوناتان گرفته شد. ۴۳ و شاول به یوناتان گفت: «مرا خیر ده که چه کرده‌ای؟» و یوناتان به او خیر داده، گفت: «به نوک عصایی که در دست دارم اندکی عسل چشیدم و اینک باید بمیرم؟» ۴۴ و شاول گفت: «خدا چنین بلکه زیاده از این بکنندای یوناتان! زیرا البته خواهی مرد.» ۴۵ اما قوم به شاول گفتند: «آیا یوناتان که نجات عظیم را در اسرائیل کرده است، باید بمیرد؟ حاشا! قسم به حیات خداوند که موبی از سرش به زمین نخواهد افتاد زیرا که امروز با خدا عمل نموده است.» پس قوم یوناتان را خلاص نمودند که نمرد. ۴۶ و شاول از تعاقب فلسطینیان باز آمد و فلسطینیان آوردم.» ۴۷ و شاول عنان سلطنت اسرائیل را به دست من و بانگ گاوان که من می‌شوم چیست؟» ۱۵ شاول گفت:

«اینها را از عمالقه آورده‌اند زیرا قوم بهترین گوستنдан و گواون را دریغ به رامه رفت و شاول به خانه خود به جمعه شاول برآمد. ۳۵ داشتند تا براز یهوه خدایت قبائی نمایند، و بقیه را بالکل هلاک سموئیل برای دیدن شاول تا روز وفاتش دیگر نیامد. اما سموئیل برای ساختیم.» ۱۶ سموئیل به شاول گفت: «تمام ناما تا آنچه خداوند شاول ماتم می‌گرفت، و خداوند پیشیمان شده بود که شاول را بر دیشب به من گفت به تو بگویم.» او ری راگفت: «بگو.» اسرائیل پادشاه ساخته بود.

۱۷ و سموئیل گفت: «هنگامی که تو در نظرخود کوچک بودی،

۱۶ و خداوند به سموئیل گفت: «تا به کسی تپیرای شاول آیا رئیس اسپاط اسرائیل نشدی و آیا خداوند تو را مسح نکرد تا بر اسرائیل پادشاه شوی؟ ۱۸ و خداوند تو را به راهی فرستاده، ماتم می‌گیری چونکه من اورا از سلطنت نمودن بر اسرائیل رد گفت: این عمالقه گناهکار را بالکل هلاک ساز و با ایشان جنگ نمودم. پس حقه خود را از روغن پر کرده، بیا تا تو را نزد پسای کن تا نابود شوند. ۱۹ پس چرا قول خداوند را نشنیدی بلکه بیت لحمی بفترستم، زیرا که از سرانش پادشاهی برای خود تعیین نموده‌ام.» ۲ سموئیل گفت: «چگونه بروم. اگر شاول بشنود برغایت هجوم آورده، آنچه را که در نظر خداوند است عمل نمودی؟» ۲۰ شاول به سموئیل گفت: «قول خداوند را استعمال بکو که به جهت گذاریدن قربانی برای خداوند آمده‌ام. ۲ و یسا عمالقه را آورد و عمالقه را بالکل هلاک ساختم. ۲۱ اما قوم از غنیمت، گوستنдан و گواون، یعنی بهترین آنچه حرام شده بود، گرفتند تا براز یهوه خدایت در جلجال قربانی بگذرانند.»

۲۲ سموئیل گفت: «آیا خداوند به قربانی های سوختنی و ذبایح خوشنود است یا به اطاعت فرمان خداوند؟ اینک اطاعت از «ایا سلامتی می‌آی؟» ۵ گفت: «با سلامتی به قربانی گذاریدن برای خداوند آمده‌ام، پس خود را تقدیس نموده، همراه من به قربانی بیاید.» و اوسا و سرانش را تقدیس نموده، ایشان را به قربانی دعوت نمود. ۶ واقع شد که چون آمدند بر ایالات نظرانداخته، گفت: «یقین مسیح خداوند به حضوری است.» ۷ اما خداوند به سموئیل گفت: «به چهراش و بلندی قامتش نظر ممماً زیرا او را رکدهام، چونکه خداوند مثل انسان نمی‌نگردد، زیرا که انسان به ظاهر می‌نگردد و خداوند به دل می‌نگردد.» ۸ و یسا اینداد را خوانده، او را از حضور سموئیل گذارید، و او گفت: «با تو بینمی‌گردم چونکه کلام خداوند را تک نموده‌ام. خداوند نیز تو را از پادشاه بودن بر اسرائیل رد نموده است.» ۲۷ و چون سموئیل برگشت تا روانه شود، اودامن جامه او را برگرفت که پاره شد. ۲۸ و سموئیل وی را گفت: «امروز خداوند سلطنت اسرائیل را زالت پاره کرده، آن را به همسایه ات که از تو بهتراست، داده است. ۲۹ و نیز جلال اسرائیل دروغ نمی‌گوید، و تغییر به اراده خود نمی‌دهد زیرا اوسان نیست که به اراده خود تغییر دهد.»

۳۰ گفت: «گناه کرده‌ام، حال تمنا اینکه مرا به حضور مشاریخ قوم و به حضور اسرائیل محترم داری و همراه من برگردی تا یهوه خدایت را بعبادت نمایم.» ۳۱ پس سموئیل در عقب شاول برگشت، و شاول خداوند را بعبادت نمود. ۳۲ و سموئیل گفت: «اجاج پادشاه عمالیق راند من بیاورید.» و اجاج به خرمی نزد او آمد و اجاج گفت: «به درستی که تاخی موت گذشته است.» ۳۳ و سموئیل گفت: «چنانکه شمشیر تو زنان را بی‌ولاد کرده است،

و شاول خداوند را بعبادت نمود. ۳۴ و سموئیل گفت: «اجاج پادشاه عمالیق راند من بیاورید.» و اجاج به خرمی نزد او آمد و اجاج گفت: «به درستی که تاخی موت گذشته است.» ۳۳ و سموئیل گفت: «چنانکه شمشیر تو زنان را بی‌ولاد کرده است،

و شاول خداوند را بعبادت نمود. ۳۵ و سموئیل گفت: «اجاج پادشاه عمالیق راند من بیاورید.» و اجاج به خرمی نزد او آمد و اجاج گفت: «به درستی که تاخی موت گذشته است.» ۳۳ و سموئیل گفت: «چنانکه شمشیر تو زنان را بی‌ولاد کرده است،

و شاول خداوند را بعبادت نمود. ۳۶ و سموئیل گفت: «اجاج پادشاه عمالیق راند من بیاورید.» و اجاج به خرمی نزد او آمد و اجاج گفت: «به درستی که تاخی موت گذشته است.» ۳۳ و سموئیل گفت: «چنانکه شمشیر تو زنان را بی‌ولاد کرده است،

و شاول خداوند را بعبادت نمود. ۳۷ و سموئیل گفت: «اجاج را به حضور خداوند در جلجال پاره کرد. ۳۸ و سموئیل تا کسی را که بر بريط نواختن ماهر باشد بجويند، و چون روح

بد از جانب خدا بر تو بیاید به دست خود بموارد، و تو را نیکو در عقب شاول به جنگ رفته خواهد شد...».^{۱۷} و شاول به بندگان خود گفت: «الآن کسی را بودند: نخست زاده‌اش الیا و دومش اینیاداب و سوم شماه بود. که به نواختن ماهر باشد برای من پیدا کرده، نزد من بیاورید.»^{۱۸} و داد کوچکتر بودو آن سه بزرگ در عقب شاول رفه بودند. و یکی از خدامانش در جواب وی گفت: «اینک پسر بسای ۱۵ و داد از نزد شاول آمد و رفت می‌کرد تا گوسفندان پدر خود را بیت لحمی را دیدم که به نواختن ماهر و صاحب شجاعت و در بیت لحم پجراند. ۱۶ و آن فلسطینی صبح و شام می‌آمد و مرد جنگ آزموده و فصیح زبان و شخص نیکو صورت است و چهل روز خود راظه‌اهر می‌ساخت. ۱۷ و بسای به پسر خود داد خداوند با وی می‌باشد.»^{۱۹} پس شاول قاصدان نزد بسای فرستاده، گفت: «الآن به جهت برادرانت یک ایفه از این غله برشهه و این گفت: «پسرت داد را که با گوسفندان است، نزد من بفرست.» ده قرص نان را بگیر و به اردو نزد برادرانت بشتاب. ۱۸ و این ده آنگاه بسای یک بار الاع از نان و یک مشگ شراب و یک قطعه پیش را برای سردار هزاره ایشان ببر و از سلامتی برادرانت بزغاله گرفته، بدست پسرخود داد نزد شاول فرستاد. ۲۱ و داد بپرس و از ایشان نشانی ای بگیر.»^{۲۰} و شاول و آنها و جمیع نزد شاول آمده، به حضور وی ایستاد و او وی را بسیار دوست مردان اسرائیل درده ایلاه بودند و با فلسطینیان جنگ می‌کردند. داشت و سلاحدار او شد. ۲۲ و شاول نزد بسای فرستاده، گفت: «۲۰ پس داد بامدادان برخاسته، گله را بدست چویان واگذاشت «داد نزد من بماند زیرا که به نظرم پسند آمد.»^{۲۳} واقع می‌شد و برداشته، چنانکه بسای او را امن‌مرفه‌ده بود برفت، و به سنگر هنگامی که روح بد از جانب خدا بر شاول می‌آمد که داود بريط اردو رسید و قتی که لشکر به میدان بیرون رفت، برای جنگ نعره گرفته، بدست خود می‌نواخت، و شاول را راحت و صحت حاصل گردید. ۲۱ و اسرائیلیان و فلسطینیان لشکر به مقابله لشکر صف آرایی کردند. ۲۲ و داد اسایای را که داشت بدست نگاهبان می‌شد و روح بد از اومی رفت.

اسباب سپرد و به سوی لشکر دویده، آمد و سلامتی برادران خود را
۱۷ و فلسطینیان لشکر خود را برای جنگ جمع نموده، در سوکوه که در یهودیه است، جمع شدند، و در میان سوکوه و عزیقه فلسطینی چنی که امشش جلایات بود از لشکر فلسطینیان برآمده، درافس دمیم اردو زدند. ۲ و شاول و مردان اسرائیل جمع شده، در مثل پیش سخن گفت و داد شنید. ۲۴ و جمیع مردان اسرائیل دره ایلاه اردو زده، به مقابله فلسطینیان صفت آرایی کردند. ۳ و چون آن مرد را دیدند، از حضورش فرار کرده، بسیار ترسیدند. ۲۵ و فلسطینیان برکوه از یک طرف ایستادند، و اسرائیلیان بر کوه به مردان اسرائیل گفتند: «آیا این مرد را که برمی‌آید، دیدید؟ یعنی طرف دیگر ایستادند، و دره در میان ایشان بود. ۴ و از اردوی بسیاری مبارزی مسمی به جلایات که از شهر جت بود از مال فراوان دولتمند سازد، و دختر خود را به او دهد، و خانه بیرون آمد، و قدش شش ذراع و یک وجب بود. ۵ و برس پدرش را در اسرائیل آزاد خواهد ساخت.»^{۲۶} و داد کسانی را که خود، خودبینجی نداشت و به زره فلسلی ملیس بود، وزن زیاد از پنج هزار مثقال بزیج بود. ۶ و بر ساقهایش ساق بندهای بزینج فلسطینی را بکشد، و این نگ را از اسرائیل بردارد چه خواهد شد؟ و در میان کتفهایش مثقال می‌زنیم. ۷ و چوب نیزه‌اش مثل زیرا که این فلسطینی نامختون کیست که لشکرهای خدای حی را نورد جولاگان و سرنیزه‌اش ششصد مثقال آهن بود، و سپردارش به ننگ آردو؟^{۲۷} و قوم او را به همین سخنان خطاب کرده، پیش او می‌رفت. ۸ و او ایستاده، افواج اسرائیل را صدا زد و گفتند: «به شخصی که او را بکشد، پادشاه اورا به ایشان گفت: «چرا بیرون آمد، صفت آرایی نمودید؟ آیا من چون با مردمان سخن می‌گفتند برادر بزرگش الیا شنید و خشم الیا بر داده و خوخته شده، گفت: «برای چه اینجا آمدی و آن تا نزد من درآید. ۹ اگر او بتواندبا من جنگ کرده، مرا بکشد، ما گله قلیل را در بیابان نزد که گذاشته؟ من تکبر و شرارت دل تو را بندگان شما خواهیم شد، و اگر من بر او غالب آمده، او را بکشم می‌دانم زیرا برای دیدن جنگ آمده‌ای.»^{۲۸} داد گفت: «الآن شما بندگان ما شده، ما را بندگی خواهید نمود.»^{۱۰} و فلسطینی چه کرد آیا سبی نیست؟^{۲۹} پس از وی به طرف دیگری گفت: «من امروز فوجهای اسرائیل را به ننگ می‌آرم، شخصی به روگردانیده، به همین طور گفت و مردمان او را مثل پیشتر جواب من بدھیدتا با هم جنگ نمایم.»^{۱۱} و چون شاول و جمیع دادند. ۲۱ و چون سخنانی که داد گفت، مسموع شد، شاول را اسرائیلیان این سخنان فلسطینی را شنیدند هراسان شده، بسیار مخبر ساختند و او وی را طلبید. ۲۲ و داد به شاول گفت: «دل بترسیدند. ۱۲ و داد پسر آن مرد افراتی بیت لحم بیهودا بود که بسای کسی به سبب اونیفتند. بنده ات می‌رود و با این فلسطینی جنگ نام داشت، و او را هشت پسر بود، و آن مرد در ایام شاول در میان می‌کند.»^{۳۳} شاول به داد گفت: «تو نمی‌توانی به مقابل این مردمان پیر و سالخورده بود. ۱۳ و سه پسر بزرگ بسای روانه شده،

فلسطینی بروی تا با وی جنگ نمایی زیرا که تو جوان هستی و او او را گرفته، از غلافش کشید و او را کشته، سرش را با آن از تنیش از جوانیش مردگانگی بوده است.»^{۳۴} دادو به شاول گفت: «بنده جدا کرد، و چون فلسطینیان، مبارز خود را کشته دیدند، گریختند. ات گله پدر خود را می‌چرازد که شیر و خرسی آمده، برهای از ۵۲ و مردان اسرائیل و یهودا برخاستند و نعره زده، فلسطینیان را تا گله ریوتدند.^{۳۵} و من آن راتعاقب نموده، کشتم و از دهانش جت و تادر او راه های عقرور تعاقب نمودند و مجروحان فلسطینیان رهانیدم و چون به طرف من بلند شد، ریش او را گرفته، او را به راه شعریم تا به جت و عقرور افتدند.^{۳۶} و بنی اسرائیل از زدم و کشتم.^{۳۷} بنده ات هم شیر و هم خرس را کشت، و این تعاقب نمودن فلسطینیان برگشتند و ارمدی ایشان را غارت نمودند. فلسطینی نامختون مثل یکی از آنها خواهد بود، چونکه لشکرهای ۵۴ و دادو سر فلسطینی را گرفته، به اورشلیم آورد اما اسلحه او را خدای حی را به تنگ آورده است.^{۳۸} و دادو گفت: خداوند در خیمه خود گذاشت.^{۳۹} و چون شاول دادو را دید که به مقابله که مرآ از چنگ شیر و از چنگ خرس رهانید، مرآ از دست این فلسطینی بیرون می‌رود، به سردار لشکر اینیگفت: «ای اینی، این فلسطینی خواهد رهانید.» و شاول به دادو گفت: «برو و خداوند با جوان پسر کیست؟» اینی گفت: «ای پادشاه به جان تو قسم تو باد.»^{۴۰} و شاول لباس خود را به دادو پوشانید و خود بینجی بیرون می‌گشت: «پیرس که این جوان پسر سرش نهاد و زرای به او پوشانید.^{۴۱} و دادو شمشیرش را بر لباس کیست.^{۴۲} و چون دادو از کشتن فلسطینی برگشت، اینیرا و خودبست و می‌خواست که برود زیرا که آنها رانیازموده‌اند.» پس بود.^{۴۳} و شاول وی را گفت: «ای جوان تو پسر کیستی؟» دادو به شاول گفت: «با اینهانمی توانم رفت چونکه نیازموده‌ام.» پس بود.^{۴۴} و چوب دستی خودرا به دست گفت: «پسرینده ات، یسای بیت لحمی، هستم.»

گرفته، پنج سنگ مالیده، از نهر سواکرد، و آنها را در کیسه شبانی
۱۸ واقع شد که چون از سخن گفتن باشانو فالاغ شد،
 که داشت، یعنی دراندان خود گذاشت و فلاخنش را به دست گرفته، به آن فلسطینی نزدیک شد.^{۴۵} و آن فلسطینی همی آمد تا به دادو نزدیک شد و مردی که سپریش را پیش گذاشت رویش می‌آمد.^{۴۶} و فلسطینی نظر افکنده، دادرا دید و او را حقیر شمرد زیرا جوانی خوش رو نیکومنظر بود.^{۴۷} و فلسطینی به دادو مثیل جان خود دوست داشته بود.^{۴۸} و یوناتان ردای را که در پیش گفت: «ایام سگ هستم که با چوب دستی نزد من می‌آی؟» و کمان و کمریند خوشی رانیز.^{۴۹} و دادو به هر جایی که شاول او فلسطینی دادو را به خدایان خود لعنت کرد.^{۵۰} و فلسطینی به دادو می‌فرستاد بیرون می‌رفت، و عاقلانه حرکت می‌کرد و شاول او دارد گفت: «نzd من بیا تا گوشت تو را به مرغان هوا و درنگان را بر مردان جنگی خود گماشت، و به نظر تمامی قوم و به نظر صحرابدهم.»^{۵۱} دادو به فلسطینی گفت: «تو با شمشیر و خادمان شاول نیز مقبول افداد.^{۵۲} واقع شد هنگامی که دادو از نیزه و مژراق نزد من می‌آیی اما من به اسم یهوه صبایوت، خدای لشکرهای اسرائیل که او را به تنگ آورده‌ای نزد تو می‌آیم.^{۵۳} و خداوند امروزتو را به دست من تسليم خواهد کرد و تو را زده، سر تو را از تست جدا خواهم کرد، و لاشه های لشکر فلسطینیان را امروز گشتن فلسطینی برمی‌گشت چون ایشان می‌آمدند که زنان از جمعی شهرهای اسرائیل با دفعه و شادی و با آلات موسیقی سرود و شاول را به دست خواهند گردید.^{۵۴} و تمامی این جماعت خواهند داشت که خداوند به شمشیر و نیزه خلاصی نمی‌دهد زیرا که دانست که خداوند به شمشیر و نیزه خلاصی نمی‌دهد زیرا که جنگ از آن خداوند است و او شما را به دست ما خواهد داد.^{۵۵} دادو هزاران دادند و به من هزاران دادند، پس غضنیاک شد، و این سخن در نظرش نایبست آمده، گفت: «به دادو ده هزاران دادند و به من هزاران دادند، پس غیر از سلطنت برایش چه باقی است.»^{۵۶} و از آن روز به بعد شاول بر دادو به چون فلسطینی برخاسته، پیش آمد و به مقابله دادو نزدیک چشم بد می‌نگریست.^{۵۷} و در فردای آن روز روح بد از جانب شد، دادو شافته، به مقابله فلسطینی به سوی لشکر دوید.^{۵۸} و خدا برشاول آمده، در میان خانه شوریده احوال گردید. و دادو مثل دادو دست خود را به کیسه‌اش برد و سنگی از آن گرفته، از لاخن انداخت و به پیشانی فلسطینی زد، و سنگ به پیشانی او فرو رفت شاول مژراق را نداخته، گفت: دادو را تا به دیوار خواهم زد، امادا و دادو روی خود بر زمین افداد.^{۵۹} پس دادو بر فلسطینی با لاخن دو مرتبه از حضورش خویشتن را به کنارکشید.^{۶۰} و شاول از دادو و سنگ غالب آمده، فلسطینی را زد و کشت و در دست دادو می‌تسیید زیرا خداوند با او بود و از شاول دور شده.^{۶۱} پس شاول شمشیری نبود.^{۶۲} و دادو دریده، بر آن فلسطینی ایستاد، و شمشیر وی را ازند خود دور کرد و او را سردار هزاره خود نصب نمود، و به

حضور قوم خروج و دخول می کرد. ۱۴ و داد در همه رفتار خود مخفی مانده، خود را پنهان کن. ۳ و من بیرون آمده، به پهلوی عاقلانه حرکت می نمود، و خداوند با وی می بود. ۱۵ و چون شاول پدرم در صحرایی که تو در آن می باشی خواهم ایستاد، و درباره تو دید که او بسیار عاقلانه حرکت می کند به سبب او هراسان می بود. با پدرم گفتگو خواهم کرد و اگر چیزی بیننم تو را اطلاع خواهم ۱۶ اما تمامی اسرائیل و یهودا داد را دوست می داشتند، زیرا که به داد.» ۴ و یوناتان درباره داد نزد پدر خود شاول به نیکوی سخن حضور ایشان خروج و دخول می کرد. ۱۷ و شاول به داد گفت: رانده، وی را گفت: «پادشاه بر بنده خود دارد گناه نکند زیرا که «اینک دختر بزرگ خود میرب را به تو به زنی می دهم. فقط برایم او به تو گناه نکرده است بلکه اعمال وی برای تو بسیار نیکو بوده شجاع باش و در جنگهای خداوند بکوش، زیرا شاول می گفت: است. ۵ و جان خویش را به دست خود نهاده، آن فلسطینی را دست من بر او دراز نشود بلکه دست فلسطینیان.» ۱۸ و داد کشت و خداوند نجات عظیمی به جهت تمامی اسرائیل نمود و به شاول گفت: من کیستم و جان من و خاندان پدرم در اسرائیل تو آن را دیده، شادمان شدی؛ پس چرا به خون بی تقصیری گناه چیست تا داماد پادشاه بشوم.» ۱۹ و در وقتی که میرب دختر کرده، داد را بی سبب بکشی.» ۶ و شاول به سخن یوناتان گوش شاول می بایست به داد داده شود اوبه عذریشل محولاًتی به زنی گرفت، و شاول قسم خورد که به حیات خداوند او کشته نخواهد داده شد. ۲۰ و میکال، دختر شاول، داد را دوست می داشت، و شد. ۷ آنگاه یوناتان داد را خواند و یوناتان او را از همه این چون شاول را خبر دادند این امر وی را پسند آمد. ۲۱ و شاول سخنان خبر داد و یوناتان داد را نزد شاول آورد، او مثل ایام سابق گفت: «او را به وی می دهم تا برایش دام شود و دست فلسطینیان در حضور وی می بود. ۸ و باز جنگ واقع شده، داد بیرون رفت و براو دراز شود.» پس شاول به داد بار دوم گفت: «امروز داماد بافلسطینیان جنگ کرده، ایشان را به کشتار عظیمی شکست داد من خواهی شد.» ۲۲ و شاول خادمان خود را فرمود که در خفا و از حضور وی فرار کردندا. ۹ و روح بد از جانب خداوند بر شاول با داد متكلّم شده، بگویید: «اینک پادشاه از تو راضی است آمد و او در خانه خود نشسته، مراقب خویش را در دست داشت و خادمانش تو را دوست می دارند؛ پس الان داماد پادشاه بشو.» و داد به دست خود می نواخت. ۱۰ و شاول خواست که داد را با ۲۳ پس خادمان شاول این سخنان را به سمع داد رسانیدند و مراقب خود تا به دیوار بزند، اما او از حضور شاول بگیریخت و مراقب داد گفت: «آیا در نظر شما داماد پادشاه شدن آسان است؟ و را به دیوار زد و داد فرار کرده، آن شب نجات یافت. ۱۱ و حال آنکه من مردم‌سکین و حقیرم.» ۲۴ و خادمان شاول او را شاول فاصلان به خانه داد فرستاد تا آن را نگاهبانی نمایند و در خبرداده، گفتند که داد به این طور سخن گفته است. ۱۲ و پس میکال داد را از پنجه فرو هشته، اوروانه شد و فرار شاول گفت: «به داد چنین بگویید که پادشاه مهر نمی خواهد «اگر امشب جان خود را خلاص نکنی، فدا کشته خواهی شد.» جز صد قله فلسطینیان تا ازدشمنان پادشاه انقامت کشیده شود.» و پس میکال داد را از پنجه فرو هشته، اوروانه شد و فرار شاول فکرکرد که داد را به دست فلسطینیان به قتل رساند. ۱۳ پس کرده، نجات یافت. ۱۴ پس میکال تراویم را گرفته، آن را در بستر خادمانش داد را از این امر خبر دادندو این سخن به نظر داد نهاد و بالیتی از پشم بزیر سرش نهاده، آن را با رخت پوشانید. پسند آمد که داماد پادشاه بشود، و روزهای معین هنوز تمام نشده ۱۴ و چون شاول فاصلان فرستاده تا داد را بگیرند، گفت بیمار بود. ۱۵ پس داد برخاسته، با مردان خود رفت و دوست نفر از است. ۱۶ پس شاول فاصلان را فرستاده داد را بینند و گفت: فلسطینیان را کشته، داد قله های ایشان را آورد و آنها را تمام نزد «او را بر بسترش نزد من بیاورید تا او را بکشم.» ۱۷ و چون پادشاه گذاشتند، تا داماد پادشاه بشود. و شاول دختر خود میکال فاصلان داخل شدند، اینک تراویم در بستر و بالیت پشم بزیر سرش را به وی می داد. ۱۸ و شاول دید و فهمید که خداوند باشد. ۱۹ و شاول به میکال گفت: «برای چه ما چنین فرب دادی داد است. و میکال دختر شاول او را دوست می داشت. ۲۰ و دشمن را رها کردی تانجات یابد.» و میکال شاول را جواب داد شاول از داد بار بیشتر می سید، و شاول همه اوقات دشمن داد بود. که او به من گفت: «مرا رها کن؛ برای چه تو را بکشم؟» ۲۱ و ۲۲ و بعد از آن سرداران فلسطینیان بیرون آمدند، و هر دفعه که داد فرار کرده، رهایی یافت و نزدموئی به رامه آمده، از هر آنچه بیرون می آمدند داد از جمیع خادمان شاول زیاده عاقلانه حرکت شاول با وی کرده بود، او را مخبر ساخت، و او و سموئیل رفته، در می کرد، و از این جهت اسمش بسیار شهرت یافت. ۲۳ پس شاول را خبرداده، گفتند: «اینک داد در نایوت رامه است.» ۲۴ و شاول فاصلان برای گرفتن داد

۱۹ و شاول به پسر خود یوناتان و به جمیع خادمان خویش فرستاد، و چون جماعت ایشان را بیشوازی ایشان ایستاده است، رو خدا بر فاصلان شاول داشت، و یوناتان داد را خبر داده، گفت: «پدرم شاول قصد قتل آمده، ایشان نیز نبوت کردندا. ۲۵ و چون شاول را خبر دادند تو دارد، پس الان تا بامدادان خویشن را نگاهدار و در جایی

فاصدان دیگر فرستاده، ایشان نیز نبوت کردند، و شاول بازفاصدان لطف خداوند را با من بجا آوری تا نمیرم، ۱۵ بلکه لطف خود را سوم فرستاده، ایشان نیز نبوت کردند. ۲۲ پس خود او نیز به رامه از خاندانان تا به ابد قطع ننمایی، هم دروغی که خداوند دشمنان رفت و چون به چاه بزرگ که نزد سیخوه است رسید، سوال کرد، داد را جمعی از روی زمین منقطع ساخته باشد. ۱۶ پس یوناتان گفت: «مسئلی و داد کجا می باشند؟» و کسی گفت: «اینک باخاندان داد عهد بست و گفت خداوند این را از دشمنان داد در نایوت رامه هستند.» ۲۳ و به انجایه نایوت رامه روانه شد و مطالبه نماید. ۱۷ و یوناتان بار دیگر که سبب محبتی که با او داشت روح خدا بر او نیز آمد و در حینی که می رفت نبوت می کرد تا به داد را قسم دادزیرا که او را دوست می داشت چنانکه جان خود را نایوت رامه رسید. ۲۴ و او نیز جامه خود را کنده، به حضور دوست می داشت. ۱۸ و یوناتان او را گفت: «فرد اول ماه است سموئیل نبوت می کرد و تمامی آن روز و تمامی آن شب بر همه افاد، و چونکه جای تو خالی می باشد، تو را مفقود خواهد یافت. ۱۹ و بنابراین گفتند: «آیا شاول نیز از جمله انبیاست؟»

شغل پنهان کردی بیا و در جانب سنگ آزل بنشین. ۲۰ و من سه ۲۰ و داد از نایوت رامه فرار کرده، آمد و به حضور یوناتان تیر به طرف آن خواهمنداخت که گویا به هدف می اندازم. ۲۱ و گفت: «جه کردهام و عصیانم چیست و در نظر پدرت چه گناهی اینک خادم خود را فرستاده، خواهم گفت برو و تیرها را پیدا کن و کردهام که قصد جان من دارد؟» ۲ او وی را گفت: «حشا! تو اگر به خادم گوییم: اینک تیرها از این طرف تو است. آنها را بگیر. نخواهی مرد. اینک پدر من امری بزرگ و کوچک نخواهد کرد جز آنگاه بیا زیرا که برای تو سلامتی است و به حیات خداوند تو را آنکه مرا اطلاع خواهد داد. پس چگونه پدرم این امر را از من هیچ ضرری نخواهد بود. ۲۲ اما اگر به خادم چنین بگوییم که: مخفی بدارد؟ چنین نیست.» ۳ و داد نیز قسم خورد، گفت: اینک تیرها از آن طرف توست، آنگاه برو زیرخداوند تو را رها کرده «پدرت نیکوکوی داند که در نظر تو اتفاقات یافته‌ام، و می گوید می‌آماد است. ۲۳ و اما آن کاری که من و تو درباره آن گفتگو کردیم یوناتان این را بداند و غمگین شود، و لکن به حیات خداوند و به اینک خداوند درمیان من و تو تا به ابد خواهد بود.» ۲۴ پس داد حیات تو که در میان من و موت یک قدم بیش نیست. ۴ یوناتان خود را در صحراء پنهان کرد و چون اول ماه رسید، پادشاه برای غذا به داد گفت: «هرچه دلت بخواهد آن را برای تو خواهی نمود.» خوردن نشست. ۲۵ و پادشاه در جای خود بر حسب عادتش ه دارد به یوناتان گفت: «اینک فردا اول ماه است و من می‌باید با برمنست، نزد دیوار نشسته، و یوناتان ایستاده بود و اینیر به پهلوی پادشاه به غذا بنشینم، پس مرا رخصت بده که تا شام سوم، خود شاول نشسته، و چای داده خالی بود. ۲۶ و شاول در آن روز هیچ را در صحرا پنهان کنم. ۶ اگر پدرت مرا مفقود بیند بگو داد ازمن نگفت زیرا گمان می‌برد: «چیزی بر او واقع شده، ظاهر نیست. بسیار التماس نمود که به شهر خود به بیت لحم بشتابید، زیرا البته ظاهر نیست!» ۲۷ و در فردا اول ماه که روز دوم بود، چای که تمامی قبیله او را آنچا قربانی سالیانه است. ۷ اگر گوید که داد نیز خالی بود. پس شاول به پسرخود یوناتان گفت: «چرا پسر خوب، آنگاه بنده ات را سلامتی خواهد بود، و اما اگر بسیار یسا، هم دیروز و هم امروز به غذا نیامد؟» ۲۸ یوناتان در جواب غضبناک شود بدانکه او به بدی جازم شده است. ۸ پس بانده شاول گفت: «داد از من بسیار التماس نمود تا به بیت لحم خود احسان نما چونکه بنده خویش را با خودت به عهد خداوند بروند. ۲۹ و گفت: تمنا اینکه مرا رخصت بدهی زیرا خاندان درآوردی و اگر عصیان در من باشد، خودت مرا بکش زیرا برای چه ما را در شهر قربانی است و برادرم مرا ام فرموده است، پس اگر مراند پدرت بیری.» ۹ یوناتان گفت: «حشا از تو! زیرا اگرمی الان در نظرتو اتفاقات یافتم، مخصوص بشوم تا برادران خود را بیتم. دانستم بدی از جانب پدرم جم شده است که بر تو بیاید، آیا تو این جهت به سفره پادشاه نیامده است.» ۱۰ آنگاه خشم را از آن اطلاع نمی دادم؟» ۱۰ داد به یوناتان گفت: «اگر شاول بر یوناتان اخوه شده، او را گفت: «ای پسر زن کردن کش پدرت تو را به درشتی جواب دهد کیست که مرا مخبر سازد؟» فتنه انگیز، آیانمی دانم که تو پسر یسا را به جهت اقتضاخ خود ۱۱ یوناتان به داد گفت: «یا تا به صحراء بروم.» و هر دوی ایشان و افضاخ عورت مادرت اختیار کرده‌ای؟ ۳۱ زیرا مادامی که پسر به صحراء رفتد. ۱۲ و یوناتان به داد گفت: «ای یهوه، خدای یسا بر روی زمین زنده باشد تو سلطنت تو پایدار نخواهد ماند. اسرائیل، چون فردا یا روز سوم پدر خود را مثل این وقت آزمود و پس الان بفرست و او را نزد من بیاور زیرا که البته خواهد مرد.» اینک اگر برای داد خیر باشد، اگر من نزد او نفرستم و وی را ۳۲ یوناتان پدر خود شاول را جواب داد، وی را گفت: «چرا پمرد؟ اطلاع ندهم، ۱۳ خداوند به یوناتان مثل این بلکه زیاده از این چه کرده است؟» ۲۲ آنگاه شاول مژراق خود را به او انداخت تا او عمل نماید، و اما اگر پدرم ضرر تو را صواب بیند، پس تو را بزند. پس یوناتان دانست که پدرش بر کشتن داد جازم است. اطلاع داده، رها خواهم نمود تا به سلامتی بروی و خداوند همراه ۳۴ و یوناتان به شدت خشم، از سفره برخاست و در روز دوم ماه، تو باشد چنانکه همراه پدر من بود. ۱۴ و نه تنها مادام حیات،

طعام نخوردچونکه برای داد غمگین بود زیرا پدرش او را خجل گفت: «مثل آن، دیگری نیست. آن را به من بده.» ۱۰ پس داد ساخته بود. ۲۵ و بامدادان یونانان در وقتی که با داد تعیین کرده آن روز برخاسته، از حضورشاول فار کرده، نزد اخیش، ملک جت بود به صحرا پیرون رفت و پک پسر کوچک همراهش بود. ۳۶ و آمد. ۱۱ و خادمان اخیش او را گفتند: «آیا این داد، پادشاه زمین به خادم خود گفت: «بدو و تیرها را که می‌اندازم پیدا کن.» و نیست؟ و آیا در باره او رقص کان سرودخوانده، نگفتند که شاول چون پسرمی دیدی تیر را چنان انداخت که از او رد شد. ۳۷ و چون هزاران خود را و داده هزاران خود را کشت؟» ۱۲ و داد این پسر به مکان تیری که یونانان انداخته بود، می‌رفت، یونانان در سخنان رادر دل خود جا داده، از اخیش، ملک جت بسیارپرسید. عقب پسر آواز داده، گفت که: «آیا تیر به آن طرف تو نیست؟» ۱۳ و در نظر ایشان رفتار خود را تغییرداده، به حضور ایشان خویشن ۲۸ و یونانان در عقب پسر آواز داد که بشتاب و تعجیل کن و درنگ را بدیانه نمود، ویرلنگ های در خط می‌کشید و آب دهنیش منما. پس خادم یونانان تیرها را برداشته، نزد آقای خود برگشت. را برپیش خود می‌ریخت. ۱۴ و اخیش به خادمان خود گفت: ۳۹ و پسر چیزی نفهمید. اما یونانان و داد این امر را می‌دانستند. «اینک این شخص را می‌بینید که دیوانه است، او را چرا نزد من آن را به شهر ببر.» ۴۱ و چون پسر رفته بود، داد از جانب جنوبی نزد من دیوانگی کنید؟ و آیا این شخص داخل خانه من بشود؟» برشاست و بر روی خود بر زمین افتاده، سه مرتبه سجده کرد و یکدیگر را بوسیده، با هم گریه کردند تا داد از حد گذرانید. ۲۲ و داد از آنجا رفته، به مغاره عدلام فرارکرد و چون برداش ۴۲ و یونانان به داد گفت: «به سلامتی برو چونکه ما هر دو به نام و تمامی خاندان پدرش شنیدند، آنجا نزد او فرود آمدند. ۲ و هر که خداوند قسم خودره، گفتیم که خداوند در میان من و تو و در در تنگی بود و هر قرض دار و هر که تلحی خان داشت، نزد او میان ذریه من و ذریه تو تا به ابد باشد. پس برخاسته، برفت و جمع آمدند، و بر ایشان سردار شدو تخمین چهار صد نفر با او بودند. ۳ و داد از آنجا به مصنه موآب رفت، به پادشاه موآب یونانان به شهر برگشت.

۲۱ و داد به نوب نزد اخیملک کاهن رفت، و اخیملک لزان من چه خواهد کرد.» ۴ پس ایشان را نزد پادشاه موآب برد و شده، به استقبال داد و آمده، گفت: «چرا تها آمدی و کسی با تمامی روزهایی که داد در آن ملاذ بود، نزد او ساکن بودند. تونیست؟» ۲ داد به اخیملک کاهن گفت: «پادشاه مرا به کاری ۵ و جاد نی به داد گفت که «در این ملاذدیگر توقف منما مامور فرمود و مرا گفت: از این کاری که تو را می‌فرستم و از بلکه روانه شده، به زمین یهودا برو.» پس داد رفت و به جنگل آنچه به تو امر فرمودم کسی اطلاع نیابد، و خادمان را به فلان حراث درآمد. ۶ و شاول شنید که داد و مردمانی که با اوی و فلان جا تعیین نمودم. ۳ پس الان چه در دست داری، پیچ بودند پیدا شده‌اند، و شاول در جمعه، زیر درخت بلوط در رامه قرص نان یا هرچه حاضر است به من بده.» ۴ کاهن در جواب نشسته بود، و نیزه‌اش در دستش، و جمیع خادمانش در اطراف داد گفت: «هیچ نان عام دردست من نیست، لیکن نان مقدس او ایستاده بودند. ۷ و شاول به خادمانی که در اطرافش ایستاده هست اگرخصوص خادمان، خویشن را از زنان بازداشتند.» بودند، گفت: «حال ای بنی‌امینیان بشنوید! آیا پسر سایا به جمیع ۵ داد در جواب کاهن گفت: «به درستی که در این سه روز زنان شما کشترارها و تاکستانها خواهد داد و آیاهمگی شما را سردار از مار بورده‌اند و چون پیرون آمدم ظروف جوانان مقدس بود، هزاره‌ها و سردار صده ها خواهد ساخت؟» ۸ که جمیع شما بر و آن بطوری عام است خصوص چونکه امروز دیگری در ظرف من فتنه انگیزشده، کسی مرا اطلاع ندهد که پسر من با پسر مقدس شده است.» ۶ پس کاهن، نان مقدس را به او داد زیرا که یساعهد بسته است و از شما کسی برای من غمگین نمی‌شود تا در آنجا نانی نبود غیر از این تقدمه که از حضور خداوند برداشته شاول بود. ۷ و شاول به میزانگیخته است تا در کمین شده بود، تا در روز برداشتش نان گرم بگازاند. ۷ و در آن روز پیشیدن چنانکه امروزهست.» ۹ و دلاغ ادوی که با خادمان یکی از خادمان شاول که مسمی به دوآغ ادوی بود، به حضور شاول ایستاده بود در جواب گفت: «پسر سایا را دیدم که به نوب خداوند اعتکاف داشت، و بزرگرین شبانان شاول بود. ۸ و داد به نزد اخیملک بن اخیعوب درآمد. ۱۰ و او از برای وی از خداوند اخیملک گفت: «آیا اینجا دردست نزهه با شمشیر نیست زیرا که سوال نمود و توشه‌ای به اولاد و شمشیر جلیات فلسطینی را نزی به شمشیر و سلاح خویش را با خود نیاردهام چونکه کارپادشاه به او داد.» ۱۱ پس پادشاه فرستاده، اخیملک بن اخیتوب کاهن و تعجیل بود. ۹ کاهن گفت: «اینک شمشیر جلیات فلسطینی که جمیع کاهنان خاندان پدرش را که در نوب بودند طلبید، و تمامی در دره ایله کشته، در پشت ایفود به جامه ملغوف است. اگرمن ایشان نزد پادشاه آمدند. ۱۲ و شاول گفت: «ای پسر اخیتوب خواهی آن را بگیری بگیر، زیرا غیر از آن در اینجا نیست.» داد بشنو.» او گفت: «لیکای آقایم!» ۱۳ شاول به او گفت: «تو

و پسر بیسا چرا بر من فتنه انگیختید به اینکه به وی نان و شمشیر سپرده است، زیرا به شهری که دروازه‌ها و پشت بندها دارد داخل دادی و بای وی از خدا سوال نمودی تا به ضد من بربخاسته، در شده، محبوس گشته است.» ۸ و شاول جمیع قوم را برای جنگ کمین پنهانیدنچنانکه امروز شده است.» ۹ اخیملک در جواب طلبید تا به قعیله فروشدۀ، داود و مردانش را محاصره نماید. ۱۰ و پادشاه گفت: «کیست ازجمعیت بندگانت که مثل داود امین باشد چون داود دانست که شاول شرارت رابرای او اندیشیده است، به او داماد پادشاه است و در مشورت شریک تو و در خانه توکمک ایاتار کاهن گفت: «ایفود را تزدیک بیاور، ۱۱ و داود گفت: «ای است. ۱۲ آیا امروز به سوال نمودن از خدابرای او شروع کردم، یهود، خدای اسرائیل، بنده ات شنیده است که شاول عزیمت دارد حاشا از من. پادشاه این کار را به بنده خود و به جمیع خاندان که به قعیله بیاید تا به خاطر من شهررا خراب کند. ۱۳ آیا اهل پدرم استاد ندهدزیرا که بنده ات از این چیزها کم یا زیاد ندانسته قعیله مرا به دست اوتسلیم خواهند نمود؟ و آیا شاول چنانکه بنده بود.» ۱۴ پادشاه گفت: «ای اخیملک تو و تمامی خاندان پدرت ات شنیده است، خواهد آمد؟ ای یهود، خدای اسرائیل، مسالت البته خواهید مرد.» ۱۵ آنگاه پادشاه به شاطرانی که به حضورش آنکه بنده خود را خبر دهی. خداوند گفت که او خواهد آمد. ایستاده بودند، گفت: «برخاسته، کاهنان خداوندرا بکشید زیرا که ۱۶ داود گفت: «آیا اهل قعیله مرا و کسان مرا به دست شاول دست ایشان نیز با داود است و بالینکه دانستند که او فرار می‌کند، تسليم خواهند نمود؟» خداوند گفت که «تسليم خواهند نمود.» مرا اطلاع ندادند.» اما خادمان پادشاه نخواستند که دست خود را ۱۷ پس داود و مردانش که تخمين شنصلد نفریوند، برخاسته، از دراز کرده، بر کاهنان خداوند هجوم آورند. ۱۸ پس پادشاه به دواعی قعیله بیرون رفتند و هر جایی که توانستند بروند، رفند. و چون به گفت: «تو برقگرد ویر کاهنان حمله آور.» و دواعی ادومی برخاسته، شاول خبردادند که داود از قعیله فرار کرده است، از بیرون رفن برکاهنان حمله آورد و هشتاد و پنج نفر را که ایفود کتان می‌پوشیدند بازداشتند. ۱۹ و داود در بیابان در ملاذهایشست و در کوهی در در آن روز کشت. ۲۰ و نوب رانیز که شهر کاهنان است به بیابان زیف توفیق نمود. و شاول همه روزه او را می‌طلبید لیکن دم شمشیر زد و مردان و زنان و اطفال و شیرخوارگان و گاوان خداوند او را بدبستش تسليم ننمود. ۲۱ و داود دید که شاول به والاگان و گوسفندان را به دم شمشیر کشت. ۲۲ اما یکی از قصد جان او بیرون آمده است و داود در بیابان زیف در جنگل پسران اخیملک بن اختیوب که ایاتار نام داشت رهایی یافته، در ساکن بود. ۲۳ و یوناتان، پسر شاول، به جنگل آمده، دست او را عقب داد فرارکرد. ۲۴ و ایاتار داود را مخبر ساخت که شاول به خدا توفیق نمود. ۲۵ و او را گفت: «مترس زیرا که دست پدر کاهنان خداوند را کشت. ۲۶ داود به ایاتار گفت: «روزی که من، شاول تو را نخواهد چست، و تو بر اسرائیل پادشاه خواهی دواعی ادومی در آنجا بود، دانستم که او شاول را البته مخبرخواهد شد، و من دومین تو خواهم بود و پدرم شاول نیز این رامی داند.» ساخت، پس من باعث کشته شدن تمامی اهل خاندان پدرت ۲۷ و هر دوی ایشان به حضور خداوند عهد بستند و داود به جنگل شدم. ۲۸ نزد من بمان و مترس زیرا هر که قصد جان من دارد قصد برگشت و یوناتان به خانه خود رفت. ۲۹ و زیفیان نزد شاول به جان تو نیز خواهد داشت. و لکن نزد من محفوظ خواهی بود.» ۳۰ چجه آمده، گفتند: «آیا داود در ملاذهای جنگل در کوه حخیله که به طرف جنوب بیابان است، خود را نزد ما پنهان نکرده است؟

۳۱ و به داود خبر داده، گفتند: «اینک فلسطینیان با ۳۲ پس ای پادشاه چنانکه دلت کمال آزو برای آمدن دارد بیا و قعیله جنگ می‌کنند و خرمتها را غارت می‌نماید.» ۳۳ و داود از تکلیف ما این است که او را به دست پادشاه تسليم نمایم.» خداوند سوال کرده، گفت: «آیا بروم و این فلسطینیان را شکست ۳۴ شاول گفت: «شما از جانب خداوند مبارک باشید چونکه بر من دلسوزی نمودید.» ۳۵ پس بروم و بیشتر تحقیق نموده، جایی قعیله را خلاص کن.» ۳۶ و مردمان داود وی را گفتند: «اینک اینجا دریهودا می‌ترسمیم پس چند مرتبه زیاده اگر به مقابله لشکرهای او را در آنجا دیده است، زیرا به من گفته شد که بسیار با مکر فلسطینیان به قعیله برومی.» ۳۷ و داود بار دیگر از خداوند سوال نمود و خداوند او را جواب داده، گفت: «برخیز به قعیله بروم زیرا که را در آنها پنهان می‌کنید باید و بفهمید، و دیگر اینکه کیست که من فلسطینیان را به دست تو خواهیم داد.» ۳۸ و داود با مردانش به با شماییم و اگر در این زمین باشد او را از جمیع هزاره های یهودا قعیله رفتند و با فلسطینیان جنگ کرده، موشی ایشان را برندند، پیدا خواهیم کرد.» ۳۹ پس برخاسته، پیش روی شاول به زیف واشان را به کشتار عظیمی کشندند. پس داود ساکنان قعیله را رفتند. ۴۰ و شاول و مردان ایه تفحص او رفتند و چون داود به قعیله دادند، اونزد صخره فرود آمده، در بیابان معون ساکن شد و شاول فرار کرد، اینقدر را در دست خود آورد. ۴۱ و به شاول خبر دادند که چون این را شنید، داود را در بیابان معون تعاقب نمود. ۴۲ و شاول داود به قعیله آمده است و شاول گفت: «خدنا او را به دست من

به یک طرف کوه می‌رفت و دادو و کسانش به طرف دیگر کوه، و بلکه در عقب یک کیک! ۱۵ پس خداوند داور باشد و میان من دادومی شناقت که از حضور شاول بگزیرید و شاول و مردانش دادو و تو حکم نماید و ملاحته کرده دعوی مرا با تو فیصل کند و مرا از کسانش را احاطه نمودند تا ایشان را بگیرند. ۲۷ اما اقادی نزد دست تو برهاند.» ۱۶ و چون دادو از گفتن این سخنان به شاول آمده، گفت: «بشتاب و بیا زیرا که فلسطینیان به زمین حمله فارغ شد، شاول گفت: «آیا این آواز توست ای پسر من دادو.» و آوردۀ آنده. ۲۸ پس شاول از تعاقب نمودن دادو برگشته، به مقابله شاول آوار خود را بلند کرده، گریست. ۱۷ و به دادو گفت: «تو فلسطینیان رفت، بنا بر این آن مکان را صخره محلقت نامیدند. از من نیکوترهستی زیرا که تو جزای نیکو به من رسانیدی و من ۲۹ و دادو آنچه برآمده، در ملاذهای عین جدی ساکن شد. جزای بد به تو رسانیدم. ۱۸ و تو اموز ظاهرکردی که چگونه به من احسان نمودی چونکه خداوند مرا بدست تو تسليم کرده، و

۲۴ واقع شد بعد از برگشتن شاول از عقب فلسطینیان که او مرانکشی. ۱۹ و اگر کسی دشمن خویش را بیاید، آیا او را به را خبر داده، گفتند: «ایک دادو در بیان عین جدی است.» نیکویی رها نماید؟ پس خداوند تو را به نیکویی جزا دهد به سبب ۲ و شاول سه هزار نفر برگزیده را از تمامی اسرائیل گرفته، برای آتجه امرزو به من کردی. ۲۰ و حال اینک می‌دانم که البته پادشاه جستجوی دادو و کسانش بر صخره های پهنهای کوهی رفت. ۳ و خواهی شد و سلطنت اسرائیل در دست تو ثابت خواهد گردید. به سر راه به آغلهای گوسفندان که در آنچا مغاره‌ای بود، رسید. ۲۱ پس الان برای من قسم به خداوند بخور که بعد از من ذریه مرا و شاول داخل آن شد تا پایهای خود را بپوشاند. دادو و کسان او منقطع نسازی، و اسم مرا از خاندان پدرم محو نکنی.» ۲۲ و در جانبهای مغاره نشسته بودند. ۴ و کسان دادو وی را گفتند: دادو برای شاول قسم خورد، و شاول به خانه خود رفت و دادو و «اینک روزی که خداوند به تو وعده داده است که همانا دشمن کسانش به مامن خویش آمدند.

تورا به دست تسليم خواهی نمود تا هرچه درنظرت پسند آید به او ۲۵ و سموئیل وفات نمود، و تمامی اسرائیل جمع شده، از عمل نمایی.» و دادو برخاسته، دامن ردای شاول را آهسته برد. ۵ و به کسان خود گفت: «حاشا بر من از جانب و دادو برخاسته، دامن شاول را برایش نوحه گری نمودند، و او را در خانه اش در رامه دفن نمودند و بعد از آن دل دادو مضرب شد از این جهت که دامن شاول را برایش نوحه گردید. ۶ و در معون کسی خداوند که این امر را به آقای خود مسیح خداوند بکنم، و دست بود که املاکش در کرمel بود و آن مرد بسیار بزرگ بود و سه خود را برخیزند، و شاول از مغاره برخاسته، راه خود را پیش زن نیک فهم و خوش منظر بود. اما آن مرد سخت دل و بدفترار و گرفت. ۸ و بعد از آن، دادو برخاسته، از مغاره بپرون رفت و در از خاندان کالیب بود. ۴ و دادو در بیان شنید که نابال گله خود عقب شاول صدا زده، گفت: «ای آقایم پادشاه.» و چون شاول به راپیم می‌برد. ۵ پس دادو ده خادم فرستاد و دادو به خادمان خود عقب خود نگریست دادو رو به زمین خم شده، تعظیم کرد. ۹ و گفت که «به کرمel برآید و نزد نابال رفته، از زیان من سلامتی او را دادو به شاول گفت: «جرا سخنان مردم را می‌شنوی که می‌گویند بپرسید. ۶ و چنین گوید: زنده باش و سلامتی بر تو باد و بر اینک دادو قصد اذیت تو را دارد. ۱۰ اینک امروز چشمانت دیده خاندان تو و برهجه داری سلامتی باشد. ۷ و الان شنیده‌ام که است که چگونه خداوند تو را در مغاره امروز به دست من تسليم پشم برندگان داری و به شیانان تو که در این اوقات نزد ما بودند، نمود، و بعضی گفتند که تو را بکشم، اما چشمم بر تو شفقت اذیت نرسانیدم. همه روزهایی که در کرمel بودند چیزی از ایشان نموده، گفتم دست خود را بر آقای خویش دراز نکنم، زیرا که گم نشد. ۸ از خادمان خود بپرس و تو را خواهند گفت. پس مسیح خداوند است. ۱۱ وا پدرم ملاحته کن و دامن ردای خادمان در نظر تو تقاضا باید زیرا که در روزسعادتمدنی آمده‌ایم، خود را در دست من بینی، زیرا از اینکه جامه تو را بریدم و تورا نکشم بدان و بیین که بدی و خیانت در دست من نیست، ۹ پس خادمان دادو آمدند و جمیع این سخنان را از زیان دادو به به تو گناه نکردام، اما تو جان مراشکار می‌کنی تا آن را گرفتار نابال گفته، ساکت شدند. ۱۰ و نابال به خادمان دادو جواب سازی. ۱۲ خداوندر میان من و تو حکم نماید، و خداوند انتقام داده، گفت: «دادو کیست و پسر سا کیست؟ امروز بسا بندگان مراز تو بکشد اما دست من بر تو نخواهد شد. ۱۳ چنانکه مثل هریکی از آقای خویش می‌گزینند. ۱۱ آیا نان و آب خود را و قدمیان می‌گوید که شرارت ازشیان صادر می‌شود اما دست من بر گوشت را که برای پشم برندگان خودذیح نموده‌ام، بگیرم و به تو نخواهد شد. ۱۴ و در عقب کیست که پادشاه اسرائیل بپرون کسانی که نمی‌دانم از کجا هستند بدهم.» ۱۲ پس خادمان دادو می‌آید و کیست که او را تعاقب می‌نمایی، در عقب سگ مرده‌ای برگشته، مراجعت نمودند و آمده، دادو را از جمیع این سخنان

مخبر ساختند. ۱۳ و داود به مردان خود گفت: «هر یک از شما اما جان آقایم در دسته حیات، نزد یهوه، خدایت، بسته خواهد شمشیر خود را بینند.» و هریک شمشیر خود را بستند، و داود نیز شد. و اما جان دشمنان را گوپا از میان کفه فلاخن خواهد شمشیر خود را بست و تخمین چهارصد نفر از عقب داده قتلند، و انداخت. ۳۰ و هنگامی که خداوند برحسب همه احسانی که دویست نفر نزد اسیاب مانند. ۱۴ و خادمی از خادمانش به برای آقایم وعده داده است، عمل آورده، و تو را پیشوای اسرائیل ایجادیل، زن نابال، خبر داده، گفت: «اینک دارد، قاصدان از نصب نماید.» ۳۱ آنگاه این برای تو سنگ مصادم و به جهت بیان فرستاد تا آقای ما تحبیت گویند او ایشان را الهانت نمود. آقایم لغزش دل نخواهد بود که خون بی جهت ریختهای و آقایم ۱۵ و آن مردمان احسان بسیار به مانمودند و همه روزهایی که در انقام خود را کشیده باشد، و چون خداوند به آقایم احسان نماید صحرابودیم و بایشان معاشرت داشتیم اذیتیم به ما نرسید و چیزی آنگاه بکثیر خود را بیاد آور.» ۳۲ داود به ایجادیل گفت: «یهوه، از ما گم نشد. ۱۶ و تمام روزهایی که بایشان گوسفندان را خدای اسرائیل، مبارک باد که تو را امروز به استقبال من فرستاد. می چرانیدیم هم در شب وهم در روز برای ما مثل حصار بودند. ۳۳ و حکمت تو مبارک و تو نیز مبارک باشی که امروز ما را از ۱۷ پس الان بدان و بین که چه باید بکثیر زیرا که بدی برای آقای ریختن خون و از کشیدن انقام خوش بددست خود منع نمودی. ما و تمامی خاندانش مهیاست، چونکه او به حدی پسر بیاعال ۳۴ ولیکن به حیات یهوه، خدای اسرائیل، که مرا ازرسانیدن اذیت است که احدي با وی سخن نتواند گفت.» ۱۸ آنگاه ایجادیل به تو منع نمود. اگر تعجیل ننموده، به استقبال من نمی آمدی تعجیل ننموده، دویست گرده نان و دو مشگ شراب و پیچ گوسفند البته تا طلوع صبح برای نابال ذکری باقی نماید.» ۳۵ پس مهیا شده، و پیچ کیل خوش برشته و صدق قرص کشمش و دویست داود آنجه را که به جهت او آورده بود، از دستش پذیرفته، به او قرص انجیر گرفته، آنها را بر الاغها کذاشت. ۱۹ و به خادمان خود گفت: «به سلامتی به خانه ات برو و بین که سخت را شنیده، گفت: «پیش من بروید و اینک من از عقب شما می آمی.» اما به تو را مقبول داشتم.» ۳۶ پس ایجادیل نزد نابال برگشت و اینک شوهر خود نابال هیچ خبر نداد. ۲۰ و چون بر الاغ خود سوار اوضیافی مثل ضیافت ملوکانه در خانه خودمی داشت و دل نابال شده، از سایه کوه به زیر می آمد، اینک داود و کسانش به مقابل او در اندرونش شادمان بود چونکه بسیار مست بود و تا طلوع صبح رسیدند و به ایشان برخورد. ۲۱ و داود گفته بود: «به تحقیق که چیزی کم یا زیاد به او خبر نداد. ۳۷ و بامدادان چون شراب از تمامی مایملک این شخص را در بیابان عبث نگاه داشتم که از نابال بیرون رفت، زنش این چیزها را به او بیان کرد و دلش در جمیع اموالش چیزی گم نشد و او بدی را به عوض نیکوکی به من اندرونش مرده گردید و خود مثل سنگ شد. ۲۸ و واقع شد که پاداش داده است. ۲۲ خدا به دشمنان داود چنین بلکه زیاده بعد از ده روز خداوندنابال را مبتلا ساخت که بمرد. ۳۹ و چون از این عمل نماید اگر از همه متعلقات او تا طلوع صبح ذکری داود شدید که نابال مرده است، گفت: «مبارک باد خداوند که واگذارم.» ۲۳ و چون ایجادیل، داود را دید، تعجیل ننموده، از انقام عمار مرا ازدست نابال کشیده، و بندۀ خود را از بدی نگاه پاشد و کنیزت در گوش تو سخن بگوید، و سخنان کنیزخود را ۴۰ و خادمان کنیزخود را نزد ایجادیل به کمل آمد، با وی مکالمه کرده، من پاشد و کنیزت در گوش را بر این مربد بیاعال، یعنی نابال مشغول گفتند: «داود ما را نزد تو فرستاده، با ایجادیل سخن گفت تا او را به زنی خود بگیرد.» ۴۱ و نزد پایهایش افتاده، گفت: «ای آقایم این تقسیر بر داود فرستاده، با ایجادیل سخن گفت تا او را به زنی خود بگیرد.» ۴۲ و نزد پایهایش افتاده، گفت: «ای آقایم این تقسیر بر داود نزد ایجادیل به کمل آمد، با وی مکالمه کرده، بشنو. ۴۵ و آقایم دل خود را بر این مربد بیاعال، یعنی نابال مشغول گفتند: «داود ما را نزد تو فرستاده است تا تو را برای خوشی به زنی نسازد، زیرا که اسمش مثل خودش است اسمش نابال است و بگیرد.» ۴۱ و اوبرخاسته، رو به زمین خم شد و گفت: «اینک حماقت بالاست، لیکن من کنیز تو خادمانی را که آقایم فرستاده کنیز بندۀ است تا پایهای خادمان آقای خود را بشوید.» ۴۲ بود، ندیدم. ۲۶ و الان ای آقایم به حیات خداوند و به حیات ایجادیل تعجیل ننموده، برخاست و بر الاغ خود سوار شد و پیچ جان تو چونکه خداوند تو را زیرختن خون و از انقام کشیدن کنیزش همراهش روانه شدند و از عقب قاصدان داود رفته، زن به دست خود منع نموده است، پس الان دشمنان و جویندگان او شدند. ۴۳ و داده اخیتوم بزرگیله را نیز گرفت و هردوی ایشان زن ضرر آقایم مثل نابال بشوند. ۲۷ و الان این هدیهای که کنیز او شدند. ۴۴ و شاول دختر خود، میکال، زن داود را به فلسطی این برای آقای خود آورده است به غلامانی که همراه آقایم می روند، لایش که ازجلیم بود، داد.

داده شود. ۲۸ و تقسیر کنیز خود را عفو نما زیرا به درستی که پس زیفیان نزد شاول به جمعه آمد، گفتند: «آیا داود خداوند برای آقایم خانه استوار بنا خواهد نمود، چونکه آقایم در ۲۶ جنگهای خداوند می کوشد و بدی در تمام روزهایت به تو نخواهد خویشتن را در تل حیخیله که در مقابل بیان است، پنهان نکرده رسید. ۲۹ و اگرچه کسی برای تعاقب تو و به قصد جات بخیرد، است؟!» ۲ آنگاه شاول برخاسته، به بیان ریف فرود شد و سه هزار مرد از برگزیدگان اسرائیل همراهش رفته تا داود را در بیان زیف

جستجو نماید. ۳ و شاول در تل حنخیله که در مقابل بیابان به سر آدم باشند پس ایشان به حضور خداوند ملعون باشند، زیرا که امروز راه است اردو زد، و داود در بیابان ساکن بود، و چون دید که مرا از انصاق به نصیب خداوندی راند و می گویند برو و خدايان شاول در عقبش در بیابان آمده است، ۴ داود جاسوسان فرستاده، غیر را عبادت نما. ۲۰ و الان خون من از حضور خداوند به دریافت کرد که شاول به تحقیق آمده است. ۵ و داود برخاسته، زمین ریخته نشد زیرا که پادشاه اسرائیل مثل کسی که کیک را بر به جایی که شاول در آن اردو زده بود، آمد. و داود مکانی را که کوهها تعاقب می کند به جستجوی یک بیرون آمده است.» شاول وابنی، پسر نیر، سردار لشکرخواهی بودند، ملاحظه شاول گفت: «گناه وزیبد ای پسرم داود! برگرد و تو را دیگر کرد، و شاول در اندرون سنگرمی خواهد و قوم در اطراف او فرواد اذیت نخواهم کرد، چونکه امروز جان من در نظر تو عزیز آمده بودند. ۶ و داود به اخیملک حتی و ایشای این صریوه برادر اینک احتمانه رفشار نمود و بسیار گمراه شدم.» ۲۲ داود در جواب پیاو خطاب کرده، گفت: «کیست که همراه من نزد شاول به گفت: «اینک نیزه پادشاه! پس یکی از غلامان به اینجا گذشت، آن اردو باید؟» ایشای گفت: «من همراه تو می آیم.» ۷ پس داود را بگیرد. ۲۳ و خداوند هر کس را برحسب عدالت و امانتش و ایشای در شب به میان قوم آمدند و اینک شاول در اندرون پاداش دهد، چونکه امروز خداوند تو را بدست من سپرده بود. اما سنگردار شده، خواهید بود، و نیزه اش نزد سرش در زمین کوییده، و نخواستم دست خود را بر مسیح خداوند راز کنم. ۲۴ و اینک ابیر و قوم در اطراف خواهید بودند. ۸ و ایشای به داود گفت: چنانکه جان تو امروز در نظرمن عظیم آمد جان من در نظر خداوند «امروز خدا، دشمن تو را به دستت تسیلم نموده. پس الان اذن بده عظیم باشندو مرا از هر تنجی برهاند.» ۲۵ شاول به داود گفت: تا او را با نیزه یک دفعه به زمین بدوام و او را دوباره نخواهم زد.» «مبارک باش ای پسرم داود، البته کارهای عظیم خواهی کرد و ۹ و داود به ایشای گفت: «اورا هلاک مکن زیرا کیست که غالب خواهی شد.» پس داود راه خود را پیش گرفت و شاول به مسیح خداوند دست خود را دراز کرده، بی گناه باشد. ۱۰ و به جای خود مراجعت کرد.

داود گفت: «به حیات یهوه قسم که یا خداوند او را خواهد زد یا ۲۷ و داود در دل خود گفت: «الحال روزی به دست شاول اجلش رسیده، خواهد مرد یا به جنگ فرد شده، هلاک خواهد گردید. ۱۱ حاشایر من از خداوند که دست خود را بر مسیح فلسطینیان فرار کنم، و شاول از جستجوی من در تمامی حدود خداوند راز کنم اما الان نیزه ای را که نزد سرش است و سیوی اسrael مایوس شود. پس از دست او نجات خواهیم یافت.» آب را بگیر و برویم.» ۱۲ پس دادنیه و سیوی آب را از نزد شاول گرفت و روانه شدند، و کسی نبود که ببیند و بداند یا بیدار شود زیرا جمیع ایشان در خواب بودند، چونکه خواب سنگین از جت ساکن شد، او و مردمانش هرگز با اهل خانه اش، و داود با خداوند بر ایشان مستولی شده بود. ۱۳ و داود به طرف دیگر گذشت، از دور به سرکوه بایستاد و مسافت عظیمی در میان ایشان گفته شد که داود به جت فرار کرده است، پس او را دیگر جستجو بود. ۱۴ و داود قم و ابیر پسر نیر را صدا زده، گفت: «ای ابیر نکرد. ۱۵ و داود به اخیش گفت: «الان اگر من در نظر توالفات چواب نمی دهی؟» و ابیر چواب داده، گفت: «تو کیستی که پادشاه را می خوانی؟» ۱۶ داود به ابیر گفت: «آیا تو مرد نیستی و ساکن شوم، زیرا که بنده تو چرا در شهر دارالسلطنه با تو ساکن شود.» ۱۷ پس اخیش در آن روز صقلخ را به او داد، لهذا صلغ تا امروز از آن پادشاهان یهوداست. ۱۸ و عدد روزهای که داود در بلاد این کار که کردی خوب نیست، به حیات یهوه، شمامستوج فلسطینیان ساکن بود یک سال و چهار ماه بود. ۱۹ و داود مردانش برآمده، بر جشوریان و جزیریان و عمالقه هجوم آوردن زیرا که این طوایف در ایام قدیم در آن زمین از شور تا به زمین مصر ساکن می بودند. ۲۰ و داود اهل آن زمین را شکست داده، مرد توست ای پسر من داود؟» و داود گفت: «ای آقایم پادشاه آواز من است.» ۲۱ و گفت: «این از چه سبب است که آقایم بنده خود را تعاقب می کند؟ زیرا چه کردم و چه بدم در دست من است؟» ۲۲ امروز به کجا تاخت آورید.» داود گفت: «بر جنوبی یهودا و ۲۳ پس الان آقایم پادشاه سخنان بنده خود را بشنوید، اگر خداوند تو جنوب بر حملیان و به جنوب قبیان. ۲۴ و داود مرد با زنی را زنده نگذاشت که به جت باید زیرا گفت مبادا دریاره ما خبرآورده،

بگویند که داد و چنین کرده است و تمامی روزهایی که در بلاد جواب می‌دهد، لهذا تو را خواندم تا مرا اعلام نمایی که چه باید فلسطینیان بماند، عادتش چنین خواهد بود.» ۱۲ و اخیش داد را بکنم.» ۱۳ سموئیل گفت: «پس چرا از من سوال می‌نمایی تصدیق نموده، گفت: «خویشن را نزد قوم خود اسرائیل بالکل و حال آنکه خداوند از تو دور شده، دشمنت گردیده است. مکروه نموده است، پس تا به این بند من خواهد بود.» ۱۴ و خداوند به نحوی که به زبان من گفته بود، برای خود عمل نموده است، زیرا خداوند سلطنت را از دست تو دریده، آن را به

۲۸ واقع شد در آن ایام که فلسطینیان لشکرهای خود را همسایه ات داده است. ۱۵ چونکه آواز خداوند را نشنیدی و برای جنگ فراهم آوردند تا با اسرائیل مقاتله نمایند، و اخیش به شدت غضب او را برعالمیق به عمل نیاوردی، بنابراین خداوند داد گفت: «یقین بدان که تو و کسانه همراه من به اردو بیرون امروزان عمل را به تو نموده است. ۱۶ و خداوند اسرائیل را نیز با خواهید آمد.» ۱۷ داد به اخیش گفت: «به تحقیق خواهی دانست تو به دست فلسطینیان خواهد داد، و تو و پسرانت فردا نزد من که بند تو چه خواهد کرد.» اخیش به داد گفت: «از این جهت خواهید بود، و خداوند اردوی اسرائیل را نیز به دست فلسطینیان تو راهیمیش اوقات نگاهبان سرم خواهیم ساخت.» ۱۸ و سموئیل خواهد داد. ۱۹ و شاول فور به تمامی قاتمتش بر زمین افتاد، و وفات نموده بود، و جمیع اسرائیل به جهت او نوحه گری نموده، از سخنان سموئیل بسیار بترسید. چونکه تمامی روز و تمامی او را در شهرش رامه دفن کرده بودند، و شاول تمامی اصحاب شب نان نخوردید بود، هیچ قوت نداشت. ۲۰ و چون آن زن نزد اجنه و فالگیران را از زمین بیرون کرده بود. ۲۱ و فلسطینیان جمع شاول داد. ۲۲ و شاول فور به تمامی قاتمتش بر زمین افتاد، و شده، آمدند و در شوئیم اردو زدند، و شاول تمامی اسرائیل را جمع کنیزت آواز تو را شنید و جانم را به دست خود گذاشت و سخنانی کرده، در جلوی اردو زدند. ۲۳ و چون شاول لشکر فلسطینیان را که به من گفتی اطاعت نمود. ۲۴ پس حال تمنا اینکه تو نیز دید، بترسید و دلش بسیار مضطرب شد. ۲۵ و شاول از خداوند آواز کنیز خود را بشنوی تا لقمه‌ای نان به حضورت بگذارم و بخوری سوال نمود و خداوند اورا جواب نداد، نه به خواهیها و نه به او ویم و تا قوت یافته، به راه خود بروی.» ۲۶ اما او انکار نموده، گفت: نه به اینیا. ۲۷ و شاول به خادمان خود گفت: «زنی را که صاحب «نی خورم.» لیکن چون خادمانش و آن زن نیز اصرار نمودند، اجنه باشد، برای من بطلبید تا نزد او رفته، از او مسالت نمایم.» آواز ایشان را بشنید و از زمین برشاسته، بر بسترنشست. ۲۸ و آن خادمانش وی را گفتند: «اینک زنی صاحب اجنه در عین دور زن گوساله‌ای پرواری در خانه داشت. پس تعجیل نموده، آن را می‌باشد.» ۲۹ و شاول صورت خویش را تبدیل نموده، لباس دیگر ذیح کرد و آرد گرفته، خمیر ساخت و قصهای نان فطیر پخت. پوشید و دو نفر همراه خود برداشته، رفت و شبانگه نزد آن زن ۳۰ و آنها را نزد شاول و خادمانش گذاشت که خوردند. پس آمده، گفت: «تمنا اینکه به واسطه جن برای من فالگیری نمایی و برشاسته، در آن شب روانه شدند.

کسی راکه به تو بگویم از برایم برآوری.» ۳۱ آن زن وی را گفت: «اینک آنچه شاول کرده است می‌دانی که چگونه اصحاب اجنه و ۳۲ فلسطینیان همه لشکرهای خود را در اتفاق جمع کردن، و فالگیران را از زمین منقطع نموده است، پس تو چرا برای جانم دام اسرائیلیان نزد چشم‌های که در پر عیل است، فرود آمدند. ۳۳ و سرداران می‌گذاری تا مرا به قتل رسانی؟» ۳۴ و شاول برای وی به یهوه فلسطینیان صدها و هزارها می‌گذشتند، و داده و مردانش با اخیش قسم خورده، گفت: «به حیات یهوه قسم که از این امر به تو در دنباله ایشان می‌گذشتند. ۳۵ و سرداران فلسطینیان هیچ بدی نخواهد رسید.» ۳۶ آن زن گفت: «از برایت که را «این عربانیان کیستند؟» و اخیش به جواب سرداران فلسطینیان برآوروم؟» او گفت: «سموئیل را برای من برآور.» ۳۷ و چون آن گفت: «مگر این داده، پنهان شاول، پادشاه اسرائیل نیست که زن سموئیل را دید به آواز بلند صدا زد و زن، شاول را خطاب نزد من این روزهایی این سالها بوده است و از روزی که نزد من کرده، گفت: «برای چه مرا فریب دادی زیرا تو شاول هستی.» آمد تامور در او عبیی نیافم.» ۳۸ اما سرداران فلسطینیان بر وی پادشاه وی را گفت: «مترس! چه دیدی؟» آن زن در جواب غضبناک شدند، و سرداران فلسطینیان او را گفتند: «این مردا باز شاول گفت: «خدای را می‌بینم که از زمین بر می‌آید.» ۳۹ او گردن تا به جایی که برایش تعیین کرده‌ای برگردد، و با ما به جنگ وی را گفت: «صورت او چگونه است؟» زن گفت: «مردی نیاید، میادا در جنگ دشمن ما بشود، زیرا این کس با چه چیز پر بر می‌آید و به رایی ملبس است.» پس شاول دانست که با آقای خود صلح کند آیا نه با سرهای این مردمان؟ ۴۰ آیا این سموئیل است و رویه زمین خم شده، تعظیم کرد. ۴۱ و سموئیل به داد نیست که درباره او با یکدیگر رقص کرده، می‌سراپیدند و شاول گفت: «چرا مرا برآورده، مضطرب ساختی؟» شاول گفت: می‌گفتند: «شاول هزارهای خود و داده هزارهای خویش را کشته «درشدت تنگی هستم چونکه فلسطینیان با من جنگ می‌نمایند و است.» ۴۲ آنگاه اخیش داد را خوانده، او را گفت: «به حیات خدا از من دور شده، مرا نه به واسطه انبیا و نه به خوابها دیگر یهوه قسم که تو مرد راست هستی و خروج و دخول تو با من در

اردو به نظر من پسند آمد، زیرا از روز آمدنت نزد من تا امروز از تو مرا ترک کرده است زیرا سه روز است که بیمار شده‌ام. ۱۴ ما به بدی ندیده‌ام لیکن در نظر سرداران پسند نیستی. ۷ پس الان جنوب و برمکل یهودا و بر جنوب کالیپ تاخت آوردیم. برگشته، به سلامتی برو مبادا مرتکب عملی شوی که در نظر صقلع را به آتش سوزانیدیم. ۱۵ دادو وی را گفت: «آیا مرا به آن سرداران فلسطینیان ناپسند آید؟» ۸ و دادو به اخیش گفت: «چه گروه خواهی رسانید؟» او گفت: «برای من به خدا قسم بخور کرده‌ام و از روزی که به حضور تو بوده‌ام تا امروز در بنده ات چه که نه مرا بکشی و نه مرا به دست آقایم تسلیم کنی، پس تو را یافه‌های تا آنکه به جنگ نیایم و با دشمنان آقایم پادشاه جنگ نزدان گروه خواهم رسانید.» ۱۶ و چون او را به آجتا رسانید اینک ننمایم؟» ۹ اخیش در جواب داد گفت: «می‌دانم که تودر نظر بر روی تمامی زمین منتشر شده، می‌خوردند و می‌نوشیدند و بزم من مثل فرشته خدا نیکو هستی لیکن سرداران فلسطینیان گفتند می‌کردند، به سبب تمامی غنیمت عظیمی که از زمین فلسطینیان و که با ما به جنگ نیاید. ۱۰ پس الحال بامدادان با بندگان آقایت از زمین یهودا آورده بودند. ۱۷ و دادو ایشان را از وقت شام تا عصر که همراه تو آمده‌اند، برخیز و چون بامدادان برخاسته باشد و روز دیگر می‌زد که از ایشان احتمی راهی نیافت جر چهارصد مرد روشانی برای شما بشود، روانه شوید.» ۱۸ پس دادو با کسان جوان که بر شتران سوار شده، گریختند. ۱۹ و دادو هرچه عمالقه خود صحیح زود برخاستند تا روانه شده، به زمین فلسطینیان برگردند گرفته بودند، بازگرفت و دادو دو زن خود را بازگرفت. ۲۰ و چیزی از ایشان مفقود نشد از خرد و بیزگ و از پسران و دختران و غنیمت و فلسطینیان به بزرگی برآمدند.

۳۰ واقع شد چون دادو و کسانش در روز سوم به صقلع آورد. ۲۰ و دادو همه گوسفندان و گواوان خود را گرفت و آنها را پیش رسیدند که عمالقه برجنوب و بر صقلع هجوم آورده بودند، و صقلع موشی دیگراندند و گفتند این است غنیمت دادو. ۲۱ و دادو نزد رازده آن را به آتش سوزانیده بودند. ۲ و زنان و همه کسانی را آن دویست نفر که از شدت خستگی نتوانسته بودند در عقب دادو که در آن بودند از خرد و بیزگ اسیرکرده، هیچ کس را نکشته، بروند و ایشان را نزد وادی بسور واگذاشته بودند آمد، و ایشان به بالکه همه را به اسیری برد، به راه خود رفته بودند. ۳ و چون استقبال دادو و به استقبال قومی که همراهش بودند بیرون آمدند، و دادو و کسانش به شهر رسیدند، اینک به آتش سوخته، وزنان و چون دادو نزد قوم رسید از سلامتی ایشان پرسید. ۲۲ اما جمیع پسران و دختران ایشان اسیر شده بودند. ۴ پس دادو و قومی که کسان شیری و مردان بیاعیال از اشخاصی که با دادرفتنه بودند متکلم همراهش بودند آوار خودرا بلند کرده، گریستند تا طاقت گریه کردن شده، گفتند: «چونکه همراه مایامدند، از غنیمتی که باز آورده‌ام دیگرنداشتند. ۵ و دو زن دادو اخینوعم بزیریله وابجایل، زن نابال چیزی به ایشان نخواهیم داد مگر به هر کس زن و فرزندان او را. کرمی، اسیر شده بودند. ۶ و دادو بسیار مضطرب شد زیرا که قوم پس آنها را برداشتند، بروند. ۲۳ لیکن دادو گفت: «ای براذرانم می‌گفتند که او را سنگسار کنند، چون جان تمامی قوم هر یک چین مکنید چونکه خداوندانیها را به ما داده است و ما را حفظ برای پسران و دختران خوبیش بسیار تلح شده بود، اما داد خوبیش نموده، آن فوج را که بر ما تاخت آورده بودند به دست ماتسلیم را از پوهه، خدای خود، تقویت نمود. ۷ و دادو به ایتار کاهن، نموده است. ۲۴ و کیست که در این امر به شما گوش دهد زیرا پسر اخیملک گفت: «ایفود را نزد من بیاور.» و ایتار ایفود را نزد قسمت آنانی که نزد اسباب می‌مانند مثل قسمت آنانی که به دادا آورد. ۸ و دادو از خداوند سوال نموده، گفت: «اگر این جنگ می‌روند، خواهد بود و هر دو قسمت مساوی خواهد بود.» فوج را تعاقب نمایم، آیا به آنها خواهم رسید؟» او وی را گفت: ۲۵ و از آن روز به بعد چنین شد که این را قاعده و قانون در اسرائیل «تعاقب نما زیرا که به تحقیق خواهی رسید و رها خواهی کرد.» تا امروز قرار داد. ۲۶ و چون دادو به صقلع رسید، بعضی از غنیمت ۹ پس دادو و ششصد نفر که همراهش بودند روانه شده، به وادی را برای مسایع یهودا و دوستان خودفرستاده، گفت: «اینک هدیه‌ای بسور آمدند و واماندگان در آجتا توفق نمودند. ۱۰ و دادو با از غنیمت دشمنان خداوند برای شمامست.» ۲۷ برای اهل بیت چهارصد نفر تعاقب نمود و دویست نفر توفق نمودند زیرا به حدی تل و اهل راموت چنوبی و اهل پیتر؛ ۲۸ و برای اهل عروبر و اهل خسته شده بودند که از وادی بسور نتوانستند گذشت. ۱۱ پس سفموت و اهل اشمعون؛ ۲۹ و برای اهل راکال و اهل شهرهای شخصی مصری در صحرا یافته، او راند داد آوردن و به او نان پرچمیلیان و اهل شهرهای قبیان؛ ۳۰ و برای اهل حرما و اهل دادند که خود و او را آب نوشانیدند. ۲۶ و پادهای از قص انجر و کورعاشان و اهل عناق؛ ۳۱ و برای اهل حبرون و جمیع مکانهای دورقش کشمش به او دادند و چون خورد روحش به وی بازگشت که دادو و کسانش درآنها آمد و رفت می‌کردند. زیرا که سه روز و سه شب نه نان خورده، و نه آب نوشیده بود.

۳۱ و دادو او را گفت: «از آن که هستی و از کجا می‌باشی؟» و فلسطینیان با اسرائیل جنگ کردند و مردان اسرائیل او گفت: «من جوان مصری و بنه شخص عمالقی هستم، و آقایم از حضور فلسطینیان فرار کردند، و در کوه جلیع کشته شده،

افتادند. ۲ و فلسطینیان، شاول و پسرانش را به سختی تعاقب نمودند، و فلسطینیان یوناتان و اینداد و ملکیشور پسران شاول را کشتند. ۳ و جنگ برشاول سخت شد، و تیراندازان دور او را گرفتند و به سبب تیراندازان به غایت دلتگ گردید. ۴ و شاول به سلاحدار خود گفت: «شمیشور خود را کشیده، آن را به من فرو برمی‌دان این نامختونان آمد، مرا مجروح سازند و مرا افلاطون نمایند.» اما سلاحدارش نخواست زیرا که بسیار در ترس بود. پس شاول شمشیر خود را گرفته، برآن افتاد. ۵ و هنگامی که سلاحدارش شاول را دید که مرده است، او نیز بر شمشیر خود افتاده، با اویمرد. ۶ پس شاول و سه پسرش و سلاحدارش و جمیع کسانش نیز در آن روز با هم مرتدند. ۷ و چون مردان اسرائیل که به آن طرف دره و به آن طرف اردن بودند، دیدند که مردان اسرائیل فرارکرده‌اند و شاول و پسرانش مرده‌اند، شهرهای خود را ترک کرده، گریختند و فلسطینیان آمد، در آنها ساکن شدند. ۸ و در فردای آن روز، چون فلسطینیان برای برهمه کردن کشتگان آمدند، شاول و سه پسرش را یافته‌اند که در کوه جلیع افتاده بودند. ۹ پس اورا بپیدند و اسلحه‌اش را بیرون کرده، به زمین فلسطینیان، به هر طرف فرستادند تا به بتخانه‌های خود و به قوم مدد پرسانند. ۱۰ و اسلحه او را درخانه عشتاروت نهادند و جسدش را بر حصارپیشان آویختند. ۱۱ و چون ساکنان یاپیش جلاعاد، آنجه را که فلسطینیان به شاول کرده بودند شنیدند، ۱۲ جمیع مردان شجاع برخاسته، و تمامی شب سفر کرده، جسد شاول و اجساد پسرانش را از حصار پیشان گرفتند، و به یاپیش برگشته، آنها را در آنجا سوزانیدند. ۱۳ واستخوانهای ایشان را گرفته، آنها را زیر درخت بلوطی که در یاپیش است، دفن کردند و هفت روزه روزگردانی کردند.

دوم سموئیل

دور انداخته شد. سپر شاول که گویا به روغن مسح نشده بود.

۲۲ از خون کشتگان و از پنهان جاران، کمان یونانات برینگردید.

۱ و بعد از وفات شاول و مراجعت داود از مقالته عمالقه واقع شمشیر شاول تهی برنگشت. ۲۳ شاول و یونانات در حیات خویش شد که داود دو روز در صقلاغ توقف نمود. ۲ و در روز سوم ناگاه محبوب نازین بودند. و در موت خود از یکدیگر جدا شدند. از شخصی از نزد شاول با لباس دریاده و خاک بر سرش ریخته از عقبایها تپیرت و از شیران توانای بودند. ای دختران اسرائیل برای لشکر آمد، و چون نزد داود رسید، به زمین افتاده، تعظیم نمود. شاول گریه کنید که شما را به قمر و نفایس ملبس می ساخت ۳ و داود وی را گفت: «از کجا آمدی؟» او در جواب وی گفت: وزیرهای طلا بر لباس شما می گذاشت. ۲۵ شجاعان در معرض «از لشکر اسرائیل فرار کردند». ۴ داود وی را گفت: «مارخیر بده جنگ چگونه افتادند. ای یونانات بر مکان های بلند خود کشته که کار چگونه شده است.» او گفت: «قوم از جنگ فرار کردند شدی. ۲۶ ای برادر من یونانات برای تو دلتک شده ام. برای من و بسیاری از قوم نیز افتادند و مردند، و هم شاول و پسرش، یونانات، بسیار نازین بودی. محبت تو با من عجیب تر از محبت زنان بود. مردند.» ۵ پس داود به جوانی که او را مخبر ساخته بود، گفت: ۲۷ جاران چگونه افتادند. و چگونه اسلحه جنگ تلف شد.»

«چگونه دانستی که شاول و پسرش یونانات مرده اند.» ۶ و جوانی ۲ و بعد از آن واقع شد که داود از خداوند سوال نموده، که او را مخبر ساخته بود، گفت: «اتفاق مرد را که جلیع گذر گفت: «ایا به یکی از شهراهای یهودا برآیم؟» خداوند وی را گفت: افتاد و اینک شاول بر نیزه خود تکیه می نمود، و اینک ارايه ها «برآی.» داود گفت: «کجا برآیم؟» گفت: «به حرون.» ۲ پس سواران او را به سختی تعاقب می کردند. ۷ و به عقب نگریسته، داود به آنجا برآمد و دو زنش نیز اخیونum پیرعلیه و ایچایل زن مرا دید و مرا خواند و جواب دادم، لبیک. او مرا گفت: تو کیستی؟ وی را گفتم: عمالقی هستم. ۹ او به من گفت: تمنا یکی برد، و در شهرهای حیرون ساکن شدند. ۴ و مردان یهودا آمدند، داود را در آنجا مسح کردند، تا برخاندان یهودا پادشاه شود. چونکه تمام جامن تا بحال در من است. ۱۰ پس بر او ایستاده، و به داود خبر داده، گفتند که «اهل یاپیش جعلاد بودند که او را کشتم زیرا دانستم که بعد از افتادنش زنده نخواهد ماند و شاول را دفن کردند.» ۵ پس داود قاصدان نزد اهل یاپیش جعلاد تاجی که بر سرش و بازو بیندی که بر بارویش بود، گرفته، آنها را فرستاده، به ایشان گفت: «شما از جانب خداوند مبارک باشید اینجا نزد آقایم آوردم.» ۱۱ آنگاه داود جامه خود را گرفته، آن را دریدو تمامی کسانی که همراهش بودند، چینی کردند. ۱۲ و برای شاول و پسرش، یونانات، و برای قوم خداوند و خاندان اسرائیل ماتم گرفتند و گریه کردند، و تا شام روزه داشتند، زیرا که به دم شمشیر افتاده بودند. ۱۳ و داود به جوانی که او را مخبر ساخت، گفت: شما شاول مرده است و خاندان یهودا نزیر مرا بر خود به پادشاهی مسح نمودند.» ۸ اما ابیر بن نیر سردار لشکر شاول، ایشیوشت ۱۴ داود وی را گفت: «چگونه نرسیدی که دست خود را بلند کرده، مسیح خداوند را هلاک ساختی؟» ۱۵ آنگاه داود یکی از خادمان خود را طلبیده، گفت: «نیدیک آمده، او را پاکش.» پس او را زد که مرد. ۱۶ و داود او را گفت: «خوبت بر سر خودت باشد زیرا که دهات بر تو شهادت داده، گفت که من مسیح خداوند را کشتم.» ۱۷ و داود این مرثیه را درباره شاول و پسرش یونانات انشا کرد. ۱۸ و امر فرمود که نشید قوس را به پنی یهودا تعلیم دهن. اینک در سفر یاشر مکتوب است: ۱۹ «زیایی آمدند. ۱۲ و یوآب بن صریوه و بندگان داود یهودن آمده، نزد برکه توای اسرائیل در مکانهای بلندت کشته شد. جباران چگونه ۲۰ در جت اطلاع ندهد و در کوچه های اشقلون خبر طرف برکه نشستند. ۱۴ و ابیر به یوآب گفت: «الآن جوانان مرسانید، مبادا دختران فلسطینیان شادی کنند. و مبادا دختران برخیزند و در حضور مابازی کنند.» یوآب گفت: «برخیزید.» نامختونان وجد نمایند. ۲۱ ای کوههای جلیع، شبنم و باران بر ۱۵ پس برخاسته، به شماره عبور کردند، دوازده نفر برای بیانیں و شما نیارد. و نه از کشتارهایت هدایا بشود، زیرا در آنجاسپر جباران برای ایشیوشت بن شاول و دوازده نفر از بندگان داود. ۱۶ و هر

یک از ایشان سر حریف خود را گرفته، شمشیر خود را در پهلویش حجیت، وینچم شفطیا پسر ایطمال، ۵ و ششم، پترعام ازجله، زد، پس با هم افتادند. پس آن مکان را که در جبعون است، زن داده. اینان برای داده در حبون زاییده شدند. ۶ و هنگامی که حلقت هصوریم نامیدند. ۱۷ و آن روز جنگ بسیار سخت بود و جنگ در میان خاندان شاول و خاندان داود می‌بود، ابیر، خاندان ابیر و مردان اسرائیل ازحضور بندگان داود منهدم شدند. ۱۸ و سه شاول راقویت می‌نمود. ۷ و شاول را کیزی مسمی به رصفه دختر پسر صرویه، یوآب و ایشای وعسائیل، در آنجا بودند، و عسائیل ایه بود، و ایشیوشت به ابیر گفت: «چرا به کنیز پدرم درآمدی؟» مثل غزال بُری سبک پا بود. ۱۹ و عسائیل، ابیر را تعاقب کرد و در ۸ و خشم ابیر به سبب سخن ایشیوشت بسیار افروخته شده، رفتن به طرف راست یا چپ از تعاقب ابیر احراف نوزید. ۲۰ و گفت: «آیا من سر سگ برای یهودا هستم و حال آنکه امروز به ابیر به عقب نگریسته، گفت: «آیا تو عسائیل هستی؟» گفت: خاندان پدرت، شاول، و برادرانش واصحایش احسان نموده‌ام و تو من هستم.» ۲۱ ابیر وی را گفت: «به طرف راست یا به طرف را بدست داود تسلیم نکردام که به سبب این زن امروز گناه بر من چپ خود برگرد و یکی از جوانان را گرفته، اسلحه او را بردار.» اما استاد می‌دهی؟ ۹ خدا مثل این و زیاده از این به ابیر بکند اگر عسائیل نخواست که از عقب او انحراف ورزد. ۲۲ پس ابیر بار من به طوری که خداوند برای دادو قسم خورده است، برایش چنین دیگر به عسائیل گفت: «از عقب من برگرد چرا تو را به زمین عمل ننمایم. ۱۰ تا سلطنت را از خاندان شاول نقل نموده، کرسی بنم، پس چگونه روی خود را نزد برادرت یوآب پرافرزم». ۲۳ و داود را بر اسرائیل و یهودا از دان تا پرشیع پایدار گردان.» ۱۱ و او چون نخواست که برگردد ابیر او را به موخر نیزه خود به شکمش زد دیگر نتوانست در جواب ابیر سخنی گوید زیرا که از او می‌ترسید. که سرنیزه از عقبیش بیرون آمد و در آنجا افتاده، درجایش مرد. و ۱۲ پس ابیر در آن حین قاصدان نزد دادو فرستاده، گفت: «این هر کس که به مکان افتادن و مردن عسائیل رسید، ایستاد. ۲۴ اما زمین مال کیست؟ و گفت تو بامن عهد بیند و اینک دست یوآب و ایشای، ابیر را تعاقب کردند و چون ایشان به تل امه که به من با تو خواهد بود تاتمامی اسرائیل را به سوی تو برگردانم.» مقابل جیح در راه بیابان جبعون است رسیدند، آفتاب فرو رفت. ۱۳ او گفت: «خوب، من با تو عهد خواهم بست ولیکن یک ۲۵ و پنی بینایمن بر عقب ابیر جمع شده، یک گروه شدند و بر سر چیز از تو می‌طلبم و آن این است که روی مرانخواهی دید، جز یک تل ایستادند. ۲۶ و ابیر یوآب را صدا زده، گفت که «آیا اینکه اول چون برای دیدن روی من بیانی میکال، دختر شاول را شمشیر تا به ابد هلاک سازد؟ آیا نمی‌دانی که آخر به تلحی بیاوری.» ۱۴ پس داود رسولان نزد ایشیوشت بن شاول فرستاده، خواهد جامدید؟ پس تا به کی قوم را از نمی کنی که از تعاقب گفت: «زن من، میکال را که برای خود به صد قله فلسطینیان برادران خویش برگردند.» ۲۷ یوآب در جواب گفت: «به خدای نامرد ساختم، نزد من بفترست.» ۱۵ پس ایشیوشت فرستاده، او را حی قسم اگر سخن نگفته بودی هر آیه قوم در صحیح از تعاقب از نزد شورش فلسطیلین لایش گرفت. ۱۶ و شورهش همارهش برادران خودبومی گشتند.» ۲۸ پس یوآب کرنا نواخته، تمامی قوم رفت و در عقبیش تا حرمون گریه می‌کرد. پس ابیر وی را گفت: ایستادند و اسرائیل را باز تعاقب ننمودند و دیگر جنگ نکردند. «برگشته، برو.» و ابیر با مشایخ اسرائیل تکلم ۲۹ و ابیر و کسانش، تمامی آن شب را از راه عربه رفته، از اردن نموده، گفت: «قبل ازین داود را می‌طلبید تا بر شمایپادشاهی عبور کردند و از تمامی پیرون گذشته، به محایم رسیدند. ۳۰ و کنند. ۱۸ پس الان این را به انجمام برسانیدزیرا خداوند درباره داود یوآب از عقب ابیر برگشته، تمامی قوم را جمع کرد. و از بندگان گفته است که به وسیله بند خود، داود، قوم خویش، اسرائیل داود سوای عسائیل نزد نفر مفقود بودند. ۳۱ اما بندگان داود، را از دست فلسطینیان و از دست جمیع دشمنان ایشان نجات بینایمن و مردان ابیر را زدند که از ایشان سیصد و شصت نفر خواهم داد.» ۱۹ و ابیر به گوش بینایمن نیز سخن گفت. و ابیر مردن. ۳۲ و عسائیل را برداشته، او را در قبر پدرش که در بیت هم به حبون رفت تا آنچه راکه در نظر اسرائیل و در نظر تمامی لحم است، دفن کردند و یوآب و کسانش، تمامی شب کوچ خاندان بینایمن پسند آمده بود، به گوش داود بگوید. ۲۰ پس ابیر بیست نفر با خود برداشته، نزد داود به حبون آمد و داود به جهت کرده، هنگام طلوع فجر به حبون رسیدند.

۳ ابیر ورقایش ضیافتی بریا کرد. ۲۱ و ابیر به دارد گفت: «من و جنگ در میان خاندان شاول و خاندان داود به طول برخاسته، خواهم رفت و تمامی اسرائیل را زند آقای خود، پادشاه، انجامید و داود روز به روزقوت می‌گرفت و خاندان شاول روز جمع خواهم آورد تا با توهید بینند و به هر آنچه دلت می‌خواهد به روز ضعیف می‌شدند. ۲ و برای داود در حبون پسران زاییده سلطنت نمایی. پس داود ابیر را مرخص نموده، او به سلامتی شدند، و نخست زاده‌اش، عمون، از اخینویم پریزعلیه بود. ۳ و برفت. ۲۲ و ناگاه بندگان داود و یوآب از غارتی بازآمده، غیمت دومش، کیلاپ، از ایچابل، زن نایاب کرمی، و سوم، اباشالم، بسیار با خود آورند. و ابیر با داود در حبون نبود زیرا وی را پسر معکه، دختر تلمای پادشاه جشور. ۴ و چهارم ادونیا، پسر

رخصت داده، و او به سلامتی رفته بود. ۲۳ و چون بوآب و تمامی بیرونیت با بیانیم محسوب بود. ۳ و بیرونیان به جاییم فرار کرده، لشکری که همراهش بودند، برگشتند، بوآب را خیر داده، گفتند که در آنجا تا امروز غیرت پذیرفتند. ۴ و یونانیان پسر شاول را پس از
 «ابنیر بن نیر نزد پادشاه آمد و او را رخصت داده و به سلامتی لنگ بود که هنگام رسیدن خبر شاول و یونانیان از بیر عیل، پنج ساله رفت». ۲۴ پس بوآب نزد پادشاه آمده، گفت: «چه کردی! اینک بود، و دایهاش او را برداشت، فرار کرد. و چون به فرار کردن تعجل
 اینیر نزد تو آمد. چرا او را رخصت دادی و رفت؟ ۲۵ اینیر بن نیر می نمود، او افاده و لنگ شد و اسمش مفبیوشت بود. ۵ و ریکاب را می دانی که او آمد تا تو را فریب دهد و خروج و دخول تو را و بعنه، پسران رونم بپیروتی روانه شده، در وقت گرامی روز به
 بداند و هر کاری را که می کنی دریافت کند». ۲۶ و بوآب از خانه ایشبوشت داخل شدند و او به خواب ظهر بود. ۶ پس به
 حضور داده بیرون رفته، قاصدان در عقب اینیر فرستاد که او را از بهانه ای که گدم بگیرند در میان خانه داخل شده، به شکم او چشممه سیره بازآوردند اما دارد ندانست. ۷ و چون اینیره حرون زند و ریکاب و برادرش بعنه فرارکردند. ۷ و چون به خانه داخل
 برگشت، بوآب او را در میان دروازه به کنار کشید تا با او به خفیه شدند و او بیستش در خوابگاه خود می خوابید، او را زند و کشند سخن گوید و به سبب خون برادرش عسائیل به شکم او زد که مرد. و سرش را از تن جدا کردن و سرش را گرفته، از راه عربه تمامی ۲۸
 و بعد از آن چون داده این را شنید، گفت: «من سلطنت من شب کوچ کردن. و سرایشبوشت را نزد داده به حiron آورده، به
 به حضور خداوند از خون اینیر بن نیرتا به ابد بیری هستیم. ۲۹ پس پادشاه گفتند: «اینک سر دشمنت، ایشبوشت، پسرشان، که
 بر سر بوآب و تمامی خاندان پدرش قرار گیرد و کسی که جریان قصد جان تو می داشت. و خداوند امروز انتقام آفای ما پادشاه را از
 و پرس داشته باشد و بر عصا تکیه کند و به شمشیربیفتند و محتاج شاول و ذریه اش کشیده است». ۹ و داده ریکاب و برادرش بعنه،
 نان باشد، از خاندان بوآب منقطع نشود». ۳۰ و بوآب و برادرش پسران رونم بپیروتی را جواب داده، به ایشان گفت: «قسم به
 ایشانی، اینیر را کشتدند، به سبب این که برادر ایشان، عسائیل را حیات خداوند که جان مرا از هر تنگی فدیه داده است. ۱۰ و قتی
 در جنگ کشته بود. ۳۱ و داده به بوآب و تمامی قومی که کسی مرا خیر داده، گفت که اینک شاول مرده است و گمان
 که همراهش بودند، گفت: «جامه خود را بدرید ویلاس بیوشید و می برد که بشارت می آورد، او را گرفته، در صقلعه کشتم و این
 برای اینیر نوحه کنید». و داده پادشاه در عقب جنازه رفت. ۳۲ و اجرت بشارت بود که به او دادم. ۱۱ پس چند مرتبه زیاده چون
 اینیر را در حiron دفن کردند و پادشاه آوار خود را بلند کرد، نزد قبر مردان شیری، شخص صالح رادر خانه اش بر بیستش بکشید، آیا
 اینیر گریست و تمامی قوم گریه کردند. ۳۳ و پادشاه برای اینیر خون او را ازدست شما مطالبه نکنم؟ و شما را از زمین هلاک
 مرثیه خوانده، گفت: «آیا باید اینیر بمیرد به طوری که شخص نسازم؟» ۱۲ پس داده خادمان خود را امر فرمود که ایشان را کشتدند
 احمق می میرد. ۳۴ دستهای تو بسته نشد و پایی ایشان را قطع نموده، بر برکه حiron آویختند. اما
 گذاشته نشد. مثل کسی که پیش شریان افتاده باشد افتادی. » پس سرایشبوشت را گرفته در قبر اینیر در حiron دفن کردند.

تمامی قوم بار دیگر برای او گریه کردند. ۳۵ و تمامی قوم چون ۵ و جمیع اسپاط اسرائیل نزد داده به حiron آمدند و متکلم
 هنوز روز بود آمدند تا داده را نان بخورانداما داده قسم خوده، گفت: «خدا به من مثل این بلکه زیاده از این بکند اگر نان یا
 شده، گفتند: «اینک ماستخوان و گوشت تو هستیم. ۲ و قبل از چیز دیگر پیش از غروب آفتاب بچشم. ۳۶ و تمامی قوم ملتنت این نیزچون شاول بر ما سلطنت می نمود تو بودی که اسرائیل را
 شدند و به نظر ایشان پسند آمد. چنانکه هرچه پادشاه می کرد، در بیرون می بردی و اندرون می آوردی، و خداوند تو را گفت که تو قوم
 نظر تمامی قوم پسند می آمد. ۳۷ و جمیع قوم و تمامی اسرائیل در من، اسرائیل را رعایت خواهی کرد و بر اسرائیل پیشوا خواهی بود.»
 آن روزدانستند که کشتن اینیر بن نیر از پادشاه نبود. ۳۸ و پادشاه به ۳ و جمیع مشایخ اسرائیل نزد پادشاه به حiron آمدند، و داده
 خادمان خود گفت: «آیا نمی دانید که سروری و مزد بزرگی امروز پادشاه در حiron به حضور خداوند با ایشان عهد بست و داده را بر
 در اسرائیل افتاد؟ ۳۹ و من امروز با آنکه به پادشاهی مسح شدهام اسرائیل به پادشاهی مسح نمودند. ۴ و داده هنگامی که پادشاه
 ضعیف هستم و این مردان، یعنی پسران صریوه ازمن توانانترند. شد می ساله بود، و چهل سال سلطنت نمود. ۵ هفت سال و
 شش ماه در حiron بر پیهود سلطنت نمود، و سی و سه سال در خداوند عامل شرارت را بر حسب شرارتش جزا دهد. »

۴ و چون پسر شاول شنید که اینیر در حiron مرده است مردانش به اورشلیم به مقابله بیوسیان که ساکنان زمین بودند، رفت،
 دستهایش ضعیف شد، و تمامی اسرائیل پریشان گردیدند. ۲ و پسر و ایشان به داده متکلم شده، گفتند: «به اینجا داخل نخواهی شد
 شاول دو مرد داشت که سردار فوج بودند؛ اسم یکی بعنه و اسم جز اینکه کوران و لنگان را بیرون کنی.» زیرا گمان بردند که داده
 دیگری ریکاب بود، پسران رونم بپیروتی از بنی بیانیم، زیرا که به اینجا داخل نخواهد شد. ۷ و داده قلعه صهیون را گرفت که

همان شهر داود است. ۸ و در آن روز داود گفت: «هر که بیوسیان ۵ داود و تمامی خاندان اسرائیل با انواع آلات چوب سرو و بربط را زند و به قنات رسیده، لنگان و کوران را که مبغوض جان داود و ریاب و دف و دهل و سنجهایه حضور خداوند بازی می کردند. هستند (پرند).» پناهین می گویند کور و لنگ، به خانه داخل ۶ و چون به خرمگاه ناکون رسیدند عزه دست خود را به تابوت نخواهند شد. ۹ و داود در قلعه ساکن شد و آن را شهر داونامید، خداوند دراز کرده، آن را گرفت زیرا گاویان می لغزیدند. ۷ پس و داود به اطراف ملو و اندرونیش عمارت ساخت. ۱۰ و دارد ترقی غضب خداوند بر عزه افروخته شده، خدا او را در آنجا به سبب کرده، بزرگ می شد و بیوه، خدای صباپیوت، با وی می بود. ۱۱ و تقصیرش زد، و در آنجا نزد تابوت خدا مرد. ۸ و داود غمگین شد حرام، پادشاه صور، قاصدان و درخت سرو آزاد و نجاران و سنگ زیرا خداوند بر عزه رخنه کرده بود، و آن مکان را تا به امروز فارص تراشان نزد داودفرستاده، برای داود خانه ای بنا نمودند. ۱۲ پس عزه نام نهاد. ۹ و در آن روز، داود از خداوند ترسیده، گفت که دارد فهمید که خداوند او را بر اسرائیل به پادشاهی استوار نموده، تابوت خداوند نزد من چگونه بیاید. ۱۰ و داودنخواست که تابوت و سلطنت او را به خاطر قوم خویش اسرائیل برافراشته است. ۱۳ و خداوند را نزد خود به شهدراود بیاورد. پس داود آن را به خانه عویبد بعد از آمدن داود از حبرون کنیزان و زنان دیگر از اورشلیم گرفت، ادوم جنی برگردانید. ۱۱ و تابوت خداوند در خانه عویبد ادوم حتی و باز برای داود پسран و دختران زایده شدند. ۱۴ و نامهای آنانی سه ماه ماند و خداوند عویبد ادوم و تمامی خاندانش را برکت داد. که برای او در اورشلیم زایده شدند، این است: شمعو و شوبایا و ۱۲ و داود پادشاه را خبر داده، گفتند که: خداوند خانه عویبد ادوم ناتان و سلیمان، ۱۵ و بیجار و ایشوع و نافع و پایفع، ۱۶ و جمیع مایملک او را به سبب تابوت خدا برکت داده است. پس ایشمع و الیاع و ایفاطل. ۱۷ و چون فلسطینیان شنیدند که داود داود رفت و تابوت خدا را از خانه عویبد ادوم به شهر داود به را به پادشاهی اسرائیل مسح نمودند، جمیع فلسطینیان برآمدند شادمانی آورد. ۱۳ و چون بردارندگان تابوت خداوند شش قدم رفته تا داود را بطلبند، و چون داودان را شنید به قلعه فرود آمد. بودند، گاویان و پرواپهای ذبح نمود. ۱۴ و داود با تمامی قوت خود ۱۸ و فلسطینیان آمده، در وادی رفایان منتشر شدند. ۱۹ و داود به حضور خداوند رقص می کرد، و داود به ایفود کتابان ملیس بود. از خداوند سوال نموده، گفت: «آیا به مقابله فلسطینیان برآیم و ۱۵ پس داود و تمامی خاندان اسرائیل، تابوت خداوند داخل شهر ایشان را بدست من تسلیم خواهی نمود؟» خداوند به داود گفت: شادمانی و آواز کرنا آوردن. ۱۶ و چون تابوت خداوند داخل شهر «برو زیارکه فلسطینیان را البته به دست تو خواهم داد.» ۲۰ و داود داد می شد، میکال دختر شاول از پیجه نگریسته، داود پادشاه را به بعل فrac{اصیم}{آمد} و داود ایشان را در آنجاشکست داده، گفت: دید که به حضور خداوند جست و خیز و رقص می کند، پس او «خداوند دشمنانم را از حضور من رخنه کرد مثل رخنه آبها.» پناهین رادر دل خود حقیر شمرد. ۱۷ و تابوت خداوند را درآورده، آن را آن مکان را بعل فrac{اصیم}{نام} نهادند. ۲۱ و بهای خودرا در آنجا در میان خیمه‌ای که داود براپیش برپاداشته بود، گذاشتند، ترک کردند و داود و کسانش آنها را پاداشتند. ۲۲ و فلسطینیان بار و داود به حضور خداوند قبایی های سوختنی و ذایق سلامتی دیگر برآمده، در وادی رفایان منتشر شدند. ۲۳ و چون داود از گذرانید. ۱۸ و چون داود از گذرانیدن قبایی های سوختنی و خداوندسوال نمود، گفت: «برمیا، بلکه از عقب ایشان دورزده، ذایق سلامتی فارغ شد، قوم را به اسم بیوه صبابوت برکت داد. پیش درختان توت بر ایشان حمله آور. ۲۴ و چون آواز حمله صدای ۱۹ و به تمامی قوم، یعنی به جمیع گروه اسرائیل، مردان و زنان به قدمها در سر درختان توت بشنوی، آنگاه تعجیل کن زیرا که در آن هر یکی یک گرده نان و یک پاره گوشت و یک قرص کشمش وقت خداوند پیش روی تو بیرون خواهد آمد تا لشکر فلسطینیان را بشنید، پس تمامی قوم هر یکی به خانه خودرفتند. ۲۰ اما داود شکست دهد.» ۲۵ پس داود چنانکه خداوند او را امر فرموده بود، برگشت تا اهل خانه خود را برکت دهد. و میکال دختر شاول کرد، و فلسطینیان راز جمعه تا جاز شکست داد.

۶ و داود بار دیگر جمیع برگردیدگان اسرائیل، یعنی سی هزار نفر برجه ساخت، به طوری که یکی از سفهای خود را برجه می کند.» را جمع کرد. ۲ و داود با تمامی قوی که همراهش بودند برخاسته، ۲۱ و دارد به میکال گفت: «به حضور خداوند بود که مرا بر پدرت از علی یهودا روانه شدند تا تابوت خدا را که به اسم، یعنی به اسم و بر تمامی خاندانش برتری داد تا مرا بر قوم خداوند، یعنی بر اسرائیل بیوه صبابوت که بر کرویان نشسته است، مسمی می باشد، از پیشوای سازد، از این جهت به حضور خداوند بازی کردم. ۲۲ و از آنجا بیاورند. ۳ و تابوت خدا را بر ارایه ای نو گذاشتند و آن را از این نیز خود رازیاده حقیر خواهم نمود و در نظر خود پست خواهم خانه اینداداب که در جمعه است، برداشتند، و عزه و اخیو، پسran شد، لیکن در نظر کنیزیانی که درباره آنها سخن گفتی، معظم اینداداب، اربابه نو را راندند. ۴ و آن راز خانه اینداداب که در خواهم بود.» ۲۳ و میکال دختر شاول را تا روز وفاتش اولاد نشد. جمعه است با تابوت خداوند آوردن آوردن و اخیو پیش تابوت می رفت.

و واقع شد چون پادشاه در خانه خود نشسته، و خداوند او را خداوندیهوه، بندۀ خود را می‌شناسی، ۲۱ و بمحاسب کلام خود و از جمیع دشمنانش از هر طرف آرامی داده بود، ۲ که پادشاه به موفق دل خود تمامی این کارهای عظیم را بجا آوردی تا بندۀ خود ناتان نبی گفت: «الآن مرا می‌بینی که در خانه سرو آزادسازکن را تعییم دهی. ۲۲ بنابراین ای یهوه خدا، تو بزرگ هستی زیرا چنانکه می‌باشم، و تابوت خدا در میان پرده‌ها ساکن است.» ۳ ناتان به گوشاهی خود شنیده‌ایم مثل تو کسی نیست و غیر از خداوند پادشاه گفت: «بیا و هر آنچه در دلت باشد معمول دار زیرا خداوند با توست.» ۴ و در آن شب واقع شد که کلام خداوند به ناتان که خدایاید تا ایشان را فدیه داده، برای خویش قوم بسازد، و نازل شده، گفت: «برو و به بندۀ من داودبگو، خداوند چنین اسمی برای خود پیدا نماید، و چیزهای عظیم و مهیب برای شما و می‌گویید: آیا تو خانه‌ای برای سکونت من بنا می‌کنی؟ ۶ زیرا از خود زمین برای یهوه خواورد به حضور قوم خویش که برای خود از روزی که بنی اسرائیل را از مصر بیرون آوردم تا امروز، درخانه‌ای مصرو از امها و خدایان ایشان فدیه دادی. ۲۴ و قوم خود اسرائیل ساکن نشده‌ام بلکه در خیمه و مسکن گردش کردند. ۷ و به مر را برای خود استوار ساختی، تایشان تا به ابد قوم تو باشند، و توای جایی که با جمیع بنی اسرائیل گردش کردم آیا به احدي از داوران یهوه، خدای ایشان شدی. ۲۵ و الان ای یهوه خدا، کلامی را که اسرائیل که برای رعایت قوم خود، اسرائیل، مامور داشتم، سخنی درباره بندۀ خود و خانه‌اش گفتی تا به ابد استوارکن، و بمحاسب گفتم که چرا خانه‌ای از سروآزاد برای من بنا نکردید؟ ۸ و حال به آنچه گفتی، عمل نما. ۲۶ و اسم توای به ابد معظم بماند، تا گفته بندۀ من، داود چنین بگو که یهوه صبابیوت چنین می‌گوید: من تو شود که یهوه صبابیوت، خدای اسرائیل است، و خاندان بندۀ ات را از چراغ‌گاه از عقب گوسفندان گرفتم تا پیشوای قوم من، اسرائیل، داود به حضور تو پایدار بماند. ۲۷ زیرا توای یهوه صبابیوت، خدای پاشی. ۹ و هر جایی که می‌رفتی من با تو می‌بودم و جمیع اسرائیل، به بندۀ خوداعلان نموده، گفتی که برای تو خانه‌ای بنا دشمنانت را از حضور تو منقطع ساختم، و برای تو اسم بزرگ مثل خواهم نموده، بنابرین بندۀ تو جرات کرده است که این دعا را نزد اسم بزرگانی که بر زمینند، پیدا کردم. ۱۰ و به جهت قوم خود، تو بگوید. ۱۱ و الان ای خداوند یهوه تو خدا هستی و کلام تو اسرائیل، مکانی تعیین کردم وایشان را غرس نمودم تا در مکان صدق است و این نیکوکی رایه بندۀ خود و عده داده‌ای. ۱۲ و الان خویش ساکن شده، باز متحرک نشوند، و شریان، دیگر ایشان را احسان فرموده، خاندان بندۀ خود را برکت بهد تا آنکه در حضورت مثل سایق ذلیل نسازند. ۱۳ و مثل روزهایی که داوران را بر قوم تا به ابد بمانند، زیرا که توای خداوندیهوه گفته‌ای و خاندان بندۀ خود، اسرائیل، تعیین نموده بودم و تو را از جمیع دشمنانت آرامی دادم، و خداوندتو را خبر می‌دهد که خداوند برای تو خانه‌ای ۱۴ و بعد از این واقع شد که داود فلسطینیان را شکست داده، بنخواهد نمود. ۱۵ زیرا روزهای تو تمام خواهد شد و با پدران خود ایشان را ذلیل ساخت. و داود زمام البلاد را از دست فلسطینیان خواهی خواید و ذرتی تو را که از صلب تو بیرون آید، بعد از تو گرفت. ۱۶ و مواب را شکست داده، ایشان را به زمین خوابانیده، استوار خواهم ساخت، و سلطنت او را پایدار خواهم نمود. ۱۷ او با رسمنان پیمود و دو رسمنان برای کشتن پیمود، و یک رسمنان برای اسم من خانه‌ای بنا خواهد نمود و کرسی سلطنت او را تا به تمام برای زنده نگاه داشتن. و موایان بندگان داود شده، هدایا ابد پایدار خواهم ساخت. ۱۸ من او را پدر خواهم بود و او مرا آوردنند. ۱۹ و داود، هددعزر بن رحوب، پادشاه صوبه راهنگامی که پسرخواهد بود، و اگر او گناه وزد، او را با عصای مردمان و به می‌رفت تا استیلای خود را نزد نهر بازی‌بdest آورد، شکست داد. تازیانه‌های بنی آدم تادیب خواهم نمود. ۲۰ و لیکن رحمت من از ۲۱ و داود هزار وهفت‌صد سوار و بیست هزار پیاده از او گرفت، و داود او دور نخواهد شد، به طوری که آن را از شاول دور کردم که او را جمیع اسبهای ارابه هایش را بی کرد، اما از آنها برای صد ارابه نگاه از حضور تو رد ساختم. ۲۲ و خانه و سلطنت تو، به حضورت تا به داشت. ۲۳ و چون ارامیان دمشق به مدد هددعزر، پادشاه صوبه، ابد پایدار خواهد شد، و کرسی توای به ابد استوار خواهد بماند.» ۲۴ امدادن، داود بیست و دو هزار نفر از ارامیان را بکشت. ۲۵ و داود بمحاسب تمامی این کلمات و مطابق تمامی این روای ناتان به در ارام دمشق قراولان گذاشت، و ارامیان، بندگان داود شده، داود تکلم نمود. ۲۶ و داود پادشاه داخل شده، به حضور خداوند هدایا می‌آوردنند، و خداوند، داود را در هر جا که می‌رفت، نصرت نشست و گفت: «ای خداوند یهوه، من کیستم و خاندان من می‌دانم، داود بیست و دو هزار نفر از ارامیان را بکشت. ۲۷ و داود چیست که مرا به این مقام رسانیدی؟ ۲۸ و این نیز در نظر توای آنها را به اورشلیم آورد. ۲۹ و از باته و بیرونی شهرهای هددعزر خداوند یهوه امر قلیل نمود زیرا که درباره خانه بندۀ ات نیزبرای داود پادشاه، برج از حد افزون گرفت. ۳۰ و چون توعی، پادشاه زمان طویل تکلم فرمودی. و آیا این ای خداوند یهوه عادت پنی حمات شنید که داود تمامی لشکر هددعزر بودگفته، آدم است؟ ۳۱ و داود دیگر به تو چه تواند گفت زیرا که توای ۳۲ تویی، بoram، پسر خود را نزد داود پادشاه فرستاد تا از سلامتی

او پرسد، و او را تهنيت گويد، از آن جهت که با هددعر جنگ طور بinde ات عمل خواهد نمود.» و پادشاه گفت که مفبیوشت بر نموده، اورا شکست داده بود، زیرا که هددعر با توعی مقاتله سفره من مثل يکي از پسران پادشاه خواهد خورد. ۱۲ و مفبیوشت می نمود و بورام ظروف نقره و ظروف طلا و ظروف بزنجهن با خود را پسری کوچک بود که میکا نام داشت، و تمامی ساکنان خانه آورد. ۱۱ و داد پادشاه آنها را نیز برای خداوند وقف نمود با نقره صibia بnde مفبیوشت بودند. ۱۳ پس مفبیوشت در اوشليم ساکن وطلايي که از جمیع امت هاي که شکست داده بود، وقف نموده شد زيرا که هميشه بر سفره پادشاه می خورد و از هر دو پا لگ بود، ۱۴ یعنی از ارام و موآب ویني عمون و فلسطينيان و عمالقه بود.

و از غنيمت هددعر بن رحوب پادشاه صوبه. ۱۵ و داد پادشاه خويشتن تذکره اي بريان نموده هنگامي که از شکست دادن هجده هزار نفر از اراميان در وادي ملح مراجعت نمود. ۱۶ و در ادام قراولان گذاشت، بلکه در تمامی ادوم قراولان گذاشته، جمیع ادوميان پندگان داود شدند، و خداوند، داود را هر جا که می رفت، نصرت می داد. ۱۷ و داود بر تمامی اسرائيل سلطنت می نمود، و داود بر تمامی قوم خود داوری و انصاف را اجرامي داشت. ۱۸ و يواب بن صربه سردار لشکر بودو يهوشافات بن اخيلود وقایع نگار. ۱۹ و صادوق بن اخيطوب و اخيملک بن ابياتار، کاهن بودند و مسرايا کاتب بود. ۲۰ و بنayahو بن يهوادع بركتپان و فيليان بود و پسران داود کاهن بودند.

۲۱ و داد گفت: «آيا از خاندان شاول کسي تابه حال باقی دادند، به استقبال ايشان فرستاده برا که ايشان بسيار خجل بودند، است تا به خاطر یونانان او را (الحسان نمایم؟) ۲۲ و از خاندان شاول و پادشاه گفت: «در اريحا بمانيد تا رسしゃه شما در آيد و بعد ازان خادمي مسمعي به صibia بود، پس او را نزد داود خواندند و پادشاه برگردید.» ۲۳ و چون پني عمون ديدند که نزد داود مکروه شدند، وی را گفت: «آيا تو صibia هستی؟» گفت: «بnde تو هستم.» بني عمون فرستاده، بیست هزار پیاده از اراميان بیت رحوب و اراميان ۲۴ پادشاه گفت: «آيا تا به حال از خاندان شاول کسي هست تا او صوبه و پادشاه معکه را با هزار نفر و دوازده هزار نفر از مردان را احسان خدائي نمایم؟» صibia در جواب پادشاه گفت: «يونانان طوب اجبر کردند.» ۲۵ و چون داود شنید، يواب و تمامي لشکر را تا به حال پسری لنگ باقی است.» ۲۶ پادشاه از وي پرسيد شجاعان را فرستاد. ۲۷ و بني عمون بیرون آمدند، نزد دهنده دروازه که «او كجاست؟» صibia به پادشاه گفت: «اینك او در خانه برای جنگ صف آراني نمودند، و اراميان صوبه و رحوب و مردان ماكير بن عميميل در لودبار است.» ۲۸ و داود پادشاه فرستاده، او را طوب و معکه در صحرا علیحده بودند. ۲۹ و چون يواب دید که از خانه ماكير بن عميميل از لودبار گرفت. ۳۰ پس مفبیوشت بن روی صنوف جنگ، هم از پيش و هم از عقبش بود، از تمام یونانان بن شاول نزد داود آمدند، به روی درفاخته، تعظيم نمود. و برگریدگان اسرائيل گروهي را انتخاب کرده، در مقابل اراميان صف داود گفت: «ای مفبیوشت!» گفت: «اینك بnde تو.» ۳۱ داود آراني نمود. ۳۲ و بقيه قوم را به دست برادرش ايشاهي سپرد تا وی را گفت: «مترس! زيرا به خاطر پدرت یونانان بروت البه احسان ايشان را به مقابل پني عمون صف آراني کند. ۳۳ و گفت: خواهم نمود و تمامي زمين پدرت شاول را به تور خواهم کرد، و «اگر اراميان بر من غالب آيدن، به مدد من بيا، و اگر بني عمون بر تو دائم بر سفره من نان خواهی خورد.» ۳۴ پس او تعظيم کرده، تو غالب آيدن، به جهت امداد تو خواهم آمد. ۳۵ دليل بش و به گفت که «بnde تو چيست که بر سگ مردهاي مثل من ثفات جهت قوم خوش و به جهت شهراهاي خدائي خود مردانه بکوشيم، نمایي؟» ۳۶ و پادشاه، صibia، بnde شاول را خوانده، گفت: «آنچه و خداوند آنچه را که در نظرش پسند آيد بکند.» ۳۷ پس يواب و را که مال شاول و تمام خاندانش بود به پسرآفای تو دادم. ۳۸ و تو قومي که همراش بودند تزديگ شدند تا با اراميان جنگ کنند و پسرانت و بندگانت به جهت او زمین را زرع نموده، محصول ايشان از حضوري فرار کردن. ۳۹ و چون پني عمون ديدند که آن را پروردید تا برای پسر آفایت به جهت خوردنش نان باشد، اما اراميان فرار کردند، ايشان نيز از حضوري ايشاهي گريخته، داخل مفبیوشت، پسر آفایت هميشه بر سفره من نان خواهد خورد.» ۴۰ و شهر شدند و يواب از مقابله پني عمون برگشته، به اوشليم آمد. صibia بازنده پسر و بیست خادم داشت. ۴۱ و صibia به پادشاه ۴۲ و چون اراميان ديدند که از حضوري اسرائيل شکست یافته اند، گفت: «موافق هر آنچه آفایم پادشاه به بندهاش فرموده است بهمین با هم جمع شدند.» ۴۳ و هددعر فرستاده، اراميان را که به آن

طرف نهر بودند، آوردو ایشان به حیلام آمدند، و شویک، سردار مضمون نوشت که «اوریا را در مقدمه جنگ سخت بگذارید، و از لشکرکه هدوعر، پیشوای ایشان بود. ۱۷ و چون به دادو خبر رسید، عقبیش پس برپرد تا زده شده، بمیرد.» ۱۶ و چون یواب شهر را جمیع اسرائیل را جمع کرده، از اردن عبور کرد و به حیلام آمد، و محاصره می کرد اوریا را در مکانی که می داشت که مردان شجاع ارامیان به مقابله داد و صفت آرایی نموده، با او جنگ کردند. ۱۸ و در آنجا می باشند، گذاشت. ۱۷ و مردان شهر پیرون آمدند، با ارامیان از حضور اسرائیل فرار کردند، و دادو از ارامیان، مردان یواب جنگ کردند و بعضی از قوم، از بندگان دادو، افتدند و هفتصد اربابه و چهل هزار سوار را کشت و شویک سردار لشکرکش را اوریایی حتی نیز مرد. ۱۸ پس یواب فرستاده، دادو را از جمیع زد که در آنجا مرد. ۱۹ و چون جمیع پادشاهانی که بنده هدوعر واقعی جنگ خبر داد. ۱۹ و قاصد را امر فرموده، گفت: «چون از بودند، دیدند که از حضور اسرائیل شکست خوردند، بالاسرایل تمامی وقایع جنگ به پادشاه خبر داده باشی، ۲۰ اگر خشم پادشاه صلح نموده، بنده ایشان شدند. و ارامیان پس از آن از امداد بینی افروخته شود و تو را گوید چرا برای جنگ به شهر نزدیک شدید، آیا نمی دانستید که از سر حصار، تیر خواهندانداخت؟ ۲۱ کیست عمون ترسیدند.

۱۱ و واقع شد بعد از انقضای سال، هنگام پیرون رفتن از روی حصار بر او نینداخت که در تاباص مرد؟ پس چرایه حصار پادشاهان که دادو، یواب را بندگان خویش و تمامی اسرائیل نزدیک شدید؟ آنگاه بگو که «بنده ات، اوریایی حتی نیز مرد فرستاد، وایشان بینی عمون را خراب کرده، ربه را محاصره نمودند، است.» ۲۲ پس قاصد روانه شده، آمد و دادو را از هر آنچه یواب اما دادو در اورشیلم ماند. ۲ و واقع شد در وقت عصر که دادو از او را پیغام داده بود، مخبر ساخت. ۲۳ و قاصد به دادو گفت که بسترش برخاسته، بر پشت بام خانه پادشاه گردش کرد و از پشت «مردان بر ما غالب شده، در عقب ما به صحراء پیرون آمدند، و ما بام زنی را دید که خویشتمن را شستشویم کند و آن زن بسیار بر ایشان تا دهنده دروازه تاختیم. ۲۴ و تیراندازان بینگان تو از نیکومنظر بود. ۳ پس دادوفرستاده، درباره زن استفسار نمود و او را روی حصار تیر انداختند، و بعضی از بندگان پادشاه مردند و بنده گفتند که «آیا این بتثیع، دختر الیعام، زن اوریایی حتی نیست؟» تو اوریایی حتی نیز مرد است. ۲۵ دادو به قاصد گفت: «به یواب ۴ و دادو قاصدان فرستاده، او را گرفت و او نزد وی آمده، دادو با او چنین بگو: این واقعه در نظر تو بد نیاید زیرا که شمشیر، این و همبستر شد و او ازنجاست خود طاهر شده، به خانه خود برگشت. آن را بی تفاوت هلاک می کند. پس در مقابله با شهر به سختی ۵ و آن زن حامله شد و فرستاده، دادو را مخبر ساخت و گفت که کوشیده، آن را منهمد بساز. پس او را خاطر جمعی بده.» ۲۶ و من حامله هستم. ۶ پس دادو نزد یواب فرستاد که اوریایی حتی را چون زن اوریا شنید که شوهرش اوریامرد است، برای شوهر خود نزد من بفرست و یواب، اوریا را نزد دادوفرستاد. ۷ و چون اوریا نزد ماتم گرفت. ۷ و چون ایام ماتم گذشت، دادو فرستاده، او را به وی رسید، دادو اسلامتی یواب و از سلامتی قوم و از سلامتی خانه خود آورد و او زن وی شد، و برایش پسری زاید، اما کاری چنگ پرسید. ۸ و دادو به اوریا گفت: «به خانه ات برو و پایهای که دادو کرده بود، در نظر خداوندان پسند آمد. خود را بشو.» پس اوریا از خانه پادشاه پیرون رفت و از عقبیش،

خوانی از پادشاه فرستاده شد. ۹ اما اوریا نزد در خانه پادشاه با ۱۲ و خداوند ناتان را نزد داد فرستاد و نزدی آمده، او را سایرینگان آقایش خواهید، به خانه خود نرفت. ۱۰ و دادو را خبر گفت که «در شهری دورد بودند، یکی دولتمند و دیگری فقیر. داده، گفتند که «اوریا به خانه خود نرفته است.» پس دادو به اوریا ۲ دولتمند را گوسفند و گاو، بی نهایت بسیار بود. ۳ و قیر را جز گفت: «آیا تو ازرس نیامده ای، پس چرا به خانه خود نرفته ای؟» یک ماده بره کوچک نبود که آن را خریده، و پیوش داده، همراه ۱۱ اوریا به داد عرض کرد که «تا بیوت و اسرائیل و یهودا در خیمهها وی و پسرانش بزرگ می شد، از خوارک وی می خورد و از کاسه او ساکنید و آقایم، یواب، و بندگان آقایم بر روی بیابان خیمه نشینند می نوشید و در آگوشش می خوابید و برایش مثل دختر می بود. ۴ و آیا من به خانه خود بروم تا اکل و شرب بینمایم و با زن خود مسافری نزد آن مددولتمند آمد و او را حیف آمد که از گوسفندان بخواهیم؟ به حیات تو و به حیات جان تو قسم که این کار را وگاوان خود بگیرد تا به جهت مسافری که نزد وی آمده بود مهیا نخواهیم کرد.» ۱۲ و دادو به اوریا گفت: «امروز نیز اینجا باش و سازد، و بره آن مرد فقیر را گرفته، برای آن مرد که نزد وی آمده فدا تو را روانه می کنم.» پس اوریا آن روز و فداش را در اورشیلم بود، مهیا ساخت. ۱۳ آنگاه خشم دادو بر آن شخص افروخته ماند. ۱۳ و دادو او را دعوت نمود که در حضور خود و نوشید و شده، به ناتان گفت: «به حیات خداوند قسم، کسی که این کار او را مست کرد، و وقت شام بیرون رفته، بر بسترش با بندگان را کرده است، مستوجب قتل است. ۱۴ و چونکه این کار را کرده آقایش خواهید و به خانه خود نرفت. ۱۴ و بامدادان داد مکتویی است و هیچ ترم ننموده، بره را چهار چندان باید رد کند.» برای یواب نوشته، به دست اوریا فرستاد. ۱۵ و در مکتوب به این ۷ ناتان به داد گفت: «آن مرد تو هستی، ویهه، خدای اسرائیل،

چنین می‌گوید: من تو را براسایل به پادشاهی مسح نمود و من خداوند او را دوست داشت. ۲۵ و بهدست ناتان نبی فرستاد و او تو را ازدست شاول شکنده بود. ۸ و خانه آقای را به تودادم و را به حاطر خداوند یادیدیا نام نهاد. ۲۶ و یوآب با رهه بنی عمون زنان آقای تو را به آغوش تو، و خاندان اسرائیل و یهودا را به تو عطا جنگ کرد، شهریادشاه نشین را گرفت. ۲۷ و یوآب فرستادن کرد. و اگر ان کم می‌بود، چنین و چنان برای تو مزید می‌کرد. نزد داد و فرستاده، گفت که «با رهه جنگ کرد و شهریادها را گرفتم. ۹ پس چرا کلام خداوند را خوار نموده، در نظری عمل بد بجا ۲۸ پس الان بقیه قوم را جمع کن ودر برابر شهر اردو زده، آن را آوردی و اوریای حتی را به شمشیر زده، زن او را برای خود به زنی بگیر، مبادا من شهرها بگیرم و به اسم من نامیده شود.» ۲۹ پس گرفتی، واو را با شمشیر بنی عمون به قتل رسانیدی. ۱۰ پس حال داد و فرستاده قوم را جمع کرد، به رهه رفت و با آن جنگ کرد، آن شمشیر از خانه تو هرگز دور نخواهد شد به علت اینکه مرا تحقیر را گرفت. ۳۰ و تاج پادشاه ایشان را از سر یک نموده، زن اوریای حتی را گرفتی تا زن تو باشد. ۱۱ خداوند چنین وزنه طلا بود و سنتگاهی گرانبهای داشت و آن را بر سر داد و گذاشتند، می‌گوید: اینک من از خانه خودت بدی را بر تو عارض خواهم و غنیمت از حد زیاده از شهر بردند. ۳۱ و خلق انجا را گردانید و زنان تو را پیش چشم تو گرفته، به همسایه ایت خواهم آورده، ایشان را زیر اره هاو چومهای آهنهای و تیشه های آهنهای داد، و او در نظر این آفتاب، با زنان تو خواهد خواهدید. ۱۲ زیرا که گذاشت و ایشان را از کوره آجرپری گذرانید، و به همین طور با تو این کار راهه پنهانی کردی، اما من این کار را پیش تمام اسرائیل جمیع شهرهای بنی عمون رفتار نمود. پس داد و فرستاده قوم به و در نظر آفتاب خواهم نمود.» ۱۳ و داد و ناتان گفت: «به اورشليم برگشتند.

خداوند گاه کرده‌ام.» ناتان به داد گفت: «خداوند نیز گاه تو را ۱۴ عفو نموده است که نخواهی مرد. لیکن چون از این امریاعث ۱۳ و بعد از این، واقع شد که ابشاروم بن داد را خواهی کفر گفتن دشمنان خداوند شده‌ای، پسری نیز که برای تو زایده نیکو صورت مسمی به تamar بود، و امنون، پسر داد، او را دوست شده است، البته خواهد مرد.» ۱۵ پس ناتان به خانه خود رفت. می‌داشت. ۲ و امنون به سبب خواهر خود تamar چنان گرفتار شد که ۱۶ پس داد از خدا برای طفل استدعا نمود و داد روزه گرفت بیمار گشت، زیرا که او باکره بود و به نظر امنون دشوار آمد که با و داخل شده، تمامی شب ببروی زمین خواهید. ۱۷ و مشایخ وی کاری کند. ۳ و امنون رفیقی داشت که مسمی به بوناداب بن خانه‌اش بر اورپرخاستند تا او را از زمین پرخیزند، اما قبول نکرد و با شمعی، برادر داد، بود، و بوناداب مردی بسیارزیک بود. ۴ و او ایشان نان نخورد. ۱۸ و در روز هفتم طفل بمرد و خادمان داد وی را گفت: «ای پسر پادشاه چرا روز به روز چنین لاغر می‌شوی ترسیدند که از مردن طفل اورا اطلاع دهند، زیرا گفتند: «اینک و مرا خبرتمنی دهی؟» امنون وی را گفت که «من تamar، خواهر چون طفل زنده بود، با وی سخن گفتم و قول ما را نشید، پس برادر خود، ابشاروم را دوست می‌دارم.» ۵ و بوناداب وی را گفت: اگریه او خبر دهیم که طفل مرده است، چه قدر زیاده رنجیده «بر بستر خود خواهید، تمارض نما و چون پدرت برای عیادت تو می‌شود.» ۱۹ و چون داد دید که بندگانش با یکدیگر نجوى بیاید، وی را بگو: تمنا این که خواهر من تamar بیاید و مرا خوارک می‌کنند، داد فهمید که طفل مرده است، و داد به خادمان خود بخوارد و خوارک را در نظر من حاضر سازد تا بینم و از دست وی گفت: «آیا طفل مرده است؟» گفتند: «مرده است.» ۲۰ آنگاه داد از زمین پرخاسته، خویشن راشست و شو داده، تدهین کرد و لیاس خود را عوض نموده، به خانه خداوند رفت و عیادت نمود ۲۱ و قرص طعام پیش من بیزد تا ازدست او بخورم.» ۷ و داد نزد تamar به خانه‌اش فرستاده، گفت: «الآن به خانه برادرت و به خانه خود آمده، خوارک خواست که پیشش گذاشتند و ۲۲ امنون خواهید و تمارض نمود و چون پادشاه به عیادتش آمد، امنون به پادشاه گفت: «تمنا اینکه خواهرم تamar کرد و شو داده، تدهین کرد و امنون رفت. او خواهید بود. و آرد گرفته، خمیر کرد، و پیش کردی؟ و قتی که طفل زنده بود روزه گرفته، گریه نمودی و چون امنون رفت. او خواهید بود. و آرد گرفته، خمیر کرد، و پیش طفل مرد، پرخاسته، خوارک خوردی؟» ۲۲ او گفت: «وقتی که اوقصها ساخته، آنها را پخت. ۹ و تابه را گرفته، آنها را پیش طفل زنده بود روزه گرفتم و گریه نمودم زیرا فکر کدم کیست که او ریخت. اما از خوردن ابا نمود و گفت: «همه کس را از نزد پدانا د کشید خداوند بر من ترحم فرماید تا طفل زنده بماند، من بیرون کنید.» و همگان از نزد او بیرون رفتند. ۱۰ و امنون به اما الان که مرده است، پس چرا من روزه بدارم؟ آیا می‌توانم تamar گفت: «خوارک را به اطاق بیاور تا از دست توبخورم.» و تamar دیگر او را بار بیاورم؟ من نزد او خواهم رفت لیکن او نزد من باز قرصها را که ساخته بود، گرفته، نزد برادر خود، امنون، به اطاق نخواهد آمد.» ۲۴ و داد نزد خود بتثنیع را تسلی داد و نزدیکی آورد. ۱۱ و چون پیش او گذاشت تا بخورد، او وی را گرفته، به درآمده، با او خواهید و او پسری زایده، او را سلیمان نام نهاد. و او گفت: «ای خواهرم بیا با من بخواب.» ۱۲ او وی را گفت: «نی ای برادرم، مرا ذلیل نساز زیرا که چنین کار در اسرائیل کرده

نشود، این قباحت را به عمل میاور. ۱۳ اما من کجا ننگ خود را همه پسران پادشاه راکشته و یکی از ایشان باقی نمانده است.» بirm و اما تو مثل یکی از سفهها در اسرائیل خواهی شد، پس حال ۳۱ پس پادشاه برخاسته، جامه خود را درید و به روی زمین دراز تمنا اینکه به پادشاه بگویی، زیرا که مرا از دریغ نخواهد نمود.» شد و جمیع بندگانش با جامه دریده دراطرافش ایستاده بودند. ۱۴ لیکن او نخواست سخن وی را بشنود، و بر او زورآور شده، او ۳۲ اما یوناداب بن شمعی برادر داود متوجه شده، گفت: «آقایم را مجبور ساخت و با او خواهید. ۱۵ آنگاه امنون با شدت بر گمان نبرد که جمیع جوانان، یعنی پسران پادشاه کشته شده‌اند، وی بعض نمود، و بعضی که با او ورزید از محبتی که با او می‌زیرا که امنون تنها مرده است چونکه این، نزد ایشالوم مقرر شده بود داشت، زیاده بود، پس امنون وی را گفت: «برخیز و برو.» ۱۶ او از روزی که خواهرش تامارا ذلیل ساخته بود. ۳۳ و الان آقایم، وی را گفت: «چنین ممکن. زیرا این ظلم عظیم که در بیرون کردن پادشاه از این امر متفکر نشود، و خیال نکند که تمامی پسران من می‌کنی، بدتر است از آن دیگری که با من کردی.» لیکن پادشاه مرده‌اند زیرا که امنون تنها مرده است.» ۳۴ و ایشالوم اونخواست که وی را بشنود. ۱۷ پس خادمی را که اورا خدمت گریخت، و جوانی که خواهرش تامارا ذلیل ساخته بود. چشمان خود را بلند می‌کرد خوانده، گفت: «این دختر را ازند من بیرون کن و در را از کرده، نگاه کرد و اینک حلق بسیاری از پهلوی کوه که در عقبیش عقبیش بیند.» ۱۸ و اوجامه رنگارنگ دربر داشت زیرا که دختران بود، می‌آمدند. ۳۵ و یوناداب به پادشاه گفت: «اینک پسران باکره پادشاه به این گونه لباس، ملبس می‌شندن. و خادمش او را پادشاه می‌آیند، پس به طوری که بنده ات گفت، چنان شد.» بیرون کرده، در را از عقبیش بست. ۱۹ و تامار خاکستر بر سر ۳۶ و چون از سخن گفتن فارغ شد، اینک پسران پادشاه رسیدند و خود ریخته، و اوجامه رنگارنگ که در برش بود، دریده، و دست آواز خود را بلند کرده، گریستند، و پادشاه نیز جمیع خادمانش به خود رابر سر گذارد، روانه شد. و چون می‌رفت، فریادمی نمود. آواز بسیار بلند گریه کردند. ۳۷ و ایشالوم فرار کرده، نزد تملای ۲۰ و برادرش، ایشالوم، وی را گفت: «که آیا بادرت، امنون، با تو این عمیه‌بود، پادشاه جشور رفت، و داود برای پسرخود هر روز نوحه بوده است؟ پس ای خواهرم اکنون خاموش باش. او برادر توست و گری می‌نمود. ۳۸ و ایشالوم فرار کرده، به جشور رفت و سه سال از این کارمنکفر می‌باشد.» پس تامار در خانه برادر خود، ایشالوم، در آنجا ماند. ۳۹ و داود آزو می‌داشت که نزد ایشالوم بیرون رود، در پریشان حالی ماند. ۲۱ و چون داود پادشاه تمامی این وقایع را زیرا درباره امنون تسلی یافته بود، چونکه مرده بود.

شنبید، بسیار غضبناک شد. ۲۲ و ایشالوم به امنون سخنی نیک یا ۱۴ و یوآب بن صریوہ فهمید که دل پادشاه به ایشالوم مایل بدنگفت، زیرا که ایشالوم امنون را بعض می‌داشت، به علت اینکه خواهرش تامار را ذلیل ساخته بود. ۲۳ و بعد از دو سال تمام، است. ۲ پس یوآب به تقدیم فرستاده، زنی دانشمند از آنجا آورد واقع شد که ایشالوم در بعل حاصلور که نزد افرایم است، پشم و به وی گفت: «تمنا اینکه خویشن را مثل ماتم کننده ظاهر برند گان داشت. و ایشالوم تمامی پسران پادشاه را دعوت نمود. ۲۴ و ایشالوم نزد پادشاه آمد، گفت: «اینک حال، بنده تو، زنی که روزهای بسیار به جهت مرده ماتم گرفته باشد، بشوی. پشم برند گان دارد. تمنا اینکه پادشاه با خادمان خود همراه بشهد.» پس یوآب ات یاپند. ۲۵ پادشاه به ایشالوم گفت: «نی ای پسرم، همه ما نخواهیم آمد مبادا برای تو بار سنگین باشیم.» و هرچند او را الحاج نمود لیکن نخواست که بیاید او را برکت داد. ۲۶ و ایشالوم گفت: «چرا تو بیاید؟» پادشاه او را سخن گفت، به روی خود به زمین افتاده، تعظیم نمود و گفت: «ای پادشاه، اعانت فرما.» ۵ و پادشاه به او گفت: «تو راچه شده است؟» عرض کرد: «اینک من زن بیوه هستم و شوهرم مرده است.» پس تمنا اینکه برادرم، امنون، با ما بیاید. ۲۷ اما چون ایشالوم او را الحاج نمود، گفت: «چرا با تو بیاید؟» پادشاه او را ایشان را از صحرا مخصوصه نمودند و کسی نبود که ایشان را از یکدیگر جدا کند. امنون و تمامی پسران پادشاه را با او روانه کرد. ۲۸ و ایشالوم خادمان خود را امر فرموده، گفت: «مالحظه کنید که چون دل پس یکی از ایشان دیگری را زد و کشت. ۷ و اینک تمامی قبیله بر امنون از شراب خوش شود، و به شما بگویم که امنون را برند. آنگاه تو برخاسته، و می‌گویند قاتل برادر خود را بسیار تا او را به آنگاه او را بکشید، و متربید، آیا من شما را امرنفرمودم. پس دلیر عوض جان برادرش که کشته شده است، به قتل برسانیم، ووارث و شجاع باشید.» ۲۹ و خادمان ایشالوم با امنون به طوری که را نیز هلاک کنیم. و به اینطور اخگر مرا که باقی مانده است، ایشالوم امر فرموده بود، به عمل آوردند، و جمیع پسران پادشاه خاموش خواهند کرد، و برای شوهرم نه اسم و نه اعقاب بر روی برخاسته، هر کس به قاطر خود سوار شده، گریختند. ۳۰ و چون زمین واخواهند گذاشت.» پادشاه به زن فرمود: «به خانه ات ایشان در راه می‌بودند، خبر به داوودسانیده، گفتند که «ایشالوم برو و من درباره ات حکم خواهم نمود.» ۹ و زن تقویعی به پادشاه عرض کرد: «ای آقایم پادشاه، تقصیر بر من و بر خاندان من باشد

و پادشاه و کرسی اونی تقصیر باشند.» ۱۰ و پادشاه گفت: «هر که ۲۶ و هنگامی که موی سرخود را می‌چید، (زیرا آن را در آخر هر با تو سخن گوید، او را نزد من بیاور، و دیگر به تو ضررخواهد سال می‌چید، چونکه بر او سنگین می‌شد و از آن سبب آن رسانید.» ۱۱ پس زن گفت: «ای پادشاه، یهوه، خدای خود را می‌چید) موی سر خود را وزن نموده، دوست مثال بوزن شاه به یاد آور تا ولی مقول، دیگر هلاک نکند، میادا پسر مرا تلف می‌یافتد. ۲۷ و برای ایشالوم سه پسر و یک دختر مسمی به سازند.» پادشاه گفت: «به حیات خداوند قسم که موی ازرس تاما زایده شدند. و او دختر نیکو صورت بود. ۲۸ و ایشالوم پسرت به زمین نخواهد افتاد.» ۱۲ پس زن گفت: «مستبدعی دو سال تمام در اورشلیم مانده، روی پادشاه را ندید. ۲۹ پس آنکه کنیت باقای خود پادشاه سخنی گوید.» گفت: «بگو.» ایشالوم، یوآب راطلبید تا او را نزد پادشاه بفرستد. اما نخواست که ۱۳ زن گفت: «پس چرا دریاره قوم خدا مثل این تدبیر کرده‌ای و نزد وی بیاید. و باز بار دیگر فرستاد و نخواست که بیاید. ۳۰ پس پادشاه در گفتن این سخن مثل تقصیرکار است، چونکه پادشاه به خادمان خود گفت: «بیسیند، مزمعه یوآب نزد مزمعه من است و آواره شده خود را باز نیاورده است. ۱۴ زیرا م باید البته بیمیر و ممل در آنجا جودارد. بروید و آن را به آتش بسوزانید.» پس خادمان آب هستیم که به زمین ریخته شود، و آن را توان جمع کرد، و خدا ایشالوم مزمعه را به آتش سوزانیدن. ۳۱ آنگاه یوآب برخاسته، جان را نمی‌گیرد بلکه تدبیرها می‌کند تا آواره شده‌ای از او آواره نزد ایشالوم به خانه‌اش رفته، وی را گفت که «چرا خادمان تو نشود. ۱۵ و حال که به قصد عرض کردن این سخن، نزداقای مزمعه مرآتش زده‌اند؟» ۳۲ ایشالوم به یوآب گفت: «اینک نزد تو خود، پادشاه، آدم، سبب این بود که خلق، مرا ترسانیدند، و فرستاده، گفتم: اینجا بیا تا تو را نزد پادشاه بفرستم تا بگویی برای کنیت فکر کرد که چون به پادشاه عرض کنم، احتمال دارد که چه از جشور آمده‌ام؟ مراهبت می‌بود که تابحال در آنجا مانده پادشاه عرض کنیز خود را به انجام خواهد رسانید. ۱۶ زیرا پادشاه باشم، پس یوآب روى پادشاه رفته، او را مخبر ساخت. و پسمر را با هم از میراث خدا هلاک سازد، برهاند. ۱۷ و کنیز تو او ایشالوم را طلبید که پیش پادشاه آمد، ایشالوم او را خوانده، فکرکرد که کلام آقایم، پادشاه، باعث تسلی خواهد بود، زیرا که زمین افداده، تعظیم کرده و پادشاه، ایشالوم را بوسید.

آقایم، پادشاه، مثل فرشته خداست تانیک و بد را تشخیص کند،

و یهوه، خدای توهمند را تو باشد.» ۱۸ پس پادشاه در جواب زن ۱۵ و بعد از آن، واقع شد که ایشالوم اربهای و اسبان و فرمود: «چیزی را که از تو سوال می‌کنم، از من مخفی مدار.» زن پنجاه مرد که پیش ایدوند، مهیا نمود. ۲ و ایشالوم صحیح زود عرض کرد آقایم پادشاه، بفرماید.» ۱۹ پادشاه گفت: «ایا دست برخاسته، به کتاب راه دروازه می‌ایستاد، و هر کسی که دعوایی یوآب در همه این کار با توانیست؟» زن در جواب عرض کرد: می‌داشت و نزد پادشاه به محکمه می‌آمد، ایشالوم او را خوانده، «به حیات جان تو، ای آقایم پادشاه که هیچ‌کس از هرچه آقایم می‌گفت: «تو از کدام شهر هستی؟» و او می‌گفت: «بنده ات پادشاه بفرماید به طرف راست یا چپ نمی‌تواند احراف ورزد، زیرا از فلان سبیط از اسپايط اسرائیل هستم.» ۳ و ایشالوم او رامی که بنده تو یوآب، اوست که مرا امیر فرموده است، و اوست که گفت: «بین، کارهای تو نیکو و راست است لیکن از جانب تمامی این سخنان را به دهان کنیت گذاشته است. ۴ برای پادشاه کسی نیست که تو را شنود.» ۴ و ایشالوم می‌گفت: تبدیل صورت این امر، بنده تو، یوآب، این کار را کرده است، اما «کاش که در زمین داور می‌شدم و هر کس که دعوایی یا مراجعتی حکمت آقایم، مثل حکمت فرشته خدا می‌باشد تا هرچه بر روی می‌آمد و براوی او انصاف می‌نمودم.» ۵ و زمین است، بداند.» ۲۱ پس پادشاه به یوآب گفت: «اینک این هنگامی که کسی نزدیک آمد، اورا تعظیم می‌نمود، دست خود را کار را کردام. حال برو و ایشالوم جوان را باز آور.» ۲۲ آنگاه یوآب دراز کرده، او رامی گرفت و می‌بوسید. ۶ و ایشالوم با همه اسرائیل به روی خود به زمین افداده، تعظیم نمود، و پادشاه را تحسین کرد که نزد پادشاه براز داروی می‌آمدند بدین مبنای عمل می‌نمود، پس و یوآب گفت: «ای آقایم پادشاه امروز بنده ات می‌داند که در ایشالوم دل مردان اسرائیل را فریفت. ۷ و بعد از انقضای چهل نظر تو التفات یافته‌ام چونکه پادشاه کار بنده خود را به انجام سال، ایشالوم به پادشاه گفت: «مستبدعی اینکه بروم تا تذری را رسانیده است.» ۲۳ پس یوآب برخاسته، به جشور رفت و ایشالوم که برای خداوند در حیرون کرده‌ام، وفا نمایم، ۸ زیرا که بنده ات را به اورشلیم بازآورد. ۲۴ و پادشاه فرمود که به خانه خود بگردد و وقتی که در جشور ام ساکن بودم، نذکرکرد، گفتم که اگر خداوند روی مرا نبیند. پس ایشالوم به خانه خود رفت و روی پادشاه را مرا به اورشلیم بازآورد، خداوند را عبادت خواهم نمود. ۹ پادشاه ندید. ۲۵ و در تمامی اسرائیل کسی نیکو منظر و بسیار ممدوح وی را گفت: «به سلامتی برو.» پس او برخاسته، به حیرون رفت. مثل ایشالوم نبود که از کف پا تا فرق سرش در او عیوب نبود. ۱۰ و ایشالوم، جاسوسان به تمامی اسپايط اسرائیل فرستاده، گفت: «به مجرد شنیدن آواز کرنا بگویید که ایشالوم در حیرون پادشاه

شده است.» ۱۱ و دویست نفر که دعوت شده بودند، همراه مخبر سازد.» ۲۹ پس صادوق واپیاتار تابوت خدا را به اورشلیم ابیالulum از اورشلیم رفته، و اینان به صافدلی رفته، چیزی ندانستند. برگردانیده، در آنجا ماندند. ۳۰ و اما داده به فراز کوه زیتون برآمد و ۱۲ و ابیالulum اختیوفل جیلونی را که مشیر دارد بود، از شهرش، چون می‌رفت، گریه می‌کرد و با سر پوشیده و پای برهنه می‌رفت و جیلوه، وقتی که قربانی ها می‌گذرانید، طلبید و فتنه ساخت شد، و تمامی قومی که همراهش بودند، هریک سر خود را پوشانیدند و قوم با ابیالulum روزیه روز زیاده می‌شدند. ۱۳ و کسی نزد داد آمده، گریه کنان رفتند. ۲۱ و داده را خبر داده، گفتند: «که اختیوفل، او را خبر داده، گفت که «دلهای مردان اسرائیل در عقب ابیالulum یکی از فتنه انگیزان، با ابیالulum شده است. و داده گفت: «ای گرویده است.» ۱۴ و داده به تمامی خادمانی که با او در اورشلیم خداوند، مشورت اختیوفل را حمایت گردان.» ۲۲ و چون داده به بودند، گفت: «برخاسته، فرار کنیم والا ما را از ابیالulum نجات فراز کوه، جایی که خدا راسجده می‌کنند رسید، اینک حوشای نخواهد بود. پس به تعجب روانه شویم می‌باشیم اما ناگهان به ما برسد ارکی با جامه دریده و خاک بر سر ریخته او را استقبال کرد.» ۲۳ و پیدی بر ما عارض شود و شهر را به دم شمشیریزند. ۱۵ و خادمان داده وی را گفت: «اگر همراه من بیانی برای من بار خواهی پادشاه، به پادشاه عرض کردن: «اینک بندگانست حاضرند برای شد.» ۲۴ اما اگر به شهرگردی و به ابیالulum بگویی: ای پادشاه، هرجه آقای مپادشاه اختیار کنند.» ۱۶ پس پادشاه و تمامی اهل من بنده تو خواهم بود، چنانکه پیشتر بنده تو بودم، الان بنده خانه‌اش با وی بیرون رفته‌ام، و پادشاه ده زن را که متنه او بودند، تو خواهم بود. آنگاه مشورت اختیوفل را برای من باطل خواهی برای نگاه داشتن خانه و اگذشت. ۱۷ و پادشاه و تمامی قوم با وی گردانید. ۲۵ و آیا صادوق واپیاتار کهنه در آنجا همراه تو نیستند؟ بیرون رفته، در بیت مرحوق توفيق نمودند. ۱۸ و تمامی خادمانش پس هرجیزی را که از خانه پادشاه بشنوی، آن را به صادوق و پیش او گذشتند و جمیع کریستان و جمیع فلیتیان و جمیع جیتان، ایاتار کهنه اعلام نما. ۲۶ و اینک دوپرس ایشان اختیمعص، پسر یعنی ششصد نفر که از جت درعقب او آمده بودند، پیش روی صادوق، و یوناتان، پسر ایاتار، در آنجا با ایشانند و هر خبری را پادشاه گذشتند. ۱۹ و پادشاه به اتای جنی گفت: «تو نیز همراه که می‌شوید، بدست ایشان، نزد من خواهید فستاد.» ۲۷ پس ما چرا می‌آیی؟ برگرد و همراه پادشاه بمان زیرا که تو غریب هستی و حوشای، دوست داده، به شهررفت و ابیالulum وارد اورشلیم شد. از مکان خود نیز جلای وطن کردہ‌ای. ۲۰ دیروز آمدی. پس آیا

امروز تو را همراه ما آواهه گردانم و حال آنکه من می‌روم به جایی
که می‌روم. پس برگرد و براذران خود را برگردان و رحمت و راستی
همراه تو باد.» ۲۱ واتانی در جواب پادشاه عرض کرد: «به حیات
خداآوند و به حیات آقایم پادشاه، قسم که هرجایی که آقایم پادشاه
خواه در موت و خواه در زندگی، باشد، بنده تو در آنجا خواهد
بود.» ۲۲ و داده به اتای گفت: «بیا و پیش برو.» پس اتای
جی یا همه مردمانش و جمیع اطفالی که با او بودند، پیش رفتند.
۲۳ و تمامی اهل زمین به آوازیاند گریه کردند، و جمیع قوم عبور
کردند، پادشاه از نهر قدرtron عبور کرد و تمامی قوم به راه بیان
گذشتند. ۲۴ و اینک صادوق نیز و جمیع لاویان با وی تابوت
عهد خدا را برداشتند، و تابوت خدا را نهادند و تا تمامی قوم از
شهر بیرون آمدند، ایاتارقیانی می‌گذرانید. ۲۵ و پادشاه به صادوق
گفت: «ظاهر بندگی می‌نمایم ای آقایم پادشاه، تمنا اینکه در
سرائل سلطنت پدر ما به من را خواهند کرد.» ۲۶ پادشاه به
صیبا گفت: «اینک کل مایملک مفیوشت از مال توست.» پس
نظر تو التفات یابم.» ۲۷ و چون داده پادشاه به بحوریم رسید،
اینک شخصی از قبیله خاندان شاول مسمی به شمعی از آنجا
بیرون آمد و چون می‌آمد، دشنام می‌داد. ۲۸ و به داده و به جمیع
خاندان داده پادشاه سنگهای انداخت، و تمامی قوم و جمیع
شجاعان به طرف راست و چپ او بودند ۲۹ و شمعی دشنام
داده، چینی می‌گفت: «دور شو دور شوای مردخون ریز وای مرد
بایعال! ۳۰ خداوند تمامی خون خاندان شاول را که در جایش
سلطنت نمودی برتورد کرده، و خداوند سلطنت را به دست پسر
توابیشالم، تسلیم نموده است، و اینک چونکه مردی خون ریز

هستی، به شارارت خود گرفتار شده‌ای.» ۹ و ایشای ابن صریویه برگشتن همه است، پس تمامی قوم در سلامتی خواهند بود.» ۴ و به پادشاه گفت که «چرا لین سگ مرده، آقایم پادشاه را دشنام این سخن در نظر جمیع مشایخ اسرائیل پسند آمد. ۵ و ابشارلم دهد؟ مستدعاً آنکه بروم و مرسی را از تن جدا کنم.» ۱۰ پادشاه گفت: «حوشای ارکی را نیز خوانید تا بشنویم که او چه خواهد گفت: «ای پسران صریویه مرا با شما چه کار است؟ بگذارید که گفت.» ۶ و چون حوشای نزد ابشارلم آمد، ابشارلم وی را خطاب دشنام دهد، زیرا خداوندا را گفته است که داود را دشنام بده، کرده، گفت: «اخیتوفل بدین مضمون گفته است، پس تو بگو که پس کیست که بگویید چرا این کار را می‌کنی؟» ۱۱ و داود به برجسب رای او عمل نماییم یا نه.» ۷ حوشای به ابشارلم گفت: ایشای و به تمامی خادمان گفت: «اینک پسر من که از صلب «مشورتی که اخیتوفل این مرتبه داده است، خوب نیست.» ۸ و من بیرون آمد، قصد جان من دارد، پس حال چند مرتبه زیاده حوشای گفت: «می‌دانی که پدرت و مردانش شجاع هستند و مثل این بنی‌امینی، پس او را بگذارید که دشنام دهد زیرا خداوند او را خرسی که بچه هایش را در بیان گرفته باشند، در تلخی جانند، امر فرموده است. ۱۲ شاید خداوند بر مصیبت من نگاه کند و پدرت مرد جنگ آزموده است، و شب را در میان قوم نمی‌خداوند به عوض دشمنی که او امروز به من می‌دهد، به من جرای ماند. ۹ ایک او الان در حفراه یا جای دیگر مخفی است، و نیکو دهد.» ۱۳ پس داود و مردانش راه خود را پیش گرفتند و اما واقع خواهد شد که چون بعضی از ایشان در ابتدای فتنه، هر کس شمعی دربار ایشان به جانب کوه می‌رفت و چون می‌رفت، دشنام که بشنوید خواهد گفت: در میان قومی که تابع ابشارلم هستند، داده، سنگها به سوی او می‌انداخت و خاک به هوا می‌پاشید. شکستی واقع شده است. ۱۰ و نیز شجاعی که دلش مثل دل ۱۴ و پادشاه با تمامی قومی که همراهش بودند، خسته شده، آمدند شیرپاشد، بالکل گداخته خواهد شد، زیرا جمیع اسرائیل می‌دانند و در آنجاستراحت کردند. ۱۵ و اما ابشارلم و تمامی گروه مردان که پدر تو جباری است و وفیقانش شجاع هستند. ۱۱ لهذا رای من اسرائیل به اورشلیم آمدند، و اخیتوفل همراهش بود، ۱۶ و چون این است که تمامی اسرائیل از دان تا پرشیع که مثل ریگ کناره حوشای ارکی، دوست داود، نزد ابشارلم رسید، حوشای به ابشارلم دریا بی‌شمارند، نزد تو جمع شوند، و حضرت تو همراه ایشان بود. گفت: «پادشاه زنده بماند! پادشاه زنده بماند!» ۱۷ و ابشارلم به ۱۸ پس در مکانی که یافت می‌شود بر او خواهیم رسید، و مثل حوشای گفت: «آیا مهریانی تو با دوست خود این است؟ چرا شنینی که بر زمین می‌ریزد بر او فرود خواهیم آمد، و از او و تمامی با دوست خود نرفتی؟» ۱۸ و حوشای به ابشارلم گفت: «آنی، مردانی که همراه وی می‌باشد، یکی هم باقی نخواهد ماند. ۱۳ و بلکه هرکس را که خداوند و این قوم و جمیع مردان اسرائیل بگزیده اگر به شهری داخل شود، آنگاه تمامی اسرائیل طبابه‌ای آن شهر باشدند، بنده او خواهم بود و نزد او خواهم ماند. ۱۹ و ثانی که را خواهند آورد و آن شهر را به نهضوی خواهند کشید تا یک سنگ ریوه‌ای می‌باشد خدمت نمایم؟ آیا نه نزد پسر او؟ پس چنانکه به حضور پدر هم در آن پی‌انشود.» ۱۴ پس ابشارلم و جمیع مردان اسرائیل تو خدمت نموده‌ام، به همان طور در حضور تو خواهم بود.» ۲۰ و گفتند: «مشورت حوشای ارکی از مشورت اخیتوفل بهتر است.» ابشارلم به اخیتوفل گفت: «شما مشورت کنید که چه بکنیم.» زیرا خداوند مقدار فرموده بود که مشورت نیکوی اخیتوفل را باطل ۲۱ و اخیتوفل به ابشارلم گفت که «نزد متعه های پدر خود که گرداند تا آنکه خداوند بدی را بر ابشارلم برساند. و حوشای به جهت نگاههایی خانه گذاشته است، درای، و چون تمامی به صادق و ایاتار کهنه گفت: «اخیتوفل به ابشارلم و مشایخ اسرائیل بشنوند که نزد پدرت مکروه شده‌ای، آنگاه دست تمامی اسرائیل چنین و چنان مشورت داده، و من چنین و چنان مشورت همراهانت قوی خواهد شد.» ۲۲ پس خیمه‌ای بر پشت بام برای داده‌ام. ۱۶ پس حال به زودی بفرستید و داود رالطاع داده، ابشارلم بروکردند و ابشارلم در نظر تمامی بني اسرائیل نزد متعه های کوید: امشب در کاره های بیان توقف متماً بلکه به هر طوری پدرش درآمد. ۲۳ و مشورتی که اخیتوفل در آن روزها می‌داد، که توانی عبور کن، می‌باشد پادشاه و همه کسانی که همراه وی مثل آن بود که کسی از کلام خدا سوال کند. و هر مشورتی که می‌باشد، بلعیده شوند.» ۱۷ و یوناثان و اخیمعص نزد عین روجل اخیتوفل هم به داود و هم به ابشارلم می‌داد، چنین می‌بود.

توقف می‌نمودند و کنیزی رفته، برای ایشان خبریم آورد، و ایشان ۱۷ و اخیتوفل به ابشارلم گفت: «مرا اذن بده که دوازده هزار داخل شوند که می‌باشد خویشتن را ظاهر سازند. ۱۸ اما غلامی ایشان نفر را برگزیده، برخیزیم و شبانگاه داد را تعاقب نمایم. ۱۹ پس در را دیده، به ابشارلم خبر داد، و هردوی ایشان به زودی رفته، به خانه شخصی دریبوریم داخل شدند و در حیاط او چاهی بود که مضطرب خواهم ساخت و تمامی قومی که همراهش هستند، در آن فرود شدند. ۲۰ و زن، سریوش چاه را گرفته، بر دهنده‌اش خواهند گریخت، پادشاه را به تنهای خواهم کشت. ۲۱ و تمامی گسترانید و بلغور بر آن ریخت. پس چیزی معلوم نشد. ۲۰ و قوم را نزد تو خواهم برگردانید زیرا شخصی که او را می‌طلبی مثل

خادمان ابشارلوم نزد آن زن به خانه درآمده، گفتند: «اخیمعص بروی زمین منتشر شد و در آن روز آنانی که از جنگل و پویانات کجایند؟» زن به ایشان گفت: «از نهر آب عبور کردند.» هلاک گشتند، بیشتر بودند از آنانی که به شمشیر کشته شدند. پس چون جستجو کرده، نیافتند، به اورشیم برگشتند. ۲۱ و بعد ۹ و ابشارلوم به بندگان داود برخورد و ابشارلوم بر قاطر سوار بود و از رفتن آنها، ایشان از چاه برآمدند ورقه، داود پادشاه را خبر دادند. قاطر زیر شاخه های پیچیده شده بلوط بزرگی درآمد، و سر او در و به داود گفتند: «برخزید و به زودی از آب عبور کنید، زیرا که میان بلوطگرفتار شد، به طوری که در میان آسمان و زمین آویزان اخیوفل درباره شما چنین مشورت داده است.» ۲۲ پس داود و گشت و قاطری که زیرش بود، بگذشت. ۱۰ و شخصی آن را تمامی قومی که همراهش بودند، برخاستند و از ادن عبور کردند و دیده، به یوآب خبر رسانید و گفت: «اینک ابشارلوم را دیدم که در تالوع فجریکی باقی نماند که از ادن عبور نکرده باشد.» ۲۳ اما میان درخت بلوط آویزان است. ۱۱ و یوآب به آن شخصی که چون اخیوفل دید که مشورت او بجا آورده نشد، الاغ خود را او را خبر داد، گفت: «هان تو دیده ای، پس چرا اورا در آنجا بیارت و برخاسته، به شهر خود به خانه اش رفت و بیار خانه به زمین نزدی؟ و من ده مقال نقره و کمریندی به تو می دادم.» ۱۲ خودتارک دیده، خویشتن را خفه کرد و مرد و او را در قبر پدرش ۱۳ آن شخص به یوآب گفت: «اگر هزار مقال نقره به دست من دفن کردند.» ۱۴ اما داود به محایم آمد و ابشارلوم از ادن گذشت می رسیدست خود را بر پسر پادشاه دراز نمی کرد، زیرا که پادشاه و تمامی مردان اسرائیل همراهش بودند. ۲۵ و ابشارلوم، عماسا را تو را و ایشای و اتای را به سمع ما افرموده، گفت: «زنهر هر به جای یوآب به سرداری لشکر نصب کرد، و عماسا پسر شخصی یکی از شما درباره ابشارلوم جوان باحدر باشدید. ۱۳ والا بر جان مسمی به پیرای اسرائیلی بود که نزد ایچحالی، دخترناحاش، خواهر خودظللم می کردم چونکه هیچ امری از پادشاه مخفی نمی ماند، صریوه، مادر یوآب درآمده بود. ۲۶ پس اسرائیل و ابشارلوم در زمین و خودت به ضد من بر می خاستی.» ۱۴ آنگاه یوآب گفت: جلعاد ارزوزند. ۲۷ و واقع شد که چون داود به محایم رسید، «نمی توانم با تو به اینطور تاختیر نمایم.» پس سه تیر به دست خود شویی اناحاش از ربت بینی عمون و ماکیر بن عمیشیل از لوبدار و گرفته، آنها را به دل ابشارلوم زد حینی که او هنوز در میان بلوط بزرگانی جله ای از روجلیم، ۲۸ بسته ها و کاسه ها و ظروف سفالین زنده بود. ۱۵ و ده جوان که سلاحداران یوآب بودند دور ابشارلوم و گندم وجو و آرد و خوشه های برشه و باقلاء و عدس و نخود را گرفته، او را زدند و گشتند. ۱۶ و چون یوآب کرنا را نواخت، برشه، ۲۹ و عسل و کره و گوسفندان و پنیرگاو برای خوارک داود قوم از تعاقب نمودن اسرائیل برگشتند، زیرا که یوآب رامینع و قومی که همراهش بودند آوردند، زیرا گفتند که قوم در بیابان نمود. ۱۷ و ابشارلوم را گرفته، او را در حفره بزرگ که در جنگل گرسنه و خسته و تشنه می باشند.

۱۸ و داود قومی را که همراهش بودند، سان دید، و سرداران جمیع اسرائیل هر یک به خیمه خود فرار کردند. ۱۹ اما ابشارلوم در هزاره و سرداران صده براپیشان تعیین نمود. ۲ و داود قوم را روانه کرد، زیرا گفت پسری ندارم که از او اسم من مذکور بماند، و نمود، ثلثی به دست یوآب و ثلثی به دست ایشای این صریوه، آن بنا را به اسم خود مسمی ساخت. پس تا امروز ید ابشارلوم برادر یوآب، و ثلثی به دست اتای جتی. و پادشاه به قوم گفت: «حال بروم من نیز البته همراه شما می آیم.» ۳ اما قوم گفتند: «تو هماره مانخواهی آمد زیرا اگر ما فرار کنیم درباره ما فکر نخواهند کرد و اگر است.» ۲۰ یوآب او را گفت: «تمام روز صاحب بشارت نیستی، نصف ما بیمیریم برای ما فکر نخواهند کرد و حال تو مثل ده هزار اما روز دیگر بشارت خواهی برد و امروز مزده نخواهی داد چونکه پسر نفر ما هستی، پس الان بهتر این است که ما را از شهر امداد پادشاه مرده است.» ۲۱ و یوآب به کوشی گفت: «برو و از کنی.» ۴ پادشاه به ایشان گفت: «آنچه در نظر شما پسند آید، آنچه دیده ای به پادشاه خبر برسان.» و کوشی یوآب را تعظیم خواهم کرد.» و پادشاه به جانب دروازه استاده بود، و تمامی قوم با نموده، دید. ۲۲ و اخیمعص بن صادوق، پار دیگر به یوآب صدها و هزاره هایپرون رفتند. ۵ و پادشاه یوآب و ایشای و اتای گفت: «به خاطر من بر ابشارلوم جوان به رفق رفقار را امر فرموده، گفت: «هرچه بشود، ملتمنس اینکه من نیزد عقب کوشی بدم.» ۶ پس قوم به مقابله اسرائیل به صحراء بیرون رفتند و جنگ در جنگل افرایم بود. ۷ و قوم اسرائیل در آنجا از ۲۴ و داود در میان دو دروازه نشسته بود و دیده بان بر پشت بام حضور بندگان داود شکست یافتند، و در آن روز کشتار عظمی در آنجا شد و بیست هزار نفر کشته شدند. ۸ و جنگ در آنجا

که اینک به تنهایی می‌دود. ۲۵ و دیده بان آواز کرده، پادشاه را این وقت به تو رسیده است.» ۸ پس پادشاه برخاست و نزدروازه خبر داد و پادشاه گفت: «اگر تنهایست بشارت می‌آورد.» و او بنشست و تمامی قوم را خبر داده، گفتند که «اینک پادشاه نزد منی آمد و نزدیک می‌شد. ۲۶ و دیده بان، شخص دیگر را دید که دروازه نشسته است.» و تمامی قوم به حضور پادشاه آمدند. ۹ و می‌دود و دیده بان به دریان آواز داده، گفت: «شخصی به تنهایی جمیع قوم در تمامی اسپاط اسرائیل متازعه کرده، می‌گفتند که می‌دود.» و پادشاه گفت: «او نیز بشارت می‌آورد.» ۲۷ و دیده «پادشاه ما را از دست دشمنان ما راهنیده است، و اوست که ما را باشیم!» ۲۸ و اخیمعص ندا کرده، به پادشاه گفت: «سلامتی در جنگ مرده است. پس الان شما چرا در بازارومن پادشاه تا خیر است.» و پیش پادشاه رو به زمین افتداده، گفت: «بیهود خدای تو می‌نماید؟» ۱۱ و داده پادشاه نزد صادوق و ایاتار کهنه فرستاده، مبارک باد که مردمانی که دست خود را بر آقایم پادشاه بلند کرده گفت: «به مشایخ یهودا بگویید: شما چرا در بازارومن پادشاه به بودند، تسليم کرده است.» ۲۹ پادشاه گفت: «آیا ایشالوم جوان خانه‌اش، آخر همه هستید، و حال آنکه سخن جمیع اسرائیل به سلامت است؟ و اخیمعص در جواب گفت: «چون بیاپ، نزد پادشاه به خانه‌اش رسیده است. ۱۲ شما برادران من هستید پنده پادشاه و بنده تو را فرستاده، هنگامه عظیمی دیدم که ندانستم و شما استخوانها و گوشت منید. پس چرا در بازارومن پادشاه، که چه بود.» ۳۰ و پادشاه گفت: «بگرد و اینجا بایست.» و او به آخر همه می‌باشید؟ ۱۳ و به عماسا بگویید: آیا تو استخوان و آن طرف شده، بایستاد. ۳۱ و اینک کوشی رسید و کوشی گفت: گوشت من نیستی؟ خدا به من مثل این بلکه زیاده از این به «برای آقایم، پادشاه، بشارت است، زیرا خداوند امروز انقام تو را عمل آورد اگر تو در حضور من در همه اوقات به جای بیاپ، از هرکه با تو مقاومت می‌نمود، کشیده است.» ۳۲ و پادشاه سردار لشکر، نباشی.» ۱۴ پس دل جمیع مردان یهودا را مثل یک به کوشی گفت: «آیا ایشالوم جوان به سلامت است؟» کوشی شخص مایل گردانید که ایشان نزد پادشاه پیغام فرستادند که تو گفت: «دشمنان آقایم، پادشاه، هرکه برای ضرر تو برخیزد، تمامی بندگانت برگردید. ۱۵ پس پادشاه برگشته، به اردن رسید و مثل آن جوان باشد.» ۳۳ پس پادشاه، بسیار مضطرب شده، یهودا به استقبال پادشاه به جلجال آمدند تا پادشاه را از اردن عبور به بالاخانه دروازه برآمد و می‌گریست و چون می‌رفت، چنین دهند. ۱۶ و شمعی بن جیرای بنیامینی که از بحوریم بود، تعجیل می‌گفت: «ای پسرم ایشالوم! ای پسرم! پسرم ایشالوم! کاش که نموده، همراه مردان یهودا به استقبال داده پادشاه فروآمد. ۱۷ و به جای تومی مردم، ای ایشالوم پسرم ای پسر من!»

۱۹ و به بیاپ خبر دادند که اینک پادشاه گریه می‌کند و کردنده. ۱۸ و عبور را عبوردادند تا خاندان پادشاه را عبور کنند، برای ایشالوم ماتم گرفته است. ۲ و در آن روز برای تمامی قوم و هرچه درنظرش پسند آید بجا آورند. ۱۹ و به پادشاه گفت: «آقایم گاهی بر من استاد ندهد و خطابی را که بنده ات در روزی که آقایم پادشاه از اورشلیم بیرون می‌آمد وزید بیاد نیاورد و پادشاه آن را به دل خود راه ندهد. ۲۰ زیرا که بنده تو می‌داند که گناه کرده‌ام و اینک امروز من از تمامی خاندان یوسف، اول آدمدام و به استقبال آقایم، پادشاه، فرد شده‌ام.» ۲۱ و ایشان پیش پادشاه از اردن عبور کردند، زیرا را عبوردادند تا خاندان پادشاه را عبور کنند، ظفر به ماتم مبدل گشت، زیرا قوم در آن روز شنیدند که پادشاه برای پرسش غمگین است. ۳ و قوم در آن روز دزدانه به شهر داخل شدند، مثل کسانی که از جنگ فرار کرده، از روی خجالت دزدانه می‌آیند. ۴ و پادشاه روی خود را پوشانید و پادشاه به آوازبلند صدا زد که‌ای پسرم ایشالوم! ای ایشالوم! پسرم ای پسر من! ۵ پس بیاپ نزد پادشاه به خانه درآمده، گفت: «امروز روی تمامی بندگان خود را شرمنده ساختنی که جان تو و جان پسرانت و دخترانت و جان زنانت و جان معنه هایت را امروزنجات دادند. ۶ چونکه دشمنان خود را دوست داشتی و محبان خویش را بغص نمودی، زیرا که امروز ظاهر ساختنی که سرداران و خادمان نزد تو تعبیجند و امروز فهمیدم که اگر ایشالوم زنده می‌ماند و جمیع ما امروز می‌مردیم آنگاه در نظرتو پسند می‌آمد. ۷ و الان برخاسته، بیرون بیا و به بندگان خود سخنان دل آویز بگو، زیرا به خداوندان قسم می‌خورم که اگر بیرون نیایی، امشب برای توکسی نخواهد ماند، و این بلا برای تو بدتر خواهد بود از همه بلایایی که از طفولیت تا

چون برای ملاقات پادشاه به اورشلیم رسید، پادشاه وی را گفت: انعامی به ما داده است؟»^{۴۳} و مردان اسرائیل در جواب مردان ای مفیبوشت چرا با من نیامد؟»^{۴۴} او عرض کرد: «ای آقایم یهودا گفتند: «ما را در پادشاه ده حصه است و حق ما در دادو پادشاه، خادم من مرا فریب داد زیرا بینه ات گفت که الاغ خود را از شما بیشتر است. پس چرا ما راحقیر شمردید؟ و آیا ما برای خواهم آراست تا برآن سوار شده، نزد پادشاه خود، اول سخن نگفتهیم؟» اما گفتگوی مردان تولنگ است. ^{۴۵} و او بنده تو را نزد آقایم، پادشاه، متهم کرده یهودا از گفتگوی مردان اسرائیل سختتر بود.

است، لیکن آقایم، پادشاه، مثل فرشته خداست، پس هرچه در ^{۲۰} و اتفاق مرد بلیعال، مسمی به شیع بن بکری بیانیتی در نظرت پسند آید، به عمل آور. ^{۲۸} زیرا تمامی خاندان پدرم به حضورت آقایم، پادشاه، مثل مردمان مرده بودند، و بنده خود را در میان خورنده‌گان سفره ات ممتازگردانیدی، پس من دیگرچه حق

دارم که باز نزد پادشاه فریاد نمایم.» ^{۲۹} پادشاه وی را گفت: «چرا دیگر از کارهای خود سخن می‌گویی؟ گفتم که توو صیبا، زمین را تقسیم نمایید.» ^{۳۰} مفیبوشت به پادشاه عرض کرد: «نه، بلکه او همه را بگیرد چونکه آقایم، پادشاه، به خانه خود به سلامتی

ایشان را در خانه محروس نگاه داشته، پیروزش داد، اما نزد ایشان ملازمت نمودند. ^{۳۱} و دادو به خانه خود در اورشلیم آمد، و پادشاه ده زن متنه را که برای نگاهبانی خانه خود گذاشته بود، گرفت و پادشاه است.» ^{۳۱} و بزرلایی جله‌داری از روچیم فرود آمد و با پادشاه از اردن عبور کرد تا او را به آن طرف اردن مشایعت نماید.

^۴ و پادشاه به عماما گفت: «مردان یهودا را درسه روز نزد من

جمع کن و تو در اینجا حاضر شو.» ^۵ پس عماما رفت تا یهودا در محنایم توقف می‌نمود او را پیروزش می‌داد زیرا مردی بسیار بزرگ

بود. ^{۳۲} و پادشاه به بزرلایی گفت: «تو همراه من بیا و تو را در اورشلیم پیروش خواهم داد.» ^{۳۴} بزرلایی به پادشاه عرض کرد:

«ایام سالهای زندگی من چند است که با پادشاه به اورشلیم بیایم؟ ^{۳۵} من امروز هشتاد ساله هستم و آیامی توانم در میان نیک و بد ت Mizyedhem و آیا بنده توطعم آنچه را که می‌خورم و می‌نوش، توانم دریافت؟ یا دیگر آوار مغناطیس و مغناطیس را توانم شنید؟ پس چرا بنده ات دیگر برای آقایم پادشاه بار باشد؟ ^{۳۶} لهذا بنده تو همراه پادشاه اندکی از اردن عبور خواهد نمود و چرا پادشاه مرا چنین مكافات بدهد. ^{۳۷} بگذار که بنده ات برگدد تا در شهر خود نزد قیر پدر و مادر خویش بمیرم، واپسک بنده تو، کمها، همراه آقایم پادشاه بیود و آنچه در نظرت پسند آید با او به عمل آور.»

^{۳۸} پادشاه گفت: «کمها همراه من خواهد آمد و آنچه در نظر تو پسند آید، با وی به عمل خواهم آورد و هرچه از من خواهش کنی برای تو به انجام خواهم رسانید.» ^{۳۹} پس تمامی قوم از اردن عبور

کردند و چون پادشاه عبور کرد، پادشاه بزرلایی را بوسید و وی را برکت داد و او به مکان خود برگشت. ^{۴۰} و پادشاه به جلال رفت و کمها همراهش آمد و تمامی قوم یهودا و تصف قوم اسرائیل

نیز پادشاه را عبور دادند. ^{۴۱} و اینکه جمیع مردان اسرائیل نزد پادشاه آمدند و به پادشاه گفتند: «چرا براذران ما، یعنی مردان یهودا، تو را دزدیدند و پادشاه و خاندانش را و جمیع کسان داد را همراهش از اردن عبور دادند؟» ^{۴۲} و جمیع مردان یهودا به مردان اسرائیل جواب دادند: «از این سبب که پادشاه از خویشان ماست، پس چرا از این امر حسدا می‌برید؟ آیا چیزی از پادشاه خورده‌ایم یا

ایشان آمد، او رادر آبل بیت معکه محاصره نمودند و پشته‌ای

دریابر شهر ساختند که در برابر حصار بربا شد، و تمامی قوم که با کرد.» ۷ اما پادشاه، مفیوشت بن یوناتان بن شاول را دریغ داشت، پوآب بودند، حصار را می‌زدند تا آن را منهدم سازند. ۱۶ و زنی به‌سبب قسم خداوند که در میان ایشان، یعنی در میان داد و حکیم از شهر صدادارداد که بشنوید: «به پوآب بگویید: اینجا یوناتان بن شاول بود. ۸ و پادشاه ارمونی و مفیوشت، دو پسر نزدیک بیا تا با تو سخن گویم.» ۱۷ و چون نزدیک وی شد، زن رصفه، دختر ایه که ایشان را برای شاول زاییده بود، و پسچ پسر گفت که «آیا تو پوآب هستی؟» او گفت: «من هستم.» وی میکال، دختر شاول را که برای عذرلی بن بزرگ‌الحولی زاییده را گفت: «سخنان کثیر خود را بشنو.» او گفت: «می‌شنوم.» بود، گرفت، ۹ و ایشان را به دست جمعونیان تسلیم نموده، آنها را ۱۸ پس زن متکلم شده، گفت: «در زمان قدیم چنین می‌گفتند در آن کوه به حضور خداوند به دار کشیدن و این هفت نفر با هم که هر آینه در آبل می‌باید مشورت بجوبیند و همچنین هر امری را ختم افتادند، و ایشان در ابتدای ایام حصاد دراول درویدن جو کشته می‌کردند. ۱۹ من در اسرائیل سالم و امین هستم و تو می‌خواهی شدند. ۱۰ و رصفه، دختر ایه، پلاسی گرفته، آن را برای خود از شهری و مادری را در اسرائیل خراب کنی، چرا نصیب خداوند را ابتدای درو تا باران از آسمان برایشان بارانیده شد، بر سخراهای بالکل هلاک می‌کنی؟» ۲۰ پس پوآب در جواب گفت: «حاشا گسترانید، ونگداشت که پرندگان هوا در روز، با بهایم صحرادر از من حاشا از من! که هلاک یا خراب ننمایم. ۲۱ کار چنین شب بر ایشان بیایند. ۱۱ و داد را از آتجه رصفه، دختر ایه، نیست بلکه شخصی مسمی به شیع بن بکری از کوهستان افرايم معه شاول کرده بود، خبردادند. ۱۲ پس داد رفته، استخوانهای دست خود را برداود پادشاه بلند کرده است. او را تنها بسپارید واز شاول واستخوانهای پرسش، یوناتان را از اهل یا پیش جلعاد گرفت نزد شهرو خواهم رفت.» زن در جواب پوآب گفت: «اینک سر که ایشان آنها را از شارع عام بیت شان دزدیده بودند، جایی که او را از روی حصار نزد توخاهند انداخت.» ۲۲ پس آن زن به فلسطینیان آنها را ویخته بودند در روزی که فلسطینیان شاول را در حکمت خود نزد تمامی قوم رفت و ایشان سر شیع بن بکری را از جلیع کشته بودند. ۱۳ و استخوانهای شاول واستخوانهای پرسش، تن جدا کرده، نزد پوآب انداده شدند و او کرنا را نواخته، ایشان از نزد یوناتان را از آنجا آورد و استخوانهای آنانی را که بر دار بودند نیز، شهر، هر کس به خبیمه خود متفرق شدند. و پوآب به اورشلیم نزد جمع کردند. ۱۴ و استخوانهای شاول و استخوانهای شاول را در پادشاه برگشت. ۲۳ و پوآب، سردار تمامی لشکر اسرائیل بود، و صیلع، در زمین بیامین، در قبر پدرش قیس، دفن کردند و هرجه بنایاهو این یهویادع سردار کریپیان و فلیپیان بود. ۲۴ و ادورام پادشاه امر فرموده بود، بجا آوردن. و بعد از آن، خدا به جهت سردار با جگریان و یهوشافاط بن اخیلود واقع نگار، ۲۵ و شیوا زمین اجابت فرمود. ۱۵ و باز فلسطینیان با اسرائیل جنگ کردند کاتب و صادوق واپیاتار، کاهن بودند، ۲۶ و عبرای یائیری نیز داد و باز بندگانش فرود آمد، با فلسطینیان مقاتله نمودند و داد وamanده شد. ۱۶ و یشی بیوب که ازاولاد رافا بود و وزن نیزه او کاهن داد بود.

۲۱ و در ایام داد، سه سال علی الاتصال قحطی شد، و دادندند. ۱۷ اما ایشان این صریوه ای را مدد کرده، آن فلسطینی داد به حضور خداوند سوال کرد و خداوند گفت: «به‌سبب شاول را زد و کشت. آنگاه کسان داد قسم خورده، به وی گفتند: «بار و خاندان خون ریز او شده است زیرا که جمعونیان را کشت.» دیگر همراه ما به جنگ خواهی آمد می‌باشد اسرائیل را خاموش ۲ و پادشاه جمعونیان را خوانده، به ایشان گفت (اما جمعونیان از گردانی). ۱۸ و بعد از آن نیز، جنگی با فلسطینیان در جوب واقع پنی اسرائیل نبودند بلکه از بقیه اموریان، و بنی اسرائیل برای ایشان شد که در آن سپکای حوشانی، صاف را که او نیز از اولاد رافا قسم خورده بودند؛ لیکن شاول از غیرتی که برای اسرائیل و یهوذا بود، کشت. ۱۹ و باز جنگ با فلسطینیان در جوب واقع شد و داشت، قصد قتل ایشان می‌نمود). ۳ و داد به جمعونیان گفت: «الحانان بن یعری ارجم بیت لحمی، جلیات جتی را کشت که برای شماچه بکنم و با چه چیز کفاره نمایم تا نصیب خداوند را چوب نزدهاش مثل نورد جولا هکان بود. ۲۰ و دیگر جنگی در جت برکت دهدید.» ۴ جمعونیان وی را گفتند: «از شاول و خاندانش، واقع شد که در آنجا مردی بلند قد بود که دست و پای او هر یک نقره و طلا نمی‌خواهیم ونه آنکه کسی در اسرائیل برای ما کشته شش انگشت داشت که جمله آنها بیست و چهار باشد و او شود.» او گفت: «هرچه شما بگویید، برای شما خواهیم کرد.» نیز برای رافا زاییده شده بود. ۲۱ و چون اسرائیل را به نگ آورد، ۵ ایشان به پادشاه گفتند: «آن شخص که مارا تیاه می‌ساخت و یوناتان بن شمعی، برادر داد، او را کشت. ۲۲ این چهار نفر برای برای ما تدبیر می‌کرد که ما راهلاک سازد تا در هیچ کدام از حملو رافا در جت زاییده شده بودند و به دست داد و به دست بندگانش اسرائیل باقی نمانیم، ۶ هفت نفر از پسران او به ما تسلیم شوند افتادند. تالیشان را در حضور خداوند در جمعه شاول که برگزیده خداوند بود به دار کشیم.» پادشاه گفت: «ایشان را به شما تسلیم خواه

۲۲ و داد در روزی که خداوند او را از دست جمیع دشمنانش است تا ایشان را پست گردانی. ۲۹ زیرا که توای خداوند، نور من و از دست شاول رهایی داد، کلمات این سرود را برای خداوند هستی. و خداوند، تاریکی مرا به روشنایی مبدل خواهد ساخت. انشا نمود. ۲ و گفت: «خداوند صخره من و قله من و رهانده ۳۰ زیرا که به استعانت تو بر لشکری تاخت آوردم. و به مدد خدای خود بر حصارها جست و خیز نمودم. ۳۱ و اما خدا، طریق وی من است. ۳ خدای صخره من که بر او توکل خواهم نمود، کامل است؛ و کلام خداوند مصفا؛ و او برای جمیع متکلانش سپر من و شاخ نجاتم، برج بلند و ملچای من، ای نجات دهنده من، مرا از ظلم خواهی رهایید. ۴ خداوند را که سزاوار کل حمد سپری باشد. ۳۲ زیرا کیست خدا غیر از یهوه؟ و کیست صخره است، خواهم خواند. پس از دشمنان خود خلاصی خواهم یافت. غیر از خدای ما؟ ۳۳ خدا قلعه استوار من است. و طریق مرا ۵ زیرا که موجهای موت مرا احاطه نموده، وسیلهای عصیان مرا ترسانیده بود. ۶ رستهای گور مرا احاطه نمودند. دامهای موت مرا بر مکانهای بلندم بریا می دارد. ۷ دستهای مرا به جنگ تعلمید ریاقنید. ۷ در تنگی خود خداوند را خواندم. و سپر نزد خدای خویش دعا نمودم. و او آواز مرا از هیکل خودشندید. و نجات خود را به من خواهی داد، و لطف تو مرا بزرگ خواهد استغاهه من به گوش وی رسید. ۸ آنگاه زمین متازل و مترعش ساخت. ۳۷ قدمهای مرا در زیر من وسعت دادی که پایهایم گردید. واسهای آسمان بلزیدند. و از حدت خشم اومتحکر نلغزید. ۳۸ دشمنان خود را تعاقب نموده، ایشان را هلاک خواهم گردید. نزول فرمود. و تاریکی غلیظ زیر پایهایش بود. ۱۱ بر ۹ از بینی وی دود متصاعد شد. و از دهان او آتش ساخت، و تا نابود نشوند بر نخواهم گشت. ۳۹ ایشان را خراب گردیدند. ۱۰ از آنگهای از آن افروخته گردید. ۱۰ و آسمانها را سوزان درآمد و اخگرها از آن افروخته گردید. ۱۱ او آسمانها را خم کرده، نزول فرمود. و تاریکی غلیظ زیر پایهایش بود. ۱۱ بر کرویین سوار شده، پرواز نمود. و بر بالهای باد نمایان گردید. را که به ضد من برخیزند در زیر من خم خواهی ساخت. ۴۱ و ۱۲ ظلمت را از اطراف خود سایانها ساخت. واجتمع آبهای دشمنان را پیش من منهزم خواهی کرد تا خصمانت خود را منقطع ابرهای متراکم افلاک را. ۴۲ فریاد برمی آورند، اما رهاندهای نیست؛ و به سوی بود، اخگرهای آتش افروخته گردید. ۱۴ خداوند از آسمان رعد خداوند، لیکن ایشان را اجابت نخواهد کرد. ۴۳ پس ایشان را نمود. و حضرت اعلی آواز خویش را مسموع گردانید. ۱۵ تیرها مثل غبار زمین نرم می کنم. و مثل گل کوچجهها کوییده، پایمال فرستاده، ایشان را پراکنده ساخت. و برق را جهانده، ایشان را می سازم. ۴۴ و تو مرا از مخاصمات قوم من خواهی رهانید، و مرا سراسرمه گردانید. ۱۶ پس عمق های دریا ظاهر شد. و اساسهای برای سرداری امت ها حفظ خواهی کرد، و قومی را که نشناخته بود، اخگرهای آتش افروخته گردید. از توبیخ خداوند و ازنفخه باد بودم، مرا بندگی خواهند نمود. ۴۵ غریبان نزد من تذلل خواهد کرد بینی وی. ۱۷ از اعلی علیین فرستاده، مرا گرفت. و از آبهای خواهند گردید و از مکان های مخفی خود با ترس بیرون خواهند بسیار مرا بیرون کشید. ۱۸ مرا از دشمنان زورآومن رهایی داد. و خواهند گردید و از مکان های مخفی خود با ترس بیرون خواهند از مبغضانم، چونکه از من قویت بودند. ۱۹ در روز شقاوت من، آمد. ۴۷ خداوند زنده است و صخره من متبارک و خدای صخره ایشان مرا دریافت بودند. لیکن خداوند تکیه گاه من بود. ۲۰ مرا به نجات من متعال باد. ۴۸ ای خدایی که برای من انتقام می کشی مکان وسیع بیرون آورد. و مرا خلاصی داد چونکه به من رغبت و قومهارا زیر من پست می سازی. ۴۹ و مرا از دست دشمنان می داشت. ۲۱ پس خداوند مرا به حسب عدالتم جزا خواهد داد. و بیرون می آوری و برقاومت کنندگانم را بلند می گردانی. تو مرا به حسب پاکیزگی دستم مرا مکافات خواهد رسانید. ۲۲ زیرا که امرد ظالم خلاصی خواهی داد. ۵ بنابراین ای خداوند، تو را در طریق های خداوند را حفظ نمودم. و از خدای خویش عصیان میان امت ها حمدخواهم گشت. و به نام تو ترنم خواهم نمود. نورزیدم. ۲۳ چونکه جمیع احکام او در مد نظر من است. و از ۵۱ نجات عظیمی برای پادشاه خود می نماید. ویرای مسیح خویش فرایض او انحراف نورزیدم. ۲۴ و به حضور او کامل شدم. و از رحمت را پدید می آورد. به جهت داد و دریت وی تا ابد الابد.»

عصیان ورزیدن، خویشتن را بازداشتمن. ۲۵ بنابراین خداوند مرا ۲۳ و این است سخنان آخر داد: «وحی داد بن یسا. و به حسب عدالتم جزا داد. و بر حسب صدقتنی که در نظر وی وحی مردی که بر مقام بلند ممتاز گردید، مسیح خدای یعقوب، و داشتم. ۲۶ با شخص رحیم، خویشتن را رحیم خواهی گفت. و با مغفی شیرین اسرائیل. ۲۷ با شخص طاهر به وسیله من متکلم شد و مرد کامل با کاملیت رفتار خواهی کرد. ۲۷ با زبانم جاری گردید. ۳ خدای اسرائیل متکلم شد و طهارت عمل خواهی نمود. و با کچ خلقان مخالفت خواهی کرد. صخره اسرائیل مرگفت: آنکه بر مردمان حکمرانی کند، عادل و قوم مستمند را نجات خواهی داد. اما چشمان تو بر متکران باشدو با خدا ترسی سلطنت نماید. ۴ و خواهد بود مثل روشنایی

صبح، وقتی که آفتاب طلوع نماید، یعنی صبح بی‌ابر، هنگامی که کشت و آن مصری در دست خود نیزه‌ای داشت اما نزد وی با علف سبز از زمین می‌رودید، به‌سیب درخشنده‌گی بعد از باران. چوب دستی رفت و نیزه را از دست مصری روبد و وی را بانیزه ه یقین خانه من با خدا چنین نیست. لیکن عهدگاوادانی با من خوش شد کشت. ۲۲ و بنایا هو این یهودیاد این کارها را کرد و در پسته است، که در همه‌چیز آراسته و مستحکم است. و تمامی میان آن سه مرد شجاع اسم یافت. ۲۳ و از آن سی نفر مکمرتر نجات و تمامی مسرت من این است، هچند آن را نمو نمی‌شد لیکن به آن سه نفر اول نرسید و داده او را بر اهل مشورت دهد. ۴ لیکن جمیع مردان بیعلال مثل خارهایند که دورانداخته خود گماشت. ۲۴ و عسائیل برادر یوآب یکی از آن سی نفر بود و می‌شوند. چونکه آنها را به دست نتوان گرفت. ۷ و کسی که ایشان الحنان بن دودوی بیت لحمی، ۲۵ و شمه حروdi و الیقای را لمس نماید، می‌بایدبا آهن و نی نیزه مسلح شود. و ایشان در حروdi و الیقای فلسطینی و عیرا این عقیش تقویعی، ۲۷ و مسکن خود با آتش سوخته خواهند شد.» ۸ و نامهای شجاعانی ابیعر عناتوی و میونای حوشانی، ۲۸ و صلمون اخوی و مهراei که داود داشت این است: یوشیب بشیت تحکمونی که سردار نطفوتفاتی، ۲۹ و حالب بن بعنه نطفوتفاتی و اتای بن ریای از جمعه شالیشیم بود که همان عدینو عصمنی باشد که بر هشتتصد نفرتاخت بنی بیامین، ۳۰ و بنایای فرعاتونی و هدای از ادیهای جاعش، آورد و ایشان را در یک وقت کشت. ۹ و بعد از او العازار بن ۳۱ و ابوعلیون عرباتی و عزموت برجمومی، ۲۲ و الیجای شعلیونی و دودو این اخوی، یکی از آن سه مرد شجاع که با داود بودند، از بنی پاشن پوناتان، ۳۳ و شمه حراری و اخیام بن شار اراری، هنگامی که فلسطینیان را که در آنجا برای جنگ جمع شده، ۳۴ و الیفلط بن احسبای ابن معکاتی و الیعام بن اختیوف جبلونی، و مردان اسرائیل رفته بودند، به مقاتله طلبیدند. ۱۰ واما او برخاسته، ۳۵ و حصرای کرمی و فراعی اربی، ۳۶ و یجال بن ناتان از با فلسطینیان جنگ کرد تا دستش خسته شد و دستش به شمشیر صوبه و بانی جادی، ۳۷ و صالح عمونی وونحرای بشیروتی که چسبید و خداوندر آن روز، ظفر عظیمی داد، و قوم در عقب سلاحداران یوآب بن صربیه بودند، ۳۸ و عیرای بتی و جارب اوقظت برای غارت کردن برگشتند. ۱۱ و بعد از او شمه بن آجی بتی، ۳۹ واوریای حتی، که جمیع اینها سی و هفت نفر بودند. هراري بود فلسطینیان، لشکری فراهم آورند، در جایی که قلعه زمینی پر از عدس بود، و قوم از حضور فلسطینیان فرار می‌کردند. ۲۴ و خشم خداوند بار دیگر بر اسرائیل افروخته شد. پس داود ۱۲ آنگاه او در میان آن قطعه زمین ایستاد و آن را نگاه داشته، را بر ایشان برانگزینیده، گفت: «برو و اسرائیل و یهودا را بشمار.» فلسطینیان را شکست داد و خداوند ظفر عظیمی داد. ۱۳ و سه ۲ و پادشاه به سردار لشکر خود یوآب که همراهش بود، گفت: نفر از آن سی سردار فرود شده، نزد داود در وقت حصاد به مغاره «لان در تمامی اسپاط اسرائیل از دان تا برشیع گردش کرده»، قوم عدلام آمدند، ولشکر فلسطینیان در وادی رایم اردو زده بودند. را بشمار تا عدد قوم را بدانم.» ۳ و یوآب به پادشاه گفت: «حال ۱۴ و داود در آن وقت در ملاذ خویش بود و قراول فلسطینیان در بیوه، خدای تو، عدد قوم را هرچه باشد، صد چندان زیاد کند، بیت لحم. ۱۵ و داود خواهش نموده، گفت: «کاش کسی مرا از و چشمان آقایم، پادشاه، این را بینند، لیکن چرا آقایم، پادشاه، چاهی که نزد دروازه بیت لحم است آب بنشاند.» ۱۶ پس آن سه خواهش این عمل دارد؟» ۴ اما کلام پادشاه بیوآب و سرداران مرد شجاع، لشکر فلسطینیان را از میان شکافته، آب را از چاهی لشکر غالب آمد و یوآب و سرداران لشکر از حضور پادشاه برای که نزد دروازه بیت لحم است کشیده، برداشتند و آن را نزد داود شمردن قوم اسرائیل بیرون رفند. ۵ و از اردن عبور کرده، در عرو و عیر آورند، اما نخواست که آن را بنشود و آن را به جهت خداوند به طرف راست شهری که در وسط وادی جاد در مقابل یزیر ریخت. ۷ و گفت: «ای خداوند حاشا ازمن که این کار را است، اردو زدن. ۶ و به جلهاد و زمین تحتم حداشی آمدند پسکنم، مگر این خون آن کسان نیست که به خطر جان خود و به دان یعن رسیده، به سوی صبدون دور زدن. ۷ و به قلعه رفتند؟» از این جهت نخواست که بنشود. کاری که این سه مرد شمردن قسم شهرهای حیوان و کنعتانی آمدند و به جنوب یهودا کردن، این است. ۱۸ و ایشانی، برادر یوآب بن صربیه، سواره سه تا برشیع گذشتند. ۸ و چون در تمامی زمین گشته بودند، بعد نفر بود و نیزه خود را بر سیصد نفر حرکت داده، ایشان را کشت و ازانقضای نه ماه و بیست روز به اورشیل مراجعت کردن. ۹ و در میان آن سه نفر اسم یافت. ۱۹ آیا از آن سه نفر مکرم تر نبود؟ یوآب عدد شمرده شدگان قوم را به پادشاه داد: از اسرائیل هشتتصد پس سردار ایشان شد لیکن به سه نفر اول نرسید. ۲۰ و بنایا هو هزار مرد جنگی شمشیرزن و از یهودا پانصد هزار مرد بودند. ۱۰ و این یهودیاد، پسر مردی شجاع قبصیلی، که کارهای عظیم داود بعد از آنکه قوم را شمرده بود، دردل خود گشته بود. کرده بود، دو پسر ازیل موآی را کشت و در روز برف به حفره‌ای پس داود به خداوند گفت: «در این کاری که کردم، گناه عظیمی فرود شده، شیری را بکشت. ۲۱ و مرد خوش اندام مصری ای را وزیدم و حال ای خداوند گناه بنده خود را غافریم زیرا که بسیار احمقانه رفقار نمودم.» ۱۱ و بامدادان چون داود برخاست، کلام

خداؤند به جاد نی که رای داد بود، نازل شده، گفت: «برو داد را بگو خداوند چین می‌گوید: سه چیز پیش تو می‌گذارم پس یکی از آنها را برای خود اختیار کن تا برایت به عمل آور.» ۱۳ پس جاد نزد داد آمد، او را مخبر ساخت و گفت: «آیا هفت سال قحط در زمینت برتو عارض شود، یا سه ماه از حضور دشمنان خود فرار نمایی وایشان تو را تعاقب کنند، یا وبا سه روز در زمین تواقع شود. پس الان تشخیص نموده، بین که نزد فرستنده خود چه جواب ببرم.» ۱۴ داد به جاد گفت: «در شدت تنگی هستم. تمنا اینکه به دست خداوند بیتفیم زیرا که رحمتهای او عظیم است و به دست انسان نیفتم.» ۱۵ پس خداوند وبا بر اسرائیل از آن صبح تا وقت معین فرستاد و هفتاد هزار نفر از قوم، از دان تا برشبع مردند. ۱۶ و چون فرشته، دست خود را بر اورشلیم دراز کرد تا آن را هلاک سازد، خداوندان آن بلا پیشمان شد و به فرشته‌ای که قوم راهلاک می‌ساخت گفت: «کافی است! حال دست خود را باز دار.» و فرشته خداوند نزد خرمگاه ارونه بیوسی بود.

۱۷ و چون داد، فرشته‌ای را که قوم را هلاک می‌ساخت دید، به خداوند عرض کرده، گفت: «اینک من گناه کردتم و من عصیان وزیدتم اما این گوسفنдан چه کردند؟ تمنا اینکه دست تو بر من و برخاندان پدرم باشد.» ۱۸ و در آن روز جاد نزد داد آمد، گفت: «برو و مذبحی در خرمگاه ارونه بیوسی برای خداوند بپریا کن.» ۱۹ پس داد موافق کلام جاد چنانکه خداوند امر فرموده بود، رفت. ۲۰ و چون ارونه نظر انداخته، پادشاه و بندگانش را دید که نزد وی می‌آیند، ارونه بیرون آمد، به حضور پادشاه به روی خود به زمین افتاده، تعظیم نمود. ۲۱ و ارونه گفت: «آقایم، پادشاه، چرا نزد پندۀ خود آمده است؟» داد گفت: «تا خرمگاه را از تو بخرم و مذبحی برای خداوند بنا نمایم و تا وبا از قوم رفع شود.» ۲۲ و ارونه به داد عرض کرد: «آقایم پادشاه آنچه را که در نظرش پسند آید گرفته، قربانی کند و اینک گاوان به جهت قربانی سوختنی و چومنها و اسباب گاوان به جهت هیزم. این همه راای پادشاه، ارونه به پادشاه می‌دهد. و ارونه به پادشاه گفت: «بیوه، خدایت، تو را قبول فرماید.» ۲۳ اما پادشاه به ارونه گفت: «نی، بلکه البته به قیمت از توحشم گرفت، و برای بیوه، خدای خود، قربانی های سوختنی بی قیمت نخواهم گذرانید.» پس داد خرمگاه و گاوان را به پنجاه مترال نقره خرد. ۲۴ و داد در آنچه مذبحی برای خداوند بناموده، قربانی های سوختنی و ذبایح سلامتی گذرانید. پس خداوند به جهت زمین اجابت فرمود و وبا از اسرائیل رفع شد. گذرانید. پس خداوند به جهت زمین اجابت فرمود و وبا از اسرائیل رفع شد.

اول پادشاهان

آقایم پادشاه، چشمان تمامی اسرائیل به سوی توست تا ایشان را

خبر دهی که بعد از آقایم، پادشاه، کیست که بر کرسی وی

۱ چند او را به لباس می‌پوشانیدند، لیکن گرم نمی‌شد. ۲ و خواهد نشست. ۲۱ والا واقع خواهد شد هنگامی که آقایم پادشاه

خادمانش وی را گفتند: «به جهت آفای ما، پادشاه، باکرهای با پدران خویش بخواهد که من و پسرم سلیمان مقصیر خواهیم بود.»

جوان بطلبند تا به حضور پادشاه بایستد و او را پرستاری نماید، و ۲۲ و اینک چون او هنوز با پادشاه سخن می‌گفت، ناتان نبی نیز

در آغوش تو بخواهد تا آفای ما، پادشاه، گرم بشود.» ۳ پس در داخل شد. ۲۳ و پادشاه را خبر داده، گفتند که «اینک ناتان نبی

تمامی حدود اسرائیل دختری نیکو منظر طلبیند و ایشک شنونیه است.» و او به حضور پادشاه درآمد، رو به زمین خم شده،

را یافته، او را نزد پادشاه آوردند. ۴ و آن دختر بسیار نیکو منظر بود پادشاه را تعظیم نمود. ۲۴ و ناتان گفت: «ای آقایم پادشاه، آیا تو

و پادشاه را پرستاری نموده، او را خدمت می‌کرد، اما پادشاه او گفته‌ای که ادینا بعد از من پادشاه خواهد شد و او بر کرسی من

رانشناخت. ۵ آنگاه ادینا پسر حجیت، خویشتن را برآفرانشته، خواهد نشست؟ ۲۵ زیرا که امروز او روانه شده، گواون و پرواپیها و

گفت: «من سلطنت خواهم نمود.» و برای خود اربابها وسواران و گوسفندان بسیار ذبح نموده، و همه پسران پادشاه و سرداران لشکر

پنجاه نفر را که پیش روی وی بدوند، مهیا ساخت. ۶ و پدرش او و ایاتار کاهن را دعوت کرده است، و اینک ایشان به حضورش

را در تمامی ایام عمرش نزیچانیده، و نگفته بود چرا چنین و چنان به اکل و شرب مشغولند و می‌گویند ادنیای پادشاه زنده بماند.

می‌کنی، او نیز بسیار خوش اندام بود و مادرش او را بعد از ۲۶ لیکن بنده ات مرا و صادوق کاهن و بنایاهو این یهودیادع و

ابشالوم زایده بود. ۷ و بایواب بن صریوه و ایاتار کاهن مشourt بنده ات، سلیمان را دعوت نکرده است. ۲۷ آیاین کار از جانب

کرد و ایشان ادینا را اعانت نمودند. ۸ و اما صادوق کاهن و آقایم، پادشاه شده و آیا به بنده ات خبر ندادی که بعد از آقایم،

بنایاهو این یهودیادع و ناتان نبی و شمعی و ربی و شجاعانی که پادشاه کیست که بر کرسی وی بنشینید؟» ۲۸ و داد پادشاه در

از آن دارد بودند، با ادینا نزقتند. ۹ و ادینا گوسفندان و گواون و جواب گفت: «بتشیع راند من بخوانید.» پس او به حضور پادشاه

پرواپیها نزد سینگ زوجلت که به جانب عین روجل است، ذبح درآمد و به حضور پادشاه ایستاد. ۲۹ و پادشاه سوگندخورد، گفت:

نمود، و تمامی برادرانش، پسران پادشاه را با جمیع مردان یهودا که «قسم به حیات خداوند که جان مرا از تمام تنگیها رهانیده است.

خادمان پادشاه بودند، دعوت نمود. ۱۰ اما ناتان نبی و بنایاهو و ۳۰ چنانکه برای تو، به یهود خدای اسرائیل، قسم خورده، گفتم

شجاعان و برادر خود، سلیمان بعد از من پادشاه خواهد شد، و اویه‌جای من

بتشیع، مادر سلیمان، عرض کرده، گفت: «آیا نشینیدی که ادینا، بر کرسی من خواهد نشست، به همان طور امروز به عمل خواهم

پسر حجیت، سلطنت می‌کند و آقای ما داده نمی‌داند. ۱۲ پس آورد.» ۲۱ و بتشیع روی زمین خم شده، پادشاه را تعظیم نمود و داد

حال بیا تو را مشourt دهم تا جان خود و جان پسرت، سلیمان را گفت: «آقایم، داد پادشاه تا به اید زنده بماند!» ۲۲ و داد

برهانی. ۱۳ بروزند داد پادشاه داخل شده، وی را بگو کاهن پادشاه گفت: «صادوق کاهن و ناتان نبی و بنایاهو این یهودیادع را

آقایم پادشاه، آیا تو برای کنیز خود قسم خورده، نگفته که پسر نزد من بخوانید.» پس ایشان به حضور پادشاه داخل شدند. ۲۳ و

توصیمان، بعد از من پادشاه خواهد شد؟ و او بر کرسی من خواهد پادشاه به ایشان گفت: «بندگان آقای خویش را همراه خود بردارید

نشست؟ پس چرا ادینا پادشاه شده است؟ ۱۴ اینک وقتی که تو و پسرم، سلیمان را بر قاطر من سوارننموده، او را به جیحون ببرید.

هنوز در آنجا با پادشاه سخن گویی، من نیز بعد از تو خواهیم آمد و ۲۴ و صادوق کاهن و ناتان نبی او را در آنجا به پادشاهی اسرائیل

کلام تو را ثابت خواهیم کرد.» ۱۵ پس بتشیع نزد پادشاه به اطاق مسح نمایند و کرنا را نواخته، بگوید: سلیمان پادشاه زنده بماند!

درآمد و پادشاه بسیار پیر بود و ایشک شنونیه، پادشاه را خدمت ۲۵ و شما در عقب وی برایید تاو داخل شده، بر کرسی من

می‌نمود. ۱۶ و بتشیع خم شده، پادشاه را تعظیم نمود و پادشاه بشینید و او به جای من پادشاه خواهد شد، و او را مامور فرمودم

گفت: «تو را چه شده است؟» ۱۷ او وی را گفت: «ای آقایم که بر اسرائیل و بر یهودا پیشوا باشد.» ۲۶ و بنایاهو این یهودیادع

توبیرای کنیز خود به یهود خدای خویش قسم خورده که پسر تو، در جواب پادشاه گفت: «آمین! یهود، خدای آقایم، پادشاه نبی

سلیمان بعد از من پادشاه خواهد شد و او بر کرسی من خواهد چنین بگوید. ۲۷ چنانکه خداوند با آقایم، پادشاه بوده است،

نشست. ۱۸ و حال اینک ادینا پادشاه شده است و آقایم پادشاه همچنین با سلیمان نیز باشد، و کرسی وی را از کرسی آقایم داد

اطلاع ندارد. ۱۹ و گواون و پرواپیها و گوسفندان بسیار ذبح نموده، پادشاه عظیم تر گرداند.» ۲۸ و صادوق کاهن و ناتان نبی و

همه پسران پادشاه و ایاتار کاهن و بایواب، سردار لشکر را دعوت بنایاهو این یهودیادع و کریستان و فلیستان رفته، سلیمان را بر قاطر داد

کرده، اما بنده ات سلیمان را دعوت ننموده است. ۲۰ و امای پادشاه سوار کردند و او را به جیحون آوردند. ۲۹ و صادوق کاهن،

حقه روغن را از خیمه گرفته، سلیمان را مسح کرد و چون کرنا راستی سلوک نمایند، یقین که از تو کسی که بر کرسی اسرائیل را و خاکنده تمامی قوم گفتند: «سلیمان پادشاه زنده بماند». ۴۰ و پیشیند، مفهود نخواهد شد. ۵ و دیگر تو آنچه را که یوآب بن تمامی قوم در عقب وی برآمدند و قوم نای نواختند و به فرح عظیم صریوه به من کرد می‌دانی، یعنی آنچه را با دو سردار لشکر اسرائیل شادی نمودند، به حدی که زمین از آواز ایشان منشق می‌شد. این بین نیر و عmasا ابن پیر کرد و ایشان را کشت و خون جنگ ۴۱ و ادبیاً و تمامی دعوت شدگانی که با ایودند، چون از خوردن را در حین صلح ریخته، خون جنگ را بر کمر بندی که به کمر فراغت یافتند، این راشنیدند و چون یوآب آواز کرنا را شنید، گفت: خود داشت و بر نعلینی که به پایهایش بود، پاشید. ۶ پس موافق «چیست این صدای اضطراب در شهر؟» ۴۲ و چون او هنوز سخن حکمت خود عمل نما و مبار که موی سفید او به سلامتی به قبر می‌گفت، اینک یوناتان بن ایاتار کاهن رسید و ادبیاً گفت: «بیا پسران بزرگ ای شجاعی (Sheol h7585) ۷ و اما با پسران جلاعی زیرا که تو مرد شجاع هستی و خبر نیکو می‌آوری». ۴۳ یوناتان در احسان نما و ایشان از جمله خورنده‌گان بر سفره تو باشد، زیرا که جواب ادبیاً گفت: «به درستی که آفای ما، داد پادشاه، سلیمان را ایشان هنگامی که از برادر تو ابتشال فرار می‌کرد، نزدمن چنین پادشاه ساخته است. ۴۴ و پادشاه، صادوق کاهن و ناتان نبی و آمندنا. ۸ و اینک شمعی این جیار بینامی از بحوریم نزد توست بنایا هو این پیهودایع و کریتیان و فلیتیان را با او فرستاده، او رابر و او مرا در روزی که به محابتم رسیدم به لعنت سخت لعن کرد، قاطر پادشاه سوار کرده‌اند. ۴۵ و صادوق کاهن و ناتان نبی، او لیکن چون به استقبال من به اوردن آمد برای او به خداوند قسم را در چیخون به پادشاهی مسح کرده‌اند و از آنچه شادی کنای خورده، گفتم که تو را با شمشیر نخواهم کشت. ۹ پس الان او را برآمدند، چنانکه شهر به آشوب درآمد. و این است صدایی که بی گاه مشمار زیرا که مرد حکیم هستی و آنچه را که با او باید کرد، شنیدید. ۴۶ و سلیمان نیز بر کرسی سلطنت جلوس نموده است. می‌دانی. پس موهای سفید او را به قبر باخون فرو رود آور.»

۴۷ و این بندگان پادشاه به جهت تهنیت آفای ما، داد پادشاه (h7585) ۱۰ پس دادو با پدران خود خوابید و در شهرداد دفن آمده، گفتند: خدای تو اسم سلیمان را از اسم تو افضل و کرسی شد. ۱۱ و ایامی که دادو بر اسرائیل سلطنت می‌نمود، چهل سال او را از کرسی تو اعظم گرداند. و پادشاه بر مستخدود سجده نمود. بود. هفت سال در جیرون سلطنت کرد و در اورشلیم سی و سه ۴۸ و پادشاه نیز چنین گفت: متارک باد یهوه، خدای اسرائیل، که سال سلطنت نمود. ۱۲ و سلیمان بر کرسی پدر خودداد نشست امروز کسی را که بر کرسی من پیشیند، به من داده است و چشممان و سلطنت او بسیار استوار گردید. ۱۳ و ادبیاً پسر حبیت نزد من، این را می‌پیند. ۴۹ آنگاه تمامی مهمنان ادبیاً ترسان شده، بخشیع، مادر سلیمان آمد و او گفت: «آیا به سلامتی آمدی؟» او برخاستند و هر کس به راه خود رفت. ۵۰ و ادبیاً از سلیمان ترسان جواب داد: «به سلامتی.» ۱۴ پس گفت: «با تو حرفی دارم.» شده، برخاست و روانه شده، شاخهای مذبح را گرفت. ۵۱ و او گفت: «تو می‌دانی که سلطنت با من سلیمان را خبرداده، گفتند که «اینک ادبیاً از سلیمان پادشاه می‌شده بود و تمامی اسرائیل روح خود را به من مایل کرده بودند تا ترسد و شاخهای مذبح را گرفته، می‌گوید که سلیمان پادشاه امروز سلطنت نمایم، اما سلطنت منتقل شده، از آن برادر گردید زیرا که برای من قسم بخورد که بند خود را به شمشیر نخواهد کشت.» از جانب خداوند از آن او بود. ۱۶ و الان خواهشی از تو دارم؛ ۵۲ و سلیمان گفت: «گر مر صالح باشد، یکی از موهایش بر زمین مسالت مرا رد مکن.» او وی را گفت: «بگو.» ۱۷ گفت: «تمنا نخواهد افتاد اما اگر بدی در اویافت شود، خواهد مرد.» ۵۳ و این که به سلیمان پادشاه بگویی زیرا خواهش تو را رد نخواهد سلیمان پادشاه را فرستاد تا او از نزد مذبح آوردند و او آمده، سلیمان کردا ایشک شونمیه را به من به زنی بدهد. ۱۸ بخشیع گفت: پادشاه را تعظیم نمود و سلیمان گفت: «به خانه خود برو.» ۱۹ پس بخشیع نزد سلیمان پادشاه داخل شد تا با او درباره ادبیاً سخن گوید. و پادشاه ۲ و چون ایام وفات دادو نزدیک شد، پس خود سلیمان را به استقبالش برخاسته، او را تعظیم نمود و بر کرسی خودنشست و وصیت فرموده، گفت: ۲ «من به راه تمامی اهل زمین می‌روم». فرمود تا به جهت مادر پادشاه کرسی بیاورند و او به دست راستش پس تو قوی و دلیر باش. ۳ و صایای یهوه، خدای خود را نگاه پیشست. ۲۰ و اعرض کرد: «یک مطلب جزئی دارم که از تو داشته، به طریق های وی سلوک نما، و فراپیش واامر و احکام سوال نمایم. مسالت مرا رد منما.» پادشاه گفت: «ای مادرم بگو و شهادات وی را به نوعی که در تورات موسی مکتوب است، زیرا که مسالت تو را رد نخواهم کرد.» ۲۱ و او گفت: «ایشک محافظت نمای تا دره را کاری که کنی و به هر جایی که توجه شونمیه به برادرت ادبیاً به زنی داده شود.» ۲۲ سلیمان پادشاه، نمایی، برخوردار باشی. ۴ و تا آنکه خداوند، کلامی را که درباره مادر خود راجه اداده، گفت: «چرا ایشک شونمیه را به جهت من فرموده و گفته است، برقرار دارد که اگر پسران تو راه خوبیش را ادبیاً طلبید؟ سلطنت را نیز برای وی طلب کن چونکه او برادر حفظ نموده، به تمامی دل و به تمامی جان خود در حضور من به

بزرگ من است، هم به جهت او و هم به جهت ایاتار کاهن و هم نیکوست. به طوری که آقایم پادشاه فرموده است، بنده ات چنین به جهت بیاپ بن صریوه.» ۲۳ و سلیمان پادشاه به خداوند قسم عمل خواهد نمود.» پس شمعی روزهای سپار در اورشیم ساکن خودره، گفت: «خدا به من مثل این بلکه زیاده از این عمل نماید بود.» ۲۴ اما بعد از انتقامی سه سال واقع شد که دوغلام شمعی اگر ادینا این سخن را به ضرر جان خود نگفته باشد. ۲۵ و الان نزد اخیش بن معکه، پادشاه جت فرار کردند و شمعی را خبر قسم به حیات خداوند که مرا استوار نموده، و مرا برکرسی پدرم، داده، گفتند که «اینک غلامات در جت هستند». ۲۶ و شمعی داود نشانیده، و خانه‌ای برایم به طوری که وعده نموده بود، بربا پرخاسته، الاغ خود را بیاراست و به جستجوی غلامانش، نزد کرده است که ادینا امروز خواهد مرد. ۲۷ پس سلیمان پادشاه اخیش به جت روانه شد، و شمعی رفته، غلامان خود را از جت به دست بناهاهو این یهوبیداع فرستاد و او وی را زدکه مرد. ۲۸ و به سلیمان خبر دادند که شمعی از اورشیم به جت پادشاه به ایاتار کاهن گفت: «به مزعمه خود به عنانوت برو زیرا که رفته و پرگشته است. ۲۹ و پادشاه فرستاده، شمعی را خواند و وی تو مستوجب قتل هستی، لیکن امروز تو را نخواهم کشت، چونکه را گفت: «آیا تو را به خداوند قسم ندادم و تو را نگفتم در روزی تابوت خداوند، یهوه را در حضور پدرم داویدرم داشتی، و در که بیرون شوی و به هر جا بروی یقین بدان که خواهی مرد، و تو تمامی مصیبیت‌های پدرم مصیبیت کشیدی.» ۳۰ پس سلیمان، مراگفتی سخنی که شیام نیکوست. ۳۱ پس قسم خداوند و ایاتار را ازکهانت خداوند اخراج نمود تا کلام خداوند را که درباره حکمی را که به تو امر فرمود، چرانگاه نداشتی؟» ۳۲ و پادشاه به خاندان عیلی در شیله گفته بود، کامل گرداند. ۳۳ و چون خبر به شمعی گفت: «تمامی بدی را که دلت از آن آگاهی دارد که به بیاپ رسید، بیاپ به خیمه خداوند فرار کرده، شاخهای مذیع را پدر من داد کرده‌ای، می‌دانی و خداوند شرارت تو را به سرت گرفت زیراکه بیاپ، ادینا را متابعت کرده، هرچند ایشالم رامتابعت برگردانیده است. ۳۴ و سلیمان پادشاه، مبارک خواهد بود و کرسی ننموده بود. ۳۵ و سلیمان پادشاه را خبرداشتند که بیاپ به خیمه داود در حضور خداوند تا به ابد پایدار خواهد ماند.» ۳۶ پس خداوند فرار کرده، واینک به پهلوی مذیع است. پس سلیمان، پادشاه بناهاهو این یهوبیداع را امر فرمود و بیرون رفته، او را زد که بناهاهویان یهوبیداع را فرستاده، گفت: «بیو و او را بکش». ۳۷ و مرد. و سلطنت در دست سلیمان برقرار گردید.

بناهاهو به خیمه خداوند داخل شده، او را گفت: «پادشاه چین

من فرماید که بیرون بیا.» او گفت: «نی، بلکه اینجا می‌میر.» ۳۸ و سلیمان با فرعون، پادشاه مصر، مصادرت نموده، دختر بناهاهو به پادشاه خبر رسانیده، گفت که «بیاپ چینین گفته، و فرعون را گرفت، و او را به شهر داود آورد تا بانی خانه خود و خانه چینین به من جواب داده است.» ۳۹ پادشاه وی را فرمود: «موافق خداوند و حصار اورشیم را به هر طرفش تمام کند. ۴۰ لیکن قوم در سخشن عمل نما و او را کشته، دفن کن تا خون بی گناهی را که مکانهای بلند قربانی می‌گذرانیدند زیرا خانه‌ای برای اسم خداوند بیاپ ریخته بود از من و از خاندان پدرم دورنمایی. ۴۱ و خداوند تا آن زمان بنا نشده بود. ۴۲ و سلیمان خداوند را دوست داشته، به خونش را بر سر خودش ردخواهد گردانید به سبب اینکه بر دو مرد فرایض پدر خود، داود رفتار می‌نمود، جز اینکه در مکانهای بلند که از اعادلتر و نیکوتر بودند هجوم آورده، ایشان را بشمشیر قربانی می‌گذرانید و بخورمی سوزانید. ۴۳ و پادشاه به جعون رفت کشت و پدرم، داود اطلاع نداشت، یعنی اینبر بن نیر، سردار تا در آنجاقبانی بگذراند زیرا که مکان بلند عظیم، آن بود و سلیمان لشکر اسرائیل و عماسا این بترا، سردار لشکر بیهودا. ۴۴ پس خون بر آن مذیع هزار قربانی سوختنی گذرانید. ۴۵ و خداوند به سلیمان ایشان برس بیاپ و بر سر ذریتش تا به ابد برخواهد گشت و براز در جعون درخواب شب ظاهر شد. و خدا گفت: «آنچه را که به داد و ذریش و خاندانش و کرسی اش سلامتی از جانب خداوند تا تو بدhem، طلب نما.» ۴۶ سلیمان گفت: «تو با بنده ات، پدرم ابدالا بد خواهد بود.» ۴۷ پس بناهاهو این یهوبیداع را به جایش به سرداری لشکر نصب براز اونگاه داشتی که پسری به او دادی تا بر کرسی وی بنشینید، پادشاه بناهاهو این یهوبیداع را به صحراء بود، دفن کردند. ۴۸ و چنانکه امروز واقع شده است. ۴۹ و الان ای یهوه، خدای من، تو کرد و پادشاه، صادوق کاهن را در جای ایاتار گماشت. ۵۰ و احسان عظیم می‌نمودی، و این احسان عظیم را پادشاه فرستاده، شمعی را خوانده، وی را گفت: «به جهت خود بنده خود را به جای پدرم داد، پادشاه ساختی و من طفل صغیر خانه‌ای در اورشیم بنا کرده، در آنجا ساکن شو و از آنجا به هیچ هستم که خروج و دخول را نمی‌دانم. ۵۱ و بنده ات در میان قوم طرف بیرون مرو. ۵۲ زیرا یقین در روزی که بیرون روی و از نهر تو که برگزیده‌ای هستم، قوم عظیمی که کشیدن به حدی که ایشان قدر عبور نمایی، بدان که البته خواهی مرد و خونت بر سر را نتوان شمرد و حساب کرد. ۵۳ پس به بنده خود دل فهیم عطا خودت خواهد بود.» ۵۴ و شمعی به پادشاه گفت: «آنچه گفتی فرماتا قوم تو را داوری نمایم و در میان نیک و بد تمیز کنم، زیرا کیست که این قوم عظیم تو را داوری توانند نمود؟» ۵۵ و این امر

به نظر خداوند پسند آمد که سلیمان این چیز را خواسته بود. که پادشاه کرده بود، شیبدن از پادشاه پترسیدن زیرا دیدند که ۱۱ پس خدا وی را گفت: «چونکه این چیز را خواستی و طول ایام حکمت خدایی به جهت داروی کردن در دل اوست.

برای خویشتن نظرلیبیدی، و دولت برای خودسوال نعمودی، و جان دشمنات را نظرلیبیدی، بلکه به جهت خود حکمت خویشتن تا ۴ و سلیمان پادشاه بر تمامی اسرائیل پادشاه بود. ۲ و سردارانی انصاف را بفهمی، ۱۲ اینک بحسب کلام تو کردم و اینک دل که داشت ایناند: عربیاهو این صادوق کاهن، ۳ و الیحورف و حکیم و فهیم به تو دادم به طوری که پیش از تومتل توبی نبوده اخیاضران شیشه کاتبان و یهوشاپات بن اخیلود واقعی نگار، ۴ و است و بعد از تو کسی مثل تونخواهد برخاست. ۱۳ و نیز آنچه بنیاهو این یهودیادع، سردار لشکر، صادوق و ایاتار کاهنان، ۵ و را نظرلیبیدی، یعنی هم دولت و هم جلال را به تو عطا فرمود عربیاهو بن ناثان، سردار وکلاه و زابود بن ناثان کاهن و دوست به حدی که در تمامی روزهایت کسی مثل تو درمیان پادشاهان خالص پادشاه، ۶ و اخیشان ناظر خانه و ادونیرام بن عبدال، رئیس نخواهد بود. ۱۴ و اگر در راههای من سلوک نموده، فراپیش و باجگیران. ۷ و سلیمان دوازده وکیل بر تمامی اسرائیل داشت که اوامر مرا نگاه داری به طوری که پدر تو دادو سلوک نمود، آنگاه به جهت خوارک پادشاه و خاندانش تدارک می دیدند، که هریک روزهایت را طویل خواهم گردانید.» ۱۵ پس سلیمان بیدار شد از ایشان یک ماه درسال تدارک می دیدند. ۸ و نامهای ایشان این و اینک خواب بود و به اورشلیم آمد، پیش تابوت عهد خداوند است: بنحور در کوهستان افرام ۹ و پندر در مقاص و شعلیم و ایستاد، و قریانی های سوختنی گذرانید و ذایق سلامتی ذبح بیت شمس و ایلون بیت حنان ۱۰ و بمحض در اریوت که سوکوه کرده، برای تمامی بندگانش ضیافت نمود. ۱۶ آنگاه دو زن زانیه و تمامی زمین حافر به او تعلق داشت ۱۱ و بنشینیداب در تمامی نزد پادشاه آمده، درحضورش ایستادند. ۱۷ و یکی از آن زنان نافت دور که تافت دختر سلیمان زن او بود ۱۲ و یعنی این اخیلود در گفت: «ای آقایم، من و این زن در یک خانه ساکنیم و در آن خانه تعنک و مجدو و تمامی بیشان که به جانب سرطان زیر بزرگیل با او زایدم. ۱۸ و روز سوم بعد از زایدتم واقع شد که این زن نیز است از بیشان تا آبل محوله تا آن طرف یقمعام ۱۹ و بمنجابر زاید و ما با یکدیگر بودیم و کسی دیگر با ما در خانه نبود و دراموت جلعاد که قرای یاعیر بن منسی که درجلعاد می باشد و ما هر دو در خانه‌تها بودیم. ۲۰ و در شب، پسر این زن مرد بلوك ارجوب که در باشان است به او تعلق داشت، یعنی شصت زیرا که بر او خواپیده بود. ۲۱ و او در نصف شب بپوشانه، شهر بزرگ حصاردار با پشت بندهای برنجین ۱۴ و اخیاداب بن پسر مرا وقتی که کنیت در خواب بود از پهلوی من گرفت و در علو در محنایم ۱۵ و اخیمعض در نفتالی که او نیز باست، دختر بغل خود گذاشت و پسر مرده خودرا در بغل من نهاد. ۲۲ و سلیمان را به زنی گرفته بود ۱۶ و یعنی این حوشای در اشیر و بعلوت بامدادان چون برخاستم تاپسر خود را شیر دهم اینک مرده بود اما ۱۷ و یهوشاپاطین فاروح در یسکار ۱۸ و شمعی این ایلا درینیامین چون دروقت صحیح بر او نگاه کردم، دیدم که پسری که من زایدیم ۱۹ و جابر بن اوری در زمین جلعاد که ولایت سیحون پادشاه بودم، نیست.» ۲۲ زن دیگر گفت: «نه، بلکه پسر زنده از آن امرویان و عوج پادشاه باشان بود و او به تنهایی در آن زمین وکیل من است و پسر مرده از آن توست.» و آن دیگر گفت: «نه، بود. ۲۰ و یهودا و اسرائیل مثل ریگ کناره درپیشمار بودند و اکل بلکه پسر مرده از آن توست و پسر زنده از آن من است.» و به و شرب نموده، شادی می کردند. ۲۱ و سلیمان بر تمامی ممالک، حضور پادشاه مکالمه می کردند. ۲۲ پس پادشاه گفت: «این از نهر(فارات) تا زمین فلسطین و تا سرحد مصرسلطنت می نمود، می گوید که این پسرزنده از آن من است و پسر مرده از آن توست و هدایا آورده، سلیمان را در تمامی ایام عمرش خدمت می کردند. آن می گوید نی، بلکه پسر مرده از آن توست و پسرزنده از آن من ۲۲ و آدوفه سلیمان برای هر روز سی کر آذنرم و شصت کر بلغور است.» ۲۴ و پادشاه گفت: «شمیری نزد من بیاورید.» پس بود. ۲۳ و ده گاو پروواری و بیست گاو از چراغه و صد گوسفند شمیری به حضور پادشاه آورندند. ۲۵ و پادشاه گفت: «پسرزنده سوای غزالها آهوها و گزنهای و مرغهای فریه. ۲۴ زیرا که بر تمام را به دو حصه تقسیم نماید و نصفش را به این و نصفش را به آن موارای نهر از تفسخ تا غزه بر جمیع ملوک موارای نهر حکمرانی بدھید.» ۲۶ و زنی که پسرزنده از آن او بود چونکه دلش بر پسرش می نمود و او را از هرجانب به همه اطرافش صلح بود. ۲۵ و یهودا می سوخت به پادشاه عرض کرده، گفت: «ای آقایم! پسر زنده را و اسرائیل، هرکس زیر مو و انجیر خود از دان تابشیع در تمامی ایام به او بدھید و او را هرگز مکشید.» اما آن دیگری گفت: «نه از آن سلیمان اینم می نشستند. ۲۶ و سلیمان را چهل هزار آخر اسب من و نه از آن تو باشد؛ او را تقسیم نماید.» ۲۷ آنگاه پادشاه امر به جهت اربابه هایش و دوازده هزار سوار بود. ۲۷ و آن وکلا از فرموده، گفت: «پسر زنده را به او بدھید و او رالبته مکشید زیرا پادشاه حاضر می بودند، هر یک در ماه خود تدارک می دیدند و که مادرش این است.» ۲۸ و چون تمامی اسرائیل حکمی را پادشاه حاضر می بودند، هر یک در ماه خود تدارک می دیدند و نمی گذاشتند که به هیچ چیز احتیاج باشد. ۲۸ و جو و کاه

به جهت اسباب و اسباب تازی به مکانی که هر کس برسحب هرساله اینقدر به حیرام می‌داد. ۱۲ و خداوند سلیمان را به نوعی که وظیفه‌اش مقرر بود، می‌آوردند. ۲۹ و خدا به سلیمان حکمت و به او وعده داده بود، حکمت پخشید و در میان حیرام و سلیمان فقطات از حدیزیاده و وسعت دل مثل ریگ کناره دریا عطافرمود. صلح بود و با یکدیگر عهد بستند. ۱۳ و سلیمان پادشاه از تمامی ۳۰ و حکمت سلیمان از حکمت تمامی بنی مشرق و از حکمت اسرائیل سخره گرفت و آن سخره سی هزار نفر بود. ۱۴ و از ایشان جمیع مصریان زیاده بود. ۲۱ و از جمیع آدمیان از ایشان ازراحتی و ده هزار نفر، هر ماهی به نوبت به لبنان می‌فرستاد. یک ماه در از پسران ماحول، یعنی حیمان و کلکول و درعد حکیم تربود لبنان و دو ماه در خانه خویش می‌مانندند. و ادونیرام رئیس سخره و اسم او در میان تمامی امتهایی که به اطرافش بودند، شهرت بود. ۱۵ و سلیمان را هفتاد هزار مرد پاربردار و هشتاد هزار نفر چوب یافت. ۳۲ و سه هزار مثل گفت و سرودهایش هزار و پنج بود. بر در کوه بود. ۱۶ سوای سوران گماشتنگان سلیمان که ناظر ۳۳ و درباره درختان سخن گفت، از سرو آزاد لبنان تا زوافی که کار بود، یعنی سه هزار و سیصد نفر که بر عاملان کار ضابط بردویارها می‌روید و درباره بهایم و مرغان و حشرات و ماهیان نیز بودند. ۱۷ و پادشاه امر فرمود تا سنگهای بزرگ و سنگهای گرانبها سخن گفت. ۳۴ و از جمیع طوایف و از تمام پادشاهان زمین که و سنگهای تراشیده شده به جهت بنای خانه کردند. ۱۸ و بنایان آوازه حکمت او را شنیده بودند، می‌آمدند تا حکمت سلیمان را سلیمان و بنایان حیرام و جبلیان آنها را تراشیدند، پس چوبها و سنگها را به جهت بنای خانه مهیا ساختند.

۵ و حیرام، پادشاه صور، خادمان خود را نزد سلیمان فرستاد، ۶ واقع شد در سال چهارصد و هشتاد از خروج بنی اسرائیل از چونکه شنیده بود که او را بهای پدرش به پادشاهی مسح کردند، زمین مصر در ماه زیوکه ماه دوم از سال چهارم سلطنت سلیمان زیرا که حیرام همیشه دوست داده بود. ۲ و سلیمان نزد حیرام براسراییل بود که بنای خانه خداوند را شروع کرد. ۲ و خانه فرستاده، گفت ۳ که «تو پدر من داده رامی دانی که نتوانست خداوند که سلیمان پادشاه بنا نمود طوش شصت ذراع و عرضش خانه‌ای به اسم یهوه، خدای خود بنا نماید به سبب جنگهای که بیست و بلندیش سی ذراع بود. ۳ و رواق پیش هیکل خانه موافق او را احاطه می‌نمود تا خداوند ایشان را زیر کف پایهای او نهاده. عرض خانه، طوش بیست ذراع و عرضش روپری خانه ده ذراع ۴ اما الان یهوه، خدای من، مرا از هر طرف آرامی داده است که بود. ۴ و برای خانه پنجره‌های مشبك ساخت. ۵ و بر دیوار هیچ دشمنی و هیچ واقعه بدی وجود ندارد. ۵ و اینک مراد من خانه به هر طرش طبقه‌ها بنا کرد، یعنی به هر طرف دیوارهای این است که خانه‌ای به اسم یهوه، خدای خود، بنا نمایم چنانکه خانه هم بر هیکل و هم بر محراب و به هر طرفش غرفه‌ها ساخت. خداوند به پدرم داده داد و گفت که او را بهای در قطع نمایند و خانه از خارج پشته‌ها گذاشت تا تیرها در دیوار خانه متمکن نشود. ۶ و حال امر فرما که سروهای آزاد از لبنان برای من قطع نمایند و خانه از خارج پشته‌ها گذاشت تا تیرها در دیوار خانه متمکن نشود. خادمان من همراه خادمان تو خواهند بود، و مرد خادمانست را موافق ۷ و چون خانه بنا می‌شد از سنگهایی که در معدن مهیا شده بود، هر آنچه بفرمایی به تو خواهم داد، زیرا تو می‌دانی که در وقت بنا نمودن خانه نه چکش و نه تیر و ما کسی نیست که مثل صیدونیان در قطع نمودن درختان ماهر نه هیچ آلات آهنی مسموع شد. ۸ و در غرفه‌های وسطی در باشد. ۷ پس چون حیرام سخنان سلیمان را شنید، به غایت جانب راست خانه بود و به طبقه وسطی و از طبقه وسطی تا طبقه شادمان شده، گفت: «امروز خداوند مبارک باد که به داد پسری سویی از پله‌های پیچایچه بالا می‌فتند. ۹ و خانه را بنا کرده، آن حکیم بر این قوم عظیم عطای نموده است.» ۸ و حیرام نزد سلیمان را به اتمام رسانید و خانه را با تیرها تخته‌های چوب سرو آزاد فرستاده، گفت: «پیغامی که نزد من فرستادی اجابت نمود و من پوشانید. ۱۰ و بر تمامی خانه طبقه‌ها را بنا نمود که بلندی هر یک خواهش تو را درباره چوب سرو آزاد و چوب صنوبر بجا خواهی آورد. از آنها پنج ذراع بود و با تیرها سرو آزاد در خانه متمکن شد. ۹ خادمان من آنها از لبنان به دریا فرود خواهند آورد و من آنها ۱۱ و کلام خداوند بر سلیمان نازل شده، گفت: ۱۲ «این خانه‌ای راستنخ خواهم ساخت در دریا، تا مکانی که برای من معین کنی که تو بنا می‌کنی اگر در فرایض من سلوک نموده، احکام مرا و آنها را در آنجا از هم باز خواهم کرد تا آنها را ببری و اما تو به جا آوری و جمیع امر امر مرا نگاه داشته، در آنها رفتار نهایی، درباره دادن آذوقه به خانه من اراده مرا به جا خواهی آورد.» ۱۰ پس آنگاه سخنان خود را که با پدرت، داده، گفته‌ام با تواستوار خواهم حیرام چوبهای سرو آزاد و چوبهای صنوبر را موافق تمامی اراده اش گردانید. ۱۲ و در میان بنی اسرائیل ساکن شده، قوم خود اسرائیل به سلیمان داد. ۱۱ و سلیمان بیست هزار کر گدم و بیست هزار را ترک نخواهم نمود.» ۱۴ پس سلیمان خانه را بنا نموده، آن را کروزن صاف به حیرام به جهت قوت خانه‌اش داد، و سلیمان به اتمام رسانید. ۱۵ و اندرون دیوارهای خانه را به تخته‌های

سرو آزاد بنا کرد، یعنی از زمین خانه تادیوار متصل به سقف را باشد، خانه با تمامی متعلقاتش بر وفق تمامی قانون هایش تمام از اندرون با چوب پوشانید و زمین خانه را به تخته های صوبیر شد. پس آن را در هفت سال بنا نمود.

فرش کرد. ۱۶ و از پشت خانه بیست ذراع با تخته های سرو آزاد از زمین تا سر دیوارها بنا کرد و آنها رادر اندرон به جهت اما خانه خودش را سلیمان در مدت سیزده سال بنا نموده، محراب، یعنی به جهت قدس الاقداش بنا نمود. ۱۷ و خانه، یعنی تمامی خانه خوبیش را به اتمام رسانید. ۲ و خانه جنگل لیبان را بنا هیکل پیش روی محراب چهل ذراع بود. ۱۸ و در اندرون خانه نمود که طولش صد ذراع و عرضش پنجاه ذراع و بلندیش سی چوب سرو آزاد منبت به شکل کدوها و بسته های گل بود چنانکه ذراع بود و آن را بر چهار صفتیرهای سرو آزاد بنا کرد و بر آن همماش سرو آزاد بود و هیچ سنتگ پیدا نشد. ۱۹ و در اندرون ستونهاست، تیرهای سرو آزاد گذاشت. ۳ و آن بر زیر چهل و پنج غرفه خانه، محراب را ساخت تا تابوت عهد خداوند رادر آن بگذارد. که بالای ستونها بود به سرو آزاد پوشانیده شد که در هر صفت پانزده ۲۰ و اما داخل محراب طولش بیست ذراع و عرضش بیست ذراع بود. ۴ و سه صفت تخته پوش بود و پنجه مقابله پنجه در سه و بلندیش بیست ذراع بود و آن را به زر خالص پوشانید و مذبح را با چوب سرو آزاد پوشانید. ۵ و جمیع درها و پایهها مریع و تخته پوش بود و پنجه چوب سرو آزاد پوشانید. ۶ پس سلیمان داخل خانه را به زر مذبح را از ستونها ساخت که خالص پوشانید و پیش روی محراب زنجیرهای طلا کشید و آن طولش پنجاه ذراع و عرضش سی ذراع بود و رواقی پیش آنها. ۷ و رابه طلا پوشانید. ۸ و تمامی خانه را به طلا پوشانید تا همگی ستونها و آستانه پیش آنها و رواقی به جهت کرسی خود، یعنی خانه تمام شد و تمامی مذبح را که پیش روی محراب بود، به طلا رواق داوری که در آن حکم نماید، ساخت و آن را به سرو آزاد پوشانید. ۹ و در محراب دو چوب زیتون ساخت که قد از زمین تاسقف پوشانید. ۱۰ و خانه اش که در آن ساکن شود هر یک از آنها ده ذراع بود. ۱۱ و بال یک کربوی پنج ذراع و بال در صحن دیگر در اندرون رواق به همین ترکیب ساخته شد. و کربوی دیگر پنج ذراع بود و از سر یک بال تا به سر بال دیگر ده برای دختر فرعون که سلیمان او را به زنی گرفته بود، خانه ای مثل ذراع بود. ۱۲ و کربوی دوم ده ذراع بود که هر دو کربوی رایک این رواق ساخت. ۱۳ همه این عمارت از سنگهای گرانبهایی که در آن ساکن شود اندازه و یک شکل بود. ۱۴ بلندی کربوی اول ده ذراع بود و اندازه تراشیده و از اندرون و بیرون با ارها بریده شده بود از پیاد تا همچنین کربوی دیگر. ۱۵ و کربویان را در اندرون خانه گذاشت و به سر دیوار از بیرون تا صحن بزرگ بود. ۱۶ و پیاد از سنگهای بالهای کربویان پهن شد به طوری که بال یک کربوی به دیوار گرانبهای بزرگ، یعنی سنگهای ده ذراعی و سنگهای می رسید و بال کربوی دیگر به دیوار دیگر می رسید و در میان خانه هشت ذراعی بود. ۱۷ و بالای آنهاست سنگهای گرانبهایی که به اندازه اینها با یکدیگر برمی خورد. ۱۸ و کربویان را به طلا پوشانید. تراشیده شده، و چوبهای سرو آزاد بود. ۱۹ و گردآگرد صحن بزرگ از طرف نقشهای خانه، به طول هر چوب زیتونی تراشیده شده سه صفت سنگهای تراشیده و یک صفت تیرهای تراشیده و کربویان دوختن خرما و پسته های گل در اندرون و بیرون کند. ۲۰ و صحن اندرون خانه خداوند و رواق خانه همچنین بود. ۲۱ و چوب زیتون خانه را از اندرون و بیرون به طلا پوشانید. ۲۲ و به جهت سلیمان پادشاه فرستاده، حیرام را از صوراًورد. ۲۳ و او پسر بیوزنی در محراب دو لنگه از چوب زیتون به این راه از سطح نفالتی بود و پریدر مردی از اهل صور و مسگر بود و او بر اندازه پنج یک دیوار ساخت. ۲۴ پس آن دو لنگه از چوب زیتون از حکمت و مهارت و فهم برای کردن هر صنعت مسگری بود. بود و بر آنها نقشهای کربویان و درختان خرما و بسته های گل پس نزد سلیمان پادشاه آمد، تمامی کارهایش را به انجام رسانید. ۲۵ و کند و به طلا پوشانید. و کربویان و درختان خرما را به طلا پوشانید. ۲۶ و دو ستون برج ریخت که طول هر ستون هجدجه ذراع بود و همچنین به جهت در هیکل باهوهای چوب زیتون به اندازه ریسمانی دوازده ذراع سعون دوم را احاطه داشت. ۲۷ و دو تاج از چهار یک دیوار ساخت. ۲۸ و دو لنگه این در از چوب صنوبر بود برج ریخته شده ساخت تا آنها را بر سر ستونها بگذارد که طول و دو تخته لنگه اول تا می شد و دو تخته لنگه دوم تا می شد. ۲۹ یک تاج پنج ذراع و طول تاج دیگر پنج ذراع بود. ۳۰ و شبکه و بر آنها کربویان و درختان خرما و بسته های گل کند و آنها را های شبکه کاری و رشته های زنجیر کاری بود به جهت تاجهایی به طلایی که موافق نقشهای ساخته بود، پوشانید. ۳۱ و صحن که بر سر ستونها بود، یعنی هفت برای تاج اول و هفت برای تاج اندرون را از سه صفت سنگهای تراشیده، و یک صفت تیرهای سرو دوم. ۳۲ پس ستونها را ساخت و گردآگرد یک شبکه کاری دو آزاده بنا نمود. ۳۳ و بینای خانه خداوند در ماه زیو از سال چهارم صفت بود تا تاجهایی را که بر سر انبارها بود پوشانند. و به جهت سلطنت نهاده شد. ۳۴ و در سال بازدهم در ماه بول که ماه هشتم تاج دیگر همچنین ساخت. ۳۵ و تاجهایی که بر سر ستونهایی که در رواق بود، از سوستکاری به مقدار چهار ذراع بود. ۳۶ و تاجها از طرف بالا نیز بر سر آن دو ستون بودند بطنی که به جانب

شیکه بود، و انارها در صفها گردید تاچ دیگر دویست بود. ۲۱ و کاسه هارا ساخت. پس حیرام تمام کاری که برای سلیمان پادشاه سنتونها را دررواق هیکل بربنا نمود و سنتون راست را بربنا نموده، آن را به جهت خانه خداوند می کرد به انجام رسانید. ۴۱ دو سنتون و یاکین نام نهاد. پس سنتون چپ را بربنا نموده، آن را بوعز نامید. دو پاله تاجهایی که بر سردو سنتون بود و دو شبکه به جهت ۲۲ و بر سر سنتونها سونسکاری بود. پس کار سنتونها تمام شد. پوشانیدن دوپاله تاجهایی که بر سر سنتونها بود. ۴۲ و چهارصد انار دریاچه ریخته شده را ساخت که از لب تالیش ده ذراع بود و شبکه که دو صفحه انار برای هر شبکه بود به جهت از هر طرف مدور بود، وبلندیش پنج ذراع و رسماً سی ذراعی پوشانیدن دو پاله تاجهایی که بالای سنتونها بود، ۴۳ و ده پایه و آن را گردگرد احاطه داشت. ۴۴ و زیر لب آن از هر طرف کدوها ده حوضی که بر پایهها بود، ۴۵ و یک دریاچه و دوازده گاو بود که آن را احاطه می داشت برای هر ذراع ده، و آنها دریاچه را زیردریاچه. ۴۶ و دیگهها و خاک اندازها و کاسهها، یعنی همه این از هر جانب احاطه داشت و آن کدوها در دو صفحه بود و در حین ظروفی که حیرام برای سلیمان پادشاه در خانه خداوند ساخت از ریخته شدن آن، ریخته شده بود. ۴۷ و آن بردوازده گاو قایم بود پرنج صیقلی بود. آنها را پادشاه در صحرای اردن در کل که روی سه از آنها به سوی شمال بود و روی سه به سوی غرب و رست که در میان سکوت و صرطان است، ریخت. ۴۸ و سلیمان روی سه به سوی جنوب و روی سه به سوی مشرق بود، ودریاچه بر تمامی این ظروف را بی وزن و گذاشت زیرا چونکه از حد زیاده بود، فوق آنها بود و همه موخرهای آنها به طرف اندرون بود. ۴۹ و وزن پرنج دریافت نشد. آنها را پادشاه در طلاقی خالص و گلها چهار ذراع وبلندیش سه ذراع بود. ۵۰ و صنعت پایهها اینطور بود و چراگها وانبرها را از طلا، ۵۱ و طاسها و گلگیرها و کاسهها که حاشیهها داشت و حاشیهها در میان زبانه های باید. ۵۲ و بر آن وفاشقها و مجمرها را از طلاقی خالص و پاشنهها راهم به جهت حاشیهها که درون زبانهها بودشیران و گاویان و کرویان بودند و درهای خانه اندرونی، یعنی به جهت قدس القدس و هم به جهت همچنین بزرگانهها به طرف بالا بود. و زیر شیران و گاویان بسته های درهای خانه، یعنی هیکل، از طلا ساخت. ۵۳ پس تمامی کاری گل کاری اوپیان بود. ۵۴ و هر پایه چهارچرخ پرنجین با میله های که سلیمان پادشاه برای خانه خداوند ساخت تمام شد و سلیمان پرنجین داشت و چهارپایه آن را دوشها بود و آن دوشها زیر حوض چیزیهای را که پدرش داد و وقف کرده بود، از نقره و طلا و الات ریخته شده بود و بسته های بجانب هر یک طرف از آنها بود. ۵۵ و درآورده، در خزینه های خانه خداوند گذاشت.

دنهش در میان تاج و فوق آن یک ذراع بود و دنهش مثل کار پایه **۸** آنگاه سلیمان، مشایخ اسرائیل و جمیع روسای اسپاط و مدور و یک ذراع ونیم بود. و بر دنهش نیز نقشها بود و حاشیه سروران خانه های آبای بینی اسرائیل را نزد سلیمان پادشاه در اورشلیم های آنها مربع بود نه مدور. ۵۶ و چهار چرخ زیر حاشیهها بود و تیره های چرخها در پایه بود وبلندی هر چرخ یک ذراع و نیم بود. ۵۷ و جمیع مشایخ اسرائیل آمدند و کاهنان تابوت را از شهر دارد که صهیون باشد، برآورند. ۵۸ و جمیع مردان اسرائیل در ماه ایتanim که ماه هفتم است در عیدنند سلیمان پادشاه جمع شدند. ۵۹ و جمیع مشایخ اسرائیل آمدند و کاهنان تابوت را برداشتند. ۶۰ و تابوت خداوند و خیمه اجتماع و همه آلات مقدس را که در خیمه بود آوردند و کاهنان ولاویان آنها را برآورند. ۶۱ و سلیمان پادشاه وتمامی جماعت اسرائیل که نزد وی جمع شده بودند، پیش روی تابوت همراه وی ایستادند، وابقیند گوسفند و گاو را دیچ کردن که به شمار وحساب نمی آمد. ۶۲ و کاهنان تابوت عهد خداوندرا به مکانش در محراب خانه، یعنی درقدس القدس زیر بالهای کرویان درآورندند. ۶۳ زیرا کرویان بالهای خود را بر مکان تابوت پهن هر حوض چهارذراعی بود و بر هر پایه ای از آن ده پایه، یک حوض می کردن و کرویان تابوت و عصاها پیش را به جانب چپ بود. ۶۴ و پیچ پایه را به جانب راست خانه و پیچ را به جانب چپ خانه گذاشت و دریاچه را به جانب راست خانه به سوی مشرق از ۶۵ و عصاها اینقدر دراز بود که سرهای عصاها از قدسی که طرف جنوب گذاشت. ۶۶ و حیرام، حوضها و خاک اندازها و اموروز در آنجا هست. ۶۷ و در تابوت چیزی نبود سوای آن دو لوح

ستگ که موسی در حوریب در آن گذاشت، وقتی که خداوند با ندارد تا چه رسد به این خانه‌ای که من بناکرده‌ام. ۲۸ لیکن ای بنی اسرائیل در حین بیرون آمدن ایشان از زمین مصر عهد بست. یهوه، خدای من، به دعا و تضرع بنده خود توجه نما و استغاثه و ۱۰ واقع شد که چون کاهن از قدس بیرون آمدند ایر، خانه دعای را که بنده ات امرور به حضور تو می‌کند، بشنو، ۲۹ تا آنکه خداوند را پر ساخت. ۱۱ و کاهن به سبب ایر نتوانستند به جهت شب و روز چشمانتو بر این خانه باز شود ویر مکانی که درباره اش خدمت باشند، زیرا که جلال یهوه، خانه خداوند را پر کرده بود. گفته که اسم من در آنجا خواهد بود و تا دعای را که بنده ات به ۱۲ آنگاه سلیمان گفت: «خداوند گفته است که در تاریکی غلیظ سوی این مکان بنماید، اجابت کنی. ۳۰ و تضرع بنده ات و قوم ساکن می‌شون. ۱۳ فی الواقع خانه‌ای برای سکونت تو و مکانی را خود اسرائیل را که به سوی این مکان دعایم نمایند، بشنو و از که در آن تا به ابد ساکن شوی بنا نمودام.» ۱۴ و پادشاه روی مکان سکونت خود، یعنی از آسمان بشنو و چون شیدی عفو خود را برگردانیده، تمامی جماعت اسرائیل را برکت داد و تمامی نما. ۳۱ «اگر کسی به همسایه خود گناه ورزد و قسم بر او عرضه جماعت اسرائیل بایستادند. ۱۵ پس گفت: «یهوه خدای اسرائیل شود که بخورد و او آمده پیش مذبح تو در این خانه قسم خورد، متبارک باد که به دهان خود به پدر من داد و عده داده، و بدست ۳۲ آنگاه از آسمان بشنو و عمل نموده، به جهت بندگانت حکم خود آن را به چا آورده، گفت: ۱۶ از روزی که قوم خود اسرائیل را از نما و شریان را ملزم ساخته، راه ایشان را به سر ایشان برسان و مصیر برآوردم، شهری از جمیع اسپاط اسرائیل برنگزیدم تا خانه‌ای عادلان را عادل شمرده، ایشان را برحسب عدالت ایشان جزا بنا نمایم که اسم من در آن باشد، اما داد را برگزیدم تا پیشوای ده. ۳۳ و هنگامی که قوم تو اسرائیل به سبب گناهی که به تو قوم من اسرائیل بشود. ۱۷ و در دل پدرم، داد بود که خانه‌ای وزیده باشند به حضور دشمنان خود مغلوب شوند اگر به سوی تو برای اسم یهوه، خدای اسرائیل، بنایماید. ۱۸ اما خداوند به پدر بازگشت نموده، اسم تو را اعتراف نمایند و نزد تو در این خانه دعا داده گفت: چون در دل تو بود که خانه‌ای برای اسم من بنا نمایم، و تضرع نمایند، ۳۴ آنگاه از آسمان بشنو گناه قوم خود، اسرائیل نیکوکردی که این را در دل خود نهادی. ۱۹ لیکن توحشه را بنا را بیامز و ایشان را به سر ایشان داده‌ای بازآور. نخواهی نمود بلکه پسر تو که از صلب تو بیرون آید، او خانه را ۳۵ «هنگامی که آسمان بسته شود و به سبب گناهی که به تو برای اسم من بنا خواهد کرد. ۲۰ پس خداوند کلامی را که گفته وزیده باشند باران نیارد، اگر به سوی این مکان دعا کنند و اسم بود ثابت گردانید، و من به جای پدر خود داده براحتی، ویر وقق تو را اعتراف نمایند و به سبب مصیبی که به ایشان رسانیده باشی آنچه خداوند گفته بود بر کرسی اسرائیل نشسته‌ام، و خانه را به از که خوشی بازگشت کنند، ۳۶ آنگاه از آسمان بشنو و گاه اسم یهوه، خدای اسرائیل، بنا کرده‌ام. ۲۱ و در آن، مکانی مقرر بندگانت و قوم خود اسرائیل را بیامز و ایشان را به راه نیکو که در کرده‌ام برای تابوتی که اعهد خداوند در آن است که آن را پادران آن باید رفت، تعلیم ده و به زمین خود که آن را به قوم خویش برای ما حین بیرون آوردن ایشان از مصر بسته بود.» ۲۲ و سلیمان پیش میراث بخشیده‌ای، باران بفرست. ۳۷ «اگر در زمین قحطی باشد مذبح خداوند به حضور تمامی جماعت اسرائیل ایستاده، دستهای و اگر وبا یا بادسوم یا برقان باشد و اگر ملخ یا کرم باشد و خودرا به سوی آسمان برپراشت ۲۳ و گفت: «ای یهوه، خدای اگدشمنان ایشان، ایشان را در شهرهای زمین ایشان محاصره اسرائیل، خدایی مثل تو نه بالا در آسمان و نه پایین بر زمین هست نمایند، هر بلایی یا هر مرضی که بوده باشد، ۲۴ آنگاه هر دعا و که با بندگان خود که به حضور تو به تمامی دل خویش سلوک هر استغاثه‌ای که از هرمد یا از تمامی قوم تو، اسرائیل، کرده شود می‌نمایند، عهد و رحمت را نگاه می‌داری. ۲۵ و آن وعده‌ای که به هریک از ایشان بالای دل خود را خواهند دانست، و دستهای بنده خود، پدرم داده‌ای، نگاه داشته‌ای زیرا به سوی این خانه دراز نمایند، ۲۶ آنگاه از آسمان که وده دادی و بدست خود آن را وفا نمودی چنانکه مکان سکونت تو باشد بشنو بیامز و عمل نموده، به هر کس که است. ۲۷ پس الان ای یهوه، خدای اسرائیل، بابنده خود، پدرم دل او رامی دانی به حسب راههایش جزا بدهد، زیرا که تو به تنهایی داده، آن وعده‌ای را نگاه دار که به او داده و گفته‌ای کسی که عارف قلوب جمیع بپی آدم هستی. ۳۸ تا آنکه ایشان در تمام بزرکسی اسرائیل بنشیند برای تو به حضور من منقطع نخواهد روزهایی که به روی زمینی که به دل خود را زنده باشند، از شد، به شرطی که پسرانت طریق های خود را نگاه داشته، به تو پرستند. ۳۹ و نیز غریبی که از قوم تو، اسرائیل، بنایشدو به خاطر حضور من سلوک نمایند چنانکه تو به حضور رفتار نمودی. ۴۰ و اسم تو از زمین بعید آمده باشد، زیرا که آوازه اسم عظیمت و الان ای خدای اسرائیل تمنا اینکه کلامی که به بنده خود، پدرم دست قویت و بازوی دراز تو را خواهند شنید، پس چون بیاید و به داده گفته‌ای، ثابت بشود. ۴۱ «اما آیا خدا فی الحقيقة بر زمین سوی این خانه دعا نماید، ۴۲ آنگاه از آسمان که مکان سکونت ساکن خواهد شد؟ اینک فلک و فلک الافلاک تو را گنجایش توست بشنو و موافق هرچه آن غریب از تو استدعا نماید به عمل

آور تا جمیع قومهای جهان اسم تو را بشناسند و مثل قوم تو، قوم خویش اسرائیل را بر حسب اقتضای هر روز بجا آورد. ۶۰ تا اسرائیل، از تو پرسند و بدانند که اسم تو را این خانهای که بنا تمامی قوم های جهان بدانند که بهوه خداست و دیگری نیست. کردہام، نهاده شده است. ۴۴ «اگر قوم تو برای مقاتله با دشمنان ۶۱ پس دل شما با یهوه خدای ما کامل باشد تا در فرایض او خود به راهی که ایشان را فستاده باشی بیرون روند و ایشان به سوی سلوک نموده، اوامر او رامث امروز نگاه دارید.» ۶۲ پس پادشاه و شهری که تو برگزیده‌ای و خانهای که به جهت اسم تو بنا کردام، تمامی اسرائیل با وی به حضور خداوند قربانی‌ها گذارند. ۶۳ و نزد خداوند دعائیمایند، ۴۵ آنگاه دعا و تضرع ایشان را از آسمان سلیمان به جهت ذبایح سلامتی که برای خداوند گذارند، بیست بشنو و حق ایشان را بجا آور. ۴۶ «و اگر به تو گناه وزیده باشند و دو هزار گاو و صد و بیست هزار گوسفند ذبیح نمود و پادشاه و زیرا انسانی نیست که گناه نکند و تو بر ایشان غضبناش شده، جمیع بني اسرائیل، خانه خداوند را تبریک نمودند. ۶۴ و در آن روز ایشان را بدست دشمنان تسليم کرده باشی واسیرکنندگان ایشان، پادشاه وسط صحن را که پیش خانه خداوند است تقدیس نمود زیرا ایشان را به زمین دشمنان خواه دور و خواه نزدیک به اسری بیند، چونکه مذبح برنجینی که به حضور خداوند بود به جهت گنجایش ۴۷ پس اگر ایشان در زمینی که در آن اسیر باشند به خودآمد، قربانی های سوختنی و هدایای آردی و پیه قربانی های سلامتی بازگشت نمایند و در زمین اسری خود نزد تو تضرع نموده، گویند کوچک بود، از آن جهت قربانی های سوختنی و هدایای آردی و که گناه کرده، و عصیان وزیده، و شریزانه رفتار نموده‌ایم، ۴۸ و پیه ذبایح سلامتی را در آنچه گذارند. ۶۵ و در آن وقت سلیمان و در زمین دشمنانی که ایشان را به اسری برده باشند به تمامی اسرائیل باوی عید را نگاه داشتند و آن اجمن بزرگ از مدخل و به تمامی جان خود به تو بازگشت نمایند، و به سوی زمینی حمات تا وادی مصر هفت روز و هفت روز یعنی چهارده روز به که به پدران ایشان داده‌ای و شهری که برگزیده و خانهای که حضور بیوه، خدای مابودند. ۶۶ و در روز هشتم، قوم را مرخص برای اسم تو بنا کردہام، نزد تو دعا نمایند، ۴۹ آنگاه از آسمان که فرمودو ایشان برای پادشاه برکت خواسته، و با شادمانی و خوشدلی مکان سکونت توست، دعا و تضرع ایشان را بشنو و حق ایشان را بهسبب تمامی احسانی که خداوند به بنده خود، داد و به قوم بجا آور. ۵۰ و قوم خود را که به تو گناه وزیده باشند، عفو نما خویش اسرائیل نموده بود، به خبیمه های خود رفتند.

و تمامی تقصیرهای ایشان را که به تو وزیده باشندیم زر و ایشان را در دل اسیرکنندگان ایشان تحرم عطا مرا تا بر ایشان ترحم ۵۰ واقع شد که چون سلیمان از بنا نمودن خانه خداوند و نمایند. ۵۱ زیرا که ایشان قوم تو و میراث تو می‌باشند که اوصر خانه پادشاه و از بجا آوردن هر مقصودی که سلیمان خواسته بود، از میان کوره آهن بیرون آورده. ۵۲ تا چشمان تو به تضرع بنده فارغ شد، ۲ خداوند بار دیگر به سلیمان ظاهر شد، چنانکه در ات و به تضرع قوم توا اسرائیل گشاده شود و ایشان را در هرچه جیعون بر وی ظاهر شده بود. ۳ و خداوند وی را گفت: «دعا و نزد تو دعا نمایند، اجابت نمایی. ۵۳ زیرا که توا ایشان را از جمیع تضرع تو را که به حضور من کردی، اجابت نمودم، و این خانهای قوهای جهان برای ارثیت خویش ممتاز نموده‌ای چنانکه به واسطه را که بنامودی تا نام من در آن تا به این نهاده شود تقدیس نمودم، بنده خود موسی وعده دادی هنگامی که توا خداوند بیوه پدران و چشمان و دل من همیشه اوقات در آن خواهد بود. ۴ پس اگر ما را از مصر بیرون آورده.» ۵۴ واقع شد که چون سلیمان تو با دل کامل و استقامت به طوری که پدرت داد رفتار نمود به از گفتن تمامی این دعا و تضرع نزد خداوند فارغ شد، از پیش حضور من سلوک نمایی، و هرچه تو را امر فرمایم بجا آوری و مذبح خداوند از زانو زدن و دراز نمودن دستهای خود به سوی فرایض و احکام مرا نگاه داری، ۵ آنگاه کرسی سلطنت تو را بر آسمان برخاست، ۵۵ و ایستاده، تمامی جماعت اسرائیل را به آوار اسرائیل تا به ابد برقار خواهم گردانید، چنانکه به پدر تو داد بلند برکت دادو گفت: ۵۶ «متبارک باد خداوند که قوم خود، وعده دادم و گفتم که از تو کسی که بر کرسی اسرائیل بنشیند، اسرائیل را موافق هرچه وعده کرده بود، آرامی داده است زیرا که از مفقودخواهد شد. ۶ «اما اگر شما و پسران شما از متابت من تمامی وعده های نیکو که به واسطه بنده خود، موسی داده بود، روگردانیده، اوامر و فرایضی را که به پدران شماماد نگاه ندارید و یک سخن به زمین نیفتاد. ۵۷ یهوه خدای ما با ما باشد چنانکه رفتنه، خدايان دیگر را عادات نموده، آنها را سجده کنید، ۷ آنگاه با پدران مامی بود و ما را ترک نکند و رد نمایند. ۵۸ و دلهای اسرائیل را از روی زمینی که به ایشان دادم منطق خواهم ساخت، و مارا به سوی خود مایل بگرداند تا در تمامی طریق هایش سلوک این خانه را که به جهت اسم خودتقدیس نمود از حضور خویش نموده، اوامر و فرایض و احکام او را که به پدران ما امر فرموده دور خواهمن انداخت، و اسرائیل در میان جمیع قومهای از این مثل بود، نگاه داریم. ۵۹ و کلمات این دعایی که نزد خداوند گفته‌ام، و مضحکه خواهد شد. ۸ و این خانه عتری خواهد گردید به شب و روز نزدیک یهوه خدای ما باشد تا حق بنده خود و حق طوری که هر که نزد آن بگذرد، متغير شده، صفتی خواهد زد و خواهند گفت: خداوند به این زمین و به این خانه چرا چنین عمل

نموده است؟^۹ و خواهند گفت: از این جهت که یهود، خدای بندگان سلیمان فرستاد.^{۲۸} پس به او فیر رفتند و چهارصد و بیست خود را که پدران ایشان را از زمین مصر بیرون آورده بود، ترک وزنه طلا از آنجاگرفته، برای سلیمان پادشاه آوردند.

کردند و به خدایان دیگر متمسک شده، آنها را سجده و عبادت نمودند. لهذا خداوند تمامی این بلا را بر ایشان آورده است.^{۱۰}

و چون ملکه سبا آوازه سلیمان را درباره اسم خداوند شنید، واقع شد بعد از اتفاقی بیست سالی که سلیمان این دو آمد تا او را به مسائل امنجان کند.^۲ پس با موكب بسیار عظیم و خانه، یعنی خانه خداوند و خانه پادشاه را بنا می کرد،^{۱۱} و با شترانی که به عطربات و طلای بسیار و سنگهای گرانبهای بار شده حیرام، پادشاه صور، سلیمان را به چوب سرو آزاد و چوب صنوبر بود به اورشلیم وارد شده، به حضور سلیمان آمد و با وی از هرچه وظایا مواقف هرچه خواسته بود اعانت کرده بود، آنگاه سلیمان دردش بود، گفتگو کرد.^۳ و سلیمان تمامی مسائلش را برایش پادشاه بیست شهر در زمین جلیل به حیرام داد.^{۱۲} و حیرام به بیان نمود و چیزی از پادشاه مخفی نماند که برایش بیان نکرد.

جهت دیدن شهرهایی که سلیمان به او داده بود، از صور بیرون^۴ و چون ملکه سبا تمامی حکمت سلیمان را دید و خانهای را که آمد امامتها به نظرش پستند نیامد.^{۱۳} و گفت: «ای برادر این بنا کرده بود،^۵ و طعام سفره او و مجلس بندگانش را و نظام و شهرهایی که به من بخشیده ای چیست؟» و آنها را تا امروز زمین لباس خادمانش را و ساقیانش وزینهای را که به آن به خانه خداوند کابول نماید.^{۱۴} و حیرام صد و بیست وزنه طلا برای پادشاه برمی آمد، روح در او دیگر نماند.^۶ و به پادشاه گفت: «آوازهای فرستاد.^{۱۵} و این است حساب سخواری که سلیمان پادشاه گرفته که درباره کارها و حکمت تو در ولایت خود شنیدم، راست بود. بود به جهت بنای خانه خداوند و خانه خود و ملو و حصارهای^۷ اما تا نیامد و به چشم خود ندیدم، اخبار را باور نکردم، و اورشلیم و حاصرو مجدد و جاز.^{۱۶} زیرا که فرعون، پادشاه اینک نصفش به من اعلام نشده بود؛ حکمت و سعادتمدی تو مصیر آمده، جازر را تسخیر نموده، و آن را به آتش سوزانیده، و از خبری که شنیده بودم، زیاده است.^۸ خوشابه حال مردان تو کنعانیان را که در شهر ساکن بودند کشته بود، و آن را به دختر خوشابه حال این بندگان که به حضور تو همیشه می ایستند و خود که زن سلیمان بوده مهر داده بود.^{۱۷} و سلیمان،^۹ مبارک بادیهوه، خدای تو، که بر تو جازر و بیست حوروں تحتانی را بنا کرد.^{۱۸} و بعلت و تدمرا در رغبت داشته، تو را برگرسی اسرائیل نشانید.^{۱۰} از این سبب که صحرای زمین،^{۱۹} و جمیع شهرهای مخفی که سلیمان داشت و خداوند، اسرائیل را تا به ابد دوست می دارد، تو را بر پادشاهی شهرهای ارایه ها و شهرهای سواران را و هر آنچه را که سلیمان میل نصب نموده است تا اداری و عدالت را بجا آوری.^{۱۱} و به داشت که در اورشلیم و لبنان و تمامی زمین مملکت خود بنا پادشاه صد و بیست وزنه طلا و عطربات از حد زیاده و سنگهای نماید (بنا نمود).^{۲۰} و تمامی مردمانی که از امرویان و حتیان گرانبهای داد، ومثل این عطربات که ملکه سبا به سلیمان پادشاه و فرزان و حویان و پیوسان باقی مانده، و از بقی اسرائیل نبودند، داد، هرگز به آن فراوانی دیگر نیامد.^{۱۲} و کشتهای حیرام نیز یعنی پسران ایشان که در زمین باقی ماندند بعداز آنای که طلا از او فیر آوردند، چوب صندل از حد زیاده، و سنگهای بدن اسرائیل توانستند ایشان را بالکل هلاک سازند، سلیمان ایشان^{۲۱} گرانبهای ازوفیر آوردند.^{۱۳} و پادشاه از این چوب صندل، ستونها به را تا امروز خارج گذار و غلامان ساخت.^{۲۲} اما ازین اسرائیل،^{۲۳} چهت خانه خداوند و خانه پادشاه و عودها و پریطها برای مغتابان سلیمان احدي را به غلامی نگرفت، بلکه ایشان مردان جنگی و ساخت، و مثل این چوب صندل تا امروز نیامده و دیده نشده خدام و سروزان و سرداران و روایی ارایه ها و سواران او بودند.^{۲۴} و سلیمان پادشاه به ملکه سبا، تمامی اراده او را که ایناند ناظران خاصه که در کار مشغول می بودند، سرکاری داشتند. بخشید. پس او باندگانش به ولایت خود توجه نموده، رفت. نفر که بر اشخاصی که در کار مشغول می بودند، سرکاری داشتند. بخشید. پس او باندگانش به ولایت خود توجه نموده، رفت.

۲۴ پس دختر فرعون از شهر داد به خانه خود که برایش بنا کرده^{۱۵} و وزن طلایی که در یک سال نزد سلیمان رسید ششصد و بود، برآمد، و در آن زمان ملو را بنا می کرد.^{۲۵} و سلیمان هر سال شصت و شش وزنه طلا بود.^{۱۶} سوای آنچه از تاجران و تجارت سه مرتبه قیانی های سوختی و ذباخ سلامتی بر مذبحی که به بازگنان و جمیع پادشاهان عرب و حاکمان مملکت می رسید. جهت خداوند بنا کرده بود می گذرانید، و بر مذبحی که پیش^{۱۷} و سلیمان پادشاه دویست سپر طلای چکشی ساخت که برای خداوند بود، بخور می گذرانید. پس خانه را به اتمام رسانید.^{۲۶} و هر سپر ششصد مقنال طلا به کار بوده شد، و سیصد سپر کوچک سلیمان پادشاه در عصیون جابر که به جان بایوت بر کارهای بحر طلای چکشی ساخت که برای هر سپر سه منای طلا به کار قلزم در زمین ادوم است، کشتهایا ساخت.^{۲۷} و حیرام، بندگان بوده شد، و پادشاه آنها را در خانه جنگل لبنان گذاشت.^{۱۸} و خود را که ملاح بودند و در دریا مهارت داشتند، در کشتهایا همراه پادشاه تخت بزرگی از عاج ساخت و آن را به زر خالص پوشانید.^{۱۹} و تخت را شش پله بود و سر تخت از عقبیش مدور بود، و به این

طرف و آن طرف کرسی اش دسته هایود و دو شیر به پهلوی دستها از یهوه، خدای اسرائیل منحرف گشت که دو مرتبه بر او ظاهر ایستاده بودند. ۲۰ و آنجا دوازده شیر از این طرف و آن طرف بر آن شده، ۱۱ اورا در همین باب امر فرموده بود که پیروی خدايان شش پله ایستاده بودند که در هیچ مملکت مثل این ساخته نشده غیر را ننماید اما آنچه خداوند به او امر فرموده بود، بهجا نیارود. ۲۱ و تمامی طوف نوشیدنی سلیمان پادشاه از طلا و تمامی ۱۵ پس خداوند به سلیمان گفت: «چونکه این عمل را نمودی و طوف خانه جنگل لبنان از زر خالص بود و هیچ یکی از آنها از نقره عهد و قوایض مرا که به تو امر فرمود نگاه نداشتی، البته سلطنت را نبود زیرا که آن در ایام سلیمان هیچ به حساب نمی آمد. ۲۲ زیرا از تو پاره کرده، آن را به بنده ات خواهمن داد. ۱۲ لیکن در ایام تو پادشاه کشتهای ترشیشی با کشتهای حیرام به روی دریا داشت. این را به حاطر پدرت، دادنخواهم کرد اما اما از دست پسرت آن را وکشتهای ترشیشی هر سال یک مرتبه می آمدند و طلا و نقره و عاج پاره خواهمن کرد. ۱۳ ولی تمامی مملکت را پاره نخواهمن کرد بلکه و میمونها و طاووسهای آورند. ۲۳ پس سلیمان پادشاه در دولت یک سپیط را به خاطر بندهام دارد و به خاطر اورشلیم که برگزیده ام و حکمت از جمیع پادشاهان جهان بزرگتر شد. ۲۴ و تمامی اهل به پسر تو خواهمن داد. ۱۴ و خداوند دشمنی برای سلیمان جهان، حضور سلیمان را می طلبیدند تا حکمتی را که خداوند در برانگیرانید، یعنی هدد ادومی را که از ذرتیت پادشاهان ادوم بود. دلش نهاده بود، بشنوند. ۲۵ و هر یکی از ایشان هدیه خود را از ۱۵ زیرا هنگامی که داود درادوم بود و یوآب که سردار لشکر بود، الات نقره و آلات طلا و رختوت و اسلحه و عطربات و اسپان و برای دفن گردن کشتنگان رفته بود و تمامی ادوم را کشته قاطرها، سال به سال می آورند. ۲۶ و سلیمان اربابها و سواران بود. ۱۶ (زیرا یوآب و تمامی اسرائیل شش ماه در آنچا ماندند تا جمع کرده، هزار و چهارصد اربابه و دوازده هزار سوار داشت و آنها تمامی ذکوران ادوم را منقطع ساختند). ۱۷ آنگاه هدد با بعضی را در شهرهای اربابها و نزد پادشاه دراورشلیم گذاشت. ۲۷ و ادومیان که از بندگان پدرش بودند، فرار کردند تا به مصر بروند، و پادشاه نقره را در اورشلیم مثل سنگها و چوب سرو آزاد را مثل هدد طفلی کوچک بود. ۱۸ پس، از مدیان روانه شده، به فاران چوب افزای که در صحراست، فراوان ساخت. ۲۸ و اسبهای آمدند، و چند نفر از فاران با خود برداشته، به مصر نزد فرعون، سلیمان از مصر آورده می شد، و تاجران پادشاه دسته های آنها را پادشاه مصیر آمدند، و او ری خانه ای داد و معیشتی برایش تعیین می خریدند هر دسته را به قیمت معین. ۲۹ و یک اربابه را به قیمت نمود و زمینی به او ارزانی داشت. ۱۹ و هدد در نظر فرعون التفات ششصد مثقال نقره از مصر بیرون آوردند، و می رسانیدند و یک بسیار یافت و خواهر زن خود، یعنی خواهر تحفنس ملکه را به وی اسپ را به قیمت صد و پنجاه، و همچنین برای جمیع پادشاهان به زنی داد. ۲۰ و خواهر تحفنس پسری جویت نام برای وی زاید حتیان و پادشاهان ارام به توسط آنها بیرون می آورند.

۱۱ و سلیمان پادشاه سوای دختر فرعون، زنان غریب بسیاری که دارد با پدران خویش خواییده، و یوآب، سردار لشکر مرده است، را از موآیان و عمونیان و ادومیان و صیدونیان و حتیان دوست می داشت. ۲ از امتهایی که خداوند درباره ایشان بني اسرائیل را فرموده بود که شما به ایشان درنیاید و ایشان به شما درنیاید مبادا اینک می خواهی به ولایت خود بروی؟» گفت: «هچ، لیکن ما دل شما را به پیروی خدایان خود مایل گرداند. و سلیمان با اینها به محبت ملصق شد. ۳ و او را هفتصد زن بانو و سیصد متنه بود و زنانش دل او را برگردانید. ۴ و در وقت پیری سلیمان واقع شد که زنانش دل او را به پیروی خدایان غریب مایل ساختند، و دل او سردار فوجی شده‌گنگامی که دارد بعضی ایشان را کشت. پس به مثل دل پدرش داود با یهوه، خدایش کامل نبود. ۵ پس سلیمان در عقب عشورت، خدای صیدونیان، و در عقب ملکوم رجس ۶ او در تمامی روزهای سلیمان، دشمن اسرائیل می بود، علاوه عمونیان رفت. ۶ و سلیمان در نظر خداوند شرارت وزیده، مثل پدر خود داود، خداوند را پیروی کامل نمود. ۷ آنگاه سلیمان در سلطنت می نمود. ۲۶ و بیعامین بنی نباط افریامی از صرده که بنده سلیمان و مادرش مسمی به صروعه و بیوزی بود، دست خود را نیز به ضد پادشاه بلند کرد. ۲۷ و سبب آنکه دست خود را به ضد پادشاه بلند کرد، این بود که سلیمان ملو را بنا می کرد، و خویش شهرپادر خود داود را تعمیر می نمود. ۲۸ و بیعام مردم شجاع رخنه شهرپادر خود داود را تعمیر می نمود. ۹ پس خشم خداوند بر سلیمان افروخته شداز آن جهت که دلش

جنگی بود. پس چون سلیمان آن جوان را دید که در کار مردی فرستاده، او را خواندند، آنگاه برعام و تمامی جماعت اسرائیل رزک بود او را بر تمامی امور خاندان یوسف بگماشت. ۲۹ و در آمدند و به برعام عرض کرده، گفتند: «پدر تو بیو ما راسخت آن زمان واقع شد که برعام از اورشلیم بیرون می‌آمد و اخیای شیلوی ساخت اما تو الان بندگی سخت و بیو سنگینی را که پدرت بر نبی در راه به او برخورد، و جامه تازه‌ای در پرداشت و ایشان هر دو ما نهاد سبک ساز، تو را خدمت خواهیم نمود.» ۵ به ایشان در صحراء تهاپیدند. ۳۰ پس اخیا جامه تازه‌ای که در پرداشت گفت: «تا سه روز دیگر بروید و بعد از آن نزد من بگردید.» پس گرفته، آن را به دوازده قسمت پاره کرد. ۲۱ و به برعام گفت: قوم رفتند. ۶ و برعام پادشاه با مشایخی که در حین حیات «ده قسمت برای خود بگیر زیرا که یهود، خدای اسرائیل چنین پدرش، سلیمان به حضورش می‌ایستادند مشورت کرده، گفت: می‌گوید، اینک من مملکت را از دست سلیمان پاره می‌کنم و «که شما چه صلاح می‌بینیدتا به این قوم جواب دهیم؟» ۷ ایشان ده سبطه تو می‌دهم. ۲۲ و به خاطر بنده من، داود و به خاطر او را عرض کرده، گفتند: «اگر امروز این قوم را بنده شوی و ایشان اورشلیم، شهری که از تمامی اسباب طبی اسرائیل برگزیده‌ام، یک سبط را خدمت نموده، جواب دهی و سختنان نیکو به ایشان گویی از آن او خواهد بود.» ۲۳ چونکه ایشان ترک کردند و عشتروت، همانا همیشه اوقات بنده تو خواهند بود.» ۸ اما مشورت مشایخ را خدای صیدونیان، و کوش، خدای موآب، و ملکوم، خدای بنی که به اودادن ترک کرد، و با جوانانی که با او تربیت یافته بودند و عمون را سجده کردند، و در طرقهای من سلوک ننمودند و آنچه به حضورش می‌ایستادند، مشورت کرد. ۹ و به ایشان گفت: در نظر من راست است، بجا نیاوردن و فرایض و احکام مرامثل «شما چه صلاح می‌بینید که به این قوم جواب دهیم؟» که به من پدرش، داود نگاه نداشتند. ۲۴ لیکن تمام مملکت را از دست او عرض کرده، گفته‌اند بیو غ را که پدرت بر ما نهاده است، سبک نخواهم گرفت بلکه به خاطر بنده خود داد که او را برگزیدم، از ساز.» ۱۰ و جوانانی که با او تربیت یافته بودند او را خطاب کرده، آنرو که اوامر و فرایض مرا نگاه داشته بود، او را در تمامی ایام گفتند که به تو عرض کرده، گفته‌اند که پدرت بیو روزهایش سور خواهم ساخت. ۲۵ اما سلطنت را از دست پسرش ما را سنتگین ساخته است و تو آن را برای ما سبک ساز، به ایشان گرفته، آن را یعنی ده سبط به تو خواهم داد. ۲۶ و یک سبط به چنین بگو: انگشت کوچک من از کمر پدرم کلفت تراست. پرسش خواهیم یخشید تا بنده من، داود در اورشلیم، شهری که ۱۱ و حال پدرم بیو سنگین بر شما نهاده است اما من بیو شما را برای خود برگزیده‌ام تا اسم خود را در آن بگذارم، نوری در حضور زیاده خواهم گردانید. پدرم شما را به تازیانه‌ها تنبیه می‌نمود اما من من همیشه داشته باشد. ۲۷ و تو را خواهم گرفت تا موافق هرچه شمارا به عقریها تنبیه خواهم نمود.» ۱۲ و در روز سوم، برعام و دلت آزو دارد، سلطنت نمایی و بر اسرائیل پادشاه شوی. ۲۸ و تمامی قوم به نزد برعام باز آمدند، به نحوی که پادشاه فرموده و واقع خواهد شد که اگر هرچه تو را امر فرمام، بشنوی و به طریق گفته بود که در روز سوم نزد من باز آید. ۱۳ و پادشاه، قوم را به هایم سلوک نموده، آنچه در نظر راست است بجا آزوی فرایض و سختی جواب داد، و مشورت مشایخ را که به وی داده بودند، اوامر مرا نگاه داری چنانکه بنده من، داود آنها را نگاه داشت، ترک کرد. ۱۴ و موافق مشورت جوانان ایشان را خطاب کرده، آنگاه با تو خواهیم بود و خانه‌ای مستحکم برای تو بنا خواهیم نمود، گفت: «پدرم بیو شما را سنتگین ساخت، اما من بیو شما را چنانکه برای داود بنا کردم و اسرائیل را به تو خواهیم بخشید.» ۲۹ و زیاده خواهم گردانید. پدرم شما را به تازیانه تنبیه می‌نمود اما من ذرت داود را به سبب این امر ذلیل خواهم ساخت اما نه تا به شما را به عقریها تنبیه خواهم کرد.» ۱۵ و پادشاه، قوم را اجابت ابد.» ۴۰ پس سلیمان قصد کشتن برعام داشت و برعام برخاسته، نکرذیرا که این امر از جانب خداوند شده بود تاکلامی را که به مصر نزد شیشق، پادشاه مصر فرار کرد و تا وقت سلیمان در خداوند به واسطه اخیای شیلوی به برعام بن نیاط گفته بود، ثابت می‌ماند. ۴۱ و بقیه امور سلیمان هرچه کرد و حکمت او، گرداند. پدرم شما را به تازیانه تنبیه می‌نمود اما من آیا آنها در کتاب و قایع سلیمان مکتوب نیست؟ ۴۲ و ایامی که اجابت نکرد آنگاه قوم، پادشاه را جواب داده، گفتند: «ما را در سلیمان در اورشلیم برعایم اسرائیل سلطنت کرد، چهل سال بود. داود چه حصه است؟ و در پسر پیسا چه نصیب؟ ای اسرائیل به ۴۳ پس سلیمان با پردازن خود خواهید و در شهرپر خود داد دفن خیمه‌های خود بروید! و اینکای داد به خانه خود متوجه باش!» شد و پرسش برعام در جای او سلطنت نمود

۱۲ و برعام به شکیم رفت زیرا که تمامی اسرائیل به شکیم بود، فرستاد و تمامی اسرائیل، او را سنتگسار کردند که مرد و آمدند تا او را پادشاه بسازند. ۲ و واقع شد که چون برعام بن برعام پادشاه تعجیل نموده، بر ارابه خود سوار شد و به اورشلیم فرار نیاط شنید(و او هنوز در مصر بود که از حضور سلیمان پادشاه کرد. ۱۹ پس اسرائیل تا به امروز بر خاندان داود عاصی شدند. به آنجا فرار کرده، و برعام در مصر ساکن می‌بود. ۳ و ایشان سلطنت می‌نمود.

۲۰ و چون تمامی اسرائیل شنیدند که برعام مراجعت کرده است، است علامتی که خداوند فرموده است، اینک این مذبح چاک ایشان فرستاده، او را نزد جماعت طلبیدند و او را بر تمام اسرائیل خواهد شد و خاکستری که بر آن است، ریخته خواهد گشت.» پادشاه ساختند، و غیر از سبط یهودا فقط، کسی خاندان داود را ۴ واقع شد که چون پادشاه، سخن مرد خدا را که مذبح را که پیروی نکرد. ۲۱ و چون رحیعام به اورشلیم رسید، تمامی خاندان دربیت یئل بود، ندا کرده بود، شنید، برعام دست خود را از جانب یهودا و سبط بنیامین، یعنی صد و هشتاد هزار نفر برگزیده چنگ مذبح دراز کرده، گفت: «او را بگیرید». و دستش که به سوی او آزموده را جمع کرد تا باخاندان اسرائیل مقالته نموده، سلطنت دراز کرده بود، خشک شد به طوری که نتوانست آن را نزد خودبار را به رجیعام بن سلیمان برگزاند. ۲۲ اما کلام خدا برشماعیا، بکشد. ۵ و مذبح چاک شد و خاکستر از روی مذبح ریخته مرد خدا نازل شده، گفت: ۲۳ «به رحیعام بن سلیمان، پادشاه گشت برحسب علامتی که آن مرد خدا به فرمان خداوند نشان داده یهودا و به تمامی خاندان یهودا و بنیامین و به بقیه قوم خطاب بود. ۶ و پادشاه، مرد خدا را خطاب کرده، گفت: «تمنا اینکه کرده، بگو: ۲۴ خداوند چنین می‌گوید: مردی و با برادران خود نزدیکه، خدای خود تصرع نمایی و برای من دعاکنی تا دست من بنی اسرائیل گنج منماید، هر کس به خانه خود برگزد زیرا که این به من باز داده شود.» پس مرد خداوند خداوند تصرع نمود، و امر از جانب من شده است.» و ایشان کلام خداوند را شنیدند دست پادشاه به او بازداده شده، مثل اول گردید. ۷ و پادشاه به آن ویرگشته، موافق فرمان خداوند رفتار نمودند. ۲۵ و برعام شکیم را مرد خدا گفت: «همراه من به خانه بیا و استراحت نما و تو را اجرت در کوهستان افزایم بناکرده، در آن ساکن شد و از آنجا بیرون خواهیم داد.» ۸ اما مرد خدا به پادشاه گفت: «اگر نصف خانه رفه، فنوئیل را بنا نمود. ۲۶ و برعام در دل خود فکرکرد که حال خود را به من بدھی، همراه تو نمی آیم، و در اینجا نه نان می خورم سلطنت به خاندان داود خواهد بگشت. ۲۷ اگر این قوم به جهت و نه آب می نوشم. ۹ زیرا خداوند مرا به کلام خود چنین امر گذرانیدن قربانی ها به خانه خداوند به اورشلیم بروند همانا دل این فرموده و گفته است نان مخور و آب منوش و به راهی که آمده ای بر قوم به آفای خویش، رحیعام، پادشاه یهودا خواهد بگشت و مرا به مگرد.» ۱۰ پس به راه دیگریافت و از راهی که به بیت نیل آمده قتل رسانیده، نزد رحیعام، پادشاه یهودا خواهد بگشت. ۲۸ پس بود، مراجعت نمود. ۱۱ و بنی سالخورداهی در بیت نیل ساکن پادشاه مشورت نموده، دو گوساله طلا ساخت و به ایشان گفت: می بود و پسراش آمده، او را از هر کاری که آن مرد خدا آن روز در «برای شما رفتن تا به اورشلیم زحمت است، هان ای اسرائیل بیت نیل کرده بود، مخبر ساختند، و نیز سختنای را که به پادشاه خدایان تو که تو را از زمین مصر براوردند!» ۲۹ و یکی را در بیت گفته بود، برای پدر خود بیان کردند. ۱۲ و پدر ایشان به ایشان نیل گذاشت و دیگری را در دان قرار داد. ۳۰ و این امربا عیت گناه گفت: «به کدام راه رفته است؟» و پسراش دیده بودند که آن مرد شد و قوم پیش آن یک تا دان می رفتند. ۳۱ و خانه ها در مکانهای خدا که از یهودا آمده بود به کدام راه رفت. ۱۳ پس به پسراش بلند ساخت و از تمامی قوم که از بنی لاوی نبودند، کاهنان تعین خود گفت: «الاغ را برای من بیارایید.» و الاغ را برایش آراستند و نمود. ۳۲ و برعام عیدی در ماه هشتم در روز پانزدهم ماه مثل برآن سوار شد. ۱۴ و از عقب مرد خدا بلوط عیدی که در یهوداست بريا کرد و نزد آن مذبح می رفت و در بیت نشسته یافت. پس او را گفت: «آیا توان مرد خدا هستی که از نیل به همان طور عمل نموده، برای گوساله هایی که ساخته بود، یهودا آدمهای؟» گفت: «من هستم.» ۱۵ وی را گفت: «همراه قربانی می گذرانید. و کاهنان مکانهای بلند را که ساخته بود، در من به خانه بیا و غذا بخور.» ۱۶ او در جواب گفت که «همراه بیت نیل قرار داد. ۳۳ و در روز پانزدهم ماه هشتم، یعنی در ماهی تونمی توام برقودم و با تو داخل شوم، و در اینجا باتو نه نان که از دل خود ابداع نموده بود، نزد مذبح که در بیت نیل ساخته می خورم و نه آب می نوشم. ۱۷ زیرا که به فرمان خداوند به من بود می رفت، و برای بنی اسرائیل عید بريا نموده، نزد مذبح برا آمد، گفته شده است که در آنجانان مخور و آب منوش و از راهی که آمده ای مراده ای مراجعت منما.» ۱۸ او وی را گفت: «من نیز مثل تونبی بخور می سوزانید.

۱۳ و اینک مرد خدایی به فرمان خداوند از یهودا به بیت نیل با خود به خانه ات برگزدان تا نان بخورد و آب بنشود.» اما وی را به فرمان خداوند مذبح را ندا کرده، گفت: «ای مذبح! ای مذبح! آب نوش!» ۱۹ پس همراه وی در خانه اش برگشته، غذا خورد و خداوند چنین می گوید: اینک پسری که بیشنا نام دارد به جهت خداوند به آن نیی که او را برگزانیده بود آمد، ۲۰ و هنگامی که ایشان بر سفره نشسته بودند، کلام خاندان داده زاییده می شود و کاهنان مکانهای بلند را که بر تو که از یهودا آمده بود، ندا کرده، گفت: «خداوند چنین می گوید: بخورمی سوزاند، بر تو ذبح خواهد نمود و استخوانهای مردم را بر تو چونکه از فرمان خداوند تمرد نموده، حکمی را که یهوده، خدایت به خواهد سوزانید.» ۳ و در آن روز علامتی نشان داده، گفت: «این

تو امر فرموده بود نگاه نداشتی، ۲۲ و پرگشته، در جایی که به تو چنان بگو وچون داخل می شود به هیات، متینکه خواهد بود.» ۶ و گفته شده بود غذامخور و آب منوش، غذا خودی و آب نوشیدی، هنگامی که اخیا صدای پایهای او را که به در داخل می شد لهذا جسد تو به قبر پدرانست داخل نخواهد شد.» ۲۳ پس بعد از شنید، گفت: «ای زن برعام داخل شو. چرا هیات خود را متینکر اینکه او غذا خورد و آب نوشید الاغ را برایش بیاراست، یعنی به ساخته ای؟ زیرا که من باخبر سخت نود تو فستاده شده‌ام. ۷ برو جهت نبی که برگردانید بود. ۲۴ و چون رفت، شیری اورا در راه و به برعام بگو: یهوه، خدای اسرائیل چنین می گوید: چونکه یافقه، کشت و جسد او در راه انداخته شد، والاغ به پهلویش تو را از میان قوم ممتاز نمودم، و تو را بر قوم خود، اسرائیل رئیس ایستاده، و شیر نیز نزد لاش ایستاده بود. ۲۵ و اینک بعضی راه ساختم، ۸ و سلطنت را از خاندان داده دریده، آن را به تو دادم، و گذران جسد رادر راه انداخته شده، و شیر را نزد جسد ایستاده تو مثل بنده من، داده نبودی که اوامر مرا نگاه داشته، با تمامی دیدند، پس آمدند و در شهری که آن نبی پیر در آن ساکن می بود، دل خود مرا پیروی می نمود، و آنچه در نظر من راست است، خبر دادند. ۲۶ و چون نبی که او را از راه برگردانید بودشید، معمول می داشت ویس. ۹ اما تو از همه کسانی که قبل از تو گفت: «این آن مرد خداست که از حکم خداوند تمرد نمود، لهذا بودناید شرارت وزیزی و رفته، خدایان غیر ویتها ریخته شده خداوند او را به شیر داده که او را دریده و کشته است، موافق به جهت خود ساختی و غضب مرا به هیجان آوردی و مرا پشت کلامی که خداوند به او گفته بود. ۲۷ پس پسران خود راخطاب سر خداوندی. ۱۰ بنا بر اینک من بر خاندان برعام بال عارض کرده، گفت: «الاغ را برای من بیارایید.» واشان آن را آراستند. می گردانم و از برعام هر مرد را و هر محبوس و آزاد را که در ۲۸ او روانه شده، جسد اورا در راه انداخته، والاغ و شیر را اسرائیل باشد، منقطع می سازم، و تمامی خاندان برعام را دور نزد جسد ایستاده یافت، و شیر جسد را نخورد و الاغ راندیریده می اندازم چنانکه سرگین را بالکل دور می اندازند. ۱۱ هر که از بود. ۲۹ و آن نبی جسد مرد خدا را بداشت و بر الاغ گذارد، برعام در شهر بمیرد، سکان بخورند و هر که در صحراء بمیرد، مرغان آن را بازآورد و آن نبی پیر به شهر آمد تا ماتم گیرد و او را دفن هوا بخورند، زیرا خداوندان را گفته است. ۱۲ پس تو برخاسته به نماید. ۳۰ و جسد او را در قبر خوشی گذارد و برای او ماتم گرفته، خانه خودبیرون و به مجرد رسیدن پایهایت به شهر، پرسخواهد مرد. گفتند: «وای ای براذر من!» ۲۱ و بعد از آنکه او را دفن کرد به ۱۳ و تمامی اسرائیل برای او نوحه نموده، او را دفن خواهند کرد پسران خود خطاب کرده، گفت: «چون من بمیرم مرا در قبری زیرا که او تنها از نسل برعام به قبر داخل خواهد شد، به علت که مرد خدا در آن مدفون است، دفن کنید، و استخوانهایم را به اینکه با او چیز نیکو نسبت به یهوه، خدای اسرائیل در خاندان پهلوی استخوانهای وی بگذارید. ۲۲ زیرا کلامی را که درباره برعام یافت شده است. ۱۴ و خداوند امروز پادشاهی بر اسرائیل مذیحی که در بیت ثیل است و درباره همه خانه های مکانهای خواهیدنگیخت که خاندان برعام را منقطع خواهد ساخت و چه بلند که در شهرهای سامره می باشد، به فرمان خداوند گفته بود، (پرگوییم) الان نیز (واقع شده است). ۱۵ و خداوند اسرائیل را البته واقع خواهد شد. ۳۳ و بعد از این امر، برعام از طریق ردی خواهد زد مثل نی ای که در آب متحرک شود، و ریشه اسرائیل را از خود بازگشت ننمود، بلکه کاهنان برای مکانهای بلند از جمیع این زمین نیکو که به پدران ایشان داده بود، خواهد کنلو ایشان کاهنان مکانهای بلند بشود. ۳۴ و این کار باعث گنای خاندان را ساخته، خشم خداوند را به هیجان آوردند. ۱۶ و اسرائیل را برعام گردید تا آن را از روی زمین منقطع و هلاک ساخت. بهسب گناهانی که برعام وزیزde، و اسرائیل را به آنها مرتکب گناه ساخته است، تسلیم خواهد نمود.» ۱۷ پس زن برعام برخاسته، و ۱۴ در آن زمان ایا پسر برعام بیمار شد. ۲ و برعام به زن روانه شده، به ترصه آمد و به مجرد رسیدنش به آستانه خانه، پسر خود گفت که «الان برخیز و صورت خود را تبدیل نما تنشستند مود. ۱۸ و تمامی اسرائیل او را دفن کردند و برایش ماتم گرفتند، که تو زن برعام هستی، و به شیله برو. اینک اخیا نبی که موافق کلام خداوند که بواسطه بنده خود، اخیا نبی گفته بود. درباره من گفت که براین قوم پادشاه خواهم شد در آنجاست. ۳ و ۱۹ و بقیه وقاری برعام که چگونه جنگ کرد و چگونه سلطنت در دست خود ده فرق نان و کلیچه ها و کوزه عمل گرفته، نزد وی نمود اینک در کتاب تواریخ ایام پادشاهان اسرائیل مکتوب است. برو و او تورا از آنچه بر طفل واقع می شود، خیرخواهد داد.» ۴ پس ۲۰ و ایامی که برعام سلطنت نمود، بیست و دو سال بود. پس زن برعام چنین کرده، برخاسته و به شیله رفته، به خانه اخیا باپدران خود خواهید و پرسش نداد بهجا بش پادشاه شد. ۲۱ و رسید و اخیانی توانت ببیند زیرا که چشمانش از پیر تارشده رجاعمن بن سلیمان در یهودا سلطنت می گرد، و رجعیم چون پادشاه بود. ۵ و خداوند به اخیا گفت: «اینک زن برعام می آید تا درباره شد چهل و یک ساله بود و در اورشلیم، شهری که خداوند از تمام پرسش که بیمار است، چیزی از تو پرسد. پس به او چنین و

اسپاط اسرائیل برگزید تا اسم خود را در آن بگذارد، هفده سال قدرtron سوزانید. ۱۴ اما مکان های بلند پرداشته نشد لیکن دل پادشاهی کرد. و اسم مادرش نعمه عمویه بود. ۲۲ و یهودا در نظر آسا در تمام ایامش با خداوند کامل می بود. ۱۵ و چیزهایی را که خداوند شرارت وزیرتد، و به گناهانی که کردند، بیشتر از هر آنچه پدرش وقف کرد و آنچه خودش وقف نموده بود، از نقره و طلا و پدران ایشان کرده بودند، غیرت او را به هیجان آوردن. ۲۲ و طوفون، در خانه خداوند راورد. ۱۶ و در میان آسا و بعضها، پادشاه ایشان نیز مکانهای بلند وستونها و اشیرم بر هر قل بلند و زیر هر اسرائیل، تمام روزهای ایشان جنگ می بود. ۱۷ و بعض پادشاه درخت سبز بنا نمودند. ۲۴ و الواط نیز در زمین بودند و مواقف اسرائیل بر یهودا برآمد، رامه را بنا کرد تانگذار که کسی نز آسا، رجاسات امتهای که خداوند از حضورینی اسرائیل اخراج نموده بود، پادشاه یهودا رفت و آمدناید. ۱۸ آنگاه آسا تمام نقره و طلا را که عمل می نمودند. ۲۵ و در سال پنجم رجيعام پادشاه واقع شد که در خزانه های خانه خداوند و خزانه های خانه پادشاه باقی مانده بود شیشق پادشاه مصر به او شلیم برآمد. ۲۶ و خزانه های خانه خداوند گرفته، آن را به دست بندگان خودسپرد و آسا پادشاه ایشان را نزد و خزانه های خانه پادشاه را گرفت و همه چیز را بردشت و جمیع بنهد بین طبرون بن حزیون، پادشاه ارام که در دمشق ساکن سپرهای طلایی که سلیمان ساخته بود، برد. ۲۷ و رجيعام پادشاه بود فستاده، گفت: «در میان من و تو و در میان پدرمن و پدر به عوض آنها سپرهای برنجین ساخت و آنها را به دست سرداران تو عهد بوده است، اینک هدیه ای از نقره و طلا نزد تو فستادم، شاطرانی که در خانه پادشاه را نگاهبانی می کردند، سپرد. ۲۸ و پس پیا و عهد خود را با بعضها، پادشاه اسرائیل بشکن تا او از نزد هر وقتی که پادشاه به خانه خداوند داخل می شد، شاطران آنها را من برود.» ۲۰ و بنهد، آسا پادشاه را اجابت نموده، سرداران برمی داشتند و آنها را به حجره شاطران باز می آوردن. ۲۹ و بقیه افواج خود را بر شهرهای اسرائیل فستاد و عيون ودان و آبل بیت وقایع رجيعام و هرچه کرد، آیا در کتاب تواریخ ایام پادشاهان یهودا را با تمامی زمین نفتالی مغلوب ساخت. مکتوب نیست؟ ۳۰ و در میان رجيعام و بیعام در تمامی روزهای ۲۱ و چون بعضها این را شنید بنا نمودن رامه را ترک کرد، در ترصه ایشان جنگ می بود. ۲۱ و رجيعام با پدران خویش خواید و در شهر اقامت نمود. ۲۲ و آسا پادشاه در تمام یهودا نداد رداد که احدی از داد پادران خود دفن شد، و اسم مادرش نعمه عمویه بود و آن مستثنی نبود تا ایشان سنگهای رامه و چوب آن را که بعضها بنا می کرد براشتند، و آسا پادشاه جمع بیامین و مصffe را با آنها پسرش ایام در جایش پادشاهی نمود.

۱۵ و در سال هجدهم پادشاهی بیعام بن نیاط، ایام، بر شهرهایی که بنا نمود، آیا در کتاب تواریخ ایام پادشاهان یهودا یهودا پادشاه شد. ۲ سه سال در اورشلیم سلطنت نمود و اسم مذکور نیست؟ اما در زمان پیریش درد پا داشت. ۲۴ و آسا با مادرش معکه دختر ابشاول بود. ۳ و در تمامی گناهانی که پدرش پدران خویش خواید و او را در شهر داد و با پدرانش دفن کردند، و قبل از او کرده بود، سلوک می نمود، ودلش با یهوده، خدایش مثل پسرش یهودشاflat در جایش سلطنت نمود. ۲۵ و در سال دوم آسا، دل پدرش داد کامل نبود. ۴ اما یهوده، خدایش به مخاطر داد وی پادشاه یهودا، ناداب بن بیعام بر اسرائیل پادشاه شد، و دو سال رانوری در اورشلیم داد تا پسرش را بعد از او برقار گرداند، و اورشلیم بر اسرائیل پادشاهی کرد. ۲۶ و آنچه در نظر خداوند ناپسند بود، را استوار نماید. ۵ چونکه داد آنچه در نظر خداوند راست بود، بجا می آورد. و به راه پدر خود و به گناه او که اسرائیل را به آن بجا می آورد و از هرچه او را امر فرموده، تمام روزهای عمرش تجاوز مرتکب ساخته بود، سلوک می نمود. ۲۷ و بعضها این اخیا که از نموده بود، مگر در امروزیای حتی. ۶ و در میان رجيعام و بیعام خاندان سیاکار بود، بروی فته انگیخت و بعضها او را در جیتوں که تمام روزهای عمرش جنگ بود. ۷ و بقیه وقایع ایام و هرچه کرد، از آن فلسطینیان بود، کشت و ناداب و تمامی اسرائیل، جیتو را آیا در کتاب تواریخ ایام پادشاهان یهودا مکتوب نیست؟ و در میان محاصره نمود بودند. ۲۸ و در سال سوم آسا، پادشاه یهودا، ایام و بیعام جنگ بود. ۸ و ایام با پدران خویش خواید و او رادر بعضها او را کشت و در جایش سلطنت نمود. ۲۹ و چون او پادشاه شهر دفن کردند و پسرش آسا در جایش سلطنت نمود. ۹ و در شد، تمام خاندان بیعام را کشت و کسی را برای بیعام زنده سال بیستم بیعام پادشاه اسرائیل، آسایر یهودا پادشاه شد. ۱۰ و نگذشت تا همه را هلاک کرد موقاف کلام خداوند که به واسطه در اورشلیم چهل و یک سال پادشاهی کرد و اسم مادرش معکه بنده خود اخیای شیلونی گفته بود. ۱۰ و این به سبب گناهانی شد دختر ابشاول بود. ۱۱ و آسا آنچه در نظر خداوند راست بود، مثل که بیعام وزیده، و اسرائیل را به آنها مرتکب گناه ساخته، و خشم پدرش، داد عمل نمود. ۱۲ و الواط را ازو لایت بیرون کرد و بت یهوده، خدای اسرائیل را به آنها به هیجان آورده بود. ۱۳ و بقیه هایی را که پدرانش ساخته بودند، دور نمود. ۱۴ و مادر خود، وقایع ناداب و هرچه کرد، آیا در کتاب تواریخ ایام پادشاهان اسرائیل معکه را نیز ازملکه بدن معزول کرد، زیرا که او تمثیلی به چهت مکتوب نیست؟ ۱۵ و در میان آسا و بعضها، پادشاه اسرائیل، در اشیره ساخته بود. و آسا تمثال او را قطع نموده، آن را در وادی

تمام روزهای ایشان جنگ می‌بود. ۳۳ در سال سوم آسا، پادشاه نمودند. ۱۸ و چون زمری دید که شهر گرفته شد، به قصر خانه یهودا، بعثنا این اختیا بر تمامی اسرائیل در ترصه پادشاه شد و بیست پادشاه داخل شده، خانه پادشاه را برسر خویش به آتش سوزانید و چهار سال سلطنت نمود. ۲۴ و آنچه در نظر خداوند ناپسند بود، مرد. ۱۹ و این به سبب گناهانی بود که وزید و آنچه را که در می‌کرد و به راه بی‌معام و به گناهی که اسرائیل را به آن مرتکب گناه نظرخداوند ناپسند بود بجا آورد، و به راه بی‌معام و به گناهی که او ورزیده بود، سلوک نموده، اسرائیل را نیز مرتکب گناه ساخت. ساخته بود، سلوک می‌نمود.

۱۶ و کلام خداوند بر بیهو این حنانی درباره بعثنا نازل شده،
تواریخ ایام پادشاهان اسرائیل مکتوب نیست؟ ۲۱ آنگاه قوم اسرائیل گفت: ۲ «چونکه تو را از خاک برآفراسیم و تو را بر قوم خود،
به دو فرقه تقسیم شدند و نصف قوم تابع تبني پسر جیشت گشتد تا اسرائیل بیشوا ساخته اما تو به راه بی‌معام سلوک نموده، قوم من، او را پادشاه سازند و نصف دیگر تابع عمری. ۲۲ اما قومی که تابع اسرائیل را مرتکب گناه ساخته، تا ایشان خشم مرا از گناهان خود عمری بودند بر قومی که تابع تبني پسر جیشت بودند، غالب آمدنند به هیجان آورند. ۳ ایک من بعثنا و خانه او را بالکل تلف خواهم نمود و خانه تو را مثل خانه بی‌معام بنی نباط خواهم گردانید. ۴ آن را که از بعثنا در شهر بمیرد، سگان بخورند و آن را که در صحراء بمیرد، مرغان هواخورند». ۵ و بقیه وقایع زمری و فتنهای که او برانگیخته بود، آیا در کتاب تواریخ ایام پادشاهان اسرائیل مکتوب نیست؟ که بنا کرد به نام سامر که مالک کوه بود، سامرہ نامید. ۶ پس بعثنا با پدران خود خواهد و در ترصه مدفون شد و پیشرش عمری آنچه در نظر خداوند ناپسند بود، به عمل آورد و از همه ایله در جایش پادشاه شد. ۷ و نیز کلام خداوند بر بیهوداين حنانی نبی نازل شد، درباره بعثنا و خاندانش هم به سبب تمام شاریت که در نظر خداوند بجا آورده، خشم او را به اعمال دستهای خود به هیجان آورد و مثل خاندان بی‌معام گردید و هم از این سبب که او اسرائیل را به هیجان آورد، سلوک می‌نمود. ۲۷ و بقیه اعمال عمری راکشت. ۸ و در سال بیست و ششم آسا، پادشاه یهودا، ایله بن که کرد و تهوری که نمود، آیا در کتاب تواریخ ایام پادشاهان بعثنا در ترصه بر اسرائیل پادشاه شد و دوسال سلطنت نمود. ۹ و اسرائیل مکتوب نیست؟ ۲۸ پس عمری با پدران خویش خواهد و بنه او، زمری که سردار نصف اربابهای او بود، بر او فتنه انجیخت در سامرہ مدفون شد و پیشرش اخاب در جایش سلطنت نمود. و او در ترصه در خانه ارسا که ناظر خانه او در ترصه بود، می‌نوشید ۱۰ و زمری داخل شده، او را در سال بیست و اسرائیل پادشاه شد، و اخاب بن عمری بر اسرائیل در سامرہ بیست هفتم آسا، پادشاه یهودا زد و کشت و در جایش سلطنت نمود. ۱۱ و چون پادشاه شد و بر کرسی وی بنشست، تمام خاندان قبل از او بودند در نظر خداوند بدتر کرد. ۲۹ و گویا سلوک نمودن بعضا را زد چنانکه یک مرد از اقربا و اصحاب او را برایش باقی او به گناهان بی‌معام بنیاط سهل می‌بود که ایزابل، دختر ابتیل، نگذاشت. ۱۲ پس زمری تمامی خاندان بعثنا را موافق کلامی که پادشاه صیلونیان را نیز به زنی گرفت و رفقه، بعل راعیات نمود و خداوند به واسطه بیهوی نبی درباره بعثنا گفته بود، هلاک کرد. او را سجده کرد. ۲۲ و مذبحی به جهت بعل در خانه بعل که در سامره ساخته بود، بریا نمود. ۳۰ و اخاب اشیره را ساخت و اخاب در اعمال خود افراط نموده، خشم بیوه، خدای اسرائیل را بیشتر از ایشان به اباطیل خویش خشم بیوه، خدای اسرائیل را به هیجان آورد. ۱۴ و بقیه وقایع ایله و هرجه کرد، آیا در کتاب تواریخ ایام پادشاهان اسرائیل مکتوب نیست. ۱۵ در سال بیست و هفتم آسا، پادشاه یهودا، زمری در ترصه هفت روز سلطنت نمود و قوم در پیرابر چیتون که از آن فلسطینیان بود، اردو زده بودند. ۱۶ و قومی که در اردو بودند، شنیدند که زمری فتنه برانگیخته و پادشاه را نیز و ایلایی تشیی که از ساکنان جلعاد بود، به اخاب گفت: کشته است. پس تمامی اسرائیل، عمری را که سردار لشکرپیو، در «به حیات بیوه، خدای اسرائیل که به حضور وی ایستاده ام قسم همان روز بر تمامی اسرائیل در اردو پادشاه ساختند. ۱۷ آنگاه که درین سالها شنیم و بازان جز به کلام من نخواهید بود.» ۲ و عمری و تمام اسرائیل با وی از جیتون برآمد، ترصه را محاصره کلام خداوند بر وی نازل شده، گفت: ۲ «از اینجا برو و به طرف

درود بودند، شنیدند که زمری فتنه برانگیخته و پادشاه را نیز ۱۷ و ایلایی تشیی که از ساکنان جلعاد بود، به اخاب گفت: کشته است. پس تمامی اسرائیل، عمری را که سردار لشکرپیو، در «به حیات بیوه، خدای اسرائیل که به حضور وی ایستاده ام قسم همان روز بر تمامی اسرائیل در اردو پادشاه ساختند. ۱۷ آنگاه که درین سالها شنیم و بازان جز به کلام من نخواهید بود.» ۲ و عمری و تمام اسرائیل با وی از جیتون برآمد، ترصه را محاصره کلام خداوند بر وی نازل شده، گفت: ۲ «از اینجا برو و به طرف

مشرق توجه نما و خویشتن را نزد نهر کریت که در مقابل اردن ۲۴ پس آن به ایلیا گفت: «الآن از این دانستم که تو مرد خدا است، پنهان کن. ۴ و از نهر خواهی نوشید و غرابها را امر هستی و کلام خداوند دردهان تو راست است.»

فرموده‌ام که تو را در آنجا پیروزند.» ۵ پس روانه شده، موافق کلام خداوند عمل نموده، و رفته نزد نهرکریت که در مقابل اردن است، ۱۸ و بعد از روزهای بسیار، کلام خداوند سال سوم، به ساکن شد. ۶ و غرابها در صبح، نان و گوشت برای وی و در شام، ایلیا نازل شده، گفت: «برو و خود را به اخاب بپما و من بر زمین نان و گوشت می‌آورند و از نهر می‌نوشید. ۷ و بعد از انقضای باران خواهی باران نمود. ۲ پس ایلیا روانه شد تا خود را به اخاب روزهای چند، واقع شد که نهرخشکید زیرا که باران در زمین نبود. ۳ و اخاب عویضیا را که ناظر و کلام خداوند بر وی نازل شده، گفت: «برخاسته، به صرفه خانه او بود، احضار نمودو عویضیا از خداوند بسیار می‌ترسید. ۴ که نزد صیدون است برو و در آنجا ساکن بشو، اینک به بیوهزنی در هنگامی که ایزابل انبیای خداوند را هلاک می‌ساخت، عویضیا صد آنجا امفورموده‌ام که تو را پیروزد.» ۱۰ پس برخاسته، به صرفه رفت نفر از انبیا را گرفته، ایشان را پنجاه پنهان کرد و و چون نزد دروازه شهر رسید اینک بیوهزنی در آنجا هیزم برمی‌چید، ایشان را به نان و آب پیروزد. ۵ و اخاب به عویضیا گفت: «در پس او را صدارده، گفت: «تمنا اینکه جرعه‌ای آب در ظرفی برای زمین نزدتمامی چشممه های آب و همه نهرها برو که شاید علف من بیاوری تا بنوشم.» ۱۱ و چون به جهت آوردن آن می‌رفت پیدا کرده، اسبان و قاطران را زنده نگاه داریم و همه بهایم از ما وی را صدا زده، گفت: «لقمه‌ای نان برای من در دست خود تلف نشوند.» ۶ پس زمین را درمیان خود تقسیم کردند تا در آن بیاور.» ۱۲ او گفت: «به حیات بیوه، خدایت قسم که قرص نانی عبور نمایند؛ اخاب به یک راه تنها رفت، و عویضیا به راه دیگر، ندارم، بلکه فقط یک مشت آرد در تابو و قدری روغن در کوره، و تنها رفت. ۷ و چون عویضیا در راه بود، اینک ایلیا بدوب خود و او اینک دو چوبی برمی‌چینم تارفته، آن را برای خود و پسرم پیزم که وی را شناخته، به روی خود درافتاده، گفت: «ای آقای من ایلیا، بخوری و می‌میرم.» ۱۳ ایلیا وی را گفت: «متبس، برو و به طوری تو هستی؟» ۸ او را جواب داد که «من هستم، برو و به آقای که گفتی بکن. لیکن اول گردهای کوچک ایان برای من بیز و نزد خودبگو که اینک ایلیاست.» ۹ گفت: «چه گناه کرده‌ام که من بیاور، و بعد از آن برای خود و پسرت بیز. ۱۴ زیرا که بیوه، پنده خود را به دست اخاب تسلیم می‌کنی تامرا بکشد. ۱۰ به خدای اسرائیل، چندین می‌گوید که تا روزی که خداوندیاران بر حیات بیوه، خدای تو قسم که قومی و مملکتی نیست، که زمین نباراند، تابوی آرد تمام نخواهد شد، و کوزه روغن کم نخواهد آقایم به جهت طلب تو آنجا نفرستاده باشد و چون می‌گفتند که گردید.» ۱۵ پس رفته، موافق کلام ایلیا عمل نمود. و زن و او اینجانیست به آن مملکت و قوم قسم می‌داد که تو رانیافته‌اند. و خاندان زن، روزهای بسیار خوردند. ۱۶ و تابوی آرد تمام نشد و ۱۱ و حال می‌گویند برو به آقای خودبگو که اینک ایلیاست؟ ۱۲ و کوزه روغن کم نگردید، موافق کلام ایلیا عمل نمود. و زن و او اینجانیست به آن مملکت خود از طفولیت خود از گفته بود. ۱۷ و بعد از این امور واقع شد که پسر آن زن که به جایی که نمی‌دانم، بردار و وقتی که بروم و به اخاب خبر دهم صاحب خانه بود، بیمار شد. و مرض او چنان سخت شد که او تو را نیابد، مرا خواهد کشت. و بندۀ ات از طفولیت خود از نفسی در او باقی نماند. ۱۸ و به ایلیا گفت: «ای مرد خدا ما با خداوند می‌ترسد.» ۱۳ مگر آقایم اطلاع ندارد از آنچه من هنگامی تو چه کار است؟ آیا نزدمن آمدی تا گناه مرا بیاد آوری و پسر که ایزابل انبیای خداوند را می‌کشت کردم، که چگونه صد نفر از مرباکشی؟ ۱۹ او وی را گفت: «پسرت را به من بده.» پس او انبیای خداوند را پنجاه پنهان در مغاره‌ای پنهان کرده، ایشان را به را از آغوش وی گرفته، به بالاخانه‌ای که در آن ساکن بود، برد و او نان و آب پیروزد. ۱۴ و حال تو می‌گویند برو و آقای خود را بگو را بر پستر خود خواهانید. ۲۰ و نزد خداوند استغاثه نموده، گفت: که اینک ایلیاست؟ و مرا خواهد کشت.» ۱۵ ایلیا گفت: «به ای بیوه، خدای من، آیا به بیوهزنی نیز که من نزد او ماواگریده‌ام را سه مرتبه امروز به وی ظاهر خواهی نمود.» ۱۶ پس عویضیا برای ملاقات بلا رسانید و پسر او را کشته؟» ۲۱ آنگاه خویشتن را سه مرتبه، صباوت که به حضور وی استداده قسم که خود را بر پسر دراز کرده، نزد خداوند استغاثه نموده، گفت: «ای بیوه، اخاب رفته، او را خبر داد و اخاب به جهت ملاقات ایلیا آمد. خدای من، مسالت اینکه جان این پسر به وی برگردد.» ۲۲ و ۱۷ و چون اخاب ایلیا را دید، اخاب وی را گفت: «ایا تو هستی خداوند آواز ایلیا را اجابت نمود و جان پسر به وی برگشت که زنده که اسرائیل را مضطرب می‌سازی؟!» ۱۸ گفت: «من اسرائیل را شد. ۲۳ و ایلیا پسر را گرفته، او را از بالاخانه به خانه به زیر مضطرب نمی‌سازم، بلکه تو و خاندان پدرت، چونکه او امر خداوند آوردو به مادرش سپرد و ایلیا گفت: «بیبن که پسرت زنده است! را ترک کرده و تو پیروی بعلیم رانمودی.» ۱۹ پس الان بفرست و تمام اسرائیل را نزد من بر کوه کرمل جمع کن و انبیای بعل را نیز چهارصد و پنجاه نفر، و انبیای اشیم راچهارصد نفر که

بر سفره ایزابل می خورند.» ۲۰ پس اخاب نزد جمیع بنی اسرائیل ۳۷ مرا اجابت فرمای خداوند! مرا اجابت فرما تا این قوم بدانند فستاده، انبیا را بر کوه کرمل جمع کرد. ۲۱ و ایلیاه تمامی قوم که تپهوه خدا هستی و اینکه دل ایشان را باز پس گردانید.» نزدیک آمده، گفت: «تا به کی درمیان دو فرقه می ننگید؟ اگر ۲۸ آنگاه آتش پهوه افتداده، قربانی سوختنی و هیزم و سنگها و خاک پهوه خدادست، او را پیروی را بعلید و آب را که در خندق بود، لیسید. ۲۹ و تمامی قوم چون نمایید!» اما قوم در جواب او هیچ نگفتند. ۲۲ پس ایلیا به قوم این را دیدند به روی خود افتداده، گفتند: «پهوه، اخداست! پهوه گفت: من تنها نبی پهوه باقی ماندهام و انبیای بعل چهارصد و پنجاه او خدادست!» ۴۰ و ایلیا به ایشان گفت: «انبیای بعل را بگیرید و نفرنده. ۲۳ پس به مادو گاو بدنه و یک گاو به جهت خود یکی از ایشان رهایی نماید.» پس ایشان را گرفتند و ایلیا ایشان انتخاب کرده، و آن را قطعه قطعه نموده، آن را بر هیزم بگذارند و راند نهر فیشور فروز آوردند، ایشان را در آنچاکشت. ۴۱ و ایلیا به آتش نهند و من گاو دیگر را حاضر ساخته، بر هیزم می گذارم و اخاب گفت: «برآمده، اکل و شرب نمایم.» زیرا که صدای باران آتش نمی نهم. ۴۲ و شما اسم خدای خود را بخوانید و من نام بسیار می آید.» پس اخاب برآمده، اکل و شرب نمود. و ایلیا پهوه راخواهم خواند و آن خدایی که به آتش جواب دهد، او خدا برقله کولم برآمد و به زمین خم شده، روی خود را به میان زانوهایش باشد.» و تمامی قوم در جواب گفتند: «نیکو گفتی.» ۲۵ پس گذاشت. ۴۳ و به خادم خود گفت: «بالا رفته، به سوی دریا نگاه ایلیا به انبیای بعل گفت: «یک گاو برای خود انتخاب کرده، شما کن.» و او بالارفته، نگریست و گفت که چیزی نیست و او اول آن را حاضر سازید زیرا که بسیار هستید و به نام خدای خود گفت: «هفت مرتبه دیگر برو.» ۴۴ و در مرتبه هفتم گفت که بخوانید، اما آتش نگذارید.» ۲۶ پس گاو را که به ایشان داده «اینک ابری کوچک به قدر کف دست آدمی از دریا برمی آید.» او شده بود، گرفتند و آن راحاضر ساخته، نام بعل را از صبح تا ظهر گفت: «برو و به اخاب بگو که ارابه خود را بیند و فروز شو میادا خوانده، می گفتند: «ای بعل ما را جواب بده.» لیکن هیچ صدا باران تو را مانع شود.» ۴۵ و واقع شد که در اندک زمانی آسمان یا جوایی نبود و ایشان بر مذهبی که ساخته بودند، جست و خیز از بر غلیظ و باد، سیاه فام شد، و باران سخت بارید و اخاب سوار می نمودند. ۷۷ و به وقت ظهر، ایلیا ایشان را مسخره نموده، شده، به پریعمل آمد. ۴۶ و دست خداوند بر ایلیا نهاده شده، گفت: «به آواریلند بخوانید زیرا که او خدادست! شاید متفکراست کمر خود را بست و پیش روی اخاب دوید تا به پریعمل رسید. یا به خلوت رفته، یا در سفر می باشد، پاشاید که در خواب است

۱۹ و اخاب، ایزابل را از آنچه ایلیا کرده، و چگونه جمیع انبیا و باید او را بیدار کرد!» ۲۸ و ایشان به آوار بلند می خواندند و موافق عادت خود خویشتن را به تیغها و نیزهها مجرحه می ساختند را به شمشیر کشته بود، خبر داد. ۲ و ایزابل رسولی نزد ایلیا به حدی که خون بر ایشان جاری می شد. ۲۹ و بعد از گذشتند فستاده، گفت: «خدایان به من مثل این بلکه زیاده از این عمل نمایند اگر فردا قریب به این وقت، جان تو را مثل جان یکی از ظهر تا وقت گذرانیدن هدیه عصری ایشان نبوت می کردند لیکن نه آوازی بود و نه کسی که جواب دهد یا توجه نماید. ۳۰ آنگاه ایشان نسازم.» ۳ و چون این رافهمید، برخاست و به جهت جان خود روانه شده، به پترشیع که در پهوداست آمد و خادم ایلیا به تمامی قوم گفت: «نzd من بیاید.» و تمامی قوم نزد وی خود را در آنچا و گذاشت. ۴ و خودش سفر یک روزه به ایبان آمدن و مذبح پهوه را که خراب شده بود، تعمیر نمود. ۳۱ و خود را درآنچا و گذاشت. ۵ و وزیر درخت ارج دراز شده، خوابید. ۳۲ و به آن سنگها مذبحی به نام پهوه بنا کرد و گرداند مذبح ایلیاموفق شماره اسbat بی پعقوب که کلام خداوندبر وی نازل کرده، رفت و زیر درخت ارجی نشست و برای خویشتن مرگ را شده، گفته بود که نام تو اسرائیل خواهد بود، دوازده سنگ گرفت. خواسته، گفت: «ای خداوند بس است! جان مرا بگیر زیرا که از پس گفت: «چهار خم از آب پر کرده، آن را بر قربانی سوختنی و کوزهای از آب بود. پس خورد و آشامید و بار دیگر خوابید. ۳۴ پس گفت: «بار دیگریکید،» و گفت: «برخیز و بخور.» خندقی که گجاشی دو پیمانه پرداشت، ساخت. ۳۵ و هیزم را ایلیا فرشتهای او را لمس کرده، به وی گفت: «برخیز و بخور.» ۳۶ و چون نگاه کرد، اینک نزد سرش قرصی نان بر ریگهای داغ ترتیب داد و گاو را قطعه قطعه نموده، آن را بر هیزم گذاشت. ۳۷ و فرشته خداوند بار دیگر برگشته، او را لمس کرد و گفت: «برخیز و هیزم بزید.» و بار سوم کردند. ۳۵ و آب گرداند مذبح و بخور زیرا که راه برای تو زیاده است.» ۳۸ پس برخاسته، خورد و جاری شد و خندق نزد از آب پر گشت. ۳۶ و در وقت گذرانیدن نوشید و به قوت آن خوارک، چهل روز و چهل شب تا حوریب که هدیه عصری، ایلیای نبی نزدیک آمده، گفت: «ای پهوه، خدای کوه خدا باشد، رفت. ۳۹ و در آنچا به معابرای داخل شده، شب ابراهیم و اسحاق و اسرائیل، امروز معلوم بشود که تو در اسرائیل خدا را در آن بسر برد. ۴۰ او در جواب گفت: «به چهت پهوه، هستی و من بنده تو هستم و تمام این کارها را به فرمان تو کردهام. خدای لشکرها، غیرت عظیمی دام زیرا که بنی اسرائیل عهد تو را ترک نموده، مذبح های تو را منهدم ساخته، و انبیای تو را به

شمیشیر کشته‌اند، و من به تنهایی باقی مانده‌ام و قصد هلاکت زنان و پسران خود را به من بدهی. ۶ پس فردا قریب به این وقت، جان من نیزدارند.» ۱۱ او گفت: «بیرون آی و به حضور خداوند بندگان خود را نزد تو می‌فرستم تا خانه تو را و خانه بندگان را درکوه بایست.» و اینک خداوند عبور نمود و باد عظیم سخت جستجو نمایند و هرچه در نظر تو پسندیده است بدست خود کوهها را منشی ساخت و صخره هارا به حضور خداوند خرد کرد گرفته، خواهند بود.» ۷ آنگاه پادشاه اسرائیل تمامی مشایخ زمین اما خداوند در بادنبود. و بعد از باد، زلزله شد اما خداوند در زلزله را خواهند داشت، گفت: «بنهمید و بسیید که این مرد چگونه بدی را نبود. ۸ و بعد از زلزله، آتشی، اما خداوند در آتش نبود و بعد از می‌اندیشد، زیرا که چون به جهت زنان و پسران و نقره و طلایم آتش، آوازی ملایم و آهسته. ۹ و چون ایلیا این را شنید، روی فرستاده بود، او را انتکارتکدم.» ۱۰ پس به رسولان خود را به ردای خویش پوشانیده، بیرون آمد و در دهنه مغاره ایستاد قوم وی را فرستاد: او را مشتو و قول منما. ۱۱ و اینک هانفی به او گفت: «ای ایلیا تو را در اینجا چه کار است؟» بنهداد گفت: «به آقایم، پادشاه بگویید: هرچه باراول به بندۀ و اینک هانفی به او گفت: «به جهت یهوده، خدای لشکرها، غیرت خود فرستادی بجا خواهیم آورد، اما یکار را نمی‌توانم کرد.» ۱۲ پس عظیمی دارم زیرا که بنی اسرائیل عهد تو را ترک کرده، مذبح های رسولان مراجعت کرده، جواب را به او رسانیدند. ۱۳ آنگاه بنهداد تو را منهدم ساخته‌اند و انبیای تو را به شمشیر کشته‌اند و من به نزدی فرستاده، گفت: «خدایان، مثل این بلکه زیاده از این به تنهایی باقی مانده‌ام و قصد هلاکت جان من نیز دارند.» ۱۴ پس من عمل نمایند اگر گرد سامره کفایت مشاهی همه مخلوقی خداوندیه او گفت: «روانه شده، به راه خود به بیابان دمشق برگرد، را که همراه من باشندگانند.» ۱۵ و پادشاه اسرائیل در جواب و چون برسی، حزائل را به پادشاهی ارام مسح کن. ۱۶ و یهود گفت: «وی را بگویید: آنکه اسلحه می‌پوشد مثل آنکه می‌گشاید این نمی‌شود را به پادشاهی اسرائیل مسح نما، و بیشین شفافیت را فخر نکند.» ۱۷ و چون این جواب راشنید در حالی که او و که از آبل محوله است، مسح کن تا به جای تو نبی بشود. ۱۸ و پادشاهان در خیمه هامیگساری می‌نمودند، به بندگان خود گفت: واقع خواهد شد هر که از شمشیر حزائل رهایی یابد، یهود او را به «صف آرایی بنماید». پس در پایر شهر صفح آرایی نمودند. ۱۹ قتل خواهد رسانید و هر که از شمشیر یهود رهایی یابد، بیشین ای نزد اخاب، پادشاه اسرائیل آمده، گفت: «خدایان رایه قتل خواهد رسانید. ۲۰ اما در اسرائیل هفت هزار نفر را باقی چنین می‌گوید: آیا این گروه عظیم را می‌بینی؟ همانا من امروز خواهیم گذاشت که تمامی زانوهای ایشان نزد بعل خم نشده، و آن را به دست تو تسلیم می‌نمایم تا بدانی که من یهود هستم.» تمامی دهنه‌ای ایشان او را نیز رسانیده است.» ۲۱ پس از آنچه روانه ۱۴ اخاب گفت: «به واسطه که؟ او در جواب گفت: «خدایان شده، بیشین شفافیت را یافت که شیار می‌کرد و دوازده حفت می‌گوید به واسطه خادمان سروران کشورها.» ۲۲ گفت: «کیست گاو پیش وی و خودش با جفت دوازدهم بود. و چون ایلیاز او که جنگ را شروع کند؟» جواب داد: «تو.» ۲۳ پس خادمان می‌گذشت، ردای خود را ترک سروران کشورها را سان دید که ایشان را بیرون می‌آورد. ۲۴ و او گواهها را ترک سروران کشورها را سان دید که ایشان را بیرون می‌آورد و دو نفر کرده، از عقب ایلیا دوید و گفت: «بگذار که پدر و مادر خود را بودند و بعد از ایشان، تمامی قوم، یعنی تمامی بنی اسرائیل را سان بیوس و بعد از آن در عقب تو آیم.» او را گفت: «برو و دید که هفت هزار نفر بودند. ۲۵ و در وقت ظهر بیرون رفتند و برگردانی به تو چه کردند! ۲۶ پس از عقب او برگشته، یک جفت بنهداد با آن پادشاهان یعنی آن سی و سه پادشاه که مددکار اموی گاو را گرفت و آنها را ذبح کرده، گوشت را با آلات گاویان پخت، بودند، در خیمه‌ها به میگساری مشغول بودند. ۲۷ و خادمان و به کسان خود داد که خورند و برخاسته، از عقب ایلیا رفت و سروران کشورها اول بیرون رفتند و بنهداد کسان فرستاد و ایشان او را بخدمت او مشغول شد.

گفت: «خواه برای صلح بیرون آمده باشند، ایشان را زنده بگیرید،

۲۸ و بنهداد، پادشاه ارام، تمامی لشکر خود را جمع کرد، و خواه به جهت جنگ بیرون آمده باشند، ایشان را زنده بگیرید.» سی و دو پادشاه و اسبان و اربابها همراهش بودند. پس برآمدند، ۲۹ پس ایشان از شهر بیرون آمدند، یعنی خادمان سروران کشورها و سامره را محاصره کرد و با آن جنگ نمود. ۳۰ و رسولان نزد اخاب لشکری که در عقب ایشان بود. ۳۱ هر کس از ایشان حریف خود پادشاه اسرائیل به شهر فرستاده، وی را گفت: «بنهداد چنین را کشت و ارامیان فرار کردند و اسرائیلیان ایشان را تعاقب نمودند و می‌گوید: ۳۲ نقره تو و طلای تو از آن من است و زنان و پسران بنهداد پادشاه ارام بر اسب سوار شده، با چند سوار رهایی یافتند. مقبول تو از آن منند.» ۳۳ و پادشاه اسرائیل در جواب گفت: «ای ۳۴ و پادشاه اسرائیل بیرون رفت، سواران و اربابها را شکست داد، و آقایم پادشاه! موافق کلام تو، من و هرچه دارم از آن تو هستیم.» ارامیان را به کشتار عظیمی کشت. ۳۵ و آن نیز نزد پادشاه ۳۶ و رسولان بار دیگر آمده، گفتند: «بنهداد چنین امر فرموده، اسرائیل آمده، وی را گفت: «برو و خویشن را قوی ساز و متوجه می‌گوید: به درستی که من نزد تو فرستاده، گفتم که نقره و طلا و

شده، بیین که چه می‌کنی زیرا که در وقت تحویل سال، پادشاه گفت: «مرا بن». و آن مرد او را ضربتی زده، مجروح ساخت. ارام بر تو خواهد پرآمد.^{۲۳} و بندگان پادشاه ارام، وی را گفتند: ۲۸ پس آن نبی رفته، به سرمه متنظر پادشاه ایستاد، و عصابر خود را «خدایان ایشان خدایان کوهها می‌باشد و از این سبب بر ما برجشمان خود کشیده، خویشتن را متکر نمود. ۲۹ و چون پادشاه غالب آمدند اما اگر با ایشان درهمواری جنگ نماییم، هر آیه بر درگذر می‌بود او به پادشاه ندا درداد و گفت که «بنده تو به میان ایشان غالب خواهیم آمد.^{۴۰} پس به اینطور عمل نمایم که هریک از جنگ رفت و اینک شخصی می‌بود کرده، کسی را نزد من آورد و پادشاهان را از جای خود عزل کرده، به جای ایشان سرداران بگذار. گفت: این مرد را نگاه دار و اگر مفقود شود جان تو به عوض جان ۲۵ و تو لشکری رامثل لشکری که از تو تلف شده است، اسب او خواهد بود یا یک وزنه نقره خواهی داد. ۴۰ و چون بنده تو به جای اسب و ارابه به جای ارابه برای خود بشمارتا با ایشان در اینجا و آنجا مشغول می‌بود او غایب شد.^{۴۱} پس پادشاه اسرائیل وی همواری جنگ نماییم و البته برایشان غالب خواهیم آمد.» پس را گفت: «حکم تو چنین است. خودت فتوی دادی. ۴۱ پس به سخن ایشان را اجابت نموده، به همین طور عمل نمود.^{۴۲} و در زودی عصابه را از چشممان خودبرداشت و پادشاه اسرائیل او را وقت تحویل سال، پنهاده ارامیان رسان دیده، به افیق برآمد تا با شناخت که یکی از انبیاست. ۴۲ او وی را گفت: «خداآوند اسرائیل جنگ نماید.^{۴۳} و بنی اسرائیل را سان دیده، زاد دادند چنین می‌گوید: چون تو مردی را که من به هلاکت سپرده بودم از و به مقابله ایشان را خواهیم نمود، به همین طور عمل نمود.^{۴۴} و آن قوم او خواهد بود.^{۴۵} پس پادشاه اسرائیل پریشان حال و معموم مرد خدا نزدیک آمده، پادشاه اسرائیل را خطاب کرده، گفت: شده، به خانه خود رفت و به سامره داخل شد.

«خداآوند چنین می‌گوید: چونکه ارامیان می‌گویند که بیوه خدای کوههایست و خدای وادیها نیست، لهذا تمام این گروه عظیم را بدست تو تسليم خواهم نمود تا بدانید که من بیوه هستم.^{۴۶} و ایشان در مقابل آنان، هفت روز اردو زدن و در روز هفتمنجگ،^{۴۷} نابت را خطاب کرده، گفت: «تاکستان خود را به من بده تا باغ سیزی کاری، برای من بشود زیرا نزدیک خانه من است، و به عوض آن تاکستانی نیکوتراز آن به تو خواهم داد، یا اگر در نظرت پسند آید قیمتش را نقره خواهم داد.^{۴۸} ۳ نابت به اخاب گفت: بیست و هفت هزار نفر از باقی ماندگان افتاب. ۲۱ و بندگان وی را گفتند: «همانا شنیده ایم که پادشاهان خاندان اسرائیل، پادشاهان حلبیم می‌باشند، پس بر کمر خود پلاس و بر سر خود رسما نهاده ایشان حال و معموم شده، به خانه خود رفت زیرا گفته بود ارث بیندیم و نزد پادشاه اسرائیل پیرون رویم شاید که جان تو را زنده نگاه دارد.^{۴۹} و پلاس بر کمرهای خود و رسما نهاده ایشان را بتواند که ارت اجداد خود را به تو نخواهم داد. و بر بستر خود دراز شده، رویش را برگردانید و طعام نخورد.^{۵۰} و زنش، ایزابل نزد وی آمده، وی را گفت: «روح تو چرا پریشان است که طعام نمی خوری؟»^{۵۱} تمنا اینکه جانم زنده بماند.» او جواب داد: «آیا او تا حال زنده است؟ او برادر من می‌باشد.^{۵۲} پس آن مردان تقال نموده، آن را که پدر من از پدر تو گرفت، پس می‌دهم و برای خود در دمشق کوچه‌ها بازار، چنانکه پدر من در سامره ساخت.» (در جواب آنگاه مکتوبی به اسم اخاب نوشته، آن را به مهر او مختص گفت: «من تو را به این عهد رها می‌کنم.» پس با او عهد بست و او را رها کرد.^{۵۳} و مردی از پسران انبیا به فرمان خداوند به ساخت و مکتوب را نزد مشایخ و نجایی که با نابت در شهرش رفیق خود گفت: «مرا بن.» اما آن مرد از زنش ابانمود.^{۵۴} و او ساکن بودند، فرستاد. ۹ و در مکتوب بدين مضمنون نوشته: «به وی را گفت: «چونکه آواز خداوندرا نشیدی همانا چون از نزد من روزه اعلان کنید و نابت را به صدر قوم بنشانید. ۱۰ و دو نفر از بروی شیری تو را خواهد کشت.» پس چون از نزد وی رفته بود، بگویند که تو شیری او را یافته، کشت.^{۵۵} و او شخصی دیگر را پیدا کرده، خدا و پادشاه را کفرگفته‌ای. پس او را پیرون کشیده، سنگسار کنید تا بمیرد.^{۵۶} ۱۱ پس اهل شهرش، یعنی مشایخ و نجایی که در

شهر ساکن بودند، موافق پیغامی که ایزابل نزد ایشان فرستاده، و این بلا را در ایام وی نمی آوردم، لیکن در ایام پسرش، این بلا را برحسب مضمون مکتوبی که نزد ایشان ارسال کرده بود، به عمل برخاندانش عارض خواهم گردانید.»

آوردن. ۱۲ و به روزه اعلان کرده، نایوت را در صدر قوم نشانیدند.

۱۳ و دو نفر از بني بلیعال درآمده، پیش وی نشستند و آن مردان ۲۲ و سه سال گذشت که در میان ارام و اسرائیل جنگ نبود.

بلیعال به حضور قوم بر نایوت شهادت داده، گفتند که نایوت ۲ و در سال سوم، یهوشافاط، پادشاه یهودا نزد پادشاه اسرائیل

بر خدا و پادشاه کفر گفته است، و او را شهر بیرون کشیده، فروآمد. ۳ و پادشاه اسرائیل به خادمان خود گفت: «آیا نمی

وی را سنگساز کردند تا بمد. ۱۴ و نزد ایزابل فرستاده، گفتند دانید که راموت جلعاد از آن ماست و ماز گرفتنش از دست پادشاه

که نایوت سنگسازده و مرده است. ۱۵ و چون ایزابل شنید ارام غافل می باشیم؟» ۴ پس به یهوشافاط گفت: «آیا همراه من

که نایوت سنگسازده، و مرده است، ایزابل به اخاب گفت: به راموت جلعاد برای جنگ خواهی آمد؟» و یهوشافاط پادشاه

«برخیزو تاکستان نایوت پریعل را که او نخواست آن را به تو به نقره اسرائیل را جواب داد که «من، چون تو وقム من، چون قوم تو

بدهد، متصرف شو، زیرا که نایوت زنده نیست بلکه مرده است.» و سواران من، چون سواران تو می باشند.» ۵ و یهوشافاط به

۱۶ و چون اخاب شنید که نایوت مرده است اخاب برخاسته، پادشاه اسرائیل گفت: «تمنایکه امروز از کلام خداوند مسالت

به جهت تصرف تاکستان نایوت پریعلی فرود آمد. ۱۷ و کلام نمایی.» ۶ و یادشاه اسرائیل به قدر چهارصد نفر از اینها جمع

خداوند نزد ایلیای تشیی نازل شده، گفت: «آیا به راموت جلعاد برای جنگ بروم یا باز

ملاقات اخاب، پادشاه اسرائیل که در سامره است فرود شو اینک ایستم؟» ایشان گفتند: «برآی و خداوند آن را به دست پادشاه تسليم

او در تاکستان نایوت است که به آنجا فرود شد تا آن رامتصرف خواهد نمود.» ۷ اما یهوشافاط گفت: «آیا در آنجا غیر از اینها

شود. ۱۹ و او را خطاب کرده، بگو خداوند چنین می گوید: آیا نبی خداوند نیست تا از او سوال نمایم؟» ۸ و یادشاه اسرائیل به

هم قتل نمودی و هم متصرف شدی؟ و باز او را خطاب کرده، یهوشافاط گفت: «یک مرد دیگر، یعنی میکایا ابن یمله هست

بگو خداوند چنین می گوید: در جایی که سگان خون نایوت را که بواسطه او از خداوند مسالت توان کرد، لیکن من از او

لیسیدند سگان خون تو را نبی خواهند لیسید.» ۲۰ اخاب به ایلیا نفرت دارم زیرا که درباره من به نیکوی نبوت نمی کند، بلکه به

گفت: «ای دشمن من، آیا مرا یافی؟» او جواب داد: «بلی تو را بدی.» و یهوشافاط گفت: «پادشاه چنین نگوید.» ۹ پس یادشاه

یافتم زیرا تو خود را فروخته ای تا آنچه در نظر خداوند بدانست، بجا اسرائیل یکی از خواجه سرایان خود را خوانده، گفت: «میکایا ابن

آوری. ۲۱ اینک من بر تو بلا آورده، تورا بالکل هلاک خواهم یمله را به زودی حاضر کن.» ۱۰ و یادشاه اسرائیل و یهوشافاط،

ساخت، و از اخاب هرمد را خواه محبوس و خواه آزاد در اسرائیل پادشاه یهودا، هر یکی لایس خود را پوشیده، بر کرسی خود در

منقطع خواهیم ساخت. ۲۲ و خاندان تو را مثل خاندان پریعلم بن جای وسیع، نزد دهنه دروازه سامره نشسته بودند، و جمیع اینها به

نیاط و مانند خاندان بعض این اخیا خواهیم ساخت په سبب اینکه حضور ایشان نبوت می کردند. ۱۱ و صدقیا ابن کنунه شاخه ای

خشم مرا به هیچجان آورده، و اسرائیل را مرتکب گاه ساخته ای.» آنینی برای خود ساخته، گفت: «خداوند چنین می گوید: ارمیان

۲۲ و درباره ایزابل نبی خداوند تکلم نموده، گفت: «سگان ایزابل را را به اینها خواهی زد تا تلف شوند.» ۱۲ و جمیع اینها نبوت کرده،

نزد حصار پریعل خواهند خورد. ۲۴ هر که را از کسان اخاب چنین می گفتند: «به راموت جلعاد برای وفیروز شو زیرا خداوند آن

در شهر بمیرد، سگان پخورند و هر که را در صحرا بمیرد مرغان هوا را به دست پادشاه تسليم خواهد نمود.» ۱۳ و قاصدی که برای

پخورند.» ۲۵ و کسی نبود مثل اخاب که خویشتن را برای بجا طلبیدن میکایا رفته بود، او را خطاب کرده، گفت: «اینک اینها به

آوردن آنچه در نظر خداوند بد است فروخت، و نزش ایزابل او را یک زیان درباره پادشاه نیکو می گویند. پس کلام تو مثل کلام

اغوا نمود. ۲۶ و در پیروی پنهان رجاسات بسیار می نمود، برحسب یکی از ایشان باشد و سخنی نیکو بگو.» ۱۴ میکایا گفت:

آنچه امربانی که خداوند ایشان را از حضور بی اسرائیل اخراج نموده «به حیات خداوند قسم که هر آنچه خداوند به من بگوید همان

بود، می کردد. ۲۷ و چون اخاب این سخنان را شنید، جامه خود را خواهم گفت.» ۱۵ پس چون نزد پادشاه رسید، پادشاه وی

را چاک زده، پلاس در بر کرد و روزه گرفته، بر پلاس خوابید و به راگفت: «ای میکایا آیا به راموت جلعاد برای جنگ بروم یا باز

سکوت راه می رفت. ۲۸ آنگاه کلام خداوند بر ایلیای تشیی نازل ایستم.» او در جواب وی گفت: «برآی و فیروز شو. و خداوند

شده، گفت: «۲۹ آیا اخاب را دیدی چگونه به حضور من متواضع آن را به دست پادشاه تسليم خواهد کرد.» ۱۶ پادشاه وی راگفت:

شده است؟ پس از این جهت که در حضور من متواضع می نماید، «چند مرته تو را قسم بدhem که به اسم یهوده، غیر از آنچه راست

است به من نگویی.» ۱۷ او گفت: «تمامی اسرائیل را مثل گلهای

که شبان ندارد بر کوهها پراکنده دیدم و خداوند گفت: اینها

صاحب ندارند، پس هر کس به سلامتی به خانه خود برگردد.» ولایت خوبش برگردد.» ۳۷ و پادشاه مرد و او را به سامره آوردند و ۱۸ و پادشاه اسرائیل به یهوشاپات گفت: «آیا تو را نگفتم که پادشاه را در برکه سامره دفن کردند.» ۳۸ و ارباه را در برکه سامره شستند درباره من به نیکویی نبوت نمی کنید بلکه به بدی.» ۱۹ او و سگان خونش را لیسیدند و اسلحه او را شستند، برحسب کلامی گفت: «پس کلام خداوند را بشنو: من خداوند را بر کرسی خود که خداوند گفته بود.» ۳۹ و بقیه واقعی اخاب و هرجه او کرد و خانه نشسته دیدم و تمامی لشکر آسمان نزد وی به طرف راست و چپ عاجی که ساخت و تمامی شهرهایی که بنا کرد، آیا در کتاب ایستاده بودند. ۲۰ و خداوند گفت: کیست که اخاب را اغوا تواریخ ایام پادشاهان اسرائیل مکتوب نیست. ۴۰ پس اخاب با نماید تا به راموت جلعاد برآمد، بیفتند. و یکی به اینطور سخن اجداد خود خواهد و پسرش، اخريا به جایش سلطنت نمود. ۴۱ و راند و دیگری به آنطور تکلم نمود. ۲۱ و آن روح (پلید) بیرون یهوشاپات بن آسا در سال چهارم اخاب، پادشاه اسرائیل بر یهودا آمده، به حضور خداوند بایستاد و گفت: من او را غوا می کنم. پادشاه شد. ۴۲ و یهوشاپات سی و پنج ساله بود که آغاز سلطنت ۲۲ و خداوند وی را گفت: به چه چیز؟ او جواب داد که من نمود و بیست و پنج سال در اورشیل سلطنت کردو اسم مادرش بیرون می روم و در دهان جمیع انبیایش روح کاذب خواهم بود. او عرویه دختر شلحی، بود. ۴۳ و در تمامی طریقهای پدرش، آسا گفت: وی را اغوا خواهی کرد و خواهی توانست. پس برو و سلوک نموده، از آنها تجاوز نمی نمود و آنچه در نظر خداوند راست چنین بکن. ۴۴ پس الان خداوند روحی کاذب در دهان جمیع بود، بجا می آورد. مگر اینکه مکانهای بلند برداشته نشد و قوم در این انبیای تو گذاشته است و خداوند درباره تو سخن بد گفته مکانهای بلند قربانی همی گذراندند و بخور همی سوزانیدند. ۴۵ و ۴۶ آنگاه صدقیا ابن کعنده نزدیک آمده، به رخسار میکایا و یهوشاپات با پادشاه اسرائیل صلح کرد. ۴۷ و بقیه واقعی زد و گفت: «روح خداوند به کدام راه از نزد من به سوی تو یهوشاپات و تهوری که نمود و چنگهایی که کرد، آیا در کتاب رفت تا به تو سخن گوید؟» ۴۸ میکایا جواب داد: «اینک در تواریخ ایام پادشاهان یهودا مکتوب نیست؟ ۴۹ و بقیه الواطی که از روزی که به حجره اندرونی داخل شده، خود را پنهان کنی آن را ایام پدرش، آسا باقی مانده بودند، آنها را از زمین نایدند ساخت. ۵۰ و ۵۱ پادشاه اسرائیل گفت: «میکایا را بگیر و او را در ادوم، پادشاهی نبود. لیکن و چنگی پادشاهی می کرد. نزد آمن، حاکم شهر ویاوش، پسر پادشاه ببر. ۵۲ و بگو پادشاه ۵۳ و یهوشاپات کشتهایی ترشیشی ساخت تا به جهت آوردن چنین می فرماید: این شخص را در زندان بیندازید و اورا به نان طلا به او فیربروند، اما نرفتند زیرا کشتهای در عصیون جایز شکست. ۵۴ و ۵۵ آنگاه اینکه اخريا این اخاب به یهوشاپات گفت: «بگذار که بندگان تنگی و آب تنگی بپروردید تا من به سلامتی برگدم.» ۵۶ میکایا آنگاه اخريا این اخاب به یهوشاپات گفت: «اگر فی الواقع به سلامتی مراجعت کی خداوند به من من با بندگان تو در کشتهای بروند.» اما یهوشاپات قبول نکرد. ۵۷ و ۵۸ تکلم ننموده است، و گفت ای قوم جمیع بشنوید.» ۵۹ و پادشاه یهوشاپات اجاد خود خواهد و با اجدادش در شهر پدرش، دادو اسرائیل و یهوشاپات، پادشاه یهودا به راموت جلعاد برآمدند. ۶۰ و دفن شد و پسرش، یهورام در جایش سلطنت نمود. ۶۱ و اخريا پادشاه اسرائیل به یهوشاپات گفت: «من خود را متذكر ساخته، این اخاب در سال هفدهم یهوشاپات، پادشاه یهودا بر اسرائیل در به جنگ می روم و تو لباس خود را پیوشت.» پس پادشاه اسرائیل سامره پادشاه شد، و دو سال بر اسرائیل پادشاهی نمود. ۶۲ و خود را متذكر ساخته، به جنگ رفت. ۶۳ و پادشاه ارام سی و آنچه در نظر خداوند نایستند بود، بجامی آورد و به طریق پدرش و دوسدار ارباه های خود را امر کرده، گفت: «نه با کوچک و نه طریق مادرش و طریق بیعام بن نبات که اسرائیل را مرتکب گناده با بزرگ بلکه با پادشاه اسرائیل فقط جنگ نماید.» ۶۴ و چون ساخته بود، سلوک می نمود، ۶۵ و بعل را خدمت نموده، او را سرداران ارباه یا یهوشاپات را دیدند، گفتند: «یقین این پادشاه عبادت کرد و برحسب هرجه پدرش عمل نموده بود، خشم یهوده اسرائیل است.» پس برگشتند تا با او جنگ نمایند و یهوشاپات فریاد خدای اسرائیل را به هیجان آورد.

برآورد. ۶۶ و چون سرداران ارباهها دیدند که او پادشاه اسرائیل نیست، از تعاقب او برگشتد. ۶۷ اما کسی کمان خود را بدان غرض کشیده، پادشاه اسرائیل را میان وصله های زره زد، و او به ارباه ران خود گفت: «دست خود را برگردان و مرا از لشکر بیرون ببرزیرا که مجروح شدم.» ۶۸ و در آن روز جنگ سخت شد و پادشاه را در ارباهش به مقابل ارامیان بربا می داشتند، وقت غروب مرد و خون زخمش به میان ارباه ریخت. ۶۹ و هنگام غروب آفتاب در لشکر ندا درداده، گفتند: «هر کس به شهر خود و هر کس به

دوم پادشاهان

از بعل زیوب، خدای عقرون سوال نماید، آیا از این سبب بود که در اسرائیل خدایی نبود که از کلام او سوال نمایی؟ بنابراین از

۱ عاصی شدند. ۲ و اخربا از پنجه بالاخانه خود که در سامره مستری که به آن برآمدی، فروغ نخواهی شد البتہ خواهی مرد.» بود افتاده، بیمار شد. پس رسولان را روانه نموده، به ایشان گفت: ۱۷ پس او موافق کلامی که خداوند به ایلیا گفته بود، مرد و پهورام شفا خواهم یافت؟» ۳ و فرشته خداوند به ایلیایی تشیی گفت: شد، زیرا که او را پسری نبود. ۱۸ و بقیه اعمال اخربا که کرد، آیا «برخیز و به ملاقات رسولان پادشاه سامره برآمده، به ایشان پکو در کتاب تواریخ ایام پادشاهان اسرائیل مکتوب نیست؟

که آیا از این جهت که خدایی در اسرائیل نیست، شما برای سوال نمودن از بعل زیوب، خدای عقرون می‌روید؟ ۴ پس خداوند چنین می‌گوید: ازسترنی که بر آن برآمدی، فروغ نخواهی شد بلکه البتہ خواهی مرد..» ۵ و ایلیا رفت و رسولان نزد وی برگشتند و او به ایشان گفت: «چرا برگشتید؟» ۶ ایشان در جواب وی گفتند: «شخصی به ملاقات ما برآمده، ما را گفت: بروید و نزد پادشاهی که شما را فرستاده است، مراجعت کرده، او را گوید: خداوند در بیت نیل بودند، نزد ایلیع شیع بیرون آمده، وی را گفتند: «آیامی چنین می‌فرماید: آیا از این جهت که خدایی در اسرائیل نیست، تو ایلیایی که امروز خداوند آقای تو را از فوق سرتو خواهد برداشت..» برای سوال نمودن از بعل زیوب، خدای عقرون می‌فرستی؟ بنابراین از بسترنی که به آن برآمدی، فروغ نخواهی شد بلکه البتہ خواهی در بیت نیل بودند، نزد وی برآمد، وی را گفتند: «آیامی گفت: «ای ایلیع در اینجا بمان، زیرا خداوند مرا به اینجا فرستاده است.» او گفت: «من هم می‌دانم؛ خاموش باشید..» ۶ و ایلیا به او از بینهای نزد وی فرستاد و او نزد وی آمد در حالتی که او بر جواب دادند: «مرد موى دار بود و کمریند چرمى بر کمرش بسته خداوند، آقای تو را از فوق سر تو برمی دارد؟» او گفت: «من هم بود.» او گفت: «ایلیایی تشیی است.» ۹ آنگاه سردار پنجاهه را با پنجاه نفرش نزد وی فرستاد و باز سردار پنجاهه را گفت: «در اینجا می‌گوید به زیر آی؟» ۱۰ ایلیا در جواب سردار پنجاهه گفت: «اگر من مرد خدا هستم، آتش از آسمان نازل شده، تو را و پنجاه نفرت را بسوزاند.» پس آتش از آسمان نازل شده، تو را و پنجاه نفرش را بسوخت. ۱۱ و باز سردار پنجاهه دیگر را با پنجاه نفرش نزد وی را خطاب کرده، گفت: «ای مرد خدا، پادشاه ایشان روانه شدند. ۷ و پنجاه نفر از پسران انبیا رفته، در مقابل ایشان از دور ایستادند و ایشان نزد اردن ایستاده بودند. ۸ پس ایلیا ردای خویش را گرفت و آن را پیچیده، آب را زد که به این طرف و آن طرف شکافته شد و هردوی ایشان بر خشکی عبور نمودند. ۹ و بعد از گذشت ایشان، ایلیا به ایلیع گفت: «آجچه پادشاه چنین می‌فرماید که به زودی به زیر آی؟» ۱۲ ایلیا در جواب ایشان گفت: «اگر من مرد خدا هستم آتش از آسمان نازل شده، تو را و پنجاه نفرت را بسوزاند.» پس آتش خدا از آسمان نازل شده، او را و پنجاه نفرش را پیچیده، آب را زد که به اینکه درآمد و از اوتلمس نموده، گفت که «ای مرد خدا، تمبا اینکه آتش و ایشان را از یکدیگر جدا کرد و ایلیا درگردید ایشان و ایشان آتشین ایشان را از یکدیگر جدا کرد و ایلیا درگردید جان من و جان این پنجاه نفر بندگان در نظر تو عزیز باشد. ۱۴ اینک آتش از آسمان نازل شده، آن دو سردار پنجاهه اول را پنجاهه های ایشان سوزانید، اما الان جان من در نظر تو عزیز باشد.» ۱۵ و فرشته خداوند به ایلیا گفت: «همراه او به زیر آی و ردای ایلیا را که از او افتاده بود، برداشت و برگشته به کناره اردن از او مترس.» پس برخاسته، همراه وی نزد پادشاه فروش شد. ۱۶ و وی را گفت: «خداوند چنین می‌گوید: چونکه رسولان فرستادی تا ایستاد. ۱۷ پس ردای ایلیارا که از او افتاده بود، گرفت و آب را زده، گفت: «بیهو خدای ایلیا کجاست؟» و چون او نزد آب رازد،

به این طرف و آن طرف شکافته شد و اليشع عبور نمود. ۱۵ و چارپایانی که همراه ایشان بود، آب نیود. ۱۰ و پادشاه اسرائیل چون پسران انبيا که روپری او در اریحا بودند او را دیدند، گفتند: گفت: «افسوس که خداوند این سه پادشاه را خوانده است تا روح ایلیا بر اليشع می‌باشد.» و برای ملاقات وی آمده، او را ایشان را بدست مواب تسليم کند. ۱۱ و یهوشافات گفت: «آیا رو به زمین تعظیم نمودند. ۱۶ و او را گفتند: «اینک حال با نی خداوند در اینجا نیست تا به واسطه او از خداوند مسالت بندگانست پنجاه مرد قوی هستند، تمنا اینکه ایشان بروند و آقای تو نمایم؟» و یکی از خادمان پادشاه اسرائیل در جواب گفت: «اليشع را جستجو نمایند، شاید روح خداوند او را برداشته، به یکی از بن شفاط که آب بر دستهای ایلیامی ریخت، اینجاست.» ۱۲ و کوهها یا دریکی از دره‌ها انداخته باشد.» او گفت: «مفرستید.» یهوشافات گفت: «کلام خداوند با اوست.» پس پادشاه اسرائیل و ۱۷ اما به حدی بر وی ابرام نمودند که خجل شده، گفت: یهوشافات و پادشاه ادوم نزد وی فروآمدند. ۱۳ و اليشع به پادشاه «بفرستید.» پس پنجاه نفر فرستادند و ایشان سه روز جستجو اسرائیل گفت: «مرا با توجه کار است؟ نزد انبيای پدرت و انبيای نمودند اما او را نیافتند. ۱۸ و چون او در اریحا توقف می‌نمود، مادرت برو.» اما پادشاه اسرائیل وی را گفت: «انی، زیرا خداوند ایشان نزد وی برگشتند و او به ایشان گفت: «آیا شما را نگفتم، این سه پادشاه را خوانده است تا ایشان را بدست مواب تسليم که نزوید.» ۱۹ و اهل شهر به اليشع گفتند: «اینک موضع شهر نماید.» ۱۴ اليشع گفت: «به حیات یهوه صبایوت که به حضور نیکوست چنانکه آقای ما می‌بیند، لیکن آبیش ناگوار و زمینش وی ایستاده‌ام قسم که اگر من احترام یهوشافات، پادشاه یهودا بی‌حاصل است.» ۲۰ او گفت: «نزد من طشت نوی آوردده، رانگاه نمی‌داشتم به سوی تو نظر نمی‌کردم و تو رانمی دیدم، نمک در آن بگذارید.» پس برایش آوردند. ۲۱ و او نزد چشمہ اما الان برای من مطری بیاورید.» و واقع شد که چون مطری آب بیرون رفته، نمک را در آن انداخت و گفت: «خداوند چنین ساز زد، دست خداوندی وی آمد. ۱۶ و او گفت: «خداوند چنین می‌گوید: این آب را شفا دام که بار دیگر مگ با نی حاصلی از آن می‌گوید: این وادی را پر از خندقها بساز. ۱۷ زیرا خداوند چنین پدید نیاید.» ۲۲ پس آب تا به امروز برسحب سخنی که اليشع می‌گوید: باد نخواهید دید اما این وادی از گفته بود، شفا یافت. ۲۳ و از آنجا به بیت نیل برآمد و چون او به آب پر خواهد شد تاشما و مواشی شما و بهایم شما بنوشید. راه برمی آمد اطفال کوچک از شهر بیرون آمدند، او را سخنیه نموده، ۱۸ و این در نظر خداوند قلیل است بلکه مواب را نیز به دست گفتند: «ای کچل برآی! ای کچل برآی!» ۲۴ و او به عقب شما تسليم خواهد کرد. ۱۹ و تمامی شهرهای حصاردار و همه برگشته، ایشان را دید و ایشان را به اسم یهوه لعنت کرد و دو خس شهرهای بهترین را منهدم خواهید ساخت و همه درختان نیکو از جنگل بیرون آمدند، چهل و دو پسر از ایشان بدرید. ۲۵ و از آنجا راقطع خواهید نمود و جمیع چشمہ های آب را خواهید بست و هر قطعه زمین نیکو را با سنگهای خراب خواهید کرد.» ۲۰ و کوه کرمل رفت و از آنجا به سامره مراجعت نمود.

۳ پادماندان در وقت گذرانیدن هدیه، اینک آب از راه ادوم آمد و آن و یهودا بن اخاب در سال هجدهم یهوشافات، پادشاه یهودا زمین را از آب پر ساخت. ۲۱ و چون تمامی موآیان شنیده بودند در سامره بر اسرائیل آغاز سلطنت نمود و دوازده سال پادشاهی کرد. که پادشاهان برای مقائله ایشان بریمی آیدند هر که به اسلام جنگ ۲ و آنچه در نظر خداوند نایستند بده عمل می‌آورد، اما ن مثل مسلح می‌شد و هر که بالاتر از آن بود، جمع شدن و پرسحد خود پدر و مادرش زیرا که تمثال بعل را که پدرش ساخته بود، دور کرد. اقامت کردند. ۲۲ پس پادماندان چون برخاستند و آفتاب بر آن آب ۳ لیکن به گناهان یهودا که اسرائیل رامرتکب گناه ایشان ساخته تایید، موآیان از آن طرف، آب را مثل خون سرخ دیدند، ۲۳ و بود، چسبیده، از آن دوری نوزدید. ۴ و میشیع، پادشاه مواب، گفتند: «این خون است، پادشاهان الله مقائله کرده، یکدیگر را صاحب مواشی بودو به پادشاه اسرائیل صدھزار بره و صدھزار قوچ کشته‌اند، پس حال ای موآیان به غیبیت بشتابید.» ۲۴ با پشم آنها ادا می‌نمود. ۵ و بعد از وفات اخاب، پادشاه موآب بر لشکرگاه اسرائیل رسیدند، اسرائیلیان برخاسته، موآیان را شکست پادشاه اسرائیل عاصی شد. ۶ و در آن وقت یهودا پادشاه از سامره دادند که از حضور ایشان منهدم شدند، و به زمین ایشان داخل بیرون شده، تمامی اسرائیل را سان دید. ۷ و رفت و نزد یهوشافات، شده، موآیان را می‌کشندند. ۲۵ و شهرها را منهدم ساختند و ب هر پادشاه یهودا فرستاده، گفت: «پادشاه موآب بر من عاصی شده قطعه نیکو هر کس سنگ خود را انداخته، آن را پر کردن و تمام است آیا همراه من برای مقائله با مواب خواهی آمد؟» او گفت: چشمہ های آب را منسدو ساختند، و تمامی درختان خوب را قطع «خواهی آمد، من چون تو هستم و قوم من چون قوم تو وابسان من نمودند لکن سنگهای قیرحارست را در آن واگذاشتند و فلاخن چون اسپان تو.» ۸ او گفت: «به کدام راه بروم؟» گفت: «به اندازان آن را احاطه کرده، زند.» ۲۶ و چون پادشاه موآب دید که راه بیان ادوم.» ۹ پس پادشاه اسرائیل و پادشاه یهودا و پادشاه چنگ بر او ساخت شد هفتصد نفر شمشیرزن گرفت که تا نزد پادشاه ادوم روانه شده، سفر هفت روزه دور زند و به جهت لشکر و

ادوم را بشکافتند اما نتوانستند. ۲۷ پس پسرنخست زاده خود را من! و او به خادم خود گفت: «وی را نزد مادرش ببر.» ۲۰ پس او که به جایش می‌باشد سلطنت نماید، گرفته، او را بر حصار به راپداشته، نزد مادرش برد و او به زانوهایش تا ظهرنشست و مرد. جهت قربانی سوختنی گذارند. و غیظ عظیمی براسرایل پدید ۲۱ پس مادرش بالا رفته، او را برسiter مرد خدا خوابانید و در را آمد. پس از نزد وی روانه شده، به زمین خود مراجعت کردند. بر او بسته، بیرون رفت. ۲۲ و شوهر خود را آواز داده، گفت:

«تماینکه یکی از جوانان والاغی از الاغها نزدیکی از جوانان والاغی از الاغها نزدیکی تازه مرد
۴ و زنی از زنان پسران انبیا نزد اليشع تضرع نموده، گفت: خدا بشتابم و برگردم. ۲۳ او گفت: «امروز چرا نزد او بروی، نه
بنده ات، شوهرم مرد و تو می‌دانی که بنده ات از خداوند غره ماه و نه سبت است.» گفت: «سلامتی است.» ۲۴ پس
می‌ترسید، وطلبکار او آمده است تا دو پسر مرا برای بندگی خود الاغ را آراسته، به خادم خود گفت: «بران و برو و تا تو را نگویم
بربر.» ۲۵ اليشع وی را گفت: «بگو برای تو چه کنم؟ و در خانه دراندن کوتاهی منما.» ۲۶ پس رفته، نزد مرد خدا به کوه کرمل
چه داری؟ او گفت: «کنیزت را درخانه چیزی سوای طرفی از روغن رسید.» ۲۷ پس حال به استقبال وی بشتاب وی بشتاب وی بشتاب وی را بگوی: آیا تو
نیست.» ۳ او گفت برو و طرفها از بیرون از تمامی همسایگان خود را سلامتی است و آیا شوهرت سالم ویسرت سالم است؟» او
طلب کن، ظرفهای خالی و بسیار بخواه. ۴ و داخل شده، در را گفت: «سلامتی است.» ۲۸ و چون نزد مرد خدا به کوه رسید،
بر خودت و پسرانت بیندو در تمامی آن ظرفها بیزی و هرچه پر شود به پایهایش چسبید. و جیحری نزدیک آمد تا او را دور کننداما
به کنارگذار.» ۵ پس از نزد وی رفته، در را بر خود و پسرانش مرد خدا گفت: «او را وگذار زیرا که جانش دروی تلخ است و
بست و ایشان ظرفها نزد وی آورده، اومی ریخت. ۶ و چون ظرفها خداوند این را از من مخفی داشته، مرا خبر نداده است.» ۲۹ و
را پر کرده بود به یکی از پسران خود گفت: «ظرفی دیگر نزد من زن گفت: «آیا پسری ازاقایم درخواست نمودم، مگر نگفتم مرا
بیاور.» او را گفت: «ظرفی دیگر نیست.» و روغن بازیستاد. فریب مده؟» ۲۹ پس او به جیحری گفت: «کمر خود را بیند و
۷ پس رفته، آن مرد خدا را خبر داد. و او وی را گفت: «برو و عصای مرا به دست گرفته، برو و اگر کسی را ملاقات کنی،
روغن را بفروش و قرض خود را ادا کرده، تو و پسرانت از باقی مانده او را تعیت مگو و اگر کسی تو را تحيت گوید، جوابش مده و
گذران کنید.» ۸ و روزی واقع شد که اليشع به شونیم رفت و در عصای مرا بر روی طفل بگذار.» ۳۰ اما مادر طفل گفت: «به
آنجا زنی بزرگ بود که بر او ابرام نمود که طعام بخورد و هرگاه عبور حیات بیوه و به حیات خودت قسم که تو را ترک نکنم.» پس او
می‌نمود، به آنجا به جهت نان خوردن میل می‌کرد. ۹ پس آن زن بخاسته، در عقب زن روانه شد. ۳۱ و جیحری از ایشان پیش رفته،
به شوهر خود گفت: «اینک فهمیدام که این مرد مقدس خداست عصا را بر روی طفل نهاد اما نه آواز داد و نه اعتنا نمود، پس به
که همیشه از نزد ما می‌گذرد. ۱۰ پس برای وی بالاخانه استقبال وی برگشته، او را خبر داد و گفت که طفل بیدار نشد.
کوچک بر دیوار بسازیم و بسته و خوان و کرسی و شمعدانی درآن ۳۲ پس اليشع به خانه داخل شده، دید که طفل مرده و بر پسته او
برای وی بگذرانیم که چون نزد ما آید، در آنجا فرود آید. ۱۱ پس خواهید است. عصا را بر روی طفل نهاد اما نه آواز داد و نه اعتنا نمود، پس به
روزی آنجا آمد و به آن بالاخانه فرود آمد، در آنجا خواهد. ۱۲ و خداوند دعا نمود. ۱۳ و برآمده به طفل دراز شد و دهان خود را
به خادم خود، جیحری گفت: «این زن شونی را بخوان.» ۱۴ و چون برهان وی و چشم خود را بر چشم او و دست خود را بر دست او
او را خواند، او به حضور وی ایستاد. ۱۵ او به خادم گفت: «یه گذاشته، بر وی خم گشت و گوشت پسر گرم شد. ۱۵ و برگشته،
او بگو که اینک تمامی این زحمت را برای ما کشیده ای پس برای درخانه یک مرتبه این طرف و آن طرف بخرامید و برآمده، بر وی
تو چه شود؟ آیا بپادشاه یا سردار لشکر کاری داری؟ او گفت: خم شد که طفل هفت مرتبه عطسه کرد، پس طفل چشمان خود
«نی، من در میان قوم خود ساکن هستم.» ۱۶ و او گفت: «پس برای این زن چه باید کرد؟» جیحری عرض کرد: «یقین بخوان.» پس آن زن شونی را
«پس برای این زن چه باید کرد؟» جیحری عرض کرد: «یقین بخوان.» پس او را خواند و چون نزد او داخل شد، نزد پایهایش اتفاد
گفت: «او را بخوان.» پس وی را خوانده، او نزد در ایستاد. و رو به زمین خم شد و پسرخود را برداشته، بیرون رفت. ۱۷ و
۱۷ و گفت: «دراین وقت موافق زمان حیات، پسری در آغوش اليشع به جلجال برگشت و قحطی درزمین بود و پسران انبیا به
خواهی گرفت.» و او گفت: «نی ای آقایم؛ ای مرد خدا به کنیز حضور وی نشسته بودند. و او به خادم خود گفت: «دیگ بزرگ
خود دروغ مگو.» ۱۸ پس آن زن حامله شده، در آن وقت موافق رابگذار و آش به جهت بود، پسری رفت تا سبزیها بچیند و بوته بی یافت و خوارهای بی از آن چیده،
زایید. ۱۹ و چون آن پسر بزرگ شد روزی اتفاق افتاده که نزد پدر دامن خود را پرساخت و آمد، آنها را در دیگ آش خرد کردزیرا که
خود نزد دروگران رفت. ۲۰ و به پدرش گفت: «آه سر من! آه سر

آنها را نشناختند. ۴۰ پس برای آن مردمان ریختند تا بخورند و چون بود، آیا آن را بجا نمی آوردی؟ پس چند مرتبه زیاده چون تو را گفته قدری آش خوردند، صدا زده، گفتند: «ای مرد خدا مرگ در دیگ است شست و شو کن و طاهر شو». ۱۴ پس فرود شده، هفت است. ۱۵ و نتوانستند بخورند. ۴۱ او گفت: «آردبیاورید». پس آن مرتبه دراردن به موجب کلام مرد خدا غوطه خورد و گوشت او مثل را در دیگ انداخت و گفت: «برای مردم بزیر تا بخورند». پس گوشت طفل کوچک برگشته، طاهرشد. ۱۵ پس او با تمامی هیچ چیز مصدر دیگ نبود. ۴۲ و کسی از بعل شیلیشه آمده، جمعیت خود نزد مرد خدامراجعت کرده، داخل شد و به حضور برای مرد خداخوارک نوبت، یعنی بیست قرص نان جو و خوشها وی ایستاده، گفت: «اینک الان دانسته‌ام که در تمامی زمین جز در کیسه خود آورد. پس او گفت: «به مردم بده تا بخورند». در اسرائیل خدایی نیست و حال تمناییکه هدیه‌ای از بنده ات ۴۳ خدمتش گفت: «ایپقدیر راجگونه پیش صد نفر بگذام؟» او قبول فرمایی. ۱۶ او گفت: «به حیات یهوه که در حضور وی گفت: «به مردم بده تا بخورند، زیرا خداوند چین می‌گوید که ایستاده‌ام قسم که قبول نخواهم کرد». و هرچند او را ابرام نمود که خواهند خورد و از ایشان باقی خواهد ماند. ۴۴ پس پیش ایشان پذیرید ابا نمود. ۱۷ و نعمان گفت: «اگرنه تمنا این که دو بار گذاشت و به موجب کلام خداوند خوردند و از ایشان باقی ماند. قاطر از حاک، به بنده ات داده شود زیرا که بعد از این، بنده ات قربانی سوختنی و ذیحجه نزد خدایان غیر نخواهد گذراشد الا ۱۸ و نعمان، سردار لشکر پادشاه ارام، در حضور آقایش مردی بزرگ و بلند جاه بود، زیرا خداوند به وسیله او ارام را نجات داده آقایم به خانه رمون داخل شده، در آنجا سجده نماید و بر دست بود، و آن مرد جبار، شجاع ولی ابرص بود. ۲ و فوجهای ارامیان من تکیه کند و من در خانه رمون سجده ننمایم، یعنی چون در پیرون رفته، کیزیکی کوچک از زمین اسرائیل به اسیری آوردند و او خانه رمون سجده کنم، خداوند بنده تو را در این امر عفو فرماید.» در حضور نز نعمان خدمت می‌کرد. ۳ و به خاتون خود گفت: «کاش که آقایم در حضور نبی ای که در سامره است، می‌بود که ایشان را از برضش شفا می‌داد». ۴ پس کسی درآمدۀ، آقای خود را نعمان ارامی آنچه راکه آورده بود، امتنان نمود. به حیات یهوه قسم خبر داده، گفت: «کیزیکی که از ولایت اسرائیل است، چنین که من از عقب او دویده، چیزی از او خواهم گرفت.» ۲۱ پس و چنان می‌گوید. ۵ پس پادشاه ارام گفت: «بیا برو و مکتوبی برای جیحری از عقب نعمان شتافت و چون نعمان او را دید که از پادشاه اسرائیل می‌فرستم.» ۶ و مکتوب را نز پادشاه اسرائیل آورد و عقبیش می‌دود از ارابه خود به استقبالش فرود آمد و گفت: «آیا در آن نوشته بود که «الان چون این مکتوب به حضورت برسد سلامتی است؟» ۲۲ او گفت: «سلامتی است. آقایم مرا فرستاده، اینک بنده خود نعمان را نز تو فرستادم تا او را از برضش شفا دهی.» ۷ اما چون پادشاه اسرائیل مکتوب را خواند لباس خود را دریده، گفت: «آیا من مرد خدا هستم که بیماران و زنده کم که این شخص نز من فرستاده است تا کسی را از برضش شفا بخشم.» ۸ اما چون پس بدانید و ببینید که اویهانه جویی از من می‌کند. ۹ پس بست و بر دو خادم خودهاده تا پیش او بزند. ۱۰ و چون به ایشان، مرد خدا شنید که پادشاه اسرائیل لباس خود را دریده عقول رسید، آنها را از دست ایشان گرفته، در خانه گذاشت و است، نز پادشاه فرستاده، گفت: «لباس خود را چرا دریدی؟ آن اشخاص را مرخص کرده، رفند. ۲۵ و او داخل شده، به او زد من بیاید تا بداند که در اسرائیل نبی ای هست.» ۹ پس حضور آقای خودایستاد و ایشان وی را گفت: «ای جیحری از نعمان با اسباب و ارابه های خودآمدۀ، نز در خانه ایشان ایستاد. ۱۰ و ایشان رسولی نز وی فرستاده، گفت: «برو و در اردن هفت را گفت: «آیا دل من همراه تو نرفت هنگامی که آن مرد از ارابه خود به استقبال تپیرگشت؟ آیا این وقت، وقت گرفن نفره و گرفن شد.» ۱۱ اما نعمان غضبناک شده، رفت و گفت: «اینک گفتم مرتبه شست و شو ناما. و گوشتش به تپیرگشته، طاهر خواهی خواهند، و دست خود را بر جای برص حركت داده، ابرص شفا خواهد داد. ۱۲ آیا ایانه و ففر، نهرهای دمشق، از جمیع آبهای اسرائیل بهتر نیست؟ آیا در آنها شست و شو نکنم تا طاهر شوم؟» ۶ و پسران انبیا به ایشان گفتند که «اینک مکانی که در حضور پس برگشته، با خشم رفت. ۱۳ اما بندگانش نزدیک آمده، او را تو در آن ساکنیم، برای ما تنگ است. ۲ پس به اردن بروم و خطاب کرده، گفتند: «ای پدر ما اگر نبی، تو را امری بزرگ گفته هریک چویی از آنچا بگیریم و مکانی برای خود در آنجابازیم تا

در آن ساکن باشیم.» او گفت: «بروید.» ۳ و یکی از ایشان کرده‌ای، خواهی زد؟ نان و آب پیش ایشان بگذار تابخوند و گفت: «مرحمت فرموده، همراه بندگانت بیا.» او جواب داد بنوشند و نزد آقای خود بروند.» ۲۳ پس ضیافتی بزرگ برای ایشان که «می‌آیم.» ۴ پس همراه ایشان روانه شد و چون به اردن بپیا کرد و چون خوردن و نوشیدن، ایشان را مرخص کرد که رسیدن، چوپها را قطع نمودند. ۵ و هنگامی که یکی از ایشان تیر نزد آقای خویش رفتند. و بعد از آن، فوجهای ارام دیگر به زمین را می‌پرید، آهن تیر در آب افتاب و او فریاد کرد، گفت: «آهای آقایم اسرائیل نیامند.» ۶ و بعد از این، واقع شد که بنهاد، پادشاه زیرا که عاریه بود.» ۷ پس مرد خدا گفت: «کجا افتاد؟» و چون ارام، تمام لشکر خود را جمع کرد و برآمد، سامره را محاصره جا را به وی نشان داد، او چوبی بزیده، در آنجا ناداخت و آهن را نمود. ۸ و قحطی سخت درسامره بود و اینک آن را محاصره روی آب آورد. ۹ پس گفت: «برای خود بردار.» پس دست نموده بودند، به حدی که هشتاد پاره نقره و یک خود را دراز کرده، آن را گرفت. ۱۰ و پادشاه ارام با اسرائیل جنگ ریع قاب جلغوزه، به پیچ پاره نقره فروخته می‌شد. ۱۱ و چون می‌کرد و با بندگان خود مشورت کرده، گفت: «در فلاں جارادوی پادشاه اسرائیل بر باره گلگر می‌نمود، زنی نزد وی فریاد برآورده، من خواهد بود.» ۱۲ اما مرد خدا نزد پادشاه اسرائیل فرستاده، گفت: «ای آقایم پادشاه، مدد کن.» ۱۳ او گفت: «اگر خداوند گفت: «با حذر باش که از فلاں جا گذر نکنی زیرا که ارامیان به تو رامد نکنند، من از کجا تو را مدد کنم؟ آیا از خرمون یا از آنجا نزول کرده‌اند.» ۱۴ و پادشاه اسرائیل به مکانی که مرد خدا او چرخشت؟» ۱۵ پس پادشاه او را گفت: «تو راجه شد؟» او عرض را خبر داد و وی را از آن انذار نمود، فرستاده، خود را از آنجا نه کرد: «این زن به من گفت: پس خود را بده تا امروز او را بخوریم و یکبار و نه دو بار محافظت کرد. ۱۶ و دل پادشاه ارام از این امر پس مرا فردا خواهیم خورد.» ۱۷ پس پسر مرا پختیم و خوردیم و روز مضطرب شد و خدامان خود را خوانده، به ایشان گفت: «ای ماخیر دیگر وی را گفتم: پسرت را بده تا امروز او را بخوریم اما او پسر خود را نمی‌دهید که کدام از ما به طرف پادشاه اسرائیل است؟» ۱۸ و پنهان کرد. ۱۹ و چون پادشاه سخن زن را شنید، رخت خود را یکی از خدمانش گفت: «ای آقایم چنین نیست، بلکه ایشع نبی بدرید و او بر باره می‌گذشت و قوم دیدند که اینک در زیلیاس خود که در اسرائیل است، پادشاه اسرائیل را از سخنی که در خواهیگاه خود پلاس دری داشت.» ۲۰ و گفت: «خدنا به من مثل این بلکه زیاده می‌گوینی، مخبر می‌سازد.» ۲۱ او گفت: «بروید و ببینید که او از این بکند اگر سر ایشع بن شافاط امروز بر تنش بماند.» ۲۲ و کجاست، تا بفرستم و او را بگیرم.» پس او را خیر دادند که اینک ایشع در خانه خود نشسته بود و مشایخ، همراهش نشسته بودند و دردوتان است. ۲۳ پس سواران و اربابها و لشکر عظیمی بدانجا پادشاه، کسی را از نزد خود فرستاد و قبل از رسیدن قاصد نزد وی، فرستاد و ایشان وقت شب آمد، شهر را احاطه نمودند. ۲۴ و ایشع به مشایخ گفت: «آیا می‌بینید که این پسر قاتل فرستاده چون خادم مرد خدا صبح زود برخاسته، بپرون رفت. اینک لشکری است تا سر مزار تن جدا کند؟ متوجه باشید وقی که قاصد رسید، پاسواران و اربابها شهر را احاطه نموده بودند. پس خادمش وی را در را بینید و او را از در برانید، آیا صدای پایهای آقایش در گفت: «آهای آقایم چه بکنیم؟» ۲۵ او گفت: «مترس زیرا آنانی عقبش نیست.» ۲۶ و چون او هنوز به ایشان سخن می‌گفت، که با مایند از آنانی که با ایشان بیشترند.» ۲۷ و ایشع دعا اینک قاصد نزد وی رسید و او گفت: «ایک این بلا از جانب کرده، گفت: «ای خداوند چشممان او را بگشا تا ببیند.» پس خداوند است، چرا دیگر برای خداوند انتظار بکشم.»

خداوند چشمان خادم را گشود و او دید که اینک کوههای اطراف ۲۸ و ایشع گفت: «کلام خداوند را بشنوید. خداوند چنین ایشع از سواران و اربابهای آتشین پر است. ۲۹ و چون ایشان نزدی فرود شدند ایشع نزد خداوند دعا کرده، گفت: «تمنا اینکه دو کیل جویه یک مثقال نزد دروازه سامره فروخته می‌شود.» ۳۰ و این گروه را به کوری مبتلاسازی.» پس ایشان را به موجب کلام ایشع به کوری مبتلا ساخت. ۳۱ و ایشع، ایشان را گفت: «راه این نیست و شهر این نیست. از عقب من بیایید شما را به کسی که می‌طلبید، خواهم رسانید.» پس ایشان را به سامره آورد. ۳۲ و هنگامی که وارد سامره شدند، ایشع گفت: «ای خداوند چشمان ایشان را بگشا تایبینند.» پس خداوند چشمان ایشان را گشود و دیدند که اینک در سامره هستند. ۳۳ آنگاه پادشاه اسرائیل چون ایشان را دید، به ایشع گفت: «ای پدرم آیا بزنم؟ آیا بزنم؟» پس حال بروم و خود را به اردوی ارامیان بیندازم. اگر ما را زنده نگاه دارند، زنده خواهیم ماند و اگر ما را بکشند، خواهیم مرد.» ۳۴ پس وقت

شام برخاستند تا به اردیو ارامیان بروند، اما چون به کنار اردیو ۱۹ و آن سردار در جواب مرد خدا گفت: «اگر خداوند پنجره‌ها ارامیان رسیدند اینک کسی در آنجا نبود. ۶ زیارخداوند صدای هم در آسمان پکشاید، آیامل این امر واقع تواند شد؟ و او گفت: «ارابیها و صدای اسپان و صدای لشکر عظیمی را در اردیو ارامیان «اینک به چشم ان خود خواهی دید اما از آن نخواهی خورد.» شتوانید و به یکدیگر گفتند: «اینک پادشاه اسرائیل، پادشاهان ۲۰ پس او را همچنین واقع شد زیرا خلق او را نزد دروازه پایمال حتیان و پادشاهان مصریان را به ضد ما اجیر کرده است تا بر ما کردند که مرد.»

۷ پس برخاسته، به وقت شام فرار کردند و خیمه‌ها و **۸** والیش به زنی که پرسش را زنده کرده بود، خطاب کرده، ترس جان خود گریختند. ۸ و آن میروضان به کنار اردیوآمد، به خیمه‌ای داخل شدند و اکل و شرب نموده، از آنجا نفره و طلا و لباس گرفته، رفتند و آنها را پنهان کردند و برگشته، به خیمه‌ای دیگر داخل شده، از آن نیز برندند؛ و رفته، پنهان کردند. ۹ پس به یکدیگر گفتند: «ما خوب نمی‌کنیم؛ امروز روز بشارت است و ما خاموش می‌مانیم و اگر تا روشنایی صحیح به تاخیر اندازیم، بلاعی به ماخواهد رسید، پس الان باید برویم و به خانه پادشاه خبر دهیم.» ۱۰ پس رفته، دریانان شهر راصدا زند و ایشان را مخبر ساخته، گفتند: «به اردیو ارامیان درآمدیم و اینک در آنجا نه کسی و نه صدای انسانی بود مگر امیان بسته شده، والاغها بسته شده و خیمه‌ها به حالت خود.» ۱۱ پس دریانان صدا زده، خاندان پادشاه را دراندرون اطلاع دادند. ۱۲ و پادشاه در شب برخاست و به خادمان خود گفت: «به تحقیق شمارا خبر می‌دهم که ارامیان به ما چه خواهند کرد؛ می‌داند که ما گرسنه پس پادشاه یکی از خواهگان خود را برایش تعین نموده، گفت: هستیم پس از اردیو بیرون رفته، خود را در صحراء پنهان کردند و می‌گویند چون از شهر بیرون آیند، ایشان را زنده خواهیم گرفت و به شهر داخل خواهیم شد.» ۱۳ و یکی از خادمانش در جواب وی گفت: «پنج راس از اسپان باقی مانده که در شهر باقی اند، بگیرند! اینک آنها مثل تمامی گروه اسرائیل که در آن باقی اند یا مانند تمامی گروه اسرائیل که هلاک شده‌اند، می‌باشند و بفرستیم تا دریافت نمایم.» ۱۴ پس دو اربابه با اسپها گرفتند و پادشاه از عقب لشکر ارام فرستاده، گفت: «بروید و تحقیق کنید.» ۱۵ پس از عقب ایشان تا اردن رفته و اینک تمامی راه از لباس ایستاد و گفت: «پسرت، بنهد، پادشاه ارام مرد تو فرستاده، و ظروفی که ارامیان از تعجیل خود انداخته بودند، پر بود. پس رسولان برگشته، پادشاه را مخبر ساختند. ۱۶ و قوم بیرون رفته، اردوی ارامیان را غارت کردند و یک کیل آرد نم به یک مقابل و دو کیل جو به یک مقابل به موجب کلام خداوند به فروش رفت. ۱۷ و پادشاه آن سردار را که بر دست وی تکیه می‌نمود بدروازه گماشت و خلق، او را نزد دروازه پایمال کردند که مرد بحسب کلامی که مرد خدا گفت هنگامی که پادشاه نزد وی فروآمد. ۱۸ واقع شد به نهیجی که مرد خدا، پادشاه را خطاب کرده، گفته بود که فردا مثل این وقت دو کیل جو به یک مقابل و یک کیل آرد نم به یک مقابل نزد دروازه سامره فروخته خواهد شد.

گفت: «بنده تو که سگ است، کیست که چنین عمل عظیمی

پکند؟» ایشون گفت: «خداؤنده بر من نموده است که تو پادشاه بگو خداوند چنین می‌گوید که تو را به پادشاهی اسرائیل مسح ارام خواهی شد.» ۱۴ پس از نزد ایشون روانه شده، نزد آقای خود کردم. پس در را باز کرده، فرار کن و در زنگ منما. ۱۵ پس آن آمد و او وی را گفت: «ایشون تو را چه گفت؟» اوجواب داد: جوان، یعنی آن نبی جوان به راموت جلعاد آمد. ۱۶ و چون بدانجا «به من گفت که البته شفا خواهی یافت.» ۱۷ و در فردای آن رسید، اینک سرداران لشکر نشسته بودند و او گفت: «ای سردار روز، لحاف را گرفته آن را در آب فرو برد و بر رویش گسترد که با توسخنی دارم.» ۱۸ یهوه گفت: «به کدامیک از جمیع ما؟!» مرد و حزایل در جایش پادشاه شد. ۱۹ و در سال پنجم یورام بن گفت: «به توای سردار!» ۲۰ پس او برخاسته، به خانه داخل شد و اخاب، پادشاه اسرائیل، وقتی که یهوشاپاط هنوز پادشاه یهودا بود، روغن را به سرش ریخته، وی را گفت: «یهوه، خدای اسرائیل چنین بهورام بن یهوشاپاط، پادشاه یهودا آغاز سلطنت نمود. ۲۱ و چون می‌گوید که تو را بر قوم خداوند، یعنی بر اسرائیل به پادشاهی مسح پادشاه شد، سی و دو ساله بود و هشت سال در اورشیل پادشاهی کرد. ۲۲ و خاندان آقای خود، اخاب راخواهی زد تا من انتقام کرد. ۲۳ و به طریق پادشاهان اسرائیل به نحیی که خاندان اخاب خون بندگان خود، انبیا را وحشی جمیع بندگان خداوند را از دست عمل می‌نمودند سلوک نمود، زیرا که دختر اخاب، زن او بود و ایزابل بکشم. ۲۴ و تمامی خاندان اخاب هلاک خواهند شد. و از آنچه در نظر خداوند نباشد بود، به عمل می‌آورد. ۲۵ اما خداوند اخاب هر مرد را و هر بسته و رهاسدهای در اسرائیل را منقطع به خاطر بندۀ داد نخواست که یهودا را هلاک سازد چونکه وی را خواهم ساخت. ۲۶ و خاندان اخاب را مثل خاندان یورام بن نباط وعده داده بود که او را و پسرانش راهمیشه اوقات، چراگی بدهد. و مانند خاندان بعثنا این خایا خواهیم ساخت. ۲۷ و سکان، ایزابل و در ایام وی ادوم از زیر دست یهودا عاصی شده، پادشاهی را در ملک یزرعیل خواهند خورد و دفن کنندۀای نخواهند بود.» پس برخود نصب کردند. ۲۸ و یورام با تمامی ارباب های خود به صیر در را باز کرده، پگریخت. ۲۹ و یهوه نزد بندگان آقای خویش رفتند و در شب برخاسته، ادومیان را که او را احاطه نموده بودند بیرون آمد و کسی وی را گفت: «ایا سلامتی است؟ و این دیوانه و سرداران اربابها راشکست داد و قوم به خیمه های خود فرار برای چه نزد تو آمد؟» به ایشان گفت: «شما میان مرد و کلامش را کردند. ۳۰ و ادوم از زیر دست یهودا تا امروز عاصی شده اند و لبّه می‌دانید. ۳۱ گفتند: «چینین نیست. ما را اطلاع بدی.» پس او نزد در آن وقت عاصی شد. ۳۲ و بقیه وقایع یورام و آنچه کرد، گفت: «چینین وچنان به من تکلم نموده، گفت که خداوند چنین آیا در کتاب تواریخ ایام پادشاهان یهودا مذکور نیست؟ ۳۳ و می‌فرماید: تو را به پادشاهی اسرائیل مسح کردم.» ۳۴ آنگاه ایشان یورام بایران خود خواهد و در شهر دادو با پدران خود فرن شد. و تعجیل نموده، هر کدام رخت خود را گرفته، آن را زیر او به روی پرسش اخزیا به جایش پادشاهی کرد. ۳۵ و در سال دوازدهم یورام زینه نهادند، و کرنا را نواخته، گفتند که «یهوه پادشاه است.» ۳۶ و اخبار، پادشاه اسرائیل، اخزیا این یهورام، پادشاه یهودا، آغاز ۳۷ لهذا یهوه این یهودا بشورید و یورام خود سلطنت نمود. ۳۸ و اخزیا چون پادشاه شد، بیست و دو ساله بود و تمامی اسرائیل، راموت جلعاد را از حزائل، پادشاه ارام نگاه و یک سال در اورشیل پادشاهی کرد و اسم مادرش عتیلیا، دختر می‌داشتند. ۳۹ اما یهورام پادشاه به یزرعیل مراجعت کرده بود تا از عمری پادشاه اسرائیل بود. ۴۰ و به طریق خاندان اخاب سلوک جراحتهایی که ارامیان به او رسانیده بودند وقتی که با حزائل، نموده، آنچه در نظر خداوند ناییست بود، مثل خاندان اخاب به پادشاه ارام، چنگ می‌نمود، شفا یابد. پس یهوه گفت: «اگر رای عمل می‌آورد زیرا که داماد خاندان اخاب بود. ۴۱ و با یورام بن شما میان است، مگنارید که کسی رها شده، از شهیرپرion رود مبادا اخاب برای مقاتله با حزائل پادشاه ارام به راموت جلعاد رفت و رفت، به یزرعیل خبر برساند.» ۴۲ پس یهوه به اربای سوار شده، به ارامیان، یورام را مجرح ساختند. ۴۳ و یورام پادشاه به یزرعیل یزرعیل رفت زیرا که یورام در آنجا بستری بود و اخزیا، پادشاه یهودا مراجعت کرد تا از جراحتهایی که ارامیان به او رسانیده بودند برای عیادت یورام فرود آمد. ۴۴ پس دیده یانی بر برج یزرعیل هنگامی که با حزائل، پادشاه ارام چنگ می‌نمود، شفا یابد. و ایستاده بود، و جمیعت، یهوه را وقتی که می‌آمد، دید و گفت: اخزیا این یهورام، پادشاه یهودا، به یزرعیل فرود آمد تا یورام بن اخاب «جمیعتی می‌بینم.» و یهورام گفت: «سواری گرفته، به استقبال را عیادت نماید چونکه مرض بود. ۴۵ ایشان بفرست تا پرسد که آیا سلامتی است؟ ۴۶ پس سواری به استقبال وی رفت و گفت: «پادشاه چنین می‌فرماید که آیا سلامتی

۴۷ و ایشون نیی یکی از پسران انبیا را خوانده، به او گفت: «است؟» یهوه جواب داد که «تو را با سلامتی چه کار است؟ به کمر خود را بیند و این حقه روغن را به دست خود گرفته، به عقب من برگرد.» و دیده بان خبر داده گفت که «فاصد نزد راموت جلعاد بیرو. ۴۸ و چون به آنجا رسیدی، یهوه این یهوشاپاطین ایشان رسید، اما برنی گردد.» ۴۹ پس سوار دیگری فرستاد و نمشی را پیدا کن و داخل شده، او را از میان برادرانش برخیزان و او نزد ایشان آمد و گفت: «پادشاه چنین می‌فرماید که آیا سلامتی او را به اطاق خلوت ببر. ۵۰ و حقه روغن را گرفته، به سرش بریز و

است؟» یهود جواب داد: «تو را باسلامتی چه کار است؟ به عقب خورد. ۳۷ و لاش ایزابل مثل سرگین به روی زمین، در ملک بزرگیل من برگرد.» ۲۰ و دیده بان خبر داده، گفت که «نژد ایشان رسید خواهد بود، به طوری که نخواهند گفت که این ایزابل است.» اما برینمی گردد و راندن مثل راندن یهود این نمشی است زیرا که به دیوانگی می‌راند.» ۲۱ و یهورام گفت: «حاضر کنید.» پس یهود مکتوبی ارابه اورا حاضر کردند و یهورام، پادشاه اسرائیل واخزیا، پادشاه نوشت، به سامره ندسروران بزرگیل که مشایخ و مریمان پسران اخاب یهودا، هر یک بر ارباب خود بیرون رفتند و به استقبال یهود بیرون بودند فرستاده، گفت: «الآن چون این مکتوب به شما بررسد شده، او را در ملک نایبوت بزرگیل یافتند. ۲۲ و چون یهورام، یهود چونکه پسران آفای شما و اربابها واسبان و شهر حصاردار و اسلحه را در این نایبوت بزرگیل یافتند. ۲۳ آنگاه یهورام، دست خود را برگردانید، فرازکرد و چنگ نمایید.» ۴ اما ایشان به شدت ترسان شدند و گفتند: به اخزیا گفت: «ای اخزیا خیانت است!» او جواب داد: «چه با شما است، ۳ پس بهترین و نیکوترين پسران آفای خود را منتخب سلامتی مدامی که زناکاری مادرت ایزابل و جادوگری وی اینقدر گردد، او را بر کرسی پدرش بنشانید و به جهت خانه آفای خود زیاد است؟» ۵ آنگاه یهورام، دست خود را برگردانید، فرازکرد و چنگ نمایید.» ۶ اما ایشان به شدت ترسان شدند و گفتند: به اخزیا گفت: «ای اخزیا خیانت است!» ۷ و یهود کمان خود را پادشاه نتوانستند با مقاومت نمایند، پس ما چگونه را به قوت تمام کشیده، درمیان بازوهای یهورام زد که تیر از دلش مقاومت خواهیم کرد؟» ۸ پس ناظر خانه و رئیس شهر و مشایخ و یهود در ارباب خود افتاد. ۹ و یهود به بدقر، سردارخود مریمان را نژد یهود فرستاده، گفتند: «ما بندگان تو هستیم و هرجه سوار می‌بودیم، خداوند این وحی را درباره او فرمود. ۱۰ خداوندمی به ایشان نوشت و گفت: «اگر شما با من هستید و سخن مرا گوید: هر آنچه خون نایبوت و خون پسرانش را دیروز دیدم و خداوند خواهید شدید، سرهای پسران آفای خود را بگیرید و فدا مثل این گوید: که در این ملک به تو مکافات خواهم رسانید. پس الان وقت نژد من به بزرگیل بیایید.» و آن پادشاه زادگان که هفتاد نفر او را بردار و به موجب کلام خداوند او را در این ملک بینداز.» ۱۱ بودند، نژد برگان شهرکه ایشان را تربیت می‌کردند، می‌بودند. ۱۲ اما چون اخزیا، پادشاه یهودا این را دید، به راه خانه بوستان فرار ۱۳ و چون آن مکتوب نژد ایشان رسید، پادشاه زادگان را گرفته، ۱۴ کرد و یهود را تعاقب نموده، فرمود که او را بزنید و او را نیز در هر هفتاد نفر را کشتند و سرهای ایشان را در سبدها گذاشتند، به ارایه اش به فزار جور که نژد بیعلام است (زندن) و او تامجدو فزار بزرگیل، نژد وی فرستادند. ۱۵ و قاصدی آمده، او را خبرداد و ۱۶ کرد، در آنجا مرد. ۱۷ و خادمانش اورا در ارباب به اورشلیم بردند و گفت: «سرهای پسران پادشاه را آوردن.» او گفت: «آنها را به دو او را در مزارخودش در شهر داد و پدرانش دفن کردند. ۱۸ و در توده نژد دهنده دروازه تا صبح بگذارید.» ۱۹ و بامدادان چون بیرون سال یازدهم یورام بن اخاب، اخزیا برپهودا پادشاه شد. ۲۰ و چون رفت، باستادو به تمامی قوم گفت: «شما عادل هستید. اینک یهود به بزرگیل آمد، ایزابل این راشنیده، سرمه به چشمانت خود من بر آفای خود شوریده، او را کشتم. اما کیست که جمیع اینها کشیده و سر خود را زیست داده، از پنجه نگیریست. ۲۱ و چون را کشته است؟ ۲۲ پس بدانید که از کلام خداوند که خداوند یهوده دروازه داخل شد، او گفت: «آیا زمی را که آفای خود درباره خاندان اخاب گفته است، حرفی به زمین نخواهد افتاد و را کشته، سلامتی بود؟» ۲۳ و او به سوی پنجه نظر افکنده، خداوندانچه را که به واسطه بنده خود ایلیا گفته، بجا آورده است.» ۲۴ گفت: «کیست که به طرف من باشد؟ کیست؟» پس دو سه ۲۵ و یهود جمیع باقی ماندگان خاندان اخاب را که در بزرگیل نفر از خواهگان به سوی او نظر کردند. ۲۶ و او گفت: «اورا بودند، کشت، و تمامی بزرگانش و اصدقایش و کاهانش را تا از بیندازید.» پس او را به زیر انداختند و قدری از خونش بر دیوار و براش کسی باقی نماند. ۲۷ پس برخاسته، و روانه شده، به سامره ایشان پاشیده شد و او را پایمال کرد. ۲۸ و داخل شده، به اکل و آمد و چون در راه به بیت عقد شبانان رسید، ۲۹ یهود به برادران شرب مشغول گشت. پس گفت: «این زن ملعون را نظر کنید، و اخزیا، پادشاه یهودا دچار شده، گفت: «شما کیستید؟» ۳۰ گفتند: او را دفن نمایید زیرا که دختر پادشاه است. ۳۱ اما چون برای دفن «برادران اخزیا هستیم و می‌آییم تا پسران پادشاه و پسران ملکه را کردنش رفتند، جز کاسه سر و پایها و کفهای دست، چیزی از او تجییت گوییم.» ۳۲ او گفت: «اینها را نزنده بگیرید.» پس ایشان نیافتند. ۳۳ پس برگشته، وی را خبر دادند. و او گفت: «این را نزنده گرفتند و ایشان را که چهل و دو نفر بودند، نژد چاه بیت کلام خداوند است که به واسطه بنده خود، ایلیایی تشییع تکلم عقد کشند که از ایشان احدی رهایی نیافت. ۳۴ و چون از آنجا نموده، گفت که سکان گوشت ایزابل را در ملک بزرگیل خواهند روانه شد، به یهوناداب بن رکاب که به استقبال او می‌آمد، برخورد و او را تجییت نموده، گفت که «ایا دل تو راست است، مثل دل من با دل تو؟» یهوناداب جواب داد که «راست است.» ۳۵ گفت:

«اگر هست، دست خود را به من بده.» پس دست خود را به او نمود و حزائل، ایشان را در تمامی حدود اسرائیل می‌زد، ۲۳ یعنی داد و او وی را نزد خود به اراده برکشید. ۱۶ و گفت: «همرا من از اردن به طرف طلوع آفتاب، تمامی زمین جلعاد و جدادیان و پیا، وغیرتی که برای خداوند دارم، ببین.» او را بر اراده وی روپیمان و منسیان را از عروغیر که بر وادی ارون است و جلعاد و سوار کردند. ۱۷ و چون به سامره رسید، تمامی باقی ماندگان باشان. ۳۴ و بقیه واقعی یههو هرجه کرد و تمامی تهور او، آیا در اخبار را که در سامره بودند، کشت به حدی که اثر او را نابود کتاب تواریخ ایام پادشاهان اسرائیل مکتوب نیست؟ ۳۵ پس یههو ساخت برسحب کلامی که خداوند به ایلیا گفته بود. ۱۸ پس با پدران خود خواهد و او را در سامره دفن کردند و پرسش یهواخاز یههو تمامی قوم را جمع کرده، به ایشان گفت: «اخاب بعل را به جایش پادشاه شد. ۳۶ و ایامی که یههو در سامره بر اسرائیل پرستش قلیل کرد اما یههو او را پرسش کثیر خواهد نمود. ۱۹ پس سلطنت نمود، بیست و هشت سال بود.

الآن جمیع انبیای بعل و جمیع پرستندگانش و جمیع کهنه او را نزد من بخوانید و احدي از ایشان غایب نباشد زیرا قصد ذبح ۱۱ و چون عتیلا، مادر اخزیا دید که پرسش مرده است، عظیمی برای بعل دارد. هر که حاضر نباشد زنده نخواهد ماند.» او برخاست و تمامی خانواده سلطنت را هلاک ساخت. ۲ اما اما یههو این را راه حیله کرد تا پرستندگان بعل را هلاک سازد. یهوشیع دختری بروم پادشاه که خواهر اخزیا بود، یواش پسر اخزیا را ۲۰ و یههو گفت: «محفلی مقدس برای بعل تقدیس نماید.» و گرفت، و او را از میان پسران پادشاه که کشته شدند، دزدیده، آن را اعلام کردند. ۲۱ و یهوند تمامی اسرائیل فرستاد و تمامی او را با دایهایش در اطاق خوابگاه از عتیلا پنهان کرد و او کشته پرستندگان بعل آمدند و احدي باقی نماند که نیامد و به خانه بعل نشد. ۳ و اوند وی در خانه خداوند شش سال مخفی ماند داخل شدند و خانه بعل سرتاسر پر شد. ۲۲ و به ناظر مخزن لباس عتیلا بر زمین سلطنت می نمود. ۴ و در سال هفتم، یهوباداع گفت که «برای جمیع پرستندگان بعل لباس بیرون آور.» و او فرستاده، یوزباشیهای کربیان و شاطران را طلبید و ایشان را نزد خود برای ایشان لباس بیرون آورد. ۲۳ و یههو یهوناداب بن رکاب به خانه خداوند آورد، با ایشان عهدبست و به ایشان در خانه خانه بعل داخل شدند و به پرستندگان بعل گفت: «تفقیش کرده، خداوند قسم داد و پسرپادشاه را به ایشان نشان داد. ۵ و ایشان را دریافت کنید که کسی ازندگان یههو در اینجا با شما نباشد، مگر امرفومده، گفت: «کاری که باید بکنید، این است: یک ثلث بندگان بعل و بس.» ۲۴ پس داخل شدند تا ذیابیح و قربانی های شما که در سمت داخل می شوید به دیده بانی پادشاه مشغول سوختنی بگذرانند. و یههو هشتاد نفریاری خود بیرون در گماشته باشید. ۶ و ثلث دیگر به دروازه سور و ثلثی به دروازه ای که بود و گفت: «اگریکنفر از اینانی که به دست شما سپردم رهایی پشت شاطران است، حاضر باشید، و خانه را دیده بانی نماید که پاید، خون شما به عوض جان او خواهد بود.» ۲۵ و چون از کسی داخل نشود. ۷ و دو دسته شما، یعنی جمیع آنانی که در گذرانیدن قبایی سوختنی فارغ شدند، یههو به شاطران و سرداران روز سبت بیرون می روید، خانه خداوند را نزد پادشاه دیده بانی گفت: «داخل شده، ایشان را بکشید و کسی بیرون نماید.» نماید. ۸ و هر کدام سلاح خود را به دست گرفته، به اطراف پس ایشان را به دم شمشیر کشند و شاطران و سرداران ایشان را پادشاه احاطه نماید و هر که از میان صفاها درآید، کشته گردد. بیرون انداختند. پس به شهریست بعل رفتند. ۲۶ و تماثیل را که و چون پادشاه بیرون رود یا داخل شود او بمانید.» ۹ پس در خانه بعل بود، بیرون آورد، آنها را سوزانیدند. ۲۷ و تمثال یوزباشیها موافق هرجه یهوباداع کاهن امر فرمود، عمل نمودند، بعل را شکستند و خانه بعل را بندهم ساخته، آن را تا امروز مزیله و هر کدام کسان خود را خواه از آنانی که در روز سبت داخل ساختند. ۲۸ پس یههو، اثر بعل را از اسرائیل ناید ساخت. ۲۹ اما می شدند و خواه از آنانی که در روز سبت بیرون می رفتند، بوداشته، یههو از پیریو گناهان پریعام بن نباط که اسرائیل را مرتکب گناه نزد یهوباداع کاهن آمدند. ۱۰ و کاهن نیزهها و سپرها را که از آن ساخته بود بزنگشت، یعنی از گوساله های طلا که در بیت نیل و دادو پادشاه و در خانه خداوند بود، به یوزباشیها داد. ۱۱ و هر دان بود. ۳۰ و خداوند به یههو گفت: «چونکه نیکویی کردی و یکی از شاطران، سلاح خود را به دست گرفته، از طرف راست خانه آنجه در نظر من پسندید، بجا آوردی و موافق هرجه در دل من بود تا طرف چپ خانه به پهلوی مذیع و به پهلوی خانه، به اطراف پاخانه اخبار عمل نمودی، از این جهت پسران توتا پشت چهارم پادشاه ایستادند. ۱۲ و او پسر پادشاه را بیرون آورد، تاج بر سرش بر کرسی اسرائیل خواهندنشست.» ۳۱ اما یههو توجه نمود تا به گذاشت، و شهادت را به او داد و او را به پادشاهی نصب کرده، تمامی دل خود در شریعت یههو، خدای اسرائیل، سلوک نماید، و مسح نمودند و دستک زده، گفتند: «پادشاه زنده بماند.» ۱۳ و از گناهان پریعام که اسرائیل را مرتکب گناه ساخته بود، اجتناب چون عتیلا آواز شاطران و قوم را شنید، نزد قوم به خانه خداوند نمود. ۳۲ و در آن ایام، خداوند به منقطع ساختن اسرائیل شروع داخل شد. ۱۴ و دید که اینک پادشاه برسحب عادت، نزد ستون ایستاده. و سروران و کزانوازان نزد پادشاه بودند و تمامی قوم زمین

شادی می کردند و کرناها را می نواختند. پس عتیلا لیاس خود را کیسه هایسته، حساب آن را می دادند. ۱۱ و نقره ای را که حساب دریاده، صدا زد که خیانت! خیانت! ۱۵ و یهودیان کاهن، آن داده می شد، بدست کارگذارانی که برخانه خداوند گماشته بیزاشیها را که سرداران فوج بودند، امر فرموده، ایشان را گفت: بودن، می سپرند. و ایشان آن را به نجاران و بنایان که در خانه «او را از میان صفها بیرون کنید و هر که از عقب او برود، به شمشیر خداوند کارمی کردند، صرف می نمودند، ۱۶ و به معماران و سنگ کشته شود.» زیرا کاهن فرموده بود که در خانه خداوند کشته تراشان و به جهت خردیان چوب و سنگهای تراشیده برای تعمیر نگردد. ۱۶ پس او راه را دادند و از راهی که اسباب به خانه پادشاه خرابیهای خانه خداوند، و به جهت هر خرجی که برای تعمیرخانه می آمدند، رفت و در آنجا کشته شد. ۱۷ و یهودیان در میان لازم می بود. ۱۳ اما برای خانه خداوند طاسهای نقره و گلگیرها و خداوند و پادشاه و قوم عهد بست تا قوم خداوند باشند و همچین کاسه ها و کرناها و هیچ ظرفی از طلا و نقره از نقدی که به خانه در میان پادشاه و قوم. ۱۸ و تمامی قوم زمین به خانه بعل رفته، آن خداوندمی آوردند، ساخته نشد. ۱۴ زیرا که آن را به کارگذاران را منهدم ساختند و مذبح هایش و تماثیلش را خرد در هم شکستند. دادند تا خانه خداوند را به آن، تعمیر نمایند. ۱۵ و از کسانی که و کاهن بعل، میان را روپروری مذبحها کشند و کاهن ناظران نقره را بدست ایشان می دادند تا به کارگذاران بسپارند، حساب برخانه خداوند گماشت. ۱۹ و بیزاشیها و کربیتان و شاطران و نمی گرفند، زیرا که ایشان به امانت رفارمی نمودند. ۱۶ اما نقره تمامی قوم زمین را برداشت، ایشان پادشاه را از خانه خداوند به زیر قربانی های جرم و نقره قربانی های گناه را به خانه خداوند نمی آوردند و به راه دروازه شاطران به خانه پادشاه آمدند و او برکرسی آوردند، چونکه از آن کاهنان می بود. ۱۷ آنگاه حرائل، پادشاه ارام پادشاهان بشست. ۲۰ و تمامی قوم زمین شادی کردند و شهر برآمد، با جت جنگ نمود و آن را تسخیر کرد. پس حرائل توجه آرامی یافت و عتیلا را نزد خانه پادشاه به شمشیر کشند. ۲۱ و نموده، به سوی اورشلیم برآمد. ۱۸ و یهودا، پادشاه یهودا بهودا چون یواش پادشاه شد، هفت ساله بود.

یهودا وقف نموده بودند و موقوفات خود و تمامی طلا را که در خزانه های خانه خداوند و خانه پادشاه یافت شد، گرفته، آن را نزد اورشلیم پادشاهی کرد. ۲ و یهواش آنچه را که در نظر خداوند پسند بود، در تمام روزهایی که یهودیان رفته اند، ساخته نمودند. ۱۶ اما نقره بجا می آورد. ۲ مگر این که مکان های بلند برداشته نشد و قوم هنوز در مکان های بلند قربانی می گذرانیدند و بخور می سوزانیدند. ۴ و یهواش به کاهنان گفت: «تمام نقره موقوفاتی که به خانه خداوند آورد شود، یعنی نقره رایج و نقره هر کس برسب نفوسي که برای او تقویم شده است، هر نقره ای که در دل کسی بگذرد که آن را به خانه خداوند بیاورد، ۵ کاهنان آن را نزد خود بگیرند، جایش سلطنت نمود.

در سال هفتم یهوه، یهواش پادشاه شدو چهل سال در خزانه های خانه خداوند گرفته را که در نظر خداوند اورشلیم پادشاهی می گذرانیدند و بخور می سوزانیدند. ۲۱ زیرا ۴ و یهواش به کاهنان گفت: «تمام نقره موقوفاتی که به خانه خداوند آورد شود، یعنی نقره رایج و نقره هر کس برسب نفوسي که برای او تقویم شده است، هر نقره ای که در دل کسی بگذرد که آن را به خانه خداوند بیاورد، ۵ کاهنان آن را نزد خود بگیرند، جایش سلطنت نمود. ۱۳ در سال بیست و سوم یواش بن اخزیا، پادشاه یهودا، خرابی پیدا کنند، تعمیر نمایند.» ۶ اما چنان واقع شد که در سال یهواخاز بن یهوه، براسرائل در سامره پادشاه شده، هفده سال بیست و سوم یهواش پادشاه، کاهنان، خرابیهای خانه را تعمیر سلطنت نمود. ۲ و آنچه در نظر خداوند نایسنده بود به عمل آورد، نکرده بودند. ۷ و یهواش پادشاه، یهودیان افروخته شده، ایشان را بدست حرائل، پادشاه ارام و خوانده، به ایشان گفت که «خرابیهای خانه را چرا تعمیر نکردید؟» بود، سلوک نموده، از آن اجتناب نکرد. ۳ پس غضب خداوند بر پس الان نقره ای دیگر از آشنايان خود منگرید بلکه آن را به جهت اسرائیل افروخته شده، ایشان را بدست حرائل، پادشاه ارام و خرابیهای خانه بدھید. ۸ و کاهنان راضی شدند که نه نقره از بدست بهدهد، پسرحرائل، همه روزها تسلیم نمود. ۴ و یهواخاز قوم بگیرند و نه خرابیهای خانه را تعمیر نمایند. ۹ و یهودیان نزد خداوند تضع نمود و خداوند او را احیات فرمود زیرا که تنگی کاهن صنبلوقی گرفته و سوراخی در سریوش آن کرده، آن را به اسرائیل را یید که چگونه پادشاه ارام، ایشان را به تنگ می آورد. پهلوی مذبح به طرف راست راهی که مردم داخل خانه خداوندمی ۵ و خداوند نجات دهنده ای به اسرائیل داد که ایشان از نزد مست شدند، گذاشت. و کاهنانی که مستحفظان در بودند، تمامی ارامیان بیرون آمدند و بنی اسرائیل مثل ایام سابق در خیمه های خود نقره ای را که به خانه خداوندمی آوردند، در آن گذاشتند. ۱۰ و ساکن شدند. ۶ اما از گاهان خانه ساخته بود، اجتناب نموده، در آن سلوک کردند، و اشیه نیز چون دیدند که نقره بسیار در صندوق بود، کاتب پادشاه و رئیس گناه ساخته بود، اجتناب نموده، در آن سلوک کردند، و اشیه نیز کهنه برآمد، نقره ای را که در خانه خداوند یافت می شد، در در سامره ماند. ۷ و برای یهواخاز، از قوم به جز پنجه سوار و

ده ارایه و ده هزار پیاده وانگذشت زیرا که پادشاه ارام ایشان را در سال دوم یوآش بن یهواخاز پادشاه اسرائیل، امصیا بن تلف ساخته، و ایشان را پایمال کرده، مثل غبارگردانیده بود. ۸ و یوآش، پادشاه یهودا آغاز سلطنت نمود. ۲ و بقیه وقایع یهواخاز و هرچه کرد تھور او، آیا در کتاب تواریخ ایام که پادشاه شد. و بیست و نه سال در اورشلیم پادشاهی کرد و پادشاهان اسرائیل مکتوب نیست؟ ۹ پس یهواخاز با پدران خود اسم مادرش یهودان اورشلیمی بود. ۳ و آنچه در نظر خداوند خواهدید و او را در سامره دفن کردند ویسراش، یوآش، در جایش پسند بود، به عمل آورد اما نه مثل پدرش داود بلکه موافق هرچه سلطنت نمود. ۱۰ و در سال سی و هفتم یوآش، پادشاه یهودا، پدرش یوآش کرده بود، رفتار می نمود. ۴ لیکن مکان های بلند یهواش بن یهواخاز بر اسرائیل در سامره پادشاه شد و شانزده سال برداشته نشد، و قم هنوز در مکان های بلند قبایی می گذرانیدند و سلطنت نمود. ۱۱ و آنچه در نظر خداوند ناپسند بود، به عمل آورد بخورمی سوانیندند. ۵ و هنگامی که سلطنت در دستش مستحکم واز تمامی گناهان بیعام بن نیاط که اسرائیل را منکب گناه ساخته شد، خادمان خود را که پدرش، پادشاه را کشته بودند، به قتل بود اجتناب نکرده، در آنهاسلوک می نمود. ۶ و بقیه وقایع یوآش رسانید. ۷ اما پسران قاتلان را نکشت به موجب نوشته کتاب و هرچه کرد و تھور او که چگونه با امصیا، پادشاه یهودا جنگ تورات موسی که خداوند امر فرموده و گفته بود پدران به جهت کرد، آیا در کتاب تواریخ ایام پادشاهان اسرائیل مکتوب نیست؟ پسران کشته نشوند و پسران به جهت پدران معمول نگرددند، بلکه ۸ و یوآش با پدران خود خواهدید و بیعام بر کرسی وی نشست هر کس به جهت گناه خود کشته شود. ۹ و او ده هزار نفر از ویوآش با پادشاهان اسرائیل در سامره دفن شد. ۱۰ و اليشع به ادومیان را در وادی ملح کشت و سالع را در جنگ گرفت و آن بیماری ای که از آن مرد، مريض شد و یوآش، پادشاه اسرائیل، نزد راتا به امروز یغتیل نامید. ۱۱ آنگاه امصیا رسولان نزد یهواش بن وی فروع شده، بر او بگریست و گفت: «ای پدر من! ای پدر یهواخازین یهودا، پادشاه اسرائیل، فرستاده، گفت: «بیا تا یکدیگر من! ای ارایه اسرائیل و سوارانش!» ۱۲ و اليشع وی را گفت: «مقابله نمایم.» ۱۳ و یهواش پادشاه اسرائیل نزد امصیا، پادشاه یهودا کمان و تیرها را بگیر.» و برای خود کمان و تیرها گرفت. ۱۴ و فرستاده، گفت: «شترخار لبنان نزد سرو آزاد لبنان فرستاده، گفت: به پادشاه اسرائیل گفت: «کمان را به دست خود بگیر.» پس آن را دختر خود را به پسر من به زی بده، اما حیوان وحشی ای که در به دست خود گرفت و اليشع دست خود را بر دست پادشاه نهاد. لبنان بود، گلزار کرده، شترخار را پایمال نمود. ۱۵ ادوم را البته ۱۶ و گفت: «پنجره را به سوی مشرق باز کن.» پس آن را باز کرد شکست دادی و دلت تو را غافر ساخته است پس فخر نموده، و اليشع گفت: «بینداز.» پس آنداخت. ۱۷ و گفت: «تیرها را درخانه خود بمان زیر برای چه بلا را برای خودبرمی انگیزانی تا بگیر.» پس گرفت و به پادشاه اسرائیل گفت: «زمین را بزن.» خودت و یهودا همراهت یافتید. ۱۸ اما امصیا گوش نداد. پس پس سه مرتبه آن را زده، باز ایستاد. ۱۹ و مرد خدابه او خشم یهواش، پادشاه اسرائیل برآمد و او و امصیا، پادشاه یهودا دریست نموده، گفت: «می بایست پنج شش مرتبه زده باشی آنگاه ارامیان شمس که در یهوداست، با یکدیگر مقابله نمودند. ۲۰ و یهودا را شکست می دادی تا تلف می شدند، اما حال ارامیان را فقط از حضور اسرائیل منهدم شده، هر کس به خیمه خود فرار کرد. سه مرتبه شکست خواهی داد.» ۲۱ و اليشع وفات کرد و او ۲۲ و یهواش، امصیا ابن یهواش بن اخربا پادشاه را دفن نمودند و در وقت تحويل سال لشکرهای مواب به زمین یهودا را در بیت شمس گرفت و به اورشلیم آمد، حصار اورشلیم درآمدند. ۲۳ و واقع شد که چون مردی را دفن می کردند، آن را از دروازه افرایم تا دروازه زاویه، یعنی چهار صد درازع منهدم لشکر را دیدند و آن مرد را در قریالیشع انداختند، و چون آن میت ساخت. ۲۴ و تمامی طلا و نقره و تمامی طوفی را که در خانه به استخوانهای اليشع برخورد، زنده گشت و به پایهای خود ایستاد. خداوند و در خانه های خانه پادشاه یافت شد، و یغمالمان گرفته، ۲۵ و حزائل، پادشاه ارام، اسرائیل را در تمامی ایام یهواخاز به تنگ به سامره مراجعت کرد. ۲۶ و بقیه اعمالی را که یهواش کرد و آورد. ۲۷ اما خداوند بر ایشان رافت و ترحم نموده، به خاطر عهد تھور او و چگونه با امصیا پادشاه یهودا جنگ کرد، آیا در کتاب خود که با ابراهیم و اسحاق و یعقوب بسته بود به ایشان الثقات تواریخ ایام پادشاهان اسرائیل مکتوب نیست؟ ۲۸ و یهواش با پدران کرد و نخواست ایشان راهلاک سازد، و ایشان را از حضور خود خود خواهدید و با پادشاهان اسرائیل در سامره دفن شد و پسرش بیعام هنوز دور نبیند ایشان را از حضور ایام پادشاه ارام مرد و پسرش، در جایش پادشاه شد. ۲۹ و امصیا ابن یوآش، پادشاه یهودا، بعد پنهاد به جایش پادشاه شد. ۳۰ و یهواش بن یهواخاز، شهرهای را ازوفات یهواش بن یهواخاز، شهرهای را که حزائل از دست پدرش، یهواخاز به جنگ گرفته بود، از دست نمود. ۳۱ و بقیه وقایع امصیا، آیا در کتاب تواریخ ایام پادشاهان بنهاد بین حزائل باز پس گرفت، و یهواش سه مرتبه او را شکست یهودا مکتوب نیست؟ ۳۲ و در اورشلیم بر وی فتنه انجیختند. پس داده، شهرهای اسرائیل را استرداد نمود.

کشتنند. ۲۰ و او را بر اسیان آوردند و با پدران خود در اورشلیم در ۱۲ این کلام خداوند بود که آن را به یهودا خطاب کرده، گفت: شهر داد، دفن شد. ۲۱ و تمامی قوم یهودا، عزیزا را که شانزده «پسران نو تا پشت چهارم بزرگتری اسرائیل خواهد نشست.» پس ساله بود گرفته، او را به جای پدرش، امصیا، پادشاه ساختند. همچنین به وقوع پیوست. ۱۳ در سال سی و نهم عزیزا، پادشاه او ایلت را بنا کرد و بعداز آنکه پادشاه با پدران خود خواهید یهودا، شلوم بن یایش پادشاه شد و یک ماه در سامره سلطنت بود، آن را برای یهودا استرداد ساخت. ۲۳ و در سال پانزدهم امصیا نمود. ۱۴ و منحیم بن جادی از ترسه برآمد، به سامره داخل بن یوآش، پادشاه یهودا، بیرعام بن یهواش، پادشاه اسرائیل، در سامره شد. و شلوم بن یایش رادر سامره زده، او را کشت و به جاش آغاز سلطنت نمود، و چهل و یک سال پادشاهی کرد. ۲۴ و سلطنت نمود. ۱۵ و بقیه وقایع شلوم و فتنهای که کرد، اینک آنچه در نظر خداوند ناپسندبود، به عمل آورده، از تمامی گناهان در کتاب تواریخ ایام پادشاهان اسرائیل مکوب است. ۱۶ آنگاه بیرعام بن نیاط که اسرائیل را مرتکب گاه ساخته بود، اجتناب منحیم تقصیر را با هرجه در آن بود و حدوش را از ترسه زد، ننمود. ۲۵ او حمله اسرائیل را از مدخل حمات تا دریای عربه از این جهت که برای او باز نکردن، آن را زد، و تمامی زنان استرداد نمود، موقوف کلامی که یهودا، خدای اسرائیل، به واسطه حامله اش را شکم پاره کرد. ۱۷ در سال سی و نهم عزیزا، پادشاه بنده خود یونس بن امتای نبی که از جت حافر بود، گفته بود. یهودا، منحیم بن جادی، بر اسرائیل پادشاه شد و ده سال در ۲۶ زیرا خداوند دید که مصیبت اسرائیل بسیار تلخ بود چونکه نه سامره سلطنت نمود. ۱۸ و آنچه در نظر خداوند ناپسند بود، به محبوس و نه آزادی باقی ماند. و معاوی به جهت اسرائیل وجود عمل آورد و از گناهان بیرعام بن نیاط که اسرائیل را مرتکب گناه نداشت. ۲۷ اما خداوند به محو ساختن نام اسرائیل از زیرآسمان ساخته بود، اجتناب نمود. ۱۹ پس فول، پادشاه آشور، بزمین تکلم ننمود لهذا ایشان را به دست بیرعام بن یوآش نجات داد. هجوم آورد و منحیم، هزار و زنه نقره به فول داد تا دست او وی ۲۸ و بقیه وقایع بیرعام و آنچه کرد و تهور او که چگونه جنگ نمود باشد و سلطنت رادر دستش استوار سازد. ۲۰ و منحیم این نقد را و چگونه دمشق و حمات را که از آن یهودا بود، برای اسرائیل براسرائیل، یعنی بر جمیع تمثolan گذاشت تا هریک از ایشان استرداد ساخت، آیا در کتاب تواریخ ایام پادشاهان اسرائیل مکوب پنجاه مثقال نقره به پادشاه آشور بدهند. پس پادشاه آشور مراجعت نیست؟ ۲۹ پس بیرعام با پدران خود، یعنی با پادشاهان اسرائیل نموده، در زمین اقامت نمود. ۲۱ و بقیه وقایع منحیم و هرجه کرد، آیا در کتاب تواریخ ایام پادشاهان اسرائیل مکوب نیست؟ ۲۲ پس خواهید و پسرش زکریا در جایش سلطنت نمود.

منحیم با پدران خود خواهد و پسرش فتحیا به جایش پادشاه شد. ۱۵ و در سال بیست و هفتم بیرعام، پادشاه اسرائیل، عزیزا این ۲۳ و در سال پنجماهم عزیزا، پادشاه یهودا، فتحیا این منحیم بر امصیا، پادشاه یهودا آغاز سلطنت نمود. ۲ و شانزده ساله بود که اسرائیل در سامره پادشاه شد و دو سال سلطنت نمود. ۲۴ و پادشاه شد و پنجاه و دو سال در اورشلیم پادشاهی کرد واسم آنچه در نظر خداوند ناپسند بود، به عمل آورد و از گناهان بیرعام مادرش یکلیای اورشلیمی بود. ۳ و آنچه در نظر خداوند پسند بود، بن نیاط که اسرائیل را مرتکب گاه ساخته بود، اجتناب نمود. موافق هرجه پدرش امصیا کرد بود، بجا آورد. ۴ لیکن مکانهای ۲۵ و یکی از سردارانش، فتح بن رملیا بر او شوریده، او را با ارجوب بلند برداشته نشد و قوم هنوز در مکانهای بلندقیانی می گذرانیدند واریه در سامره در قصر خانه پادشاه زد و با وی پنجاه نفر از بنی و بخور می سوزانیدند. ۵ و خداوند، پادشاه را مبتلا ساخت که تا جله‌ای بود. ۶ و بقیه وقایع ابریص بود و در مریضخانه‌ای ساکن ماندو بوتام پسر و قاع فتحیا و هرجه کرد، اینک در کتاب تواریخ ایام پادشاهان روزوفاتش ابریص بود و بر قدم زمین داوری می نمود. ۷ و بقیه وقایع اسرائیل مکوب است. ۷ و در سال پنجماه و دوم عزیزا، پادشاه عزیزا و هرجه کرد، آیا در کتاب تواریخ ایام پادشاهان یهودا مکوب یهودا، فتح بن رملیا بر اسرائیل، در سامره پادشاه شد و بیست سال نیست؟ ۷ پس عزیزا با پدران خود خواهید و او را با پدرانش در سلطنت نمود. ۸ و آنچه در نظر خداوند ناپسند بود، به عمل آورد شهر داده‌گرف کدند و پسرش، بوتام در جایش پادشاه بود. ۸ و از گناهان بیرعام بن نیاط که اسرائیل را مرتکب گاه ساخته بود، سال سی و هشتم عزیزا، پادشاه یهودا، زکریا این بیرعام بر اسرائیل اجتناب نمود. ۹ در ایام فتح، پادشاه اسرائیل، تغلت فلاسر، در سامره پادشاه شد و شش ماه پادشاهی کرد. ۹ و آنچه در نظر پادشاه آشور آمده، عینون و آبل بیت معکه و بیانوح و قادش و حاصور خداوند ناپسند بود، به نحوی که پدرانش می کردند، به عمل آورد و جلالاد و جلیل و تمامی زمین نفتانی را گرفته، ایشان را به آشوریه از گناهان بیرعام بن نیاط که اسرائیل را مرتکب گاه ساخته بود، اسیری برد. ۱۰ و در سال بیستم بوتام بن عزیزا، هوشیان بن ایله، اجتناب نمود. ۱۰ پس شلوم بن یایش بر او شوریده، او را در بر فتح بن رملیا بشورید و او را زده، کشت و در جایش سلطنت حضور قوم زد و کشت و به جایش سلطنت نمود. ۱۱ و بقیه وقایع فتح و هرجه کرد، اینک در کتاب تواریخ زکریا اینک در کتاب تواریخ ایام پادشاهان اسرائیل مکوب است.

ایام پادشاهان اسرائیل مکتوب است. ۳۲ در سال دوم فتح بن بیان قربانی گذرانید. ۱۳ و قربانی سوختنی و هدیه آردی خود را رمیا، پادشاه اسرائیل، یوتام بن عزیا، پادشاه یهودا، آغاز سلطنت سوزانید و هدیه ریختنی خویش را ریخت و خون ذبایح سلامتی خود نمود. ۳۳ او بیست و پنج ساله بود که پادشاه شد و شانزده سال را بر مذبح پاشید. ۱۴ و مذبح بنیجن را که پیش خداوند بود، آن در اورشلیم پادشاهی کرد و اسم مادرش بروشا، دختر صادوق بود. را از روپری خانه، از میان مذبح خود و خانه خداوند آورده، آن را ۳۴ و آنچه درنظر خداوند شایسته بود، موافق هر آنچه پدرش عزیزا به طرف شماری آن مذبح گذاشت. ۱۵ و آغاز پادشاه، اوریای کرد، به عمل آورد. ۳۵ لیکن مکان های بلندبرداشته نشد و قوم کاهن را امر فرموده، گفت: «قربانی سوختنی صبح و هدیه آردی در مکان های بلند هنوز قربانی می گذراندند و بخور می سوزانیدند، شام و قربانی سوختنی پادشاه و هدیه آردی او را با قربانی سوختنی او و باب عالی خانه خداوند را بنا نمود. ۳۶ و بقیه واقعی یوتام تمامی قوم زمین و هدیه آردی ایشان وهدایای ریختنی ایشان بر و هرچه کرد، آیا در کتاب تواریخ ایام پادشاهان یهودا مکتوب مذبح بزرگ بگذران، تمامی خون قربانی سوختنی و تمامی خون نیست. ۳۷ در آن ایام خداوند شروع نموده، رصین، پادشاه ارام ذبایح را بر آن پیش اما مذبح بنیجن برای من باشد تامسالت و فتح بن رمیا را بر یهودا فرستاد. ۳۸ پس یوتام با پدران خود نمایم.» ۱۶ پس اوریای کاهن بر ورق آنچه آغاز پادشاه امر فرموده خواهد و در شهر پدرش داد و پدران خودگفتن شد و پسرش، آغاز بود، عمل نمود. ۱۷ و آغاز پادشاه، حاشیه پایهها را بریده، حوض را از آنها برداشت و دریاچه را از بالای گوان برینجنی که زیر آن به جایش سلطنت نمود.

۱۸ بودند، فرود آورد و آن را بر سنگ فرشی گذاشت.

۱۹ در سال هفدهم فتح بن رمیا، آغاز بن یوتام، پادشاه سبب را که در خانه بنا کرده بودند و راهی را که پادشاه از پیرون به یهودا آغاز سلطنت نمود. ۲ و آغاز بیست ساله بود که پادشاه آن داخل می شد، در خانه خداوند به خطاط پادشاه آشور تغییر داد. شد و شانزده سال در اورشلیم سلطنت نمود و آنچه در نظر یهوده ۱۹ و بقیه اعمال آغاز کرد، آیا در کتاب تواریخ ایام پادشاهان خداش شایسته بود، موافق پدرش داد و عمل نمود. ۳ و نه فقط یهودا مکتوب نیست. ۲۰ پس آغاز با پدران خودخواهد و با پدران به راه پادشاهان اسرائیل سلوک نمود، بلکه پسر خود را نیز از خویش در شهر داد و دفن شد و پسرش حرقیا در جایش پادشاه شد. آتش گذرانید، موافق رجاسات امتهای که خداوند، ایشان را از

حضور بني اسرائیل اخراج نموده بود. ۴ و در مکان های بلند و ۱۷ در سال دوازدهم آغاز، پادشاه یهودا، هوشع بن ایلا

تلها و زیر هر درخت سبز قربانی می گذراند و بخور می سوزانید. بر اسرائیل در سامره پادشاه شد و نه سال سلطنت نمود. ۲ و ه آنگاه رصین، پادشاه ارام، و فتح بن رمیا، پادشاه اسرائیل، به آنچه درنظر خداوند ناپیست بود، به عمل آورد اما نه مثل پادشاهان اورشلیم برای جنگ برآمده، آغاز را محاصره نمودند اما توانستند اسرائیل که قبل از او بودند. ۳ و شلمناس، پادشاه آشور، به غالب آید. ۴ در آن وقت رصین، ایلیت رابرای ارامیان ضد وی برآمده، هوشع، بنده او شد و برای او پیشکش آورد. استداد نمود و یهود را از ایلیت اخراج نمود و ارامیان به ایلیت داخل ۴ اما پادشاه آشور در هوشع خیانت یافت زیرا که رسولان نزد سوء، شده، تامروز در آن ساکن شدند. ۷ و آغاز رسولان نزد تغلت پادشاه مصر فرستاده بود و پیشکش مثل هر سال نزد پادشاه آشور فلادر، پادشاه آشور، فرستاده، گفت: «من بنده تو و پسر تو نفرستاده، پس پادشاه آشور او را بند نهاده، در زندان انداخت. هستم. پس برآمده، مرا از دست پادشاه ارام و از دست پادشاه ۵ و پادشاه آشور بر تمامی زمین هجوم آورد، به سامره برآمد و اسرائیل که به ضدنم برخاسته اند، رهایی ده.» ۸ و آغاز، نقره آن را سه سال محاصره نمود. ۶ و در سال نهم هوشع، پادشاه وظایی را که در خانه خداوند و در خزانه های خانه پادشاه یافت آشور، سامره را گرفت و اسرائیل را به آشور به اسیری برد و ایشان را شد، گرفته، آن را نزد پادشاه آشور پیشکش فرستاد. ۹ پس پادشاه در حلح و خابور بر نهر جوزان و در شهرهای مادیان سکونت داد. آشور، وی را اجابت نمود و پادشاه آشور به دمشق برآمده، آن را ۷ و از این جهت که بني اسرائیل به یهود، خدای خود که ایشان را گرفت و اهل آن را به قیر به اسیری برد و رصین را به قتل رسانید. از زمین مصر از زیردست فرعون، پادشاه مصر بیرون آورد بود، گناه ۱۰ و آغاز پادشاه برای ملاقات تغلت فلادر، پادشاه آشور، به وزیدند و از خدایان دیگر ترسیدند. ۸ و در فرایض امتهای که دمشق رفت و مذبحی را که در دمشق بود، دید و آغاز پادشاه شیشه خداوند از حضور بني اسرائیل اخراج نموده بود و در فرایضی که مذبح و شکل آن را بر حسب تمامی صنعتش نزد اوریای کاهن پادشاهان اسرائیل ساخته بودند، سلوک نمودند. ۹ و بني اسرائیل به فرستاد. ۱۱ و اوریای کاهن مذبحی موافق آنچه خلاف یهود، خدای خود کارهایی را که درست نبود، سر به عمل دمشق فرستاده بود، بنا کرد، و اوریای کاهن تا وقت آمدن آغاز آوردن، و در جمیع شهرهای خود، از برجهای دیدبانان تا شهرهای پادشاه از دمشق، آن را همچنان ساخت. ۱۲ و چون پادشاه حصاردار، مکان های بلند برای خود ساختند. ۱۰ و تماثیل و از دمشق آمد، پادشاه مذبح را دید. و پادشاه به مذبح نزدیک آمد، اشیریم بر هر تل بلند وزیر هر درخت سبز برای خویشتن ساختند.

۱۱ و در آن جایها مثل امتهایی که خداوند از حضور ایشان رانده بود، آشور خبر داده، گفتند: «طوابقی که کوچانیدی و ساکن شهرهای در مکان های بلند بخور سوزانیدند و اعمال زشت به جا آورده»، سامره گردانیدی، قاعده خدای آن زمین را نمی داند و او شیران در خشم خداوند را به هیجان آوردندا. ۱۲ و بتها را عبادت نمودند که میان ایشان فرستاده است و اینک ایشان را می کشند ازین جهت درباره آنها خداوند به ایشان گفته بود، این کار را مکنید. ۱۳ و که قاعده خدای آن زمین را نمی دانند». ۲۷ و پادشاه آشور خداوند به واسطه جمیع انبیا و جمیع رایانی بر اسرائیل و بر یهودا امر فرموده، گفت: «یکی از کاهناتی را که از آنجا کوچانیدی، شهادت می داد و می گفت: «از طرقهای زشت خود بازگشت بفرست تا برود و در آنجا ساکن شود و ایشان را موافق قاعده خدای نمایید و اوامر و فرایض مرا موافق تمامی شریعتی که به پدران شما زمین تعیین دهد». ۲۸ پس یکی از کاهناتی که از سامره کوچانیده امر فرمود و به واسطه بندگان خود، انبیا نزد شما فرستادم، نگاه بودند، آمدو در بیت یهی ساکن شده، ایشان را تعیین داد که دارید.» ۱۴ اما ایشان اطاعت ننموده، گردنهای خود را مثل چگونه خداوند را باید پرسستند. ۲۹ اما هر امت، خدایان خود گردنهای پدران ایشان که به یهود، خدای خود ایمان نیاورندند، را ساختند و درخانه های مکان های بلند که سامرانیان ساخته سخت گردانیدند. ۱۵ و فرایض او و عهده که با پدران ایشان بودند گذشتند، یعنی هر امی در شهر خود که در آن ساکن بودند. بسته، وشهادات را که به ایشان داده بود، ترک نمودند، پیروی ۳۰ پس اهل بابل، سکوت بنت را واهل کوت، نرجل را و اهل اباطیل نموده، باطل گردیدند و امتهای راکه به اطراف ایشان حمات، اشیما را ساختند. ۳۱ و عربان، بنحو و ترتاک را ساختند بودند و خداوند، ایشان را داریه آنها امر فرموده بود که مثل آنها واهل سفروایم، پسран خود را برای ادرملک و عنملک که خدایان عمل ننمایید، پیروی کردند. ۱۶ و تمامی اوامر یهود خدای سفروایم بودند، به آتش می سوزانیدند. ۲۲ پس یهود را می پرسستند را ترک کرده، بتھای ریخته شده، یعنی دو گوساله برای مکان های بلند از میان خود را ساختند که برای ایشان ساختند و اشیه را ساخته، به تمامی لشکر آسمان سجده کردند در خانه های مکان های بلند قربانی می گذرانیدند. ۳۳ پس یهود و بعل را عبادت نمودند. ۱۷ و پسran و دختران خود را از آتش را می پرسستند و خدایان خود را نیز بر وفق رسوم امتهایی که ایشان گذرانیدند و فالگیری و جادوگری نموده، خویشتن را فروختند تا از میان آنها کوچانیده بودند، ایشان را ۳۴ ایشان تا آچه در نظر خداوند ناپسند بود، به عمل آورده، خشم او را به امروز برسحب عادت نخستین خود رفتار می نمایند و نه از یهود هیجان بیاورند. ۱۸ پس از این جهت غصب خداوند بر اسرائیل می ترسند و نه موافق فرایض و احکام او و نه مطابق شریعت و به شدت افوه خش شده، ایشان را از حضور خود دور انداخت که اوامری که خداوند به پسran یعقوب که او را اسرائیل نام نهاد، امر جز سبط یهود فقط باقی نماند. ۱۹ اما یهودا نیز اوامر یهود، خدای نمود، رفشاری کنند، ۲۵ با آنکه خداوند با ایشان عهد بسته بود و خود را نگاه نداشتند بلکه به فرایضی که اسرائیلیان ساخته بودند، ایشان را امر فرموده، گفته بود: «از خدایان غیر متربید و آنها را سلوک نمودند. ۲۰ پس خداوند تمامی ذریت اسرائیل را ترک سجده ننمایید و عبادت مکنید و برای آنها قربانی مگذرانید. نموده، ایشان را ذلیل ساخت و ایشان را بدست تاراج کنندگان ۲۶ بلکه از یهود فقط که شما را از زمین مصر به قوت عظیم و بازوی یهود را از حضور خود دورانداخت. افرادش بیرون آورد، بتربید و او را سجده ننمایید و برای او قربانی تسلیم نمود، حتی اینکه ایشان را از حضور خود بگذرانید، ایشان را مرتکب گناه عظیم ساخت. ۲۷ و فرایض واحکام و شریعت و اوامری را که برای شما زیرا که او اسرائیل را از خاندان داد منشق ساخت و ایشان بگذرانید. ۲۸ و بیعام و زیرعام، اسرائیل را از نوشته است، همیشه اوقات متوجه شده، به جا آورید و از خدایان پیروی خداوند برگردانید، ایشان را مرتکب گناه عظیم ساخت. غیر متربید. ۲۸ و عهده را که با شمامیست، فراموش مکنید و از ۲۲ و بنی اسرائیل به تمامی گناهانی که بیعام و زیریده بود سلوک خدایان غیر متربید. ۲۹ زیرا اگر از یهود، خدای خود بتربید، او نموده، از آنها اجتناب نکردندا. ۳۰ تا آنکه خداوند اسرائیل را شمارا از دست جمیع دشمنان شما خواهد رهانید». ۴۰ اما ایشان موافق آنچه به واسطه جمیع بندگان خود، انبیا گفته بود، از حضور نشیدند بلکه موافق عادت نخستین خود را نیز عبادت می کردند و خود دور انداخت. پس اسرائیل از زمین خود تا امروز به آشور امتهای، یهود را می پرسستند و بتھای خود را نیز عبادت می کردند و جلای وطن شدند. ۲۴ و پادشاه آشور، مردمان از بابل و کوت همچنین پسran ایشان و پسran ایشان به نحوی که پدران وعوا و حمات و سفروایم آورده، ایشان را به جای بنی اسرائیل در ایشان رفتار نموده بودند تا امروز رفتار می نمایند.

شهرهای سامره سکونت داد و ایشان سامره را به تصرف آورده، در ۱۸ و در سال سوم هوشع بن ایله، پادشاه اسرائیل، حرفا این شهرهای ساکن شدند. ۲۵ و واقع شد که در ابتدای سکونت ایشان در آنجا از خداوند نتسربند. لهذا خداوند شیران در میان آخاز، پادشاه یهود آغاز سلطنت نمود. ۲ او بیست و پنج ساله بود ایشان فرستاد که بعضی از ایشان را کشندند. ۲۶ پس به پادشاه که پادشاه شد و بیست و نه سال در اورشلیم سلطنت کرد و اسم مادرش ابی، دختر زکریا بود. ۳ و آنچه در نظر خداوند پسند بود،

موافق هرچه پدرش داود کرده بود، به عمل آورد. ۴ او مکان های شده، یعنی بر مصر توكل می نمایی که اگر کسی بر آن تکه کند، بلندرها برداشت و تمثیل را شکست و اشیه را قطع نمود و مار بدستش فرو رفته، آن را مجرح می سازد. همچنان است فرعون، برنجین را که موسی ساخته بود، خرد کرد زیرا که بني اسرائیل تا آن پادشاه مصر برای همگانی که بر وی توکل می نمایند. ۲۲ و اگر زمان برایش بخورمی سوزانیدند. و او آن را تحشیتان نامید. ۵ او مرا گویید که بر بیوه، خدای خود توکل دارم، آیا او آن نیست بپریوه، خدای اسرائیل توکل نمود و بعد از او ارجمندی پادشاهان که حرقيا مکان های بلند و مذبح های او را برداشته است و بپریوه کسی مثل او نبود و نه ازانانی که قبل از او بودند. ۶ و به پریوه و اورشلیم گفتنه که پیش این مذبح در اورشلیم سجده به خداوند چسبیده، از پیروی او انحراف نوزید و اومری را که نمایید؟ ۲۳ پس حال با آقایم، پادشاه آشور شرط بیند و من دو خداوند به موسی امر فرموده بود، نگاه داشت. ۷ و خداوند با او هزار اسب به تومی دهم. اگر از جانب خود توکل داری می بود و به هر طرفی که رو می نمود، فیروز می شد و بر پادشاه گذاشت! ۲۴ پس چگونه روی یک پاشا از کوچکترین بندگان آقایم می بود و در آخر سال چهارم حرقيا پادشاه که سال هفتم هوشع بن برآمدام، خداوند مرا گفته است بر این زمین برای و آن را خراب داد. ۹ و در سال چهارم حرقيا پادشاه آشور به سامره برآمد، کن. ۲۶ آنگاه الیاقیم بن حلقیا و شينا و پوآخ به ریشاقی گفتند: آشور عاصی شده، او را خدمت ننمود. ۸ او فلسطینیان را تا غزه را خواهی برگردانید و برمصر به جهت اربابها و سواران بر آنها توانی وحدوش و از برجهای دیده بانان تا شهرهای حصاردار شکست ۲۵ و آیا من این خداوند بر این مکان به جهت خرابی آن داد. ۱۰ و در آخر سال سوم در سال ششم هوشع آن «تمنا اینکه با بندگانست به زبان ارامی گفتگو نمایی که آن را را گرفتند، یعنی در سال نهم هوشع، پادشاه اسرائیل، سامرہ گرفته می فهمیم و با ما به زبان بپروردی که بر حصارند، شد. ۱۱ و پادشاه آشور، اسرائیل را به آشور کوچانیده، ایشان را در گفتگو ننمایی». ۲۷ ریشاقی به ایشان گفت: «آیا آقایم مراند حلخ و خابور، نهر جوزان، و در شهرهای مادیان برده، سکونت آقایت و تو فرستاده است تا این سختان را بگوییم؟ مگر مرا نزد داد. ۱۲ از این جهت که آواز بپریوه، خدای خود را نشینیده بودندو مزدانی که بر حصارن شسته اند، نفرستاده، تا ایشان با شما نجاست از عهد او و هرچه موسی، بندۀ خداوند، امر فرموده بود، تجاوز خود را بخوردند و بول خود را بتوشند؟» ۲۸ پس ریشاقی ایستاد و نمودند و آن را اطاعت نکردند به عمل نیاورندند. ۱۳ و در سال به آوار بلند به زبان بپروردند و بول خود را بتوشند. ۱۴ پس چهاردهم حرقيا پادشاه، سنتحراب، پادشاه آشور بر تمامی شهرهای سلطان عظیم، پادشاه آشور را بشنوید. ۲۹ پادشاه چنین می گوید: حصاردار بپردا برآمده، آنها را تسخیر نمود. ۱۵ و حرقيا پادشاه آشور چنان را فریب نداده زیرا که او شما را نمی تواند از دست وی بپریوه نزد پادشاه آشور به لاکیش فرستاده، گفت: «خطا کردم. از برهانند. ۳۰ و حرقياشما را بر بپرورد مطمئن نسازد و نگوید که بپریوه، من برگرد و آنچه را که بر من بگذراری، ادا خواهیم کرد.» پس البته ما را خواهد رهانید و این شهر به دست پادشاه آشور تسلیم پادشاه آشور سیصد وزنه نقره و سی وزنه طلا بر حرقيا پادشاه بپردا نخواهد شد. ۳۱ به حرقيا گوش مدهید زیرا که پادشاه آشور چنین گذاشت. ۱۵ و حرقيا تمامی نقره ای را که در خانه خداوند و می گوید: با من صلح کنید و نزد من بیرون آید تا هرکس ازمو خود در خزانه های خانه پادشاه یافت شد، داد. ۱۶ در آن وقت و هرکس از انجر خویش بخورد و هرکس از آب چشم خود بتوشد. حرقيا طلا را از درهای هیکل خداوند و از سوتنهایی که حرقيا، ۳۲ تا بیام و شما را به زمین ماندن زمین خودتان بیاورم، یعنی به پادشاه بپردا آنها را به طلا پوشانیده بود کنده، آن را به پادشاه زمین غله و شیره و زمین نان و تاکستانها و زمین زیونهای نیکو و آشور داد. ۱۷ و پادشاه آشور، ترتان و رساریس و ریشاقی را از عسل تا زنده بمانید و نمیرید. پس به حرقيا گوش مدهید زیرا که لاکیش نزد حرقيا پادشاه به اورشلیم با موكب عظیم فرستاد. و شما را فریب می دهد و می گوید: بپرورد ما را خواهد رهانید. آیا ایشان برآمده، به اورشلیم رسیدند و چون برآمدند، رفتند و نزدفات هیچگدام از خدایان امتهای، هیچ وقت زمین خود را از دست پادشاه برکه فرقانی که بسر راه مزرعه گازر است، ایستادند. ۱۸ و چون آشور رهانیده است؟ ۳۴ خدایان حمات و ارفاد کجایند؟ و خدایان پادشاه را خواندند، الیاقیم بن حلقیا که ناظر خانه بود و شنبای سفروان و هینع و عوا کجا؟ و آیا سامره را از دست من رهانیده اند؟ کاتب و پوآخ بن آساف و قایع نگار، نزد ایشان بیرون آمدند. ۱۹ و ۲۵ از جمیع خدایان این زمینهای کدامند که زمین خویش را از دست ریشاقی به ایشان گفت: «به حرقيا بگویید: سلطان عظیم، پادشاه من نجات داده اند تا بپریوه، اورشلیم را از دست من نجات دهد؟» آشور چنین می گوید: این اعتماد شما که بر آن توکل می نمایی، اما قوم سکوت نموده، به او هیچ جواب ندادند زیرا که پادشاه چیست؟ ۲۰ تو سخن می گویی، اما مشورت و قوت جنگ تو، امر فرموده بود و گفته بود که او را جواب ندهید. ۲۷ پس الیاقیم بن محض سخن باطل است. الان کیست که بر اوتوكل نموده ای که حلقیا که ناظر خانه بود و شنبه کاتب و پوآخ بن آساف و قایع نگار بر من عاصی شده ای. ۲۱ اینک حال بر عصای این نی خرد با جامده دریده نزد حرقيا آمدند و سختان ریشاقی را به او بازگشتند.

۱۹ و واقع شد که چون حرقیا پادشاه این را شنید، لباس تنهاش بیوه، خدا هستی.» ۲۰ پس اشعیا ابن آموص نزد حرقیا خود را چاک زده، ویلاس پوشیده، به خانه خداوند داخل شد. فرستاده، گفت: «بیوه، خدای اسرائیل، چنین می‌گوید: آنچه ۲ والیاقیم، ناظر خانه و شنبه کاتب و مشایخ کهنه رامیلیس به را که دریاره ستحاریب، پادشاه آشور، نزد من دعا نمودی اجابت پلاس نزد اشعیا ابن آموص نبی فرستاده، ۳ به وی گفتند: «حرقیا کردم. ۲۱ کلامی که خداوند دریاره اش گفته، این است: آن چنین می‌گوید که «امروزروز تنگی و دختر صهیون، تو را حقیر شمرده، استهزا نموده است و پسран به فم رحم رسیده اند و قوت زاییدن نیست. ۴ شاید بیوه دختر اورشلیم سر خود را به تو جنبانیده است. ۲۲ کیست که خداوت تمامی سختان ریشاقی را که آفاسیا، پادشاه آشور، او را او را اهانت کرده، کفر گفته‌ای و کیست که بر وی آواز بلند برای اهانت نمودن خدای حی فرستاده است، بشنوید و سخنانی را کرده، چشممان خودرا به علیین افراشته‌ای؟ مگر قدوس اسرائیل که بیوه، خداوت شنیده است، توبیخ نماید. پس برای بقیه‌ای که نیست؟ ۲۳ به واسطه رسولان، خداوند را اهانت کرده، گفته‌ای: یافت می‌شوند، تضرع نما. ۵ و بندگان حرقیا پادشاه نزد اشعیا به کفرت ارباه های خود بر بلندی کوهها و به اطراف لبنان برآمدۀ آمدن. ۶ و اشعیا به ایشان گفت: «به آقای خود چنین گوید که و بلندترین سروهای آزادش و بهترین صبورهایش را قطع نموده، به خداوند چنین می‌فرماید: از سخنانی که شنیدی که بندگان پادشاه بلندی اقصایش و به درختستان بوستانش داخل شده‌ام. ۲۴ و من، آشور به آنها به من کفرگفته‌اند، متبر. ۷ همانا روحی بر او حفره کنده، آب غریب نوشیدم و به کف پای خود تمامی نهرهای مراجعت کرده، پادشاه آشور را یافت که با لبیه جنگ می‌کرد، به وقوع آوردۀ اتم تویه ظهور آمده و شهرهای حصاردار را خراب زیرا شنیده بود که اژلاکیش کوچ کرده است. ۹ و دریاره تره‌افق، نموده، به توده های ویران مبدل سازی؟ ۲۶ از این جهت، ساکنان پادشاه حبس، خبری شنیده بود که به جهت مقاتله با تپیرون آمده آنها کم قوت بوده، ترسان و خجل شدند، مثل علف صحرا و گیاه است (پس چون شنید) بار دیگر ایلچان نزد حرقیا فرستاده، گفت: سیز و علف پشت بام و مثل غله‌ای که پیش از رسیدن ش پرمده ۱۰ «به حرقیا، پادشاه بیوهدا چنین گوید: «خدای تو که به او توکل شود، گردیدند. ۲۷ «اما من نشستن تو را و خروج و دخولت می‌نمایم، تو را فریب ندهد و نگوید که اورشلیم به دست پادشاه و خشمی را که بر من داری، می‌دانم. ۲۸ چونکه خشمی که بر آشور تسليم نخواهد شد. ۱۱ اینک تو شنیده‌ای که پادشاهان آشور من داری و غرور تو، به گوش من برآمده است. بنا بر این مهار خود باهمه ولایتها چه کرده و چگونه آنها را بالکل هلاک ساخته‌اند، را به بینی تو ولگام خود را به لهایت گذاشته، تو را به راهی که و آیا تو رهایی خواهی یافت؟ ۱۲ آیا خدایان امتهای که پدران آمده‌ای، برخواهی گرداید. ۲۹ «و علامت، برای تو این خواهد من، ایشان راهلاک ساختند، مثل جوزان و حاران و رصف و بنی بروید و در سال سوم بکارید و بدرویو تاکستانها غرس نموده، میوه عدن که در تلسار می‌باشد، ایشان را نجات دادند؟ ۱۳ پادشاه ۲۰ این را بخوردید. ۲۱ ایشان را بخوردید. ۲۲ و بقیه‌ای که از خاندان بیوهدا رسکار شوند، حمات کجاست؟ و پادشاه ارفاد و پادشاه شهر سفرهایم و هبیع و آنها را بخوردید. ۲۳ و بقیه‌ای که از خاندان بیوهدا رسکار شوند، عوا؟! ۱۴ و حرقیا مکتوب را از دست ایلچان گرفته، آن را خواند بار دیگر به پائین ریشه خواهد زد و به بالا میو خواهد آورد. ۲۱ زیرا و حرقیا به خانه خداوند درآمده، آن را به حضور خداوند پنهان که بقیه‌ای از اورشلیم و رسکاران از کوه صهیون بیرون خواهد آمد. ۱۵ و حرقیا نزد خداوند دعا نموده، گفت: «ای بیوه، خدای غیرت بیوه این را بجا خواهد آورد. ۲۲ «بنابراین خداوند دریاره اسرائیل که بر کروپیان جلوس می‌نمایی، تویی که به تنهایی بر پادشاه آسورچین می‌گوید که «به این شهر داخل نخواهد شد و به تمامی ممالک جهان خدا هستی و تو اسما و زمین را آفریده‌ای. اینجا تیر نخواهد انداخت و در مقابلش با سپرخواهد آمد و من جنیق ای خداوند گوش خود را فراگرفته، بشنو. ای خداوند چشممان را درپیش آن بر نخواهد فراشت. ۲۳ به راهی که آمده است به خودرا گشوده، بین و سخنان ستحاریب را که به جهت اهانت همان برخواهد گشت و به این شهر داخل نخواهد شد. خداوند نمودن خدای حی فرستاده است، استماع نما. ۱۷ ای خداوند، این را می‌گوید. ۲۴ زیرا که این شهر راحمایت کرده، به خاطر خود راست است که پادشاهان آشور امته‌ها و زمین ایشان را خراب و به خاطر بندۀ خویش داده، آن را نجات خواهیم داد.» ۲۵ پس کرده است، ۱۸ و خدایان ایشان را به آتش انداخته، زیرا که فرشته خداوند در آن شب بیرون آمده، صد و هشتاد و پنج هزار خدا نبودند، بلکه ساخته دست انسان از چوب و سنگ. پس به نفر از اردی آشور را زدو بامدادان چون برخاستند، اینک جمیع این سبب آنها را تبا ساختند. ۱۹ پس حال بیوه، خدای ما، آنلاشه های مرده بودند. ۲۶ و ستحاریب، پادشاه آشور کوچ ما را از دست اورهایی ده تا جمیع ممالک جهان بدانند که تو کرده، روانه گردید و برگشته، درینتوی ساکن شد. ۲۷ و واقع

شد که چون او درخانه خدای خویش، نسروک عبادت می‌کرد، توست و آنچه پدرانت تا امروز ذخیره کرده‌اند، به بابل برده خواهد پسرنش ادملک و شرآصر او را به شمشیر زدند، و ایشان به زمین شد. و خداوند می‌گوید که چیزی باقی نخواهد ماند. ۱۸ و بعضی آزارات فرار کردند و پرسش آسرحدون به جایش سلطنت نمود.

از پسرانت را که از تو پدید آید و ایشان را تولید نمایی، خواهند گرفت و در قصر پادشاه بابل، خواجه خواهند شد.» ۱۹ حرقیا به

۲۰ در آن ایام، حرقیا بیمار و مشترف به موت شد و اشعا این اشعا گفت: «کلام خداوند که گفته نیکوست.» و دیگر گفت: آموص نی نزدوی آمده، او را گفت: «خداوند چنین می‌گوید: «هراینه در ایام من سلامتی و امان خواهد بود.» ۲۰ و بقیه وقایع تدارک خانه خود را بین زیرا که می‌میری و زنده نخواهی ماند.» حرقیا تمامی تهور او و حکایت حوض و فتائی که ساخت و آب ۲ آنگاه او روی خود را به سوی دیوار برگردانید و نزد خداوند را به شهر آورد، آیا در کتاب تواریخ ایام پادشاهان یهودا مکتب دعا نموده، گفت: ۳ «ای خداوند مسالت اینکه بیاد آوری که نیست؟ ۲۱ پس حرقیا با پدران خود خواهد پرسش، منسی چگونه به حضور تو به امانت و به دل کامل سلوک نموده‌ام و به جایش سلطنت نمود.

آنچه در نظر تو پستند بوده است، بجا آورده‌ام.» پس حرقیا زارار

۲۱ منسی دوازده ساله بود که پادشاه شد و پنجاه و پنج سال بگریست. ۴ واقع شد قبل از آنکه اشعا از وسط شهربیرون رود،

که کلام خداوند بر وی نازل شده، گفت: ۵ «برگرد و به پیشوای در اورشلیم سلطنت نمود. و اسم مادرش حفصیه بود. ۲ و

قوم من حرقیا بگو: خدای پدرت، داد چنین می‌گوید: دعای آنچه در نظر خداوند ناپستند بود، موافق رجاسات امت هایی که تو راشنیدم و اشکهای تو را دیدم. اینک تو را شفاخواهم داد خداوند، آنها را از حضورینی اسرائیل اخراج کرده بود، عمل نمود.

و در روز سوم به خانه خداوند داخل خواهی شد. ۶ و من بر ۳ زیرامکانهای بلند را که پدرش، حرقیا خراب کرده بود، بار دیگر روزهای تو پانزده سال خواهم افزود، و تو را و این شهر را از دست بنا کرد و مذبح‌ها برای بعل بنا نمودو اشیره را به نوعی که اخاب،

پادشاه آشور خواهم رهانید، و این شهر را به مخاطر خود و به مخاطر پادشاه اسرائیل ساخته بود، ساخت و به تمامی لشکر آسمان پنده خود، داد حمایت خواهم کرد.» ۷ و اشعا گفت که سجده نموده، آنها را عبادت کرد. ۴ و مذبح‌ها درخانه خداوند بنا

«قرصی از انجلیسی‌گیرید.» و ایشان آن را گرفته، بر دمل گذاشتند نمود که درباره اش خداوند گفته بود: «اسم خود را در اورشلیم

که شنا یافت. ۸ و حرقیا به اشعا گفت: «علامتی که خداوند خواهم گذاشت.» ۵ و مذبح‌ها برای تمامی لشکر آسمان در هر

مرا شفا خواهد بخشید و در روز سوم به خانه خداوند خواهم دوصحن خانه خداوند بنا نمود. ۶ و پسر خود را از ارش گذرانید و

برآمد، چیست؟» ۹ و اشعا گفت: «علامت از جانب خداوند فلگیری و افسونگری می‌کرد و بالصحاب اجنه و جادوگران مراده

که خداوند این کلام را که گفته است، بجا خواهد آورد، این می‌نمود. و در نظر خداوند شرارت بسیار وزیده، خشم او را به

است: آیا سایه ده درجه پیش برود یا ده درجه بزرگ‌دد؟!» ۱۰ حرقیا هیجان آورد. ۷ و تمثیل اشیره را که ساخته بود، درخانه‌ای که

گفت: «سهیل است که سایه ده درجه پیش برود. نی، بلکه خداوند درباره اش به داد و پرسش، سلیمان گفته بود که «در این

سایه ده درجه به عقب بزرگ‌دد.» ۱۱ پس اشعا نی از خداوند خانه و در اورشلیم که آن را از تمامی اسپاط اسرائیل برگزیده‌ام، اسم

استداعنامد و سایه را از درجاتی که بر ساعت آفتابی آحاز پایین خود را تا به ابد خواهم گذاشت تا برسیم برا نمود. ۸ و پایهای اسرائیل را

رفته بود، ده درجه بزرگ‌دانید. ۱۲ و در آن زمان، مرودک بلدان بن از زمینی که به پدران ایشان داده بار دیگر آواره نخواهم گردانید.

بلدان، پادشاه بابل، رسایل و هدیه نزد حرقیا فرستاد زیرا شنیده بود به شرطی که توجه نمایند تا برسیم هر آنچه به ایشان امر فرموده

که حرقیا بیمار شده است. ۱۳ و حرقیا بشان را اجابت نمود و برسیم تمامی شرعیتی که بنده من، موسی به ایشان امر فرموده تمامی خانه خزانه‌های خود را از نقره و طلا و عطیریات و روغن بود، رفتار نمایند.» ۹ اما ایشان اطاعت ننمودند زیرا که منسی،

معطر و خانه اسلحه خویش و هرچه را که در خزاین اوبیافت می‌شد، ایشان را اغوا نمود تا از امتهایی که خداوند پیش بندی اسرائیل هلاک

به ایشان نشان داد، و در خانه‌اش در تمامی مملکتش چیزی نبود کرده بود، بدتر رفتار نمودند. ۱۰ و خداوند به واسطه بندگان

که حرقیا آن را به ایشان نشان نداد. ۱۴ پس اشعا نی نزد خود، انبیا تکلم نموده، گفت: ۱۱ «چونکه منسی، پادشاه یهودا،

حرقیا پادشاه آمده، وی را گفت: «این مردمان چه گفتدند؟ و نزد این رجاسات را بجا آورد و بدتر از جمیع اعمال اموریانی که قبل از

تو از کجا آمدند؟» حرقیا جواب داد: «از جای دور، یعنی از بابل او بودند عمل نمود، و به بنهای خود، یهودا را نیز مرتکب گناه آمدند.» ۱۵ او گفت: «درخانه تو چه دیدند؟» حرقیا جواب ساخت، ۱۶ بنابراین یهودا، خدای اسرائیل چنین می‌گوید: اینک

داد: «هرچه درخانه من است، دیدند و چیزی در خزاین من من بر اورشلیم و یهودا بلا خواهد رساید که گوششای هر که آن را

نیست که به ایشان نشان ندادم.» ۱۶ پس اشعا به حرقیا گفت: بشنوید، صدا خواهد کرد. ۱۳ و بر اورشلیم، رسیمان سامره و

«کلام خداوند را بشنو: ۱۷ اینک روزها می‌آید که هرچه در خانه ترازوی خانه اخاب را خواهم کشید و اورشلیم را پاک خواهم

کرد، به طوری که کسی پشتاب را زدوده و واژگون ساخته، آن را خانه خداوند یافته‌ام.» و حلقیا آن کتاب را به شافان داد که آن را پاک می‌کند. ۱۴ و بقیه میراث خود را پراکنده خواهم ساخت و خواند. ۹ و شافان کاتب نزد پادشاه برگشت و به پادشاه خبرداده، ایشان را بدست دشمنان ایشان تسليم خواهم نمود، ویرای جمیع گفت: «بند گانت، نقوای را که در خانه خداوند یافت شد، دشمنانشان یغما و غارت خواهند شد، ۱۵ چونکه آنچه در نظر بیرون آوردند و آن را به دست سرکارانی که بر خانه خداوند گماشته من ناپسند است، به عمل آوردند و از روزی که پدران ایشان از بودند، سپردنده. ۱۰ و شافان کاتب، پادشاه را خبر داده، گفت: مصربیرون آمدند تا امروز، خشم مرا به هیجان آوردند. ۱۶ و «حلقیا، کاهن، کتابی به من داده است.» پس شافان آن را به علاوه براین، منسی خون بی گاهان را از حد زیاده ریخت تا اورشلیم حضور پادشاه خواند. ۱۱ پس چون پادشاه سخنان سفر تورات را سراسر پر کرد، سوای گاه او که بیهودا را به آن مرتکب گناه راشنید، لباس خود را درید. ۱۲ و پادشاه، حلقیای کاهن و اخیقام ساخت تا آنچه در نظر خداوند ناپسند است بجاوراند. ۱۷ و بقیه بن شافان و عکبور بن میکایا و شافان کاتب و عسایا، خادم پادشاه و قایع منسی و هرچه کرد و گناهی که مرتکب آن شد، آیا در کتاب را مر فرموده، گفت: ۱۳ «بروید و از خداوند برای من و برای تواریخ ایام پادشاهان بیهودا را که بیهودا را به آن کتاب یافت ۱۸ پس منسی باپدران قوم و برای تمامی بیهودا درباره سخنانی که در این کتاب یافت خود خواهید و در باع خانه خود، یعنی دریاغ عرا دفن شد و می‌شود، مسالت نمایید، زیرا غضب خداوند که بر ما افروخته شده پرسش، آمون، بهجایش پادشاه شد. ۱۹ آمون بیست و دو ساله بود است، عظیم می‌باشد، از این جهت که پدران ما به سخنان این که پادشاه شد و دو سال در اورشلیم سلطنت نمود و اسم مادرش کتاب گوش ندادند تا موافق هرآنچه درباره مامکتوب است، عمل مشتملت، دختر حاروص، از بطيه بود. ۲۰ و آنچه در نظر خداوند نمایند. ۱۴ پس حلقیای کاهن و اخیقام و عکبور و شافان و ناپسند بود، موافق آنچه پدرش منسی کرد، عمل نمود. ۲۱ و به عسایا نزد حله نبیه، زن شلام بن تقوه بن حرمس لیاس دار، تمامی طریقی که پدرش به آن سلوک نموده بود، رفتار کرد، و بت رفتند و او در محله دوم اورشلیم ساکن بود. و با وی سخن گفتند. هایی را که پدرش پرستید، عبادت کرد و آتها را سجده نمود. ۲۲ و او به ایشان گفت: «یهوه، خدای اسرائیل چنین می‌گوید: یهوه، خدای پدران خود را ترک کرده، به طریق خداوند سلوک به کسی که شما را نزد من فرستاده است، بگویید: ۱۶ خداوند نمود. ۲۳ پس خادمان آمون بر او شوریدند و پادشاه را در خانه‌اش چنین می‌گوید: اینک من بلای بر این مکان و ساکنانش خواهم کشتند. ۲۴ اما اهل زمین همه آنانی را که بر آمون پادشاه، شویریده رسانید، یعنی تمامی سخنان خداوند بودند به قتل رسانیدند و اهل زمین پرسش، بوسیا را در جایش به است، ۱۷ چونکه مرا ترک کرده، برای خدایان دیگر بخورسوزانیدند پادشاهی نصب کردند. ۲۵ و بقیه اعمالی که آمون بجا آورد، آیا تا به تمامی اعمال دستهای خود، خشم مرا به هیجان بیاورند. در کتاب تواریخ ایام پادشاهان بیهودا مکتوب نیست؟ ۲۶ و در قبر پس غضب من بر این مکان مشتعل شده، خاموش نخواهد شد. خود در باع عرا دفن شد و پرسش بوسیا بهجایش سلطنت نمود. ۱۸ لیکن به پادشاه بیهودا که شما را به جهت مسالت نمدون از خداوند فرستاده است، چنین بگویید: یهوه، خدای اسرائیل چنین

۲۲ بوسیا هشت ساله بود که پادشاه شد و در اورشلیم سی می‌فرماید: درباره سخنانی که شنیده‌ای ۱۹ چونکه دل تو نرم بود و یک سال سلطنت نمود. و اسم مادرش پیدیده، دختر عدایه، هنگامی که کلام مادریاره این مکان و ساکنانش شنیدی که بیوان ازبصقت بود. ۲ و آنچه را که در نظر خداوند پسندیدند، به عمل و مورود لعنت خواهند شد، به حضور خداوندمتواضع شده، لباس آورد، و به تمامی طریق پدر خود، داده سلوک نموده، به طرف خود را دریدی، و به حضور من گریستی، بنایران خداوند می‌گوید: راست یا چپ انحراف نوزید. ۳ و در سال هجدهم بوسیا پادشاه من نیز تورا اجابت فرمود. ۴ لهذا اینک من، تو را نزد پدرانت واقع شد که پادشاه، شافان بن اصلیا بن مشلام کاتب را به خانه جمع خواهم کرد و در قبر خود به سلامتی گذارده خواهی شد و خداوند فرستاده، گفت: «نزد حلقیا رئیس کهنه برو و اون نقره‌ای تمامی بلا را که من بر این مکان می‌رسانم، چشمانست نخواهد را که به خانه خداوند آورده می‌شود و مستحبظان در، آن را از قم دید.» پس ایشان نزد پادشاه جواب آوردند.

جمع می‌کنند، بشمارد. ۵ و آن را به دست سرکارانی که بر خانه خداوند گماشته شده‌اند، بسپارند تا ایشان آن را به کسانی که در ۲۳ و پادشاه فرستاد که تمامی مشایخ بیهودا و اورشلیم را نزد خانه خداوند کار می‌کنند، به جهت تعمیر خرابیهای خانه پادشاه، وی جمع کردند. ۶ و پادشاه تمامی مردان بیهودا و جمیع سکنه ع یعنی به نجاران و بنایان و معماران، و تا چوپها و سنگهای اورشلیم با وی و کاهنان و انبیا و تمامی قوم، چه کوچک و چه تراشیده به جهت تعمیر خانه بخرند. ۷ امانقراهی را که بدست بزرگ، به خانه خداوند بآمدند. و او تمامی سخنان خداوند ایشان سپردنده، حساب نکردند زیرا که به امامت رفاقت نمودند. ۸ و را که در خانه خداوند یافت شد، در گوش ایشان خواند. ۹ و حلقیا، رئیس کهنه، به شافان کاتب گفت: «کتاب تورات را در پادشاه نزد ستون ایستاد و به حضور خداوند عهد بست که خداوند

را پیروی نموده، اوامر و شهادات و فرایض او را به تمامی دل و راز آن قبیرها برداشت و آنها را بر آن مذبح سوزانیده، آن را نجس تمامی جان نگاه دارند و سختنان این عهد را که در این کتاب ساخت، به موجب کلام خداوند که آن مرد خدایی که از این امور مکتوب است، استوار نمایند. پس تمامی قوم این عهد را بربا اخبارنموده بود، به آن ندا درداد. ۱۷ و پرسید: «این مجسمه‌ای داشتند. ۴ و پادشاه، حلقیا، رئیس کنه و کاهنان دسته دوم و که می‌پینم، چیست؟» مردان شهر وی را گفتند: «قبیر مرد خدایی مستحفظان در را امر فرمود که تمامی ظروف را که برای بعل و است که از یهودا آمده، به این کارهایی که تو بر مذبح بیت اشیره و تمامی لشکرآسمان ساخته شده بود، از هیکل خداوند تیل کرده‌ای، نداکرده بود.» ۱۸ او گفت: «آن را واگذارید و بیرون آورند. و آنها را در بیرون اورشلیم در مزرعه‌های قدرتون کسی استخوانهای او را حرکت ندهد.» پس استخوانهای او را با سوزانید و خاکستر آنها را به بیت تیل برد. ۵ و کاهنان بپها را که استخوانهای آن نبی که از سامره آمده بود، واگذشتند. ۱۹ و یوشیا پادشاهان یهودا تعیین نموده بودند تا در مکان‌های بلند شهرهای تمامی خانه‌های مکان‌های بلند را نیز که در شهرهای سامره بود یهودا و نواحی اورشلیم بخور سوزانیدند، و آنای را که برای بعل و پادشاهان اسرائیل آنها را ساخته، خشم (خداوند) را به هیجان آفتاب و ماه و بروج و تمامی لشکرآسمان بخور می‌سوزانیدند، آورده بودند، برداشت و با آنها موافق تمامی کارهایی که به بیت معزول کرد. ۶ و اشیره را از خانه خداوند، بیرون از اورشلیم به وادی تیل کرده بود، عمل نمود. ۲۰ و جمیع کاهنان مکان‌های بلند را قدرتون برد و آن را به کنار نهر قدرتون سوزانید، و آن را مثل غبار، که در آنجا بودند، بر مذبح هاکشت و استخوانهای مردم را بر آنها نم ساخت و گرد آن را بر قبرهای عوام الناس پاشید. ۷ و خانه سوزانیده، به اورشلیم مراجعت کرد. ۲۱ و پادشاه تمامی قوم را های لواط را که نزد خانه خداوند بود که زنان در آنها خیمه‌ها امر فرموده، گفت که «عید فصح را به نحوی که در این کتاب به چهت اشیره می‌بافتند، خراب کرد. ۸ و تمامی کاهنان را از عهد مکروب است، برای خدای خود نگاه دارید.» ۲۲ به تحقیق شهرهای یهودا آورد و مکانهای بلند را که کاهنان در آنها بخوری فصحی مثل این فصح از ایام داورانی که بر اسرائیل داوری نمودند سوزانیدند، از جمع تا برشیع نجس ساخت، و مکان‌های بلند و در تمامی ایام پادشاهان اسرائیل و پادشاهان یهودا نگاه داشته دروازه‌ها را که نزد دهنده دروازه بپوش، رئیس شهربود، و به طرف نشد. ۲۳ اما در سال هجدهم، یوشیا پادشاه، این فصح را برای چپ دروازه شهریود، منهدم ساخت. ۹ لیکن کاهنان، مکانهای خداوند در اورشلیم نگاه داشتند. ۲۴ و نیز یوشیا اصحاب اجهه و بلند، به مذبح خداوند در اورشلیم برپایماندند اما نان فطیر در میان جادوگران و ترافیم و بپها و تمام رجاسات را که در زمین یهودا در برادران خود خوردند. ۱۰ و توفت راکه در وادی بینی هنوم بود، اورشلیم پیدا شد، نابود ساخت تا سختنان تورات را که در کنای نجس ساخت تا کسی پسر یا دختر خود را برای مولک از آتش که حلقیای کاهن در خانه خداوند یافته بود، بهجا آورد. ۲۵ و قبل نگذراند. ۱۱ و اسپهایی را که پادشاهان یهودا به آفتاب داده از اپیادشاهی نبود که به تمامی دل و تمامی جان و تمامی قوت بودند که نزد حجره نتمملک خواجه‌سرا درپیرامون خانه بودند، از خود موافق تمامی تورات موسی به خداوند رجوع نماید، و بعد از مدخل خانه خداوند دورکرد و ارايه‌های آفتاب را به آتش سوزانید. او نیز مثل او ظاهر نشد. ۲۶ اما خداوند از حدت خشم عظیم ۱۲ و مذبح هایی را که بر پشت بام بالاخانه آغاز بود و پادشاهان خود برینگشت زیرا که غضب او بهسبه همه کارهایی که منسی یهودا آنها را ساخته بودند، و مذبح هایی را که منسی در دو صحن خشم او را از آنها به هیجان آورده بود، بر یهودا مشتعل شد. ۲۷ و خانه خداوند ساخته بود، پادشاه منهدم ساخت و از آنجا خراب خداوند گفت: «یهودارا نیز از نظر خود دور خواهم کرد چنانکه کرده، گرد آنها را در نهر قدرتون پاشید. ۱۳ و مکانهای بلند را که اسرائیل را دور کردم و این شهر اورشلیم را که برگردیم و خانه‌ای را مقابله اورشلیم به طرف راست کوه فساد بود و سلیمان، پادشاه که گفتم اسم من در آنجا خواهد بود، ترک خواهم نمود.» ۲۸ و اسرائیل، آنها را برای اشتورت، رجاست صیلونیان و برای کموش، بقیه و قایق یوشیا و هرچه کرد، آیا در کتاب تواریخ ایام پادشاهان رجاست موابیان، و برای ملکوم، رجاست بینی عمون، ساخته بود، یهودا مکروب نیست؟ ۲۹ و در ایام او، فرعون نکوه، پادشاه مصر، پادشاه، آنها رانجس ساخت. ۱۴ و تماثیل را خرد کرد و اشیریم بر پادشاه آشور به نهر فرات برآمد و یوشیای پادشاه به مقابله او را قطع نمود و جایهای آنها را از استخوانهای مردم پر ساخت. برآمد و چون (فرعون) او را دید، وی را در مجده کشت. ۳۰ و ۱۵ و نیز مذبحی که در بیت تیل بود و مکان بلندی که پیرعم بن خادمانش او رادر ارايه نهاده، از مجده به اورشلیم، مرده آوردندو او بناط که اسرائیل را مرتکب گناه ساخته، آن را بنا نموده بود، هم را در قبریش دفن کردن و اهل زمین، یهواخازن یوشیا را گفتند و او مذبح و هم مکان بلند را منهدم ساخت و مکان بلند را سوزانیده، را مسح نموده، به جای پدرش به پادشاهی نصب کردند. ۳۱ و آن را مثل غبار، نم کرد و اشیره را سوزانید. ۱۶ و یوشیا ملتغت یهواخازن بیست و سه ساله بود که پادشاه شد و سه ماه در اورشلیم شده، قبیرها را که آنجا در کوه بود، دید. پس فرستاده، استخوانها سلطنت نمود و اسم مادرش حموطل، دختر ارمیا از لبne بود. ۳۲

اوآنچه را که در نظر خداوند ناپسند بود، موافق هرآنچه پدرانش مردان جنگی را که ده هزار نفر بودند، اسیر ساخته، برد و جمیع کرده بودند، به عمل آورد. ۲۳ و فرعون نکوه، او را در ریله، در زمین صنعت گران و آهنگران را نیز، چنانکه سوای مسکینان، اهل زمین حمات، دریند نهاد تا در اورشلیم سلطنت ننماید و صد وزنه نقره و کسی باقی نماند. ۱۵ و یهودیاکین را به بابل برد و مادر پادشاه و یک وزنه طلا بر زمین گذارد. ۲۴ و فرعون نکوه، الیاقم بن یوشیا زنان پادشاه و خواجه‌سرایانش و بزرگان زمین را اسیر ساخت و را به جای پدرش، یوشیا، به پادشاهی نصب کرد و اسمش را به ایشان را از اورشلیم به بابل برد. ۱۶ و تمامی مردان جنگی، یعنی یهودیاکیم تبدیل نمود و یهواحاز را گرفته، به مصر آمد. و اور آنچه هفت هزار نفر و یک هزار نفر از صنعت گران و آهنگران را که مرد. ۲۵ و یهودیاکیم، آن نقره و طلا را به فرعون داد اما زمین را جمیع ایشان، قوی و جنگ آزموده بودند، پادشاه بابل، ایشان تعقیم کرد تا آن مبلغ رامواقف فرمان فرعون بدهند و آن نقره و طلا را رابه بابل به اسیری برد. ۱۷ و پادشاه بابل، عمومی وی، متنبی را از اهل زمین، از هرکس موافق تعقیم او به زور گرفت تا آن را به در جای او به پادشاهی نصب کرد و اسمش را به صدقیا مبدل فرعون نکوه بددهد. ۲۶ یهودیاکیم بیست و پنج ساله بود که پادشاه ساخت. ۱۸ صدقیا بیست و یک ساله بود که آغاز سلطنت نمود و شد و یازده سال در اورشلیم سلطنت کرد و اسم مادرش زیده، یازده سال در اورشلیم پادشاهی کرد و اسم مادرش حمیطل، دختر دختر فدایه، از رومه بود. ۲۷ و آنچه را که در نظر خداوند ناپسند ارمیا از لبne بود. ۱۹ و آنچه را که در نظر خداوند ناپسند بود، موافق هرآنچه یهودیاکیم کرده بود، به عمل آورد. ۲۰ زیرا به سبب بود موافق هرآنچه پدرانش کرده بودند، به عمل آورد.

۲۴ و در ایام او، نبوکدنصر، پادشاه بابل آمد، و یهودیاکیم نظر خداوند از خود نداشت، واقع شد که صدقیا بر پادشاه بابل عاصی شد. سه سال بنده او بود. پس برگشته، از او عاصی شد. ۲ و

۲۵ واقع شد که نبوکدنصر، فوجهای ارامیان و فوجهای موایان و خداوند فوجهای کلدانیان و فوجهای ارامیان و فوجهای بني عمون را بر او فرستاد و ایشان را بر یهودا فرستاد تا آن در روز دهم ماه از شهر سلطنت خویش بر اورشلیم برآمد، را هلاک سازد، به موجب کلام خداوند که به واسطه بندگان و در مقابل آن اردو زده، سنگری گردآگردش بنامود. ۲ و شهر تا خداوندیا گفته بود. ۳ به تحقیق، این از فرمان خداوند یهودا واقع سال یاردهم صدقیا پادشاه، محاصره شد. ۳ و در روز نهم آن شد تا ایشان را به سبب گناهان منسی و هرجچه او کرد، از نظر خود ماه، قحطی در شهر چنان سخت شد که برای اهل زمین نان نبود. دور اندازد. ۴ و نیز به سبب خون بی گناهانی که او ریخته بود، زیرا ۴ پس در شهر رخنهای ساختند و تمامی مردان جنگی در شب از که اورشلیم را از خون بی گناهان پر کرده بود خداوند نخواست که راه دروازه‌ای که در میان دوحصار، نزد باغ پادشاه بود، فرار کرددند. او را غاف نماید. ۵ و بقیه وقایع یهودیاکیم و هرجچه کرد، آیا در کتاب و کلدانیان به هر طرف در مقابل شهر بودند (و پادشاه) به راه عربه تواریخ ایام پادشاهان یهودا مکتوب نیست؟ ۶ پس یهودیاکیم با پدران رفت. ۵ و لشکر کلدانیان، پادشاه را تعاقب نموده، در بیابان خود خوابید و پسرش یهودیاکین به جایش پادشاه شد. ۷ و پادشاه اریحا به او رسیدند و تمامی لشکرخ از او پراکنده شدند. ۶ پس مصر، بار دیگر از ولایت خود بیرون نیامد زیرا که پادشاه بابل هرجچه پادشاه را گرفته، او را نزد پادشاه بابل به ریله آورده بود و بر اوفتی را که متعلق به پادشاه مصر بود، از نهر مصر تا نهرهای رفتار، به تصرف دادند. ۷ و پسران صدقیا را پیش رویش به قتل رسانیدند و چشمان آورده بود. ۸ و یهودیاکین هجده ساله بود که پادشاه شد و سه صدقیا را کنده است، او را به دو زنجیر بسته، به بابل آورده بودند. ۸ و سال در اورشلیم سلطنت نمود و اسم مادرش نحوشطا دختر الیاتان در روز هفتم ماه پنجم از سال نوزدهم نبوکدنصر پادشاه، سلطان اورشلیمی بود. ۹ و آنچه را که در نظر خداوند ناپسند بود، موافق بابل، نبوزرادان، رئیس جladان، خادم پادشاه بابل، به اورشلیم هرآنچه پدرش کرده بود، به عمل آورد. ۱۰ در آن زمان بندگان ۹ و خانه خداوند و خانه پادشاه را سوزانید و همه خانه‌های اورشلیم نبوکدنصر، پادشاه بابل، بر اورشلیم برآمدند. و شهر محاصره شد. و هر خانه بزرگ را به آتش سوزانید. ۱۰ و تمامی لشکر کلدانیان ۱۱ نبوکدنصر، پادشاه بابل، در حینی که بندگانش آن را محاصره که همراه رئیس جladان بودند، حصارهای اورشلیم را به هر طرف نموده بودند، به شهر برآمد. ۱۲ و یهودیاکین، پادشاه یهودا با مادر منهدم ساختند. ۱۱ و نبوزرادان، رئیس جladان، بقیه قوم را که خود و بندگانش سردارانش و خواجه‌سرایانش نزد پادشاه بابل بیرون در شهر باقی مانده بودند و خارجین را که به طرف پادشاه بابل آمد، و پادشاه بابل در سال هشتم سلطنت خود، او را گرفت. شده بودند و بقیه جمعیت را به اسیری برد. ۱۲ اما رئیس جladان ۱۳ و تمامی خزانه‌های خانه خداوند و خزانه‌های خانه پادشاه را بعضی از مسکینان زمین را برای باغبانی و فلاحی واگذاشت. ۱۳ و آنچه بیرون آورد و تمام ظروف طلایی را که سلیمان، پادشاه کلدانیان ستونهای برنجینی که در خانه خداوند بود و پایه‌ها و اسرائیل برای خانه خداوند ساخته بود، به موجب کلام خداوند، دریاچه برنجینی را که در خانه خداوند بود، شکستند و برنج آنها را شکست. ۱۴ و جمیع ساکنان اورشلیم و جمیع سرداران و جمیع به بابل بردند. ۱۴ و دیگهای خاک اندازها و گلگیرها و قاشقها

و تمامی اسیاب برنجینی را که با آنها خدمت می کردند، برداشتند.
۱۵ و مجمرها و کاسه های عین طلای آنچه را که از طلا بود و نقره
آنچه را که از نقره بود، رئیس جلالان بود. ۱۶ اما دو ستون و یک
دریاچه و پایه هایی که سلیمان آنها را برای خانه خداوند ساخته
بود، وزن بزرگ همه این اسیاب بی اندازه بود. ۱۷ بلندی یک ستون
هجدۀ ذراع و تاج برنجین بر سر شو و بلندی تاج سه ذراع بود و
شکه و اثارهای گردآگرد روی تاج، همه از برنج بود و مثل اینها
برای ستون دوم بر شکه‌اش بود. ۱۸ و رئیس جلالان، سرایا، رئیس
کنه، وصفیای کاهن دوم و سه مستحفظ در را گرفت. ۱۹ و
سرداری که بر مردان چندگی گماشته شده بودو پیچ نفر را از آنانی
که روی پادشاه را می دیدند و در شهر یافت شدند و کاتب سردار
لشکر را که اهل ولایت را سان می دید، و شصت نفر از اهل زمین
را که در شهر یافت شدند، از شهر گرفت. ۲۰ و نیوزرادان رئیس
جلالان، ایشان را برداشتند، به ریله، نزد پادشاه بابل برد. ۲۱ و
پادشاه بابل، ایشان را در ریله در زمین حمات زده، به قتل رسانید.
پس یهودا از ولایت خود به اسیری رفتند. ۲۲ و اما قومی که در
زمین یهودا باقی ماندند و نبیکدنصر، پادشاه بابل ایشان را رها کرده
بود، پس جدلیا این اختیام بن شافان را بر ایشان گماشت. ۲۳ و
چون تمامی سرداران لشکر با مردان ایشان شنیدند که پادشاه بابل،
جدلیا راحاکم قرار داده است، ایشان نزد جدلیا به مصغه آمدند،
یعنی اسماعیل بن نتبیا و یوحنا بن قاری و سرایا این تنحومت
نطوفاتی و یازنیا این معکانی با کسان ایشان. ۲۴ و جدلیا برای
ایشان و برای کسان ایشان قسم خورد، به ایشان گفت: «از
بنده گان کلدانیان مترسید. در زمین ساکن شوید و پادشاه بابل را
بنده گی نمایید و برای شما نیکو خواهد بود.» ۲۵ اما در ماه هفتم
واقع شد که اسماعیل بن نتبیا این یالیشع که از ذریت پادشاه بود،
با اتفاق ده نفر آمدند و جدلیا را زدند که بمردو یهودیان و کلدانیان
را نیز که با او در مصغه بودند(کشتنند). ۲۶ و تمامی قوم، چه
خرد و چه بزرگ، و سرداران لشکرها برخاسته، به مصر رفتند زیرا که
از کلدانیان ترسیدند. ۲۷ و در روز بیست و هفتم ماه دوازدهم از
سال سی و هفتم اسیری یهودی‌کین، پادشاه یهودا، واقع شد که اویل
مرودک، پادشاه بابل، در سالی که پادشاه شد، سر یهودی‌کین،
پادشاه یهودا را از زندان برافراشت. ۲۸ و با اوسختان دلاوری گفت
و کرسی او را بالاتر از کرسیهای سایر پادشاهانی که با او در بابل
بودند، گذاشت. ۲۹ و لیاس زندانی او را تبدیل نمود و او در
تمامی روزهای عمرش همیشه در حضور وی نان می خورد. ۳۰ و
برای معیشت او وظیفه دائمی، یعنی قسمت هر روز در روزش، در
تمامی ایام عمرش از جانب پادشاه به او داده می شد.

اول تواریخ

آنکه پادشاهی بر بني اسرائیل سلطنت کند، اینانند: بالع بن بقور و اسم شهر او ڈنهاپه بود. ۴۴ و بالع مُرّد و بوباب بن زارح از بصره

۱ آدم، شیث آنوش، ۲ قینان مهلهلیل یارد، ۳ خنخ متوشالح به جایش پادشاه شد. ۴۵ و بوباب مُرّد و حوشام از زمین تیمانی به لئک، ۴ نوح سام حام یافت. ۵ پسران یافت: جُوْر و ماجُوج و جایش سلطنت نمود. ۴۶ و حوشام مُرّد و هَدَد بن بَدَد که میدیان را مادای و یاوان و ماشک و تیراس. ۶ پسران چُومَر: اشکناز و در زمین موآب شکست داد در جایش پادشاه شد و اسم شہرش ریفات و تُجْرَمَه. ۷ و پسران یاوان: الیشه و تریشیش و کتیم و عَویت بود. ۴۷ و هَدَد مُرّد و سمله از متسریقه به جایش پادشاه دُودانیم. ۸ و پسران حام: کوش و مصرایم و فوت و کنعان. ۹ و شد. ۴۸ و سمله مُرّد و شاؤل از رُشُوبت نهر به جایش پادشاه پسران کوش: سبا و حویله و سبتا و زعما و سبتكا. و پسران زعما: شد. ۴۹ و شاؤل مُرّد و بَعَل حانان بن عَکَبَر به جایش پادشاه شبا و دَدان. ۱۰ و کوش، نمرود را آورد، او به جبار شدن در شد. ۵۰ و بَعَل حانان مُرّد و هَدَد به جایش پادشاه شد؛ و اسم جهان شروع نمود. ۱۱ و مصرایم، لُدیم و غَنَامِم و لَهَبِیم و شہرش فاعی و اسم زن شهْرِیْلَهْلَیْل دختر مُطْرَد دختر می ڈَهَبْ نَفْتُوْحِم را آورد، ۱۲ و فَرَوْسِیم و کَسْلُوْحِیم را که فَسَسِیم و کَفْتُرِیم بود. ۵۱ و هَدَد مُرّد و امیران آدُوم امیر تمَنَاع و امیر الیه و امیر بیتیت از ایشان پدید آمدند. ۱۳ و کنعان نُخَسْت زاده خود، صیدون و بودند. ۵۲ و امیر آخَویَّیمَه و امیر ایله و امیر فیتوں؛ ۵۳ و امیر فاز و حَتَّ را آورد، ۱۴ و بیوسی و آمُری و جرجاشی، ۱۵ و جویی و امیریمان و امیر میصار؛ ۵۴ و امیر مجذیشل و امیر عیارم؛ اینان امیران عرقی و سینی، ۱۶ و اروادی و صَمَارِی و حَمَاتِی را. ۱۷ پسران آدُوم بودند.

سام: عیلام و آشور و ارفکشاد و لُد و ارام و عُصُوص و حُول و جائز و ۲ پسران اسرائیل اینانند: رؤین و شمعون و لاوی یهودا و یسّاکار ماشک. ۱۸ و ارفکشاد، شائح را آورد و شائح، عائز را آورد. ۱۹ و زبیلون ۲ و دان و یوسف و بنیامن و نفتالی و جاد و آشیر. ۳ پسران برای عابر، دو پسر متولد شدند که یکی را فالج نام بود زیرا در ایام یهودا: عیر و اونان و شیله؛ این سه نفر از بنشیوع کنعانیه برای او زاییده شدند؛ و عیر نخست زاده یهودا به نظر خداوند شیری بود؛ پس او را گشت. ۴ و عروس وی تامار فارص و زارح را برای وی و دفله، ۲۲ و اییال و آییمایل و شبا، ۲۳ و اوفیر و حویله و بوباب زایید، و همه پسران یهودا پنج نفر بودند. ۵ و پسران فارص: را که جمیع اینها پسران بقطان بودند. ۲۴ سام، ارفکشاد سالح، حصرُون و حامول. ۶ و پسران زارح: زیری و اینان و هیمان و کلکُول عایز فالج رُشُو، ۲۵ نتیوح ناخور تارح، ۲۷ آبرام که همان ابراهیم باشد. ۲۸ پسران ابراهم: اسحاق و اسماعیل. ۲۹ این است پیداش ایشان: نخستزاده اسماعیل: نَبِیَّوت و قیدار و آدَبِیل و میسام، ۳۰ و مشماع و دُونه و مَسَا و خَدَد و تِمَا، ۳۱ و بُطُر و نافیش و قدمه که اینان پسران اسماعیل بودند. ۳۲ و پسران قطُوره که مُعه ابراهم بود، پس او زمان و بقشان و مدان و مدیان و بیشاق و شُوحا را زایید و پسران بقطان: شبا و دَدان بودند. ۳۳ و پسران مدیان عیقه و عیقر و خنخ و آیداع و الْدَّعَه بودند. پس جمیع اینها پسران قطُوره بودند. ۳۴ و ابراهم اسحاق را آورد؛ و پسران اسحاق عیشو و اسرائیل بودند. ۳۵ و پسران عیشو: الیافار و رُشُونیل و بیوش و بعلام و فُرَح. ۳۶ پسران الیافار: تیمان و اُومار و صنفی و جعتم و فقار و تمَنَاع و عَمَالِیَه. ۳۷ پسران رُشُونیل: تَحَتْ عیاسما را زایید و پدر عیاسما بَرَّ اسماعیل بود. ۱۸ و کالیب بن زارح و شَمَه و مِرَة. ۳۸ و پسران سعیر: لُوطان و شُویال و صبیعون و عَنَه و دیشون و ایصر و دیشان. ۳۹ و پسران لُوطان: حوري و هُومام و خواهر لوطان تمَنَاع. ۴۰ پسران شُویال: عیلان و مَنَاحَت و عیبال و شفی و اونام و پسران صبیعون: آیه و عَنَه. ۴۱ و پسران عَنَه: دیشون و پسران دیشون: خمران و إشبان و بتران و کران. پدر چعلاد درآمده، او را به زنی گرفت حینی که شست ساله بود ۴۲ پسران ایصر: پلهان و زَهَوان و یعقان و پسران دیشان: عُصُوص و آران. ۴۳ و پادشاهانی که در زمین آدُوم سلطنت نمودند، پیش از بیست و سه شهر در زمین چعلاد داشت. ۲۳ واو جشور و ارام را

که حَوْبَ يائِر باشد، با قنات و دهات آنها که شصت شهر بود، آیچايل گَرْلِيه؛ ۲ و سومین ايشالوم پسر معکه دختر تلمای پادشاه از ايشان گرفت و جمیع اينها از آن بنی ماکیر پدر چعلاد بودند. جشور؛ و چهارمين اُذونی پسر خجیت. ۳ و پنجمین شفطیا ۴ و بعد از آنکه حصرُون در کالیپ افراته وفات یافت، آیه زن آیطال و ششمین پرتعام از زن او عجله. ۴ این شش براي او در حصرُون آشخور پدر تقدّع را براي وي زايد. ۵ و پسان یرختمیل حبُرون زايده شدند که در آنجا هفت سال و شش ماه سلطنت نخست زاده حصرُون نخست زاده اش: رام و بُونه و اُونز و اُوصم نمود و در اورشليم سی سه سال سلطنت کرد. ۶ و اينها براي وي و آخيا بودند. ۷ و یرختمیل را زن دیگر مسماة به عطاوه بود که در اورشليم زايده شدند: شمعی و شوباب و ناتان و شلیمان. اين مادر اونام باشد. ۸ و پسان رام نخست زاده یرختمیل معص چهار از پتشو دخترعَمیل بودند. ۹ و پسخار و آليشعاع و آليفالط. ويامین و عاقَر بودند. ۱۰ و پسان اونام: شمامی وياداع بودند، و ۱۱ و نوجه و نافع و يافع. ۱۲ و آليشع و آلياداع و آليفلط که نه نفر پسان شمامی نداده و آبيشور. ۱۳ و اسم زن آبيشور آيچايل بود و باشند. ۱۴ همه اينها پسان داود بودند سوای پسان متعد ها. و او آجان و مولید را براي وي زايد. ۱۵ نداده سَلَدَ و آقایم بودند و خواهر ايشان تامار بود. ۱۶ و پرسليمان، رَجَعَمَ و پسر او آتیا و سَلَدَ بی اولاد مرد. ۱۷ و پسان یوناتان: فالَّ وزارا. اينها پسان ۱۳ و پسر او آحاز و پسر او جرقیا و پسر او مَسَسی. ۱۸ و پسر او یرختمیل بودند. ۱۹ و شيشان را پسری نبود لیکن دختران داشت آمن و پسر او يوشیا. ۲۰ و پسان يوشیا نخست زاده اش يوحانان وينی شيشان أحلاي. ۲۱ و پسان ياداع برادر شمامی پتر و يوناتان؛ و پسر او يواش. ۲۲ و پسر او آمسیا و پسر او عَزَّریا و پسر او يوتام. پتر بی اولاد مرد. ۲۳ و پسان یوناتان: فالَّ وزارا. اينها پسان ۲۴ و پسر او آحاز و پسر او جرقیا و پسر او مَسَسی. ۲۵ و پسان يكُيَا اشیر بی اولاد مرد. ۲۶ و شيشان را پسری نبود ليکن دختران داشت آمن و پسر او يوشیا. ۲۷ و شيشان را پسر او آسا و پسر او اوهشاپاط. ۲۸ و پسان يوشیا نخست زاده اش يوحانان وينی شيشان راغلامی مصری بود که يرجاع نام داشت. ۲۹ و شيشان و دومين يهُوَيَاقِيم و سومين صدِيقا و چهارمين شلُوم. ۳۰ و پسان دختر خود را به غلام خويش يرجاع به زني داد و او عَنَّاي را براي يهُوَيَاقِيم پسر او يكُيَا و پسر او صدِيقا. ۳۱ و پسان يكُيَا اشیر وی زايد. ۳۲ و عَنَّاي شيشان را آورد و ناتان زباد را آورد. ۳۳ و زباد و پسر او شالٌتَيَيل. ۳۴ و مَلَكِيرَام و فَدَيَا و شَنَاسَر و يَقَمِيَا و آفالل را آورد و آفالل عوبيد را آورد. ۳۵ و عوبيد يهُوَر را آورد، هوشامع و نَدَيَا. ۳۶ و پسان فَدَيَا زَرْبَاتِيل و شمعی و پسان یهُوَغَزِریا را آورد. ۳۷ و عَزَّریا حَالَص را آورد و حَالَص العَاسِه را زَرْبَاتِيل مَثَلَّام وَحَتَّبَنَا و پسر او يَكُنْيَا و پسر او صدِيقا. ۳۸ و پسان يكُيَا اشیر وی زايد. ۳۹ و عَزَّریا حَالَص را آورد و سَمَمَي شلُوم را آورد. ۴۰ و آهَل و بَرْبَخَا و حَسَدِيَا و يَوْشَب حَسَدَ که پنج نفر باشند. ۴۱ و شَلَوم يَقَمِيَا را آورد و يَقَمِيَا آليشمع را آورد. ۴۲ و بني كاليپ برادر پسان حَتَّبَنَا فَلَطِيل و إِشَعِيَا، بني آرنان و بني عُونَدِيَا یرختمیل نخست زاده اش میشاع که پدر زيف باشد و بني ماريشه و بني شکُنْيَا. ۴۳ و شَكُنْيَا شَمَعِيَا و پسان شَمَعِيَا، حَلَقُوش و که پدر حبُرون باشد بودند. ۴۴ و پسان حبُرون: فُورَّح و فَقَرْح و بِيَحَال و بَارِيج و تَعَرِّيَا و شافاط که شش باشند. ۴۵ و پسان عَزَّریا راقم و شامع. ۴۶ و شامع راحم پدر يرقطام را آورد و راقم شمامی الْعَبِيَانِي و جرقیا و عَزَّریا و يهُوَيَاقِيم که سه باشند. ۴۷ و بني الْعَبِيَانِي را آورد. ۴۸ و پسر شمامی ماعنون پدر ييت صور بود. هُدَيَا و الْأَيَاشِب و فَلَيَا و عَقُوب و يوحانان و دَلَيَا و عَنَّاي که عیقه مُعَه کالیپ حاران و موصا و جازیر را زايد و حاران جازیر هفت باشند.

را آورد. ۴۹ و پسان يهُدَى راجم و يوتام و جيشان و فالَّ و عَيْفَه بني يهودا: فَارِض و حصرُون و كَرمِي و حور و شوباب. ۵۰ و شاعف. ۵۱ و معکه مُعَه کالیپ، شابُرَوْ تَرْخَه را زايد. ۵۲ و بني يهودا: فَارِض و حصرُون و كَرمِي و حور و شوباب. ۵۳ او نيز شاعف، پدر مَدَمَتَه و شوا، پدر مكَبِينا پدر چبعا را زايد. ۵۴ و رَأَيَا اين شوباب يحَت را آورد و يَحَت أَخْوَمَي و لَاهَد را آورد. دختر کالیپ عَكَسَه بود. ۵۵ و پسان کالیپ بن حُور نخست زاده ايناند قبائل صَرَعَاتِيان. ۵۶ و ايان پسان پدر عيطام اند: يرختمیل و افراته اياناند: شُوبال پدر قريه يعاريم، ۵۷ و سلما پدر بیت لحم و يشما و يدباش و اسم خواهر ايشان هَلَلُمُونی بود. ۵۸ قُونَیل پدر حاريف پدر بیت جائز. ۵۹ و پسان شوبال پدر قريه يعارض اياناند: جَدُور و عَازَر پدر خُوشَه اينها پسان حور نخست زاده افراته پدر هَرْوَاه و نصف مُنْوَحُوت. ۶۰ و قبائل قريه يعارض اياناند: بَقِيَان و بَقِيَان و عَطَروَت پدر تقدّع دو زن داشت: حلا و فُويان و شُوماتيان و مفتراعيان که از ايشان صارعاتيان و اشطافُويان تَعَرَّه. ۶۱ و نَعَه، اَخْزَام و حَافَر و تَيَمَانِي و اَخْشَطَلَرِي را براي او پيدا شدند. ۶۲ و بني سلما بیت لحم و نطفاتيان و عَطَروَت پيت زايد؛ ايان پسان تَعَرَّه اند. ۶۳ و پسان حلا: صَرَت و صُورَ و پيآب و نصف مانتحيان و صُرعيان بودند. ۶۴ و قبائل کاتباني که ايانان. ۶۵ و قبائل صُوريه و قبائل آخرجيل بين هام را آورد. در يعيص ساكن بودند، يتعاليان و شمعانيان و شوكانيان بودند. ۶۶ و يعيص از برادران خود شريف تر بود و مادرش او را يعيص نام ايان قينيان اند که از حَمَّت پدر يعيص ريكاب بیرون آمدند. ۶۷ نهاد و گفت: «اَيْنَ جَهَتْ که او را با حُنَّ زايدم». ۶۸ و ايان قينيان اند که از خداي اسرائييل استدعا نموده گفت: «کاش که مرا

۶۹ و پسان داود که براي او در حبُرون زايده شدند، اياناند: بُرَكَتْ مِي دَادِي و حَدَدَ مِرَا وسِعَ مِيَگَدَانِيدِي و دَسَتْ تو بَا من نخست زاده اش آمنون از آخينُو عم يرَزَعِيلِيه؛ و دومين دانial از مي بود و مرا از بلا نگاه مي داشتي تا محزون نشوم». و خدا آنچه

را که خواست به او بخشدید. ۱۱ و کلوب برادر شوچه مجیر را که ایشان و معونیان را که در آنجا یافت شدند، شکست دادند و پدر آشتن باشد آورد. ۱۲ و آشتن بیت رفای و فاسیح تجهیز پدر عیر ایشان را تا به امروز تباہ ساخته، در جای ایشان ساکن شده اند تا حاش را آورد. اینان اهل ریقه می باشد. ۱۳ و پسران قفار و زیرا که مرتع برای گله های ایشان در آنجا بود. ۱۴ و معموتای فره ایشان، یعنی پاصلد نفر از بنی شمعون به کوه سعیر رفتند؛ و فلطیا را آورد و سرایا، بوآب پدر جیحراشیم را آورد، زیرا که صنعتگر بودند. و تعربا و رفایا و عیشیل پسران یشیع رؤسای ایشان بودند. ۱۵ و پسران کالیب بن یفنه، عیرو و ایله و ناعم بودند؛ و پسر ایله بقیه عمالقه را که فرار کرده بودند، شکست داده، تا امروز در آنجا قفار بود. ۱۶ و پسران یهلهلیل، زیف و زیقه و تیریا و آسرئیل. ۱۷ و ساکن شده اند.

پسران عزره پر و مرد و عاقر و بالون (و زن مرد) مریم و شمای و یشیع پدر آشتموع را زاید. ۱۸ و زن یهودیه او یاره، پدر جذور، ۱۹ و پسران روئین نخست زاده اسرائیل ایشاند: (زیرا که جابر پدر شوکو و یقوتیل پدر زانوح را زاید. اما آنان پسران او نخست زاده بود و اما به سبب بی عصمت ساختن بستر پیته دختر فرعون که مرد او را به زنی گرفته بود می باشدند. ۲۰ و پلدرخوش، حق نخست زادگی او به پسران یوسف بن اسرائیل داده پسران زن یهودیه او که خواهر نَحَم بود پدر قبیله جرمی و آشتموع شد. از این جهت نسب نامه او بر حسب نخست زادگی ثبت معاکتی بودند. ۲۱ و پسران شیمون: آمنون وَرْهَه و پنهان و تبلون و نشده بود. ۲۲ زیرا یهودا بر برادران خود برتری یافت و پادشاه از او پسران یشعیه زُرْوِحیت. ۲۳ و بنی شیله بن یهودا، عیر پدر لیکه، بود؛ اما نخست زادگی از آن یوسف بود). ۲۳ پس پسران روئین و اعلمه پدر مرسنه و قبایل خاندان عالمان کان نازک از خانواده نخست زاده اسرائیل: خنوك و فلو و حصررون و کرمی. ۲۴ و آشیان بودند. ۲۵ و بوقم و اهل گُزیبا و یواش و ساراف که در پسران یوئیل: پسرش شمعیا و پسرش جوج و پسرش شمعی؛ ۲۶ و مواب ملک داشتند، و یشویه لحم؛ و این وقایع قدیم است. پسرش میکا و پسرش رایا و پسرش بعل؛ ۲۷ و پسرش بکره که تیغت و اینان کوزه گر بودند با ساکنان نفاعیم و جدیره که در آنجاها فلتانسر پادشاه آشور او را به اسیری بُرُد و او رئیس روئینان بود. ۲۸ و نزد پادشاه به جهت کار او سکونت داشتند. ۲۹ پسران شمعون: برادرانش بر حسب قبایل ایشان وقی که نسب نامه موالید ایشان نموئیل و یامین و یاریب و زارح و شاؤل. ۳۰ و پسرش شلوم و ثبت گردید، مقدم ایشان یعیشل بود و زکريا، ۳۱ و بالع بن عزار بن پسرش میسام و پسرش مشماع. ۳۲ و بنی مشماع پسرش حمُولیل شاعم بن یوئیل که در عُزُوربر تائبو و بعل معون ساکن بود، ۳۳ و به پسرش زکور و پسران شمعی. ۳۴ و شمعی را شانزده پسر و طرف مشرق تا مدخل یاپان از نهر فرات سکنا گرفت، زیرا که شش دختر بود ولکن برادرانش را پسران بسیار نبود و همه قبایل مواشی ایشان در زمین چلعاد زیاده شد. ۳۵ و در ایام شاؤل ایشان ایشان مثل بنی یهودا زیاد نشدند. ۳۶ و ایشان در پرشیع و مولاده با حاجریان چنگ کردند و آنها به دست ایشان افتدند و در خیمه و حضر شوال، ۳۷ و در پله و عاضم و تولاد، ۳۸ و در بتوئیل و های آنها در تمامی اطراف شرقی چلعاد ساکن شدند. ۳۹ و حرمه و صیقلع ۴۰ و دریست مرگوت و حضرسوسیم و بیت پرئی و بنی جاد در مقابل ایشان در زمین باشان تا سلحنه ساکن بودند. ۴۱ و شعرایم ساکن بودند. اینها شهرهای ایشان تا زمان سلطنت داود ۴۲ و مقام ایشان یوئیل بود و دومین شافاف و بعنای و شافاط در بود. ۴۳ و قریه های ایشان عظام عین و مُون و تُوك و عاشان، باشان (ساکن بود). ۴۴ و برادران ایشان بر حسب خانه های آبایی یعنی پنج قریه بود، ۴۵ و جمیع قریه های ایشان که در پیرامون آن ایشان، میکائیل و مُثلاَم و شَيْعَ و بورای و بعکان و زیع و عایز که شهرها تابعیل بود. پس مسکنکهای ایشان این است و نسب نامه هفت نفر باشند. ۴۶ ایناند پسران آییحايل بن حوري ابن یاروح های خود را داشتند. ۴۷ و متشویات و بملیک و یوشیه بن آصیا، بن چلعاد بن میکائیل بن یشیشاپی بن بحدو ابن بوز. ۴۸ آخی یوئیل و یهودا بن یوشیبا ابن سرایا ابن غیشیل، ۴۹ و آکیونیابی این عبیدیل بن جونی رئیس خاندان آبایی ایشان. ۵۰ و ایشان در ۵۱ و یوشوحايا و عسایا و عدیلیل و یسمیلیل و بنایا، ۵۲ و زیرا چلعاد باشان و قریه هایش و در تمامی نواحی شارون تا حدود آنها و یعکویه و یوشوحايا و عسایا و عدیلیل و یسمیلیل و بنایا، ۵۳ و زیرا چلعاد باشان و قریه هایش و در تمامی نواحی شارون تا حدود آنها این شفعی این لَوْنَ بن یدایا این شمری این شَمَعَیا، ۵۴ ایشانی که ساکن بودند. ۵۵ نسب نامه جمیع اینها در ایام پوتاب پادشاه یهودا اسم ایشان مذکور شد، در قبایل خود رُوسا بودند و خانه های و در ایام پُریعام پادشاه اسرائیل ثبت گردید. ۵۶ از بنی روئین و آبایی ایشان بسیار زیاد شد. ۵۷ و به مدخل جذورتا طرف شرقی جادیان و نصف سبط مَسَّی شجاعان و مردانی که سپر شمشیر وادی رفتند تا برای گله های خویش چرگاه بجوینند. ۵۸ پس برمی داشتند و تیراندازان و چنگ آرمود گان که به چنگ بیرون برومند نیکو یافتدند و آن زمین وسیع و آرام و امن بود، زیرا که آل می رفتند، چهل و هزار و هفت صد و شصت نفر بودند. ۵۹ و حام در زمان قدیم در آنجا ساکن بودند. ۶۰ و اینانی که اسم ایشان با حاجریان و بطور و نافیش و نوادا مقاتله نمودند. ۶۱ و ایشان مذکور شد، در ایام جزریقا پادشاه یهودا آمدند و خیمه های بر ایشان نصرت یافتدند و حاجریان و جمیع رفقاء آنها به دست ایشان تسليم شدند زیرا که در حین چنگ نزد خدا استغاثه نمودند

و او ایشان را چونکه بر او توکل نمودند، اجابت فرمود. ۲۱ پس از مَارِيَ مَحْلِي و پسرش لبَنِي پسرش شمعی پسرش عُرَّة. ۲۰ پسرش مواشی ایشان، پنجاه هزار شتر و دویست و پنجاه هزار گوسفند و شمعی پسرش هجیا پسرش عساپیا. ۲۱ و ایناند که داده ایشان را دو هزار الاغ و صد هزار مرد به تاراج بردند. ۲۲ زیرا چونکه جنگ بر خدمت سرو در خانه خداوند تعیین نمود بعد از آنکه تایپوت از جانب خدا بود، بسیاری مقتول گردیدند. پس ایشان به جای مستقر شد. ۲۳ و ایشان پیش مسکن خیمه اجتماع مشغول آنها تا زمان اسیری ساکن شدند. ۲۴ و پسران نصف سبط مَنْسَى سارییدن می شدند تا حنی که سلیمان خانه خداوند را در اورشلم در آن زمین ساکن شده، از باشان تا بعل حرمون و شنیر و جَبَل بنا کرد. پس بر حسب قانون خویش بر خدمت خود مواطبه حرمون زیاد شدند. ۲۵ و ایناند رؤسای خاندان آبای ایشان عافر و شدند. ۲۶ پس آنهایی که با پسران خود معین شدند، ایناند: از پیشی و آلبیل و عَرَبِیل و ارمیا و هُودِوا یخدیبل که مردان تومند بینی قهایان همان مَعْنَى این بیوئل بن سمُؤل. ۲۷ بن آلقانه بن شجاع و ناموران و رؤسای خاندان آبای ایشان بودند. ۲۸ اما به بُرُوحَم بن الْبَلِيل بن نُوح، ۲۹ ابن صوف بن آلقانه بن مَهَت بن خدای پدران خود خیانت ورزیده، در بی خادایان قومهای آن زمین عمسای، ۳۰ ابن آلقانه بن بیوئل بن عَزَباء بن صَفَیَه، ۳۱ ابن که خدا آنها را به حضور ایشان هلاک کرده بود، زنا کردند. تَحْت بن آسَرَ بن آیَاء ساف بن فُرْحَ، ۳۲ این پیهار بن قهات پس خدای اسرائیل روح فُول پادشاه آشُور و روح تَلَقَّت فلانسر بن لاوی بن اسرائیل. ۳۳ و بِرَادِرَش آسَف که به دست راست وی پادشاه آشُور را برانگیخت که رُؤبَنِیان و جادیان و نصف سبط می ایستاد. آسَف بن بَرَكِیَا این شمعی، ۳۴ این میکائیل بن مَنْسَى را اسیر کرده، ایشان را به خَلْج و خَابِر و هارا و نهر جوزان بَعْسِیَا این مَلْکِیَا، ۳۵ این آنَیَه این زارَج بن عَدَیَا، ۳۶ این ایتان تا امروز بُرُد. ۳۷

۶ بنی لاوی: جَرْشُون وَ قَهَات وَ مَارِي. ۲ بنی قهات: عَمَرَم قیشی این غَبَدِی این مَلْرَك، ۴۵ این حَشَبِیَا این آصَبِیَا این جَلْقِیَا، وَ يَصَهَار وَ حَبَرُون وَ عَنْبِیل. ۳ وَ بنی عَمَرَم: هارون وَ مُوسَى وَ ۴۶ این آصَبِیَا این بَانِي اشَّاتَر، ۴۷ این مَحْلِي این موشی این مَرِيم. وَ بنی هارون: ناداب وَ آبَیَهُو وَ الْيَعَازِر وَ ایتَامَار. ۴ وَ الْيَعَازِر مَارِي این لاوی. ۴۸ وَ لاویانی که بِرَادِرَش ایشان بودند، به تمامی فیتحاس را آورد وَ فِيَحَاس ایشوع را آورد. ۵ وَ ایشوع بَقِيَ را آورد خدمت مسکن خانه خدا گماشته شدند. ۴۹ وَ اما هارون وَ بَقِيَ عَزَّزِي را آورد. ۶ وَ عَزَّزِي زَرَّحَا را آورد وَ زَرَّحَا مَرَابِوت را آورد. پسرانش بر مذبح قربانی سوختنی وَ بر مذبح بخور به جهت تمامی ۷ وَ مَرَابِوت آمریا را آورد وَ آمریا اخیطوب را آورد. ۸ وَ اخیطوب عمل قدس الاقdas قربانی می گذرانیدن تا به جهت اسرائیل صادوق را آورد وَ صادوق آخِيَمَعَص را آورد. ۹ وَ آخِيَمَعَص عَزَّرِيَا را موافق هر آنچه موسی پنده خدا امر فرموده بود، کفاره نمایند. آورد وَ عَزَّرِيَا بِوَحَانَ را آورد. ۱۰ وَ بِوَحَانَ عَزَّرِيَا را آورد وَ او در ۱۱ وَ ایناند پسران هارون: پسرش العَازِر، پسرش فِيَحَاس، پسرش خانه ای که سلیمان در اورشلم بنا کرد، کاهن بود. ۱۲ وَ عَزَّرِيَا آپیشوع. ۱۳ پسرش بَقِيَ، پسرش عَزَّرِيَ، پسرش زَرَّحَا، ۱۴ پسرش آمریا را آورد وَ آمریا اخیطوب را آورد. ۱۵ وَ ایشان اینها است: از پسران هارون به جهت قبایل قهایان زِنَا قعده پهلوصادق به اسیری رفت هنگامی که خداوند یهودا و اورشلم را به اول آن ایشان بود. ۱۶ پس حَبُرُون در زمین یهودا با حوالی آن به دست نَبُوكَدَنَصَر اسیر ساخت. ۱۷ پسران لاوی: جَرْشُون وَ قَهَات وَ هر طرفش به ایشان داده شد. ۱۸ وَ اما زمینهای آن شهر دهانش را مَارِي. ۱۹ وَ اینها است اسمهای پسران جَرْشُون: لَبِيَ وَ شَعْمِي. به کالیب بن بَقْنَه دادند. ۲۰ به پسران هارون به جهت شهرهای وَ پسران قَهَات: عَمَرَم وَ يَصَهَار وَ حَبَرُون وَ عَنْبِیل. ۲۱ وَ مجلَّا حَبَرُون وَ لَبِيَ وَ حَوَالِي آن، وَ يَتَّبرَ وَ آشَمَعَو وَ حَوَالِي آن را پسران مَارِي: مَحْلِي وَ موشی پس اینها قبایل لاویان بر حسب اجداد ایشان است. ۲۲ از جَرْشُون پسرش لَبِيَ، پسرش يَحَثَت، عَاشَان وَ حَوَالِي آن را وَ بَيَت شَمَس وَ حَوَالِي آن را، ۲۳ وَ از بسط پسرش زَمَّه. ۲۴ پسرش يَوَاحَ خَرْشَ عَدُو پسرش زَارَح پسرش بَنِيامِين بَجِعَ وَ حَوَالِي آن را وَ عَلَمَت وَ حَوَالِي آن را وَ عَنَاتَو وَ پایتاری. ۲۵ پسران قَهَات، پسرش عَمَنِيادَاب پسرش قُورَح پسرش حَوَالِي آن را. پس جمیع شهرهای ایشان بر حسب قبایل ایشان آسَرِیَر. ۲۶ پسرش آلقانه پسرش آیَاء ساف پسرش آسَرِیَر. ۲۷ پسرش سَيَزَدِه شَهَر بود. ۲۸ وَ به پسران قَهَات که از قبایل آن سبط باقی تَحْت پسرش أَرَبِیل پسرش عَزَّرِيَا، پسرش شَاؤل. ۲۹ وَ پسران آلقانه ماندنده، ده شَهَر از نصف سبط یعنی از نصف مَنْسَى به قرعه داده عمسای وَ آخِمَوْت. ۳۰ وَ اما آلقانه. پسران آلقانه پسرش صَوَافَی شد. ۳۱ وَ به بَنِي جَرْشُون بر حسب قبایل ایشان از بسط پیشکار وَ پسرش نَحَت. ۳۲ پسرش لَيَاب پسرش بُرُوحَم پسرش الْقَائِمَه. ۳۳ وَ از سبط آسَرِیَر وَ از سبط نَفَالِي وَ از سبط مَنْسَى دریشان سَيَزَدِه پسران سَمَوئِيل نخست زاده اش وَشَنِي وَ دَوْمَش آپَا. ۳۴ پسران

شهر. ۶۳ و به پسران مَارِي بر حسب قبایل ایشان از بسط رؤین بیموت و آیا و عنائوت و غلامت. جمیع اینها پسران باکر بودند. و از سیط جاد و از سیط زیولون دوازده شهر به قعره داده شد. ۶۴ و بیست هزار دویست نفر از ایشان بر حسب انساب ایشان، ۶۵ پس بنی اسرائل این شهرها را با حوالی آنها به لاپیان دادند. رؤسای خاندان آبای ایشان مردان قوی شجاع در نسب نامه ثبت و از بسط بنی یهودا و از بسط بنی شمعون و از بسط بنی شدن. ۶۶ و پسر یدیعئیل: بلهان و پسران بلهان: یعيش و بنیامین بنیامین این شهرها را که اسم آنها مذکور است به قعره دادند. و ایهود و کُنته و زیتان و ترشیش و آخیشاخر. ۶۷ جمیع اینها و بعضی از قبایل بنی قهات شهرهای حلوود خود را از سیط پسران یدیعئیل بر حسب رؤسای آبا و مردان جنگی شجاع هفده افرایم داشتند. ۶۸ پس شکم را با حوالی آن در کوهستان افام و هزار و دویست نفر بودند که در لشکر برای جنگ بیرون می رفتند. جائز را با حوالی آن به جهت شهرهای مجلجا به ایشان دادند. ۶۹ و پسران عیر: شفیم و خُقیم و پسر آخر حوشیم. ۷۰ و یقمعام را با حوالی آن و بیت حُرُون را با حوالی آن. ۷۱ و نفتالی: یحصیمیل و جُونی و يصر و شُلُم از پسران بلهان بودند. آیلون را با حوالی آن و جتْ رُمُون را با حوالی آن. ۷۲ و از نصف ۱۴ پسران منسی آسریل که زوجه اش او را زاید، و ماکیر پدر سیط منسی، عانیر را با حوالی آن، و بلهام را با حوالی آن، به قبایل چعلاد که مُتعه آرامیده وی او را زاید. ۷۳ و ماکیر خواه رُحْقیم باقی مانده بقی قهات دادند. ۷۴ و به پسران جرشم از قبایل و شُتیم را که به معکه مسممه بود، به زنی گرفت؛ و اسم پسر نصف سیط منسی، چولان را در باشان با حوالی آن و عشتاروت را دوم او صَلْفَحَاد بود؛ و صَلْفَحَاد دختران داشت. ۷۵ و معکه زن با حوالی آن. ۷۶ و از سیط یستاکار قادیش را با حوالی آن و ذَرَّه را ماکیر پسری زایدیده، او را فارش نام نهاد و اسم برادرش شازش با حوالی آن. ۷۷ و راموت را با حوالی آن و عانیم را با حوالی آن. بود و پسرانش، الام و راقم بودند. ۷۸ و پسر اولاًم بدان بود. و از سیط اشیر مشائل را با حوالی آن عبُدون را با حوالی آن. ایانند پسران چعلاد بن منسی. ۷۹ و خواهر او هُمُوكه و حُوقُق را با حوالی آن و رُحُوب را با حوالی آن. ۸۰ و از سیط ایشهُود و ایغُز و محله را زاید. ۸۱ و پسران شمیداع آخیان و نفتالی قادیش را در جَلِيل با حوالی آن و حَمُون را با حوالی آن و شکیم و لَقْحِي و آیعام. ۸۲ و پسران افراهم شوتالح و پسرش بازد و قربایم را با حوالی آن. ۸۳ و به پسران مَارِي که از لاپیان باقی پسرش تَحَت و پسرش آلعادا و پسرش تَحَت. ۸۴ و پسرش زاید و مانده بودند، از سیط زیولون رُمُون را با حوالی آن و تابور را با حوالی پسرش شوتالح و عازز و الْعَادَ که مردان جت که در آن زمین مولود آن. ۸۵ و از آن طرف اُرْدُن در برابر اریحا به جانب شرقی اُرْدُن از شدتند، ایشان را کشتنند زیرا که برای گرفتن مواشی ایشان فرمود سیط رُؤین، باصر را در بیابان با حوالی آن و بجهه را با حوالی آمده بودند. ۸۶ و پدر ایشان افراهم به جهت ایشان روزها ی بسیار آن. ۸۷ و قدیمoot را با حوالی آن و بجهه را با حوالی آن. ۸۸ و ماتم گرفت و برادرانش برای تعزیت وی آمدند. ۸۹ پس نزد زن از سیط جاد راموت را در چعلاد با حوالی آن و مختان را با حوالی خود درآمد و او حامله شده، پسری زاید و او را بجهه نام نهاد، از آن. ۹۰ و خشیون را با حوالی آن و پیغیر را با حوالی آن. این جهت که در خاندان او بالای عارض شده بود. ۹۱ و دخترش شیره بود که بیت حورون پاین و بالا را و اُزین شیره را بنا کرد. ۹۲ و اما پسران یستاکار: تولاع و فُوه و یاشوب و شِمُون چهار و پسرش رافع و راشَف، و پسرش تالح، و پسرش تاخن، ۹۳ و نفر بودند. ۹۴ و پسران تولاع: عُزی و رفایا و بِریتیل و بِحَمَای و پسرش لَعَدَان، و پسرش عَمِيْهُد، و پسرش الْيَشَمَع، ۹۵ و پسرش یسام و سموئیل؛ ایشان رؤسای خاندان پدر خود تولاع و مردان نون، و پسرش یهُوشوع، و املاک و مسکن های ایشان بیست قوی شجاع در انساب خود بودند، و عدد ایشان در داده بیست و تیل و دهات آن بود و به طرف مشرق تَعَرَنَ و به طرف مغرب جائز دو هزار و ششصد بود. ۹۶ و پسر عُزی، بِرِزَحَا و پسران بِرِزَحَا، و دهات آن و شکم و دهات آن تا غَرَّه و دهات آن. ۹۷ و نزد میکائیل و عُونَدِیَا و بِوئِل و بِشِیَا که پنج نفر و جمیع آنها رُؤسا حدود بنی مسی بیت شان و دهات آن و تَعَنَک و دهات آن و بودند. ۹۸ و با ایشان بر حسب انساب ایشان و خاندان آبای مِجَدُو و دهات آن و دُور و دهات آن که در اینها پسران یوسف بن ایشان، فوجهای لشکر جنگی سی و شش هزار نفر بودند، زیرا که اسرائل ساکن بودند. ۹۹ پسران آشیر، یمنه و پشوء و پشوی و زنان و پسران بسیار داشتند. ۱۰۰ و برادران ایشان از جمیع قبایل بجهه بودند، و خواهر ایشان سازح بود. ۱۰۱ و پسران بجهه، حاتر و یستاکار مردان قوی شجاع هشتاد و هفت هزار نفر جمیعا در نسب ملکیشیل که همان پدر پژواقت باشد. ۱۰۲ حاتر، پفلیط و شومیر و نامه ثبت شدند. ۱۰۳ و پسران بنیامین: بالع و باکر و یدیعئیل، سه خوتام و خواهر ایشان شوغا را اورد. ۱۰۴ و پسران پفلیط فاسک و نفر بودند. ۱۰۵ و پسران بالع: آصُبُون و عُزی و عُزیل و بِرِيمَوت و بِمَهَال و عَشَوت بودند. ایانند بنی پفلیط. ۱۰۶ و پسران شامرأخي عبری، پنج نفر رؤسای خاندان آبا و مردان قوی شجاع که بیست و رُهْجَه و بِحَمَّه و آرام. ۱۰۷ و پسران هیلام برادر وی صُوفَع و دو هزار و سی و چهار نفر از ایشان در نسب نامه ثبت گردیدند. ۱۰۸ و پسران شوغا، شوح و خرثُف و پسران باکر: زَبِيرَه و بیعاش و الیعازار و الیعینای و عمری و

و شُوعال و پیری و یمره. ۳۷ و باصر و هُود و شَمَّا و شَلَّهَ و پیران ایشان اینها است: عَرِيقَام و بُكْرُو و إسْمَاعِيل و شَعْرِيَا و عُونَدِيَا و پیترا. ۳۸ و پسران پتر، یفَنَّه و فسقا و آرا. ۳۹ و پسران غَلَّا، آرَّ حَانَان. و جمیع اینها پسران آصلی اند. ۴۰ و پسران عیشق برادر و حَنِيَّل و رَصِبِيَا. ۴۱ جمیع اینها پسران آشیپر و رؤسای خاندان اون نخست زاده اش اولام و دومین بیوش و سومین الیقاط. ۴۲ و آبای ایشان و برگردید گان مردان جنگی و رؤسای سرداران بودند. و پسران أولام، مردان زورآور شجاع و تبراندان بودند؛ و پسران و شماره ایشان که در لشکر برای جنگ بر حسب نسب نامه ثبت پسران پسران ایشان بسیار یعنی صد و پنجاه نفر بودند. جمیع اینها گردید، بیست و شش هزار نفر بود.

۸ و بیامین نخست زاده خود بالع را آورد و دومین آشیل بر حسب نسب نامه های خود شمرده سومش آخری، ۲ و چهارم نُوحه و پنجم را فلا. ۳ و پسران بالع: شدنند، و اینک در کتاب پادشاهان اسرائیل مکتوب اند و یهودا به آدار و جیرا و آپیهود. ۴ و آیشُون و نعمان و آخوخ. ۵ و جیرا و سبب خیانت خود به بابل اسیری رفتند. ۶ و کسانی که اول در شُوفان و حُورام بودند. ۶ و ایناند پسران آخرود که رؤسای خاندان مُکَهَا و شههای ایشان سکونت داشتند، اسرائیلیان و کاهنان و آبای ساکنان جمیع بودند و ایشان را به مناحت کوچاندند. ۷ و او لاوین و تینیم بودند. ۳ و در اورشلیم بعضی از بنی یهودا و از نعمان و آخجا و جیرا را کوچانید و او عَزَّا و آخیحُود را تولید نمود. بنی بیامین و از بنی افرایم و مَنْسَی ساکن بودند. ۴ عوتای این ۸ و شحراریم در بلاد موآب بعد از طلاق دادن زنان خود گُوشیم و عَمِيَّهُود بن عُمَرِی این امیری این بانی از بنی فارص بن یهودا. ۵ و بعرا فرزندان تولید نمود. ۹ پس از زن خویش که هُوذاش نام داشت از شیلولینان نخست زاده اش ایشان عسايا و پسران او. ۶ و از بنی زارح بیواب و ظبیا و میشا و ملکام را آورد. ۱۰ و پیغام و شکیا و مرمَهَ یَعُوئِل و برازن ایشان ششصد و نود نفر. ۷ و از بنی بیامین سُلُو را که اینها پسران او و رؤسای خاندانهای آبا بودند. ۱۱ و از این مَشَّلَامِ بن هُوذوا این هَسْنَوَه. ۸ و بیبا این بیروحام و ایله بن حوشیم ایطیوب و الْقَعْل را آورد. ۱۲ و پسران الْقَعْل عابر و مشعام عُزَّی این مکری و مَشَّلَامِ بن شَقَّطِیا بن زَلْوَئِل بن بیامیا. ۹ و شامر که اوُنُو و لُود و دهاتش را بنا نهاد بودند. ۱۳ و بَرِيعَه و براذران ایشان بر حسب انساب ایشان نه صد و پنجاه و شش شامع که ایشان رؤسای خاندان آبای ساکنان آیین بودند و ایشان نفر. جمیع اینها رؤسای اجداد بر حسب خاندانهای آبای ایشان ساکنان چرت را اخراج نمودند. ۱۴ و آخجو و شاشق و بِرِيمُوت. بودند. ۱۰ و از کاهنان، بَدَعِيَا و یَهُويَارِب و یاکین، ۱۱ عَزَّرِیَا این ۱۵ و زَبَدِیَا و عَادَر. ۱۶ و میکائل و بِشَفَهَ و بِوَحَا پسران چلقیا این مَشَّلَامِ بن صادوق بن مَرْلَوْیَت بن آخیطُوب رئیس خانه بَرِيعَه بودند. ۱۷ و زَبَدِیَا و مَشَّلَامِ و جَرِيقَ و حَبِيرَ، ۱۸ و يَشَمَّرَای خَدَا، ۱۹ و عَدَایَا این بِرُوحَامِ بن مَلَکِيَا و مَعَسِيَا و بِرِلَیَا و بیواب پسران الْقَعْل بودند. ۱۹ و عَقِيم و زِکَرِي و زَبَدِی، این عَدِيشِلِ بن مَشَّلَامِ بن مَشِلِیویت بن امیر. ۱۳ و ۲۰ و الْعَینَیِ و چِلَّتَنَیِ و ایلیشیل. ۲۱ و آدایَا و بِرِیَا و شَمَرَت براذران ایشان که رؤسای خاندان آبای ایشان بودند، هزار و هفتصد پسران شمعی، ۲۲ و یشان و عابر و ایلیشیل. ۲۳ و عَدِيون و شَصَت نفر که مردان رشید به جهت عمل خدمت خانه خدا زکری و حَانَان، ۲۴ و حَنَبِیَا و عِيلَام و غَنْوَتِیَا، ۲۵ و بَقَدِيَا و بودند. ۱۴ و از لاوین شَعَبِیَا این حَشُوبِ بن عَرِيقَامِ بن حَشَبِیَا از فَنَّوَئِلِ پسران شاشق بودند. ۲۶ و شَمَشَرَای و شَخَرَای و عَتَلِیَا. بنی مَرَارِی. ۱۵ و بَقَبَرَ و حَارَش و جَلَال و مَنَّیَا این میکا این ۲۷ و یَعَزِشِیَا ایلیَا و زِکَرِي پسران بِرُوحَام بودند. ۲۸ اینان رؤسای زِکَرِي این آساف. ۱۶ و عُونَدِيَا این شَمَعِیَا این جَلَال و بن بِلَوْنُون خاندان آبا بر حسب انساب خود و سرداران بودند و ایشان در و بَرِخِیَا این آسا این الْقَاتَه که در دهات نَظُوفَاتِیان ساکن بود. اورشلیم سکونت داشتند. ۲۹ و در چِبَعُون پدر چِبَعُون سکونت ۱۷ و در بانان، شَلُوم و عَقُوب و طَلَمُون و آخِیمان و براذران ایشان. داشت و اسم زنش معکه بود. ۳۰ و نخست زاده اش عَبِدُون بود، و شَلُوم رَبِیس بود. ۱۸ و ایشان تا الان بر دروازه شرقی پادشاه این پس صور و قَسِس و بَعْل و نادَاب، ۳۱ و جَذُور و آخِيو و زَاكَر، باشند) و در بانان فرقه بنی لاوی بودند. ۱۹ و شَلُوم بن قُوري این ۲۲ و مقلوٰت شماه را آورد و ایشان نیز با براذران در آییَا ساف بن فُورْ و براذرانش از خاندان بدلرش یعنی بنی قُورْ که مقابله براذران ایشان ساکن بودند. ۳۳ و نیر قَسِس را آورد و قَسِس ناظران عمل خدمت و مستحفظان دروازه های خیمه بودند و براذران شاؤل را آورد و شاؤل بِهُونَاتَان و مَلَكِيَّشَع و ایناداب و آشِبَعل را ایشان ناظران اُردوی خداوند و مستحفظان مدخل آن بودند. ۲۰ و آورد. ۳۴ و پسر بِهُونَاتَان مَرِبَ بَعْل بود و مَرِبَ بَعْل میکا را آورد. فَنَّحَاسِ بن آغازار، ساقی رَبِیس ایشان بود. و خداوند با وی می ۲۵ و پسران میکا، فینون و مالک و تاریع و آغاز بودند. ۳۶ و آغاز بود. ۲۱ و زکریا این مَشَّلَامِیا دریان دروازه خیمه اجتماع بود. ۲۲ و بِهُوغَدَه را آورد، بِهُوغَدَه غَلَمت و عَرِمُوت و زِمَري را آورد و زِمَري دریان دروازه خیمه انتخاب شدند، دویست موصا را آورد. ۳۷ و موصا بِنعا را آورد و پسرش رَافِه بود و پسرش دوازده نفر بودند و ایشان در دهات خود بر حسب نسب نامه های الْعَالَه و پسرش آصلی بود. ۳۸ و آصلی را شش پسر بود و نامهای خود شمرده شدند که داود و سموئیل رائی ایشان را بر وظیفه های

ایشان گماشته بودند. ۲۳ پس ایشان و پسران ایشان بر دروازه های افضلصال کنند.» اما سلاحدارش نخواست زیرا که بسیار می ترسید؛ خانه خداوند و خانه خیمه برای نگهبانی آن گماشته شدند. ۲۴ و پس شاؤل شمشیر را گرفته بر آن افتد. ۵ و سلاحدارش چون شاؤل در بیان به هر چهار طرف یعنی مشرق و غرب و شمال و جنوب را مرده دید، او نیز بر شمشیر افتاده، بمُرد. ۶ و شاؤل مرد و سه بودند. ۷ و برادران ایشان که در دهات خود بودند، هر هفت روز پسرش و تمامی اهل خانه اش همراه وی مردند. ۷ و چون جمیع نوبت به نوبت با ایشان می آمدند. ۲۶ زیرا چهار رئیس در بیان که مردان اسرائیل که در وادی بودند، این را دیدند که لشکر منهزم لاویان بودند، منصب خاص داشتند و ناظران حجره ها و خزانه شده، و شاؤل و پسرانش مرده اند، ایشان نیز شهرهای خود را ترک های خانه خدا بودند. ۲۷ و به اطراف خانه خدا منزل داشتند کرده، گریختند و فلسطینیان آمده، در آنها قرار گرفتند. ۸ و روز زیرا که نگاه بایش بر ایشان بود، و باز کردن آن هر صبح بر دیگر واقع شد که چون فلسطینیان آمدند تا کشتگان را بر همه ایشان بود. ۲۸ و بعضی از ایشان بر آلات خدمت مأمور بودند، نمایند، شاؤل و پسرانش را در کوه چالیع افتاده یافتند. ۹ پس چونکه آنها را به شماره می آوردند و به شماره بیرون می بردند. او را بر همه ساخته، سر و اسلحه اش را گرفتند و آنها را به زمین از ایشان بر اسباب و جمیع آلات قدس و آرد نم و شراب فلسطینیان به هر طرف فرستادند تا به تها و قوم خود مؤده برسانند. ۲۹ و روغن و بخور و عطربات مأمور بودند. ۳۰ و بعضی از پسران ۱۰ و اسلحه اش را در خانه خدا بیان خود گذاشتند و سرش را در کاهان، عطربات خوشبو را ترکیب می کردند. ۳۱ و متنبی که از خانه داجون به دیوار کوپیدند. ۱۱ و چون تمامی اهل بایش چعلاد جمله لاویان و نخست زاده شلوم قُرْحَی بود، بر عمل مطبوبات آنچه را که فلسطینیان به شاؤل کرده بودند شنیدند، ۱۲ جمیع گماشته شده بود. ۳۲ و بعضی از برادران ایشان از پسران گهایان، شجاعان برخاسته، جسد شاؤل و جسد های پسرانش را برداشته، بر نان تقدیمه مأمور بودند تا آن را در هر روز سبت مهیا سازند. آنها را به یایش آورد، استخوانهای ایشان را زیر درخت بلوط که ۳۳ و مغنانی از رؤسای خاندان آبای لاویان در حجره ها سکونت در یایش است، دفن کردند و هفت روز روزه داشتند. ۱۳ پس داشتند و از کار دیگر فارغ بودند زیرا که روز و شب در کار خود شاؤل به سبب خیانتی که به خداوند وزیده بود مرد، به جهت مشغول می بودند. ۳۴ اینان رؤسای خاندان آبای لاویان و بر کلام خداوند که آن را نگاه نداشته بود، و از این جهت نیز که از حسب انساب خود رئیس بودند و در اورشلیم سکونت داشتند. صاحبه اجته سؤال نموده بود. ۱۴ و چونکه خداوند را نظریه ده ۳۵ و در چمدون، پدر چبُون، یعونیل سکونت داشت و اسم نزش بود، او را کُشت و سلطنت او را به داده بن یسی برگردانید. معکه بود. ۳۶ و نخست زاده اش عبدون بود، پس صور و قیس و ۱۱ و تمامی اسرائیل نزد داده در حبُرُون جمع شده، گفتند: بعل و نیر و ناداب، ۳۷ و جَدُور و آجِبِو و زَكْرِيَا و مَقْلُوت؛ ۳۸ و مَقْلُوت شَمَّام را آورد و ایشان نیز با برادران خود در اورشلیم در «اینک ما استخوانها و گوشت تو می باشیم. ۲ و قبل از این مقابله برادران ایشان ساکن بودند. ۳۹ و نیر قیس را آورد و قیس شاؤل را آورد و شاؤل یهُوناتان و ملکیشوع و اینداد و آشیعل را بودی و درون می آوردی؛ و یهُوه خدایت تو را گفت که: تو قوم آورد. ۴۰ و پسر یهُوناتان، مَرِبَ بَلَ بَدَ و مَرِبَ بَلَ مِيكَرا آورد. من اسرائیل را شبانی خواهی نمود و تو بر قوم من اسرائیل پیشوا خواهی شد». ۳ و جمیع مشایخ اسرائیل نزد پادشاه به حبُرُون و پسر میکا، فینون و مالک و تُریع و آخاز بودند. ۴۲ و آخاز یعره را آورد و یعره علمت و عَرْمُوت و زِمْرِي را آورد و زِمْرِي موصل را آمدند و داده با ایشان به حضور خداوند در حبُرُون عهد بست، و آورد. ۴۳ و موصل پیعا را آورد و پسرش رفایا و پسرش العائشه و پسرش آصیل. ۴۴ و آصیل را شش پسر بود و این است نامهایی به پادشاهی اسرائیل مسح نمودند. ۴ و داده و تمامی اسرائیل ایشان: عَرْيَقَام و بُكُرُو و اسْمَعِيل و شَعَرِيَا و عُوبِدِيَا و حَانَان اینها بودند. ۵ و اهل یُوسَب به داده گفتند: « به اینجا داخل نخواهی پسران آصیل می باشند. »

۱۰ و فلسطینیان با اسرائیل جنگ کردند، و مردان اسرائیل داده گفت: « هر که یُوسَبَان را اول مغلوب سازد، رئیس و سردار از حضور فلسطینیان فرار کردند و در کوه چَلْمُون کشته شده، خواهد شد. » پس یوآب بن حَصَرُوبِه اول بر آمد و رئیس شد. ۷ و افتادند. ۲ و فلسطینیان شاؤل و پسرانش را به سختی تعاقب داده در آن قلعه ساکن شد، از آن جهت آن را شهر داده نامیدند. نمودند، و فلسطینیان پسران شاؤل یوناتان و اینداد و ملکیشوع را ۸ و شهر را به اطراف آن و گرداگرد مُلُو بنا کرد و یوآب باقی کشتفند. ۳ و جنگ بر شاؤل سخت شد و تیراندازان او را دریافتند شهر را تعمیر نمود. ۹ و داده ترقی کرده، بزرگ می شد و یهُوه از تیراندازان مجروح شد. ۴ و شاؤل به سلاحدار خود گفت: صباپوت با وی می بود. ۱۰ و ایناند رؤسای شجاعانی که داده «شمشیر را بکش و به من فو بر، مبادا این نامختونان باید و مرا داشت که با تمامی اسرائیل او را در سلطنتش تقویت دادند تا او

را بر حسب کلامی که خداوند درباره اسرائیل گفته بود پادشاه ۳۳ و عزّمَوْت بَحْرُومِی و آیَحَای شَعَلُوبُونِی. ۲۴ و از بنی هاشم سازد. ۱۱ و عدد شجاعانی که داد داشت این است: ی شباع بن چزوئی پوتان بن شاجای هرازی، ۲۵ و آخیام بن ساکار هرازی و حکوئی که سردار شلیشیم بود که بر سیصد نفر نیزه خود را حرکت الیفال بن اور، ۲۶ و حافر مکیراتی و آخیای فلوئی، ۲۷ و حسروئی داد و ایشان را در یک وقت کشت. ۱۲ و بعد از او آغازار بن گرمیلی و نurai این آربای. ۲۸ و یوئیل برادر ناتان و میهار بن دودُوی آخوخي که یکی از آن سه شجاع بود. ۱۳ او با دادر در هجری، ۲۹ و صالح عموئی و نحرای پرتوی که سلاحدار یواب بن فسدمیم بود وقتی که فاسطینیان در آنجا برای جنگ جمع شده صریوه بود. ۴۰ و عیرای پرتوی و جازب پرتوی، ۴۱ و اوریای جتی و بودند، و قطعه زمین پُر از جو بود، و قوم از حضور فاسطینیان فرار زیاد بن آحلای، ۴۲ و عدینا این شیزای روئینی که سردار رؤینیان می کردند. ۱۴ و ایشان در میان آن قطعه زمین ایستاده، آن را بود و سی نفر همارهش بودند. ۴۳ و حنان بن معکه و پوشاط محافظت نمودند، و فاسطینیان را شکست دادند و خداوند نصرت متنی، ۴۴ و عزیای عشقروتی و شاماع و یعوئیل پسران حوتام عظیمی به ایشان داد. ۱۵ و سه نفر از آن سی سردار به سخره نزد عزُو عربی، ۴۵ و یدیعیل بن شمری و برادرش یوخای تیصی، دادر به مغاره عَدُلَام فرود شدند و لشکر فاسطینیان در وادی رفائم ۴۶ و الیلیل از مَحْوِيم و یریای یو شوا پسران الاعام و یعنه موای، اردو زده بودند. ۱۶ و دادر در آن وقت در ملاذ خویش بود، و ۴۷ و الیلیل و عَوَبِد و یعیشیل مَصْوِبَاتِی.

قرابو فاسطینیان آن وقت در بیت لحم بودند. ۱۷ و دادر خواهش

نموده، گفت: «کاش کسی مرا از آب چاهی که نزد دروازه بیت ۱۲ و ایانند که نزد داد و به صقلع آمدند، هنگامی که او هنوز لحم است بنشاند.» ۱۸ پس آن سه مرد، لشکر فاسطینیان را از ترس شاؤل بن قیس گرفتار بود، و ایشان از آن شجاعان بودند از میان شکافه، آب را از چاهی که نزد دروازه بیت لحم است که در جنگ معاون او بودند. ۲ و به کمان مسلح بودند و سنگها کشیده، برداشتند و آن را نزد داد آوردنده؛ اما داد نخواست که آن و تیرها از کمانها از دست راست و دست چپ می انداختند و از را بنشود و آن را به جهت خداوند بريخت. ۱۹ و گفت: «ای برادران شاؤل بنیامینی بودند. ۳ سردار ایشان آخیزَر بود، و بعد خداوند من حاشا از من که این کار را بکنم! آیا خون این مردان را از او یواش پسران شمامعه چهانی و یزیغیل و فَالَّاط پسران عَزُومَت بیشم که جان خود را به خطر انداختند زیرا به خطر جان خود آن و براکه و بیهُوی عنانوتی، ۴ و یشمعیای چبُونی که در میان را آوردنده؟» ۱۹ پس نخواست که آن را بنشود؛ کاری که این سه مرد آن سی نفر شجاع بود، و بر آن سی نفر برتری داشت و ارمیا و شجاع کردند این است. ۲۰ و آیشای برادر یواب سردار آن سه یزیغیل و یوحان و یوزاباد جدایتی، ۵ و الْعَوْزَی و یرمیوت و یعلیا نفر بود و او نیز نیزه خود را بر سیصد نفر حرکت داده، ایشان را و شَمَرِیَا و شَفَطَلِیَّا حَرُوفِی، ۶ و الْقَافَه و یشنا و عَزَّیل و یوَحَّام کشت و در میان آن سه نفر اسم یافت. ۲۱ در میان آن سه نفر یشیعام که از قُورْحَیان بودند، ۷ و یوَعِیلَه و زَبَدِیَا پسران یُرُوحَم از دو مکّم تر بود؛ پس سردار ایشان شد، لیکن به سه نفر اول جدواری. ۸ و بعضی از جادیان که مردان قوی شجاع و مردان نرسید. ۲۲ و بنایا این یهُویادع پسر مردی شجاع قَبْصَبِیلِی بود جنگ آزموده و مسلح به سپر و تیراندازان که روی ایشان مثل روی که کارهای عظیم کرده بود، و پسر آیلیل موایی را کشت و در روز شیر و مانند غزال کوهی تیزرو بودند، خوشش را نزد داد در ملاذ برف به حفره ای فرود شده، شیری را کشت. ۲۳ و مرد مصری بیابان جدا ساختند، ۹ و که رئیس ایشان عازز و دومین عَوَدِیَا و بلند قد را که قامت او پیچ ذارع بود کشت، و آن مصری در سومین آلیاَب بود، ۱۰ و چهارمین مشمَّهَه و پنجمین ارمیا، ۱۱ و دست خود نیزه ای مثل نور نساجان داشت؛ اما او نزد وی با ششم غنَّای و هفتم الیلیل، ۱۲ و هشتم یوحانان و نهم الراپاد، چوب دستی رفت و نیزه را از دست مصری روبده، وی را با نیزه ۱۳ و دهم ارمیا و یازدهم مکَنَیَّا. ایشان از بنی جاد رُوسای خودش کشت. ۲۴ بنایا این یهُویادع این کارها را کرد و در میان لشکر بودند که کوچکتر ایشان برایر صد نفر و بزرگتر برایر هزار نفر آن سه مرد شجاع اسم یافت. ۲۵ اینک اواز آن سی نفر مکّم تر می بود. ۱۵ ایانند که در ماه اول از آرُدُن عبور نمودند هنگامی شد، لیکن به آن سه نفر اول نرسید و داده او را بر اهل مشورت که آن از تمامی حدودش سیلان کرده بود و جمیع ساکنان و خود برگماشت. ۲۶ و نیز از شجاعان لشکر، عسائقی برادر یواب و ادیها را به طرف مشرق و هم به طرف مغرب منهدم ساختند. الحانان بن دُودُوی بیت لحمی، ۲۷ و شَمُوتُهُرُورِی و حالَصِ و بعضی از بنی بنیامین و یهودا نزد داد به آن ملاذ آمدند. فلوئی، ۲۸ و عیرا این عَقَيْش تَقْوَعِي و آیَغَز عَنَانُوتِی، ۲۹ و ۱۷ داد به استقبال ایشان بیرون آمد، ایشان را خطاب کرده، سیکای حُوشانی و عیالی آخوخي، ۳۰ و مهراز ظُفَفَاتِی و خالد گفت: «اگر با سلامتی پرای اعانت من نزد من آمدید، دل من با بن یعَنَهْ نَطْوَفَاتِی، ۳۱ و ایاتی این ریایی از چجه بني بنیامین و شما ملخص خواهد شد؛ و اگر برای تسلیم نمودن من به دست بنیایی فَرَعَاثُونِی، ۳۲ و خواری از وادیهای جاعش و آیلیل عَرَبَاتِی، دشمنانم آمدید، با آنکه ظلمی در دست من نیست، پس خدای پدران ما این را ببیند و انصاف نماید.» ۱۸ آنگاه روح بر عمامی

که رئیس شلاشیم بود نازل شد (و او گفت): «ای داود ما از آن پادشاهی نصب نماید، و تمامی بقیه اسرائیل نیز برای پادشاه تو و ای پرسی ما با تو هستیم؛ سلامتی بر تو باد، و ساختن داود یک دل بودند. ۲۹ و در آنجا با داود سه روز اولک و سلامتی بر انصار تو باد زیرا خدای تو نصرت دهنده تو است.» شرب نمودن زیرا که برادران ایشان به جهت ایشان تدارک دیده پس داود ایشان را پذیرفته، سرداران لشکر ساخت. ۱۹ و بعضی از بودند. ۴۰ و مجاوران ایشان نیز تا پستکار و زیلون و تفالی نان مُنسی به داود ملحق شدند هنگامی که او همراه فلسطینیان برای بر الاغها و شتران و قاطران و گاوان آوردند و مأکولات از آرد و مقاتله با شاؤل می رفت؛ اما ایشان را مدد نکرند زیرا که سرداران قره‌های انجیر و کشمیر و شراب و روغن و گاوan و گوسفندان به فلسطینیان بعد از مشورت نمودن، او را پس فرستاده، گفتند که: «فراوانی آوردن چونکه در اسرائیل شادمانی بود.

او با شرهاي ما به آفای خود شاؤل ملحق خواهد شد.» ۲۰ و هنگامی که به صیقلع می رفت، بعضی از مُنسی به او پیوستند ۱۳ و داود با سرداران هزاره و صده و با جمیع رؤسا مشورت یعنی عَدناح و بیزاباد و دیبعئیل و میکائیل و بیزاباد و الیهُو و کرد. ۲ و داود به تمامی جماعت اسرائیل گفت: «اگر شما صلیایی که سرداران هزارهای مُنسی بودند. ۲۱ ایشان داود را به مصلحت می دانید و اگر این از جانب پهنه خدای ما باشد، نزد مقاومت فوجهای (عَمالقه) مدد کردن، زیرا جمیع ایشان مردان برادران خود که در همه زمینهای اسرائیل باقی مانده اند، به هر قوی شجاع و سردار لشکر بودند. ۲۲ زیرا در آن وقت، روز به روز طرف بفرستیم و با ایشان کاهنان و لاویانی که در شهرهای خود و برای اعانت داود نزد وی می آمدند تا لشکر بزرگ، مثل لشکر خدا حوالی آنها می باشند، نزد ما جمع شوند، ۳ و تابوت خدای شد. ۲۳ و این است شماره افراد آنانی که برای جنگ مسلح ایشان مردان برادران خود بیاوریم چونکه در ایام شاؤل نزد آن مسالت شده، نزد داود به حبُرُون آمدند تا سلطنت شاؤل را بر حسب نتمودیم.» ۴ و تمامی جماعت گفتند که: «چنین بکنیم.» فرمان خداوند به وی تحويل نمایند. ۲۴ از بنی یهودا شش هزار و زیرا که این امر به نظر تمامی قوم پسند آمد. ۵ پس داود تمامی هشتتصد نفر که سپر و نیزه داشتند و مسلح جنگ بودند. ۲۵ از اسرائیل را از شیخُور مصر تا مدخل خدمات جمع کرد تا تابوت بني شمعون هفت هزار و یکصد نفر که مردان قوی شجاع برای خدا را از قریت بیاریم بیاورند. ۶ و داود تمامی اسرائیل به بعله جنگ بودند. ۲۶ از بنی لاوی چهار هزار و ششصد نفر. ۲۷ و همان قریت بیاریم است و از آن یهودا بود، بر آمدند تا تابوت بیهودای رئیس بني هارون و سه هزار و هفتتصد نفر همراه وی. خدا پهنه را که در میان کرویان در جایی که اسم او خوانده می خاندان پدرش. ۲۹ و از بنی بنیامین سه هزار نفر از برادران شاؤل و تازه از خانه آپیانداد آوردن و عَزَا و آخیو ارباب را می راندند. ۸ و تا آن وقت اکثر ایشان و فای خاندان شاؤل را نگاه می داشتند. داود و تمامی اسرائیل با سرود و بربط و عود و دف و سنج و ۲۸ و از بنی افرایم بیست هزار و هشتتصد نفر که مردان قوی و کرنا به قوت تمام به حضور خدا وجد می نمودند. ۹ و چون به شجاع و در خاندان پدران خویش نامور بودند. ۳۱ و از نصف خرمگاه کیدون رسیدند عَزَا دست خود را دراز کرد تا تابوت را سبط مُنسی هچده هزار نفر که به نامهای خود تعیین شده بودند بگیرد زیرا گاوان می لغزیدند. ۱۰ و خشم خداوند بر عَزَا افروخته که بیانید و داود را به پادشاهی نصب نمایند. ۳۲ و از بنی پستکار شده، او را زد از آن جهت که دست خود را به تابوت دراز کرد و کسانی که از زمانها مخبر شده، می فهمیدند که اسرائیلیان چه در آنجا به حضور خدا مرد. ۱۱ و داود محروم شد چونکه خداوند باید بکنند، سرداران ایشان دوست نفر و جمیع برادران ایشان فرمان بر عَزَا رخنه نمود و آن مکان را تا امروز فارض عَزَا نامید. ۱۲ و در بردار ایشان بودند. ۳۳ و از زیلون پنجاه هزار نفر که با لشکر آن روز داود از خدا تسان شده، گفت: «تابوت خدا را نزد خود بیرون رفته، می توانستند جنگ را با همه آلات حرب بیاریند و چگونه بیاریم؟» ۱۳ پس داود تابوت را نزد خود به شهر داود نیاورد صفت آرایی کنند و دو دل نبودند. ۳۴ و از تفالی هزار سردار و با بلکه آن را به خانه عویبد آدمون جَنَّی بگردانید. ۱۴ و تابوت خدا ایشان سی و هفت هزار نفر با سپر و نیزه. ۳۵ و از بنی دان بیست نزد خاندان عویبد آدمون در خانه اش سه ماه ماند و خداوند خانه و هشت هزار و ششصد نفر برای جنگ مهیا شدند. ۳۶ و از آثیر عویبد آدمون و تمامی مایملک او را برکت داد.

چهل هزار نفر که با لشکر بیرون رفته، می توانستند جنگ را مهیا سازند. ۳۷ و از آن طرف اُرُدن از بنی جاد و نصف سبط مُنسی نجاران نزد داود فرستاده تا خانه ای برای او بسازند. ۲ و داود دانست که خداوند او را به پادشاهی اسرائیل استوار داشته است، شدند. ۳۸ جمیع اینها مردان جنگی بودند که بر صفت آرایی قادر بودند با دل کامل به حبُرُون آمدند تا داود را بر تمامی اسرائیل به خاطر قوم او اسرائیل به درجه بلند برافراشته شده بود. ۳ و داود در اورشلیم با زنان گرفت، و داود پسران و

دختران دیگر تولید نمود. ۴ و این است نامهای فرزندانی که تا تابوت بُهُه خدای اسرائیل را به مکانی که برایش مهیا ساخته ام در اورشلیم برای وی به هم رسیدند: شمعُون و شُوباب و ناتان و بیاورید. ۱۳ زیرا این سبب که شما دفعه اول آن را نیاوردید، بُهُه سُلیمان، ۵ و بیحار و لیشُون و لیفَالْطَّ و نُوچه و ناقِح و خدای ما بر رخنه کرد، چونکه او را بر حسب قانون نظرییدیم.» یافعی، ۷ و لیشامع و بعلیادع و لیفَاط. پیروزی داود بر فلسطینیان ۱۴ پس کاهنان و لاویان خویشتن را تقدیس نمودند تا تابوت بُهُه و چون فلسطینیان شنیدند که داود به پادشاهی تمام اسرائیل خدای اسرائیل را بیاورند. ۱۵ و پسران لاویان بر ورق آنچه موسی بر مسح شده است، پس فلسطینیان برآمدند تا داود را (برای جنگ) حسب کلام خداوند امر فرموده بود، چوب دستیهای تابوت خدا را بطلبند؛ و چون داود شنید، به مقابله ایشان برآمد. ۹ و فلسطینیان بر کتفهای خود گذاشته، آن را برداشتند. ۱۶ و داود رؤسای لاویان آمده، در وادی رفائم منتشر شدند. ۱۰ و داود از خدا سائلت را فرمود تا برادران خود مغایبان را با آلات موسیقی از عودها و بربطها نموده، گفت: «آیا به مقابله فلسطینیان برآیم و آیا ایشان را به سنجها تعین نمایند، تا به آواز بلند و شادمانی صدا زند. ۱۷ پس دست من تسلیم خواهی نمود؟» خداوند او را گفت: «برای لاویان هیمان بن بیوئل و از برادران او آسف بن بَرَکیا و از برادران وایشان را به دست تو تسلیم خواهم کرد.» ۱۸ پس به بعل فرآصیم ایشان بني مارای ایان بن قوشیا را تعین نمودند. ۱۹ و با ایشان از برآمدند و داود ایشان را در آنجا شکست داد و داود گفت: «خدا برادران درجه دوم خود: زکریا و بین و عربیل شَمِراَمَوْت و بِحَبِيل و بِرَشَمَان من به دست من مثل رخنه آب رخنه کرده است.» عُنی و لیاَب و بنايا و مَعَسِيَا و مَتَّيَا و لِيَفِيلَا و مَقَنِيَا و مَتَّيَا و لِيَفِيلَا و بِنَارِيَا و عَوِيدَ آدُوم و بِنَارِيَا آن مکان را بعل فرآصیم نام نهادند. ۲۰ و خدایان خود را عربیل دریان را ۱۹ و از مغایبان: هیمان و آسف و ایان را با در آنجا ترک کردند و داود امر فرمود که آنها را به آتش بسوزانند. سنجهای بزنجهن تا بتوارند. ۲۰ و زکریا و عربیل و شَمِراَمَوْت و فلسطینیان بار دیگر در آن وادی منتشر شدند. ۱۴ و داود باز بیحیل و عُنی و لیاَب و مَعَسِيَا و بنايا را با عودها بر الاموت. از خدا سؤال نمود و خدا او را گفت: «از عقب ایشان مرو بلکه و مَتَّيَا و لِيَفِيلَا و مَقَنِيَا و عَوِيدَ آدُوم و عربیل و عَزِيزَا را با از ایشان رو گردانیده، در مقابل درختان توت به ایشان نزدیک شو. بربطهایی بر ثمانی تا پیش روی نمایند. ۲۲ و کنیتا رئیس لاویان بر چون در سر درختان توت آوار قدمها بشنوی، آنگاه براي نغمات بود و مغاینان را تعلمیم می داد زیرا که ماهر بود. ۲۳ و بَرَکِيَا جنگ بیرون شو، زیرا خدا پیش روی تو بیرون رفته است تا لشکر و الْقَائِمَه دریانان تابوت بودند. ۲۴ و شَبَّيَا و بِوْشَافَاط و تَتَشَيْل و فلسطینیان را مغلوب سازد.» ۱۶ پس داود بر ورق آنچه خدا اورا عَمَاسِيَا و زکریا و بنايا و لِيَعُزَّر کَهْنَه پیش تابوت خدا کرنا می امر فرموده بود، عمل نمود و لشکر فلسطینیان را از چیجنون تا جاز نواختند، و عوید آدُوم و عَزِيزَا دریانان تابوت بودند. ۲۵ و داود و شکست دادند. ۱۷ و اسم داود در جمیع اراضی شیوع یافت و مشایخ اسرائیل و سرداران هزاره رفتند تا تابوت عهد خداوند را از خداوند ترس او را بر تمامی امَتْ ها مستولی ساخت.

تابوت عهد خداوند را برمی داشتند اعانت کرد، ایشان هفت گاو تابوت را در شهر خود خانه ها بنا کرد و مکانی برای تابوت و هفت قوچ ذبح کردند. ۲۷ و داود و جمیع لاویانی که تابوت را خدا فراهم ساخته، خیمه ای به جهت آن بربا نمود. ۲ آنگاه داود برمی داشتند و مغاینان و کنیتا که رئیس نغمات مغاینان بود به کنان فرمود که غیر از لاویان کسی تابوت خدا را برندارد زیرا خداوند نازک ملیس بودن، و داود اینقدر کنان دربرداشت. ۲۸ و تمامی ایشان را برگزیده بود تا تابوت خدا بردارند و او را همیشه خدمت اسرائیل تابوت عهد خداوند را به آوار شادمانی و آواز بوق و کرکتا و نمایند. ۳ و داود تمامی اسرائیل را در اورشلیم جمع کرد تا تابوت سنج و عود و بربط می نواختند. ۲۹ و چون تابوت عهد خداوند خداوند را به مکانی که برایش مهیا ساخته بود، بیاورند. ۴ و وارد شهر داود می شد، میکال دختر شاؤل از پیشنه نگریست و داد پسران هارون و لاویان را جمع کرد. ۵ از بنی قهات اوربیل داود پادشاه را دید که رقص و وجود می نماید، او را در دل خود رئیس و صد بیست نفر بردارانش را. ۶ از بنی مارای، عسایی خوار شمرد.

رئیس و صد بیست نفر بردارانش را. ۷ از بنی حرشُم، بُوئل رئیس و صد وسی نفر بردارانش را. ۸ از بنی الیصفافن، شَمَعِيَا و تابوت خدا را آورد، آن را در خیمه ای که داود برایش رئیس و دوست نفر بردارانش را. ۹ از بنی حَرُون، ابیشیل رئیس بربا کرده بود، گذاشتند؛ و قباني های سوختنی و ذبایح سلامتی و هشتاد نفر بردارانش را. ۱۰ از بنی عَرَبِيل، عَمَنِيَادَب رئیس به حضور خدا گذارانیدند. ۲ و چون داود از گذارانیدن قباني های و صد و دوازده نفر بردارانش را. ۱۱ و داود صادوق و ابیاتر کَهْنَه و سوختنی و ذبایح سلامتی فارغ شد، قوم را به اسم خداوند برکت لاریان یعنی اربیل و عسایا و بیوئل و شَمَعِيَا و ابیشیل و عَمَنِيَادَب داد. ۳ و به جمیع اسرائیلیان به مردان و زنان به هر یکی یک را خوانده، ۱۷ به ایشان گفت: «شما رؤسای خاندانهای آبای گرده نان و یک پاره گوشت و یک قرص کشممش بخشید. ۴ و لاویان هستید؛ پس شما و برادران شما خویشتن را تقدیس نمایید بعضی لاویان برای خدمتگرایی پیش تابوت خداوند تعین نمود تا

پیووه خدای اسرائیل را ذکر نمایند و شکر گویند و تسبیح خوانند، او تا ابدالآد است. ۲۵ و بگوید ای خدای نجات ما ما را نجات هیعني آساف رئیس و بعد از او زکریا و عیشل و شمیراموت و بدہ. و ما را جمع کرده، از میان امّت ها رهایی بخش. تا نام یحییل و متّیا و آلیاپ و بنایا و عویید آدوم و عیشل را با عودها و قدوس تو را حمد گوییم، و در تسبیح تو فخر نماییم. ۳۶ یهُوه بریطها و آساف با سنجها می نواخت. ۶ و بنایا و یحییل کهنه خدای اسرائیل متبارک باد. از ازل تا ابدالآیاد. و تمامی قوم آمنی پیش تابوت عهد خدا با کریها دائماً (حضرت می بودند). ۷ پس گفتند و خداوند را تسبیح خوانند. ۳۷ پس آساف و برادرانش را در همان روز دادو اولاً (این سرود را) به دست آساف و برادرانش آنچا پیش تابوت عهد خداوند گذاشت تا همیشه پیش تابوت داد تا خداوند را تسبیح بخوانند: ۸ یهُوه را حمد گویند و نام به خدمت هر روز در روزش مشغول باشند. ۲۸ و عویید آدوم و او را بخوانید. اعمال او را در میان قومها اعلام نمایید. ۹ اورا شصت و هشت نفر برادران ایشان و عویید آدوم بن یهُوهون و خوشه بسراید برای او تسبیح بخوانید. در تمامی کارهای عجیب او دریانان را. ۲۹ و صادق کاهن و کاهن برادرانش را پیش مسکن تفکر نمایید. ۱۰ در نام قلموس او فخر کنید. دل طالبان خداوند خداوند در مکان بلندی که در چیعون بود. ۴۰ تا قربانی های شادمان باشد. ۱۱ خداوند و قوت او را بطلبید. روی او را پوسته سوختنی برای خداوند بر منبح قربانی سوختنی دائماً صبح و شام طالب باشید. ۱۲ کارهای عجیب را که او کرده است، بیاد بگذراند بر حسب آنچه در شریعت خداوند که آن را به اسرائیل آورید، آیات او را و داوریهای دهان وی را، ۱۳ ای ذرت بنده امر فرموده بود مکتوب است. ۴۱ و با ایشان هیمان و یهُوهون و او اسرائیل! ای فرزندان یعقوب برگزیده او! ۱۴ یهُوه خدای ما سایر برگزیدگانی را که اسم ایشان ذکر شده بود تا خداوند را حمد است. داوریهای او در تمامی جهان است. ۱۵ عهد او را بیاد گویند زیرا که رحمت او تا ابدالآیاد است. ۴۲ و همراه ایشان آورید تا ابدالآیاد، و کلامی را که به هزاران پشت فرموده است، هیمان و یهُوهون را با گرناها و سنجها و آلات نعمات خدا به آن عهدي را که با ابراهیم بسته، و قسمی را که برای اسحاق جهت نوازندگان و پسران یهُوهون را تا نزد دروازه باشند. ۴۳ پس خورده است، ۱۷ و آن را برای یعقوب فرضیه قرار داد و برای تمامی قوم هر یکی به خانه خود رفتند، اما دادو برگشت تا خانه اسرائیل عهد جاودایی؛ ۱۸ و گفت زمین کغان از راه تو خواهم خود را تیرک نماید.

داد، تا حصه میراث شما شود، ۱۹ هنگامی که عددی معلوم بودید، قليل العدد و غربا در آنچا، ۲۰ و از امّتی تا امّتی سرگردان ۲۱ واقع شد چون دادو در خانه خود نشسته بود که دادو به می بودند، واژ یک مملکت تا قوم دیگر. ۲۲ او نگذاشت که ناتان نبی گفت: «اینک من خانه سرو آزاد ساکن می باشم و کسی بر ایشان ظلم کند، بلکه پادشاهان را به خاطر ایشان توبیخ تابوت عهد خداوند زیر پرده هاست». ۲۳ ناتان به دادو گفت: «نمود، ۲۴ که بر مسیحان من دست مگذاید، و انبیای مراضر هر آنچه در دلت باشد به عمل آور زیرا خدا با تو است». ۲۵ و در مرسانید. ۲۶ ای تمامی زمین یهُوه را بسراید. نجات او را روز به آن شب واقع شد که کلام خدا به ناتان نازل شده، گفت: «۲۷ روز بشارت دهید. ۲۸ در میان امّت ها جلال او را ذکر کنید، و برو و به بنده من دادو بگو خداوند چنین می فرماید: تو خانه ای کارهای عجیب او را در جمیع قوم ها. ۲۹ زیرا خداوند عظیم برای سکونت من بنا نخواهی کرد. ۵ زیرا از روزی که بنی اسرائیل است و بی نهایت محمود، و او مُهیب است بر جمیع خدایان. را بیرون آوردم تا امور در خانه ساکن نشده ام بلکه از خیمه به زیرا جمیع خدایان امّت ها بتهایند. اما یهُوه آسمانها را آفرید. خیمه و مسکن به مسکن گردش کرده ام. ۶ و به هر جایی که با ۳۰ ای قبایل قوم ها خداوند را توصیف نمایید. خداوند برای رعایت قوم خود مأمور داشتم، سخنی گفتم که چرا خانه ای مجد و جلال به حضور وی است؟ قوت و شادمانی در مکان تمامی اسرائیل گردش کرده ام، آیا به احادی از داوران اسرائیل که او است. ۳۱ ای قبایل قوم ها خداوند را توصیف نمایید. خداوند برای رعایت قوم خود مأمور داشتم، سخنی گفتم که چرا خانه ای را به جلال و قوت توصیف نمایید. ۳۲ خداوند را به جلال اسم او از سرو آزاد برای من بنا نکردید؟ ۷ و حال به بنده من دادو چنین توصیف نمایید. هدایا بیاورید و به حضور وی بیایید. خداوند را در بگو: یهُوه صیانت چنین می فرماید: من تو را از چراگاه از عقب زینت قدوستی پرسیدید. ۳۳ ای تمامی زمین از حضور وی بزرید. گوستفادن گرفتم تا پیشوای قوم من اسرائیل باشی. ۸ و هر جایی ربع مسکون نیز پایدار شد و جنیش نخواهد خورد. ۳۴ آسمان که می رفی، من با تو می بودم و جمیع دشمنانت را از حضور تو شادی کند و زمین سرور نماید، و در میان امّت ها بگویند که یهُوه قدرت ای اسرائیلی می باشد. ۳۵ ای یهُوه ای اسرائیل که بز می اند سلطنت می کند. ۳۶ دریا و پری آن غرش نماید؛ و صحراء و پیدا کرد. ۹ و به جهت قوم خود اسرائیل مکانی تعیین نمودم و هر چه در آن است به وجود آید. آنگاه درختان جنگل تنم ایشان را غرس کردم تا در مکان خویش ساکن شده، باز متصرک خواهد نمود، به حضور خداوند زیرا که برای داوری جهان می نشوند، و شریان ایشان را دیگر مثل سابق ذلیل نسازند. ۱۰ و آید. ۳۷ یهُوه را حمد بگویند زیرا که نیکو است. زیرا که رحمت از ایامی که داوران را بر قوم خود اسرائیل تعیین نمودم و تمامی دشمنانت را مغلوب ساختم، تو را خیر می دام که خداوند خانه

ای برای تو بنا خواهد نمود. ۱۱ و چون روزهای عمر تو تمام شود که می رفت تا سلطنت خود را نزد نهر فرات استوار سازد، شکست که نزد پدران خود رحلت کنی، آنگاه ذیرت تو را که پسран تو داد. ۴ و داد هزار اربه و هفت هزار سوار و بیست هزار پادشاه از خواهد بود، بعد از تو خواهم بزانگیخت و سلطنت او را پادشاه او گرفت، و داد تمامی اسپان اربه را بی کرد، اما از آنها برای خواهم نمود. ۱۲ او خانه ای برای من بنا خواهد کرد و من کرسی صد اربه نگاه داشت. ۵ و چون آرامیان دشمن به مدد هدّر عَزَر او را تا به ابد استوار خواهم ساخت. ۱۳ من او را پدر خواهم بود پادشاه صُوبَه آمدند، داد بیست و دو هزار نفر از آرامیان را کشت. و او مرا پسر خواهد بود و رحمت خود را از او دور نخواهم کرد ۶ و داد در آرام دمشق (قوالان) گذاشت و آرامیان بندگان داد و چنانکه آن را از کسی که قبیل از تو بود دور کردم. ۱۴ و او را در شده، هدایا آوردند. و خداوند داد را در هر جا که می رفت خانه و سلطنت خودم تا به ابد پایدار خواهم ساخت و کرسی او نصرت می داد. ۷ و داد سپرهای طلا را که بر خدامان هدّر عَزَر استوار خواهد ماند تا ابدالآباد.» ۱۵ بر حسب تمامی این کلمات بود گرفته، آنها را به اورشلیم آورد. ۸ و داد از طبخت و گون و مطابق تمامی این روایا ناتان به داد تکلم نمود. ۱۶ و داد شهرهای هدّر عَزَر برج از حد زیاده گرفت که از آن شلیمان دریاچه پادشاه داخل شده، به حضور خداوند نشست و گفت: «ای و ستوهها و ظروف برجین ساخت. ۹ و چون تُوْغُ پادشاه حمام بیهُوه خدا، من کیستم و خاندان من چیست که مرا به این مقام شنید که داد تمامی لشکر هدّر عَزَر پادشاه صُوبَه را شکست داده رسانیدی؟ ۱۷ و این نیز در نظر تو ای خدا امر قلیل نمود زیرا که است. ۱۰ پسر خود هدّر را نزد داد پادشاه فرستاد تا سلامتی او درباره خانه بnde ات نیز برای زمان طویل تکلم نمودی و مرا ای پرسد و او را تنهیت گوید از آن جهت که با هدّر عَزَر جنگ نموده بیهُوه خدا، مثل مرد بلند مرتبه منظور داشتی. ۱۸ و داد دیگر او را شکست داد بود، زیرا هدّر عَزَر با تُوْغُ مقاتله می نمود؛ و هر درباره اکرامی که به بندۀ خود کردی، نزد تو چه تواند افزو زیرا که قسم ظروف طلا و نقره و برج (با خود آورد). ۱۱ و داد پادشاه تو بندۀ خود را می شناسی. ۱۹ ای خداوند، به خاطر بندۀ خود و آنها را نیز برای خداوند وقف نمود، با نقره و طلا یکی که از جمیع موافق دل خویش جمیع این کارهای عظیم را به جا آوردی تا امت ها یعنی از آدم و مواب و بنی عمُون و فلسطینیان و عمَالَه تمامی این عظمت را ظاهر سازی. ۲۰ ای بیهُوه مثل تو کسی آورده بود. ۱۲ و آبشار این صُوبَه هجداد هزار نفر از آدمیان را نیست و غیر از تو خدایی نی. موافق هر آنچه به گوشهای خود در وادی ملح کشت. ۱۳ و در آدم قوالان قرار داد و جمیع شنیدیم، ۲۱ و مثل قوم تو اسرائیل کدام امیت بر روی زمین است آدمیان بندگان داد شدند و خداوند داد را در هر جایی که می کشد باید تا ایشان را فدیه داده، برای خویش قوم بسازد، و به رفت نصرت می داد. ۱۴ و داد بر تمامی اسرائیل سلطنت نمود، کارهای عظیم و مهیب اسما برای خود پیدا نمایی و امت ها را از انصاف و عدالت را بر تمامی قوم خود مجزا می داشت. ۱۵ و حضور قوم خود که ایشان را از مصر فدیه دادی، اخراج نمایی. بیواب بن صُوبَه سردار لشکر بود و بیهُوشاط بن آخیلوه و قایع ۲۲ و قوم خود اسرائیل را برای خویش تا به ابد قوم ساختنی و توای نگار. ۱۶ و صادوق بن آخیلوه و ایمکل بن آبیاتار کاهن بودند بیهُوه خدای ایشان شدی. ۲۳ و الآن ای خداوند کلامی که و شوشا کاتب بود. ۱۷ و بنایا این بیهُواداع رئیس گریبان و فلیستان درباره بندۀ ات و خانه اش گفتی تا به ابد استوار شود و بر حسب و پسran نزد پادشاه مقدم بودند.

آنچه گفتی عمل نما. ۲۴ و اسم تو تا به ابد استوار و معظم بماند ۱۹ و بعد از این واقع شد که ناحاش، پادشاه بنی عمُون مرد تا گفته شود که بیهُوه صبایوت خدای اسرائیل خدای اسرائیل است و خاندان بندۀ ات داد به حضور تو پایدار بماند. ۲۵ زیرا تو ای و پسرش در جای او سلطنت نمود. ۲ و داد گفت: «با حانون خدای من بر بندۀ خود کشف نمودی که خانه ای برایش بنا بن ناحاش حسان نمایم چنانکه پدرش به من احسان کرد.» خواهی نمود؛ بنابراین بندۀ ات جرأت کرده است که این دعا را پس داده قاصدان فرستاد تا او را درباره پدرش تعزیت گویند. و خادمان داد به زمین بنی عمُون نزد حانون برای تعزیت وی آمدند. نزد تو گوید. ۲۶ و الآن ای بیهُوه، تو خدا هستی و این احسان را سروزان بنی عمُون به حانون گفتند: «آیا گمان می بري به بندۀ خود وعده دادی. ۲۷ و الآن تو را پسند آمد که خانه بندۀ ۳ و سروزان بنی عمُون به حانون گفتند: «که به جهت تکریم پدر تو است که داد تعزیت کنندگان نزد تو خود را برکت دهی تا در حضور تو تا به ابد بماند زیرا که تو ای فرستاده است؟ نی بلکه بندگانش به جهت تفحص و انقلاب خداوند برکت داده ای و مبارک خواهد بود تا ابدالآباد.» ۴ پس حانون خادمان داد را

۱۸ و بعد از این واقع شد که داد فلسطینیان را شکست گرفته، ریش ایشان را تراشید و لباسهای ایشان را از میان تا جای داده، مغلوب ساخت و جَتَ و قریه هایش را از دست فلسطینیان نشستن دریده، ایشان را رها کرد. ۵ و چون بعضی آمده، داد را گرفت. ۶ و مواب را شکست داد و موابیان بندگان داده شده، از حالت آن کسان خبر دادند، به استقبال ایشان فرستاده زیرا که هدایا آوردند. ۳ و داد هدّر عَزَر پادشاه صُوبَه را در حمامات هنگامی ایشان بسیار خجل بودند، و پادشاه گفت: «در آریحا بمانید تا

ریشهای شما درآید و بعد از آن برگردید». ۶ و چون بني عُمُون اره ها و چومهای آهین و تیشه ها پاره پاره کرد؛ و داده به همین دیدند که نزد داد مکروه شده اند، حانون و بني عُمُون هزار وزنه طور با جمیع شههای بني عُمُون رفتار نمود. پس داده و تمامی نقره فرستادند تا ارابه ها و سواران از آرام نهرين و آرام معکه و قوم به اورشلیم برگشتند. ۷ و بعد از آن جنگی با فلسطینیان در صوبه برای خود اجیر سازند. ۸ پس سی و دو هزار ارابه و پادشاه جازر، واقع شد که در آن سیکایی حوشاتی سیّتای را که از اولاد معکه و جمعیت او را برای خود اجیر کردند، و ایشان بیرون آمدند، رافا بود کشت و ایشان مغلوب شدند. ۹ و باز جنگ با فلسطینیان در مقابل میدبا اردو زندن، و بني عُمُون از شهر های خود جمع واقع شد و الحاثان بن یاعیر لحمیرا که برادر جلیات جهی بود شده، برای مقاتله آمدند. ۱۰ و چون داده این را شنید، یواب و گشت که چوب نیزه اش مثل نورد جولاهاکان بود. ۱۱ و باز جنگ تمامی لشکر شجاعان را فرستاد. ۱۲ و بني عُمُون بیرون آمدند، در جت واقع شد که در آنجا مردی بلند قد بود که بیست و چهار نزد دروازه شهر برای جنگ صف آرایی نمودند. و پادشاهانی که انگشت، شش بر هر دست و شش بر هر پا داشت و او نیز برای آمدۀ بودند، در صحرا علیحده بودند. ۱۳ و چون یواب دید که رافا زایده شده بود. ۱۴ و چون او اسرائیل را به تنگ آورد، پهلوانان روی صفوغ جنگ، هم از پیش و هم از عقبیش بود، از تمامی بن شمعا برادر داده او را گشت. ۱۵ ایشان برای رافا در جت زایده برگزیدگان اسرائیل گروهی را انتخاب کرده، در مقابل آرمیان صف شدند و به دست داده و به دست بندگانش افتدند. آرایی نمود. ۱۶ و بقیه قوم را به دست برادر خود آپشاوی رسیده و

به مقابل بني عُمُون صف کشیدند. ۱۷ و گفت: «اگر آرمیان بر ۲۱ و شیطان بر ضد اسرائیل برخاسته، داده را اغا نمود که من غالب آیند، به مدد من بیا؛ و اگر بني عُمُون بر تو غالب آیند، اسرائیل را بشمارد. ۱۸ و داده به یواب و سروزان قوم گفت: «بروید به جهت امداد تو خواهم آمد. ۱۹ دلیر باش که به جهت قوم و عدد اسرائیل را از پرشیع تا دان گرفته، نزد من بیاورید تا آن را خویش و به جهت شهر های خدای خود مدانه بکوشیم و خداوند بدانم». ۲۰ یواب گفت: «خداوند بر قوم خود هر قدر که باشند آنچه را در نظرش پسند آید بکند.» ۲۱ پس یواب و گروهی که صد چندان مزید کنند؛ و ای آقایم پادشاه آیا جمیع ایشان بندگان همراهش بودند، نزدیک شدند تا با آرمیان جنگ کنند و ایشان از آقایم نیستند؟ لیکن چرا آقایم خواهش این عمل دارد و چرا باید حضور وی فرار کردند. ۲۲ و چون بني عُمُون دیدند که آرمیان باعث گاه اسرائیل بشود؟» ۲۳ اما کلام پادشاه بر یواب غالب فرار کردند، ایشان نیز از حضور برادرش آپشاوی گریخته، داخل شهر آمد و یواب در میان تمامی اسرائیل گردش کرده، باز به اورشلیم شدند؛ و یواب به اورشلیم برگشت. ۲۴ و چون آرمیان دیدند مراجعت نمود. ۲۵ و یواب عدد شمرده شدگان قوم را به داده داد و که از حضور اسرائیل شکست یافتند، ایشان قاصدان فرستاده، جمله اسرائیلیان هزار هزار و یکصد هزار مرد شمشیر زن و از بیوهای آرمیان را که به آن طرف نهر بودند، و شوک سردار لشکر هندرغز چهارصد و هفتاد و چهار هزار مرد شمشیر زن بودند. ۲۶ لیکن پیشوای ایشان بود. ۲۷ و چون خبر به داده رسیده، مقابله ایشان نزد یواب مکروه بود. ۲۸ و این امر به نظر خدا ناپسند آمد، پس را جمع کرده، از اردن عبور نمود و به ایشان رسیده، مقابله ایشان نزد یواب مکروه بود. ۲۹ و داده به خدا گفت: «در این کاری صف آرایی نمود. و چون داده جنگ را با آرمیان آراسته بود، اسرائیل را مبتلا ساخت. ۳۰ و داده به خدا گفت: «در این کاری ایشان با وی جنگ کردند. ۳۱ و آرمیان از حضور اسرائیل فرار کرد، گناه عظیمی ورزیدم. و حال گناه بنده خود را عفو کردند و داده مردان هفت هزار ارابه و چهل هزار پیاده از آرمیان فرما زیرا که بسیار احمقانه رفتار نمودم.» ۳۲ و خداوند جاد را که را کشت، و شوک سردار لشکر را به قتل رسانید. ۳۳ و چون رایی داده بود خطاب کرده، گفت: « ۳۴ برو و داده را اعلام بندگان هندرغز دیدند که از حضور اسرائیل شکست خوردند، با کرده، بگو خداوند چنین می فرماید: من سه چیز پیش تو می داده صالح نموده، بنده او شدند، و آرمیان بعد از آن در اعانت گذارم؛ پس یکی از آنها را برای خود اختیار کن تا برایت به عمل آورم.» ۳۵ پس جاد نزد داده آمد، وی را گفت: «خداوند چنین بني عُمُون اقدام ننمودند.

۳۶ می فرماید برای خود اختیار کن: ۳۷ یا سه سال قحط بشود، ۳۸ و واقع شد در وقت تحويل سال، هنگام بیرون رفتن یا سه ماه پیش روی خصمانت تلف شوی و شمشیر دشمنات پادشاهان، که یواب قوت لشکر را بیرون آورد، و زمین بني عُمُون را تو را درگیرید، یا سه روز شمشیر خداوند و بیا در زمین تو واقع ویران ساخت و آمده، ریه را محاصره نمود. اما داده در اورشلیم شود، و فرشته خداوند تمامی حدود اسرائیل را ویران سازد. پس ماند و یواب ریه را تسخیر نموده، آن را منهدم ساخت. ۳۹ و داده الان بین که نزد فرستنده خود چه جواب برم.» ۴۰ داده به جاد تاج پادشاه ایشان را از سرش گرفت که وزنه یک طلا بود و گفت: «در شدت تنگی هستم. تمنا اینکه به دست خداوند سنگهای گرانها داشت و آن را بر سر داد گذاشتند و غنیمت از یقینم زیرا که رحمت های او بسیار عظیم است و به دست انسان حد زیاده از شهر بردند. ۴۱ و خلق آنچا را بیرون آورده، ایشان را به نفیتم.» ۴۲ پس خداوند وبا بر اسرائیل فرستاد و هفتاد هزار نفر از

اسرائیل مردند. ۱۵ و خدا فرشته ای به اورشلیم فرستاد تا آن را پس داد گفت: «این است خانه یهوه خدا، و این هلاک سازد. و چون می خواست آن را هلاک کند، خداوند مذبح قربانی سوختنی برای اسرائیل می باشد.» ۲۲ و داد فرمود تا ملاحظه نمود و از آن بلا پیشمان شد و به فرشته ای که (قوم را) غریبان را که در زمین اسرائیل اند جمع کنند، و سنگ تراشان هلاک می ساخت گفت: «کافی است، حال دست خود را باز معین کرد تا سنگهای مریع برای بنای خانه خدا بتراشند. ۳ و داد دار.» و فرشته خداوند نزد خرمگاه ارنان بیوسی استاده بود. ۱۶ و آهن بسیاری به جهت میخها برای لنه های دروازه ها و برای داد چشمانت خود را بالا انداخته، فرشته خداوند را دید که در وصلها حاضر ساخت و بینج بسیار که نتوان وزن نمود. ۴ و چوب میان زمین و آسمان استاده است و شمشیری برهنه در دستش بر سرو آزاد بیشمار زیرا اهل صیدون و صور چوب سرو آزاد بسیار برای اورشلیم برآفرانش؛ پس داد و مشایخ به پلاس ملیس شده، به روی داد آوردند. ۵ و داد گفت: «پسر من سلیمان صغیر و نازک خود درافتادند. ۱۷ و داد به خدا گفت: «آیا من برای شمردن است و خانه ای برای یهوه باید بنا نمود، می بايست بسیار عظیم قوم امر نفرمود و آیا من آن نیستم که گاه ورزیده، مرتکب شرارت و نامی و جلیل در تمامی زمینها بشود؛ لهذا حال برایش تهیه می رشت شدم؟ اما این گوستندهان چه کرده اند؟ پس ای یهوه خدایم، بینم.» پس داد قبل از وفاتش تهیه بسیار دید. ۶ پس پسر خود مستدعي اینکه دست تو بر من و خاندان پدرم باشد و به قوم سلیمان را خوانده، او را وصیت نمود که خانه ای برای یهوه خدای خود بala مرسانی.» ۱۸ و فرشته خداوند جاد را امر فرمود که به اسرائیل بنا نماید. ۷ و داد به سلیمان گفت که: «ای پسرم! من داد بگوید که داد ببرود و مذبحی به جهت خداوند در خرمگاه اراده داشتم که خانه ای برای اسم یهوه خدای خود بنا نمایم. ارنان بیوسی برپا کند. ۱۹ پس داد بر حسب کلامی که جاد به لیکن کلام خداوند بر من نازل شده، گفت: چونکه بسیار خون اسم خداوند گفت برفت. ۲۰ و ارنان روگردانیده، فرشته را دید و ریخته ای و جنگکای عظمی کرده ای، پس خانه ای برای اسم من چهار پسرش که همراش بودند، خویشن را پنهان کردند؛ و ارنان بنا نخواهی کرد، چونکه به حضور من بسیار خون بر زمین ریخته گندم می کوید. ۲۱ و چون داد نزد ارنان آمد، ارنان نگریسته، ای. ۹ اینک پسری برای تو متولد خواهد شد که مرد آرامی خواهد داد را دید و از خرونگاه بیرون آمد، به حضور داد رو به زمین بود زیرا که من او را از جمیع دشمنانش از هر طرف آرامی خواهم افتد. ۲۲ و داد به ارنان گفت: «جای خرمگاه را به من بده تا بخشید، چونکه اسم او سلیمان خواهد بود در ایام او اسرائیل را مذبحی به جهت خداوند برپا نمایم؛ آن را به قیمت تمام به من سلامتی و راحت عطا خواهم فرمود. ۱۰ او خانه ای برای اسم من بده تا از قوم رفع شود.» ۲۳ ارنان به داد عرض کرد: «آن را بنا خواهد کرد و او پسر من خواهد بود و من پدر او خواهم بود. و برای خود بگیر و آقایم پادشاه آنچه که در نظرش پستد آید به عمل گُرسی سلطنت او را بر اسرائیل تا ابدالآبد پایدار خواهم گردانید. آورد؛ بین گلوان را به جهت قربانی سوختنی و چوچمه را برای هیزم ۱۱ پس حال ای پسر من خداوند همراه تو باد تا کامیاب شوی و و گندم را به جهت هدیه آردی دادم و همه را به تو بخشیدم.» خانه یهوه خدای خود را چنانکه درباره تو فرموده است بنا نمایی. ۲۴ اما داد پادشاه به ارنان گفت: «نی، بلکه آن را البته به قیمت ۱۲ اما خداوند تو را فقطات و فهم عطا فرماید و تو را درباره اسرائیل تمام از تو خواهم خرید، زیرا که از اموال تو برای خداوند نخواهم وصیت نماید تا شریعت یهوه خدای خود را نگاه داری. ۱۳ آنگاه گرفت و قربانی سوختنی مجاناً نخواهم گذرانید.» ۲۵ پس داد اگر متوجه شده، فریض و احکامی را که خداوند به موسی درباره برای آن موضع ششصد متقابل طلا به وزن، به ارنان داد. ۲۶ و اسرائیل امر فرموده است، به عمل آوری کامیاب خواهی شد. پس داد در آنجا مذبحی به جهت خداوند بنا نموده، قربانی های قوی دلیر باش و ترسان و هراسان مشو. ۱۴ و اینک من در تنگی سوختنی و ذیابع سلامتی گذرانید و نزد خداوند استدعا نمود؛ و خود صد هزار وزنه نقره و بینج و آهن اینقدر او انشی از آسمان بر مذبح قربانی سوختنی (نازال کرده)، او را زیاده که به وزن نیاید، برای خانه خداوند حاضر کرده ام؛ و چوب مستجاب فرمود. ۲۷ و خداوند فرشته را حکم داد تا شمشیر خود و سنگ نیز مهیا ساخته ام و تو بر آنها مزید کن. ۱۵ و نزد تو را در غلافش برگردانید. ۲۸ در آن زمان چون داد دید که خداوند عمله بسیارند، از سنگ بران و سنگرهاشان و نجاران و اشخاص او را در خرمگاه ارنان بیوسی مستجاب فرموده است، در آنجا هنرمند برای هر صنعتی. ۱۶ طلا و نقره و بینج و آهن بیشمار قربانی ها گزرانید. ۲۹ اما مسکن خداوند که موسی در بیابان است پس پرخیز و مشغول باش و خداوند همراه تو باد.» ۱۷ و ساخته بود و مذبح قربانی سوختنی، در آن ایام در مکان بلند داد تمامی سروران اسرائیل را امر فرمود که پرسش سلیمان را اعانت چیزون بود. ۳۰ لیکن داد نتوانست نزد آن برود تا از خدا مسئلت نمایند. ۱۸ (و گفت): «آیا یهوه خدای شما با شما نیست و آیا نماید، چونکه از شمشیر فرشته خداوند می ترسید.

شما را از هر طرف آرامی نداده است؟ زیرا ساکنان زمین را به دست من تسليم کرده است و زمین به حضور خداوند و به حضور

قوم او مغلوب شده است. ۱۹ پس حال دلها و جانهای خود را اسباب خدمت را بردارند.»^{۲۷} لهذا بر حسب فرمان آخر داده متوجه سازید تا پهلوه خدای خویش را بطلبید و برخاسته، مقدس پسران لاوی از بیست ساله و بالاتر شمرده شدند. زیرا که پهلوه خدای خویش را بنا نماید تا تابوت عهد خداوند و آلات منصب ایشان به طرف بنی هارون بود تا خانه خداوند را خدمت مقدس خدا را به خانه ای که به جهت اسم پهلوه بنا می شود نمایند، در صحن ها و حجره ها و براي تطهير همه چيزهای مقدس و عمل خدمت خانه خدا. ۲۹ و برنان تقدیمه و آرد نم به درآورید.»

۲۳ و چون داود پیر و سالخورده شد، پسر خود شیلیمان را رییکه ها و بر همه کیلها و وزنهای ۲۰ و تامی سروران اسرائیل و حمد خداوند حاضر شوند و همچنین هر شام. ۲۱ و به جهت کاهنان و لاویان را جمع کرد. ۲۲ و لاویان از سی ساله و بالاتر گذرانیدن همه قربانی های سوختنی براي خداوند در هر روز سبب شمرده شدند و عدد ایشان بر حسب سرهای مردان ایشان، سی و غره ها و عیدها بر حسب شماره و بر وقق قانون آنها دائمًا به هشت هزار بود. ۴ از ایشان بیست و چهار هزار به جهت نظارت حضور خداوند و شش هزار سروران و داوران بودند. ۵ و چهار وظیفه قدس و وظیفه برادران خود بنی هارون در خدمت خانه هزار دریانان و چهار هزار نفر بودند که خداوند را به الاتی که به خداوند.

جهت تسییح ساخته شد، تسییح خواندن. ۶ و داود ایشان را بر

حسب پسران لاوی یعنی جرشن و قهات و مراري به فرقه ها ۲۴ و این است فرقه های بنی هارون؛ پسران هارون، ناداب و تقسیم نمود. ۷ از جرشنینان لعدان و شمعی. پسران لعدان اول آیهه و العازار و ایتمار. ۲ و ناداب و آیهه قل از پدر خود مُردنده بیحییل و زیاد و سوینیم بولیل. ۹ پسران شمعی شلومیت و خربیل و پسری نداشتند، پس العازار و ایتمار به کهانت پرداختند. ۳ و هاران سه نفر. اینان رؤسای خاندانهای آبای لعدان بودند. ۱۰ و داود با صادوق که از بنی العازار بود و آخیملک که از بنی ایتمار پسران شمعی بحث و زينا و یوش و بیعه. اینان چهار پسر شمعی بود، ۴ و از پسران العازار مردانی که قابل ریاست بودند، زیاده از بودند. ۱۱ و بحث اولین و زیرا دومین و یوش و بیعه پسران بنی ایتمار یافت شدند. پس شانزده رئیس خاندان آبا از بنی العازار بسیار نداشتند؛ از این سبب یک خاندان آبا از ایشان شمرده شد. و هشت رئیس خاندان آبا از بنی ایتمار معین ایشان را بر حسب ۱۲ پسران قهات عمرام و بصهار و حکرون و عزَّیل چهار نفر. وکالت ایشان بر خدمت ایشان تقسیم کردند. ۵ پس اینان با آنان ۱۳ پسران عمرام هارون و موسی و هارون ممتاز شد تا او و پسرانش به حسب قرعه معین شدند زیرا که رؤسای قدس و رؤسای خانه قدس القداس را پیوسته تقdis نمایند و به حضور خداوند بخور خدا هم از بنی العازار و هم از بنی ایتمار بودند. ۶ و شمعیا این بسوزانند و او را خدمت نمایند و به اسم او همیشه اوقات برکت نتییل کاتب که از بنی لاوی بود، اسمهای ایشان را به حضور دهند. ۱۴ و پسران موسی مرد خدا با سبط لاوی نامیده شدند. پادشاه و سروران و صادوق کاهن و آخیملک بن ایتار و رؤسای ۱۵ پسران موسی جرشم و العازار. ۱۶ از پسران جرشم شبوئل خاندان آبای کاهنان و لاویان نوشت و یک خاندان آبا به جهت رئیس بود. ۱۷ و از پسران العازار رَحِبَا رئیس بود و العازار را پسر العازار گرفته شد و یک به جهت ایتمار گرفته شد. ۷ و قرعه اول دیگر نبود؛ اما پسران رَحِبَا بسیار زیاد بودند. ۱۸ از پسران بصهار براي پهلوه راپیر بیرون آمد و دوم براي یَذِعِیَا، ۸ و سوم براي حاریم و شلومیت رئیس بود. ۱۹ پسران حَبْرُون، اولین بیوا و دومین آمریا چهارم براي سُغُرِیم، ۹ و پنجم براي ملکیه و ششم براي میامین، و سومین بجزیل و چهارمین یقمعان. ۲۰ پسران عزَّیل اولین و هفتم براي مُكْفُص و هشتم براي آیَا، ۱۱ و نهم براي یَشُوع و میکا و دومین یشیَا. ۲۱ پسران ماری مَحْلِي و مُوشی و پسران دهم براي شَكْنِیَا، ۱۲ و یازدهم براي آلیاشیب و دوازدهم براي مَحْلِي العازار و قَیَس. ۲۲ و العازار مرد و او را پسری نبود؛ لیکن یاقم، ۱۳ و سیزدهم براي حَفَّه و چهاردهم براي یَشَّابَ، ۱۴ و دختران داشت و برادران ایشان پسران قیس ایشان را به زنی گرفتند. پانزدهم براي یَلْجَه و شانزدهم براي امِرِ، ۱۵ و هفدهم براي حَسِير ۲۳ پسران مُوشی مَحْلِي و عَادَر و بِرِيموت سه نفر بودند. ۲۴ اینان و هجدهم براي هَفَصِيس، ۱۶ و نوزدهم براي فَتَحِيا و بیست براي پسران لاوی موافق خاندانهای آبای خود و رؤسای خاندانهای آبا بجزیل. ۱۷ و بیست و یکم براي یاكین و بیست و دوم براي از آنایی که شمرده شدند بر حسب شماره اسامی سرهای خود جامول، ۱۸ و بیست و سوم براي ذلایا و بیست و چهارم براي بودند که از بیست ساله و بالاتر در عمل خدمت خانه خداوند مغایرا. ۱۹ پس این است وظیفه ها و خدمت های ایشان به جهت می پرداختند. ۲۵ زیرا که داود گفت: «پهلوه خدای اسرائیل قوم داخل شدن در خانه خداوند بر حسب قانونی که به واسطه پدر خویش را آرامی داده است و او در اورشليم تا به ابد ساکن می ایشان هارون موافق فرمان پهلوه خدای اسرائیل به ایشان داده شد. باشد. ۲۶ و نیز لاویان را دیگر لازم نیست که مسکن و همه ۲۰ و اما درباره بقیه بنی لاوی، از بنی عمرام شوبائیل و از بنی

شوبائیل یخدیا. ۲۱ و اما رَحِبَا. از بنی رَحِبَا بیشیای رئیس، ۲۲ و پسران او و برادران او دوازده نفر. ۱۸ و بازدهم برای عَزَّیل و از بنی بصره شَلُومُوت و از بنی شَلُومُوت یخت. ۲۳ و از بنی پسران و برادران او دوازده نفر. ۱۹ و دوازدهم برای حَشِیَا و پسران حَبْرُون بِرِیَا و دومن آمَرِیَا و سومین بِحَزِیل و چهارمین يَقْمَعَمَع. و برادران او دوازده نفر. ۲۰ و سیزدهم برای شُوبائیل و پسران و ۲۴ از بنی عَزَّیل میکا و از بنی میکا شامیر. ۲۵ و برادر میکا برادران او دوازده نفر. ۲۱ و چهاردهم برای مَتَّیَا و پسران و برادران پیشایا و از بنی پیشایا زکریا. ۲۶ و از بنی مَارَدِی مَحَلِي و مُوشِی او دوازده نفر. ۲۲ و پانزدهم برای بِرِیمُوت و پسران و برادران او پسِرِی عَزِیَّاتُو. ۲۷ و از بنی مَارَدِی پسران یعْرِیَا بُنُو و شُوَهَم و زَكُور دوازده نفر. ۲۳ و شانزدهم برای حَشِیَا و پسران و برادران او دوازده عَبَرِی. ۲۸ و پسر مَحَلِي آَعَازَار او را فَزَنْدِی تَبَوَد. ۲۹ و نفر. ۲۴ و هفدهم برای مَتَّیَا و پسران و برادران او دوازده نفر. اما قَمِیْس، از بنی قَمِیْس بِرَحِمَیلِ، ۳۰ و از بنی مُوشِی مَحَلِي و ۲۵ و هجدهم برای حَنَانِی و پسران و برادران او دوازده نفر. ۲۶ و عَادَر و بِرِیمُوت. اینان بر حسب خاندان آبای ایشان بنی لاوی نوزدهم برای مَلُوتِی و پسران و برادران او دوازده نفر. ۲۷ و بیستم می باشدند. ۳۱ ایشان نیز مثل برادران خود بنی هارون به حضور برای ایلیاتَه و پسران و برادران او دوازده نفر. ۲۸ و بیست و یکم دادو پادشاه و صادوق و آخیملک و رؤسای آبای کَهَنَه و لاویان برای هُوَتِر و پسران و برادران او دوازده نفر. ۲۹ و بیست و دوم قرعه انداختند یعنی خاندانهای آبای برادر بزرگتر برایر خاندانهای برای جَذَلَتِی و پسران و برادران او دوازده نفر. ۳۰ و بیست و سوم برای مَحَبِیوت و پسران و برادران او دوازده نفر. ۳۱ و بیست و کوچکتر او بودند.

چهارم برای رُومَمَتِی عَزَّر و پسران و برادران او دوازده نفر.

۲۵ و داد و سرداران لشکر بعضی از پسران آساف و هیمان و یدُوُتون را به جهت خدمت جدا ساختند تا با بريط و عود و سنج ۲۶ و اما فرقه های دریانان: پس از فُرَجَیان مَشَلَّمَا این فُورِی نبوت نمایید؛ و شماره آنانی که بر حسب خدمت خود به کار می که از بنی آساف بود. ۲ و مَشَلَّمَا را پسران بود. نخست زاده اش پرداختند این است: ۲ و اما از بنی آساف، زَكُور و یوسف و نَتَبِیَا زکریا و دوم یدیعیل و سوم زَبَدِیَا و چهارم پیغیل. ۳ و پنجم عِیَلام و آشَرَیلَه پسران آساف زیر حکم آساف بودند که بر حسب فرمان و ششم یهوهانان و هفتم یهوهانان و هفتم آلیُّهُوبَعْنَانی. ۴ و عُوَيْدَ آدُوم را پسران پادشاه نبوت می نمود. ۳ و از یَلَوُتون، پسران یَلَوُتون جَذَلَیَا و بود: نخست زاده اش، شَمَعَیَا دوم بَهُزَابَاد و سوم بَوَاحَ و چهارم صَرِی و آشِعَا و حَشِیَا و مَتَّیَا شش نفر زیر حکم پدر خویش ساکار و پنجم تَنَتِیل. ۵ و ششم عَمَیَل و هفتم یَسَّاکَار و هشتم یَدُوُتون با بربطها بودند که با حمد و تسبیح خداوند نبوت می فَعَلَتِی ایزرا خدا او را پرکت داده بود. ۶ و برای پسرش شَمَعَیَا نمود. ۴ و از هیمان، پسران هیمان بَقِیَا و مَتَّیَا و عَزَّیل و شَبَوِیل پسرانی که بر خاندان آبای خویش تسلط یافتند، زاییده شدند و بِرِیمُوت و حَشِیَا و حَنَانِی و آلیاتَه و جَذَلَتِی و رُومَمَتِی عَزَّر و زَبَدِیَا که ایشان مردان قوی شجاع بودند. ۷ پسران شَمَعَیَا عَنْتِی و پیشقاشه و مَلُوتِی و هُوَتِر و مَحَبِیوت. ۵ جمیع اینها پسران هیمان رقائل و غُوَبِید و آلزاباد که برادران او مردان شجاع بودند و آلهُو و بودند که در کلام خدا به جهت برافراشتن بوق رانی پادشاه بود. و سَمَکِیَا. ۸ جمیع اینها از بنی عُوَيْدَ آدُوم بودند و ایشان با پسران و خدا به هیمان چهارده پسر و سه دختر داد. ۶ جمیع اینها زیر برادران ایشان در قوت خدمت مردان قابل بودند یعنی شصت و دو فرمان پدران خویش بودند تا در خانه خداوند با سنج و عود و بريط نفر (از اولاد) عُوَيْدَ آدُوم. ۹ و مَشَلَّمَا هجدۀ نفر مردان قابل از پسرایند و زیر دست پادشاه و آساف و یَلَوُتون و هیمان به خدمت پسران و برادران خود داشت. ۱۰ و حُوْسَه که از بنی مَارَدِی بود خانه خدا پیردازند. ۷ و شماره ایشان با برادران ایشان که سراییدن پسران داشت که شِمَرِی رئیس ایشان بود زیرا اگر چه نخست زاده را به جهت خداوند آموخته بودند، یعنی همه کسان ماهر دوست نبود، پدرش و دوم حلَقَیَا و سوم طَبَلَیَا و هشتاد و هشت نفر بودند. ۸ و برای وظیفه های خود کوچک با چهارم زکریا و جمیع پسران و برادران حُوْسَه سیزده نفر بودند. ۱۲ و بزرگ و معلم با تلمیذ عالی السویه قرعه انداختند. ۹ پس قرعه اول به اینان یعنی به رؤسای ایشان فرقه های دریانان داده شد و وظیفه بنی آساف برای یوسف بیرون آمد. و قرعه دوم برای جَذَلَیَا و او و های ایشان مثل برادران ایشان بود تا در خانه خداوند خدمت برادرانش و پسرانش دوازده نفر بودند. ۱۰ و سوم برای زَكُور و نمایند. ۱۳ و ایشان از کوچک و بزرگ بر حسب خاندان آبای پسران و برادران او دوازده نفر. ۱۱ و چهارم برای بصری و پسران و خویش برای هر دوازده قرعه انداختند. ۱۴ و قرعه شرقی به شَمَلَمَا برادران او دوازده نفر. ۱۲ و پنجم برای نَتَبِیَا و پسران و برادران او افتاد و بعد از او برای پسرش زکریا که مُشَبِّه دانا بود، قرعه انداختند دوازده نفر. ۱۳ و ششم برای بَقِیَا و پسران و برادران او دوازده نفر. و قرعه او به سمت شمال بیرون آمد. ۱۵ و برای عُوَيْدَ آدُوم (قرعه) ۱۴ و هفتم برای پیشَرَیلَه و پسران و برادران او دوازده نفر. ۱۵ و جنوبی و برای پسرانش (قرعه) بیت المَال. ۱۶ و برای شَفَعَیَا هشتم برای اشِعَا و پسران و برادران او دوازده نفر. ۱۶ نهم برای حُوْسَه قرعه مغربی نزد دروازه شَلَکَت در جاده ای که سر بالا می پسران و برادران او دوازده نفر. ۱۷ و دهم برای شَمَعَیَا و رفت و محرس این مقابل محرس آن بود. ۱۷ و به طرف شرقی

شش نفر از لاویان بودند و به طرف شمال هر روزه چهار نفر و به بیست و چهار هزار نفر بودند. و رئیس پنجم برای ماه پنجم طرف جنوب هر روزه چهار نفر و نزد بیست المال جفت جفت. شمهوت بیراحی بود در فرقه او بیست و چهار هزار نفر بودند. ۸ و به طرف غربی فروار برای چهار سریالا چهار نفر و برای فروار ۹ و رئیس ششم برای ماه ششم عیرا این عقیش تقویعی بود و در دو نفر. ۱۰ اینها فرقه های دریانان از بنی قورح و از بنی ماری فرقه او بیست و چهار هزار نفر بودند. و رئیس هفتم برای بودند. ۱۱ و اما از لاویان آخیا بر خزانه خانه خدا و بر خزانه ماه هفتم حائل فلونی از بنی افرايم بود و در فرقه او بیست و موقوفات بود. ۱۲ و اما بنی لadan: از پسران لadan جرشنی روپایی چهار هزار نفر بودند. ۱۳ و رئیس هشتم برای ماه هشتم سبکای خاندان آبای لadan یحییلی چهار هزار نفر بودند. ۱۴ و اما از لاویان یحییلی زیتاب خوشانی از زاریحان بود و در فرقه او بیست و چهار هزار نفر بودند. ۱۵ و برادرش یوئیل بر خزانه خانه خداوند بودند. ۱۶ از عُمرامیان ۱۷ و رئیس نهم برای ماه نهم آبیغز عکانتویی از بنی بیامین بود و از پصهاریان و از حبُرُونیان و از عُریلیان. ۱۸ و شیوئیل بن در فرقه او بیست و چهار هزار نفر بودند. ۱۹ و رئیس دهم برای جرُشم بن موسی ناظر خزانه ها بود. ۲۰ و از برادرانش بنی العازار، ماه دهم مهراei تقطوفاتی از زاریحان بود و در فرقه او بیست و پسرش رَحِیْلَ و پسرش آشَعِیَا و پسرش زِکَرِیَا و پسرش چهار هزار نفر بودند. ۲۱ و رئیس یازدهم برای ماه یازدهم بنایای شلومیت. ۲۲ این شلومیت و برادرانش بر جمیع خزانه موقوفاتی که فرعانتویی از بنی افرايم بود و در فرقه او بیست و چهار هزار نفر داد و پادشاه وقف کرده بود و روپایی هزار آبا و روپایی هزار آبا و روپایی هزار آبا و روپایی هزار آبا و صده بودند. ۲۳ و رئیس دوازدهم برای ماه دوازدهم خلدای تقطوفاتی از ها و سرداران لشکر بودند. ۲۴ از جنگها و غنیمت ها وقف کردند بنی عتیقیل و در فرقه او بیست و چهار هزار نفر بودند. ۲۵ و اما تا خانه خداوند را تعمیر نمایند. ۲۶ و هر آنچه سموئیل رایی و روپایی اسپاط بنی اسرائیل: رئیس روپیمان العازار بن زکریا، رئیس شاؤل بن قیس و ابیرین نیر و یوآب بن صُرُوه وقف کرده بودند و شمعونیان شفطایی بودند. ۲۷ و رئیس یازدهم بنی قمُؤیل هر چه هر کس وقف کرده بود زیر دست شلومیت و برادرانش بود. و رئیس بنی هارون صادوق. ۲۸ و رئیس یهودا آلیهو از برادران داد و از پصهاریان گنّیا و پسرانش برای اعمال خارجه اسرائیل و رئیس سیاکار عمری این میکانیل. ۲۹ و رئیس زبولون یشمشیا این صاحبان منصب و داوران بودند. ۳۰ و از حبُرُونیان حشیبا و عونیدیا و رئیس تفتالی برمیوت بن عزیلیل. ۳۱ و رئیس بنی افرايم برادرانش هزار و هفتتصد نفر مردان شجاع به آن طرف اُردن به هوشع بن عزیزا و رئیس نصف سبط منتسی یوئیل بن قذایا. ۳۲ و سمت مغرب به جهت هر کار خداوند و به جهت خدمت پادشاه رئیس نصف سبط منتسی در چعلاد بدو این زکریا و رئیس بنایمن بر اسرائیل گماشته شده بودند. ۳۳ از حبُرُونیان: بر حسب انساب یعیشیل بن ابیر. ۳۴ و رئیس دان عزیزیل بن یووحام. اینها روپایی آبای ایشان بريا رئیس حبُرُونیان بود و در سال چهلم سلطنت داود اسپاط اسرائیل بودند. ۳۵ و داود شماره کسانی که بیست ساله و طلبیده شدند و در میان ایشان مردان شجاع در یعیر چعلاد یافت کمتر بودند، نگرفت زیرا خداوند وده داده بود که اسرائیل را مثل شدند. ۳۶ و از برادرانش دو هزار و هفتتصد مرد شجاع و رئیس آبا ستارگان آسمان کثیر گرداند. ۳۷ و یوآب بن صُرُوه آغاز شمردن بودند. پس داود پادشاه ایشان را بر روپیمان و جادیان و نصف نمود، اما به اتمام نرسانید و از این جهت غضب بر اسرائیل وارد شد و شماره آنها در دفتر اخیر ایام پادشاه ثبت نشد. ۳۸ و ناظر سبط منتسی برای همه امور خدا و امور پادشاه گماشت.

انبارهای پادشاه غمزوت بن علییل بود و ناظر انبارهای مرعه ها
۲۷ و از بنی اسرائیل بر حسب شماره ایشان از روپایی آبا و که در شهر ها و در دهات و در قلعه ها بود، یهوناتان بن عزیزا بود. روپایی هزار و صده و صاحبان منصب که پادشاه را در همه امور ۲۸ و ناظر عملجات مزرعه ها که کار زمین می کردند، عزري فرقه های داخله و خارجه ماه به ماه در همه ماههای سال خدمت این کلوب بود. ۲۹ و ناظر تاکستانها شمعی راماتی بود و ناظر می کردند، هر فرقه بیست و چهار هزار نفر بودند. ۳۰ و بر فرقه اول محصول تاکستانها و انبارهای شراب زیبی شفمانی بود. ۳۱ و برای ماه اول یشبعام بن زیدیلیل بود و در فرقه او بیست و چهار ناظر درختان زیتون و افراط که در همواری بود بعل حانان جدیری هزار نفر بودند. ۳۲ از پسران فاصق رئیس جمیع روپایی ماه سوم برای ماه سوم بنایا این لشکر، بود و ناظر انبارهای روغن یوآش بود. ۳۳ و ناظر رمه هایی که به جهت ماه اول بود. ۳۴ و بر فرقه ماه دوم دُودای آخوختی و از فرقه در شارون می چریدند شطرای شارونی بود. و ناظر رمه هایی که او مقلولت رئیس بود و در فرقه او بیست و چهار هزار نفر بودند. در ادیها بودند شفافاط بن عدلانی بود. ۳۵ و ناظر شتران عویل ۳۶ و رئیس لشکر سوم برای ماه سوم بنایا این پیوپاداع کاهن بزرگ اسعیلی بود و ناظر الاغها یخدایی میرونتوی بود. ۳۷ و ناظر گله بود و در فرقه او بیست چهار هزار نفر بودند. ۳۸ این همان بنایا ها یازیر هاجری بود. جمیع اینان ناظران اندوخته های داد و پادشاه است که در میان آن سی نفر بزرگ بود و بر آن سی نفر برتری بودند. ۳۹ و یهوناتان عمومی داود مشیر و مرد دانا و فقیه بود و داشت و از فرقه او پسرش عَمِیْلَیَاد بود. ۴۰ و رئیس چهارم برای ماه یحییل بن حکمُونی همراه پسران پادشاه بود. ۴۱ آخیثوقل مشیر چهارم عسایل برادر یوآب و بعد از او برادرش زیدیا بود و در فرقه او

پادشاه و حوشای آرکی دوست پادشاه بود. ۲۴ و بعد از آجتیوَفْ جهت هر نوع خدمتی. ۱۵ و طلا را به وزن به جهت شمعدانهای پهلویاد بن بنایا و آبیاتار بودند و سردار لشکر پادشاه بیاب بود. طلا و چراگاهای آنها به جهت هر شمعدان و چراگاهای آن را به وزن داد و برای شمعدانهای نقره نیز نقره را به وزن به جهت هر ۲۸ و داود جمیع رؤسای اسرائیل را از رؤسای اساطیر و رؤسای چراغدان موافق کار هر شمعدان و چراگاهای آن. ۱۶ و طلا را به فرقه هایی که پادشاه را خدمت می کردند و رؤسای هزاره و رؤسای وزن به جهت میزهای نان تقییده برای هر میز علیحده و نقره را صده و ناظران همه اندوخته ها و اموال پادشاه و پسرانش را با برای میزهای نقره. ۱۷ و زر خالص را برای چنگالها و کاسها و خواجه سرایان و شجاعان و جمیع مردان جنگی در اوشیلم جمع پیاله ها و به جهت طاسهای طلا موافق وزن هر طاس و به جهت کرد. ۲ پس داود پادشاه بریا ایستاده، گفت: «ای برادرانم و ای طاسهای نقره موافق وزن هر طاس. ۱۸ و طلا مصفی را به وزن قوم من! مرا بشنوید! من اراده داشتم خانه ای که آرامگاه تابوت به جهت مذبح بخور و طلا را به جهت نمونه مركب کروپیان که عهد خداوند و پای انداز پایهای خدای ما باشد بنا نمایم، و برای بالهای خود را پهن کرده، تابوت عهد خداوند را می پوشانیدند. بنای آن تدارک دیده بودم. ۲ لیکن خدا مرا گفت: تو خانه ای به ۱۹ (و داود گفت): «خداوند این همه را یعنی تمامی کارهای این جهت اسم من بنا نخواهی نمود، زیرا مرد جنگی هستی و خون نمونه را از نوشته دست خود که بر من بود به من فهمانید.» ۲۰ و ریخته ای. ۴ لیکن یهُوه خدای اسرائیل مرا از تمامی خاندان پدرم داود به پسر خود سلیمان گفت: «قوی و دلیر باش و مشغول شو برگزیده است که بر اسرائیل تا ابد پادشاه بشویم، زیرا که بیهودا را و ترسان و هراسان مباش، زیرا یهُوه خدا که خدای من می باشد، برای ریاست اختیار کرد و از خاندان یهودا خاندان پدر مرا و از با تو است و تا همه کار خدمت خانه خداوند تمام نشود، تو را و فرزندان پدرم را پسند کرد تا مرا بر تمامی اسرائیل به پادشاهی نخواهد گذاشت و تو را ترک نخواهد نمود. ۲۱ ایکن فرقه های نصب نماید. ۵ و از جمیع پسران من (زیرا خداوند پسران سپیار کاهنان و لاویان برای تمام خدمت خانه خدا (حاضرند) و برای هر به من داده است)، پسرم سلیمان را برگزیده است تا بر کرسی گونه عمل همه کسان دلگرم که برای هر صنعتی مهارت دارند، با سلطنت خداوند بر اسرائیل پنشیند. ۶ و به من گفت: پسر تو تو هستند و سوران و تمامی قوم مطیع کامل اوامر تو می باشند.» سلیمان، او است که خانه مرا و صحنه های مرا با خواهد نمود، زیرا که او را برگزیده ام تا پسر من باشد و من پدر او خواهم بود. ۲۹ و داود پادشاه به تمامی جماعت گفت: «پسرم سلیمان و اگر او به جهت بجا آوردن فرایض و احکام من مثل امروز ثابت که خدا او را به تنهایی برای خود برگزیده، جوان و لطیف است و بماند، آنگاه سلطنت او را تا به ابد استوار خواهم گردانید. ۸ پس این مُقْمَ عظیمی است زیرا که هیکل به جهت انسان نیست بلکه آن در نظر تمامی اسرائیل که جماعت خداوند هستند و به سمع برای یهُوه خدا است. ۷ و من به جهت خانه خدای خود به خدای ما متوجه شده، تمامی امراء یهُوه خدای خود را بطلبید تا تمامی قوتو تدارک دیده ام، طلا را به جهت چراغهای طلا و نقره این زمین نیکو را به تصرف آورده، آن را بعد از خودتان به پسران را برای چیزهای نقره ای و برنج را به جهت چیزهای برجین و آهن خوبش تا به ابد به ازیت واگذاردید. ۹ و تو ای پسر من سلیمان را برای چیزهای آهنین و چوب را به جهت چیزهای چوبین و خدای پدر خود را بشناس و او را به دل کامل و به ارادت تمام سنگ را جزع و سنجگهای ترصیع و سنجگهای سیاه و سنجگهای عیادت نما زیرا خداوند همه دلها را تفتیش می نماید و هر تصور رنگارنگ و هر قسم سنگ گرانیها و سنجک مرمر فراوان. ۳ و نیز فکرها را ادارک می کند؛ و اگر او را طلب نمایی، او را خواهی چونکه به خانه خدای خود رغبت داشتم و طلا و نقره از اموال یافت؛ اما اگر او را ترک کنی، تو را تا به ابد دور خواهد انداخت. خاص خود داشتم، آن را علاوه بر هر آنچه به جهت خانه قُلس ۱۰ حال با حذر باش زیرا خداوند تو را برگزیده است تا به خانه ای تدارک دیدم برای برای خانه خدای خود دادم. ۴ یعنی سه هزار به جهت مقدس او بنا نمایی. پس قوی شده، مشغول باش.» وزنه طلا از طلا ای اوفیر و هفت هزار وزنه نقره خالص به جهت ۱۱ و داود به پسر خود سلیمان نمونه رواق و خانه ها و خزین و پوشانیدن دیوارهای خانه ها. ه طلا را به جهت چیزهای طلا بالاخانه ها و حُجره های اندرونی آن و خانه کرسی رحمت، ۱۲ و نقره را به جهت چیزهای نقره و به جهت تمامی کاری که به نمونه هر آنچه را که از روح به او داده شده بود، برای صحنه های دست صنعتگران ساخته می شود. پس کیست که به خوشی خانه خداوند و برای همه حجره های گردآگردش و برای خزین دل خوشمن را اموز برای خداوند وقف نماید؟» ۶ آنگاه رؤسای خانه خدا و خزین موقوفات داد. ۱۳ و برای فرقه های کاهنان و خاندانهای آبا و رؤسای اساطیر اسرائیل و سرداران هزاره و صده با لاویان و برای تمامی کار خدمت خانه خداوند و برای همه اسباب ناظران کارهای پادشاه به خوشی دل هدایا آوردند. ۷ و به جهت خدمت خانه خداوند. ۱۴ و از طلا به وزن برای همه آلات طلا به خدمت خانه خدا پنج هزار وزنه و ده هزار درهم طلا و ده هزار وزنه جهت هر نوع خدمتی و از نقره به وزن برای همه آلات نقره به نقره و هجده هزار وزنه برنج و صد هزار وزنه آهن دادند. ۸ و هر

کس که سنگهای گرانبها نزد او یافت شد، آنها را به خزانه خانه کردند. ۲۴ و جمیع سروزان و شجاعان و همه پسران داود پادشاه خداوند به دست یحییل خوشونی داد. ۹ آنگاه قوم از آن رو که به نیز مطبع سلیمان پادشاه شدند. ۲۵ و خداوند سلیمان را در نظر خوشی دل هدیه آورده بودند شاد پادشاه شدند. زیرا به دل کامل هدایای تمام اسرائیل بسیار بزرگ گردانید و او را جلالی شاهانه داد که تبریزی برای خداوند آوردن و داود پادشاه نیز بسیار شاد و مسرور به هیچ پادشاه اسرائیل قبل از او داده نشده بود. ۲۶ پس داود شد. ۱۰ و داود به حضور تمامی جماعت خداوند را متبارک بن یسی بر تمامی اسرائیل سلطنت نمود. ۲۷ و مدت سلطنت خواند و داود گفت: «ای پهلوه خدای پدر ما اسرائیل تو از ازل تا او بر اسرائیل چهل سال بود، اما در خبرون هفت سال سلطنت به ابد متبارک هستی. ۱۱ و ای خداوند عظمت و کرد و در اورشلیم سی و سه سال پادشاهی کرد. ۲۸ و در پیری جلال و قوت و کبیرا هر آن تو است زیرا هر چه در آسمان و زمین نیکو از عمر و دولت و حشمت سیر شده، وفات نمود و پرسش است از آن تو می باشد. و ای خداوند ملکوت از آن تو است و سلیمان به جایش پادشاه شد. ۲۹ و اینک امور اول و آخر داود تو بر همه سر و متعال هستی. ۱۲ و دولت از تو می آید و تو بر پادشاه در سیفرا اخبار سموئیل رایی و اخبار ناتان نبی و اخبار جاد همه حاکمی، و کبیرا و جبروت در دست تو است و عظمت رایی، ۳۰ با تمامی سلطنت و جبروت او و روزگاری که بر وي و بر دادن و قوت بخشیدن به همه کس در دست تو است. ۱۳ و الآن اسرائیل و بر جمیع ممالک آن اراضی گذشت، مکتوب است.

ای خدای ما تو را حمد می گوییم و اسم مجید تو را تسبیح می خوانیم. ۱۴ لیکن من کیستم و قوم من کیستند که قابلیت داشته باشیم که به خوشی دل ایسطور هدایا بیاوریم؟ زیرا که همه این چیزها از آن تو است و از دست تو به تو داده ام. ۱۵ زیرا که ما مثل همه اجداد خود به حضور تو غریب و نزیل می باشیم و ایام ما بر زمین مثل سایه است و هیچ دوم ندارد. ۱۶ ای پهلوه خدای ما تمامی این اموال که به چهت ساختن خانه برای اسم قدوس تو مهیا ساخته ایم، از دست تو و تمامی آن از آن تو می باشد. ۱۷ و می دانم ای خدایم که دلها را می آزمایی و استقامت را دوست می داری و من به استقامت دل خود همه این چیزها را به خوشی دادم و الآن قوم تو را که اینجا حاضرند دیدم که به شادمانی و خوشی دل هدایا برای تو آوردن. ۱۸ ای پهلوه خدای پدران ما ابراهیم و اسحاق و اسرائیل این را همیشه در تصور فکرهای دل قوم خود نگاه دار و دلهای ایشان را به سوی خود ثابت گردان. ۱۹ و به پسر من سلیمان دل کامل عطا فرما تا اوامر و شهادات افتاده، خداوند را سلیمان پدران خویش را متبارک خوانده، به رو تمامی جماعت گفت: «پهلوه خدای خود را تعظیم نمودند.» و تمامی جماعت پهلوه خدای پدران خویش را متبارک خوانده، به رو در فردا آن روز برای خداوند ذبیح کردند و قربانی های سوختنی برای خداوند گذرانیدند یعنی هزار گاو و هزار قرق و هزار بره با هدایای ریختنی و ذبیح بسیار به جهت تمامی اسرائیل. ۲۲ و در آن روز به حضور خداوند به شادی عظیم اکل و شرب نمودند، و سلیمان پسر داود را دویاره به پادشاهی نصب نموده، او را به حضور خداوند به ریاست و صادوق را به کهانت مسح نمودند. ۲۳ پس سلیمان بر کرسی خداوند نشسته، به جای پدرش داود پادشاهی کرد و کامیاب شد و تمامی اسرائیل او را اطاعت

دوم تواریخ

۲

و سلیمان قصد نمود که خانه‌ای برای اسم یهوه و خانه‌ای به جهت سلطنت خودش بنا نماید. ۲ و سلیمان هفتاد هزار نفر برای

۱ و سلیمان پسر داود در سلطنت خود قوی شد و یهوه خداپیش حمل بارها، و هشتاد هزار نفر برای بریدن چوب درکوهها، و سه با او می‌بود و او راعظمت بسیار بخشدید. ۲ و سلیمان تمامی هزار و شصتصد نفر برای نظرات آنهاشمرد. ۳ و سلیمان نزد حoram، اسرائیل و سرداران هزاره و صده و داوران و هر رئیسی را که در پادشاه صور فرستاده، گفت: «چنانکه با پدرم داود رفتار نمودی تمامی اسرائیل بود از روسای خاندانهای آبا خواند. ۳ و سلیمان با چوب سرو آزاد برایش فرستادی تا خانه‌ای به جهت سکونت تمامی جماعت به مکان بلندی که در چونون بود رفته زیرا خیمه خوش بنا نماید، (همچینی با من رفتابنم). ۴ ایک من خانه‌ای اجتماع خدا که موسی بنده خداوند آن را در بیان ساخته بود برای اسم یهوه خدای خود بنا می‌نمایم تا آن را برای او تقدیس در آنجا بود. ۴ لیکن داود تابوت خدا را از قریه بعایرم به جایی که کنم و بخور معطر در حضور وی بسوزانم، و به جهت نان تقدمه دارد برایش مهمایا کرده بود بالاورد و خیمه‌ای برایش در اورشلیم بربا دائمی و قیانی های سوختنی صبح و شام، و به جهت سیت‌ها و نمود. ۵ و مذیع برنجیانی که بصلایل بن اوری ابن حرساخته بود، غرهها و عیده‌ای یهوه خدای ما زیرا که این برای اسرائیل فرضه‌ای در آنجا پیش مسکن خداوند مائد و سلیمان و جماعت نزد آن ابدی است. ۵ و خانه‌ای که من بنا می‌کنم عظیم است، زیرا که مسالت نمودند. ۶ پس سلیمان به آنجا نزد مذیع برنجیانی که در خدای ما از جمیع خدایان عظیم ترمی باشد. ۶ و کیست که خیمه اجتماع بود به حضور خداوند برآمده، هزارقیانی سوختنی بر خانه‌ای برای او تواند ساخت؟ زیرا فلک و فلک الافلاک گنجایش آن گذراندی. ۷ در همان شب خدا به سلیمان ظاهر شد و اورا او راندارد؛ و من کیستم که خانه‌ای برای وی بنا نمایم؟ نی بلکه گفت: «آتیچه را که به تو بدهم طلب نما.» ۸ سلیمان به خدا برای سوزانیدن بخور در حضور وی. ۷ و حال کسی را برای من گفت: «تو به پدرم داود احسان عظیم نمودی و مرا به جای او بفرست که در کار طلا و نقره و برنج و آهن و ارغوان و قمز و پادشاه ساختی. ۹ حال ای یهوه خدا به وعده خود که به پدرم آسمانجنوی ماهرو در صنعت نقاشی دانا باشد، تا با صنعتگرانی داوددادی وفا نما زیرا که تو مرا بر قومی که مثل غبار زمین کشیرند که نزد من در بیهودا و اورشلیم هستند که پدر من داودایشان را پادشاه ساختی. ۱۰ الان حکمت و معرفت را به من عطا فرما تا به حاضر ساخت، باشد. ۸ و چوب سروآزاد و صنیور و چوب صندل حضور این قم خروج ودخول نمایم زیرا کیست که این قم عظیم برای من از لپنان بفرست، زیرا بندگان تو را می‌دانم که در برین تو را داوری تواند نمود؟» ۱۱ خدا به سلیمان گفت: «چونکه این چوب لبان ماهرند و ایک بندگان من با بندگان توخاہند بود. در خاطرتو بود و دولت و توانگری و حشمت و جان دشمنات را ۹ تا چوب فراوان برای من مهیا سازند زیرا خانه‌ای که من بنا می‌کنم نطلیبدی و نیز طول ایام را نخواستی بلکه به جهت خود حکمت و عظیم و عجیب خواهد بود. ۱۰ و ایک به چوب بران که این معرفت رادرخواست کردی تا بر قم من که تو را بر سلطنت ایشان چوب را می‌برند، من بیست هزار کر گندم کوپیده شده، و بیست نصب نموده‌ام داوری نمایی. ۱۲ لهذا حکمت و معرفت به تو هزار کر جو و بیست هزاریت شراب و بیست هزار بت روغن برای بخشیده شد و دولت و توانگری و حشمت را نیز به تو خواهم داد بندگان خواهم داد.» ۱۱ و حoram پادشاه صور مکتوب جواب که پادشاهانی که قبیل از تو بودند مثل آن را نداشتند و بعد از تو نیز داده، آن را نزد سلیمان فرستاد که «چون خداوند قوم خود را مثل آن را نخواهند داشت.» ۱۲ پس سلیمان از مکان بلندی که دوست می‌دارد از این چهت تو را به پادشاهی ایشان نصب نموده در چونون بود از حضور خیمه اجتماع به اورشلیم مراجعت کرد است. ۱۲ و حoram گفت: «متیارک باد یهوه خدای اسرائیل که ویر اسرائیل سلطنت نمود. ۱۴ و سلیمان اربابها و سواران جمع آفیننده آسمان و زمین می‌باشد، زیرا که به دادوپادشاه پسری حکیم کرده، هزار و چهارصد اربابه و دوازده هزار سوار داشت، و آنها و صاحب معرفت و فهم بخشیده است تا خانه‌ای برای خداوند و را در شهرهای اربابها و نزد پادشاه دراورشلیم گذاشت. ۱۵ و خانه‌ای برای سلطنت خودش بنا نماید. ۱۳ و الان حoram را که پادشاه نقره و طلا را دراورشلیم مثل سنگها و چوب سرو آزاد را مثل مردی حکیم و صاحب فهم از کسان پدر من است فرستادم. چوب افراغ که در همواری است فراوان ساخت. ۱۶ و اسبهای ۱۴ و او پسرزنی از دختران دان است، و پدرش مرد صوری بود سلیمان از مصر آورده می‌شد، و تاجران پادشاه دسته های آنها را و به کار طلا و نقره و برنج و آهن و سنگ و چوب و ارغوان و می‌خریدند هر دسته را به قیمت معین. ۱۷ و یک ارباب را به قیمت آسمانجنوی و کتان نازک و قمز و هر صنعت نقاشی و اختیاع همه ششصد مثقال نقره از مصر بیرون می‌آورند و می‌رسانند و یک اختیارات ماهر است، تا برای او با صنعتگران تuo صنعتگران آقایم اسب را به قیمت صد و پنجاه، و همچنین برای جمیع پادشاهان پدرت داود کاری معین بشود. ۱۵ پس حال آقایم گندم و جو و روغن و شراب را که ذکر نموده بود، برای بندگان خود بفرستد. حتیان و پادشاهان ارام به توسط آنها بیرون می‌آورند.

۱۶ و ما چوب از لبنان به قدر احتیاج تو خواهیم برد، و آنها را بسته نمود، و آن را که به طرف راست بود یاکین و آن را که به طرف ساخته، بروی دریا به یافا خواهیم آورد و تو آن را به اورشلیم خواهی چپ بود بوعن نام نهاد.

۱۷ پس سلیمان تمامی مردان غریب را که در زمین اسرائیل بودند، بعد از شماره‌ای که پدرش داد آنها را شمرده بود شمرد، و ۴ و مذیع برنجینی ساخت که طولش بیست ذراع، و عرضش صد و پنجاه و سه هزار و شصت نفر از آنها یافت شدند. ۱۸ و بیست ذراع، و بلندیش ده ذراع بود. ۲ و دریاچه ریخته شده را ازیشان هفتاد هزار نفر برای حمل بارها و هشتادههار نفر برای ساخت که از لب تا لبیش ده ذراع بود، و از هر طرف مدور بود، بربین چوب در کوهها و سه هزار و شش صد نفر برای نظارت تا از وبلندیش پنج ذراع، و رسیمانی سی ذراعی آن را گردآگرد احاطه می‌داشت. ۳ و زیر آن از هر طرف صورت گلوان بود که آن را گردآگرد احاطه می‌داشتند، یعنی برای هر ذراع ده از آنها دریاچه را مردم کار بگیرند، تعیین نمود.

۳ و سلیمان شروع کرد به بنا نمودن خانه خداوند در اورشلیم بر از هرجانب احاطه می‌داشتند، و آن گلوان دردو صف بودند و در کوهه موریا، جایی که (خداوند) بر پدرش داده ظاهر شده بود، حين ریخته شدن آن ریخته شدند. ۴ و آن بر دوازده گاو قایم بود جایی که داده در خرمگاه ارونون یوسی تعیین کرده بود. ۲ و در که روی سه از آنها به سوی شمال و روی سه به سوی مغرب و روی روز دوم ماه دوم از سال چهارم سلطنت خود به بنا کردن شروع سه به سوی جنوب و روی سه به سوی مشرق بود، و دریاچه بر نمود. ۳ و این است اساس هایی که سلیمان برای بنا نمودن خانه فوق آنها و همه موخرهای آنها به طرف اندرون بود. ۵ و حجم آن خدا نهاد: طولش به ذراعها برحسب پیمایش اول شصت ذراع و یک وجب بود و لبیش مثل لب کاسه مانند گل سوسن ساخته شده عرضش بیست ذراع، ۴ و طول روافق که پیش خانه بود مطابق بود که گنجایش سه هزار بسته به پیمایش داشت. ۶ و ده حوض عرض خانه بیست ذراع، و بلندیش صد و بیست ذراع و اندرونش ساخت و از آنها پنج را به طرف راست و پنج را به طرف چپ را به طلای خالص پوشانید. ۵ و خانه بزرگ را به چوب صنوبر گذاشت تا در آنها شست و شو نمایند، و آنچه را که به قربانی پوشانید و آن را به زر خالص پوشانید، و بر آن درختان خرما و های سوختنی تعلق داشت در آنها شستند، اما دریاچه برای رشته‌ها نقش نمود. ۶ و خانه را به سنگهای گرانبهای زیبایی شست و شوی کاهنان بود. ۷ و ده شمعدان طلا موفق قانون آنها مرصع ساخت، و طلای آن طلای فروایم بود. ۷ و تیرها و آستانه‌ها ساخته، پنج را به طرف راست و پنج را به طرف چپ در هیکل و دیوارها و درهای خانه را به طلا پوشانید و بر دیوارها کروپیان گذاشت. ۸ و ده میز ساخته، پنج را به طرف راست و پنج را به نقش نمود. ۸ و خانه قدس‌الاقدس را ساخت که طولش موفق طرف چپ در هیکل گذاشت، و صد کاسه طلا ساخت. ۹ و عرض خانه بیست ذراع، و عرضش بیست ذراع بود، و آن را به صحن کاهنان و صحن بزرگ و دروازه‌های صحن (بزرگ را) زر خالص به مقدار ششصدوزنه پوشانید. ۹ و وزن میخها پنجه ساخت، و درهای آنها را به پرنج پوشانید. ۱۰ و دریاچه را به جانب متقابل طلایبود، و بالاخانه‌ها را به طلا پوشانید. ۱۰ و در خانه راست خانه به سوی مشرق از طرف جنوب گذاشت. ۱۱ و حoram قدس‌الاقدس دو کروپی مجسمه کاری ساخت و آنها را به طلا دیگها و خاکندازها و کاسه‌ها را ساخت پس حoram تمام کاری که پوشانید. ۱۱ و طول بالهای کروپیان بیست ذراع بود که بال یکی برای سلیمان پادشاه به جهت خانه خدا می‌کرد به انعام رسانید. پنج ذراع بوده، به دیوار خانه می‌رسید و بال دیگرکش پنج ذراع دو ستون و پیاله‌های تاجهایی که بر سر دوستون بود و دو بوده، به بال کروپی دیگرگویی خورد. ۱۲ و بال کروپی دیگر پنج شبکه به جهت پوشانیدن دو پیاله تاجهایی که بر ستونها بود ۱۳ و ذراع بوده، به دیوار خانه می‌رسید و بال دیگرکش پنج ذراع بوده، چهارصد انار برای دو شبکه و دو صف انار برای هر شبکه بود تا به بال کروپی دیگر ملخص می‌شد. ۱۳ و بالهای این کروپیان به دوپیاله تاجهایی را که بالای ستونها بود پوشاند. ۱۴ و پایه‌ها را قدر بیست ذراع پهن می‌بودو آنها بر پایهای خود ایستاده بودند، ساخت و حوضها را بر پایه هاساخت. ۱۵ و یک دریاچه و دوازده و روپهای آنها به سوی اندرون خانه می‌بود. ۱۴ و حجاج را لازم گلو را زیر دریاچه (ساخت). ۱۶ و دیگها و خاکندازها و چنگالها و آسمانچونی و ارغوان و قمز و کنان نازک ساخت، و کروپیان بر آن تمامی اسیاب آنها را پدرش حoram برای سلیمان پادشاه به جهت نقش نمود. ۱۵ و پیش خانه دو ستون ساخت که طول آنها و خانه خداوند از پرنج صیقلی ساخت. ۱۷ آنها را پادشاه در صحرای پنج ذراع بود و تاجی که بر سر هر یکی از آنها بود پنج ذراع بود. ادن در گل رست که در میان سکوت و صدره بود ریخت. ۱۸ و رشته‌ها مثل آنها که در محراب بود ساخته، آنها را بر سر سلیمان تمام این آلات را زد زیاده ساخت، چونکه وزن پرنج ستونها نهاد و صد انار ساخته، بر رشته‌ها گذاشت. ۱۷ و ستونهارا دریافت نمی‌شد. ۱۹ و سلیمان تمامی آلات را که در خانه پیش هیکل یکی بدست راست، و دیگری به طرف چپ برپا خداوند و میزها را که نان تقدمه بر آنها بود ساخت. ۲۰ و شمعدانها و چراغهای آنها را از طلای خالص تا برحسب

معمول در مقابل محراب افروخته شود. ۲۱ و گلها و چراغها را که تا به ابد ساکن شوی بنا نموده‌ام.»^۳ و پادشاه روی خود وابرها را از طلا یعنی از زر خالص ساخت. ۲۲ و گلگیرها و را برگردانیده، تمامی جماعت اسرائیل را برکت داد، و تمامی کاسه‌ها و قاشقها و مجمرها را از طلای خالص (ساخت)، و جماعت اسرائیل پایستادند. ۴ پس گفت: «یهوه خدای اسرائیل دروازه خانه و درهای اندرونی آن به جهت قدس‌الاقداس و درهای مبارک باد که به دهان خود به پدرم داد و عده داده، و به دست خود آن را بهجا آورده، گفت: ۵ از روزی که قوم خود را از زمین خانه هیکل از طلا بود.

۶ پس تمامی کاری که سلیمان به جهت خانه خداوند کرد
بنای نمایم که اسم من در آن باشد، و کسی را برنگریدم تا پیشوای
تمام شد، و سلیمان موقوفات پدرش داده را داخل ساخت، و نفره
قوم من اسرائیل بشود. ۶ اما اوشلم را برگردیدم تا اسم من در آنجا
و طلا و سایر آلات آنها را در خزانی خانه خدا گذاشت. ۷ آنگاه
باشد و داده را انتخاب نمودم تا پیشوای قوم من اسرائیل بشود. ۷ و
سلیمان مشایخ اسرائیل و جمیع روسای اسپاط و سوران آبای
بنی اسرائیل را در اوشلم جمع کرد تا تابوت عهد خداوند را از شهر
نماید. ۸ اما خداوند به پدرم داده گفت: چون در دل تو بود که
داده که صهیون باشد، برآوردن. ۹ و جمیع مردان اسرائیل در عید
خانه‌ای برای اسم من بنای نیکو کردی که این را در دل خود
ماه هفتم نزد پادشاه جمع شدند. ۱۰ پس جمیع مشایخ اسرائیل
بنی اسرائیل نهادی. ۱۱ لیکن تو خانه را بنا نخواهی نمود، بلکه پسر توکه
آمدند ولایان تابوت را برداشتند. ۱۲ و تابوت و خیمه اجتماع و
همه آلات مقدس را که در خیمه بود برآوردن، و لاویان کهنه آنها را
برداشتند. ۱۳ سلیمان پادشاه و تمامی جماعت اسرائیل که نزدی
جمع شده بودند پیش تابوت ایستادند، و آنقدر گوسفند و گاو
ذبح کردند که به شماره و حساب نمی‌آمد. ۱۴ و کاهنان تابوت
عهد خداوندرا به مکانیش در محراب خانه، یعنی در قدس‌الاقداس
زیر بالهای کربویان درآوردند. ۱۵ و کربویان بالهای خود را بر مکان
نشسته‌ام و خانه را به اسم یهوه خدای اسرائیل بنا نمودم. ۱۶ و
تابوت پهن می‌کردند و کربویان تابوت و عصاهایش را از بالامی
پوشانیدند. ۱۷ و عصاهای اینقدر دراز بود که طولش پنج ذراع، و عرضش
تایتوت پیش محراب دیده می‌شد، اما از پیرون آمدن ایشان از مصر عهد بست. ۱۸ و
تایتوت زیرا که سلیمان منبر برینجینی را که طولش پنج ذراع، آن را در میان صحن
تایتوت پیش محراب دیده می‌شد، و بر آن ایستاده، به حضور تمامی جماعت اسرائیل زانو زد
تا امروز در آنجا است. ۱۹ و در تایتوت چیزی نبود سوای آن دو
و دستهای خود را به سوی آسمان برافراشته است. ۲۰ گفت: «ای یهوه
لوح که موسی در حوریب در آن گذاشت وقتی که خداوند با
بنی اسرائیل در حین پیرون آمدن ایشان از مصر عهد بست. ۲۱ و
که با بدگان خود که به حضور تو به تمامی دل خویش سلوک
واقع شد که چون کاهنان از قدس پیرون آمدند (زیرا همه کاهنانی
که حاضر بودند بدون ملاحظه نوبتها خود خویشتن را تقدیس
کردند. ۲۲ و جمیع لاویانی که مغنى بودند یعنی آساف و هیمان و
یدوتون و پسران و برادران ایشان به کتان نازک ملیس شده، با
سنجهها و پرطهها و عودها به طرف مشرق مذبح ایستاده بودند، و با
ایشان صدو بیست کاهن بودند که کرنا می‌نواختند). ۲۳ پس
کسی که بر کرسی اسرائیل بنشیده برای تو منقطع نخواهد شد، به
واقع شد که چون کرتانوازان و مغدیان مثل یک نفره یک آواز در
حرمت و تسبیح خداوند به صد آمدند، و چون با کرناها و سنجهها و
سلوک نماید چنانکه تو به حضور من رفاقتمندی. ۲۴ و الان ای
ساخیر آلات موسیقی به آواز بلند خوانند و خداوند را حمد گفتند
که او نیکو است زیرا که رحمت او تا بادا باد است، آنگاه خانه
یعنی خانه خداوند ازابر پر شد. ۲۵ و کاهنان به سبب این نتوانستند
برای خدمت پایستند زیرا که جلال یهوه خانه خدا را بر کرده بود.
۶ آنگاه سلیمان گفت: «خداوند فرموده است که در تاریکی
به حضور تو می‌کند اجابت فرمای. ۲۶ تا نکه شب و روز چشمان
غلیظ ساکن می‌شوم. ۲۷ اما من خانه‌ای برای سکونت تو و مکانی

تو بر این خانه باز شود ویر مکانی که درباره اش و عده داده ای که شهری که برگزیده ای و خانه ای که به جهت اسم تو بنا کرده ام، اسم خودرا در آنجا قرار خواهی داد تا دعای را که بنده ات به نزد تو دعا نمایند، ۳۵ آنگاه دعا وضع ایشان را از آسمان بشنو و سوی این مکان بنماید اجابت کنی. ۲۱ و توضع بنده ات و قوم حق ایشان را بهجا آور. ۳۶ «و اگر به تو گناه وزیده باشد زیرا خود اسرائیل را که به سوی این مکان دعا می نمایند استماع نما و انسانی نیست که گناه نکند، و بر ایشان غضبناک شده، ایشان را از آسمان مکان سکونت خود بشنو و چون شنیدی عفو فرمای. بدست دشمنان تسلیم کرده باشی و اسپرکنندگان ایشان، ایشان ۲۲ «اگر کسی با همسایه خود گناه وزد و قسم بر او عرضه شود را به زمین دور یازندیک ببرند، ۳۷ پس اگر در زمینی که در آن کن و شریان را جزا داده، طریق ایشان را بسر ایشان برسان، و رفتار نموده ایم، ۲۸ و در زمین اسیری خویش که ایشان را به آن به عادلان را عادل شمرده، ایشان را به حسب عدالت ایشان جزا اسیری بده باشند، به تمامی دل و تمامی جان خود به تو بازگشت بدله. ۲۴ «و هنگامی که قوم تو اسرائیل بحسب گناهانی که به تو نمایند، و به سوی زمینی که به پدران ایشان داده ای و شهری وزیده باشند به حضور دشمنان خود مغلوب شوند، اگر به سوی تو که برگزیده ای و خانه ای که برای اسم تو بنا کرده ام دعا نمایند، بازگشت نموده، به اسم تو اعتراف نمایند و نزد تو در این خانه ۳۹ آنگاه از آسمان، مکان سکونت خود، دعا و توضع ایشان را دعا و توضع کنند، ۴۰ آنگاه از آسمان بشنو و گناه قوم خود اسرائیل بشنو و حق ایشان را بجا آور، و قوم خود را که به تو گناه وزیده را بیامز و ایشان را به زمینی که به ایشان و به پدران ایشان داده ای باشند بیامز. ۴۰ پس الان ای خدای من چشمان تو بازشود و بازار آور. ۲۶ «هنگامی که آسمان بسته شود و بحسب گناهانی که گوششهای تو به دعاهایی که در این مکان کرده شود شنوا باشد. به تو وزیده باشند باران نیارد، اگر به سوی این مکان دعا کنند و ۴۱ و حال توای یهوه خدا، با تابوت قوت خود به سوی آرامگاه به اسم تو اعتراف نمایند و بحسب مصیبی که به ایشان رسانیده خویش برخیز. ای یهوه خدا کاهنان تو به نجات ملیس گردند و باشی از گناه خویش بازگشت کنند، ۴۲ آنگاه از آسمان بشنو و مقدسات به نیکوی شادمان بشوند ای یهوه خدا روی مسیح گناه بندگان و قوم خود اسرائیل را بیامز و راه نیکو را که در آن خود را برنگردن و رحمتهای بنده خود داده را بیاد آور.»

باشد رفت به ایشان تعليم بده، و به زمین خود که آن را به قوم ۷ و چون سلیمان از دعا کردن فارغ شد، آتش از آسمان فرود خویش برای میراث بخشیده ای باران بفرست. ۲۸ «اگر در زمین قحطی باشد و اگر وبا یا بادسوم یا برقان باشد یا اگر ملخ یا آمده، قربانی های سوختنی و ذایع را سوزانید و جلال خداوند کرم باشد و اگر دشمنان ایشان، ایشان را در شهرهای زمین ایشان ۲۹ آنگاه هر شوند، زیرا جلال یهوه خانه خداوند را پرکرده بود. ۳ و چون محاصره نمایند هر بالایی یا هر مرضی که بوده باشد. ۴۰ آنگاه هر دعا و هر استغاثه ای که از هرمد یا از تمامی قوم تو اسرائیل کرده تمامی بني اسرائیل آتش را که فرود می آمد و جلال خداوند را که شود که هریک از ایشان بلا و غم دل خود را خواهد دانست، و بر خانه می بودیدند، روی خود را به زمین بر سنگفرش نهادند دستهای خود را به سوی این خانه دراز خواهد کرد. ۴۰ آنگاه از وسیله نموده، خداوند را حمد گفتند که او نیکواست، زیرا که آسمان که مکان سکونت تو باشند بشنو و بیامز و به هر کس که رحمت او تا ابدالا باد است. ۴ و پادشاه و تمامی قوم قربانی ها در دل او را می دانی به حسب راههایش جزا ده، زیرا که تو به تنهایی حضور خداوند گذرانیدند. ۵ و سلیمان پادشاه بیست و دو هزار گاو عارف قلوب جمیع بني آدم هستی. ۳۱ تا آن که ایشان در تمامی و صد و بیست هزار گوسفند برای قربانی گذرانید و پادشاه و تمامی روزهایی که بروی زمینی که به پدران ماده ای زنده باشند از تو قوم، خانه خدا را تبریک نمودند. ۶ و کاهنان بر سر شعلهای پترسند. ۲۲ و نیز غریبی که از قوم تو اسرائیل نباشد و به خاطر اسم مخصوص خود ایستاده بودند و لاویان، آلات نغمه خداوند را عظیم تو و دست قوی و بازیو برافراشته تو از زمین بعد آمده باشد، (به دست گرفتند) که داد پادشاه آنها را ساخته بود، تا خداوند را نماید به عمل آورتا جمیع قوهای جهان اسم تو را بشناسند و مثل و تمام اسرائیل ایستاده بودند. ۷ و سلیمان وسط صحنه را که قوم تو اسرائیل از تو پترسند و بدانند که اسم تو براین خانه ای که بنا پیش خانه خداوند بود، تقدیس نمود زیرا که در آنجاقربانی های کرده ام نهاده شده است. ۲۴ «اگر قوم تو برای مقائله با دشمنان سوختنی و په ذایع سلامتی را می گذرانید، چونکه مذبح بزمجهنی خود به راهی که ایشان را فرستاده باشی، بیرون روند و به سوی که سلیمان ساخته بود، قربانی های سوختنی و مدادی ای آردی و په ذایع را گنجایش نداشت. ۸ و در آنوقت سلیمان و تمامی اسرائیل

با وی هفت روز را عید نگاه داشتند و آن انجمن بسیاربزرگ از ۴ و تدمور را در بیابان و همه شهرهای خربه را که در حمامات بنا مدخل حمامات تا نهر مصر بود. ۹ و در روز هشتم محققی مقدس کرده بود به انتام رسانید. ۵ و بیت حوروں بالا و بیت حوروں برپا داشتند، زیرا که برای تبریک مذیح هفت روز و برای عید هفت پایین را بنا نمود که شهرهای حصاردار با دیوارهای دژوارهای و پشت روز نگاه داشتند. ۱۰ و در روز بیست و سوم ماه هفتم قوم را بیندا بود. ۶ و بعله و همه شهرهای خزانه را که سلیمان داشت، به خیمه‌های ایشان مرخص فرمود و واشان به سبب احسانی که و جمیع شهرهای ارهاها و شهرهای سواران را و هرآچه را که خداوند به داد و سلیمان و قوم خود اسرائیل کرده بود، شادمان سلیمان می‌خواست در اورشلیم و لبنان و تمامی زمین مملکت و خوشدل بودند. ۱۱ پس سلیمان خانه خداوند و خانه پادشاه خویش بنا نماید (بنا نمود). ۷ و تمامی کسانی که از حتیان و راتمان کرد و هرآچه سلیمان قصد نموده بود که در خانه خداوند و اموریان و فرزیان و حیوان و بیوسیان باقی مانده، و از بني اسرائیل در خانه خود بسازد، آن را نیکو به انجام رسانید. ۱۲ و خداوند بر نبودند، ۸ یعنی از پسران ایشان که در زمین بعد از ایشان باقی مانده سلیمان در شب ظاهر شده، اورا گفت: «دعای تو را اجابت بودند، و بني اسرائیل ایشان را هلاک نکرده بودند، سلیمان از نمودم و این مکان را برای خود برگزیدم تا خانه قربانی‌ها شود. ایشان تا امروز سخنه گرفت. ۹ اما از بني اسرائیل سلیمان احدی ۱۳ اگرآسمان را بیندم تا باران نبارد و اگر امر کنم که ملنخ، حاصل را برای کار خود به غلامی نگرفت بلکه ایشان مردان جنگی و زمین را بخورد و اگر وبا در میان قوم خود بفرستم، ۱۴ و قوم من که سرداران ابطال و سرداران ارباب ها و سواران او بودند. ۱۰ و سروزان به اسم من نامیده شده اند متواضع شوند، و دعا کرده، طالب مقدم سلیمان پادشاه که برقوم حکمرانی می‌کردد دویست و پنجاه حضور من باشند، و از راههای بد خویش بازگشت نمایند، آنگاه نفر بودند. ۱۱ و سلیمان دختر فرعون را از شهر داد به خانه‌ای من از آسمان اجابت خواهم فرمود، و گاهان ایشان را خواهیم آمزید که برایش بنا کرده بود آورد، زیرا گفت: «زن من در خانه داد و زمین ایشان راشفا خواهم داد. ۱۵ و از این به بعد چشمان من پادشاه اسرائیل ساکن نخواهد شد، چونکه همه جایهایی که تابوت گشاده، و گوشاهی من به دعایی که در این مکان کرده شود شنوای خداوند داخل آنها شده است مقدس می‌باشد». ۱۶ آنگاه سلیمان خواهد بود. ۱۶ و حال این خانه را ختیار کرده، و تقدیس نموده‌ام قربانی‌های سوختنی بر مذیح خداوند که آن را پیش روای بنا کرده که اسم من تا به ابد در آن قرار گیرد و چشم و دل من همیشه بر بودیرای خداوند گذراند. ۱۷ یعنی قربانی‌های سوختنی قسمت آن باشد. ۱۷ و اگر تو به حضور من سلوک نمایی، چنانکه پدرت هر روز در روش برسح فرمان موسی در روزهای سبت، و غرها داد و سلوک نمود و برسح هرآچه تو را امر فرمایم عمل نمایی و سه مرتبه در هر سال در مواسم یعنی در عید فطیر و عید هفته‌ها و فرایض واحکام مرا نگاه داری، ۱۸ آنگاه کرسی سلطنت تروا استوار عید خیمه‌ها. ۱۹ و فرقه‌های کاهنان را برسح فرمان موسی در روزهای سبت، و غرها خواهیم ساخت چنانکه با پدرت داده‌دهد بسته، گفتم کسی که بر سر خدمت ایشان معن کرد و لاویان را بر سر شغل‌های ایشان تا اسرائیل سلطنت نماید از تو منقطع نخواهد شد. ۱۹ «لیکن اگر تسبیح بخوانند و به حضور کاهنان لوازم خدمت هر روز را در شما برگردید و فرایض و احکام مرا که پیش روی شما نهاده‌ام ترک روش بجا آورند و دریانان را برسح فرقه‌های ایشان بر در روازه نمایید و رفته، خدایان غیر را عبادت کنید، و آنها را سجده نمایید، (قرداداد)، زیرا که داد مرد خدا چنین امر فرموده بود. ۱۵ و ایشان آنگاه ایشان را از زمینی که به ایشان داده‌ام خواهیم کرد و این از حکمی که پادشاه درباره هر امری و درباره خزانه‌ها به کاهنان و خانه را که برای اسم خود تقدیس نموده‌ام، از حضور خود خواهیم لاویان داده بود تجاوز ننمودند. ۱۶ پس تمامی کار سلیمان از روزی افکید و آن را در میان جمیع قوم‌ها ضرب المثل و مسخره خواهیم که بنیادخانه خداوند نهاده شد تا روزی که تمام گشت، نیکو ساخت. ۲۱ و این خانه که اینقدر رفع است هر که از آن بگذرد آراسته شد، و خانه خداوند به اتمام رسید. ۱۷ آنگاه سلیمان به متحریر شده، خواهد گفت: برای چه خداوند به این زمین و به این عصیون جابر و به ایلوت که بر کثار دریا در زمین ادوم است، خانه چنین عمل نموده است؟ ۲۲ و جواب خواهند داد: چونکه رفت. ۱۸ و حورام کشته‌ها و نوکرانی را که در دریا مهارت داشتند پهنه خدای پدران خود را که ایشان را زمین مصر بیرون آورد ترک بدست خادمان خود برای وی فرستاد و ایشان با پندگان سلیمان کردند و به خدایان غیر متمسک شده، آنها را سجده و عبادت به او فرستند، و چهارصد و پنجاه وزنه طلا از آنچه گرفته، برای نمودند از این جهت تمامی این بلا را بر ایشان وارد آورده است.» سلیمان پادشاه آوردن.

۸ و بعد از انقضای بیست سالی که سلیمان خانه خداوند ۹ و چون ملکه سبا آوازه سلیمان را شید با موكب بسیار عظیم و خانه خود را بنا می‌کرد، ۲ سلیمان شهرهایی را که حoram و شترانی که به عطیریات و طلای بسیار و سنگهای گران‌بهای بارشده به سلیمان داده بود تعمیر نمود، و بني اسرائیل را در آنها ساکن بود به اورشلیم آمد، تا سلیمان را به مسائل امتحان کند. و چون گردانید. ۳ و سلیمان به حمامات صوبه رفته، آن را تسخیر نمود. نزد سلیمان رسید با وی از هرچه در دلش بود گفتگو کرد. ۲ و

سلیمان تمامی مسائلش را برای وی بیان نمود و چیزی از سلیمان ۲۱ زیرا که پادشاه را کشتهایا بود که با بندگان حورام به ترشیش مخفی نماند که برایش بیان نکرد. ۳ و چون ملکه سبا حکمت می‌رفت، و کشتهایا ترشیشی هر سه سال یک مرتبه می‌آمد، و سلیمان و خانه‌ای را که باکرده بود، ۴ و طعام سفره او و مجلس طلا و نقه و عاج و میمونها و طاووسها می‌آورد. ۲۲ پس سلیمان بندگانش ونظم و لباس خادمانش را و ساقیانش و لباس ایشان و پادشاه در دولت و حکمت از جمیع پادشاهان کشوهای بزرگ شد. زینهای را که به آن به خانه خداوندیمی آمد دید، روح دیگر در او ۲۳ و تمامی پادشاهان کشوهای حضور سلیمان را می‌طلبیدندتا نماند. ۵ پس به پادشاه گفت: «آوازهای را که درولایت خود حکمتی را که خدا در دلش نهاده بود بشنوند. ۲۴ و هریکی از درباره کارها و حکمت تو شنیدم راست بود. ۶ اما تایامد و ایشان هدیه خود را از آلات نقه و آلات طلا و رخوت و اسلحه به چشمانت خود ندیدم اخبار آنها را باور نکدم، و همانا نصف و عطایات و اسپهای قاطراها یعنی قسمت هر سال را در سالش عظمت حکمت تو به من اعلام نشده بود، و از خبری که شنیده می‌آوردند. ۲۵ و سلیمان چهار هزار آخرور به جهت اسیان و ارابه‌ها بودم افرودهای. ۷ خوشابه‌حال مردان تو خوشابه‌حال این خادمان و دوازده هزار سوار داشت. و آنها را در شهرهای ارابه‌ها و نزد که به حضور تو همیشه می‌ایستند و حکمت تو را می‌شنوند. پادشاه دراورشیم گذاشت. ۲۶ و بر جمیع پادشاهان از نهر(فرات) ۸ متبارک بادیهه خدای تو که بر تو رغبت داشته، تو را برکرسی تا زمین فلسطینیان و سرحد مصر حکمرانی می‌کرد. و پادشاه خود نشانید تا برای یهوه خدای پادشاه بشوی. چونکه خدای تو نقه را در اورشیم مثل سنگها و چوب سرو آزاد را مغل چوب افغان اسرائیل را دوست می‌دارد تا ایشان را تا به ابد استوار نماید، از که در صحراء فراوان ساخت. ۲۸ و اسپهای برای سلیمان از این جهت تو را بر پادشاهی ایشان نصب نموده است تا داوری و مصر و از جمیع ممالک می‌آوردند. ۲۹ و اما بقیه وقایع سلیمان از عدالت را بجا آوری». ۹ و به پادشاه صد و بیست وزنه طلا و اول تا آخر آیا آنها در تواریخ ناتان نی و در نبوت اخیای شیلوی عطایات از حد زیاده، و سنگهای گرانبها داد و مثل این عطایات و در رویای یعدوی رایی درباره یربیعام بن نبات مکتوب نیست؟ که ملکه سبا به سلیمان پادشاه داد هرگز دیده نشد. ۱۰ و نیز ۳۰ پس سلیمان چهل سال در اورشیم بر تمامی اسرائیل سلطنت بندگان حورام و بندگان سلیمان که طلا از اورف می‌آوردند چوب کرد. ۳۱ و سلیمان با پدران خود خواهدی و او را در شهرپادرش داد و صندل و سنگهای گرانبها آوردند. ۱۱ و پادشاه از این چوب دفن کردند و پرسش رجیعام در جای او پادشاه شد.

صندل زینهایا به جهت خانه خداوند و خانه پادشاه وعدها و ۱۰ و رجیعام به شکیم رفت زیرا که تمامی اسرائیل به شکیم بريطهایا برای مغاین ساخت، و مثل آنهاقل از آن در زمین یهودا دیده نشده بود. ۱۲ و سلیمان پادشاه به ملکه سبا تمامی آزوی آمدنده تا او را پادشاه سازند. ۲ و چون یربیعام بن نبات این را شنید، او را که خواسته بود داد، سوای آنچه که او برای پادشاه آورده (و اوهنوز در مصر بود که از حضور سلیمان پادشاه به آنجا فرار بود، پس با بندگانش به ولایت خود توجه نموده)، برفت. ۳ و کرده بود)، یربیعام از مصر مراجعت نمود. ۴ و ایشان فرستاده، وزن طلایی که در یک سال به سلیمان رسید ششصد و شصت او را خواندند، آنگاه یربیعام و تمامی اسرائیل آمدند و به رجیعام و شش وزنه طلا بود. ۱۴ سوای آنچه تاجران و بازرگانان آورده عرض کرده، گفتند: «پدر تو بیوغ ما را ساخت اما تو و جمیع پادشاهان عرب و حاکمان کشوهای طلا و نقه برا سلیمان الان بندگی سخت پدر خود را بیوغ سنگمن او را که بر ما نهاد می‌آوردند. ۱۵ و سلیمان پادشاه دویست سپر طلایی چکشی سیک ساز و تو را خدمت خواهیم نمود». ۵ او به ایشان گفت: سیصد سپر کوچک طلایی چکشی ساخت که برای هر سپر پادشاه با مشایخی که در حین حیات پدرش سلیمان به حضور وی سیصد مثقال طلا بکار برده شد، و پادشاه آنها را در خانه جنگل می‌ایستادند مشورت کرده، گفت: «شما چه صلاح می‌بینید که به لبنان گذاشت. ۱۷ و پادشاه تخت بزرگی از عاج ساخت و آن را به این قوم جواب دهم؟» ۷ ایشان به او عرض کرده، گفتند: «اگر با زرخالص پوشانید. ۱۸ و تخت را شش پله و یانیداری زین بود که این قوم مهرانی نمای و ایشان را راضی کنی و با ایشان سخنان سیصد سپر کوچک طلایی چکشی ساخت که برای هر سپر پادشاه با مشایخی که در حین حیات پدرش سلیمان به حضور وی سیصد مثقال طلا بکار برده شد، و پادشاه آنها را در خانه جنگل می‌ایستادند مشورت کرده، گفت: «شما چه صلاح می‌بینید که به این طرف و آن طرف نزد جای کریش دلایرگویی، همانا همیشه اوقات بنده تو خواهند بود.» ۸ اما او به تخت پیوسته بود و به این طرف و آن طرف نزد جای کریش مشورت مشایخ را که به وی دادند ترک کرد و با جوانانی که با او دستها بود، ودو شیر به پهلوی دستها ایستاده بودند. ۱۹ و دوازده مشورت مشایخ را که به او ترتیب یافته بودند و با جوانانی که با او شیر از این طرف و آن طرف، بر آن شش پله ایستاده بودند که در ترتیب یافته بودند و به حضورش می‌ایستادند مشورت کرد. ۹ و به هیچ مملکت مثل این ساخته نشده بود. ۲۰ و تمامی طروف ایشان گفت: «شما چه صلاح می‌بینید که به این قوم جواب دهیم نوشیدنی سلیمان پادشاه از طلا و تمامی طروف خانه جنگل لبنان که به عن عرض کرده، گفته‌اند: بیوغی را که پدرت بر ما نهاده از زر خالص بود، و نقه در ایام سلیمان هیچ به حساب نمی‌آمد است سیک ساز». ۱۰ و جوانانی که با او ترتیب یافته بودند او را خطاب کرده، گفتند: «به این قوم که به تو عرض کرده، گفته‌اند

پدرت بیغ ما را سنتگین ساخته است و توآن را برای ما سبک ساز بودند از همه حدود خود نزد او جمع شدند. ۱۴ زیرا که لاویان چنین بگو: انگشت کوچک من از کمر پدرم کلفت تر است. اراضی شهرها و املاک خود را تک کرده، به یهودا و اورشلیم آمدند ۱۱ و حال پدرم بیغ سنتگی کی بر شما نهاده است اما من بیغ شما چونکه بیعام و پسرانش ایشان را از کهانات یهوه اخراج کرده را زیاده خواهم گردانید، پدرم شما را با تازیانه‌ها تنبیه می‌نمود اما من بودند. ۱۵ و او برای خود به جهت مکان‌های بلند و دیوها و شما را با عقریها.» ۱۶ و در روز سوم، بیعام و تمامی قوم به گوساله هایی که ساخته بود کاهان معین کرد. ۱۶ و بعد از نزد رجیع‌عام بازآمدند، به نحوی که پادشاه گفته و فرموده بود که در ایشان آنانی که دلهای خودرا به طلب یهوه خدای اسرائیل مشغول روز سوم نزد من بازآید. ۱۳ و پادشاه قوم را به سختی جواب داد، ساخته بودند از تمامی اساطیل به اورشلیم آمدندتا برای یهوه و رجیع‌عام پادشاه مشورت مشایخ را ترک کرد. ۱۴ و موافق مشورت خدای پدران خود قربانی بگذرانند. ۱۷ پس سلطنت یهودا را جوانان ایشان را خطاب کرده، گفت: «پدرت بیغ شما را سنتگین مستحکم ساختند و رجیع‌عام بن سلیمان را سه سال تعویت کردند، ساخت، اما من آن را زیاده خواهم گردانید، پدرم شما را با تازیانه زیرا که سه سال به طریق داد و سلیمان سلوک نمودند. ۱۸ و هانتبیه می‌نمود اما من با عقریها.» ۱۵ پس پادشاه قوم را اجابت رجیع‌عام محله دختر بیرومیت بن داود ایهایل دختر الیا بن یسی نکرد زیرا که این امر از جانب خدا شده بود تا خداوند کلامی را را به زنی گرفت. ۱۹ و او برای وی پسران یعنی یوش و شمیریا و که به واسطه اختیار شیلونی به بیعام بن نیاط گفته بود ثابت زهم رازاید. ۲۰ و بعد از او معکه دختر ایشالوم را گرفت و او گرداند. ۱۶ و چون تمامی اسرائیل دیدند که پادشاه ایشان را برای وی ایبا و عتای و زیرا و شلومیت رازاید. ۲۱ و رجیع‌عام، اجابت نکرد آنگاه قوم، پادشاه را جواب داده، گفتند: «ما را در معکه دختر ایشالوم را از جمیع زنان و معنه‌های خود زیاده دوست دارد چه حصه است؟ در پیس ریضی نصیبی نداریم. ای اسرائیل! به می‌داشت، زیرا که هجدۀ زن و شست متعه گرفته بود و بیست و خیمه‌های خود بروید. حال ای داود به خانه خود متوجه باش!» پس هشت پسر و شست دختر تولید نمود. ۲۲ و رجیع‌عام ایبا پسر معکه تمامی اسرائیل به خیمه‌های خویش رفتند. ۱۷ اما بنی اسرائیل که را در میان پرادرانش سور و رئیس ساخت، زیرا که می‌خواست او را در شهرهای یهودا ساکن بودند رجیع‌عام بر ایشان سلطنت می‌نمود. به پادشاهی نصب نماید. ۲۳ و عاقلانه رفار نموده، همه پسران پس رجیع‌عام پادشاه هدرام را که رئیس باجگیران بود فرستاد، و خود را در تمامی بلاد یهودا و بنیامین در جمیع شهرهای حصاردار بنی اسرائیل اورا سنتگسار کردند که مرد و رجیع‌عام پادشاه تعجیل متفرق ساخت، و برای ایشان آذوقه بسیار قرار داد و زنان بسیار نموده، بر ارایه خود سوار شد و به اورشلیم فرار کرد. ۱۹ پس اسرائیل خواست. تا به امروز بر خاندان داود عاصی شده‌اند.

۱۲ و چون سلطنت رجیع‌عام استوار گردیدو خودش تعویت ۱۱ و چون رجیع‌عام وارد اورشلیم شد، صدو هشتاد هزار نفر یافت، او با تمامی اسرائیل شریعت خداوند را ترک نمودند. ۲ و برگریده جنگ آزموده را از خاندان یهودا و بنیامین جمع کرد تا درسال پنجم سلطنت رجیع‌عام، شیشق پادشاه مصربه اورشلیم برآمد بالاسرائیل مقابله نموده، سلطنت را به رجیع‌عام بگرداند. ۲ اما کلام زیرا که ایشان بر خداوند عاصی شده بودند. ۳ با هزار و دویست خداوند بر شمعیا مرد خداناژل شده، گفت: «به رجیع‌عام بن ارایه و شست هزار سوار و خلقی که از مصربان و لویان و سکیان و سلیمان پادشاه یهودا و به تمامی اسرائیلیان که در یهودا و بنیامین همراهش آمدند بیشمار بودند. ۴ پس شهرهای حصاردار می‌باشند خطاب کرده، بگو: ۴ خداوند چنین می‌گوید: برمیاید و یهودا را گرفت و به اورشلیم آمد. ۵ و شمعیای نبی نزد رجیع‌عام با پادران خود جنگ منمایید. هرکس به خانه خود برگردد زیرا که سور و روان یهودا که از ترس شیشق در اورشلیم جمع بودند آمده، به این امر از جانب من شده است.» و ایشان کلام خداوندرا شنیدند ایشان گفت: «خداوند چنین می‌گوید: شما مر ترک کردید پس و از رفتن به ضد بیعام برگشتند. ۵ و رجیع‌عام در اورشلیم ساکن من نیز شما را به دست شیشق ترک خواهم نمود.» ۶ آنگاه سور و دش و شهرهای حصاردار در یهودا ساخت. ۶ پس بیت لحم اسرائیل و پادشاه تواضع نموده، گفتند: «خداوند عادل است.» و عیتم و تقوی ۷ و بیت صور و سوکو و عدلام، ۸ و جوت و ۷ و چون خداوند دید که ایشان متواضع شده‌اند کلام خداوند بر مرسیه و زیف، ۹ و ادورایم و لاکیش و عزیقه، ۱۰ و صرعه و شمعیانازل شده، گفت: «چونکه ایشان تواضع نموده اند ایشان را ایلون و حیرون را بنا کرد که شهرهای حصاردار در یهودا و بنیامین هلاک نخواهم کرد بلکه ایشان را اندک زمانی خلاصی خواهم می‌باشند. ۱۱ و حصارها را محکم ساخت و در آنها سرداران و داد و غصب من به دست شیشق بر اورشلیم ریخته نخواهد شد. انبارهای مکولات و روغن و شراب گذاشت. ۱۲ و در هر شهری ۸ لیکن ایشان بنده او خواهند شد تا بندگی من و بندگی ممالک سپرها و نیوه‌ها گذاشته، آنها را بسیار محکم گردانید، پس یهودا و جهان را بدانند.» ۹ پس شیشق پادشاه مصرب به اورشلیم برآمد، بنیامین با اواندند. ۱۳ و کاهنان و لاویانی که در تمامی اسرائیل خزانه‌های خانه خداوند و خزانه‌های خانه پادشاه را گرفت و

همچیز را برداشت و سپرهای طلا را که سلیمان ساخته بود برد. می نهند و شمعدان طلا و چراگاهایش را هر شب روشن می کنند و رجعیم پادشاه به عوض آنها سپرهای ساخت و آنها را زیبا که مواصیای یهوه خدای خود را نگاه می کاریم امامشا او را بدست سردار شاطرانی که در خانه پادشاه رانگاهیانی می کردند ترک کردند. ۱۲ و اینک با ما خداییس است و کاهان او با سپرد. ۱۱ و هر وقتی که پادشاه به خانه خداوند داخل می شد کنایهای بلند آوازه استند تا به ضد شما بنوازند. پس ای بني اسرائیل شاطران آمده، آنها برمی داشتند و آنها را به حجره شاطران بازمی با یهوه خدای پدران خود جنگ مکنید زیرا کیا بیان خواهد شد.» آورند. ۱۲ و چون او متواتع شد خشم خداوند از او برگشت تا او ۱۳ اما برعام کمین گذاشت که از عقب ایشان بیاند و خود پیش را بالکل هلاک نسازد، و در یهودا نیز اعمال نیکو پیدا شد. ۱۳ و روی یهودا بودند و کمین درعقب ایشان بود. ۱۴ و چون یهودا رجعیم پادشاه، خویشتن را در اورشلیم قوى ساخته، سلطنت نمود نگریستند، اینک جنگ هم از پیش و هم از عقب ایشان بود، و رجعیم چون پادشاه شد چهل و یک ساله بود، و در شهر اورشلیم پس نزد خداوند استغاثه نمودند و کاهان کرناهارا نواختند. ۱۵ و که خداوند آن را از تمام اسباب اسرائیل برگزید تا اسم خود را در آن مردان یهودا بانگ بلند برآوردند، واقع شد که چون مردان یهودا بگذارد، هفده سال پادشاهی کرد و اسم مادرش نعمه عمونیه بود. بانگ برآوردن، خدا برعام و تمامی اسرائیل را به حضور ایها و یهودا ۱۶ و او شرارت ورزید زیرا که خداوند را به تصمیم قلب طلب شکست داد. ۱۶ و بني اسرائیل از حضور یهودا فار کردند و خدا ننمود. ۱۵ و اما وقایع اول و آخر رجعیم آیا آنها در تواریخ شمعیای آنها را بدست ایشان سلیم نمود. ۱۷ و ایها و قوم او آنها را به نبی و تواریخ انساب عدوی رایی مکتوب نیست؟ در میان رجعیم صدمه عظیمی شکست دادند، چنانکه پانصد هزار مرد برگزیده از بیرعام پیوسته جنگ می بود. ۱۸ پس رجعیم با پدران خود خواهید اسرائیل مقتول افتادند. ۱۸ پس بني اسرائیل در آن وقت ذلیل شدند و در شهر داد دفن شد و پرسش ایها به جایش سلطنت کرد. و بني یهودا پونکه بر یهوه خدای پدران خود توکل نمودند، قوى

گردیدند. ۱۹ و ایها برعام را تعاقب نموده، شهرهای بیت تیل را با ۱۳ در سال هجدهم سلطنت بیرعام، ایها یهودا پادشاه شد. دهاتش و یشانه را بادهاتش و افون را با دهاتش از او گرفت. ۲ سه سال در اورشلیم پادشاهی کرد و اسم مادرش میکایا دختر او را زد که اوریثیل از جمعه بود. ۳ و ایها با فوجی از شجاعان جنگ آزموده یعنی مرد. ۲۰ و بیرعام در ایام ایها دیگر قوت بهم نرسانید و خداوند او را زد که چهارصد هزار مرد برگزیده تدارک جنگ دیا، و بیرعام با هشتصد و دو پسر و شانزده دختر به وجود آورد. ۲۲ پس بقایه وقایع ایهاز هزار مرد برگزیده که شجاعان قوى بودند با وی جنگ را صرف رفتار و اعمال او در مدرس عدوی نبی مکتوب است. آرایی نمود. ۴ و ایها برگو که حصار ایهام که در کوهستان افرایم است

برپاشده، گفت: «ای بیرعام و تمامی اسرائیل مرا گوش گیرید! ۵ آیا ۱۴ و ایها با پدران خود خواهید و او را در شهر داد دفن کردند شما نمی دانید که یهوه خدای اسرائیل سلطنت اسرائیل را به داد و پرسش آسا در جایش پادشاه شد و در ایام او زمین ده سال آرامی و پسروانش باعهد نمکین تا به ابد داده است؟ ۶ و بیرعام بن یافت. ۲ و آسا آنچه را که در نظر یهوه خدایش نیکو و راست بود نیاطینده سلیمان بن داد بربخاست و بر مولای خود عصیان ورزید. بهجا می آورد. ۳ و مذبح های غریب و مکانهای بلند را برداشت و ۷ و مردان یهوده که پسران بایعال بودند نزد وی جمع شده، بهنا را بشکست و اشوریم را قطع نمود. ۴ و یهودا را امرفرمود خویشتن را به ضد رجعیم بن سلیمان تقویت دادند، هنگامی که یهوه خدای پدران خود را بلند و شریعت و اوامر او را نگاه رجعیم جوان و رفیق القلب بود و با ایشان مقاومت نمی توانست دارند. ۵ و مکانهای بلند تمایل شمس را از جمیع شهرهای نمود. ۸ و شما الان گمان می بردید که با سلطنت خداوند که در یهودا دور کرد، پس مملکت به سبب او آرامی یافت. ۶ و شهرهای دست پسران داد و است مقابله توانید نمود؟ و شما گروه عظیمی حصاردار در یهودا بنا نمود زیرا که زمین آرام بود و در آن سالها می باشید و گوساله های طلا که بیرعام برای شما به جای خدایان کسی با او جنگ نکرد چونکه خداوند او را راحت بخشید. ۷ و به ساخته است با شمامی باشد. ۹ آیا شما کهنه خداوند را از بین یهودا گفت: «این شهرها را بنا نمایم و دیوارها و برجهای دروازه ها و هارون و لاویان را نیز اخراج نمودید و مثل قمهای کشورها برای پشت بندها به اطراف آنها بسازیم. زیرا چونکه یهوه خدای خود را خود کاهان نساختید؟ و هر که بیاید و خویشتن را با گوساله های و طلبیده ایم زمین پیش روی ما است. او را طلب نمودیم و او ما هفت قوچ تقدیس نماید، برای آنها که خدایان نیستند کاهن را از هر طرف راحت بخشیده است.» پس بنا نمودند و کامیاب می شود. ۱۰ و اما ما یهوه خدای ماست و اورا ترک نکرده ایم و شدند. ۸ و آسا لشکری از یهودا یعنی سیصد هزار سپردار و نیزه دار کاهن از پسران هارون خداوند را خدمت می کنند و لاویان در کار داشت و از بنیامین دویست و هشتاد هزار سپردار و تیان دانز که جمیع خود مشغولند. ۱۱ و هر صبح و هر شام قبایی های سوختنی اینها می بینند و هشتاد هزار سپردار و تیان دانز که جمیع و بخور معطر برای خداوند می سوزانند و نان تقدمه بر میز طاهر و سیصد ارابه به ضد ایشان بیرون آمده، به مریشه رسید. ۱۰ و

آسا به مقابله ایشان بیرون رفت پس ایشان در وادی صفاته نزد کشته شود. ۱۴ و به صدای بلند و آواز شادمانی و کرناها و بوقها مریشه جنگ را صفت آرایی نمودند. ۱۱ و آسا یهوه خدای خود را برای خداوند قسم خوردند. ۱۵ و تمامی یهودا بهسب این قسم خوانده، گفت: «ای خداوند نصرت دادن به زوراؤان با به بیچارگان شادمان شدند زیرا که به تمامی دل خود قسم خورده بودند، و نزد توبیکسان است، پس ای یهوه خدای ما، ما را اعانت فرما زیرا چونکه او را به رضامندی تمام طلبیدند وی را یافتند و خداوند که بر تو توکل می‌داریم و به اسم تو به مقابله این گروه عظیم ایشان را از هر طرف امنیت داد. ۱۶ و نیز آسا پادشاه مادر خود آمدایم، ای یهوه تو خدای ما هستی پس مگذار که انسان بر تو معکه را از ملکه بودن معزول کرد زیرا که او تمثیلی به جهت اشیه غالب آید.» ۱۷ آنگاه خداوند حبیشان را به حضور آسا و یهودا ساخته بود و آسا مثال او را قطع نمود و آن را خرد کرده، در وادی شکست داد و حبیشان فرار کردند. ۱۸ و آسا با خلقی که همراه او قدردن سوزانید. ۱۹ امامکانهای بدلند از میان اسرائیل برداشته نشد. بودند آنها را تا جراحت عاقبت نمودند و از حبیشان آنقدر افتادند که لیکن دل آسا در تمامی ایامش کامل می‌بود. ۲۰ و چیزهایی را که از ایشان کسی زنده نماند، زیرا که به حضور خداوندو به حضور پدرش وقف کرده، و آنچه را که خودش وقف نموده بود از نقره و لشکر او شکست یافتند و ایشان غنیمت از حد زیاده بردند. ۲۱ و طلا و ظروف به خانه خداوند در آورده و تا سال سی و پنجم تمام شهرها را که به اطراف جرار بود تسخیر نمودند زیرا ترس سلطنت آسا جنگ نبود.

خداوند بر ایشان مستولی شده بود و شهرها را تاراچت نمودند، زیرا که غنیمت بسیار در آنها بود. ۲۲ و خیمه‌های مواشی را نیز زند و ۲۳ اما در سال سی و ششم سلطنت آسا، بعشای پادشاه گوسفندان فراوان و شتران را برداشته، به اورشلیم مراجعت کردند. اسرائیل بر یهودا برآمد، ورامه را بنا کرد تا نگذارد که کسی نزد آسایادشاه یهودا رفت و آمد نماید. ۲۴ آنگاه آسا نفره و طلا را از روح خدا به عربیا این عوید نازل شد. ۲۵ و او برای خزانه‌های خداوند و خانه پادشاه گرفته، آن را نزد بنهاد پادشاه ملاقات آسا بیرون آمد، وی را گفت: «ای آسا و تمامی یهودا ارم که در دمشق ساکن بود فرستاده، گفت: ۳ «در میان من و تو و بینیامین از من بشنوید! خداوند با شما خواهد بودهر گاه شما در میان پدر من و پدر تو عهد بوده است. اینک نفره و طلا نزد تو با او بشاید و اگر او را بطلبید او را خواهید یافت، اما اگر او را فرستادم پس عهده را که با بعشای پادشاه اسرائیل داری بشکن تا او ترک کنید او شما را ترک خواهد نمود. ۴ اما چون در افواج خود را بر شهرهای اسرائیل فرستاد و ایشان عيون و دان و آبل تنگیهای خود به سوی یهوه خدای اسرائیل بازگشت نموده، او را مایم و جمیع شهرهای خزانه نفتالی را تسخیر نمودند. ۵ و چون طلبیدند او را یافتند. ۶ و در آن زمان به جهت هر که خروج ودخول بعشای این را شنید بنا نمودن رامه را ترک کرده، از کاری که می‌کرد می‌کرد هیچ امنیت نبود بلکه احصار طراب سخت بر جمیع سکنه باز استاد. ۶ و آسایادشاه، تمامی یهودا را جمع نموده، ایشان کشورها می‌بود. ۷ و قومی از قومی و شهری از شهری هلاک سنگهای رامه و چوپهای آن را که بعشای بنا می‌کرد برداشتند و او می‌شتد، چونکه خدا آنها را به هر قسم بلا مضطرب می‌ساخت. جمع و مصفعه را با آنها بنامود. ۸ و در آن زمان حناتی رای نزد ۹ اما شما قوی باشید و دستهای شماست نشود زیرا که اجرت آسایادشاه یهودا را جمع نموده، وی را گفت: «چونکه تو برپادشاه ارم توکل اعمال خود را خواهید یافت.» ۱۰ پس چون آسا این سخنان و نبوت نمودی و بر یهوه خدای خود توکل ننمودی، از این جهت لشکر (پسر) عوید نبی را شنید، خوشبختن را تقویت نموده، رجاسات را از پادشاه ارام از دست تو راهی یافت. ۱۱ آیا حبیشان و لویبان لشکر تمامی زمین یهودا و بینیامین و از شهرهایی که در کوهستان افرايم پسیار بزرگ نبودند؟ و اربابها و سواران از حد زیاده نداشتند؟ اما گرفته بود دورکرد، و مذبح خداوند را که پیش روی رواق خداوند چونکه برخداوند توکل ننمودی آنها را بدست توسلیم نمود. ۱۲ زیرا بود تعییر نمود. ۱۳ و تمامی یهودا و بینیامین و غریبان را که از افرايم که چشمان خداوند در تمام جهان تعدد می‌کند تا قوت خوشی را و منسی و شمعون در میان ایشان ساکن بودند جمع کرد زیرا گروه بیانانی که دل ایشان با او کامل است نمایان سازد. تو در اینکار عظیمی از اسرائیل چون دیدند که یهوه خدای ایشان با او می‌بود احمقانه و فتار نمودی، لهذا ازین بعد در جنگها گرفتار خواهی به او پیوستند. ۱۴ پس در ماه سوم از سال پانزدهم سلطنت آسا در شد. ۱۵ اما آسا بر آن رای غضب نموده، او را در زندان انداخت اورشلیم جمع شدند. ۱۶ و در آن روز هفتگی دگار و هفت هزار زیرا که از این امر خشم او بر روی افروخته شد و در همان وقت آسا گوسفند از غیمیتی که آورده بودند برای خداوند ذبح نمودند. بر بعضی از قوم ظلم نمود. ۱۷ و اینک وقایع اول و آخر آسا در ۱۸ و به تمامی دل و تمامی جان خود عهد بستند که یهوه خدای تورایخ پادشاهان یهودا و اسرائیل مکتب است. و در سال سی پدران خود را طلب نمایند. ۱۹ و هر کسی که یهوه خدای اسرائیل و نهم سلطنت آسا مرضی دریابهای او عارض شد و مرض او بسیار را طلب ننماید، خواه کوچک و خواه بزرگ، خواه مرد و خواه زن، سخت گردید و نیز در بیماری خود از خداوند مددخواست بلکه

از طبیعت. ۱۳ پس آسا با پدران خود خواهد و در سال چهل و ۱۸ و یهوشافاط دولت و حشمت عظیمی داشت، و با اخاب یکم از سلطنت خود وفات یافت. ۱۴ و او را در مقبره‌ای که مصاهرت نمود. ۲ و بعد از چند سال نزد اخاب به سامره رفت و برای خود در شهر داود کنده بود دفن کردندو او را در دخمه‌ای اخاب برای او و قومی که همراهش بودند گوستندا و گوان بسیار که از عطربیات و انواع حتوطکه به صنعت عطاواران ساخته شده ذبح نمود و او را تحریض نمود که همراه خودش به راموت جلعاد بود گذاشتند و برای وی آتشی بی نهایت عظیم برافروختند. براید. ۳ پس اخاب پادشاه اسرائیل به یهوشافاط پادشاه یهودا گفت:

۱۷ و پسرش یهوشافاط در جای او پادشاه شد و خود را به خدمت اسرائیل تقویت داد. ۲ و سپاهان در تمامی شهرهای حصاردار یهودا گذاشت و قوالان در زمین یهودا و در شهرهای افرایم که پدرش آسا گرفته بود قرار داد. ۳ و خداوند با یهوشافاط می‌بود زیرا که در طرقهای اول پدر خود داود سلوک می‌کرد و از علیم طلب نمی‌نمود. ۴ بلکه خدای پدر خویش را طلبیده، در اواخر وی سلوک می‌نمود و نه موافق اعمال اسرائیل. ۵ پس خداوند سلطنت را در دستش استوار ساخت و تمامی یهودا برای یهوشافاط آوردن و دولت و حشمت عظیمی پیدا کرد. ۶ و دلش به طرقهای خداوند رفیع شد، و نیز مکانهای بلند و اشیره‌ها را از یهودا دور کرد. ۷ و در سال سوم از سلطنت خود، سروران خویش نمی‌کند بلکه همیشه اوقات به بدی، و او میکایا ابن یملامی را یعنی بنخایل و عوبیدا و زکريا و ننتیل و میکایا را فرستاد تا در شهرهای یهودا تعلیم دهدن. ۸ و با ایشان بعضی از لاویان یعنی شمعون و نتنیا و زیدیا و عسایل و شمیراموت و یهوناتان وادنیا و طوبیا و توب ادنیا را که لاویان بودند، فرستاد و با ایشان ایشمع و یهورام کهنه را. ۹ پس ایشان در یهودا تعلیم دادند و سفر تورات خداوند را خواهی زدتا تلف شوند. ۱۰ و جمیع اینها به را خود داشتند، و در همه شهرهای یهودا گردش کرده، قوم را حضور ایشان نبوت می‌کردند. ۱۰ و ترس خداوند بر همه ممالک کشورها که در اطراف یهودا بودند مستولی گردید تا با یهوشافاط جنگ نکردن. ۱۱ و بعضی از قبائل اسرائیلیان، هدایا و نقره جزیره را برای یهوشافاط‌آوردن و عربها نیز از مواشی هفت هزار و هفت‌صد‌قوچ و هفت هزار و هفت‌صد بزر نبرای او آوردند. ۱۲ پس یهوشافاط ترقی نموده، بسیار بزرگ شد و قلعه‌ها و شهرهای خزانه در یهودا بنا نمود. ۱۳ و در شهرهای یهودا کارهای بسیار کرد و مردان جنگ آزموده و شجاعان قوی در اورشلم داشت. ۱۴ و شماره ایشان برحسب خاندان آبای ایشان این است: یعنی از یهودا سرداران هزاره که رئیس ایشان ادنه بود و با او سیصد هزار شجاع قوی بودند. ۱۵ و بعد از، او یهوحانان رئیس بود وبا او دویست و هشتاد هزار نفر بودند. ۱۶ و بعد ازا، عمسیا ابن زکری بود که خویشن را برای خداوند نذر خواهند شد. ۱۷ پادشاه وی را گفت: «من چند مرتبه تو را قسم بهدهم که به اسم یهوه غیر از آنچه راست است به من نگویی.» ۱۸ او گفت: «تمامی اسرائیل را مثل گوستندا که شبان ندارند کمان و سپری بودند. ۱۹ و بعد از او یهوزاید بود و با او صد و هشتاد هزار مرد مهیا جنگ بودند. ۲۰ ایشان خدام پادشاه بودند، سوای آنانی که پادشاه در تمامی یهودا در شهرهای حصاردار قرار داده به یهوشافاط گفت: «آیا تو را نگفتم که دریاره من به نیکویی بود.

نبوت نمی کند بلکه به بدی.» ۱۸ او گفت: «پس کلام یهوه را دشمنان خداوند را دوست داری؟ پس از این جهت غضب از بشنوید: من یهوه را بر کرمی خود نشسته دیدم، و تمامی لشکر خداوند بر توانده است. ۲ لیکن در تو اعمال نیکو یافت آسمان را که به طرف راست و چپ وی ایستاده بودند. ۱۹ و شده است چونکه اشیه‌ها را از زمین دور کرده، و دل خود را به خداوند گفت: «کیست که اخاب پادشاه اسرائیل را اغوا نماید تا طلب خدا تصمیم نموده‌ای.» ۴ و چون یهوشافاط در اورشليم برود و در راموت جلاعad بیفتند؟ یکی جواب داد به اینطور سخن راند ساکن شد، باریگر به میان قوم از پرشیع تا کوهستان افرام بیرون و دیگری به آنطور تکلم نمود. ۲۰ و آن روح (پلید) بیرون آمده، به رفته، ایشان را به سوی یهوه خدای پدران ایشان برگردانید. ۵ و حضور خداوند بایستاد و گفت: من او را اغوا می کنم و خداوندوی داوران در ولایت یعنی در تمام شهرهای حصاردار یهودا شهر به شهر را گفت: به چه چیز؟ ۲۱ او جواب داد که من بیرون می روم و در قرارداد. ۶ و به داوران گفت: «باحدر باشید که به چه طور رفتار دهان جمیع انبیا شر روح کاذب خواهم بود. او فرمود: وی را اغوا می نماید زیرا که برای انسان داوری نمی نماید بلکه برای خداوند، خواهی کرد و خواهی توانست، پس برو و چین بن. ۲۲ پس و او در حکم نمودن با شما خواهد بود. ۷ و حال خوف خداوند بر الان هان، یهوه روحی کاذب در دهان این انبیا تو گذاشته است شما باشد و این را با احتیاط به عمل آورید زیرا که با یهوه خدای ما و خداوند درباره تو سخن بد گفته است.» ۲۳ آنگاه صدقیا ابن بی انصافی و طرفداری ورشو خواری نیست.» ۸ و در اورشليم کعنه نزدیک آمده، به رخسار میکایا زد و گفت: «به کدام راه نیز یهوشافاط بعضی از لاویان و کاهنان را و بعضی از روسای روح خداوند از نزد من به سوی تو رفت تا با تو سخن گوید؟» آبای اسرائیل را به جهت داوری خداوند و مرافعه‌ها قرار داد پس به ۲۴ میکایا جواب داد: «اینک در روزی که به حجره اندرولنی داخل اورشليم برگشتند. ۹ و ایشان را امر فرموده، گفت: «شما بینظیر شده، خود را پیهان کنی آن را خواهی دید.» ۲۵ و پادشاه اسرائیل با امانت و دل کامل در ترس خداوند رفتار نماید. ۱۰ و در هر گفت: «میکایا را بگیرید و او را نزد آمون، حاکم شهر ویواش، پسر دعوی ای که از برادران شما که ساکن شهرهای خود می باشند، پادشاه ببرید. ۲۶ و بگویید پادشاه چنین می فرماید: این شخص را میان خون و خون و میان شرایع و اوامر و فرایض و احکام پیش در زندان بیندازیدو او را به نان تنگی و آب تنگی بپردازید تا من به شما آید، ایشان را اندار نماید تانزد خداوند مجرم نشوند، مبادا سلامتی برگردم.» ۲۷ میکایا گفت: «اگر فی الواقع به سلامتی غضب بر شما و بر برادران شما بیاید. اگر به این طور رفتار نماید، مراجعت کنی، یهوه با من تکلم ننموده است؛ و گفت ای قوم مجرم نخواهید شد. ۱۱ و اینک امريا، رئیس کنهنه، برای همه امور همگی شما بشنوید.» ۲۸ پس پادشاه اسرائیل و یهوشافاط پادشاه خداوند و زیدیا این اسماعیل رکه رئیس خاندان یهودا می باشد، برای یهودا به راموت جلاعad برآمدند. ۲۹ و پادشاه اسرائیل به یهوشافاط همه امور پادشاه بر سر شما هستند و لاویان همراه شما در خدمت گفت: من خود را متنکرساخته، به چنگ می روم اما تو لیاس خود مشغولند. پس به دلیلی عمل نماید و خداوند با نیکان باشد.» راپیوش.» پس پادشاه اسرائیل خویشتن را متنکرساخت و ایشان به جنگ رفتند. ۳۰ و پادشاه ارام سرداران اربا های خویش را امر ۲۰ و بعد از این، بینی موآب و بینی عمون و بایشان بعضی فرموده، گفت: «نه با کوچک و نه با بزرگ بلکه با پادشاه اسرائیل از عمویان، برای مقاتله با یهوشافاط آمده، فقط چنگ نماید.» ۳۱ و چون سرداران اربا های یهوشافاط را دیدند یهوشافاط را خراخ دادند و گفتند: «گروه عظیمی از آن طرف در از گمان بردند که این پادشاه اسرائیل است، پس مایل شدند تا با او ارام به ضد تو می آیند و اینک ایشان در حصون تamar که همان چنگ نمایند و یهوشافاط فریاد برآورد و خداوند را او را عانت نمود و عین جدی باشد، هستند.» ۳ پس یهوشافاط بترسید و در طلب خدا ایشان را از او برگردانید. ۳۲ و چون سرداران اربا ها را دیدند خداوند جزم نمود و در تمامی یهودا به روزه اعلان کرد. ۴ و یهودا که پادشاه اسرائیل نیست، از تعاقب او برگشتد. ۳۳ اما کسی جمع شدند تا از خداوند مسالت نمایند و از تمامی شهرهای یهودا کمان خود را بدون غرض کشیده، پادشاه اسرائیل را میان وصله آمدند تا خداوند را طلب نمایند. ۵ و یهوشافاط در میان جماعت های زره زد، و او به اربا های خود گفت: «دست خود را بگردان و یهودا و اورشليم، در خانه خداوند، پیش روی صحن جدید بایستاد، مرا از لشکر بیرون ببرزیندا که مجروح شدم.» ۳۴ و در آن روز ۶ و گفت: «ای یهوه، خدای پدران، ما آیا تو در آسمان خدا جنگ سخت شد و پادشاه اسرائیل را در اربا هاش به مقابل ارامیان نیستی و آیا تو بر جمیع ممالک امتها سلطنت نمی نمایی؟ و در تا وقت عصر بربا داشتند و در وقت غروب آفتاب مرد. ۷ آیا تو خدای ما نیستی که سکته این زمین را از ۱۹ و یهوشافاط پادشاه یهودا به خانه خود به اورشليم به سلامتی خود اسرائیل اخراج نموده، آن را به ذرتی دوست خویش برگشت. ۲ و یهوان بن حنائی را بی ملاقات وی بیرون آمده، به ابراهیم تا ابدال ابداد داده ای؟ ۸ و ایشان در آن ساکن شده، مقدسی یهوشافاط پادشاه گفت: «آیا شریان را می بایست اعانت نمایی و برای اسم تو در آن بنا نموده، گفتند: ۹ حینی که بلا با شمشیر یا

قصاص یا وبا یاقحطی بر ما عارض شود و ما پیش روی این خانه و رسیدند و به سوی آن گروه نظر انداختند، اینک لاشهها بزمین پیش روی تو (زیرا که اسم تو در این خانه مقیم است) بایستیم، و افتاده، و یهوشافاط با قوم خود به در وقت تنگی خود نزد تواستگانه نمایم، آنگاه اجابت فرموده، جهت گرفن غنیمت ایشان آمدند و در میان آنها اموال و رخوت نجات پده. ۱۰ و الان اینک بینی عمون و مواب و اهل سعیر، و چیزهای گرانبها بسیار یافتند و برای خود آنقدرگرفتند که توانستند که اسرائیل را وقی که از مصر بیرون آمدند اجارت ندادی که به بپرند و غنیمت اینقدر زیابد که سه روز مشغول غارت می بودند. آنها داخل شوند، بلکه از ایشان اجتناب نمودند و ایشان را هلاک ۲۶ و دروز چهارم در وادی برکه جمع شدند زیرا که در آنچه خداوند نساختند. ۱۱ اینک ایشان مکافات آن را به ما می رسانند، به را مبارک خوانند، و از این جهت آن مکان را امروز وادی برکه اینکه می آیند تو که آن را به تصرف ما داده ای، می نامند. ۱۲ ای خدای ما آیا تور ایشان حکم نخواهی کرد؟ ایشان با شادمانی برگشته، به اورشلیم مراجعت کردند زیرا خداوند زیرا که ما را به مقابله این گروه عظیمی که بر ما می آیند، هیچ ایشان را بر دشمنانشان شادمان ساخته بود. ۲۸ و با بیطها و قوتی نیست و نامی دائم چه بکیم اما چشممان ما به سوی تو عودها و کرناها به اورشلیم به خانه خداوند آمدند. ۲۹ و ترس خدا بر است.» ۱۳ و تمامی یهودا با اطفال و زنان و پسران خود به حضور جمیع ممالک کشورها مستولی شد چونکه شنیدند که خداوند با خداوند ایستاده بودند. ۱۴ آنگاه روح خداوند بر یحییل بن زکریا دشمنان اسرائیل جنگ کرده است. ۲۰ و مملکت یهوشافاط آرام این بنایا این یعیشل بن متیای لاوی که از بنی آسف بود، در میان شد، زیرا خداپیش او را از هر طرف رفاهیت بخشید. ۳۱ پس جماعت نازل شد. ۱۵ و او گفت: «ای تمامی یهودا و ساکنان یهوشافاط بر یهودا سلطنت نمود وسی و پنج ساله بود که پادشاه اورشلیم! ای یهوشافاط پادشاه گوش گیرید! خداوند به شما چنین شد و بیست و پنج سال در اورشلیم سلطنت کرد و اسم مادرش می گوید: از این گروه عظیم ترسان و هراسان می‌باشد زیرا که جنگ عزوبه دختر شلحی بود. ۳۲ و موافق رفتار پدرش آسا سلوک از آن شما نیست بلکه از آن خداست. ۱۶ فردا به نزد ایشان نموده، از آن انحراف نوزید و آنچه در نظر خداوند راست بود افروز آید. اینک ایشان به فراز صیص برحواهند آمد و ایشان را در بجا می آورد. ۳۳ لیکن مکان های بلند براذنه نشد و قوم هنوز انهای وادی در برابر بیان برویل خواهید یافت. ۱۷ در این وقت بر دلهای خود را به سوی خدای پدران خویش مصمم نساخته بودند. شما نخواهد بود که جنگ نمایید. بایستید و نجات خداوند را ۳۴ و بقیه و قایع یهوشافاط از اول تا آخر در اخبار بیهوده این حنایی که با شما خواهد بدمشاهد نمایید. ای یهودا و اورشلیم ترسان که در تواریخ پادشاهان اسرائیل مندرج می باشد، مکتوب است. و هراسان می‌باشد و فردا به مقابله ایشان بیرون رویدو خداوند همراه ۳۵ و بعد از این، یهوشافاط پادشاه یهودا بالخیا پادشاه اسرائیل که شما خواهد بود». ۱۸ پس یهوشافاط رو به زمین افتاد و تمامی شریانه رفتار می نمود، طرح آمیش آنداخت. ۳۶ و در ساختن یهودا و ساکنان اورشلیم به حضور خداوندانفتد و خداوند را کشتهایرا یار رفتن به ترشیش با وی مشارکت نمود و کشتهایرا را در سجده نمودند. ۱۹ و لاویان از بنی قهاتیان و از بنی قورحیان عصیون جابر ساختند. ۳۷ آنگاه العاز بن دوداوه‌هی مریشاتی به برخاسته، بیوه خدای اسرائیل را به آواز بسیار بلند تسبیح خواندند. ضد یهوشافاطیبیوت کرده، گفت: «چونکه تو با اخیا متحدشیدی، ۲۰ و بامدادان برخاسته، به بیان تقعیب بیرون رفتند و چون بیرون خداوند کارهای تو را تاه ساخته است.» پس آن کشتهای شکسته می‌رفتند، یهوشافاط پایستادو گفت: «مرا بشنویدای یهودا و سکنه شدن و توانستند به ترشیش بروند.

اورشلیم! بر یهوده خدای خود ایمان آورید و استوارخواهید شد و به ۲۱ و یهوشافاط با پدران خود خواهید شد و به انبیای او ایمان آورید که کامیاب خواهید شد.» ۲۱ و بعد از مشورت کردن با قوم بعضی را معین کرد تا پیش روی مسلحان دفن شد، و پرسش یهورام به جایش پادشاه شد. ۲ و پسران رفت، برای خداوند بسرازید و زینت قدوسیت راتسبیح خوانند و یهوشافاط عزربا و یحییل و زکریا و عزیمه و میکائیل و شفطیلا گویند خداوند را حمد گوییزیرا که رحمت او تا ابدالاًیاد است. برادران او بودند. این همه پسران یهوشافاط پادشاه اسرائیل بودند.

۲۲ و چون ایشان به سراییدن و حمد گفن شروع نمودند، خداوند ۳ و پدر ایشان عطاپای بسیار از نقره و طلا و نفایس با شهرهای به ضد بنی عمون و مواب و سکنه جبل سعیر که بر یهودا هجوم حصاردار در یهودا به ایشان داد و اما سلطنت را به یهورام عطا آورده بودند، کمین گذاشت و ایشان منکسر شدند. ۲۳ زیرا که فرمود زیرا که نخست زاده بود. ۴ و چون یهورام بر سلطنت پدرش بنی عمون و مواب بر سکنه جبل سعیر برخاسته، ایشان را نابود و مستقر شد چویشتن را تقویت نموده، همه برادران خود و بعضی از هلاک ساختند، و چون از ساکنان سعیر فارغ شدند، یکدیگر را سوران اسرائیل را نیز به شمشیر کشند. ۵ یهورام سی و دو ساله به کار هلاکت امداد کردند. ۲۴ و چون یهودا به دیده بازگاه بیان به دیده بازگاه ایشان را نیز به شمشیر کشند. ۶ موافق رفتار پادشاهان اسرائیل به طوری که خاندان اخاب رفتار

می کردند، سلوک نمود زیرا که دختر اخاب زن او بود و آنچه در زیرا که مادرش ناصح او بود تا اعمال زشت بکند. ۴ و مثل نظر خداوند ناپسند بود، به عمل آورد. ۷ لیکن خداوند بهسبب آن خاندان اخاب آنچه در نظر خداوند ناپسند بود، بجا آورد زیرا که عهده‌ی که با داود بسته بود و چونکه وعده داده بود که چراگی به ایشان بعد از وفات پدرش، برای هلاکتش ناصح او بودند. ۵ پس وی و به پسرانش همیشه اوقات بیخشد، نخواست که خاندان داود بحسب مشورت ایشان رفتار نموده، با یهورام بن اخاب پادشاه را هلاک سازد. ۸ و در ایام او ادوم از زیر دست پهودا عاصی اسرائیل نیزیرا جنگ با حزائل پادشاه ارام به راموت جعلاد رفت و شده، پادشاهی برای خود نصب نمودند. ۹ و یهورام با سرداران ارمیان یهورام را مجرح نمودند. ۶ پس به پرسیل مراجعت کرد تا از خود و تمامی اربابهایش رفت، و شبانگاه برخاسته، ادمیان را که چراحتای که در محاربه با حزائل پادشاه ارام در رامه یافته بود، شفا را او احاطه کرده بودند با سرداران اربابهای ایشان شکست داد. یاپد. و عزیزاً این یهورام پادشاه پهودا برای عیادت یهورام بن اخاب ۱۰ اما ادوم تا امروز از زیر دست پهودا عاصی شده‌اند، و در همان به پرسیل فرود آمد زیرا که بیمار بود. ۷ و هلاکت اخیراً در اینکه وقت لبنه نیز از زیر دست اوضاعی شد، زیرا که او یهوده خدای نزد یهورام رفت، از جانب خدا بود زیرا چون به آنجا رسید، با یهورام پدران خود را ترک کرد. ۱۱ و او نیز مکان های بلند در کوههای به مقابله یهودا این نمشی که خداوند او را برای هلاک ساختن پهودا ساخت و ساکنان اورشلیم را به زنا کردن تحریض نموده، پهودا خاندان اخاب مسح کرده بود، بیرون رفت. ۸ و چون یهود قصاص را گمراه ساخت. ۱۲ و مکتبی از ایلاییانی بدرو رسیده، گفت بر خاندان اخاب می‌رسانید، بعضی از سروران یهودا و پسران برادران که «یهوده، خدای پدرت داود، چنین می‌فرماید: چونکه به راههای اخیراً که ملازمان اخیراً بودندیافت، ایشان را کشت. ۹ و اخیراً را پدرت یهوشافاط و به طرقهای آسا پادشاه یهودا سلوک ننمودی، طلبید و او رادر حالتی که در سامره پنهان شده بود، دستگیر نموده، ۱۳ بلکه به طریق پادشاهان اسرائیل رفتار نموده، پهودا و ساکنان نزد یهودا آوردند و او را به قتل رسانیده، دفن کردند زیرا گفتند: اورشلیم راغو نمودی که موافق زناکاری خاندان اخاب مرتکب زنا «پسر یهوشافاط است که خداوند را به تمامی دل خود طلبید.» بشوند و برادران خویش را نیز از خاندان پدرت که از تو نیکوتور بودند پس، از خاندان اخیراً، کسی که قادر بر سلطنت باشد، نماند. به قتل رسانیدی، ۱۴ هماناً خداوند تقویت و پسران و زنان و ۱۰ پس چون عتیباً مادر اخیراً دید که پرسش کشته شده است، تمامی اموال را به بلاعظیم مبتلا خواهد ساخت. ۱۵ و تو به برخاست و تمامی اولاد پادشاهان از خاندان یهودا را هلاک کرد. مرض سخت گرفتار شده، در احشایت چنان بیماری‌ای عارض ۱۱ لیکن یهوشفعه، دختر پادشاه، یواش پسر اخیراً را گرفت و او را خواهد شد که احشایت از آن مرض روزبه روئیرون خواهد آمد.» از میان پسران پادشاه که مقتول شدند در زیدیه، او را با دایاش ۱۶ پس خداوند دل فلسطینیان و عربانی را که مجاور حبیشیان در اطاق خوابگاه گذاشت و یهوشفعه، دختر یهورام پادشاه، زن بودند، به ضد یهورام برانگیرانید. ۱۷ و بر یهودا هجوم آورده، یهودیان کاخ که خواهر اخیراً بود، او را از عتیبا پنهان کرد که او در آن ثلمه انداختند و تمامی اموالی که در خانه پادشاه یافت را نکشت. ۱۲ و او نزد ایشان درخانه خدا مدت شیش سال پنهان شد و پسران و زنان او را تیزیه اسری بردند. و برای او پسری ماند. و عتیبا بزمین سلطنت می‌کرد.

سوای پسرکهترش یهواخاز باقی نماند. ۱۸ و بعد از اینهمه خداوند ۲۳ و در سال هفتم، یهودایاد خویشن راقویت داده، بعضی احشایش را به مرض علاج ناپذیر مبتلا ساخت. ۱۹ و به مرور ایام بعد از انقضای مدت دو سال، احشایش از شدت مرض یهورام آمد از سرداران صده یعنی عزیزاً این یهورام و اسماعیل بن یهوحانان و با دردهای سخت مرد، وقوشم برای وی (عطیریات) نسوزنیدند، و عزیزاً این عویید و معصیاً این عدایا و الیشاپاط بن زکری را با خود چنانکه برای پدرش می‌سوزانیدند. ۲۰ و او سی و دو ساله بود که همداستان ساخت. ۲ و ایشان در یهودا گردش کردند و لاویان را پادشاه شد و هشت سال در اورشلیم سلطنت نمود، و بدن آنکه از جمیع شهرهای یهودا و روسای آبای اسرائیل را جمع کرده، بر او رقی شود، رحلت کرد و او را در شهر داود، اما نه در مقبره به اورشلیم آمدند. ۳ و تمامی جماعت با پادشاه درخانه خدا پادشاهان دفن کردند.

خواهد کرد، چنانکه خداوند رباره پسران داود گفته است. ۴ و ساکنان اورشلیم پسر کهترش اخیراً در جایش به کاری که باید بکنید این است: یک ثلث از شما که از کاهنان پادشاهی نصب کردند، زیرا گروهی که با عربان بر ازو هجوم آورده ولاویان در سمت داخل می‌شود در بستانهای آستانه‌ها پاشید. ۵ و بودند، همه پسران بزرگش را کشته بودند. پس اخیراً این یهورام ثلث دیگر به خانه پادشاه وثاشی به دروازه اساس و تمامی قوم در پادشاه یهودا سلطنت کرد. ۶ واخیراً چهل و دو ساله بود که پادشاه صحنهای خانه خداوند حاضر باشند. ۶ و کسی غیر از کاهنان شد و یک سال در اورشلیم سلطنت کرد و اسم مادرش عتیبا دختر و لاویانی که به خدمت مشغول می‌باشند، داخل خانه خداوند عمری بود. ۷ و نیز به طریق های خاندان اخاب سلوک نمود نشود، اما ایشان داخل بشوند زیرا که مقدسند و تمامی قوم (خانه)

خداؤند را حراست نمایند. ۷ و لاویان هرکس سلاح خود را ۲۴ و یوآش هفت ساله بود که پادشاه شد و چهل سال در بدست گرفته، پادشاه را از هر طرف احاطه نمایند و هر که به خانه اورشلیم سلطنت نمود واسم مادرش ظیله پژوشی بود. ۲ و یوآش درآید، کشته شود و چون پادشاه داخل شود یا بیرون رود، شما نزد درتمامی روزهای یهویادع کاهن، آنچه را که در نظر خداوند راست او بیناید. ۸ پس لاویان و تمامی یهودا موافق هرجچه یهویادع بود، به عمل می آورد. ۳ و یهویادع دو زن برایش گرفت و او پسران کاهن امر فرمود عمل نمودند، و هر کدام کسان خود را خواه از وختخان تولید نمود. ۴ و بعد از آن، یوآش اراده کرد که خانه آنانی که در روز سبت داخل می شدند و خواه از آنانی که در روز خداوند را تعمر نماید. ۵ و کاهنان و لاویان راجمع کرده، به سبت بیرون می رفتد، برداشتند زیرا که یهویادع یهودا بریون روید و از تمامی اسرائیل مرخص نفرمود. ۶ و یهویادع کاهن نیزهها و مجبهها و سپرها را که نقره برای تعمیر خانه خدای خود، سال به سال جمع کنید، و از آن داد و پادشاه و در خانه خدا بود، به یوزیاشیها داد. ۱۰ و درین کار تعجیل نمایید.» اما لاویان تعجیل ننمودند. ۶ پس تمامی قوم را که هر یک از ایشان سلاح خود را بدست گرفته پادشاه، یهویادع رئیس (کهنه) راخوانده، وی را گفت: «جزا از بودند، از طرف راست خانه تا طرف چپ خانه به پهلوی مذبح و لاویان بازخواست نکردی که چزیهای را که موسی بنده خداوند خانه، به اطراف پادشاه قرار داد. ۱۱ و پس پادشاه را بیرون آورده، و جماعت اسرائیل به جهت خیمه شهادت قرارداده اند، از یهودا تاج را بر سرش گذاشتند و شهادت نامه را به او داده، او را به اورشلیم بیاورند؟» ۷ زیرا که پسران علیای خبیثه، خانه خدا پادشاهی نصب کردند، و یهویادع و پسرانش، اورا مسح نموده، را خراب کرده، تمامی موقوفات خانه خداوند را صرف بعلیم گفتند: «پادشاه زنده بماند.» ۱۲ اما چون علیای آواز قوم را که چزیهای را که موسی بنده خداوند می دویند و پادشاه امر فرمود که صندوقی بسازند و آن را بیرون دروازه خانه خداوند پگذارند. ۹ و در یهودا و اورشلیم ندا داخل شد. ۱۳ و دید که اینک پادشاه به پهلوی ستون خود نزد درداند که چزیهای را که موسی بنده خدا در بیان بر اسرائیل قرار مدخل ایستاده است، وسروان و کربناوازان نزد پادشاه می باشند داده بوده اند یهودا. ۱۰ و جمیع سروان و تمامی قوم و تمامی قوم زمین شادی می کنند و کنایا رامی نوازنده و مغاین با آن را به شادمانی آورده، در صنیوق انداختند تا پر شد. ۱۱ و آلات موسیقی و پیشوایان تسبیح. آنگاه علیای لباس خود را دریده، چون صندوق بدست لاویان، نزد وکلای پادشاه آورده می شد و صدا زد که «خیانت، خیانت!» ۱۴ و یهویادع کاهن، یوزیاشیها ایشان می دیدند که نقره بسیار هست آنگاه کاتب پادشاه و وکل را که سدرداران فوج بودند امر فرموده، به ایشان گفت: «او را از رئیس کهنه آمد، در صنیوق انداختند تا پر شد. ۱۵ پس او را در دادند و چون به دهنه دروازه اسپان، نزد خانه خداوند منشغل بودندادند، و ایشان بنایان و نجاران به پادشاه رسید، او را در آنجا کشتند. ۱۶ و یهویادع در میان خود و جهت تعمیر خانه خداوند و آنگران و مسگران برای مرمت خانه تمامی قوم و پادشاه، عهد بست تا قوم خداوند باشند. ۱۷ و تمامی خداوند آجر نمودند. ۱۸ پس عملهها به کار پداختند و کار از قوم به خانه بعل رفته، آن را منهدم ساختندو مذبح هایش و تماثیلش دست ایشان به انجام رسید و خانه خدا را به حالت اولش بريا را شکستند و کاهن بعل میان را رویه روی مذبحها کشند. ۱۸ و داشته، آن را محکم ساختند. ۱۹ و چون آن را تمام کرده بودند، یهویادع باشادمانی و نغمه سرایی برسحب امر داده، وظیفه های بقیه نقره را نزد پادشاه و یهویادع آورده و از آن برای خانه خداوند خانه خداوند را بدست کاهنان لاویان سپرد، چنانکه داده ایشان اسباب یعنی آلات خدمت و آلات قربانی ها و قاشقها و ظروف را بر خانه خداوند تقسیم کرده بود تا مواقف آنچه در تواره موسی طلا و نقره ساختند، و در تمامی روزهای یهویادع، قربانی های مکتوب است، قربانی های سوتختی خداوند را بگذرانند. ۲۰ و سوتختی دائم در خانه خداوندی گذراشیدند. اما یهویادع پیر دریان را به دروازه های خانه خداوند قرار داد تا کسی که به هر و سالخورده شده، بمرد وحین وفاتش صد و سی ساله بود. ۱۶ و جهتی نجس باشد، داخل نشد. ۲۰ و یوزیاشیها و نجبا و حاکمان او را در شهر داد با پادشاهان دفن کردند، زیرا که در اسرائیل هم قوم و تمامی قوم زمین را برداشت و پادشاه را از خانه خداوند به زیر برای خدا و هم برای خانه او نیکویی کرده بود. ۲۰ و بعد از وفات آورده و او را از دروازه اعلی به خانه پادشاه آورده، او را بر کرسی یهویادع، سروان یهودا آمدند و پادشاه را تعظیم نمودند و پادشاه سلطنت نشانید. ۲۱ و تمامی قوم زمین شادی کردند و شهر آرامی در آن وقت به ایشان گوش گرفت. ۱۸ و ایشان خانه یهوده خدای یافت و علیای را به شمشیر کشتند.

پدران خود را ترک کرده، اشیریم و بها راعبادت نمودند، و به سبب این عصیان ایشان، خشم بر یهودا و اورشلیم افروخته شد. ۱۹ و

اوانياء نزد ایشان فرستاد تا ایشان را به سوی یهوه برگرداند و ایشان شو لیکن خدا تو را پیش دشمنان مغلوب خواهد ساخت زیرا قادر است آنها را شهادت دادند، اما ایشان گوش نگرفتند. ۲۰ پس روح خدا نصرت دادن و مغلوب ساختن با خدا است.» ۹ امصیا به مرد زکریا این یهودیانگار کاهن رامبلس ساخت او بالای قوم ایستاده، خدا گفت: «برای صد وزنه نقره که به لشکر اسرائیل داده‌ام، چه به ایشان گفت: «خدا چنین می‌فرماید: شما چرا از اولمریهوه کنم؟» مرد خدا جواب داد: «خداوند قادر است که تو را بیشتر تجاوز نمایید؟ پس کامیاب نخواهید شد. چونکه خداوند را از ایلین بدده.» ۱۰ پس امصیا لشکری را که از افرایم نزد او آمده ترک نموده‌اید، او شما پادشاه در صحنه خداوندستگار ایشان بر یهودا به شدت افروخته شد و بسیار غضبناک گردیده، کردند. ۲۲ پس بیاوش پادشاه احسانی را که پدرش یهودیانگار بود، به جای خود رفتند. ۱۱ و امصیا خویشتن را تقویت نموده، قوم وی نموده بود، بیاد نیاورد، بلکه پرسش را به قتل رسانید. و چون او خود را بیرون برد و به وادی الملح رسیده، ۵ هزار نفر از پیش امی مرد، گفت: «خداوند این را بینند و بازخواست نماید.» ۲۳ و سعیر را کشت. ۱۲ و بینی یهودا ده هزار نفر دیگر را زنده اسیر در وقت تحويل سال، لشکر ارامیان به ضد وی برآمد، به یهودا کرد، و ایشان را به قله سالع برد، از قله سالع به زیر انداشتند که و اورشلیم داخل شده، جمیع سروjan قوم را از میان قوم هلاک جمیع خرد شدند. ۱۳ و اما مردان آن فوج که امصیا بازفرستده بود ساختند، و تمامی غنیمت ایشان را نزد پادشاه دمشق فرستادند. تا همراهش به جنگ نزوند، برهنگاری یهودا از سامره تا بیت ۲۴ زیرا که لشکر ارامیان با جمعیت کمی آمدند و خداوند لشکر حورون تاختند و سه هزار نفر را کشته، غنیمت بسیار بردن. ۱۴ و بسیار عظیمی به دست ایشان تسليم نمود، چونکه یهود خدایی بعد از مراجعت امصیا از شکست دادن ادومیان، او خدایان پیش پدران خود را ترک بودند، پس بر بیاوش قصاص نمودند. ۲۵ و سعیر را اورده، آنها را خدایان خود ساخت و آنها را سجده نموده، چون از نزد او رفتند (زیرا که او را در مرضهای سخت و اگذشتند)، بخوب برای آنها سوزانید. ۱۵ پس خشم خداوند برامصیا افروخته بندگانش به سبب خون پسران یهودیانگار کاهن، براو فتنه انگیخته، شد و نبی نزد وی فرستاد که او را بگوید: «چرا خدایان آن قوم را اورا بر بسترش کشند. و چون مرد، او را در شهرداد دفن کردند، که قوم خود را ازدست تو نتوانستند رهاید، طلبید؟» ۱۶ و اما او را در مقبره پادشاهان دفن نکردند. ۲۶ و آنانی که بر او فتنه چون این سخن را به وی گفت، او را جواب داد: «آیا تورا مشیر انگیختند، ایناند: زیباد، پسر شمعه عمونیه و یهودیاند، پسرشیت پادشاه ساخته‌اند؟ ساکت شو! چرا تو را بگشند؟» پس نبی ساکت موایه. ۲۷ و اما حکایت پسرانش و عظمت وحی که بر او نازل شده، گفت: «می‌دانم که خدا قصد نموده است که تو را هلاک شد و تعمیر خانه خدا، اینک در مدرس تواریخ پادشاهان مکتوب کند، چونکه این کار را کردی و نصیحت مرا نشنیدی.» ۱۷ پس امصیا، پادشاه یهودا، مشورت کرده، نزد بیاوش بن یهواحاز بن یهودا پادشاه اسرائیل فرستاده، گفت: «بیا تا بیکدیگر مقابله نمایم.»

۲۸ امصیا بیست و پنج ساله بود که پادشاه شد و بیست و نه ۱۸ و بیاوش پادشاه اسرائیل نزد امصیا پادشاه یهودا فرستاده، گفت: سال در اورشلیم پادشاهی کرد و اسم مادرش یهودعنان اورشلیمی «شترخار لبنان نزد سروآزاد لبنان فرستاده، گفت: دختر خود را به بود. ۲ و آنچه در نظر خداوند بستند بود، به عمل آورد، اما نه به پسر من به نزی پدید. اما حیوان وحشی که در لبنان بود گذرکرده، دل کامل. ۳ و چون سلطنت در دستش مستحکم شد، خادمان شترخار را پایمال نمود. ۱۹ می‌گویی، هان ادوم را شکست دادم و خود را که پدرش پادشاه را کشته بودند، به قتل رسانید. ۴ اما دلت تو را مغروف ساخته است که افتخار نمایی؟ حال به خانه پسران ایشان را نکشت به موجب نوشته کتاب تورات موسی که خود برگرد. چرا بلا را برای خود برمی‌انگیزانی تا خودت و یهودا خداوند امر فرموده و گفته بود: «پدران به جهت پسران کشته همراهت بیفتید؟» ۲۰ اما امصیا گوش نداد زیرا که این امر از نشوند و پسران به جهت پدران مقتول نگردند، بلکه هر کس به جانب خدا بود تا ایشان را به دست دشمنان تسليم نماید، چونکه جهت گنای خود کشته شود.» ۵ و امصیا یهودا را جمع کرده، خدایان ادوم را طلبیدند. ۲۱ پس بیاوش پادشاه اسرائیل برآمد و سرداران هزاره و سرداران صدنه از ایشان در تمامی یهودا و بینامیان او و امصیا پادشاه یهودا در بیت شمس که در یهودا است، با مقرر فرمود و ایشان را از بیست ساله بالاًترشمرده، سپس مرد یکدیگر مقابله نمودند. ۲۲ و یهودا از حضور اسرائیل منهزم شده، برگزیده نیزه و سپهبد را که به جنگ بیرون می‌رفتند، یافت. ۶ و هر کس به خیمه خود فرار کرد. ۲۳ و بیاوش پادشاه اسرائیل امصیا صد هزار مرد شجاع جنگ آزموده به صد وزنه نقره از اسرائیل اجیر این بیاوش بن یهواحاز پادشاه یهودا را در بیت شمس گرفت و او را ساخت. ۷ اما مرد خدایی نزد وی آمد، گفت: «ای پادشاه، به اورشلیم آورده، چهار صد ذراع حصار اورشلیم را از دروازه افرايم تا لشکر اسرائیل با تونزوند زیرا خداوند با اسرائیل یعنی با تمامی بیهی دروازه زاویه منهدم ساخت. ۲۴ و تمامی طلا و نقره و تمامی افرايم نیست. ۸ و اگر می‌خواهی بروی برو و به جهت جنگ قوی

ظروفی را که در خانه خدا نزد (بنی) عویید ادوم و در خزانه های قوی گردید. ۱۶ لیکن چون زورآور شد، دل او برای هلاکت مش مبتکر خانه پادشاه یافت شد و برگمالان را گرفته، به سامره مراجعت گردید و به یهود خادمی خودخیات وزیده، به هیکل خداوند درآمد ۲۵ و امسایابن یوآش پادشاه یهودا، بعد از وفات یوآش بن تا بخوبی مذبح بخور سوزاند. ۱۷ و عربیای کاهن از عقب او داخل بیهودا آغاز پادشاه اسرائیل، پانزده سال زندگانی نمود. ۲۶ و بقیه شد و همراه او هشتاد مرد رشید از کاهنان خداوند درآمدند. ۱۸ و وقایع اول و آخر امسایابن یوآش پادشاهان یهودا و اسرائیل ایشان با عربیای پادشاه مقاومت نموده، او را گفتند: «ای عربیاسو زانیدن مکنوب نیست؟ ۲۷ و از زمانی که امسایابن یوآش از پیروی خداوندان حرف بخور برای خداوند کار تو نیست بلکه کار کاهنان پسران هارون وزید، بعضی در اورشلیم فتنه بر وی انگیختند. پس به لاکیش فرار است که برای سوزانیدن بخور خداموجب عوت کرد و از عقبیش به لاکیش فرستادند و او را در آنجا کشتند. ۲۸ و بیرون شوزیرا خطأ کرد و این کار از جانب یهود خداموجب عوت او را بر اسپان آوردند و با پدرانش در شهر یهودا دفن کردند. ۱۹ آنگاه عزیزا که مجرمی برای سوزانیدن بخور در دست خود داشت، عضتباک شد و چون خشمش بر کاهنان ۲۶ و تمامی قوم یهودا عربیا را که شانزده ساله بود گرفته، در افروخته گردید، برص به حضور کاهنان در خانه خداوند به پهلوی جای پدرش امسایابد شاه ساختند. ۲ و او بعد از آنکه پادشاه مذبح بخور بر پیشانی اش پدید آمد. ۲۰ و عربیای رئیس کهنه و پادرانش خوابیده بود، ایلوت را بنا کرد و آن را برای یهودا استداد سایر کاهنان بر او نگزیستند و اینکن برص بر پیشانی اش ظاهر نمود. ۳ عربیا شانزده ساله بود که پادشاه شد و پنجه و دو سال شده بود. پس او را از آنجا به شتاب بیرون کردند و خودش نیز به در اورشلیم پادشاهی نمود و اسم مادرش یکلایی اورشلیمی بود. تعجیل بیرون رفت، چونکه خداوند او را مبتلا ساخته بود. ۲۱ و ۴ آنچه در نظر خداوند پستند بود، موافق هرجه پدرش امسایابن کرد عربیا پادشاه تا روز وفاتش ابرص بود و در مرضخانه میروص ماند، بود، بجا آورد. ۵ و در روزهای زکریا که در رویاهای خدا بصیر بود، زیرا از خانه خداوند ممنوع بود و پرسش یوتام، ناظر خانه پادشاه و خدا را می طلبید و مدامی که خداوند رامی طلبید، خدا او را حاکم قوم زمین می بود. ۲۲ و اشعیا ابن آموس نبی بقیه وقایع اول کامیاب می ساخت. ۶ و او بیرون رفته، با فلسطینیان جنگ کرد و آخر عربیا را نوشت. ۲۳ پس عربیا با پدران خود خوابید و او را با وحصار جت و حصار بینه و حصار اشدواد راهنمای ساخت و پدرانش در زمین مقیره پادشاهان دفن کردند، زیرا گفتند که ابرص شهرها در زمین اشدواد و فلسطینیان بنا نمود. ۷ و خدا او را بر است و پرسش یوتام در جایش پادشاه شد.

فلسطینیان و عربیانی که در جوړیل ساکن بودند و بر معنویان نصرت داد. ۸ و عمومنیان به عربیا هدایا دادند و اسم او تا مدخل مصر ۲۷ و یوتام بیست و پنج ساله بود که پادشاه شد و شانزده شایع گردید، زیرا که بی نهایت قوی گشت. ۹ و عربیا بر جهای در سال در اورشلیم سلطنت نمود و اسم مادرش یروشه دختر صادوق اورشلیم نزد دروازه زاویه و نزد دروازه وادی و نزد گوشه حصار بنا بود. ۲ و آنچه در نظر خداوند پستند بود، موافق هرانچه پدرش عربیا کرد، آنها را مستحکم گردانید. ۱۰ ویرجها در بیابان بنا نمود و کرده بود، به عمل آورد، اما به هیکل خداوند داخل نشد لیکن قوم چاههای بسیار کند زیرا که مواشی کثیر در همواری و در هامون هنوز فسادمی کردند. ۳ و او دروازه اعلای خانه خداوند را پانمود داشت و فلاحان و باغانان در کوهستان و در بوستانها داشت، و بر حصار عقول عمارات بسیار ساخت. ۴ و شهرها در کوهستان چونکه فلاحت را دوست می داشت. ۱۱ و عربیا سپاهیان جنگ یهودا بنا نمود و قلعهها و برجها در جنگلها ساخت. ۵ و با پادشاه آزموده داشت که برای محاربه دسته بیرون می رفتند، بر حسب بنی عمون جنگ نموده، بر ایشان غالب آمد. پس بنی عمون در تعداد ایشان که بعیشل کاتب و معسیاب رئیس زیردست حنینیا آن سال، صد وزنه نقه و ده هوار کر گندم و ده هزار کر جو به او که یکی از سرداران پادشاه بود، آنها را سان می دیدند. ۱۲ و دادند، و بنی عمون در سال دوم وسوم به همان مقدار به او دادند. عدد تمامی سرداران آبای که شجاعان جنگ آزموده بودند، دو هزار ۶ پس یوتام زورآور گردید زیرا رفتار خود را به حضور یهود خدای وشحصد بود. ۱۳ و زیر دست ایشان، سیصد و هفت هزار و خویش راست ساخت. ۷ و بقیه وقایع یوتام و همه جنگهایش و پانصد سپاه جنگ آزموده بودند که پادشاه را به ضد دشمنانش رفتارش، ایک در تاریخ پادشاهان اسرائیل و یهودا مکنوب است. مساعدت نموده، با قوت تمام مقاتله می کردند. ۱۴ و عربیا برای ۸ و او بیست و پنج ساله بود که پادشاه شد و شانزده سال در ایشان یعنی برای تمامی لشکر سپاهها و نیزهها و خودها وزیرها و اورشلیم سلطنت کرد. ۹ پس یوتام با پدران خود خوابید و او را در کمانها و فالخنها مهیا ساخت. ۱۵ و منجیقهای را که مخترع شهر داد دفن کردند، و پرسش آغاز در جایش سلطنت نمود.

صنعتگران ماهر بود در اورشلیم ساخت تا آنها را بر برجها و گوشه های حصار برای انداختن تیرها و سنگهای بزرگ پکنارند. پس ۲۸ و آغاز بیست ساله بود که پادشاه شد و شانزده سال در ایشان یعنی برای تمامی لشکر سپاهها و نیزهها و خودها وزیرها و اورشلیم پادشاهی کرد. اما آنچه در نظر خداوند پستند بود، موافق آوازه او تا جایهای دور شایع شدزیرا که نصرت عظیمی یافته، بسیار

پدرش داد و به عمل نیاورد. ۲ بلکه به طریق های پادشاهان اسرائیل آوردند و بیت شمس و ایلوون و جدیروت و سوکو را با دهاتش سلوک نموده، مثالهای نیز برای بعلیم ریخت. ۳ و در وادی این وتمنه را با دهاتش و جمزو را با دهاتش گرفته، درآنها ساکن هنوم بخورسوزانید، و پسران خود را بمحاسب رجاسات امت هایی شدند. ۱۹ زیرا خداوند یهودا را به سبب آحاز، پادشاه اسرائیل ذلیل که خداوند از حضور بینی اسرائیل اخراج نموده بود، سوزانید. ۴ و ساخت، چونکه او یهودا را به سرکشی واداشت و به خداوند خیانت بر مکان های بلندو تلهای و زیر هر درخت سیر قیانی ها گذرانید عظیمی وزیزد. ۲۰ پس تلغت فلناسر، پادشاه آشور بر او برآمد و بخورسوزانید. ۵ بنابراین، یهوده خدایش او را به دست پادشاه ارام او را به تنگ آورد ووی را تقوقیت نداد. ۲۱ زیرا که آحاز خانه تسليم نمود که ایشان او را شکست داده، اسرائیل بسیاری از او خداوندو خانه های پادشاه و سوران را تاراج کرده، به پادشاه آشور گرفته، به دمشق بردند. و به دست پادشاه اسرائیل نیز تسليم شد داد، اما او را اعانت ننمود. ۲۲ و چون او را به تنگ آورده بود، که او را شکست عظیمی داد. ۶ و فتح بن رملیا صد ویست هزار همین آحاز پادشاه به خداوند پیشتر خیانت وزیزد. ۲۳ زیرا که برای نفر را که جمیع ایشان مردان جنگی بودند، در یک روز در یهودا خدایان دمشق که او را شکست داده بودند، قیانی گذرانید و کشت، چونکه یهوده خدای پدران خود را ترک نموده بودند. ۷ و گفت: «چونکه خدایان ارام، ایشان را نصرت داده اند، زکری که مرد شجاع افزایی بود، معسیا پسر پادشاه، عزربیقام ناظر پس من برای آنها قیانی خواهم گذرانید تا مرا اعانت نمایند». ۸ پس ایشان از جمیع اسرائیل مردان را که شخوص اول بعداز پادشاه بود، کشت. ۹ پس اما آنها سبب هلاکت وی و تمامی اسرائیل شدند. ۲۴ و آحاز خانه، و القانه را که شخص اول بعداز پادشاه بود، را کشت. ۱۰ پس اما آنها سبب هلاکت وی و تمامی اسرائیل شدند. ۱۱ پس ایشان را که شخوص اول بعداز پادشاه بود، را کشت. ۱۲ پس اما آنها سبب هلاکت وی و تمامی اسرائیل شدند. ۱۳ پس ایشان را که به استقبال لشکری که به سامره برمی گشتنید آمده، به های بلند ساخت تا برای خدایان غریب بخورسوزاند. پس خشم ایشان گفت: «اینک از این جهت که یهوده خدای پدران شما بر یهوده خدای پدران خود را به هیجان آورد. ۱۴ و بقیه وقایع وی و یهوده اغضضنیک می باشد، ایشان را به دست شما تسليم نمود و شما همه طریق های اول و آخر او، اینک در تواریخ پادشاهان یهودا و ایشان را با غضبی که به آسمان رسیده است، کشید. ۱۵ و حال اسرائیل مکتوب است. ۱۶ پس آحاز با پدران خود خوابید و او را شما خیال می کنید که پسران یهودا و اورشلیم را به عنف غلامان در شهر اورشلیم دفن کردند، اما او را به مقبره پادشاهان اسرائیل و کنیزان خود سازید. و آیا با خود شما نیز تقصیرهایه ضد یهوده نیاوردند. و پرسش حرقیا به یهوده نیاوردند. و آیا با خود شما نیز تقصیرهایه ضد یهوده نیاوردند.

خدای شما نیست؟ ۱۷ پس الان مرابشنوید و اسریانی را که از ۲۹ حرقیا بیست و پنج ساله بود که پادشاه شد و بیست و نه برادران خود آورده اید، برگردانید زیرا که حدت خشم خداوند بر شمامی باشد.» ۱۸ آنگاه بعضی از روایی بني افریم یعنی عربیا این یهوحان و برکیا این مشیلموت ویحرقا این شلوم و عماسا این ۲ او آنچه در نظر خداوند پسند بود، موافق هرآچه پدرش داد و حدادی با آنایی که از جنگ می آمدند، مقاومند نمودند. ۱۹ و به ایشان گفتند که «اسیران را به اینجا نخواهید آوردزیرا که تقصیری به خداوند بر ما هست و شما می خواهید که گناهان و تقصیرهای ما رامزید کنید زیرا که تقصیر ما عظیم است و حدت خشم بر اسرائیل وارد شده است.» ۲۰ پس لشکریان، اسریان و غنیمت را پیش روسا و تمامی جماعت واگذاشتند. ۲۱ و آنایی که اسم ایشان مذکور شد برخاسته، اسریان را گرفتند و همه بر هنگان ایشان را از عنیمت پوشانیده، ملیس ساختند و کفش به پای ایشان کرد، رواق را بسته، چراغها را خاموش کردند و بخور نسوزانیدند و قیانی ایشان را خورانیدند و نوشانیدند و تدهین کرد، تمامی ضعیفان را بر الاغها سوار نموده، ایشان را به اریحا که شهر نخل باشد نزد برادرانش رسانیده، خود به سامره مراجعت کردند. ۲۲ و در آن زمان، آحاز پادشاه نزد پادشاهان آشور فرستاد تا او را اعانت کنند. ۲۳ زیرا که ادومیان هنوز می آمدند و یهودا را شکست داده، اسریان از این سبب به اسرییر رفتند. ۲۴ الان اراده دارم که با یهوده خدای دوست و سخایه ساخت، چنانکه شما به چشمان خود می بینید. ۲۵ و اینک پدران ما به شمشیر افتادند و پسران و دختران و زنان ما از این سبب به اسرییر رفتند. ۲۶ الان اراده دارم که با یهوده خدای اسرائیل عهد بیندم تا حدت خشم او را ما برگرد. ۲۷ و فلسطینیان بر شهرهای هامون و جنوبی یهودا هجوم می برند. ۲۸

ای پسران من، کاهله موززید زیرا خداوند شما را برگزیده است تا کردند و مغنان سراییدند و کرناوازان نواختند و همه این کارها به حضور وی ایستاده، او را خدمت نمایید و خادمان او شده، می شد تا قربانی سوختنی تمام گردید. ۲۹ و چون قربانی های بخورسوزانید. ۱۲ آنگاه بعضی از لاویان برخاستند یعنی از بنی سوختنی تمام شد، پادشاه و جمیع حاضرین با وی رکوع کرده، قهاتیان محث بن عمامی و بیوئل بن عزیزا واژ بنی ماری قبس بن سجده نمودند. ۳۰ و حرقیا پادشاه و روسا لاویان را امر فرمودند که عبدي و عزیزا این بهلائلی واز جوشنیان یوآخ بن زمه و عیدن بن به کلمات داود و آساف رایی برای خداوند تسییح بخوانند. پس با یوآخ. ۱۳ واز بنی الیصافان شمری و یعیشل و از بنی آساف زکریا و شادمانی تسییح خوانند و رکوع نموده، سجده کردند. ۳۱ پس متینا. ۱۴ و از بنی هیمان یحییل و شمعی و از بنی یدتون شعیعا حرقیا جواب داده، گفت: «حال خویشن را برای خداوند تقدیس و عزیشل. ۱۵ و برادران خود را جمع کرده، خویشن را تقدیس نمودید. پس نزدیک آمده، قربانی ها و ذبایح تشکر به خانه خداوند نمودند و موافق فرمان پادشاه، برسحب کلام خداوند برای تطهیر بیاورید.» آنگاه جماعت قربانی ها و ذبایح تشکر آوردند و هر که از خانه خداوند داخل شدند. ۱۶ و کاهان بن اندرون خانه خداوند دل راغب بود قربانی های سوختنی اورد. ۲۲ و عدد قربانی های رفته، آن را طاهر ساختند و همه نجاسات را که در هیکل خداوند خویشن را تقدیس نمودید. پس آوردنده، هفتاد گاو و صدقوق و دویست یافتند، به صحن خانه خداوند بیرون آورده و لاویان آن را گرفته، بره بود. همه اینها قربانی های سوختنی برای خداوند بود. ۲۳ و خارج شهر به وادی قدرون بیرون بردند. ۱۷ و در غرہ ماه اول عدد موقوفات ششصد گاو و سه هزار گوسفند بود. ۲۴ و چون به تقدیس نمودنش شروع کردند، و در روز هشتم ماه به رواق کاهان کم بودند و به پوست کنید همه قربانی های سوختنی خداوندرسیدند و در هشت روز خانه خداوند را تقدیس نموده، در قادر نبودند، برادران ایشان لاویان، ایشان را مدد کردند تا کار روز شانزدهم ماه اول آن را به اتمام رساییدند. ۱۸ پس نزد حرقیا تمام شد و تاکاهان، خود را تقدیس نمودند زیرا که دل لاویان از پادشاه به اندرون قصر داخل شده، گفتند: «تمامی خانه خداوند کاهان بن برای تقدیس نمودن خود مستقیم تبود.» ۳۵ و قربانی های ومذبح قربانی سوختنی و همه اسپابش و میز نان تقدمه را با همه سوختنی نیز با پیه ذبایح سلامتی و هدایای ریختنی برای هر قربانی آلاتش طاهر ساختیم. ۱۹ و تمامی اسپابی که آغاز پادشاه در سوختنی، بسیار بود. پس خدمت خانه خداوندان آراسته شد. ۲۶ و ایام سلطنتیش حینی که خیانت ورزید دور انداخت ما آنها را مهیا حرقیا و تمامی قوم شادی کردند چونکه خدا قوم را مستعد ساخته ساخته، تقدیس نمودیم و اینک پیش مذبح خداوند حاضر است.» بود زیاراین امر ناگهان واقع شد.

۲۰ پس حرقیا پادشاه صبح زود برخاست وروسای شهر را جمع ۳۰ و حرقیا نزد تمامی اسرائیل و یهودا فستاد و مکتویات نیز کرده، به خانه خداوند برآمد. ۲۱ و ایشان هفت گاو و هفت قوچ و هفت بره و هفت بز نز آورده و تا برای مملکت و قدس و یهودا قربانی گنایه بشود و او پسران هارون کهنه را فرمود تا آنها را بر مذبح خداوند پگذرانند. ۲۲ پس گاؤان را کشتند و کاهان، خون را عید فصح را برای یهود خدای اسرائیل نگاه دارند. ۲ چونکه پادشاه سرورانش و تمامی جماعت در اورشلیم مشourt کرده بودند که خداوند بگذرانند. ۲۳ پس بزهای قربانی گرفته بر مذبح پاشیدند و قوچها را کشته خون را بر مذبح پاشیدند آن را نگاه دارند زیرا کاهان خود را تقدیس کافی ننموده و قوم در و بزها را کشته خون را بر مذبح پاشیدند. ۲۴ پس بزهای قربانی گناه را به حضور پادشاه و جماعت نزدیک آورده، دستهای خود را جماعت پسند آمد. ۵ پس قرار دادند که در تمامی اسرائیل از پرشیع تا دان ندا نمایند که بیایند و فصح را برای یهود خدای اسرائیل در اورشلیم بريا نمایند زیرا مدت میدی بود که آن را به که پادشاه فرموده بود که قربانی سوختنی و قربانی گنایه به جهت تمامی اسرائیل بشود. ۲۵ او لاویان را با سنجها و بربطها و طوری که مکتوب است، نگاه نداشته بودند. ۶ پس شاطران با مکتویات از جانب پادشاه و سرورانش، برسحب فرمان پادشاه به تمامی اسرائیل و یهود را فرمود که قربانی های سوختنی در خانه خداوند قرار داد زیرا که این حکم از جانب خداوند به دست انبیای او شده بود. ۲۶ پس لاویان با آلات داود و کاهان با کرناها ایستادند. ۲۷ و حرقیا امر فرمود که قربانی های سوختنی پدران و برادران خود که به یهود خدای پدران خویش خیانت ورزیدند، نمودند، سرودهای خداوند را بنا کردند و کرناها در عقب آلات داود، پادشاه اسرائیل، نواخته شد. ۲۸ و تمامی جماعت سجده ۸ پس مثل پسران خود گردن خود را سخت مسازید بلکه نزد خداوند تواضع نمایید و به قدس او که آن را تا ابدالا باد تقدیس نموده

است داخل شده، یهود خدای خود را عبادت نمایید تا حدت آمدند (غیریانی که) در یهودا ساکن بودند، شادی کردند. ۲۶ و خشم او از شما برگردد. ۹ زیرا اگر به سوی خداوندانبارگشت شادی عظیمی در اورشلیم رخ نمود زیرا که از ایام سلیمان بن نمایید، برادران و پسران شما به نظر آنانی که ایشان را به اسیری داد، پادشاه اسرائیل مثل این در اورشلیم واقع نشده بود. ۲۷ پس برده‌اند، التفات خواهند یافت و به این زمین مراجعت خواهند نمود، لاویان کهنه برخاسته، قوم را برکت دادند و آواز ایشان مستجاب نزیرا که یهود خدای شما مهریان و رحیم است و اگر به سوی او گردید و دعای ایشان به مسکن قدس اوبه آسمان رسید.

بازگشت نمایید روی خودرا از شما بر نخواهد گردانید. ۱۰ پس شاطران شهر به شهر از زمین افرایم و منسی تا زیبولون گذشتند، لیکن بر ایشان استهزا و سخریه می‌نمودند. ۱۱ اما بعضی از اشیر و شهرهای یهودا حاضر بودند بیرون رفته، تمثالها را شکستند و اشیرم را قطع نمودند و مکانهای بلند و مذبحهارا از تمامی یهودا و بیانیمن منسی و زیبولون تواضع نموده، به اورشلیم آمدند. ۱۲ و دست خدا بر یهودا بود که ایشان را یک دل بخشدتا فرمان پادشاه و سروزانش را موافق کلام خداوند بجا آورند. ۱۳ پس گروه عظیمی در اورشلیم برای نگاه داشتن عید فطیر در ماه دوم جمع شدند و جماعت، پسیار بزرگ شد. ۱۴ و برخاسته، مذبح های را که در اورشلیم بود خراب کردند و همه مذبح های بخور را خراب کرده، به وادی قدردن انداختند. ۱۵ و در چهاردهم ماه دوم فصح را ذبح کردند و کاهنان و لاویان خجالت کشیده، خود را تقدیس نمودند و قربانی های سوتختنی به خانه خداوند آوردند. ۱۶ پس در جایهای خود به ترتیب خویش برسحب تورات موسی مرد خدایستادند و کاهنان خون را از دست لاویان گرفته، پاشیدند. ۱۷ زیرا چونکه پسیاری از جماعت بودند که خود را تقدیس ننموده بودند لاویان مامور شدند که قربانی های فصح را به جهت هرکه طاهر نشده بود ذبح نمایند و ایشان را برای خداوند تقدیس کنند. ۱۸ زیرا گوهی عظیم از قوم لاویان را بدھند تا به شریعت خداوند مواظب باشند. ۱۹ و چون این امر شایع شد، بنی اسرائیل نوبت گندم و شیره و روغن و عسل و تمامی محصول زمین را به فراوانی دادند، امر فرمود که حصه کاهنان و آورندند. ۲۰ و بنی اسرائیل و یهودا که در شهرهای یهودا ساکن بودند نیز عشر گواون و گوسفندان و عشرونقوفاتی که برای یهود خدای ایشان وقف شده بود آورده، آنها را توده توده نمودند. ۲۱ و در ماه سوم به ساختن توده‌ها شروع نمودند، در ماه هفتم آنها را تمام کردند. ۲۲ و چون حرقیا و سوران آمدند و توده‌ها را دیدند، خداوند رامتبارک خوانند و قوم او اسرائیل را مبارک خواندند. ۲۳ و حرقیا ایشان را جایت نمود، قوم را شفا داد. ۲۴ پس بنی اسرائیل که در اورشلیم حاضر بودند، عید فطیر را هفت روز به شادی عظیم نگاه درباره توده‌ها از کاهنان و لاویان سوال نمود. ۲۵ و عزیزا رئیس کهنه از اخناندان صادق بود او را جواب داد و گفت: «ازوقتی که قوم به آوردن هدایا برای خانه خداوند شروع کردند، خوردهم و سیر شدیم و بسیاری باقی گذاشتمیم، زیرا خداوند قوم خود را برکت داده است و آنچه باقی مانده است، این مقدار عظیم است.» ۲۶ پس حرقیا امر فرمود که ایثارها در خانه خداوند مهیا سازند و مهیا ساختند. ۲۷ و هدایا و عشرها و موقوفات را در آنها در مکان امانت گذاشتند و کونیای لادی بر آنها رئیس بود و برادرش شمعی ثانی اثنتی. ۲۸ و بحیثیل و عزیزا و نحت و عسائل و یمیوت و بوزیاباد هفت هزار گوسفند به جماعت پخشید و سوران هزار گاو و ده هزار گوسفند به جماعت پخشیدند و بسیاری از کاهنان خویشتن را تقدیس نمودند. ۲۹ و تمامی جماعت یهودا و کاهنان و لاویان و تمامی گروهی که از اسرائیل آمدند و غیریانی که از زمین اسرائیل ناظر نوافل خدا شد تا هدایای خداوند و موقوفات مقدس را تقسیم

نماید. ۱۵ و زیردست او عین و منیامین ویشون و شمعیا و امريا و که به حرقياپادشاه یهودا و تمامی یهودا که در اورشليم بودند، شکنیا در شهرهای کاهنان به وظیفه های امامتی مقرر شدند تا پکویند: «ستخاریب پادشاه آشورچینی می فرماید: بر چه چیز به برادران خود، خواه بزرگ و خواه کوچک، برسحب فرقه های اعتماد دارد که در محاصره در اورشليم می نمایند؟ ۱۶ آیا حرقيا ایشان بر سراند. ۱۷ علاوه بر حصه یومیه ذکری که در نسب نامهها شمارا اغوا نمی کند تا شما را با قحط و تشنجی به موت تسليم شمرده شده بودند، از سه ساله و بالاتر یعنی همه آنانی که به خانه نماید که می گوید: یهود خدای ما، مارا از دست پادشاه آشور خداوند داخل می شدند، برای خدمت های ایشان در وظیفه های رهایی خواهد داد؟ ۱۸ آیا همین حرقيا مکانهای بلند و مذهبهای ایشان برسحب فرقه های ایشان. ۱۹ (و حصه) آنانی که در نسب اورا منهدم نساخته، و به یهودا و اورشليم امن نموده و نگفته است نامهها شمرده شده بود، از کاهنان بر حسب خاندان آبای ایشان و که پیش یک مذیع سجد نماید و بر آن پخور بسویانید؟ ۲۰ آیا از لاویان از بیست ساله و بالاتر در وظیفه های ایشان بر حسب فرقه نمی دانید که من و پدرانم به همه طوایف کشورها چه کرده ایم؟ های ایشان. ۲۱ و (حصه) جمیع اطفال و زنان و سران و دختران مگر خدایان امت های آن کشورها هیچ قدرتی داشتند که زمین ایشان که در تمامی جماعت در نسب نامهها شمرده شده بودند، خود را از دست من برواند؟ ۲۲ کدام بک از همه خدایان این پس دروظیفه های امامتی خود خویشتن را تقدیس نمودند. ۲۳ و امت هایی که پدران من آنها را هلاک ساخته اند، قادر بر رهاییدن نیز برای پسران هارون کهنه که درزمینهای حوالی شهرهای خود قوم خود از دست من بود تا خدای شما قادر باشد که شما را از ساکن بودند، کسان، شهر به شهر به نامهای خود معین شدنند تا به دست من رهایی دهد؟ ۲۴ پس حال، حرقيا شما را فربت ندهد و همه ذکرمان کهنه و به همه لاویانی که در نسب نامهها شمرده شده شما را به اینطور اغوا نماید و بر اعتماد منماید، زیرا هیچ خدا از بودند حصهها بدھند. ۲۵ پس حرقيا در تمامی یهودا به اینطور خدایان جمیع امت ها و ممالک قادر نبوده است که قوم خود را عمل نمود و آنچه در نظر یهود خدایش نیکو و پسند وامین بود بجا از دست پدرانم رهایی دهد، پس به طریق اولی آورد. ۲۶ و در هر کاری که در خدمت خانه خدا و در شرایع و خدای شما شما را از دست من نخواهد رهانید. ۲۷ و بندگانش اوامر برای طلبیدن خدای خود اقدام نمود آن را به تمامی دل خود سختان زیاده به ضد یهود خدا و به ضد بندگانش حرقيا گفتند. ۲۸ و مکتوبی نیزنوشته، یهود خدای اسرائیل را اهانت نمود و به عمل آورد و کامیاب گردید.

۳۲ و بعد از این امور و این امانت، سنتخاریب، پادشاه آشور قوم خود را از دست من (های ندادند، همچنین خدای حرقيا آمد، به یهودا داخل شد، و به ضد شهرهای حصارداراردو زد)، قوم خویش را از دست من نخواهد رهانید.» ۲۹ و به آواز بلند به خواست که آنها را برای خود مفترج نماید. ۳۰ و چون حرقيا دید زیان یهود به اهل اورشليم که بر دیوار بودند، نداده اند تا ایشان که سنتخاریب آمده است و قصد مقالته با اورشليم دارد، ۳۱ آنگاه را ترسان و مشوش نساخته، شهرها پکجنند. ۳۲ و دریار خدای باسرداران و شجاعان خود مشورت کرد که آب چشممه های بیرون اورشليم مثل خدایان امت های جهان که مصنوع دست آدمیان شهر را مسلبد نماید. پس اروااعانت کردند. ۳۳ و خلق بسیاری می باشند، سخن گفتند. ۳۴ پس حرقيا پادشاه و اشیاع این آموص جمع شده، همه چشممه ها و نهری را که از میان زمین جاری نی دریاره این دعا کرند و به سوی آسمان فریادبرآورند. ۳۵ و بودمسدود کردند، و گفتند: «چرا باید پادشاهان آشور بیایند و آب خداوند فرشتهای فرستاده، همه شجاعان جنگی و روسا و سرداران فراوان بیابند؟» ۳۶ پس خویشتن را تقویت داده، تمامی حصار را که که دراردوی پادشاه آشور بودند، هلاک ساخت و او باروی شکسته بود، تعمیر نمود و آن را تا در جریان شرمنده به زمین خود مراجعت نمود. و چون به خانه خدای خویش بیرون آن بنا کرد و ملو را در شهر داود مستحکم نمود و اسلحه ها و داخل شد، آنانی که از صلیب بیرون آمده بودند، او را در آنجا به سپرهای بسیاری ساخت. ۳۷ و سرداران جنگی بر قوم گماشت شمشیر گشتند. ۳۸ پس خداوند حرقيا و سکنه اورشليم را از واشان را در جای وسیع نزد دروازه شهر جمع کرده، سختان دلاوری دست سنتخاریب پادشاه آشور و از دست همه رهایی داده، ایشان را به ایشان گفت ۳۹ که «دلبر وقوی باشید! و از پادشاه آشور و تمامی از هر طرف نگاهداری نمود. ۴۰ و بسیاری هدایا به اورشليم برای جمیعتی که با وی هستند، ترسان و هراسان مشیود! زیرا آنکه با خداوند و پیشکشها برای حرقيا پادشاه یهودا آوردند و او بعد از آن ماست از آنکه با وی است قوی تر می باشد. ۴۱ با او بازوی پسری به نظر همه امت هامحترم شد. ۴۲ و در آن ایام حرقيا بیمار و است و با ما یهود خدای ماست تا ما را نصرت دهد و در جنگهای مشرف به موت شد. اما چون نزد خداوند دعا نمود، او با وی ما جنگ کند.» پس قوم بر سختان حرقيا پادشاه یهودا اعتماد تکلم کرد و وی را علامتی داد. ۴۳ لیکن حرقيا موافق احسانی که نمودند. ۴۴ و بعد از آن سنتخاریب، پادشاه آشور، بندگان خود را به وی داده شده بود، عمل ننمود زیاردلش مغفور شد و غضب بر اورشليم فرستاد و خودش با تمامی حشمتیش در برابر لکیش بودند

او و یهودا و اورشلیم افروخته گردید. ۲۶ اما حرقیا با ساکنان خداوند پیش بنی اسرائیل هلاک کرده بود، بدتر رفتار نمودند. ۱۰ او اورشلیم، از غرور دلش تواضع نمود، لهذا غضب خداوند را ایام خداوند به منسی و به قوم او تکلم نمود، اما ایشان گوش نگرفتند. حرقیا بر ایشان نازل نشد. ۲۷ و حرقیا دولت و حشمت بسیار ۱۱ پس خداوندسرداران لشکر آشور را بر ایشان آورد و منسی را با عظیمی داشت و به جهت خود مخزنها برای نقره و طلا و سنگهای غلها گرفته، او را به زنجیرها بستند و به بابل بردن. ۱۲ و چون در گرانها و عطیریات و سپرها و هر گونه اسباب نفیسه ساخت. تنگی بود یهود خادی خود را طلب نمود و به حضور خدای پدران ۲۸ و انبارها برای محصولات از گلدم و شیره و روغن و آخرها برای خویش بسیار تواضع نمود. ۱۳ و چون از او مسالت نمودی را انواع بهایم و آغلها به جهت گلهای. ۲۹ و به جهت خود شهرها اجابت نموده، تضرع او را شنید و به مملکتش به اورشلیم باز ساخت و مواشی گلهای راههای بسیار تحسیل نمود زیرا خدا آورد، آنگاه منسی دانست که یهود خدا است. ۱۴ و بعد از اندوخته های بسیار فراوان به او عطا فرمود. ۲۰ و همین حرقیا منبع این حصار بیرونی شهر داود را به طرف غربی چیخون در وادی تا عالی آب چیخون را مسدود ساخته، آن را به راه راست به طرف دهنه دروازه ماهی بنا نمود و دیواری گردآگرد عوقل کشیده، آن را غربی شهر داود فرود آورد. پس حرقیا در تمامی اعمالش کامیاب بسیار بلند ساخت و سرداران جنگی بر همه شهرهای حصاردار شد. ۳۱ اما درامر ایلچان سرداران بابل که نزد وی فرستاده شده یهودا قرار داد. ۱۵ و خدایان بیگانه و بت را از خانه خداوند و بودن تا درباره آیتی که در زمین ظاهر شده بودپرسش نمایند، خدا تمامی مذبحها را که در کوه خانه خداوند و در اورشلیم ساخته او را واگذاشت تا او را متحمان نماید و هرچه در دلش بود بداند. بودپرداشه، آنها را از شهر بیرون ریخت. ۱۶ و مذبح خداوند را ۳۲ و بقیه وقایع حرقیا و حسنات او اینک دررویای اشیا این آموص تمیر نموده، ذبایح سلامتی و تشکر آن گذرانیدند و یهودا را امر نبی و در تواریخ پادشاهان یهودا و اسرائیل مکتوب است. ۳۳ پس فرمود که یهود خادی ایشان را عبادت نمایند. ۱۷ اما قوم هنوز در حرقیا با پدران خود خواهد و او را در بلند مقبره پسران داود دفن مکانهای بلند قربانی می گذرانیدند لیکن قطبیرای یهود خدای کردند، و تمامی یهودا و ساکنان اورشلیم او را در حین وفاتش اکرام خود. ۱۸ و بقیه وقایع منسی و دعایی که نزد خدای خود کرد نمودند، و پرسش منسی در جایش سلطنت نمود. ۱۹ اینک در تواریخ پادشاهان اسرائیل مکتوب است. و دعای او

۳۳ منسی دوازده ساله بود که پادشاه شد و پنجه و پنج سال و مستحبان شدنش و تمامی گناه و خیانت و جایهای که مکانهای در اورشلیم سلطنت نمود. ۲ و آنچه در نظر خداوند نایسنده بود، بلند در آنها ساخت و اشیهایها و بتهایی که قبل از متواضع شدنش موافق رجاسات امت هایی که خداوند آنها را از حضوری اسرائیل بپیامد، اینک در اخبار حوزای مکتوب است. ۲۰ پس منسی با اخراج کرده بود، عمل نمود. ۳ زیرا مکانهای بلند را که پدرش پدران خود خواهد و او را در خانه خودش دفن کردند و پرسش حرقیا خراب کرده بود، بار دیگر بنا نمود و مذبحها برای بعلیم بريا آمن در جایش پادشاه شد. ۲۱ آمن بیست و دو ساله بود که کرد و اشیهایها بساخت و به تمامی لشکر آسمان سجد نموده، پادشاه شد و دو سال در اورشلیم پادشاهی کرد. ۲۲ و آنچه درنظر آنها را عبادت کرد. ۴ و مذبحها در خانه خداوند بنا نمود که خداوند نایسنده بود، به عمل درباره اش خداوند گفته بود: «اسم من در اورشلیم تا به اید خواهد آورد و آمن برای جمیع پتهایی که پدرش منسی ساخته بود، قربانی بود.» ۵ و مذبحها برای تمامی لشکر آسمان در هر دو صحن خانه گذرانیده، آنها را پرستش کرد. ۲۳ و به حضور خداوند متواضع خداوند بنا نمود. ۶ و پسران خود رادر وادی این هموم از آتش ننمود، چنانکه پدرش منسی متواضع نموده بود بلکه این آمن زیاده گذرانید و فالگیری و افسونگری و جادوگری می کرد و با اصحاب و زیاده عصیان وزیرید. ۲۴ پس خادمانش بر او شوریده، او را در اجننه و جادوگران مراوده می نمود و در نظر خداوند شرارت بسیار خانه خودش کشند. ۲۵ و اهل زمین همه کسانی را که بر آمن وزیریده، خشم او را به هیجان آورد. ۷ و تمثال ریخته شده بت را پادشاه شوریده بودند، به قتل رسانیدند و اهل زمین پرسش یوشیا را که ساخته بود، در خانه خداوند بريا داشت که درباره اش خدا به در جایش به پادشاهی نصب کردند.

داد و به پرسش سلیمان گفته بود: «در این خانه و در اورشلیم که آن را از تمامی اساطیر بنی اسرائیل بگزیده ام، اسم خود را تا به ابد یوشیا هشت ساله بود که پادشاه شد و در اورشلیم سی و قرار خواهم داد. ۸ و پنهایی اسرائیل را از زمینی که مقر پدران شما یکسال سلطنت نمود. ۲ و آنچه در نظر خداوند پستند بود، به ساخته ام، بار دیگر آواره تغواهم گردانید، به شرطی که توجه نمایند عمل آورد و به طریق های پدر خود داد سلوک نموده، به طرف تایرس حسب هر آنچه به ایشان امر فرموده ام و برحسب تمامی شریعت راست یا چپ انحراف نوزیرید. ۳ و درسال هشتم سلطنت خود، فرایض و احکامی که بددست موسی داده ام، عمل ننمایند.» ۹ چنی که هنوز جوان بود، به طلبین خدای پدر خود داد شروع ۹ امامتی، یهودا و ساکنان اورشلیم را اغوا نمود تا ازamt هایی که کرد و در سال دوازدهم به طاهر ساختن یهودا و اورشلیم از مکان های

بلند و اشیوهای و مثالهای ویها آغاز نمود. ۴ و مذبح های بعلیم را فرموده، گفت: ۲۱ «بروید و از خداوند برای من و برای بقیه به حضوری منهم ساختن، و تمثیل شمس را که بر آنها بقطع اسرائیل و یهودا درباره سخنانی که در این کتاب یافت می شود، نمود، و اشیوهای و مثالهای ویها ریخته شده را شکست، و آنها را مستلت نماید زیرا غصب خداوند که بر ما ریخته شده است، خرد کرده، بروی قبرهای آنانی که برای آنها قربانی می گذرانیدند، عظیم می باشدچونکه پدران ما کلام خداوند را نگاه نداشتند و به پاشید. ۵ و استخوانهای کاهنان رابر مذبح های خودشان سوزانید. هرآنچه در این کتاب مکتوب است عمل ننمودند». ۲۲ پس پس یهودا و اورشلیم را طاهر نمود. ۶ و در شهرهای منسی و افرایم حلقیا و آنانی که پادشاه ایشان را امر فرمود، نزد حله نبی زن شلوم و شمعون حتی نفتالی نیز در خرابه هایی که به هر طرف آنها بن توقهه بن حسره لیاس دار رفتند، و او در محله دوم اورشلیم بود (همچنین کرد). ۷ و مذبح هارا متمهد ساخت و اشیوهای ساکن بود و او را بدین مضامون سخن گفتند. ۲۳ واو به ایشان تمثیلها را کوپیده، نرم کرد و همه تمثیلهای شمس را در تمامی گفت: «یهوده خدای اسرائیل چنین می فرماید: به کسی که شما هجدهم سلطنت خود، بعد از آنکه زمین و خانه را طاهر ساخته اینک من بلای بر این مکان و ساکنانش خواهم رسانید، یعنی بود، شافان بن اصلیا و معسیا رئیس شهر و بوآخ بن یوآحاز واقعی همه لعنهای که در این کتاب که آن را به حضور پادشاه یهودا نگاررا برای تعمیر خانه یهوده خداوند، مکتوب است. ۸ و در سال را نزد من فرستاده است بگویید: ۲۴ خداوند چنین می فرماید: رئیس کهنه آمدند و نقرهای را که به خانه خدا درآورده شده، و دیگر بخور سوزانیدند تا به تمامی اعمال دستهای خودخشش مرا لاویان مستحفظان آستانه، آن را از دست منسی و افرایم و تمامی به هیجان بیاوند، پس غصب من بر این مکان افزورخته شده، بقیه اسرائیل و تمامی یهودا و بیامون و ساکنان اورشلیم جمع کرده خاموشی نخواهد پذیرفت. ۲۶ لیکن به پادشاه یهودا که شما را به بودند، به او تسليم نمودند. ۱۰ و آن را به دست سرکارانی که بر جهت مسئلت نمودن از خداوند فرستاده است، بگویید: یهوده خانه خداوند گماشته شده بودند، سپرندن تا آن را به عمله هایی که خدای اسرائیل چنین می فرماید: درباره سخنانی که شنیده ای، در خانه خداوند کار می کردند، به جهت اصلاح و تعمیر خانه ۲۷ چونکه دل تو نرم بود و هنگامی که کلام خداوند را درباره این بدهند، آن را به نجاران و بنایان دادند تا سنگهای تراشیده مکان و ساکنانش شنیدی، در حضور وی تواضع نمودی و به حضور چوب به جهت اردها و تیرها برای خانه هایی که پادشاهان یهودا من متواضع شده، لیاس خود را دریدی و به حضور من گرسیتی، آنها را خراب کرده بودند، بخوند. ۱۲ و آن مردان، کار را به بنایان خداوندمی گوید: من نیز تو را احباب فرمودم. ۲۸ اینک امانت بجا می آورند، و سرکاران ایشان که نظارت می کردند، بحث من تو را نزد پدرانت جمع خواهم کرد و در قبر خود به سلامتی و عویدیای لاویان از بنی مراری و زکریا و مثلاً اینهی قهاتیان بودند، گذارده خواهی شد، و چشمان تو تیامی بالا که من بر این مکان و نیز از لاویان هر که به آلات موسیقی ماهر بود. ۱۳ و ایشان ناظران و ساکنانش می رسانم نخواهد دید.» پس ایشان نزد پادشاه جواب حملان و وکلاء بر همه آنانی که در هر گونه ای خدمت، اشتغال آورند. ۲۹ و پادشاه فرستاد که تمامی مشایخ یهودا و اورشلیم را داشتند بودند، و از لاویان کاتبان و سرداران و دریانان بودند. ۱۴ و جمع کردند. ۳۰ و پادشاه و تمامی مردان یهودا و ساکنان اورشلیم چون نقرهای را که به خانه خداوند آورده شده بود، بیرون می آورند، و شافان ایشان نزد پادشاه چه کوچک و چه بزرگ، به خانه حلقیای کاهن، کتاب تورات خداوند را که به واسطه موسی (نازل خداوند برآمدند و او همه سخنان کتاب عهدی را که در خانه شده) بود پیدا کرد. ۱۵ و حلقیا شافان کاتب را خطاب کرده، خداوند یافت شد، در گوش ایشان خواند. ۳۱ و پادشاه بر منبر گفت: «کتاب تورات را در خانه خداوند یافتادم.» و حلقیا آن خود ایستاد و به حضور خداوند عهد یست که خداوند را پیروی کتاب را به شافان داد. ۱۶ و شافان آن کتاب را نزد پادشاه برد و نموده، اوامر و شهادات و فرایض او را به تمامی دل و تمامی جان نیز به پادشاه خبر رسانیده، گفت: «هرآنچه به دست بندگان نگاه دارند و سخنان این عهد را که در این کتاب مکتوب است، سپرده شده است آن را بجا می آورند.» ۱۷ و نقرهای را که در خانه بجا آورند. ۳۲ و همه آنانی را که در اورشلیم و بیامون حاضر بودند، خداوند یافت شد، بیرون آورند و آن را به دست سرکاران و به دست بر این متصکن ساخت و ساکنان اورشلیم، برحسب عهد خدا یعنی عمله ها دادند. ۱۸ و شافان کاتب پادشاه را خبرداده، گفت: خدای پدران خود، عمل نمودند. ۳۳ و پوشیا همه رجاسات را «حلقیای کاهن کتابی به من داده است.» پس شافان آن را به ازتمامی زمینهایی که از آن بنی اسرائیل بودیداشت، و همه کسانی حضور پادشاه خواند. ۱۹ و چون پادشاه سخنان تورات را شنید، را که در اسرائیل یافت شدند، تحریض نمود که یهوده خدای خود لیاس خود را درید. ۲۰ و پادشاه، حلقیای کاهن و اخیقام بن راعبادت نمایند و ایشان در تمامی ایام او از متابعت یهوده خدای شافان و عبدون بن میکا و شافان کاتب و عسایا خادم پادشاه را امر پدران خود انحراف نوزیزند.

و یوشیا عید فصحی در اورشلیم برای خداوند نگاه دارند و قربانی های سوتنتی را بر مذبح خداوند برسپ داشت، و فصح را در چهاردهم ماه اول در اورشلیم ذبح نمودند. فرمان یوشیا پادشاه پگنارند. ۱۷ پس بنی اسرائیل که حاضر بودند، ۲ و کاهنان را بر وظایف ایشان قرار داده، ایشان را برای خدمت خانه در همان وقت، فصح و عید فطیر راهفت روز نگاه داشتند. ۱۸ و خداوند قوی دل ساخت. ۳ و به لاریانی که تمامی اسرائیل را تعليم می دادند و برای خداوند تقدیس شده بودند، گفت: «تابوت مقدس را در خانه ای که سلیمان بن داود، پادشاه اسرائیل بنا کرده است که یوشیا و کاهنان و لاویان و تمامی حاضران یهودا و اسرائیل و بگزارید. و دیگر بر دوش شما بار نباشد. الان به خدمت یهوه بگزارید. و هیچ عید فصح مثل این از ایام سموئیل نبی در اسرائیل نگاه داشته می شده بود، و هیچ کدام از پادشاهان اسرائیل مثل این عید فصحی را در خانه ای که سلیمان بن داود، پادشاه اسرائیل بنا کرده است که یوشیا و کاهنان و لاویان و تمامی حاضران یهودا و اسرائیل و سکنه اورشلیم نگاه داشتند، نگاه نداشته بود. ۱۹ و این فصح خدای خود و به قوم او اسرائیل پهزادیزد. ۴ و خویشتن را بر حسب در سال هجدهم سلطنت یوشیا واقع شد. ۲۰ بعد از همه این خاندانهای آبای خود و فرقه های خویش بر وفق نوشته داود، پادشاه امور چون یوشیا هیکل را آماده کرده بود، نکو پادشاه مصر برآمد تا اسرائیل و نوشته پرسش سلیمان مستعد سازید. ۵ و بر حسب فرقه باکرکمیش نزد نهر فرات جنگ کرد. و یوشیا به مقابله او بیرون های خاندانهای آبای لاویان در قدس پایستید. ۶ و فصح را ذبح باکرکمیش نزد اورستاده، گفت: «ای پادشاه های خاندانهای آبای لاویان هزار رس، همه آنها نزد خاندانی که با آن محاربه می نمایم. و خدامرا امر فرموده نمایید و خویشتن را تقدیس نموده، برای براذران خود تدارک بینید. ۷ و براذران خود تدارک بینید که با آن خدایی که با من است، دست بردار تا بر حسب کلامی که خداوند به واسطه موسی گفته است عمل است که بشتابم. پس از آن خدایی که با من است، دست میادا تو را هلاک سازد». ۲۲ لیکن یوشیا روی خود را از او نمایند. ۷ پس یوشیا به بنی قوم یعنی به همه آنانی که حاضر بودند، از گله برهها و بیگالهها به قدر سی هزار رس، همه آنها برگردانید بلکه خویشتن را متذکر ساخت تا با وی جنگ کندو به را به جهت قربانی های فصح داد و از گاوان سه هزار رس که کلام نکو که از جانب خدا بود گوش نگرفته، به قصد مقاتله به همه اینها از اموال خاص پادشاه بود. ۸ و سوران او به قوم و به میدان مجده درآمد. ۲۳ و تیراندان از بر یوشیا پادشاه تیر انداختند و کاهنان و به لاویان هدایای تبریع دادند. و حلقوار زکريا و یحییل پادشاه به خادمان خود گفت: «مرا بیرون برید زیرا که سخت روسای خانه خدا بودند، دوهزار و ششصد گاو و سیصد گاو مجرح شده‌ام». ۲۴ پس خادمانش او را از ارابه‌اش گرفتند و بر به جهت قربانی های فصح دادند. ۹ و کوئنیا و شمعیا ونتیبلیل اربه دوین که داشت سوارکرده، به اورشلیم آوردند. پس وفات برادرانش و حشیا و یحییل و بوزیاد که روسای لاویان بودند، پنج یافته، در مقبره پدران خود دفن شد، و تمامی یهودا و اورشلیم هزار بره و پانصد گاو به لاویان به جهت قربانی های فصح دادند. یوشیا ماتم گرفتند. ۲۵ و ارمیا به جهت یوشیا مرثیه خواند و تمامی ۱۰ پس آن خدمت مهیا شد و کاهنان در جایهای خود و لاویان در مغنبان و مغنبتی یوشیا را در مراثی خویش تا امروز ذکری کند و آن فقه های خویش، بر حسب فرمان پادشاه ایستاندن. ۱۱ و فصح را را فرضه‌ای در اسرائیل قرار دادند، چنانکه در سفر مراتی مکتوب ذبح کردند و کاهنان خون را از دست ایشان (گرفته) پاشیدند و ارتبا و قبیع و قابع یوشیا و اعمال حسنه‌ای که مطابق نوشته لاویان پوست آنها را کنندند. ۱۲ و قربانی های سوتنتی را برداشتند تورات خداوند به عمل آورد. ۲۷ و امور اول و آخر او اینک در تا آنها را بر حسب فرقه های خاندانهای آبای به پسران قوم بدهند تواریخ پادشاهان اسرائیل و یهودا مکتوب است.

تا ایشان آنها را بر حسب آنچه در کتاب موسی نوشته بود، برای خداوند بگذرانند و با گاوان نیز چنین عمل نمودند. ۱۳ و فصح را پدرش در اورشلیم به پادشاهی نصب نمودند. ۲ یهوا حاز بیست موافق رسم به آتش پختند و هدایای مقدس را در دیگهارها پاتیلها و سه ساله بود که پادشاه شد و در اورشلیم سه ماه سلطنت تابه‌ها پخته، آنها را به تمامی پسران قوم به زودی دادند. ۱۴ و بعد نمود. ۳ و پادشاه مصر، او را در اورشلیم معزول نمود و زمین را به از آن برای خودشان و برای کاهنان مهیا ساختند زیرا که پسران صد وزنه نقره و یک وزنه طلا جرمیه کرد. ۴ و پادشاه مصر، هارون کهنه در گذرانیدن قربانی های سوتنتی و پیه تاشام مشغول برادرش الياقیم را بر یهودا و اورشلیم پادشاه ساخت، و اسم او را به بودند. لهذا لاویان برای خودشان و برای پسران هارون کهنه مهیا یهوا یاقیم تبدیل نمود، و نکو برادرش یهوا حازرا گرفته، به مصر برد. ۱۵ و مغنبان از بنی آساف بر حسب فرمان داود و آساف و یهوا یاقیم بیست و پنج ساله بود که پادشاه شد و یارده سال در هیمان و یلدتون که رایی پادشاه بود، به های خود ایستاندند و اورشلیم سلطنت نمود، و در نظر یهوه خدای خود شارت ورزید. دریانان نزد هر دروازه و برای ایشان لازم نبود که از خدمت خود ۶ و بیکدنصیر پادشاه بابل به ضد او برآمد و او را به زنجیرها بست دور شوند زیرا که برادران ایشان لاویان به جهت ایشان مهیا ساختند. تا او را به بابل برد. ۷ و بیکدنصیر عرضی از طروف خانه خداوند را ۱۶ پس تمامی خدمت خداوند در همان روز آماده شد تا فصح را به بابل آورد، آنها را در قصر خود در بابل گذاشت. ۸ و بقیه

وقایع یهودیان و رجاساتی که به عمل آورد و آنچه در او یافت شد، اینک در تواریخ پادشاهان اسرائیل و یهودا مکتوب است، و پس از یهودیان در جایش پادشاهی کرد. ۹ یهودیان هشت ساله بود که پادشاه شد و سه ماه و ده روز در اورشلیم سلطنت نمود و آنچه در نظر خداوند ناپسند بود، به عمل آورد. ۱۰ و در وقت تحويل سال، نبودن نصر پادشاه فرستاد و اورا با ظروف گرانبهای خانه خداوند به بابل آورد، و برادرش صدقیا را بر یهودا و اورشلیم پادشاه ساخت. ۱۱ صدقیا بیست و یک ساله بود که پادشاه شد و بیازده سال در اورشلیم سلطنت نمود. ۱۲ و در نظر یهود خدای خود شارط وزیده، در حضور ارمیای نبی که از زبان خداوند به او سخن گفت، تواضع ننمود. ۱۳ و نیز بر نبودن نصر پادشاه که اورا به خدا قسم داده بود عاصی شد و گردن خود راقوی و دل خویش را سخت ساخته، به سوی یهود خدای اسرائیل بازگشت ننمود. ۱۴ و تمامی روسای کهنه و قوم، خیانت بسیاری موافق همه رجاسات امت‌ها وزیدند و خانه خداوند را که آن را در اورشلیم تقدیس نموده بود، نجس خدای ساختند. ۱۵ و یهود خدای پدر ایشان بدست رسولان خویش نزد ایشان فرستاد، بلکه صحیح زود بر خاسته، ایشان را ارسال نمود زیرا که بر قوم خود و بر مسکن خویش شفقت نمود. ۱۶ اما ایشان رسولان خدا را اهانت نمودند و کلام او را خوار شمرده، انبیایش را استهرا نمودند، چنانکه غضب خداوند بر قوم او افروخته شد، به حدی که علاجی نبود. ۱۷ پس پادشاه کلدایان را که جوانان ایشان رادر خانه مقدس ایشان به شمشیر کشته و بر جوانان و دوشیزگان و پیران و ریش سفیدان ترحم نمود، بر ایشان آورد و همه را بدست او تسليم کرد. ۱۸ و او سایر ظروف خانه خدا را از بزرگ و کوچک و خزانه‌های خانه خداوند و گنجهای پادشاه و سرورانش را تمام به بابل برد. ۱۹ و خانه خدا را سوزانیدند و حصار اورشلیم را منهدم ساختند و همه قصرهایش را به آتش سوزانیدند و جمیع آلات نفیسه آنها را ضایع کردند. ۲۰ و بقیه السیف را به بابل به اسری برد که ایشان تازمان سلطنت پادشاهان فارس او را و پسرانش را بیند بودند. ۲۱ تا کلام خداوند به زبان ارمیا کامل شود و زمین از سبیت‌های خود تمتع برد زیرا در تمامی ایامی که ویران ماند آرامی یافت، تا هفتاد سال سیری شد. ۲۲ و در سال اول کوش، پادشاه فارس، تا کلام خداوند به زبان ارمیا کامل شود، خداوند را کوش، پادشاه فارس را بر لگیخت تا در تمامی ممالک خود فرمانی نافذ کرد و آن را نیز مرقوم داشت و گفت: ۲۳ «کوش، پادشاه فارس چنین می‌فرماید: یهود خدای آسمانها، تمامی ممالک زمین را به من داده است و او مرا امر فرمود که خانه‌ای برای وی در اورشلیم که در یهودا است بنا نمایم. پس کیست از شما از تمامی قوم او؟ یهود خدایش همراهش باشد و برود.»

شست و شش. ۱۴ بني بغوای دو هزار و پنجاه و شش. ۱۵ بني عادین چهارصد و پنجاه و چهار. ۱۶ بني آطیر (از خاندان) يحرقيا

۱ و در سال اول کورش، پادشاه فارس تا کلام خداوند به زبان نود و هشت. ۱۷ بني يصاصي سیصد و بیست و سه. ۱۸ بني یوره ارمیا کامل شود، خداوندروح کورش پادشاه فارس را برانگیخت تا صد و دوازده. ۱۹ بني حاشوم دویست و بیست و سه. ۲۰ بني درتمامی ممالک خود فرمانی نافذ کرد و آن را نیز مرقوم داشت و جبار نود و پنج. ۲۱ بني بیت لحم صد و بیست و سه. ۲۲ مردان گفت: ۲ «کورش پادشاه فارس چنین می فرماید: یهوه خدای نطفه پنجاه و شش. ۲۳ مردان عناتوت صد و بیست و هشت. آسمانها جمیع ممالک زمین را به من داده و ما امر فرموده است ۲۴ بني عزموت چهل و دو. ۲۵ بني قربه عازیم و کفیره و بیرون که خانه ای برای وی در اورشلیم که در یهودا است بنا نمایم. ۲۶ بني هجت و جمع ششصد و بیست و یک. ۲۷ پس کیست از شما از تمامی قوم او که خداش با وی باشد؟ او ۲۷ مردان مکماں صد و بیست و دو. ۲۸ مردان بیت ئیل و عای به اورشلیم که در یهودا است، برو و خانه یهوه را که خدای اسرائیل دویست و بیست و سه. ۲۹ بني نبو پنجاه و دو. ۳۰ بني مغبیش و خدای حقیقی است، در اورشلیم بنامید. ۴ و هر که باقی مانده صد و پنجاه و شش. ۳۱ بني عیلام دیگر، هزار و دویست و پنجاه باشد، در هر مکانی از مکان هایی که در آنها غریب می باشد، چهار. ۳۲ بني حاریم سیصد و بیست. ۳۳ بني لود و حادید و اهل آن مکان او را به نقره و طلا و اموال و چهارپایان علاوه بر اربون هفتصد و بیست و پنج. ۳۴ بني اریحا سیصد و چهل و پنج. هدایای تبریعی به جهت خانه خدا که در اورشلیم است اعانت ۳۵ بني سناته سه هزار و ششصد و سی. ۳۶ و اما کاهنان: بني نمایند. ۵ پس روسای آبای یهودا و بنیامین و کاهنان ولاویان با یدعیا از خاندان بشوع نه صد و هفتاد و سه. ۳۷ بني امیر هزار و همه کسانی که خدا روح ایشان را برگزینیده بود بrixاسته، روانه پنجاه و دو. ۳۸ بني فشنور هزار و دویست و چهل و هفت. شدند تا خانه خداوند را که در اورشلیم است بنا نمایند. ۶ و جمیع ۳۹ بني حاریم هزار و هفده. ۴۰ و اما لاویان: بني بشوع و قدیمیلش همسایگان ایشان، ایشان را به آلات نقره و طلا و اموال و چهارپایان از نسل هودویا هفتاد و چهار. ۴۱ و مغبیان: بني آساف صد و تحفه ها، علاوه بر همه هدایای تبریعی اعانت کردند. ۷ و کورش بیست و هشت. ۴۲ و پسران دریانان: بني شلوم و بني آظر و بني پادشاه ظروف خانه خداوند را که نبود نصر آنها را از اورشلیم طلمون و بني عقوب و بني حطیطا و بني شوبای جمیع اینها صد آورده و در خانه خدايان خود گذاشته بود، بیرون آورد. ۸ و کورش و سی و نه. ۴۳ و امانیین: بني صبحا و بني حسفا و بني پادشاه فارس، آنها را ز دست متوات، خزانه دار خود بیرون آورده، طباعوت، ۴۴ و بني قیوس و بني سیعها و بني فادوم، ۴۵ و بني به شیبصیر رئیس یهودیان شمرد. ۹ و عدد آنها این است: سی لبانه و بني حجاجه و بني عقوب، ۴۶ و بني حاجاب و بني شملای طاس طلا و هزار طاس نقره و بیست و نه کارد، ۱۰ و سی جام و بني جام، ۴۷ و بني هودویا هفتاد و چهار. ۴۸ و بني طلا و چهارصد و ده جام نقره از قسم دوم و هزار ظرف دیگر. رصن و بني نقدوا و بني جرام، ۴۹ و بني عره و بني فاسیح و بني ۱۱ تمامی طروف طلا و نقره پنجهزار و چهارصد بود و شیبصیر بیسای، ۵۰ و بني اسدنه و بني معونیم و بني نفوسمی، ۵۱ و بني بقبق و بني حقوقا و بني حرثور، ۵۲ و بني بصلوت و بني محیدا همه آنها را با اسیرانی که از بابل به اورشلیم می رفتند برد.

۲ و ایناند اهل ولایتها که از اسیری آن اشخاصی که نبود نصر، نصیح و بني طفیفا. ۵۵ و پسران خادمان سلیمان: بني سوطای پادشاه بابل، به بابل به اسیری برد بود برآمدند و هر کدام از ایشان و بني هصوفرت و بني فرودا، ۵۶ و بني بعله و بني درقون و بني به اورشلیم و یهودا و شهر خود برگشتد. ۲ اما آنانی که همراه جدلیل، ۵۷ و بني شطفیلا و بني حطیل و بني فخره ظبائیم و بني زربائل آمدند، پیشوی و نجمیا و سرایا و رعیلایا و مردخای و باشان و آمی. ۵۸ جمیع نتینیم و پسران خادمان سلیمان سیصد و نواد و دو. مسفار و بغوای و رحوم و بعنیه. و شماره مردان قوم اسرائیل: ۳ بني ۵۹ و ایناند آنانی که از ازل ملح و تل حرثابرآمدند یعنی کروب و فرعوش ده هزار و یکصد و هفتاد و دو. ۴ بني شطفیلا سیصد و ادان و امیر، اما خاندان پدران و عشیره خود را نشان نتوانستند داد هفتاد و دو. ۵ بني آرح هفتصد و هفتاد و پنج. ۶ بني فتحت که آیاز اسرائیلیان بودند یا نه. ۶۰ بني دلایا و بني طوبیا و بني نقدوا موآب از بني یشوع و بیواب ده هزار و هشتصد و دوازده. ۷ بني ششصد و پنجاه و دو. ۶۱ و از پسران کاهنان، بني حبایا و بني عیلام هزار و دویست و پنجاه و چهار. ۸ بني ز-tone صد و چهل و هفوص و بني بزرلای که یکی از دختران بزرلای جلعادی را به زنی پنج. ۹ بني زکای هفتصد و هشت. ۱۰ بني بانی ششصد و گرفت، پس به نام ایشان مسمی شدند. ۱۲ اینان انساب خود را چهل و دو. ۱۱ بني بابای ششصد و بیست و سه. ۱۲ بني در میان آنانی که در نسب نامه هاشیت شده بودند طلبیدند، اما از جدهزار و دویست و بیست و دو. ۱۳ بني ادونیقام ششصد و نیافتند، پس از کهانت اخراج شدند. ۱۴ پس ترشاتا به ایشان امر

فرمود که تا کاهنی با اوریم و تمیم برقرار نشود ایشان از قدس اقدس نظارت نمایند. ۱۰ و چون بنایان بپاد هیکل خداوند را نهادند، نخورند. ۱۴ تمامی جماعت، با هم چهل و دو هزار و سیصد و کاهنان را با لباس خودشان با کرناها و لاویان بنی آساف را با شصت نفر بودند. ۱۵ سوای غلامان و کنیزان ایشان، که هفت‌هزار سنجها قرار دادند تا خداوند را برجسب رسماً داد و پادشاه اسرائیل، و سیصد و سی و هفت نفر بودند، و مغنایان و مغایران ایشان دویست تسبیح بخوانند. ۱۶ و بر یکدیگر می‌سرازینند و خداوندرا تسبیح و نفر بودند. ۱۷ و ایشان ایشان هفت‌تصد و سی و شش، و قاطران حمد می‌گفتند، که «او نیکوست زیرا که رحمت او بر اسرائیل ایشان دویست و چهل و پنج. ۱۸ و شتران ایشان چهارصد و سی تا ابدالاً باد است» و تمامی قوم به آواز بلند صدا زده، خداوند را و پنج و حماران ایشان شیشه‌وار هفت‌تصد و بیست. ۱۹ و چون به سبب بپاد نهادن خانه خداوند، تسبیح می‌خوانند. ۲۰ و ایشان به خانه خداوند که در اورشلیم است رسیدند، بعضی از بسیاری از کاهنان و لاویان و روسای آپا که پیر بودند و خانه اولین روسای آپا، هدایای تبریعی به جهت خانه خدا آوردند تا آن رادر را دیده بودند، حینی که بپاد این خانه در نظر ایشان نهاده شد، جایش بپا نمایند. ۲۱ برحسب قوه خود، شصت و یک هزار به آواز بلندگی‌ستند و بسیاری با آواز شادمانی صدای خود را بلند درهم طلا و پنج هزار منای نقره و صد (دست) لباس کهانات به کردند. ۲۲ چنانکه مردم توانستند در میان صدای آواز شادمانی خزانه به جهت کار دادند. ۲۳ پس کاهنان و لاویان و بعضی از آوار گریستن قوم تشخوص نمایند زیرا که خلق، صدای بسیار قوم و مغنایان و دریان و نیزینم در شهرهای خودسکن شدند و بلندمی دادند چنانکه آواز ایشان از دور شنیده می‌شد.

تمامی اسرائیل در شهرهای خودمسکن گرفتند.

۴ و چون دشمنان یهودا و بنیامین شنیدند که اسیران، هیکل

۳ و چون ماه هفتم رسید بنی اسرائیل در شهرهای خود مقیم بودند یهود خدای اسرائیل را بنامی کنند، ۲ آنگاه نزد زیبایل و روسای آپا و تمامی قوم مثل یک مرد در اورشلیم جمع شدند. ۴ و بشوع بن آمده، به ایشان گفتند که «ما همراه شما بنا خواهیم کرد زیرا که ما بیوصاصادق و برادرانش که کاهنان بودند و زیبایل بن شالیتیل با مثل شما از زمان اسرحدون، پادشاه آشور که ما را به اینجا آورد، برادران خود برخاستند و مذبح خدای اسرائیل را بپا کردند تا قربانی خدای شما رامی طلبیم و برای او قربانی می‌گذرانیم.» ۵ اما زیبایل های سوختنی برحسب آنچه در تورات موسی، مرد خدا مکتوب و بشوع و سایر روسای آپای اسرائیل به ایشان گفتند: «شما را با است بر آن بگذرانند. ۶ پس مذبح را برجایش بپا کردند زیرا ما در بنا کردن خانه خدای ما کاری نیست، بلکه ما تها آن که به سبب قوم زمین، ترس بر ایشان مستولی می‌بود و قربانی های رای‌ای را یهود، خدای اسرائیل چنانکه کورش پادشاه، سلطان فارس به سوختنی برای خداوند یعنی قربانی های سوختنی، صحیح و شام ما امر فرموده است، آن را بنا خواهیم نمود.» ۷ آنگاه اهل زمین را بر آن گذرانیدند. ۸ و عید خیمه‌ها را به نحوی که مکتوب دستهای قوم یهودا را سست کردند و ایشان را در بنا نمودن به است نگاه داشتند و قربانی های سوختنی روز به روز، معتمد هر تنگ می‌آوردند، ۹ و به ضد ایشان مدیران اجیر ساختند که در روز را در روش، برحسب رسم و قانون گذرانیدند. ۱۰ و بعد از تمام ایام کورش پادشاه فارس، تا سلطنت داریوش، پادشاه فارس آن، قربانی های سوختنی دائمی را در غره های ماه و در همه قصد ایشان را باطل ساختند. ۱۱ و چون اخشورش پادشاه شد، مواسم مقدس خداوند و برای هر کس که هدایای تبریعی به جهت در ابتدای سلطنتش بر ساکنان یهودا و اورشلیم شکایت نوشتد. خداوند می‌آورد، می‌گذرانیدند. ۱۲ از روز اول ماه هفتم، حینی که ۱۳ و در ایام ارتاحستا، بشلام و متزدات و طیلیل و سایر رفقاء ایشان بنیاد هیکل خداوند هنوز نهاده بود، به گذرانیدن قربانی های به ارتاحستا پادشاه فارس نوشتند و مکتوب به خط آرامی نوشته سوختنی برای خداوند شروع کردند. ۱۴ و به حجاران و نجgaran نقره شد و معنی اش در زبان ارامی. ۱۵ رحوم فمان فاما و مشمنی کاتب دادند و به اهل صیدون و صور ماقولات و مشروبات و روغن رساله به ضد اورشلیم، به ارتاحستا پادشاه، بدین مضمون نوشند: (دادند) تا چوب سرو آزاد از لبنان از دریا به یافا، برحسب امری که ۱۶ «بس رحوم فمان فاما و مشمنی کاتب و سائر رفقاء ایشان کورش پادشاه فارس، به ایشان داده بود بیاورند. ۱۷ و در ماه دوم از دیپیان و افستکیان و طرفیان و افریسان و ارکیان و بابلیان و سال دوم، بعد از رسیدن ایشان به خانه خدا در اورشلیم، زیبایل بن شوشکیان و دهاییان و علامیان، ۱۸ و سایر امت هایی که اسنفر شالیتیل و بشوع بن بوصاصادق و سایر برادران ایشان از کاهنان و عظیم و شریف ایشان را کوچانیده، در شهرسامره ساکن گردانیده لاویان و همه کسانی که از اسیری به اورشلیم برگشته بودند، به است و سایر ساکنان مواری نهر و اما بعد. ۱۹ (این است سواد نصب نمودن لاویان از بیست ساله و بالاتر بر نظارت عمل خانه مکتوبی که ایشان نزد ارتاحستا پادشاه فرستادند. بندگانست که خداوند شروع کردند. ۲۰ و بشوع با پسران و برادران خود و قدیمیل ساکنان مواری نهر می‌باشیم و امابعد. ۲۱ پادشاه را معلوم باد که با پسرانش از بپا یهودا باهم ایستادند تا بر بی حباداد و پسران و یهودیانی که از جانب تو به نزد ما آمدند، به اورشلیم رسیده‌اند و آن برادران ایشان که از لاویان در کار خانه خدا مشغول می‌بودند، شهر فتنه انگیز و بد را بنا می‌نمایند و حصارهارا برپا می‌کنند و

بنیادها را مرمت می‌نمایند. ۱۳ الان پادشاه را معلوم باد که اگر رفقای او افرسکیان که در موارای نهر ساکن بودند، نزد داریوش این شهر بنا شود و حصارهایش تمام گردد، جزیه و خراج و باج پادشاه فرستادند. ۷ مکوب را نزد او فرستادند و در آن بدين نخواهند داد و بالاخره به پادشاهان ضرر خواهد رسید. ۱۴ پس مضمون مرموم بود که «بر داریوش پادشاه سلامتی تمام باد. ۸ بر چونکه ما نمک خانه پادشاه رامی خوریم، ما را نشاید که ضرر پادشاه معلوم باد که ما به بلاد یهودیان، به خانه خدای عظیم پادشاه را پسیم، لهذا فرستادیم تا پادشاه را اطلاع دهیم، ۱۵ تا رفیق و آن راز سنگهای بزرگ بنا می‌کنند و چوبیها در دیوارش در کتاب تواریخ پدرانست تفییش کرده شود و از کتاب تواریخ دریافت می‌گذارند و این کار در دست ایشان به تعجیل، معمول و به نموده، بفهمی که این شهر، شهرفته انگیز است و ضرررسانند به انجام رسانیده می‌شود. ۹ آنگاه ازمشایخ ایشان پرسیده، چنین به پادشاهان وکشورها و در ایام قدیم در میانش فته می‌انگیختند. و از ایشان گفتیم: کیست که شما را امر فرموده است که این خانه همین سبب این شهر خراب شد. ۱۶ بنابراین پادشاه را اطلاع رابنا کنید و دیوارهایش را بربا نمایید؟^{۱۰} و نیز نامهای ایشان را از می‌دهیم که اگر این شهر بنا شود و حصارهایش تمام گردد تو را به ایشان پرسیدیم تا تو را اعلام نمایم و نامهای کسانی که روسای این طرف نهار نصیبی نخواهد بود.^{۱۷} پس پادشاه به رحوم فرمان ایشاندنوشهایم. ۱۱ و ایشان در جواب ما چنین گفتند که ما فرما و شمشائی کاتب و سایر رفقای ایشان که در سامره ساکن بندگان خدای آسمان و زمین هستیم و خانه‌ای را تعمیر می‌نماییم بودند و سایر ساکنان موارای نهر، جواب فرستاده که «سلامتی و اما که چندین سال قبل از این بناده و پادشاه بزرگ اسرائیل آن بعد. ۱۸ مکتبی که نزد ماقرفستادید، در حضور من واضح خوانده را ساخته و به انجام رسانیده بود. ۱۲ لیکن بعد از آن، پدران شد. ۱۹ و فرماتی از من صادر گشت و تفحص کرده، دریافت ماخشم خدای آسمان را به هیجان آوردند. پس ایشان را به دست کردند که این شهر از ایام قدیم با پادشاهان مقاومت می‌نموده و نیوکدنسر کلدانی، پادشاه بابل تسليم نمود که این خانه را خراب فته و فساد در آن واقع می‌شده است. ۲۰ و پادشاهان قوی در کرد و قوم را به بابل به اسیری برد. ۱۳ اما در سال اول کوش اورشلیم بوده‌اند که بر تمامی موارای نهر سلطنت می‌کردن و جزیه پادشاه بابل، همین کوش پادشاه امر فرمود که این خانه خدا را بنا و خراج و باج به ایشان می‌دادند. ۲۱ پس فرماتی صادر کنید که نمایند. ۱۴ و نیز ظروف طلا و نقره خانه خدا که نیوکدنسر آنها را آن مردان را از کار باز دارند و تا حکمی از من صادر نگردد این از هیکل اورشلیم گرفته و به هیکل بابل آورده بود، کوش پادشاه آنها شهر بنا نشود. ۲۲ پس باحدر باشید که در این کار کوتاهی را از هیکل بابل بیرون آورد و به شبیصرنامی که او را والی ساخته ننمایید زیرا که چرا این فساد برای ضرر پادشاهان پیش رود؟^{۱۸} بود، تسليم نمود. ۱۵ واو را گفت که این ظروف را داشته، برو و ۲۳ پس چون نامه ارتھستا پادشاه به حضور رحوم و شمشائی آنها را به هیکلی که در اورشلیم است ببر و خانه خدا در جایش بنا کاتب و رفقای ایشان خوانده شد، ایشان به تعجیل نزد یهودیان به کرده شود. ۱۶ آنگاه این شبیصرنامه آمد و بنیاد خانه خدا را که در اورشلیم رفتند و ایشان را با زور و جفا از کار باز داشتند. ۲۴ آنگاه اورشلیم است نهاد و از آن زمان تا بحال بنا می‌شود و هنوز تمام کار خانه خدا که در اورشلیم است، تعویق افتاد و تا سال دوم نشده است. ۱۷ پس الان اگر پادشاه مصلحت داند، در خزانه سلطنت داریوش، پادشاه فارس معطل ماند.

۵ آنگاه دو نی، یعنی حجی نی و زکریا این عدو، برای اورشلیم بنا شود و پادشاه مرضی خود را در این نزد مافرستد.» یهودیانی که در یهودا و اورشلیم بودند، به نام خدای اسرائیل که با ایشان می‌بود بیوت کردند. ۲ و در آن زمان زربابل بن شالیشیل^۶ آنگاه داریوش پادشاه، فرمان داد تا در کتابخانه بابل که و یشوع بن یوصا دق برخاسته، به بنامون خانه خدا که در خزانه‌ها در آن موضوع بود تفحص کردن. ۲ و در قصر احتما اورشلیم است شروع کردن و انبیای خدا همراه ایشان بوده، ایشان که در ولایت مادیان است، طوماری یافت شد و تذکرای در آن راساعدت می‌نمودند. ۳ در آن وقت تئاتری، والی موارای نهر و بدین مضمون مکتوب بود: «در سال اول کوش پادشاه، همین شربیزنانی و رفقای ایشان آمده، به ایشان چنین گفتند: «کیست کوش پادشاه درباره خانه خدا در اورشلیم فرمان داد که آن خانه‌ای که شما را امر فرموده است که این خانه را بنا نمایید و این حصار که قربانی ها در آن می‌گذرانیدند، بنا شود و بنیادش تعمیر گردد و را برپا کنید؟»^۴ پس ایشان را بدین منوال از نامهای کسانی که بلندی اش شست ذراع و عرضش شست ذراع باشد. ۴ با سه این عمارت را بنا می‌کردن اطلاع دادیم. ۵ اما چشم خدای صفح سنگهای بزرگ و یک صف چوب نو. و خرجش از خانه ایشان بر مشایخ یهودا بود که ایشان را تنوانتند از کار بازدارند تا پادشاه داده شود. ۵ و نیز ظروف طلا و نقره خانه خدا را که این امر به سمع داریوش برسد و جواب مکتوب درباره اش داده نیوکدنسر آنها را از هیکل اورشلیم گرفته، به بابل آورده بود پس شود. ۶ سواد مکتوبی که تئاتری، والی موارای نهر و شربیزنانی و بدنهند و آنها را به جای خود در هیکل اورشلیم باز بردند و آنها را

در خانه خدابگنارند. ۶ «پس حال ای تنتای، والی ماورای نهر اسرائیل را بطلبیند، آن را خوردند. ۲۲ و عید فطیر راهفت روز با شترپوزنای و رفقاء شما و افسکیانی که به آنطرف نهر می‌باشید، شادمانی نگاه داشتند، چونکه خداوند ایشان را مسرو را ساخت از آنجا دور شوید. ۷ و به کار این خانه خدا متعرض نباشید. اما اینکه دل پادشاه آشور را به ایشان مایل گردانیده، دستهای ایشان حاکم یهودو مشایخ یهودیان این خانه خدا را در جایش بنانایند. را برای ساختن خانه خدای حقیقی که خدای اسرائیل باشد، قوی ۸ و فرمانی نیز از من صادر شده است که شما با این مشایخ یهود گردانید.

به جهت بنا نمودن این خانه خدا چگونه رفتار نمایید. از مال ۷ و بعد از این امور، در سلطنت ارتاحستاپادشاه فارس، خاص پادشاه، یعنی از مالیات ماورای نهر، خرج به این مردمان، عزرا ابن سرایا ابن عزريا ابن حلقيا، ۲ این شلوم بن صادوق بن بلا تاخیر داده شود تا معطل نباشد. ۹ و مایحتاج ایشان را از گلوان و قوجه و برهها به جهت قربانی های سوختنی برای خدای آخیوطب، ۳ بن امریبا ابن عزريا ابن ماریوت، ۴ بن زرحجا ابن عزی این بقی، ۵ این ایشوع بن فینحاس بن العازار بن هارون رئیس آسمان و گنبد و نمک و شراب و روغن، برسحسب قول کاهنی که در اورشلیم هستند، روز به روز به ایشان بی کم و زیاد داده شود. ۱۰ تا آنکه هدایای خوشبو برای خدای آسمان بگذراند و به جهت عمر پادشاه و پسرانش دعا نمایند. ۱۱ و دیگرفرمانی از من صادر شد که این حکم را تدبیل نماید، از خانه او تیری گرفته شود و او برآن آویخته و مصلوب گرد و خانه او به سبب این عمل مزبله بشود. ۱۲ و آن خدا که نام خود را در آنجا ساکن گردانیده است، هر پادشاه یا قوم را که دست خود را برای تدبیل این امر و خرابی این خانه خدا که در اورشلیم است دراز نماید، هلاک سازد. من داریوش این حکم را صادر فرمودم، پس این گذرا که درروز اول ماه اول، به بیرون رفتن از بابل شروع نمودو در روز اول ماه پنجم، بروغون دست نیکوی خداشی که با وی می‌بود، به اورشلیم رسید. ۱۰ چونکه عزرا دل خود را به طلب نمودن شریعت خداوند و به عمل آوردن آن و به تعلیم دادن فرایض و احکام به اسرائیل مهیا ساخته بود. ۱۱ و این است صورت مکتویی که ارتاحستاپادشاه، به عزایی کاهن و کاتب داد که کاتب کلمات و صایای خداوند و فرایض او بر اسرائیل بود: «از شدن و برسحسب نبوت حجی نبی و ذکریا این عدو کار را پیش بردن و برسحسب حکم خدای اسرائیل و فرمان کوش و داریوش و ارتاحستا، پادشاهان فارس آن را بنا نموده، به انجام رسانیدن. ۱۲ آنگاه تنتای، والی ماورای نهر و شترپوزنای و رفقاء ایشان بروغون فرمانی که داریوش پادشاه فرستاده بود، بلاتخیر عمل نمودند. ۱۳ و مشایخ یهود به بنا نمودن مشغول شدن و برسحسب نبوت حجی نبی و ذکریا این عدو کار را پیش این خانه، در روز سوم ماه اذار در سال ششم داریوش پادشاه، تمام شد. ۱۴ و بنی اسرائیل، یعنی کاهن و لاویان و سایر آنانی که از اسیری برگشته بودند، این خانه خدا را با شادمانی تبریک نمودند. ۱۵ و برای تبریک این خانه خدا صد گاو و دویست قرق و چهارصد بره و به جهت قربانی گناه برای تمامی اسرائیل، دوازده بزر ن موافق شماره اسپاط اسرائیل گذرانیدند. ۱۶ و کاهن را در فرقه های ایشان و لاویان را در قسمتهای ایشان، بر خدمت خدایی که در اورشلیم است برسحسب آنچه در کتاب موسی مکتوب است قراردادند. ۱۷ و آنانی که از اسیری برگشته بودند، عیوفصخر را در روز چهاردهم ماه اول نگاه داشتند. ۱۸ زیرا که کاهن و لاویان، را بر مدحیخ خانه خدای خودتان که در اورشلیم است، بگذران. جمیع خویشتن راطاهر ساختند و چون همه ایشان طاهر شدند، فصح را برای همه آنانی که از اسیری برگشته بودند و برای پادران بکید، برسحسب اراده خدای خود به عمل آورید. ۱۹ و ظرفونی که از اسیری برگشته بودند با همه آنانی که خویشتن را از رجاست امت های زمین جدا ساخته، به ایشان پیوسته بودند تا یهود خدای حضور خدای اورشلیم تسلیم نما. ۲۰ واما چیزهای دیگر که برای خانه خدایت لازم باشد، هرچه برای تو اتفاق افتاد که بدھی، آن را

از خوانه پادشاه بده. ۲۱ و از من ارتحستا پادشاه فرمانی به تمامی الناتان و ناتان و زکریا و مشلام که روسا بودند و نزد بیواریب و الناتان خزانه‌داران نهر ماورای نهر صادرشده است که هرچه عزایی کاهن و که علما بودند، فستادم. ۱۷ و پیغامی برای علدو رئیس، در کاتب شریعت خدای آسمان از شما بخواهد، به تعجیل کرده مکان کاسفیا به دست ایشان فستادم و سختانی که باید به علدو و شود. ۲۲ تا صد وزنه نقره و تا صد کر گندم و تاصد بت شراب و برادرانش نتینیم که در مکان کاسفیا بودند بگویند، به ایشان القا تا صد بت روغن و از نمک، هرچه بخواهد. ۲۳ هرچه خدای کردم تا خدام به جهت خانه خدای ما نزد ما بیاورند. ۱۸ و از آسمان فرموده باشد، برای خانه خدای آسمان بلا تاخیر کرده شود، دست نیکوی خدای ما که با ما می‌بود، شخصی دانشمند از زیرا چرا غضب بر ملک پادشاه و پسرانش وارد آید. ۲۴ و شما را پسران محلی این لاوی اسرائیل برای ما آوردند، یعنی شریا را با اطلاع می‌دهیم که بر همه کاهنان و لاویان و مغنایان و دریان و پسران و برادرانش که هجدجه نفر بودند. ۱۹ و حشیبا را نیز وا او از نتینیم و خادمان این خانه خدا جزیه و خراج و باج نهادن جایز بنی مارای اشعا را. و برادران او و پسران ایشان را که بیست نفر نیست. ۲۵ و توابی عزرا، موافق حکمت خدایت که در دست بودند. ۲۰ و از نتینیم که دادو سروان، ایشان را برای خدمت تو می‌باشد، قاضیان و داوران از همه آنانی که شرایع خدایت را لاویان تعین نموده بودند. از نتینیم دویست و بیست نفر که جمیع می‌دانند نسب ناما تا بر جمیع اهل ماورای نهر داوری نمایند و آنانی به نام ثبت شده بودند. ۲۱ پس من در آنجانزد نهر اهوا به روزه را که نمی‌دانند تعلیم دهید. ۲۶ و هر که به شریعت خدایت و به داشتن اعلان نمودم تا خوشبختن را در حضور خدای خود متواضع فرمان پادشاه عمل ننماید، بر او بمحابا حکم شود، خواه به قتل نموده، راهی راست برای خود و عیال خویش و همه اموال خود یا به جلای وطن یا به ضبط اموال یا به حبس.» ۲۷ متبادر باد از او بطلبیم. ۲۸ زیرا خجالت داشتم که سپاهیان و سواران از یهوه خدای پدران ما که مثل این را در دل پادشاه نهاده است که پادشاه بخواهیم تاما را از دشمنان در راه اعانت کنند، چونکه به خانه خداوند را که در اورشلیم است زینت دهد. ۲۸ و مرا در پادشاه عرض نموده، گفته بودیم که دست خدای ما بر هر که او حضور پادشاه و مشیرانش و جمیع روسای مقدر پادشاه منظور را می‌طلبد، به نیکویی می‌باشد، اماقدارت و غضب او به ضد ساخت، پس من موافق دست یهوه خدایت که بر من می‌بود، آنانی که او را ترک می‌کنند. ۲۳ پس روزه گرفته، خدای خود را تقویت یافتم و روسای اسرائیل را جمع کردم تا با من برآیند. ۲۴ و دوازده نفر از روسای کهنه، یعنی شریا و حشیبا و ده نفر از برادران ایشان را با ۸ و ایناند روسای آبای ایشان و این است نسب نامه آنانی که ایشان جدا کردم. ۲۵ و نقره و طلا و ظروف هدیه خدای خود را که در سلطنت ارتحستا پادشاه، با من از بابل برآمدند: ۲۶ از بنی پادشاه و مشیران و سروانش و تمامی اسرائیلیانی که حضور داشتند فیضاس، جرشوم و از بنی ایتمار، دانیال و از بنی داود، حطوش. داده بودند، ایشان وزن نمودم. ۲۶ پس ششصد و پنجاه وزنه ۳ و از بنی شکیبا از بنی فروش، زکریا و بالا صد و پنجاه نفر از نقره و صد وزنه ظروف نقره و صد وزنه طلا به دست ایشان وزن ذکرمان به نسب نامه شمرده شدند. ۴ از بنی فتح، موآب الهو نمودم. ۲۷ و بیست طاس طلا هزار درهم و دوظرف برجنج صیقلی عینای این زرحا و با او دویست نفر از ذکور. ۵ از بنی شکیبا، خالص که مثل طلا گرانهای بود. ۲۸ و به ایشان گفتمن: «شما برای این بحیریل و با او سیصد نفر از ذکور. ۶ از بنی عادین، عابدین خداوند مقدس می‌باشید و ظروف نیز مقدس است و نقره و طلا به یوناتان و با او پنجاه نفر از ذکور. ۷ از بنی عیلام، اشعا این عتیلیا و جهت یهوه خدای پدران شما هدیه تبریعی است. ۲۹ پس بیدار با او هفتادنفر از ذکور. ۸ از بنی شفطیا، زیدیا این میکائیل و بالا باشید و اینها را حفظ نمایند تا به حضور روسای کهنه و لاویان و هشتاد نفر از ذکور. ۹ از بنی بوآب، عوبیدیا این بحیل و با او سروان آبای اسرائیل در اورشلیم، به حجره‌های خانه خداوندیه وزن دویست و هجده نفر از ذکور. ۱۰ و از بنی شلومیت بن یوسفیا و سپارید.» ۳۰ آنگاه کاهنان و لاویان وزن طلا و نقره و ظروف را با او صد و شصت نفر از ذکور. ۱۱ و از بنی بابای، زکریا این گرفتند تا آنها را به خانه خدای ما به اورشلیم برسانند. ۳۱ پس در بابای و با او بیست و هشت نفر از ذکور. ۱۲ و از بنی عزجد، روز دوازدهم ماه اول از نهر اهوا کوچ کرده، متوجه اورشلیم شدیم بیوحانان بن هقطان و با او صد و ده نفر از ذکور. ۱۳ و موخران و دست خدای ما با ما بود و ما را از دست دشمنان و کمین از بنی ادیقان بودند و این است نامهای ایشان: الباطل و بیغیل نشینندگان سر راه خلاصی داد. ۲۲ و چون به اورشلیم رسیدیم سه و شمعیا و با ایشان شصت نفر از ذکور. ۱۴ و از بنی بعوای، روز درانجاتوقف نمودیم. ۳۳ و در روز چهارم، نقره و طلا و ظروف عوتای وزبود و با ایشان هفتاد نفر از ذکور. ۱۵ پس ایشان را نزد ایشان را در خانه خدای ما به دست مریمتوت بن اوریای کاهن وزن کردند نهری که به اهوا می‌رود جمع کردم و در آنجا سه روز ادو زدیم و العازار بن فیضاس با او بود و بیزاباد بن بشوع و نوعدیا این بنوی چون قوم و کاهنان را بازدید کردم، از بنی لاوی کسی رادر آنچا لاویان با ایشان بودند. ۳۴ همه را به شماره و به وزن (حساب نیافتمن. ۱۶ پس نزد الیعر و اریشل و شمعیا و الناتان و یاریب و

کردند) و وزن همه در آن وقت نوشته شد. ۲۵ و اسرائیلی که از مدهید و دختران ایشان را برای پسران خود مگیرید و سلامتی و اسیری برگشته بودند، فربانی های سوختنی برای خدای اسرائیل سعادتمندی ایشان را تا به ابد مطلبید تاقی شوید و نیکوبی آن گذرا نداشتند، یعنی دوازده گاو و نود و شش قرچ و هفتاد و هفت بره زمین را بخوردید و آن را برای پسران خود به ارثیت ابدی واگذاشتند. و دوازده بزر، به جهت فربانی گاه، برای تمامی اسرائیل که همه ۱۳ بعد از همه این بلایابی که به سبب اعمال زشت و تقصیرهای اینها فربانی سوختنی برای خداوند بود. ۲۶ و چون فرمانهای پادشاه عظیم ما بر ما وارد شده است، با آنکه توای خدای ما، ما را کمتر را به امرای پادشاه و والیان ماورای نهرداند، ایشان قوم و خانه خدا از گناهان ما عقوبت رسانیده ای و چنین خلاصی ای به ما داده ای، آیا می شود که ما بار دیگر اوامر تو را بشکیم و با امت های ۱۴ را اعانت نمودند.

۹ و بعد از تمام شدن این وقایع، سروزان نزد من آمد، گفتند: غضب نخواهی نمود و ما را چنان هلاک نخواهی ساخت که «قوم اسرائیل و کاهنان ولاویان خویشتن را از امت های کشورها بقیتی و تعجیلی باقی نماند؟ ۱۵ ای یهوه خدای اسرائیل تو عادل جدانکرداند بلکه مواقف رجاسات ایشان، یعنی کتعانیان و حیان هستی چونکه بقیتی از ما مثل امزوناجی شده اند، اینک ما به و فرزیان و بیوسیان و عموینان و موآیان و مصریان و امیریان (رفتار حضور تو در تقصیرهای خویش حاضریم، زیرا کسی نیست که نموده اند). ۲ زیرا که از دختران ایشان برای خود و پسران خویش به سبب این کارها، در حضور تو توانید استاد.» زنان گرفته و ذرت مقدس را با امت های کشورها مخلوط کردند

و دست روسا و حاکمان در این خیانت مقدم بوده است.» ۳ پس چون عزرا دعا و اعتراض می نمود و گریه کنان پیش خانه چون این سخن را شنیدم، جامه و رداء خود را چاک زدم و موی خدا رو به زمین نهاده بود، گروه بسیار عظیمی از مردان و زنان سر و ریش خود را کندم و متغیر نشتم. ۴ آنگاه، همه آنانی که اطفال اسرائیل نزد وی جمع شدند، زیرا قوم زازار می گرسیستند. به سبب این عصيان اسرائیل، از کلام خدای اسرائیل می ترسیند، ۲ و شکنیا این بحیل که ازینی عیلام بود جواب داد و به عزرا نزد من جمع شدند و من تا وقت هدیه شام، متغیر نشتم. ۵ و گفت: «ما به خدای خویش خیانت وزیده، زنان غریب از قومهای در وقت هدیه شام، از تدلل خود برخاستم و با لباس و رداء دریده، زمین گرفته ایم، لیکن الان امیدی برای اسرائیل در این باب باقی به زانو درآمد و دست خود را بسوی یهوه خدای خویش برافراشتم. است. ۳ پس حال با خدای خویش عهد بیندیم که آن زنان و ۶ و گفتمن: «ای خدای من، خجالت دارم و از بلند کردن روی اولاد ایشان را بر حسب مشورت آقایم و آنانی که از امر خدای ما خود بسوی توای خدایی شرم دارم، زیرا گناهان ما بالای سر مازیاده می ترسند دور کنیم و مواقف شریعت عمل نماییم. ۴ برخیز زیرا که شده، و تقصیرهای ما تا به آسمان عظیم گردیده است. ۷ ما این کار تو است و مابا تو می باشیم. پس قوی دل باش و به کار از ایام پدران خود تا امروز مرتکب تقصیرهای عظیم شده ایم و ما بپرداز.» ۵ آنگاه عزرا برخاسته، روسای کهنه و لاویان و تمامی پادشاهان و کاهنان ما به سبب گناهان خویش، به دست پادشاهان اسرائیل را قسم داد که بر حسب این سخن عمل نمایند، پس کشورها به شمشیر و اسری و تاراج و رسواج تسليم گردیده ایم، قسم خوردن. ۶ و عزرا از پیش روی خانه خدا برخاسته، به حجه چنانکه امروز شده است. ۸ و حال اندک زمانی لطف از جانب یهوحان بن الياشیب رفت و نان نخورد و آب نوشیده، به آنجا یهوه خدای ما بر ما ظاهر شده، مفری برای ماؤاگذاشته است و رفت، زیرا که به سبب تقصیر اسرائیل ماتم گرفته بود. ۷ و به همه ما را در مکان مقدس خود می خی عطا فرموده است و خدای ما اسرائیل در یهودا و اورشلیم ندا دردادند که به اورشلیم جمع شوند. چشمان ما را روشن ساخته، اندک حیات تازه ای در حین بندگی ما ۸ و هر کسی که تا روز سوم، بر حسب مشورت سروزان و مشایخ به ما بخشیده است. ۹ زیرا که ما بندگانیم، لیکن خدای ما، ما حاضر نشد، اموال او ضبط گردد و خودش از جماعت اسرائیل را در حالت بندگی ترک نکرده است، بلکه ما را منظور پادشاهان جدا شود. ۹ پس در روز سوم که روز بست ماه نهم بود، همه فارس گردانیده، حیات تازه به ما بخشیده است تا خانه خدای مردان یهودا و بیامین در اورشلیم جمع شدند و تمامی قوم در سعه خود را بنانیمی و خرابیهای آن را تعمیر کنیم و ما را در یهودا و خانه خدا نشستند. و به سبب این امر و به سبب باران، سخت اورشلیم قلعه ای بخشیده است. ۱۰ و حال ای خدای ما بعد از این می لرزیدند. ۱۰ آنگاه عزرا کاهن برخاسته، به ایشان گفت: چه گوییم، زیرا که اوامر تو را ترک نموده ام. ۱۱ که آنها را بدست «شما خیانت وزیده و زنان غریب گرفته، جرم اسرائیل را افزوه اید. بندگان خود انبیا امر فرموده و گفته ای که آن زمینی که شما برای ۱۱ پس الان یهوه خدای پدران خود را تمجید نمایید و به اراده او تصرف آن می روید، زمینی است که از نجاسات امت های کشورها عمل کنید و خویشتن را از قومهای زمین و از زنان غریب جدا نجس شده است و آن را به رجاسات و نجاسات خویش، از سر تا سازید.» ۱۲ تمامی جماعت به آوار بلند جواب دادند و گفتند: سر مملو ساخته اند. ۱۲ پس الان، دختران خود را به پسران ایشان «چنانکه به ما گفته ای همچنان عمل خواهیم نمود. ۱۳ اما خلق

بسیارند و وقت باران است و طاقت نداریم که بیرون باشیم و این امرکار یک یا دو روز نیست، زیرا که در این باب گناه عظیمی کردہ‌ایم.^{۱۴} پس سروران ما برای تمامی جماعت تعیین بشوند و جمیع کسانی که در شهرهای ما زنان غریب گرفته‌اند، در وقت های معین بیاند و مشایخ و داوران هر شهر ایشان بیانند، تا حدت خشم خدای ما درباره این امر از ما رفع گردد.^{۱۵} لهذا یوناتان بن عسائیل و یحزاپ این تقوه براین امر معین شدند و مشلام و شبائی لاوی، ایشان را اعانت نمودند.^{۱۶} و اسیران چنین کردند عزایی کاهن و بعضی از روسای آبا، برحسب خاندانهای آبای خود منتخب شدند و نامهای همه ایشان ثبت گردید. پس در روز اول ماه دهم، برای تحقیق این امر نشستند.^{۱۷} و تا روز اول ماه اول، کار همه مردانی را که زنان غریب گرفته بودند، به اتمام رسانیدند.^{۱۸} و بعضی از پسران کاهنان پیدا شدند که زنان غریب گرفته بودند. ازین پیش از پادشاه و برادرانش محسیا و العزرو یاریب و جدلیا.^{۱۹} و ایشان دست دادند که زنان خود را بیرون نمایند و فوجی به جهت قربانی جم خود گذراشند.^{۲۰} و از پس امیر، حنانی و زیدیا.^{۲۱} و ازین حاریم، محسیا و ایلیا و شمعیا و یحییل و عزیزا.^{۲۲} و از بنی فشور، الیعنیا و محسیا و اسماعیل و نتنیل و بوزاباد و العاسه.^{۲۳} و ازلاپیان، بوزاباد و شمعی و قلایا که قلیطا باشد. وقتیا و بیهودا و الیعر.^{۲۴} و از مغنایان، الیاشیب واژ دریانان، شلوم و طالم و اوری.^{۲۵} و اما از اسرائیلیان: از بنی فرعوش، رمیا و بیزا و ملکیا و میامین و العازار و ملکیا و بیانیا.^{۲۶} و از بنی عیلام، متنیا و زکریا و یحییل و عبدی و بیریموت و ایلیا.^{۲۷} و از بنی زتو، الیعنیا و الیاشیب و متنیا و بیریموت و زیاد و عزیزا.^{۲۸} و از بنی بابای، بیهودان و حنینیا و زیای و عتلای.^{۲۹} و ازین بانی، مشلام و ملوک و عدایا و یاشوب و شال و راموت.^{۳۰} و از بنی فتحت، موآب عدنا و کلال و بینایا و محسیا و متنیا و بصلیل و بنی و منسی.^{۳۱} و از بنی حاریم، العزرو اشیا و ملکیا و شمعیا و شمعون.^{۳۲} و بینایی و ملوک و شمریا.^{۳۳} ازین حاشوم، متنای و متانه و زیاد و الیفلط و بیریمات و منسی و شمعی.^{۳۴} از بنی بانی، معدای و عمرام و اوئل.^{۳۵} و بانیا و عدایا و مکدیای و شاشای و شارای.^{۴۰} و عزیتل و شلمیا و یعنیا و بیانی و بنی و شمعی.^{۳۸} و شلوم و امریا و یوسف.^{۴۳} از بنی نبو، یعیشل و متنیا و شمریا.^{۴۲} و زینا و یدو و یوئل و بینایا.^{۴۴} جمیع اینها زنان غریب گرفته بودند و بعضی از ایشان زنانی داشتند که از آنها پسران تولید نموده بودند.

دروازه هایش به آتش سوخته شده.» ۴ پادشاه مرا گفت: «چه چیز می طلبی؟ آنگاه نزد خدای آسمانها دعا نمودم ۵ و به پادشاه

۱ کلام نحمیا ابن حکلیا: در ماه کسلو در سال بیستم گفتم: «اگر پادشاه را پسند آید و اگر بنده ات در حضور شفات هنگامی که من در دارالسلطنه شوشان بودم، واقع شد ۲ که باید، مرا به یهودا و شهروقبره های پدرانم بفرستی تا آن را تعمری حقانی، یکی از پادرانم با کسانی چند از یهودا آمدند و از ایشان نمایم». ۳ پادشاه مرا گفت و ملکه به پهلوی او نشسته بود: درباره بقیه یهودی که از اسیری باقی مانده بودند درباره اورشلیم «طول سفرت چه قدر خواهد بود و کی مراجعت خواهی نمود؟» سوال نمودم. ۴ ایشان مرحوم بادند: «آنانی که آنجا در بلوك پس پادشاه صواب دیدکه مرا بفرستد و زمانی برایش تعین نمودم. از اسیری باقی مانده اند در مصیبت سخت و افتضاح می باشند و ۷ به پادشاه عرض کردم، اگر پادشاه مصلحت بینندگویات برای حصار اورشلیم خراب و دروازه هایش به آتش سوخته شده است.» والیان ماورای نهر به من عطا شودتا مرا بدرقه نمایند و به یهودا ۸ و چون این سختنان را شنیدم، نشستم و گریه کرده، ایامی چند برسانند. ۹ پس پادشاه مراجعت خواهی نمودم. ۱۰ اما آنچه درخستنایهای پادشاه ماتم داشتم و به حضور خدای آسمانها روزه گرفته، دعا نمودم. است تا چوب برای سقف دروازه های قصر که متعلق به خانه ۱۱ و گفت: «آهای یهودی، خدای آسمانها، ای خدای عظیم و مهیب است، به من داده شود و هم برای حصار شهر و خانه ای که من ۱۲ که عهد و رحمت را بر آنانی که تو را دوست می دارند و اوامر تو را در آن ساکن شوم. پس پادشاه برسحب دست مهربان خدایم که حفظ می نمایند، نگاه می داری، ۱۳ گوشهای تو متوجه و چشمانت برم بود، اینها را به من عطا فرمود. ۱۴ پس چون نزد والیان ماورای گشاده شود و دعای بندۀ خود را که من در این وقت نزد تو روز و نهر رسیدم، مکتوبات پادشاه را به ایشان دادم و پادشاه، سرداران شب درباره بندگان بني اسرائیل من نمایم، اجابت فرمایی و به سپاه و سواران نیز همراه من فرستاده بود. ۱۵ اما چون سنباط گناهان بني اسرائیل که به تو وزیده ایم، اعتراض می نمایم، زیرا که حرونی و طوبیای غلام عموی این را شنیدند، ایشان را بسیار ناپسند ۱۶ هم من و هم خاندان پدرم گناه کرده ایم. ۱۷ به درستی که به تو آمدکه کسی به جهت طلبیند نیکویی بني اسرائیل آمده است. مخالفت عظیمی وزیده ایم و اوامر و فرایض و احکامی را که به اورشلیم رسیدم و در آنجا سه روزاند. ۱۸ و شیگاهان بندۀ خود موسی فرموده بودی، نگاه نداشته ایم. ۱۹ پس حال، به اتفاق چند نفری که همراه من بودند، برخاستم و به کسی ۲۰ کلامی را که به بندۀ خود موسی امر فرمودی، بیاد آور که گفته شما نگفته بودم که خدایم در دل من چه نهاده بود که برای اورشلیم خیانت خواهید زد و من شما را در میان امت ها پراکنده خواهم بکنم؛ و چهارپایی به غیر از آن چهارپایی که بر آن سوار بودم ساخت. ۲۱ اما چون پسی من بازگشت نماید و اوامر مرا نگاه با من نبود. ۲۲ پس شیگاهان از دروازه وادی در مقابل چشمه داشته، به آنها عمل نماید، اگرچه پراکنده شما در اقصای ازدها تا دروازه حاکر بوده بیرون رفتم و حصار اورشلیم را که خراب آسمانها باشند، من ایشان را از آنجا جمع خواهم کرد و به مکانی شده بود و دروازه هایش را که به آتش سوخته شده بود، ملاحظه که آن را گریبدام تا نام خود را در آن ساکن سازم درخواهم آورد. ۲۳ نمودم. ۲۴ و از دروازه چشممه، نزدیک پادشاه گذشتم و برای عبور ۲۵ و ایشان بندگان و قوم تومی باشند که ایشان را به قوت عظیم چهارپایی که زیرمن بود، راهی نبود. ۲۶ و در آن شب به کار خود و پهdest قوی خویش فلایه داده ای. ۲۷ ای خداوند، گوش نهیار آمد، حصار را ملاحظه نمودم و برگشته، ازدوازه وادی داخل تو بسوی دعای بندۀ ات و دعای بندگان که به رغبت تمام از شده، مراجعت نمودم. ۲۸ و سوران ندانستند که کجا رفته یا ۲۹ اسم تو ترسان می باشند، متوجه بشود و بندۀ خود را امروز کامیاب چه کرده بودم، زیرا به یهودیان و به کاهان و به شرقاً و سوران فرمایی و او را به حضور این مرد محترم عطا کنی. ۳۰ زیرا که من و به دیگر کسانی که در کار مشغول می بودند، هنوزخبر نداده ۳۱ پس به ایشان گفت: «شما بلاای را که در آن هستیم ساقی پادشاه بودم.

۲ و در ماه نیسان، در سال بیستم ارتخدست پادشاه، واقع شد است، می بینید. بیاید و حصار اورشلیم را تعمری نمایم تا دیگر که شراب پیش وی بود و من شراب را گرفته، به پادشاه دادم و قبل رسوانایشیم. ۳۲ و ایشان را از دست خدای خود که بر من از آن در حضور ملول نبودم. ۳۳ و پادشاه مرا گفت: «روی مهربان می بود و نیز از سختنانی که پادشاه به من گفته بود خبر تو چرا ملول است با آنکه بیمار نیستی؟ این غیر از ملالت دل، دادم. آنگاه گفتند: «برخیزم و تعمری نمایم.» پس دستهای خود را چیزی نیست. ۳۴ پس من بی نهایت ترسان شدم. ۳۵ و به پادشاه برای کارخوب قوی ساختند. ۳۶ اما چون سنباط حرونی و طوبیای گفت: «پادشاه تا به ابد زنده بماند، رویم چگونه ملول نباشد و غلام عموی و جشم عربی این راشنیدند، ما را استهزا نمودند و ما حال آنکه شهری که موضع قبهای پدرانم باشد، خراب است و را حقیر شمرده، گفتند: «این چه کار است که شما می کنید؟ آیا

برپادشاه فتنه می‌انگزید؟» ۲۰ من ایشان را جواب داده، گفتم: ۱۸ و بعد از او برادران ایشان، بواز این حینداد، رئیس نصف بلد «خدای آسمانها ما را کامیاب خواهد ساخت. پس ما که بندگان قبیله تعییر نمود. ۱۹ و به پهلوی او، عازر بن پیشوی رئیس مصطفه او هستیم برخاسته، تعییر خواهیم نمود. اما شما را در اورشلیم، نه قسمت دیگر را در برابر فراز سلاخ خانه نزدزاویه، تعییر نمود. نصیبی و نه حقی و نه ذکری می‌باشد.» ۲۰ و بعد از او باروک بن زیابی، به صمیم قلب قسمت دیگر را از

زاویه تا دروازه الیاشیب، رئیس کهنه و برادرانش از کاهنان برخاسته، اورمیوت بن اوریا این حقوق قسمت دیگر را ازدر خانه الیاشیب تا دروازه گوسفند را بنگردند. ایشان آن را تقدیس نموده، دروازه آخر خانه الیاشیب، تعییر نمود. ۲۱ و بعد از هایش را بروپا نمودند و آن را تا برج میا و برج حنتیل تقدیس غور تعییر نمودند. ۲۲ و بعد از او کاهنان، از اهل ایشان، زکور بن امری بنا نمود. ۳ و پسران هستاه، دروازه ماهی را به جانب خانه خود تعییر نمود. ۲۴ و بعد از او، بنی این حینداد بنا کردند. ایشان سقف آن را ساختند و درهایش را با قفلها و پشت قسمت دیگر را از خانه عزربا این زاویه و تا برجش تعییر نمود. پندهایش بروپا نمودند. ۴ و به پهلوی ایشان، مرمیوت بن اوریا ۲۵ و فالال بن اوزای از برادر زاویه و پرچی که از خانه فوکانی پادشاه این حقوق تعییر نمود و به پهلوی ایشان، مسلام بن برکیا این خارج و نزدندانخانه است، تعییر نمود و بعد از او، فایدا این مشیریشیل تعییر نمود و به پهلوی ایشان، صادوق بن بعن تعییر نمود. فرعوش، ۲۶ و نتینیم، در عوقل تا برابر دروازه آب بسوی مشرق ۵ و به پهلوی ایشان، تقویان تعییر کردند، اما بزرگان ایشان گردن و برج خارجی، ساکن بودند. ۲۷ و بعد از او، تقویان قسمت خود را به خدمت خداوند خویش نهادند. ۶ و بیواداع بن فاسیح و دیگر را از برابر برج خارجی بزرگ تا حصار عوقل تعییر نمودند. مسلام بن بسودیا، دروازه کهنه را تعییر نمودند. ایشان سقف آن ۲۸ و کاهنان، هر کدام در برابر خانه خود از بالای دروازه اسبان را ساختند و درهایش را با قفلها و پشت بندهایش بروپا نمودند. ۷ و تعییر نمودند. ۲۹ و بعد از ایشان صادوق بن امیر در برابر خانه به پهلوی ایشان، ملتیا جمعونی و یادون میرونوی و مردان میرونوی و مردان جمعون خود تعییر نمود و بعد از او شمعیا این شکیبا که مستحفل دروازه و مصطفه آنچه را که متعلق به کرسی والی ماواری نهر بود، تعییر شرقی بود، تعییر نمود. ۳۰ و بعد از او حتیا این شلمیا و حانون نمودند. ۸ و به پهلوی ایشان، عزیزیل بن حرها که از زرگان بود، پسر ششم صلاحاف، قسمت دیگر را تعییر نمودند و بعد از ایشان تعییر نمود و به پهلوی او حتیا که از عطاران بود تعییر نمود، پس مسلام بن برکیا دریابر مسکن خود، تعییر نمود. ۳۱ و بعد او ایشان اورشلیم را تا حصار عریض، مستحکم ساختند. ۹ و به ازملکیا که یکی از زرگان بود، تا خانه های نتینیم و تجار را در برابر پهلوی ایشان، رفایا این حور که رئیس نصف بلد اورشلیم بود، دروازه مفتاد تا بالاخانه برج، تعییر نمود. ۳۲ و میان بالاخانه برج و دروازه گوسفند را دریابر خانه خود تعییر نمود و به پهلوی او حوطوش بن حشنبیا، تعییر نمود.

۱۱ و ملکیا این حاریم و حشوب بن فتح موآب، قسمت دیگر ۴ و هنگامی که سبیط شنید که ما به بنای حصار مشغول و برج تورها را تعییر نمودند. ۱۲ و به پهلوی او، شلوم بن هلوجیش هستیم، خشمش افروخته شده، بسیار غضبناک گردید و پهودیان رئیس نصف بلد اورشلیم، او و دخترانش تعییر نمودند. ۱۳ و حانون را استهان نمود. ایشان آن را بنا شده، گفت: «این یهودیان ضعیف چه می‌کنند؟ آیا (شهر را) کردند و درهایش را با قفلها و پشتندهایش بروپا نمودند و هزار ذراع برای خود مستحکم خواهند ساخت و قباین خواهند گراندید حصار را تا دروازه خاکروبه. ۱۴ و ملکیا این رکاب رئیس بلدیت و دریک روز کار را به انجام خواهند رسانید؟ و سنگهای توده هکاریم، دروازه خاکروبه را تعییر نمود. او آن را بنا کرد و درهایش را های خاکروبه، زندۀ خواهند ساخت؟ و حال آنکه سوخته شده با قفلها و پشتندهایش بروپا نمود. ۱۵ و شلون بن کلخوزه رئیس است.» ۳ و طبیای عموی که نزد او بود گفت: «اگر شغالی نیز بلد مصطفه، دروازه چشممه را تعییر نمود. او آن را بنا کرده، سقف بر آنچه ایشان بنا می‌کنند بالا رود، حصار سنگی ایشان را مهدم آن را ساخت و درهایش را با قفلها و پشت بندهایش بروپا نمود و خواهد ساخت!» ۴ ای خدای ما بشنو، زیرا که خوار شده ایام حصار برکه شلح را زند باغ پادشاه نیز تا زینهای که از شهر داود و ملامت ایشان را بس ایشان برگردان و ایشان را دزمهین اسیری، به فرودمی آمد. ۱۶ و بعد از او نحمیا این عربیق رئیس نصف بلد تاراج تسليم کن. ۵ و عصیان ایشان را مستور منما و گناه ایشان بیت صور، تا برایر مقبره داود و تا برکه مصونه و تا بیت جباران را از حضور خود محظوظ مساز زیرا که خشم تو را پیش روی بنایان تعییر نمود. ۱۷ و بعداز او لاریان، رحوم بن بانی تعییر نمود و به هیجان آورده اند. ۶ پس حصار را بنا نمودیم و تمامی حصار پهلوی او حشنبیا رئیس نصف بلد قبیله در حصه خود تعییر نمود. تائفی بلنداش بهم پیوست، زیرا که دل قوم درکار بود. ۷ و

چون سبیط و طوپیا و اعراب و عمونیان و اشودیان شنیدند که تا به سبب قحط، گندم بگیریم.» ۴ و بعضی گفتند که «نقره مرمت حصار او را شیم پیش رفته است و شکافهایش بسته می شود، را به عوض مزروعه ها و تاکستانهای خود برای جزیه پادشاه فرض آنگاه خشم ایشان به شدت افروخته شد. ۵ و جمیع ایشان توطه گرفتیم. ۶ و حال جسد ما مثل جسد های برادران ماست و پسران نمودند که بیایند و باورشیم جنگ نمایند و به آن ضرر برسانند. ما مثل پسران ایشان واینک ما پسران و دختران خود را به بندگی ۷ پس نزد خدای خود دعا نمودیم و از ترس ایشان روز و شب می سپاریم و بعضی از دختران ما کنیز شده اند و در دست ما هچ پاسبانان در مقابل ایشان قراردادیم. ۸ و یهودیان گفتند که «قوت استطاعتی نیست زیرا که مزروعه ها و تاکستانهای ما از آن دیگران حملان تلف شده است و هوار بسیار است که نمی توانیم حصار شده است.» ۹ پس چون فریاد ایشان و این سخنان را شنیدم را بنا نمایم.» ۱۰ و دشمنان ما می گفتند: «آگاه نخواهد شد و بسیار غضبناک شدم. ۱۱ و با دل خود مشورت کرده، بزرگان و نخواهند فهمید، تا ما در میان ایشان داخل شده، ایشان را بکشیم سروزان را عتاب نمودم و به ایشان گفتتم: «شما هر کس از برادر و کار راتمن نمایم.» ۱۲ و واقع شد که یهودیانی که نزد ایشان خود را می گیرید! و جماعتی عظیم به ضد ایشان جمع نمودم، ساکن بودن آمده، ده مرتبه به ما گفتند: «چون شما بزرگردید ۱۳ و به ایشان گفتتم: «ما برادران یهود خود را که به امت هافروخته ایشان از هر طرف بر ما (حمله خواهند آورد).» ۱۴ پس قوم را در شده اند، حتی المقدور فدیه کرده ایم. و آیا شما برادران خود را جایهای پست، در عقب حصار و بر مکانهای خالی تعیین نمودم می فوشید و آیا می شود که ایشان به ما فروخته شوند؟» ۱۵ پس خاموش و ایشان را بحسب قبایل ایشان، با شمشیرها و نیزه ها و کمانهای شده، جوابی نیافتند. ۱۶ و گفتتم: «کاری که شما می کنید خوب ایشان قرار دادم. ۱۷ پس نظر کرده، برخاستم و به بزرگان و سروزان نیست، آیا نمی باید شما به سبب ملامت امت هایی که دشمن ما و بقیه قوم گفتتم: «از ایشان متربید، بلکه خداوند عظیم و مهیب می باشد، در ترس خدای ما سلوک نماید؟» ۱۸ و نیز من و برادران را بایاد آورید و به جهت برادران و پسران و دختران وزنان و خانه و بندگانم نقره و غله به ایشان قرض داده ایم. پس سزاوار است که های خود جنگ نمایم.» ۱۹ و چون دشمنان ما شنیدند که ما این ریا را ترک نمایم. ۲۰ و الان امروز مزروعه ها و تاکستانها و آگاه شده ایم و خدا مشورت ایشان را باطل کرده است، آنگاه باغات زیتون و خانه های ایشان و صد یک از نقره و غله و عصیر جمیع ما هر کس به کار خود به حصار بگشته ایم. ۲۱ و از آن روز به انگور و روغن که بر ایشان نهاده اید به ایشان رد کنید.» ۲۲ پس بعد، نصف بندگان من به کار مشغول می بودند و نصف دیگر جواب دادند که «رد خواهیم کرد و از ایشان مطالبه نخواهیم نمود و ایشان، نیزه ها و سپهها و کمانها و زرهها را می گرفتند و سروزان در چنانکه تو فرمودی به عمل خواهیم آورد.» آنگاه کاهن ایشان را خوانده، عقب تمام خاندان یهودا می بودند. ۲۳ و آنانی که حصار را بنا به ایشان قسم دادم که بروفق این کلام رفتار نمایند. ۲۴ پس دامن می کردند و آنانی که بارمی بردند و عمله ها هر کدام به یک دست خود را تکانیده گفتتم: «خداهر کس را که این کلام را ثابت کارمی کردند و به دست دیگر اسلحه می گرفتند. ۲۵ و یهودیان هر نماید، و یهودیانی که شیوه بستکاند و به این قسم تکانیده و کدام شمشیر بر کمر خود بسته، بنایی می کردند و کرنانوار نزد من خالی بشود.» پس تمامی جماعت گفتند آمین و خداوند را تسبیح ایستاده بود. ۲۶ و به بزرگان و سروزان و بقیه قوم گفتتم: «کار، خواندن و قوم بحسب این کلام عمل نمودند. ۲۷ و نیز از روزی بسیار وسیع است و ما بر حصار متفرق و از یکدیگر دور می باشیم. که به والی یهود زمین یهود مامور شدم، یعنی از سال بیست تا سال ۲۸ پس هر جا که آواز کنارا بشنود در آنجا نزد ما جمع شوید سی و دوم ارتاحستا پادشاه، که دوازده سال بود من و برادرانم و خدای مباری ما جنگ خواهد نمود.» ۲۹ پس به کار مشغول وظیفه والیگری را نخوردیم. ۳۰ اما والیان اول که قبل از من بودند شدیم و نصف ایشان از طلوع فجر تایپیون آمدن ستارگان، نیزه ها بر قوم بار سنگین نهاده، علاوه بر چهل مثقال نقره، نان و شراب را می گرفتند. ۳۱ و هم در آن وقت به قوم گفتتم: «هر کس با نیاز ایشان می گرفتند و خادمان ایشان بر قوم حکمرانی می کردند. بندگانش در اورشلیم متزل کند تا در شب برای ما پاسبانی نماید و لیکن من به سبب ترس خداجنین نکردم. ۳۲ و من نیز در ساختن در روز به کار پردازد.» ۳۳ و من و برادران و خادمان من و پاسبانی حصار مشغول می بودم و هیچ مزروعه نخربیدم و همه بندگان من که در عقب من می بودند، هچ گذاش رخت خود را نکدیدم و هر در آنجا به کار جمع بودند. ۳۴ و صد و پینچاه نفر از یهودیان و سروزان، سوای آنانی که از امت های مجاور ما نزد ما می آمدند، بر کس بالاسلحة خود به آب می رفت.

۵ و قوم و زنان ایشان، بر برادران یهود خود فریاد عظیمی شد، یک گاو و شش گوسفند پرواری می بود و مرغها نیز برای من برآورند. ۶ و بعضی از ایشان گفتند که «ما و پسران و دختران ما حاضر می کردند و هر ده روز مقداری کثیر از هر گونه شراب. اما بسیاریم. پس گندم بگیریم تا بخوریم و زنده بمانیم.» ۷ و بعضی معهدا وظیفه والیگری را نطلبیدم زیرا که بندگی سخت بر این قوم گفتند: «مزروعه ها و تاکستانها و خانه های خود را گرو می دهیم

می بود. ۱۹ ای خدایم موافق هرآنچه به این قوم عمل نمودم مرا به می فرستادند و مکتوبات طویل نزد ایشان می رسید، ۱۸ زیرا که بسا از اهل یهودا با او همداستان شده بودند، چونکه او داماد شکنیا این نیکوکنی باد آور.

۶ بازسازی حصار و چون سنباط و طویل و جسم عربی و سایر بود، ۱۹ و درباره حسنهای در آن و سخنان مرا به اموی رسانیدند. و طویل مکتوبات می فرستاد تا باقی نمانده است، بالته درهای دروازه هایی را هنوز بربا ننموده مرا بررساند.

بودم، ۲ سنباط و جسم نزد من فرستاده، گفتند: «بیاتا در یکی از دهات بیابان اونو ملاقات کنیم.» اما بیشان فقصد ضرر من داشتند. ۷ و چون حصار بنا شد و درهایش را بپیامدوم و دریانان و مغنان

۳ پس قاصدان نزد ایشان فرستاده گفتمن: «من در مهم عظیمی و لاوانی ترتیب داده شدمند، ۲ آنگاه برادر خود حنانی و حنیناریس مشغولم و نمی توانم فرود آیم، چرا کار حینی که من آن را ترک قصر را، زیرا که او مردی امن و بیشتر از اکثر مردمان خذاترس بود، کرده، نزد شما فرود آیم به تعویق افتد.» ۴ و ایشان چهار دفعه مثل بر او شلیم فرمان دادم. ۳ و ایشان را گفتم دروازه های او شلیم این پیغام به من فرستادند و من مثل این جواب به ایشان پس را تأثیب گرم نشود باز نکنند و مدامی که حاضر باشند، درها فرستادم. ۵ پس سنباط دفعه پنجم خادم خود را بینند و قفل کنند و از ساکنان او شلیم پاسبانان قرار دهید من فرستاد و مکوبی گشوده درستش بود، ۶ که در آن مرقوم بود: که هر کس به پاسبانی خود و هر کدام به مقابل خانه خوش «در میان امته شهرت یافته است و جسم این را می گوید که تو و حاضر باشند.» ۴ و شهر وسیع و عظیم بود و قوم در اندر و بیرون نشستند که هنوز خانه ها بنا نشده بود. ۵ و خدای من در لمل نهاد که بزرگان و پهود قصد فتنه انجیزی دارید و برای همین حصار را بنا می کنی و هنوز خانه ها بنا نشده بود. ۶ و خدای من در لمل نهاد که بزرگان و تو برونق این کلام، می خواهی که پادشاه ایشان بشوی. ۷ و انبیا سوران و قوم را جمع نمایم تا برسحب نسب نامه ها ثبت کرددند نیزه تین نموده تا درباره تو در او شلیم ندا کرده گویند که در یهودا و نسب نامه آنانی را که مرتبه اول برآمده بودند یافتم و در آن پادشاهی است. و حال برونق این کلام، خبر به پادشاه خواهد بدین مضمون نوشتند دیدم: ۶ ایاند اهل ولایتها که از اسیری آن رسید. پس بیا تا باهم مشورت نمایم.» ۸ آنگاه نزد او فرستاده اشخاصی که نبودند نصرا پادشاه بابل به اسیری بردند، برآمده گفتمن: «مثل این کلام که تو می گویی واقع نشده است، بلکه آن بودند و هر کدام از ایشان به او شلیم و یهودا به شهر خود برگشته را از دل خود ابداع نموده اند.» ۹ زیرا جمیع ایشان خواستند ما را بودند. ۷ اما آنانی که همراه زربابل آمده بودند: پسون و نحیما و پترسانند، به این قصد که دستهای ما را از کار باز دارند تا کرده عربیا و رومیا و نحیمانی و مرد خاک و بشان و مسافتار و بغاوی و نشود. پس حال ای خدا دستهای مرا قوی ساز. ۱۰ و به خانه نحوم و بعنی. و شماره مردان قوم اسرائیل: ۸ بني فرعوش، دوهزار و شمعیا این دلایا این مهیط بیل رفتم و او در را بر خود بسته بود، یک صد وهفتاد و دو. ۹ بني شفطیا، سیصد و هفتاد و دو. پس گفت: «در خانه خدا در هیکل جمع شویم و درهای هیکل ۱۰ بني آرح، ششصد و پنجاه و دو. ۱۱ بني فتح مواب از بني رابیندیم زیرا که به قصد کشتن تو خواهند آمد. شبانگاه برای پیشوی و پیاپ، دو هزار و هشتصد و هجده. ۱۲ بني عیلام، هزار و کشتن تو خواهند آمد.» ۱۱ من گفتمن: «ایما مردی چون من فرار دویست و پنجاه و چهار. ۱۳ بني زتو، هشتصد و چهل و پنج. بکنند؟ و کیست مثل من که داخل هیکل بشود تا جان خودرا زنده ۱۴ بني زکای، هفتصد و شصت. ۱۵ بني بنوی، ششصد و هشتاد و نگاه دارد؟ من نخواهند آمد.» ۱۲ زیرا درک کردم که خدا او را و هشت. ۱۶ بني بابای، ششصد و بیست و دو. ۱۷ بني ادونیقام، ششصد هرگز نفرستاده است بلکه خودش به ضد من بنت می کند و طویل عزجه، دو هزار و سیصد و بیست و دو. ۱۸ بني ادونیقام، ششصد و سنباط او را اجر ساخته اند. ۱۳ و از این جهت او را اجیر کرده اند و شصت و هفت. ۱۹ بني بغاوی، دو هزار و شصت و هفت. تا من بترسم و به این طور عمل نموده، گناه وزم و ایشان خبر بد ۲۰ بني عادین، ششصد و پنجاه و پنج. ۲۱ بني آطیراز (خاندان) پیدا نمایند که مرا مفترض سازند. ۱۴ ای خدایم، طویل و سنباط حرقبا، نود و هشت. ۲۲ بني حاشوم، سیصد و بیست و هشت. را موافق این اعمال ایشان و همچنین نوعده نیمه و سایر انبیا را که ۲۳ بني بیصای، سیصد و بیست و چهار. ۲۴ بني حاريف، صد و می خواهند مرا بترسانند، به باد آور. ۱۵ پس حصار در بیست و دوازده. ۲۵ بني جبعون، نود و پنج. ۲۶ مردمان بیت لحم و نظرفه، پنجم ماه ایلوں در پنجاه و دو روز به اتمام رسید. ۱۶ واقع شد صد و هشتاد و هشت. ۲۷ مردمان عنانوت، صد و بیست و که چون جمیع دشمنان ما این را شنیدند و همه امت هایی که هشت. ۲۸ مردمان بیت عزموت، چهل و دو. ۲۹ مردمان قریه مجاور ما بودند، این را دیدند، در نظر خود بسیار پست شدند عاریم و کفیری و پیروت، هفتصد و چهل و سه. ۳۰ مردمان رامه و دانستند که این کار از جانب خدای ما معمول شده است. و جمیع، ششصد و بیست و یک. ۳۱ مردمان بیت ایل و عای، صد و بیست و ۱۷ و در آن روزها نیز بسیاری از بزرگان یهودا مکتوبات نزد طویل و بیست و دو. ۳۲ مردمان بیت ایل و عای، صد و بیست و

سه. ۳۳ مردمان نبوی دیگر، پنجاه و دو. ۳۴ بنی عیلام دیگر، به جهت کاردادند. ۷۲ و آنچه سایر قوم دادند این بود: بیست هزار دویست و پنجاه و چهار. ۳۵ بنی حاریم، سیصد و بیست. هزار درم طلا و دو هزار منای نقره و شصت و هفت دست لباس ۳۶ بنی اریحا، سیصد و چهل و پنج. ۳۷ بنی لود و حادید و اونو، کهانات. ۷۳ پس کاهنان و لاویان و دریانان و مغینان و بعضی از هفتصد و بیست و یک. ۳۸ بنی سنان، سه هزار و نه صد و سی. قوم و نبیتیم و جمیع اسرائیل، در شهرهای خود ساکن شدند و ۳۹ و اماکاهنان: بنی ییدعیا از خاندان پیشیع، نه صد و هفتادو چون ماه هفتم رسید، بنی اسرائیل در شهرهای خود مقیم بودند.

سه. ۴۰ بنی امیر، هزار و پنجاه و دو. ۴۱ بنی فشور، هزار و ۸ و تمامی، قوم مثل یک مرد در سعه پیش دروازه آب جمع دویست و چهل و هفت. ۴۲ بنی حاریم، هزار و هفده. ۴۳ و اما لاویان: بنی پیشوی از خاندان قدیمیل و از بنی هودویا، هفتاد و چهار. ۴۴ و مغینان: بنی آساف، صد و چهل و هشت. ۴۵ و دریانان: بنی شلوم و بنی آطیرو بنی طلمون و بنی عقوب و بنی خطیله و بنی سوبای، صد و سی و هشت. ۴۶ و اما نبیتیم: بنی صبیحه، بنی حسوفا، بنی طبایوت. ۴۷ بنی فیروس، بنی سیعا، بنی فادون. ۴۸ بنی لیانه، بنی حجایه، بنی سلمای. ۴۹ بنی حنان، بنی جاری، بنی رایا، بنی رصین، بنی نقدوا. ۵۱ بنی جرام، بنی عرا، بنی فاسیح. ۵۲ بنی پیساي، بنی معونیم، بنی نفیشیسم. ۵۳ بنی بقوق، بنی حقوقا، بنی حرحر. ۵۴ بنی بصلیت، بنی محیده، بنی حرشا. ۵۵ بنی برقوس، بنی سیسرا، بنی تامح. ۵۶ بنی نصیح، بنی خطیفا. ۵۷ و پسران خادمان سليمان: بنی سوطای، بنی سوافت، بنی فریدا. ۵۸ بنی يعلا، بنی درقون، بنی جدیل. ۵۹ بنی شفطیا، بنی خطیل، بنی فرخره خطبائیم، بنی آمون. ۶۰ جمیع نبیتیم و پسران خادمان سليمان، سیصد و بیست و دو. ۶۱ و ایناند آنانی که از تل محل و تل حرشاکروب و ادون و امیر برآمده بودند، اما خاندان پدران و عشیره خود را نشان نتوانستنداد که آیا از اسرائیلیان بودند یا نه. ۶۲ بنی دلایا، بنی طوبیا، بنی نقدوه، ششصد و چهل و دو. ۶۳ و از کاهنان: بنی حبایا، بنی هقصوس، بنی بزرلای که یکی از دختران بزرلای جعلیاند را به زنی گرفته بود، پس به نام ایشان مسمی شدند. ۶۴ اینان انساب خود را در میان آنانی که در نسب نامه هائب شده بودند طبیلیدند، اما نیافتند، پس از کهانات اخراج زیرا تمامی قوم، چون کلام تورات را شنیدند گرسیستند. ۱۰ پس به ایشان گفت: «بروید و خوارکهای طلیف بخورد و شربیها بنشید تمیم برقرار نشود، از قلس اقدس نخورند. ۶۶ تمامی جماعت با هم چهل و دو هزار سیصد و شصت نفر بودند. ۶۷ سوای غلامان و کنیزان ایشان که هفت هزار و سیصد و سی و هفت نفر بودند و مغینان ایشان دویست و چهل و پنج نفر بودند. ۶۸ و اسیان ایشان، هفتصد و سی و شش و قاطران ایشان، دویست و چهل و پنج. ۶۹ و شتران، چهار صد و سی و پنج و حماران، ششهزار و هفتصد و بیست بود. ۷۰ و بعضی از روایات آبا هدایا به جهت کاردادند. اما ترشاتا هزار درم طلا و پنجاه قاب و پانصد و سی دست لباس کهانات به خزانه داد. ۷۱ و بعضی از روایات آبا، بیست هزار درم طلا و دوهزار و دویست منای نقره به خزینه خداوند به واسطه موسی امر فرموده بود که بنی اسرائیل در عید ما

هفتم، در سایانها ساکن بشوند. ۱۵ و در تمامی شهرهای خود و ستون ابر و در شب، به ستون آتش رهبری نمودی تا راه را که در آن در اورشلیم اعلان نمایند و ندا دهنده که به کوهها پیرون رفته، باید رفت، برای ایشان روشن سازی. ۱۶ و بر کوه سینا نازل شده، شاخه های زیتون و شاخه های زیتون بری و شاخه های آس و با ایشان آسمان تکلم نموده و احکام راست و شرابی حق و اوامر شاخه های نخل و شاخه های درختان کشن بیاورند و سایه بانها، و فرایض نیکو را به ایشان دادی. ۱۷ و سبیت مقدس خود را به نهجه که مکتوب است بسازند. ۱۸ پس قوم پیرون رفند و هر ایشان شناسانیدی و اوامر و فرایض و شرابی به واسطه بنده خویش کدام بر پشت بام خانه خود و در حیاط خود و در صحنهای خانه موسی به ایشان امر فرمودی. ۱۹ و نان از آسمان برای گرسنگی خدا و در سعه دروازه آب و در سعه دروازه افرایم، سایانها برای ایشان دادی و آب از صخره برای تشنگی ایشان جاری ساختنی خود ساختند. ۲۰ و تمامی جماعیتی که از اسرائیل برگشته بودند، و به ایشان عده دادی که به زمینی که دست خود را برافراشته سایانها ساختند و در سایانها ساکن شدند، زیرا که از ایام پیش که آن را به ایشان بدھی داخل شده، آن را به تصرف آورند. بن نون تا آن روز بنی اسرائیل چنین نکرده بودند. پس شادی بسیار «لیکن ایشان و پدران ما متکبرانه رفتار نموده، گردن خویش را عظیمی رخ نمود. ۲۱ و هر روز از روز اول تا روز آخر، کتاب تورات سخت ساختند و اوامر تورا اطاعت ننمودند. ۲۲ و از شنیدن ابا خدای را می خواند و هفت روز عید را نگاه داشتند. و در روز هشتم، نمودند و اعمال عجیبه ای را که در میان ایشان نمودی بیاندارند، بلکه گردن خویش را سخت ساختند و فتنه انگیخته، سرداری محفل مقدس برجسب قانون برباشد.

تعیین نمودند تا (به زمین) بندگی خود مراجعت کنند. اما تو خدای ۹ و در روز بیست و چهارم این ماه، بنی اسرائیل روزه دار و پلاس غفار و کریم و رحیم و دیر غضب و کثیر احسان بوده، ایشان را ترک دربر و خاک برسر جمع شدند. ۱۰ و ذرت اسرائیل خویشتن را نز نکردی. ۱۱ بلکه چون گواله ریخته شده ای را خود ساختند و گنجینه ای را نموده، این خود را عبادت نمودند. ۱۲ و شیوع و بانی که ایشان را در راه رهبری می نمود از ایشان دور نشد و نه ستون و قدمیشل و شبیا و بنی و شربیا و بانی و کنانی بر زینه لاویان آتش در شب که راه را که در آن باید بروند برای ایشان روشن ایستادند و به آواز بلند، نزد یهوه خدای خویش استغاثه نمودند. ۱۳ و روح نیکوی خود را به جهت تعلیم ایشان دادی ه آنگاه لاویان، یعنی پیشو و قدمیشل و بانی و حشبیا و شربیا و من خویش را از دهان ایشان باز نداشتی و آب برای تشنگی هودیا و شبیا و فتحیا گفتند: «برخیزید و یهوه خدای خود را از ازل ایشان، به ایشان عطا فرمودی. ۱۴ و ایشان را در بیان چهل سال تا به ابد متبارک بخوانید. و اسم جلیل تو که از تمام بركات و پرورش دادی که به هیچ چیز محتاج نشدند. لیاس ایشان مندرس تسبیحات اعلى تراست متبارک باد. ۱۵ تو به تنهایی یهوه هستی. نگردید و پایه ایشان روم نکرد. ۱۶ و ممالک و قومها به ایشان تو فلک و فلک الافلاک و تمامی جنود آنها را و زمین را و هرچه بر ارزانی داشته، آنها را تا حدود تقسیم نمودی و زمین سیحون و زمین آن است و دریاها را و هرچه در آنها است، ساخته ای و توهمه اینها پادشاه هشیون و زمین عوج پادشاه باشان را به تصرف آورند. را حیات می بخشی و جنود آسمان تورا سجده می کنند. ۱۷ توای ۲۳ و پسران ایشان را مثل ستارگان آسمان افروده، ایشان را به زمینی یهوه آن خدا هستی که ابرام را برگزیدی و او را از اور کلدانیان که به پدران ایشان عده داده بودی که داخل شده، آن را به بیرون آوردی واسم او را به ابراهیم تبدیل نمودی. ۱۸ و دل او را به تصرف آورند، درآوردی. ۱۹ «پس، پسران ایشان داخل شده، حضور خود امین یافته، با وی عهد بستی که زمین کعنایان و حتیان زمین را به تصرف آورند و کعنایان را که سکنه زمین بودند، به و اموریان و فرزیان و بیوسیان و جرجاشیان را به او ارزانی داشته، به حضور ایشان مغلوب ساختی و آنها را با پادشاهان آنها و قومهای ذرتی او بدھی و عده خود را وفا نمودی، زیرا که عادل هستی. زمین، به دست ایشان تسلیم نمودی، تا موافق اراده خود با آنها ۲۰ و مصیبت پدران ما را در مصر دیدی و فریاد ایشان را نزد بحر رفتار نمایند. ۲۱ پس شهرهای حصاردار و زمینهای برومند گرفتند و قلزم شنیدی. ۲۲ و آیات و معجزات بر فرعون و جمیع بندگانش و خانه های پر از نفایس و چشممه های کنده شده و تاکستانها و تمامی قم زمینش ظاهر ساختی، چونکه می دانستی که بر ایشان باغات زیتون و درختان میوه دار بیشمار به تصرف آورند و خورده و ستم می نمودند پس به جهت خود اسمی پیدا کردی، چنانکه امروز سیر شده و فربه گشته، از نعمتهای عظیم تو متلذذ گردیدند. شده است. ۲۳ و دریا را به حضور ایشان منشق ساختی تا از میان ۲۴ و بر تو فتنه انگیخته و تمدرنموده، شریعت تو را پشت سر دریا به خشکی عبور نمودند و تعاقب کنندگان ایشان را به عمقهای خود انداختند و انبیای تو را که برای ایشان شهادت می آورند دریا مثل سنگ در آب عمیق انداختی. ۲۵ وایشان را در روز، به

تابسوسی تو بازگشت نمایند، کشتند و اهانت عظیمی به عمل و عویدیا. ۶ و دانیال و جنتون و باروک. ۷ و مشلام و ایبا و آوردن. ۲۷ آنگاه تو ایشان را به دست دشمنانشان تسلیم نمودی تا میامین. ۸ و معربیا و بلجای و شمعیا، اینها کاهنان بودند. ۹ و ایشان را به تنگ آورند و در حین تنگی خویش، نزد تواستغافه اما لاوین: پیشوی بن ازینا و بنی از پسران حیناداد و قدمیشل. نمودند و ایشان را از آسمان اجابت نمودی و بحسب رحمتهاهی ۱۰ و برادران ایشان شبینا و هودیا و قبیطا و فلایا و حاتان. ۱۱ و عظم خود، نجات دهدنگان به ایشان را ازدست میخا و رحوب و حشیبا. ۱۲ و زکر و شیریا و شبینا. ۱۳ و هودیا دشمنانشان رهانیدند. ۲۸ «اما چون استراحت یافتند، بار دیگر به و بانی و بینو. ۱۴ و سروران قوم فرعوش و فتح موآب و عیلام حضور تو شرارت وزیدن و ایشان را به دست دشمنانشان واگذاشتی خزو و بانی. ۱۵ و بنی و عزجد و بابای. ۱۶ و ادونیا و بغاوتی که بر ایشان شرط نمودند. و چون باز نزد تو استغافه نمودند، و عودین. ۱۷ و عاطیر و حرقیا و عزور. ۱۸ و هودیا و حاشوم ایشان را از آسمان اجابت نمودی و بحسب رحمتهاهی عظیمت، و بیصای. ۱۹ و حاریف و عنانوت و نیای. ۲۰ و مجفیعاش و بارهای بسیار ایشان را رهایی دادی. ۲۹ و برای ایشان شهادت مشلام و حزیر. ۲۱ و مشیزبیل و صادوق و یبدوع. ۲۲ و فلطيما و فرسنادی تا ایشان را به شریعت خود برگردانی، اما ایشان متکرنه حاتان و عنایا. ۲۳ و هوش و حنینا و حشوب. ۲۴ و هلوجیش رفتار نموده، اوامر تو را اطاعت نکردن و به احکام توکه هر که آنها را و فلحا و شویق. ۲۵ و رحوم و حشبنا و معسیا. ۲۶ و اخیا و بجا آورد از آنها زنده میماند، خططاوزیدن و دوشاهی خود را معاند حاتان و عنان. ۲۷ و ملوک و حاریم و بعنه. ۲۸ «و سایر قوم و گردنهای خویش را سخت نموده، اطاعت نکردن. ۳۰ «معهدا کاهنان و لاویان و دریان و مغینان و نتبینم و همه کسانی که سالهای بسیار با ایشان مداران نمودی و به روح خویش به واسطه خویشتن را ازاهالی کشورها به تورات خدا جدا ساخته بودند با انبیای خودباری ایشان شهادت فرسنادی، اما گوش نگرفتند. لهذا زنان و پسران و دختران خود و همه صاحبان معرفت و فضانت، ایشان را به دست قوم های کشورهاتسلیم نمودی. ۳۱ اما بحسب ۲۹ به برادران و بزرگان خویش ملخص شدند و لعنت و قسم بر خود رحمتهاهی عظیمت، ایشان را بالکل فانی نساختی و ترک ننمودی، نهادند که به تورات خدا که به واسطه موسی بندۀ خدا داده شده زیرا خدای کریم و رحیم هستی. ۳۲ و الان ای خدای ما، ای بود، سلوک نمایید و تمامی اوامر یهوه خداوند ما و احکام و فرایض خدای عظیم و جبار و مهیب که عهد و رحمت را نگاه می‌داری، او را نگاه دارند و به عمل آورند. ۳۰ و اینکه دختران خود را زنhar تمامی این مصیبی که بر ما و بر پادشاهان و سروران و به اهل زمین ندھیم و دختران ایشان را برای پسران خودنگیریم. کاهنان و اینها و پدران ما و بر تمامی قوم تو از ایام پادشاهان اشور ۳۱ و اگر اهل زمین در روز سبت، متاع باهر گونه آذوقه به جهت تا امروز مستولی شده است، درنظر تو قلیل ننماید. ۳۲ و تو در فروختن بیاورند، آنها را از ایشان در روزهای سبت و روزهای مقدس تمامی این چیزهایی که بر ما وارد شده است عادل هستی، زیرا نخربم و (حاصل) سال هفتمنی و مطالبه هر قرض را ترک ننمایم. که تو به راستی عمل نمودهای، اما ما شرارت وزیده‌ایم. ۳۴ و بر خود فرایض قراردادیم که یک ثلث مقال در هر سال، بر پادشاهان و سروران و کاهنان و برادران ما به شریعت تو عمل ننمودند خویشتن لازم دانیم به جهت خدمت خانه خدای ما. ۳۳ برای و به اوامر و شهادات تو که به ایشان امر فرمودی، گوش ندادند. نان تقدیم و هدیه آردی دائمی و قربانی سختنی دائمی در سبت‌ها ۳۵ و در مملکت خودشان و در احسان عظیمی که به ایشان و هلالها و مواسم و به جهت موقوفات و قربانی‌های گناه تا کفاره نمودی و در زمین وسیع و برومند که پیش روی ایشان نهادی تو به جهت اسرائیل بشود و برای تمامی کارهای خانه خدای ما. را عبادت ننمودند و از اعمال شنیع خویش بازگشت نکردن. ۳۴ و ما کاهنان و لاویان و قوم، قرعه برای هدیه هیزم انداختیم، تا ۳۶ «اینک ما امروز غلامان هستیم و در زمینی که به پدران ما دادی آن را به خانه خدای خود بحسب خاندانهای آبای خویش، هر تا میوه و نفایس آن را بخوریم، اینک در آن غلامان هستیم. ۳۷ و سال به وقتی‌های معین بیاوریم تا بر مذیح یهوه خدای مامافق آنچه آن، محصول فراوان خود را برای پادشاهانی که به سبب گناهان ما، در تورات نوشته است سوخته شود. ۳۵ و تا آنکه نوبرهای زمین بر ما مسلط ساخته‌ای می‌آورد و ایشان بر جسدی‌های ما و چهارپایان خود و نوبرهای همه میوه هر گونه درخت را سال به سال به خانه بحسب اراده خود حکمرانی می‌کنند و ما در شدت تنگی خداوند بیاوریم. ۳۶ و تا اینکه نخست زاده های پسران و حوانات گرفتار هستیم. ۳۸ و بهسب همه این امور، ما عهد محکم بسته، خود را موافق آنچه در تورات نوشته شده است و نخست زاده های آن را نوشتم و سروران و لاویان و کاهنان ما آن را مهر کردند.» گاوان و گوسفندان خود را به خانه خدای خویش، برای کاهنانی که در خانه خدای ما خدمت می‌کنند بیاوریم. ۳۷ و نیز نوبره خمیر ۱۰ و کسانی که آن را مهر کردند ایناند: نحمیای ترشاتا ابن خود را و هدایای افراشتی خویش را و میوه هر گونه درخت و عصیر حکلیا و صدقیا. ۲ و سرایا و عربیا و ارمیا. ۳ و فشحور و ارمیا انگور و روغن زیتون را برای کاهنان به حجره های خانه خدای و ملکیا. ۴ و حطوش و شبینا و ملوک. ۵ و حاریم و مریمتوت

خود و عشر زمین خویش را به جهت لاویان بیاوریم، زیرا که لاویان ۲۰ و سایر اسرائیلیان و کاهنان و لاویان هر کدام در ملک خویش عشر رادر جمیع شهرهای رزاعتی ما می‌گیرند. ۲۱ و نتیجه در عقول لاویان عشر می‌گیرند، کاهنی از پسران هارون همراه ایشان باشد و سکنی گرفند و صیحاً و جشفاً رسای نتیجه ۲۲ و رئیس لاویان در لاویان عشر عشرها را به خانه خدای ما به حجره های بیتالمال اورشلیم بر کارهای خانه خدا عزی این بانی این حشیبا این متنیا بیاورند. ۲۳ زیرا که بنی اسرائیل و بنی لاوی ایشان غله و این میکا از پسران آساف که مغنایان بودند، می‌بود. عصیر انگور و روغن زیتون را به حجره های می‌بایست بیاورند، جایی درباره ایشان حکمی از پادشاه بود و فرضهای به جهت مغنایان برای که آلات قدس و کاهنی که خدمت می‌کنند در بیان و مغنایان امهر روز در روزش. ۲۴ و فتحیا این مشتبه‌بل اینی زاربین به یهودا حاضر می‌باشند، پس خانه خدای خود را ترک نخواهیم کرد. از جانب پادشاه برای جمیع امور قوم بود. ۲۵ و بعضی از بنی یهودا در قصبه هاو نواحی آنها ساکن شدند. در قریه اربع و دهات ۱۱ و سروران قوم در اورشلیم ساکن شدند و سایر قوم قرعه آن و دیوبن و دهات آن و یقتصیبل و دهات آن. ۲۶ و در پیشوع و دهات انداختند تا از هر ده نفریکنفر را به شهر مقدس اورشلیم، برای مولاده و بیت فالط. ۲۷ و در حصرشوعال و پیشوع و دهات آن. سکونت بیاورند و نه نفر باقی، در شهرهای دیگر ساکن شوند. ۲۸ و در صقلع و مکونه و دهات آن. ۲۹ و در عین رمون و صرעה و قوم، همه کسانی را که به خوشی دل برای سکونت در ویرموم. ۳۰ و زانوح و علام و دهات آنها ولاکش و نواحی آن اورشلیم حاضر شدند، مبارک خوانند. ۳ و اینانند سروران بلدانی و عزیقه و دهات آن. پس از پیشوع تا وادی هنوم ساکن شدند. که در اورشلیم ساکن شدند، (و سایر اسرائیلیان و کاهنان و لاویان و ۳۱ و بنی بنیامین از جمع تا مکماش ساکن شدند. در عیا بیت بل نتیجه و پسران بندگان سلیمان، هر کس در ملک شهر خود، در و دهات آن. ۳۲ و عاتوت و نوب و عنینه، ۳۳ و حاصور و رامه و شهرهای یهوداساکن شدند). ۴ پس در اورشلیم، بعضی از بنی جتایم، ۳۴ و حادیدو صبوعیم و نبلاط، ۳۵ و لود و اونو و وادی یهودا و بنی بنیامین سکنی گرفتند. و اما از بنی یهودا، عدایابن حراشیم. ۳۶ و بعضی فرقه های لاویان در یهودا و بنیامین ساکن عزیا این زکریا این امریا این شفطیا این مهلهلیل از بنی فارص. شدند.

۵ و معسیا این باروک بن کلحوزه این حریا این عدایا این بیواریب بن زکریا این شیلونی. ۶ جمیع بنی فارص که در اورشلیم ساکن ۱۲ و اینانند کاهنان و لاویانی که با زربابل بن شلثیبل و شدند، چهار صد و شصت و هشت مرد شجاع بودند. ۷ و اینانند پیشوع برآمدند. سرایا وارمیا و عزرا. ۸ و ملوک و حطوش. ۳ و پسران بنیامین: سلو این مشلام بن پیعید بن فدایا این قولایا این شکنیا و رحوم و مریمومت. ۹ و عدو و جنتیوی و ایا. ۱۰ و میامین معسیا این ایثیل بن اشعیا. ۱۱ و بعد از او جبای و سلای، نه صد و معدیا و بلجه. ۱۲ و شمعیا و بیواریب و یدعیا. ۱۳ و سلو و پیست و هشت نفر. ۱۴ و بیٹل بن زکری، رئیس ایشان بود و عاموق و حلقیا و یدعیا. اینان رسای کاهنان و برادران ایشان در یهودا ابن هستناؤ، رئیس دوم شهر بود. ۱۵ و از کاهنان، یدعیا این ایام پیشوع بودند. ۱۶ و لاویان: پیشوع و بنی و قدمنیبل و شریبا و بیواریب و یاکین. ۱۷ و سرایا این حلقاتیا ابن مشلام بن صادوق بن یهودا و متنیا که او و برادرانش پیشوایان تسییح خوانان بودند. ۱۸ و مراپوت بن اخیطوب رئیس خانه خدا. ۱۹ و برادران ایشان که برادران ایشان بقیه و عنی در مقابل ایشان در جای خدمت خود در کارهای خانه مشغول می‌بودند هستتصد و پیست و دو نفر. و بودند. ۲۰ و پیشوع بیوایقم را تولید نمود و بیوایقم الیاشیب را آورد و عدایا این بیروحام بن فلیلا این امصی این زکریا این فشحور بن الیاشیب بیوایدام را آورد. ۲۱ و بیوایدام بیوایدام بیوایدان بیوایدان در ملکیا. ۲۲ و برادران او که رسای آیا بودند، دویست و چهل و دو را آورد. ۲۳ و در ایام بیوایقم رسای خاندانهای آبای کاهنان ایشان نفر. و عمشیسای بن عزیل بن اخرای بن مشلیموم بن امیر. بودند. از سرایا مرایا و از ارمیا حتیا. ۲۴ و از عزرا، مشلام و ۲۵ و برادرانش که مردان جنگی بودند، صد پیست و هشت نفر. از ارمیا، بیوحنان. ۲۶ و از ایلیکو، بیوانتان و از شبنیا، بیوسف. و زدیلیل بن هجدولیم رئیس ایشان بود. ۲۷ و از لاویان شمعیا این ۱۵ و از حاریم، عدنی و از مراپوت، حلقای. ۲۸ و از عدو، زکریا حشوب بن عزیقام بن حشیبا این بونی. ۲۹ و شبای و بیزابادیر و از جنتون، مشلام. ۳۰ و از ایا، زکری و از منیامین و موعدهای، کارهای خارج خانه خدا از رسای لاویان بودند. ۳۱ و متنیا این فلطای. ۳۲ و از بلجه، شمعو و از شمعیا، بیوانتان. ۳۳ و از میکا این زیدی این آساف پیشوای تسییح که در نماز، حمد بگوید بیواریب، متنی و ازیدعیا، عزی. ۳۴ و از سلای، قلای و از بقیه ایکه از میان برادرانش رئیس دوم بود و عبدا این شمعو بن عاموق، عابر. ۳۵ و از حلقیا، حشیبا و از یدعیا، نتیبل. ۳۶ و جلال بن بیوتون. ۳۷ و در بیان عقوب و طلمون و برادران ثبت شدند و کاهنان نیز در سلطنت داریوش فارسی. ۳۸ و رسای هشتاد و چهار نفر بودند. ۳۹ و در بیان عقوب و طلمون و برادران ثبت شدند و کاهنان نیز در سلطنت داریوش فارسی. ۴۰ و رسای ایشان که درها را نگاهبانی می‌کردند، صد و هفتاد و دو نفر. آبای بنی لاوی در کتاب تواریخ ایام تا ایام بیوحنان بن الیاشیب

ثبت گردیدند. ۲۴ و روسای لاویان، حشیبا و شربیا و یشوی بن کاهنان و لاویانی که به خدمت می‌ایستادند، شادی می‌نمودند. قدمیشل و برادرانشان در مقابل ایشان، تا موافق فرمان داد مردم خدا، ۴۵ و ایشان با مغینیان و دریانان، موافق حکم داد و پیش سایمان، فرقه برابر فرقه، حمد و تسبيح بخوانند. ۲۶ و متنیا و بقیتا و دیدع خدای خود و لوازم تطهیر را نگاه داشتند. ۴۶ زیرا که در عویدیا و مسلام و طلمون و عقوب دریانان بودند که نزد خزانه‌های ایام داود و آساف از قدیم، روسای مغینیان بودند و سرودهای حمد و دروازه هاپسانی می‌نمودند. ۴۷ ایشان در ایام پیوایقیم بن یشوی بن تسیبیح برای خدا (می خوانند). ۴۸ و تمامی اسرائیل در ایام زربابل یوصاصاد و در ایام نحمیا و والی و عزرا کاهن کاتب بودند. ۴۹ و در ایام نحمیا، حصه‌های مغینیان و دریانان را روز به روز می‌دادند هنگام تبریک نمودن حصار اورشلیم، لاویان را از همه مکان‌های و ایشان وقف به لاویان می‌دادند و لاویان وقف به بنی هارون ایشان طلببیند تا ایشان را به اورشلیم بیاورند که با شادمانی و می‌دادند.

حمد و سرود بادف و بربط و عود آن را تبریک نمایند. ۲۸ پس ۱۳ در آن روز، کتاب موسی را به سمع قوم خوانند و در آن پسран مغینیان، از دایره گردانگرد اورشلیم و ازدهات نطفوتایان جمع شدند. ۲۹ و از بیت جلجال و از مزرعه‌های جمع و عزموت، نوشته‌ای یافت شد که عمومیان و موآییان تا به ابد به جماعت زیرا که مغینیان به اطراف اورشلیم به جهت خود دهات بنا کرده خدا داخل نشوند. ۲۰ چونکه ایشان بین اسرائیل را به نان و آب بودند. ۳۰ و کاهنان و لاویان خویشتن را تطهیر نمودند و قوم و استقبال نکردند، بلکه بلعام را به ضد ایشان اجیر نمودند تا ایشان دروازها و حصار را نیز تطهیر کردند. ۳۱ و من روسای یهودا را بر را لعنت نماید اما خدای ما لعنت را به برکت تبدیل نمود. ۳ پس سر حصار آوردم و دو فرقه بزرگ از تسبيح خوانان معین کردم که چون تورات راشنیدند، تمامی گروه مختلف را از میان اسرائیل جدا یکی از آنها به طرف راست بر سر حصارتا دروازه خاکریوه به کردند. ۴ و قبل از این الیاشب کاهن که بر حجره‌های خانه هیئت اجتماعی رفتند. ۳۲ و در عقب ایشان، هوشیا و نصف خدای ما تعین شده بود، با طوبیا قرباتی داشت. ۵ و برا او روسای یهودا. ۳۳ و عزرا و عزرا و مسلام. ۳۴ و یهودا و بنیامین حجره بزرگ ترتیب داده بود که در آن قبل از آن هدایای آردی و شمعیا و ارمیا. ۳۵ و بعضی از پسран کاهنان با کرناها یعنی زکریا بخور و ظروف را و عشر گندم و شراب و روغن را که فریضه لاویان این بیوناتان بن شمعیا ابن متینا ابن میکایا ابن زکور بن آصاف. و مغینیان و دریانان بود و هدایای افراشتنی کاهنان را می‌گذاشتند. ۳۶ و برادران او شمعیا و عزیزیل و ملاعی و ملاعی و معاوی و نتنهیل ۶ و در همه آن وقت، من در اورشلیم نبودم زیرا در سال سی و دوم پیش ایشان با لات موسیقی داود مرد خدا، و عزرا کاتب ارتاحشتنا پادشاه بابل، نزد پادشاه رفتم و بعداز ایامی چند از پیش ایشان بود. ۳۷ پس ایشان نزد دروازه چشمکه که برابر ایشان پادشاه رخصت خواستم. ۷ و چون به اورشلیم رسیدم، از عمل بود، بر زینه شهر داود بر فراز حصار بالای خانه داود، تا دروازه آب نشستی که الیاشب درباره طوبیا کرده بود، از اینکه حجره‌ای برایش به طرف مشرق رفتند. ۳۸ و فرقه دوم، تسبيح خوانان در مقابل در صحن خانه خدا ترتیب نموده بود، آگاه شدم. ۸ و این امر به ایشان به هیئت اجتماعی رفتند و من و نصف قوم بر سر حصار، نظر من بسیار ناپسند آمده، پس تمامی اسباب خانه طوبیا را از ازنزد برج تنور تا حصار عرض در عقب ایشان رفتیم. ۹ و امر فرمودم که حجره را تطهیر نمایند و از بالای دروازه افرایم و بالای دروازه کهنه و بالای دروازه ماهی و ظروف خانه خدا و هدایا و بخور را در آن بازآوردم. ۱۰ و فهمیدم که حصه‌های لاویان را به ایشان نمی‌دادند و از این جهت، هر توتف برج تنور تا حصار عرض در عقب ایشان رفتیم. ۳۹ و ایشان کدام از لاویان و مغینیانی که مشغول خدمت می‌بودند، به مزرعه های خویش فرار کرده بودند. ۱۱ پس با سوران مشاجره نموده، ایستادند و من و نصف سوران ایستادیم. ۴۱ و الیاقيم و معسیا و منیامین و میکایا و الیوینیا و زکریا و حنینیا کهنه با کرناها، گفتم چرا درباره خانه خدا غفلت می‌نمایند. و ایشان را جمع ۴۲ و معسیا و شمعیا والغازار و عزی و بیحانات و ملکیا و عیلام و کرده، در جایهای ایشان برقرار نمودم. ۱۲ و جمیع یهودیان، عشر عازر، و مغینیان و پیر حیای و کلیل به آوار بلندسراییدند. ۴۳ و در آن گندم و عصیر انگور و روغن را در خزانه‌ها آوردند. ۱۳ و شلمیای روز، قریانی های عظیم گذرانیده، شادی نمودند، زیرا خدا ایشان کاهن و صادوق کاتب و فدایا را که از لاویان بود، بر خزانه را بسیار شادمان گردانیده بود و زنان و اطفال نیز شادی نمودند. ۴۴ و در آن هاگماشتم و به پهلوی ایشان، حنان بن زکور بن متینیا، زیرا که پس شادمانی اورشلیم از جایهای دور مسموع شد. ۴۵ و در آن مردم ایشان را امین می‌پنداشتند و کارایشان این بود که حصه‌های روز، کسانی چند بر حجره‌ها به جهت خزانه‌ها و هدایا و نوپرها و برادران خود را به ایشان بدهند. ۴۶ ای خدایم مرا درباره این عشراها تعین شدند تا حصه‌های کاهنان و لاویان را از مزرعه‌های کار بیاد آور و حستاتی را که برای خانه خدای خود و وظایف آن شهرها برحسب تورات در آنها جمع کنند، زیرا که یهودا درباره کرده‌ام محو مساز. ۱۵ در آن روزها، در یهودا بعضی را دیدم که چرخشتها را در روز سبت می‌فسرند و باقه هامی آوردند و الاغها

را بار می کردند و شراب و انگور و انجیر و هر گونه حمل را نیز در حاضر شود. ۳۱ و هدایای هیزم، در زمان معین و نویها رانیز. ای روز سبت به اورشلیم می آوردند. پس ایشان را به سبب فروختن خدای من مرا به نیکویی بیاد آور، ماکولات در آن روز تهدید نمود. ۱۶ و بعضی از اهل صور که در آنجا ساکن بودند، ماهی و هرگونه بضاعت می آوردند و در روز سبت، به بنی یهودا و اهل اورشلیم می فروختند. ۱۷ پس با برگان یهودا مشاجره نمود و به ایشان گفتمن: «این چه عمل زشت است که شمامی کنید و روز سبت را بی حرمت می نمایید؟ ۱۸ آیا پدران شما چنین نکردند و آیا خدای ما تمامی این بلا را بر ما و بر این شهر وارد نیاورد؟ و شما سبت را بی حرمت نموده، غصب را بر اسرائیل زیاد می کنید.» ۱۹ و هنگامی که دروازه های اورشلیم قبل از سبت سایه می افکند، امر فرمودم که دروازه ها را بینند و قدغن کردم که آنها را تا بعد از سبت نگشایند و بعضی از خادمان خود را بر دروازه ها قرار دادم که هیچ بار در روز سبت آورده نشود.

۲۰ پس سوداگران و فروشنده گان هرگونه بضاعت، یک دو دفعه بیرون از اورشلیم شب را بسربردند. ۲۱ اما من ایشان را تهدید کرده، گفتم: «شما چرا نزد دیوار شب را بسربه بیدید؟ اگر بار دیگر چنین کنید، دست بر شما می اندازم.» پس ازانوقت دیگر در روز سبت نیامدند. ۲۲ و لاویان را امر فرمودم که خویشتن را تطهیر نمایند و آمده، دروازه ها را نگاهبانی کنندتا روز سبت تقدیس شود. ای خدایم این را نیز برای من بیاد آور و برسحب کثرت رحمت خود، بر من ترحم فرما. ۲۳ در آن روزها نیز بعضی یهودیان را دیدم، که زنان از اشدو دیان و عمونیان و موآبیان گرفته بودند.

۲۴ و نصف کلام پسран ایشان، در زبان اشدو می بود و به زبان یهود نمی توانستند به خوبی تکلم نمایند، بلکه به زبان این قوم و آن قوم. ۲۵ بنابراین با ایشان مشاجره نموده، ایشان را ملامت کردم و بعضی از ایشان را زدم و موی ایشان را کندم و ایشان را به خدا قسم داده، گفتم: «دخلخان خود را به پسran آنها مدهید و دخلخان آنها را به جهت پسran خود و به جهت خویشتن مگیرید.

۲۶ آیا سلیمان پادشاه اسرائیل در همین امر گناه نوزید با آنکه در امت های بسیار پادشاهی مثل او نبود؟ و اگرچه او محظوظ خدای خود می بود و خدا او را به پادشاهی تمامی اسرائیل نصب کرده بود، زنان بیگانه او را نیز مرتكب گناه ساختند. ۲۷ پس آیا ما به شما گوش خواهیم گرفت که مرتكب این شرارت عظیم بشویم و زنان بیگانه گرفته، به خدای خویش خیانت ورزیم؟» ۲۸ و یکی از پسran یهودیانع بن الیاشیب رئیس کهنه، داماد سنبلات حوروئی بود. پس او را از نزد خود راندم. ۲۹ ای خدای من ایشان را بیاد آور، زیرا که کهانت و عهد کهانت و لاویان را بی عصمت کرده اند. ۳۰ پس من ایشان را از هر چیز بیگانه طاهر ساختم و وظایف کاهنان و لاویان را برقرار نمودم که هر کس بر خدمت خود

ملکه نزد تمامی زنان شایع شود، آنگاه شوهرانشان در نظر ایشان خوار خواهند شد، حینی که مخبر شوند که اخشورش پادشاه

۱ در ایام اخشورش (این امور واقع شد). این همان اخشورش امر فرموده است که وشی ملکه را به حضورش بیاورند و نیامده است که از هند تا جپن، بر صد و بیست و هفت ولایت سلطنت است. ۱۸ و در آنوقت، خانهای فارس و مادی که این عمل می‌کرد. ۲ در آن ایام حینی که اخشورش پادشاه، بر کرسی ملکه را بشوند، به جمیع روسای پادشاه چین خواهند گفت و سلطنت خویش در دارالسلطنه شوشن نشسته بود. ۳ در سال سوم این مورد بسیار اختقار و غصب خواهد شد. ۱۹ پس اگر پادشاه از سلطنت خویش، ضیافتی برای جمیع سروران و خادمان خود این رامصلحت داند، فرمان ملوکانه‌ای از حضور وی صادر شود و برپا نمود و حشمت فارس و مادی از امرا و سروران ولایتها، به در شراب فارس و مادی ثبت گردد، تا تبدیل نپزدیرد، که وشی به حضور او بودند. ۴ پس مدت مديدة صد و هشتاد روز، توانگری حضور اخشورش پادشاه دیگر نیاید و پادشاه رتبه ملوکانه او را به جلال سلطنت خویش و حشمت مجدد عظمت خود را جلوه دیگری که بهتر از او باشد بدهد. ۲۰ و چون فرمانی که پادشاه می‌داد. ۵ پس بعد از انقضای آنروزها، پادشاه برای همه کسانی صادر گرداند در تمامی مملکت عظیم او مسموع شود، آنگاه همه که دردارالسلطنه شوشن از خرد و بزرگ یافته شدند، ضیافت زنان شوهران خود را ازبزرگ و کوچک، احترام خواهند نمود.» هفت روزه در عمارت باغ قصر پادشاه برپا نمود. ۶ پرده‌ها از ۲۱ و این سخن در نظر پادشاه و روسا پسندآمد و پادشاه موافق کتان سفید و لاجورد، با رسمناهای سفید و ارغوان در حلقه سخن ممکان عمل نمود. ۷ و مکتوبات به همه ولایتها پادشاه های نقره بر ستونهای مرمر سفید اویخته و تختهای طلا و نقره بر به هر قوم، موافق خط آن و به هر قوم، موافق زبانش فرستاد تا هر سنگفرشی از سنگ سماق و مرمر سفید و در و مرمر سیاه بود. مرد در خانه خود مسلط شود و در زیان قوم خود آن را بخواند.

۷ و آشامیدن، از ظرفهای طلابود و ظرفها را اشکال مختلفه بود و ۲ بعد از این وقایع، چون غصب اخشورش پادشاه فرو نشست، شرایهای ملوکانه برحسب کرم پادشاه فراوان بود. ۸ و آشامیدن وشی و آنچه را که او کرده بود و حکمی که درباره او صادر برحسب قانون بود که کسی بر کسی تکلف نمی‌نمود، زیرا پادشاه درباره همه بزرگان خانه‌اش چنین امر فرموده بود که هر می‌کردند، گفتند که «دخلخان باکره نیکو منظری رای پادشاه بطلبند. ۹ و ششی ملکه نیز ضیافتی ۳ و پادشاه در همه ولایتها مملکت خود وکلا بگمارد که همه برای زنان خانه خسروی اخشورش پادشاه برپا نمود. ۱۰ در روز هفتمن، چون دل پادشاه از شراب خوش شد، هفت خواجه‌سرا یعنی مهمان و بزنا و حربونا و بغا و زائر و کرکس را که در حضور اخشورش پادشاه خدمت می‌کردند، امر فرمود ۱۱ که وشی ملکه را تاج ملوکانه به حضور پادشاه بیاورندتا زیبایی او را به حلال و سخن در نظر پادشاه پسند آمد و همچنین عمل نمود. ۱۲ اما وشی ملکه نخواست که برحسب فرمانی که پادشاه به دست خواجه‌سرا یان فرستاده بود بیاید. پس پادشاه بسیار خشنمان شد، غضبیش در دلش مشتعل گردید. ۱۳ آنگاه پادشاه به حکیمانی که از زمانها مخبر بودند تکلم نموده، (زیرا که عادت پادشاه با همه کسانی که به شریعت و احکام عارف بودند چنین بود. ۱۴ و مقربان او کرشنا و شیtar و ادمانا و ترشیش و مرس و مرستا و مموکان، هفت رئیس فارس و مادی بودند که روی پادشاه را می‌دیدند و در مملکت به درجه اول می‌نشستند) ۱۵ گفت: «موافق شریعت، به وشی ملکه چه باید کرد؟ چونکه به فرمانی که اخشورش پادشاه به دست خواجه‌سرا یان فرستاده است، عمل ننموده.» ۱۶ آنگاه مموکان به حضور پادشاه و سروران عرض کرد که «وشی ملکه، نه تنها به پادشاه تقصیر نموده، بلکه به همه روسا و جمیع طوایفی که در تمامی ولایتها اخشورش پادشاه می‌باشند، ۱۷ زیرا چون این عمل را کنیزانش به بهترین خانه زنان نقل کرد. ۱۰ و استر، قومی و

خوبیشاوندی خود را فاش نکرد، زیرا که مرد خای او را فرموده را سجده می کردند، زیرا که پادشاه درباره اش چنین امر فرموده بود.

بود که نکند. ۱۱ و مرد خای روز به روز پیش صحن خانه زنان لکن مرد خای سر فرود نمی آورد و او را سجده نمی کرد. ۳

گردش می کرد تا از احوال استر و از انجه به وی واقع شود، اطلاع خدامان پادشاه که در دروازه پادشاه بودند، از مرد خای پرسیدند که یابد. ۱۲ و چون نوبه هر دختر می رسید که نذاخشورش پادشاه «تو چرا از امیر پادشاه تجاوز می نمایی؟» ۴ اما هر چند، روز به روز داخل شود، یعنی بعد از آنکه آنچه را که برای زنان مرسوم بود که این سخن را به وی می گفتند، به ایشان گوش نمی داد. پس در مدت دوازده ماه کرده شود چونکه ایام تطهیر ایشان بدین منوال همان را خبر دادند تا بینند که آیا کلام مرد خای ثابت می شود یا تمام می شد، یعنی شش ماه به روغن مر و شش ماه به عطیرات نه، زیرا که ایشان را خبر داده بود که من یهودی هستم. ۵ و چون اسباب تطهیر زنان. ۱۳ آنگاه آن دختر بدین طور نزد پادشاه همان دید که مرد خای سر فرود نمی آورد و او را سجده نمی داد. می شد که هچه را می خواست به وی می دادند تا آن را از نماید، همان از غضب مملو گردید. ۶ و چونکه دست انداختن خانه زنان به خانه پادشاه با خود بربد. ۱۴ در وقت شام داخل بر مرد خای، تها به نظر وی سهل آمد و او را از قوم مرد خای اطلاع می شد و صحبتگاهان به خانه دوم زنان، زیر دست شعشاعز که داده بودند، پس همان قصده لالک نمودن جمیع یهودیانی که در خواجه سرای پادشاه و مستحفظ متعهدها بود، برمی گشت و بار تمامی مملکت اخشورش بودند کرد، زانو که قوم مرد خای بودند. دیگر، نزد پادشاه داخل نمی شد، مگر اینکه پادشاه در او رغبت ۷ در ماه اول از سال دوازدهم سلطنت اخشورش که ماه نیسان کرد، او را بنام بخواند. ۱۵ و چون نوبه استر، دختر ایحایل، باشد، هر روز در حضور همان و هر ماه تا ماه دوازدهم که ماه اذار عمومی مرد خای که او را بجای دختر خود گرفته بودرسید که نزد باشد، فور یعنی قرعه می انداختند. ۸ پس همان به اخشورش پادشاه داخل شود، چیزی سوای آنچه هیچیز، خواجه سرای پادشاه گفت: «قومی هستند که در میان قومه ها در جمیع ولایهای و مستحفظان گفته بود نخواست و استر در نظر هر که او رامی مملکت تو پراکنده و متفرق می باشند و شرایع ایشان، مخالف همه دید، التفات می یافت. ۹ پس استر را نذاخشورش پادشاه، به قومها است و شرایع پادشاه را به جا نمی آورند. لهذا ایشان را چنین قصر ملوکانه اش در ماه دهم که ماه طبیعت باشد، در سال هفتمن اوگذاشن برای پادشاه مفیدنیست. ۱۰ اگر پادشاه را پسند آید، سلطنت او آوردن. ۱۱ و پادشاه، استر را از همه زناده زیاده نقره به دست عاملان خواه داد تا آن را به خزانه پادشاه بپاروند.» ۱۱ یافت. لهذا تاج ملوکانه را بر سرش گذاشت و او را در جای آنگاه پادشاه انگشت خود را از دستش بیرون کرده، آن را به وشی ملکه ساخت. ۱۲ و پادشاه ضیافت عظیمی یعنی ضیافت همان بن همداتای اجاجی که دشمن یهود بود داد. ۱۲ و پادشاه استر را برای همه روسا و خادمان خود بیربا نمود و به ولایتها راحت به همان گفت: «هم نقره و هم قوم را به تقدام تا هرچه در پخشیده، بر حسب کرم ملوکانه خود، عطا یارانی داشت. ۱۳ و نظرت پسند آید به ایشان بکنی». ۱۳ پس کاتبان پادشاه را در روز چون دوشیزگان، بار دیگر جمع شدند، مرد خای بر دروازه پادشاه مکتب شد و بر ورق آنچه همان امر فرمود، به نشسته بود. ۱۴ و استرهنوز خوبیشاوندی و قومی خود را بر ورق امیران پادشاه و به والیانی که بر هر ولایت بودند و بر سروان هر قوم آنچه مرد خای به وی امر فرموده بود فاش نکرده بود، زیرا که استر مرقوم شد. به هر ولایت، موافق خط آن و به هر قوم موافق زبانش، حکم مرد خای را مثل زمانی که نزدی تویت می یافت بجا می آورد. به اسم اخشورش پادشاه مکتب گردید و به مهر پادشاه مختصوم در آن ایام، حینی که مرد خای در دروازه پادشاه نشسته بود، شد. ۱۵ و مکتوبات به دست چاپاران به همه ولایهای پادشاه دونفر از خواجه سرایان پادشاه و حافظان آستانه یعنی بغان و تارش فرستاده شد تا همه یهودیان را از جوان و بیر و طفل و زن در یک غضنیک شده، خواستند که بر اخشورش پادشاه دست بیندازند. روز، یعنی سیزدهم ماه دوازدهم که ماه آذار باشد، هلاک کنند و ۱۶ و چون مرد خای از این امر اطلاع یافت، استر ملکه را خبر داد بکشند و تلف سازند و اموال ایشان را غارت کنند. ۱۷ و تا این و استر، پادشاه را از بیان مرد خای مخبر ساخت. ۱۸ پس این امر حکم در همه ولایتها رسانیده شود، سوادهای مکتب به همه راق شخص نموده، صحیح یافتد و هر دوی ایشان را بر دار کشیدند و قومها اعلان شد که در همان روز مستعد باشند. ۱۹ پس چاپاران و این قصه در حضور پادشاه، در کتاب تواریخ ایام مرقوم شد. ۲۰ بیرون رفته و ایشان را بر حسب فرمان پادشاه شتابانیدند و این حکم دردار السلطنه شوشن ناگذش و پادشاه و همان به نوشیدن ۲۱ بعد از این وقایع، اخشورش پادشاه، همان بن همداتای نشستند. اما شهر شوش مشوش بود.

اجاجی را عظمت داده، به درجه بلند رسانید و کرسی او را از تمامی رویایی که با او بودند بالاتر گذاشت. ۲۲ و جمیع خادمان ۲۳ و چون مرد خای از هر آنچه شده بود اطلاع یافت، مرد خای پادشاه که در دروازه پادشاه می بودند، به همان سر فرود آورده، وی جامه خود را دریده، پلاس با خاکستر در بر کرد و به میان شهر

بیرون رفته، به آواز بلند فریاد تلخ برآورد. ۲ و تاروپری دروازه پادشاه خسروی خود در قصر سلطنت، روپری دروازه خانه نشسته بود. آمد، زیرا که جایز نبود که کسی با لباس پلاس داخل دروازه پادشاه ۲ و چون پادشاه، استر ملکه را دید که در صحن ایستاده است، بشود. ۳ و در هر ولایتی که امر و فرمان پادشاه به آن رسید، او در نظر وی الثقات یافت. و پادشاه چوگان طلا را که در دست یهودیان را ماتم عظیمی و روزه و گیوه و نوحه گری بود و بسیاری در داشت، به سوی استر دراز کرد و استر نزدیک آمده، نوک عصا را پلاس و خاکسترخوابیدند. ۴ پس کنیزان و خواجه‌سرايان استر لمس کرد. ۵ و پادشاه او را گفت: «ای استر ملکه، تو را چه آمده، اورا خبر دادند و ملکه بسیار محزون شد و لباس فرستاد تا شده است و درخواست تو چیست؟ اگرچه نصف مملکت باشد، مردخای را پیشاند و پلاس او را ازوی بگیرند، اما او قبول نکرد. به تو داده خواهد شد.» ۶ استر جواب داد که «اگر به نظر پادشاه هنگاه استر، هنگاه را که بکی از خواجه‌سرايان پادشاه بود و او را پسندید، پادشاه با همان امروز به ضیافی که برای او مهبا کرده‌ام به جهت خدمت وی تعین نموده بود، خواند و او رالمر فرمود که بیاید.» ۷ آنگاه پادشاه فرمود که «همان را بشتابانید، تا بحسب از مردخای پرسد که این چه امراست و سبیش چیست. ۸ پس کلام استر کرده شود.» پس پادشاه وهامان، به ضیافی که استر هنگاه به سعه شهرک پیش دروازه پادشاه بود، نزد مردخای بیرون بریا نموده بود آمدند. ۹ و پادشاه در مجلس شراب به استر گفت: رفت. ۱۰ و مردخای او را از هرچه به او واقع شده واژ مبلغ نقره‌ای «مسئول تو چیست که به تو داده خواهد شد و درخواست تو کدام؟ که همان را به جهت هلاک ساختن یهودیان و عده داد بود که آن را اگرچه نصف مملکت باشد، برآورده خواهد شد.» ۱۱ استر در به خزانه پادشاه بددهد، خبر داد. ۱۲ و سواد نوشته فرمان را که جواب گفت: «مسئول و درخواست من این است، ۱۳ که اگر در درشوشن به جهت هلاکت ایشان صادر شده بود، به او داد تا آن نظر پادشاه الثقات یافتم و اگر پادشاه مصلحت داند که مسئول مرا را به استر نشان دهد و وی را مخبرسازد و وصیت نماید که نزد عطافرماید و درخواست مرا بجای آورد، پادشاه وهامان به ضیافی که پادشاه داخل شده، ازاو التمامس نماید و به جهت قوم خویش از به جهت ایشان مهبا می‌کنم بیایند و فردا امر پادشاه را بجا خواهم وی درخواست کند. ۱۴ پس هنگاه داخل شده، سختان مردخای را آورد.» ۱۵ پس در آن روز هامان شادمان و مسرو شده، بیرون رفت. به استر بازگفت. ۱۶ و استر هنگاه را جواب داده، او رالمر فرمود لیکن چون هامان، مردخای را نزد دروازه پادشاه دید که به حضور او که به مردخای بگوید ۱۷ که «جمعیح خادمان پادشاه و ساکنان برنمی خورد و حرکت نمی کند، آنگاه همان بر مردخای به شدت ولایتها پادشاه می‌دانند که به جهت هرکس، خواه مرد و خواه زن غضبناک شد. ۱۸ اما همان خودداری نموده، به خانه خود رفت که نزد پادشاه به صحن اندرونی بی اذن داخل شود، فقط یک و فرستاده، دوستان خویش و زن خود زرش را خواند. ۱۹ و همان حکم است که کشته شود، مگر آنکه پادشاه چوگان زین را بسوی برای ایشان، فراوانی توانگری خود و کثرت پسران خویش را و او دراز کند تازنه بماند. و سی روز است که من خوانده نشده‌ام تمامی عظمتی را که پادشاه به او داده او را بر سایر روسا و خدام که به حضور پادشاه داخل شوم.» ۲۰ پس سختان استر را به پادشاه برتری داده بود، بیان کرد. ۲۱ و همان گفت: «استر ملکه مردخای بازگفتند. ۲۲ و مردخای گفت به استر جواب دهید: «در نیز کسی را سوای من به ضیافی که بریا کرده بود، همراه پادشاه دل خود فکر مکن که تو در خانه پادشاه به خلاف سایر یهود، دعوت نفرمود و فردا نیز او مراهمراه پادشاه دعوت کرده است. رهایی خواهی یافت. ۲۳ بلکه اگر در این وقت تو ساخت بمانی، ۲۴ لیکن همه این چیزها نزد من هیچ است، مدامی که مردخای راحت و نجات برای یهود از جای دیگر پدید خواهد شد. اما یهود را می‌بینم که در دروازه پادشاه نشسته است.» ۲۵ آنگاه تو خاندان پدرت هلاک خواهید گشت و کیست بداند که به زوجه‌اش زرش و همه دوستانش اورا گفتند: «داری به بلند پنجاه چیزت چنین وقت به سلطنت نرسیده‌ای.» ۲۶ پس استر فرمود به ذراع بسازند و مدادان، به پادشاه عرض کن که مردخای را بر آن مردخای جواب دهید ۲۷ که «برو و تمامی یهود را که در شوشن مصوب سازند. پس با پادشاه با شادمانی به ضیافت برو.» و این یافت می‌شوند جمع کن و برای من روزه گرفته، سه شبانه‌روز سخن به نظر هامان پسند آمده، امر کرد تا دار را حاضر کردند. چیزی مخوبید و می‌شامید و من نیز با تکیزان همچنین روزه خواهیم در آن شب، خواب از پادشاه برفت و امر فرمود که کتاب داشت. و به همین طور، نزد پادشاه داخل خواهم شد، اگرچه تذکره تواریخ ایام رایابوئند تا آن را در حضور پادشاه بخوانند. ۲۸ خلاف حکم است. و اگر هلاک شدم، هلاک شدم.» ۲۹ پس مردخای رفته، موافق هرچه استر وی را وصیت کرده بود، عمل دران، نوشته‌ای یافتد که مردخای دریاره بغان و توش خواجه‌سرايان پادشاه و حافظان آستانه وی که قصد دست درازی بر اخشورش نمود. پادشاه کرده بودند، خبر داده بود. ۳ و پادشاه پرسید که «چه

۴ و در روز سوم، استر لباس ملوکانه پوشیده، به صحن دروازه حرمت و عربت به عوض این (خدمت) به مردخای عطا شد؟» ۵ اندرونی پادشاه، در مقابل خانه پادشاه بایستاد و پادشاه، بر کرسی بندگان پادشاه که او را خدمت می‌کردن جواب دادند که «برای

او چیزی نشد.» ۴ پادشاه گفت: «کیست در حیاط؟» (و همان پادشاه، استر ملکه را خطاب کرده، گفت: «آن کیست و کجا به حیاط پیرونی خانه پادشاه آمده بود تا به پادشاه عرض کند که است است که جسارت نموده است تا چنین عمل نماید؟» ۶ استر مردخای را بداری که برایش حاضر ساخته بود مغلوب کنند). گفت: «عدو و دشمن، همین همان شیراست.» آنگاه همان در ۵ و خادمان پادشاه وی را گفتند: «اینک همان در حیاط استاده حضور پادشاه و ملکه به لزه درآمد. ۷ و پادشاه غصباک شده، است.» پادشاه فرمود تا داخل شود. ۶ و چون همان داخل از مجلس شراب برخاسته، به باع قصر رفت. و چون همان دید شد پادشاه وی را گفت: «با کسی که پادشاه رغبت دارد که او که بلا از جانب پادشاه برایش مهیا است بربا شد تا زند استر ملکه را تکریم نماید، چه باید کرد؟» و همان در دل خود فکرکرد: برای جان خود تضع نماید. ۸ و چون پادشاه از باع قصر بهجای «کیست غیر از من که پادشاه به تکریم نمودن او رغبت داشته مجلس شراب برگشت، همان بر بسترنی که استر بر آن می‌بود افاده باشد؟» ۹ پس همان به پادشاه گفت: «برای شخصی که پادشاه بود، پس پادشاه گفت: «آیا ملکه را نیز به حضور من در خانه به تکریم نمودن او رغبت دارد، ۸ لباس ملوکانه را که پادشاه بی‌عصمت می‌کند؟» سخن هنوز بر زبان پادشاه می‌بود که روی می‌پوشد و انسی را که پادشاه بر آن سوار می‌شود تو اتاج ملوکانه همان را پیوشاوردند. و آنگاه حریونا، یکی از خواجه‌سرایانی که در را که بر سر او نهاده می‌شود، بیاورند. ۹ و لباس و اسب را حضور پادشاه می‌بودند، گفت: «اینک دار پنجاه ذراعی نیز که به دست یکی از امراهی مقرب ترین پادشاه بدنه و آن را به شخصی همان آن را به جهت مردخای که آن سخن نیکو را برای پادشاه که پادشاه به تکریم نمودن او رغبت داردپیوشاوردند و بر اسب سوار گفته است مهیا نموده، در خانه همان حاضر است.» پادشاه کرده، و در کوچه‌های شهر بگردانند و پیش روی او ندا کنند که فرمود که «او را بر آن مغلوب سازید.» ۱۰ پس همان را بر داری با کسی که پادشاه به تکریم نمودن او رغبت دارد، چنین کرده که برای مردخای مهیا کرده بود، مغلوب ساختند و غصب پادشاه خواهد شد.» ۱۰ آنگاه پادشاه به همان فرمود: «آن لباس و اسب فرو نشست.

را چنانکه گفتنی به تعجیل بگیر و با مردخای یهود که در دروازه **۸** در آنروز اخشورش پادشاه، خانه همان، دشمن یهود را به پادشاه نشسته است، چنین معمول دار و از هرجه گفتی چیزی کم استر ملکه ازانی داشت. و مردخای در حضور پادشاه داخل شد، پوشانیده او را سوار کرده، در کوچه‌های شهر گردانید و پیش روی زیرا که استر او را از نسبتی که با وی داشت خبر داد بود. ۲ و پادشاه انگشت خود را که از همان گرفته بودپیوشن کرده، به او ندامی کرد که «با کسی که پادشاه به تکریم نمودن او رغبت دارد مردخای داد و استر مردخای را برخانه همان گماشت. ۳ و استر چنین کرده خواهد شد.» ۱۲ و مردخای به دروازه پادشاه مراجعت پار دیگر به پادشاه عرض کرد و نزد پایهای او افتاده، بگریست و از کرد. اما همان ماتم کنان و سرپوشیده، به خانه خود بشتابافت. ۱۳ و اولتماس نمود که شر همان اجاجی و تدبیری را که برای یهودیان همان به زوجه خود رزش و همه دولستان خویش، ماجراجی خود را کرده بود، باطل سازد. ۴ پس پادشاه چوگان طلا را بسوی استر حکایت نمود و حکیمانش و زنش رزش او را گفتند: «اگر این مردخای که پیش وی آغاز افتدان نمودی از نسل یهود باشد، بر او غالب نخواهی آمد، بلکه الیه پیش او خواهی افتاد.» ۱۴ و ایشان هنوز با او گفتگو می‌کردند که خواجه‌سرایان پادشاه رسیدند تا همان مکوبی نوشته شود که آن مراسله را که همان بن همداتای اجاجی را به ضیافتی که استر مهیا ساخته بود، به تعجیل ببرند.

۷ پس پادشاه و همان نزد استر ملکه به ضیافت حاضر شدند. پادشاه می‌باشدند نوشته است، باطل سازد. ۶ زیرا که من بلای را و پادشاه در روزوم نیز در مجلس شراب به استر گفت: «ای که بر قوم واقع می‌شود چگونه توانم دید؟ و هلاکت خویشان خود استرملکه، مسول تو چیست که به تو داده خواهد شد و درخواست را چگونه توانم نگیرست؟» ۷ آنگاه اخشورش پادشاه به استر ملکه تو کدام؟ اگرچه نصف مملکت باشدیجا آورده خواهد شد.» و مردخای یهودی فرمود: «اینک خانه همان را به استر بخشیدم و ۳ استر ملکه جواب داد و گفت: «ای پادشاه، اگر در نظر تو او را به سبب دست درازی به یهودیان به دار کشیده‌اند. ۸ و شما النات یافته باشم و اگر پادشاه را پسند آید، جان من به مسول من آنجه را که در نظرتان پسند آید، به اسم پادشاه به یهودیان بتوانید و قوم من به درخواست من، به من بخشیده شود. ۴ زیرا که من و آن را به مهر پادشاه مختوم سازید، زیاه‌چه به اسم پادشاه نوشته و قوم فروخته شده‌ایم که هلاک و نابود و تلف شویم و اگر شود و به مهر پادشاه مختوم گردد کسی نمی‌تواند آن را تبدیل به غلامی و کشی فروخته می‌شایم، سکوت می‌نمودم با آنکه نماید.» ۹ پس در آن ساعت، در روز بیست و سوم ماه سوم که مصیبت ما نسبت به ضرر پادشاه هیچ است.» ۱۰ آنگاه اخشورش ماه سیوان باشد، کاتبان پادشاه را احضار کردند و موافق هرآنچه

مردخای امر فرمود، به یهودیان و امیران و ولیان و روسای ولایتها و ادلیا و اریداتا،^۹ و فرشتنا و اریسای واریدای و بیاتا،^{۱۰} یعنی صد و بیست و هفت ولایت که از هند تا جیش پودن شنید. ده پسر هامان بن همدانایی، دشمن یهود را کشتند، لیکن دست به هر ولایت، موفق خط آن و به هر قوم، موفق زیان آن و به خود را به تاراج نگشانند.^{۱۱} در آن روز، عدد آنانی را که در یهودیان، موفق خط و زیان ایشان.^{۱۰} و مکتوبات را به اسم دارالسلطنه شوشن کشته شدند به حضور پادشاه عرضه داشتند.

اخشور پادشاه نوشت و به مهر پادشاه مختوم ساخته، آنها را^{۱۲} و پادشاه به استر ملکه گفت که «یهودیان در دارالسلطنه بدست چاپاران اسب سوار فرستاد و ایشان بر ایشان تازی که مختص شوشن پانصد نفر و ده پسر هامان را کشته و هلاک کرده‌اند. پس خدمت پادشاه و کره‌های مادیانهای او بودند، سوار شدند.^{۱۱} و در سایر ولایتها پادشاه چه کرد؟ آن‌داند؟ حال مسول توجیست که به در آنچه پادشاه به یهودیانی که در همه شهرها بودند، اجازت داد که تو داده خواهد شد و دیگرچه درخواست داری که برآورد خواهد جمع شده، به جهت جانهای خود مقاومت نمایند و تمامی قوت گردید؟»^{۱۳} استر گفت: «اگر پادشاه را پسند آید به یهودیانی که قومها و ولایتها را که قصد اذیت ایشان می‌باشند، با اطفال و زنان در شوشن می‌باشند، اجازت داده شود که فدا نیز مثل فرمان امروز ایشان هلاک سازند و بکشند و تلف نمایند و اموال ایشان را تاراج عمل نمایند و ده پسر هامان را بردار بیاویند.^{۱۴} و پادشاه فرمود کنند.^{۱۲} در یک روز یعنی در سیزدهم ماه دوازدهم که ماه آذار که چنین بشود و حکم در شوشن نافذ گردید و ده پسر هامان باشد در همه ولایتها اخشورش پادشاه.^{۱۳} و تا این حکم درهمه را به دار آورختند.^{۱۵} و یهودیانی که در شوشن بودند، در روز ولایتها رسانیده شود، سوادهای مکتوب به همه قومها اعلان شد چهاردهم ماه آذار نیز جمع شده، سیصد نفر را در شوشن کشتند، که در همان روز یهودیان مستعد باشند تا از دشمنان خود انقام لیکن دست خود را به تاراج نگشانند.^{۱۶} و سایر یهودیانی که بگیرند.^{۱۴} پس چاپاران بر ایشان تازی که مختص خدمت پادشاه در ولایتها پادشاه بودند جمع شده، برای جانهای خود مقاومت بود، روانه شدند و ایشان را بر حساب حکم پادشاه شتابانیده، به نمودند و چون هفتاد و هفت هزار نفر از مبغضان خویش را کشته تعجیل روانه شدند و حکم، در دارالسلطنه شوشن نافذ شد. بودند، از دشمنان خود آرامی یافتند. امدادست خود را به تاراج^{۱۵} و مردخای از حضور پادشاه بالایس ملکوه لاجوردی و سفید و نگشانند.^{۱۷} این، در روز سیزدهم ماه آذار (واقع شد) و در روز تاج بزرگ زین و رداء کنان نازک ارغوانی بیرون رفت و شهر چهاردهم ماه، آرامی یافتند و آن را روزیم و شادمانی نگاه داشتند. شوشن شادی وجود نمودند،^{۱۶} و برای یهودیان، روشنی شادی و^{۱۸} و یهودیانی که در شوشن بودند، در سیزدهم و چهاردهم آن ماه سرور و حرمت پیدی آمد.^{۱۷} و در همه ولایها و جمیع شهرها در جمع شدند و در روز پانزدهم ماه آرامی یافتند و آن را روز بزم و هر جایی که حکم و فرمان پادشاه رسید، برای یهودیان، شادمانی شادمانی نگاه داشتند.^{۱۹} بنا بر این، یهودیان دهاتی که در دهات و سرور و بزم و روز خوش بود و بسیار از قوم های زمین به دین یهود بی‌حصار ساکنند، روز چهاردهم ماه آذار را روز شادمانی و بزم گرویدند زیرا که ترس یهودیان بر ایشان مستولی گردیده بود.^{۲۰} و روز خوش نگاه می‌دارند و هدایا برای یکدیگر گرمی فرستند.^۹

مردخای این مطالب را نوشته، مکتوبات را نزد تمامی یهودیان و در روز سیزدهم ماه دوازدهم که ماه آذاریشد، هنگامی که که در همه ولایتها اخشورش پادشاه بودند، از نزدیک و دور نزدیک شد که حکم و فرمان پادشاه را جاری سازند و دشمنان فرستاد،^{۲۱} تا بر ایشان استیلا یابند، این همه برعکس پانزدهم ماه آذار را سال به سال عید نگاه دارند.^{۲۲} چونکه در یهودمنظر می‌بودند که بر ایشان استیلا یابند، این همه برعکس پانزدهم ماه آذار را سال به سال عید نگاه دارند. شد که یهودیان بر دشمنان خویش استیلا یافتند.^۲ و یهودیان در آن روزها، یهودیان از دشمنان خود آرامی یافتند و در آن ماه، غم شهرهای خود درهمه ولایتها اخشورش پادشاه جمع شدند تا ایشان به شادی و ماتم ایشان به روز خوش مبدل گردید. لهذا برآنانی که قصد اذیت ایشان داشتند، دست بیندازندو کسی با آنها را روزهای بزم و شادی نگاه بدارند و هدایا برای یکدیگر و ایشان مقاومت ننمود زیرا که ترس ایشان بر همه قومها مستولی بخششها برای قفسیان بفرستند.^{۲۳} پس یهودیان آنچه را که خود به شده بود.^۳ و جمیع روسای ولایها و امیران و ولیان و عاملان عمل نمودن آن شروع کرده بودند و آنچه را که مردخای به ایشان پادشاه، یهودیان را اعتانت کردند زیرا که ترس مردخای برا ایشان نوشته بود، بر خود فریضه ساختند.^{۲۴} زیرا که هامان بن همدانای مستولی شده بود،^۴ چونکه مردخای درخانه پادشاه معمظم شده اجاجی، دشمن تمامی یهود، قصد هلاک نمودن یهودیان کرده و بود و آوازه او در جمیع ولایتها شایع گردیده و این مردخای آن فان فور یعنی قرعه برای هلاکت و تلف نمودن ایشان اندخته بود. بزرگتر می‌شد.^۵ پس یهودیان جمیع دشمنان خود را به دم شمشیر^{۲۵} اما چون این امر به سمع پادشاه رسید، مکتوب حکم داد که زده، کشتند و هلاک کردند و با ایشان هرچه خواستند، به عمل قصد بدی که برای یهود اندیشیده بود، بر سر خودش بزرگ‌دانیده آوردند.^۶ و یهودیان در دارالسلطنه شوشن پانصد نفر را به قتل شود و او را با پسراش بر دار کشیدند.^{۲۶} از این جهت آن روزها رسانیده، هلاک کردند.^۷ و فرشنادطا و دلفون و اسفاتا،^۸ و فوراتا

را از اسم فور، فوریم نامیدند، و موافق تمامی مطلب این مکتوبات و آنچه خود ایشان در این امر دیده بودند و آنچه برایشان وارد آمده بود، ۲۷ یهودیان این را فرضه ساختند و آن را بر ذمه خود و ذرت خویش و همه کسانی که به ایشان ملخص شوند، گرفتند که تبدیل نشد و آن دو روز را بر حسب کتابت آنها و زمان معین آنها سال است سال نگاه دارند. ۲۸ و آن روزها را در همه طبقات و قبایل و ولایتها و شهرها بیاد آورند و نگاه دارند و این روزهای فوریم، از میان یهود منسوخ نشد و یادگاری آنها از ذرت ایشان نابود نگردد. ۲۹ واستر ملکه، دختر ایپحایل و مردخای یهودی، به اقتدار تمام نوشتند تا این مراسله دوم را در باره فوریم برقرار نمایند. ۳۰ و مکتوبات، مشتمل بر سخنان سلامتی و امیت نزد جمیع یهودیانی که در صد و بیست و هفت ولایت مملکت اخشورش بودند، فرستاد، ۳۱ تا این دو روز فوریم را در زمان معین آنها فرضه قرار دهند، چنانکه مردخای یهودی و استر ملکه بر ایشان فرضه قرار دادند و ایشان آن را بر ذمه خود و ذرت خویش گرفتند، به یادگاری ایام روزه و تضرع ایشان. ۳۲ پس سنن این فوریم، به فرمان استر فرضه شد و در کتاب مرقوم گردید.

۱۰ و اخشورش پادشاه بر زمینها و جزایر دریا جزیه گذارد، ۱۱ و جمیع اعمال قوت و توانایی او و تفصیل عظمت مردخای که چگونه پادشاه او را معلم ساخت، آیا در کتاب تواریخ ایام پادشاهان مادی و فارس مکتوب نیست؟ ۱۲ زیرا که مردخای یهودی، بعد از اخشورش پادشاه، شخص دوم بود و در میان یهود محترم و نزد جمیعت برادران خویش مقبول شده، سعادتمدی قوم خویش رامی طلبید و برای تمامی اینان جنس خود، سخنان صلح آمیز می گفت. مقبول شده، سعادتمدی قوم خویش رامی طلبید و برای تمامی اینان جنس خود، سخنان صلح آمیز می گفت.

شراب می نوشیدند ۱۹ که اینک بادشیدی از طرف بیابان آمده،

چهار گوش خانه رازد و بر جوانان افتد که مردن و من به تنهایی

۱ در زمین عوض، مردی بود که ایوب نام داشت و آن مرد راهی یافتم تا تو را خبر دهم.» ۲۰ آنگاه ایوب برخاسته، جامه کامل و راست و خدا ترس بود و از بدی اجتناب می نمود. ۲ و خود را درید و سر خود را تراشید و به زمین افتد، سجده کرد و ۲۱ برای او، هفت پسر و سه دختر زایید شدند. ۳ و اموال او هفت گفت: «برهنه از رحم مادر خود بیرون آمد و بر همه به آنجا خواهم هزار گوستند و سه هزار شتر و پانصد الاغ ماده برگشت؛ خداوند داد و خداوند گرفت و نام خداوند مبارک باد.» بود و نوکران پسیار کثیر داشت و آن مرد از تمامی بني مشرق بزرگتر ۲۲ دراین همه، ایوب گناه نکرد و به خدا جهالت نسبت نداد.

۴ و پسراش می رفتند و در خانه هر یکی ایشان، در روزش مهمانی می کردند و فرستاده، سه خواهر خود را دعوت می نمودند تا با ایشان اکل و شرب بنمایند. ۵ واقع می شد که چون دوره روزهای مهمانی ایشان بسر می رفت، ایوب فرستاده، ایشان را تقدیس می نمود و بامدادان برخاسته، قربانی های سوختنی، به شماره همه ایشان می گذارند، زیرا ایوب می گفت: «شاید پسران من گناه کرده، خدا را در دل خود ترک نموده باشند» و ایوب همیشه چنین می کرد. ۶ و روزی واقع شد که پسران خدا آمدند تا به حضور خداوند حاضر شوند و شیطان نیز در میان ایشان تفکر نمودی که مثل او در زمین نیست؟ مرد کامل و راست و خدا ترس که از بدی اجتناب می نماید و تا الان کاملیت خود را قایم نگاه می دارد، هرجند مرا بر آن واداشتی که او را بی سبب اذیت جواب خداوند گفت: «از تردد کردن در زمین و سیر کردن در آن». ۷ و خداوند به شیطان گفت: «آیا در بنده من ایوب الان دست خود را دراز کرده، استخوان و گوشت او را لمس نما خداوندیه شیطان گفت: «آیا در بنده من ایوب تفکر کرده که مثل او در زمین نیست؟ مرد کامل و راست و خدا ترس که از گناه گفت: «اینک او در دست تو است، لیکن جان او را حفظ کن.» اجتناب می کند.» ۸ شیطان در جواب خداوند گفت: «آیا ایوب پس شیطان از حضور خداوند بیرون رفته، ایوب را از کف پا تا مجان از خدا می ترسد؟ ۹ آیا تو گرد او و گردخانه او و گرد همه کله اش به دملهای سخت مبتلا ساخت. ۱۰ و او سفالی گرفت تا اموال او، به هر طرف حصار نکشیدی و اعمال دست او را برک خود را با آن پخرشد و در میان خاکستر نشسته بود. ۱۱ و زنش او را دار کن و تمامی مایملک او رالمس نما و پیش روی تو، تو را ترک خواهدندند.» ۱۲ خداوند به شیطان گفت: «مثل یکی از زنان ابله سخن کن و بپیر.» ۱۳ او وی را گفت: «مثل یکی از زنان ابله سخن اموالش در دست تو است، لیکن دست را بر خود او دراز مکن.» می گویی! آیا نیکویی را از خدا بیاییم و بدی رانیاییم؟ در این پس شیطان از حضور خداوند بیرون رفت. ۱۴ و رسولی نزد ایوب آمده، گفت: «گواون شیار مکنند و ماده الاغان نزد آنها می چریند.» ۱۵ و سایان بر آنها ایوب، این همه بدی را که بر او واقع شده بود شنیدند، هر یکی از پسران و دخترانش درخانه برادر بزرگ خود می خوردند و شراب می نوشیدند. ۱۶ و رسولی نزد ایوب آمده، گفت: «گواون شیار مکان خود، یعنی الیافاز تیمانی و بلند شوحی و سوپر نعماتی روانه می کرند و ماده الاغان نزد آنها می چریند.» ۱۷ و سایان شخن می گفت که دیگری آمده، گفت: «اتش خدا از آسمان افتد و گله و جوانان گویند و تسلی دهنند.» ۱۸ و چون چشمان خود را از دور بلند کرده، او را نشناختند، آوار خود را بلند نموده، گزینستند و هر یک جامه هایی یافتم تا تو را خبر دهم.» ۱۹ و او هنوز سخن می گفت که دیگری آمده، آنها را هلاک ساخت و من به تنهایی رهایی یافتم تا تو هفت روز و هفت شب همراه او بر زمین نشستند و کسی با وی را خبر دهم.» ۲۰ و او هنوز سخن می گفت که دیگری آمده، سخنی نگفت چونکه دیدند که درد او بسیار عظیم است.

گفت: «کلدانیان سه فرقه شدند و بر شتران هجوم آورده، آنها را ۲۱ و بعد از آن ایوب دهان خود را باز کرده، روز خود را نفرین بردن و جوانان را به دم شمشیر کشند و من به تنهایی رهایی یافتم کرد. ۲۲ و ایوب متکلم شده، گفت: ۲۳ «روزی که در آن متولد تا تو را خبر دهم.» ۲۴ و او هنوز سخن می گفت که دیگری آمده، شدم، هلاک شد و شی که گفتند مردی در رحم قرار گرفت، گفت: «پسران و دختران در خانه برادر بزرگ خود می خوردند و آن روز تاریکی شود. و خدا از بالا بر آن اعتبا نکند و روشنایی بر

او نتابد. ۵ تاریکی و سایه موت، آن را به تصرف آورند. ابر بر نر از نابودن شکار هلاک می‌شود و بچه‌های شیر ماده پراکنده آن ساکن شود. کسوفات روز آن را بترساند. ۶ و آن شب را می‌گردند. ۱۲ «شخصی به من در خفا رسید، و گوش من آواز نرمی ظلمت غلیظ فروگیرد و در میان روزهای سال شادی نکند، و به از آن احساس نمود. ۱۳ در تفکرها ازویاهای شب، هنگامی که شماره ماهها داخل نشود. ۷ اینک آن شب نازاد باشد. و آواز خواب سنتگن بر مردم غالب شود، ۱۴ خوف و لرز بر من مستولی شادمانی در آن شنیده نشود. ۸ لعنت کنندگان روز، آن را نفرین شد که جمیع استخوانهای را به جنبش آورد. ۱۵ آنگاه روحی از نمایند، که در برانگیرانیدن لویاتان ماهر می‌باشند. ۹ ستارگان پیش روی من گذشت، و موهای بدنم برخاست. ۱۶ در آنجا شفق آن، تاریک گردد و انتظار نوریکشد و بیاشد، و مؤگان سحر ایستاد، اما سیمایش را تشخیص ننمود. صورتی دریش نظرم بود. را نبیند، ۱۰ چونکه درهای رحم مادرم را نبینست، و مشقت را خاموشی بود و آواری شنید ۱۷ که آیا انسان به حضور خدا عادل از چشممانم مستور نساخت. ۱۱ «چرا از رحم مادرم نمردم؟ و شمرده شود؟ و آیا مرد در نظرخالق خود طاهر باشد؟ ۱۸ اینک بر چون از شکم بیرون آمدم چرا جان ندادم؟ ۱۲ چرا زانوها مراقبو خادمان خود اعتماد ندارد، و به فرشتگان خوبیش، حماقت نسبت کردند، و پستانها تا تکیدم؟ ۱۳ زیرا تا بحال می‌خوایدم و آرام می‌دهد. ۱۹ پس چند مرتبه زیاده به ساکنان خانه‌ای گلمن، که می‌شدم. در خواب می‌بودم واستراحت می‌یافتم. ۱۴ با پادشاهان و اساس ایشان در غبار است، که مثل بید فشرده می‌شوند! ۲۰ از مشیران جهان، که خرابه‌ها برای خویشتن بنا نمودند، ۱۵ یا با صبح تا شام خردمن شوند، تا به ابد هلاک می‌شوند و کسی آن سروران که طلا داشتند، و خانه‌های خود را از نقره پر ساختند. را به خاطر نمی‌آورد. ۲۱ آیا طنان خیمه ایشان از ایشان کنده نمی‌باشد، و سقط پنهان شده نیست می‌بودم، مثل بچه‌هایی که شود؟ پس بدون حکمت می‌بینند.

روشنایی را ندیدند. ۱۷ در آنجا شیرین از شورش باز می‌ایستند، ۱۸ در آنجا اسiran دراطمینان با و در آنجا خستگان می‌آرمند، ۱۹ در آنجا اسiran دراطمینان با هم ساکنند، و آواز کارگذاران رائمه شنوند. ۲۰ زیرا غصه، احمق به کدامیک از مقدسان توجه خواهی نمود؟ ۲۱ کوچک و بزرگ در آنجا یکانند. و غلام از آفایش آزاد است. ۲۰ چرا روشی به رامی کشد و حسد، ابله را می‌میراند. ۲۱ من احمق را دیدم که مستمند داده شود؟ و زندگی به تلغی جانان؟ ۲۲ که انتظار موت را ریشه می‌گرفت و ناگهان مسکن او رانفرین کردم. ۲۲ فرزندان می‌کشند و یافت نمی‌شود، و برای آن حفره می‌زنند بیشتر از او از امینت دور هستند و در دروازه پایمال می‌شوند و رهاندهای می‌گنجها. ۲۳ که شادی وابتهاج می‌نمایند و مسورو می‌شوند چون قبر رامی یابند؟ ۲۴ چرا نور داده می‌شود به کسی که راهش مستور است، که خدا اطراflash را مستور ساخته است؟ ۲۵ زیرا که بالا از غبار درنمی‌آید، و مشقت از زمین نمی‌روید. ۲۶ بلکه انسان برای مشقت مولود می‌شود، چنانکه شراره‌ها بالامی من، پیش از خواراکم می‌آید و نعره من، مثل آب ریخته می‌شود، ۲۷ بلکه انسان برای مشقت مولود می‌شود، چنانکه شراره‌ها بالامی زیرا ترسی که از آن می‌ترسیدم، بر من واقع شد. و آنچه از آن پرده. ۲۸ و لکن من نزد خدا طلب می‌کردم، و دعوی خود را بر بیم داشتم بر من رسید. ۲۹ مطمئن و آرام نبودم و راحت نداشتم بی شمار! ۳۰ که بر روی زمین باران می‌باراند، و آب بر روی و پریشانی بر من آمد.»

۴ و الیفار تیمانی در جواب گفت: «اگر کسی جرات و ماتمیان به سلامتی سرافراشته شوند. ۱۲ که فکرهای حیله گران کرده، با تو سخن گوید، آیا تورا ناپسند می‌آید؟ لیکن کیست که را باطل می‌سازد، به طوری که دستهای ایشان هیچ کار مغایر نمی‌پتواند از سخن گفتن بازایستد؟ ۳ اینک بسیاری را ادب آموخته‌ای تواند کرد. ۱۳ که حکیمان را در حیله ایشان گرفتار می‌سازد، و دستهای ضعیف را تقویت داده‌ای. ۴ سخنان تو لغزنه را قایم مشورت مکاران متشویش می‌شود. ۱۴ در روز به تاریکی برمی‌خورند داشت، و تو زانوهای لزندۀ را تقویت دادی. ۵ لیکن الان به تو و به وقت ظهر، مثل شب کورانه راه می‌روند. ۱۵ که مسکین را از رسیده است و ملوان شده‌ای، تو را لمس کرده است و پریشان شمشیر دهان ایشان، و از دست زور آور نجات می‌دهد. ۱۶ پس گشته‌ای. ۶ آیا توکل تو بر تقویت تونیست؟ و امید تو بر کاملیت امید، برای ذلیل پیدا می‌شود و شرارت دهان خود را می‌بنند. رفقار تو نی؟ ۷ الان فکر کن! کیست که بی گناه هلاک شد؟ و ۱۷ «هان، خوشبحال شخصی که خدا تنبیه‌ش می‌کند، پس راستان درکجا تلف شدند؟ ۸ چنانکه من دیدم آنانی که شرارت را تادیب قادر مطلق را خوار منشمار. ۱۸ زیرا که او محروم می‌سازد شیار می‌کنند و شقاوت را می‌کارند همان را در درون. ۹ از نفخه و التیام می‌دهد، و می‌کوبید و دست او شفا می‌دهد. ۱۹ در خدا هلاک می‌شوندو از باد غضب او تباه می‌گردند. ۱۰ غرش شش بالا، تو را نجات خواهد داد و در هفت بالا، هیچ ضرر برتو شیر و نعره سبع و دندان شیرچه‌ها شکسته می‌شود. ۱۱ شیر نخواهد رسید. ۲۰ در قحط تو را از موت فدیه خواهد داد، و در

جنگ از دم شمشیر. ۲۱ از تازیانه زیان پنهان خواهی ماند، و چقدر زورآور است! اما تبیه شما چه نتیجه می‌بخشد؟ ۲۶ آیا چون هلاکت آید، از آن نخواهی ترسید. ۲۲ بر خرابی و تدگسالی گمان می‌برید که سختنان را تبیه می‌نماید و سختنان مایوس را که خواهی خنید، و از حوش زمین بیم نخواهی داشت. ۲۳ زیرا با مثل باد است؟ ۲۷ یقین برای یقین قرعه می‌اندازید و دوست خود سنگهای صحراء‌های خواهی بود، و حوش صحرا با توصلح را مال تجارت می‌شمارید. ۲۸ پس الان الفات کرده، بر من خواهند کرد. ۲۴ و خواهی دانست که خوجه تو این است، و توجه نمایید، روپروری شما دروغ نخواهی گفت. ۲۹ برگردید و مسکن خود را تجسس خواهی کرد و چیزی مفقود نخواهی یافت. بی‌انصافی نباشد، و باز برگردید زیرا عدالت من قائم است. ۳۰ آیا چون خود را تجسس خواهی کرد و چیزی مفقود نخواهی یافت. بی‌انصافی نباشد، و باز برگردید زیرا عدالت من قائم است. ۳۱ آیا کام من چیزهای فاسد را خواهی دانست که ذربت کثیر است و اولاد تمثیل علف در زیان من بی‌انصافی می‌باشد؟ و آیا کام من چیزهای زمین و در شیوخوخت به قبرخواهی رفت، مثل باقه گنبد تمیز نمی‌دهد؟

که در موسیش برداشته می‌شود. ۲۷ اینک این را تفییش نمودیم ۷ «آیا برای انسان بر زمین مجاهدهای نیست؟ و روزهای وی و چنین است، پس تو این را بشنو و برای خویشن بنان.»

۶ و ایوب جواب داده، گفت: ۲ «کاش که غصه من سنجیده مزدوری که منتظر مزد خویش است، ۳ همچنین ماههای بطالت شود. و مشقت ما درمیزان با آن بگذارند. ۴ زیرا که الان از نصیب من شده است، و شباهی مشقت برای من معین گشته. ریگ دریاستگیتر است. از این سبب سخنان من بیهوده می‌باشد. ۴ چون می‌خواهیم گوییم: کی برخیزم؟ و شب بکدرد و تا سپیده ۴ زیرا تیرهای قادر مطلق در اندرون من است. و روح من زهر آنها را صبح از پهلو به پهلو گردیدن خسته می‌شوم. ۵ جسم ازکرمهها و می‌آشامد، و ترسهای خدا بر من صفت آرایی می‌کند. ۵ آیا گوخر پاره‌های خاک ملیس است، و پوست تراکیده و مقروض می‌شود. باداشن علف عمر می‌کند؟ و یا گاو بر آذوقه خود بانگ می‌زند؟ ۶ روزهای از مکوی جولا تیزوتراست، و بدون امید تمام می‌شود. ۶ آیا چیز بی‌مزه، بی‌نمک خورده می‌شود؟ و یا در سفیده تخم، ۷ به یاد آور که زندگی من باد است، و چشمانم دیگر نیکوی را طعم می‌باشد؟ ۷ جان من از لمس نمودن آنها کراحت دارد. نخواهد دید. ۸ چشم کسی که مرامی بیند دیگر به من نخواهد آنها برای من مثل خوارک، زشت است. ۸ «کاش که مسالت من نگریست، چشمانت برای من نگاه خواهد کرد و نخواهم بود. برآورده شود، و خدا آرزوی مرا به من بدهد! ۹ و خدا راضی شود ۹ مثل ابر که پراکنده شده، نابود می‌شود. همچنین کسی که به که مرا خرد کند، و دست خود را بلند کرده، مرا منقطع مزاد! کور فرو می‌رود، بمنع آید. (Sheol h7585) ۱۰ به خانه خود آنگاه معهداً مرا تسلی می‌شد و در عذاب الیم شاد می‌شتم، دیگر نخواهد برقش، و مکانش باز او را نخواهد شناخت. چونکه کلمات حضرت قدوس را انکار ننمودم. ۱۱ من چه قوت ۱۱ پس من نیز دهان خود را نخواهم بست. از تنگی روح خود دارم که انتظار بکشم و عاقبت من چیست که صبرنایم؟ ۱۲ آیا سخن می‌رانم، و از تلخی جانم شکایت خواهم کرد. ۱۲ آیا من قوت من قوت سنگها است؟ و یا گوشت من برجاست؟ ۱۳ آیا دریا هستم یا نهنگم که بر من کشیکچی قرار می‌دهی؟ ۱۳ چون بالکل بی‌اعانت نیستم؟ و مساعدت از من مطرود نشده است؟ ۱۴ گفتم که تخت خواهیم مراتسلی خواهد داد و پستم شکایت مرا حق شکسته دل از دوستش ترحم است، اگرچه هم ترس قادر رفع خواهد کرد، ۱۴ آنگاه مرا به خواهی ترسان گردانیدی، و به مطلق را ترک نماید. ۱۵ اما برادران من مثل نهراها مرا فریب رویها مرا هراسان ساختی. ۱۵ به حدی که جانم خفه شدن را دادند، مثل رودخانه وادیها که می‌گذرند. ۱۶ که از بیخ سیاه اختیار کرد و مرگ را پیشتر از این استخوانهایم. ۱۶ کاهیده می‌شوم فام می‌باشند، و برف در آنها مخفی است. ۱۷ وقتی که آب و نمی خواهیم تا به ابد زنده بمانم. مرا ترک کن زیارهای نفسي از آنها می‌رود، نابود می‌شوند. و چون گرمashود، از جای خود است. ۱۷ «انسان چیست که او را عزت بخشی، و دل خود را با ناپدیدی می‌گردد. ۱۸ کاروانیان از راه خود منحرف می‌شوند، و او مشغول مزاری؟ ۱۸ و هر بامداد از اونقدن نمایی و هر لحظه او را در بیابان داخل شده، هلاک می‌گردد. ۱۹ کاروانیان تیما به بیازمایی ۱۹ تا به کی چشم خود را از من بزمی گردانی؟ مرا آنها نگران بودند. قافله‌های سیا امید آن را داشتند. ۲۰ از امید و اگذار تاب دهان خود را فرو برم. ۲۰ من گاه کردم، اما با خود خجل گردیدند. به آنجا رسیدند و شرمنده گشتند. ۲۱ زیرا تواب پاسیان بئی آدم چه کنم؟ برای چه مرا به جهت خود هدف که الان شما مثل آنها شده‌اید، مصیبی دیدید و ترسان گشتند. ساخته‌ای، به حدی که برای خود بار سنگین شده‌ام؟ ۲۱ و چرا آیا گفتم که چیزی به من بیخشید؟ یا ارمغانی از اموال خود به گناه رانمی آمرزی، و خطایم را دور نمی‌سازی؟ زیرا که الان در من بدهید؟ ۲۲ یا مرا از دست دشمن رها کنید؟ و مرا از دست خاک خواهیم خواهید، و مرا تخصص خواهی کرد و نخواهم بود.»

ظلالمان فدیه دهید؟ ۲۴ «مرا تعلیم دهید و من خاموش خواهم شد، و مرا بفهمانید که در چه چیز خطا کردم. ۲۵ سختان راستی

پس بلند شوختی در جواب گفت: ۲ «تا به کی این چیزها احساس نمی نمایم. ۱۲ اینک او می ریاید و کیست که او را منع را خواهی گفت و سخنان دهانت باد شدید خواهد بود؟ ۳ آیا نماید؟ و کیست که به او تواند گفت: چه می کنی؟ ۱۳ خدا خداوندانداری را منحرف سازد؟ یا قادر مطلق انصاف را منحرف خشم خود را بازنمی دارد و مددکاران رحیب زیر او خم می شوند. نماید؟ ۴ چون فرزندان تو به او گناه وزریدند، ایشان را به دست ۱۴ «پس به طرق اولی، من کیستم که او راجه دهم و سخنان عصیان ایشان تسليم نمود. ۵ اگر تو به جد و جهاد خدا را خود را پگزینم تا با او بمحابته ننمایم؟ ۱۵ که اگر عادل می بودم، او طلب می کردی و نزد قادر مطلق تضیع می نمودی، ۶ اگر پاک و راجه اوب نمی دادم، بلکه نزد داور خود استغاثه می نمودم. ۱۶ اگر راست می بودی، البته برای تو پیدارمی شد، و مس肯 عدالت تو را او را می خواندم و مرا جواب می داد، باور نمی کردم که آواز مرا برخوردارمی ساخت. ۷ و اگرچه ابتدا صغير می بود، عاقبت تو شنیده است. ۱۷ زیرا که مرا به تدبیادی خرد می کند و بی سبب، بسیار رفیع می گردید. ۸ زیرا که از نهنهای پیشین سوال کن، و به زخمها مرا بسیار می سازد. ۱۸ مرا نمی گذارد که نفس بکشم، آنچه بدaran ایشان تفحص کردن توجه ننمایم، ۹ چونکه ما دیروزی بلکه مرا به تلخیها پر می کند. ۱۹ اگر درباره قوت سخن گوییم، هستیم و هیچ نمی دانیم، و روزهای ما سایهای بروی زمین است. اینک او قادر است؛ و اگر درباره انصاف، کیست که وقت را برای ۱۰ آیا ایشان تو را تعليم ندهند وبا تو سخن نرانند؟ و از دل خود من تعین کنند؟ ۲۰ اگر عادل می بودم دهانم مرا مجرم می ساخت، اگر کامل می بودم مرا فاسق می شمرد. ۲۱ اگر کامل هستم، کلمات بیرون نیارند؟ ۱۱ آیا نی، بی خلاط می روید، یا قصبه، و اگر کامل می بودم مرا فاسق می شمرد. ۲۲ این امر بی آب نمود می کند؟ ۱۲ هنگامی که هنوز سبزاست و بزیده نشده، خویشتن رانمی شناسم، و جان خود را مکروه می دارم. ۲۳ این امر پیش از هر گیاه خشک می شود. ۱۳ همچنین است راه جمیع بنا برین می گوییم که اصلاح است و شریز را فراموش کنند گان خدا. و امید ریاکار ضایع می شود، ۱۴ که امید هلاک می سازد. ۲۴ اگر آزادیه ناگهان بکشد، به اعتنان بی گناهان او منقطع می شود، واعتمادش خانه عنکبوت است. ۱۵ برحانه استههامی کند. ۲۴ جهان به دست شریان داده شده است و خودتکیه می کند و نمی ایستد، به آن متمسک می شودو لیکن قایم روی حاکمانش را می پوشاند. پس اگر چنین نیست، کیست که نمی ماند. ۱۶ پیش روی آقتاب، تر و تازه می شود و شاخه هایش می کند؟ ۲۵ و روزهایم از پیک تیرفتار تندروتر است، می گزید و در با غش پهن می گردد. ۱۷ ریشه هایش بر توده های سنگ در هم نیکویی رانمی بیند. ۲۶ مثل کشتیهای تیرفتار می گزید و مثل بافته می شود، و بر سنگلاخ نگاه می کند. ۱۸ اگر از جای خود عقاب که بر شکار فرو آید. ۲۷ اگر فکر کنم که ناله خود را کده شود، او را انکار کرده، می گوید: تو را نمی بینم. ۱۹ اینک فراموش کم و ترش روی خود رادرود کرده، گشاده رو شوم، از خوش طریقش همین است و دیگران از حاک خواهند روید. ۲۸ تمامی مشقها خود می ترسم و می دانم که مرا بی گناه نخواهی همانا خدا مرد کامل را حقیر نمی شمارد، و شریز راستگیری شمرد، ۲۹ چونکه ملزم خواه شد. پس چرا بیجا حرامت بکشم؟ ۲۰ شریان خدا مرد کامل را حقیر نمی شمارد، و شریز راستگیری شمرد، ۲۹ چونکه ملزم خواه شد. پس چرا بیجا حرامت بکشم؟ ۲۱ تا دهان تو را از خنده پرکن، و لیهایت را از آواز اشنان پاک کنم، ۳۱ آنگاه مرا در لجن فرو می بزی، و رختهای شادمانی. ۲۲ خصمانت توبه خجالت ملیس خواهند شد، و خیمه مرامکرده می دارد. ۳۲ زیرا که او مثل من انسان نیست که او را شریان نابود خواهد گردید.»

پس ابوب در جواب گفت: ۲ «یقین می دانم که چنین نیست که بر هر دوی مادست بگذارد. ۳۴ کاش که عصای خود است. لیکن انسان نزد خدا چگونه عادل شمرده شود؟ ۳۵ اگر را از من بردارد، و هیبت او مرا ترساند. ۳۵ آنگاه سخن می گفتم بخواهد با وی منازعه نماید، یکی از هزار او را جواب نخواهد داد. و از او نمی ترسیدم، لیکن من در خود چنین نیستم.

۴ اورد ذهن حکیم و در قوت تواناست. کیست که با اوقا موت
کرده و کامیاب شده باشد؟ ۵ آنکه کوههارا مبنفل می سازد و نمی ۱۰ «جانم از حیاتم بیزار است. پس ناله خود را روان می سازم فهمید، و در غصه خویش آنها را واژگون می گرداند، ۶ که زمین و در تلخی جان خود سخن می رانم. ۲ به خدا می گوییم مرا ملزم می جنیند، و ستنهایش متزلزل می شود. ۷ که آقتاب را مساز، و مرا بفهمان که از چه سبب با من منازعه می کنی؟ را از ممکانش می جنیند، و ستنهایش متزلزل می شود. ۷ که آقتاب را مساز، و مرا بفهمان که از چه سبب با من منازعه می کنی؟ امر می فرماید و طلوع نمی کند و ستارگان را مخصوص می سازد. ۸ که ۳ آیا برای تو نیکو است که ظلم نمایی و عمل دست خود را به تهایی، آسمانها را پهن می کند و بر مجاهدی دریامی خرامد. حقیر شماری، و بر مشورت شریان بقایی؟ ۴ آیا تو را چشمانت که دب اکبر و جبار و ثریا را آفرید، و برجهای جنوب را ۱۰ که بشر است؟ یامثل دیدن انسان می بینی؟ ۵ آیا روزهای تو مثل کارهای عظیم بی قیاس را می کند و کارهای عجیب بی شمار را. روزهای انسان است؟ یا سالهای تو مثل روزهای مرد است؟ ۶ که اینک از من می گذرد و او را نمی بینم، و عبور می کند و او را مخصوص مرا تفحص می کنی و برای گناهانم تجسس می نمایی؟ ۷ اگرچه می دانی که شریز نیستم و از دست تو رهاندهای نیست.

۸ «دستهایت مرا جمیع و تمام سرشنthe است، و مرا آفریده است و شده، نخواهی ترسید. ۱۶ زیرا که مشقت خود را فراموش خواهی آیا مرا هلاک می سازی؟ ۹ به یادآور که مرا مثل سفال ساختی و کرد، و آن را مثل آب رفته به یاد خواهی آورد، ۱۷ و روزگار تو از آیا مرا به غباربرمی گردانی؟ ۱۰ آیا مرا مثل شیر نریختی و مثل پنیر، وقت ظهر روشن ترخواهد شد، و اگرچه تاریکی باشد، مثل صبح متجمد نساختی؟ ۱۱ مرا به پوست و گوشت ملیس نمودی و خواهد گشت. ۱۸ و مطمئن خواهی بود چونکه امید داری، و مرا با استخوانها و پیها بافقی. ۱۲ حیات و احسان به من عطا اطراف خود را ترجیس نموده، اینم خواهی خواهد. ۱۹ و خواهی فرمودی و لطف ترویج مرا محافظت نمود. ۲۰ اما این چیزها خواهد وترسانده‌ای نخواهد بود، و بسیاری تو راتملخ خواهند نمود. را در دل خود پنهان کردی، و می دانم که اینها در فکرتو بود. لیکن چشمان شریان کاهیده می شود و ملچای ایشان از ایشان ۲۱ اگر گناه کردم، مرا نشان کردی و مرا امعظمه بمنای خواهی نابود می گردد و امید ایشان جان کنند ایشان است.»

۲۲ ساخت. ۱۵ اگر شریر هستم وای بر من! و اگر عادل هستم سر خود را برخواهیم افراشت، زیرا از اهانت پر هستم و مصیبت خود را می بینم! ۱۶ و اگر (سرم) برافراشته شود، مثل شیر مرا شکار خواهی هستید، و حکمت با شما خواهد مرد. ۳ لیکن مرا نیز مثل شما کرد و باز عظمت خود را بر من ظاهر خواهی ساخت. ۱۷ گواهان فهم هست، و از شما کمتر نیستم. و کیست که مثل این چیزها خود را بر من بی دریبی می آوری و غضب خویش را بر من می افزایی را نمی داند؟ ۴ برای رفیق خود مسخره گردیده‌ام. کسی که خدا را واقفاج متعاقب یکدیگر به ضد منند. ۱۸ پس برای چه مرا از خوانده است و او رامستحاب فرموده، مرد عادل و کامل، مسخره رحم بیرون آوردی؟ کاش که جان می دادم و چشمی مرا نمی شده است. ۵ در افکار آسودگان، برای مصیبت اهانت است. ۱۹ پس می بودم، چنانکه نبودم و از رحم مادر به قیر بردم مهیا شده برای هر که پایش بلغفر. ۶ خیمه های دزدان به سلامت می شدم. ۲۰ آیا روزهایم قلیل نیست؟ پس مراتک کن، و از من خدای خود را در دست خود می آورند. ۷ لیکن الان از بهایم دست بردار تا اندکی گشاده روشوم، ۲۱ قبل از آنکه بروم به جایی که از آن برخواهیم گشت، به زمین ظلمت و سایه موت! ۲۲ به بیرون و تو را تعلیم خواهند داد. و از مرغان هوا و برایت بیان زمین تاریکی غایظ مثل ظلمات، زمین سایه موت و بی ترتیب که خواهند نمود. ۸ یا به زمین سخن بران و تو را تعلیم خواهند داد، و ماهیان دریا به تو خبر خواهد رسانید. ۹ کیست که از جمیع این روشانی آن مثل ظلمات است؟»

۱۱ و صوفر نعماتی در جواب گفت: «آیا به کفرت سخنان ۱۰ که جان جمیع زندگان در دست وی است، و روح جمیع افراد جواب نباید داد و مردپرگو عادل شمرده شود؟ ۲ آیا بیهوده‌گویی بشر؟ ۹ آیا گوش سخنان رانمی آزماید، چنانکه کام خواراک تومردمان را ساخت کند و یا سخربه کنی و کسی تورا خجل خود رامی چشد؟ ۱۲ نزد پیران حکمت است، و عمردراز فضان نسازد؟ ۴ و می گویی تعليم من پاک است، و من در نظر تو می باشد. ۱۳ لیکن حکمت و کبریایی نزد وی است. مشورت و بی گناه هستم. ۵ ولیکن کاش که خدا سخن بگوید و لبهای فضان از آن او است. ۱۴ اینک او منهدم می سازد و نمی توان بنا خود را بر تو بگشاید، ۶ و اسرار حکمت را برای تو بیان کند. نمود. انسان را می بندد و نمی توان گشود. ۱۵ اینک آههارا باز زیرا که در ماهیت خود دو طرف دارد. پس بدان که خدا کمتر از می دارد و خشک می شود، و آنها را رهایم کند و زمین را واگون گناهات تو را سزا داده است. ۷ آیا عمق های خدا را می توانی می سازد. ۱۶ قوت وجود نزد وی است. فریبده و فریب خورده دریافت نمود؟ یا به کنه قادر مطلق توانی رسید؟ ۸ مثل بلندبیهای از آن او است. ۱۷ مشیران را غارت زده می ریابید، و حواکمان را آسمان است؛ چه خواهی کرد؟ گودتر از هاویه است؛ چه توانی احمق می گرداند. ۱۸ بند پادشاهان را می گشاید و در کمر ایشان دانست؟ ۹ پیماش آن از جهان طویل تر واز کمریند می بندد. ۱۹ کاهنان را غارت زده می ریابید، و زورآوران (Sheol h7585) دانست. اگر سخت بگرد و حبس نماید و به راسنگون می سازد. ۲۰ بالاغت معتمدین را نابودمی گرداند، و محکمه دعوت کند کیست که او رامماعت نماید؟ ۱۱ زیرا فهم پیران را برمی دارد. ۲۱ اهانت را بر تجییان می ریزد و کمریند که بطالت مردم را می داندو شرارت را می بینند اگرچه در آن تأمل مقدiran را سست می گرداند. ۲۲ چیزهای عمیق را از تاریکی نکند. ۱۲ و مرد جاهل آنوقت فهم می شود که بچه خروخشی، منکشف می سازد، و سایه موت را به روشانی بیرون می آورد. انسان متولد شود. ۱۳ اگر تو دل خود را راست سازی و دستهای ۲۳ امتحان را ترقی می دهد و آنها را هلاک می سازد، امتحان را خود را بسی او درازکنی، ۱۴ اگر در دست تو شرارت باشد، آن وسعت می دهد و آنها را جالای وطن می فرماید. ۲۴ عقل روسای قوم را از خود دور کن، و بی انصافی در خیمه های تو ساکن نشود. های زمین را می ریابید، و ایشان را در بیان آواره می گرداند، جایی ۱۵ پس یقین روی خود را بی عیب برخواهی افراشت، و مستحکم

که راه نیست. ۲۵ در تاریکی کورانه راه می‌روند و نور نیست. و بر چنین شخص چشمان خود را می‌گشایی و مرا با خود به ایشان را مثل مستان افغان و خیزان می‌گرداند.

۱۳ آورد؟ هیچکس نیست. ۵ چونکه روزهایش مقدر است و شماره

را شنیده و فهمیده است. ۲ چنانکه شما می‌دانید من هم می‌دانم. تواند نمود. ۶ از او رو بگردان تازم گیرد. و مثل مزدور روزهای و من کمتر از شما نیستم. ۳ لیکن می‌خواهم با قادر مطلق سخن خود را به انجام رساند. ۷ زیرا برای درخت امیدی است که

گویم. و آزو دارم که با خدا مواجهه نمایم. ۴ اما شما دروغها اگر بزیده شود باز خواهد روید، و رونهایش نابود خواهد شد.

جعل می‌کنید، و جمیع شما طبیبان باطل هستید. ۵ کاش که اگرچه ریشه‌اش در زمین کهنه شود، و ته آن تجاوز را شنیده و فهمیده است.

۶ از او رو بگردان تازم گیرد. و مثل مزدور روزهای و من کمتر از شما نیستم. ۳ لیکن می‌خواهم با قادر مطلق سخن خود را به انجام رساند. ۷ زیرا برای درخت امیدی است که

گویم. و آزو دارم که با خدا مواجهه نمایم. ۴ اما شما دروغها اگر بزیده شود باز خواهد روید، و رونهایش نابود خواهد شد.

۸ پس حجت مرابشنود. و دعوی لبهایم را گوش گیرید. ۷ آیا برای درخت امیدی چون جان را سپارد خدا به بی انصافی سخن خواهید راند؟ و به جهت او با فربی کجا است؟ ۱۱ چنانکه آنها از دریازابل می‌شود، و نهرها ضایع و

تكلم خواهید نمود؟ ۸ آیا برای او طرف داری خواهید نمود؟ و خشک می‌گردد. ۱۲ همچنین انسان می‌خوابد و بزمی خبرد،

به جهت خداداعی خواهید کرد؟ ۹ آیا نیکو است که او شما تائیست شدن آسمانها بیدار نخواهد شد و از خواب خود برانگیخته راقتفیش نماید؟ یا چنانکه انسان را مسخره می‌نماید او را مسخره نخواهد گردید. ۱۳ کاش که مرا در هاویه پنهان کنی؟ و تا

می‌سازید. ۱۰ البته شما را توبیخ خواهید کرد. اگر در خفا طرف غضب فرو نشینید، مرا مستور سازی؛ و برایم زمانی تعیین نمایی تا

داری نماید. ۱۱ آیا جلال او شما را هراسان نخواهد ساخت؟ و مرا به یاد آوری. ۱۲ اگر مرد بمیرد باردیگر زنده

هیبت او بر شما مستولی نخواهد شد؟ ۱۲ ذکرهاش شما، مثل شود؛ در تمامی روزهای مبارزه خدا نظر خواهیم کشید، تا وقت

های غبار است. و حصارهای شما، حصارهای گل است. ۱۳ «از تبدیل من برسد. ۱۵ تو ندا خواهی کرد و من جواب خواهم داد،

من ساكت شوید و من سخن خواهم گفت. و هرچه خواهد، بر و به صفت دست خود می‌شوند ساخت خواهی شد. ۱۶ اما الان قدمهای

من واقع شود. ۱۴ چرا گوشت خود را با دندهان بگیرم و جان خود را مرا می‌شماری و آیا برقگاه من پاسیانی نمی‌کنی؟ ۱۷ معصیت من

در دستم بنهم؟ ۱۵ اگرچه مرا بکشد، برای او انتظار خواهیم کشید. در کیسه مختوم است. و خطای مرا مسدود ساخته‌ای. ۱۸ به

لیکن راه خود را به حضور او ثابت خواهیم ساخت. ۱۶ این نیز درستی کوهی که می‌افتد فانی می‌شود و سخره از مکانش منتقل

برای من نجات خواهد شد. زیرا ریاکار به حضور او حاضر نمی‌می‌گردد. ۱۹ آب سنگهای می‌ساید، و سیل‌هایش خاک زمین را

شود. ۱۷ بشنوید! سخنان را بشنوید. و دعوی من به گوشهای می‌برد. همچنین امید انسان را تلف می‌کنی؟ ۲۰ بر او تا به اید

شما برسد. ۱۸ ایک الان دعوی خود را تسلیم خواهیم ساخت. و می‌دانم غلبه می‌کنی، پس می‌رود. روی او را تغییری دهی و او را رها

که عادل شمرده خواهیم شد. ۱۹ کیست که بامن مخاصمه کند؟ می‌کنی. ۲۱ پسرانش به عزت می‌رسند و او نمی‌داند. یا به ذلت

پس خاموش شده جان را تسلیم خواهیم کرد. ۲۰ فقط‌لو چیز امی‌افتد و ایشان را به نظر نمی‌آورد. ۲۲ برای خودش فقط جسد

به من مکن. آنگاه خود را از حضور توبیه‌ان نخواهیم ساخت. او از درد بی‌تاب می‌شود. و برای خودش جان اوماتم می‌گیرد.»

۲۱ دست خود را از من دورکن. و هیبت تو مرا هراسان نسازد.

۲۲ آنگاه بخوان و من جواب خواهیم داد، یا اینکه من بگویم و ۱۵ پس الیافاز تیمانی در جواب گفت: ۲ «ایامرد حکیم از

مرا جواب بده. ۲۳ خطایا و گناهانم چقدر است؟ تقصیر و گناه علم باطل جواب دهد؟ وطن خود را از باد شرقی پر سازد؟ ۳ آیا

مرا به من بشناسان. ۲۴ چرا روی خود را از من می‌پوشانی؟ و مرا به سخن بی‌فایده مواجهه نماید؟ و به کلاماتی که هیچ نفع نمی

دشمن خودمی شماری؟ ۲۵ آیا بزرگی را که از باد رانده شده است بخشد؟ ۴ اما تو خداترسی را ترک می‌کنی و تقوی را به حضور

می‌گزینی؟ و کاه خشک را تعاقب می‌کنی؟ ۲۶ زیرا که چیزهای خدا ناقص می‌سازی. ۵ زیرا که دهانت، معصیت تو را ظاهر

تلخ را به ضد من می‌نویسی، و گناهان جوانی ام را نصیب من می‌سازد و زبان حیله گران را اختیار می‌کنی. ۶ دهان خودت

می‌سازی. ۲۷ و پایهای مرا در کنده می‌گذاری، و جمیع راههایم را تو راملزم می‌سازد و نه من، و لبهایت بر تو شهادت می‌دهد.

نشان می‌کنی و گرد کف پایهای خط می‌کشی؟ ۲۸ و حال آنکه ۷ آیا شخص اول از آدمیان زایده شده‌ای؟ و پیش از تلهای به وجود

آمدۀ‌ای؟ ۸ آیامشورت مخفی خدا را شنیده‌ای و حکمت را برخود می‌گزینی گذیده فاسد، و مثل جامه بید خوده هستم.

۱۴ قليل الایام و پر از زحمات است. ۲ مثل گل می‌روید می‌فهمی که نزد ما هم نیست؟ ۱۰ نزد ما ریش سفیدان و پران

و بزیده می‌شود. و مثل سایه می‌گزید و نمی‌ماند. ۳ و آیا هستند که دروزها از پدر تو بزرگترند. ۱۱ آیا تسلی های خدابرای

تو کم است و کلام ملایم با تو؟ ۱۲ چرا دلت تو را می‌رباید؟ حاصل می‌شود؟ ۷ لیکن الان او مرا خسته نموده است. تو و چرا چشمانت را بر هم می‌زنی ۱۳ که روح خود را به ضد تمامی جماعت مرا ویران ساخته‌ای. ۸ مرا سخت گرفتی و این بر خدا بر می‌گردانی، و چنین سختنان را از دهانت بیرون می‌آوری؟ من شاهد شده است. و لاغری من به ضدمن برخاسته، روپوینم ۱۴ «انسان چیست که پاک باشد، و مولود زن که عادل شمرده شهادت می‌دهد. ۹ در غضب خود مرا دریده و بر من جفا نموده شود؟ ۱۵ اینک بر مقدسان خوداعتماد ندارد، و آسمانها در نظرش است. دندانهاش را بر من افسرده و مثل دشمن چشمان خود را پاک نیست. ۱۶ پس از طریق اولی انسان مکروه و فاسد که بر من تیز کرده است. ۱۰ دهان خود را بر من گشوده‌اند، بر شرارت را مثل آب می‌نوشد. ۱۷ من برای تو بیان می‌کنم پس رخسار من به استحقاًزده‌اند، به ضد من با هم اجتماع نموده‌اند. مرا بشنو. و آنچه دیده‌ام حکایت می‌نمایم. ۱۸ که حکیمان ۱۹ خدامرا به دست ظالمان تسليم نموده، و مرا به دست شریان آن را از پدران خودروایت کردند و مخفی نداشتند، ۱۹ که به افکنده است. ۱۲ چون در راحت بود مریپاره پاره کرده است، ایشان به تنهایی زمین داده شد، و هیچ غریبی از میان ایشان عبور و گردن مرا گرفته، مرا خردکرده، و مرا برای هدف خود نصب نکرد. ۲۰ شیر در تمامی روزهایش مبتلای درد است. و سالهای نموده است. ۱۳ تیرهایش را پاره شمرده شده برای مرد ظالم مهیا است. ۲۱ صدای ترسها در گوش می‌کند و شفقت نمی‌نماید. و زهره مرا به زمین می‌ریزد. ۱۴ مرا وی است. در وقت سلامتی تاراج کننده بر وی می‌آید. ۲۲ باور زخم بر زخم، محروم می‌سازد و مثل جبار، بر من حمله می‌آورد. نمی‌کند که از تاریکی خواهد برگشت و شمشیر برای او مراقب ۱۵ بر پوست خود پلاس دوخته‌ام، و شاخ خود را در خاک خوار است. ۲۳ برای نان می‌گردد و می‌گوید کجاست. و می‌داند که نموده‌ام. ۱۶ روی من از گریستن سرخ شده است، و بر مؤگانم روزتاریکی نزد او حاضر است. ۲۴ تنگی و بضمی او رامی ترساند، سایه موت است. ۱۷ اگرچه هیچ بی‌انصافی در دست من نیست، مثل پادشاه مهیای جنگ بر او غلبه می‌نماید. ۲۵ زیرا دست و دعای من پاک است. ۱۸ ای زمین خون مرا مپوشان، واستغاثه خود را به ضد خدا درازمی کند و بر قادر مطلق تکبر می‌نماید. مرا آرام نباشد. ۱۹ اینک الان نیز شاهد من در آسمان است، و با گردن بلند بر او تاخت می‌آورد، با گل میخهای سخت سیر گواه من در اعلیٰ علیین. ۲۰ دوستانم مرا استهزا می‌کنند، لیکن چونکه روی خود را به پیه پوشانیده، و کمر خود را چشمانم نزد خدا اشک می‌ریزد. ۲۱ و آیا برای انسان نزد خدا با شحم ملبس ساخته است. ۲۸ و در شهرهای ویران و خانه محاجه می‌کند، مثل بنی آدم که برای همسایه خود می‌نماید؟ های غیرمسکون که نزدیک به خراب شدن است ساکن می‌شود. ۲۲ زیرا سالهای اندک سیبی می‌شود، پس به راهی که بر نمی‌او غنی نخواهد شد و دولتش پایدار نخواهد ماند، و املاک او گردم، خواهم رفت.

در زمین زیاد نخواهد گردید. ۳۰ از تاریکی رها نخواهد شد، و ۱۷ «روح من تلف شده، و روزهایم تمام گردیده، و قبر آتش، شاخه هایش را خواهد خشکانید، و به نفخه دهان او زائل برای من حاضر است. ۲ به درستی که استهزا کنندگان نزد منند، خواهد شد. ۳۱ به بطالت توکل نماید و خود را فریب ندهد، والا بطالت اجرت او خواهد بود. ۳۲ قبل از رسیدن وقتی تمام ادا خواهد شلو شاخه او سیر نخواهد ماند. ۳۳ مثل مو، غوره خود دست دهد؟ ۴ چونکه دل ایشان را از حکمت منع گردیده‌ای، را خواهد افشاراند، و مثل یعنون، شکوفه خود را خواهد ریخت، بنابراین ایشان را بلند نخواهی ساخت. ۵ کسی که دوستان خود را زیرا که جماعت ریاکاران، بی‌کس خواهند ماند، و خیمه‌های به تاراج تسليم کند، چشمان فرزندانش تار خواهد شد. ۶ مرا نزداتمها مثل ساخته است، و مثل کسی که بر رویش آب دهان معمصیت را می‌زایند و شکم ایشان فریب را آماده می‌کند.»

۱۶ پس ابوب در جواب گفت: ۲ «بسیارچیزها مثل این اعضایم مثل سایه گردیده. ۸ راستان به سبب این، حریان می‌مانند شنیدم. تسلی دهنده‌گان مواحد همه شما هستید. ۳ آیا سختنان وصالحان خویشن را بر ریاکاران برمی‌انگیزانند. ۹ لیکن مرد عادل باطل را نخواهد شد؟ و کیست که تو را به جواب دادن به طریق خود متهمسک می‌شود، و کسی که دست پاک دارد، در تحریک می‌کند؟ ۴ من نیز مثل شمامی توانستم بگویم، اگر جان قوت ترقی خواهد نمود. ۱۰ «اما همه شما برگشته، الان باید و شما در جای جان من می‌بود، و سخنها به ضد شما ترتیب دهم، در میان شما حکیمی نخواهم یافت. ۱۱ روزهای من گذشته، و سرخود را بر شما بجهانیم، ۵ لیکن شما را به دهان خود تقویت قصدهای من و فکرهای دلم منقطع شده است. ۱۲ شب را به روز می‌دادم و تسی لهایم غم شما رارفع می‌نمود. ۶ «اگر من سخن تبدیل می‌کنند و با وجود تاریکی می‌گویند روشنایی نزدیک است. گویم، غم من رفع نمی‌گردد؛ و اگر ساکت شوم مرا چه راحت ۱۳ وقتی که امید دارم هاویه خانه من می‌باشد، ویستر خود را در

تاریکی می گسترانم، (Sheol h7585) ۱۴ و به هلاکت می گویم و مستجاب نمی شوم و استغاثه می کنم و دادرسی نیست. طریق

تو پدر من هستی و به کرم که تو مادر و خواهر من می باشی. مرا حصارنموده است که از آن نمی توانم گذشت و براههای من ۱۵ پس امید من کجااست؟ و کیست که امید مرا خواهد دید؟ تاریکی را گذارده است. ۱۶ جلال مرا ازمی کنده است و تاج را از تابندهای هاریه فرو می رود، هنگامی که با هم درخاک نزول سر من برداشته، ۱۰ مرا از هر طرف خراب نموده، پس هلاک شدم. و مثل درخت، ریشه امید مرا کنده است. ۱۱ غضب (نمايم).»

(Sheol h7585)

خودرا بر من افروخته، و مرا یکی از دشمنان خودشمرده است.

۱۸ پس بلدد شوحي در جواب گفت: ۲ «تابه کي براي ۱۲ فوجهای او با هم می آیند و راه خود را بر من بلند می کنند و به سخنان، دامها می گسترانید؟ تفکر کنید و بعد از آن تکلم خواهیم اطراف خیمه من اردو می زند. ۱۳ «برادرات را از نزد من دور کرده نمود. ۱۴ چرا مثل بهایم شمرده شویم؟ و در نظر شما نجس است و آشنايام از من بالکل بیگانه شده‌اند. ۱۵ خوشانم مرا ترک نمایم؟ ۱۶ ای که در غضب خود خویشتن را پاره می کنی، آیا به خاطر تو زمین متروک شود، یا صخره از جای خود منتقل گردد؟ ه البته روشنایی شیرین خاموش خواهد شد، و شعله آتش ایشان نور خود را خواهد داد. ۱۷ در خیمه اوروشنايی به تاریکی مبدل می گردد، و چراغش براو خاموش خواهد شد. ۱۸ قدمهای قوتش تنگ می شود. و مشورت خودش او را به زیر خواهد افکید. ۱۹ زیرا به پایهای خود در دام خواهد افتاد، و به روی تله‌ها راه خواهد رفت. ۲۰ تله پاشنه او را خواهد گرفت. و دام، او را به زور نگاه خواهد داشت. ۲۱ دام از من برگشته‌اند. ۲۲ استخوانم به پوست و گوشتم چسبیده است، برايش در زمین پنهان شده است، و تله برايش در راه. ۲۳ ترسها از هر طرف او راه‌رسان می کند، و به او چسبیده، وی رامی گریزاند. ۲۴ شقاوت، براي او گرسنه است، وذلت، براي لغزیدن او حاضر است. ۲۵ اعضای جسد او را می خورد. نخست زاده موت، جسد کاش که در کتابی ثبت اورا می خورد. ۲۶ آنجه بر آن اعتماد می داشت، از خیمه او را بد می شود، و خود او نزد پادشاه ترسها رانده می گردد. ۲۷ کسانی می شود، و خود او نزد پادشاه ترسها رانده می گردد. ۲۸ کسانی می شد! ۲۹ و من می دانم که ولی من زنده است، و در ایام که از وی نباشد در خیمه او ساکن می گردد، و گوگرد بر مسکن آخر، بر زمین خواهد بخاست. ۳۰ و بعد از آنکه این پوست من اوپاشیده می شود. ۳۱ ریشه هایش از زیرمی خشکد، و شاخه‌اش تلف شود، بدون جسد نیز خدا را خواهم دید. ۳۲ و من او را از بالا بریده خواهد شد. ۳۳ یادگار او از زمین ناید می گردد، و براي خود خواهم دید. و چشمان من بر او خواهد نگریست و نه در کوچه ها سام خواهد داشت. ۳۴ از روشنایی به تاریکی رانده چشم دیگری. اگرچه گرده هایم در اندرونم تلف شده باشد. ۳۵ قومش نه اولاد و نه ذریت خواهد بود، و در ماوای او کسی باقی نمی شود. او را از بیع مسکون خواهند گریزاند. ۳۶ او را در میان نخواهد ماند. ۳۷ متاخرین از روزگارش متغير خواهند شد، چنانکه شمشیر غضبانک است، تا دانسته باشید که داوری خواهد بود.» های شیرین چنین می باشد، و مکان کسی که خدا رانمی شناسد ۲۰ پس صوفر نعماتی در جواب گفت: ۲ «از این جهت فکرهایم مرا به جواب دادن تحریک می کند و به این سبب، من مثل این است.

۱۹ پس ایوب در جواب گفت: ۲ «تا به کي جان مرا می زنچانید؟ و مرا به سخنان خود فرسوده می سازید؟ ۳ این ده مرتبه است که مرا مذمت نمودید، و خجالت نمی کشید که با من سخنی می کنید؟ ۴ و اگر فی الحقیقه خطأ کرده‌ام، خطای من نزد آسمان بلند شود، و سر خود را تا به فلك برافرازد. ۵ لیکن مثل اثبات کنید، ۶ پس بدانید که خدا دعوی مرا منحرف ساخته، و به گفت: کجااست؟ ۷ اینک از ظلم، تضیع می نمایم دام خود مرا احاطه نموده است. ۸ مثل خواب، می پر و یافت نمی شود. و مثل رویای شب، او را خواهند گریزاند. ۹ چشمی که او را دیده

است دیگر نخواهد دید، و مکانش باز بر او نخواهد نگریست. ایشان می‌زایدو سقط نمی‌نماید. ۱۱ بجهه‌های خود را مثل گله فرزندانش نزد فقیران تذلل خواهند کرد، و دستهایش دولت بیرون می‌فرستند و اطفال ایشان رقص می‌کنند. ۱۲ با دف و عود او را پس خواهد داد. ۱۱ استخوانهایش از جوانی پر است، می‌سرایند، و با صدای نای شادی می‌نمایند. ۱۳ روزهای خود را لیکن همراه او در خاک خواهد خواهد. ۱۲ اگرچه شرارت در در سعادتمندی صرف می‌کنند، و به لحظه‌ای به هاویه فرموده دهانش شیرین پاشد، و آن را زیر زبانش پنهان کنند. ۱۳ اگرچه او روند. (Sheol h7585) ۱۴ و به خدا می‌گویند: اما دور شو را دریغ داردو از دست ندهد، و آن را در میان کام خود نگاه زیاره که معرفت طریق تو را نمی‌خواهیم. ۱۵ قادر مطلق کیست که دارد. ۱۴ لیکن خوارک او در احشایش تبدیل می‌شود، و در او را عبادت نماییم، و ما را چه فایده که از او استدعا نماییم. اندرنوشن زهرمار می‌گردد. ۱۵ دولت را فرو برد است و آن را ۱۶ اینک سعادتمندی ایشان در دست ایشان نیست. کاش که قی خواهد کرد، و خدا آن را از شکمش بیرون خواهد نمود. مشورت شیرین از من دور باشد. ۱۷ «بسا چلغ شریان خاموش از هزار مارها را خواهد مکید، و زبان افعی او را خواهد کشت. می‌شود و ذلت ایشان به ایشان می‌رسد، و خدا در غضب خود ۱۷ بر رو دخانه‌ها نظر نخواهد کرد، بر نهرا و جویهای شهد و دردها را نصیب ایشان می‌کند. ۱۸ مثل سفال پیش روی باد شیر. ۱۸ ثمره زحمت خود را رد کرده، آن را فرو نخواهد برد، می‌شوند و مثل کاه که گرداب پراکنده می‌کند. ۱۹ خدا گناهش را ویرحسب دولتی که کسب کرده است، شادی نخواهد نمود. برای فرزندانش ذخیره می‌کند، و او را مکافات می‌رساند و خواهد ۱۹ زیرا فقیران را زیون ساخته و ترک کرده است. پس خانه‌ای را که دانست. ۲۰ چشمانش هلاکت او را خواهد دید، و از خشم زدیده است، بنا نخواهد کرد. ۲۰ «زیرا که در حرص خود قناعت قادر مطلق خواهد نشود. ۲۱ زیرا که بعد از او در خانه‌ش او را را ندانست. پس از نفایس خود، چیزی استرداد نخواهد کرد. چه شادی خواهد بود، چون عدد ماهیایش منقطع شود؟ ۲۲ آیا چیزی نمانده است که نخورده باشد. پس برخورداری او دوام خدا را علم توان آموخت؟ چونکه او بر اعلی علیین داوری می‌کند. نخواهد داشت. ۲۲ هنگامی که دولت او بی‌نهایت گردد، در ۲۳ یکی در عین قوت خود می‌میرد، در حالی که بالکل در امنیت تنگی گرفتار می‌شود، و دست همه ذلیلان بر او استیلاخواهد وسالمی است. ۲۴ قدحهای او از شیر است، و مغز استخوانش یافت. ۲۳ در وقتی که شکم خود را پرمی کند، خدا حدت تر و تازه است. ۲۵ و دیگری در تاخی جان می‌میرد و از نیکوی خشم خود را بر او خواهد فستاد، و حینی که می‌خورد آن را بر او هیچ لذت نمی‌برد. ۲۶ اپهای باهم در خاک می‌خوابند و کرمهای خواهد باریند. ۲۴ از اسلحه آهین خواهد گریخت و کمک بینجن، ایشان را می‌پوشانند. ۲۷ اپک افکار شما رامی دانم و تدبیراتی که او را خواهد سفت. ۲۵ آن رامی کشد و از جسدش بیرون می‌آید، ناحق بر من می‌اندیشید. ۲۸ زیرا می‌گویند کجاست خانه امیر، و پیکان برآز زهراش درمی‌رود و ترسها بر او استیلامی یابد. و خیمه‌های مسکن شیرین؟ ۲۹ آیا از راه گلنریان نپرسیدید؟ ۲۶ تمامی تاریکی برای ذخایر او نگاه داشته شده است. و آتش و دلایل ایشان را انکار نمی‌توانید نمود، که شیرین برای روز ندمیده آنها را خواهد سوزانید، و آنچه را که در چادرش باقی است، ذلت نگاه داشته می‌شوند و در روز غضب، بیرون برده می‌گردد. خواهد خورد. ۲۷ اسماها عصیانش را مکشف خواهد داشت. ۲۱ کیست که راهش را پیش رویش بیان کند، و جزای آنچه را که و زمین به ضد او خواهد بیخاست. ۲۸ مخصوص خانه‌اش زائل کرده است به او برساند؟ ۲۲ که آخر او را به قبرخواهند برد، و بر خواهد شد، و در روز غضب او نابود خواهد گشت. ۲۹ این مزار او نگاهبانی خواهد کرد. ۳۰ کلوخهای وادی برایش شیرین است نصیب مرد شریر از خدا و میراث مقدار او از قادر مطلق.» می‌شود و جمیع آدمیان در عقب او خواهد رفت، چنانکه قبل از او بیشماره رفته‌اند. ۳۴ پس چگونه مراتسلی باطل می‌دهید که در

۲۱ پس ایوب در جواب گفت: ۲ «بشنوید، کلام مرا بشنوید. جویهای شما محض خیانت می‌ماند!»

و این، تسلی شما باشد. ۳ با من تحمل نمایید تا بگویم، و بعد از گفتنم استهزا نمایید. ۴ و اما من، آیا شکایتم نزدانیان است؟ ۲۲ پس البیاز تماینی در جواب گفت: ۲ «آیا مرد به خدا پس چرا بی‌صیر نباشم؟ ۵ به من توجه کنید و تعجب نمایید، و فایده برساند؟ البته مرد دانا برای خویشتن مفید است. ۳ آیا اگر دست به دهان بگذارید. ۶ هرگاه به یاد می‌آورم، حیران می‌شوم. و تعامل داشتی، برای قادر مطلق خوشی رخ می‌نمایید؟ یا اگر طریق لزه جسد مرای می‌گیرد. ۷ چرا شیرین زنده می‌مانند، پیر می‌شوند خود را راست سازی، او را فایده می‌شود؟ ۴ آیا به سبب ترس تو، و در توانایی قوی می‌گردد؟ ۸ ذرتی ایشان به حضور ایشان، تو را توبیخ می‌نمایید؟ یا با تو به محکمه داخل خواهد شد؟ با ایشان استوار می‌شوند و اولاد ایشان در نظر ایشان. ۹ خانه ۵ آیا شرارت تو عظیم نیست و عصیان تو بی‌اتهانی، ۶ چونکه های ایشان، از ترس ایمن می‌باشد و عصای خدا بر ایشان نمی‌از برداران خود بی‌سبب گروگنی و لیاس برهنگان را کندی، آید. ۱۰ گاؤ نر ایشان جماع می‌کند و خطأ نمی‌کند و گاؤ ۷ به تشیگان آب نشانیدی، و از گرسنگان نان دریغ داشتی؟ آیوب

۸ امامرد جبار، زمین از آن او می‌باشد و مرد عالیجاه، در آن ساکن طرف جنوب می‌پوشاند و او را نمی‌بینم، ۱۰ زیرا او طریقی را که می‌شود. ۹ بیوهزنان را نهی دست رد نمودی، و بازوهای یتیمان می‌روم می‌داند و چون مرا می‌آزماید، مثل طلابیریون می‌آم. ۱۱ پام شکسته گردید. ۱۰ بنابراین دامها تو را احاطه می‌نماید و تو، اثر اقدام او را گرفته است و طریق او را نگاه داشته، از آن تجاوز نمی‌نگاهان تو را مضطرب می‌سازد. ۱۱ یا تاریکی که آن را نمی‌بینی کنم. ۱۲ از فرمان لبهای وی برنگشتم و سختان دهان اورا زیاده از و سیلاهاها تو را می‌پوشاند. ۱۲ آیا خدا مثل انسانها بلند نیست؟ و رزق خود ذخیره کردم. ۱۳ لیکن او واحد است و کیست که او را سر ستارگان رابنگر چگونه عالی هستند. ۱۴ و تو می‌گویی خداجه برگرداند؟ و آنچه دل او می‌خواهد، به عمل می‌آورد. ۱۴ زیرا آنچه می‌داند و آیا از تاریکی غلیظ داروی توانند نمود؟ ۱۴ ابرها ستر را که بر من مقدر شده است بجا می‌آورد، و چیزهای بسیار مثل اوست پس نمی‌بیند، و بزدایره افلاک می‌خرامد. ۱۵ آیا طریق این نزد وی است. ۱۵ از این جهت احضور او هراسان هستم، و قدمرا را نشان کردی که مردمان شیر در آن سلوک نمودند، ۱۶ که چون تفکر می‌نمایم از او می‌ترسم، ۱۶ زیرا خدا دل ما ضعیف قبل از زمان خود ریوده شدند، و اساس آنهمان نهر ریخته شد کرده است، و قادر مطلق ما هراسان گردانید. ۱۷ چونکه پیش از ۱۷ که ب خدا گفتند: از ما دورشو و قادر مطلق برای ما چه تواند تاریکی منقطع نشدم، و ظلمت غلیظ را از نزد من نپوشانید.

۱۸ و حال آنگاه او خانه‌های ایشان را چیزهای نیکو کرد؟ ۱۸ پس مشورت شریان از من دور شود. ۱۹ «عادلان پساخت. پس چرا عارفان او ایام او راملاحظه نمی‌کنند؟ ۲ بعضی هستند که حدود چون آن را بینند، شادی خواهند نمود و بی‌گاهان بر ایشان استهرا خواهند کرد. ۲۰ آیا مقاومت کنندگان ما منقطع نشدنده؟ و آتش بقیه ایشان را نسوزانید؟ ۲۱ پس حال با او انس بگیر و سالم باش. و به این متوال نیکویی به توخواهد رسید. ۲۲ تعلیم را از دهانش قبول نما، و کلمات او را در دل خود بنه. ۲۳ اگر به قادر مطلق بازگشت نمایی، بنا خواهی شد. و اگر شارت راز خیمه خود دور نمایی ۲۴ و اگر گنج خود را درخاک و طلای اوفری را در سنگهای نهرهایگذاری، ۲۵ آنگاه قادر مطلق گنج تو و نقره خالص برای تو خواهد بود، ۲۶ زیرا در آنوقت از قادر مطلق تلذذ خواهی یافت، و روی خود را به طرف خدا برخواهی افراد است. ۲۷ نزد او دعاخواهی کرد و او تو را اجابت خواهد نمود، و نذرهاخ خود را ادا خواهی ساخت. ۲۸ امری راجرم خواهی نمود و برای برقرار خواهد شد، وروشنایی بر راههای خواهد تایید. ۲۹ وقتی که ذلیل شوند، خواهی گفت: رفعت باشد، و فروتنان را نجات خواهد داد. ۳۰ کسی را که بی‌گاه نیاشد خواهد رهانید، و به پاکی دستهای تو رهانیده خواهد شد.»

۲۳ پس ایوب در جواب گفت: ۲ «امروز نیز شکایت من فقیر و مسکین رامی کشد. و در شب مثل دزد می‌شود. ۱۵ چشم تلخ است، و ضرب من از ناله من سنگیتر. ۲ کاش می‌دانستم که زناکار نیز برای شام انتظار می‌کشد و می‌گوید که چشمی مرا او را کجا یابم، تا آنکه نزد کرسی او بیایم. ۴ آنگاه دعوی خود خواهد دید، و بر روی خود پرده می‌کشد. ۱۶ در تاریکی به خانه‌ها نسب می‌زنند و در روز، خویشان را پنهان می‌کنند و روشانی می‌ساختم. ۵ سختانی را که در جواب من می‌گفت می‌دانستم که زناکار نیز برای شام انتظار می‌کشد و می‌گوید که چشمی مرا خود با من مخاصمه می‌نمود؟ حاشا! بلکه به من التفات می‌کرد. سیکاند و نصب ایشان بر زمین ملعون است، و به راه تاکستان ۷ آنگاه مرد راست با او مواجهه می‌نمود و از داور خود تا به ابد مراجعت نمی‌کنند. ۱۹ چنانکه خشکی و گرمی آب برف را نابود می‌یافتم. ۸ اینک به طرف مشرق می‌روم و ایجاد نمی‌شود و به طرف مغرب و او را نمی‌بینم. ۹ به طرف شمال جایی (Sheol h7585) نابود می‌یافتم. ۲۰ (زمادرش) او را فراموش می‌نماید و کم، او را نوش می‌کند. که او عمل می‌کند، و او را مشاهده نمی‌کنم. و او خود را به

۲۱ زن عاقر را که نمی زاید می بلعد و به زن بیوه احسان نمی نمود، و دلم تازنده باشم، مرا مذمت نخواهد کرد. ۷ دشمن من نماید، ۲۲ و اما خدا جباران را به قوت خود محفوظ می دارد. مثل شیر باشد، و مقاومت کنندگان مثل خطکاران. ۸ برمو خیزند اگرچه امید زندگی ندارند، ۲۳ ایشان را اطمینان شیر چیست هنگامی که خدا او را منقطع می سازد؟ و حینی که می بخشند و بر آن تکیه می نمایند، اما چشمان او بر راههای ایشان خدا جان اورا می گیرد؟ آیا خدا فریاد او را خواهد شنید، هنگامی است. ۲۴ اندک زمانی بلندمی شوند، پس نیست می گردد و که مصیبت بر او عارض شود؟ ۱۰ آیا در قادرمطلق تلذ خواهد پست شده، مثل سایرین بردۀ می شوند و مثل سر سنبله‌ها بزیده یافت، و در همه اوقات از خدا مسالت خواهد نمود؟ ۱۱ «شما را می گرددند، ۲۵ و اگر چنین نیست پس کیست که مراتکنیب درباره دست خدا تعلیم خواهد دادو از اعمال قادرمطلق چیزی نماید و کلام مرا ناجیز گرداند؟»

۲۵ پس بلند شوحی در جواب گفت: ۲ «سلطنت و هیبت مرد شیری از جانب خدا، و میراث ظالمان که آن را از قادرمطلق از آن وست وسلامتی را در مکان های باند خود ایجاد می کنند. می یابند. ۱۴ اگرفزندانش پسیار شوند شمشیر برای ایشان است، ۳ آیا افواج او شمرده می شود و کیست که نور اوبر وی طلوع نمی و ذرتی او از نان سیر نخواهد شد. ۱۵ بازماندگان او از وبا دفن کنند؟ ۴ پس انسان چگونه نزد خدا عادل شمرده شود؟ و کسی که خواهد شد، و بیوه‌زانش گریه نخواهد کرد. ۱۶ اگرچه نقره را از زن زایده شود، چگونه پاک باشد؟ ۵ اینک ماه نیز روشنایی مثل غبار اندوخته کند، و لباس را مثل گل آماده سازد. ۱۷ او ندارد و ستارگان در نظر او پاک نیستند. ۶ پس چندمرتبه زیاده آماده می کند لیکن مرد عادل آن را خواهد پوشید، وصالحان نقره انسان که مثل خزنده زمین و بنی آدم که مثل کرم می باشد.» او را تقسیم خواهد نمود. ۱۸ خانه خود را مثل بید بنا می کند،

۲۶ پس ایوب در جواب گفت: ۲ «شخص بی قوت را چگونه و مثل سایانی که دشیان می سازد او دولتمند می خواهد اما اعانت کرده؟ و بازوی ناتوان را چگونه نجات دادی؟ ۳ شخص دفن نخواهد شد. چشمان خود را می گشاید و نیست می باشد. بی حکمت را چه نصیحت نمودی؟ وحقیقت امر را به فراوانی اعلام کردي! ۴ برای که سخنان را بیان کرده؟ و نفعه کیست که از توصادر شد؟ ۵ ارواح مردگان می لرزند، زیر آبها و ساکنان آنها. ۶ هاویه به حضور او عربان است، وابدون را متزی نیست. ۷ شمال را بر جو پهن می کند، و زمین را بر صفير زده، بیرون می کنند.

۲۸ «یقین برای نقره معدنی است، و به جهت طلا جایی ابرهای خویش را پیش آن می گستراند. ۲ آهن از خاک گرفته می شود حد می گذاردتا کران روشنایی و تاریکی. ۱۱ ستونهای آسمان و مس ارسنگ گذاخته می گردد. ۳ مردم برای تاریکی حدمی متریل می شود و از عتاب او حیران می ماند. ۱۲ به قوت خود دریا را به تلاطم می آورد، و به فهم خویش رهب را خود می کند. ۱۳ به روح اوسانهها زیست داده شد، و دست او مار تیز رو راست. ۱۴ اینک اینها حواسی طریق های او است. و چه آوار آهسته ای هر طرف متحرک می گرددن. ۵ از زمین نان بیرون می آید، و درباره او می شونیم، لکن رعد جبروت او را کیست که بفهمد؟» ۶ سنگهایش مثل آتش سرخنگون می شود. ۷ سنگهایش مکان یاقوت

۲۷ و ایوب دیگریاره مثل خود را آورده، گفت: ۲ «به حیات کبود است. وشمشهای طلا دارد. ۷ آن راه را هیچ من شکاری خدا که حق مرا برداشت و به قادرمطلق که جان مرا تلخ نموده نمی داند، و چشم شاهین آن را ندیده است، ۸ وجانوران درنده است. ۲ که مادامی که جانم در من باقی است ونفخه خدا در بر آن قدم نزده‌اند، و شیر غرآن بر آن گذر نکرده. ۹ دست خود بینی من می باشد، ۴ یقین لهایم به بی انصافی تکلم نخواهد کرد، را به سنگ خارا دارزمی کنند، و کوهها را از بینخ بری کنند. و زیان به فریب تنطق نخواهد نمود. ۵ حاشا از من که شما ۱۰ نهرها از صخرهها می کنند و چشم ایشان هر چیز نفیس رامی را تصدیق نمایم، و تا بمیر کاملیت خویش را از خود دور نخواهم بیند. ۱۱ نهرها را از تراویش می بندند و چیزهای پنهان شده را به ساخت. ۶ عدالت خود را قایم نگاه می دارم و آن را ترک نخواهم روشنایی بیرون می آورند. ۱۲ اما حکمت از کجا پیدا می شود؟ وجای فطانت کجا است؟ ۱۳ انسان قیمت آن رانمی داند و در

زمین زندگان پیدا نمی شود. ۱۴ لجه می گوید که در من نیست، ساخت. ۱۹ ریشه من به سوی آبها کشیده خواهد گشت، و شبیم و دریا می گوید که نزدمن نمی باشد. ۱۵ زر خالص به عوضش بر شاخه هایم ساکن خواهد شد. ۲۰ جلال من در من تاره داده نمی شود و نقره برای قیمتش سنجیده نمی گردد. ۱۶ به زر خواهد شد، و کمامن درستم نو خواهد ماند. ۲۱ مرا می شنیدند خالص اوفر آن را قیمت نتوان کرد، و نه به جزع گرانیها و یاقوت و انتظاری کشیدند، و برای مشورت من ساكت می ماندند. ۲۲ کبود. ۱۷ با طلا و آبگینه آن را برا برخوان کرد، و زیورهای طلای ۲۲ بعد از کلام من دیگر سخن نمی گفتند و قول من بر ایشان خالص بدل آن نمی شود. ۱۸ مرجان و بلور مذکور نمی شود و فرو می چکید. ۲۳ و برای من مثل باران انتظار می کشیدند و قیمت حکمت از لعل گرانتر است. ۱۹ زیرخدج بیش با آن مساوی دهان خویش را مثل باران آخرین باز می گردند. ۲۴ اگر بر ایشان نمی شود و به زر خالص سنجیده نمی گردد. ۲۰ پس حکمت می خندهایم باور نمی گردند، و نور چهره مرا تاریک نمی ساختند. از کجا می آید؟ و مکان فطانت کجا است؟ ۲۱ از چشم تمامی ۲۵ راه را برای ایشان اختیار گردد، به ریاست می نشستم، و در زندگان پنهان است، و از مرغان هوام خفی می باشد. ۲۲ ابدون و میان لشکر، مثل پادشاه ساکن می بودم، و مثل کسی که نوحه گران موت می گویند که آواره آن را به گوش خود شنیده ام. ۲۳ خدا را تسلی می بخشد.

راه آن را درک می کند و او مکانش را می دارد. ۲۴ زیرا که او تا ۳۰ «و اما الان کسانی که از من خرد سال ترنده من استهزا کرانه های زمین می نگرد و آنچه را که زیرتمامی آسمان است می کنند، که کراحت می داشتم از اینکه پدران ایشان را با سکان می بینند. ۲۵ تا وزن از برای بادقرار دهد، و آبها را به میان بیماید. ۲۶ هنگامی که قانونی برای باران قرار داد، و راهی برای سهام داشت؟ کسانی که توانایی ایشان ضایع شده بود، ۳ از احتجاج و قحطی می تاب شده، زمین خشک را در ظلمت خرابی و ویرانی می خایدند. ۴ خباری را در میان بوته ها می چینند، و ریشه شورگاه نان ایشان بود. ۵ از میان (مردمان) رانده می شدند. از حکمت است، و از بدی اجتناب نمودن، فطانت می باشد.»

۲۹ و ایوب باز مثل خود را آورد، گفت: ۲ «کاش که من عقب ایشان مثل دزدان، یاهیوه می گردند. ۶ در گریوه های وادیها مثل ماههای پیش می بودم و مثل روزهایی که خدا مرا در آنها نگاه ساکن می شدند. در حفره های زمین و در صخره ها. ۷ در میان می داشت. ۲ هنگامی که چراغ او بر سر من می تایید، و با نور او بوته ها عغر می گردند، زیر خارها با هم جمع می شدند. ۸ اینای به تاریکی راه می رفتم. ۴ چنانکه در روزهای کامرانی خود می بودم، بیرون از زمین رانده می گردیدند. ۹ و هنگامی که سر خدا بر خیمه من می ماند. ۵ وقتی که قادر مطلق اما الان سرود ایشان شده ام و از برای ایشان ضرب المثل گردیده ام. هنوز با من می بود، و فرزندانم به اطراف من می بودند. ۶ حینی که ۱۰ مرا مکروه داشته، از من دورمی شوند، و از آب دهان بر رویم قدمهای خود را باکره می شستم و صخره، نهرهای روغن را برای انداختن، باز نمی ایستند. ۱۱ چونکه زه را بر من باز کرده، مرمابلاتا من می ریخت. ۷ چون به دروازه شهر بیرون می رفتم و کرسی خود ساختم. پس لگام را پیش رویم رها کردند. ۱۲ از طرف راست من را در چهار سوق حاضر می ساختم. ۸ جوانان مرا دیده، خود را آبیه عوام الناس برخاسته، پاهایم را از پیش در می بردند، و راههای مخفی می ساختند، و پیران برخاسته، می ایستادند. ۹ سورون از هلاکت خویش را بر من مهیا می سازند. ۱۰ راه مرا خراب کرده، به سخن گفتن بازمی ایستادند، و دست به دهان خودمی گذاشتند. ۱۱ گویا از تلمه های آواز شریفان ساکت می شد وزیان به کام ایشان می چسبید. وسیع می آیند، و از میان خرابه ها بر من هجوم می آورند. ۱۵ ترسها ۱۱ زیرا گوشی که مرا می شنید، مرا خوشحال می خواند و چشمی بمن برگشته، آبروی مرا مثل باد تعاقب می کنند، و فیروزی من مثل که مرا می دید، برایم شهادت می داد. ۱۲ زیراقبیری که استغاثه امی کرد او را می رهانیدم، ویتیمی که نیز معaven نداشت. ۱۳ برکت شخصی که در هلاکت بود، به من می رسید و دل بیوzen را خوش اندرون من سفته می شود، و پیهایم آرام ندارد. ۱۸ از شدت سختی لباسم متغیر شده است، و مرا مثل گریبان پیراهن تنگ می گیرد. ۱۴ عدالت را پوشیدم و مرا ملبیس ساخت، و انصاف می کرد او را می رهانیدم، ویتیمی که نیز معaven نداشت. ۱۵ شبانگاه استخوانهایم در من مثل دا و تاج بود. ۱۶ من به جهت کوران چشم بودم، و به جهت لنگان پای. ۱۷ برای مسکینان پدر بودم، و دعوای را ۲۰ «نند تو تضرع می نمایم و مرا مستجاب نمی کنی، و برمی که نمی دانستم، تفحص می کرم. ۱۷ دندانهای آسیای شریر را خیزم و بر من نظر نمی اندازی. ۲۱ خویشتن را متبدل ساخته، بر می شکستم و شکار را از دندهای ایشان می بودم. ۱۸ «و می گفتم، در من بیرحم شده ای، با قوت دست خود به من جفا می نمایی. آشیانه خود جان خواهم سپر و ایام خویش را مثل عنقا طولی خواه. ۲۲ مرا به باد برداشته، برآن سوار گردانیدی، و مادر تدبیاد پراکنده

ساختی. ۲۳ زیرا می‌دانم که مرابه موت باز خواهی گردانید، و به ترس می‌بود و به سبب کبریایی او توانایی نداشت. ۲۴ اگر طلا را خانه‌ای که برای همه زندگان معین است. ۲۴ یقین بر توده پیران امیدخود می‌ساختم و به زر خالص می‌گفتم تو اعتمادمن هستی، دست خود را دراز نخواهد کرد، و چون کسی دریلا گرفتار شود، ۲۵ اگر از فراوانی دولت خویش شادی می‌نمودم، و از اینکه دست آیا به این سبب استغاثه نمی‌کند؟ ۲۵ آیا برای هر مستمندی گریه من بسیار کسب نموده بود، ۲۶ اگر چون آفتاب می‌تابید بر آن نمی‌کردم، و دلم به جهت مسکین رنجیده نمی‌شد. ۲۶ لکن نظرمی کردم و بر ما، هنگامی که با درخشندگی سیرمی کرد. چون امید نیکویی داشتم بدی آمد، و چون انتظار نورکشیدم ۲۷ و دل من خفیه فریفته می‌شد و دهانم دستم را می‌بوسید. ظلمت رسید. ۲۷ احشایم می‌جوشد و آرام نمی‌گیرد، و روزهای ۲۸ این نیز گناهی مستوجب قصاص می‌بود زیرا خدای متعال را مصیبت مرا درگرفته است. ۲۸ ماتم کنان بی‌آفتاب گردش می‌کنم و منکری شدم. ۲۹ اگر از مصیبت دشمن خود شادی می‌کردم یا در جماعت برخاسته، تضرع می‌نمایم. ۲۹ برادر شغالان شده‌ام، و حینی که بلا به او عارض می‌شد وجدمی نمودم، ۳۰ و حال آنکه رفیق شترمن غردیده‌ام. ۳۰ پوست من سیاه گشته، از من می‌ریزد، زبان خود را از گنایه وزیدن بازداشته، بر جان او لعنت را سوال و استخوانهایم از حرارت سوخته گردیده است. ۳۱ بريط من به ننمودم. ۳۱ اگر اهل خیمه من نمی‌گفتند: کیست که از گوشت نوحه گری مبدل شده و نای من به آواز گریه کنندگان. ۳۲ او سیر نشده باشد، ۳۲ غریب درکوچه شب را به سر نمی‌برد و در خود را به روی مسافر می‌گشود. ۳۳ اگر مثل آدم، تقصیر خود

۳۱ «با چشمانت خود عهد بستهام، پس چکونه بر دوشیزه‌ای رامی پوشانیدم و عصیان خوبی را در سینه خود مخفی می‌ساختم، نظر افکتم؟ ۲ زیرا قسمت خدا از اعلى چیست؟ و نصیب ۳۴ از این جهت که از انبوه کثیرمی ترسیدم و اهانت قبایل مرا قادر مطلق، از اعلى علیین؟ ۳ آیا آن برای شیران هلاکت نیست؟ هراسان می‌ساخت، پس ساكت مانده، از در خود بیرون نمی‌بیند؟ و جمیع قدمهایم را نمی‌شمارد؟ ۵ اگر با دروغ راه می‌رقسم حاضر است. پس قادر مطلق مرا جواب دهد. و اینک کتابتی که یا پایهایم با فربی می‌شتابیم، ۶ مرا به میزان عدالت بستجده، تا مدعی من نوشتة است. ۶ پقین که آن را بر دوش خود برمی‌خدا کامليت مرا بداند. ۷ اگر قدمهایم از طریق آواره گردیده، و داشتم و مثل تاج برخود می‌بستم. ۷ شماره قدمهای خود را برای قلبم دربی چشمانم رفته، و لکه‌ای به دستهایم چسبیده باشد، اویان می‌کردم و مثل امیری به او تقرب می‌جستم. ۸ اگر زمین ۸ پس من کشت کنم و دیگری بخورد، ومحصول من از ریشه‌کنده من بر من فریاد می‌کرد و مزه‌هاش با هم گریه می‌کردند، ۹ اگر شود. ۹ اگر قلبم به زنی فریفته شده، یا نزد در همسایه خود مخصوصاً اش را بدون قیمت می‌خوردم و جان مالکانش را تلف در کمین نشسته باشم، ۱۰ پس زن من برای شخصی دیگرآسیا می‌نمودم، ۱۰ پس خارها به عوض گندم و کرکاس به عوض جو کند، و دیگران بر او خم شوند. ۱۱ زیرا که آن قیاحت می‌بود و بروید.» سخنان ایوب تمام شد.

قصصیری سزاوار حکم داوران. ۱۲ چونکه این آتشی می‌بود که تا ابدون می‌سوزانید، و تمامی محصول مرا از جواب دادن به ایوب باز ماندند چونکه ۱۳ اگر ۳۲ پس آن سه مرد از جواب دادن به ایوب باز ماندند چونکه دعوی پنه و کنیز خود را ردیمی کردم، هنگامی که بر من مدعی او در نظر خود عادل بود. ۱۴ آنگاه خشم الیهو این برکتیل بوزی که می‌شدنند. ۱۴ پس چون خدا به ضد من برخیزد چه خواهم کرد؟ از قبیله رام بود مشتعل شد، و غضبیش بر ایوب افروخته گردید، از و هنگامی که فتنیش نماید به او چه جواب خواهم داد؟ ۱۵ آیا آن این جهت که خویشتن را از خدا عادلت می‌نمود. ۱۵ و خشمش بر کس که مرا در رحم آفریدا را نیز نیافرید؟ و آیا کس واحد، ما را سه رفقی خود افروخته گردید، از این جهت که هرچند جواب نمی‌در رحم نسرشت؟ ۱۶ «اگر مراد مسکینان را از ایشان منع نموده یافتد، اما ایوب را مجرم می‌شمردند. ۱۶ و الیهو از سخن گفتن با باش، و چشمان بیوهزنان را تار گردانیده، ۱۷ اگر قلمه خود را به ایوب درنگ نموده بود زیرا که ایشان در عمر، از وی بزرگشودند. تنهایی خوده باش، و یتیم از آن تناول ننموده، ۱۸ و حال آنکه ۱۸ اما چون الیهو دید که ب زبان آن سه مدجوایی نیست، پس او از جوانی با من مثل پدر پرورش می‌یافت، و از بطن مادرم خشمش افروخته شد. ۱۹ و الیهو این برکتیل بوزی به سخن آمده، بیوهزن را رهبری می‌نمودم. ۱۹ اگر کسی را از برهنگی هلاک گفت: «من در عمر صغیر هستم، و شما موسفید. بنابراین دیده باشم، و مسکین را بدون پوشش، ۲۰ اگر کمرهای او مرا ترسیده، جرات نکدم که برای خود را برای شما بیان کنم. ۲۰ و برکت نداده باشد، و از پشم گوفستان من گرم نشده، ۲۱ اگر گفتم روزها سخن گیرد، و کثرت سالها، حکمت را اعلام نماید. دست خود را بر یتیم بلند کرده باشم، هنگامی که اعانت خود را ۲۱ لیکن در انسان روحی هست، و نفعخه قادر مطلق، ایشان را در دروازه می‌دیدم، ۲۲ پس بازوی من از گفتم ییفتند، و ساعدم فطانت می‌بخشد. ۲۲ بزرگان نیستند که حکمت دارند، و نه پیران از قلم آن شکسته شود. ۲۳ زیرا که هلاکت از خدا برای من که انصاف را می‌فهمند. ۲۳ بنابراین می‌گوییم که مرا بشنو. و من

نیز رای خود را بیان خواهم نمود. ۱۱ اینک از سخن گفتن با شما و اضطراب دائمی در استخوانهای وی است. ۲۰ پس جان اونان درنگ نمودم، و براهین شما را گوش گرفتم. تا سخنان را کاوش را مکروهی دارد و نفس او خواک لطیف را. ۲۱ گوشت او چنان گردید. ۱۲ و من در شما تأمل نمودم و اینک کسی از شما نبود فرسوده شد که دیده نمی شودو استخوانهای وی که دیده نمی شد که ایوب را ملزم سازد. یا سخنان او را جواب دهد. ۱۳ ممادا برهنه گردیده است. ۲۲ جان او به حفره نزدیک می شود و حیات پرگویید که حکمت را دریافت نموده‌ایم، خدا او را مغلوب می سازد او به هلاک کنندگان. ۲۳ «اگر برای وی یکی به متله هزار فرشته و نه انسان. ۱۴ زیرا که سخنان خود را به ضد من ترتیب نداده یا متوسطی باشد، تا آنچه را که برای انسان راست است به وی است، و به سخنان شما او را جواب نخواهم داد. ۱۵ ایشان اعلان نماید، ۱۶ آنگاه بر او ترحم نموده، خواهد گفت: او را از حیران شده، دیگر جواب ندادند، و سخن از ایشان منقطع شد. فرو رفتن به هاوی برهان، من کفاره‌ای پیدا نموده‌ام. ۲۵ گوشت او ۱۶ پس آیا من انتظاریکشم چونکه سخن نمی گویند؟ و ساكت از گوشت طفل لطیف تر خواهد شد. و به این جوانی خود خواهد شده، دیگر جواب نمی دهدن؟ ۱۷ پس من نیز از حصه خود برگشت. ۲۶ نزد خدا دعا کرده، او رامستجواب خواهد فرمود، جواب خواهم داد، و من نیز رای خود را بیان خواهم نمود. ۱۸ زیرا و روی او را با شادمانی خواهد دید. و عدالت انسان را به او که از سخنان، مملو هستم. و روح باطن من، مرا به تنگ می آورد. رد خواهد نمود. ۲۷ پس در میان مردمان سرود خوانده، خواهد ۱۹ اینک دل من مثل شرایی است که مفتوح نشده باشد، و مثل گفت: گناه کردم و راستی را منحرف ساختم، و مکافات آن به مشکهای تازه نزدیک است بترکد. ۲۰ سخن خواهم راند تا راحت من نرسید. ۲۸ نفس مرا افزورفتن به هاویه قدری داد، و جان من، یا بهم و لبها خودرا گشوده، جواب خواهم داد. ۲۱ حاشا از من نور رامشاهده می کند. ۲۹ اینک همه این چیزها را خدایه عمل که طرفداری نمایم و به احدی کلام تملق آمیز گویم. ۲۲ چونکه می آورد، دفعه و سه دفعه با انسان. ۳۰ تا جان او را از هلاکت به گفتن سخنان تملق آمیز عارف نیستم. والا خالق مرا به زودی برگرداند و او را از نوززنده‌گان، منور سازد. ۳۱ ای ایوب متوجه شده، مراجعت نمایم، و خاموش باش تا من سخن رانم. ۳۲ اگر خواهد برداشت.

۳۳ «لیکن ای ایوب، سخنان مرا استماع نما. و به تمامی سازم. ۳۳ و اگر نه، تو مرا بشنو. خاموش باش تا حکمت را به تو کلام من گوش بگیر. ۲ اینک الان دهان خود را گشودم، و زبان تعیلم دهم.» در کام متكلم شد. ۳ کلام من موافق راستی قلبی خواهد بود. و

لبهایم به معرفت خالص تعلق خواهد نمود. ۴ روح خدا مرا آفریده، ۳۴ پس یهود تکلم نموده، گفت: ۲ «ای حکیمان سخنان و نفخه قادر مطلق مرا زنده ساخته است. ۵ اگر می توانی مرا جواب مرا بشنوید، وای عارفان، به من گوش گیرید. ۳ زیرا گوش، سخنان ۵۵، و پیش روی من، کلام را ترتیب داده بایست. ۶ اینک من را امتحان می کند، چنانکه کام، طعام را ذوق می نماید. ۴ انصاف مثل تو از خدا هستم. و من نیز از گل سرشنی شده‌ام. ۷ اینک را برای خود اختیار کنیم، و در میان خود نیکویی را بهفهمیم. هیبت من تو را نخواهد ترسانید، و فقار من بر تو سنگین نخواهد ۵ چونکه ایوب گفته است که بی گناه هستم. و خدا داد مرا از من شد. ۸ «یقین در گوش من سخن گفتی و آواز کلام تو را شنیدم برداشته است. ۶ هرچند انصاف با من است دروغگو شمرده ۹ که گفتی من زکی و بی تقصیر هستم. من پاک هستم و در من شده‌ام، و هرچند بی تقصیرم، جراحت من علاج ناپذیر است. گناهی نیست. ۱۰ اینک او علتها برع می جوید. و مرا دشمن ۷ کدام شخص مثل ایوب است که سخریه را مثل آب می نوشد خودمی شمارد. ۱۱ پایهایم را در کنده می گذارد و همه راههایم را ۸ که در رفاقت بدکاران سالک می شود، و با مردان شیر رفار مراقبت می نماید. ۱۲ هان در این امر توصادق نیستی. من تو می نماید. ۹ زیرا گفته است انسان را فایده‌ای نیست که رضامندی را جواب می دهم، زیرا خدا از انسان بزرگر است. ۱۳ چرا با او خدا را بجودی. ۱۰ پس الان ای صاحبان فطانت مرا بشنوید، معارضه می نمایی، از این جهت که از همه اعمال خود اطلاع حاشا خار خدا که بدی کند. و از قادر مطلق، که ظلم نماید. ۱۱ زیرا نمی دهد؟ ۱۴ زیرا خدا یک دفعه تکلم می کند، بلکه دو دفعه و که انسان را به حسب عملش مکافات می دهد، و بر هر کس موافق انسان ملاحظه نمی نماید. ۱۵ در خواب، در رویا شب، چون راهش می رساند. ۱۶ و به درستی که خدا بدی نمی کند، و قادر خواب سنگین بر انسان مستولی می شود، حیبی که درست خود در مطلق انصاف را منحرف نمی سازد. ۱۳ کیست که زمین را به او خواب می باشد. ۱۶ آنگاه گوشهای انسان را می گشاید و تادیب تقویض نموده، و کیست که تمامی ربع مسکون را به او سپرده ایشان را ختم می سازد. ۱۷ تا انسان را از اعمالش برگرداند و تکبر باشد. ۱۴ اگر او دل خود را به وی مشغول سازد، اگر روح و نفخه را از مردمان پیوشنند. ۱۸ جان او را از حفره نگاه می دارد و حیات خوش راند خود بازگیرد، ۱۵ تمامی بشر با هم هلاک می شوند و او را از هلاکت شمشیر. ۱۹ بادرد در بستر خود سرزنش می یابد، انسان به خاک راجع می گردد. ۱۶ پس اگر فهم داری این را

بشنو، و به آواز کلام من گوش ده. ۱۷ آیا کسی که از انصاف فریاد برمی آورند واز دست زورآوران استغاثه می کنند، ۱۰ و کسی نفرت دارد سلطنت خواهد نمود؟ و آیا عادل کبیر را به گناه نمی گوید که خدای آفرینده من کجا است که شبانگاه سرودها استنادی دهی؟ ۱۸ آیا به پادشاه گفته می شود که لیم هستی، یا می بخشد ۱۱ و ما از بهایم زمین تعیلم می دهد، و از پرندهگان به نجیبان کش شریف می باشید؟ ۱۹ پس چگونه به آنکه امیران را آسمان حکمت می بخشد. ۱۲ پس به سبب تکبر شریزان فریادمی طرفداری نمی نماید و دولتمند را بر فقری ترجیح نمی دهد. زیرا که کنند اما او اجابت نمی نماید، ۱۳ زیرا خدابطالت را نمی شود و جمیع ایشان عمل دستهای وی اند. ۲۰ در حظهای در نصف قادر مطلق برآن ملاحظه نمی فرماید. ۱۴ هرچند می گویی که شب می میرند. قوم مشوش شده، می گذرند، و زورآوران بی واسطه او را نمی بینم، لیکن دعوا در حضور وی است پس منتظر او دست انسان هلاک می شوند. ۲۱ «زیرا چشمان او بر راههای باش. ۱۵ و اما الان از این سبب که در غضب خویش مطالبه نمی انسان می باشد، و تمامی قدمهایش را می نگرد. ۲۲ ظلمتی نیست کند و به کثیر گناه اعتمنا نماید، ۱۶ از این جهت ایوب و سایه موت نی، که خطاکاران خویشتن را در آن پنهان نمایند. دهان خودرا به بطالت می گشاید و بدون معرفت سختان بسیار ۲۳ زیرا اندک زمانی بر احدی تامل نمی کند تا او پیش خدا به می گوید..»

محاکمه باید. ۲۴ زورآوران را بدون تفحص خرد می کند، و دیگران ۳۶ و الیهو بازگفت: ۲ «برای من اندکی صبرکن تا تو را اعلام را به جای ایشان قرار می دهد. ۲۵ هر آینه اعمال ایشان را تشخیص می نماید، و شبانگاه ایشان را واژگون می سازد تا هلاک شوند. ۲۶ به جای شریزان ایشان را می زند، در مکان نظرکنندگان. ۲۷ از آن جهت که از متابعت امنحرف شدند، و در همه طرقهای وی تأمل ننمودند. ۲۸ تا فریاد فقری را به او برسانند، و افغان مسکینان را بشنو. ۲۹ چون او آرامی دهد کیست که در اضطراب اندارد، و چون روی خودرا پیوشناند کیست که او را تواند دید. خواه به امتنی خواه به انسانی مساوی است، ۳۰ تا مردمان فاجرسلطنت ننمایند و قوم را به دام گرفتار نسازند. ۳۱ لیکن آیا کسی هست که به خدا بگوید: سزا یافتم، دیگر عصیان نخواهم وزید. ۳۲ و آنچه را که نمی بینم تو به من بیاموز، و اگر گناه کردم بار دیگر نخواهم نمود. ۳۳ آیا پر حساب رای تو جزداده، خواهد گفت: چونکه تو رد می کنی پس توانخیار کن و نه من. و آنچه صواب می دانی بگو. ۳۴ صاحبان فطانت به من خواهند گفت، بلکه هر مرد حکیمی که مرا می شنود ۳۵ که ایوب بدون معرفت حرف می زند و کلام او از روی تعلق نیست. ۳۶ کاش که ایوب تا به آخر آزموده شود، زیرا که مثل شریزان جواب می دهد. ۳۷ چونکه برگاه خود طغیان را مزید می کند و در میان مادستک می زند و به ضد خدا سختان بسیار می گوید..»

۳۵ ۲ «آیا این را انصاف می شماری که گفتی من از خدا تو را نیز از دهان مصیبت بیرون می آورد، در مکان وسیع که در عادل تر هستم؟ ۳ زیرا گفتایی برای توجه فایده خواهد شد، و به آن تنگی نمی بود وزاد سفره تو از فرهی مملو می شد، ۱۷ و تو چه چیز بیشتر از گناه منفعت خواهم یافت. ۴ من تو را جواب ازدواجی شریپ پر هستی، لیکن داوری و انصاف باهم ملتصدند. می گوییم ورقایت را با تو. ۵ به سوی آسمانها نظر کن و بین ۱۸ باحدز باش مبادا خشم تو را به تعلیم ببرد، و زیادتی کفاره تو را وافالک را ملاحظه نما که از تو بلندترند. ۶ اگر گناه کردی به او منحرف سازد. ۱۹ آیا او دولت تو را به حساب خواهد آورد؟ نی، چه رسائید؟ و اگر تقصیرهای تو بسیار شد برای وی چه کردی؟ نه طلا و نه تمامی قواری توانگری را. ۲۰ برای شب آزومند مباش، ۷ اگر بی گناه شدی به او چه بخشیدی؟ و یا از دست تو چه چیز که امتحان را از جای ایشان می برد. ۲۱ با حذر باش که به گناه را گرفته است؟ ۸ شرارت تو به مردی چون تو (ضرر می رساند) مایل نشوی، زیرا که تو آن را بر مصیبت ترجیح داده ای. ۲۲ اینک و عدالت تو به بنی آدم (فایده می رساند). ۹ از کثیر ظلمها خدا در قوت خود متعال می باشد. کیست که مثل او تعیلم بدهد؟

۲۲ کیست که طریق او را به او تفویض کرده باشد؟ و کیست که یالنسان سخن گوید تا هلاک گردد. ۲۱ و حال آفتاب را نمی بگویندو بی انصافی نموده‌ای؟ ۲۴ به یاد داشته باش که اعمال او را توان دید هرچند در سپه درخشان باشد تاباد وزیده آن را پاک تکبیر گویی که درباره آنها مردمان می‌سرایند. ۲۵ جمیع آدمیان به کند. ۲۶ درخشندگی طلایی از شمال می‌آید و نزد خدا جلال آنها می‌نگرند. مردمان آنها را از دور مشاهده می‌نمایند. ۲۶ اینک مهیب است. ۲۳ قادر مطلق را ادرارک نمی‌توانیم کرد، او در خدا متعال است و او را نمی‌شناسیم. و شماره سالهای او را قوت و راستی عظیم است و در عدالت کبیر که بی انصافی نخواهد تفحص نتوان کرد. ۲۷ زیرا که قطوه‌های آب را جذب می‌کند و کرد. ۲۴ لهذا مردمان از او می‌ترسند، اما و بر جمیع دانادلان نمی‌آنها باران را از بخارات آن می‌چکاند. ۲۸ که ابرها آن را به شدت نگرد. »

مریزید و بر انسان به فراوانی می‌تراوید. ۲۹ آیا کیست که بفهمد ابرها چگونه پهن می‌شوند، یار عده‌های خیمه او را بداند؟ ۳۰ اینک ۳۸ و خداوند ایوب را از میان گردباد خطاب کرده، گفت: نور خود را بر آن می‌گستراند. و عمق های دریا را می‌پوشاند. ۲ «کیست که مشورت را از سختنای بی علم تاریک می‌سازد؟ ۳۱ زیرا که به واسطه آنها قومها را داوری می‌کند، و رزق را به ۳ الان کمر خود را مثل مرد بیند، زیرا که از توسوال می‌نمایم فراوانی می‌بخشد. ۳۲ دستهای خود را با برق می‌پوشاند، و آن را بر پس مرا اعلام نمایم. ۴ وقتی که زمین را بیناد نهادم کجا بودی؟ هدف ماموری سازد. ۳۳ رعدش از او خبر می‌دهد و موashi از بیان کن اگر فهم داری. ۵ کیست که آن را پیمایش نمود؟ اگر برآمدن او اطلاع می‌دهند. ۶ پایه هایش بر چه چیز گذاشته شد؟ و کیست که سینگ زاویه‌اش را نهاد،

۳۷ «از این نیز دل می‌لزد و از جای خود متحرک می‌گردد. ۷ هنگامی که ستارگان صحیح باهم تزم نمودند، و جمیع پسران ۲ گوش داده، صدای آواز او را بشنوید، و زمزمه‌ای را که از دهان خدا آواز شادمانی دادند؟ ۸ و کیست که دریا را به دره‌امسدو وی صادر می‌شود، ۳ آن را در زیر تمامی آسمانهای فرستد، و برق ساخت، وقتی که به در جست و از رحم بیرون آمد؟ ۹ وقتی که خویش را تا کرانه‌ای زمین. ۴ بعد از آن صدای غرش می‌کند و به ابرها را لیاس آن گردانید و تاریکی غلیظ را قندهای آن ساختم. آواز جلال خویش رعد می‌دهد و چون آوازش شنیده شد آنها را تاخیر ۱۰ و حدی برای آن قرار دادم و پشت بندها و درها تعیین نمود. نمی‌نماید. ۵ خدا از آوار خود عده‌های عجیب می‌دهد. اعمال ۱۱ و گفتم تا به اینجا بیا و تجاوز منما. و در اینجا امواج سرکش عظیمی که مانها را ادرارک نمی‌کنیم به عمل می‌آورد، ۶ زیابریف تو بازداشته شود. ۱۲ آیا تو از ابتدای عمر خود صحیح را فرمان را می‌گوید؛ بر زمین بیفت. و همچنین بارش باران را و بارش دادی، و فجر را به موضوع عارف گردانیدی؟ ۱۳ تا کرانه‌ای بارانهای زورآور خویش را. ۷ دست هر انسان را مختوم می‌سازد آواز شریان از آن افشارنده شوند. ۱۴ مثل گل زیر تا جمیع مردمان اعمال او را بدانند. ۸ آنگاه وحوش به ملای اختم مبدل می‌گردد. و همه‌چیز مثل لیاس صورت می‌پذیرد. خود می‌روند و در بیشه‌های خویش آرام می‌گیرند. ۹ از برجهای ۱۵ و نور شریان از ایشان گرفته می‌شود، و بازوی بلند شکسته جنوب گردباد می‌آید و از برجهای شمال برودت. ۱۰ از نفحه خدا می‌گردد. ۱۶ آیا به چشممه های دریا داخل شده، یا به عمقهای پیغ بسته می‌شود و سطح آنها منجمد می‌گردد. ۱۱ ابرها اینز به لجه رفته‌ای؟ ۱۷ آیا درهای موت برای تو باز شده است؟ یا درهای رطوبت سنگین می‌سازد و سحاب، برق خود را پراکنده می‌کند. سایه موت را دیده‌ای؟ ۱۸ آیا پنهانی زمین را ادرارک کرده‌ای؟ خبر ۱۲ و آنها به دلات او به هر سو منقلب می‌شوند تا هر آنچه به آنها بده اگر این همه را می‌دانی. ۱۹ راه مسکن نور کدام است، امروزه باید بر روی تمامی ربع مسکون به عمل آورند. ۱۳ خواه آنها و مکان ظلمت کجا می‌باشد. ۲۰ تا آن را به حدودش برسانی، و را برای تدبیت بفرستد یا به جهت زمین خود یا برای رحمت. راههای خانه او را درک نمایی؟ ۲۱ البته می‌دانی، چونکه در ۱۴ «ای ایوب این را استماع نمای. بایست و دراعمال عجیب آنوقت مولودشیدی، و خوبیه‌های از تگرگ را مشاهده نموده‌ای، خدا تامل کن. ۱۵ آیا مطلع هستی وقتی که خدا عزم خود را به های برق داخل شده، و خوبیه‌های تگرگ را مشاهده نموده‌ای، آنها قرار می‌دهد و برق، ابرهای خود را درخشان می‌سازد؟ ۱۶ آیا ۲۳ که آنها را به جهت وقت تیگی نگاه داشتم، به جهت روز مقائله توازن موانه ابرها مطلع هستی؟ یا از اعمال عجیبه اوکه در علم، و جنگ؟ ۲۴ به چه طریق روشنایی تقسیم می‌شود، و باد شرقی بر کامل است. ۱۷ که چگونه رختهای ترکم می‌شود هنگامی که روی زمین منتشرمی‌گردد؟ ۲۵ کیست که رودخانه‌ای برای سیل زمین از باد جنوبی ساکن می‌گردد. ۱۸ آیا مثل او می‌توانی فلک کند، یا طریقی به جهت صاعقه‌ها ساخت. ۲۶ تا بزمی‌نمی که رایگسترانی که مانند آینه ریخته شده مستحکم است؟ ۱۹ ما را کسی در آن نیست بیارد و بر بیانایی که در آن آدمی نپاشد، تعلیم بده که با وی چه توانیم گفت، زیرا به سبب تاریکی سخن ۲۷ تا (زمین) ویران و بایر راسیرباب کند، و علفهای تازه را از آن نیکو نتوانیم آورد. ۲۰ آیا چون سخن گویم به او خبر داده می‌شود برویاند؟ ۲۸ آیا باران را پدری هست؟ یا کیست که قطرات شنبم

را تولید نمود؟ ۲۹ از رحم کیست که بخ بیرون آمد؟ و زاله آسمان را استهزا می‌نماید. ۱۹ «آیا تو اسب را قوت داده و گردن او را کیست که تولید نمود؟ ۳۰ آبها مثل سنگ منجمد می‌شود، را به یال ملیس گردانیده‌ای؟ ۲۰ آیا او را مثل ملعچ به جست و سطح لجه بخ می‌پندد. ۳۱ آیا عقد ثریا رامی پندی؟ یا پندهای و خیز آوردهای؟ خوش شیوه او مهیب است. ۲۱ در وادی پا زده، چبار را می‌گشایی؟ ۳۲ آیا برجهای منطقه البروج را در موسم آنها از قوت خود وجدمنی نماید و به مقابله مسلحان بیرون می‌رود. بیرون می‌آوری؟ و دب اکبر را با بنت او رهبری می‌نمایی؟ ۳۳ آیا ۲۲ برخوف استهزا کرده، هراسان نمی‌شود، و از دم شمشیر قانون های آسمان را می‌دانی؟ یا آن را بر زمین مسلط می‌گردانی؟ برزمی گردد. ۳۴ ترکش بر او چکچک می‌کند، و نیزه درخشندۀ و آیا آواز خود را به ایرها می‌رسانی تا سیل آبها را پاپوشاند؟ ۳۵ آیا مراق ۲۴ با خشم و غیض زمین را می‌نوردد. و چون کرنا صدا برقهای را می‌فرستی تا روانه شوند، و به تو بگویند اینک حاضریم؟ می‌کنندنی ایستد، ۲۵ وقتی که کرنا نواخته شود هه هه می‌گوید و ۳۶ کیست که حکمت را در باطن نهاد یا فطانت را به دل چنگ را از دور استشمام می‌کند، و خروش سرداران و غوغای را. بخشید؟ ۳۷ کیست که با حکمت، ایرها را بشمارد؟ و کیست که ۲۶ آیا از حکمت توشهاین می‌پرد؟ و بالهای خود را بطرف جنوب مشکهای آسمان را بزید؟ ۳۸ چون غبار گل شده، جمع می‌شود و پهنه می‌کند؟ ۲۷ آیا از فرمان تو عقاب صعودمی نماید و آشیانه کلوخها باهم می‌چسبند. ۳۹ آیا شکار را برای شیر ماده صید خود را به جای بلند می‌سازد؟ ۲۸ بر صخره ساکن شده، ماوا می‌کنی؟ و اشتاهای شیر یان را سیرمه نمایی؟ ۴۰ حینی که می‌سازد، بر صخره تیز و بر ملاذ منع. ۳۰ از آنجا خروزک خود را در ماوای خود خویشن را جمع می‌کنند و در بیشه در کمین به نظر می‌آوری و چشمانش از دور می‌نگرد. ۳۱ بچه هایش خون را می‌نشینند؟ ۴۱ کیست که غذا را برای غراب آماده می‌سازد، چون می‌مکند و جایی که کشتگانند او آنجا است.»

بچه هایش نزد خدا فریاد برمی‌آورند، و به سبب نبود خوارک آواره ۴۰ «آیا مجادله کننده با قادر مطلق مخاصمه نماید؟ می‌گرددند؟

کسی که با خدا مجاجه کند آن را جواب بدهد.» ۳ آنگاه ایوب

۳۹ «آیا وقت زاییدن بز کوهی را می‌دانی؟ یا زمان وضع حمل خداوند را جواب داده، گفت: ۴ «اینک من حقیر هستم و به آمود را نشان می‌دهی؟ ۵ آیا ماههای را که کامل می‌سازند حساب تو چه جواب دهم؟ دست خود را به دهانم گذاشته‌ام. ۵ یک توانی کرد؟ یا زمان زاییدن آنهرامی دانی؟ ۶ خم شده، بچه های مرتبه گفتم و تکرار خواهم کرد. بلکه دو مرتبه و نخواهم افزود.» خود را می‌زاییدن واز دردهای خود فاغر می‌شوند. ۴ بچه های ۶ پس خداوند ایوب را از گردباد خطاب کرد و گفت: ۷ «الآن آهافقی شده، در بیابان نمو می‌کنند، می‌رونند و نزد آنها برنمی‌کمر خود را مثل مرد بینند. از تسوال می‌نامیم و مرا اعلام کن. گرددند. ۵ کیست که خر وحشی را رها کرده، آزاد ساخت. و ۸ آیا داوری مرانیز باطل می‌نمایی؟ و مرا ملزم می‌سازی تاخویشن را کیست که پنهانی گورخر را باز نمود. ۶ که من بیابان را خانه او عادل پنمايی؟ ۹ آیا تو را مثل خدابازوبی هست؟ و به آوار مثُل او ساختم، و شوره زار را مسکن او گردانیدم. ۷ به غوغای شهراستهزا رعد توانی کرد؟ ۱۰ الان خویشن را به جلال و عظمت زینت می‌کند و خروش رمه بان را گوش نمی‌گیرد. ۸ دایره کوهها بده. و به عرت و شوکت ملیس ساز. ۱۱ شدت غضب خود را چراگاه او است و هرگونه سبزه را می‌طلبد. ۹ آیا گاو وحشی بزیر و به هر که متکبر است نظر افکنده، اورا به زیر انداز. ۱۲ بر راضی شود که تو را خدمت نماید، یا نزد آخر تو منزل گیرد؟ هر که متکبر است نظر کن و اورا ذلیل بساز. و شریان را در جای ۱۰ آیا گاو وحشی را به رسمناش به شیار توانی بست؟ یا وادیها را ایشان پایمال کن. ۱۳ ایشان را در حاک پنهان نما و از عقب تو مازو خواهد نمود؟ ۱۱ آیا از اینکه قوتش عظیم است رویهای ایشان را در جای مخفی محبوس کن. ۱۴ آنگاه من نیز بر او اعتماد خواهی کرد؟ و کار خود را به او حواله خواهی نمود؟ دریاره تو اقرار خواهم کرد، که دست راست تو را نجات تواند ۱۲ آیا براو توکل خواهی کرد که محصولت را باز آورد و آن را داد. ۱۵ اینک بهیمود که او را باتو آفریده‌ام که علف را مثل گاو به خرمگاهات جمع کند؟ ۱۳ «بال شترمغ به شادی متحرک می‌خورد، ۱۶ همانا قوت او در کمرش می‌باشد، و توانی وی در می‌شود واما پر و بال او مثل لقلق نیست. ۱۴ زیرا که تخمهای رگهای شکمش. ۱۷ دم خود را مثل سروآزاد می‌جنیاند. رگهای خود را به زمین وامی گذارد و بر روی خاک آنها را گرم می‌کند رانش بهم پیچیده است. ۱۸ استخوانهایش مثل لوله های پرنجن ۱۵ و فراموش می‌کند که با آنها را می‌افشد، و خوش صحرانها و اعضای ایشان مثل تیرهای آهین است. ۱۹ او افضل صنایع خدا را پایمال می‌کنند. ۱۶ با بچه های خود سختی می‌کند که گویا از است. آن که او را آفرید حریه‌اش را به او داده است. ۲۰ به درستی آن او نیستند، محنت او باطل است و متناسف نمی‌شود. ۱۷ زیرا که کوهها برایش علووه می‌رویاند، که در آنها تمامی حیوانات خدا او را از حکمت محروم ساخته، و از فطانت او را نصیبی نداده صحرابازی می‌کنند ۲۱ زیر درختهای کنار می‌خوابد. در سایه نیزار است. ۱۸ هنگامی که به بلندی پرواز می‌کنداسب و سوارش و در خلاط. ۲۲ درختهای کنار او را به سایه خود می‌پوشاند، و

بیدهای نهر، وی را حاطه می‌نماید. ۲۳ اینک رودخانه طغیان پاره‌های سفال تیز است و گردون پرمیخ را بر گل پهن می‌کند. لیکن او نمی‌ترسد و اگرچه اردن دردهاش ریخته شود ۲۱ لجه را می‌جوشاند و دریا را مانند پاتیچه عطاران اینم خواهد بود. ۲۴ آیا چون نگران است او را گرفتار توان کرد؟ می‌گرداند. ۲۲ راه را در عقب خویش تابان می‌سازد به نوعی که لجه را سفیدمو گمان می‌برند. ۲۳ بر روی خاک نظیر او نیست، که بدون خوف آفریده شده باشد. ۲۴ بر هرچیز بلند نظر

با بینی وی را باقلاب توان سفت؟

۴۱ «آیا لویاتان را با قلاب توانی کشید؟ یازبانش را با رسمن می‌افکدو بر جمیع حیوانات سرکش پادشاه است.»
توانی فشد؟ ۲ آیا در بینی او مهار توانی کشید؟ یا چانه‌اش را باقلاب توانی سفت؟ ۳ آیا او نزد تو تضیع زیادخواهد نمود؟ یا ۴ و ایوب خداوند را جواب داده، گفت: «می‌دانم که به سخنان ملایم به تو خواهد گشت؟ ۴ آیا با تو عهد خواهد بست یا هر چیز قادر هستی، وابدا قصد تو را معن نتوان نمود. ۳ کیست او را برای بندگی دائمی خواهی گرفت؟ ۵ آیا با او مثل گیجشک که مشورت را بی علم مخفی می‌سازد. لکن من به آنچه نفهمیدم بازی توانی کرد؟ یا او را برای کنیزان خود توانی بست؟ ۶ آیا تکلم نمودم. به چیزهایی که فوق ارعقل من بود و نمی‌دانستم. جماعت (صیادان) از اداد و ستد خواهند کرد؟ یا او را در میان ۴ الان بشنو تا من سخن گویم. از تو سوال می‌نمایم مرا تعليم تاجران تقسیم خواهند نمود؟ ۷ آیا پوست او را با نیزه هامملو توانی بده. ۵ از شنیدن گوش درباره تو شنیده بودم لیکن الان چشم من کرد؟ یا سرش را با خطافهای ماهی گیران؟ ۸ اگر دست خود تو را می‌بنند. ۶ از این جهت از خویشتن کراحت دارم و در خاک را بر او بگذاری جنگ را به یاد خواهی داشت و دیگر نخواهی و خاکستر توبه می‌نمایم.» ۷ واقع شد بعد از اینکه خداوند این کرد. ۹ اینک امید به او باطل است. آیا از رویش نیز آدمی به سخنان را به ایوب گفته بود که خداوند به الیافار تیمانی فرمود: روی درافکنه نمی‌شود؟ ۱۰ کسی اینقدر متهر نیست که او را «خشم من بر تو و بر تو رویت فروخه شده، زیرا که درباره من برانگیزاند. پس کیست که در حضور من بایستد؟ ۱۱ کیست که آنچه راست است مثل بندام ایوب نگفته‌ید. ۸ پس حال هفت سبقت جسته، چیزی به من داده، تابه او رد نمایم؟ هرچه زیر گوساله وهفت قوچ برای خود بگیرید و نزد بنده من ایوب رفته، آسمان است از آن من می‌باشد. ۱۲ «درباره اعضاش خاموش قربانی سوختنی به جهت خویشتن بگذارید و بندام ایوب به نخواهم شد و از جبروت و جمال ترکیب او خبر خواهم داد. جهت شما دعا خواهد نمود، زیرا که او را مستجاب خواهم فرمود، ۱۳ کیست که روی لباس او را باز تواند نمود؟ وکیست که در میان میاداپاداش حمقات شما را به شما برسانم چونکه درباره من آنچه دو صفحه دندانش داخل شود؟ ۱۴ کیست که درهای چهراش را راست است مثل بندام ایوب نگفته‌ید.» ۹ پس الیافار تیمانی و بگشاید؟ دایره دندانهایش هولناک است. ۱۵ سپههای زوآوش بلند شوحی و صوفزغماتی رفته، به نوعی که خداوند به ایشان امر فخر او می‌باشد، با مهر محکم وصل شده است. ۱۶ با یکدیگر فرموده بود عمل نمودند و خداوند ایوب راستجاب فرمود. ۱۰ و چنان چسپیده‌اند که باد از میان آنهایمی گذرد. ۱۷ با همدیگر چون ایوب برای اصحاب خود دعا کرد خداوند مصیبت او را چنان وصل شده‌اند و باهم ملصقند که جدا نمی‌شوند. ۱۸ از دور ساخت و خداوند به ایوب دو چندان آنچه پیش داشته بود عطا عطسه‌های او نور ساطع می‌گردد و چشمان او مثل پلکهای فجر فرمود. ۱۱ و جمیع برادرانش و همه خواهانش و تمامی آشنايان است. ۱۹ از دهانش مشعلها بیرون می‌آید و شعله های آتش برمی قدمیش نزد وی آمده، در خانه‌اش با وی نان خوردند و او را درباره جهد. ۲۰ از بینی های او دودبرمی آید مثل دیگ جوشنده و تمامی مصیبته که خداوند به او رسانیده بود تعزیت گفته، تسلی پاتیل. ۲۱ از نفس او اخگرها افروخته می‌شود و از دهانش شعله دادند و هرکس یک قصیطه و هرکس یک حلقه طلا به او داد. بیرون می‌آید. ۲۲ بر گردنش قوت نشیمن دارد، و هیبت پیش رویش ۱۲ و خداوند آخراً ایوب را بیشتر از اول او مبارک فرمود، چنانکه او رقص می‌نماید. ۲۳ طبقات گوشت او بهم چسبیده است، و را چهارده هزار گوسفند و شش هزار شتر و هزار جفت گاو و هزار بر وی مستحکم است که متحرك نمی‌شود. ۲۴ دلش مثل الاغ ماده بود. ۱۳ و او را هفت پسر و سه دختر بود. ۱۴ و دختر سنگ مستحکم است، و مانند سنگ زیرین آسیا محکم می‌باشد. اول را بیمه و دوم را قصیعه و سوم را قرن هفرک نام نهاد. ۱۵ و چون او برمی خیزد نیزه‌مندان هراسان می‌شوند، و از خوف در تمامی زمین مثل دختران ایوب زنان نیکصورت یافت نشدند و بی خود می‌گردند. ۲۶ اگر شمشیر به او انداخته شود اثر نمی‌پدر ایشان، ایشان رادر میان برادرانش ارش داد. ۱۶ و بعد از آن کند، و نه نیزه و نه مزاق و نه تیر. ۲۷ آهن را مثل کاه می‌شمارد ایوب صد و چهل سال زندگانی نمود و پسران خود و پسران پسران و برنج را مانند چوب پوسیده. ۲۸ تیرهای کمان او را فار نمی‌خود را تا پشت چهارم دید. ۱۷ پس ایوب پیر و سالخورده شده، دهد و سنگهای فلاخن نزد او به کاه مبدل می‌شود. ۲۹ عمود وفات یافت.

مثل کاه شمرده می‌شود و بر حرکت مزاقی می‌خندند. ۳۰ در زیرش

زیرا بر رخسار همه دشمنانم زدی؛ دندانهای شریران را شکستی.
۸ نجات از آن خداوند است و برکت تو بر قوم تو می باشد. سلاه.

۱ خوشابحال کسی که به مشورت شریان نزد و به راه

۴ برای سالار مغینیان بردوات اوتار، مزمور داد ای خدای گناهکاران نایستد، و در مجلس استهزا کنید گان ننشینید؛ بلکه رغبت اودر شریعت خداوند است و روز و شب در شریعت او تفکر عدالت من، چون بخوانم مرا مستجاب فرما. در تنگی مرا وسعت دادی. بر من کرم فرموده، دعای مرا بشو. ۲ ای فرزندان انسان تا می کند. ۳ پس مثل درختی نشانده نزد نهرهای آب خواهد بود، که میوه خودرا در موسمش می دهد، و برگش پژمرده نمی گردد و هرآنچه می کنند نیک انجام خواهد بود. ۴ شریان چنین نیستند، بلکه مثل کاهنده که بادآن را پراکنده می کند. ۵ لهذا شریان در داوری نخواهد ایستاد و نه گناهکاران در جماعت عادلان. ۶ زیرا خداوند طریق عادلان را می داند، ولی طریق گناهکاران هلاک خواهد شد.

۷ چرا امت ها شورش نموده اند و طوائف در باطل تفکر می کنند؟ ۷ شادمانی در دل من پیدا آورده ای، بیشتر از وقتی که غله و شیره پادشاهان زمین برمی خیزند و سوران با هم مشورت نموده اند، به ایشان افرون گردید. ۸ بسلامتی می خسبم و به خواب هم می روم ضد خداوند و به ضد مسیح او؛ ۹ که بندهای ایشان را بگسلیم زیرا که تو فقطای خداوند مرا در اطمینان ساکن می سازی.

۸ او که بر آسمانها نشسته

۵ برای سالار مغینیان بردوات نفعه. مزمور داد ای خداوند، است می خنده. خداوند بر ایشان استهزا می کند. ۵ آنگاه در خشم خود بدیشان تکلم خواهد کرد و به غضب خویش ایشان را آشفته خواهد ساخت. ۶ و من پادشاه خود را نصب کرده ام، بر و خدای من، به آواز فریاد توجه کن زیرا که نزد تو دعایمی کوه مقدس خود صهیون. ۷ فرمان را اعلام می کنم: خداوند به کنم. ۸ ای خداوند صبحگاهان آواز مراخواهی شنید؛ بامدادان من گفته است: «تو پسر من هستی امروزت را تولید کردم. ۸ از (دعای خود را) نزد تو آسته می کنم و انتظار می کشم. ۹ زیرا تو من درخواست کن و امت هارا به میراث تو خواهم داد. و اقصای خدایی نیستی که به شرارت راغب باشی، و گناهکار نزد تو ساکن زمین را ملک تو خواهم گردانید. ۹ ایشان را به عصای آهنین نخواهد شد. ۱۰ متفکریان در نظر تونخواهد ایستاد. از همه بطالت خواهی شکست؛ مثل کوزه کوزه گر آنها را خودخواهی نمود.» ۱۱ کنید گان نفرت می کنی. ۱۰ دروغ گویان را هلاک خواهی ساخت. و الان ای پادشاهان تعقل نمایید! ای داروان چهان متنه گردید! خداوند شخص خونی و حیله گر را مکروه می دارد. ۱۱ و اما من از خداوند را با ترس عبادت کنید و بالز شادی نمایید! ۱۲ پسر کثرت رحمت تو به خانه ات داخل خواهم شد، و از ترس تو را بپسید مبادا غضبناک شود، و از طریق هلاک شوید، زیرا غضب بسوی هیکل قدس تو عبادت خواهم نمود. ۱۳ ای خداوند، بسبب او به اندکی افروخته می شود. خوشابحال همه آنانی که بر او توکل دشمنانم را به عدالت خود هدایت نما و راه خود را پیش روی من راست گردان. ۹ زیرا در زیان ایشان راستی نیست؛ باطن ایشان دارند.

۱۴ محض شرارت است؛ گلولی ایشان قیرگشاده است و زبانهای خود

۱۵ مزمور داد و وقتی که از پسر خود ابشارلوم فرار کرد ای راجلا می دهنده. ۱۰ ای خدا، ایشان را ملزم ساز تا به سبب خداوند دشمنانم چه بسیار شده اند. بسیاری به ضد من برمی مشورتهای خود بیفتند، و به کثرت خطای ایشان، ایشان را دور خیزند. ۱۱ بسیاری برای جان من می گویند: «به جهت او در انداز زیرا که بر تو فتنه کرد هاند، ۱۱ و همه متوكلانست شادی خداخلاقی نیست.» سلاه. ۱۲ لیکن توای خداوند گردآگرد من خواهند کرد و تا به ابد تزنم خواهند نمود. زیرا که ملجه ایشان تو سپر هستی، جلال من و فرازنه سر من. ۱۳ به آواز خود نزد خداوند هستی و آنانی که اسم تو را دوست می دارند در تو وجود خواهند می خوانم و ما از کوه مقدس خود دجاجت می نماید. سلاه. ۱۴ و اما نمود. ۱۵ زیرا توای خداوند مرداد عامل را برکت خواهی داد، او را به من خسبيده، به خواب رفتم و بدارشدم زیرا خداوند مرا تقویت رضامندي مثل سپر احاطه خواهی نمود.

۱۶ می دهد. ۱۶ ازکروهای مخلوق نخواهم ترسید که گردآگرد من

۱۷ برای سالار مغینیان بردوات اوتار پرثمانی. مزمور داد ای صف بسته اند. ۱۸ ای خداوند، بrixzir! ای خدای من، مرا برهان! خداوند، مرا در غضب خود توبیخ منما. و مرا در خشم خویش

تادیب مکن! ۲ ای خداوند، بر من کرم فرما زیرا که پیمزدهام! ای فوق آسمانها گذارهای! ۲ از زبان کودکان و شیرخوارگان بهسبب خداوند، مرا شفا ده زیرا که استخوانهایم مضطرب است، ۳ و خصمانت قوت را بنا نهادی تا دشمن و انتقام گیرنده را ساخت جان من بشدت پیشان است. پس توای خداوند، تا به کی؟ گدانی. ۳ چون به آسمان تو نگاه کنم که صنعت انگشت‌های ۴ ای خداوند، رجوع کن و جانم را خلاصی ده! به رحمت توست، و به ما و ستارگانی که تو آفریده‌ای، ۴ پس انسان خویش مرا نجات‌بخش! ۵ زیرا که در موت ذکرتو نمی‌باشد! در چیست که او را به یادآوری، و بنی آدم که از او تقدّن نمایی؟ ۵ او هاویه کیست که تو را حمدگوید؟ (Sheol h7585) ۶ از ناله را از فرشتگان اندکی کمتر ساختی و تاج جلال و اکرم را بر سراو خود وamanد! تمامی شب تخت خواب خود را غرق می‌کنم، و گذاری. ۶ او را بر کارهای آنها سیر می‌کند. ۷ پس انسان بسترخویش را به اشکها تر می‌سازم! ۷ چشم من از عصمه کاپیده همه‌چیز را زیر پای وی نهادی، ۷ گوشندهان و گاوان جمیع، و شد و بسبب همه دشمنانم تارگردید. ۸ ای همه بدکاران از من بهایم صحرا را نیز؛ ۸ مرغان هوا و ماهیان دریا را، و هرچه بر دور شوید، زیراخداوند آواز گریه مرا شنیده است! ۹ خداوند استغاثه راههای آبها سیر می‌کند. ۹ ای یهوه خداوند ما، چه مجیداست مرا شنیده است. خداوند دعای مراجابت خواهد نمود. ۱۰ همه نام تو در تمامی زمین!

دشمنانم به شدت خجل و پیشان خواهند شد. رویگردانیده، ۹ برای سالار مغنانی برموت لبین. مزمور داود خداوند را به ناگهان خجل خواهند گردید.

تمامی دل حمد خواهم گفت؛ جمیع عجایب تو را بیان خواهم

۷ سرود داود که آن را برای خداوند سرایید بهسبب سخنان کرد. ۲ در تو شادی و جد خواهم نمود؛ نام تو رای متعال کوش بنیامینی ای یهوه خدای من، در تو پناه می‌برم. از همه تعاقب خواهم سرایید. ۳ چون دشمنانم به عقب بازگردند، آنگاه لغزیده، کنندگانم مرا نجات ده و برهان. ۲ میادا او مثل شیر جان مرا از حضور تو هلاک خواهند شد. ۴ زیرا انصاف و داوری من بدرد، و خرد سارد ونجات‌دهنده‌ای نباشد. ۳ ای یهوه خدای من کردی. داور عادل بر مستد نشسته‌ای. ۵ امت‌ها را تو پیغیم نموده‌ای اگراین را کردم و اگر در دست من ظلمی پیدا شد، ۴ اگر به و شریان را هلاک ساخته، نام ایشان رامحو کرده‌ای تا ابدالاً باد. خیراندیش خود بدی کردم و بسبب دشمن خود را تاراج نمودم، ۶ و اما دشمنان نیست شده خرابه‌های ابدی گردیده‌اند. و شهرا ۵ پس دشمن جانم راتعاقب کند، و آن را گرفتار سازد، و حیات را ویران ساخته‌ای، حتی ذکر آنها نابود گردید. ۷ لیکن خداوند مرا به زمین پایمال کند، و جالم را در خاک ساکن سازد. سلاه. نشسته است تا ابدالاً باد، و تخت خوبی را برای داوری پریادشته ای خداوند در غضب خود برخیز، بهسبب قهر دشمنانم بلند شو است. ۸ و او ربع مسکون را به عدالت داوری خواهد کرد، و برای من بیدار شو! ای که داوری را امر فرموده‌ای! ۷ و مجمع امت‌ها را به راستی دادخواهد داد. ۹ و خداوند قلعه بلند برای امت هاگردگرد تو بیایند. و بر فوق ایشان به مقام اعلی رجوع کوفته شدگان خواهد بود، قلعه بلند در زمانهای تنگی. ۱۰ و فرما. ۸ خداوند امت‌ها را داوری خواهد نمود. ای خداوند، موافق آنانی که نام تو را می‌شناستند بر توتولک خواهند داشت، زیرا ای عدالت و کمالی که در من است مرا داد بد! ۹ بدی شریان نابود خداوند تو طالبان خود را هرگز ترک نکرده‌ای. ۱۱ خداوند را که بر شد و عادل رایایدار کن زیرا امتحان کننده دلها و قلوب، خدای صهیون نشسته است سرایید؛ کارهای او را در میان قومها اعلام عادل است. ۱۰ سپر من بر خدا می‌باشد که راست دلان را نمایید، ۱۲ زیرا او که انتقام گیرنده خون است، ایشان را به یاد نجات‌دهنده است. ۱۱ خدا داور عادل است و هر روزه خدا آورده، و فریاد مساكین را فراموش نکرده است. ۱۳ ای خداوند بر خشم‌ناک می‌شود. ۱۲ اگریازگشت نکند شمشیر خود را تیز من کرم فرموده، به ظلمی که از خصمان خود می‌کشم نظر افکن! خواهد کرد؛ کمان خود را کشیده و آماده کرده است. ۱۳ و برای ای که برازنانه من از درهای موت هستی! ۱۴ تا همه تسبیحات او آلات موت را مهیا ساخته و تیرهای خویش را شعله‌ور گردانیده تو را بیان کنم در دروازه های دخترصهیون. در نجات تو شادی است. ۱۴ اینک به بطالت آبستن شده، و به ظلم حامله گردیده، خواهم نمود. ۱۵ امت‌ها به چاهی که کنده بودند خودافتادند؛ در دروغ را زایده است. ۱۵ حفره‌ای کند و آن را گود نمود، و در دامی که نهفته بودند پای ایشان گرفتار شد. ۱۶ خداوند خود چاهی که ساخت خود بیفتداد. ۱۶ ظلم او برسش خواهد برگشت و راشناسانیده است و داوری کرده، و شریان از کار دست خود سست او بر فرقش فرودخواهد آمد. ۱۷ خداوند را بر حسب عدالت ش خواهند برگشت و جمیع امت‌هایی که خدا رافاموش می‌کنند، حمد خواهم گفت. و اسم خداوند تعالی راتسبیح خواهند. ۱۷ شریان به هاویه (Sheol h7585) ۱۸ زیرا مسکین همیشه فراموش نخواهد شد؛ برای سالار مغنانی برجهتی. مزمور داود ای یهوه خداوند امید حلبیمان تا به ابد ضایع نخواهد بود. ۱۹ برخیزای خداوند ما، چه مجید است نام تودر تمامی زمین، که جلال خود را تا انسان غالب نماید. برامت‌ها به حضور تو داوری خواهد شد.

۲۰ ای خداوند ترس را بر ایشان مستولی گردان، تامت‌ها بدانند عادل است و عدالت را دوست می‌دارد، و راستان روی او را خواهند که انسانند. سلا. دید.

۱۰ ای خداوند چرا دور ایستاده‌ای و خودرا در وقت های ۱۲ برای سالار مغیان بژتمانی. مزمر داد ای خداوند نجات تنگی پنهان می‌کنی؟ ۲ از تکیر شریان، فقیر سوخته می‌شود؛ بدزیرا که مردمقدس نابود شده است و امناء از میان بنی آدم در مشورت هایی که اندیشیده‌اند، گرفتار می‌شوند. ۳ زیرا که شری نایاب گردیده‌اند! ۴ همه به یکدیگر دروغ می‌گویند؛ به لهای به شهوات نفس خود فخر می‌کند، و آنکه می‌رباید شکر می‌گوید چاپلوس و دل منافق سخن می‌رانند. ۵ خداوند همه لهای و خداوند را اهانت می‌کند. ۶ شری در غرور خود می‌گوید: چاپلوس رامقطع خواهد ساخت، و هر زبانی را که سخنان تکریم‌باز خواست نخواهد کرد. ۷ همه فکرهای او اینست که خدایی بگوید. ۸ که می‌گویند: «به زبان خویش غالب می‌آیم. لهای ما نیست. ۹ راههای او همیشه استوار است. احکام تو از او بلند و با ما است. کیست که بر مادخداوند باشد؟» ۱۰ خداوند می‌گوید: بعید است. همه دشمنان خود را به هیچ می‌شمارد. ۱۱ در دل «بسیب غارت مسکینان و ناله فقیران، الان برمی خیز و او را در خود گفته است: «هرگز جنیش نخواهم خورد، و دور به دور بدی نجاتی که برای آن آه می‌کشد بريا خواهم داشت». ۱۲ کلام رانخواهم دید. ۱۳ دهن او از لعنت و مکر و ظلم پر است؛ خداوند کلام طاهر است، نقره مصفای در قال زمین که هفت زیزبانش مشقت و گله است؛ ۱۴ در کمیهای دهات می‌نشیند؛ مرتبه پاک شده است. ۱۵ توای خداوند ایشان را محافظت خواهی در جایهای مخفی بی‌گناه را می‌کشد؛ چشمانش برای مسکینان نمود؛ از این طبقه و تا ابدالاً باید محافظت خواهی فرمود. ۱۶ شریان مراقب است؛ ۱۷ در جای مخفی مثل شیر در بیشه خود کمین به هر جانب می‌خراند، وقی که خبات در بنی آدم بلند می‌شود. می‌کند؛ به چهت گرفن مسکین کمین می‌کند؛ فقیر را به دام

۱۳ برای سالار مغیان. مزمر داد ای خداوند تا به کی خود کشیده، گرفتار می‌سازد. ۱۰ پس کوفته وزبون می‌شود؛ ۱۴ برای سالار مغیان. همیشه مرا فراموش می‌کنی؟ تا به کی روی خود راز من خواهی و مسکین در زیر جباران اومی افتد. ۱۱ در دل خود گفت: همیشه مرا فراموش می‌کنی؟ تا به کی در نفس خود مشورت بکنم و در دلم هر روزه «خدما فراموش کرده است؛ روی خود را پوشانیده و هرگز نخواهد پوشید؟ ۱۲ تا به کی در نفس خود مشورت بکنم و در دلم هر روزه دید. ۱۳ ای خداوند برجیز! ای خدا دست خود را برافراز! و غم خواهد بود؟ تا به کی دشمنم بر من سرافراشته شود؟ ۱۴ ای مسکینان را فراموش مکن. ۱۵ چرازیر خدا را اهانت کرده، در بیوه خدای من نظر کرده، مرا مستحب فرما! چشمان را روشن دل خود می‌گوید: «تو بازخواست نخواهی کرد؟» ۱۶ البته دیدهای کن می‌باشد به خواب موت بخسبیم. ۱۷ مبادا دشمنم گوید بر او زیرا که تو بر مشقت و غم می‌نگری، تا بدست خود مکافات غالب آمد و مخالفان از پریشانی ام شادی نمایند. ۱۸ و اما من به برسانی. مسکین امر خویش را به تو تسليیم کرده است. مددکار رحمت تو توکل می‌دارم؛ دل من در نجات تو شادی خواهد کرد. ۱۹ یتیمان، تو هستی. ۲۰ بازی گناهکار را بشکن. و اما شیر را ۲۱ برای خداوند سرود خواهم خواند زیرا که به من احسان نموده از شرات او بازخواست کن تا آن را نیایی. ۲۲ خداوند پادشاه است.

۱۴ برای سالار مغیان. امت‌ها از زمین او هلاک خواهند شد. ۱۷ ای خداوندمسالت مسکینان را اجابت کرده‌ای، دل ایشان را مستوار نموده‌ای و گوش خود را فراگرفته‌ای، ۱۸ تاییمان و کوفته شدگان نیکوکاری نیست. ۱۹ خداوند از آسمان بربنی آدم نظر انداخت تا را دادرسی کنی. انسانی که از زمین است، دیگر نترساند. بینید که آیا فهم و طالب خدایی هست؟ ۲۰ همه روگردادنیده، با ۲۱ برای سالار مغیان. مزمر داد بر خداوند توکل می‌دارم. هم فاسد شده‌اند. نیکوکاری نیست یکی هم نی. ۲۱ آیا همه چرا به جانم می‌گوید: «مثل مرغ به کوه خود بگریزید. ۲۲ زیرا اینک گناهکاران بی‌معرفت هستند که قوم مرا می‌خورند چنانکه نان شریان کمام را می‌کشند و تبر را به زه نهاده‌اند، تا بر راست دلان می‌خورند؟ و خداوندرا نمی‌خوانند؟ ۲۳ آنگاه ترس بر ایشان مستولی در تاریکی بیندازند. ۲۴ زیرا که ارکان مندهم می‌شوند و مردعادل شد، زیرا خدار طبقه عادلان است. ۲۵ مشورت مسکین را خجل چه کند؟» ۲۶ خداوند در هیکل قدس خود است و کرسی خداوند می‌سازید چونکه خداوند ملجای اوست. ۲۷ کاش که نجات در آسمان. چشمان او می‌نگرد، پاکهای وی بنی آدم را می‌آماید. اسرائیل از صهیون ظاهری شد! چون خداوند اسیری قوم خویش ه خداوند مرد عادل را متحان می‌کند؛ و اما از شیر و ظلم دوست، رابرگداند، یعقوب وجد خواهد نمود و اسرائیل شادمان خواهد جان او نفرت می‌دارد. ۲۸ بر شیر دامها و آتش وکبریت خواهد گردید. بارانید، و باد سوم حصه پیاله ایشان خواهد بود. ۲۹ زیرا خداوند

۱۵

مزمور داود ای خداوند کیست که در خیمه تو فرود آید؟ و خود را بسته‌اند. به زبان خویش سخنان تکبرآمیزی می‌گویند. ۱۱ الان کیست که در کوه مقدس تو ساکن گردد؟ ۱۲ آنکه بی‌عیب سالک قدمهای ما را احاطه کرده‌اند، و چشمان خود را دوخته‌اند تا ما را به باشد و عدالت را به جا آورد، و در دل خویش راست گو باشد، زمین بیندازند. ۱۳ مثل او مثل شیری است که در درین حریص که به زبان خود غیبت ننماید؛ و به همسایه خود بدی نکند و باشد، و مثل شیر ژیان که در پیشه خود درکمین است. ۱۴ ای درباره اقارب خویش مذمت را قبول ننماید، او را بینداز و جانم را از خویش ریخت، بلکه نام ایشان را به ذخایر خود پسازخواهی و از اولاد سیر شده، زیادی سود نمی‌دهد و رشوء بر بی‌گناه نمی‌گیرد. آنکه این را به جا آورد شیری به شمشیر خود برهان، از آدمیان، ای خداوند، به دست و قسم به ضرر خود می‌خورد و تغییر نمی‌دهد. ۱۵ نفره خود را به خویش، از اهل جهان که نصیب ایشان در زندگانی است. که تا ابدالاً بدان جنبش نخواهد خورد.

۱۶ مکتوم داود ای خدا مرا محافظت فرما، زیرا بروتوبول خواهم شد.

۱۷ می‌دارم. ۲ خداوند را گفتم: «تو خداوند من هستی. نیکوکی من نیست غیر از تو.» ۳ و اما مقدسانی که در زمین‌اند و فاضلان، تمامی خوشی من در ایشان است. ۴ دردهای آنانی که عقب (خدای) دیگر می‌شتابند، بسیار خواهد شد. هدایای خونی ایشان را نخواهم ریخت، بلکه نام ایشان را به زبان نخواهم آورد. ۵ خداوند نصیب قسمت و کاسه من است. توقعه مرا نگاه می‌داری. ۶ خطه‌های من به جایهای خوش افتاد. میراث بھی به من رسیده است. ۷ خداوند را که مرا نصیحت نمود، متبارک می‌خواهم. شبانگاه نیز قلم مرا تنبیه می‌کند. ۸ خداوند را همیشه پیش روی خود می‌دارم. چونکه به دست راست من است، جنبش نخواهم خورد. ۹ از این رو دلم شادی می‌کند و جلالم به وجود می‌آید، جسلم نیز در اطمینان ساکن خواهد شد. ۱۰ زیرا جانم را در عالم اموات ترک نخواهی کرد، و قدوس خود را نخواهی گذاشت که فسادر پیند. ۱۱ طریق حیات را به من خواهی گردید چونکه خشم او افروخته شد. ۱۲ دخان از بینی او ابرهایش آموخت. به حضور تو کمال خوشی است و به دست راست تو و نار از دهانش ملتهب گشت و آتشها از آن افروخته گردید. لذت‌ها تا ابدالاً بدان!

۱۸ برای سالار مغناپان، مزمور داود بندۀ خداوند که کلام این سرود را به خداوند گفت، در روزی که خداوند او را از دست همه دشمنانش و از دست شاول رهایی داد. پس گفت: ای خداوند! ای قوت من! تو را محبت می‌نمایم. ۱۹ خداوند صخره من است و ملجه و نجات‌دهنده من. خدایم صخره من است که در او پنهان می‌نم. سپر من و شاخ نجاتم و قلعه بلنند من. ۲۰ خداوند را که سزاوار کل حمد است، خواهم خواند. پس، از دشمنان رهایی خواهم یافت. ۲۱ رستهای موت مرا احاطه کرده، و سیلاهای شرارت مرا ترسانیده بود. ۲۲ رستهای گور دور مراغرفته بود و دامهای موت پیش روی من درآمدۀ (Sheol h7585) ۲۳ در تنگی خود خداوند را خواندم و نزد خدای خویش استغانه نمودم. او آواز مرا از هیکل خودشندید و استغاثه من به حضورش به گوش وی رسید. ۲۴ زمین متزلول و مترعش شده، اساس کوههای بزرگ و متزلول آموده ای، شبانگاه از آن تفقد کرده‌ای. مرا قال گذاشته‌ای و می‌شناختند، تکرگ و آتشهای افروخته. ۲۵ و خداوند از آسمان هیچ نیافتنه‌ای، زیرا عزیمت کردم که زبانم تجاوز نکند. ۲۶ داد کرد. ۲۷ دل تاریکی آهیا و ابرهای متراکم را. ۲۸ از تابش پیش روی ای ابرهایش کارهای آدمیان به کلام لبهای تو؛ خود را از راههای ظالم نگاه دارد، تکرگ و آتشهای داشتم. ۲۹ قدمهایم به آثار تو قائم است، پس پایهایم نخواهد ساخت، و برقها بینداخت و ایشان را پراکنده گوش خود را به من فراگیر و سخن مرا بشنو. ۳۰ رحمت‌های توای خداوند، از نفخه باد بینی تو! ۳۱ پس، از اعلی فستاده، مرا خود را امتیاز ده، ای که متوكلان خویش را به دست راست خود برگرفت و از آبهای بسیار بیرون کشید. ۳۲ و مرا از دشمنان زورآورم از مخالفان ایشان می‌رهانی. ۳۳ از روی شریانی که مرا خراب روز بالای من پیش رویم درآمدند، لیکن خداوند تکیه گاه من زیر سایه بال خود پنهان کن، ۳۴ از روی شریانی که مرا احاطه می‌کنند. ۳۵ دل فریه بود. ۳۶ و مراجای وسیع بیرون آورد؛ مرا نجات داد زیرا که در من می‌سازند، از دشمنان جانم که مرا احاطه می‌کنند.

رغمت می داشت. ۲۰ خداوند موافق عدالت مرا جزا داد و به ۱۹ برای سالار مغنانی. مزمور داود آسمان جلال خدا را بیان حسب طهارت دستم مرا مکافات رسانید. ۲۱ زیرا که راههای می کند و فلک از عمل دستهایش خبر می دهد. ۲ روز سخن می راند خداوند را نگاه داشته، و به خدای خویش عصیان نورزیده‌ام، ۲۲ و تا روز و شب معرفت را اعلان می کند تا شب. ۳ سخن نیست و جمیع احکام او پیش روی من بوده است و فراض او را از خود دور کلامی نی و آوازها شنیده نمی شود. ۴ قانون آنها در تمام جهان نکردہام، ۲۳ و نزد او بی عیب بوده و خویشتن را از گاه خود نگاه بیرون رفت و بیان آنها تا اقصای ربع مسکون. ۵ خیمه‌ای برای داشته‌ام. ۲۴ پس خداوند مرا موافق عدالت پادشاه داده است و به اتفاق در آنها قرار داد؛ او مثل داماد از حجله خود بیرون می آید حسب طهارت دستم در نظر وی. ۲۵ خویشتن رایا رحیم، رحیم و مثل پهلوان ازویون در میدان شادی می کند. ۶ خروجش ازکنه می نمایی و با مرد کامل، خود را کامل می نمایی. ۷ خویشتن آسمان است و مدارش تا به کرانه دیگر؛ وهیچ چیز از حرارتش را با ظاهر، ظاهری نمایی و با مکار، به مکر رفتار می کنی. مستور نیست. ۷ شریعت خداوند کامل است و جان را برمی ۲۷ زیرا قوم مظلوم را خواهی رهانید و چشمان مکبران را به زیر گرداند؛ شهادات خداوند امین است و جاهل را حکیم می گرداند. خواهی انداخت. ۲۸ زیرا که تو چراغ مرا خواهی افروخت؛ یهوه ۸ فرایض خداوند راست است و دل را شاد می سازد. امر خداوند خدایم تاریکی مرا روشن خواهد گردانید. ۲۹ زیرا به مدد تو بر پاک است و چشم را روشن می کند. ۹ نرس خداوند طهارت و فوجها حمله می برم و به خدای خود از حصارها برمی جهم. ۱۰ و ثابت تا ابدالا بد. احکام خداوند حق و تمام عدل است. از اما خدا طریق او کامل است و کلام خداوند مصنفی. او برای همه طلا مرغوب تر و از زرخالص بسیار. از شهد شیرینتر و از قطرات متوكلان خود سپر است، ۲۱ زیرا کیست خدا غیر از یهوه؟ و شاهن عسل. ۱۱ بنده تو نیز از آنها متنبه می شود، و در حفظ آنها کیست صخرهای غیر از خدای ما؟ ۲۲ خدای که کمر مرابه قوت سهوهای خود را بداند؟ ۱۲ کیست که سهوهای خود را بداند؟ مرا بسته و راههای مرا کامل گردانیده است. ۲۳ پایهای مرا مثل آهو از خطای مخفی ام طاهر ساز. ۱۳ بنده ات را نیز از اعمال مکبرانه ساخته و مرا به مقامهای اعلایی من بربا داشته است. ۲۴ دستهای باز دار تا بر من مسلط نشود؛ آنگاه بی عیب و از گناه ساخته ام مرا برای جنگ تعلیم داده است، که کمان بزنجن به بازوی من خواهم بود. ۱۴ سخنان زبان و تکری دلم منظور نظر تو باشد، ای خم شد. ۳۵ سپر نجات خود را به من داده‌ام. دست راست خداوند که صخره من و نجات‌دهنده من هستی! عمود من شده و مهریانی تو مرا بزرگ ساخته است. ۳۶ قدمهای را

زیم و سعی دادی که پایهای من نلغیزد. ۳۷ دشمنان خود را تعاقب ۲۰ برای سالار مغنانی. مزمور داود خداوند تو را در روز تنگی نموده، بدیشان خواهم رسید و تا تلف نشوند بر نخواهم گشت. مستجاب فرماید. نام خدای یعقوب تو را سرافراز نماید. ۲ نصرت ۲۸ ایشان را فرو خواهم کوفت که نتوانند برخاست و زیر پاهای من برای تو از قدس خود بفرستد و تو را از صهیون تایید نماید. ۳ جمیع خواهید افتاد. ۳۹ زیرا کمر مرا برای جنگ به قوت بسته‌ای و هدایای تو را به یاد آورد و قبایی‌های سوختنی تو را قبول فرماید. مخالفانم را زیر پایم انداخته‌ای. ۴۰ گردنهای دشمنانم را به من سلاه. ۴ موافق دل تو به تو عطا فرماید و همه مشورهای تو را تسليم کرده‌ای تاخضمان خود را نایپد بسازم. ۴۱ فریاد برآوردن داما به انجام رسانند. ۵ به نجات تو خواهیم سرازید و به نام خدای رهاندهای نبود نزد خداوند، ولی ایشان را جایت نکرد. ۴۲ ایشان خود، علم خود را خواهیم افراشت. خداوند تمایی مسالت تو را به را چون غبار پیش بادساییده‌ام؛ مثل گل کوچه‌ها ایشان را دور انجام خواهد رسانید. ۶ الان دانسته‌ام که خداوند مسیح خود ریخته‌ام. ۴۳ مرا از میازعه قوم رهانیده، سر امت هاساخته‌ای. قومی رامی رهاند. از فلک قدس خود او را اجابت خواهد نمود، به قوت را که نشانخته بودم، مرا خدمت می نمایند. ۴۴ به مجرد شنیدن نجات‌بخش دست راست خویش. ۷ ایشان ازبه‌ها را و آنان اسپیها مرا اطاعت خواهند کرد؛ فرزندان غربی نزد من تذلل خواهند نمود. را، اما نام بیوه خدای خود را ذکر خواهیم نمود. ۸ ایشان خم ۴۵ فرزندان غربی پیغمده می شوند و درقلعه‌های خود خواهند لزید. شده، افتدانه‌اند و اما ما برخاسته، ایستاده‌یم. ۹ ای خداوند نجات ۴۶ خداوند زنده است و صخره من مبارک باد، و خدای نجات بده! پادشاه در روزی که بخواهیم، ما را مستجاب فرماید.

من متعال! ۴۷ خدایی که برای من انقام می گیرد و قوم‌ها را زیر ۲۱ برای سالار مغنانی. مزمور داود ای خداوند در قوت تو من مغلوب می سازد. ۴۸ مرا از دشمنانم رهانیده، برخاصمانم بلند کرده‌ای و از مرد ظالم مرا خلاصی داده‌ای! ۴۹ لهداهی خداوند تو پادشاه شادی می کند و در نجات تو چه بسیار به وجود خواهد آمد. را در میان امت‌ها حمد خواهیم گفت و به نام تو سرود خواهیم ۲ مراد اول او را به وی بخشیدی و مسالت زبانش را از او در بیخ خواند. ۵۰ که نجات عظیمی به پادشاه خود داده و به مسیح نداشتی. سلاه. ۳ زیرا به برکات نیکو بر مراد او سبقت جستی. خویش رحمت نموده است. یعنی به داود و ذریت او تا بدل‌الا بد. تاجی ازز خالص برس وی نهادی. ۴ حیات را از توحاست و آن را به وی دادی، و طول ایام را تا بدل‌الا بد. ۵ جلال او به سبب

نجات تو عظیم شده. اکرام و حشمت را بر او نهاده‌ای. ۶ زیرا شمشیرخلاص کن. و بگانه مرا از دست سگان. ۲۱ مرا ازدهان او ارمبارک ساخته‌ای تا ابدالاً باد. به حضور خود او رابی نهایت شیر خلاصی ده. ای که از میان شاخه‌ای گاووشی مرا اجابت شادمان گردانیده‌ای. ۷ زیرا که پادشاه برخداوند توکل می‌دارد، کرده‌ای. ۸ نام تو را به برادران خود اعلام خواهم کرد. در میان و به رحمت حضرت اعلیٰ جنتیخ نخواهد خورد. ۹ دست تو را تسبیح خواهیم خواند. ۱۰ ای ترسندگان خداوند او را همه دشمنان را خواهد دریافت. دست راست تو آنانی را که از حمد گویید. تمام ذرتیت یعقوب او را تمجید نمایید. و جمیع تو نفرت دارند خواهد دریافت. ۱۱ در وقت غضب خود، ایشان ذرت اسرائیل از وی بترسید. ۱۲ زیرا مسکن مسکین را حقیر و راچون تنور آتش خواهی ساخت. خداوند ایشان را در خشم خود خوار نشمرده، و روی خود راز او نپوشانیده است. و چون نزد خواهد بعید و آتش ایشان را خواهد خورد. ۱۳ ثمره ایشان را از وی فریاد برآورده را اجابت فرمود. ۱۴ تسبیح من در جماعت زمین هلاک خواهی ساخت و ذرتیت ایشان را از میان بینی آدم. بزرگ از تو است. نذرها خود را به حضور ترسندگان است ادا خواهم ۱۵ زیرا قصد بدی برای تو کردن و مکایدی والاندیشیدن که آن را نمود. ۱۶ حليمان غذاخورده، سیر خواهند شد. و طالبان خداوند توانستند بجا آورده. ۱۷ زیرا که ایشان را روگردان خواهی ساخت. بر او را تسبیح خواهید خواند. و دلهای شما زیست خواهد کرد تا زهای خود تیرها را به روی ایشان نشان خواهی گرفت. ۱۸ ای ابدالاً باد. ۱۹ جمیع کرانه‌های زمین متذکر شده، بسوی خداوند خداوند در قوت خود متعال شو. جبروت تو را تزم و تسبیح بازگشت خواهند نمود. و همه قبایل امت‌ها به حضور تو سجده خواهند کرد. ۲۰ زیرا سلطنت از آن خداوند است. و او بر امت‌ها خواهیم خواند.

۲۱ همه متمولان زمین غذا خورده، سجده خواهند مسلط است. ۲۲ برای سالار مغذیان بر غزاله صبح. معمور داد ای خدای کرد. و به حضور وی هرکه به خاک فرو می‌رود رکوع خواهد نمود. من، ای خدای من، چرا مراتک کرده‌ای و از نجات من و سختان و کسی جان خود را زنده نخواهد ساخت. ۲۳ ذرتیت او را عبادت فریدم دور هستی؟ ای خدای من در روز می‌خوانم و مرا اجابت خواهند کرد و درباره خداوند طبقه بعد را اخبار خواهند نمود. نعی کنی. در شب نیز و مرا خاموشی نیست. ۲۴ ایشان خواهند آمد و از عدالت او خبرخواهند داد، قومی را که هستی، ای که بر تسبیحات اسرائیل نشسته‌ای. ۲۵ پدران ما بر متولد خواهند شد که اوین کار کرده است. ۲۶ توتولک داشتند. بر تو توکل داشتند و ایشان را خلاصی دادی.

۲۷ هنوز تو فریاد برآورده و رهایی یافتدند. بر تو توکل داشتند، پس ۲۸ معمور داد خداوند شبان من است. محتاج به هیچ چیز خجل نشندند. ۲۹ و اما من کم هستم و انسان نی. عار آدمیان نخواهم بود. ۳۰ در مرتعهای سیزما می‌خوابند. نزد آبهای راحت هستم و حقیر شمرده شده قوم. ۳۱ هرکه مرا بیند به من استهزا مرا رهبری می‌کند. ۳۲ جان مرا برمی‌گرداند. و به خاطر نام خود به می‌کند. لهای خود را باز می‌کنند و سرهای خود را می‌جنبند (و راههای عدالت هدایت می‌نماید). ۳۳ چون در وادی سایه موت نیز می‌گویند): ۳۴ «برخداوند توکل کن پس او را خلاصی بدهد. او راه روم از بدی نخواهم ترسید زیرا تو با من هستی. عصا و چوب را برآهاند چونکه به وی رغبت می‌دارد». ۳۵ زیرا که تومرا از شکم دستی تومرا تسلي خواهد داد. ۳۶ سفرهای برای من به حضور پیرون آوردی؛ وقی که بر آغوش مادر خود بود مرا مطمئن ساختی. دشمنانم می‌گسترانی. سر مرا به روغون تدهین کرده‌ای و کاسه‌ام ۳۷ از رحم بپتو انداخته شدم. از شکم مادرم خدای من توهستی. لبیرز شده است. ۳۸ هر آینه نیکوئی و رحمت تمام ایام عمرم در بی ۳۹ از دور می‌باش زیرا تنگی نزدیک است. و کسی نیست که من خواهد بود. و در خانه خداوند ساکن خواهم بود تا ابدالاً باد. ۴۰ مدد کنند. ۴۱ گاؤان نرسیمار دور مرا گرفته‌اند. زورمندان باشان

۴۲ معمور داد زمین و پری آن از آن خداوند است. ۴۳ ربع مراجحاطه کرده‌اند. ۴۴ دهان خود را بر من باز کردنده، مثل شیر درندۀ غران. ۴۵ مثل آب ریخته شده‌ام. و همه استخوانهایم از مسکون و ساکان آن. ۴۶ زیرا که اواساس آن را بر دریاها نهاد. و هم گسیخته. دلم مثل موم گردیده، در میان احتشایم گداخته آن را بر نهرها ثابت گردانید. ۴۷ کیست که به کوه خداوند برآید؟ شده است. ۴۸ قوت من مثل سفال خشک شده و زیات به وکیست که به مکان قدس او ساکن شود؟ ۴۹ او که پاک دست و کامن چسبیده. و مرا به خاک موت نهاده‌ای. ۵۰ زیواسگان دور صاف دل باشد، که جان خود را به بطالت ندهد و قسم دروغ مرا گرفته‌اند. جماعت اشرار مرا احاطه کرده، دستها و پایهای نخورد. ۵۱ او برکت را از خداوند خواهد یافت. و عدالت را از مرا سفته‌اند. ۵۲ همه استخوانهای خود را می‌شمارم. ایشان به خدای نجات خود. ۵۳ این است طبقه طالبان او. طالبان روی من چشم دوخته، می‌نگرند. ۵۴ رخت مرا در میان خود تقسیم توای (خدای) یعقوب. سلاه. ۵۵ ای دروازه‌ها سرهای خود را کردنده. و بر لباس من قرعه انداختند. ۵۶ اما توای خداوند دور برافزاید! ای درهای ابدي برا فراشته شوید تا پادشاه جلال داخل می‌باش. ای قوت من برای نصرت من شتاب کن. ۵۷ جان مرا از شود! ۵۸ این پادشاه جلال کیست؟ خداوندقدری و جبار؟ خداوند

که در جنگ جبار است. ۹ ای دروازه‌ها، سرهای خود را برافرازید! عجایب تو را خبر نمایم. ۸ ای خداوند محل خانه تو را دوست ای درهای ابدی برافرازید تا پادشاه جلال داخل شود! ۱۰ این می‌دارم و مقام سکونت جلال تو را. ۹ جانم را با گاهکاران پادشاه جلال کیست؟ یهوه صبایوت پادشاه جلال اوست. سلا. جمع مکن و نه حیات مرا با مردمان خون زین. ۱۰ که در دستهای ایشان آزار است و دست راست ایشان پر از رشوه است. ۱۱ و

۲۵ مزمور داود ای خداوند بسوی تو جان خود را برمی‌افزام. اما من درکمال خود سالک می‌باشم. مرا خلاصی ده و بمن ای خدای من بر تو توکل می‌دارم. ۲ پس مگذار که خجل بشیم و رحم فرما. ۱۲ پاییم در جای هموار ایستاده است. خداوند را در دشمنانم بر من فخر نمایند. ۳ بلی هر که انتظار تو می‌کشد خجل جماعت‌ها متبارک خواهم خواند.

نخواهد شد. آنانی که بی‌سبب خیانت می‌کند خجل خواهد

گردید. ۴ ای خداوند طریق‌های خود را به من بیاموز و راههای ۲۷ مزمور داود خداوند نور من و نجات من است از که خویش را به من تعیم می‌نمایم. ۵ مرا به راستی خود سالک گردان و مرا بترسم؟ خداوند مجلای جان من است از که هراسان شوم؟ ۶ چون تعیم ده زیرا تو خدای نجات من هستی. تمامی روز منتظر تو شیرین بر من نزدیک آمدند تا گوشت مرا بخورند، یعنی خصمان بوده‌ام. ۶ ای خداوند احسانات و رحمت‌های خود را بیاید آور و دشمنانم، ایشان لغزیدند و افتادند. ۳ اگر لشکری بر فروند آید چونکه آنها از ازل بوده است. ۷ خطایای جوانی و عصیانم را بیاد دلم نخواهد ترسید. اگر جنگ بر من بپای شود، در این نیز اطمینان می‌آور. ای خداوند به رحمت خودو به‌حاطر نیکوی خویش را بخواهم داشت. ۴ یک چیز از خداوند خواستم و آن را خواهم کن. ۸ خداوند نیکو و عادل است. پس به گناه کاران طریق طلبید: که تمام ایام عمرم در خانه خداوند ساکن باشم تاجمال را خواهد آموخت. ۹ مسکیان را به انصاف رهبری خواهد کرد و خداوند را مشاهده کنم و در هیکل او تقدیر نمایم. ۱۰ زیرا که در به مسکیان طریق خود را تعیم خواهد داد. ۱۰ همه راههای روز بلا مرا در سایان خودنفعه، در پرده خیمه خود مرا مخفی خداوند رحمت و حق است برای آنانی که عهد و شهادات او را خواهد داشت و مرا بر صخره بلند خواهد ساخت. ۶ والان سرم نگاه می‌دارند. ۱۱ ای خداوند به‌حاطر اسم خود، گناه مرا بیامز بر دشمنانم گردانگردم برافراشه خواهد شد. قربانی‌های شادکامی زیرا که بزرگ است. ۱۲ کیست آن آدمی که از خداوند می‌ترسد؟ را در خیمه او خواهم گذرانید و برای خداوند سرود و تسبیح او را بطریقی که اختیار کرده است خواهد آموخت. ۱۳ چنان او در خواهم چون به آواز خود می‌خوانم مرا بشنو و نیکویی شب را بسر خواهد برد. و ذرتی او وارث زمین خواهند رحمت فرموده، مرا مستحبان فرما. ۸ دل من به تو می‌گوید (که شد. ۱۴ سر خداوند با ترسندگان او است و عهد او تا ایشان را گفته‌ای): «روی مرا بطلیبید». بلی روی تو رای خداوند خواهم تعیم دهد. ۱۵ چشمان من دائم بسوی خداوند است زیرا که او طلبید. ۹ روی خود را از من مپوشان و پنده خود را در خشم پایهای مراز دام بپرون می‌آورد. ۱۶ بر من ملتفت شده، رحمت برمگدان. تو مددکار من بوده‌ام. ای خدای نجات، مرا رد مکن بفرما زیرا که منفرد و مسکین هستم. ۱۷ تنگیهای دل من زیاد و ترک منمایم. ۱۰ چون پدر و مادرم مرا ترک کنند، آنگاه خداوند مرا شده است. مرا ازمشقت‌های من بپرون آور. ۱۸ بر مسکت و برمی‌دارد. ۱۱ ای خداوند طریق خود را به من بیاموز و به‌سبب رنج من نظر افکن و جمیع خطایایم را بیامز. ۱۹ بر دشمنان نظر دشمنانم مرا به راه راست هدایت فرما. ۱۲ مرا به خواهش خصمانت کن زیرا که بسیارند و به کینه تلغیخ به من کینه می‌ورزند. ۲۰ جانم مسپار، زیرا که شهود‌کذبه و دمندگان ظلم بر من برخاسته‌اند. را حفظ کن و مراهایی ده تا خجل نشوم زیرا بر تو توکل دارم. ۱۳ اگریاور نمی‌کردم که احسان خداوند را در زمین زندگان ببینم. ۲۱ کمال و راستی حافظ من باشند زیرا که متنظرتو هستم. ۲۲ ای ۱۴ برای خداوند متنظر باش و قوی شو و دلت را تقویت خواهد خدا اسرائیل را خلاصی ده، از جمیع مشقت‌های وی.

۲۶ مزمور داود ای خداوند مرا داد بدی زیرا که من درکمال ۲۸ مزمور داود ای خداوند، نزد تو فریاد برمی‌آورم. ای صخره خود رفтар نموده‌ام و بر خداوند توکل داشتم، پس نخواهم لغزید. من، از من خاموش شوی، مثل ای خداوند مرا امتحان کن و مرا بیازما. باطن و قلب مرا مصفی آنانی باشم که به حفره فرو می‌روند. ۲ آواز تضرع مرا بشنو چون گردان. ۳ زیرا که رحمت تو در مد نظر من است و در راستی نزد تو استغاثه می‌کنم و دست خود را به محراب قدس تو برمی‌تو رفtar نموده‌ام ۴ با مردان باطل ننشسته‌ام و با منافقین داخل افزام. ۳ مرا با شیرین و بدکاران مکش که با همسایگان خود نخواهم شد. ۵ از جماعت بدکاران نفرت می‌دارم و با طالعین سخن صلح آمیزی گویند و آزار در دل ایشان است. ۴ آنها را به نخواهم نشست. ۶ دستهای خود را در صفاتی شویم. مذیح تو حسب کردار ایشان و موافق اعمال نشت ایشان بده آنها را مطابق را ای خداوند طوف خواهم نمود. ۷ تا آواز حمد تو را بشنویم و عمل دست ایشان بده و رفتار ایشان را به خود ایشان رد نما.

ه چونکه در اعمال خداوند و صنعت دست وی تفکر نمی کنند. بسته‌ای. ۱۲ تا جلالم ترا سرودخواند و خاموش نشود. ای پهلو ایشان را منهم خواهی ساخت و بنا نخواهی نمود. ۶ خداوند خدای من، تو راحمد خواهم گفت تا ابدالاً باد.

متبارک باد زیرا که آواز تضرع مراشیده است. ۷ خداوند قوت من

و سپر من است. دلم بر او توکل داشت و مدد یافته‌ام. پس دل ۳۱ برای سalar مغناطیس. مزمور دادو ای خداوند بر تو توکل من به وجود آمده است و به سرود خود او را حمدخواهی گفت. دارم پس خجل نشوم تا به اید. در عدالت خویش مراجعت ۸ خداوند قوت ایشان است و برای مسیح خود قلعه نجات. ۹ قوم بدء. ۲ گوش خود را به من فراگیر و مرا به زودی برهان. براهم خود را نجات ده و میراث خود را مبارک فرما. ایشان را رعایت کن صخره‌ای قوی و خانه‌ای حصین باش تا مرا خلاصی دهی. ۳ زیرا صخره و قلعه من تو هستی. به‌خاطر نام خود مرا هدایت و هبته ویرافرزا تا ابدالاً باد.

۴ مرا از دامی که براهم پنهان کرده اندیزیون آور. ۵ زیرا فرما.

۲۹ مزمور دادو ای فرزندان خدا، خداوند را توصیف کنید. قلعه من تو هستی. روح خود را به دست تو می‌سپارم. ای پهلو جلال و قوت را برای خداوند توصیف نمایید. ۲ خداوند را به جلال خدای حق تو مرافعه دادی. ۶ آنانی که ای ابطال دروغ را پیروی اسم او مجید نمایید. خداوند را در زیست قدوسیت سجده کنید. می‌کنند نفرت می‌کنم. و اما من بر خداوند توکل می‌دارم. ۷ به ۳ آواز خداوند فوق آبهای است. خدای جلال رعد می‌دهد. خداوند رحمت تو وجود و شادی می‌کنم زیرا مشقت مرا دیده و جانم بالای آبهای بسیار است. ۴ آواز خداوند با قوت است. آواز خداوند را در تکیه‌اشناخته‌ای. ۸ مرا بدست دشمن اسیر نساخته‌ای. با جلال است. ۵ آواز خداوند سروهای آزاد را می‌شکند. خداوند پایهای مرا بجای وسیع قائم گردانیده‌ای. ۹ ای خداوند بر من سروهای آزاد لیبان رامی شکد. ۶ آنها را مثل گوشه‌های می‌جهاند. رحمت فرما زیرا در تنگی هستم. چشم من از غصه کاهیله شد، لبنان و سریون را مثل بچه گاو و حشی. ۷ آواز خداوند زبانه‌های آتش بلکه جان و جسد نیز. ۱۰ زیرا که حیات از غم و سالمای ازانه را می‌شکافد. ۸ آواز خداوند صحراء را متزلزل می‌سازد. خداوند فانی گردیده است. قوتمن از گناه ضعیف و استخوانهایم پوسیده صحرای قادرش را متزلزل می‌سازد. ۹ آواز خداوند غزالهای را به درد زه شد. ۱۱ نزد همه دشمنان عار گردیده‌ام. خصوص نزد همسایگان می‌اندازد، و جنگل را بی‌برگ می‌گرداند. و در هیکل او جمیع خویش و باعث خوف آشایان شده‌ام. هر که مرا پیرون بینداز من جلال را ذکر می‌کنند. ۱۰ خداوند بر طوفان جلوس نموده. خداوند می‌گزیند. ۱۲ مثل مرده از خاطر فراموش شده‌ام و مانند ظرف نشسته است پادشاه تا ابدالاً باد. ۱۱ خداوند قوم خود را قوت تلف شده گردیده‌ام. ۱۳ زیراکه بهتان را از بسیاری شنیدم و خواهد بخشید. خداوند قوم خود را به سلامتی مبارک خواهند نمود. خوف گردانگرد من می‌باشد، زیرا بر من با هم مشourt می‌کنند و در قصد جانم تفکر می‌نمایند. ۱۴ و اما من بر تو ای خداوند

۳۰ سرود برای متبرک ساختن خانه. مزمور دادو ای خداوند تو توکل می‌دارم و گفتم خدای من تو هستی. ۱۵ وقتی‌های من در را تسبیح می‌خوانم زیراکه مرا بالا کشیدی و دشمنانم را تو می‌باشد. مرا از دست دشمنانم و جفاکنندگانم خلاصی مفتخر نساختی. ۲ ای پهلو خدای من! نزد توانستگانه نمودم و ۵. ۱۶ روی خود را بربنده ات تابان ساز و مرا به رحمت خود مرا شفا دادی. ۳ ای خداوندانم را از حفره بپارویی. مرا نزد نجات بخش. ۱۷ ای خداوند خجل نشوم چونکه تو را خوانده‌ام.

ساختنی تا به‌های فرونورم. (Sheol h7585) ۴ ای مقدسان شریran خجل شوندو در حفره خاموش باشند. (Sheol h7585)

خداوند او را بسرازید و به ذکر قدوسیت او حمد گویند! ۵ زیراکه ۱۸ لبهای دروغ گوگنگ شود که به درشتی و تکیر و استهانت غضب او لحظه‌ای است و در راضماندی اوزن‌گانی. شامگاه گریه برعادلان سخن می‌گوید. ۱۹ زهی عظمت احسان توکه برای نزیل می‌شود. صبحگاهان شادی رخ می‌نماید. ۶ و اما من در ترسندگانت ذخیره کرده‌ای و برای متوكلاتن پیش بینی آدم ظاهر کامیابی خود گفتم: «جنیش تخواهم خورد تا ابدالاً باد». ۷ ای ساخته‌ای. ۲۰ ایشان را در پرده روی خود از مکاید مردم خواهی خداوند به راضماندی خود کوه مرا در قوت ثابت گردانید و چون پوشانید. ایشان را در خیمه‌ای از عداوت زیانها مخفی خواهی روی خود را پوشاندی پریشان شدم. ۸ ای خداوند نزد تو فریاد داشت. ۲۱ متبارک بادخداوند که رحمت عجیب خود را در برمی آورم و نزد خداوند تضرع می‌نمایم. ۹ در خون من چه قلاید شهر‌حصین به من ظاهر کرده است. ۲۲ و اما من در حیرت خود است چون به حفره فرو روم. آیا خاک تو را حمدی گوید و گفتم که از نظر تو منقطع شده‌ام. لیکن چون نزد تو فریاد کردم آواز راستی تو را اخبار می‌نماید؟ ۱۰ ای خداوند بشنو و به من کرم تضرع مرا شنیدی. ۲۳ ای جمیع مقدسان خداوند او را دوست فرما. ای خداوند مددکار من باش. ۱۱ ماتم مرا برای من به رقص دارید. خداوند امنا را محفوظ می‌دارد و متکبران رامجازات کثیر مبدل ساخته‌ای. پلاس را از من بیرون کرده و کمorma به شادی می‌دهد. ۲۴ قوی باشید و دل شما راققویت خواهد داد. ای همگانی که برای خداوندان تظار می‌کشید!

قصیده داود خوشابحال کسی که عصیان او آمزیده شد قوت خودکسی را رهایی نخواهد داد. ۱۸ اینک چشم خداوند بر و گناه وی مستور گردید. ۲ خوشابحال کسی که خداوند به آنانی است که از او می ترسند، برآنایی که انتظار رحمت او را وی جرمی در حساب نیاورد. و در روح او حیله‌ای نمی باشد. می کشند. ۱۹ تاجان ایشان را از موت رهایی بخشید و ایشان هنگامی که خاموش می بودم، استخوانهایم پوسیده می شد از رادر قحط زنده نگاه دارد. ۲۰ جان ما منتظر خداوند می باشد. او نعراهی که تمامی روزمی زدم. ۴ چونکه دست تو روز و شب بر من سینگی می بود. رطوبتم به خشکی تاستان مبدل گردید، سلاه. ۵ به گناه خود نزد تواتر از کردم و جرم خود را مخفی نداشتمن. گفتم: عصیان خود را نزد خداوند اقرارمی کنم. پس تو آلایش گناهم را غفو کردی، سلاه. ۶ از این رو هر مقدسی در وقت اجابت نزد تودعا خواهد کرد. وقی که آبهای پسیار به سیلان آید، هرگز بلو نخواهد رسید. ۷ تولمچای من هستی مرا از تنگی حفظ خواهی کرد. مرآ به سرودهای نجات احاطه خواهی نمود، سلاه. ۸ تو را حکمت خواهم آموخت و برای که باید رفت ارشاد خواهم نمود و تو را به چشم خود که بر تو است نصیحت خواهم فرمود. ۹ مثل اسب و قاطر بی فهم میباشد که آتها را برای پستن به دهنه و لگام زینت می دهند، والا نزدیک تونخواهد آمد. ۱۰ غمهای شیرپسیار می باشد. اما هرکه بـ خداوند توکل دارد رحمت او را احاطه خواهد کرد. ۱۱ ای صالحان در خداوند شادی و وجود کنید وای همه راست دلان تزم نمایید.

۳۴ مژمور داود وقتی که منش خود را به حضور ایملک تغییر داد و از حضور او بیرون رانده شده، برفت خداوند را در هر وقت متبارک خواهم گفت. تسبیح او دائم بر زبان من خواهد بود. ۲ جان من در خداوند فخر خواهد کرد. مسکینان شنیده، شادی خواهند نمود. ۳ خداوند را من تکبیر نمایید. نام او را یکدیگر افزاییم. ۴ چون خداوند را طلبید مراستجواب فرمود و مرآ از جمیع ترسهای خلاصی بخشید. ۵ بسوی او نظر کردند و منور گردیدند و رویهای ایشان خجل نشد. ۶ این مسکین فریاد کرد و خداوند او را شنید و پستن به دهنه و لگام زینت می دهند، والا نزدیک تونخواهد آمد. ۷ فرشته خداوند گرداگد او را از تمامی تنگیهایش رهایی بخشید. ۸ فرشته خداوند گرداگد ترسندگان او است. اردو زده، ایشان راهی رهاند. ۹ بچشید و پیویند که خداوند نیکوکارست. خوشابحال شخصی که بدو توکل می دارد. ۱۰ ای مقدسان خداوند از او بترسید زیرا که ترسندگان ایصالحان در خداوند شادی نمایید، زیرا که تسبیح او را هیچ کمی نیست. ۱۱ شیرچگان بی نوا شده، گرسنگی خواندن راستان رامی شاید. ۱۲ خداوند را بربط حمد پکوید. با می کشند و اما طالبان خداوند را به هچ چیز نیکو کمی نخواهد عودده تار او را سرود بخوانید. ۱۳ سروید تازه برای او سرایید. ۱۴ ای اطفال بیایید مرآ بشنوید و ترس خداوند را به شما نیکو بتوایزد با آهنگ بلند. ۱۵ زیرا کلام خداوند مستقیم است و جمیع کارهای او با امانت است. ۱۶ عدالت و انصاف را و طول ایام را دوست می دارد تار نیکوی را ببیند. ۱۷ زیانت را دوست می دارد. ۱۸ خداوند را از خداوند پرسنده. جمیع از بدی نگاه دار و لبهاست را از سخنان حیله آمیز. ۱۹ ازیدی خداوند آسمانها ساخته شد و کل جنود آتها به نفعه دهان او. اجتناب نما و نیکویی بکن. صلح را طلب نماؤ دری آن بکوش. ۲۰ آبهای دریا را مثل توده جمع می کند و لجه ها را در خزانهها چشمان خداوند بسوی صالحان است و گوشهای وی بسوی ذخیره می نمایید. ۲۱ خداوندمشourt امتها را باطل می کند. ۲۲ خداوند نزدیک شکسته دلان است و روح کوفنگان را نجات تدبیرهای قائل را نیست می گردداند. ۲۳ مشورت خداوند قائم است تا ابدالاپاد. تدبیر قلب او تا دهرالدھر. ۲۴ خوشابحال خواهد داد. ۲۵ زحمات مردصالح بسیار است. اما خداوند او را امتنی که یقه خدای ایشان است و قومی که ایشان را برای میراث از همه آنها خواهد رهاند. ۲۶ همه استخوانهای ایشان رانگاه خود برگزیده است. ۲۷ از زمین منقطع سازد. ۲۸ چون (صالحان) فریاد برآورده خداوند ایشان را شنید و ایشان را از خواهد کرد و ایشان را از همه تنگیهای ایشان رهایی بخشید. فرمود و قایم گردید. ۲۹ خداوندمشourt امتها را باطل می کند. ۳۰ از مکان سکونت خویش نظر می افکند. ۳۱ خداوند نزدیک شکسته دلان است و روح کوفنگان را نجات بر جمیع ساکنان جهان. ۳۲ او که دلهای ایشان را جمیع سرشته است و اعمال ایشان را درک نموده است. ۳۳ پادشاه به زیادتی لشکر خلاص نخواهد شد و جبار به بسیاری قوت رهایی نخواهد یافت. ۳۴ اسب به جهت استخلاص باطل است و به شدت جنگ کن با آنانی که با من جنگ می کنند. ۳۵ سپر و مجن را

بگیر و به اعانت من برجیز. ۳ و نیزه را راست کن و راه را پیش ۳۶ برای سالار مغنان. مژمور داؤد بنده خداوند مغضوب شریر روی جفاکارندگانم بیند و بهجان من پگو من نجات توهیست. در اندرون دل من می گوید که ترس خدا در مد نظر او نیست. ۴ خجل و رسوا شوند آنانی که قصد جان من دارند و آنانی که ۲ زیرا خویشتن را در نظر خود تملق می گوید تا گناهش ظاهر بداندیش متند، برگردانیده و خجل شوند. ۵ مثل کاه پیش روی باد نشد و مکروه نگردد. ۳ سخنان زیانش شرات و حیله است. باشند و فرشته خداوند ایشان را برازند. ۴ راه ایشان تاریکی و لغزنه ازدانشمندی و نیکواری دست برداشته است. ۴ شارت را بر باد. و فرشته خداوند ایشان را تعاقب کند. ۷ زیرا دام خود را بستر خود تفکر می کند. خود را به راه ناپسند قائم کرده، از بدی برای من بی سبب در حفراهای پنهان کردند که آن را برای جان من نفرت ندارد. ۵ ای خداوند رحمت تو در آسمانها است و امامت بی جهت کنده بودند. ۸ هلاکت ناگهانی بدو برسد و دامی که تو تا افلاک. ۶ عدالت تو مثل کوههای خداست و احکام تو پنهان کرد خودش را بگیرد و در آن به هلاکت گرفتار گردد. ۹ و لجه عظیم. ای خداوندانسان و بهایم را نجات می دهی. ۷ ای اما جان من در خداوندو جد خواهد کرد و در نجات او شادی خدارحمت تو جه ارجمند است. بین آدم زیر سایه بالهای تو بناه خواهد نمود. ۱۰ همه استخوانهایم می گویند «ای خداوند کیست می بزند. ۸ از چربی خانه تو شاداب می شوند. از نهر خوشیهای مانند تو که مسکین را از شخص قوی ترا ازاو می رهاند و مسکین خود ایشان را می نوشانی. ۹ زیرا که نزد تو چشممه حیات است و در وفقیر را از تاراج کننده وی.» ۱۱ شاهدان کینه ور برخاسته اند. نور تو نور را خواهیم دید. ۱۰ رحمت خود را برای عارفان خود چیزهایی را که نمی دانستم از من می پرسند. ۱۲ به عوض نیکویی مستدام فرما و عدالت خود را برای راست دلان. ۱۱ پای تکبر بر بدی به من می کنند. جان مرا بیکس گردانیده اند. ۱۳ و اما من من نیاید و دست شریان مرا گزیزان نسازد. ۱۲ در آنجا بد کرداران چون ایشان بیمار می بودند پلاس می پوشیدم. جان خود را به افتاده اند. ایشان انداخته شده اند و نمی توانند براخاست.

روزه می رنجانیدم و دعایم به سینه ام برمی گشت. ۱۴ مثل آنکه اودست و برادرم می بود، سرگردان می رفتم. چون کسی که برای ۳۷ مژمور داؤد به سبب شریان خویشتن را مشوش مساز و مادرش ماتم گیرد، از حزن خم می شدم. ۱۵ ولی چون افادم بر فتنه انگیزان حسد میر. ۲ زیرا که مثل علف به زودی بریده شادی کنان جمع شدند. آن فرمایگان بر من جمع شدند. و می شوند و مثل علف سبز پمرده خواهند شد. ۳ بر خداوند توکل کسانی که نشناخته بودم مرا دریدند و ساكت نشدند. ۱۶ مثل نما و نیکویی بکن. در زمین ساکن باش و از امامت پروردش شو. فاجرانی که برای نان مسخرگی می کنند. دندهای خود را بر من ۴ و در خداوند تمعب ببر، پس مسالت دل تو را به تو خواهد داد. می افسرندن. ۱۷ ای خداوند تا به کی نظر خواهی کرد! جانم را ۵ طریق خود را به خداوند بسیار و بر وی توکل کن که آن را از خرابیهای ایشان برهان و یگانه مرا از شیرچگان. ۱۸ و تو را در انجام خواهد داد. ۶ و عدالت تو رامیل نور بیرون خواهد آورد جماعت بزرگ حمد خواهم گفت. ترا در میان قوم عظیم تسبیح و انصاف تو را مانده ظهر. ۷ نزد خداوند ساكت شو و منتظر خواهم خواند. ۱۹ تا آنانی که بی سبب دشمن می شوند، بر من فخر او باش و از شخص فرخنده طریق و مرد حیله گر خود را مشوش نکنند. و آنانی که بر من بی سبب بعض می نمایند، چشمش نزند. مساز. ۸ از غضب برکار شو و خشم راترک کن. خود را مشوش ۱۰ زیرا برای سلامتی سخن نمی گویند و برآنانی که در زمین آرامند مساز که الیه باعث گناه خواهد شد. ۹ زیرا که شریان منقطع سخنان حیله آمیز را تفکرمی کنند. ۲۱ و دهان خود را بر من باز خواهند شد. و اما منتظران خداوند وارث زمین خواهند بود. ۱۰ هان کرده، می گویند هه چشم ما دیده است. ۲۲ ای خداوند تو بعد از اندک زمانی شریز نخواهد بود. در مکانش تامل خواهی آن را دیده ای پس سکوت مفرما. ای خداوند از من دور میباش. کرد و نخواهد بود. ۱۱ واما حلبمان وارث زمین خواهند شد و ۲۳ خویشتن را برانگیز و برای داد من بیدار شو، ای خدای من از فراوانی سلامتی متلذت خواهند گردید. ۱۲ شریز بر مرد عادل و خداوند من برای دعوی من. ۲۴ ای یهوه خدایم مرا موقوف شورا می کند و دندهای خود را بر او می افسردد. ۱۳ خداوند عدل خود داد بده، میناد بر من شادی نمایند. ۲۵ تادر دل خود بر او خواهد خنده دید، زیرا می پسند که روز او می آید. ۱۴ شریان نگویند اینک مراد ما. تا نگویند او را بعلیده ایم. ۲۶ و آنانی که در شمشیر را بر هنره کرده و کمان را کشیده اند تا مسکین و فقیر را بدی من شادند، با هم خجل و شرمنده شوند. و آنانی که بر من بیندازند و راست روان را مقتول سازند. ۱۵ شمشیر ایشان به دل تکبیرمی کنند، به خجلت و رسواهی ملیس شوند. ۲۷ آنانی که خود ایشان فرو خواهد رفت و کمانهای ایشان شکسته خواهد خواهان حق متند تزم و شادی نمایند. و دائم گویند خداوند بزرگ شد. ۱۶ نعمت اندک یک مرد صالح بهتر است، از اندوخه است که به سلامتی بنده خود رغبت دارد. ۲۸ و زیانم عدالت تو های شریان کثیر. ۱۷ زیرا که بازوهای شریان، شکسته خواهد شد. و اما صالحان را خداوند تایید می کند. ۱۸ خداوند روزهای را بیان خواهد کرد و تسبیح تو را تمامی روز.

کاملان را می‌داند و میراث ایشان خواهد بود تا ابدالاً باد. ۱۹ در ۸ من بی‌حس و بی‌نهایت کوفته شده‌ام و از فغان دل خود نعره زمان بالا خجل نخواهند شد، و در ایام قحط سیر خواهند بود. می‌زنم. ۹ ای خداوند تمامی آزوی من در مدنظر تو است و ناله ۲۰ زیرا شیران هلاک می‌شوند و دشمنان خداوند مثل خرمی مرتعها های من از تو مخفی نمی‌باشد. ۱۰ دل من می‌طبد و قوت از فانی خواهند شد. بلی مثل دخان فانی خواهد گردید. ۲۱ شریر من رفته است و نور چشمانم نیز با من نیست. ۱۱ دوستان و قرض می‌گیرد و وفا نمی‌کند و اما صالح رحیم و بخشندۀ است. رفیقان از بلای من برکار می‌ایستند و خوبشان من دور ایستاده‌اند. ۲۲ زیرا آنانی که از وی برکت یابند وارث زمین گردند. و اما آنانی که قصد جانم دارند دام می‌گسترند و بداندیشان سختان که ملعون وی‌اند، مقطع خواهند شد. ۲۳ خداوند قدمهای انسان فتنه‌انگیز می‌گویند و تمام روزخیله را تفکر می‌کنند. ۱۳ و اما رامستحکم می‌سازد، و در طریق هایش سرومی دارد. ۲۴ اگرچه من مثل کر نمی‌شوم. مانند گنگم که دهان خود را باز نکند. بیفتند افکنده نخواهد شد زیرا خداوند دستش را می‌گیرد. ۲۵ من ۱۴ و مثل کسی گردیده‌ام که نمی‌شوند و کسی که در زبانش جوان بودم والان پیر هستم و مرد صالح را هرگز متروک ندیده‌ام و نه حجتی نباشد. ۱۵ زیرا که‌ای خداوند انتظار تو را می‌کشم. توابی نسلش را که گدای نان بشوند. ۲۶ تمامی روز رئوف است و قرض یهوه خدایم جواب خواهی داد. ۱۶ چونکه گفته‌ام مبادرا من دهنده. وذریت او مبارک خواهند بود. ۲۷ از بدی برکار شو و شادی نمایند و چون پایم بلغزد بر من تکبر کنند. ۱۷ زیرا که برای نیکوبی بکن. پس ساکن خواهی بود تا ابدالاً باد. ۲۸ زیرا خداوند اتفاق نصب شده‌ام و در من همیشه پیش روی من است. ۱۸ زیرا انصاف را دوست می‌دارد و مقدسان خود را ترک نخواهد فرمود. گناه خود را اخبار می‌نمایم و از خطای خود غمگین هستم. ایشان محفوظ خواهند بود تا ابدالاً باد. واما نسل شریر مقطع ۱۹ اما دشمنانم زنده و زورآواند و آنانی که بی‌سبب بر من بعض خواهد شد. ۲۹ صالحان وارث زمین خواهند بود و در آن تا به اید می‌نمایند بسیاراند. و آنانی که به عوض نیکی به من بدی سکونت خواهند نمود. ۳۰ دهان صالح حکمت را بیان می‌کنند می‌رسانند. برمن عداوت می‌ورزند زیرا نیکوبی را پیروی می‌کنم. و زبان او انصاف را ذکر می‌نماید. ۳۱ شریعت خدای وی در ۲۱ ای خداوند مرا ترک منما. ای خدای من از من دور مباش. دل اوست. پس قدمهایش نخواهد لغزید. ۳۲ شریر برای صالح ۲۲ و برای اعانت من تعجیل فرمای خداوندی که نجات من کمین می‌کند و قصد قتل وی می‌دارد. ۳۳ خداوندا را در دستش هستی.

ترک نخواهد کرد و چون به داوری آید بر وی فتوخ نخواهد داد. ۳۹ برای یادوتون سالار مغنان. مزمور داود گفتم راههای خود ۳۴ منظر خداوند باش و طریق او را نگاه دار تا را به راثت زمین برا فرازد. چون شیرین مقطع شوندان آن را خواهی دید. ۳۵ شریر را را حفظ خواهم کردا تا به زبانم خطأ نورم. دهان خود را به لجام دیدم که ظالم پیشه بود و مثل درخت یومی سبز خود را بهر سومی نگاه خواهیم داشت، مادامی که شریر پیش من است. ۲ من گنگ کشید. ۳۶ اما گذشت و اینک نیست گردید و اورا جستجو کردم بودم و خاموش و از نیکوبی نیز سکوت کردم و درد من به حرکت و یافت نشد. ۳۷ مرد کامل راملاحظه کن و مرد راست را بین زیرا آمد. ۳ دلم در اندرونم گرم شد. چون تفکر می‌کردم آتش افروخته که عاقبت آن مرد سلامتی است. ۳۸ اما خطکاران جمیع هلاک گردید. پس به زبان خود سخن گفتم. ۴ ای خداوند اجل مرا بر خواهند گردید و عاقبت شیرین مقطع خواهد شد ۳۹ و نجات من معلوم ساز و مقدار ایام را که چست تا بفهم چه قدر فانی صالحان از خداوند است و در وقت تنگی او قلعه ایشان خواهد هستم. ۵ اینک روزهایم را مثل یک وجب ساخته‌ای وزندگانی ام در نظر تو هیچ است. ۶ یعنی هر آدمی محض بطالت قرار داده شد، ۴۰ و خداوند ایشان را اعانت کرده، نجات خواهد داد. ایشان را از شریان خلاص کرده، خواهد رهانید. زیرا بر او توکل دارند. سلاه. ۶ اینک انسان در خیال رفتار می‌کند و محض بطالت مضطرب می‌گردد. ذخیره می‌کند و نمی‌داند کیست که از آن

۳۸ مزمور داود برای تذکر ای خداوند مرا در غضب خود تمعی خواهد برد. ۷ والان ای خداوند برای چه منتظر باش؟ امید توبیخ منما و در خشم خویش تادیم مفوما. ۲ زیرا که تیرهای تو من بر تو می‌باشد. ۸ مرا از همه گناهانم برهان و مرا نزد جاهلان در من فرو رفته و دست تو برمن فرود آمده است. ۳ در جسد عمار مگردان. ۹ من گنگ بودم وزیان خود را باز نکردم زیرا که تو من بهسب غضب تو صحیح نیست و در استخوانهایما بهسب این را کرده‌ای. ۱۰ بلای خود را از من بردار زیرا که از ضرب خطای خودم سلامتی نی. ۴ زیرا گناهانم از سرم گلنده است. دست تو من تلف می‌شوم. ۱۱ چون انسان را بهسب گناهش مثل بارگران از طاقم سنگین ترشده. ۵ جراحات من متغیر و به عتابها تادیب می‌کنی، نفایس اورا مثل بید می‌گذاری. یقین مفروض شده است، بهسب حمامت من. ۶ به خود می‌پیچم وی هر انسان محض بطالت است، سلاه. ۱۲ ای خداوند دعای نهایت منحنی شده‌ام. تمامی روز ماتم کنان تردد می‌کنم. ۷ زیرا مرا بنشنو و به فریادم گوش بده و از اشکهایم ساكت می‌باش، زیرا که کمر من از سوزش پر شده است و در جسد من صحیح نیست. من غریب هستم در نزد تو و نزیل هستم مثل جمیع پدران خود.

۱۲ روی (خشم) خود را از من بگردان تا فرحنک شوم قبل از آنکه خداوند بر من رحم نما. جان مرا شفا بده زیرا به توگناه ورزیده‌ام.»
دشمنان درباره من به بدی سخن می‌گویند که کی بمیرد و نام رحلت کنم و نایاب گردم.

۴۰ برای سالار مغنان. مزمور داود انتظار بسیار برای خداوند ودلش در خود شرارت را جمع می‌کند. چون بپرون رود آن را شایع کشیده‌ام، و به من مایل شده، فریاد مرا شنید. ۲ و مراز چاه می‌کند. ۷ و جمیع خصمانی با یکدیگر بر من نمامی می‌کنند و هلاکت برآورد و از گل لجن و پایهایم را بر سرخه گذاشته، قدمهایم درباره من بدی می‌اندیشنده، ۸ که «حاده‌ای مهلک بر او ریخته را مستحکم گردانید. ۳ و سرودی تازه در دهانم گذارد یعنی حمد شده است. و حال که خوابیده است دیگر نخواهدیرخاست.» خدای ما را. بسیاری چون این را بینند ترسان شده، برخادوند توکل ۹ و آن دوست خالص من که بر اعراضه‌ام می‌داشتم که نان مرا نیز خواهند کرد. ۴ خوشابحال کسی که بر خادوند توکل دارد و به می‌خورد، پاشنه خود را بر من بلند کرد. ۱۰ و اما توای خداوند بر متکبران ظالم و مردانه دروغ مایل نشد. ۵ ای یهوه خدای ما چه من رحم فرموده، مبارپا بدار تا مجازات بدیشان رسانم. ۱۱ از این بسیار است کارهای عجیب که تو کرده‌ای و تدبیرهایی که برای ما می‌دانم که در من رغبت داری زیرا که دشمنم بermen فخر نمی‌نموده‌ای. در نزد تو آنها راتقویم نتوان کرد، اگر آنها را تقویر و نماید. ۱۲ و مرا به سبب کمال مستحکم نموده‌ای و مرا به حضور بیان بکم، از حد شمار زیاده است. ۶ در قربانی و هدیه رغبت خوشی دائم قائم خواهی نمود. ۱۳ یهوه خدای اسرائیل مبارک نداشتی. اما گوشهای مرا باز کردی. قربانی سوختنی و قربانی گناه باد. از ازل تا به ابد. آمین و آمين. را نخواستی. ۷ آنگاه گفتتم: «اینک می‌آیم! در طومار کتاب درباره من نوشته شده است. ۸ در بجا آوردن اراده توای خدای من

۴۲ برای سالار مغنان. قصیده بنی قورح چنانکه آمو برای رغبت می‌دازم و شریعت تو در اندرون دل من است.» ۹ در نهلهای آب شدت اشیاق دارد، همچنان ای خدا جان من اشیاق جماعت بزرگ به عدالت بشارت داده‌ام. اینک لبهای خود را باز شدید برای تو دارد. ۲ جان من تشنۀ خداست تشنۀ خدای حی، نخواهم داشت و توای خداوند می‌دانی. ۱۰ عدالت تو را در دل که کی بیام و به حضور خدا حاضر شوم. ۳ اشکهای روز و خود مخفی نداشتم. امانت و نجات تو را بیان کرده‌ام. رحمت و شب نان من می‌بود، چون تمامی روز مرا می‌گفتند: «خدای تو راستی تو را از جماعت بزرگ پنهان نکرده‌ام. ۱۱ پس توای خداوند کجاست؟» ۴ چون این را بیاد می‌آورم جان خود را بر خود می‌رینم. لطف خودرا از من باز مدار. رحمت و راستی تو دائم مرا محفوظ چگونه با جماعت می‌رقم و ایشان را به خانه خدا پیشوی روی کنند. ۱۲ زیرا که بلایای بیشمار مرا حاطه می‌کند. گناهاتم دور مرا می‌کردم، به آواز تنم و تسبیح در گروه عید کنند کان. ۱۳ ای جانم گرفته است به حدی که نمی‌توانم دید. از مویهای سر من زیاده چرا منحنی شده‌ای و چرا در من پیشان گشته‌ای؟ بر خدا امید دار است و دل من مرا ترک کرده است. ۱۴ ای خداوند مرحمت زیرا که او را برای نجات روی او باز حمد خواهم گفت. ۶ ای فرموده، مرا نجات بده. ای خداوند به اعانت من تعجبیل فما. خدای من، جانم در من منحنی شد. بتایران تو را از زمین اردن آنانی که قصد هلاکت جان من دارند، جمیع خجل و شرمده یاد خواهم کرد، از کوههای حرمون و از جبل مصعر. ۷ لجه به لجه شوند. و آنانی که در بدی من رغبت دارند، به عقب برگردانیدند می‌دهند از آواز آپشارهای تو جمیع خیرایها و موجهای تو بر من و رسوا گردند. ۱۵ آنانی که بر من هه می‌گویند، به سبب گذشته است. ۸ در روز خداوندرحمت خود را خواهد فرمود. و خجالت خوبیش حیران شوند. ۱۶ و اما جمیع طالبان تو در تو در شب سرود اویا من خواهد بود و دعا نزد خدای حیات من. وجود شادی نمایند و آنانی که نجات تو را دوست دارند، دائم ۹ به خدا گفتتم: «ای صخره من چرا مرا فراموش کردادی؟» گویند که خداوند بزرگ است. ۱۷ و اما من مسکین و فقیرهستم چرا به سبب ظلم دشمن ماتم کنان ترددیکنم؟ ۱۰ دشمنانم به و خداوند درباره من تفکر می‌کند. تو معاون و نجات‌دهنده من کوییدگی در استخوانهایم مرا ملامت می‌کنند، چونکه همه روزه هستی. ای خدای من، تاخیرمفرما.

۴۱ برای سالار مغنان. مزمور داود خوشابحال کسی که برای باز حمد خواهم گفت، که نجات روی من و خدای من است. فقیر تفکرمی کند. خداوند او را در روز بالاخلاصی خواهد داد.

۴۲ ای خدا مرا داوری کن و دعوای من با قوم بیرحم فیصل ۲ خداوند او را محافظت خواهد کرد و زنده خواهد داشت. او در زمین مبارک خواهد بود و او را به آزوی دشمنانش تسلیم نخواهی فما و از مرد حیله گرو ظالم مرا خلاصی ده. ۲ زیرا تو خدای کرد. ۳ خداوند او را بر بستربیماری تایید خواهد نمود. تمامی قوت من هستی. چرا مرا دور اندختی؟ چرا به سبب ستم دشمن خوابگاه او رادر بیماریش خواهی گسترانید. ۴ من گفتتم: «ای ماتم کنان تردد بکنم؟ ۳ نور و راستی خود را بفرست تا مرا هدایت

نمايند. و مرا به کوه مقدس تو و مسكن های تو رسانند. ۴ آنگاه جان ما به خاک خم شده است و شکم ما به زمین چسبیده. به مدح خدا خواهم رفت، بسوی خدایی که سرور و خرمی من ۲۶ به جهت اعانت ما برخیز و با خاطر رحمانیت خود مرا فادیه ده.

است. و تواری خدا، خدای من با بربط تسبیح خواهم خواند.

۴۵ برای سالار مغینیان بر سوستها. قصیده بنی قورح. سرود های جان من چرا منحنی شده‌ای؟ و چرا درمن پریشان گشته‌ای؟ امید بر خدا دار. زیرا که او را باز حمد خواهم گفت، که نجات حبیبات دل من به کلام بیکو می‌جوشد. انشاء خود را درباره پادشاه می‌گویم. زبان من قلم کاتب ماهر است. ۲ تو جمل تر هستی روی من و خدای من است.

۴۶ برای سالار مغینیان. قصیده بنی قورح ای خدا به گوشهای را بمارک ساخته است تا ابدالاًباد. ۳ ای جار شمشیر خود را بر خود شنیده‌ایم و پدران ما، ما را خبر داده‌اند، از کاری که در ران خود بیند، یعنی جلال و کربایی خویش را. ۴ و به کربایی روزهای ایشان و در ایام سلف کرده‌ای. ۲ تو به دست خود امت‌ها خودسوار شده، غالب شو به جهت راستی و حلم وعدالت و دست را بیرون کردی، اما ایشان را غرس نمودی. قومها را تباہ کردی، راستت چیزهای را به تو خواهد آموخت. ۵ به تیرهای تیز تو اما ایشان را منتشر ساختی. ۳ زیرا که به شمشیر خود زمین را امت‌ها زیر تومی افتد و به دل دشمنان پادشاه فرو می‌رود. ۶ ای تسخیر نکردن و بازوی ایشان ایشان را نجات نداد. بلکه دست خدا، تخت تو تا ابدالاًباد است؛ عصای راستی عصای سلطنت راست تو و بازو و نور روی تو. زیرا از ایشان خرسنیدبودی. ۴ ای تو است. ۷ عدالت را دوست و شارت را دشمن داشتی. بنابراین خدا تو پادشاه من هستی. پس برجات یعقوب امر فرما. ۵ به خدا خدای توتو را به روغن شادمانی بیشتر از رفاقت مسح کرده مدد تو دشمنان خود را خواهیم افکد و به نام تو مخالفان خویش است. ۸ همه رختهای تو م و عود و سلیخه است، از قصرهای راپایمال خواهیم ساخت. ۹ زیرا بر کمان خودتکل نخواهم داشت عاج که به تارهای تو را خوش ساختند. ۹ دختران پادشاهان از و شمشیرم مرا خلاصی نخواهد داد. ۷ بلکه تو ما را از دشمنان زنان نجیب توهستند. ملکه به دست راست در طلای اوپرایستاده ما خلاصی دادی و مبغضان ما را خجل ساختی. ۸ تمامی است. ۱۰ ای دختر بشنو و بین و گوش خود را فرادار. و قم خود روزیز خدا فخر خواهیم کرد و نام تو را تا به ابد تسبیح خواهیم و خانه پدرت رافراموش کن، ۱۱ تا پادشاه مشتاق جمال تو بشود، خواند، سلاه. ۹ لیکن الان تو ما را دورانداخته و رسوا ساخته‌ای زیرا او خداوند تو است پس او را عبادت نما. ۱۲ و دختر صور با و بالشکرهای ما بیرون نمی‌آیی. ۱۰ و ما را از پیش دشمن ارمغانی و دولتمدان قم رضامندی تو را خواهند طلبید. ۱۳ دختر روگرگان ساخته‌ای و خصمان ما برای خویشن تاراج می‌کنند. پادشاه تمام در اندرون مجید است و رختهای او با طلا مرصع ۱۱ ما را مثل گوسفندان برای خواراک تسلیم کرده‌ای و ما را در است. ۱۴ به لباس طرازدار نزد پادشاه داخل خواهند شد. باکره های میان امت‌ها پراکنده ساخته‌ای. ۱۲ قوم خود را بیها فروختی همراهان او در عقب وی نزد تو اورده خواهند شد. ۱۵ به شادمانی و ازقیمت ایشان نفع نبردی. ۱۳ ما را نزد همسایه‌گان ماعار و خوشی آورده می‌شوند و به قصر پادشاه داخل خواهند شد. ۱۶ به گردانیدی. اهانت و سخیزه نزد آنانی که گردآگرد مایند. ۱۴ ما عوض پدرانت پسرانت خواهند بود و ایشان را بر تمامی جهان را در میان امت هاضرب المثل ساخته‌ای. جبنایدن سر در میان سروران خواهی ساخت. ۱۷ نام تو را در همه دهراها ذکرخواهم قومها. ۱۵ و رسایی من همه روزه در نظر من است. و خجالت کرد. پس قومها تو را حمد خواهند گفت تا ابدالاًباد.

رویم مرا پوشانیده است، ۱۶ ازآواز ملامت گو و فحاش، از روی ۴۶ برای سالار مغینیان. سرود بنی قورح برعالموت خدا ملجا دشمن و انتقام گیرنده. ۱۷ این همه بر ما واقع شد. اما تو را

فراموش نکردیم و در عهد تو خیانت نوزیزیدم. ۱۸ دل مابه عقب و قوت ماست، و مدد کاری که در تنگیها فور یافت می‌شود. برنگردید و پایهای ما از طرق تو انحراف نوزیزد. ۱۹ هرچند ما را ۲ پس نخواهیم ترسید، اگرچه جهان مبدل گردد و کوکهها در قعر در مکان اژدها کوییدی و ما را به سایه موت پوشانیدی. ۲۰ نام دریا به لرزش آید. ۳ اگرچه آپهایش آشوب کنند و به جوش آیند خدای خود را هرگز فراموش نکردیم و دست خود را به خدای غیر و کوهها از سرکشی آن متزلزل گردند، سلاه. ۴ نهی است که برینفراشیم. ۲۱ آیا خدا این راغوررسی نخواهد کرد؟ زیرا او خفایای شعبه هایش شهر خدا را فرحناک می‌سازد و مسكن قدوس حضرت قلب رامی داند. ۲۲ هر آینه به خاطر تو تمامی روز کشته می‌شویم اعلی را. ۵ خدا در وسطلماست پس چینش نخواهد خورد. خدا و مثل گوسفندان ذبح شمرده می‌شویم. ۲۳ ای خداوند بیدار شو او را لعنت خواهد کرد در طلوع صبح. ۶ امت‌ها نعره زدن و چراخوابیده‌ای؟ برخیز و ما را تا به ابد دور مینداز. ۲۴ چرا روی مملکتها منحرک گردیدند. او آواز خود را داد. پس جهان گداخته خود را پوشانیدی و ذلت و تنگی مارا فراموش کردی؟ ۲۵ زیرا که گردید. ۷ بیوهه صایبوت باماست. و خدای یعقوب قلعه بلند ما، سلاه. ۸ باید کارهای خداوند را نظاره کنید، که چه خرابیها

در جهان پیدا نمود. ۹ او جنگها را تالق‌های جهان تسکین عوام و خواص! ای دولتمندان و فقیران جمیع! ۱۰ زبانم به حکمت می‌دهد. کمان را می‌شکند و نیزه را قطع می‌کند و ارایه‌ها را به سخن می‌راند و فکر دل من فطانت است. ۱۱ گوش خود را به آتش می‌سوزاند. ۱۲ بازیستید و بدانید که من خدا هستم. در مثلی فرا می‌گیرم. معماهی خویش را بر پریط می‌گشایم. ۱۳ چرا در میان امت‌ها، متعال و در جهان، متعال خواهم شد. ۱۴ یهوه روزهای بلا ترسان باشم، چون گناه پاشنه هایم مرآ احاطه می‌کند؛ صباوت با ماست و خدای یعقوب قلعه بلند ما، سلاه.

۴۷ برای سالار مغبیان. مزمور بنی قورح ای جمیع امته‌ها
دستک زند. نزد خدای آوار شادی باگ برآورید. ۲ زیرا خداوند
معمال و میتب است و بر تمامی جهان خدای بزرگ. ۳ قوم‌ها را
در زیر ما مغلوب خواهد ساخت و طایفه‌ها را در زیر پایه‌ای ما.
۴ میراث مارا برای ما خواهد برگزید یعنی جلالت یعقوب را که
دوست می‌دارد، سلاه. ۵ خدا به آوار بلند صعود نموده است.
خداآوند به آوار کرنا. ۶ تسبیح بخوانید، خدا را تسبیح بخوانید.
تسبیح بخوانید، پادشاه ما را تسبیح بخوانید. ۷ زیرا خدا پادشاه
تمامی جهان است. به خردمندی تسبیح بخوانید. ۸ خدا بر
امت‌ها سلطنت می‌کند. خدا بر تخت قدس خود نشسته است.
۹ سروران قوهای با قوم خدای ابراهیم جمع شده‌اند زیرا که سپرهای
جهان از آن خداست. او بسیار متعال می‌باشد.

۴۸ سرود و مزمور بنی قورح خداوند بزرگ است و بی‌نهایت
مجید، در شهر خدای ما و در کوه مقدس خویش. ۲ جمیل در
بلندی‌اش و شادی تمامی جهان است کوه صهیون، در جوانب
شمال، قریه پادشاه عظیم. ۳ خدا در قصرهای آن به ملیجای
خانه او افزوده شود! ۱۷ زیرا چون بمیرد چیزی از آن خواهد بود و
بلند معروف است. ۴ زیرا اینک پادشاهان جمع شدند، و با هم جلالش در عقب او فرو نخواهد رفت. ۱۸ زیرا در حیات خود،
درگذشتند. ۵ ایشان چون دیدند متعجب گردیدند. و در حیرت خویشتن را مبارک می‌خواند. و چون بر خود حسنان می‌کنی، مردم
افتاده، فرار کردند. ۶ لزه بر ایشان در آنجا مستولی گردید و ترا می‌ستایند. ۱۹ لیکن به طبقه پدران خود خواهد پوست که نور
دردشید مثل زنی که می‌زاید. ۷ تو کشیهای ترشیش را به باد را تا به ابد نخواهند دید. ۲۰ انسانی که در حرمت است و فهم
شرقی شکستی. ۸ چنانکه شنیده بودیم، همچنان دیده‌ایم، در
ندارد، مثل بهایم است که هلاک می‌شود.

۵۰ مزمور آساف خدا، خدا یهوه تکلم می‌کند و زمین را از
مطلع آفتاب تا به مغزیش می‌خواند. ۱ از صهیون که کمال زیبایی
است، خدا تعجب نموده است. ۲ خدای ما می‌آید و سکوت
خواهد نمود. آتش پیش روی او می‌بعد. و طوفان شدید گرداند
بر است. ۱۱ کوه صهیون شادی می‌کند و دختران یهودا به
وجود می‌آیند، بهسیب داوریهای تو. ۱۲ صهیون را طوفان کید و
گرداند او بخراهمید و برجهای وی را بشمارید. ۱۳ دل خود را به
حصارهایش بنهید و در قصرهایش تأمل کنید تا طبقه آینده رالطاع
دهید. ۱۴ زیرا این خدا، خدای ماست تا بلاد‌الاباد و ما را تا به
موت هدایت خواهد نمود.

۴۹ برای سالار مغبیان. مزمور بنی قورح ای تمامی قوم‌ها این
سوختنی تو دائم در نظر من است. ۹ گوساله‌ای از خانه تو نمی
گیرم و نه بزی از آغل تو. ۱۰ زیرا که جمیع حیوانات جنگل از آن
را بشنوید! ای جمیع سکنه ربع مسکون این را گوش گیرید! ۱۱ ای
مند و بهایمی که بر هزاران کوه می‌باشند. ۱۲ همه پوندگان

کوهها را می‌شناسم و وحش صحراء نزد من حاضرند. ۱۲ اگر ۱۷ قربانی‌های خدا روح شکسته است. خدایا دل شکسته و گرسنه می‌بودم تورا خیر نمی‌دادم. زیرا ربع مسكون و پری آن کوپیده را خوار نخواهی شمرد. ۱۸ به رضامندی خود بر صهیون از آن من است. ۱۳ آیا گوشت گاوان را بخورم و خون پرها را احسان فرما و حصارهای اورشليم را بنا نما. ۱۹ آنگاه از قربانی‌های بنویشم؟ ۱۴ برای خدا قربانی تشکر را بگذران، و نذرها خوش را عدالت و قربانی‌های سوختنی تمام راضی خواهی شد و گوساله‌ها به حضرت اعلیٰ وفانیما. ۱۵ پس در روز تنگی مرا بخوان تا تو بر مذبح تواهند گذرانید.

راخلاصی دهم و مرا تمجید بنمایی». ۱۶ و اما به شیر خدا می‌گوید: «ترا چه کاراست که فرایض مرا بیان کنی و عهد مرا به زیان خود بیاوری؟ ۱۷ چونکه تو از تادیب نفرت داشته‌ای و کلام مرا پشت سر خود انداخته‌ای. ۱۸ چون دزد را دیدی او را پسند کردی و نصیب تو با زنگاران است. ۱۹ دهان خود را به شمارت گشوده‌ای و زیانت حیله را اختراع می‌کند. ۲۰ نشسته‌ای تا به ضد برادر خود سخن رانی و درباره پسر مادر خویش غیبت گویند. ۲۱ این را کردی و من سکوت ننمودم. پس گمان برده که من مثل تو هستم. یکن تو را توبیخ خواهم کرد. و این را پیش نظر تو به ترتیب خواهم نهاد. ۲۲ ای فراموش کنندگان خدا، در این تفکر خنده‌ید. ۲۳ هر که قربانی تشکر می‌باشدما را بدرم و رهانده‌ای نباشد. ۲۴ تو را از زمین زندگان، را بروده، از مسکن تو خواهد کند و ریشه تو را از زمین زندگان، ای زیان حیله باز! ۵ خدا نیز تو را تا به ابد هلاک خواهد کرد و تو را هستم. لیکن تو را توبیخ خواهم کرد. و این را پیش نظر تو به ترتیب خواهم نهاد. ۲۵ عادلان این را دیده، خواهند ترسید و بر او خواهند گردید. ۶ همان این کسی است که خدا را قلعه خویش ننمود را گذراند مرا تمجید می‌کند. و آنکه طریق خود را راست سازد، زورآور ساخت. ۷ همان این کسی است که خدا را بدم و رهانده‌ای نباشد. ۸ و اما من مثل زیتون سبز در خانه خدا هستم. نجات خدا را به وی نشان خواهم داد. ۹ تو را همیشه حمد به رحمت خدا توکل می‌دارم تا ابد الاباد. ۱۰ تو را همیشه حمد

برای سالار مغینیان. مزمور داود وقتی که ناتان نبی بعد از خواهم گفت، زیرا تو این را کردیده‌است. و انتظار نام تو را خواهم درآمدنش به پتشیع نزد او آمد ای خدا به حسب رحمت خود بر کشید زیرا نزد مقدسان تو نیکوست.

من رحم فرما. به حسب کرت رافت خویش گناهان را محو ۵۲ برای سالار مغینیان بر ذوات اوتار. قصیده داود احمق در ساز. ۲ ما از عصیانم به کلی شست و شو ده و از گناهمنم طاهر کن. ۳ زیرا که من به معصیت خود اعتراف می‌کنم و گناهمنم همیشه در نظر من است. ۴ به تو و به تو تهانگانه ورزیده، و انداخت تایبیند که فهیم و طالب خدایی هست. ۳ همه ایشان در نظر تو این بدی را کردہ‌ام. تا درکلام خود مصدق گردی و در داوری خویش مزکی شوی. ۵ اینک در معصیت سرشنیه شدم و مادرم درگاه به من آبستن گردید. ۶ اینک براستی در قلب راغب هستی. پس حکمت را در باطن من به من بیاموز. ۷ مرا با زوفا پاک کن تا طاهر شوم. مراسیت و شو کن تا از برف سفیدتر گردد. ۸ شادی و خرمی را به من بیشون تا استخوانهایی که کوپیده‌ای به وجود آید. ۹ روی خود را از گناهانم بپوشان و همه خطایای مرا محو کن. ۱۰ ای خدادل طاهر در من بیافرین و اسرائل شادی خواهد کرد. روح مستقیم در باطن تازه بساز. ۱۱ مرا از حضور خود مینداز،

و روح قدوس خود را از من مگیر. ۱۲ شادی نجات خود را به ۵۴ برای سالار مغینیان. قصیده داود بر ذوات اوتار و وقتی که من باز ده و به روح آزاد مرا تایید فرما. ۱۳ آنگاه طریق تو را به زیفیان نزد شاول آمده، گفتند آیا داود نزد ما خود را پنهان نمی‌کند خطاکاران تعليم خواهم داد، و گناه کاران بسوی تو بارگشت ای خدا به نام خود مرا نجات بده و به قوت خویش بر من داوری خواهند نمود. ۱۴ مرا از خونها نجات ده! ای خدایی که خدای نمایم. ۱۵ خداوندا ۱۵ زیرا بیگانگان به ضد من برشاسته‌اند و ظالمان قصد جان من نجات من هستی! تا زیانم به عدالت تو تزنی نماید. ۱۶ خداوندا ۱۶ زیرا قربانی را دارند. و خدا را در مد نظر خودنگداشته‌اند، سلاه. ۱۷ اینک خدا دوست نداشتی والا می‌دادم. قربانی سوختنی را پسند نکردی.

مددکار من است. خداوند از تایید کنندگان جان من است. ۵۶ برای سالار مغبیان بر فاخته ساکت در بلاد بعیده. ه بدی رابر دشمنان من خواهد بگردانید. به راستی خودریشه ایشان مکنوم داود وقتی که فلسطینیان او را در جت گرفند ای خدا را بکن. ۶ قربانی های تبرعی نزد تو خواهم گذاریم و نام تو را ای بر من رحم فرما، زیرا که انسان مرا به شدت تعاقب می کند. خداوند حمدخواهم گفت زیرا نیکوست. ۷ چونکه از جمیع تنگیها تمامی روزجنگ کرده، مرا ذیت می نماید. ۲ خصمان تمامی مرای خلاصی داده ای، و چشم من بردشمنان نگیرسته است. روز مرا به شدت تعاقب می کنند. زیرا که بسیاری با تکریب با من

۵۵ برای سالار مغبیان. قصیده داود بر ذوات اوتار ای خدا به می چنگند. ۲ هنگامی که ترسان شوم، من بر تو توكل خواهم دعای من گوش بگیر! و خودرا از تضرع من پنهان مکن! ۲ به من گوش فراگیر و مرا مستحباب فرما! زیرا که در تفکر خودمت محیر و نخواهم ترسید. انسان به من چه می تواند کرد؟ ۵ هر روزه سختان ناله می کنم. ۳ از آوار دشمن و به سبب ظلم شریر، زیرا که ظلم بر من می اندازند و با خشم بر من جغا می کنند. ۴ دل من در اندرونم پیچ و تاب می کند، و ترسهای موت بر من افتاده است. ۵ ترس و لرز به من درآمده است. وحشتی هولناک مرا درگرفته است. ۶ ایشان جمع شده، کمین می سازند. بر قدمهای من چشم دارند زیرا قصد جان من دارند. ۷ آیا ایشان به سبب شرارت خودنچات خواهند یافت؟ ای خدا امته را در غضب خویش بینان. ۸ تو آوارگیهای ما را تقریر کرده ای. اشکهایم را در مشک خود بگذار. آیا این در دفتر تو نیست؟ ۹ آنگاه در روزی که تو استراحت می یافتم. ۷ هر آینه بجای دور می پریدم، و در صراحت می گزیدم، سلاه. ۸ می شتاقم بسوی پناهگاهی، از باد تند و از طوفان شدید. ۹ ای خداوند آنها را هلاک کن و زبانهایشان را از وی پنهان می ساختم. ۱۰ هر خدا توكل دارم پس نخواهم ترسید. آدمیان به حصارهایش گردش می کنند و شرارت و مشتقت در میانش می باشد. ۱۱ فسادهادر میان وی است و جور و حیله از کوچه هایش دور نمی شود. ۱۲ زیرا دشمن نبود که مرا ملامت می کرد والا تحمل نوزنگان به حضور خدا سالک باش؟

۵۷ برای سالار مغبیان براتلهک. مکنوم داود وقتی که از حضور شاول به مغاره فرار کرد ای خدا بر من رحم فرما، بر من شیرین می گردیم و به خانه خدا در آنبوه می خرامدیم. ۱۵ موت بر ایشان ناگهان آید وزنده بگور فرو روند. زیرا شرارت در مسکن های حمد را نزد تو خواهم گذاریم. ۱۳ زیرا که جانم را از موت رهانیده ای. آیا پایهایم را نیز از لغزیدن نگاه نخواهی داشت تا در اما من نزد خدا فریاد می کنم و خداوندانمرا نجات خواهد داد. خواهد رهانید. زیرا تعاقب کننده ساخت من ملامت می کند، ۱۷ شامگاهان و صبح وظهر شکایت و ناله می کنم و او آوار مرا سلاه. خدا رحمت و راستی خودرا خواهد فرستاد. ۴ جان من در خواهد شنید. ۱۸ جانم را از جنگی که بر من شده بود، بسلامتی میان شیران است. در میان آتش افزورزان می خواهیم یعنی آدمیانی که فدیه داده است. زیرا بسیاری با من مقاومت می کردند. ۱۹ خدا دندهایشان نزدها و تیرهاست. و زبان ایشان شمشیر بر زندگان خواهد شنید و ایشان را جواب خواهد داد، او که از ازل نشسته است، سلاه. زیرا که در ایشان تبدیلیها نیست و از خدامانی ترسید. ۲۰ دست خود را بر صلح اندیشان خویش دراز کرده، و عهد رویم کنند، و خود در میانش افتادند، سلاه. ۷ دل من مستحکم خویش را شکسته است. ۲۱ سختان چرب زبانش نرم، لیکن دلش است خدایا دل من مستحکم است. سرود خواهم خواند و تزم جنگ است. سختانش چرب تر از روغن لیکن شمشیرهای برهنه خواهم نمود. ۸ ای جلال من بیدار شو! ای بپیط و عود بیدار شو! است. ۲۲ نصیب خود را به خداوند بسیار و تو را رزق خواهد داد. او تا به ابدنخواهد گذاشت که مرد عادل جنبش خورد. امته حمد خواهم گفت. تو را در میان قومها تسیب خواهم و توای خدا ایشان را به چاه هلاکت فرو خواهی آورد. مردمان خواند. ۱۰ زیرا رحمت تو تا آسمانها عظیم است و راستی تو تا خون ریز و حیله ساز، روزهای خودرا نیمه نخواهند کرد، لیکن من بر تو توكل خواهم داشت.

افلاک. ۱۱ خدایا بر آسمانها متعال شو. و جلال تو بر تمامی شامگاهان برگردیده، مثل سگ بانگ زند و در شهر گردش کنند.
۱۵ و برای خوارک پراکنده شوند و سیر نشده، شب را بسر برند.

۱۶ و اما من قوت تو را خواهم سراید و بامدادان از رحمت تو تزم

۵۸ برای سalar مغناian برلاتهak. مکتوم داده آیا فی الحقیقت خواهم نمود. زیرا قاعده بلند من هستی و در روز تنگی ملچای منی. به عدالتی که گگ است سخن می گویند؟ وای بنی آدم آیا به ۱۷ ای قوت من برای تو سرود می خواهم، زیرا خدا قاعده بلند من راستی داوری می نماید؟ ۲ بلکه در دل خودشارتها به عمل است و خدای رحمت من.

می آورید و ظلم دستهای خود رادر زمین از میزان درمی کنید.

۳ شریون از رحم منحرف هستند. از شکم مادر دروغ گفته، گمراه ۶۰ برای سalar مغناian بر سوسن شهادت. مکتوم داده می شوند. ۴ ایشان را زهri است مثل زهر مار. مثل افعی کر که برای تعليم وقته که با ارم نهیں و ارم صوبه از در مقاتله بیرون گوش خود را می بندد. ۵ که آوازفوسونگران را نمی شود، هرچند به آمد و یوآب برگشته، دوازده هزار نفر از ادومیان را در وادی مهارت افسون می کند. ۶ ای خدا دندانهایشان را دردهانشان الملحق کشت ای خدا ما را دور انداخته، پراکنده ساخته ای!

باشکن. ای خداوند دندانهای شیران را خرد بشکن. ۷ گداخته خشنمانک بودی، بسوی مارجوع فرم! ۲ زمین را متزلزل ساخته، شده، مثل آب بگذرند. چون او تیرهای خود را می اندازد، در آن راشکافته ای! شکستگیهایش را شفا ده زیرا به جنبش آمده ساعت منقطع خواهد شد.

۸ مثل حلوون که گداخته شده، است. ۹ چیزهای مشکل را به قوم خود نشان داده ای. باده می گلدد. مثل سقط زن، آفتاب را نخواهند دید. ۱۰ قبل از آنکه سرگردانی به مانوشانیده ای. ۱۱ علمی به ترسندگان خود داده ای دیگهای شما آتش خارها را حساس کند. آنها را چه تر و چه تآن را برای راستی برا فرزند، سلاه. ۱۲ تا حبیبان تونجات یابند.

خشک خواهد رفت. ۱۰ مرد عادل چون انتمام را دید شادی به دست راست خود نجات ده و مرا مستجاب فرمای. ۱۱ خدا در خواهد نمود. پایهای خود را به خون شریخ خواهد شست. ۱۲ و قدوسیت خود سخن گفته است. پس وجود خواهم نمود. شکم مردم خواهند گفت: «هر آینه نمره ای برای عادلان هست. هر آینه را تقسیم می کنم و وادی سکوت را خواهم پیمود. ۱۳ جلعاد از آن من است، منی از آن من. افرایم خود سر من است و بهودا خدایی هست که در جهان داوری می کند.»

عصای سلطنت من. ۱۴ موآب طرف طهارت من است و بر ادوم

۵۹ برای سalar مغناian بر لاتهak. مکتوم داده وقتی که شاول کفش خود را خواهم انداخت. ای فلسطینی برای من بانگ برآور! فرستاد که خانه را کشیک بکشند تا او را بکشند ای خدایم مرا از ۱۵ کیست که مراهه شهر حصین دراوود؟ و کیست که مرا به ادوم دشمنان برهان! مرا از مقاومت کنندگان برا فراز! ۲ مرا از گاهکاران رهبری کنند! ۱۰ مگر نه توای خدا که ما را دورانداخته ای و با خلاصی ده! و از مردمان خون ریزهای بخش! ۱۱ زیرا ایک برای لشکرهای مای خدا بیرون نمی آیی؟ ۱۲ مرا از دشمن اعانت فرما جانم کمین می سازند و زورآوان به ضد من جمع شده اند، بدلون زیراعونت انسان باطل است. ۱۳ با خدا ظفر خواهیم یافت. زیرا تقصیر من ای خداوند و بدلون گاه من. ۱۴ بی قصور من می شتابند اوست که دشمنان ما را پایمال خواهد کرد. و خود را آماده می کنند. پس برای ملاقات من بیدار شو و بین.

۱۵ اما توای پیوه، خدای صبایپوت، خدای اسرائیل! بیدارشده، همه

۱۶ برای سalar مغناian برذوات اوتار. مزمور داده ای خدا امتها را مکافات برسان و بر غداران بدکار شفقت مفرما، سلاه. فریاد مرا بشنو! و دعای مراجابت فرمای! ۱۷ از اقصای جهان تو

۱۸ شامگاهان برمی گردند و مثل سگ بانگ می کنند و در شهر دور را خواهم خواند، هنگامی که دلم بیهوش می شود، مرا به صخره ای می زند. ۱۹ از دهان خود بدی را فرومی زیند. در لبهای ایشان که از من بلندتر است هدایت نما. ۲۰ زیرا که تو ملچای من شمشیرهایست. زیرا می گویند: «کیست که بشنود؟» ۲۱ و اما توای بوده ای و برج قوی ازروی دشمن. ۲۲ در خیمه تو ساکن خواهم بود خداوند، بر ایشان خواهی خنده د و تمامی امتها را استهزا خواهی تا بالا بآباد. زیرا سایه بالهای تو پناه خواهم برد، سلاه. ۲۳ زیرا توای نمود. ۲۴ ای قوت من بسوی تو انتظار خواهم کشید زیرا خدا قلعه خدا نذرهاهی مرا شنیده ای و میراث ترسندگان نام خود را به من بلند من است. ۲۵ خدای رحمت من پیش روی من خواهد رفت. عطا کرده ای. ۲۶ بر عمر پادشاه روزها خواهی افروز و سالهای اوتا خدا ما بردشمنان نگران خواهد ساخت. ۲۷ ایشان را به قتل نسلها باقی خواهد ماند. ۲۸ به حضور خدا خواهد نشست تا مرسان. ۲۹ بهسبب گناه زیان و سخنان لبهای خود، در تکبر ابدالا باد. رحمت و راستی را مهیا کن تا او را محافظت کنند.

۳۰ خویش گرفnar شوند. و به عوض لعنت و دروغی که می گویند، ۲۹ پس نام تو را تا به ابد خواهم سراید تا هر روز نذرهاهی خود را

۳۱ ایشان را فانی کن در غضب فانی کن تا نیست گردند و بداند وفا کنم.

که خدادار بعقوب تا اقصای زمین سلطنت می کند. سلاه. ۳۲ و ۳۳

۶۲

برای یدوتون سالار مغنان. مزمور داود جان من فقط برای خود بر مرد کامل بیندازند. خدا خاموش می شود زیرا که نجات من از جانب اوست. ۲ او ناگهان بر او می آندازند و نمی ترسند. ۵ خویشتن را برای کار تنها صخره و نجات من است و قلعه بلند من. پس بسیار جنبش زشت تقویت می دهند. درباره پنهان کردن دامها گفتگو می کنند. نخواهم خورد. ۳ تا به کی بر مردی هجوم می آورید تا همگی شما می گویند: «کیست که ما را ببیند؟» ۴ کارهای بد راتدیر می کنند او راهلاک کنید مثل دیوار خمشه و حصار جنبش خورده؟ ۴ در و می گویند: «تدیر نیکو کرده ایم.» و اندرون و قلب هر یک از این فقط مشورت می کنند که او را از مرتبه اش بیندازند. و دروغ را ایشان عمیق است. ۷ اما خدا تیرها بر ایشان خواهد انداخت. دوست می دارند. به زیان خود بركت می دهند و در دل خود لعنت وناگهان جراحت های ایشان خواهد شد. ۸ زیانهای خود را برخود می کنند، سلاه. ۵ ای جان من فقط برای خدا خاموش شو زیرا که فروض خواهند آورد و هر که ایشان را بیند فرار خواهد کرد. ۹ و جمیع امید من از وی است. ۶ او تنها صخره و نجات من است و آدمیان خواهند ترسید و کار خدا را اعلام خواهند کرد و عمل او را قلعه بلند من تا جنبش نخورم. ۷ برخاست نجات و جلال من. درک خواهند نمود. ۱۰ و مرد صالح در خداوند شادی می کند و بر صخره قوت من وپناه من در خدادست. ۸ ای قوم همه وقت بر اوتولک می دارد و جمیع راست دلان، فخر خواهند نمود.

اوتوکل کنید و دلهای خود را به حضور وی بزینید. زیرا خدا ملچای **۶۵** برای سالار مغنان. مزمور و سرود داود ای خدا، تسبیح در ماست، سلاه. ۹ البته بنی آدم بطالاند و بنی بشر دروغ. در چهیون منتظر توست. و نذرها برای تو وفا خواهند شد. ۲ ای که دعا ترازو بالا می روندزیرا جمیع از بطالت سیکترند. ۱۰ بر ظلم توکل می شوی! نزد تو تمامی بشرخواهند آمد. ۳ گناهان بر من غالباً مکنید و بر غارت مغروف مشوید. چون دولت افروده شود دل در آن آمده است. توق تصیرهای مرا کفاره خواهی کرد. ۴ خوشحال مبنیدید. ۱۱ خدا یک بارگفته است و دو بر این راشنیده که کسی که او را برگزیده، و مقرب خود ساخته ای تابه درگاههای تو قوت از آن خدادست. ۱۲ ای خداوند رحمت نیز از آن توانست، ساکن شود. از نیکویی خانه تو سیر خواهیم شد و از قلوسیت هیکل زیرا به هر کس موافق عملش جرا خواهی داد.

۶۳ مزمور داود هنگامی که در صحرای یهودا بود ای خدا، خدانای که نجات ما هستی. ای که پنهان تمامی اقصای جهان و تو خدای من هستی. در سحرتو را خواهم طلبید. جان من ساکنان بعیده دریاهستی. ۶ و کوهها را به قوت خود مستحبکم تشنه تواست و جسدام مشتاق تو در زمین خشک تشنه بی آب. ساخته ای، و کمر خود را به قدرت بسته ای. ۷ وتلاطم دریا را ۲ چنانکه در قدس بر تو نظر کردم تا قوت و جلال تو را مشاهده ساکن می گردانی، تلاطم امواج آن و شورش امتهای را. ۸ ساکنان کنم. ۳ چونکه رحمت تو از حیات نیکوترا است. پس لیهای من ترا اقصای جهان از آیات تو ترسانند. مطلع های صحیح و شام راشادمان تسبیح خواهد خواند. ۴ از این رو تا زنده هستم تو رامیتاری خواهم می سازی. ۹ از زمین تفقد نموده، آن راسیراب می کنی و آن را خواند. و دستهای خود را به نام تو خواهم برافراشت. ۵ جان من بسیار توانگر می گردانی. نهر خدا از آب پر است. غله ایشان را سیر خواهد شد چنانکه از مغز و پیه. و زیان من به لیهای شادمانی آمده می کنی زیرا که بدین طور تهیه کرده ای. ۱۰ پشته هایش تو را حمد خواهد گفت، ۶ چون تو را بر بستر خود یاد می آورم و راسیراب می کنی و مزهایش را پست می سازی. به بارشها آن را در پاسهای شب در تو تفکرمی کنم. ۷ زیرا تو مددکار من بوده ای شاداب می نمایی. نباتاتش را بركت می دهی. ۱۱ به احسان خویش و زیر سایه بالهای تو شادی خواهم کرد. ۸ جان من به توجیسیده سال را تجادار می سازی و راههای توجیهی را می چکاند. ۱۲ مرتع است و دست راست تو مرا تایید کرده است. ۹ و اما آنانی که های صحراء نیزیم چکاند. و کمر تلهای به شادمانی بسته شده قصید جان من دارند هلاک خواهند شد و در اسفل زمین فرو است. ۱۳ چمنها به گوسفندان آراسته شده است و دره هایه غله خواهند رفت. ۱۰ ایشان به دم شمشیر سپرده می شوند و نصبی پرسته؛ از شادی بانگ می زنند و نیزیم سرایند.

شغالها خواهند شد. ۱۱ اما پادشاه در خدا شادی خواهد کرد و **۶۶** برای سالار مغنان. سرود و مزمور ای تمامی زمین، برای هر که بدو قسم خود فخر خواهند نمود. زیرا دهان دروغ گویان بسته خدا بانگ شادمانی بزیند! ۲ جلال نام او را بسیرایید! و در تسبیح خواهد گردید.

۶۷ برای سالار مغنان. مزمور داود ای خدا وقته که تضرع کارهای تو! از شدت قوت تو دشمنت نزد تو تذلل خواهد کرد! می نمایم، آوازما بشنو و حیاتم را از خوف دشمن نگاه دار! ۲ مرا ۴ تمامی زمین تو را پرستش خواهند کرد و تو را خواهند سرایید و به از مشاورت شیرین پنهان کن و از هنگامه گناهکاران. ۳ که زیان نام توقن خواهند نمود». سلاه. ۵ بیایید کارهای خدا را مشاهده خود را مثل شمشیرتیز کرده اند و تیرهای خود یعنی سختان تلخ کنید. او در کارهای خود به بنی آدم مهیب است. ۶ دریا را به

خشکی مبدل ساخت و مردم از نهر با پا عبور کردند. در آنجا بدرو خود! ۶ خدا بی کسان را ساکن خانه می گرداند و اسیران را به شادی نمودیم. ۷ در توانایی خود تا به ابد سلطنت می کند و رستگاری بیرون می آورد، لیکن فتنه انگیزان در زمین تفتیله ساکن چشمناش مراقب امته است. فتنه انگیزان خویشن را برینیفراند، خواهند شد. ۸ ای خدا هنگامی که پیش روی قوم خود بیرون سلاه. ۹ ای قومها، خدای ما را متبارک خوانید و آواز تسبیح او را رفته، هنگامی که در صحرا خرامیدی، سلاه. ۱۰ زمین متزلزل بشنوایند. ۹ که جانهای ما را در حیات قار می دهد و نمی گذارد شد و آسمان به حضور خدا بارید. این سینا نیز از حضور خدا، که پایهای مالغش خورد. ۱۰ زیاری خدا تو ما را امتحان کردهای خدای اسرائیل. ۹ ای خدا باران نعمت‌ها بارانیدی و میراث را و ما را غال گذاشته‌ای چنانکه نقره راغمال می گذارند. ۱۱ ما را به چون خسته بود مستحکم گردانیدی. ۱۰ جماعت تو در آن ساکن دام درآوردی و باری گران بر پیشهای ما نهادی. ۱۲ مردمان را بر شدند. ای خدا، به جود خویش برای مسکین‌تدارک دیده‌ای. سرما سوار گردانیدی و به آتش و آب درآمدیم. پس ما را به جای ۱۱ خداوند سخن را می دهد. مبشرات انبوه عظیمی می شوند. خرم بیرون آوردی. ۱۳ قربانی های سوختنی به خانه تو خواهم ۱۲ ملوک لشکرها فرار کرده، منهزم می شوند. و زنی که در خانه آورد. نذرها خود را به تو وفا خواهم نمود، ۱۴ که لیهای خود را مانده است، غارت را تقسیم می کند. ۱۳ اگرچه در آغلهای خویا بده بر آنها گشودم و در زمان تنگی خود آنها را به زبان خود آوردم. بودید، لیکن مثل بالهای فاخته شده ایدکه به نقره پوشیده است و ۱۵ قربانی های سوختنی پرواپری را نزد تو خواهم گذانید. گوساله‌ها پرهایش به طای سرخ. ۱۴ چون قادر مطلق پادشاهان را در آن و بزها را با بخور قوچها ذبح خواهم کرد، سلاه. ۱۶ ای همه پراکنده ساخت، مثل برف بر صلمون درخشنان گردید. ۱۵ کوه خداترسان بیاید و بشنوید تا از آنچه او برای جان من کرده است خدا، کوه باشان است، کوهی با قله های افراشته کوه باشان خبر دهم. ۱۷ به دهان نزد او آواز خود را بلند کرد و تسبیح بلند است. ۱۶ ای کوههای باقیه ای افراشته، چرا نگرانید؟ بر این بر زبان من بود. ۱۸ اگر بدی را در دل خودمنظرور می داشتم، کوهی که خدا برای مسکن خود برگزیده است هر آینه خداوند خداوند مرانی شنید. ۱۹ لیکن خدا مرانی است و به آواز در آن تا به ابد ساکن خواهد بود. ۱۷ ارباه های خدا کروورها دعای من توجه فرموده. ۲۰ متبارک باد خدا که دعای مرانی خواهد، و هزارهاست. خداوند مرانی آنهاست و سینا در قدس است. و رحمت خویش را از من بزنگردانیده است.

۶۷ برای سالار مغناپیان. مزمور و سرود بردوات اوتار خدا بر ایشان مسکن گیرد. ۱۹ متبارک باد خداوند که هر روزه متتحمل ما رحم کند و ما را مبارک سازدو نور روی خود را بر ما متجلی بارهای ما می شود و خدایی که نجات ماست، سلاه. ۲۰ خدا فرماید! سلاه. ۲ تا راه تو در جهان معروف گردد و نجات تو به برای ما، خدای نجات است و مفرهای موت از آن خداوند بیوه جمیع امته. ۳ ای خدا قومها تو را حمد گویند. جمیع قومها تو است. ۲۱ هر آینه خدا سردهشمن خود را خرد خواهد کویدو کله را حمد گویند. ۴ امته شادی و ترنم خواهند نمود زیرا قومها را به مویدار کسی را که در گناه خود سالک باشد. ۲۲ خداوند گفت: انصاف حکم خواهی نمود و امته های جهان را هدایت خواهی «از ایشان باز خواهیم آورد. از ژرفهای دریا باز خواهیم آورد. ۲۳ تا کرد، سلاه. ۵ ای خداوند های تو را حمد گویند. جمیع قومها تو پای خودرا در خون فربوری و زبان سگان تو از دشمنانت بهره خود را حمد گویند. ۶ آنگاه زمین محصول خود را خواهد داد خدا را بیابد.» ۲۴ ای خدا طریق های تو را را دیده اند یعنی طریق های خدای ما، ما را مبارک خواهد فرمود. ۷ خداما را مبارک خواهد خدا و پادشاه ما درقدس. ۲۵ در پیش رو، مغناپیان می خرامند و فرمود. و تمامی اقصای جهان از او خواهند ترسید.

۶۸ برای سالار مغناپیان. مزمور و سرود داود خدا برخیزد و را در جماعت‌ها متبارک خوانید و خداوند را از چشممه اسرائیل. ۲۷ آنچاست بیامین صغیر، حاکم ایشان و روسای یهودامحفل دشمنانش پراکنده شوند! و آنایی که از او نفرت دارند از حضورش چنانکه دود پراکنده می شود، ایشان را پراکنده ساز، و روسای یهودامحفل ایشان. روسای ژیلون و روسای فنتالی. ۲۸ خداما برای تو قوت بگزیند! ۲ چنانکه دود پراکنده می شود، ایشان را پراکنده ساز، و را امر فرموده است. ای خدا آنچه را که برای ما کرده ای، استوار چنانکه موم پیش آتش گذاخته می شود، همچنان شریان به حضور گردان. ۲۹ بهسبی هیکل تو که در اورشليم است، پادشاهان خدا هلاک گردند. ۳ اما صالحان شادی کنند و در حضور هدایا نزد تو خواهند آورد. ۳۰ و حش نی زار را توبیخ فرما و رمه بخواهید و به شادمانی خرسند شوند. ۴ برای خدا سرود گاؤان را با گوساله های قوم که با شمشهای نقره نزد تو گردن می نهند. و قوم هایی که جنگ را دوست می دارند پراکنده ساخته در صحراها سوار است. نام او بیوه است! به حضورش به وجود آید! ۵ پدر یتیمان و داور بیوه زنان، خداست در مسکن قدس

خدا بزودی درازخواهد کرد. ۳۲ ای ممالک جهان برای خدا سرود غضب تو ایشان را دریابد. ۲۵ خانه های ایشان مخربه گردد و بخوانید. برای خداوند سرود بخوانید، سلاط. ۳۳ برای او که در خیمه های ایشان هیچ کس ساکن نشود. ۲۶ زیرا برکسی که تو فلک الافلاک قدیمی سوار است. اینک آواز خود را می دهد آوازی زده ای جفامی کنند و دردهای کوفتگان تو را اعلان می نمایند. که پرقوت است. ۳۴ خدارا به قوت توصیف نمایید. جلال وی بر گناه بر گناه ایشان مزید کن و درعدالت تو داخل نشوند. اسرائیل است و قوت او در افلک. ۳۵ ای خدا از قدسه های خود ۲۸ از دفتر حیات محوشوند و با صالحین مرقوم نگرددند. ۲۹ و اما مهیب هستی. خدای اسرائیل قوم خود را قافت و عظمت می دهد. من، مسکین و درمند هستم. پس ای خدا، نجات تو مرا سرافراز سازد. ۳۰ و نام خدا را بایا سرود تسبیح خواهم خواند و او را با متبارک باد خدا.

حمد تعظیم خواهم نمود. ۳۱ و این پسندیده خداخواهد بود،
۶۹ برای سالار مغنانی بر سوئنها. مزمور داود خدایا مرا زیاده از گاو و گوساله ای که شاخها و سمهها دارد. ۲۲ حلبیان این نجات ده! زیرا آبها به جان من درآمده است. ۲ در خلاب ژرف را دیده، شادمان شوند، وای طالبان خدا دل شما زنده گردد، فروقتهام، جایی که نتوان ایستاد. به آبهای عمق درآمدام و سیل ۳۳ زیرا خداوند فقیران را مستجاب می کند و اسیران خود را حقیر مرا می پوشاند. ۳ از فریاد خود خسته شده ام و گلوی من سوخته و نمی شمارد. ۴ آسمان و زمین او را تسبیح بخواند. آبها نیز و چشمانت ازانظار خدا تار گردیده است. ۴ آنانی که بی سبب از من آنچه در آنها می گردند، آسمان و زمین را نجات خواهد داد و نفرت دارند، از موهای سرم زیاده اند و دشمنان ناچ من که قصد شهرهای پهودا را بنا خواهد نمود تا در آنچه کنونت نمایند و آن را هلاکت من دارند و آوروند. پس آنچه نگرفته بودم، رد کردم. ۵ ای متصرف گردند. ۳۶ و ذرت بندگانش وارث آن خواهند شد و آنانی خدا، تو حماقت مرا می دانی و گناهانم از توهخنی نیست. ۶ ای که نام او را دوست دارند، در آن ساکن خواهند گردید.

خداخواهند یهوده صبایوت، منتظرین تو به سبب من خجل نشوند. ای

خدای اسرائیل، طالبان تو به سبب من رسو نگردن. ۷ زیرا به خاطر
۷۰ برای سالار مغنانی. مزمور داود به جهت یادگاری خدایا، تو متحمل عار گردیدام و رسوا لی روی من، مرا پوشیده است. برای نجات من بشتاب! ای خداوند به اعانت من تعجیل فrama! ۸ نزد برادرانم اجنبي شده ام و نزد پسران مادر خود غریب. ۹ زیرا ۲ آنانی که قصد جان من دارند، خجل و شرمnde شوند، و آنانی غیرت خانه تو مرا خورده است و ملامت های ملامت کنندگان تو که در بدی من رغبت دارند، روی گردانیده و رسوا گردند، ۲ و بر من طاری گردیده. ۱۰ روزه داشته، جان خود را مثل اشک آنانی که هه می گویند، به سبب خجالت خویش رو برگردانیده ریخته ام. و این برای من عار گردیده است. ۱۱ پلاس را لباس شوند. ۱۲ و اما جمیع طالبان تو، در تو وجود و شادی کنند، و خود ساخته ام و نزد ایشان ضرب المثل گردیدام. ۱۲ دروازه نشینیان دوست دارندگان نجات تو دائم گویند: «خدا متعال باد!» ۵ و درباره من حرف می زنند و سرود می گساران گشته ام. ۱۳ و اما من، اما من مسکین و فقیر هستم. خدایا برای من تعجیل کن. تو ای خداوند دعای خود را در وقت اجابت نزد تو می کنم. ای خدا مددکار و نجات دهنده من هستی. ای خداوند تاخیر منما.

در کثرت رحمانیت خود و راستی نجات خود مرا مستجاب فاما.
۷۱ در توای خداوند پنهان بردام، پس تا به ابد خجل نخواهم شد. ۲ به عدالت خودم را خلاصی ده و برهان. گوش خود را به من فرآگیر و مرا نجات ده. ۳ برای من صخره سکونت باش تا همه وقت داخل آن شوم. تو به نجات من امر فرموده ای، زیرا مرا مستجاب فاما زیرا رحمت تو نیکوست. به کثرت رحمانیت بر صخره و قلعه من تو هستی. ۴ خدایا مرا از دست شریر برهان و از من توجه نما. ۱۷ و روی خود را از بندۀ ات مپوشان زیرا در تنگی کف بدکار و ظالم. ۵ زیواری خداوند یهود، تو امید من هستی و هستم مرا بزودی مستجاب فاما. ۱۸ به جان نزدیک شده، آن را رستگار ساز، به سبب دشمنانم مرا غذیه ده. ۱۹ تو عار و خجالت دل مرا شکسته است و به شدت بیمار شده ام. انتظار مشتفقی کشیدم، ولی نبود و برای تسلي دهدگان، اما نیافقم. ۲۱ مرا برای خوارک رزد آب دادند و چون تشنه بودم مرا سرکه نوشانیدند. ۲۲ پس مانده ایشان پیش روی ایشان تله باد و چون مطمئن هستند دائم باشد. ۲۳ چشمان ایشان تار گردد تا نبینند. و کمرهای ایشان کرده است. پس او را تعاقب کرده، بگیرید، زیرا که رهانده ای را دائم لزان گردن. ۲۴ خشم خود را بر ایشان بزیر و سوت

نیست.» ۱۲ ای خدا از من دور مشو. خدایا به اعانت من خواند. ۱۶ و فراوانی غله در زمین بر قله کوهها خواهد بود که ثمره تعجیل نما. ۱۳ خصمان جام خجل و فانی شوند. ۱۴ و اما من آن مثل لبنان جنیش خواهد کرد. و اهل شهرها مثل علف زمین دائم امیدوارخواهم بود و بر همه تسبیح تو خواهم افروز. ۱۵ زیات نشو و نما خواهند کرد. ۱۷ نام او تا ابدالا باد باقی خواهد ماند. عدالت تو را بیان خواهد کرد و نجات راتمامی روز. زیرا که حد اسم او پیش آفتاب دوام خواهد کرد. آدمیان در او برای یکدیگر شماره آن را نامی دانم. ۱۶ در توانایی خداوند یهوه خواهیم آمد. و برکت خواهند خواست و جمیع امت های زمین او را خوشحال از عدالت تو و بس خبر خواهیم داد. ۱۷ ای خدا ازطفولیتم مرا خواهند خواند. ۱۸ متبارک باد یهوه خدا که خدای اسرائیل است. تعلیم دادهای و تا الان، عجایب تو رااعلان کرده‌ام. ۱۸ پس ای که او فقط کارهای عجیب می‌کند. ۱۹ و متبارک بادنام مجید او خدا، مرا تا زمان پیری وسفید موبی نیز ترک مکن، تا این طبقه را تا ابدالا باد. و تمامی زمین از جلال اوپر بشود. آمین و آمین. از بازوی تو خبر دهم و جمیع آیندگان را از توانایی تو. ۱۹ خدایا دعاهای داد بن یسی تمام شد.

عدالت تو تا اعلى علیین است. توکارهای عظیم کرده‌ای. خدایا
مانند تو کیست؟ ۲۰ ای که تنگیهای بسیار و سخت را به ما ۷۳ معمور آساف هرایه خدا برای اسرائیل نیکوست، یعنی برای نشان داده‌ای، رجوع کرده، باز ما را زنده خواهی ساخت؛ و آنانی که پاک دل هستند. ۲ و اما من نزدیک بود که پایهایم از راه برگشته، ما را از عمق های زمین یرخواهی آورد. ۲۱ زیرا که در موت ایشان قیدها نیست خواهی کرد ویرگشته، مرا تسلي خواهی بخشید. ۲۲ پس من نیز تو چون سلامتی شریان را دیدم. ۴ زیراکه در موت ایشان را بربط خواهیم ستد، یعنی راستی تو رای خدای من. و تو رای و قوت ایشان مستحکم است. ۵ مثل مردم در زحمت نیستند قدوس اسرائیل با عود تزم خواهم نمود. ۲۳ چون برای تو سرود و مثل آدمیان مبتلا نمی‌باشتند. ۶ بنا بر این گردن ایشان به تکبر می‌خوانم لبهایم بسیار شادی خواهد کرد و جانم نیز که آن را قدریه آراسته است و ظلم مثل لیاس ایشان را می‌پوشاند. ۷ چشمان ایشان داده‌ای. ۲۴ زیات نیز تمامی روز عدالت تورا ذکر خواهد کرد. زیرا از فریبی بدرا آمده است و از خیالات دل خود تجاوز می‌کنند. آنانی که برای ضرر من می‌کوشیدند خجل و رسوا گردیدند. ۸ استهرا می‌کنند و حرفهای بد می‌زنند و سخنان علم آمیز را از جای بلندی گویند. ۹ دهان خود را بر آسمانها گذارده‌اند

۷۲ معمور سليمان ای خدا انصاف خود را به پادشاه ده وزیان ایشان در جهان گردش می‌کند. ۱۰ پس قوم او بدینجا برمی و عدالت خویش را به پسر پادشاه! ۲ و او قوم تو را به عدالت داوری گردند و آبهای فراوان، بدیشان نوشانیده می‌شود. ۱۱ و ایشان خواهد نمود و مساکین تو را به انصاف. ۳ آنگاه کوهها برای قوم می‌گویند: «خدا چگونه بداند و آیا حضرت اعلى علم دارد؟» سلامتی را بار خواهید آورد و تلهای نیز در عدالت. ۴ مساکین قوم را ۱۲ اینک ایشان شریز هستند که همیشه مطمئن بوده، در دولتمندی دادرسی خواهد کرد؛ و فرزندان فقیر رانجات خواهد داد؛ و طالمان افروزه می‌شوند. ۱۳ یقین من دل خود را عبت طاهر ساخته و را زیون خواهد ساخت. ۵ از تو خواهند ترسید، مادامی که آفتاب دستهای خود را به پاکی شسته‌ام. ۱۴ و من تمامی روز مبتلا می‌باقی است و مادامی که ماه هست تا جمیع طبقات. ۶ او مثل شوم و تادیب من هر بامداد حاضر است. ۱۵ اگر می‌گفتم که باران برعلف زار چیده شده فرود خواهد آمد، و مثل بارشها که چنین سخن گوییم، هر آینه بطبعه فرزندان تو خیانت می‌کرد. زمین را سیراب می‌کند. ۷ در زمان او صالحان خواهد شکفت و ۱۶ چون تفکرکردم که این را بفهمم، در نظر من دشوار آمد. و فرسلامتی خواهد بود، مادامی که ماه نیست نگردد. ۸ و او ۱۷ تابه قدسه‌های خدا داخل شدم. آنگاه در آخرت ایشان تامل حکمانی خواهد کرد از دریا تا دریا و از نهر تا اقصای جهان. ۹ به کردم. ۱۸ هر آینه ایشان را در جایهای لغزنه گذارده‌ای. ایشان را حضور وی صحرانشینان گردن خواهند نهاد و دشمنان اوخاک را به خایرها خواهی انداخت. ۱۹ چگونه بغضه به هلاکت رسیده‌اند! خواهند لیسید. ۱۰ پادشاهان ترشیش و جوازیر هدایا خواهند آورد. تباش شده، از ترسهای هولناک نیست گردیده‌اند. ۲۰ مثل خواب پادشاهان شب و سیار مغانها خواهند رسانید. ۱۱ جمیع سلطانی او کسی چون بیدار شد، ای خداوند همچنین چون بrixی، صورت راعظیم خواهند کرد و جمیع امت‌ها او را بندگی خواهند نمود. ایشان را ناچیزخواهی شمرد. ۲۱ لیکن دل من تلخ شده بود و در ۱۲ زیور چون مسکین استغاثه کند، او را رهای خواهد داد و فقیری اندرون خود، دل ریش شده بودم. ۲۲ و من وحشی بودم و معرفت را که رهانده‌ای ندارد. ۱۳ بر مسکین و فقیر کم خواهد فرمود نداشتم و مثل بهایم نزد تو گردیدم. ۲۳ ولی من دائم با تو هستم. و جانهای مساکین را نجات خواهد بخشید. ۱۴ جانهای ایشان را تو دست راست مراتایید کرده‌ای. ۲۴ موافق رای خود مرا هدایت از ظلم و ستم فدیه خواهد داد و خون ایشان در نظر وی گران بها خواهی نمود و بعد از این مرا به جلال خواهی رسانید. ۲۵ کیست خواهد بود. ۱۵ و او زنده خواهد ماند و از طلای شبا بدلوخواهد برای من در آسمان؟ و غیر انتو هیچ‌چیز را در زمین نمی‌خواهم. داد. دام برای وی دعا خواهد کرد و تمامی روز او را مبارک خواهد ۲۶ اگرچه جسد و دل من زائل گردد، لیکن صخره دلم و حصه

من خداست تا ابدالاً باد. ۲۷ زیرا آنایی که از تو دورند هلاک است و مردم کارهای عجیب تو را ذکر می‌کنند. ۲ هنگامی که خواهند شد. و آنایی را که از توزنا می‌کنند، نایبود خواهی ساخت. به زمان معین برسم براستی داوری خواهم کرد. ۳ زمین و جمیع ۲۸ و اما مرا نیکوست که به خدا تقرب جویم. بر خداوندیهوه توکل ساکنانش گذاخته شده‌اند. من از کان آن را برقرار نموده‌ام، سلاه. کرده‌ام تا همه کارهای تو را بیان کنم.

۴ متکبران را گفتم: «فخر مکنید!» و به شیرین که «شاخ خود را می‌فراید. ۵ شاخهای خود را به بلندی می‌فراید. و با گردن کشی

۷۴ قصیده آساف چرای خدا ما را ترک کرده‌ای تا به ابدو سختن تکبرآمیز مگویید. ۶ زیرا نه از مشرق و نه از مغرب، و نه خشم تو بر گوسفندان مرتع خودافروخته شده است؟ ۷ جماعت از جنوب سرافرازی می‌آید. ۷ لیکن خدا، داور است. این را به خود را که از قدیم خربدهای، بیاد آور و آن را که فدیه داده‌ای تا زیر می‌اندازد و آن را سرافراز می‌نماید. ۸ زیرا در دست خداوند سطح میراث تو شود و این را که در آن ساکن بوده‌ای. ۹ قدمهای خود را بسوی خرابه‌های ابدی پردار زیرا دشمن هرچه را که درقدس تو بود خراب کرده است. ۱۰ دشمنات درمیان جماعت تو غرش می‌کنند و علمهای خودرا برای علامت بربا می‌نمایند. ۱۱ ظاهری شوند چون کسانی که تبرها را بر درختان جنگل بلند بپرید و اماماشخهای صالحین بپرافراشته خواهد شد. ۱۲ و الان همه نقشهای تراشیده آن را به تبرها و چکشها می‌کنند.

۷۵ خود می‌شکنند. ۷ قدس‌های تو را آتش زده‌اند و مسکن نام تو را برای سالار مغنبیان بژذوات اوtar. مزمور و سرود آساف خدا تابه زمین بی‌حرمت کرده‌اند. ۸ و در دل خودمی گویند آنها را در بیهودا معروف است و نام او در اسرائیل عظیم! ۹ خیمه او است تمام خراب می‌کیم. پس جمیع کنیسه‌های خدا را در زمین درشالیم و مسکن او در صهیون. ۱۰ در آنجا، برقهای کمان را سوزانیده‌اند. ۱۱ آیات خود را نمی‌بینم و دیگر هیچ نبی نیست. و شکست. سپر و شمشیر و جنگ را، سلاه. ۱۱ تو جلیل هستی و درمیان ما کسی نیست که بداند تا به کی خواهد بود. ۱۲ ای مجید، زیاده از کوههای یغما! ۱۳ قوی‌دلان تاراج شده‌اند و خواب خدا، دشمن تا به کی ملامت خواهد کرد؟ وایا خصم، تا به ابد ایشان رادربرید و همه مردان زورآور دست خود را تایند. ۱۴ از نام تو را اهانت خواهد نمود؟ ۱۵ چرا دست خود یعنی دست توبیخ توای خدای یعقوب، بر ارایه هاو ایشان خوابی گران مستولی راست خویش را برگردانیده‌ای؟ آن را از گریان خود بیرون کشیده، گردید. ۱۶ تو مهیب هستی، تو! و در حین غضبیت، کیست که ایشان را فانی کن. ۱۷ و خدا از قدیم پادشاه من است. او در به حضورتو ایستد؟ ۱۸ از آسمان داوری را شنوانیدی. پس جهان میان زمین نجات‌ها پدید می‌آورد. ۱۹ تو به قوت خوددریا را منشق برتسید و ساكت گردید. ۲۰ چون خدا برای داوری قیام فرماید تا ساختی و سرهای نهنگان را در آبهاشکستی. ۲۱ سرهای لویاتان را همه مساکن چهان را خلاصی بخشید، سلاه، ۲۲ آنگاه خشم کوفته، و او را خوارک صحرانشیان گردانیده‌ای. ۲۳ توجیشمدها و انسان تو راحمد خواهد گفت و باقی خشم را بر کمر خودخواهی سپلها را شکافتی و نهرهای دائمی را خشک گردانیدی. ۲۴ روز از بست. ۲۵ نذر کنید و وفا نمایید برای یهوه خدای خود. همه آن توست و شب نیزار آن تو. نور و آفتاب را تو برقرار نموده‌ای. که گردگرد او هستند، هدیه بگذرانند نزد او که مهیب است. ۲۶ تمامی حدود جهان را تو پایدار ساخته‌ای. تابستان و زمستان را ۲۷ روح روسا رامنقطع خواهد ساخت و برای پادشاهان جهان تو ایجاد کرده‌ای. ۲۸ ای خداوند این را بیادآور که دشمن ملامت مهیب می‌باشد.

۷۶ می‌کند و مردم جاهل نام تو را اهانت می‌نمایند. ۲۹ جان فاخته خود را به جانور وحشی مسپار. جماعت مسکینان خود را تا به ابد برای سالار مغنبیان بر یادوتون. مزمور آساف آواز من بسوی فراموش مکن. ۳۰ عهد خود را ملاحظه فرما زیرا که ظلمات جهان خداست و فریادمی کنم. آواز من بسوی خداست گوش خود را به از مسکن های ظلم پراست. ۳۱ مظلومان به رسواهی بینگردند. من فرا خواهد گرفت. ۳۲ در روز تنگی خود خداوند را طلب کردم. مساقین و فقیران نام تو را حمدگویند. ۳۳ ای خدا برخیز و در شب، دست من دراز شده، بازکشیده نگشت و جان من تسلی دعوای خود را برپادار؛ و بیادآور که احمد تمامی روز تو را ملامت نپذیرفت. ۳۴ خدا را یاد می‌کنم و پیشان می‌شوم. تفکر می‌نمایم می‌کند. ۳۵ آواز دشمنان خود را فراموش مکن و غوغای مخالفان و روح من متحریر می‌گردد، سلاه. ۳۶ چشمانم را بیدار می‌داشتی. خود را که پیوسته بلند می‌شود.

۷۷ برای سالار مغنبیان بر لانه‌لک. مزمور و سرود آساف تو را بخاطر می‌آورم و در دل خود تفکرکمی کنم و روح من تفتشی نموده حمد می‌گوییم! ای خدا تو راحمد می‌گوییم! زیرا نام تو نزدیک است. ۷ مگر خداتا به ابد ترک خواهد کرد و دیگر هرگز راضی

نخواهد شد. آیا رحمت او تا به ابد زایل شده است؟ و قول صخره بیرون آورد و آب را مثل نهرها جاری ساخت. ۱۷ و باز او باطن گردیده تا ابدالاً باد؟ ۹ آیا خدا رافت را فراموش کرده؟ دیگر بر او گناه وزیدند و بحضورت اعلی در صحراء فته انگیختند، و رحمت های خودرا در غضب مسلود ساخته است؟ سلاه. ۱۸ و دردهای خود خدا را امتحان کردند، چونکه برای شهوات ۱۰ پس گفتم این ضعف من است. زهی سالهای دست راست خود خواستند. ۱۹ و برضد خداتکلم کرده، گفتند: «آیا حضرت اعلی! ۱۱ کارهای خداوند را ذکرخواهم نمود زیرا کار خدا می تواند در صحراسفرهای حاضر کنند؟ ۲۰ اینکه صخره را عجیب تو را که از قدیم است به یاد خواهیم آورد. ۱۲ و در جمیع زد و آبهاروان شد و ادبیها جاری گشت. آیا می تواند نان رانیز کارهای تو تامل خواهیم کرد و در صنعتهای تو تفکرخواهیم نمود. بدهد. و گوشت را برای قوم خود حاضرسازد؟» ۲۱ پس خدا این ۱۳ ای خدا، طریق تو در قدوسیت است. کیست خدای بزرگ را شنیده، غضبناک شد و آتش در یعقوب افروخته گشت و خشم مثل خدا؟ ۱۴ تو خدایی هستی که کارهای عجیب می کنی و بر اسرائیل مشتعل گردید. ۲۲ زیرا به خدا ایمان نیاوردن و به قوت خویش را بر قومها معروف گردانیده‌ای. ۱۵ قوم خود را به نجات او اعتماد ننمودند. ۲۳ پس ابرها را از بالامر فرمود و درهای بازوی خویش راهنیده‌ای یعنی بینی یعقوب و بینی یوسف را. سلاه. آسمان را گشود ۲۴ و من را بپیشان بارانید تا بخورند و غله آسمان ۱۶ آبها تو را دید، ای خدآنها تو را دیده، متزلزل شد. لجه‌ها نیز را بدپیشان بخشید. ۲۵ مردمان، نان زوروآوان را خوردند و آقوهای سخت مضطرب گردید. ۱۷ ابرها آب بپریخت و افلاک رعد بداد. برای ایشان فرستاد تا سیر شوند. ۲۶ بادشرقی را در آسمان وزانید و تیرهای تو نیز به هر طرف روان گردید. ۱۸ صدای رعد تو در به قوت خود، بادجنوبی را آورد، ۲۷ و گوشت را برای ایشان گردید بود و برقها ریع مسکون را روشن کرد. پس زمین مرتعش و مثل غبار بارانید و مرغان بالدار را مثل ریگ دریا. ۲۸ و آن را در متزلزل گردید. ۱۹ طریق تو در دریاست و راههای تو درآبها فراوان می اردوی ایشان فرود آورد، گردآگردمسکن های ایشان. ۲۹ پس و آثار تو را نتوان دانست. ۲۰ قوم خود را مثل گوسفندان راهنمایی خوردند و نیکو سیرشدند و موفق شهوات ایشان بدپیشان داد. ۳۰ ایشان از شهوت خود دست نکشیدند. و غذانهای در دهان نمودی، به دست موسی و هارون.

۷۸ قصیده آساف ای قوم من شریعت مرا بشنوید! گوشهای ایشان را بکشت و جوانان اسرائیل را هلاک ساخت. ۳۱ که غصب خدا بپیشان افروخته شده؛ تومندان ایشان بود

خدان خود را به سخنان دهانم فرآگیرید! ۲ دهان خود را به مثل باز این همه، باز گناه وزیدند و به اعمال عجیب او ایمان نیاورند. ۳ خواهیم کرد به چزهایی که از بیان عالم مخفی بود تسلط خواهیم ۳۳ بنا بر اینی، روزهای ایشان را در بطالت تمام کرد و سالهای ایشان نمود. ۴ که آنها را شنیده و دانسته‌ایم و پدران مابرای ما بیان را درترس. ۳۴ هنگامی که ایشان را کشت اورا طلبیدند و بازگشت کرده‌اند. از فرزندان ایشان آنها را پهنهان نخواهیم کرد. تسبیحات کرده، درباره خدا تفحص نمودند، ۳۵ و به یاد آوردن که خدا خداوند را برای نسل آینده بیان می کنیم و قوت او و اعمال عجیبی صخره ایشان، و خدای تعالی ولی ایشان است. ۳۶ اما به دهان را که او کرده است. ۵ زیرا که شهادتی در یعقوب بريا داشت و خود او را تملق نمودند و به زیان خویش به اوروغ گفتند. ۳۷ زیرا شریعتی در اسرائیل قرار دادو پدران ما را امر فرمود که آنها را به که دل ایشان با او راست نبودو به عهدی و موتنم نبودند. ۳۸ فرزندان خود تعلیم دهند؛ ۶ تا نسل آینده آنها را تملق و فرزندان او به حسب رحمانیش گناه ایشان را غفع نموده، ایشان را هلاک که می پایست مولود شوند تا ایشان بrixzind و آنها را به فرزندان نساخت بلکه بارهاغض خود را برگردانیده، تمامی خشم خویش خود بیان نمایند؛ ۷ و ایشان به خدا توکل نمایند و اعمال خدا را برینگیخت. ۳۹ و به یاد آورد که ایشان بشرنده، بادی که می رود رافموش نکنند بلکه احکام او را نگاه دارند. ۸ و مثقال پدران خود و بر نمی گردد. ۴۰ چند مرتبه در صحراء بدو فته انگیختند و او را نسلی گردن کش و فته انگیزشوند، نسلی که دل خود را راست در بادیه رنجگانیدن. ۴۱ و برشته، خدا را امتحان کردنده و قدوس نساختند و روح ایشان بسوی خدا امین نبود. ۹ بنی افرایم که اسرائیل را اهانت نمودند، ۴۲ و قوت او را به خاطر نداشتند، روزی مسلح و کمان کش بودند، در روز جنگ رو تراجند. ۱۰ عهد خدا که ایشان را از دشمن رهایی بود. ۴۳ که چگونه آیات خود را را نگاه نداشتند و از سلوک به شریعت او ابا نمودند، ۱۱ و اعمال و در مصراطه ساخت و معجزات خود را در دیار صون. ۴۴ و عجایب او را فراموش کردنده که آنها را بیدیشان ظاهر کرده بود، نهرهای ایشان را به خون مبدل نمود و رودهای ایشان را تا نتوانستند ۱۲ و در نظر پدران ایشان اعمال عجیب کرده بود، در زمین مصر نوشید. ۴۵ انواع پیشها در میان ایشان فرستاد که ایشان را گردیدند و در دیار صون. ۱۳ دریا را منش ساخته، ایشان را عبورداد و آبها و غوکهایی که ایشان را تباہ نمودند؛ ۴۶ و محصول ایشان را به کم را مثل توده بريا نمود. ۱۴ و ایشان را در روز به ابر راهنمایی کرد و صد پا سپرد و عمل ایشان را به ملخ داد. ۴۷ تاکستان ایشان را به تمامی شب به نورآش. ۱۵ در صحراء صخره‌ها را پشتکافت و تگرگ خراب کردو درختان جمیز ایشان را به تگرگهای درشت. ایشان را گویا از لجه‌های عظیم نوشانید. ۱۶ پس سیلها را

۴۸ بهایم ایشان را به تگرگ سپرد و مواشی ایشان را به شعله های سخربه شده‌ایم. ۵ تا کی ای خداوند تا به ابد خشنمانک خواهی برق. ۴۹ و آتش خشم خود را برایشان فرستاد، غضب و غیظ و بود؟ آیا غیرت تو مثل آتش افروخته خواهد شد تا ابدالاً بد؟ ۶ قهرم ضیق را، به فرستادن فرشتگان شیری. ۵۰ و راهی برای غضب خود خودرا بر امت هایی که تو را نمی شناسند بیز و برممالکی که نام مهیا ساخته، جان ایشان را از موت نگاه نداشت، بلکه جان تو را نمی خوانند! ۷ زیرا که عقوب را خورده، و مسکن او را ایشان را به وبا تسليم نمود. ۵۱ و همه نخست زادگان مصر را خراب کرده‌اند. ۸ گناهان اجداد ما را بر ما بیاد میاور. رحمت کشت، اولی قوت ایشان را در خیمه های حام. ۵۲ و قوم خود را های تو بزودی پیش روی ما آید زیرا که بسیار دلیل شده‌ایم. ۹ ای مثل گوسفندان کوچانید و ایشان را در صحراء مثل گله راهنمایی خدا، ای نجات‌دهنده ما، به خاطر جلال نام خود ما را بیاری فرما و نمود. ۱۰ ایشان را در امنیت رهبری کرد تا نرسند و دریادشمنان ما رانجات ده و بخاطر نام خود گناهان ما را بیامز. ۱۱ چرا ایشان را پوشانید. ۱۲ و ایشان را به حدود مقدس خود آورد، بدین امته‌ها گویند که خدای ایشان کجاست؟ انتقام خون بندگانست که کوهی که بدست راست خود تحصیل کرده بود. ۱۳ و امته‌ها را ریخته شده است، برامتها در نظر ما معلوم شود. ناله اسیران از حضور ایشان راند و میراث را برای ایشان به رسمنان تقسیم کرد به حضور تو برسد. به حسب عظمت بازوی خود آنانی را که به و اسپاط اسرائیل را در خیمه های ایشان ساکن گردانید. ۱۴ لیکن موت سپرده شده‌اند، برهان. ۱۵ و جزای هفت چندان به آغوش خدای تعالی را امتحان کرده، بدلو فته انجیختند و شهادات او را همسایگان مارسان، برای اهانتی که به تو کرده‌اند، ای خداوند. نگاه نداشتند. ۱۶ و برگشته، مثل پدران خود خیانت وزیدند و مثل ۱۷ پس ما که قوم تو و گوسفندان مرتع تو هستیم، تو را تا به ابد کمان خطا کننده منحرف شدند. ۱۸ و به مقامهای بلند خود شکر خواهیم گفت و تسبیح تو رانسلا بعد نسل ذکر خواهیم خشم او را به هیجان آوردن و به بنهای خوبی غیرت او را جنیش نمود.

۱۹ چون خدالین را بشنید غضبناک گردید و اسرائیل را به شدت مکروه داشت. ۲۰ پس مسکن شیلو را ترک نمود، آن خیمه‌ای را که در میان آدمیان برایشانه بود، ۲۱ و (تابوت) قوت خود را به اسیری داد و جمال خوبی را بدست دشمن سپرد، ۲۲ و قوم خود را به شمشیر تسليم نمود و با میراث خود غضبناک بینامین و منسی، توانایی خود را بزرگی و برای نجات ما بیا! ۲۳ ای گردید. ۲۴ جوانان ایشان را آتش سوزانید و برای دوشیزگان ایشان سرود نکاح نشد. ۲۵ کاهان ایشان به دم شمشیر افتداند و بیوه خواهی بود، ۲۶ نان ماتم را بدیشان می‌خورانی و اشکهای بی اندازه های ایشان نوحه گری ننمودند. ۲۷ آنگاه خداوند مثل کسی که خوابیده بودپیدار شد، مثل جباری که از شراب می‌خوشید، ۲۸ و دشمنان خود را به عقب زد و ایشان را عارابدی گردانید. ۲۹ و خیمه یوسف را رد نموده، سبط افرايم را برگردید. ۳۰ لیکن سبط پهودا را برگردید و این کوه صهیون را که دوست می‌داشت. ۳۱ و قدس خود را مثل کوههای بلند بنا کرد، مثل جهان که آن را تا ابدالاً بیناد نهاد. ۳۲ و بنده خود داد را برگردید و او را از آغلایی گوسفندان گرفت. ۳۳ از عقب میشهای شیرده او را آورد تاقم او عقوب و میراث او اسرائیل را رعایت کند. ۳۴ پس ایشان که هر راهگذری آن را می‌چیند! ۳۵ گراههای جنگل آن را ویران می‌کنند و وحش صحراء آن رامی چرند. ۳۶ ای خدای لشکرها درستهای خوبی هدایت کرد.

۳۷ مزمور آساف ای خدا، امته‌ها به میراث تو داخل شده، از این نهالی که دست راست تو غرس کرده است و از آن پسری هیکل قدس تو را بی عصمت ساختند. اورشلیم را خرابهای نمودند. که برای خوبیشان قوی ساخته‌ای! ۳۸ مثل هیزم در آتش سوخته ۳۹ لاشهای بندگانست را به مرغان هوا برای خوارک دادند و گوشت شده و از عتاب روی تو تباہ گردیده‌اند! ۴۰ دست تو بر مرد مقدسات را به وحش صحراء. ۴۱ خون ایشان را گردآگرد اورشلیم دست راست تپاشد و بر پسر آدم که او را برای خوبیشان قوی مثل آب ریختند و کسی نبود که ایشان را دفن کند. ۴۲ نزد ساخته‌ای. ۴۳ و ما از تو رونخواهیم تافت. ما راحیات بده تا نام همسایگان خود عار گردیده‌ایم و نزد مجاوران خوبی استهزا و

تو را بخوانیم. ۱۹ ای یهوه، خدای لشکرها ما را بازآور و روی خود تو مکایدی اندیشند ویر پناه آوردگان تو مشورت می‌کنند. ۴ و می‌گویند: «بیاید ایشان را هلاک کنیم تا قومی نباشد و نام راوشن ساز تابجات یابیم.

۸۱ برای سالار مغیان برجستیت. مزمور آساف تزمیت می‌کنند و برضد تو عهد بسته‌اند. ۶ خیمه‌های ادوم و اسماعیلیان برای خدای که قوت ماست. برای خدای یعقوب آوازشادمانی و موآب و هاجران. ۷ جبال و ع蒙ون و عمالق و فلسطین با دهید! ۲ سرود را بلند کنید و دف را پیاپید و بربط دلواز را با ساکنان صور. ۸ آشور نیز با ایشان متفق شدند و بازویی برای بني رباب! ۳ کرنا را بنوازیدر اول ماه، در ماه تمام و در روز عید لوطگردیدند، سلاه. ۹ بدیشان عمل نما چنانکه به میدان کردی. ما. ۴ زیرا که این فرضه‌ای است در اسرائیل و حکمی از خدای چنانکه به سیسرا و یاپین در وادی قیشون. ۱۰ که در عیندor هلاک یعقوب. ۵ این را شهادتی در یوسف تعیین فرمود، چون بر زمین شدند و سرگین برای زمین گردیدند. ۱۱ سروران ایشان را مثل مصر بیرون رفت، جایی که لغتی را که نفهمیده بودم شنیدم: غراب و ذئب گردان و جمیع امرای ایشان را مثل ذبح وصلمناع. ۶ «دوش او را از بار سنتگین آزاد ساختم و دستهای او از سبد رها ۱۲ که می‌گفتند: «مساکن خدا را برای خویشن تصرف نمایم.» شد. ۷ در تنگی استدان‌نمودی و تو را خلاصی دادم. در ستر ۱۳ ای خدای من، ایشان را چون غبار گردید بساز و مانند کاه پیش رعد، تو را جایت کردم و تو را نزد آب مربیه امتحان نمودم. ۸ «ای روی باد. ۱۴ مثل آتشی که چنگل را می‌سوزاند و مثل شعله‌ای که قوم من بشنو و تو را تاکید می‌کنم، وای اسرائیل اگر به من گوش کوهها را مشتعل می‌سازد. ۱۵ همچنان ایشان را به تند بادخود دهی. ۹ در میان توحیدای غیر نباشد و نزد خدای بیگانه سجده برا و به طوفان خویش ایشان را آشفته گردان. ۱۶ رویهای ایشان منما. ۱۰ من یهوه خدای تو هستم که تو را از زمین مصربی‌آوردم. راه ذلت پر کن تا نام تو را خداوند بطلیند. ۱۷ خجل و پریشان دهان خود را نیکو باز کن و آن را پرخواهم ساخت. ۱۱ لیکن قوم بشوندتا ابدال‌آباد و شرمنده و هلاک گردند. ۱۸ و بداندتو که من سخن مرانشیدند و اسرائیل مرا ابا نمودند. ۱۲ پس ایشان را به استمت یهوه می‌باشد، به تنها بر تمامی زمین متعال هستی. سختی دلشان ترک کردم که به مشورتهای خود سلوک نمایند.

۸۲ ای کاش که قوم من به من گوش می‌گرفتند و اسرائیل در ۸۴ برای سالار مغیان برجستیت. مزمور بنی قورح ای یهوه طرقهای من سالک می‌بودند. ۱۴ آنگاه دشمنان ایشان را پیوودی به صایبوت، چه دل پذیر است مسکنهای تو! ۲ جان من مشتاق زیر می‌انداختم و دست خود را برخصمان ایشان برمی گردانیدم. بلکه کاهیده شده است برای صحنهای خداوند. دلم و جسدم برای آنانی که از خداوند نفرت دارند بدو گردن می‌ Nehاند. اما زمان خدای حی صیحه می‌زند. ۳ گنجشک نیز برای خود خانه‌ای پیدا ایشان باقی می‌بود تا ابدال‌آباد. ۱۶ ایشان را به نیکوترين گنبد کرده است و پرستوک برای خویشن آشیانه‌ای تا پچه های خود را می‌پیورد؛ و تو را به عسل از صخره سیر می‌کرم.»

۸۳ ای کاش که خوشحال آنانی که در خانه تو ساکنند که خدایان داوری می‌کند: ۲ «تا به کی به بی انصافی داوری خواهید تو را دائم تسبیح می‌خوانند، سلاه. ۵ خوشحال مردمانی که قوت ایشان در تو است و طریق های تو در دلهای ایشان. ۶ چون کرد و شیرین راطفرداری خواهید نمود؟ سلاه. ۳ فقیران و بیهمان را از وادی بکا عبور می‌کنند، آن را چشممه می‌سازند و باران آن را دادرسی بکنید. مظلومان و مسکینان را انصاف دهید. ۴ مظلومان به برکات می‌پوشانند. ۷ از قوت تا قوت می‌خرامند و هر یک از و فقیران را برهانید و ایشان را از دست شیرین خلاصی دهید. ایشان در صهیون نزد خدا حاضر می‌شوند. ۸ ای یهوه خدای هنمی دانند و نمی فهمند و در تاریکی راه می‌رونند و جمیع لشکرها! دعای مرا بشنو! ای خدای یعقوب گوش خود را فراگیر! اساس زمین متزلزل می‌باشد. ۶ من گفتم که شما خدایانید و سلاه. ۹ ای خدایی که سیر ما هستی، بین و به روی مسیح خود جمیع شما فرزندان حضرت اعلی. ۷ لیکن مثل آدمیان خواهید نظر انداز. ۱۰ زیرا یک روز در صحنهای تو بهتر است از هزار، مرد و چون یکی از سروران خواهید افتاد! ۸ ای خدا برخیز و ایستادن بر آستانه خانه خدای خود را بیشتر می‌پسندم از ساکن جهان را داوری فرما زیرا که تو تمامی امت‌ها را متصرف خواهی شدن در خیمه‌های اشرار. ۱۱ زیرا که یهوه خدآقاپ و سپر شد. است. خداوند فرض و جلال خواهدداد. و هیچ چیز نیکو را مع

۸۴ سرود و مزمور آساف ای خدا تو را خاموشی نیاشد! ای خواهد کرد از آنانی که به راستی سالک باشند. ۱۲ ای یهوه خداساکت می‌باش و می‌ارام! ۲ زیرا اینک دشمنانت شورش می‌کنند صایبوت، خوشحال کسی که بر تو توکل دارد. و آنانی که از تو نفرت دارند، سر خود را برافراشته‌اند. ۳ بر قوم

برای سالار مغناپیان. مزمور بُنی قورح ای خداوند از زمین آنانی که از من نفرت دارند آن را دیده، خجل شوند زیرا که تواب خود راضی شده‌ای. اسیری یعقوب را بازآوردادی. ۲ عصیان قوم خود را غفو کرده‌ای. تمامی گناهان ایشان را پوشانیده‌ای، سلاه.

۸۷ مزمور و سرود بُنی قورح اساس او در کوههای مقدس است. ۲ خداوند دروازه های صهیون را دوست می‌دارد، بیشتر از جمیع مسکن های یعقوب. ۳ سخنهای مجید درباره تو گفته می‌شود، ای شهر خدا! سلاه. ۴ رهب و بابل را ازشناسند گان خود ذکر خواهم کرد. اینک فلسطین و صور و حبس، این در آنجا متولد شده است. ۵ و درباره صهیون گفته خواهد شد که این و آن در آن متولد شده‌اند. و خود حضرت اعلی آن را استوار خواهد نمود. ۶ خداوند چون امانتها رامی نویسد، ثبت خواهد کرد که این در آنجا متولد شده است، سلاه. ۷ مغناپیان و رقص کنندگان نیز، جمیع چشممه های من در تو است.

۸۸ سرود و مزمور بُنی قورح برای سالار مغناپیان بمحملت لعنوت. قصیده هیمان ازراخی ای یهوه خدای نجات من، شب و روزند تو خواهد پخشید و زمین مامحصول خود را خواهد داد. ۱۳ عدالت پیش روی او خواهد خرامید و آثار خود را طریقی خواهد ساخت.

۸۶ دعای داود ای خداوند گوش خود را فراگرفته، مرامستجاب فرما زیرا مسکین و نیازمنده‌ستم! ۲ جان مرا نگاه دار زیرا من متفقی هستم. ای خدای من، بندۀ خود را که بر تو توکل دارد، نجات بد. ۳ ای خداوند بر من کرم فرما زیرا که تمامی روز تو را می‌خوانم! ۴ جان بندۀ خود را شادمان گردان زیرا خداوند جان خود را نزد توبیرمی دارم. ۵ زیرا توای خداوند، نیکو و غفاره‌ستی و بسیار رحیم برای آنانی که تو رامی خوانند. ۶ ای خداوند دعای مرا اجابت فرما و به آواز تضع من توجه نما! ۷ در روز تنگی خودتو را خواهمن خواند زیرا که مرا مستجاب خواهی فرمود. ۸ ای خداوند در میان خدایان مثل تونیست و کاری مثل کارهای تو نی. ۹ ای خداوند همه امت هایی که آفریده‌ای آمده، به حضور تو سجده خواهند کرد و نام تو را تمجید خواهند نمود. ۱۰ زیرا که تو بزرگ هستی و کارهای عجیب می‌کنی. تو تنها خدا هستی. ۱۱ ای خداوند طریق خود را به من بیاموز تا درستی تو سالک شوم. دل مرا واحد ساز تا از نام تو ترسان باشم. ۱۲ ای خداوند خدای من تو را به تمامی دل حمد خواهم گفت و نام تو را تمجید خواهمن کرد تا ابد اباد. ۱۳ زیرا که رحمت تو به من عظیم است و جان مکنکران بر من برخاسته اندو گروهی از ظالمان قصد جان من دارد و تو را در مدد نظر خود نمی‌آورند. ۱۵ و توای خداوند خدای رحیم مکرمه ای دیر غضب و پر از رحمت و راستی. ۱۶ بسوی من التفات کن و پر من کرم فرما. قوت خود را به بندۀ ات بد و پسر کنیز خود را نجات بخش. ۱۷ علامت خوبی را به من بتما

قصیده ایتان از روحی رحمت های خداوند را تا به ابد وی را باقی خواهم داشت تا ابدالا باد و تخت او را مثل روزهای خواهم سراید. امانت تو را به دهان خود نسل بعد شریعت مرا تک کنند، و در حکام خواهم کرد. ۲ زیرا گفتم رحمت بنا خواهد شد تا ابدالا باد و من سلوک ننمایید، ۳ اگر فرایض مربا بشکنند، و اوامر مرا نگاه امانت خوش را دراگلاک پایدار خواهی ساخت. ۳ با برگزیده ندارند، آنگاه ۴ معصیت ایشان را به عصا تدبیخ خواهم نمود خود عهد بسته ام. برای بندۀ خوش داده قسم خوردهام. ۴ که وگاه ایشان را به تازیانهها ۵ لیکن رحمت خود را بخواهم ذرت تو را پایدار خواهم ساخت تا ابدالا باد و تخت تو را نسلا داشت و امانت خوش را باطل نخواهم ساخت. ۶ عهد خود بعد نسل بنا خواهم نمود، سلاه. ۵ و آسمانها کارهای عجیب را نخواهم شکست و آنچه را در دهانم صادر شد تغییر نخواهم تو رای خداوند تمجید خواهند کرد و امانت تو را در جماعت مقدسان. ۶ زیرا کیست در آسمانها که با خداوند برابری تواند دروغ نخواهم گفت. ۷ که ذرت اوباقی خواهد بود تا ابدالا باد کرد؟ و از فرزندان زورآوان که را با خداوند تشییع توان نمود؟ و تخت او به حضور من مثل آنفاب، ۸ مثل ماه ثابت خواهد خدا بی نهایت مهیب است در جماعت مقدسان و ترسناک بود تا بدلاباد و مثل شاهد امین در آسمان، سلاه. ۹ لیکن تو است بر آنانی که گردآگد او هستند. ۸ ای یوه خدای لشکرکار! ترک کردهای و دور انداختهای و با مسیح خود غضبناک شدهای. کیست ای یاه قدریمانند تو؟ و امانت تو، تو را احاطه می کنند. ۹ عهد بندۀ خود را بطل ساختهای و تاج او را بر زمین انداخته، ۱۰ بر تکیر دریا تو مسلط هستی. چون امواجش بلندمی شود، آنها را عصمت کردهای. ۱۰ جمیع حصارهایش را شکسته و قلعه های ساکن می گردانی. ۱۰ رهب را مثل کشته شده خرد شکستهای. او را خراب نمودهای. ۱۱ آسمان نزد همسایگان خود عار گردیده است. ۱۱ آسمان نزدیک روزآرخویش دشمنانست را پراکنده نمودهای. ۱۲ شمال و جنوب را مسروپ ساختهای. ۱۲ دم شمشیر از آن تو است و زمین نیز از آن تو. ربع مسکون و پری آن را تو او را برا فاشته، و همه دشمنان را مسروپ ساختهای. ۱۳ شمال و جنوب را تو آنی بگردانیدهای و او را در جنگ پایدار نساختهای. ۱۳ جلال به نام تو شادی می کنند. ۱۴ بازوی تو با قوت است. دست تو زیورآر است و دست راست تو متعال. ۱۴ عدالت و انصاف کی ای خداوند خود را تا به ابد پنهان خواهی کرد و غضب تو مثل اساس تخت تو است. رحمت و راستی پیش روی تو می خرامند. ۱۵ خوشابحال قومی که آوار شادمانی رامی داند. در نور روی توی خداوند خواهند خرامید. ۱۶ در نام تو شادمان خواهند شد تمامی آتش افروخته خواهد شد؟ ۱۷ به یاد آور که ایام حیاتم چه کم است. چرا تمامی بني آدم را براي بطالت آفريدهای؟ ۱۷ کدام آدمی زنده است که موت رانخواهد ديد؟ و جان خوش را از دست قبرخالص خواهد ساخت؟ سلاه. ۱۸ ای Sheol h7585) دست قبرخالص خواهد ساخت؟ سلاه. ۱۸ زیرا که سپر ما از آن خداوند است و پادشاه ما از آن قدوس بنشادیم. ۱۹ آنگاه در عالم رویا به مقدس خود خطاب کرده، ۱۹ کدام گفتی که نصرت را بر مردی زورآور نهادم و برگزیدهای از قوم را ممتاز کردم. ۲۰ بندۀ خود داده را یافتم و او را به روغن مقدس خود مسح کردم. ۲۱ که دست من با او استوار خواهد شد. بازوی من نیز او را قوی خواهد گردانید. ۲۲ دشمنی تو شاخ ما سمعنخواهد کرد و هیچ پسر ظلم بدو اذیت نخواهد رسانید. ۲۳ و خصمان او را پیش روی خواهم گرفت و آنانی را که ازاو نفرت دارند مبتلا خواهم گردانید. ۲۴ و امانت ورحمت من با وی خواهد بود و در نام من شاخ اور مترفع خواهد شد. ۲۵ دست او را بر دریا مستولی خواهم ساخت و دست راست او را بر نهرها. ۲۶ او مرا خواهد خواند که تو پدر من هستی، خدای من و صخره نجات بامدادان مثل گیاهی که می روید. ۲۶ بامدادان می شکنند من. ۲۷ من نیز او رانخست زاده خود خواهم ساخت، بلندر از پادشاهان جهان. ۲۸ رحمت خوش را برای وی نگاه خواهم داشت تا ابدالا باد و عهد من با او استوار خواهد بود. ۲۹ و ذرت گناهان مارا در نظر خود گذاردهای و خفایای ما را در نور روی

خویش. ۹ زیرا که تمام روزهای ما در خشم تو سپری شد و مرا به کارهای خودت شادمان ساخته‌ای. به سبب اعمال دستهای سالهای خود را مثل خیالی بسر برداشتم. ۱۰ ایام عمر ما هفتاد تو تزم خواهم نمود. ۵ ای خداوند اعمال تو چه عظیم است سال است و اگر ازینه، هشتاد سال باشد. لیکن فخر آنها محنت و فکرهای تویی نهایت عمیق. ۶ مرد وحشی این را نمی داند و بطالت است زیرا به زودی تمام شده، پروازمی کیم. ۱۱ کیست و جاهل در این تأمل نمی کند. ۷ وقتی که شریزان مثل علف که شدت خشم تو را می داند و غضب تو را چنانکه از تو می باید مرویند و جمیع بدکاران می شکنند، برای این است که تا به اید ترسید. ۱۲ ما تعليم ده تا ایام خود را بشماریم تا دل خردمندی هلاک گرددن. ۸ لیکن توای خداوند بر اعلی علیین هستی، تا را حاصل نمایم. ۱۳ رجوع کن ای خداوند تا به کی و بر پندگان ابدالاً باد. ۹ زیرا اینک دشمنان توای خداوند، هان دشمنان تو خود شفقت فرما. ۱۴ صبحگاهان ما را از رحمت خود سپر کن هلاک خواهند شد و جمیع بدکاران پراکنده خواهند شد. ۱۰ و تاتمامی عمر خود تزم و شادی نمایم. ۱۵ ما راشادمان گردان به اما شاخ مث شاخ گاو وحشی بلندکرده‌ای و به روغن تازه عرض ایامی که ما را مبتلاساختی و سالهایی که بدی را دیده‌ایم. مسح شده‌ام. ۱۱ و چشم من بر دشمنان خواهد نگریست و ۱۶ اعمال تو بر بندگان ظاهر بشود و کبریایی تو بر فرزندان گوشهای من از شریزانی که با من مقاومت می کنند خواهد شنید. ایشان. ۱۷ جمال خداوند خدای ما بر ما باد و عمل دستهای ما را ۱۲ عادل مثل درخت خرماء خواهد شفقت و مثل سرو آزاد در لیبان بر ما استوار ساز. عمل دستهای ما را استوار گردان. ۱۳ آنانی که درخانه خداوند غرس شده‌اند، در

صحنهای خدای ما خواهند شکفت. ۱۴ در وقت پری نیز میوه

۹۱ آنکه در ستر حضرت اعلی نشسته است، زیر سایه خواهید آورد و ترا و تازه و سپر خواهند بود. ۱۵ تعالیم کنید که قادر مطلق ساکن خواهد بود. ۲ درباره خداوند می گوییم که او خداوند راست است. او صخره من است و در وی هیچ بی انصافی مجلajo قاعه من است و خدای من که بر او توکل دارم. ۳ زیرا که نیست.

او تو را از دام صیاد خواهد رهانید و ازویای خبیث. ۴ به پرهای

خود تو را خواهد پیشانید و زیر بالهایش پنه خواهی گرفت. راستی ۹۳ خداوند سلطنت را گرفته و خود را به جلال آراسته است. او تو را مجن و سپر خواهد بود. ۵ از خوفی در شب نخواهی رسید خداوند خود را آراسته و کمر خود را به قوت بسته است. ربع و نه از تیری که در روزی پرداز. ۶ و نه از ویایی که در تاریکی مسکون نیز پایدار گردیده است و جنبش نخواهد خورد. ۲ تخت تو می خارم و نه از طاعونی که وقت ظهر فساد می کند. ۷ هزار تنفر از ازل پایدار شده است و تو از قدمی هستی. ۳ ای خداوند سیلاهاها به جانب تو خواهند افتاد و ده هزار بدست راست تو. لیکن نزد تو برا فراشته اندسیلاهاها آواز خود را پرا فراشته اند. سیلاهاها خوش خود را نخواهد رسید. ۸ فقط به چشمان خود خواهی نگریست و پاداش برا فراشته اند. ۴ فوق آواز آبهای بسیار، فوق امواج زور اند دریا. شریزان را خواهی دید. ۹ زیرا گفتی توای خداوند ملجمای من هستی خداوند در اعلی علیین زور اورت است. ۵ شهادات توی نهایت و حضرت اعلی را ملوای خویش گردانیده‌ای. ۱۰ هیچ بدی بر تو امین است. ای خداوند، قدوسیت خانه تو رامی زیبد تا ابدالاً باد.

واقع نخواهد شد و بلای نزد خیمه تو نخواهد رسید. ۱۱ زیرا که ۹۴ ای پهلو خدای ذوالانتقام، ای خدای ذوالانتقام، تجلی فرشتگان خود را درباره تو امر خواهد فرمود تا در تمامی راههای تو را حفظ نمایند. ۱۲ تو را بر دستهای خود بربخاورد داشت، مباداپای خود را به سنج بزنی. ۱۳ بر شیر و افعی پای خواهی نهاد؛ شیرچه و ازدها را پایمال خواهی کرد. ۱۴ «چونکه به من بکاران لاف می زندن. ای خداوند، قوم تو را می شکنند و میراث رغبت دارد او را خواهم رهانید و چونکه به اسم من عارف است او تو را ذلیل می سازند. ۶ بیوه زنان و غریبان را می کشنند و بیهمان را راس افزار خواهم ساخت. ۱۵ چون مرا خواند او را جات خواهم کرد. من در تنگی با او خواهم بود و او را نجات داده، معز خواهم ساخت. ۱۶ به طول ایام او را سیر می گردانم و نجات خویش را کی تعقل خواهید نمود؟ ۹ او که گوش را غرس نمود، آیانمی بدونشان خواهم داد.»

۹۲ مزمور و سرود برای روز سبت خداوند را حمد گفتن نیکو را تادیب می کند، آیا توییخ نخواهد نمود، او که معرفت را به است و به نام تو تسبیح خواندن، ای حضرت اعلی. ۲ بامدادان انسان می آمزد؟ ۱۱ خداوند فکرهای انسان را می داند که محض رحمت تو را اعلام نمودن و در هر شب امانت تو را. ۳ بر ذات ده بطالت است. ۱۲ ای یاه خوشحال شخصی که او را تادیب اوتار و بر ریاب و به نغمه هجایون و بربط. ۴ زیرا که ای خداوند می نمایی و از شریعت خود او را تعليم می دهی ۱۳ تا او را از

روزهای بلا راحت بخشی، مادامی که حفره برای شریان کنده ۱۰ در میان امتهای گویند خداوند سلطنت گرفته است. ربع مسکون شود. ۱۴ زیرا خداوند خود را رد خواهد کرد و میراث خویش نیز پایدار شد و جنبش نخواهد خورد. قومها را به انصاف داوری راترک نخواهد نمود. ۱۵ زیرا که داوری به انصاف رجوع خواهد نمود. ۱۶ آسمان شادی کند و زمین مسروگ کردد. دریا و کرد و همه راست دلان پیروی آن را خواهند نمود. ۱۷ اگر خداوند مددکار من نمی بود، جان من زیرا که می آید. زیرا که برای داوری جهان می آید. ربع مسکون را به مقابله خواهند نمود. ۱۸ خداوند مددکار من نمی بود، آن را خواهند نمود. ۱۹ به حضور خداوند به زودی در خاموشی ساکن می شد. ۲۰ چون گفتم که پای انصاف داوری خواهد کرد و قوم هارا به امانت خود.

من می لغزد، پس رحمت توای خداوندمرا تایید نمود. ۲۱ خداوند سلطنت گرفته است، پس زمین شادی کند و کثرت اندیشه های دل من، تسلی های توجاه را آسایش بخشید. ۲۲ خداوند سلطنت گرفته است، پس زمین شادی کند و آیا کرسی شرات با تور رفاقت نواند نمود، که فساد را به قانون جزیره های بسیار مسروگ دند. ۲۳ ابرها و ظلمت غلیظ گرداند اختراج می کنند؟ ۲۴ بر جان مرد صدیق با هم جمع می شوند و بر اوست. عدل و انصاف قاعده تخت اوست. ۲۵ آتش پیش روی خون بی گناه فتوای دهنده. ۲۶ لیکن خداوند برای من قاعده بلند وی می رود و دشمنان او را به اطرافش می سوزانند. ۲۷ برقهایش ربع است و خدایم صخره ملجمای من است. ۲۸ و گناه ایشان را بر مسکون را روشن می سازد. زمین این را بدید و بلزید. ۲۹ کوهها ایشان راجع خواهد کرد و ایشان را در شرارت ایشان فانی خواهد احضور خداوند مثل موم گداخته می شود، از حضور خداوند تمامی ساخت. بیوه خدای ما ایشان را فانی خواهد نمود. ۳۰ آسمانها عدالت او را اعلام می کنند و جمیع قومها جلال او رامی بینند. ۳۱ همه پرستنده گان به تهای تراشیده خجل

۹۵ بیاید خداوند را بسرایم و صخره نجات خود را آواز می شوند که به پتها فخر می نمایند. ای جمیع خدایان او را شادمانی دهیم! ۹۶ به حضور او با حمد نزدیک بشویم! و با مزامیر بپرستید. ۹۷ صهبون شنید و شادمان شد و دختران بیهودامسرو او را آواز شادمانی دهیم! ۹۸ زیرا که بیوه، خدای بزرگ است، ۹۹ و گردیدن، ای خداوند به سبب داریهای تو. ۱۰ زیرا که توای خداوند پادشاه عظیم بر جمیع خدایان. نشیبهای زمین در دست وی است بر تمامی روی زمین متعال هستی. بر جمیع خدایان، بسیار اعلی و فرازهای کوهها از آن او. ۱۱ دریا از آن اوست، او آن را بساخت؛ هستی. ۱۲ ای شما که خداوند را دوست می دارید، ازیدی نفرت و دستهای وی خشکی را مصور نمود. ۱۳ بیاید عبادت و سجده کنید! او حافظ جانهای مقدسان خود است. ایشان را از دست نماییم و به حضور آفیننده خود خداوند زانو زنیم! ۱۴ زیرا که اوهادی شریان می رهاند. ۱۵ نوریاری عادلان کاشته شده است و شادمانی ما است! و ما قوم مرتع و گله دست اومی باشیم! امروز کاش آواز برای راست دلان. ۱۶ ای عادلان، در خداوند شادمان باشید! و او را می شنیدیم! ۱۷ دل خود را سخت مسازید، مثل مزیا، مانند ذکر قدوسیت او را حمد بگوید.

۹۸ یوم مسا در صحراء. ۹۹ چون اجداد شما مرا آزمودند و تجربه کردند و اعمال مرا دیدند. ۱۰ چهل سال ازان قوم محرون بودم و گفتم: «قوم گمراه دل هستند که طرق مرا نشاختند. ۱۱ پس در غصب خود قسم خوردم، که به آرامی من داخل نخواهند شد.» نظر امتهای مکشوف کرده است. ۱۲ رحمت و امانت خود را با

۹۶ بیوه را سرود تازه بسرایید! ای تمامی زمین خداوند را خاندان اسرائیل به یادآورد. همه اقصای زمین نجات خدای ما بسرایید! ۱۳ خداوند را بسرایید و نام او را مبارک خوانید! روز به رادیده اند. ۱۴ ای تمامی زمین، خداوند را آواز شادمانی دهید. روزنچات او را اعلام نمایید. ۱۵ در میان امتهای جلال او را ذکر بانگ زید و تزم نمایید و بسرایید. ۱۶ خداوند را با بربط بسرایید! کنید و کارهای عجیب او را در جمیع قومها. ۱۷ زیرا خداوند، با بربط و با آوازنگمات! ۱۸ با کرناها و آواز سرنا! به حضور بیوه عظیم است و بنهایت حمید. او مهیب است بر جمیع پادشاه آواز شادمانی دهید! ۱۹ دریا و پری آن بخروشد! ربع مسکون خدایان. ۲۰ زیرا جمیع خدایان امتهای بپایاند، لیکن بیوه آسمانهایرا و ساکنان آن! ۲۱ نهرهادستک بزنند! و کوهها با هم تزم نمایید. آفرید. ۲۲ مجده و جلال به حضور وی است وقت و جمال در ۲۳ به حضور خداوند زیرا به داوری جهان می آید. ربع مسکون را به قدس وی. ۲۴ ای قبایل قومها خداوند را توصیف نمایید! خداوند را انصاف داوری خواهد کرد و قومهای را راستی.

۹۷ به جلال و قوت توصیف نمایید! ۹۸ خداوند را به جلال اسم او توصیف نمایید! هدیه بیاورید و به صحنهای او بیایید! ۹۹ خداوند را به جلال اسم او توصیف نمایید! هدیه بیاورید و به صحنهای او بیایید! ۱۰ جلوس می فرماید، زمین متزلزل گردد! ۱۱ خداوند در صیهون عظیم در زینت قدوسیت بپرستید! ای تمامی زمین از حضور وی بلزید!

است و او بر جمیع قوم هامتعال است! ۳ اسم عظیم و مهیب تو مرغ سقای صحراء شده، ومثل بوم خرابه‌ها گردیده‌ام. ۷ پاسیانی را حمدگویند، که او قدوس است. ۴ و قوت پادشاه، انصاف را می‌کنم و مثل گنجشک بر پشت بام، منفرد گشته‌ام. ۸ تمامی روز دوست می‌دارد. تو راستی را پایدارکرده، و انصاف و عدالت را در دشمنانم مرا سرزنش می‌کنند و آنانی که بمن دیوانه شده‌اند مرا بعقوب به عمل آورده‌اند. ۵ یهوه خدای ما را تکریم نمایید و نزد لعنت می‌نمایند. ۹ زیرا خاکستر را مثل نان خورده‌ام و مشروب قدمگاه او عبادت کنید، که او قدوس است. ۶ موسی و هارون از خود را بشک آمیخته‌ام، ۱۰ به سبب غضب و خشم تویزرا که کاهنانش و سموئیل از خوانندگان نام او. یهوه را خوانند و او ایشان مرا با فراشته و به زیر افکده‌ای. ۱۱ روزهایم مثل سایه زوال پذیر را اجابت فرمود. ۷ در ستون ابر بدیشان سخن گفت. شهادات او گردیده و من مثل گیاه پژمرده شده‌ام. ۱۲ لیکن توای خداوند و فرضه‌ای را که بدیشان داد نگاه داشتند. ۸ ای یهوه خدای جلوس فرموده‌ای تاب‌الاپاید! و ذکر تو تا جمیع نسل هاست! ما تواشان را اجابت فرمودی. ایشان را خدای غفوریودی. اما از ۱۳ توبیخاسته، بر صحیون ترحم خواهی نمود زیارتی است که بر اعمال ایشان انتقام کشیدی. ۹ یهوه خدای ما را متعال بخوانید و او رافت کنی و زمان معین رسیده است. ۱۴ چونکه بندگان تو نزد کوه مقدس او عبادت کنید. زیرا یهوه خدای ما قدوس است. در سنگهای وی رغبت دارند و بر خاک او شفقت می‌نمایند.

۱۵ ای تمامی روی زمین خداوند را آواز شادمانی دهید. از کبیری‌ای تو. ۱۶ زیرا خداوند صهیون را بنا نموده، و در جلال خداوند را باشادی عبادت نماید و به حضور او با تزمین بیاید. ۱۷ بدعای مسکینان توجه نموده، و خود ظهرور فرموده است. ۱۸ این برای نسل آینده نوشته دعای ایشان را خوار نشمرده است. ۱۹ می‌شود تا قومی که آفریده خواهند شد خداوند را تسبیح بخوانند. او با تسبیح! او را حمدگویند و نام او را مبارک خواند! ۵ زیرا که خداوند نیکوست و رحمت او ابدی و اماتت وی تا ابدالاپاد. ۲۰ تا ناله اسیران را بشنو و آنانی را که به نظر افکنده است.

۱۱ مزمور داود رحمت و انصاف را خواهم سراید. نزد توای موت سیرده شده‌اند آزاد نماید. ۲۱ تا نام خداوندرا در صحیون ذکر خداوند، تسبیح خواهم خواند. ۲ در طریق کامل به خدمدنی نمایند و تسبیح او را دراورشلیم، ۲۲ هنگامی که قومها با هم جمع رفشار خواهم نمود. نزد من کی خواهی آمد؟ در خانه خود با دل شووند و ممالک نیز تا خداوند را عبادت نمایند. ۲۳ توانایی ما در سلیم سالک خواهیم شد. ۲۴ چیزی بد رایش نظر خود نخواهم راه نتوان ساخت و روزهای مرا کوتاه گردانید. گفتم ای خدای گذاشت. کار کچ روان رامکروه می‌دارم، به من نخواهد چسپید. من مرا در نصف روزهای برمدار. سالهای تو تا جمیع نسلها ۴ دل کچ از من دور خواهد شد. شخص شیری را نخواهم شناخت. است. ۲۵ از قدیم بیناد زمین را نهادی و آسمان‌ها عمل دستهای تو کسی را که در خنیه به همسایه خود غیبیت گوید، هلاک خواهم است. ۲۶ آنها فانی می‌شوند، لیکن تو باقی هستی و جمیع آنها کرد. کسی را که چشم بلند و دل متکبر دارد تحمل نخواهم کرد. مثل جامه مندرس خواهند شد. و مثل ردا آنها راتبدیل خواهی کرد ۶ چشممان بر امنای زمین است تا بامن ساکن شوند. کسی که به و مبدل خواهند شد. ۲۷ لیکن تو همان هستی و سالهای تو تمام طریق کامل سالک باشد خادم من خواهد بود. ۷ حیله گر در نخواهد گردید. ۲۸ فرزندان بندگانش باقی خواهند ماند و ذریت خانه من ساکن نخواهد شد. دروغ گو پیش نظر من خواهد ماند. ایشان در حضور تو پایدار خواهند بود.

۸ همه شریان زمین را صبحگاهان هلاک خواهم کرد. تاجمیع ۱۰۳ مزمور داود ای جان من خداوند را مبارک خوان! و بدکاران را از شهر خداوند منقطع سازم.

۱۰۴ دعای مسکین وقتی که پریشان حال شده، ناله خود را جان من خداوند را مبارک بخوان! و جمیع احسان های اورا به حضور یهوه می‌ریزد ای خداوند دعای مرا بشنو، و فریادمن نزد فراموش مکن! ۳ که تمام گناهات را می‌آمزد و همه مرض های تو تو برسد. ۴ در روز تنگی ام روى خود را از من مپوشان. گوش را شفا می‌بخشد. ۴ که حیات تو را از هاویه فدیه می‌دهد و خود را به من فراغیر، و روزی که بخوانم مرا به زودی اجابت تاج رحمت و رافت را بر سر تو می‌نهاد. ۵ که جان تو را به فرما. ۳ زیرا روزهایم مثل دود تلف شد واستخوانهایم مثل هیزم چیزهای نیکو سیر می‌کند تا جوانی تو مثل عقاب تازه شود. سوخته گردید. ۴ دل من مثل گیاه زده شده و خشک گردیده ۶ خداوند عدالت را بهجا می‌آورد و انصاف رایزای جمیع مظلومان. است زیراخوردن غذای خود را فراموش می‌کنم. ۵ به سبب آواز ۷ طرق های خویش را به موسی تعلیم داد و عمل های خود را به ناله خود، استخوانهایم به گوشت من چسپیده است. ۶ مانند بنی اسرائیل. ۸ خداوند رحمان و کریم است دیرغضبه و بسیار رحیم. ۹ تا به ابد محکمه نخواهد نمود و خشم را همیشه نگاه

نخواهد داشت. ۱۰ باما موافق گناهان ما عمل ننموده، و به ما به می گیرند و اما صنوبر خانه لق لق می باشد. ۱۸ کوههای بلند حسب خطای ما جزا نداده است. ۱۱ زیرا آنقدر که آسمان از برای بزمای کوهی و صخره هایرای بیرون ملجم است. ۱۹ ماه را زمین بلندتر است، به همان قدر رحمت او بر ترسندگانش عظیم برای موسمهای ساخت و آفتاب غرب خود را می داند. ۲۰ تاریکی است. ۱۲ به اندازه ای که مشرق از مغرب دور است، به همان می سازی و شب می شود که در آن همه حیوانات چنگلی راه اندازه گناهان ما را از ما دور کرده است. ۱۳ چنانکه پدر بر فرزندان می روند. ۲۱ شیرچگان برای شکار خود غرش می کنند و خوارک خود روف است همچنان خداوند بر ترسندگان خود رافت می نماید. خویش را از خدا می جویند. ۲۲ چون آفتاب طلوع می کند جمع ۱۴ زیرا جبلت مارا می داند و یاد می دارد که ما خاک هستیم. می شوند و در بیشه های خودمی خوابند. ۲۳ انسان برای عمل ۱۵ واما انسان، ایام او مثل گیاه است، مثل گل صحراء همچنان خود بیرون می آید و به جهت شغل خویش تا شامگاه. ای ۲۴ می شکفند. ۱۶ زیرا که باد بر آن می وزد و نابود می گردد و مکانش خداوند اعمال تو چه بسیار است. جمیع آنها را به حکمت دیگر آن را نمی شناسد. ۱۷ لیکن رحمت خداوند بر ترسندگانش کرده ای. زمین از دولت تو پر است. ۲۵ و آن دریای بزرگ و وسیع از ازل تا ابدالا بد است و عدالت او بر فرزندان فرزندان. ۱۸ بر آنانی الاطراف نیز که در آن حشرات از حد شماره زیاده اند و حیوانات که عهد او را حفظ می کنند و فراپیش او را یاد می دارند تا آنها را خرد و بزرگ. ۲۶ و در آن کشیهها راه می روند و آن لویاتان که به بجا آورند. ۱۹ خداوند تخت خود را بر آسمانها استوار نموده، و جهت بازی کردن در آن آفریده ای. ۲۷ جمیع اینها از تو انتظار می سلطنت او بر همه مسلط است. ۲۰ خداوند را متبارک خوانید، کشند تا خوارک آنها را در وقتی برسانی. ۲۸ آنچه را که به آنها ای فرشتگان او که در قوت زورآورید و کلام او را به جا می آورید و آواز می دهی، فرا می گیرند. دست خود را باز می کنی، پس از چیزهای کلام او را گوش می گیرید! ۲۱ ای جمیع لشکرهای او خداوند نیکو سیرمی شوند. ۲۹ روی خود را می پوشانی پس مضطرب را متبارک خوانید! وای خادمان او که اراده او را بجا می آورید! می گرددن. روح آنها را قبض می کنی، پس می میرند و به خاک ۲۲ ای همه کارهای خداوند او را متبارک خوانید! در همه مکان خود برمی گرددن. ۳۰ چون روح خود را می فرستی، آفریده می شوند های سلطنت او. ای جان من خداوند را متبارک بخوان! ۳۱ جلال خداوند تا ابدالا بد است. خداوند از اعمال خود راضی خواهد بود. ۳۲ که به زمین

۱۰۴ ای جان من، خداوند را متبارک بخوان! ای پهنه خدای نگاه می کند و آن می لزد. کوهها را لمس می کند، پس آتش فشان من توبی نهایت عظیم هستی! به عزت و جلال ملبس هستی. می شوند. ۳۳ خداوند را خواهم سراید تا زنده می باشم. برای ۲ خویشتن را به نور مثل ردا پوشانیده ای. ۳ آن که غرفات خود را خدای خود تسبیح خواهم خواند تا وجود دارم. ۳۴ تفکر من او بر آنها بنا کرده است و ایرها را مرکب خود نموده و بر بالهای باد الایند بشود و من در خداوند شادمان خواهم بود. ۳۵ گاهکاران می خرامد. ۴ فرشتگان خود را بادها می گرداند و خادمان خود را از زمین نابود گردند و شیرین ییگر یافت نشوند. ای جان من، آتش مشتعل. ۵ که زمین را بر اساسش استوار کرده، تا جنبش خداوند را متبارک بخوان! هللویا!

نخورد تا ابدالا بد. ۶ آن را به لجهها مثل ردا پوشانیده ای، که آبها بر کوههای استاده اند. ۷ از عتاب تو می گیرند. از آوار عذتو پراکنده **۱۰۵** پهنه را حمد گویند و نام او را بخوانید. اعمال او را در می شوند. ۸ به فاز کوهها برمی آید، و به هموارهها فرود می آید، به میان قوم هاعلام نماید. ۹ او را بسراید برای او تسبیح بخوانید. مکانی که برای آنهمایها ساخته ای. ۹ حدی برای آنها قرار داده ای در تمام کارهای عجیب او تفکر نماید. ۱۰ در نام قدوس او فخر که از آن نگزندن و برینگزندن تا زمین را پوشاند. ۱۱ که چشمها کنید. دل طالبان خداوند شادمان باشد. ۱۲ خداوند و قوت او را را در وادیها جاری می سازد تا درمیان کوهها روان بشوند. ۱۱ تمام بطلیید. روی او را پیوسته طالب باشید. ۱۳ کارهای عجیب را که حیوانات صحراء سیراب می سازند تا گورخان تشنگی خود را فرو او کرده است به یاد آورید. آیات او و داویهای دهان او را. ۱۴ ای نشانند. ۱۲ بر آنها مرغان هوا ساکن می شوند و از میان شاخه ها آواز ذرتی بنده او ابراهیم! ای فرزندان یعقوب، برگزیده او! ۷ پهنه خود را می دهند. ۱۳ او از غرفات خود کوهها را سیراب می کند و از خدای ماست. داویهای او در تمامی جهان است. ۸ عهد خود ثمرات اعمال تو زمین سیر می شود. ۱۴ نباتات را برای بیهای را یاد می دارد تا ابدالا بد و کلامی را که بر هزاران پشت فرموده می رویاند و سبزهها را برای خدمت انسان، و نان را از زمین بیرون است. ۹ آن عهدی را که با ابراهیم بسته و قسمی را برای می آورد. ۱۵ و شراب را که دل انسان را شادمان می کند، و اسحاق خورده است. ۱۰ و آن را برای یعقوب فریضه ای استوار چهره او را به روغن شاداب می سازد و دل انسان را به نان قوی ساخت و برای اسرائیل عهد جاودانی. ۱۱ و گفت که زمین کتعان می گرداند. ۱۶ درختان خداوند شادابند، یعنی سروهای آزاد لیان را به تو خواهم داد تا حصه میراث شماشود. ۱۷ هنگامی که غرس کرده است، ۱۷ که در آنها مرغان آشیانهای خود را عددی معده بودند، قلیل العدد و غربا در آنجا. ۱۳ و از امتنی تا

امتی سرگردان می‌بودند و از یک مملکت تا قوم دیگر. ۱۴ او و همه تسیحات او را بشواند؟ ۳ خوشحال آنانی که انصاف را نگذاشت که کسی بر ایشان ظلم کند بلکه پادشاهان را به مخاطر نگاه دارند و آن که عدالت را در همه وقت به عمل آورد. ۴ ایشان توبیخ نمود ۱۵ که بر مسیحان من دست مگذرد. و انبیای خداوند مرا یاد کن به رضامندی که با قوم خودمی داری و به مرا ضرر نمایند. ۱۶ پس فحصی را بر آن زمین خواند و تمامی نجات خود از من تقد نما. ۵ تاسعادت برگزیدگان تو را ببینم و به قوم نان را شکست. ۱۷ و مردی پیش روی ایشان فرستاد، یعنی شادمانی قوم تو مسروپ شو و با میراث تو فخر نمایم. ۶ با پدران یوسف را که او را به غلامی فروختند. ۱۸ پایهای وی را به زنجیرها خود گناه نموده ایم و عصیان ورزیده، شوارت کرده ایم. ۷ پدران ما خستند و جان او در آهن بسته شد ۱۹ تا وقتی که سخن اواقع کارهای عجیب تو را در مصر نفهمیدند و کثرت رحمت تو را به شد. و کلام خداوند او را امتحان نمود. ۲۰ آنگاه پادشاه فرستاده، یاد نیاوردن بلکه نزد دریا یعنی بحر قلزم فتنه انجیختند. ۸ لیکن بندهای او را گشاد و سلطان قومها او را آزاد ساخت. ۲۱ او را بر به مخاطر اسم خود ایشان رانجات داد تا توانانی خود را اعلان خانه خود حاکم قرار داد و مختار بر تمام مایملک خویش. ۲۲ تا نماید. ۹ و بحر قلزم را عتاب کرد که خشک گردید. پس ایشان به اراده خود سروزان او را بند نمایدو مشایخ او را حکمت آموزد. رادر لجهها مثل بیابان رهبری فرمود. ۱۰ و ایشان راز دست دشمن ۲۳ پس اسرائیل به مصر درآمدند و یعقوب درزمین حام غربت نجات داد و از دست خصم رهایی بخشید. ۱۱ و آب، دشمنان پذیرفت. ۲۴ و او قوم خود را به غایت پارور گردانید و ایشان را پوشانید که یکی از ایشان باقی نماند. ۱۲ آنگاه به کلام دشمنان ایشان قوی تر ساخت. ۲۵ لیکن دل ایشان را برگزیدن اید اویمان آوردند و حمد او را سراییدند. ۱۳ لیکن اعمال او را به تابر قوم او کینه ورزند و بر بندگان وی حیله نمایند. ۲۶ بنده زودی فراموش کردند و مشورت اورا انتظار نکشیدند. ۱۴ بلکه خود موسی را فرستاد و هارون را که برگزیده بود. ۲۷ کلمات و شهوت پرستی نمودند را بادیه؛ و خدا را امتحان کردند در هامون. آیات او را در میان ایشان اقامه کردند و عجایب او را در زمین ۱۵ و مسائل ایشان را بدیشان داد. لیکن لاغری در جانهای ایشان حام. ۲۸ ظلمت را فرستاد که تاریک گردید. پس به کلام او فرستاد. ۱۶ پس به موسی در اردو حسد بردند و به هارون، مقدس مخالفت نورزیدند. ۲۹ آبهای ایشان را به خون مبدل ساخت و بیوه. ۱۷ و زمین شکافه شده، داتان را فرو برد و جماعت ایلام را ماهیان ایشان را میرانید. ۳۰ زمین ایشان غوکها را به ازدحام پیدا پوشانید. ۱۸ و آتش، در جماعت ایشان افروخته شده، شعله آتش نمود، حتی در حرمehای پادشاهان ایشان. ۳۱ او گفت و انواع شیرین را سوزانید. ۱۹ گوسلهای در حریب ساختند و بته ریخته مگهها پدید آمد و پشه هادر همه حدود ایشان. ۳۲ تگرگ را به شده را پرستش نمودند. ۲۰ و جلال خود را تبدیل نمودند به عوض باران بارانید و آتش مشتعل را در زمین ایشان. ۳۳ موهاو مثال گاوی که علف می خورد. ۲۱ و خدای نجات دهنده خود انجرهای ایشان را زد و درختان محال ایشان را بشکست. ۳۴ او را فراموش کردند که کارهای عظیم در مصر کرده بود. ۲۲ و گفت و ملخ پدید آمد و کرمها از جد شماره افزو. ۳۵ و هر سهی اعمال عجیب را در زمین حام و کارهای ترسناک را در بحر قلزم. را در زمین ایشان بخوردند و میوه های زمین ایشان را خوردند. ۲۳ آنگاه گفت که ایشان را هلاک بکند. اگر برگزیده اوموسی در ۳۶ و جمیع نخست زادگان را در زمین ایشان زد، اواهل تمامی قوت شکاف به حضور وی نمی ایستاد، تاغضب او را از هلاکت ایشان ایشان را. ۳۷ و ایشان را با طلا و نقره بیرون آورد که در اسپاط برگزدند. ۲۴ و زمین مرغوب را خوار شمردند و به کلام وی ایمان ایشان یکی ضعیف نبود. ۳۸ مصریان از بیرون رفتن ایشان شاد نیاورند. ۲۵ و در خیمه های خود همهمه کردند قول خداوند را بودند زیرا که خوف ایشان بر آنها مستولی گردیده بود. ۳۹ ابری استماع ننمودند. ۲۶ لهذا دست خود را برایشان برداشت، که برای پوشش گسترانید و آتشی که شامگاه روشانی دهد. ۴۰ سوال ایشان را در صحراء پا درآورد. ۲۷ و ذرت ایشان را در میان کردند پس سلوی برای ایشان فرستاد و ایشان را از آن اسماں امتهانیدند و ایشان را در زمینهای پراکنده کردند. ۲۸ پس به بعل فغور سیرگردانید. ۴۱ صخره را بشکافت و آب جاری شد؛ در جایهای پیوستند و قربانی های مردگان را خوردند. ۲۹ و به کارهای خود خشک مثل نهر روان گردید. ۴۲ زیرا کلام مقدس خود را به یاد خشم او را به هیجان آوردند و وبا بر ایشان سخت آمد. ۳۰ آنگاه آورد و بنده خویش ابراهیم را. ۴۳ و قوم خود را با شادمانی بیرون فینچا سر بر پا ایستاده، داوری نمود و وبا برداشته شد. ۳۱ و این آورد و برگزیدگان خویش را با تزنم. ۴۴ وزمینهای امتهای ایشان برای او به عدالت محسوب گردید، نسلاً بعد نسل تا ابدالاً باد. داد و زحمت قومها راوارث شدند. ۴۵ تا آنکه فرایض او را نگاه واو را نزد آب مریبه غضبناک نمودند. حتی موسی را به مخاطر دارند و شریعت او را حفظ نمایند. هللویاه!

۱۰۶ هللویاه! خداوند را حمد بگوییدزیرا که او نیکو است و تا از لبها خود ناسراگفت. ۴۶ و آن قومها را هلاک نکردند، که درباره ایشان خداوند امر فرموده بود. ۳۵ بلکه خویشن را با رحمت او تابدالاً باد! ۲ کیست که اعمال عظیم خداوند را بگوید

امتها آمیختند و کارهای ایشان را آموختند. ۲۶ و بتهای ایشان را به سبب گناهان خویش، خود را ذلیل ساختند. ۱۸ جان ایشان پرسش نمودند تا آنکه برای ایشان دام گردید. ۲۷ و پسران و هر قسم خوارک را مکروه داشت و به دروازه های موت نزدیک دختران خویش را برای دیوها قربانی گذرانیدند. ۲۸ و خون بی گناه شدند. ۱۹ آنگاه در تنگی خود نزد خداوند فریاد برآوردند و ایشان را راریختند یعنی خون پسران و دختران خود را که آن را برای بتهای از تنگیهای ایشان رهایی بخشید. ۲۰ کلام خود را فرستاده، ایشان کتعان ذبح کردند و زمین از خون ملوث گردید. ۲۹ و از کارهای را شفا بخشید و ایشان را از هلاکت‌های ایشان رهانید. ۲۱ پس خود نجس شدند و در افعال خویش زناکار گردیدند. ۴۰ لهندا خداوند را به سبب رحمتش تشکر نمایند و به سبب کارهای عجیب خشم خداوند بر قوم خود افروخته شد و میراث خویش را مکروه او با بني آدم. ۲۲ و قربانی های تشکر را بگزارند و اعمال وی داشت. ۴۱ و ایشان را به دست امتهای تسليم نمود تا آنانی که از رابه تنم ذکر کنند. ۲۲ آنانی که در کشتنیها به دریافتند، و در ایشان نفرت داشتند، بر ایشان حکمرانی کردند. ۴۲ و دشمنان آبهای کثیر شغل کردند. ۴۳ اینان کارهای خداوند را دیدند و ایشان بر ایشان ظلم نمودند و زیر دست ایشان ذلیل گردیدند. اعمال عجیب او را در لجه‌ها ۴۳ بارهای سپار ایشان را خالصی داد. لیکن به مشورهای خویش و امواج آن را برافراشت. ۴۶ به آسمانها بالا رفتند و به لجه‌ها براو فتنه کردند و به سبب گناه خویش خوار گردیدند. ۴۴ با وجود فرود شدند و جان ایشان از سخنی گداخته گردید. ۲۷ سرگردان این، بر تنگی ایشان نظر کرد، وقتی که فریاد ایشان را شنید. گشته، مثل مستان افغان و خیزان شدند و عقل ایشان تمام حیران ۴۵ و به مخاطر ایشان، عهد خود را به یاد آورد و در کثرت رحمت گردید. ۴۶ آنگاه در تنگی خود نزد خداوند فریاد برآوردند و ایشان را خویش بازگشت نمود. ۴۶ و ایشان را حرمت داد، در نظر جمیع از تنگیهای ایشان رهایی بخشید. ۴۹ طوفان را به آرامی ساكت استیرکنندگان ایشان. ۴۷ ای یهوه خدای ما، ما را نجات ده! و ما ساخت که موججهایش ساکن گردید. ۳۰ پس مسورو شدن‌ذیرا را از میان امتهای جمع کن! تا نام قدوس تو را حمد گوییم و در که آسایش یافتدند و ایشان را به بندر مراد ایشان رسانید. ۳۱ پس تسبیح تو فخر نماییم. ۴۸ یهوه خدای اسرائیل متبارک باد از ازل تا خداوند را به سبب رحمتش تشکر نمایند و به سبب کارهای عجیب ابدالاً باد. و تمامی قوم بگویند آمین. هللویا!

۱۰۷ خداوند را حمد بگویند زیرا که اونیکو است و رحمت او و چشممه های آب را به زمین تشنه. ۳۴ و زمین بارور را نیز به باقی است تا ابدالاً باد. ۲ فدیه شدگان خداوند این را بگویند که شوره زار، به سبب شرارت ساکان آن. ۳۵ بادیه را به دریاچه آب ایشان را از دست دشمن فدیه داده است. ۳ وایشان را از بلدان مبدل کرد و زمین خشک را به چشممه های آب. ۴۶ و گرسنگان جمع کرده، از مشرق و مغرب و از شمال و جنوب. ۴ در صحراء را در آنجا ساکن ساخت تا شهری برای سکونت بنا نمودند. آواره شدند و در بادیه‌ای بی طرق و شهری برای سکونت نیافتند. ۳۷ و مزعره‌ها کاشتند و تاکستانها غرس نمودند و حاصل غله به ۵ گرسنه و تشننه نیز شدند و جان ایشان در ایشان مستمند گردید. عمل آوردند. ۴۸ وایشان را برکت داد تا به غایت کثیر شدند و ۶ آنگاه در تنگی خود نزد خداوند فریاد برآوردند و ایشان را از بیهود ایشان را نگذارد کم شوند. ۳۹ و بازکم گشتند و ذلیل تنگیهای ایشان رهایی بخشید. ۷ و ایشان را به راه مستقیم رهیی شدند، از ظلم و شقاوت و حزن. ۴۰ ذلت را بر روسا می‌زید و نمود، تا به شهری مسکون درآمدند. ۸ پس خداوند را به سبب ایشان را در بادیه‌ای که راه ندارد آواره می‌سازد. ۴۱ اما مسکین را رحمتش تشکر نمایند و به سبب کارهای عجیب وی با بني آدم. از مشقتیش برمی افزوذ و قیله‌ها را مثل گله هایبرایش بیدا می‌کند. ۹ زیرا که جان آزومند را سیر گردانید و جان گرسنه را از چیزهای ۴۲ صالحان این را دیده، شادمان می‌شوند و تمامی شارات دهان نیکو پر ساخت. ۱۰ آنانی که در تاریکی و سایه موت نشسته خود را خواهد بست. ۴۳ کیست خردمند تا بدین چیزهای تفکر بودند، که در مدلن و آهن بسته شده بودند. ۱۱ زیرا به کلام نماید؟ که ایشان رحمت های خداوند را خواهند فهمید.

خدمات‌الحالت نمودند و به نصیحت حضرت اعلیٰ اهانت کردند. ۱۲ و او دل ایشان را به مشقت ذلیل ساخت. بلغزیدند و مدد کنندگان ای نبود. ۱۳ آنگاه در تنگی خود نزد خداوند فریاد برآوردند من خواهم سرایید و تنم خواهم نمودو جلال من نیز. ۲ ای وایشان را از تنگیهای ایشان رهایی بخشید. ۱۴ ایشان را از تاریکی عود و بربط بیدار شوید! من نیز در سرخگاه بیدار خواهم شد. وایشان را موت بیرون آورد و بندهای ایشان را بگستست. ۱۵ ای خداوند، تو را در میان قوم‌ها حمد خواهم گفت و در میان و سایه موت بیرون آورد و بندهای ایشان را بگستست. ۱۶ زیرا که دروازه های برجیان را شکسته، و بندهای فوق آسمانها و راستی تو را خواهم سرایید. ۴ زیرا که رحمت توعظیم است، خداوند را به سبب رحمتش تشکر نمایند و به سبب کارهای طایفه‌ها تو را خواهم سرایید. ۱۷ ای خدا، بر فوق او با بني آدم. ۱۶ زیرا که دروازه های برجیان را شکسته، و بندهای فوق آسمانها و راستی تو را افلاک می‌رسد! ۵ ای خدا، بر فوق آهنین را پاره کرده است. ۱۷ احمقان به سبب طريق شريوانه خود و آسمانها متعال باش و جلال تو بر تمامی زمین! ۶ تا محبوبیان تو

خلاصی یابند. به دست راست خود نجات ده و مرا اجابت فما. از فریبی کاهیده می شود. ۲۵ و من نزد ایشان عارگردیده‌ام. چون ۷ خدا در قدوسیت خود سخن گفته است، پس وجد خواهم مرا می بینند سر خود رامی جنبانند. ۲۶ ای یهوه خادی من مرا نمود. شکیم را تقسیم می کنم و وادی سکوت را خواهم پیمود. اعانت فما، و به حسب رحمت خود مرا نجات ده، ۲۷ تا بدانند جلاعده از آن من است و منسی از آن من. و افزایم خود سر من. که این است دست تو، و توای خداوند این را کرده‌ای. ۲۸ ایشان ویهودا عصای سلطنت من. ۹ موآب ظرف شست وشوی من لعنت بکنند، اما تو برکت بده. ایشان برخیزند و خجل گردند و است، و بر ادوم نعلین خود را خواهمند ادخت و بر فلسطین فخر اما بنده تو شادمان شود. ۲۹ چفا کنند گام به رسوانی ملبس شوند خواهم نمود. ۱۰ کیست که مرا به شهر حصین درآورد؟ کیست و خجالت خویش را مثل ردا پیوشنند. ۳۰ خداوند را به زبان خود که مرا به ادوم رهبری نماید؟ ۱۱ آیا نه توای خداکه ما را ترک بسیار تشکر خواهم کرد و او را در جماعت کثیر حمد خواهم کرده‌ای؟ و توای خدا که بالشکرهای ما بیرون نمی آیی؟ ۱۲ ما را گفت. ۳۱ زیرا که به دست راست مسکین خواهد ایستادتا او را از بر دشمن امداد فما، زیرا که مدد انسان باطل است. ۱۳ درخدا با آنانی که بر جان او فتوای می دهندرهاند.

شجاعت کار خواهیم کرد و او دشمنان مارا پایمال خواهد نمود. ۱۱۰

برای سالار مغناطیان. مزمور داوای خدای تسیح من، من بنشین تا دشمنان را پای انداز تو سازم.» ۲ خداوند عصای خاموش می‌باش! ۲ زیرا که دهان شرارت ودهان فریب را بر من قوت تو را از چهیون خواهد فرستاد. در میان دشمنان خود حکمرانی گشته‌اند، و به زبان دروغ برمی سخن گفته‌اند. ۳ به سختان کینه کن. ۴ قوم تو در روز قوت تو، هدایای تبریعی می‌باشند. در مرا احاطه کرده‌اند و بی سبب با من جنگ نموده‌اند. ۴ به عوض زیستهای قدوسیت، شنیم جوانی تو از رحم صحرگاه برای توست. محبت من، با من مخالفت می‌کنند، و اما من دعا. ۵ و به عوض ۴ خداوند قسم خورده است و پشیمان خواهدهش که «تو کاهن نیکویی به من بدی کرده‌اند. و به عوض محبت، عداوت نموده. هستی تا ابدالاپاد، به رتبه ملکیصدق». ۵ خداوند که به دست ۶ مردی شریر را براو بگمار، و دشمن به دست راست او بایستد. راست توست؛ در روز غضب خود پادشاهان را شکست خواهد ۷ هنگامی که در محاکمه بیاید، خطا کار بیرون آیدو دعای او داد. ۸ در میان امتها داوری خواهد کرد. از لشای پر خواهد گاه بشود. ۸ ایام عمرش کم شود و منصب او را دیگری ضبط ساخت و سر آنها را در زمین وسیع خواهد کویید. ۷ از نهر سر راه نماید. ۹ فرزندان او بیتم بشوند و زوجه وی بیوه گردد. ۱۰ و فرزندان خواهد نوشید. بتایراین سر خود را برخواهد افرشت.

او آواره شده، گدایی بکنند و از خوابهای خودقوت را بجوینند. ۱۱۱

هلویا! خداوند را به تمامی دل حمد خواهم گفت، ۱۱ طلبکار تمامی مایمیک او را ضبط نماید و اجنبیان محنت او را تاراج کنند. ۱۲ کسی نباشد که بر او رحمت کند و بر پیمان وی در مجلس راستان و در جماعت. ۲ کارهای خداوند عظیم است، احدی رافت نماید. ۱۳ ذریت وی مقطع گردند و در طبقه بعد و همگانی که به آنها رغبت دارند در آهانتفیش می‌کنند. ۲ کار او نام ایشان محو شود. ۱۴ عصیان پدرانش نزد خداوند به یاد آورده جلال و کبیرایی است وعدالت وی پایدار تا ابدالاپاد. ۴ پایداری شود گاه مادرش محو نگردد. ۱۵ و آنها در مدنظر خداوند دائم است. خداوند کریم و رحیم بماند تا یادگاری ایشان را از زمین بیرد. ۱۶ زیرا که رحمت نمودن است. ۵ ترسندگان خود را رزق نیکوکرداده است. عهد خویش را به یاد نیاورد، بلکه بر فقیر و مسکین جفا کرد و بر شکسته دل را به یاد خواهد داشت تا ابدالاپاد. ۶ قوت اعمال خود را برای تالا و را به قتل رساند. ۱۷ چون که لعنت را دوست می داشت بدو کارهای دستهایش راستی و انصاف است و جمیع فرایض وی رسیده و چون که برکت رانمی خواست، از او دور شده است. ۷ کارهای دستهایش راستی و انصاف است و جمیع فرایض وی و لعنت رامثل ردای خود در برگرفت و مثل آب به شکمش امین. ۸ آنها پایدار است تا ابدالاپاد. در راستی و استقامات کرده درآمد و مثل روغن در استخوانهای وی. ۹ پس مثل جاماهای که شده. ۱۰ ترس خداوند ابتدای او را می پوشاند، و چون کمربندی که به آن همیشه بسته می شود، فرمود. نام او قدوس و مهیب است. ۱۱ ترس خداوند ابتدای خواهد بود. ۲۰ این است اجرت مخالفانم از جانب خداوند و برای حکمت است. همه عاملین آنها را خردمندی نیکو است. حمد آنانی که بر جان من بدی می گویند. ۲۱ اما توای یهوه خداوند اوپایدار است تا ابدالاپاد.

به خاطر نام خود بامن عمل نما؛ چون که رحمت تو نیکوست، ۱۱۲

هلویا! خوشابحال کسی که از خداوند می ترسد و در مخلاصی ده. ۲۲ زیرا که من فقیر و مسکین هستم و دل من در وصایای او بسیار رغبت دارد. ۲ ذریتش در زمین زور آور خواهند بود. اندرونم مجروح است. ۲۳ مثل سایه‌ای که در زوال باشد رفتهام و طبقه راستان مبارک خواهد شد. ۳ توانگری و دولت در خانه او مثل ملخ رانده شده‌ام. ۲۴ زانوهایم از روزه داشتن می لزد و گوشتم

خواهد بود و عدالتیش تا به ابد پایدار است. ۴ نور برای راستان در آنهاستند، و هر که بر آنها توکل دارد. ۹ ای اسرائیل بر خداوند تاریکی طلوع می‌کند. او کریم و رحیم و عادل است. ۵ فرخنده توکل نما. او معافون و سپر ایشان است. ۱۰ ای خاندان هارون است شخصی که رئوف و قرض دهنده باشد. او کارهای خود را بر خداوند توکل نمایید. او معافون و سپر ایشان است. ۱۱ ای به انصاف استوارمی دارد. ۶ زیرا که تا به ابد جنبش نخواهد ترسنگان خداوند، بر خداوند توکل نمایید. او معافون و سپر ایشان خورد. مرد عادل تا به ابد مذکور خواهد بود. ۷ از خیر بدنخواهد است. ۱۲ خداوند ما را به یادآورده، برکت می‌دهد. خاندان ترسید. دل او پایدار است و بر خداوند توکل دارد. ۸ دل او استوار اسرائیل را برکت خواهد داد و خاندان هارون را برکت خواهد داد. است و نخواهد ترسیدتا آرزوی خویش را بر دشمنان خود بینند. ۱۳ ترسنگان خداوند را برکت خواهد داد، چه کوچک و چه بدل نموده، به فقرابخشیده است؛ عدالتیش تا به ابد پایدار بزرگ. ۱۴ خداوند شما را ترقی خواهد داد، شما و فرزندان شما است. شاخ او با عزت افراسیه خواهد شد. ۱۰ شیر این را دیده، را. ۱۵ شمامبارک خداوند هستید که آسمان و زمین را آفرید. غضبناک خواهد شد. دندهای خود را فشرده، گذاخته خواهد ۱۶ آسمانها، آسمانهای خداوند است و اما زمین را به بنی آدم عطا گشت. آرزوی شریان زایل خواهد گردید.

۱۱۳ هللویاه! ای بندگان خداوند، تسبیح بخوانید. نام خواند، از الان و تا ابدالاپاد. هللویاه!
خداوند را تسبیح بخوانید. ۲ نام خداوند متبارک باد، از الان

تالبدالاپاد. ۳ از مطلع آفتاب تا مغرب آن، نام خداوند را تسبیح ۱۱۶ خداوند را محبت می‌نمایم زیرا که آوار من و تضعع مرا خوانده شود. ۴ خداوند بر جمیع امتهای متعال است و جلال وی شنیده است. ۲ زیرا که گوش خود را به من فرا داشته است، پس فرق آسمانها. ۵ کیست مانند یهوده خدای ما که بر اعلیٰ عیین مدت حیات خود، او را خواهم خواند. ۳ رسمنان های موت مرا نشسته است؟ ۶ و متواضع می‌شود تا نظرتیماید بر آسمانها و بر احاطه کرد و تنگیهای هاویه مرا دریافت، تنگی و غم پیدا کردم. زمین. ۷ که مسکین را از خاک برمی‌دارد و فقیر را از مزیله برمی‌افرازد. ۸ تا او را بپرگان بشاند یعنی با پرگان قوم خویش. ۹ زن جان مرا هایی ده! ۵ خداوند رئوف و عادل است و خدای ما نازار را خانه نشین می‌سازد و مادر فرحتناک فرزندان. هللویاه!

۱۱۴ وقی که اسرائیل از مصر بیرون آمدند، و خاندان یعقوب از قوم اجنبي زیان، ۲ یهودا مقدس او بود و اسرائیل محل سلطنت وی. ۳ دریا این را بدید و گریخت واردن به عقب خداوند سالک خواهم بود، در زمین زندگان. ۱۰ ایمان آوردم پس برگشت. ۴ کوهها مثل قوچها به جستن درآمدند و تلهای مثل بره های گله. ۵ ای دریاتون را چه شد که گریختی؟ وای اردن که به عقب برگشتی؟ ۶ ای کوهها که مثل قوچها به جستن درآمدید وای تلهای مثل بره های گله. ۷ ای زمین از حضور خداوند خواهم گرفت و نام خداوند را خواهم خواند. ۱۴ نذرهای خود را متزلل شو و از حضور خدای یعقوب. ۸ که سخره را دریاچه آب گردانید و سنگ خارا را چشممه آب.

۱۱۵ ما را نی، ای خداوند! ما را نی، بلکه نام خود را من بمنه تو هستم! من بمنه تو و پسر کمیز تو هستم. بندھای جلال ده! به سبب رحمت و به سبب راستی خویش. ۱۷ قربانی های شکر نزدتو خواهم گذراند و نام چراگویند که «خدای ایشان الان کجاست؟» ۳ امادخای ما خداوند را خواهم خواند. ۱۸ نذرهای خود را به خداوند ادا خواهم کرد، به حضور تمامی قوم وی، ۱۹ در صحن های خانه خداوند، در آسمانهایست. آنچه را که اراده نموده به عمل آورده است.

۴ بتهای ایشان نقره و طلاست، از صنعت دستهای انسان. ۵ آنها در اندرون توابی اورشلیم. هللویاه!

را دهان است و سخن نمی‌گویند. آنها را چشمهاست و نمی‌بینند. ۱۱۷ ای جمیع امتهای خداوند را تسبیح بخوانید! ای تمامی نمی‌بینند. ۶ آنها را گوشهاست و نمی‌شنوند. آنها را بینی است و قبایل! او راحمد گویید! ۲ زیرا که رحمت او بر ما عظیم است و نمی‌بینند. ۷ دستها دارند و لمس نمی‌کنند. و پایها و راه نمی‌رسانی خداوند تا ابدالاپاد. هللویاه!
روون. و به گلوب خودتنطق نمی‌نمایند. ۸ سازندگان آنها مثل

خداوند را حمد گویند زیرا که نیکوست و رحمت او تا فرایض تو را حفظ کنم. ۶ آنگاه خجل نخواهم شد چون تمام ابدالاپاداست. ۲ اسرائل بگویند که «رحمت او تا ابدالاپاد است.» اولمر تو را در مد نظر خود دارم. ۷ تو را به راستی دل حمد خواهم ۳ خاندان هارون بگویند که «رحمت او تا ابدالاپاد است.» گفت چون داوریهای عدالت تو را آموخته شوم. ۸ فرایض تو را در ۴ ترسندگان خداوند بگویند که «رحمت او تا ابدالاپاد است.» می دارم. مرا بالکلیه ترک منما. ۹ به چه چیز مرد جوان راه خود را ۵ در تنگی یاه را خواندم. یاه مرا اجابت فرموده، در جای وسیع پاک می سازد؟ به نگاه داشتنش موافق کلام تو. ۱۰ به تمامی دل آورد. ۶ خداوند با من است، پس نخواهم ترسید. انسان به من تو را طلبیدم. مگذار که از اولمر توگمراه شوم. ۱۱ کلام تو را در دل خود مخفی داشتم که مبادا به تو گناه ورم. ۱۲ ای خداوند چه تواند کرد؟ ۷ خداوند برایم از مددکاران من است. پس من بر نفرت کنندگان خود آزوی خوش را خواهم دید. ۸ به خداوند پناه بردن بهتر است از توکل نمودن بر آدمیان. ۹ به خداوند پناه یافیان کردم تمامی داوری های دهان تو را. ۱۴ در طریق شهادات تو بودن بهتر است از توکل نمودن بر امیران. ۱۰ جمیع امتها مرا احاطه کردند، لیکن به نام خداوند ایشان را هلاک خواهم کرد. ۱۱ مرا می کنم و به طریق های تو نگران خواهم بود. ۱۶ از فرایض تو احاطه کردند و دور مرا گرفتند، لیکن به نام خداوند ایشان را هلاک ۱۲ مثل زنبورها مرا احاطه کردند و مثل آتش خارها خواهیم کرد. ۱۳ چنانکه در هر قسم توانگری، در وصایای تو تفکر شادمان. ۱۵ چنانکه می کنم و به طریق های تو نگران خواهم بود. ۱۶ از فرایض تو احاطه کردند و دور مرا گرفتند، لیکن به نام خداوند ایشان را هلاک ۱۷ به بنده خود احسان بمنا تا زنده شوم و کلام تو را حفظ نمایم. ۱۸ چشمان مرا خواهیم شدند. زیرا که به نام خداوند ایشان را هلاک خواهم کرد. ۱۹ من در زمین غریب خاموش شدند. زیرا که به نام خداوند ایشان را هلاک خواهم کرد. ۲۰ من سخت هجوم آوردی تا بیفتم، لیکن خداوند مراجعت هستم. اولمر خود را از من مخفی مدار. ۲۱ چشمان مرا نمود. ۲۲ خداوند قوت و سرود من است ونجات من شده است. ۲۳ م tekibaran ملعون را آوار تنم و نجات در خیمه های عادلان است. دست راست توضیح نمودی، که از اولمر تو گمراه می شوند. ۲۴ ننگ ورسایی را خداوند باشجاعت عمل می کند. ۱۶ دست راست خداوند متعال از من بگردان، زیرا که شهادات تو را حفظ کرده ام. ۲۳ سروزان است. دست راست خداوند با شجاعت عمل می کند. ۱۷ نمی میرم بلکه زیست خواهم کرد و کارهای یاه را ذکر خواهم نمود. ۲۴ شهادات تو نیز ایتهاج من و مشورت دهندهان فنکرمی کند. ۱۸ مراهی شدت تنبیه نموده، لیکن مرا به موت نسبده است. مرا مواقف من بوده اند. ۲۵ جان من به خاک چسبیده است. کلام خود زنده ساز. ۲۶ راههای خود را ذکر کردم و مرا اجابت ۱۹ دروازه های عدالت را برای من بگشایید! به آتها داخل شده، کلام خود زنده ساز. ۲۰ دروازه خداوند این است. عادلان نمودی. پس فرایض خوبیش را به من بیاموز. ۲۷ طریق وصایای یاه را حمد خواهیم گفت. ۲۱ تو را حمد می گویم زیرا که مراجعت خود را به من بفهمان و در کارهای عجیب تو تفکر خواهم نمود. بدان داخل خواهند شد. ۲۲ سنگی را که معماران رد کردند، ۲۸ جان من از حزن گذاخته می شود. مرا موافق کلام خود برپا فرموده و نجات من شده ای. ۲۳ این از جانب خداوند شده و در بدار. ۲۹ راه دروغ را از من دور کن و شریعت خود را به من همان سر زاویه شده است. ۲۴ این از جانب خداوند عتاب فرماید. شما را از خانه خداوند برکت می دهیم. ۳۰ طریق راستی رالختیار کردم و داوریهای تو را پیش نظر ما عجیب است. ۲۵ آمای خداوند نجات خود گذاشت. ۳۱ به شهادات تو چسبیم. ای خداوند مرا خجل پیخش! آمای خداوند سعادت عطا فرمای! ۲۶ متبارک باد او که مساز. ۳۲ در طریق اولمر تو دوان خواهم رفت، وقی که دل مرا به نام خداوندمی آید. شما را از خانه خداوند برکت می دهیم. ۳۳ ای خداوند طریق فرایض خود را به من بیاموز. ۲۷ یهوه خدایی است که ما را روشن ساخته است. ذیحیه را به پس آنها را تا به آخر نگاه خواهم داشت. ۳۴ مرا فهم بده و ریسمانها بر شاخهای قربانگاه بیندید. ۲۸ تو خدای من هستی شریعت تو را نگاه خواهم داشت و آن را به تمامی دل خود حفظ تو، پس تو را حمد می گوییم. خدای من، تو را متعال خواهم خواهیم نمود. ۳۵ مرا در سبیل اولمر خود سالک گردان زیرا که دران خواند. ۲۹ خداوند را حمد گویند زیرا که نیکوست ورحمت او تا ریخت دارم. ۳۶ دل مرا به شهادات خود مایل گردان و نه به سوی طمع. ۳۷ چشمان را از دیدن بطلات برگردان و در طریق خود مرا ابدالاپاد است.

۱۱۹ ۱ اخوشابه حال کاملان طریق که به شریعت خداوند تو سبده است. ۳۹ ننگ مرا که از آن می ترسم از سالکند. ۲ خوشابه حال آنانی که شهادات او را حفظ می کنند و من دور کن زیرا که داوریهای تو نیکوست. ۴۰ هان به وصایای به تمامی دل او را می طلبند. ۳ کچ روی نیز نمی کنندو به طریق تو اشیاق دارم. به حسب عدالت خود مرا زنده ساز. ۴۱ ای های وی سلوک می نمایند. ۴ توصایای خود را امر فرموده ای تا خداوند رحمهای تو به من برسد ونجات تو به حسب کلام تو. آنها را تمام نگاه داریم. ۵ کاش که راههای من مستحکم شودتا

۴۲ تا بعوانم ملامت کننده خود را جواب دهم زیرا بر کلام تو زیرا که شریعت تو تلذذمن است. ۷۸ متکبران خجل شوند زیرا توکل دارم. ۴۳ و کلام راستی را از دهانم بالکل مگیرزیرا که به دروغ مرادیت رسانیدند. و اما من در وصایای تو تفکرمی داوریهای تو امیدوارم ۴۴ و شریعت تو را دائم نگاه خواهم داشت تا کنم. ۷۹ ترسندگان تو به من رجوع کنند و آنانی که شهادات ابدالاً باد. ۴۵ و به آزادی راه خواهم رفت زیرا که وصایای تو را تو را می‌دانند. ۸۰ دل من در فرایض تو کامل شود، تا خجل طلبیده‌ام. ۴۶ و در شهادات تو به حضور پادشاهان سخن خواهم نشوم. ۸۱ جان من برای نجات تو کاچیده می‌شود. لیکن به گفت و خجل نخواهم شد. ۴۷ و از وصایای تو تلذذ خواهم یافت کلام تو امیدوار هستم. ۸۲ چشمان من برای کلام تو تار گردیده که آنها را دوست می‌دارم. ۴۸ و دستهای خود را به اوامر تو که است و می‌گویم کی مراتسلی خواهی داد. ۸۳ زیرا که مثل مشک دوست می‌دارم بر خواهم افرشت و در فرایض تو تفکر خواهم در دودگردیده‌ام. لیکن فرایض تو را فراموش نکرده‌ام. ۸۴ چند نمود. ۴۹ کلام خود را با بندۀ خویش به یاد آور که مرا بر آن است روزهای بندۀ تو؟ و کی بر چفاکنند گانم داوری خواهی نمود؟ امیدوار گردانیدی. ۵۰ این در مصیبتم تسلی من است زیرا قول ۸۵ متکبران برای من حفوهای زندن زیرا که موافق شریعت تو نیستند. تو مرا زنده ساخت. ۵۱ متکبران مرا بسیار استهزا کردند، لیکن تمامی اوامر تو امین است. بر من ناحق چفا کردند. پس مرا از شریعت تو رو نگرددانیدم. ۵۲ ای خداوند ادوریهای تو را از قادیم به امداد فرما. ۸۷ نزدیک بود که مرا از زمین ناید سازند. اما من یاد آوردم و خویشتن راتسلی دادم. ۵۳ حدت خشم مرا درگرفته وصایای تو را ترک نکردم. ۸۸ به حسب رحمت خود مرا زنده است، به سبب شریانی که شریعت تو را ترک کردند. ۵۴ فرایض تو شاهدات دهان تو را نگاه دارم. ۸۹ ای خداوند کلام تو تا تو سرودهای من گردید، در خانه غربت من. ۵۵ ای خداوند نام ابدالاً باد در آسمانهای پایدار است. ۹۰ امانت تو نسلا بعد نسل تو را در شب به یادآوردم و شریعت تو را نگاه داشتم. ۵۶ این بهره است. زمین را آفریده‌ای و پایدار می‌ماند. ۹۱ برای داوریهای تو تا من گردید، زیرا که وصایای تو را نگاه داشتم. ۵۷ خداوند نصیب امروز ایستاده‌اند زیرا که همه بندۀ تو هستند. ۹۲ اگر شریعت من است. گفتم که کلام تو را نگاه خواهم داشت. ۵۸ رضامندی تو تلذذ من نمی‌بود، هر آینه در مذلت خود هلاک می‌شدم. تو را به تمامی دل خود طلبیدم. به حسب کلام خود بر من رحم ۹۳ وصایای تو را تا به ابد فراموش نخواهم کردزیرا به آنها مرا زنده فرما. ۵۹ در راههای خود تفکر کردم و پایهای خود را به شهادات ساخته‌ای. ۹۴ من از آن توهstem مرا نجات ده زیرا که وصایای تو تو مایل ساختم. ۶۰ شتابیدم و درنگ نکردم تا اوامر تو را نگاه را طلبیدم. ۹۵ شریان برای من انتظار کشیدند تا مر هلاک کنند. دارم. ۶۱ رسمناهای شریان مرا احاطه کرد، لیکن شریعت تو را لیکن در شهادات تو تامل می‌کنم. ۹۶ برای هر کمالی انتهایی فراموش نکردم. ۶۲ در نصف شب برخاستم تا تو را حمد گویم دیدم، لیکن حکم تو بی‌نهایت وسیع است. ۹۷ شریعت تو را برای داوریهای عدالت تو. ۶۳ من همه ترسندگان را رفق هستم، چقدر دوست می‌دارم. ۹۸ اوامر تو مرا ازدشنامن حکیم تر ساخته و آنانی را که وصایای تو را نگاه می‌دارند. ۶۴ ای خداوند زمین از است زیرا که همیشه زند من می‌باشد. ۹۹ از جمیع معلمان خود رحمت تو پر است. فرایض خودرا به من بیاموز. ۶۵ با بندۀ خود فهیم ترشدم زیرا که شهادات تو تفکر من است. ۱۰۰ از مشایخ احسان نمودی، ای خداوندم موافق کلام خویش. ۶۶ خدمدند خدمدتر شدم زیرا که وصایای تو را نگاه داشتم. ۱۰۱ پایهای نیکو و معرفت را به من بیاموز زیرا که به اوامر تو ایمان آوردم. خود را از هر بند نگاه داشتم تا آن که کلام تو را حفظ کنم. ۷۰ قبل از آنکه مصیبت را بینم من گمراه شدم لیکن الان کلام تو را بزنگردانیدم، زیرا که تو مرا تعیین دادی. ۷۱ تو نیکو هستی و نیکویی می‌کنی. فرایض خود ۱۰۳ کلام تو به مذاق من چه شیرین است و به دهانم از عسل را به من بیاموز. ۶۹ متکبران بر من دروغ بستند. و اما من به شیرین تر. ۱۰۴ از وصایای توفقات را تحصیل کردم. بنابراین هر تمامی دل وصایای تو را نگاه داشتم. ۷۰ دل ایشان مثل پیه فریه راه دروغ رامکروه می‌دارم. ۱۰۵ کلام تو پایهای من چراغ، و است. و اما من در شریعت تو تلذذمی بایم. ۷۱ مرا نیکو است که برای راههای من نور است. ۱۰۶ قسم خوردم و آن راوفا خواهم مصیبت را دیدم، تا فرایض تو را بیاموز. ۷۲ شریعت دهان تو برای نمود که داوریهای عدالت تو را نگاه خواهم داشتم. ۱۰۷ بسیار من بهتر است از هزاران طلا و نقره. ۷۳ دستهای تو مرا ساخته و ذلیل شده‌ام. ای خداوند، موافق کلام خود مرا زنده ساز! ۱۰۸ ای آفریده است. مرافهیم گردن تا اوامر تو را بیاموز. ۷۴ ترسندگان خداوند هدایای تبرعی دهان مرا منظور فرما داوریهای خود را به من توجون مرا بینند شادمان گردند زیرا به کلام توانیده هستم. ۷۵ ای بیاموز. ۹ جان من همیشه در گفت من است، لیکن شریعت خداوند دانسته‌ام که داوریهای تو عدل است، و بحق مرا مصیبتو را فراموش نمی‌کنم. ۱۰ شریان برای من دام گذاشته‌اند، داده‌ای. ۷۶ پس رحمت تو برای تسلی من بشود، موافق کلام اما از وصایای تو گمراه نشدم. ۱۱۱ شهادات تو را تا به ابد تو با بندۀ خویش. ۷۷ رحمت های توبه من برسد تا زنده شوم میراث خود ساخته‌ام زیرا که آنها شادمانی دل من است. ۱۱۲ دل

خود را برای بجا آوردن فرایض تو مایل ساختم، تابدالاباد و تا خواهم داشت. ۱۴۷ بر طلوغ فجر سبقت جسته، استغاثه کردم، و نهایت. ۱۱۳ مردمان دو رو را مکروه داشتمان، لیکن شریعت تو را کلام تو را انتظار کشیدم. ۱۴۸ چشمانم بر پاسهای شب سبقت دوست می‌دارم. ۱۱۴ ستر و سپر من تو هستی. به کلام تو انتظار جست، تا در کلام تو را تفکر بنمایم. ۱۴۹ به حسب رحمت خود آوار می‌کشم. ۱۱۵ ای بدکاران، از من دور شوید! و اولمر خدای مرا بشنو. ای خداوند موافق داوریهای خودمرا زنده ساز. ۱۵۰ آنانی خوبیش را نگاه خواهم داشت. ۱۱۶ مرا به حسب کلام خود تایید که دربی خبائت می‌رونده، نزدیک می‌آید، و از شریعت تو دوستی دوست می‌دارم. ۱۱۷ ستر و سپر من تو هستی. کن تا زنده شوم و از امید خود خجل نگردم. ۱۱۸ مرا تقویت کن باشند. ۱۵۱ ای خداوند تو نزدیک هستی و جمیع اولمر تو راست تا رسکتار گردم و بفرایض تو دائم نظر نمایم. ۱۱۹ همه کسانی را است. ۱۵۲ شهادات تو را از مزان پیش دانسته‌ام که آنها را بینان که از فرایض تو گمراه شده‌اند، حقیر شمرده‌ای زیرا که مکر ایشان کرده‌ای اتابدالاباد. ۱۵۳ بر مذلت من نظر کن و مرا خلاصی ده دروغ است. ۱۱۹ جمیع شریان زمین را مثل درد هلاک می‌کنی. زیرا که شریعت تو را فراموش نکردام. ۱۵۴ در دعوای من دادرسی بنابراین شهادات تو را دوست می‌دارم. ۱۲۰ موى بدن من از خوف فرموده، مرا نجات ده و به حسب کلام خوبیش مرا زنده ساز. تو برخاسته است و از داوریهای تو ترسیدم. ۱۲۱ داد و عدالت را ۱۵۵ نجات از شریان دور است زیرا که فرایض تو را نمی‌طلبند. به جا آوردم. مرا به ظلم کنندگانم تسليم منما. ۱۲۲ برای سعادت ۱۵۶ ای خداوند، رحمت‌های تو بسیار است. به حسب داوریهای پنهان خود ضامن شو تا مکبیران بر من ظلم نکنند. ۱۲۳ چشمانم خود مرا زنده ساز. ۱۵۷ جفاکنندگان و خصمان من بسیارند. اما برای نجات تو تار شده است و برای کلام عدالت تو. ۱۲۴ با ایشادهای تو رو بزنگردانید. ۱۵۸ خیانت کاران رادیدم و مکروه پنهان خوبیش موافق رحمانیت عمل نما و فرایض خود را به من داشتم زیرا کلام تو را نگاه نمی‌دارند. ۱۵۹ بین که وصایای تو بیاموز. ۱۲۵ من پنهان تو هستم. مرا فهیم گردن تا شهادات تو را دوست می‌دارم. ای خداوند، به حسب رحمت خود مرا زنده دانسته باشم. ۱۲۶ وقت است که خداوند عمل کند زیرا که ساز! ۱۶۰ جمله کلام تو راستی است و تمایی داوری عدالت تو را شریعت تو را باطل نموده‌اند. ۱۲۷ بنابراین، اولمر تو را دوست اتابدالاباد است. ۱۶۱ سروزان بی جهت بر من جفا کردند. اما دل می‌دار، زیادتر از طلا و نر خالص. ۱۲۸ بنابراین، همه وصایای تو من از کلام تو ترسان است. ۱۶۲ من در کلام تو شادمان هستم، را در هر چیز راست می‌دانم، و هر راه دروغ را مکروه می‌دارم. مثل کسی که غنیمت وافر پیدانموده باشد. ۱۶۳ از دروغ کراحت و ۱۲۹ شهادات تو عجیب است. ازین سبب جان من آنها را نگاه نفرت دارم. اما شریعت تو را دوست می‌دارم. ۱۶۴ هر روز تو راهفت می‌دارد. ۱۳۰ کشف کلام تو نوری می‌بخشد و ساده دلان را فهیم مرتبه تسبیح می‌خوانم، برای داوریهای عدالت تو. ۱۶۵ آنانی را که می‌گرداند. ۱۳۱ دهان خود را نیکو باز کرده، نفس زدم زیرا که شریعت تو را دوست می‌دارند، سلامتی عظیم است و هیچ چیز مشتاق وصایای تو بودم. ۱۳۲ بر من نظر کن و کرم فرما، برسحب باعث لغتش ایشان نخواهد شد. ۱۶۶ ای خداوند، برای نجات تو عادت تو به آنانی که نام تو را دوست می‌دارند. ۱۳۳ قدم‌های مرا امیدوار هستم و اولمر تو را بجا می‌آورم. ۱۶۷ جان من شهادات تو در کلام خودت پایدار ساز، تا هیچ بدی بر من تسلط نیابد. را نگاه داشته است و آنها را بی نهایت دوست می‌دارم. ۱۶۸ وصایای ۱۳۴ مرا از ظلم انسان خلاصی ده، تا وصایای تو را نگاه دارم. و شهادات تو را نگاه داشتمان زیرا که تمام طرقهای من در مد روی خود را بر پنهان خود روشن ساز، و فرایض خود را به من نظر تو است. ۱۶۹ ای خداوند، فریاد من به حضور تو برسد. به بیاموز. ۱۳۶ نهرهای آب از چشمانم جاری است زیرا که شریعت حسب کلام خود مرا فهیم گردن. ۱۷۰ مناجات من به حضور تو تو رانگاه نمی‌دارند. ۱۳۷ ای خداوند تو عادل هستی و داوریهای برسد. به حسب کلام خود مرا خلاصی ۱۵۵. ۱۷۱ لیهای من در حمد تو راست است. ۱۳۸ شهادات خود را به راستی امر فرمودی و به تو را جاری کندریز فرایض خود را به من آموخته‌ای. ۱۷۲ زیان من امانت الی نهایت. ۱۳۹ غیرت من مرا هلاک کرده است زیرا که کلام تو را بسراید زیرا که تمام اولمر تو عدل است. ۱۷۳ دست تو دشمنان من کلام تو را فراموش کرده‌اند. ۱۴۰ کلام تو بی نهایت برای اعانت من بشود زیرا که وصایای تو را برگردیدام. ۱۷۴ ای متصفی است و پنهان تو آن را دوست می‌دارم. ۱۴۱ من کوچک و خداوند برای نجات تو مشتاق بودام و شریعت تو تلذذ من است. حقیر هستم، اما وصایای تو را فراموش نکردم. ۱۴۲ عدالت تو ۱۷۵ جان من زنده شود تا تو را تسبیح بخواند و داوریهای تو معاون عدل است تا اتابدالاباد و شریعت تو راست است. ۱۴۳ تنگی و من باشد. ۱۷۶ مثل گوسفند گم شده، آواره گشتم. پنهان خود را ضيق مرا درگرفته است، اما اولمر تو تلذذ من است. ۱۴۴ شهادات طلب نما، زیرا که اولمر تو را فراموش نکردم.

تو عادل است تا اتابدالاباد. مرا فهیم گردن تا زنده شوم. ۱۴۵ به تمامی دل خوانده‌ام. ای خداوند مراجواب ده تا فرایض تو را نگاه ۱۲۰ سرود درجات نزد خداوند در تنگی خود فریاد کردم و مرا دارم! ۱۴۶ تو را خوانده‌ام، پس مرا نجات ده. و شهادات تو را نگاه اجابت فرمود. ۲ ای خداوند جان مرا خلاصی ده از لب دروغ و از زبان حیله گر. ۳ چه چیز به تو داده شود و چه چیز بر

توافر وده گردد، ای زبان حیله گر؟ ۴ تیرهای تیزجباران با اخگرهای چون خشم ایشان بر ما افروخته بود. ۴ آنگاه آبها ماراغرق می‌کرد طاق! ۵ هر من که در مشک مدوا گزیده‌ام و در خیمه‌های و نهرها بر جان ما می‌گذشت. ۵ آنگاه آبها پر زور، از جان ما قیدار ساکن شده‌ام. ۶ چه طویل شدستکوت جان من با کسی که می‌گذشت. ۶ متبارک باد خداوند که ما را شکار برای دندانهای سلامتی را دشمن می‌دارد. ۷ من از اهل سلامتی هستم، لیکن ایشان نساخت. ۷ جان ما مثل مرغ از دام صیادان خلاص شد. چون سخن می‌گوییم، ایشان آماده جنگ می‌باشد.

است، که آسمان وزمین را آفرید.

۱۲۱ سرود درجات چشمان خود را به سوی کوههای برمی‌بری

افزارم، که از آنجا اعانت من می‌آید. [ترجمه درست این آیه] ۱۲۵ سرود درجات آنانی که بر خداوند توکل دارند، مثل اینست: «چشمان خودرا بسوی کوهها برمی‌افزارم، اعانت من از کوه صهیون اند که جنبش نمی‌خورد و پایدار است تا ابدالاً باد. کجا می‌آید؟» ۲ اعانت من از جانب خداوند است، که آسمان ۲ کوهها گرداگرد اورشليم است؛ و خداوند گرداگرد قوم خود، از و زمین را آفرید. ۳ او نخواهد گذاشت که پای تو لغزش خود. او الان و تا ابدالاً باد است. ۴ زیرا که عصای شیریان بر نصیب که حافظت توست نخواهد خواهد بود. ۴ اینک او که حافظ اسرائیل عادلان قرار نخواهد گرفت، مبادا عادلان دست خود را به گناه است، نمی‌خوابد و به خواب نمی‌رود. ۵ خداوند حافظ تو دراز کنند. ۴ ای خداوند به صالحان احسان فرم و به آنانی می‌باشد. خداوند بدست راست سایه تو است. ۶ آفتاب در روز که راست دل می‌باشد. ۵ و اما آنانی که به راههای کج خود به تو اذیت نخواهد رسانید و نه ماهتاب در شب. ۷ خداوند تو را مایل می‌باشد، خداوند ایشان را با بدکاران رهبری خواهد نمود. از هر بدی نگاه می‌دارد. او جان تو را حفظ خواهد کرد. ۸ خداوند سلامتی بر اسرائیل باد. ۹ خروج و دخولت را نگاه خواهد داشت، از الان و تا ابدالاً باد.

۱۲۶ سرود درجات چون خداوند اسران صهیون را بازآورد،

۱۲۲ سرود درجات از داد شادمان می‌شدم چون به من می‌مثیل خواب بینندگان شدیم. ۲ آنگاه دهان ما از خنده پر شد و گفتند: «به خانه خداوند برویم.» ۲ پایهای ما خواهد ایستاد، به زبان ما از تنم. آنگاه در میان امها گفتند که «خداوند با ایشان اندرون دروازه های تو، ای اورشليم! ۳ ای اورشليم که بنا شده‌ای کارهای عظیم کرده است.» ۳ خداوند برای مکارهای عظیم مثل شهری که تمام با هم پیوسته باشد، ۴ که بدانجا سطیح بالا کرده است که از آنها شادمان هستیم. ۴ ای خداوند اسران ما می‌روند، یعنی اسباط یاه، تا شهادت باشد برای اسرائیل و تا نام راپاز آور، مثل نهروها در جنوب. ۵ آنانی که با اشکهای کارند، با یهود را تسبیح بخوانند. ۵ زیرا که در آنچا کرسیهای داروی بترنم درو خواهد نمود. ۶ آنکه باگریه بیرون می‌رود و تخم برای پاشه است، یعنی کرسیهای خاندان داود. ۶ برای سلامتی زراعت می‌برد، هر آینه با ترنم خواهد بیگشت و باقه های خویش را اورشلیم مسالت کنید. آنانی که تو را دوست می‌دارند، خجسته خواهد آورد.

حال خواهندشد. ۷ سلامتی در باره های تو باشد، و رفاهیت

در قصرهای تو. ۸ به خاطر برادران و یاران خویش، می‌گوییم که

۱۲۷ سرود درجات از سلیمان اگر خداوند خانه را بنا سلامتی بر تو باد. ۹ به خاطرخانه یهود خدای ما، سعادت تو را نکند، بنايانش رحمت می‌فایده کشند. اگر خداوند شهر را پاسیانی نکند، پاسیانان بی‌فایده پاسیانی می‌کنند. ۲ بی‌فایده خواهم طلبید.

۱۲۳ سرود درجات به سوی تو چشمان خود را برمی‌افزارم، مشقت را می‌خورد. همچنان محبویان خویش را خواب می‌بخشد.

ای که بر آسمانهای جلوس فرموده‌ای! ۲ اینک مثل چشمان غلامان ۳ اینک پسران میراث از جانب خداوند می‌باشد و ثمره رحم، اجرتی به سوی آقایان خود، و مثل چشمان کنیزی به سوی خاتون خویش، ازاوست. ۴ مثل تیرها در دست مرد زور آور، همچنان هستند همچنان چشمان ما به سوی یهود خدای ماست تا بر ما کرم پسران جوانی. ۵ خوشحال کسی که ترکش خود را از ایشان پر بفرماید. ۳ ای خداوند بر ما کرم فرما، بر ما کرم فرما زیراچه بسیار کرده است. خجل نخواهند شد بلکه با دشمنان، در دروازه سخن از اهانت پر شده‌ایم. ۴ چه بسیار جان مایپر شده است، از خواهند راند.

استههای مستریحان و اهانت متعکران.

۱۲۸ سرود درجات خوشحال هرکه از خداوندمی ترسد و بر

۱۲۴ سرود درجات از داد اگر خداوند با ما نمی‌بود، طرق های او سالک می‌باشد. ۲ عمل دستهای خود را خواهی اسرائیل الان بگویید؛ ۲ اگر خداوند با ماننی بود، وقتی که آدمیان خود را خواهی با ما مقاومت نمودند، ۳ آنگاه هر آینه ما را زنده فرو می‌برند، باارو به اطراف خانه تو خواهد بود و پسرانت مثل نهالهای زینون،

گرداگرد سفره تو. ۴ اینک همچنین مبارک خواهد بود کسی که قوت تو. ۹ کاهان تو به عدالت ملیس شوند و مقدسانت تزمی از خداوند می‌ترسد. ۵ خداوند تو را از صهیون برکت خواهد داد، و نمایند. ۱۰ به‌حاطر پنه خوداد، روی مسیح خود را پرگردان. در تمام ایام عمرت سعادت اورشیم را خواهی دید. ۶ پسران ۱۱ خداوند برای دادو به راستی قسم خود و از آن پرخواهد گشت که «از ثمره صلب تو بر تخت تو خواهم گذاشت. ۱۲ اگر پسران پسران خود را خواهی دید. سلامتی بر اسرائیل باد.

۱۲۹ سرو درجات چه بسیار از طفولیم مراذیت رسانیدند. ایشان نیزیر کرسی تو تا به ابد خواهند نشست. ۱۳ زیرا که اسرائیل الان بگویند: ۲ چه بسیار از طفولیم مراذیت رسانیدند. خداوند صهیون را برگزیده است و آن را برای مسکن خوب غمیکن بر من غالب نیامدند. ۳ شیار کندگان بر پشت من شیار فرموده. ۴ «این است آرامگاه من تا ابدالاً باد. اینجا ساکن خواهم کردند، و شیارهای خود را درازنمودند. ۴ اما خداوند عادل است و بندوهای شریان راگسیخت. ۵ خجل و برگدانیده شوند و فقیرانش را به نان سیر خواهم ساخت. ۱۶ و کاهانش را به همه کسانی که از صهیون نفرت دارند. ۶ مثل گیاه بر پشت نجات ملیس خواهم ساخت و مقدسانت هرآینه تزمی خواهد نمود. باهمه باشند، که پیش از آن که آن را بچینند می‌خشکد. ۷ که در آنجا شاخ داد را خواهم رویانید و چراگی برای مسیح خود درونده دست خود را از آن پر نمی‌کند و نه دسته بند آغوش خود آمده خواهم ساخت. ۱۸ دشمنان او را به خجالت ملیس خواهم را. ۸ و راهگذاران نمی‌گویند برکت خداوند بر شما باد. شما را ساخت و تاج او بر وی شکوفه خواهد آورد. ۹ به نام خداوند مبارک می‌خوانیم.

۱۳۰ سرو درجات ای خداوند از عمقها نزد تو فریادبرآوردم. ۱۳۱ سرو درجات ای خداوند دل من متکبر نبست ای خداوند! آواز مراشتو و گوشها تو به آواز تضع من ملتفت بر سر است که به ریش فرود می‌آید، یعنی به ریش هارون که شود. ۳ ای یاه، اگر گاهان را به نظر آوری، کیست ای خداوند به دامن رداش فرود می‌آید. ۳ و مثل شبنم حرمون است که بر که به حضور تو پاسید؟ ۴ لیکن مغفرت نزد توست تا از تو کوههای صهیون فرود می‌آید. زیرا که در آنجا خداوند برکت خود را پرسید. ۵ منتظر خداوند هستم. جان من منتظر است و به کلام او فرموده است یعنی حیات را تا ابدالاً باد.

۱۳۲ بلی زیاده از منتظران صبح. ۷ اسرائیل برای خداوند امیدوار باشند ۱۳۴ سرو درجات هان خداوند را مبارک خواهید، ای جمیع زیرا که رحمت نزد خداوند است و نزد اوست نجات فراوان. ۸ و بندگان خداوند که شبانگاه درخانه خداوند می‌ایستید! ۲ دستهای او اسرائیل را فدیه خواهد داد، از جمیع گاهان وی. ۳ خداوند که آسمان و زمین را آفید، تو را از صهیون برکت خواهد داد.

۱۳۳ سرو درجات از داد ای خداوند دل من متکبر نبست و نه چشممان برافراشته و خویشن را به کارهای بزرگ مشغول ۱۳۵ هلویا، نام خداوند را تسبیح بخوانید! ای بندگان نساختم، و نه به کارهای که از عقل من بعید است. ۲ بلکه جان خداوند تسبیح بخوانید! ۲ ای شما که در خانه خداوندی خود را آرام و ساكت ساختم، مثل بچه‌ای از شیر باز داشته شده، ایستید، در صحنه های خانه خدای ما. ۳ هلویا، زیرا خداوند نزد مادر خود. جانم در من بود، مثل بچه از شیر بازداشته شده. نیکو است! نام او را بسرازید زیرا که دلپسند است. ۴ زیرا که اسرائیل بر خداوند امیدوار باشند، از الان و تا ابدالاً باد.

۱۳۶ سرو درجات ای خداوند برای داد به یاد آور، همه مذلتنهای او را. ۲ چگونه برای خداوند قسم خود و برای قادر درآسمان و در زمین و در دریا و در همه لجه‌ها. ۷ ایرها را از مطلق یعقوب نذر نمود ۳ که به خیمه خانه خود هرگز داخل اقصای زمین برمی‌آورد و برقها را برای باران می‌سازد و بادها را نخواهم شد، و بر بستر تختخواب خود بربنخواهم آمد. ۴ خواب به از مخزنها خویش بیرون می‌آورد. ۸ که نخست زادگان مصرا چشمان خود نخواهم داد و نه پینکی به مهگان خویش، ۵ تا کشت، هم از انسان هم از بهایم. ۹ آیات و معجزات را در وسط مکانی برای خداوندپیدا کنم و مسکنی برای قادر مطلق یعقوب. توای مصر فستاد، بفرعون و بر جمیع بندگان وی. ۱۰ که امتهای اینک ذکر آن را در افراطه شنیدیم و آن را در صحرای بیاریم بسیاررا زد و پادشاهان عظیم را کشت. ۱۱ سیحون پادشاه اموریان یافتیم. ۷ به مسکن های او داخل شویم و نزد قدمگاه وی پرستش و عوج پادشاه باشان و جمیع ممالک کنعان را. ۱۲ و زمین نماییم. ۸ ای خداوند به آرامگاه خود بربخیز و بیا، تو و تابوت

ایشان را به میراث داد، یعنی به میراث قوم خود اسرائیل. ۱۳ ای می دهد، زیرا که رحمت او تا ابدالاًباد است. ۲۶ خدای آسمانها خداوند، نام توست تا ابدالاًباد؛ وای خداوند، یادگاری توست تا را حمد گویید، زیرا که رحمت او تا ابدالاًباد است.

۱۴ زیرا خداوند قوم خود را داوری خواهد نمودو
بر بندگان خویش شفقت خواهد فرمود. ۱۵ پنهای امتهای طلا و
نقره می باشند، عمل دستهای انسان. ۱۶ دهنها دارند و سخن
صهیون را به یاد آوردیم. ۲ بريطاهای خود را آویختیم بردرختان بید
که در میان آنها بود. ۳ زیرا آنانی که مارا به اسری برده بودند، در
نمی گویند؛ چشمان دارند و نمی بینند؛ ۱۷ گوشها دارند و نمی
شنوند بلکه در دهان ایشان هیچ نفس نیست. ۱۸ سازندگان آنها
شادمانی (خواستند) که «یکی از سرودهای صهیون را برای ما
اسراییل، خداوند را متبارک خوانید. ای خاندان هارون، خداوند را
متبارک خوانید. ۱۹ ای خاندان لاوی، خداوند را متبارک خوانید.
۲۰ ای خاندان نبیل، خداوند را متبارک خوانید. ای ترسندگان خداوند،
اگر تو رای اورشلیم فراموش کنم، آنگاه دست راست من فراموش
کنم. ۲۱ اگر تو را به یاد نداورم، آنگاه زیانت به کامم بچسید، اگر
اورشلیم را بپاری بپی، ادوم به یاد او، که **«من غفتند»**: **«من هدم سازید»**.
صهیون متبارک باد، که در اورشلیم ساکن است. هللویاه.

۱۳۶ خداوند را حمد گوید زیرا که نیکو است و رحمت تا بینادش منهدم سازید!» ۸ ای دختر بابل که خراب خواهی او تا ابدالاً باد است. ۲ خدای خدایان را حمد گوید، زیرا که شد، خوشحال آنکه به تو جزا دهد چنانکه تو به ماجرا دادی! رحمت او تا ابدالاً باد است. ۳ رب ای را بار حمد گوید، زیرا که ۹ خوشحال آنکه اطفال تو را بگیرد و ایشان را به صخره‌ها پرند.

رحمت او تا ابدالاپاد است. ۴ او را که تنها کارهای عجیب
عظمی می کند، زیرا که رحمت او تا ابدالاپاد است. ۵ او را که
آسمانها را به حکمت آفرید، زیرا که رحمت او تا ابدالاپاد است. خدایان تورا حمد خواهم گفت. به حضور
۶ او را که زمین را بر آبها گسترانید، زیرا که رحمت او تا ابدالاپاد خواهم کرد و نام تو را حمد خواهم گفت، به سبب رحمت و
۷ او را که نیزه‌های بزرگ آفرید زیرا که رحمت او تا ابدالاپاد راستی تو. زیرا کلام خود را بر تمام اسم خود تمجید نموده‌ای.
۸ افتاب را برای سلطنت روز، زیرا که رحمت او تا ابدالاپاد^۳ در روزی که تورا خواندم مرا اجابت فرمودی. و مرا با قوت
۹ ماه و ستارگان را برای سلطنت شب، زیرا که رحمت او در جام شجاع ساختی. ۱۰ ای خداوند، تمام پادشاهان جهان تو
۱۱ رحمت او تا ابدالاپاد است. ۱۲ که مصر را در نخست زادگانش زد، زیرا که راحمد خواهند گفت، چون کلام دهان تو را بشوند. ۱۳ و طریق
۱۴ اورده، زیرا که رحمت او تا ابدالاپاد است. ۱۵ با دست قوی و^۴ زیرا که خداوند متعال است، لیکن بر فروتنان نظر می کند. و اما
باز روی دار، زیرا که رحمت او تا ابدالاپاد است. ۱۶ او را که بحر میکریان را از دور می شناسد. ۱۷ اگرچه در میان تنگی راه می روم،
۱۸ قلزم را به دو بهره تقسیم کرد، زیرا که رحمت او تا ابدالاپاد است. مرا زنده خواهی کرد. دست خود را بر خشم دشمنانه درازمی کنی
۱۹ و اسرائیل را از میان آن گذرانید، زیرا که رحمت او تا ابدالاپاد و دست راستم مرا نجات خواهد داد. ۲۰ خداوند کار مرا به کمال
۲۱ و فرعون و لشکر او را در بحر قلزم انداخت، زیرا که خواهد رسانید. ای خداوند، رحمت تو تا ابدالاپاد است. کارهای
۲۲ او را که قمه خوشید، ۲۳ او را که قمه خوشید، ۲۴ او را که قمه خوشید، ۲۵ او را که قمه خوشید، ۲۶ دست خوشی را ترک منم.

۱۳۹ برای سالار مغینیان. مزمور داده ای خداوند مرا آزموده
و شناخته ام. ۲ تو نشستن و برخاستن مرا می دانی و فکرهای مرا از
دور فهمیده ای. ۳ راه و خوابگاه مرا تفتخیش کرده ای و همه طریق
های مرا دانسته ای. ۴ زیرا که سخنی بر زبان نمی نیست، جز اینکه
تو ای خداوند آن را تمام دانسته ای. ۵ از عقب و از پیش مرا احاطه
کرده ای و دست خوش را بر من نهاده ای. ۶ این گونه معرفت برايم
زیاده عجیب است. و بلند است که بدان نمی توانم رسید. ۷ از
روح تو کجا بروم؟ و از حضور تو کجا بگزیرم؟ ۸ اگر به آسمان
صعود کنم، تو آنجاهستی! و اگر در هاویه بستر بگستانم اینکه

توانجا هستی! (Sheol h7585) ۹ اگر بالهای سحر را بگیرم و مرد ظالم را شارارت صید خواهد کرد تا او را هلاک کند ۱۲ می دانم دراقصای دریا ساکن شوم، ۱۰ در آنجا نیز دست تو مردا رهبری که خداوندداری فقیر را خواهد کرد و داوری مسکینان را خواهد خواهد نمود و دست راست تو مرا خواهد گرفت. ۱۱ و گفتم: نمود. ۱۳ هر آینه عادلان نام تو را حمدخواهند گفت و راستان به «یقین تاریکی مرا خواهد پوشانید.» که در حال شب گردآگرد من حضور تو ساکن خواهند شد.

روشنایی گردید. ۱۲ تاریکی نیز نزد تو تاریک نیست و شب مثل روز روشن است و تاریکی و روشنایی یکی است. ۱۳ زیرا که تو بر دل من مالک هستی؛ مرا در حرم مادرم نقش بستی. ۱۴ تو و چون تو را بخوان آوازما بشنو! ۲ دعای من به حضور تو مثل را حمد خواهم گفت زیرا که به طور مهیب و عجیب ساخته بخوار آراسته شود، و برافراشتن دستهایم، مثل هدیه شام. ۳ ای خداوند، بر دهان من نگاهیانی فرما و در لیهایم را نگاه دار. ۴ دل استخوانهایم از تو پنهان نبودو قتی که در نهان ساخته می شدم و در اسفل زمین نقشبندي می گشتم. ۱۵ چشمانت تو جنین مرا دیده است و در دفتر تو همه اعضای من نوشته شده، در روزهای شدهام. کارهای تو عجیب است و جان من این رانیکو می داند. ۱۶ فکرهای تو نزد من چه قدر گرامی است و جمله آنها چه عظیم است! ۱۷ اگر آنها را بشمaram، از ریگ زیاده است. وقتی که بیدارمی شم شد، وقتی که یکی از آنها وجود نداشت. ۱۷ ای خدا، فکرهای تو نزد من چه قدر گرامی است و جمله آنها چه عظیم است! ۱۸ اگر آنها را بشمaram، از ریگ زیاده است. وقتی که بیدارمی شم هنوز نزد تو حاضر هستم. ۱۹ یقین ای خدا شریان را خواهی کشت. پس ای مردمان خون ریز از من دور شوید. ۲۰ زیرا سختنان مکرآمیز دریاره تو می گویند و دشمنانت نام تو را به باطل می بینند. ۲۱ ای خداوند آیا نفرت نمی دارم از آنایی که تو را نفرت می دارند، و آیا مخالفان تو را مکروه نمی شمارم؟ ۲۲ ایشان را به نفرت تام نفرت می دارم. ایشان را دشمنان خویشتن می شمارم.

۲۳ ای خدا مرا تغییش کن و دل مرا بشناس. مرا بیامزا و فکرهای مرا بدان، ۲۴ و بین که آیا در من راه فساد است! و مرا به طرق خداوند فریاد برمی آورم. به آواز خود نزد خداوند تضع می نمایم. ۲ ناله خود را در حضور اوخاهم ریخت. تنگی های خود را نزد او بسلامتی در بگذرم.

۱۴۰ برای سالار مغینیان. مزمور داده ای خداوند، مرا از بیان خواهم کرد. ۳ وقتی که روح من در من مدهوش می شود. پس تو طریقت مرا دانسته ای. در راهی که می روم دام برای من پنهان کرده اند. ۴ به طرف راست بنگر و بین که کسی نیست که مرا بشناسد. مليجا برای من ناید شد. کسی نیست که در پنهان کرده اند. ۵ نزد توای خداوند فریاد کردم و گفتم که تو فکرچان من باشد. ۶ نزد توای خداوند آواز خود نزد خداوند تضع می شوند. ۳ دندهای خود را مثل مار تیز می کنند و زهرافعی زیر لب ایشان است، سلاه. ۴ ای خداوند مراز دست شریر نگاه دار، مجلجا و حصه من در زمین زندگان هستی. ۶ به ناله من توجه کن زیرا که بسیار ذلیلم! مرا از چفاکنیدگان برهان، زیرا که از من زورآورتند. ۷ جان مرا از زندان دراور تا نام تو را حمد گویم. عادلان گردآگرد من خواهند آمد زیرا که به من احسان نموده ای.

۱۴۳ مزمور داده ای خداوند دعای مرا بشنو و به تضع من در روز جنگ پوشانیده ای. ۸ ای خداوند، آزوهای شریر را بیامش گوش بد! در امانت وعدالت خویش مرا اجابت فرما! ۲ و بر پنده برمیاور و تدبیر ایشان را به انجام مرسان میادا سرافراشته شوند، خودبه محکمه برمیا. زیرا زنده ای نیست که به حضور تو عادل سلاه. ۹ و اما سرهای آنانی که مرا احاطه می کنند، شرارت لبهای شمرده شود. ۳ زیرا که دشمن بر جان من چفا کرده، حیات مرا ایشان، آنها را خواهد پوشانید. ۱۰ اخگرهاهی سوزنده را برایشان به زمین کوپیده است و مرا در ظلمت ساکن گردانیده، مثل آنانی خواهند ریخت، ایشان را در آتش خواهند انداخت و در زریهها که مدتی مرده باشند. ۴ پس روح من در من مدهوش شده. دیگرخواهند پرخاست. ۱۱ مرد بدگو در زمین پایدارخواهد شد.

دلم در اندرونم متختیر گردیده است. ۵ ایام قدیم را به یاد می آورم. ۱۴۵ تسبیح داود ای خدای من، ای پادشاه، تو را متعال در همه اعمال تو فکر نموده، در کارهای دست تو تامل می کنم. می خوانم و نام تو را مبارک می گویم، تا ابدالاً باد! ۲ تمامی روز ۶ دستهای خود را بسوی تو دراز می کنم. جان من مثل زمین تو را مبارک می خوانم، و نام تو را حمد می گویم تا ابدالاً باد. خشک، تشنیه تو است، سلاه. ۷ ای خداوند، بزودی مرا اجابت ۳ خداوند عظیم است و بی نهایت مددجو. وعظمت او را تفتیش فرمای زیرا روح من کاهده شده است. روی خود را از من مپوشان، نتوان کرد. ۴ طبقه تا طبقه اعمال تو را تسبیح می خوانند و کارهای مبادا مثل فروزنده‌گان به هاویه بشوم. ۸ بامدادان رحمت خود را عظیم تورا بیان خواهند نمود. ۵ در مجد جلیل کبریایی تزو در به من بشنوان زیرا که بر تو توکل دارم. طریقی را که برآن بروم، کارهای عجیب تو فکر خواهم نمود. ۶ درقوت کارهای مهمی تو مرا بیاموز زیرا نزدتو جان خود را برمی افزارم. ۹ ای خداوند مرا سخن خواهند گفت. و من عظمت تو را بیان خواهم نمود. ۷ و از دشمنانم برهان زیرا که نزدتو پناه بردام. ۱۰ مرا تعلیم ده تا یادگاری کثیر احسان تو را حکایت خواهند کرد. وعدالت تو را اراده تو را بجا اورم زیرا خدای من تو هستی. روح مهربان تو مادر خواهند سراید. ۸ خداوند کریم ورحیم است و دیر غضب و زمین هموار هدایت بنماید. ۱۱ به خاطر نام خودای خداوند مرا کثیرالاحسان. ۹ خداوند برای همگان نیکو است. و رحمت زنده ساز. به خاطر عدالت خویش جان مرا از تنگی برهان. ۱۲ های وی بر همه اعمال وی است. ۱۰ ای خداوند جمیع کارهای به خاطر رحمت خود، دشمنانم را منقطع ساز. و همه مخالفان تو، تو را حمد می گویند. و مقدسان تو، تو را مبارک می خوانند. جان مرا هلاک کن زیرا که من بندۀ توهstem.

۱۴۴ مژمور داود خداوند که صخره من است، مبارک باد! ۱۲ تا کارهای عظیم تو را به پنی آدم تعلیم دهنده و کبریایی مجید ملکوت تو را. ۱۳ ملکوت تو، ملکوتی است تا که دستهای مرا به جنگ وانگشتیهای مرا به حرب تعلیم داد! ۱۴ رحمت من اوست و ملتجای من و قلعه بلند من و رهاننده من وسیر من و آنکه بر او توکل دارم، که قوم مرا در زیراطاعت من می دارد. ۱۵ ای خداوند، آدمی چیست که او را پشناسی؟ و پسر انسان که او را به حساب بیاوری؟ ۱۶ انسان مثل نفسی است و روزهایش مثل سایه‌ای است که می گذرد. ۱۷ ای خداوند همگان منتظر تمی باشد و تو طعام ایشان را در موسمش می دهی. ۱۸ دست خویش را باز می کنی و آزوی همه زندگان را سیر می نمایی. ۱۹ خداوند عادل است در جمیع طریق های خود و رحم در کل اعمال خویش. ۲۰ خداوند نزدیک است به آنانی که او رامی خوانند، به آنانی که او را به راستی می خوانند. ۲۱ آزوی ترسندگان خود را بجا می آورد و تضرع ایشان را شنیده، ایشان را نجات می دهد. ۲۲ خداوند همه محیان خود را نگاه می دارد و همه شریزان را هلاک خواهد ساخت. ۲۳ دهان من تسبیح خداوند را خواهد گفت و همه بشر نام قدوس او را مبارک بخوانند تا ابدالاً باد. تازه می سرایم. با بربط ذات ده تار، تو راتزم خواهم نمود. ۲۴ پادشاهان را نجات می بخشی، و بندۀ خود را از شمشیر هلویاه! ای جان من خداوند راتسبیح بخوان! ۲۵ تا مهلک می رهانی. ۲۶ مرا از دست اجنبیان برهان و خلاصی ده، یعنی از دست شریان اجنبی. ۲۷ که دهان ایشان به باطل سخن می گوید. و دست راست ایشان خدای خود را خواهم سراید. ۲۸ روساتوکل مکنید و نه بر این دست دروغ است. ۲۹ تا پسران ما در جوانی خود نمود کرده، آدم که نزد او عانیتی نیست. ۳۰ روح او بیرون می رود و او به مثل نهالها باشند. و دختران ما مثل سنگهای زاویه تراشیده شده خاک خودبیری گردد و در همان روز فکرهایش نابودمی شود. به مثال قصر. ۳۱ و انجارهای ما پر شده، به انواع نعمت ریزان ۳۲ خوشابحال آنکه خدای یعقوب مددکار اوست، که امید او بر شوند. و گله های ما هوارها و کوروهادر صحرهای ما بزایند. ۳۳ یهوه خدای وی می باشد، ۳۴ که آسمان و زمین را آفرید و دریا و گاؤان ما پاریدارشوند و هیچ رخنه و خروج و نالهای درکوچه و آنچه را که در آنهاست؛ که راستی را نگاه دارد تا ابدالاً باد؛ های ما نباشد. ۳۵ خوشابحال قومی که نصیب ایشان این است. ۳۶ که مظلومان را دادرسی می کنند؛ و گرسنگان رانان می بخشد. خوشابحال آن قوم که یهوه خدای ایشان است. ۳۷ خداوند اسیران را آزاد می سازد. ۳۸ خداوند چشممان کوران را باز می کند. خداوند خم شدگان را برمی افزارد. خداوند عادلان رادوست می دارد. ۳۹ خداوند غریبان را محافظت می کند و بیتمن

۱۴۶ پادشاهان را از شمشیر هلویاه! ای جان من خداوند راتسبیح بخوان! ۲۰ تا مهلک می رهانی. ۲۱ مرا از دست اجنبیان برهان و خلاصی ده، یعنی از دست شریان اجنبی. ۲۲ که دهان ایشان به باطل سخن می گوید. و دست راست ایشان خدای خود را خواهم سراید. ۲۳ روساتوکل مکنید و نه بر این دست دروغ است. ۲۴ تا پسران ما در جوانی خود نمود کرده، آدم که نزد او عانیتی نیست. ۲۵ روح او بیرون می رود و او به مثل نهالها باشند. و دختران ما مثل سنگهای زاویه تراشیده شده خاک خودبیری گردد و در همان روز فکرهایش نابودمی شود. به مثال قصر. ۲۶ و انجارهای ما پر شده، به انواع نعمت ریزان ۲۷ خوشابحال آنکه خدای یعقوب مددکار اوست، که امید او بر شوند. و گله های ما هوارها و کوروهادر صحرهای ما بزایند. ۲۸ یهوه خدای وی می باشد، ۲۹ که آسمان و زمین را آفرید و دریا و گاؤان ما پاریدارشوند و هیچ رخنه و خروج و نالهای درکوچه و آنچه را که در آنهاست؛ که راستی را نگاه دارد تا ابدالاً باد؛ های ما نباشد. ۳۰ خوشابحال قومی که نصیب ایشان این است. ۳۱ که مظلومان را دادرسی می کنند؛ و گرسنگان رانان می بخشد. خوشابحال آن قوم که یهوه خدای ایشان است. ۳۲ خداوند اسیران را آزاد می سازد. ۳۳ خداوند چشممان کوران را باز می کند. خداوند خم شدگان را برمی افزارد. خداوند عادلان رادوست می دارد. ۳۴ خداوند غریبان را محافظت می کند و بیتمن

و بیوه زنان را پایدار می نماید. لیکن طریق شیریان را کج می سازد. امتهای سروران و همه داوران جهان. ۱۲ ای جوانان و دوشیزگان خداوند سلطنت خواهد کرد تا ابدالاً باد و خدای توابی صهیون، نیز و پیران و اطفال. ۱۳ نام خداوند را تسبیح بخوانند، زیرا نام او نسلا بعد نسل. هللویاه!

نهام تعال است و جلال او فوق زمین و آسمان. ۱۴ واو شاخی برای قوم خود بر افراشته است، تا فخریا شد برای همه مقدسان او، ۱۵ هللویاه، زیرا خدای ما را سراییدن نیکو است و دل یعنی برای بنی اسرائیل که قوم مقرب او می باشدند. هللویاه!

پسند، و تسبیح خواندن شایسته است! ۱۶ خداوند اورشیلم را بنامی

کند و پراکنده گان اسرائیل را جمع می نماید. ۱۷ شکسته دلان را هللویاه! خداوند را سرود تازه بسرایید و تسبیح او را شفا می دهد و جراحت های ایشان را می بندد. ۱۸ عدد ستارگان را در جماعت مقدسان! ۱۹ اسرائیل در آفرینده خود شادی کنند و شمارد و جمیع آنها را به نام می خوانند. ۲۰ خداوند ما برگ است پسران صهیون در پادشاه خوبیش وجود نمایند. ۲۱ نام او را با رقص و قوت او عظیم و حکمت وی غیرمتناهی. ۲۲ خداوند مسکیان را تسبیح بخوانند. با بربط و عود اورا بسرایید. ۲۳ زیرا خداوند از قوم برمی افزارد و شیریان را به زمین می اندازد. ۲۴ خداوند را با تشكیر خوبیش رضامندی دارد. مسکیان را به نجات جمیل می سازد. بسرایید. خدای ما را با بربط سرود بخوانید. ۲۵ آسمانهارا با ایرها می پسندند و برسیهای خود تنم بکنند. می پوشاند و باران را برای زمین مهیا می نماید و گیاه را بر کوهها ۲۶ تسبیحات بلند خدار در دهان ایشان باشد. و شمشیر دودمه در می رویاند. ۲۷ که بهایم را آقوه می دهد و بچه های خراب را که او دست ایشان. ۲۸ تا از امته اها انتقام بکشند و تایب ها بطریف رامی خوانند. ۲۹ در قوت اسب رغبت ندارد، و از ساقه های انسان بنمایید. ۳۰ و پادشاهان ایشان را به زنجیرها بینند و سروران ایشان راضی نمی باشد. ۳۱ رضامندی خداوند از ترسندگان وی است و را به پابند های آهنهن. ۳۲ و داوری را که مکتوب است بر ایشان از آنانی که به رحمت وی امیدوارند. ۳۳ ای کرامت است برای همه مقدسان او. هللویاه!

تسبیح بخوان. ای صهیون، خدای خود را حمد بگو. ۳۴ زیرا که

پشت بندهای دروازه هایت را مستحکم کرده و فرزندات را در ۳۵ هللویاه! خدا را در قدس او تسبیح بخوانید. در فلک اندرونی مبارک فرموده است. ۳۶ که حدود تو را سلامتی می دهد و تو را از مغز گندم سیر می گرداند. ۳۷ که کلام خود را بزمین فرستاده است و قول او به آوار کرنا تسبیح بخوانید. او را با بربط و عود تسبیح ۳۸ او را به آوار کشید، و ۳۹ آنها را مثل خاکستر می پاشد. ۴۰ که برف را مثل پشم می باراند، و ۴۱ آنها را ندانسته اند. هللویاه!

تگرگ خود را در قطعه های می اندازد؛ و کیست که پیش سرمای او را با صنجهای خوش صدا تسبیح بخوانید. ۴۲ هر که روح دارد، ۴۳ کلام خود را می فرستد و آنها را می گذارد. باد خداوند را تسبیح بخواند. هللویاه!

خوبیش را می وزاند، پس آبها جاری می شود. ۴۴ کلام خود را به

يعقوب بیان کرده، و فرایض و داوریهای خوبیش را به اسرائیل. ۴۵ با

هچ امته چین نکرده است و داوریهای او را ندانسته اند. هللویاه!

۱۴۸ هللویاه! خداوند را از آسمان تسبیح بخوانید! در اعلی

علیین او را تسبیح بخوانید! ۱۹ ای همه فرشتگانش او را تسبیح

بخوانید. ای همه لشکرهای او و را تسبیح بخوانید. ۲۰ ای آفتاب

و ماه او را تسبیح بخوانید. ای همه ستارگان نور او را تسبیح

بخوانید. ۲۱ ای فلک الافلاک او را تسبیح بخوانید، و ای آبهای که

فوق آسمانهاید. ۲۲ نام خداوند را تسبیح بخوانیدزیرا که او امر فرمود

پس آفریده شدند. ۲۳ و آنها را پایدار نمود تا ابدالاً باد و قانونی قرار

داد که از آن در نگذرند. ۲۴ خداوند را از زمین تسبیح بخوانید،

ای نهنگان و جمیع لجه ها. ۲۵ ای آتش و تگرگ و برف و مه و باد

تند که فرمان او را به جا می آورید. ۲۶ ای کوهها و تمام تل ها و

درختان میوه دار و همه سروهای آزاد. ۲۷ ای وحش و جمیع

بهایم و حشرات و مرغان بالدار. ۲۸ ای پادشاهان زمین و جمیع

امثال

ترس خداوند را اختیار ننمودند، ۳۰ و نصیحت مرا پسند نکردند، و تمامی تبیخ مرا خوار شمردند، ۳۱ بنابراین، از میوه طریق خود

۱ امثال سلیمان بن داود پادشاه اسرائیل ۲ به جهت دانستن خواهند خورد، واژ تدابیر خوبیش سیر خواهند شد. ۳۲ زیرا که حکمت و عدل، و برای فهمیدن کلمات فطانت. ۳ به جهت ارتداد جاهلان، ایشان را خواهد کشت و راحت غافلانه احمقان، اکتساب ادب معرفت آمیز، و عدالت و انصاف و استقامت. ایشان را هلاک خواهد ساخت. ۴ اما هر که مرا بشنود در امنیت ۴ تاسده دلان را زیرکی بخشند، و جوانان را معرفت و تمیز. ۵ تا مرد ساکن خواهد بود، و از ترس بلا مستریخ خواهد ماند.»

حکیم بشنود و علم را بیفراید. و مرد فهیم تدابیر را تحصیل نماید. ۶ ای پسر من اگر سخنان مرا قبول می نمودی و اوامر مرا نزد

۶ تا امثال و کنایات را بفهمند، کلمات حکیمان و غوامض ایشان خود نگاه می داشتی، ۷ تا گوش خود را به حکمت فرا گیری و دل را. ۷ ترس یهوه آغاز علم است. لیکن جاهلان حکمت و ادب را خود را به فطانت مایل گردانی، ۸ اگر فهم را دعوت می کردي خوار می شمارند. ۹ ای پسر من تدابیر پدر خود را بشنو، و تعلیم و آوار خود را به فطانت بلندمی نمودی، ۱۰ اگر آن را مثل نقره مادر خوبیش را ترک ننمایم. ۱۱ زیرا که آنها تاج زیبایی برای سر تو، و

جواهر برای گردن تو خواهد بود. ۱۰ ای پسر من اگر گناهکاران تو را فرقنه سازند، قبول ننمایم. ۱۱ اگر گویند: «همراه مایبا تا برای خون در کمین بشنیم، و برای بی گناهان بی جهت پنهان شویم، ۱۲ مثل هاویه ایشان را زنده خواهیم بالیعد، و تندرست مانند آنای که به گور فرو می روند. ۱۳ شول h7585 (Sheol

۱۳) هر گونه اموال

نفیسه را پیدا خواهیم نمود. و خانه های خود را از گیمیت مملو خواهیم ساخت. ۱۴ قرعه خود رادر میان ما بینداز. و جمیع ما را

یک کیسه خواهد بود. ۱۵ ای پسر من با ایشان در راه مرو، و پای خودرا از طریقه های ایشان باز دار ۱۶ زیرا که پایهای ایشان برای شرارت می دود و به جهت ریختن خون می شتابد. ۱۷ به تحقیق،

گستردن دام در نظره بالداری بی فایده است. ۱۸ لیکن ایشان به جهت خون خود کمین می سازند، و برای جان خوبیش پنهان تاریکی سالک می شوند. ۱۹ از عمل بد خشنودند، و از دروغهای می شوند. ۲۰ همچنین است راههای هر کس که طماع سود باشد، که آن جان مالک خود را هلاک می سازد. ۲۱ حکمت

خوبیش کج رو می باشند. ۲۲ که «ای جاهلان تا به کی جهالت را در بیرون ندا می دهد و در شوارع عام آوار خود را بلند می کنند.

از زن بیگانه ای که سخنان تملق آمیز می گوید؛ ۲۳ به سبب عتاب

در سرچهارهاها در دهنه دروازه ها می خواند و در شهره سخنان خود می شوند. ۲۴ که راههای خود معوجند، و در طریقه های شریخ رسانند. ۲۵ که در راههای خود را فراموش نموده باشد، که آن جان مالک خود را هلاک می سازد. ۲۶ حکمت

در بیرون ندا می دهد و در شوارع عام آوار خود را بلند می کنند. از زن بیگانه ای که سخنان تملق آمیز می گوید؛ ۲۷ که مصاحب

می کنند و احمقان از معرفت نفرت می نمایند؟ ۲۸ به سبب عتاب

خود متكلم می شود که «ای جاهلان تا به کی جهالت را دوست خواهید داشت؟ و تا به کی مستهرئن از استهرا شادی مردگان. ۲۹ کسانی که نزد وی روند برخواهند گشت، و به

می کنند و احمقان از معرفت نفرت می نمایند؟ ۳۰ به سبب عتاب

من بازگشت نمایید. اینک روح خود را بر شما افاضه خواهیم نمود و کلمات خود را بر شما اعلام خواهیم کرد. ۳۱ زیرا که ساکن خواهند شد، و کاملاً در آن باقی خواهند ماند. ۳۲ لیکن

چون خواندم، شما ابانمودید و دستهای خود را افراشتیم و کسی شریون از زمین منقطع خواهند شد، و ریشه خیاتکاران از آن کنده اعتنانکرد. ۳۳ بلکه تمامی نصیحت مرا ترک نمودید و توبیخ مرا خواهد گشت.

۳۴ پس من نیز در حین مصیبت شما خواهم خنید و چون ترس بر شمامستولی شود استهرا خواهم نمود. ۳۵ ای پسر من، تعلیم مرا فراموش مکن و دل تو اوامر مرا نگاه

میل باد تند بر شما عارض شود، و مصیبت مثل گردید به شما دارد، ۳۶ زیرا که طول ایام وسالهای حیات و سلامتی را برای تو دررسد، حینی که تنگی و ضيق بر شما آید. ۳۷ آنگاه مرا خواهند خواهد افروزد. ۳۸ زنhar که رحمت و راستی تو را ترک نکند. آنها را خواند لیکن اجایت نخواهم کرد، و صیبحگاهان مراجعت خواهند بر گردن خود بیند و بر لوح دل خود مرقوم دار. ۴ آنگاه نعمت و

نمود اما مرا نخواهند یافت. ۴۰ چونکه معرفت را مکروه داشتند، و رضامندی نیکو، درنظر خدا و انسان خواهی یافت. ۵ به تمامی

دل خود بر خداوند توکل نما و بر عقل خود تکیه مکن. ۶ در ترک منمایید. ۳ زیرا که من برای پدر خود پسر بودم، و در نظر همه راههای خود او را بشناس، و اوطیقهایت را راست خواهد مادرم عزیز و بگانه. ۴ و او مرآ تعليم داده، می گفت: «دل تو به گردانید. ۷ خویشن را حکیم مپندار، از خداوند پرس و از بدی سختان من متممسک شود، واوامر مرآ نگاه دار تا زنده بمانی. اجتناب نما. ۸ این برای ناف تو شفا، و برای استخوانهایت مفر حکمت راتحصیل نما و فهم را پیدا کن. فراموش مکن و از خواهد بود. ۹ از مایملک خود خداوند را تکریم نما و از نوبرهای کلمات دهان انحراف مورز. آن را ترک منما که تو را محافظت همه محصول خویش. ۱۰ آنگاه انباههای تو به وفورنعمت پر خواهد نمود. آن را دوست دار که تو را نگاه خواهد داشت. خواهد شد، و چرخشتهای تو از شیره انگور لبریز خواهد گشت. ۷ حکمت از همه‌چیزافضل است. پس حکمت را تحصیل نما ۱۱ ای پسر من، تادیب خداوند را خوار مشمار، و توبیخ او را و به هرآنچه تحصیل نموده باشی، فهم را تحصیل کن. آن مکروه مدار. ۱۲ زیرا خداوند هرکه را دوست دارد تادیب می نماید، را محترم دار، و تو را بلند خواهد ساخت. واگر او را در آغوش مثل پدر پرس خویش را که از او مسرور می باشد. ۱۳ خوشحال بکشی تو را معظiem خواهد گردانید. ۹ بر سر تو تاج زیبایی خواهد کسی که حکمت را پیدا کند، و شخصی که فطانت را تحصیل نهاد. وافسر جلال به تو عطا خواهد نمود.» ۱۰ ای پسر من نماید. ۱۴ زیرا که تجارت آن از تجارت نقره و محصولش از طلای بشنو و سختان مرآ قبول نما، که سالهای عمرت بسیار خواهد خالص نیکوت است. ۱۵ ازعلها گرانبهای است و جمیع نفایس تو شد. ۱۱ راه حکمت را به تو تعليم دادم، و به طرقهای راستی تو با آن برابری نتواند کرد. ۱۶ به دست راست وی طول ایام است، راهدایت نمودم. ۱۲ چون در راه بروی قدمهای توتیگ نخواهد و به دست چپش دولت و جلال. ۱۷ طرقهای وی طرقهای شد، و چون بدی لغزش نخواهی خورد. ۱۳ ادب را به چنگ شادمانی است و همه راههای وی سلامتی می باشد. ۱۸ به جهت آور و آن را فرو مگذار. آن را نگاه دار زیرا که حیات تو است. آنانی که او را به دست گیرند، درخت حیات است و کسی که به او ۱۴ به راه شیرین داخل مشو، و در طریق گناهکاران سالک مباش. متممسک می باشد خجسته است. ۱۹ خداوند به حکمت خود ۱۵ آن را ترک کن و به آن گذر منما، و از آن اجتناب کرده، زمین را بنیاد نهاد، و به عقل خویش آسمان را استوار نمود. ۲۰ به بگذر. ۱۶ زیرا که ایشان تا بدی نکرده باشند، نمی خوابند و علم او لجه‌ها منشق گردید، و افلاک شیشم رامی چکانید. ۲۱ ای اگر کسی را نلغوانیده باشد، خواب از ایشان منقطع می شود. پسر من، این چیزها از نظر تدور نشود. حکمت کامل و تمیز را ۱۷ چونکه نان ش Saras را می خورند، و شراب ظلم رامی نوشند. نگاه دار. ۲۲ پس برای جان تو حیات، و برای گردنت زیست ۱۸ لیکن طریق عادلان مثل نور مشرق است که تا نهار کامل خواهد بود. ۲۳ آنگاه در راه خود به امنیت سالک خواهی شد، و روشنایی آن در تراویدمی باشد. ۱۹ و اما طریق شیرین مثل ظلمت پایات نخواهد لغزید. ۲۴ هنگامی که بخواهی، نخواهی ترسید و غلیظاست، و نمی دانند که از چه چیز می لغزند. ۲۰ ای پسر من، چون دراز شوی خوابت شیرین خواهد شد. ۲۵ از خوف ناگهان به سختان من توجه نما و گوش خود را به کلمات من فرا گیر. نخواهی ترسید، و نه از خرابی شیرین چون واقع شود. ۲۶ زیرا ۲۱ آنها از نظر تو دور نشود. آنها را در اندرون دل خود نگاه دار. خداوند اعتماد تو خواهد بود و پای تو را از دام حفظ خواهد ۲۲ زیاهرکه آنها را بیاید برای او حیات است، و برای تمامی جسد نمود. ۲۷ احسان را از اهلش باز مدار، هنگامی که بجا آوردنش در او شفا می باشد. ۲۳ دل خود را به حفظ تمام نگاه دار، زیرا که قوت دست توست. ۲۸ به همسایه خود مگو برو و بیاگرد، و فردا به منخر های حیات از آن است. ۲۴ دهان دروغگو را از خود بیندار، تو خواهم داد، با آنکه نزد توحاضر است. ۲۹ بر همسایه ات ولهای کج را از خویشن دور نما. ۲۵ چشمانت به استقامت قصد بدی مکن، هنگامی که او نزد تو در امنیت ساکن است. نگران باشد، و مگانات پیش روی توارست باشد. ۲۶ طریق پایهای باکسی که به تو بدی نکرده است، بی سبب مخاصمه منما. خود را هموارساز، تا همه طرقهای تو مستقیم باشد. ۲۷ به طرف ۳۱ بر مرد ظالم حسد میر و هیچکدام از راههایش را اختیار مکن. راست یا چپ منحرف مشو، و پای خود را زدی نگاه دار.

۳۲ زیرا کج خلقان نزد خداوند مکروهند، لیکن سر او نزد راستان ای پسر من، به حکمت من توجه نما، و گوش خود را به است، ۳۳ لعنت خداوند بر خانه شیرین است. اما مسکن عادلان فطانت من فرا گیر، ۲ تاندایر را محافظت نمایی، و لبهایت معروف را برکت می دهد. ۳۴ یقین که مستهیئین را استهیزا می نماید، اما متواضعان را فیض می بخشد. ۳۵ حکیمان وارث جلال خواهند دهان او از روغن ملايم تراست. ۴ لیکن آخر او مثل افستین تلح شد، اما احمقان خجالت را خواهند برد.

۴ ای پسران، تادیب پدر را بشنويد و گوش دهید تا فطانت را وقدمهایش به هاویه متممسک می باشد. (Sheol h7585) ۴ به بفهمید، ۲ چونکه تعليم نیکو به شما می دهم. پس شریعت مرآ طریق حیات هرگز سالک نخواهد شد. قدمهایش آواره شده است و

او نمی داند. ۷ و الان ای پسرانم مرا بشنوید، و از سخنان دهانم خواهد شد و شفا نخواهد یافت. انحراف موزید. ۸ طریق خود را از دور ساز، و به در خانه ۱۶ شش چیز است که خداوند از آنها نفرت دارد، بلکه هفت چیز او نزدیک مشو. ۹ مبادا عنفوان جوانی خود را به دیگران بدھی، و که نزد جان وی مکروه است. ۱۰ چشمان منکر و زبان دروغگو، سالهای خویش را به ستم کیشان. ۱۱ و غریبان از اموال تو سیر و دستهای که خون بی گناه را می ریزد. ۱۲ دلی که تدبیر فاسد را شوند، و شمره محنت تو به خانه بیگانه رود. ۱۳ که در عاقبت اختراع می کند. پایهای که در زیان کاری تیزرو می باشند. ۱۴ شاهد خودنوحه گری نمایی، هنگامی که گوشت و بدن فانی شده دروغگو که به کاذب متکلم شود. و کسی که در میان برادران باشد، ۱۵ و گویی چرا ادب را مکروه داشتم، و دل من تنبیه را نزاعها پاشد. ۱۶ ای پسر من اوامر پدر خود را نگاه دار و تعلیم خوار شمرد، ۱۷ و آواز مرشدان خود را نشنبیدم، و به معلمان خود مادر خویش را ترک منمای. ۱۸ آنها را بر دل دائم بیند، و آنها گوش ندادم. ۱۹ نزدیک بود که هر گونه بدی را مرتکب شوم، در را بر گردن خویش بیاوزن. ۲۰ حینی که به راه می روی تو را هدایت میان قوم و جماعت. ۲۱ آب را از منبع خود بنوش، و نهرهای خواهد نمود، و حینی که می خواهی بر تو دیده بانی خواهد کرد، و جاری را از چشم خویش. ۲۲ چوبیهای تو بیرون خواهد ریخت، و وقتی که بیدار شوی با تو مکالمه خواهد نمود. ۲۳ زیرا که احکام نهرهای آب در شوارع عام، ۲۴ و از آن خودت به تنهایی خواهد (ایشان) چراغ و تعلیم (ایشان) نور است، و توبیخ تدبیرآمیز طریق بود، و نه از آن غریبان با تو. ۲۵ چشممه تو مبارک باشد، و از زن حیات است. ۲۶ تا تو را از زن خیشه نگاه دارد، و از چالوسی زبان جوانی خویش مسروپ باش، ۲۷ مثل غزال محبوب و آموی جمیل. زن بیگانه. ۲۸ در دلت مشتاق جمال وی میباش، و از پلکهایش پستانهایش تو را همیشه خرم سازد، و از محبت او دائم محفوظ فریفته مشو، ۲۹ زیرا که به سبب زن زانیه، شخص برای یک قرص باش. ۳۰ لیکن ای پسر من، چرا از زن بیگانه فریفته شوی؟ و نان محتاج می شود، و زن مرد دیگر، جان گرانها را صید می کند. سینه زن غریب را در برگیری؟ ۳۱ زیراکه راههای انسان در مدنظر آیا کسی آتش را در آغوش خود بگیرد و جاماهش سوخته نشود؟ خداوند است، و تمامی طرقهای وی را می سنجد. ۳۲ تقصیرهای ۳۳ یا کسی بر اخگرهای سوزنده راه رود و پایهایش سوخته نگردد؟ شیر او را گرفار می سازد، و به بندهای گناهان خود بسته می شود. ۳۴ همچین است کسی که نزد زن همسایه خویش داخل شود، زیرا او بدون ادب خواهد مرد، و به کثرت حمامت خویش تلف هرکه او را لمس نماید بی گناه خواهد ماند. ۳۵ دزد را اهانت نمی کنند اگر ذریز کنند تاجان خود را سیر نماید وقتی که گرسنه خواهد گردید.

۶ ای پسرم، اگر برای همسایه خود ضامن شده، و به جهت تمامی اموال خانه خود را خواهد داد. ۳۶ اما کسی که با زنی زنا شخص بیگانه دست داده باشی، ۲ و از سخنان دهان خود در دام کنید، ناقص العقل است و هر که چنین عمل نماید، جان خود را افتداده، و از سخنان دهانت گرفتار شده باشی، ۳ پس ای پسرمن، هلاک خواهد ساخت. ۳۷ او ضرب و رسواهی خواهد یافت، و این را بکن و خویشن را رهایی ده چونکه به دست همسایه ای ننگ او محظوظ خواهد شد. ۳۸ زیرا که غیرت، شدت خشم مرد افتداده ای. برو و خویشن را فروتن ساز و از همسایه خود تیمار است و در روز انتقام، شفقت خواهد نمود. ۳۹ بر هیچ کفارهای ۴ خواب را به چشمان خود راه مده، و نه پینکی رایه مؤگان نظرخواهد کرد و هر چند عطاای را زیاده کنی، قبول نخواهد نمود. ۴ مثلاً آهو خویشن را از کمندو مانند گنجشک از

دست صیاد خلاص کن. ۵ ای شخص کاھل نزد مورجه برو، و ۵ ای پسر من سخنان مرا نگاه دار، و اوامر مراند خود ذخیره دراههای او تامل کن و حکمت را بیاموز، ۶ که وی را پیشوای نما. ۷ اوامر مرا نگاه دار تازنده بمانی، و تعلیم مرا مثل مردمک نیست و نه سرور و نه حاکمی. ۸ اما خوراک خود را تابستان چشم خویش. ۹ آنها را بر انگشتهای خود بیند و آنها را بر لوح مهیا می سازد و آذوقه خویش را در موسم حصاد جمع می کند. قلب خود مرقوم دار. ۱۰ به حکمت بگو که تو خواهر من هستی ای کاھل، تا به چند خواهی خوابید و از خواب خودکی خواهی و فهم را دوست خویش بخوان ۱۱ تا تو را از زن اجنبی نگاه برخاست؟ ۱۰ اندکی خفت و اندکی خواب، و اندکی بر هم دارد، و از زن غریبی که سخنان تعلق آمیز می گوید. ۱۲ زیرا که از نهادن دستها به جهت خواب. ۱۳ پس فقر مثل راهن ربر تو خواهد دریچه خانه خود نگاه کردم، و از پشت شبکه خویش. ۱۴ در میان آمد، و نیازمندی بر تو مانند مرد مسلح. ۱۵ مد لیم و مرد زشت جاهلان دیدم، و در میان جوانان، جوانی ناقص العقل مشاهده خوی، با اعوجاج دهان رفتار می کند. ۱۶ با چشمان خود غمزه نمودم، ۱۷ که در کوچه بسوی گوشه او می گذشت. و به راه خانه می زند و با پایهای خویش حرف می زند. بانگشتهای خویش اشاره وی می رفت، ۱۸ در شام در حین زوال روز، در سیاهی شب و می کند. ۱۹ در دلش دروغها است و پیوسته شراره را اختراع در ظلمت غلیظ، ۲۰ که اینک زنی به استقبال وی می آمد، در می کند. نوعها را می پاشد. ۲۱ بنابراین مصیبت بر او ناگهان لباس زانیه و در خبات دل. ۲۲ زنی یاوه گو و سرکش که پایهایش

در خانه اش قرار نمی گیرد. ۱۲ گاهی در کوچه ها و گاهی در خواهد یافت. ۱۸ دولت و جلال با من است. توانگری جاودانی شوارع عام، و نزد هر گوشاهی در کمین می باشد. ۱۳ پس او وعدالت. ۱۹ شمره من از طلا و زر ناب بهتر است، و حاصل را بگرفت و بوسید و چهره خود را بی حیا ساخته، او را گفت: من از نفره خالص. ۲۰ در طریق عدالت می خرامم، در میان ۱۴ «نzedمن ذبایح سلامتی است، زیرا که امروز نذرها خود را راههای انصاف، ۲۱ تا مال حقیقی را نصیب محبان خود گردانم، وفا نمودم. ۱۵ از این جهت به استقبال تپیرون آمدم، تا روی خوبیه های ایشان را مملو سازم. ۲۲ خداوند مرا مبداء طریق خود تو را به سعی تمام بطلبم وحال تو را یافتم. ۱۶ بر بستر خود داشت، قبل از اعمال خوبیش از ازل. ۲۳ من از ازل برقرار بودم، دوشکها گسترانیده ام، با دیاهای از کتان مصری. ۱۷ بسترسخود را با از ابتدا پیش از بودن جهان. ۲۴ هنگامی که لجه های بود من مر و عود و سلیخه معطر ساخته ام. ۱۸ بیاتا صبح از عشق سیر مولود شدم، وقتی که چشممه های پر از آب وجود نداشت. ۲۵ قبل شیوه، و خویشن را از محبت خرم سازیم. ۱۹ زیرا نظرهای بدست زمین و صحراء را هنوز ساخته بود، و نه اول غبار ربع مسکون خانه نیست، و سفر دور رفته است. ۲۰ کیسه نظرهای بدست زمین و صحراء را هنوز ساخته بود، و نه اول غبار ربع مسکون گرفته و تا روز بدر تمام مراجعت نخواهد نمود. ۲۱ پس او را از را. ۲۷ وقتی که او آسمان را مستحکم ساخت من آنجا بودم، و زیادتی سخنانش فریته کرد، و از تملق لبهایش او را اغوا نمود. هنگامی که دایره را بر سطح لجه قرار داد، وقتی که افلک را ۲۲ در ساعت از عقب او مثل گاوی که به سلاح خانه می رود، بالاستوار گرد، و چشممه های لجه را استوار گردانید. ۲۹ چون به روانه شد و مانند احمق به زنجرهای قصاص. ۲۳ تا تیر به جگرگش دریا حد قرار داد، تا آبها از فرمان او تجاوز نکنند، و زمانی که فرو رود، مثل گنجشکی که به دام می شتابد و نمی داند که به بنیاد زمین را نهاد. ۳۰ آنگاه نزد او معمار بودم، و روزیرو شادی خطر جان خود می رود. ۲۴ پس حال ای پسران مرا بشنوید، و به می نمودم، و همیشه به حضور او اهتزاز می کردم. ۳۱ و اهتزاز سخنان دهانم توجه نمایید. ۲۵ دل تو به راههایش مایل نشود، و من در آبادی زمین وی، و شادی من بابنی آدم می بود. ۳۲ پس به طرقهایش گمراه مشو، ۲۶ زیرا که او بسیاری را مجروح انداخته الان ای پسران مرا بشنوید، و خوشحال آنایی که طرقهایی مرا نگاه است، و جمیع کشتنگاش زورآواراند. ۲۷ خانه او طریق هایه دارند. ۳۳ تادیب را بشنوید و حکم باشید، و آن را ردمنمایید. ۳۴ خوشحال کسی که مرا بشنوید، و هر روز نزد درهای من دیده است و به حجره های موت مودی می باشد. (Sheol h7585)

۸ آیا حکمت ندا نمی کند، و فلطان آواز خود را بلند نمی هر که مرا یابد حیات را تحصیل کند، و رضامندی خداوندرا حاصل نمایید؟ ۲ به سر مکان های بلند، به کناره راه، در میان طریقها ۳ و اما کسی که مرا خطای کند، به جان خود ضرر رساند، می ایستد. ۴ به جانب دروازه ها به دهن شهر، نزد مدخل دروازه ها و هر که مرا دشمن دارد، موت را دوست دارد. ۵ چنان که شما را ای مردان می خوانم و آواز من به بنی صدا می زند.

آدم است. ۵ ای جاهلان زیرکی را بفهمید و ای احمقان عقل **۹** حکمت، خانه خود را بنا کرده، و هفت ستونهای خوبیش را رادرک نمایید. ۶ بشنوید زیرا که به امور عالیه تکلم می نمایم و تراشیده است. ۷ ذبایح خود را ذبح نموده و شراب خود را ممزوج گشادن لبهایم استقامت است. ۷ دهانم به راستی تنطق می کند و ساخته و سفره خود را نیز آرسه است. ۳ کنیزان خود را فرستاده، لبهایم شرارت را مکروه می دارد. ۸ همه سخنان برق ح است ندا کرده است، بر پیشهای بلند شهر. ۴ هر که جاہل باشد به اینجا و در آنها هیچ چیز کچ یا معوج نیست. ۹ تمامی آنهائزد مرد فهیم بیاید، و هر که ناقص العقل است او را می گوید. ۵ بیاید از غذای واضح است و نزد یابندگان معرفت مستقیم است. ۱۰ تادیب من بخوردی، و از شرایی که ممزوج ساخته ام بنویشید. ۶ هر که مرا قبول کنید و نه نقره را، و معرفت را بیشتر از طلای خالص. ترک کرده، زنده بمانید، و به طریق فهم سلوک نمایید. ۷ هر که ۱۱ زیرا که حکمت از لعلها بهتر است، و جمیع نفایس را به او استهرا کننده تادیب نماید، برای خویشن رسوایی را تحصیل کند، برابر نتوان کرد. ۱۲ من حکمتم و در زیرکی سکونت دارم، و هر که شیر را تبیه نماید برای او عیب می باشد. ۸ استهرا کننده را معرفت تدبیر را یافته ام. ۱۳ ترس خداوند، مکروه داشتن بدی تبیه منما مبادا از تونفرت کند، اما مرد حکیم را تبیه نما که است. غرور و تکبر و راه بد و دهان دروغگو را مکروه می دارم. تو را دوست خواهد داشت. ۹ مرد حکیم را پند ده که زیاده ۱۴ مشورت و حکمت کامل از آن من است. من فهم هستم و حکیم خواهد شد. مرد عادل را تعلم ده که علمش خواهد افورد. قوت از آن من است. ۱۵ به من پادشاهان سلطنت می کنند، ۱۰ ابتدای حکمت ترس خداوند است، و معرفت قلوس فلطان و داوران به عدالت فتوای دهند. ۱۶ به من سروران حکمرانی می باشد. ۱۱ زیرا که به واسطه من روزهای تو کثیر خواهد داشد، و می شایند و شریفان و جمیع داروان جهان. ۱۷ من دوست می دام سالهای عمر از برایت زیاده خواهد گردید. ۱۲ اگر حکیم هستی، آنانی را که مرا دوست می دارند. و هر که مرا به جد و جهد بطلبید مرا برای خویشن حکیم هستی. و اگر استهرا نمایی به تهایی متحمل

آن خواهی بود. ۱۳ زن احمق یاوه‌گو است، جاهل است و هیچ است. ۲۶ چنانکه سرکه برای دندان و دود برای چشمان است، نمی‌داند، ۱۴ و نزد در خانه خود می‌نشینید، درمکانهای بلند شهر همچنین است مرد کاهل برای آنانی که او را می‌فرستند. ترس ۲۷ بر کرسی، ۱۵ تا راه روندگان را بخواند، و آنانی را که به راههای خداوند عمر را طولی می‌سازد، اما سالهای شریان کوتاه خواهد خود براستی می‌روند. ۱۶ هرکه جاهل باشد به اینجا برگردد، و به شد. ۲۸ انتظار عادلان شادمانی است، اما امید شریان ضایع ناقص العقل می‌گوید: ۱۷ «آبیهای دردیده شده شیرین است، و خواهد شد. ۲۹ طریق خداوند به جهت کاملاً قاعه است، اما به نان خفیه لذیذ می‌باشد.» ۱۸ و اونمی داند که مردگان در آنجا جهت عاملان شر هلاکت می‌باشد. ۳۰ مرد عادل هرگز متوجه شستند، و دعوت شدگانش در عمقهای هاویه می‌باشند. **Sheol** نخواهد شد، اما شریان در زمین ساکن نخواهد گشت. ۳۱ دهان صدیقان حکمت را می‌رویاند، اما زیان دروغگویان از ریشه کنده خواهد شد. ۳۲ لبهای عادلان به امور مرضیه عارف است، اما

(h7585)

۱۰ امثال سلیمان: پسر حکیم پدر خود رامسرور می‌سازد، دهان شریان پر از دروغها است.

اما پسر احمق باعث حزن مادرش می‌شود. ۲ گنجهای شرات منفعت ندارد، اما عدالت از موت رهایی می‌دهد. ۳ خداوند جان ۱۱ ترازوی با تقلب نزد خداوند مکروه است، اما سنگ مرد عادل را نمی‌گذارد گرسنه بشود، اما آزوی شریان را باطل تمام پسندیده او است. ۲ چون تکبر می‌آید خجالت می‌آید، اما کامیلت راستان ایشان را هدایت می‌سازد. ۴ کسی که بدست سست کار می‌کند فقیرمی گردد، حکمت با مواضعان است. ۳ کامیلت راستان ایشان را هدایت اما دست چابک غنی می‌سازد. ۵ کسی که در تابستان جمع کند می‌کند، اما کاجی خیانتکاران ایشان را هلاک می‌سازد. ۴ توانگری پسر عاقل است، اما کسی که در موسم حصاد می‌خوابد، پسر در روز غضب منفعت ندارد، اما عدالت از موت رهایی می‌بخشد. شرم آورنده است. ۶ بر سر عادلان برکت‌ها است، اما ظلم دهان ۵ عدالت مرد کامل طریق او را راست می‌سازد، اما شریز از شریان را می‌پوشاند. ۷ یادگار عادلان مبارک است، اما اسم شرات خود هلاک می‌گردد. ۶ عدالت راستان ایشان را خلاصی شریان خواهد گندید. ۸ دانادل، احکام را قبول می‌کند، اما احمق می‌بخشد، اما خیانتکاران در خیانت خود گرفوار می‌شوند. ۷ پرگو تلف خواهد شد. ۹ کسی که به راستی راه رود، در امنیت مرد شریر بمیرد امید او نابود می‌گردد، و انتظار زورآواران تلف سالک گردد، و کسی که راه خود را کج می‌سازد آشکارخواهد می‌شود. ۸ مرد عادل از تنگی خلاص می‌شود و شریه‌جای او شد. ۱۰ هرکه چشمک می‌زند اله می‌رساند، امامحمق پرگو تلف می‌آید. ۹ مرد منافق به دهانش همسایه خود را هلاک می‌سازد، و می‌شود. ۱۱ دهان عادلان چشممه حیات است، اما ظلم دهان عادلان به معرفت خویش نجات می‌یابند. ۱۰ از سعادتمدی شریان را می‌پوشاند. ۱۲ بعض نزاعها می‌انگراند، اما محبت هر عادلان، شهر شادی می‌کند، و از هلاکت شریان ابتهاج می‌نماید. گناه را مستور می‌سازد. ۱۳ در لبهای فطانت پیشگان حکمت ۱۱ از برکت راستان، شهر مرتفع می‌شود، اما از دهان شریان نمهدم یافت می‌شود، اما چوب به جهت پشت مرداناقص العقل است. می‌گردد. ۱۲ کسی که همسایه خود را حقیر شماردناقص العقل حکیمان علم را ذخیره می‌کنند، اما دهان احمق نزدیک به می‌باشد، اما صاحب فطانت ساکت می‌ماند. ۱۳ کسی که به هلاکت است. ۱۵ اموال دولتمدان شهر حصاردار ایشان می‌باشد، نمامی گردش می‌کند، سرها را فاش می‌سازد، اما شخص امین دل، اما بینوایی فقیران هلاکت ایشان است. ۱۶ عمل مرد عادل مودی امر را مخفی می‌دارد. ۱۴ جانی که تدبیر نیست مردم می‌افتدند، به حیات است، امامحصول شریر به گناه می‌انجامد. ۱۷ کسی که اسلامتی از کثرت مشیران است. ۱۵ کسی که برای غریب ضامن تادیب را نگاه دارد در طرق حیات است، اما کسی که تنبیه را ترک شود البته ضرخواهد یافت، و کسی که ضمانت را مکروه دارد یعنی نماید گمراه می‌شود. ۱۸ کسی که بعض را می‌پوشاند دروغگومی می‌باشد. ۱۶ زن نیکوسریت عزت را نگاه می‌دارد، چنانکه زورآواران باشد. کسی که بهتان را شیوع دهد احمق است. ۱۹ کرت کلام دولت را محافظت می‌نمایند. ۱۷ مرد رحیم به خویشن احسان از گناه خالی نمی‌باشد، اما آنکه لبهایش را ضبط نماید عاقل می‌نماید، امامرد ستم کش جسد خود را می‌رنجاند. ۱۸ شریر است. ۲۰ زیان عادلان نقره خالص است، اما دل شریان لاشی اجرت فریبند تحصیل می‌کند، اما کارنده عدالت مرد حقیقی می‌باشد. ۲۱ لبهای عادلان بسیاری را رعایت می‌کند، اما را. ۱۹ چنانکه عدالت مودی به حیات است، همچنین هرکه احمقان از بی‌عقلی می‌مریند. ۲۲ برکت خداوند دولتمد می‌سازد، شرات را پروری نماید او را به موت می‌رساند. ۲۰ کچ خلقان نزد و هیچ رحمت بر آن نمی‌افزاید. ۲۳ جاهل در عمل بد اهتزاز خداوند مکروهند، اما کاملاً طریق پسندیده او می‌باشند. ۲۱ یقین دارد، و صاحب فطانت در حکمت. ۲۴ خوف شریان به ایشان شریر میرا نخواهد شد، اما ذرتی عادلان نجات خواهد یافت. می‌رسد، و آزوی عادلان به ایشان عطا خواهد شد. ۲۵ مثل ۲۲ زن جمیله بی عقل حلقه زرین است در بینی گزار. ۲۳ آزوی گذشتن گردید، شریر نابود می‌شود، امامرد عادل بنیاد جاودانی عادلان نیکویی محض است، اما نظائر شریان، غضب می‌باشد.

۲۴ هستند که می‌پاشند و بیشتر می‌اندوزند و هستند که زیاده از اماشیران از بلا پر خواهند شد. ۲۵ لبهاي دروغگو نزد خداوند آنچه شاید نگاه می‌دارند اما به نیازمندی می‌انجامد. ۲۶ شخص مکروه است، اما عاملان راستی پسندیده او هستند. سخن فریه می‌شود، و هر که سیراب می‌کند خود نیز سیراب خواهد زیر علم را مخفی می‌دارد، اما دل احمقان حماقت را شایع گشت. ۲۷ هر که غله را نگاه دارد مردم او را لعنت خواهد کرد، می‌سازد. ۲۸ دست شخص زرنگ سلطنت خواهد نمود، اما مرد اما بر سر فروشنده آن برکت خواهد بود. ۲۹ کسی که نیکوی را کاهل بندگی خواهد کرد. ۳۰ کدورت دل انسان، او را منحنی بطلبید رضامندی رامی جوید، و هر که بدی را بطلبید بر او عارض می‌سازد، اما سخن نیکو او را شادمان خواهد گردانید. ۳۱ مرد خواهد شد. ۳۲ کسی که بر توانگری خود توکل کند، خواهد عادل برای همسایه خود هادی می‌شود، اما راه شریان ایشان را افاده، اما عادلان مثل برق سبز شکوفه خواهند آورد. ۳۳ هر که گمه را می‌کند. ۳۴ مرد کاهل شکار خود را بربان نمی‌کند، اما هل خانه خود را بزنگاند نصیب او باد خواهد بود، و احمق بnde امازونگی، توانگری گرانبهای انسان است. ۳۵ در طریق عدالت حکیم دلان خواهد داشد. ۳۶ ثمره مرد عادل درخت حیات است، حیات است، و درگذرهای باش موت نیست.

وکسی که جانها را صید کند حکیم است. ۳۷ اینک مرد عادل بر زمین چرا خواهد یافت، پس چند مرتبه زیاده مرد شیر و گناهکار. ۳۸ استهزا کننده تهدید رانمی شنود. ۳۹ مرد از میوه دهانش نیکوی را

۴۰ هر که تدبیب را دوست می‌دارد معرفت را دوست می‌دارد، می‌خورد، اما جان خیانتکاران، ظلم را خواهد خورد. ۴۱ هر که دهان اما هر که از تنبیه نفرت کند وحشی است. ۴۲ مرد نیکو رضامندی خود را نگاه دارد جان خوبی را محافظت نماید، اما کسی که خداوند را تحصیل می‌نماید، اما او صاحب تدبیر فاسد را ملزم لبهاي خود را بگشاید هلاک خواهد شد. ۴۳ شخص کاهل آزو خواهد ساخت. ۴۴ انسان از بدی استوار نمی‌شود، اما ریشه می‌کند و چیزی پیدا نماید. ۴۵ اما شخص زرنگ فریه خواهد شد. عادلان جنبش نخواهد خورد. ۴۶ زن صالحه تاج شوهر خود ۴۷ مرد عادل از دروغ گفتن نفرت دارد، اما شیررسوا و خجل می‌باشد، اما زنی که خجل سازد مثل پوسیدگی در استخوانهای باش خواهد شد. ۴۸ عدالت کسی را که در طریق خود کامل است می‌باشد. ۴۹ فکرهای عادلان انصاف است، اما تا زیرشیرین فریب محافظت می‌کند، اما شارت، اما رشارت، اما شارط، اما شرط راستان ایشان را رهایی می‌دهد. ۵۰ شریان وازگون شده، نیست که خویشتن را فقیری انگارند و دولت بسیار دارند. ۵۱ دولت می‌شوند، اما خانه عادلان برقار می‌ماند. ۵۲ انسان برجسب عقلش شخص فدیه جان او خواهد بود، اما فقیری تهدید را نخواهد شنید. مددوح می‌شود، اما کچ درلان خجل خواهد گشت. ۵۳ کسی که ۵۴ نور عادلان شادمان خواهد شد، اما چراغ شیرین خاموش خواهد حقیر باشد و خادم داشته باشد، بهتر است از کسی که خویشتن گردید. ۵۵ از تکبر جز نزاع چیزی پیدا نمایی شود، اما بالائی که را برآورده و محتاج نان باشد. ۵۶ مرد عادل برای جان حیوان پند می‌پذیرند حکمت است. ۵۷ دولتی که از بطالت پیدا شود در خود تفکرمی کند، اما رحمتهاي شریان ستم کیشی است. تناقص می‌باشد، اما هر که به دست خود ان دور در تراوید خواهد بود. ۵۸ کسی که زمین خود را زرع کند از نان سیرخواهد شد، اما هر که ۵۹ امیدی که در آن تعویق پاشد باعث بیماری دل است، اما اباطل را پیروی نماید ناقص العقل است. ۶۰ مرد شیر به شکار حصول مراد درخت حیات می‌باشد. ۶۱ هر که کلام را خوار شمارد بدکاران طمع می‌ورزد، اما ریشه عادلان میوه می‌آورد. ۶۲ در خویشتن راهلاک می‌سازد، اما هر که از حکم می‌ترسد ثواب خواهد تقصیر لبها دام مهملک است، اما مردادل از تندگی بیرون می‌آید. ۶۳ یافت. ۶۴ تعلیم مرد حکیم چشممه حیات است، تا ازادهای ۶۵ انسان از ثمره دهان خود از نیکوی سیرمه شود، و مکافات مرگ رهایی دهد. ۶۶ عقل نیکو نعمت را می‌بخشد، اما راه دست انسان به او رد خواهد شد. ۶۷ راه احمق در نظر خودش خیانتکاران، سخت است. ۶۸ هر شخص زیر که با علم عمل راست است، اما هر که نصیحت را بشنويد حکم است. ۶۹ غضب می‌کند. اما احمق حماقت را می‌شنتر می‌سازد. ۷۰ قاصد شریز احمق فور آشکار می‌شود، اما خردمند خجالت را می‌پوشاند. در بلا گرفتار می‌شود، اما رسول امین شفا می‌بخشد. ۷۱ فقر و ۷۲ هر که به راستی تطبق نماید عدالت را ظاهرمی کند، و شاهد اهانت برای کسی است که تدبیب را ترک نماید، اما هر که تنبیه را دروغ، فریب را. ۷۳ هستند که مثل ضرب شمشیر حرشهای باطل قبول کند محظوظ خواهد شد. ۷۴ آرزویی که حاصل شود برای می‌زند، اما زبان حکیمان شفا می‌بخشد. ۷۵ لب راستگو تا به جان شیرین است، اما اجتناب از بدی، مکروه احمقان می‌باشد. ابد استوار می‌ماند، اما زبان دروغگو طرفه العینی است. ۷۶ در دل ۷۷ با حکیمان رفتار کن و حکیم خواهی شد، اما رفیق جاهلان هر که تدبیب فاسد کند فریب است، اما مشورت دهنده‌گان صلح ضرر خواهد یافت. ۷۸ پلا گناهکاران را تعاقب می‌کند، اما را شادمانی است. ۷۹ هیچ بدی به مرد صالح واقع نمی‌شود، عادلان، جزای نیکو خواهد یافت. ۸۰ مرد صالح پسران را

ارث خواهد داد، و دولت گناهکاران برای عادلان ذخیره خواهد اعتماد قوی است، و فرزندان او را ملیجا خواهد بود. ۲۷ ترس شد. ۲۳ در مزاعمه قفیران خواراک بسیار است، اما هستند که از خداوند چشمی حیات است، تا ازدهای موت اجتناب نمایند. بی انصافی هلاک می شوند. ۲۴ کسی که چوب را بازدارد، از پسر ۲۸ جلال پادشاه از کفرت مخلوق است، و شکستگی سلطان از خویش نفرت می کند، اما کسی که او را دوست می دارد اورا به کمی مردم است. ۲۹ کسی که دیر غضب باشد کثیر الفهم است، سعی تمام تدبیب می نماید. ۲۵ مرد عادل برای سیری جان خود و کج خلق حمقات را به نصیب خود می برد. ۳۰ دل آرام حیات می خورد، اما شکم شریان محتاج خواهد بود. ۳۱ هر که بر قفیر بدن است، اما حسد پویسیدگی استخوانها است.

هر که بر قفیر

۱۴ هر زن حکیم خانه خود را بنا می کند، اما زن جاهل آن را ظلم کند آفریننده خود را حقیر می شمارد، و هر که بر مسکن ترحم کند اورا تمجید می نماید. ۲۲ شریر از شرارت خود به زیر افکده می شود، اما مرد عادل چون بمیرد اعتماد دارد. ۲۳ حکمت در دل مرد فهم ساکن می شود، امادر اندرون جاهلان آشکار می گردد. ۲۴ عادلت قوم را رفیع می گرداند، اما گناه برای قوم، عار است. ۲۵ رضامندی پادشاه بر خدام عاقل است، اما غضب او بر پست که گاو نیست، آخر پاک است، اما از قوت گاو، محصول زیاد فطرتان. ۵ شاهد امین دروغ نمی گوید، اما شاهد دروغ به کذب می شود.

۶ استهراکنده حکمت را می طبلد و نمی باید. اما

۱۵ جواب نم خشم را برمی گرداند، اما سخن تلغیظ به جهت مرد فهم علم آسان است. ۷ از حضور مرد احمق دور را به هیجان می آورد. ۲ زیان حکیمان علم را زینت می بخشد، شو، زیرا بهای معرفت را در او نخواهی یافت. ۸ حکمت مرد امادهان احمقان به حماقت تعلق می نماید. ۳ چشمان خداوند زیرک این است که راه خود را درک نماید، اما حماقت احمقان در همه جاست، و بر بدان و نیکان می نگرد. ۴ زیان ملایم، فریب است. ۹ احمقان به گناه استهرا می کند، اما در میان راستان درخت حیات است و کجی آن، شکستگی روح است. ۵ احمد رضامندی است. ۱۰ دل شخص تلغی خویشن را می داند، تدبیب پدر خود را خواری می شمارد، اما هر که تنبیه را نگاه دارد زیرک و غریب در خوشی آن مشارکت ندارد. ۱۱ خانه شریان منهدم می باشد. ۶ در خانه مرد عادل گنج عظیم است، اما محصول خواهد شد، اما خیمه راستان شکوفه خواهد آورد. ۱۲ راهی هست شریان، کدورت است. ۷ لبیاهی حکیمان معرفت را منتشر که به نظر آدمی مستقیم می نماید، اما عاقبت آن، طرق موت می سازد، اما دل احمقان، مستحکم نیست. ۸ قربانی شریان نزد است. ۱۳ هم در لهو و لعب دل غمگین می باشد، و عاقبت این خداوند مکروه است، امدادی راستان پسندیده است. ۹ راه خوشی حزن است. ۱۴ کسی که در دل مرتد است از راهیان شریان نزد خداوند مکروه است، امایپریان عدالت را دوست خود سیر می شود، و مرد صالح به خود سیر است. ۱۵ مرد جاهل می دارد. ۱۰ برای هر که طریق را تک خود تامل می نماید، اما مرد زیرک در رفتار خود تأمل می نماید. هر که از تنبیه نفرت کند خواهد مرد. ۱۱ هاویه و ابدون در حضور ۱۶ مرد حکیم می ترسد و از بدی اجتناب می نماید، اما احمد خداوند است، پس چند مرتبه زیاده دلهای بینی آدم. Sheol

از رغور خود اینم می باشد. ۱۷ مرد کج خلق، احمدانه رفتار h7585 ۱۲ استهراکنده تنبیه را دوست ندارد، و نزد حکیمان می نماید، (مردم) از صاحب سوژن نفرت دارند. ۱۸ نصیب نخواهد رفت. ۱۳ دل شادمان چهره را زینت می دهد، اما از تلغی جاهلان حماقت است، اما معرفت، تاج زیرکان خواهد بود. دل روح منکرس می شود. ۱۴ دل مرد فهمی معرفت را می طبلد، اما بدلکاران در حضور نیکان خم می شوند، و شریان نزد دروازه دهان احمقان حماقت را می چرد. ۱۵ تمامی روزهای مصیبت های عادلان می ایستند. ۲۰ همسایه فقیر نیز از او نفرت دارد، کشان بد است، اما خوشی دل ضیافت دائمی است. ۱۶ اموال امادهستان شخص دولتمد بسیارند. ۲۱ هر که همسایه خود را حقیر اندک با ترس خداوند بهتر است از گنج عظیم با اضطراب. شمارد گناه می وزد، اما خوشابحال کسی که بر قفیران ترحم نماید. ۱۷ خوان بقول در جایی که محبت باشد بهتر است، از گاو پرواری آیا صحابان تدبیر فاسد گمراه نمی شوند، اما برای کسانی که با آن عداوت باشد. ۱۸ مرد تندخو نزاع را برمی انگزید، اما تدبیر نیکو می نماید. ۲۲ هر شخص دیر غضب خصوصت را ساکن می گرداند. ۱۹ راه کاهلان مشقی منعطف است، اما کلام لبها به فقر محض می انجامد. مثل خاربست است، اما طریق راستان شاهراه است. ۲۰ پسر ۲۴ تاج حکیمان دولت ایشان است، اما حماقت احمقان حماقت حکیم پدر را شادمان می سازد، اما مرد احمق مادر خویش را حقیر محض است. ۲۵ شاهد امین جانها را نجات می بخشد، اما هر که می شمارد. ۲۱ حماقت در نظر شخص ناقص العقل خوشی به دروغ تعلق می کند فریب محض است. ۲۶ در ترس خداوند است، اما مرد فهمی به راستی سلوک می نماید. ۲۷ از عدم

مشورت، تدبیرها باطل می‌شود، اما از کفرت مشورت دهندگان تواضع نزد حلیمان بودن بهتر است، از تقسیم نمودن غنیمت با برقرار می‌ماند. ۲۳ برای انسان از جواب دهانش شادی حاصل ممکن‌بگیران. ۲۰ هرکه در کلام تعقل کند سعادتمندی خواهد یافت، می‌شود، و سخنی که در محلش گفته شودچه بسیار نیکو است. و هرکه به خداوند توکل نماید خوشابحال او. ۲۱ هرکه دل حکیم طریق حیات برای عاقلان به سوی بالاست، تا از هاویه اسفل دارد فهم خوانده می‌شود، و شیرینی لبها علم را می‌افرازد. ۲۲ عقل دور شود. ۲۵ خداوند خانه مکبران را نمهدم برای صاحبیش چشمی حیات است، اما تادیب احمقان، حماقت می‌سازد، اما حدود بیووزن را استوار می‌نماید. ۲۶ تدبیرهای فاسد است. ۲۳ دل مرد حکیم دهن او را عاقل می‌گرداند، و علم را بر نزد خداوند مکروه است، اما سختان پستدیده برای طاهران است. لیهایش می‌افرازد. ۲۴ سختان پستدیده مثلشان عمل است، برای کسی که حریص سود باشد خانه خود را مکدر می‌نماید، اما جان شیرین است و برای استخوانهای شفاهدند. ۲۵ راهی هست که هرکه از هدیه‌ها نفرت دارد خواهد زیست. ۲۸ دل مرد عادل در در نظر انسان راست است، اما عاقبت آن راه، موت می‌باشد. جواب دادن تفکر می‌کند، اما دهان شیرین، چیزهای بد را جاری ۲۶ اشتیاهی کارگر برایش کار می‌کند، زیاره که دهانش او را بر آن می‌سازد. ۲۹ خداوند از شیرین دور است، اما دعای عادلان را تحریض می‌نماید. ۲۷ مرد لئیم شرارت را می‌اندیشد، و برلیایش می‌شود. ۳۰ نور چشمان دل را شادمان می‌سازد، و خبرنیکو مثل آتش سوزنده است. ۲۸ مرد دروغگو نزاع می‌پاشد، و نمام استخوانها را پر مغز می‌نماید. ۳۱ گوشی که تنبیه حیات را دوستان خالص را از همیگر جدا می‌کند. ۲۹ مرد ظالم همسایه بشنوید، در میان حکیمان ساکن خواهد شد. ۳۲ هرکه تادیب را خود را اغوا می‌نماید، او را به راه غیر نیکو هدایت می‌کند. ترک نماید، جان خود را حقیر می‌شمارد، اما هرکه تنبیه را بشنوید ۳۰ چشمان خود را بر هم می‌زنند تا دروغ را خاترع نماید، و لیهایش عقل را تحصیل می‌نماید. ۳۳ ترس خداوند ادبی حکمت است، را می‌خاید و بدی را به انجام می‌رساند. ۳۱ سفیدمیوی تاج جمال است، هنگامی که در راه عدالت یافت شود. ۳۲ کسی که وتواضع پیش رو حرمت می‌باشد.

۱۶ تدبیرهای دل از آن انسان است، امانتنیق زبان از جانب دیرغضب باشد از جبار بهتر است، و هرکه بر روح خود مالک باشد از تسخیرکننده شهر افضل است. ۲۳ قرعه در دامن انداخته خداوند می‌باشد. ۲ همه راههای انسان در نظر خودش پاک می‌شود، لیکن تمامی حکم آن از خداوند است. ۳ اعمال خود را به خداوند تفویض کن، تافکرهای تو استوار شود. ۴ خداوند هر چیز ۱۷ لقمه خشک با سلامتی، بهتر است از خانه پر از ضیافت را برای غایت آن ساخته است، و شیرین را نیز برای روز بلا. با مخصوصت. ۲ پنده عاقل بر پسر پست فطرت مسلط خواهد بود، هرکه دل مغفورو دارد نزد خداوند مکروه است، و او همگر میرا و میراث را با برادران تقسیم خواهد نمود. ۳ بوته برای نقره و کوره نخواهد شد. ۴ از رحمت و راستی، گناه کفاره می‌شود، و به جهت طلا است، اما خداوند امتحان کننده دلها است. ۴ شیرین ترس خداوند، از بدی اجتناب می‌شود. ۷ چون راههای شخص به لبها دروغگو اصلاح می‌کند، و مرد کاذب به زبان فنه انگیز پستدیده خداوند باشد، دشمنانش را نیز با وی به مصالحه می‌آورد. گوش می‌دهد. ۵ هرکه فقیر را استهزا کند آفریننده خویش را مذمت آموال اندک که با انصاف باشد بهتر است، ازدخل فراوان می‌کند، و هرکه از بلا خوش می‌شودی سزا نخواهد ماند. ۶ تاج بدون انصاف. ۹ دل انسان در طرقش تکر می‌کند، اما خداوند پیران، پسران پسرانند، و جلال فرزندان، پدران ایشانند. ۷ کلام قدمهایش را استوار می‌سازد. ۱۰ وحی بر لبها پادشاه است، و کبرآمیز احمق را نمی‌شاید، و چندمرتبه زیاده لبها دروغگو نجبا دهان او در داروی تجاوز نمی‌نماید. ۱۱ تزارو و سنگهای راست از را. ۸ هدیه در نظر اهل آن سنگ گرانهایها است که هر کجا توجه آن خداوند است و تمامی سنگهای کیسه صنعت وی می‌باشد. نماید برخوردار می‌شود. ۹ هرکه گناهی را مستور کند طالب عمل بد نزد پادشاهان مکروه است، زیرا که کرسی ایشان از محبت می‌باشد، اما هرکه امری را تکرار کند دوستان خالص را از عدالت برقرار می‌ماند. ۱۳ لبها راستگو پستدیده پادشاهان است، هم جدا می‌شود. ۱۰ یک ملامت به مرد فهم اثر می‌کند، بیشتر از راستگویان را دوست می‌دارند. ۱۴ غضب پادشاهان، رسولان موت صد تازیانه به مرد جاهل. ۱۱ مرد شیر طالب فتنه است و بس. است امامرد حکیم آن را فرو می‌نشاند. ۱۵ در نور چهره پادشاه لهذا قاصد ستمکیش نزد او فرستاده می‌شود. ۱۲ اگر خرسی که حیات است، و رضامندی او مثل ایر نوبهاری است. ۱۶ تحصیل بچه هایش کشته شود به انسان برخورد، بهتر است از مرد احمق حکمت از زر خالص چه بسیاربهتر است، و تحصیل فهم از نقره در حماقت خود. ۱۳ کسی که به عوض نیکوبی بدی می‌کند بالا زبرگزیده تر. ۱۷ طریق راستان، اجتناب نمودن از بدی است، و خانه او دور نخواهد شد. ۱۴ ابتدای نزاع ممثل رخنه کردن آب هرکه راه خود را نگاه دارد جان خویش را محافظت می‌نماید. است، پس مخاصمه را ترک کن قبل از آنکه به مجادله برسد. ۱۸ تکر پیش رو هلاکت است، و دل مغروفیش رو خرابی. ۱۹ با هرکه شیر را عادل شمارد و هرکه عادل را ملزم سازد، هر دوی

ایشان نزد خداوند مکروهند. ۱۶ قیمت به جهت خریدن حکمت ساكت می نماید و زورو آران را از هم جدا می کند. ۱۹ برادر رنجیده چرا بودست احمق باشد؟ و حال آنکه هیچ فهم ندارد. ۱۷ دوست از شهر قوى سختتر است، ومنازع است با او مثل پشت بندھا خالص در همه اوقات محبت می نماید، و برادر به جهت تنگی قصر است. ۲۰ دل آدمي از میوه دهانش پر می شود و از محصول مولود شده است. ۱۸ مرد ناقص العقل دست می دهد و در لبهايش، سیر می گردد. ۲۱ موت و حیات در قدرت زیان است، و حضور همسایه خود ضامن می شود. ۱۹ هرکه معصیت را دوست آنانی که آن را دوست می دارند می بینند اما رخواهند خورد. ۲۲ هرکه دارد منازعه را دوست می دارد، و هرکه در خود را بلند سازد خرابی را زوجه اي یا باید چیز نیکو یافته است، و رضامندی خداوند را تحصیل می طلبند. ۲۰ کسی که دل کج دارد نیکوی را نخواهد یافت. و کرده است. ۲۳ مرد فقیر به تضع تکلم می کند، اما شخص هرکه زیان دروغگو دارد در بلا گرفتار خواهد شد. ۲۱ هرکه فرزند دولتمند به سختی جواب می دهد. ۲۴ کسی که دوستان بسیار دارد احمق آورد برای خویشن غم پیدا می کند، و پدر فرزند ابله شادی خویشن راهلاک می کند، اما دوستی هست که از برادر چسبینده تر نخواهد دید. ۲۲ دل شادمان شفای نیکو می بخشد، اما روح می باشد.

شکسته استخوانها را خشک می کند. ۲۳ مرد شیر رشوه را از بغل ۱۹ فقیری که در کامپیت خود سالک است، از دروغگویی که می گیرد، تاراهای انصاف را متصرف سازد. ۲۴ حکمت در مد نظر مرد فهیم است، اما چشمان احمق در اقصای زمین می باشد. ۲۵ پسر احمق برای پدر خویش حزن است، و به جهت مادر خویش هرکه به پایهای خویش می شتابد گنگه می کند. ۳ حمامت انسان، راه او را کج می سازد، و دلش از خداوند خشمناک می شود. ۴ توانگری دوستان بسیار پیدا می کند، اما فقیراز دوستان خود جدا ضرب زدن به نجبا به سبب راستی ایشان. ۲۷ صاحب معرفت سخنان خود را بازمی دارد، و هرکه روح حليم دارد مرد فطانت می شود. ۵ شاهد دروغگو بی سزا نخواهد ماند، و کسی که به پیشه است. ۲۸ مرد احمق نیز چون خاموش باشد او را حکیم دروغ تنطق کند رهایی نخواهد یافت. ۶ بسیاری پیش امیران تذلل می شمارند، و هرکه لبهاي خود را می بندد فهیم است. ۷ جمیع برادران مرد فقیر از او نفرت دارند، و به طریق اولی دوستانش از او دور

۱۸ می باشد، و به هر حکمت صحیح مجادله می کند. می شوند، ایشان را به سخنان، تعاقب می کند و نیستند. هرکه ۲ احمق از فطانت مسرور نمی شود، مگر تا آنکه عقل خود را حکمت را تحصیل کند جان خود را دوست دارد. و هرکه فطانت ظاهر سازد. ۳ هنگامی که شیر می آید، حقارت هم می آید، و با رنگاه دارد، سعادتمندی خواهد یافت. ۹ شاهد دروغگو بی سزا اهانت، خجالت می رسد. ۴ سخنان دهان انسان آب عمیق است، نخواهد ماند، و هرکه به کذب تنطق نماید هلاک خواهد گردید. ۵ طفداری شیرین برای ۱۰ عیش و عشرت احمق را نمی شاید، تا چه رسد به غلامی منحرف ساختن داوری عادلان نیکو نیست. ۶ لبهاي احمق به که بر نجبا حکمرانی می کند. ۱۱ عقل انسان خشم او را نگاه می شود، و دهانش برای ضربها صدا می زند. ۷ دهان می دارد، و گذشتن از تقصیر جلال او است. ۱۲ خشم پادشاه مثل احمق هلاکت وی است، و لبهاش برای جان خودش دام است. غرش شیر است، و رضامندی او مثل شیمی بر گیاه است. ۱۳ پسر سخنان نمام مثل لقمه های شیرین است، و به عمق شکم جاهل باعث ال پدرش است، و نزاعهای زن مثل آنی است که دائم فرو می رود. ۹ او نیز که در کار خود اهمال می کند برادرهلاک در چکیدن باشد. ۱۴ خانه و دولت ارت اجدادی است، اما زوجه کننده است. ۱۰ اسم خداوند برج حصین است که مرد عادل در عاقله از جانب خداوند است. ۱۵ کاهلی خواب سنگین می آورد، آن می دود و اینم می باشد. ۱۱ توانگری شخص دولتمند شهر و شخص اهمال کار، گرسنه خواهد ماند. ۱۶ هرکه حکم را نگاه می شود و اینم می باشد. ۱۲ توانگری شخص دولتمند شهر و شخص اهمال کار، گرسنه خواهد ماند. ۱۷ هرکه طریق خود را محکم او است، و در تصور وی مثل حصار بلند است. ۱۲ پیش دارد جان خویش را محافظت می نماید، اما هرکه طریق خود را از شکستگی، دل انسان متکبرمی گردد، و تواضع مقدمه عرت سیک گردد، خواهد مرد. ۱۷ هرکه بر فقیر ترحم نماید به خداوند است. ۱۲ هرکه سخنی را قبل از شنیدنش جواب دهد برای وی قرض می دهد، و احسان او را به او رد خواهد نمود. ۱۸ پسر حمامت و عار می باشد. ۱۴ روح انسان بیماری او را متحمل خود را تادیب نما زیرا که آمید هست، اما خود را به کشتن او می شود، اما روح شکسته را کیست که متتحمل آن بشود. ۱۵ دل وامدار. ۱۹ شخص تندخو متتحمل عقوبات خواهد شد، زیرا اگر او را مرد فهیم معرفت را تحصیل می کند، و گوش حکیمان معرفت را خلاصی دهی آن را باید مکریجا آوری. ۲۰ پند را بشنو و تدبیب ۱۶ هدیه شخص، از برایش وسعت پیدامی کند و او را را قبول نما، تا در عاقبت خود حکم بشوی. ۲۱ فکرهای بسیار در به حضور پرگان می رسانند. ۱۷ هرکه در دعوی خود اول آید صادق دل انسان است، اما آنچه ثابت ماند مشورت خداوند است. می نماید، اما حریفیش می آید و او را می آزماید. ۱۸ قرعه نزاعها را ۲۲ زیست انسان احسان او است، و فقیر از دروغگو بهتر است.

۲۲ ترس خداوند مودی به حیات است، و هر که آن را دارد در سیری مکروه است، و ترازوهای مقلوب نیکو نیست. ۲۴ قدمهای انسان ساکن می‌ماند، و به هیچ بلاگرفار نخواهد شد. ۲۴ مرد کاهل از خداوند است، پس مردها خود را چگونه بفهمند؟ ۲۵ شخصی دست خود را در بغلش پنهان می‌کند، و آن را هم به دهان خود که چیزی را به تعجیل مقدس می‌گوید، و بعد از نذر کردن برئی آورد. ۲۵ استهزاکننده را تادیب کن تا جاهلان زیر شوند، استفسار می‌کند، دردام می‌افند. ۲۶ پادشاه حکیم شریان را و شخص فهیم را تنبیه نما و معرفت رادرک خواهد نمود. ۲۶ هر که پراکنده می‌سازد و چوچ را بر ایشان می‌گرداند. ۲۷ روح انسان، بر پدر خود ستم کند و مادرش را براند، پسری است که رسوایی و چراغ خداوند است که تمامی عمقهای دل را تفیش می‌نماید. خجالت می‌آورد. ۲۷ ای پسر من شنیدن تعلیمی را ترک نما، که ۲۸ رحمت و راستی پادشاه را محافظت می‌کند، و کرسی او به تو را از کلام معرفت گمراه می‌سازد. ۲۸ شاهد لئیم انصاف را حرمت پایدار خواهد ماند. ۲۹ جلال جوانان قوت ایشان است، و استهزا می‌کند، و دهان شریان گناه را می‌بلعد. ۲۹ قصاص به عزت پیران موی سفید. ۳۰ ضریهای سخت از بدی طاهر می‌کند جهت استهزاکنندگان مهیا است، و تازیانهها برای پشت احمقان. و تازیانهها به عمق دل فرو می‌رود.

۲۰ شراب استهزا می‌کند و مسکرات عریده می‌آورد، و هر که ۲۱ دل پادشاه مثل نهرهای آب در دست خداوند است، آن را به آن فریفته شود حکیم نیست. ۲ هیبت پادشاه مثل غرش شیر به هر سو که بخواهد برمی‌گرداند. ۲ هر راه انسان در نظر خودش است، و هر که خشم او را به هیجان آورد، به جان خود خطاطمی راست است، امامخداوند دلها را می‌آزماید. ۳ عدالت و انصاف را وزد. ۳ از نزاع دور شدن برای انسان عزت است، اما هر مرد بجا آوردن، نزد خداوندان قربانی ها پسندیده تر است. ۴ چشمان احمق مجادله می‌کند. ۴ مرد کاهل به سبب زمستان شیار نمی‌بلند و دل متکبر و چراغ شریان، گناه است. ۵ فکرهای مرد کند، لهذا در موسم حصاد گدایی می‌کند و نمی‌یابد. ۵ مشورت زنگک تمام به فراخی مانعجامد، اما هر که عجول باشد برای احتیاج در دل انسان آب عمیق است، امامرد فهیم آن را می‌کشد. ۶ بسا تعجیل می‌کند. ۶ تحصیل گنجها به زیان دروغگو، بخاری است کساند که هر یک احسان خویش را علام می‌کنند، اما مرد امین بر هوا شده برای جویندگان موت. ۷ ظلم شریان ایشان را به را کیست که پیدا کند. ۷ مرد عادل که به کاملیت خود سلوک هلاکت می‌اندازد، زیرا که از بجا آوردن انصاف ابا می‌نمایند. نماید، پسرانش بعد از او خیسته خواهند شد. ۸ پادشاهی که زیر بار (گناه) باشد بسیار کچ است، اما اعمال بر کرسی داوری نشیند، تمامی بدی را از چشمان خود پراکنده مرد طاهر، مستقیم است. ۹ در زاویه پشت بام ساکن شدن بهتر می‌سازد. ۹ کیست که تواند گوید: «دل خود را طاهر ساختم، و است، از ساکن بودن با زن ستیزه گر در خانه مشترک». ۱۰ جان از گناه خویش پاک شدم.» ۱۰ سنگهای مختلف و پیمانه های شریز مشتاق شرارت است، و برهمسایه خود ترحم نمی‌کند. مختلف، هر دوی آنها نزد خداوند مکروه است. ۱۱ طفل نیز ۱۱ چون استهزاکننده سیاست یابد جاهلان حکمت می‌آموزند، و از افعالش شناخته می‌شود، که آیا عمالش پاک و راست است چون مرد حکیم ترتیب یابد خانه مشترک. ۱۲ مرد یا نه. ۱۲ گوش شنوا و چشم بینا، خداوند هر دو آنها را فخر می‌نماید، و روشوهای در بغل، غضب سخت را. ۱۵ انصاف بسیار، اما لبهای معرفت جواهر گرانبها است. ۱۶ جامه آنکس را کردن خرمی عادلان است، اما باعث پریشانی بدکاران می‌باشد. بگیر که به جهت غریب ضامن است، و او را به رهن بگیر که هر که از طریق تعقل گمراه شود، در جماعت مردگان ساکن ضامن بیگانگان است. ۱۷ نان فربی برای انسان لذیذ است، اما خواهد گشت. ۱۷ هر که عیش را دوست دارد محتاج خواهد شد، بعد دهانش از سنگ ریزه ها پر خواهد شد. ۱۸ فکرها به مشورت و هر که شراب و روغن را دوست دارد دلتنمید خواهد گردید. محکم می‌شود، و باحسن تدبیر جنگ نما. ۱۹ کسی که به نمایم ۱۸ شریان فدیه عادلان می‌شوند و خیانتکاران به عوض راستان. گردش کند اسرار را فاش می‌نماید، لهنذا با کسی که لبهای خود در زمین بایر ساکن بودن بهتر است از بودن با زن ستیزه گر و را می‌گشاید معاشرت منمایم. ۲۰ هر که پدر و مادر خود را لعنت جنگجویی. ۲۰ در منزل حکیمان خوانه مرغوب و روغن است، اما کند چراغش در ظلمت غلیظ خاموش خواهد شد. ۲۱ اموالی مرد احمق آنها را تلف می‌کند. ۲۱ هر که عدالت و رحمت را که اولاً به تعجیل حاصل می‌شود، عاقیبتش مبارک نخواهد شد. متابعت کند، حیات و عدالت و جلال خواهد یافت. ۲۲ مرد مگو که از بدی انتقام خواهم کشید، بلکه برخداوند توکل نما همیشه جباران پرخواهد آمد، و قلعه اعتماد ایشان را به زیر تو را نجات خواهد داد. ۲۳ سنگهای مختلف نزد خداوند می‌اندازد. ۲۳ هر که دهان و زیان خویش را نگاه دارد، جان خود را

از تنگیها محافظت می‌نماید. ۲۴ مرد متکبر و مغور مسمی به در دربار، ستم مرسان، ۲۳ زیرا خداوند دعوی ایشان را فیصل استهزا کننده می‌شود، و به افونی تکبیر عمل می‌کند. ۲۵ شهوت خواهند نمود، و جان تاراج کنندگان ایشان را به تاراج خواهد داد. مرد کاهل او را می‌کشد، زیرا که دستهایش از کار کردن ابا ۲۴ با مرد تندخو عاشرت مکن، و با شخص کچ خلق همراه می‌نماید. ۲۶ هستند که همه اوقات به شدت حریص می‌باشند، میباش، ۲۵ ممادا راههای او را آموخته شوی و جان خود را در دام اما مرد عادل بذل می‌کند و امساك نمی‌نماید. ۲۷ قربانی های گرفتار سازی. ۲۸ از جمله آنانی که دست می‌دهند میباش و نه از شریان مکروه است، پس چندمرتبه زیاده هنگامی که به عرض آنانی که برای قضها ضامن می‌شوند. ۲۹ اگر چیزی نداری که بدی آنها رامی گذرانند. ۲۸ شاهد دروغگو هلاک می‌شود، اما ادا نمایی پس چرا بستر تو را از زیر بردارد. ۲۸ حد قیدی را که کسی که استماع نماید به راستی تکلم خواهد کرد. ۲۹ مرد پدرانت قرار داده اند منطبق مساز. آیا مردی را که در شغل شریان روی خود را بی حیا می‌سازد، و مرد راست، طریق خوبیش را خوش ماهر باشدمی بینی؟ او در حضور پادشاهان خواهد ایستاد، مستحکم می‌کند. ۳۰ حکمتی نیست و نه فلطانی و نه مشورتی پیش پست فطرتان نخواهد ایستاد.

که به ضد خداوند به کار آید. ۳۱ اسب برای روز جنگ مهیا ۲۳ چون با حاکم به غذا خوردن نشینی، درآچه پیش روی است، اما نصرت از جانب خداوند است.

تو است تامل نما. ۲ و اگر مرد اکول هستی کارد بر گلوی

۲۲ نیک نامی از کثر دولتمندی افضل است، و فیض خودبگار. ۳ به خوارکهای لطیف او حریص میباش، زیرا که غذای از نقره و طلا بهتر. ۲ دولتمند و فقیر با هم ملاقات می‌کنند، فرینده است. ۴ برای دولتمند شدن خود را زحمت مرسان و از آفریننده هر دوی ایشان خداوند است. ۳ مرد زیرک، بلا را می‌بیند عقل خود باز است. ۵ آیا چشمان خود را بر آن خواهی دوخت و خویشتن رامخفي می‌سازد و چاهلان می‌گذرند و در عقوبت که نیست می‌باشد؟ زیرا که دولت البته برای خود بالها می‌سازد، و گرفتار می‌شوند. ۴ جزای تواضع و خداترسی، دولت و جلال مثل عقاب در آسمان می‌پردازد. ۶ نان مرد تنگ نظر را مخور، و به ورزید. ۷ توانگر بر فقیر تسليط دارد، و مدینون غلام طلب کار کرد، و سخنان شیرین خود را بر باد خواهی داد. ۸ به گوش احمق می‌باشد. ۸ هرکه ظلم بکار بارا خواهد دروید، و عصای غضبیش سخن مگو، زیرا حکمت کلامت را خوار خواهد شمرد. ۹ حد زایل خواهد شد. ۹ شخصی که نظر او باز باشد مبارک خواهید بود، قدمی را منتقل مساز، و به مزمعه یتیمان داخل مشو، ۱۱ زیرا که زیرا که از نان خود به قفر می‌دهد. ۱۰ استهزا کننده را دور نما و ولی ایشان زورآور است، و با تو دردعوی ایشان مقاومت خواهد نزاع رفع خواهد شد، و مجادله و خجالت ساكت خواهد گردید. ۱۲ دل خود را به ادب مایل گردان، و گوش خود را به کلام هر که طهارت دل را دوست دارد، و لبهای طریف دارد پادشاه معرفت. ۱۳ از طفل خود تادیب را باز مدار که اگر او را با چوب دوست او می‌باشد. ۱۴ چشمان خداوند معرفت را نگاه می‌دارد بینی تخواهد مرد، ۱۴ پس او را با چوب بین، و جان او را از هاویه و سخنان خیانتکاران را باطل می‌سازد. ۱۳ مرد کاهل می‌گوید شیر نجات خواهی داد. (Sheol h7585) ۱۵ ای پسر من اگر دل تو بیرون است، و در کوچه‌ها کشته می‌شوم. ۱۴ دهان زنان بیگانه حکیم باشد، دل من (بلی دل) من شادمان خواهد شد. ۱۶ و چاه عمیق است، و هر که مغضوب خداوند باشد در آن خواهد گردید هایم وجود خواهد نمود، هنگامی که لبهای تو به راستی افتاد. ۱۵ حمات در دل طفل بسته شده است، اما چوب تادیب متکلم شود. ۱۷ دل تو به جهت گناهکاران غیور نباشد، اما به آن را از دور خواهد کرد. ۱۶ هر که بر فقیر برای فایده خوبیش جهت ترس خداوند تمامی روز غیور باش، ۱۸ زیرا که البته آخرت ظلم نماید، و هر که به دولتمندان بخشد البته محاجه خواهد شد. ۱۹ پس توای سرم بشنو و گوش خود را فرا داشته، کلام حکما را بشنو، و دل خود را به حکیم باش، و دل خود را در طریق مستقیم گردان. ۲۰ از زمرة ننوشتم؟ شامل بر مشورت معرفت، ۲۱ تا قانون کلام راستی را گوش گیر، و مادر خود را چون پیر شود خوار مشمار. ۲۲ راستی را اعلام نمایم، و توکلام راستی را نزد فرستندگان خود پس ببری؟ بخر و آن را مفروش، و حکمت وادب و فهم را. ۲۴ پدر فرزند فقیر را از آن جهت که ذليل است تاراج نمایم، و مسکین را عادل به غایت شادمان می‌شود، والد پسر حکیم از او مسروور

خواهد گشت. ۲۵ پدرت و مادرت شادمان خواهند شد، والده غضب خود را از او برگرداند. ۱۹ خویشتن را به سبب بدکاران تو مسرور خواهد گردید. ۲۶ ای پسرم دل خود را به من بده، و رنجیده مساز، و بر شریزان حسد میر، زیرا که به جهت چشمان تو به راههای من شاد باشد، ۲۷ چونکه زن زاینه حفروای بدکاران اجر نخواهد بود، و چراغ شریزان خاموش خواهد گردید. عمیق است، و زن بیگانه چاه تنگ. ۲۸ او نیز مثل راهن در ۲۱ ای پسر من از خداوند و پادشاه بترس، و با مقدسان معاشرت کمین می‌باشد، و خیانتکاران را در میان مردم می‌افزاید. ۲۹ ای از منما، ۲۲ شریر بگوید تو عادل هستی، امتها او را لعنت خواهند کرد و آن کیست و شقاوت از آن که وزناعها از آن کدام و زاری از آن سالهای ایشان را کیست که بداند؟ ۳۰ اینها نیز از (سختنان) کیست و حراثت‌های بی‌سبب از آن که و سرخی چشمان از آن حکیمان است طرفداری در داوری نیکو نیست. ۳۱ کسی که به کدام؟ ۳۰ آنانی را است که شرب مدام می‌نمایند، و برای چشیدن شریر بگوید تو عادل هستی، امتها او را لعنت خواهند کرد و شراب ممزوج داخل می‌شوند. ۳۱ به شراب نگاه مکن وقتی که طوایف از اونفرت خواهند نمود. ۳۵ اما برای آنانی که او را توبیخ سرخ فام است، حینی که حبابهای خود را در جام ظاهر می‌سازد، نمایند شادمانی خواهد بود، و برکت نیکو به ایشان خواهد رسید. و به ملایتم فرو می‌رود. ۳۲ اما در آخر مثل مار خواهد گردید، و ۴۶ آنکه به کلام راست جواب گوید لبها رامی بوسد. ۳۷ کار خود مانند افعی نیش خواهد زد. ۳۳ چشمان تو چیزهای غریب را خواهد را در خارج آراسته کن، و آن را در مملک مهیا ساز، و بعد از آن دید، و دل تو به چیزهای کچ تقطق خواهد نمود، ۳۴ و مثل خانه خویش را بنا نما. ۳۸ بر همسایه خود بی‌جهت شهادت کسی که در میان دریا می‌خوابد خواهی شد، یا مانند کسی که بر سر مده، و بالبهای خود فریب مده، ۳۹ و مگو به طوری که او به دکل کششی می‌خسید، ۴۰ و خواهی گفت: مرا زندگان لیکن درد من عمل کرد من نیزیا وی عمل خواهم نمود، و مرد را بحسب راحساس نکردم، مرا زجر نمودند لیکن نفهمیدم. پس کی بیدار اعمالش پاداش خواهم داد. ۴۰ از مرزه مرد کاهل، و از تاکستان خواهم شد؟ همچنین معاودت می‌کنم و بار دیگر آن را می‌طلبم. شخص ناقص العقل گذشتم. ۳۱ و اینک بر تمامی آن خارها می‌روید، و خس تمامی روی آن را می‌پوشانید، و دیوارستگیش ۴۴ بر مردان شریر حسد میر، و آزو مدارتا با ایشان معاشرت نمایی، ۲ زیرا که دل ایشان در ظلم تفکر می‌کند و لبها ایشان خراب شده بود، ۳۲ پس من نگرسننده متغیر شدم، ملاحظه کرم درباره مشقت تکلم می‌نماید. ۳ خانه به حکمت بنا می‌شود، و با هم نهادن دستها به جهت خواب، ۳۴ پس فقر تو مثل راهن بر تو فضات استوار می‌گردد، ۴ و به معرفت اطاقتها پر می‌شود، از هر خواهد آمد، و نیازمندی تو مانند مرد مسلح. گونه اموال گرانها و نفایس. ۵ مرد حکیم در قدرت می‌ماند، و

صاحب معوقت در توانایی ترقی می‌کند، ۶ زیرا که با حسن تدبیر ۴۵ اینها نیز از امثال سلیمان است که مردان حزقيا، پادشاه باید جنگ بکنی، و از کثرت مشورت دهنگان نصرت است. یهودا آنها را نقل نمودند. ۲ مخفی داشتن امر جلال خدا است، ۷ حکمت برای احمق زیاده بلند است، دهان خود را در دربار باز و تفحص نمودن امر جلال پادشاهان است. ۳ آسمان را در نمی‌کند. ۸ هرکه برای بدی تفکر می‌کند، او را فتنه انگیزمی بلندیش و زمین را در عمقش، و دل پادشاهان را تفتشیش نتوان نمود. ۹ فکر احمقان گاه است، و استهیزکننده نزد آدمیان ۴ درد را از نقره دور کن، تا طرفی برای زرگیریون آید. ۵ شریان را مکروه است. ۱۰ اگر در روز تنگی سستی نمایی، قوت توتنگ از حضور پادشاه دور کن، تاکرسی او در عدالت پادشاه بماند. می‌شود. ۱۱ آنانی را که برای موت بده شوند خلاص کن، و از ۶ در حضور پادشاه خویشتن را برمیفرار، و در جای بزرگان مایست، رهانیدن آنانی که برای قتل مهیانکوتاهی مینما. ۱۲ اگر گوئی که ۷ زیرا بهتر است تو را گفته شود که اینجا بالایا، از آنکه به حضور این را ندانستیم، آیا آزماینده دلها نمی‌فهمد؟ و حافظ جان تو سروری که چشمانست او را دیده است تو را پایین بزند. ۸ برای نمی‌داند؟ و به هرگز بحسب اعمالش مکافات نخواهد داد؟ نوع به تعجبی بیرون مرو، مبادا در آخرش چون همسایه ای تو ای پسر من عسل را بخور زیرا که خوب است، و شان عسل را خچل سازد، ندانی که چه باید کرد. ۹ دعوی خود را با چونکه به کامت شیرین است. ۱۴ همچنین حکمت را برای همسایه ای بکن، اما رازدیگری را فاش مساز، ۱۰ مبادا هرکه جان خود بیاموز، اگر آن را بیایی آنگاه اجرت خواهد بود، و امید بشنود تو را ملامت کند، ویدنامی تو رفع نشود. ۱۱ سخنی که در تونقطع نخواهد شد. ۱۵ ای شریر برای منزل مرد عادل در کمین محلش گفته شود، مثل سیهای طلا در مرصعکاری نقره است. میاش، و آرامگاه او را خراب مکن، ۱۶ زیرا مرد عادل اگرچه ۱۲ مودب حکیم برای گوش شنوا، مثل حلقه طلا و زیور زر خلاص هفت مرتبه بیفتند خواهد برجاست، اما شریان در بالا خواهد اتفاقد. است. ۱۷ رسول امین برای فرستندگان خود، چون خنکی بین در چون دشمنت بیفتند شادی مکن، و چون بلغزد دلت و جد موسم حصاد می‌باشد، زیرا که جان آقایان خود را تازه می‌کند. ننماید، ۱۸ مبادا خداوند این را ببیند و در نظرش ناپسند آید، و ۱۴ کسی که از بخششها فرینده خود فخرمی کند، مثل ابرها و

باد بی باران است. ۱۵ با تحمل داور را به رای خود توان آورد، بگیرد. ۱۶ آدم دیوانه‌ای که مشعلها و تیرها و موت رامی اندازد، وزیان ملایم، استخوان را می‌شکند. ۱۷ اگر عسل یافی بقدر ۱۹ مثل کسی است که همسایه خود را فرب دهد، و می‌گوید آیا کفایت بخور، مبادا از آن پر شده، قی کنی. ۱۸ پای خود را از زیاد شوخی نمی‌کردم؟ ۱۹ از نبودن هیزم آتش خاموش می‌شود، و رفتمن به خانه همسایه ات باز دار، مبادا از تو سیر شده، از تونفرت اینبودن نمام منازعه ساكت می‌گردد. ۲۰ زغال برای اخگرها و نماید. ۲۱ کسی که درباره همسایه خود شهادت دروغ دهد، مثل هیزم برای آتش است، و مرد فته انگیز به جهت برانگیختن نزاع. تبرزین و شمشیر و تیر تیز است. ۲۲ اعتماد بر خیانتکار در روز ۲۲ سختنان نمام مثل خوراک لذیذ است، که به عمقهای دل تنگی، مثل دندان کرم زده و پای مرتعش می‌باشد. ۲۳ سراییدن فرو می‌رود. ۲۴ لیهای پرمجست با دل شیر، مثل نقره‌ای پردرد سرودها برای دلتیگ، مثل کبدن جامه در وقت سرما و ریختن سرکه است که بر ظرف سفالین اندوده شود. ۲۵ هرکه بغض دارد با بر شوره است. ۲۶ اگر دشمن تو گرسنه باشد او را نان بخواران، و لیهای خود نیرنگ می‌نماید، و در دل خود فرب را ذخیره می‌کند. اگر تشنن بشد او را آب بتوشان، ۲۷ زیرا اخگرها بر سرش خواهی هندگامی که سخن نیکو گوید، او را باور ممکن زیرا که در قلبش اپاشت، و خداوند تو را پاداش خواهد داد. ۲۸ چنانکه باد شمال هفت چیز مکروه است. ۲۹ هرچند بغض او به حیله مخفی شود، باران می‌آورد، همچنان زیان غبیتگو چهره را خشنمناک می‌سازد. اما خبات او در میان جماعت ظاهر خواهد گشت. ۳۰ هرکه ۳۱ ساکن بودن در گوشه پشت بام بهتر است ازبودن با زن جنگجو حفره‌ای بکند در آن خواهد افتاد، و هرکه سنگی بغلطاند بر او در خانه مشترک. ۳۲ خبر خوش از ولایت دور، مثل آب سردیرای خواهد برگشت. ۳۳ زیان دروغگو از مجرح شدگان خود نفرت جان تشنن است. ۳۴ مرد عادل که پیش شریخ خم شود، مثل دارد، و دهان چاپلوس هلاکت را ایجاد می‌کند.

چشممه گل آرد و منبع فاسد است. ۳۵ زیاد عسل خوردن خوب نیست، همچنان طلبیدن جلال خود جلال نیست. ۳۶ کسی که روز چه خواهد زاید. ۳۷ دیگری تو را بستاید و نه دهان خودت، غریبی و نه لیهای تو. ۳۸ سنگ سنگین است و ریگ ثقيل، اما خشم احمق از هر

۳۹ چنانکه برف در تابستان و باران در حصاد، همچنین حرمت دوی آنها سنتگینتر است. ۴۰ غضب ستم کیش است و خشم برای احمق شایسته نیست. ۴۱ لعنت، بی سبب نمی‌آید، چنانکه سیل، اما کیست که در برابر حسد تواند ایستاد. ۴۲ تنبیه آشکار از گنجشک در طیران و پرستو در پریدن. ۴۳ شلاق به جهت اسب محبت پنهان بهتر است. ۴۴ جراحات دوست وفادار است، اما و لگام برای الاغ، وجود از برا پشت احمدقان است. ۴۵ احمد بوسه‌های دشمن افراط است. ۴۶ شکم سیر ازشان عسل کراحت را موافق حماقتش جواب مده، مبادتو نیز مانند او بشوی. ۴۷ احمد دارد، اما برای شکم گرسنه هر تلحی شیرین است. ۴۸ کسی که را موافق حماقتش جواب بد، مباداخویشتن را حکیم بشمارد. از مکان خود آواره بشود، مثل گنجشکی است که از آشیانه‌اش ۴۹ هرکه پیغامی بهدست احمد بفرستد، پایهای خود را می‌برد و ضرر آواره گردد. ۵۰ روغن و عطر دل را شاد می‌کند، همچنان حلاوت خود را می‌نوشد. ۵۱ ساقهای شخص لنگ کی تمکن است، و مثلي دوست از مشورت دل. ۵۲ دوست خود و دوست پرست را ترک که از دهان احمد برأید همچنان است. ۵۳ هرکه احمد را حرمت منما، و در روز مصیبت خود به خانه برادرت داخل مشو، زیرا که کند، مثل کیسه جواهر در توده سنتگها است. ۵۴ مثلي که از دهان همسایه نزدیک از بادر دور بهتراست. ۵۵ ای پسر من حکمت احمد برأید، مثل خاری است که در دست شخص مست رفته بیاموز و دل مرا شادکن، تا ملامت کنندگان خود را مجاب سازم. باشد. ۵۶ تیرانداز همه را مجرح می‌کند، همچنان است هرکه ۵۷ مرد زیرک، بلا رای بیند و خویشتن رامخفی می‌سازد، اما احمد را به مژ گیرد و خطاکاران را لجه نماید. ۵۸ چنانکه سگ جاهلان می‌گذرند و در عقوبیت گرفتار می‌شوند. ۵۹ جامه آن کس احمد داشتن بر احمد از امید بر اویشتر است. ۶۰ کاهل می‌گوید دوست خود را به آواز بلند برکت دهد، از برایش لعنت محسوب که شیر در راه است، و اسددر میان کوچجه‌ها است. ۶۱ چکیدن دائمی آب در روز باران، و زن سنتیزه جو بر پاشدها می‌گردد، همچنان احمد حماقت خود را تکرار را بگیر که به جهت غریب ضامن است، و او را به رهن بگیر می‌کند. ۶۲ آیا شخصی را می‌بینی که در نظر خود حکیم است، که ضامن بیگانگان است. ۶۳ کسی که صبح زود برخاسته، امید داشتن بر احمد از امید بر اویشتر است. ۶۴ کاهل می‌گوید دوست خود را به آواز بلند برکت دهد، از برایش لعنت محسوب که شیر در راه است، و اسددر میان کوچجه‌ها است. ۶۵ چکیدن دائمی آب در روز باران، و زن سنتیزه جو بر پاشدها می‌گردد، همچنان کاهل بر پست خوش. ۶۶ کاهل مشابه‌اند. ۶۷ هرکه او را بازدارد مثل کسی است که باد رانگاه دست خود را در قاب فرو می‌برد و ازبرآوردن آن به دهانش خسته دارد، یا روغن را که در دست راست خود گرفته باشد. ۶۸ آهن، ۶۹ کاهل در نظر خود حکیمتر است از هفت مرد که آهن را تیز می‌کند، همچنین مرد روی دوست خود را تیز می‌سازد. می‌شود. ۷۰ کاهل در نظر خود حکیمتر است از هفت مرد که آهن را تیز می‌کند، همچنین مرد روی دوست خود را تیز می‌سازد. جواب عاقلانه می‌دهدن. ۷۱ کسی که برود و در نزاعی که به او ۷۲ هرکه درخت انجر را نگاه دارد می‌روش را خواهد خورد، و هرکه تعقل ندارد متعرض شود، مثل کسی است که گوشها سگ را آفای خود را ملازتمت نماید محترم خواهد شد، ۷۳ چنانکه در آب

صورت به صورت است، همچنان دل انسان به انسان. ۲۰ هاویه و خواهد یافت، اما تکه در بی ابدون سیر نمی شوند، همچنان چشمان انسان سیر خواهد شد. دولت می شتابد بی سزا خواهد شد. ۲۱ طرفداری نیکو نیست، بوطه برای نقره و کوره به جهت طلاست، و به جهت لقمه‌ای نان، آدمی خطاکار می شود. ۲۲ مرد تنگ همچنان انسان از دهان ستایش کنندگان خود (آزموده می شود). نظر دربی دولت می شتابد و نمی داند که نیازمندی او را درخواهد احمد را میان بلغور در هاون با دسته بکوب، و حماقتش از آن یافت. ۲۳ کسی که آدمی را تنبیه نماید، آخر شکرخواهد یافت، بیرون خواهد رفت. ۲۴ به حالت گله خود نیکو توجه نماید، و دل بیشتر از آنکه به زبان خودچاپلوسی می کند. ۲۵ کسی که پدر و خود را به مرد خود مشغول ساز، ۲۶ زیرا که دولت دائمی نماید و گوید گناه نیست، مصاحب هلاک و تاج هم نسل بعد نسل (پایدار) نیست. ۲۷ علف را می بزند و گیاه کنندگان خواهد شد. مرد حریص نزاع را برمی انگیزاند، اما سبز می روید، و علوفه کوهها جمع می شود، ۲۸ بردها برای لباس هرکه بر خداوند توکل نماید قوی خواهد شد. ۲۹ آنکه بر دل تو، و بزها به جهت اجراه زمین به کار می آیند، ۳۰ و شیر بزها برای خود توکل نماید احمد می باشد، اما کسی که به حکمت سلوک خوراک تو و خوراک خاندانات، و معیشت کنیزانت کفایت خواهد نماید تجارت خواهد یافت. ۳۱ هرکه به فقر از بذل نماید محتاج خواهد شد، اما آنکه چشمان خود را بپوشاند لعنت بسیارخواهد کرد.

۳۲ وقتی که شیرین برافراشته شوند مردم از خویشتن را پنهان یافته.

۲۸ تعاقب کننده‌ای نیست، اما عادلان مثل شیر شجاعند. می کنند، اما چون ایشان هلاک شوند عادلان از خویشند شد.

۳۳ از معتبرت اهل زمین حاکمانش بسیار می شوند، اما مرد فهیم و دانا استقامتش برقرارخواهد ماند. ۳۴ مرد رئیس که بر مسکینان ظلم کسی که بعد از تنبیه بسیار گردنکشی می کند، ناگهان می کند مثل باران است که سیلان کرده، خوراک باقی نگذارد. منکرس خواهد شد و علاجی نخواهد بود. ۳۵ چون عادلان افروزه ۴ هرکه شریعت را ترک می کند شیرین رامی ستاید، اما هرکه شریعت گردند قوم شادی می کنند، اما چون شیرین تسلط یابند مردم ناله را نگاه دارد از ایشان نفرت دارد. ۵ مردمان شیری انصاف را درک می نمایند. ۳۶ کسی که حکمت را دوست دارد پدر خویش را مسرور نمی نمایند، امامطالیان خداوند همچیز را می فهمند. ۶ فقیری که می سازد، اما کسی که با فاحشه هامعاشرت کند اموال را تلف در کاملیت خود سلوک نماید بهتر است از کج رونده دو راه اگرچه می نماید. ۷ پادشاه ولایت را به انصاف پایدار می کند، امامرد رشوه دولتمند باشد. ۷ هرکه شریعت را نگاه دارد پسری حکیم است، خوار آن را ویران می سازد. ۸ شخصی که همسایه خود را چاپلوسی اما مصاحب مسرفان، پدر خویش را رسومی سازد. ۹ هرکه مال می کند دام برای پایهایش می گستراند. ۹ در معتبرت مرد شیر خود را به ربا و سود بیفزاید، آن را برای کسی که بر فقیران ترحم دامی است، اما عادل ترحم و شادی خواهد نمود. ۱۰ مرد عادل نماید، جمع می نماید. ۱۰ هرکه گوش خود را از شنیدن شریعت دعوی فقیر را درک می کند، امامشیر برای دانستن آن فهم ندارد. برگرداند، دعای او هم مکروه می شود. ۱۱ هرکه راستان را به راه استهراکنندگان شهر را به آشوب می آورند، اما حکیمان خشم بد گمراه کند به حفره خود خواهد افتاد، اما صالحان نصیب را فرومی نشاند. ۱۱ اگر مرد حکیم با احمد دعوی دارد، خواه نیکو خواهد یافت. ۱۲ مرد دولتمند در نظر خود حکیم است، غضبناک شود خواه بختند او را راحت نخواهد بود. ۱۰ مردان اماقیر خردمند او را تفتیش خواهد نمود. ۱۲ چون عادلان شادمان خون ریز از مرد کامل نفرت دارند، اما راستان سلامتی جان او را شوند فخر عظیم است، اما چون شیرین برافراشته شوند مردمان خود طالبدند. ۱۱ احمد تمامی خشم خود را ظاهر می سازد، اما مرد را مخفی می سازند. ۱۳ هرکه گناه خود را بپوشاند برخورد از خواهد حکیم به تاخیر آن را فرومی نشاند. ۱۲ حاکمی که به سختنان شد، اما هرکه آن را اعتراف کند و ترک نماید رحمت خواهد دروغ گوش گیرد، جمیع خادمانش شیر خواهد شد. ۱۳ فقیر و یافته. ۱۴ خوشابحال کسی که دائم می ترسد، اما هرکه دل خود ظالم با هم جمع خواهد شد، و خداوند چشمان هر دوی ایشان را را سخت سازد به بلا گرفتار خواهد شد. ۱۵ حاکم شیربر قوم روش خواهد ساخت. ۱۶ پادشاهی که مسکینان را به راستی مسکین، مثل شیر غرنده و خرس گردنه است. ۱۶ حاکم ناقص داوری نماید، کرسی وی تا به ابد پایدار خواهد ماند. ۱۵ چوب و العقل بسیار ظلم می کند، امامه رکه از رشوه نفرت کند عمر خود تنبیه، حکمت می بخشند، اماما پسری که بی لگام یاشد، مادر خود را درازخواهد ساخت. ۱۷ کسی که متهم می شود، بار خون شخصی خجل خواهد ساخت. ۱۶ چون شیرین از خواهد شوند تقصیر زیاده شود، به هاویه می شتابد. زنهار کسی او را باز ندارد. ۱۸ هرکه به می گردد، اما عادلان، افتادن ایشان را خواهد دید. ۱۷ پسر خود استقامت سلوک نماید رستگارخواهد شد، اما هرکه در دو راه کج را تادیب نماید که تو را راحت خواهد رسانید، و هیجان تو لذات را باشد دریکی از آنها خواهد افتاد. ۱۹ هرکه زمین خود را زرع خواهد بخشید. ۱۸ جایی که رویا نیست قوم گردنکش می شوند، نماید از نان سیرخواهد شد، اما هرکه پیروی باطلان کند از فقیرسیر اما خوشابحال کسی که شریعت را نگاه می دارد. ۱۹ خادم، محض

سخن متنبه نمی شود، زیرا اگرچه بفهمد اجابت نماید. ۲۰ آیا عجیب است، بلکه چهار چیز که آنها را نتوانم فهمید: ۱۹ طریق کسی را می بینی که در سخن گفتن عجول است، امید بر احتمق عاقاب در هوا و طریق مار بر صخره، و راه کشته در میان دریا و زیاده است از امید براو. ۲۱ هرکه خادم خود را از طفولیت به نازمی راه مرد با دختریا کرده. ۲۰ همچنان است طریق زن زانیه، می خورد پرورد، آخر پسر او خواهد شد. ۲۲ مرد تندخو نزاع برمی انگیزاند، ودهان خود را پاک می کند و می گوید گناه نکردم. ۲۱ به سبب و شخص کج خلق در تقصیر می افزاید. ۲۲ تکریک شخص او را سه چیز زمین متزلزل می شود، و به سبب چهار که آنها را تحمل پست می کند، اما مرد حلیم دل، به جلال خواهد رسید. ۲۴ هرکه نتواند کرد: ۲۲ به سبب غلامی که سلطنت می کند، واحمقی که با دزد معاشرت کند خویشتن را داشمن دارد، زیرا که لعنت می شنود از غذا سیر شده باشد، ۲۳ به سبب زن مکروهه چون منکوحه و اعتراف نمی نماید. ۲۵ ترس از انسان دام می گستراند، اما هرکه شود، وکیز و قتی که وارت خاتون خود گردد. ۲۴ چهار چیز است برخداوند توکل نماید سرافراز خواهد شد. ۲۶ بسیاری لطف حاکم که در زمین بسیار کوچک است، لیکن بسیار حکیم می باشد: را می طلبند، امادواری انسان از جانب خداوند است. ۲۷ مرد ۲۵ مورچهها طایفه بی قوتند، لیکن خوارک خود را در تابستان ذخیره ظالم نزد عادلان مکروه است، و هرکه در طریق، مستقیم است نزد می کنند. ۲۶ و نونکها طایفه ناتوانند، اما خانه های خود را در صخره شریان مکروه می باشد. ۲۷ ملخها را پادشاهی نیست، اما جمیع آنها دسته شریان مکروه می باشد. ۲۸ چالپاسهها بدستهای خود می گیرند و دسته بیرون می روند.

۳۰ کلمات و پیغام آکور بن یافه. وحی آن مرد به اینیشل یعنی در قصه های پادشاهان می باشد. ۲۹ سه چیز است که خوش خرام به اینیشل و اکال. ۲ یقین من از هر آدمی وحشی تر هستم، و است، بلکه چهار چیز که خوش قدم می باشد: ۳۰ شیر که فهم انسان را ندارم. ۳ من حکمت را نیاموختهام و معرفت قلوس در میان حیوانات توانات است، و از هیچکدام روگردان نیست. را ندانستهام. ۴ کیست که به آسمان صعود نمود و از آنجاژنول ۳۱ تازی و بزن، و پادشاه که با او مقاومت نتوان کرد. ۳۲ اگر از کرد؟ کیست که باد را در مشت خود جمع نمود؟ و کیست که روی حمامت خویشتن را برآفرشته ای و اگر بد انديشیده ای، پس آب را در جامه بند نمود؟ کیست که تمامی اقسام زمین را استوار دست برد همان خود بگذار، ۳۳ زیرا چنانکه از فشندر شیر، پیغم ساخت؟ نام او چیست و پسر او چه اسم دارد؟ بگو اگر اطلاع بیرون می آید، و از فشندر بینی، خون بیرون می آید، همچنان از داری. ۵ تمامی کلمات خدا مصفی است. او به جهت متوكلان فشندر غضب نزاع بیرون می آید.

خدو سیر است. ۶ به سخنان او چیز میغزا، میادا تو را توبیخ نماید و تکلیف شوی. ۷ دو چیز از تو درخواست نمودم، آنها را ۳۱ کلام لموئیل پادشاه، پیغامی که مادرش به او تعلیم قبل از آنکه بیم از من بازمدار: ۸ بطلات و دروغ را از من دور داد. ۹ چه گوییم ای پسر من، چه گوییم ای پسر رحم من! و کن، مرا نه فقر ده و نه دولت. به خوراکی که نصیب من باشد چه گوییم ای پسر نذرها من! ۱۰ قوت خود را به زنان مده، و مرا پیور، ۹ مبادا سیر شده، تو را انکار نمایم و بگویم که خداوند نه طریقه های خویش را به آنچه باعث هلاکت پادشاهان است. کیست. و مبادا فقیر شده، دزد نمایم، واسم خدای خود را به ۴ پادشاهان را نمی شاید ای لموئیل، پادشاهان را نمی شاید که باطل برم. ۱۰ بنه را نزد آقایش متمهم مساز، مبادا تو رالعنت کند و شراب بنوشند، و نه امیران را که مسکرات را بخواهند. ۵ مبادا مجرم شوی. ۱۱ گروهی می باشد که پدر خود را لعنت می نمایند، بنوشند و فرایض را فراموش کنند، وداوری جمعی ذلیلان را منحرف و مادر خویش را برکت نمی دهند. ۱۲ گروهی می باشد که در سازند. ۶ مسکرات را به آنانی که مشرف به هلاکتند بدله. و نظر خود پاک اند، اما از نجاست خود غسل نیافرخاند. ۱۳ گروهی شراب را به تلغ جانان، ۷ تا بنوشند و فقر خود را فراموش کنند، می باشند که چشممانشان چه قدربلند است، و مؤگانشان چه قدر ومشقت خویش را دیگر بیاد نیاورند. ۸ دهان خود را بار براز برآفرشته. ۱۴ گروهی می باشند که دندهایشان شمشیرها است، و باز کن، و برای دادرسی جمعی بیچارگان. ۹ دهان خود را باز دندهای آسمیای ایشان کاردهاتان فقیران را از روی زمین و مسکینان کرده، به انصاف داوری نما، و فقیر و مسکین را دادرسی فما. را از میان مردمان بخورند. ۱۵ زالورا دو دختر است که بده بده ۱۰ زن صالحه را کیست که پیدا تواند کرد؟ قیمت او از لعلها می گویند. سه چیز است که سیر نمی شود، بلکه چهار چیزکه گرانتر است. ۱۱ دل شوهش بر او اعتماد دارد، و محتاج منفعت نمی گویند. کافی است: ۱۶ هاویه و رحم نازاد، و زمینی که از نخواهد بود. ۱۲ برایش تمامی روزهای عمر خود، خوبی خواهد کرد و نه بدی. ۱۳ پشم و کتان را می جوید. و بدستهای خودبا آب سیرینی شود، و آتش که نمی گوید که کافی است. (Sheol) ۱۷ چشمی که پدر را استهزا می کند و اطاعت مادر رغبت کار می کند. ۱۴ او مثل کشیهای تجار است، که خوارک را خوار می شمارد، غرایهای وادی آن را خواهد کند و بچه های خود را از دور می آورد. ۱۵ وقته که هنوز شب است برمی خیزد، و عقاب آن را خواهد خورد. ۱۸ سه چیز است که برای من زیاده به اهل خانه اش خوارک و به کنیزانش حصه ایشان را می دهد.

(h7585) ۱۷ چشمی که پدر را استهزا می کند و اطاعت مادر رغبت کار می کند. ۱۴ او مثل کشیهای تجار است، که خوارک

را خوار می شمارد، غرایهای وادی آن را خواهد کند و بچه های خود را از دور می آورد. ۱۵ وقته که هنوز شب است برمی خیزد، و عقاب آن را خواهد خورد. ۱۸ سه چیز است که برای من زیاده به اهل خانه اش خوارک و به کنیزانش حصه ایشان را می دهد.

۱۶ درباره مزرعه فکر کرده، آن را می‌خرد، و ازکسب دستهای خود تاکستان غرس می‌نماید. ۱۷ کمر خود را با قوت می‌بندد، و بازوهای خویش را قوی می‌سازد. ۱۸ تجارت خود را می‌بیند که نیکو است، و جراوغش در شب خاموش نمی‌شود. ۱۹ دستهای خود را به دوک دراز می‌کند، و انگشتهاش چرخ را می‌گیرد. ۲۰ کفهای خود را برای فقیران می‌سوطمی سازد، و دستهای خویش را برای مسکینان دراز می‌نماید. ۲۱ به جهت اهل خانه‌اش از برف نمی‌ترسد، زیرا که جمیع اهل خانه او به اطلس ملبس هستند. ۲۲ برای خود اسیابهای زینت می‌سازد. لباسش از کتان نازک و ارغوان می‌باشد. ۲۳ شوهرش در دربارها معروف می‌باشد، و در میان مشایخ ولایت می‌نشیند. ۲۴ جامه‌های کتان ساخته آنها را می‌فروشد، و کمریندها به تاجران می‌دهد. ۲۵ قوت و عزت، لباس او است، و درباره وقت آینده می‌خندد. ۲۶ دهان خود را به حکمت می‌گشاید، و تعلیم محبت‌آمیز بر زبان وی است. ۲۷ به رفار اهل خانه خود متوجه می‌شود، و خوراک کاهله‌ی نمی‌خورد. ۲۸ پسرانش برحاسته، او را خوشحال می‌گویند، و شوهرش نیز او را می‌ستاید. ۲۹ دختران بسیار اعمال صالحه نمودند، اما تویر جمیع ایشان برتری داری. ۳۰ جمال، فرینده و زیبایی، باطن است، اما زنی که از خداوند می‌ترسد ممدوح خواهدشد. ۳۱ وی را از ثمره دستهایش بدھید و اعمالش او را نزد دروازه‌ها بستاید.

برای خود کردم و خانه‌ها برای خود ساختم و تاکستانها به جهت خود غرس نمودم. ۵ باگها و فردوسها به جهت خود ساختم و در

- ۱** کلام جامعه بن داد که در اورشلیم پادشاه بود: ۲ باطل آنها هر قسم درخت میوه دار غرس نمودم. ۶ حوضهای آب برای اباطیل، جامعه می‌گوید، باطل اباطیل، همه‌چیز باطل است. خود ساختم تا درختستانی را که در آن درختان بزرگ می‌شود، ۳ انسان را ازتمامی مشقتش که زیر آسمان می‌کشد چه منفعت آبیاری نمایم. ۷ غلامان و کنیزان خریدم و خانه زادان داشتم و مرا است؟ ۴ یک طبقه می‌روند و طبقه دیگرمی آیند و زمین تا به اید نیز بیشتر از همه کسانی که قبل از من در اورشلیم بودند اموال از پایدار می‌ماند. ۵ آفتاب طلوع می‌کند و آفتاب غروب می‌کند رمه و گله بود. ۸ نقره و طلا و اموال خاصه پادشاهان و کشورها نیز ویه‌جایی که از آن طلوع نمود می‌شتابد. ۶ بادیطرف جنوب برای خود جمع کردم؛ و مغناطیس و لذات بینی آدم یعنی می‌رود و بطرف شمال دور می‌زنده؛ دورزنان دورزنان می‌رود و باد به بانو و بانوان به جهت خود گرفتم. ۹ پس بزرگ شدم و بر تمامی مدارهای خود برمی‌گردد. ۷ جمیع نهارها به دریاجاری می‌شود اما کسانی که قبل از من در اورشلیم بودند برتی یافتم و حکمت دریا پر نمی‌گردد؛ به مکانی که نهارها از آن جاری شد به همان نیز با من برقرار ماند. ۱۰ و هرچه چشمانم آزو می‌کرد از آنها جا بازبرمی‌گردد. ۸ همه‌چیزها پر از خستگی است که انسان آن دریغ نداشتم، و دل خود را از هیچ خوشی بازنشاشتم زیرا دلم را بیان نتواند کرد. چشم از دیدن سیر نمی‌شد و گوش از شنیدن در هر محنت من شادی می‌نمودو نصیب من از تمامی مشقتم مملونمی‌گردد. ۹ آنچه بوده است همان است که خواهد بود، و همین بود. ۱۱ پس به تمامی کارهایی که دستهایم کرده بود و به آنچه شده است همان است که خواهد شد و زیر آفتاب هیچ‌چیز مشقی که در عمل نمودن کشیده بودم نگریستم؛ و اینک تمامی تازه نیست. ۱۰ آیا چیزی هست که دریاوارش گفته شود: بین آن بطال و دربی باد زحمت کشیدن بود و در زیر آفتاب هیچ این تازه است. در دهرهایی که قبل از مابود آن چیز قدیم بود. منفعت نبود. ۱۲ پس توجه نمودم تا حکمت و حماقت وجهات ذکری از پیشینیان نیست، و از آیندگان نیز که خواهند آمد، را ملاحظه نمایم؛ زیرا کسی که بعد از پادشاه بیاید چه خواهد نزدآنانی که بعد از ایشان خواهند آمد، ذکری نخواهد بود. ۱۳ من کرد؟ مگر نه آنچه قبل از آن کرده شده بود؟ ۱۳ و دیدم که برتری خود را بر آن نهادم که در هرجیزی که زیر آسمان کرده می‌شد، با مرد حکیم در سر وی است اما احمق در تاریکی راه می‌رود. با حکمت تفحص و تجسس نمایم. این مشقت سخت است که وجود آن دریافت کردم که بهر دو ایشان یک واقعه خواهد رسید. خدا به بینی آدم داده است که به آن زحمت بکشند. ۱۴ و تمامی ۱۵ پس در دل خود تفکر کردم که چون آنچه به احمق واقع کارهایی را که زیر آسمان کرده می‌شد، دیدم که اینک همه آنها می‌شد، به من نیز واقع خواهد گردید، پس من چرا بسیار حکیم بطال و دربی باد زحمت کشیدن است. ۱۵ کجع را راست نوان بشو؟ و در دل خود گفتم: این نیز بطال است، ۱۶ زیرا که هیچ کرد و ناقص را بشمار نتون آورد. ۱۶ در دل خود تفکر نموده، ذکری از مرد حکیم و مرد احمق تا به ابد نخواهد بود. چونکه در گفتم: اینک من حکمت را به غایت افزودم، بیشتر از همگانی که ایام آینده همه‌چیز بالتمام فراموش خواهد شد. و مرد حکیم چگونه قبل از من براورشلیم بودند؛ و دل من حکمت و معرفت را بسیار می‌میرد آیا نه مثل احمق؟ ۱۷ لهذا من از حیات نفرت داشتم دریافت نمود؛ ۱۷ و دل خود را بر داشتن حکمت و دانستن زیرا اعمالی که زیر آفتاب کرده می‌شد، در نظر من ناپسند آمد حماقت و جهالت مشغول ساختم. پس فهمیدم که این نیز دربی چونکه تمام بطال و دربی باد زحمت کشیدن است. ۱۸ پس باد زحمت کشیدن است. ۱۸ زیرا که در کفر حکمت کفر تمامی مشقت خود را که زیر آسمان کشیده بودم مکروه داشتم اینچه که باید آن را به کسی که بعد از من بیاید واگذارم. ۱۹ و غم است و هر که علم را بیفرابد، حزن رامی افرابد.
- ۲** من در دل خود گفتتم: الان یا تا تو را به عیش و عشرت مشقتي که من کشیدم و بر حکمی که زیر آفتاب ظاهر ساختم، او بیازمایم؛ پس سعادتمندی را ملاحظه نما، و اینک آن نیز بطال سلطاخواهد یافت. این نیز بطال است. ۲۰ پس من برگشته، ۲ دریاره خنده گفتم که مجون ایشان است و دریاره شادمانی که دل خویش را از تمامی مشقتي که زیر آفتاب کشیده بودم مایوس چه می‌کند. ۳ در دل خود غور کردم که بدن خود را با شراب ساختم. ۲۱ زیارمودی هست که محنت او با حکمت او با معرفت بپرورم، با آنکه دل من مرا به حکمت (ارشد نماید) و حماقت را و کامایابی است و آن را نصیب شخصی خواهد ساخت که در آن بدست آورم تا ببینم که برای بینی آدم چه چیز نیکو است که آن را زحمت نکشیده باشد. این نیز بطال و بلای عظیم است. ۲۲ زیرا زیر آسمان در تمامی ایام عمر خود به عمل آورند. ۴ کارهای عظیم انسان را ازتمامی مشقت و رنج دل خود که زیر آفتاب کشیده

باشد چه حاصل می شود؟ ۲۳ زیرا تمامی روزهایش حزن و مشقتش می میرد و برای همه یک نفس است و انسان بر بهایم برتری ندارد غم است، بلکه شبانگاه نیز دلش آرامی ندارد. این هم بطالت چونکه همه باطل هستند. ۲۰ همه به یکجا می روند و همه از است. ۲۴ برای انسان نیکو نیست که بخورد و بنوش وجان خود خاک هستند و همه به خاک رجوع می نمایند. ۲۱ کیست روح را از مشقت خوش سازد. این را نیز من دیدم که از جانب خدا انسان را بداند که به بالا صعود می کند با روح بهایم را که پایین است. ۲۵ زیرا کیست که بواند بدون او بخورد یا تمعن برد؟ بسوی زمین نزول می نماید؟ ۲۶ لهذا فهمیدم که برای انسان چیزی است. ۲۶ زیرا به کسی که در نظر او نیکو است، حکمت و معرفت بهتر از این نیست که از اعمال خود مسرور شود، چونکه نصیبیش خوشی را می بخشد؛ اما به خطاکار مشقت اندوختن و ذخیره همین است. و کیست که او را بازارد تائجه را که بعد از او واقع نمودن را می دهد تا آن را به کسی که در نظر خدا پسندیده است خواهد شد مشاهده نماید؟ بددهد. این نیز بطالت و دریی باد زحمت کشیدن است.

۴ پس من برگشته، تمامی ظلمهایی را که زیرآفتاب کرده

۳ برای هر چیز زمای است و هر مطلبی رازبر آسمان وقتی می شود، ملاحظه کردم. واپس اشکهای مظلومان و برای ایشان است. ۲ وقتی برای ولادت و وقتی برای موت. وقتی برای غرس تسلی دهندهای نبود! و زور بطرف جفاکنندگان ایشان بود اما برای نمودن و وقتی برای کشیدن مغروس. ۳ وقتی برای قتل و وقتی برای ایشان تسلی دهندهای نبود! ۲ ومن مردگانی را که قبل از آن مرده شفا. وقتی برای منهدم ساختن وقتی برای بنا نمودن. ۴ وقتی بودند، بیشتر از زندگانی که تا بحال زندگان افرین گفتمن. ۳ و کسی برای گریه و وقتی برای خنده. وقتی برای ماتم و وقتی برای رقص. را که تا بحال بوجود نیامده است، از هر دو ایشان بهتر دانستم ۵ وقتی برای پراکنده ساختن سنگها و وقتی برای جمع ساختن چونکه عمل بد را که زیرآفتاب کرده می شود، ندیده است. ۴ و سنگها. وقتی برای درآغاز کشیدن و وقتی برای اجتناب از در تمامی محنت و هر کامیابی را دیدم که برای انسان باعث حسد آغاز کشیدن. ۶ وقتی برای کسب و وقتی برای خسارت. وقتی از همسایه او می باشد. و آن نیز بطالت و دریی باد زحمت کشیدن برای نگاه داشتن و وقتی برای دورانداختن. ۷ وقتی برای درین و است. ۵ مرد کامل دستهای خود را بر هم نهاده، گوشت خوبیشن وقتی برای دوختن. وقتی برای سکوت و وقتی برای گفتمن. ۸ یک کف پر از راحت ازدو کف پر از مشقت و برای محبت و وقتی برای نفرت. وقتی برای جنگ و وقتی برای دریی باد زحمت کشیدن بهتر است. ۷ پس برگشته، بطالت دیگر صلح. ۹ پس کارکننده را از زحمتی که می کشد چه منفعت را زیر آسمان ملاحظه نمودم. ۸ یکی هست که ثانی ندارد و او است؟ ۱۰ مشقتش را که خدا به بینی آدم داده است تا در آن را پسربیری یا برادری نیست و مشقتش را انتها نی و چشمش نیز زحمت کشیدن، ملاحظه کردم. ۱۱ او هر چیز را در وقتی نیکو از دولت سیر نمی شود. و می گوید از برای که زحمت کشیده، ساخته است و نیزابدیت را در دلهای ایشان نهاده، بطوری که جان خود را از نیکوی محروم سازم؟ این نیز بطالت و مشقت انسان کاری را که خدا کرده است، از ابتدا تا انتها دریافت تواند سخت است. ۹ دو از یک بهترند چونکه ایشان را از مشقتان کرد. ۱۲ پس فهمیدم که برای ایشان چیزی بهتر از این نیست که اجرت نیکو می باشد؛ ۱۰ زیرا اگر گرفتند، یکی از آنها رفق خود را شادی کنند و در حیات خودبه نیکوی مشغول باشند. ۱۳ و خواهد بخیزدی. لکن وای بر آن یکی که چون بیفتند دیگری نباشد نیز بخشش خداد است که هر آدمی بخورد و بنوشد و از تمامی که او را بrixیزند. ۱۱ و اگر دو نفر نیز بخوابند، گرم خواهند شد زحمت خود نیکوی بیند. ۱۴ و فهمیدم که هر آنچه خدا می کند اما یک نفر چگونه گرم شود. ۱۲ و اگر کسی بر یکی از ایشان تا ابدالاً خواهد ماند، و بر آن چیزی نتوان افود و از آن چیزی حمله آورد، هر دو با او مقاومت خواهد نمود. و ریسمان سه لا نتوان کاست و خدا آن را به عمل می آورد تا از او بترسند. ۱۵ آنچه برودی گسیخته نمی شود. ۱۳ جوان فقر و حکیم از پادشاه هست از قدیم بوده است و آنچه خواهد شد قادیم است و آنچه را پیر و خرف که پذیرفتن نصیحت را دیگر نمی داند بهتر است. که گذشته است خدامی طلبد. ۱۶ و نیز مکان انصاف را زیر زیرا که او از زندان به پادشاهی بیرون می آید و آنکه به پادشاهی آسمان دیدم که در آنجا ظلم است و مکان عدالت را که در آنجا مولود شده است فقری می گردد. ۱۵ دیدم که تمامی زندگانی که بی انصافی است. ۱۷ و در دل خود گفتمن که خدا عادل و ظالم را زیر آسمان راه می روند، بطرف آن پسر دوم که بچای او بrixیزد، داوری خواهد نمود زیرا که برای هر امر و برای هر عمل در آنجا می شوند. ۱۶ و تمامی قوم یعنی همه کسانی را که او بر ایشان وقتی است. ۱۸ و دریاره امور بینی آدم در دل خود گفتمن: این واقع حاکم شود انتها نیست. لیکن اعقاب ایشان به او رغبت ندارند. می شود تا خدا ایشان را بیازماید و تا خودبایشان بفهمند که مثل به درستی که این نیز بطالت و دریی باد زحمت کشیدن است. بهایم می باشند. ۱۹ زیرا که واقع بینی آدم مثل وقایع بهایم است برای ایشان یک واقعه است؛ چنانکه این می میرد به همانطور آن نیز

۵ چون به خانه خدا بروی، پای خود را نگاه دار زیرا تقرب **۶** مصیبی هست که زیر آفتاب دیدم و آن بمردمان سنگین جستن به جهت استماع، از گلاریند قربانی های احمقان بهتر است: ۲ کسی که خدا به اودولت و اموال و عزت دهد، به است، چونکه ایشان نمی داند که عمل بد می کنند. ۲ با دهان حدى که هرچه جانش آزو کند برایش باقی نباشد، اما خدا او خود تعجل منما و دلت برای گفتن سخنی به حضور خدا نشاید راقوت نداده باشد که از آن بخورد بلکه مرد غریبی از آن بخورد. زیرا خدا در آسمان است و تو بر زمین هستی پس سختانست کم این نیز بطالات و مصیب سخت است. ۳ اگر کسی صد پسر باشد. ۳ زیراخواب از کثافت مشقت پیدا می شود و آواز احمق از یاور و سالهای بسیار زندگانی نماید، به طوری که ایام سالهایش کثافت سختان. ۴ چون برای خدا نذر نمایی دروغای آن تأخیر منما بسیاریاشد اما جانش از نیکوبی سیر نشود و برایش جناههای برپا زیرا که او از احمقان خشنودنیست؛ پس به آنچه نذر کردی وفا نکنند، می گوییم که سقطشده از او بهتر است. ۴ زیرا که این به نما. ۵ بهتراست که نذر نمایی از اینکه نذر نموده، وفا نکنی. بطالات آدم و به تاریکی رفت و نام او در ظلمت مخفی شد. ۶ مگذار که دهانت جسد تو را خطکار سازد و در حضور فرشته **۵** و آفتاب رانیز ندید و توانست. این بیشتر از آن آرامی دارد. مگو که این سهو شده است. چرا خدا به سبب قول تو غضبناک **۶** و اگر هزار سال بلکه دو چندان آن زیست کند و نیکوبی را شده، عمل دستهایت را باطل سازد؟ ۷ زیرا که این از کثافت نبیند، آیا همه به یکجا نمی روند؟ **۷** تمامی مشقت انسان برای خواهها و اباطیل و کثافت سختان است؛ لیکن تو از خدا برس. دهانش می بادش؛ ومعهدا جان او سیر نمی شود. ۸ زیرا که مرد اگر ظلم را بر فقیران و برکیند انصاف وعدالت را در کشوری حکیم را از احمق چه برتری است؟ و برای قمیری که می داند چه بینی، از این امر مشوش میباشد زیرا آنکه بالاتر از بالا است ملاحظه طور پیش زندگان سلوک نماید، چه فایده است؟ **۹** رویت چشم می کندو حضرت اعلیٰ فوق ایشان است. ۹ و منفعت زمین برای از شهوت نفس بهتر است. این نیز بطالات و دربی باد حزمت همه است بلکه مزمعه، پادشاه را نیز خدمت می کنند. ۱۰ آنکه نقره کشیدن است. ۱۰ هرچه بوده است به اسم خود از زمان قدیم را دوست دارد از نقره سیر نمی شود، و هر که توانگری را دوست دارد مسمی شده است و دانسته شده است که او آدم است و به آن از دخل سیر نمی شود. این نیز بطالات است. ۱۱ چون نعمت کسی که از آن تواناتر است ممتازه نتواند نمود. ۱۱ چونکه چیزهای زیاده شود، خورندگانش زیادمی شوند؛ و به جهت مالکش چه بسیار هست که بطالات رامی افزاید. پس انسان را چه فضیلت منفعت است غیراز آنکه آن را به چشم خود می بیند؟ **۱۲** خواب است؟ **۱۲** زیرا کیست که بداند چه چیز برای زندگانی انسان عمله شیرین است خواه کم و خواه زیاد بخورد، اما سیری مرد نیکوست، در مدت ایام حیات باطل وی که آنها رامش سایه دولتمند او رامنی گذارد که بخوارد. **۱۳** بالای سخت بود که آن صرف می نماید؟ و کیست که انسان را از آنچه بعد از او زیر آفتاب را زیر آفتاب دیدم یعنی دولتی که صاحبیش آن را برای ضرر خود واقع خواهد شد مخبرسازد؟

نگاه داشته بود. **۱۴** و آن دولت از حادته بد ضایع شد و معطر بهتر است و روزهای از روز **۷** نیک نامی از روغن معطر بهتر است و روزهای از رحم مادرش **۱۵** چنانکه از رحم برهنه به حالتی که آمد خواهد برگشت واز بیرون آمد، همچنان برهنه به خود چشم خواهد شد از این مشقت خود چیزی تغواہد یافت که به دست خود ببرد. **۱۶** و این زیرا که این آخرت همه مردمان است و زندگان این را در دل نیز بلا سخت است که از هرجهت چنانکه آمد همچنین خواهد رفت؛ و او راچه منفعت خواهد بود از اینکه دربی باد حزمت کشیده است؟ **۱۷** و تمامی ایام خود را در تاریکی می خورد و با بیماری و خشم، بسیار محروم می شود. **۱۸** اینک آنچه من دیدم که خوب و نیکومی باشد، این است که انسان در تمامی دل احمقان در خانه شادمانی. **۱۹** شنیدن عناب حکیمان بهتر است از شنیدن سرود احمقان، **۲۰** زیرا خنده احمقان مثل صدای خارها در زیر دیگ است و این نیز بطال است. **۲۰** به درستی که ظلم، مرد حکیم را جاهل می گرداند و رشه، دل را فاسد ایام عمر خود که خدا آن را به او می بخشند بخورد و بتوشدو از تمامی مشقتی که زیر آسمان می کشد به نیکوبی تمتع ببرد زیرا که می سازد. **۸** انتهاه امر از ابتدایش بهتر است و دل حلیم از دل مغفور نیکوت. **۹** در دل خود به زودی خشنمناک مشو زیرا خشم نصیبیش همین است. **۱۹** و نیز هر انسانی که خدا دولت و اموال در سینه احمقان مستقرمی شود. **۱۰** مگو چرا روزهای قدیم از این زمان بهتر بود زیرا که در این خصوص از روی حکمت سوال را برداشته، از محنت خود مسروشود، این بخشنش خدا است. **۲۰** زیرا روزهای عمر خود را بسیار به یاد نمی آورد چونکه خدا اورا مجلجایی؛ اما فضیلت معرفت این است که حکمت ملجالی است و نقره از شادی دلش اجابت فرموده است.

زنگی می بخشد. ۱۳ اعمال خدا را ملاحظه نما زیرا کیست که بروز تسلطداشته باشد تا روح خود را نگاه دارد و کسی بروز پتواند آنچه را که او کج ساخته است راست نماید؟ ۱۴ در روز موت تسلط ندارد؛ و در وقت جنگ مرخصی نیست و شرارت سعادتمدی شادمان باش و در روز شقاوت تامل نما زیرا خدا این را صاحبی را نجات نمی دهد. ۱۵ این همه را دیدم و دل خود را بر به ازاء آن قرار داد که انسان هیچ چیز را که بعد از او خواهد داشت هر عملی که زیر آفتاب کرده شود مشغول ساختم، وقتی که انسان دریافت نتواند کرد. این همه را در روزهای بطال خود دیدم. بر انسان به جهت ضرر حکمرانی می کند. ۱۰ و همچنین مرد عادل هست که در عدالت‌نش هلاک می شود و مرد شیر هست دیدم که شیراز دفن شدند، و آمدند و از مکان مقدس رفتند و که در شرارت عمر دراز دارد. ۱۶ پس گفتم به افراط عادل مباش در شهری که در آن چنین عمل نمودند فراموش شدند. این نیز و خود را زیاده حکیم مپدار مبادا خویشتن را هلاک کنی. ۱۷ و بطال است. ۱۱ چونکه فوی برعمل بد بروزی مجرما نمی شود، به افراط شیر مباش و احمق مشو مبادا پیش از جلت بمیری. از این جهت دل بنی آدم در اندرون ایشان برای بدکاری جازم ۱۸ نیکو است که به این متمسک شوی و از آن نیز دست خود می شود. ۱۲ اگرچه گناهکار صد مرتبه شرارت ورزد و عمر دراز را برناری زیرا هر که از خدا بترسد، از این هر دو بیرون خواهد کند، معهدا می دانم برای آنانی که از خدا بترسد و به حضور وی آمد. ۱۹ حکمت مرد حکیم را توانایی می بخشد بیشتر از ده خائف باشندسعادتمدی خواهد بود. ۱۳ اما برای شیرسعادتمدی حاکم که در یک شهر باشند. ۲۰ زیرا مرد عادلی در دنیا نیست نخواهد بود و مثل سایه، عمر درازخواهد کرد چونکه از خدا که نیکویی ورزد و هیچ خطأ ننماید. ۲۱ و نیز به همه سختانی نمی شود. ۱۴ بطالی هست که بروی زمین کرده می شود، که گفته شود دل خود را منه، مبادا بند خود را که تو را لعنت یعنی عادلان هستند که بر ایشان مثل عمل شیراز واقع می شود و می کند بشنوی. ۲۲ زیرا دلت می داند که تو نیز بسیار بارهادیگران شیرازاند که بر ایشان مثل عمل عادلان واقع می شود. پس گفتم را لعنت نموده ای. ۲۳ این همه را با حکمت آزمودم و گفتم به که این نیز بطال است. ۱۵ آنگاه شادمانی را مدرج کردم زیرا که حکمت خواهم پرداخت اما آن از من دور بود. ۲۴ آنچه هست برای انسان زیر آسمان چیزی بهتر از این نیست که بخورد و بتوشد دور و بسیار عمیق است. پس کیست که آن را دریافت نماید؟ و شادی نماید و این در تمامی ایام عمرش که خدا در زیر آفتاب ۲۵ پس برگشته دل خود را بر معرفت و بحث و طلب حکمت به وی دهد در محنتش با او باقی ماند. ۱۶ چونکه دل خود را بر وعقل مشغول ساختم تا بدانم که شرارت حماقت است و حماقت آن نهادم تا حکمت را بهفهم و تا شغلی را که بروی زمین کرده دیوانگی است. ۲۶ و دریافتم که زنی که دلش دامها و تله‌ها است شودبیشم (چونکه هستند که شب و روز خواب را به چشمان خود و دستهایش کمندها می باشد، چیز تلختر از موت است. هر که نمی بینند)، ۱۷ آنگاه تمامی صنعت خدا را دیدم که انسان، مقبول خدا است، از اوی رستگار خواهد شد اما خطاکار گرفتار وی کاری را که زیر آفتاب کرده می شود نمی تواند درک نماید و هر چند خواهد گردید. ۲۷ جامعه می گوید که اینک چون این را با آن انسان برای تجسس آن زیاده تر تشخص نماید آن را کمتر درک مقابله کردم تا نتیجه را دریابم این را دریافتم، ۲۸ که جان من تا به می نماید و اگرچه مرد حکیم نیز گمان برد که آن را می داند اما آن حال آن را جستجو می کند و نیافتم. یک مرد از هزار یافتم اما از درک نخواهد نمود.

جمعی آنها زنی نیافتم. ۲۹ همانا این را فقط دریافتم که خدا آدمی زیرا که جمیع این مطالب را در دل خود نهادم و این همه را راست آفرید، اما ایشان مخترعات بسیار طلبیدند. ۹

۸ کیست که مثل مرد حکیم باشد و کیست که تفسیر امر را خداست. خواه محبت و خواه نفرت، انسان آن را نمی فهمد. پفهمد؟ حکمت روی انسان را روشن می سازد و سختی چهره او همچیز پیش روی ایشان است. ۲ همه چیز برای همه کس مساوی تبدیل می شود. ۲ من تو را می گویم حکم پادشاه را نگاه دار واین است. برای عادلان و شیراز یک واقعه است؛ برای خوبان و را بهسیب سوگند خدا. ۳ شتاب مکن تا احضار وی بروی و ظاهران و نجسان؛ برای آنکه ذبح می کند و برای آنکه ذبح نمی در امر بد جرم منما زیرا که اوهرچه می خواهد به عمل می آورد. کندواقه یکی است. چنانکه نیکانند همچنان گناهکارانند؛ و ۴ جایی که سخن پادشاه است قوت هست و کیست که به آنکه قسم می خورد و آنکه از قسم خوردن می ترسد مساوی اند. اویگویید چه می کنی؟ ۵ هر که حکم را نگاه دارد هیچ امر بد را در تمامی اعمالی که زیر آفتاب کرده می شود، از همه بدتر این نخواهد دید. و دل مرد حکیم وقت و قانون را می داند. ۶ زیرا که است که یک واقعه برهمه می شود و اینکه دل بنی آدم از شرارت برای هر مطلب وقتی و قانونی است چونکه شرارت انسان بر وی پراست و مادامی که زنده هستند، دیوانگی در دل ایشان است و سنگین است. ۷ زیرا آنچه را که واقع خواهد شد از نمی داند؛ و بعد از آن به مردگان می پیونددند. ۸ زیرا برای آنکه با تمامی زندگان کیست که او را خبر دهد که چگونه خواهد شد؟ کسی نیست می پیوندد، امیده است چونکه سگ زنده از شیر مرده بهتر است.

ه زانرو که زندگان می‌دانند که باید بمیرند، امامردگان هیچ نمی‌غلامان بر زمین روان. ۸ آنکه چاه می‌کند در آن می‌افتد و آنکه دانند و برای ایشان دیگر اجرت نیست چونکه ذکر ایشان فراموش دیوار را می‌شکافد، مار وی را می‌گرد. ۹ آنکه سنگها رامی کند، می‌شود. ۱۰ هم محبت و هم نفرت و حسد ایشان، حال نابود از آنها مجرح می‌شود و آنکه درختان رامی برد از آنها در خطر شده است و دیگر تا به ابد برای ایشان از هرآنچه زیرآفتاب کرده می‌افند. ۱۱ اگر آهن کند باشد و دمش را تیز نکنند بایدقوت زیاده می‌شود، نصیبی نخواهد بود. ۷ پس رفته، نان خود را به شادی بکار آورد، اما حکمت به جهت کامیابی مفید است. ۱۲ اگر بخور و شراب خود را به خوشدلی بتوش چونکه خدا اعمال تو را قبل مار پیش از آنکه افسون کنند بگرد پس افسونگرچه فایده دارد؟ از این قبول فرموده است. ۸ لباس تو همیشه سفید باشد و بر سر ۱۲ سختان دهان حکیم فیض بخش است، امالبهای احمق خودش تو روغن کم نشود. ۹ جمیع روزهای عمر باطل خود را که او تو را رامی بعلد. ۱۳ ابتدای سخنان دهانش حماقت است و انتهای درزیز آفتاب بددهد با زنی که دوست می‌داری در جمیع روزهای گفتارش دیوانگی مودی می‌باشد. ۱۴ احمق سخنان بسیار می‌بطالت خود خوش بگذران. زیراکه از حیات خود و از زحمتی که گردید، اما انسان آنچه را که واقع خواهد شدنی داند و کیست که زیر آفتاب می‌کشی نصیب تو همین است. ۱۵ هرچه دستت به او را از آنچه بعد از وی واقع خواهد شد مخبر سازد؟ ۱۶ محنت جهت عمل نمودن باید، همان را با توانایی خود به عمل آور احمقان ایشان را خسته می‌سازد چونکه نمی‌داند چگونه به شهر چونکه در عالم اموات که به آن روی نه کار و نه تدبیر و نه باید رفت. ۱۷ ای بر توابی زمین و قرقی که پادشاه تو طفل است علم و نه حکمت است. (Sheol h7585) ۱۸ برگشتم و زیر و سرورات صحیحگاهان می‌خورند. ۱۹ خوشابحال توابی زمین آفتاب دیدم که مسابقت برای تیزروان و جنگ برای شجاعان و نان هنگامی که پادشاه توپسر نجبا است و سرورات در وقتی برای نیز برای حکیمان و دولت برای فهیمان و نعمت برای عالمان تقویت می‌خورند و نه برای مستی. ۲۰ از کاهله سقف خراب نیست، زیرا که برای جمیع ایشان وقتی واتفاقی واقع می‌شود. می‌شود و از سستی دستها، خانه آب پس می‌دهد. ۲۱ بزم به ۲۱ و چونکه انسان نیز وقت خود را نمی‌داند، پس مثل ماهیانی جهت لهو و لعب می‌کند و شراب زندگانی را شادمان می‌سازد، که در تورسخت گرفتار و گنجشکانی که در دام گرفته می‌شوند، اما نقره همه‌چیز رامهیا می‌گند. ۲۲ پادشاه را در فکر خود نیز همچنان بین آدم به وقت نامساعد هرگاه آن بر ایشان ناگهان بیفتند نفرین مکن دولتمند را در اطاق خوابگاه خویش لعنت منمازیرا که گرفتار می‌گردند. ۲۳ و نیز این حکم را در زیر آفتاب دیدم و آن مغ هوا آوار تو را خواهد برد و بالدار، امرا شایع خواهد ساخت.

نzd من عظیم بود: ۲۴ شهری کوچک بود که مردان در آن قلیل ۱۱ نان خود را بروی آبها بینداز، زیرا که بعد از روزهای العدد بودند و پادشاهی بزرگ بر آن آمده، آن را محاصره نمود و سنگرهای عظیم برباکرد. ۲۵ و در آن شهر مردی فقیر حکیم یافت نفر بیش زیراکه نمی‌دانی چه بلا بر زمین واقع خواهد شد. شد، که شهر را به حکمت خود رهانید، اما کسی آن مرد فقیر را بیاد نیاورد. ۲۶ آنگاه من گفتم حکمت از شجاعت بهتر است، ۲۷ سخنان حکیمان که به آرامی گفته شود، افزایید حاکمی که در آنکه به ابرها نظر نماید، نخواهد دروید. ۲۸ حکمانکه تونمی دانی میان احمقان باشد زیاده مسموع می‌گردد. ۲۹ حکمت از اسلحه هرچند حکمت این فقیرها خوار شمرندند و سخنانش را نشینندند. ۳۰ است خواهد ماند. ۴ آنکه به پاد نگاه می‌کند، نخواهد کشت و ۳۱ اگر ایرا پر از باران شود، آن را بر زمین می‌باراند و اگرورخت بسوی جنوب یا بسوی شمال بیفتند، درهمانجا که درخت افتاده ۳۲ میان احمقان باشد زیاده مسموع می‌گردد. ۳۳ حکمانکه تونمی دانی آنکه به ابرها نظر نماید، نخواهد دروید. ۳۴ چنانکه تونمی دانی جنگ بهتر است. اما یک خطاکار نیکوکوی بسیار را فاسدتواند می‌شود، همچین عمل خدا را که صانع کل است نمی‌فهمی. ۳۵ بامدادان تخم خود را بکار و شامگاهان دست خود را بازدار زیرا

۱۰ فاسد می‌سازد، و اندک حماقتی از حکمت و عزت تو نمی‌دانی کدامیک از آنها این یا آن کامیاب خواهد شد یا سنگیست است. ۱۱ دل مرد حکیم بطرف راستش مایل است و دل هر دو آنها مثل هم نیکو خواهد گشت. ۱۲ البته روشنایی شیرین احمق بطرف چیش. ۱۳ و نیز چون احمق به راه می‌رود، عقلش است و دیدن آفتاب برای چشمان نیکو است. ۱۴ هرچند انسان ناقص می‌شود و به هر کس می‌گوید که احمق هستم. ۱۵ سالهای بسیار زیست نماید و در همه آنها شادمان باشد، لیکن خشم پادشاه بر تو انگیخته شود، مکان خود را ترک منما زیرا باید روزهای تاریکی را به یادآورد چونکه بسیار خواهد بود. پس که تسليمی، خطایای عظیم را می‌نشاند. ۱۶ بدی‌ای هست که هرچه واقع می‌شود بطال است. ۱۷ ای جوان در وقت شباب خود زیر آفتاب دیده‌ام مثل سمهوی که از جانب سلطان صادر شود. شادمان باش و در روزهای جوانی ات دلت تو را خوش سازد و در ۱۸ چهالات بر مکان‌های بلند برآفراشته می‌شود و دولتمندان در راههای قلبت و بر ورق روبت چشمانت سلوک نما، لیکن بدان مکان اسفل می‌نشینند. ۱۹ علامان را بر اسبان دیدم و امیران را مثل که بهسبب این همه خدا تورا به محاکمه خواهد آورد. ۲۰ پس غم

را از دل خود بیرون کن و بدی را از جسد خویش دور نمازیرا که جوانی و شباب باطل است.

۱۲ پس آفریننده خود را در روزهای جوانی ات بیاد آور قبیل از آنکه روزهای بلا بررسد و سالها بررسد که بگویی مرآ از اینها خوشنی نیست. ۲ قبیل از آنکه آفتاب و نور و ماه و سtarگان تاریک شود و ابرها بعد از باران برگردد؛ ۳ در روزی که محافظatan خانه بلزنده و صاحبان قوت، خویشتن را خم نمایند و دستans کنندگان چونکه کم آند باز ایستند و آنانی که از پنجه هامی نگرفند تاریک شوند. ۴ و درها در کوچه بسته شود و آواز آسیاب پست گردد و از صدای گنجشک برخیزد و جمیع مغیيات ذلیل شوند. ۵ واژ هر بلندی بترسند و خوفها در راه باشد و درخت بادام شکوفه آورد و ملخی بار سنگین باشد و اشتها بریده شود. چونکه انسان به خانه جاودانی خود می‌رود و نوحه گران در کوچه گردش می‌کنند. ۶ قبیل از آنکه مفتول نقره گسیخته شود و کاسه طلا شکسته گردد و سبو نزد چشم خرد شود و چرخ بر چاه منکسر گردد، ۷ و خاک به زمین برگردد به طوری که بود. و روح نزد خدا که آن را بخشیده بود رجوع نماید. ۸ باطل اباظلی جامعه می‌گوید همه‌چیز بطلات است. ۹ و دیگر چونکه جامعه حکیم بود باز هم معرفت را به قوم تعلیم می‌داد و تفکر نموده، غوررسی می‌کرد و مثل های بسیار تالیف نمود. ۱۰ جامعه تفحص نمود تا سخنان مقبول را پیدا کرد و کلمات راستی را که به استقامت مکتب باشد. ۱۱ سخنان حکیمان مثل سکهای گاوارانی است و کلمات ارباب جماعت مانند میخهای محکم شده می‌باشد، که از یک شبان داده شود. ۱۲ و علاوه بر اینها، ای پسر من پند بگیر. سخنان کتابهای بسیار انتها ندارد و مطالعه زیاد، تعب بدن است. ۱۳ پس ختم تمام امر را بشنویم. از خدابتیس و اوامر او را نگاه دار چونکه تمامی تکلیف انسان این است. ۱۴ زیرا خدا هر عمل را با هر کار مخفی خواه نیکو و خواه بد باشد، به محاکمه خواهد آورد.

غزل غزلها

ما ایستاده، از پنجه‌ها می‌نگرد و از شیکه‌ها خویشن رانمایان
می‌سازد. ۱۰ محظوظ من مرا خطاب کرده، گفت: «ای محبوبه

۱ غزل غزلها که از آن سلیمان است. ۲ او مرا به بوسه من واخیز و بیا.
های دهان خود بپرسد زیرا که محبت تو از شراب نیکوترا است. باران تمام شده و فهه است. ۱۲ گلهای بر زمین ظاهر شده و زمان
۳ عطرهای توبوی خوش دارد و اسم تو مثل عطر ریخته شده الحان رسیده و آواز فاخته در ولایت ما شنیده می‌شود. ۱۳ درخت
می‌باشد. بنابراین دوشیزگان، تو را دوست می‌دارند. ۴ مرا پکش تا انجیر میوه خود را می‌رساندو موها گل آورده، رایحه خوش می‌دهد.
در عقب تو بدوم. پادشاه مرا به حججه های خود آورد. از تو وجد ای محبوبه من واخیز من، بrixیز و بیا. ۱۴ ای کبوتر من که
و شادی خواهیم کرد. محبت تو را از شراب زیاده ذکرخواهیم در شکافهای صخره و درست سنگهای خارا هستی، چهره خود را
نمود. تو را از روی خلوص دوست می‌دارند. ۵ ای دختران به من بینما و آوازت را به من بشونان زیرا که آواز تو لذیذ و چهره ات
اورشیم، من سیه فام امام‌جمیل هستم، مثل خیمه های قیدار و خوشنا است. ۱۵ شغالها، شغالهای کوچک را که تاکستانها را
ماندپرده های سلیمان. ۶ بر من نگاه نکنید چونکه سیه فام خراب می‌کنند برای مابگیرید، زیرا که تاکستانهای ما گل آورده
هستم، زیرا که آفتاب مرا سوخته است. پسران مادرم بر من خشم است. ۱۶ محبوب از آن من است و من از آن وی هستم. در میان
نموده، مرا ناطورتا کستانها ساختند، اما تاکستان خود را دیده بانی سوسته‌ها می‌چراند. ۱۷ ای محبوب من، برق و تا نسیم روز بوزد و
نمودم. ۱۸ ای حبیب جان من، مرا خیر ده که کجامی چرانی سایه‌ها بگریزد، (مانند) غزال یا پچه آهو بر کوههای باثر باش.

و در وقت ظهر گله را کجا می‌خوابانی؟ زیرا چرا نزد گله های ۳ شبانگاه در بستر خود او را که جانم دوست می‌دارد طلبیدم.
رفقانت مثل آواره گدم. ۸ ای جمیل ترا زنان، اگر نمی‌دانی،
او را جستجو کرم امامیافتمن. ۲ گفتم الان بربخاسته، در کوچه‌ها و
در اثرگله‌ها بیرون رو و بزغاله هایت را نزد مسکن های شبان
شوان شهر گشته، او را که جانم دوست می‌دارد خواهم طلبید. او
بچران. ۹ ای محبوبه من، تو را به اسی که در ارایه فرعون باشد
تشبیه داده‌ام. ۱۰ رخسارهایت به جواهرها و گردنت به گردن
بندها چه بسیار جمیل است. ۱۱ زنجیرهای طلا با جبهه های نقره
برای تنوخواهیم ساخت. ۱۲ چون پادشاه بر سفره خودمی نشیند،
سنبل من بوی خود را می‌دهد. ۱۳ محبوب من، مرا مثل طبله
مر است که در میان پستانهای من می‌خوابد. ۱۴ محبوب من،
برایم مثل خوشیه بان در باغهای عین جدی می‌باشد. ۱۵ اینکه
تو زیباییتی ای محبوبه من، اینک تو زیبا هستی و چشمانت مثل
چشمانت کبوتر است. ۱۶ اینک تو زیبا و شیرین هستی ای محبوب
من و تخت ما هم سبز است. ۱۷ تیرهای خانه ما از سرو آزاد
است و سقف ما از چوب صنوبر.

۲ من نرگس شارون و سوسن وادیها هستم. ۹ سلیمان پادشاه تخت روانی برای خویشن
سوسن در میان خارها همچنان محبوبه من در میان دختران است. از چوب لبنان ساخت. ۱۰ ستونهایش را از نقره و سقطش را از
چنانکه سبب در میان درختان جنگل همچنان محبوب من در طلا و کرسی اش را از ارغوان ساخت، و وسطش به محبت دختران
میان پسران است. درسایه وی به شادمانی نشستم و میوه‌اش برای اورشیم معرق بود. ۱۱ ای دختران صهیون، بیرون آید و سلیمان
کامم شیرین بود. ۱۲ مرا به میخانه آورد و علم وی بالای سر من پادشاه رایبینید، با تاجی که مادرش در روز عروسی وی و در روز
محبت بود. ۱۳ مرا به قصه‌ای کشمش تقویت دیده و مرا به سبیها شادی دلش آن را بر سر وی نهاد.

تاژه سازید، زیرا که من از عشق بیمار هستم. ۱۴ دست چپش در
زیر سر من است و دست راستش مرا در آغوش می‌کشد. ۱۵ ای
چشمانت از پشت برقعه تومث چشمانت کبوتر است و موهایت مثل
دختران اورشیم، شما را به غزالها و آمههای صحراء قسم می‌دهم که
گله بزهایست که بر جانب کوه جلعاد خواهی‌اند. ۱۶ دندانهایت
محبوب مرا تاخدوش نخواهد بیدار نکنید و بزنینگیزایند. ۱۷ آواز
مثل گله گوسفندان پشم بریده که ازشستن برآمده باشند و همگی
محبوب من است، اینک بر کوهها جستان و بر تلهای خیزان می‌آید.
آنها توان زایده و در آنها یکی هم نازاد نیاشد. ۱۸ لبایت مثل رشته
۱۹ محبوب من مانند غزال پاچه آهو است. اینک او در عقب دیوار

قرمز و دهانت جمیل است و شقیقه هایت در عقب برقع تو مانند محبوب تو را بر سایر محبوبیان چه فضیلت است که ما را چنین پاره اثار است. ۴ گردنست مثل برج داده است که به جهت سلاح قسم می دهی؟ ۱۰ محبوب من سفید و سرخ فام است، و برهارها خانه بنا شده است و در آن هزار سپر یعنی همه سپرهای شجاعان افراشته شده است. ۱۱ سر او طلای خالص است و زلفهایش به آویزان است. ۵ دو پستانست مثل دو بجهه توان آهو می باشد که در هم پیچیده و مانند غراب سیاه فام است. ۱۲ چشمانت کوتوران میان سوستهای می چوند، ۶ تا نسیم روز بزد و سایهها بکیگردید. به زندنهرهای آب است، با شیر شسته شده و در چشمخانه خود کوه مر و به تل کندر خواهم رفت. ۷ ای محبوبه من، تمامی تو زیبا نشسته. ۱۳ رخسارهایش مثل بالغچه بلسان و پشتنهای ریاحین می باشد. در تعیین نیست. ۸ بیا با من از لبنان ای عروس، با من می باشد. لهایش سوستهای است که از آنها مر صافی می چکد. از لبنان بیا. از قله امانه از قله شنیر و حرمون از مغاره های شنیرها و از ۱۴ دستهایش حلقه های طلاست که به زبرجد منتشی باشد و بر او کوههای پلنگها بنگر. ۹ ای خواهر و عروس من دلم را به یکی از عاج شفاف است که به یاقوت زرد مرصع بود. ۱۵ ساقهایش چشمانت و به یکی از گردن بندهای گردن ریودی. ۱۰ ای خواهر ستونهای مرمر بر پایه های زر ناب موسس شده، سیماشیش مثل عروس من، محبتهاست چه بسیار لذیز است. محبتهاست از لبنان و مانند سروهای آزاد بگردید است. ۱۶ دهان او بسیار شرین شراب چه بسیار نیکوتراست و بوی عطرهای از جمیع عطرها. و تمام او مرغوبترین است. این است محبوب من و این است یار ای عروس من، لهای تو عسل را می چکاند زیر زبان تو عسل و من ای دختران اورشیل.

شیر است و بوی لباست مثل بوی لبنان است. ۱۲ خواهر و عروس

من، باغی بسته شده است. چشممه مقلع و منبع مختوم است. ۶ محبوب تو کجا رفته است ای زیاترین زنان؟ محبوب تو ۱۳ نهالهایست بستان انارها با میوه های نفیسه و بان و سنبل است. کجا توجه نموده است تالو را با تو بطلبیم؟ ۲ محبوب من به باغ ۱۴ سنبل و زعفران و نی و دارچینی با انواع درختان کندر، مرو و خویش و نزد بالغچه های بلسان فروشده است، تا در باغات عود با جمیع عطرهای نفیسه. ۱۵ چشممه باعها و برکه آب زنده و بجزاند و سوستهای بچیند. ۳ من از آن محبوب خود و محبویم از آن نهارهایی که از لبنان جاری است. ۱۶ ای باد شمال، پرخیز وای باد من است. در میان سوستهای گله رامی چراند. ۴ ای محبوبه من، جنوب، بیا. برباغ من بوز تا عطرهای منتشر شود. محبوب من به تو مثل ترصه جميل و مانند اورشلیم زیبا و مثل لشکرهای بیدق باع خود بیاید و میوه نفیسه خود را بخورد. ۵ چشمانت را از من بگردان زیرا آنها بermen غالب شده است. مویهایت مثل گله بزرا است که بر جانب کوه

۵ ای خواهر و عروس من، به باغ خود آمد. مر خود را با جلعاد خواهید باشند. ۶ دندانهایت مانند گله گوسفندان است عطرهایم چیدم. شانه عسل خود را با عسل خویش خوردم. شراب که ازشتن برآمده باشند. و همگی آنها توان زایده و در آنها یکی خود را باشیر خویش نوشیدم. ای دوستان بخورد وای بیان بنوشید هم نازاد نیاشد. ۷ شقیقه هایت در عقب برقع تو مانند پاره اثار و به سیری بیاشامید. ۲ من در خواب هستم اما دلم بیدار است. ۸ شصت ملکه و هشتاد متنه و دوشیزگان بیشماره هستند. آواز محبوب من است که در را می کوید (و می گوید): «از برای من و اما کوتور من و کامله من یکی است. او یگانه مادر خویش و باز کن ای خواهر من! ای محبوبه من و کوتوم وای کامله من! مختاره والده خود می باشد. دختران اورا دیده، خجسته گفتند. زیرا که سر من از شبنم و زلفهایم از ترشحات شب پر است.» ملکه ها و متنه ها بر اونگریستند و او را مدح نمودند. ۱۰ این رخت خودرا کدم چگونه آن را پوچش؟ پایهای خود را شستم کیست که مثل صبح می درخشید؟ مانند ماه جميل و مثل آفتاب چگونه آنها را چرکین نمایم؟ ۴ محبوب من دست خویش را از تاکم و مانند لشکرید دار مهیب است؟ ۱۱ به باغ درختان جوز سوراخ در داخل ساخت و احشایم برای وی به جنیش آمد. ۵ من فرود شدم تا سبزهای وادی را بگنم و بینم که آیا مو شکوفه آورده برخاستم تادر را به جهت محبوب خود باز کنم، و از دستم مرو از وانار گل کرده است. ۱۲ بی آنکه ملتفت شوم که ناگاه جانم مرا انگشتهاشیم مر صافی بر دسته قفل بچکد. ۶ به جهت محبوب مثل عوابه های عیندانا د ساخت. ۱۳ بگرد، بگردای شولمیست خود باز کردم اما محبوبیم روگردانیه، رفته بود. چون او سخن بگرد، بگرد تابر تو بنگریم.

می گفت جان از من بدر شده بود. او را جستجو کرد و نیافر اورا

خواندم و جوابم نداد. ۷ کشیکچیانی که در شهرگردش می کنند ۷ در شولمیست چه می بینی؟ مثل محفل دولشکر. ۲ ناف تو مرا یافتد، بزند و مجرح ساختند. دیده بانهای حصارها برقع مرا مثل کاسه مدور است که شراب ممزوج در آن کم نیاشد. بر از من گرفتند. ۸ ای دختران اورشلیم، شما را قسم می دهم که تو توده گردن است که سوستهای آن را احاطه کرده باشد. ۳ دو اگر محبوب مرا بیاید. وی را گویند که من مرض عشق هستم. بستان تومثیل دو بجهه توان غزال است. ۴ گردن تو مثل برج عاج و ۹ ای زیاترین زنان، محبوب تو از سایر محبوبیان چه برتری دارد و چشمانت مثل برکه های حشیون نزد دروازه بیت ریم. بینی تو

مثل برج لبنان است که بسوی دمشق مشرف می‌باشد. ۵ سرت بر تو مثل کرمل و موی سرت مانند ارغوان است. و پادشاه در طره هایش اسیر می‌باشد. ۶ ای محبویه، چه بسیار زیبا و چه بسیار شیرین بهسبیل لذت‌هاستی. ۷ این قامت تو مانند درخت خرما و پستانهای مثل خوشه‌های انگور می‌باشد. ۸ گفتم که به درخت خرما برآمده، شاخه‌هایش را خواهم گرفت. و پستانهای مثل خوشه‌های انگور و بوی نفس تو مثل سبیلها باشد. ۹ و دهان تومانند شراب بهترین برای محبویم که به ملایمت فرو رود و لبهای خفتگان را متکلم سازد. ۱۰ من از آن محبوی خود هستم و اشتیاق وی بر من است. ۱۱ بیایی محبوی من به صحرای بیرون بروم، و در دهات ساکن شویم. ۱۲ و صبح زود به تاکستانها بروم و بینیم که آیا انگور گل کرده و گلهایش گشوده و انارها گل داده باشد. در آنجامحبت خود را به تو خواهم داد. ۱۳ مهر گیاههای خود را می‌دهد و نزد درهای ما هر قسم میوه نفیس تازه و کهنه هست که آنها را برای توابع محبوی من جمع کرده‌ام.

۸ کاش که مثل براذر من که پستانهای مادر مرامکید می‌بودی، تا چون تو را بیرون می‌یافتم تو را می‌بوسیدم و مرا روسانمی ساختند. ۲ تو را رهبری می‌کرم و به خانه مادرم در می‌آوردم تا مرا تعليم می‌دادی تا شراب ممزوج و عصیر انار خود را به تو می‌نوشانیدم. ۳ دست چپ او زیر سر من می‌بود و دست راستش مرا در آغوش می‌کشید. ۴ ای دختران اورشلیم شما را قسم می‌دهم که محبوی مرا تا خودش نخواهد بیدار نکنید و برینگیرانید. ۵ این کیست که بر محبوی خود تکیه کرده، از صحرای برمی آید؟ ۶ مرا مثل خاتم بر دلت و مثل نگین بر بازویت بگذار، زیرا که محبت مثل موت زوار اور است و غیرت مثل هاویه ستم کیش می‌باشد. شعله هایش شعله های آتش و لهیب یهوه است. (Sheol h7585) ۷ آبهای بسیار محبت را خاموش نتواند کرد و سیلها آن را نتواند فرو نشانید. اگر کسی تمامی اموال خانه خویش را برای محبت بدهد آن را البته خوار خواهند شمرد. ۸ ما را خواهی کوچک است که پستان ندارد. به جهت خواهر خود در روزی که او را خواستگاری کنند چه بکنیم؟ ۹ اگر دیوار می‌بود، بر او برج نفرهای بنا می‌کردیم. و اگر دروازه می‌بود، او را به تخته های سرو آزادمی پوشانیدیم. ۱۰ من دیوار هستم و پستانهایم مثل برجهاست. لهذا در نظر او از جمله یابدگان سلامتی شده‌ام. ۱۱ سلیمان تاکستانی در بعل هامون داشت و تاکستان را به ناطوران سپرد، که هر کس برای میوه‌اش هزار نقره بدهد. ۱۲ تاکستانم که از آن من است پیش روی من می‌باشد. برای توابع سلیمان هزار و برای ناطوران میوه‌اش، دویست خواهد بود. ۱۳ ای (محبوی) که در باغات می‌نشینی، رفیقان آوار تو را می‌شنوند، مرا نیز بشنوان. ۱۴ ای محبوی من، فرار کن و مثل غزال یا بچه آهو بر کوههای عطربیات باش.

۲۰ اما اگر ابا نموده، تمدکنید شمشیر شما را خواهد خورد زیرا که

دهان خداوند چینی می‌گوید. ۲۱ شهر امین چگونه زانیه شده

۱ روایی اشعیا ابن آموس که آن را درباره یهودا و اورشلیم، در است. آنکه ازاناصاف مملو می‌بود و عدالت در وی سکونت روزهای عزیزا و بوتام و آحاز و حرقیا پادشاهان یهودا دید. ۲ ای می‌داشت، اما حال قاتلان. ۲۲ نقره تو به درد مبدل شده، و آسمان بشنو وای زمین گوش بگیر زیادخاوند سخن می‌گوید. پسران شراب تو از آب ممزوج گشته است. ۲۳ سروزان تو متمد شده و پروردم و برآفراشتم اما ایشان بر من عصیان ورزیدند. ۳ گامالک رفیق دزدان گردیده، هریک از ایشان رشوه را دوست می‌دارند و خویش را و الاغ آخر صاحب خود رامی شناسد، اما اسرائیل نمی‌نمایند و دعوی بیوهزنان

شناسند و قوم من فهم ندارند. ۴ وای بر امت خطاطاکار و قومی که نزد ایشان نمی‌رسد. ۲۴ بنا بر این، خداوند یهوده صبابوت، قادر

زیربار گاه می‌باشد و بر ذرت شریان و پسران مفسد. خداوند اسرائیل می‌گویدهان من از خصمانت خود استراحت خواهم یافت را ترک کردن و قدوس اسرائیل را هانت نمودند و بسوی عقب واز دشمنان خویش انتقام خواهم کشید. ۲۵ و دست خود را بر تو

منحرف شدند. ۶ چرا دیگر ضرب یابید و زیاده فتنه نمایید؟ برگردانیده، درد تو را بالکل پاک خواهم کرد، و تمامی ریتم را

تمامی سر بیمار است و تمامی دل مرض. ۷ ازکف پا تا بهس در دور خواهم ساخت. ۲۶ و داوران تو را مثل اول و مشیران تو را مثل

آن تندرستی نیست بلکه جراحت و کوفتنگی و خشم معتفن، که ابتدا خواهم برگردانید و بعد از آن، به شهederal و قریه امین

نه بخیه شده و نه بسته گشته و نه با روغن التیام شده است. ۲۷ صهیون به انصاف فدیه داده خواهد شد

۷ ولایت شما ویران و شهرهای شما به آتش سوخته شده است. و اثبات کنیدگانش به عدالت. ۲۸ و هلاکت عاصیان و گناهکاران

غیریان، زمین شما را در نظرشما می‌خورند و آن مثل واژگونی با هم خواهد شد و آنانی که خداوندرا ترک نمایند، نابود خواهد

بیگانگان خراب گردیده است. ۸ و دختر صهیون مثل سایه بان گردید. ۲۹ زیرایشان از درختان بلوطی که شما خواسته بودید خجل

در تاکستان و مانند کپر در بوستان خیار ومثل شیر محاصره شده، خواهند شد و از باغاتی که شما برگزیده بودید رسوا خواهد گردید.

متروک است. ۹ اگر یهوده صبابوت بقیه اندکی برای ما و نمی ۳۰ زیرا شما مثل بلوطی که برگش پژمرده و مانند باغی که آب

گذاشت، مثل سدوم می‌شدیم و مانند عموره می‌گشتمیم. ۱۰ ای نداشه باشد خواهید شد. ۲۱ و مرد زورآور پزه کتان و عملش

حاکمان سدوم کلام خداوند را بشنویدوای قوم عموره شریعت شعله خواهد شد و هردوی آنها با هم سوخته خواهد گردید و خدای ما را گوش بگیرید. ۱۱ خداوند می‌گوید از کثر قربانی خاموش کنیده‌ای خواهد بود.

های شما مرا چه فایده است؟ از قربانی های سوختنی قوچها و ۲ کلامی که اشعیا ابن آموس درباره یهودا و اورشلیم دید. ۲ و پیه پرواریها سیر شده‌ام و به خون گاوان و برهها و بزها رغبت

ندارم. ۱۲ وقی که می‌آید تاکه حضور من حاضر شوید، کیست که این را ازدست شما طلبیده است که دربار مرا پایمال کنید؟

۱۳ هدایای باطل دیگر می‌اورید. بخور نزدمن مکروه است و غرمه ما و سبت و دعوت جماعت نیز. گناه را با محفل مقدس نمی

توانم تحمل نمایم. ۱۴ غرمه‌ها و عیدهای شما را جان من نفرت دارد؛ آنها برای من بار سنگین است که ازتحمل نمودنش خسته

شده‌ام. ۱۵ هنگامی که دستهای خود را دراز می‌کنید، چشممان خود را از شما خواهم پوشانید و چون دعای بسیاری کنید، اجابت

نخواهم نمود زیرا که دستهای شما پر از خون است. ۱۶ خویشتن را شسته، طاهرنمایید و بدی اعمال خویش را از نظر من دورگردید، آموخت. ۱۷ نیکوکاری رایاموزید و انصاف را از شرات بدزادید. نیکوکاری رایاموزید و انصاف را

بطلیبد. مظلومان را رهایی دهید. بیهمان را دادرسی کنید و بیوهزنان را رحمایت نمایید. ۱۸ خداوند می‌گوید بیایید تا با همیگر مجاهجه

نمایم. اگر گاهان شما مثل ارغوان باشد مانند برف سفید خواهد شد و اگر مثل قمر سرخ باشد، مانند پشم خواهد شد. ۱۹ اگر

ارابه های ایشان را انتهایی نیست؛ ۸ و زمین ایشان اراسیان پر است و

است؛ صنعت دستهای خویش را که به انگشت‌های خود ساخته‌اند

را که به انگشت‌های خود را خواهید خورد.

سجده می نمایند. ۹ و مردم خم شده و مردان پست می شوند. خورد. ۱۱ وای بر شریران که ایشان را بدی خواهد بود چونکه لهدا ایشان را نخواهی آمرزید. ۱۰ از ترس خداوند و از کبیرایی مکافات دست ایشان به ایشان کرده خواهد شد. ۱۲ و اما قوم جلال وی به صخره داخل شده، خویشتن را در خاک پنهان کن. من، کودکان بر ایشان طلم می کنند و زنان بر ایشان حکمرانی ۱۳ چشمان بلند انسان پست و تکبر مردان خم خواهد شد و در می نمایند. ای قوم من، راهنمایان شماگمراه کنندگاند و طريق آن روز خداوند به تنهایی متعال خواهد بود. ۱۴ زیرا که برای راههای شما را خراب می کنند. ۱۵ خداوند برخاسته یهوه صبایوت روزی است که بر هرچیز بلند و عالی خواهد آمد و به جهت داوری قومها ایستاده است. ۱۶ خداوند بامشایخ قوم برهرچیز مرتفع، و آنها پست خواهد شد؛ ۱۷ و برهمه سروهای خود و سوران ایشان به محکمه درخواهد آمد، زیرا شما هستید آزاد بلند و رفع لینان و بر تمامی بلوطهای باشان؛ ۱۸ و بر همه که تاکستانه را خودرده اید و غارت فقیران در خانه های شماست. کوههای عالی و برجیمی تلهای بلند؛ ۱۹ و بر هریچ مرتفع و بر ۲۰ خداوند یهوه صبایوت می گوید: «شمارا چه شده است که قوم هر حصار منبع؛ ۲۱ و برهمه کشتیهای ترشیش ویرهمه مصنوعات مرا می کوبید و رویهای فقیران را خرد می نمایید؟» ۲۲ و خداوند مرغوب؛ ۲۳ و کبیرای انسان خم شود و تکبر مردان پست خواهد می گوید: «از این جهت که دختران صهیون متکبرند و با گدن شد. و در آن روز خداوند به تنهایی متعال خواهد بود، ۲۴ ویتها افراشته و غمزرات چشم راه می روند و به ناز می خرامند و به پایهای بالکل تلف خواهند شد. ۲۵ و ایشان به مغاره های صخرهها و خویش خلخالها را به صدا می آورند. ۲۶ بنابراین خداوند فرق سر حفره های خاک داخل خواهند شد، بهسب ترس خداوند و کبیرای دختران صهیون را کل خواهد ساخت و خداوند عورت ایشان جلال وی هنگامی که او بrixzid تا زمین را متزل سازد. ۲۷ در آن را بر همه خواهد نمود. ۲۸ و در آن روز خداوند زینت خلخالها روز مردمان، پنهان نقره و پنهان طلا خود را که برای عبادت و پیشانی بندها و هلالها را دور خواهد کرد. ۲۹ و گوشوارهها و خویش ساخته اند، نزد موش کوران و خفاشها خواهند ادعاخت، دستیندها و رویندها را، ۳۰ و دستارها و زنجیرها و کمریندها و ۳۱ تا به مغاره های صخرهها و شکافهای سنگ خارا داخل شوند، عطردانها و تعویذنها را، ۳۲ و انگشتها و حلقه های بینی را، ۳۳ و بهسب ترس خداوند و کبیرای جلال وی هنگامی که او بrixzid تا رخوت نفسیه و رداها و شالها و کسیسهها را، ۳۴ و آیندها و کنان زمین را متزل سازد. ۳۵ شما از انسانی که نفس او درینی اش نازک و عمامهها و برقعها را. ۳۶ واقع می شود که به عوض می باشد دست برکشید زیرا که او به چه چیز محسوب می شود؟ عطیرات، عفونت خواهد شد و به عوض کمریند، رسیمان و به عوض مویهای بافتی، کلی و به عوض سینه بند، زنار پلاس و به ۳۷ زیرا اینک خداوند یهوه صبایوت پایه ورکن را از اورشلیم و عوض زیایی، سوختگی خواهد بود. ۳۸ مردانت به شمشیر و یهودا، یعنی تمامی پایه نان و تمامی پایه آب را دور خواهد کرد، ۳۹ شجاعات در جنگ خواهند افتاد، ۴۰ و شجاعان و مردان جندگی و داوران و انبیا و فالگیران و مشایخ را، ۴۱ ماتم خواهند کرد، و او خراب شده، بر زمین خواهد نشست.

۳ سرداران پنجه اه و شریفان و مشیران و صنعت گران ماهر و ساحران حاذق را. ۴ و اطفال را بر ایشان حاکم خواهیم ساخت و ۴۲ و در آن روز هفت زن به یک مرد متمسک شده، خواهند کودکان بر ایشان حکمرانی خواهند نمود. ۵ و قوم مظلوم خواهند گفت: «نان خود را خواهیم خورد و رخت خود را خواهیم پوشید، ۶ شد، هر کس از دست دیگری و هر شخص از همسایه خویش. واطفال فقط نام تپیر ما خوانده شود و عار ما را بدرار.» ۷ در آن روز بر پیران و پستان بر شریفان تمد خواهند نمود. ۸ چون شخصی به شاخه خداوند زیرا و جلیل و ممیوه زمین به جهت ناجیان اسرائیل برادر خویش در خانه پدرش متمسک شده، بگوید: «تو را رخوت فخر و زینت خواهد بود. ۹ واقع می شود که هر که در صهیون هست پس حاکم ما شو و این خرابی در زیر دست تو باشد!»، باقی ماند و هر که در اورشلیم تک شود مقدس خوانده خواهد شد ۱۰ در آن روز او آواز خود را بلند کرده، خواهند گفت: «من علاج یعنی هر که در اورشلیم دردفتر حیات مکوب باشد. ۱۱ هنگامی که کننده تعویم شد زیرا درخانه من نه نان و نه لیاس است پس مرا خداوندچرک دختران صهیون را بشوید و خون اورشلیم را به روح حاکم قوم مسازید.» ۱۲ زیرا اورشلیم خراب شده و یهودا منهدم انصاف و روح سوختگی از میانش رفع نماید، ۱۳ خداوند بر جمیع گشته است، از آن جهت که لسان و افعال ایشان به ضد خداوند مساکن کوه صهیون ویر محفله ایش ابر و دود در روز و درخشندگی می باشد تا چشمان جلال اورا به ننگ آورند. ۱۴ سیمای رویهای آتش مشتعل در شب خواهد آفید، زیرا که بر تمامی جلال آن ایشان به ضد ایشان شاهد است و مثل سدوم گناهان خود را فاش پوششی خواهد بود. ۱۵ و در وقت روز سایه بانی به جهت سایه از کرده، آنها را مخفی نمی دارند. وا بر جانهای ایشان زیرا که به گرم و به جهت ملءاء و پناهگاه از طوفان و باران خواهد بود. ۱۶ جهت خویشتن شرارت را بعمل آورده اند. ۱۷ عادلان را پکوئید که ایشان را سعادتمدی خواهد بود زیرا از ثمره اعمال خویش خواهند

۵ سرود محبوب خود را درباره تاکستانش برای محبوب خود تلخی می‌نهنند. ۲۱ وای برآنانی که درنظر خود حکیمند، و پیش بسرایم. ۲ و آن را کنده از سنگها پاک کرده و موهبتین در آن روی خود فهیم می‌نمایند. ۲۲ وای بر آنانی که برای نوشیدن غرس نمود و برجی در میانش بنادرد و چرخشته نیز در آن کرد. شراب زوارآوند، و به جهت ممزوج ساختن مسکرات مدان قوی پس منتظر می‌بودتا انگور بیاورد اما انگور بد آورد. ۳ پس الان ای می‌باشد. ۲۳ که شیرین رابرای رشوه عادل می‌شمارند، و عدالت ساکنان اورشلیم و مدان یهودا، در میان من و تاکستان من حکم عادلان راز ایشان برمی‌دارند. ۲۴ بنابراین به نهجی که شاره آتش کنید. ۴ برای تاکستان من دیگرچه توان کرد که در آن نکردم؟ کاه را می‌خورد و علف خشک در شعله می‌افتد، همچنان ریشه پس چون منتظر بودم که انگور بیاورد چرا انگور بد آورد؟ ۵ لهلاان ایشان عفونت خواهد شد و شکوفه ایشان مثل غبار برافشارانده شما را اعلام می‌نمایم که من به تاکستان خودچه خواهم کرد. کلام حصارش را برمی‌دارم و چراگاه خواهد شد؛ و دیوارش را منهدم قادوس اسرائیل را خوارشمدهاند. ۲۵ بنابراین خشم خداوند بر قوم می‌سازم و بیام خواهد گردید. ۶ و آن را خراب می‌کنم که نه خودمشتعل شده و دست خود را بر ایشان دراز کرده، ایشان را پاش و نه کنده خواهد شد و خار و خس در آن خواهد روید، و مبتلا ساخته است. و کوهها بزرگی‌ند ولاشهای ایشان در میان ابرها را امر می‌فرمایم که بر آن باران نباراند. ۷ زیرا که تاکستان بزنگدیو دست وی تا کنون دراز است. ۸ و علمی به جهت بیوه صبابوت خاندان اسرائیل است و مدان یهودا نهال شادمانی او می‌باشد. و برای انصاف انتظارکشید و اینک تعدی و برای امت های بعيد برپا خواهد کرد. و از اقصای زمین برای ایشان عدالت و اینک فریادشد. ۹ وای بر آنانی که خانه را به خانه ملحق و مزععه را به مزرعه ملصق سازند تا مکانی باقی نماند. و ۱۰ در میان زمین به تنها ساکن می‌شوید. ۹ بیوه صبابوت در گوش من گفت: «به درستی که خانه های بسیار خراب خواهد شد، و خانه های بزرگ و خوش نما غیرمسکون خواهد گردید. ۱۱ زیرا که ده جفت گاو زمین یک بت خواهد آورد و یک حومر تخم یک ایقه خواهدداد.» ۱۲ وای بر آنانی که صحیح زود برمی‌خیزند تادری مسکرات بروند، و شب دیر می‌نشینند تا شراب ایشان را گرم نماید و در بزمها ایشان عود و بربط و دف و را گرفته، بسلامتی خواهند کرد و ایشان نعره خواهند زد و در نای و شراب می‌باشد. اما به فعل خداوند نظر نمی‌کنند و به آن روز برایشان مثل شورش دریا شورش خواهند کرد. و اگر کسی به عمل دستهای وی نمی‌نگردد. ۱۳ بنابراین قوم من بهسب عدم معرفت اسیر شده‌اند و شریفان ایشان گرسنه و عوام ایشان از تشنجی خشک گردیده. ۱۴ از این سبب هاویه حرص خود را زیاد کرده و ۱۵ در سالی که عزیزا پادشاه مرد، خداوند را دیدم که بر کرسی دهان خویش را بی حد باز نموده است و جلال و جمهور و شوکت ایشان و هرکه در ایشان شادمان باشد در آن فرو می‌رود. (Sheol) h7585

۱۶ و مردم خم خواهند شد و مدان ذلیل خواهند گردید و چشمان متکران پست خواهد شد. ۱۷ و بیوه صبابوت به انصاف متعال خواهد بود و خدای قادوس به عدالت تقاضی کرده خواهد شد. ۱۸ آنگاه بره های (غربا) در مربع های ایشان خواهند چریدو غریبان و بیرانه های پرواریهای ایشان را خواهند خورد. ۱۹ وای برآنانی که عصیان را به ریسمانهای بطالت و گناه را گویا به طناب ارایه می‌کشند. ۲۰ و می‌گویند باشد که او تعجیل نموده، کار خود را بشتاباند تا آن را ببینم. و مقصود قادوس اسرائیل نزدیک از آنگاه یکی از سرافین نزد من پرید و در دست خود اخگری که با شده، باید تا آن را بدانیم. ۲۱ وای بر آنانی که بدی را نیکویی و نیکویی را بدی می‌نامند، که ظلمت را به جای نور و نور را به جای گفت که «اینک این لبهای را لمس کرده است و عصیان ظلمت می‌گذارند، و تلخی را به جای شیرینی و شیرینی را به جای رفع شده و گناهت کفاره گشته است.» ۲۲ آنگاه آواز خداوند را

شنیدم که می گفت: «که را بفرستم و کیست که برای ما برود؟» زمینی که شما از هر دو پادشاه آن می ترسید، متوجه خواهد شد.

گفتم: «لیک مرا بفرست». ۹ گفت: «برو و به این قوم پکو البته ۱۷ خداوند بر تو و بر قومت و برخاندان پدرت ایامی را خواهد آورد خواهد شد، اما نخواهد فهمید و هر آینه خواهد نگریست اما که از ایامی که از ایامی از یهودا جدا شد تا حال نیامده باشد یعنی درک نخواهد کرد. ۱۰ دل این قوم را فربه ساز و گوشاهی ایشان پادشاه آشور را.» ۱۸ و در آن روز واقع خواهد شد که خداوند برای را سنگین نما و چشمان ایشان را بیند، میادا با چشمان خودبینند مگسنهای که به کاره های نهرهای مصرن و زنبورهای که درزمین و با گوشاهی خود بشنوند و با دل خود بفهمند و بازگشت نموده، آشورند صفير خواهد زد. ۱۹ و تمامی آنها برآمده، در وادیهای ویران شفا یابند.» ۱۱ پس من گفتمن: «ای خداوند تا به کی؟» او و شکافهای صخره ویر همه مرتع ها فرود گفت: «تا وقی که شهرها ویران گشته، غیر مسکون باشد و خانه خواهند آمد.» ۲۰ و در آن روز خداوند به واسطه استرهای که از هابدون آدمی و زمین خراب و ویران شود. ۱۲ و خداوند مردمان ماورای نهر اجیر می شود یعنی به واسطه پادشاه آشور موی سر و را دور کند و در میان زمین خرابیهای بسیار شود. ۱۳ اما باز موی پایه را خواهد تراشید و ریش هم سترد خواهد شد. ۲۱ و در عشری در آن خواهد بود و آن نیز بار دیگر تلف خواهد گردید مثل آن روز واقع خواهد شد که شخصی یک گاو جوان و دو گوسفند درخت بلوط و چهار که چون قلعه می شود کدنه آنها باقی می ماند، زنده نگاه خواهد داشت. ۲۲ و از فراوانی شیری که می دهند که خواهد خود زیرا هر که در میان زمین باقی ماند خوارا کش کرده و عسل همچنان ذریت مقدس کنده آن خواهد بود.»

۷ و در ایام آغاز بن یوتام بن عزیزا پادشاه یهودا، واقع شد پاره نقره داده می شد پر از خار و خس خواهد بود. ۲۴ با تیرها و که رصین، پادشاه آرام و فتح بن رملیا پادشاه اسرائیل بر اورشلیم کمانهاردم به آنجا خواهند آمد زیرا که تمامی زمین پر از خار و برآمدندتا با آن جنگ نمایند، اما توانستند آن را فتح نمایند. ۲ و خس خواهد شد. ۲۵ و جمیع کوههایی که با بیل کنده می شد، به خاندان داده خبر داده، گفتند که ارم در افرایم اردو زده اند و دل از ترس خار و خس به آنجانخواهند آمد بلکه گاوان را به آنجا او و دل مردمانش بلزید به طوری که درختان جنگل از باد می لرزد. خواهند فستاد و گوسفندان آن را پایمال خواهند کرد.

۳ آنگاه خداوند به اشیاع گفت: «تو با پسر خودشاریا شوب به انتهاه قفات برکه فوقانی به راه مزرعه گازر به استقبال آغاز بیرون ۸ و خداوند مرا گفت: «لوحی بزرگ به جهت خود بگیر شو. ۴ و وی را بگو: باحدر و آرام باش متی و دلت ضعیف نشود و بر آن با قلم انسان برای مهیرشلال حاش بز بنویس. ۲ و من از این دودم مشعل دودفاشان، یعنی ازشدت خشم رصین و ارام و شهود امین یعنی اوریای کاهن و زکریا این بیرکیا را به جهت پسر رملیا. ۵ زیرا که ارم با افرایم و پسر رملیا برای ضرر تو مشورت خودبرای شهادت می گیرم.» ۳ پس من به نبیه نزدیکی کردم و کرده، می گویند: ۶ بر یهودا برآیم و آن رامحاصره کرده، به جهت او حامله شده، پسری زاید. آنگاه خداوند به من گفت: «او خویشن تسخیر نمایم و پسر طبیل را در آن به پادشاهی نصب رامهیر شلال حاش بز بنام، ۴ زیرا قبل از آنکه طفل بعونای پدرم کنیم. ۷ خداوند یهوه چین می گوید که «این بجا آورده نمی وای مادرم بگوید، اموال دمشق وغیمت سامره را پیش پادشاه شود و اقع نخواهد گردید. ۸ زیرا که سارام، دمشق و سر دمشق، آشور به یغماخواهند برد.» ۵ و خداوند بار دیگر مرا باز خطاب رصین است و بعد از شخصت و پیچ سال افرایم شکسته می شود به کرده، گفت: ۶ «چونکه این قوم آبهای شیله را که به ملایمت طوری که دیگر قومی نخواهد بود. ۹ و سر افرایم سامره و سر جاری می شود خوار شمرده، از رصین و پسر رملیا مسرور شده اند، سامره پسر رملیا است و اگر بازرنکنید هر آینه ثابت نخواهید ماند.» ۷ بنابراین اینک خداوند آبهای زورآور بسیار نهار یعنی پادشاه آشور و ۱۰ و خداوند بار دیگر آغاز را خطاب کرده، گفت: ۱۱ «اینکه تمامی حشمت او را بر ایشان برخواهد آورد و او از جمیع جویهای جهت خود از یهوه خدایت بطلب. آن را از عمق ها بطلب با از خود برخواهد آمد و از تمامی کناره های خوش سرشار خواهد شد، اعلی علیین بالا.» ۱۲ آغاز (Sheol h7585) گفت: «نعمی طلبم و بر یهودا تجاوز نموده، سیلان کرده، عبورخواهد نمود تا آنکه به و خداوند رامتحان نخواهم نمود.» ۱۳ گفت: «ای خاندان داد گردنها برسد و بالهای خودرا پهن کرده، طول و عرض ولايت بشنوید! آیا شما راجیزی سهل است که مردمان را بیزار کنید بلکه رای عمانوئل پر خواهد ساخت.» ۹ و به هیجان آیدای قومها و می خواهد خدای مرا نیز بیزار کنید. ۱۴ بنابراین خود خداوند به شکست خواهید یافت و گوش گیریدای اقصای زمین و کمر خود را شما آینه خواهد داد: اینک باکره حامله شده، پسری خواهد زاید بیندید و شکست خواهید یافت. کمر خود را بیندید و شکست نام او راعمانوئل خواهد خواند. ۱۵ کره و عسل خواهد خورد تا خواهید یافت. ۱۰ با هم مشورت کنید و باطل خواهد شد و سخن آنکه ترک کردن بدی و اختیار کردن خوبی را بداند. ۱۶ زیرا قبل گویید و چو آورده نخواهد شد زیرا خدا با ما است. ۱۱ چونکه از آنکه پسر، ترک نمودن بدی و اختیار کردن خوبی را بداند، خداوند با دست قوی به من چینن گفت و مرا تعلیم داد که به راه

این قوم سلوک ننمایم و گفت: ۱۲ «هرآججه را که این قوم فتنه برسرائل واقع گردید. ۹ و تمامی قوم خواهندانست یعنی افرایم و می نامند، شما آن را فتنه ننماید و از ترس ایشان و خائف ساکنان سامره که از غرور و تکبر دل خود می گویند. ۱۰ خشتها مباشد. ۱۳ یهوه صبایوت را تقدیس نماید و او ترس و خوف افتاده است اما با سنگهای تراشیده بنا خواهیم نمود؛ چویهای افراغ شما باشد. ۱۴ و او(برای شما) مکان مقدس خواهد بود اما برای در هم شکست اما سرو آزاد بجای آنهامی گذاریم. ۱۱ بنابراین هدو خاندان اسرائیل سنگ مصادم و صخره لغش دهنده و برای خداوند دشمنان رضین را بپند او خواهد برافراشت و خصمان او را ساکنان اورشلیم دام و تله. ۱۵ ویسیاری از ایشان لغش خورده، خواهد برانگیخت. ۱۶ ارامیان را از مشرق و فلسطینیان را از مغرب و خواهند افتاد و شکسته شده و بدام افتاده، گرفتار خواهند گردید.» ایشان اسرائیل را با دهان گشوده خواهند خورد. اما با این همه ۱۶ شهادت را به هم پیچ و شریعت را در شاگردانم مخصوص ساز. خشم او برگردانیده نشده و دست او هنوز دراز است. ۱۳ و ۱۷ و من برای خداوند که روی خود را از خاندان یعقوب مخفی این قوم بسوی زنده خودشان بازگشت ننموده و یهوه صبایوت را می سازد انتظار کشیده، امیدوار او خواهم بود. ۱۸ اینک من و نظرییده‌اند. ۱۴ بنابراین خداوند سر دم و نخل و نی را از اسرائیل پسرانی که خداوند به من داده است، از جانب یهوه صبایوت که در یک روز خواهد برید. ۱۵ مرد پیر و مرد شریف سر است و در کوهه صهیون ساکن است به جهت اسرائیل آیات و علامات نبی ای که تعلیم دروغ می دهد، دم می باشد. ۱۶ زیرا که هادیان هستیم. ۱۹ و چون ایشان به شما گویند که از اصحاب اجنه این قوم ایشان را گمراه می کنند و پیروان ایشان باعیده می شوند. وجود و گرانی که جیک جیک و زمم می کنند سوال کنید، (گوید) ۲۰ از این سبب خداوند از جوانان ایشان مسروپ نخواهد شد و بر «آیا قوم از خدای خود سوال ننمایند و آیا از مردگان به جهت پیمان و بیوهزنان ایشان ترحم نخواهد نمود. چونکه جمیع ایشان زنده‌گان سوال باید نمود؟» به شریعت و شهادت (تجه نماید) متفق و شیریند و هر دهانی به حمact متكلّم می شود بالیهمه واگر موافق این کلام سخن نگویند، پس برای ایشان روشانی غضب او برگردانیده نشده و دست او هنوز دراز است. ۱۸ زیرا که نخواهد بود. ۲۱ و با عسرت و گرسنگی در آن خواهند گشت و شرارت مثل آتش می سوزاند و خار و خس را می خورد، و دربوته هنگامی که گرسنه شوند خویشتن را مشوش خواهند ساخت و های چنل افروخته شده، دود غلیظ پیچان می شود. ۱۹ از غضب پادشاه و خدای خود را لعنت کرده، به بالاخواهند نگریست. یهوه صبایوت زمین سوخته شده است و قوم هیزم آتش گشته‌اند و ۲۲ و به زمین نظر خواهندداخت و اینک تنگی و تاریکی و کسی بریادر خود شفقت ندارد. ۲۰ از جانب راست می ریاند و ظلمت پیشانی خواهد بود و به تاریکی غلیظ رانه خواهند شد. گرسنه می مانند و از طرف چپ می خورند و سر نمی شوند و هرکس گوشت بازوی خود را می خورد. ۲۱ منسی افرایم را وافراهم ۹ لیکن برای او که در تنگی می بود، تاریکی نخواهد شد. در منسی را و هر دوی ایشان بضد یهودا متحدمی شوند. با اینهمه زمان پیشین زمین زیولون و زمین نفتالی را ذلیل ساخت، اما در زمان غضب او برگردانیده نشده و دست او هنوز دراز است. آخر آن را به راه دریا به آن طرف اردن در جلیل امت هامحترم خواهد گردانید. ۲ قومی که در تاریکی سالک می بودند، نور ۱۰ وای بر آنانی که احکام غیر عادله راجاری می سازند و عظیمی خواهند دید و بر ساکنان زمین سایه موت نور ساطع خواهد کاتیانی که ظلم رامرقوم می دارند، ۲ تا مسکینان را از داوری شد. ۳ تو قوم را بسیار ساخته، شادی ایشان را زیاد گردانید. منحرف سازند و حق فقیران قوم مرا بریاند تا آنکه بیوهزنان غارت به حضور تو شادی خواهند کرد مثل شادمانی وقت درو و مانند ایشان بشوند و پیمان راتاراج نمایند. ۳ پس در روز بازخواست در کسانی که در تقسیم نمودن غنیمت وجود می نمایند. ۴ زیرا که حینی که خرای از دور می آید، چه خواهید کرد و یوسوی که برای بیغ بارا و عصای گردنش یعنی عصای جفا کننده وی را معاونت خواهید گریخت و جلال خود را کجا خواهید انداخت؟ شکستی چنانکه در روز مدیان کردی. ۵ زیرا همه اسلحه مسلحان ۴ غیر از آنکه زیابرستان خم شوند و زیر کشتنگان بیفتند. با اینهمه در غوغای است ورخوت ایشان به خون آغشته است اما برای سوختن غضب او برگردانیده نشده و دست او هنوز دراز است. ۵ وای بر و هیزم آتش خواهند بود. ۶ زیرا که برای ما ولدی زاییده و پسری آشور که عصای غضب من است. عصایی که در دست ایشان به ما بخشیده شد و سلطنت بر دوش او خواهد بود و اسم او است خشم من می باشد. ۶ او را بر امت متفاق می فرستم و نزد عجیب و مشیر و خدای قادر و پدر سرمدی و سرور سلامتی خوانده قوم مغضوب خود مامور می دارم، تا غنیمتی بریاند و غارتی بپند و خواهد شد. ۷ ترقی سلطنت و سلامتی او را بر کرسی داود و ایشان را مثل گل کوچه‌ها پایمال سازند. ۷ اما او چنین گمان بر مملکت وی انتهانخواهد بود تا آن را به انصاف و عدالت از نمی کند و دلش بدینگونه قیاس نمی نماید، بلکه مراد دلش این الان تابا الایاد ثابت و استوار نماید. غیرت یهوه صبایوت این است که امت های بسیار را هلاک و منقطع بسازد. ۸ زیرا را بجا خواهد آورد. ۸ خداوند کلامی نزد یعقوب فرستاد و آن می گوید آیا سرداران من جمیع پادشاه نیستند؟ ۹ آیا کلنو مثل

کرکمیش نیست و آیا حمات مثل ارفاد نی، و آیا سامره مانند دمشق خواهد شد و یوغ از فربهی گستته خواهد شد. ۲۸ او به عیات نمی باشد؟ ۱۰ چنانکه دست من بر ممالک بپهایستیلا یافت و رسید و از محرون گذشت و در مکماش اسیاب خود را گذاشت. پنهای تراشیده آنها از پنهای اوشیلیم و سامره بیشتر بودند. ۱۱ پس از معبر عبورکردند و در جمع منزل گردیدند، اهل راهه هراسان آیا به نهجه که به سامره و بتهایش عمل نمودم به اوشیلیم و شدنده و اهل جمعه شاول فرار کردند. ۱۲ ای دخترجلیم به آواز پنهایش چنین عمل نخواهم نمود؟ ۱۳ واقع خواهد شد بعد خود فریاد برآور! ای لیشه وای عناتوت فقیر گوش ده! ۲۱ مدمینه از آنکه خداوند تمامی کار خود را با کوه صهیون و اوشیلیم به فراری شدنده و ساکنان جیسم گریختند. ۲۲ همین امروز در نوب انجام رسانیده باشد که من از شمره دل مغورو پادشاه آشور و از فخر توقف می کند و دست خود را بر جبل دخترصهیون و کوه اوشیلیم چشممان متکبر وی انقام خواهم کشید. ۱۳ زیرا می گوید: «به داراز می سازد». ۲۳ اینک خداوند بیوهه صبایت شاخهها را با خوف قوت دست خود و به حکمت خویش چونکه فهیم هستم این را قطع خواهد نمود و بلند قدان بروید خواهد شد و مرتفعان پست کردم و حدوه قومها را منتقل ساختم و خزانی ایشان را غارت نمودم خواهند گردید، ۳۴ و بوته های جنگل به آهن بروید خواهد شد و مثل جبار سروان ایشان را به زیر انداختم. ۱۴ و دست من لبنان بددست جباران خواهد افتاد.

دولت قومها رامثل آشیانهای گرفته است و به طوری که تخمهای ۱۵ و نهالی از تنه یسی بیرون آمد، شاخهای از ریشه هایش متروک را جمع کنند من تمامی زمین راجمع کردم. و کسی نبود خواهد شکفت. ۲ و روح خداوند بر او قرار خواهد گرفت، یعنی که بال را بجنباند یا دهان خود را بگشاید یا جک جک بنماید.» ۱۶ آیا تبر بر کسی که به آن می شکند فخرخواهد نمود یا اره بر خداوند. ۳ و خوشی او در ترس خداوند خواهد بود و موافق رویت کسی که آن را می کشد افتخار خواهد کرد، که گویا عصا بلند چشم خود داوری نخواهد کرد و بر ورق سمع گوشاهای خویش کننده خودرا بجنباند یا چوب دست آنچه را که چوب نباشد بلند نماید؟ ۱۷ بنابراین خداوند بیوهه صبایت برفیهان او لاغری خواهد فرستاد و زیر جلال اوسختنی مثل سوختن آتش افروخته خواهد شد. ۱۸ و نور اسرائیل نار و قدوس وی شعله خواهد شد، و در یکروز خار و خسیش را سوزانیده، خواهد خورد. ۱۹ و شوکت چنگل و بستان او هم روح و هم بدین را تباه خواهد ساخت و مثل گداختن مرض خواهد شد. ۲۰ و بقیه درختان و چنگلش قلیل آنها را خواهد راند. ۲۱ و گلوبای خرس خواهد چرید و بچه های آنها کشت. ۲۲ زیرا هر چند قوم تو اسرائیل مثل ریگ دریا باشند فقط از ایشان بقیتی بازگشت خواهد نمود. بلکه برخداوند که قبوس اسرائیل است به اخلاص اعتماد خواهد نمود. ۲۳ و بقیه ای یعنی بقیه اسرائیل و ناجیان خاندان یعقوب بار دیگر بزرزنده خودشان اعتماد نخواهد نمود. هلاکتی که برخداوند که قبوس معرفت خداوند پر خواهد بود مثل آبیهای که دریا را می پوشاند. ۲۴ و در آن روز واقع خواهد شد و بقیه دریا باز داشته شده دست خود را برخانه افعی خواهد گذاشت. ۲۵ و در تمامی کوه مقدس من ضرر و فسادی نخواهند کرد زیرا که جهان از شیرخواره بر سوراخ مار بازی خواهد کرد و طفل از شیر باز داشته بقیه اسرائیل قادر مطلق بازگشت خواهد کرد. ۲۶ زیرا هر چند قوم تو اسرائیل مثل ریگ دریا باشند فقط از ایشان بقیتی بازگشت خواهد نمود. هلاکتی که در صهیون ساکنیار جلال خواهد شد ۲۷ زیرا خداوند بیوهه صبایت هلاکت و تقدیری در میان تمام زمین به عمل خواهد آورد. ۲۸ بنابراین خداوند بیوهه صبایت چنانکه در آشور مترسید، اگرچه شما را به چوب بزند و عصای خود را مثل مصریان بر شما را بزند نماید. ۲۹ زیرا بعد از زمان بسیار کمی غصب تمام خواهد شد و خشم من برای هلاکت ایشان خواهد بود.» ۳۰ و یهوده صبایت تازیانهای بر وی خواهد برانگیخت چنانکه در رفع خواهد شد و دشمنان بیوهه مقطع خواهند گردید. افرایم بیوهدا کشتار مدیان برسخره غراب. و عصای او بر دریا خواهد بود و آن را بلند خواهد کرد به طوری که بر مصریان کرده بود. ۳۱ و در آن روز واقع خواهد شد که بارا از دوش تو و یوغ او از گردن تو رفع به جانب مغرب بر دوش فلسطینیان پریده، بنی مشرق را با هم غارت خواهند نمود. و دست خود را بر ادوم و موآب دراز کرده،

پنی عمون ایشان را اطاعت خواهند کرد. ۱۵ و خداوند زبانه دریای گردانید. ۱۳ بنا بر این آسمان را متزلول خواهم ساخت و زمین از مصر را تباہ ساخته، دست خود را با داد سوزان بر نهر دارخواهد جای خود متحرک خواهد شد. در حین غضب بهوه صیابیوت و در کرد، و آن را با هفت نهرش خواهد زد و مردم را با کفشه به آن عبور روز شدت خشم او. ۱۴ و مثل آهوی رانده شده و مانند گلهای خواهد داد. ۱۶ و به جهت بقیه قوم او که از آشور باقی مانده که کسی آن را جمع نکند خواهد بود. و هر کس به سوی قوم باشد شاه راهی خواهد بود. چنانکه به جهت اسرائیل در روز خود توجه خواهد نمود و هر شخص به زمین خویش فرار خواهد برا مدن ایشان از زمین مصربود.

۱۲ و در آن روز خواهی گفت که «ای خداوند تو را حمد می گوییم زیرا به من غضبناک بودی اما غضبیت برگردانید شده، مراتسلی می دهی. ۲ اینک خدا نجات من است بر او توکل نموده، نخواهم ترسید. زیرا یاه پهوه قوت و تسییح من است و نجات من گردیده است.» ۳ بنا بر این با شادمانی از چشمته های نجات آب خواهید کشید. ۴ و در آن روز خواهید گفت: «خداوند راحمد گویید و نام او را بخوانید و اعمال او را در میان قومها اعلام کنید و ذکر نمایید که اسم او متعال می باشد. ۵ برای خداوند بسرا برای کارهای عظیم کرده است و این در تمامی زمین معروف است. ۶ ای ساکنه صهیون صدا را پراشته، بسرا زیرا قدوس اسرائیل در خوابانید. ۷ بلکه وحش صحراء در آنجا خواهد خواید و خانه های ایشان از بومهایر خواهد شد. شترمغ در آنجا ساکن خواهد میان تعظیم است.»

۱۳ وحی درباره بابل که اشعیا ابن آموص آن را دید. ۲ علمی شدو غولان در آنجا رقص خواهند کرد، ۲۲ و شغالهادر قصرهای بر کوه خشک برپا کنید و آواز به ایشان بلند نمایید، با دست ایشان و گرگها در کوشکهای خوش نما صدا خواهند زد و زمانش اشاره کنید تا به درهای نجبا داخل شوند. ۳ من مقدسان خود نزدیک است که برسد و روزهایش طول نخواهد کشید.

رامامور داشتم و شجاعان خویش یعنی آنانی را که در کربلای من ۱۴ زیرا خداوند بر یعقوب ترحم فرموده، اسرائیل را بر دیگر وجود می نمایند به جهت غضبیم دعوت نموده. ۴ آواز گروهی در خواهید برگردید و ایشان را در زمینشان آرامی خواهند داد. و غربا کوهها مثل آواز خلق کشیر. آواز غوغایی ممالک امتها که جمع با ایشان ملحق شده، با خاندان یعقوب ملخص خواهند گردید. شده باشند. یهوه صیابیوت لشکر را برای جنگ سان می پنید. ۵ ایشان از زمین بعید و از کرانه های آسمان می آیند. ۶ یعنی خداوند خاندان اسرائیل ایشان را در زمین خداوند برای بندگی و کنیزی، مملوک خود خواهند ساخت. و اسیر کنندگان خود را امیر کرده، کیدزیرا که روز خداوند نزدیک است، مثل هلاکتی از جانب قادر با اسلحه غضب خود تا تمامی جهان را ویران کند. ۷ و لوله مطلق می آید. ۸ از این جهت همه دستهای سنت می شود و دلهای همه مردم گداخته می گردد. ۹ و ایشان متغير شده، المها و دردهای زه بر ایشان عارض می شود، مثل زنی که می زاید در می کشند. بر یکدیگر نظر حیرت می اندازند و رویهای ایشان رویهای شعله اور می باشد. ۱۰ اینک روز خداوند با غضب و شدت خشم و ستمکشی می آید، تا جهان را ویران سازد و گناهکاران را از میانش هلاک نمایند. ۱۱ زیرا که ستارگان آسمان و برجهایش روشنایی خود را نخواهند داد. و آفتاب در وقت طلوع خود تاریک خواهد شد و ماه می نمایند. ۱۲ صنیورها نیز و سروهای آزاد لیبان درباره تو شادمان شده، می گویند: «از زمانی که تو خواهیدهای قطع کنندهای بر گناه و شریان را به سبب عصیان ایشان سزا خواهم داد، و غرور متکبران را تباہ خواهم ساخت و تکبر جباران را به زیر خواهیم انداد. چون بیانی تو را استقبال نماید، و مذکون یعنی جمعی بزرگان زمین را برای تو بیدار می سازد. و جمیع پادشاهان امتها را از

کرسیهای ایشان برمی دارد. **(Sheol h7585)** ۱۰ جمیع اینها نتیجه او اژدهای آشیان پرندۀ خواهد بود. ۳۰ و نخست زادگان تو را خطاب کرده، می گویند: «آیاتو نیز مثل ما ضعیف شده‌ای مسکینان خواهند چرید و قفیران در اطمینان خواهید خواهید. و مانند مادرگردیده‌ای.» ۱۱ جلال تو و صدای بربطهای تو به ریشه تو را با قحطی خواهم کشت و باقی ماندگان تو مقتول هاویه فروشده است. کرمها زیر تو گسترانیده شده و مورها تو را خواهند شد. ۳۱ ای دروازه ولوله نما! ای شهر فریاد برآور! ای می پوشانند. **(Sheol h7585)** ۱۲ ای زهره دختر صبح چگونه تمامی فلسطین تو گداخته خواهی شد. زیراکه از طرف شمال از آسمان افتاده‌ای؟ ای که امت‌ها را ذلیل می ساختی چگونه به دود می آید و از صفوّف وی کسی دور نخواهد افتاد. ۲۲ پس به زمین افکنده شده‌ای؟ ۱۳ و تو در دل خود می گفته: «به آسمان رسولان امت هاچه جواب داده شود: «اینکه خداوند صهیون را بیناد صعودنموده، کرسی خود را بالای ستارگان خدا خواهیم افراشت. و نهاده است و مسکینان قوم وی در آن پناه خواهند برد.»

بر کوه اجتماع در اطراف شمال جلوس خواهی نمود. ۱۴ بالای

۱۵ وحی درباره موآب: زیرا که در شبی عار موآب خراب بلندیهای ایرها صعود کرده، مثل حضرت اعلی خواهی شد. **(Sheol h7585)**

لکن به هاویه به اسفلهای حفره فروخواهی شد.

۱۶ آنانی که تو را بینند بر تو چشم دوخته و درتو تامل است. ۲ به پنکده و دیبون به مکان‌های بلند به جهت گریستن

نموده، خواهند گفت: «آیا این آن مرداست که جهان را متازل برآمده‌اند. موآب برای نیوو میدبا ولوله می کند. بر سر هریکی از

و ممالک را مرتعش می ساخت؟ ۳ در یونان گری است و ریشهای همه تراشیده شده است. ۳ در کوجه

می نمودو شهرهایش را منهدم می ساخت و اسیران خودرا به پلاس می بندند ویر پشت بامها و در

های ایشان رها نمی کرد؟» ۱۸ همه پادشاهان امت‌ها جمیع هر چهارسراهی خود هرکس ولوله می نماید و اشکها می زیرد. ۴ و

یک در خانه خود با جلال می خوابند. ۱۹ اما تو از قبر خودبیرون حشیون والعله فریاد برمی آورند. آواز ایشان تا یاهص مسموع

افکنده می شوی و مثل شاخه مکروه و مانند لباس کشتنگانی که با می شود. بنابراین مسلحان موآب ناله می کنند و جان ایشان در

شمیشور زده باشند، که به سنگهای حفره فو می روند و ایشان می لزد. ۵ دل من به جهت موآب فریاد برمی آورد. فراریانش

مثل لاشه پایمال شده. ۶۰ با ایشان در دفن متخدنخواهی بود تا به صوغ و عجلت شلسیا نعره می زند زیرا که ایشان به فراز

چونکه زمین خود را ویران کرده، قوم خویش را کشته‌ای. ذریت لوحیت با گریه برمی آید. زیرا که از راه حورو نایم صدای هلاکت

شیریان تا به ابد مذکورخواهند شد. ۲۱ برای پسرانش به سبب برمی آورند. ۶ زیرا که آبهای نعمیم خراب شده، چونکه علف

گناه پدران ایشان قتل را مهیا سازید، تا ایشان بزنخیزند و در زمین خشکیده و گیاه تلف شده و هیچ چیز سبز باقی نمانده است.

۷ بنابراین دولتی را که تحصیل نموده‌اند و اندوخته های خود را بر تصرف ننمایند و روی ربع مسکون را از شهراها پر نسانند. ۲۲ و

وادی بیدها می بزند. ۸ زیرا که فریاد ایشان حدود موآب را احاطه

پیوهو صبایوت می گوید: «من به ضد ایشان خواهیم برقا خواهست.» و

خداوند می گوید: «اسم و بقیه را و نسل و ذریت را از پایل منقطع نموده و ولوله ایشان تا اجلایم و ولوله ایشان تا پر ایلیم رسیده

خواهیم ساخت. ۲۳ و آن را نصیب خارپیشتها و خلاهای آب است. ۹ چونکه آبهای دیمون از خون پر شده زانو که بر دیمون

خواهیم گرداند و آن را بجا را جاروب هلاکت خواهیم رفت.» پیوهو (بلای) زیاد خواهیم آورد یعنی شیری را بر فراریان موآب و بر بقیه

صبایوت می گوید. ۲۴ پیوهو صبایوت قسم خوده، می گوید: «یقین زمیش (خواهی گماشت).

به طوری که قصد نموده‌ام همچنان واقع خواهد شد. و به نهنجی

۱۶ برهها را که خراج حاکم زمین است ازصالع بسوی بیابان که تقدیر کرده‌ام همچنان بجا آورده خواهد گشت. ۲۵ و آشور را

در زمین خودم خواهیم شکست و او را بر کوههای خویش پایمال

و مانند آشیانه ترک شده نزد معبرهای ارنون خواهند شد. ۳ مشورت خواهیم کرد. و پیغ او از ایشان رفع شده، بار وی از گردن ایشان

برداشته خواهد شد.» ۲۶ تقدیری که بر تمامی زمین مقادر گشته، بدھید و انصاف را بچالوید، و سایه خود را در وقت ظهر مثل شب بگردان. رانده شدگان را پنهان کن و فراریان را تسليم منما.

این است. و دستی که بر جمیع امت‌ها دراز شده، همین است. ۴ موآب بگذار که رانده شدگان من نزد تو ماوا گزینند. و

۲۷ زیرا که پیوهو صبایوت تقدیرنموده است، پس کیست که آن را باطل گرداند؟ و دست اوتست که دراز شده است پس کیست که

می شود و تاراج کننده تمام می گردد و ستمکار از زمین تلف خواهد آن را برگرداند؟ ۲۸ در سالی که آحاز پادشاه مرد این وحی نازل

شد. ۵ و کرسی به رحمت استوار خواهد گشت و کسی به راستی شد: ۲۹ ای جمیع فلسطین شادی مکن از اینکه عصایی که تو را بر آن در خیمه داودخواه نشست که داوری کند و انصاف را

می زد شکسته شده است. زیرا که از ریشه مار افعی بیرون می آید و

بطبلید و به جهت عدالت تعجیل نماید. ۶ غرور موآب و بسیاری

تکبر و خیلاه و کبر و خشم او را شنیدیم و فخر او باطل است. بنابراین نهالهای دلپذیرغرس خواهی نمود و قلمه های غریب را ۷ بدین سبب مواب به جهت موقاب وله می کند و تمایی ایشان خواهی کاشت. ۱۱ در روزی که غرس نمایی آن را نمودخواهی وله می نمایند. به جهت بنیادهای قیر حارست ناله می کنید زیرا داد و در صحیح مزروع خود را به شکوفه خواهی آورد اما مخصوصوش که بالکل مضروب می شود. ۸ زیرا که مزرعه های حشیون و در روز آفت مهلك و حزن علاج ناپذیر بر باد خواهد رفت. ۱۲ وای موهای سیمه پژمرده شد و سروزان امتها تاکهایش را شکستند. بر شورش قوم های بسیار که مثل شورش دریا شورش می نمایند آنها تا به یعزیز رسیده بود و در ییابان پراکنده می شد و شاخه هایش و خروش طوایفی که مثل خروش آبهای زورآور خروش می کنند. منتشر شده، از دریامی گذاشت. ۹ بنابراین برای مو سبمه به ۱۳ طوایف مثل خروش آبهای بسیاری خروشند اما ایشان را عتاب گریه یعنی خواهم گردید. ای حشیون و العاله شما را بالشکهای خواهد کرد و بهجا دور خواهند گردیخت و مثل کاه کوههای دریابر خود سیراب خواهم ساخت زیرا که برمیوهها و انگوهرهایت گلبانگ باد رانده خواهند شد و مثل غبار در پرایرگرداد. ۱۴ در وقت شام افتاده است. ۱۰ شادی و ابتهاج از بستانها برداشته شد و در اینک خوف است و قبل از صحیح نابود می شوند. نصیب تاراج تاکستانها نترنم و آواز شادمانی خواهد بود و کسی شراب را در کنندگان ما و حصه غارت نمایندگان ما همین است.

چرخشتهای پایمال نمی کند. صدای شادمانی را خاموش گردانیدم. ۱۸ وای بر زمینی که در آن آواز بالها است که به آن طرف ۱۱ لهذا حشای من مثل بربط به جهت موقاب صدا می زندو بطن نههای کوش می باشد. ۲ و ایلچیان به دریا و در کشتهای بردی من برای قیر حارس. ۱۲ و هنگامی که موقاب در مکان بلند خود حاضر شده، خویشتن را خسته کرد و به مکان مقدس خود برای دعاایید کامیاب نخواهد شد. ۱۳ این است کلامی که خداوند درباره موقاب از زمان قدیم گفته است. ۱۴ اما الان خداوند تکلم نموده، می گوید که بعد از سه سال مثل سالهای مزدور جلال می کند. ۲ ای تمامی ساکنان ربع مسکون و سکنه جهان، چون موقاب با تمامی جماعت کثیر اومحق خواهد شد و یقه آن بسیار ۴ زیرا خداوند به من چنین گفته است که من خواهم آرامید و کم و بی قوت خواهند گردید.

ازمکان خود نظر خواهم نمود. مثل گرمای صاف بزینات و مثل ۱۷ وحی دریاره دمشق: اینک دمشق از میان شهرها برداشته ابر شبنم دار در حرارت حصاد. ۵ زیرا قبل از حصاد وقی که می شود و توده خراب خواهد گردید. ۲ شهرهای عروی مرتوک شکوفه تمام شود و گل به انگوهر رسیده، مبدل گردد او شاخه ها را می شود و به جهت خوابیدن گلهای خواهد بود و کسی آنها را بالرهای خواهد بزید و نهالهای را بزیده دور خواهاده کند. ۶ و همه نخواهد ترسانید. ۳ و حصار از افرایم تلف خواهد شد و سلطنت برای مرغان شکاری کوهها و خوش زمین و اگذاشته خواهد شد. و ازدمشق و از بقیه ارام. و مثل جلال بنی اسرائیل خواهند بود زیرا که مرغان شکاری تایستان را بر آنها بس خواهند برد و جمیع خوش بیهوده صبایوت چنین می گوید. ۴ و در آن روز جلال یعقوب ضعیف زمین زمستان را بر آنها خواهند گذرانید. ۷ و در آن زمان هدیه ای می شود و فرهی جسدش به لاغری تبدیل می گردد. ۵ و چنان برای بیهوده صبایوت از قوم بلند قد و براق و از قومی که ازابتداشته خواهد شد. و خواهد بود که دروگران زرع راجمع کنند و دستهای ایشان سنبدها کنون مهیب است و از امی زورآور و بیامال کنند که نهرا زمین را درو کند. و خواهد بود مثل وقی که در وادی رفایم سنبدها را ایشان را تقسیم می کند به مکان اسم بیهوده صبایوت یعنی به کوه بچینند. ۶ و خوشه های چند در آن باقی ماند و مثل وقی که صهیون آورده خواهد شد.

زیتون را بتکانند که دو یاسه دانه بر سر شاخه بلند و چهار یا پنج ۱۹ وحی دریاره مصر: اینک خداوند بر ابر تیزرو سوار شده، به دانه برشاچه های بارور آن باقی ماند. بیهود خدای اسرائیل چینی می گوید. ۷ در آن روز انسان بسوی آفریننده خود نظر خواهد کرد و مصر می آید و بهای مصر از حضور وی خواهد لرزید و دلهای چشمانش بسوی قدوس اسرائیل خواهد نگریست. ۸ و بسوی مصریان در اندرون ایشان گداخته خواهد شد. ۲ و مصریان را بر مذبح هایی که به دستهای خود ساخته است نظر خواهد کرد و به مصریان خواهم برانگیخت. برادر با برادر خود و همسایه با همسایه آنچه با انگشتیهای خویش بنی نموده یعنی اشیریم و بهای آقاب خویش و شهر با شهر و کشور با کشور جنگ خواهد نمود. ۳ و خواهد نگریست. ۹ در آن روز شهرهای حصینش مثل خرابه های گردانید و ایشان از بتها و فالگیران و صاحبان اجهنه و جادوگران سوال که در جنگل یا بر کوه بلند است خواهد شد که آنها را از حضور پی اسرائیل واگذاشتند و ویران خواهد شد. ۱۰ چونکه خدای خواهد نمود. ۴ و مصریان را بدست آقای ستم کیش تسليم نجات خود را فراموش کردی و صخره قوت خویش را به یاد نیاوردی خواهم نمود و پادشاه زورآور بر ایشان حکمرانی خواهد کرد. خداوند

یهوه صبایوت چنین می‌گوید. ۵ و آب از دریا (نیل) کم شده، نهر ۲۵ زیرا که یهوه صبایوت آنها را برکت داده خواهد گفت قوم من خراب و خشک خواهد گردید. ۶ و نهراها متعفن شده، جویهای مصر و صنعت دست من آشور و میراث من اسرائیل مبارک باشند.

ماصour کم شده می‌خشکد و نی و بوریا پرمرده خواهد شد. ۷ و ۲۰ در سالی که ترتان به اشدوD آمد هنگامی که سرجون نیل خشک و رانده شده و نایبود خواهد گردید. ۸ و ماهی گیران پادشاه آشور او را فرستاد، پس با اشدوD جنگ کرده، آن را گرفت. ماتم می‌گیرند و همه آنانی که قلاوب به نیل اندازنیزاری می‌کنند ۲ در آن وقت خداوند به واسطه اشیعیا ابن آموس تکلم نموده، و آنانی که دام بر روی آب گستراند افسرده خواهند شد. ۹ و گفت: «برو و پلاس را از کمر خود بگشا و نعلین را از پای خود عالمان کتان شانه زده و بافتگان پارچه سفید خجل خواهد داشد. ۱۰ و ارکان او ساییده و جمیع مزدوران رنجیده دل خواهند شد. خداوند گفت: «چنانکه بند من اشیعیا سه سال عربان و پا بر همه سروزان صونع بالکل احمق می‌شوند و مشourt مثیران داشمند راه رفته است تا آتیتی و علامتی درباره مصر و کوش باشد، ۱۱ بهمان فرعون وحشی می‌گردد. پس چگونه به فرعون می‌گوید که من طوپیاده اشور اسریان مصر و جلاء وطنان کوش راز جوانان و پیران پسر حکما و پسر پادشاهان قدیم می‌باشم. ۱۲ پس حکیمان تو عربان و پا بر همه و مکشوف سرین خواهد بود تا رسوابی مصر باشد. کجاپند تا ایشان تو را اطلاع دهنD ویدانند که یهوه صبایوت دریاره ۵ و ایشان به سبب کوش که ملجای ایشان است و مصر که فخر مصر چه تقديرنموده است. ۱۳ سروزان صونع ابله شده و سروزان ایشان باشد مضطرب و خجل خواهند شد. ۶ و ساکنان این نوF فریب خورده اند و آنانی که سنگ زاویه اسباط مصر هستند آن ساحل در آن روز خواهند گفت: اینک ملجای ما که برای اعانت به آن فرار کردیم تاز دست پادشاه آشور نجات یابیم چنین شده است، پس ما چگونه نجات خواهیم یافت؟» است که ایشان مصریان را در همه کارهای ایشان گمراه کرده اند

مثل مستان که در قی خود افغان و خیزان راه می‌روند. ۱۵ و مصریان ۲۱ وحی درباره بیابان بحر: چنانکه گردباد در جنوب می‌آید، را کاری نخواهد ماند که سر یا دم نخل با بوریا بکند. ۱۶ در آن روز اهل مصر مثل زنان می‌باشند و از حرکت دست یهوه صبایوت که آن را بر مصر به حرکت می‌آورد لزان و هراسان خواهد شد. منکشف شده است، خیانت پیشه خیانت می‌کند و تاراج کننده تاراج می‌نماید. ای عیلام برآی وای میدان محاصره نما. تمام ناله ۱۷ و زمین یهودا باعث خوف مصر خواهد شد که هرکه ذکر آن را بشنوD خواهد ترسید به سبب تقديری که یهوه صبایوت بر آن مقدار شده است و درد زه مثل درد زنی که می‌زاید مرادگرفته است. پیچ نموده است. ۱۸ در آن روز پنج شهر در زمین مصر به زبان کعنان متكلّم شده، برای یهوه صبایوت قسم خواهند خورد و یکی شهر هلاکت نامیده خواهد شد. ۱۹ در آن روز نزد حدودش برای خداوند در میان زمین مصر و ستونی نزد حدودش برای خداوند خواهد بود. ایشان را گسترانید به اکل و شرب مشغول می‌باشند. ای سروزان ۲۰ و آن آتی و شهادتی برای یهوه صبایوت در زمین مصر خواهد بود. زیرا که نزد خداوند به سبب جفاکنندگان خویش استغاثه خواهد نمود و او نجات‌دهنده و حمایت کننده‌ای برای ایشان خواهد فرستاد و ایشان را خواهد رهاید. ۲۱ و خداوند بر مصریان معروف خواهد شد و در آن روز مصریان خداوند را خواهند شناخت و با ذبایح و هدایا او را عبادت خواهند کرد و برای خداوند نذر کرده، آن را فداخواهند نمود. ۲۲ و خداوند مصریان را خواهندزد و به زدن شفا خواهد داد زیرا چون بسوی خداوند بازگشت نمایند ایشان را اجابت نموده، شفا خواهد داد. ۲۳ در آن روز شاهراهی از مصر به آشورخواهند بود و آشوریان به مصر و مصریان به آشورخواهند رفت و مصریان با آشوریان عبادت خواهند نمود. ۲۴ در آن روز اسرائیل سوم مصر و آشور خواهند شد و آنها در میان جهان برکت خواهند بود.

۱۱ وحی درباره دومه: کسی از سعیر به من ندا می‌کند که «ای دیده بان از شب چه خبر؟ ای دیده بان از شب چه خبر؟» ۱۲ دیده بان می‌گوید که صبح می‌آید و شام نیز. اگر پرسیدن

می خواهید پرسید و بازگشت نموده، بباید». ۱۳ وحی درباره دورخواهد انداخت و البته تو را خواهد پوشانید. ۱۸ والبته تو را مثل عرب: ای قافله های دنیان در جنگل عرب منزل کنید. ۱۴ ای گوی سخت خواهد پیچید و به زمین وسیع تو را خواهد افکند و در ساکنان زمین تیما تشنگان را به آب استقبال کنید و فاریان را آنجا خواهی مرد و در آنجا اربه های شوک تو رسوانی خانه آقایت به خوارک ایشان پذیره شوید. ۱۵ زیرا که ایشان از شمشیرها خواهد شد. ۱۹ و تو را از منصب خواهم راند و از مکانت به زیر فرامی کنند. از شمشیر برنه و کمان زه شده و از سختی جنگ. افکنده خواهی شد. ۲۰ و در آن روز واقع خواهد شد که پنهان ۱۶ زانرو که خداوند به من گفته است بعد از یکسال موافق سالهای خویش الایقیم بن حلقی را دعوت خواهم نمود. ۲۱ و او را به جامه مزدوران تمامی شوکت قیدار تلف خواهد شد. ۱۷ و بقیه شماره تو ملیس ساخته به کمریندت محکم خواهم ساخت و اقتدار تو را تیزآزاد و جباران بینی قیدار قلیل خواهد شدچونکه یهود خدای بدست اخواهم داد او ساکنان اورشلیم و خاندان یهودا پدر خواهد بود. ۲۲ و کلید خانه داد را بر دوش وی خواهم نهاد و اسرائیل این را گفته است.

چون بگشاید احدی نخواهد بست و چون بینند، احدی نخواهد ۲۲ وحی درباره وادی رویا: الان تو را چه شد که کلیه گشاد. ۲۳ و او را در جای محکم مثل میخ خواهم دوخت و برای بر بامهای آمدی؟ ۲ ای که پر از شورشها هستی وای شهریرغونا خاندان پدر خود کرسی جلال خواهد بود. ۲۴ و تمامی جلال وای قریه مفتخر. کشتگانش کشته شمشیر نیستند و در جنگ خاندان پدرش را اولاد و احفاد و همه ظروف کوچک را از ظروف هلاک نشده‌اند. ۳ جمیع سروزانت با هم گریختند و بدون کاسه‌ها تا ظروف تنگها بر او خواهند آبیخت. ۲۵ و یهود صبایوت تیزآزادان اسیر گشتند. همگانی که در تو یافت شدند با هم اسیر می‌گوید که در آن روز آن میخی که در مکان محکم دوخته شده گردیدند و به جای دور فرارکردند. ۴ بنابراین گفتم نظر خود را از متحرک خواهد گردید و قطع شده، خواهد افتاد و باری که بر آن من بگردانیدزیرا که با تلخی گریه می‌کنم. برای تسلی من درباره است، تلف خواهد شد زیرا خداوند این را گفته است. خرابی دختر قوم الحاج مکنید. ۵ زیرا خداوند یهود صبایوت روز آشتفنگی و پایمالی و پیشانی ای در وادی رویا دارد. دیوارها را منهدم ۲۳ وحی درباره صور ای کشته‌های ترشیش ولوله نمایید زیرا که می‌سازند و صدای استغاثه تا به کوهها می‌رسد. ۶ و عیلام با بحدی خراب شده است که نه خانه‌ای و نه مدخلی باقی مانده. افواج مردان و سواران ترکش را برداشته است و قیر سپر را مکثوف از زمین کشیم خبر به ایشان رسیده است. ۲ ای ساکنان ساحل نموده است، ۷ و ادیهای بهترین از اربابها پوشیده، سواران پیش که تاجران صیدون که از دریا عبور می‌کنند تو را پرساخته‌اند آرام دروازه های صف آرایی می‌نمایند، ۸ و پوشش یهودا برداشته گردید. ۳ و دخل او از محصول شیخور و حصاد نیل بر آبهای می‌شود و در آن روز به اسلحه خانه جنگل نگاه خواهید کرد. ۹ و بسیار می‌بود پس از تجارت گاه امت‌ها شده است. ۴ ای صیدون رخنه های شهر داد را که بسیارندخواهید دید و آب برکه تحتانی خجل شو زیرا که دریا یعنی قلعه دریا متكلم شده، می‌گوید درد زه را جمع خواهید نمود. ۱۰ و خانه های اورشلیم را خواهید شمرد نکشیده‌اند و نزاید هام و جوانان را نپرورد هام و دوشیزگان را تریبت و خانه‌ها را به جهت حصاربندی دیوارها خراب خواهید نمود. ۱۱ و نکرده‌ام. ۵ چون این خبر به مصر برسد از اخبار صور بسیار دردنگ ادریمان دو دیوار حوضی برای آب برکه قدیم خواهید ساخت اما به خواهند شد. ۶ ای ساکنان ساحل دریا به ترشیش بگذرد و لوله صانع آن نخواهید نگریست و به آنکه آن را از ایام پیشین ساخته نمایید. ۷ آیا این شهر مفتخر شما است که قدیمی و از ایام سلف است نگران نخواهید شد. ۱۲ و در آن روز خداوند یهود صبایوت بوده است و پایهایش او را به جای دور برده، تا در آنجا ماؤا گریند؟ (شما را) به گریستن و ماتم کردن و کنندن مو و پوشیدن پلاس ۸ کیست که این قصد را درباره صور آن شهر تاج بخش که تجار خواهد خواند. ۱۳ و اینک شادمانی و خوشی و کشتن گاوان و ذبح وی سوروان و بازرگانان او شرافی جهان بوده‌اند نموده است. کردن گوسفندان و خوردن گوشت و نوشیدن شراب خواهد بود که ۹ یهود صبایوت این قصد را ننموده است تا تکبر تمامی جلال را بخوریم و بتوشم زیرا که فدا می‌میرم. ۱۴ و یهود صبایوت درگوش خوار سازد و جمیع شرافی جهان را محقر نماید. ۱۰ ای دختر من اعلام کرده است که این گناه شما تابمیرید هرگز کفاره نخواهد ترشیش از زمین خود مثل نیل بگذر زیرا که دیگر هیچ بند برای تو شد. خداوند یهود صبایوت این را گفته است. ۱۵ خداوند یهود نیست. ۱۱ اودست خود را بر دریا دراز کرده، مملکتها رامتحک صبایوت چین می‌گوید: «برو و نزد این خزانه‌دار یعنی شبنا که ساخته است. خداوند درباره کتعان امرفومده است تا قاعده هایش ناظر خانه است داخل شو و به او بگو: ۱۶ تو را در اینجا چه کار را خراب نمایند. ۱۲ و گفته است: ای دوشیزه ستم رسیده وای است و در اینجا که را داری که در اینجا قبری برای خود کنده‌ای؟ دختر صبدون دیگر مفتخر نخواهی شد. برخاسته، به کمی بگذر اما ای کسی که قیر خود را درمکان بلند می‌کنی و مسکنی برای در آنجا نیز راحت برای تو نخواهد بود. ۱۳ اینک زمین کلدانیان که خویشتن در صخره می‌تراشی.» ۱۷ اینک ای مرد، خداوند البته تو را قومی نبودند و آشور آن را به جهت صحرانشینان بنیاد نهاد. ایشان

منجیقهای خود را افراسته، قصرهای آن را منهدم و آن را به خرابی زمین ترس و حفره و دام بر تو است. ۱۸ و واقع خواهد شد که مبدل خواهد ساخت. ۱۴ ای کشتهای ترشیش ولوله نمایید زیرا هرکه از آوار ترس بگریزد به حفره خواهد افتاد و هرکه از میان حفره که قلعه شما خراب شده است. ۱۵ و در آن روز واقع خواهد شد برآید گرفتار دام خواهد شد زیرا که روزنه های علیین باز شده و که صور، هفتاد سال مثل ایام یک پادشاه فراموش خواهد شد و اساسهای زمین متزلزل می‌باشد. ۱۹ زمین بالکل منکسرشده. بعد از انقضای هفتاد سال برای صور مثل سرود زانیه خواهد بود. زمین تمام از هم پاشیده و زمین به شدت متخرک گشته است. ۱۶ ای زانیه فراموش شده بروط را گرفته، در شهر گردش نما. خوش ۲۰ زمین مثل مستان افتان و خیزان است و مثل سایه بان به چپ و بنوار و سرودهای بسیار بخوان تا به یاد آورده شوی. ۱۷ و بعد از راست متخرک و گناهش بر آن سنگین است. پس افتاده است که انقضای هفتاد سال واقع می‌شود که خداوند از صور تقدیم خواهد بار دیگر نخواهد براخاست. ۲۱ و در آن روز واقع خواهد شد که نمود و به اجرت خویش برگشته با جمیع ممالک جهان که بر روی خداوند گروه شریفان را بر مکان بلند ایشان و پادشاهان زمین را زمین است زنا خواهد نمود. ۱۸ و تجارت و اجرت آن برای خداوند بر زمین سزا خواهد داد. ۲۲ و ایشان مثل اسیران در چاه جمع وقف شده ذخیره و اندوخته نخواهد شد بلکه تجارتش برای مقریان خواهد شد و در زنان بسته خواهند گردید و بعد از روزهای بسیار، درگاه خداوند خواهد بود تا به سیری بخورند و لباس فاخر بپوشند. ایشان طلبیده خواهند شد. ۲۳ و ماه خجل و آفات رسوا خواهد گشت زیرا که یهود صبایوت در کوه صمهیون و در اورشلیم و به

۲۴ اینک خداوند زمین را خالی و ویران می‌کند، و آن را حضور مشایخ خویش، با جلال سلطنت خواهد نمود.

وازگون ساخته، ساکنانش را پراکنده می‌سازد. ۲ و مثل قوم، مثل ۲۵ ای یهود تو خدای من هستی پس تو راتسبیح می‌خوانم و کاهن و مثل بنده، مثل آقایش و مثل کنیت، مثل خاتونش و مثل فروشنده و مثل قرض دهنده، مثل قرض گیرنده و مثل نام تو را حمدیم گویم، زیرا کارهای عجیب کردۀ ای وقتدریهای سودخوار، مثل سود دهنده خواهد بود. ۳ و زمین بالکل خالی و قدیم تو امانت و راستی است. ۲ چونکه شهری را توده و قریه بالکل غارت خواهد شد زیرا خداوند این سخن را گفته است. حسین را خرابه گردانیده‌ای و قصر غریبان را که شهر نباشد و ۴ زمین ماتم می‌کند و پُرمده می‌شود. ربع مسکون کاهیده و پُرمده هرگز بنا نگردد. ۳ بنابراین قوم عظیم، تو را تمجید می‌نمایند می‌گردد، شریفان اهل زمین کاهیده می‌شوند. ۵ زمین زیساکنانش و قریه امت های ستم پیشه از تو خواهند ترسید. ۴ چونکه برای ملوث می‌شود زیرا که از شرایع تجاوزنموده و فرایض را تبدیل کرده و فقیران قلعه و به جهت مسکینان در حین تنگی ایشان قلعه بودی و عهد جاودانی را شکسته‌اند. ۶ بنابراین لعنت، جهان را فانی کرده ملجا از طوفان وسایه از گرمی، هنگامی که نفعه ستمکاران مثل است و ساکنانش سزا یافته‌اند لهذا ساکنان زمین سوخته شده‌اند و طوفان بر دیوار می‌بود. ۵ و غوغای غریبان را مثل گرمی در جای مردمان، بسیار کم باقی مانده‌اند. ۷ شیره انگور ماتم می‌گرد و مو خشک فروخواهی آورد و سروdestمکاران مثل گرمی از سایه ابر کاهیده می‌گردد و تمایی شادلان آه می‌کشند. ۸ شادمانی دفعاً پست خواهد شد. ۹ شیره انجور باطل و شادمانی بیطیها ساکت هاضیافتی از لذایذ بریا خواهد نمود. یعنی ضیافتی از شرابهای تلف شده، آواز عشرت کنندگان باطل و شادمانی بیطیها ساکت که همچنان در این کوه برای همه قوم خواهد شد. ۹ شراب را با سرودهان خواهد آشامید و مسکرات کهنه از لذایذ پر مغز و از شرابهای کهنه مصفا. ۷ و در این کوه برای نوشیدگانش تلخ خواهد شد. ۱۰ قریه خرابه منهدم می‌شود روپوشی را که برتمایی قومها گستردۀ است و ستری را که جمیع وهر خانه بسته می‌گردد که کسی داخل آن نتواندش. ۱۱ غوغایی امت‌ها را می‌پوشاند تلف خواهد کرد. ۸ و موت را تا ابدالاً برابر شراب در کوچه‌ها است. هرگونه شادمانی تاریک گردیده و نابود خواهد ساخت و خداوند بپهوش اشکانه را از هرجره باک سرور زمین رفع شده است. ۱۲ ویرانی در شهر باقی است و دروازه خواهد نمود و عار قوم خویش را از روی تمامی زمین رفع خواهد هایش به هلاکت خرد شده است. ۱۳ زیرا که در وسط زمین در کردزیرا خداوند گفته است. ۹ و در آن روز خواهند گفت: «اینک میان قوم هایش چنین خواهد شد مثل تکانیدن زیتون و مانند خوش این خدای ما است که منتظر او بوده‌ایم و ما را نجات خواهد داد. هایی که بعد از چیدن انگور باقی می‌مانند. ۱۴ اینان آواز خود این خداوند است که منتظر او بوده‌ایم پس از نجات او مسرو و را بلند کرده، ترنم خواهند نمود و دریاره کربیایی خداوند از دریا شادمان خواهیم شد.» ۱۰ زیرا که دست خداوند بر این کوه قرار صداخواهند زد. ۱۵ از این جهت خداوند را در بلادمشق و نام خواهد گرفت و موآب در مکان خود پاییمال خواهد شد چنانکه کاه یهود خدای اسرائیل را در جزیره‌های دریا تمجید نمایید. ۱۶ از در آب مزیله پاییمال می‌شود. ۱۱ و او دستهای خود را در میان آن کرانهای زمین سرودها را شنیدیم که عادلان را جلال باد. اما خواهد گشاد مثل شناوری که به جهت شنا کردن دستهای خود را گفتم: وا حسّرتا، وا حسّرتا، وای بر من! خیانت کاران خیانت می‌گشاید و غرور او را با جیله‌های دستهایش پست خواهد گردانید. وزریده، خیانت کاران به شدت خیانت وزریده‌اند. ۱۷ ای ساکن

۱۲ و قلعه بلند حصارهایت را خم کرده، بپیر خواهد افکید و بر بگذرد. ۲۱ زیرا اینک خداوند از مکان خود بیرون می‌آید تا سرای گناهان ساکنان زمین را به ایشان برساند. پس زمین خونهای خود رامکشوف خواهد ساخت و کشتگان خویش رادیگر پنهان نخواهد زمین با غبار یکسان خواهد ساخت.

۲۶ در آن روز این سرود در زمین یهوداسراپیده خواهد شد؛ نمود.
ما را شهری قوی است که دیوارها و حصار آن نجات است.

۲۷ در آن روز خداوند به شمشیر سخت عظیم محکم خود دروازه‌ها را بگشایید تا امت عادل که امانت رانگاه می‌دارند داخل شوند. ۳ دل ثابت را درسلامتی کامل نگاه خواهی داشت، آن مار تیز رو لوباتان را و آن مار پیچیده لوباتان را سزا خواهد داد و زیرا که بر توپولک دارد. ۴ بر خداوند تا به ابد توکل نمایید، چونکه آن اژدها را که در دریا است خواهد کشت. ۲ در آن روز برای آن در یاه یهوه صخره جاودانی است. ۵ زیرا آنی را که بر بلندیها تاکستان شراب بسرایید. ۳ من که یهوه هستم آن را نگاه می‌دارم و ساکنند فرد می‌آورد. و شهر رفع را به زیر می‌اندازد. آن را به زمین هر دقیقه آن را آنیاری می‌نمایم. شب و روز آن را نگاهبانی می‌نمایم انداخته، با خاک یکسان می‌سازد. ۶ پایهای آن را پایمال خواهد که مباداً احذی به آن ضرر برساند. ۴ خشم ندارم. کاش که خس کرد. یعنی پایهای فقیران و قدمهای مسکینان. ۷ طریق عادلان و خار با من به جنگ می‌آمدند تا بر آنها هجوم آورده، آنها را استقامت است. ای تو که مستقیم هستی طریق عادلان را هموار با هم می‌سوزانیدم. ۵ یا به قوت من منمسک می‌شد تا بامن خواهی ساخت. ۸ پس ای خداوند در طریق داوریهای تواناظطر صلح بکند و با من صلح می‌نمود. ۶ در ایام آینده یعقوب ریشه تو را کشیده‌ایم. و جان ما به اسم تو و ذکر تو مشتاق است. خواهد زد و اسرائیل غنچه و شکوفه خواهد آورد. و ایشان روی ربع ۹ شبانگاه پهجان خود مشتاق توهstemt. و بامدادان به روح خود در مسکون را از میوه پر خواهند ساخت. ۷ آیا او را زد بطوطی که اندرونم تو رامی طلبم. زیرا هنگامی که داوریهای تو بر زمین آید دیگران او را زدنند؛ پاکشته شد بطوطی که مقتولان وی کشته سکنه ربع مسکون عدالت را خواهند آموخت. ۱۰ هرچند بر شریر شدن‌د؟ ۸ چون او را دور ساختی به اندازه با وی معارضه نمودی. ترحم شود عدالت را نخواهد آموخت. در زمین راستان شرارت با بد سخت خویش او را در روز بادشوقی زلیل ساختی. ۹ بنابراین من ورزد و جلال خداوند را مشاهده نمی‌نماید. ۱۱ ای خداوند گناه یعقوب از این کفاره شده و رفع گناه او می‌نتیجه آن دست تو برافراشته شده است امامتی بینند. لیکن چون غیرت تو را است. چون تمامی سنگهای مذبح را مثل سنگهای آهک نرم شده برای قوم ملاحظه کنند خجل خواهند شد. و آتش نزدشمنانت را می‌گرداند آنگاه اشییم و بتهای آفتاب دیگر بروپا نخواهد شد. فرو خواهد برد. ۱۲ ای خداوند سلامتی را برای ما تعیین خواهی. ۱۰ زیرا که آن شهرهussin منفرد خواهد شد و آن مسکن، مهجور نمود. زیرا که تمام کارهای ما را نیز برای ما به عمل آورده‌ای. ومثیل بیابان واگذاشته خواهد شد. در آنجا گوساله‌ها خواهند چرید ۱۳ ای یهوه خدای ما آقایان غیر از تو بر ما استیلا داشتند. اما به تو و در آن خواهید، شاخه هایش را تلف خواهند کرد. ۱۱ چون فقط اسم تو را ذکر خواهیم کرد. ۱۴ ایشان مردند و زنده نخواهند شد و شکسته خواهد شد. پس زنان آمده، شد. خیالها گردیدند و نخواهند بخاست. بنابراین ایشان را سزا آنها را خواهند سوزانید، زیرا که ایشان قوم بیفهم هستند. لهذا داده، هلاک ساختی و تمام ذکر ایشان را محظوظ نمودی. ۱۵ قوم را آورنده ایشان برایشان ترحم نخواهد نمود و خالق ایشان را ایشان افروزدی ای خداوند قوم را مزید ساخته، خویشن را جلال دادی. و شفقت نخواهد کرد. ۱۲ و در آن روز واقع خواهد شد که خداوند تمامی حدود زمین راوسیع گردانید. ۱۶ ای خداوند ایشان در ازمیل نهر (فرات) تا وادی مصر غله را خواهد کوبید. و شمای حین تنگی، تو را خواهند طلبید. و چون ایشان را تادیب نمایی بینی اسرائیل یکی یکی جمع کرده خواهد شد. و در آن روز دعاهای خفیه خواهند ریخت. ۱۷ مثل زن حامله‌ای که نزدیک واقع خواهشده که کرنای بزرگ نواخته خواهد شد و گم شدگان زاییدن باشد و درد او را گرفته، از الام خود فرباد بکند همچین زمین آشور و رانه شدگان زمین مصراخواهند آمد. و خداوند را در ما نیزی خداوند در حضور تو هستیم. ۱۸ حامله شده، درده کوه مقدس یعنی دراویشیم عبادت خواهند نمود.

۲۸ ما را گرفت و باد را زایدیم. و در زمین هیچ نجات به ظهور نیاوردیم. و ساکنان ربع مسکون نیفتادند. ۱۹ مردگان تو زنده جلال وی، که بر سر وادی بارور مغلوبان شراب است. ۲ اینک خواهند شد و جسد های من خواهند براخاست. ای شما که در خداوند کسی زورآور و توانا دارد که مثل تگرگ شدید و طوفان خاک ساکنیدیدار شده، تزنم نمایید! زیرا که شبنم تو شبم نباتات مهلك و مانند سبل آبهای زورآور سشار، آن را به زور بر زمین است. و زمین مردگان خود را بیرون خواهد افکد. ۲۰ ای قوم من بیاید به حجره های خویش داخل شوید و درهای خود را در عقب خواهد شد. ۴ و گل پژمرده زیبایی پایمال خویش بیندید. خویشن را اندک لحظه‌ای پنهان کنید تا غاضب

است مثل نویز انجیرها قبل از تابستان خواهد بود که چون بینته استهزا منماید مبادا بندهای شمامحکم گردد، زیرا هلاکت و آن را بینندوقتی که هنوز در دستش باشد آن را فرو می برد. ۵ و تقدیری را که از جانب خداوند یهوه صبابوت بر تمامی زین می آید در آن روز یهوه صبابوت به جهت بقیه قوم خوش تاج جلال شنیده‌ام. ۲۳ گوش گیرید و آواز مرا بشنوید و متوجه شده، کلام مرا و افسر جمال خواهد بود. ۶ وروح انصاف برای آنانی که به استماع نماید. ۲۴ آیا بزرگ، همه روز به جهت تخم پاشیدن شیار داوری می نشینند و وقت برای آنانی که جنگ را به دروازه هایرمی می کند و آیا همه وقت زمین خود را می شکافند و هموار نماید؟ گردانند (خواهد بود). ۷ ولکن اینان نیز از شراب گمراه شده‌اند و ۲۵ آیا بعد از آنکه رویش را هموار کرد گشنبز رانمی پاشد و زیره را از مسکرات سرگشته گردیده‌اند. هم کاهن و هم نبی از مسکرات نمی افشارند و گدم را درشیارها و جورا در جای معین و ذرت را گمراه شده‌اند و از شراب بلعیده گردیده‌اند. از مسکرات سرگشته در حدوش نمی گذارد؟ ۲۶ زیرا که خدایش او را به راستی می آموزد شده‌اند و در رویا گمراه گردیده‌اند و در داوری مبهوت گشته‌اند. او را تعیین می دهد. ۲۷ چونکه گشنبز با گردون تیز کوبیده نمی ۸ زیرا که همه سفره‌ها از قی و نجاست پر گردیده و جایی نمانده شود و چرخ اربه بر زیره گردانیده نمی گردد، بلکه گشنبز به عصا است. ۹ کدام را معرفت خواهد آموخت و اخبار را به که خواهد وزیره به چوب تکانیده می شود. ۲۸ گندم آردی شود زیرا که آن را فهمانید؟ آیا نه آنانی را که از شیر بازداشت و از پستانها گرفته همیشه خرم کوئی نمی کندو هر چند چرخ اربه و اسیان خود را بر شده‌اند؟ ۱۰ زیرا که حکم بر حکم و حکم بر حکم، قانون بر آن بگرداندان را خرد نمی کند. ۲۹ این نیز از جانب یهوه صبابوت قانون و قانون بر قانون اینجا اندکی خواهد بود. ۱۱ زیرا که عجیب الرای و عظیم الحكم است صادر می گردد.

که با لبای اکن و زیان غریب با این قوم تکلم خواهد نمود. ۲۹ وای بر اریشل! وای بر اریشل! شهری که داد در آن خیمه که به ایشان گفت: «راحت همین است. پس خسته شدگان ۱۲ که پناپراین ای مردان استهزا کننده وای حاکمان این قوم که را مستریع سازید و آرامی همین است.» امانخواستند که بشنوند. ۱۳ و کلام خداوند برای ایشان حکم بر حکم و حکم بر حکم، تنگی خواهمندانداخت و ماتم و نوحه گری خواهد بود و آن برای من قانون بر قانون و قانون بر قانون اینجا اندکی خواهد بود. ۲ و بر توبه هر طرف ارد زده، تو را به باره‌ها محاصره خواهی نمود و منجنيقه‌ها بر تو خواهی افراشت. ۴ و بود تا برونده و به پشت افتداده، منکسرگردند و به دام افتاده، گرفتار شوند. ۱۴ پناپراین ای مردان استهزا کننده وای حاکمان این قوم که غبار پست خواهد گردید و آواترتو از زمین مثل آوار جن خواهد بود دارویشمن اند کلام خداوند را بشنوید. ۱۵ از آنجاکه گفته‌اید با موت عهد بسته‌ایم و با هاویه همداستان شده‌ام، پس چون تازیانه مهلهک بگذرد به ما نخواهد رسید زیرا که دروغها راملجای خود نمودیم و خویشتن را زیر مکرم‌ستور ساختیم. (Sheol h7585)

۱۶ پناپراین خداوند یهوه چنین می گوید: «اینک در صهیون سنگ بنیادی نهادم یعنی سنگ آزموده و سنگ راویه‌ای گرانبهای و اساس جنگ می کنند یعنی تمامی آنانی که بر او و بر قلعه وی مقاتله محکم پس هرکه ایمان آورد تعجلی نخواهد نمود. ۱۷ و انصاف با ریسمان می گردانم و عدالت را ترازو و تگرگ ملچای دروغ را از تو پرسش خواهد شد. ۷ و جمعیت تمام امت هایی که با اریشل خواهد رفت و آنها ستر راخواهد برد. ۱۸ و عهد شما با موت باطل خواهد شد و میانق شما با هاویه ثابت نخواهد ماند و چون تازیانه که آب می نوشد و چون بیدار شود اینک ضعف دارد و جانش شدید بگذرد شما از آن پایمال خواهد شد. (Sheol h7585)

۱۹ هر وقت که بگذرد شما را گرفتار خواهد ساخت زیرا که هر مشتهی می باشد. همچنین جماعت امت هایی که با کوه بامداد هم در روز و هم در شب خواهد گذشت و فهمیدن اخبار صهیون جنگ می کنند خواهند شد. ۹ درنگ کنید و محبیر باشید باعث هیبت محض خواهد شد. ۱۰ زیرا که بستکوتاه تر است از آنکه کسی بر آن دراز شود ولحاف تنگ تر است از آنکه کسی نوان می گردند اما نه از مسکرات. ۱۰ زیرا خداوند بر شما روح خویشتن را پوشاند. ۲۱ زیرا خداوند چنانکه در کوه فراصیم (کرد) خواب سنگین را عارض گردانیده، چشمان شما را بسته است. و خواهد برخاست و چنانکه در وادی جبعون (نمود) خشنمانی اینبا وروسانی شما یعنی رایان را ممحوج کرده است. ۱۱ و خواهد شد، تا کار خود یعنی کار عجیب خود را بجا آورد و عمل تمامی رویا برای شما مثل کلام تومار مختوم گردیده است که آن خویش یعنی عمل غریب خویش را به انجام رساند. ۲۲ پس الان را به کسی که خواندن می داند داده، می گویند: این را بخوان و اومی گوید: نمی توانم چونکه مختوم است. ۱۲ و آن طومار

را به کسی که خواندن نداند داده، می‌گوینداین را بخوان و او کوهان شتران نزد قومی که منععت ندارند می‌پرند. ۷ چونکه می‌گوید خواندن نمی‌دانم. ۱۳ و خداوند می‌گوید: «چونکه این اعانت مصریان عبث و بی‌فایده است از این جهت ایشان را قوم ازدهان خود به من تقرب می‌جویند و به لبهای خوشی مرا رهب الجلوس نامیدم. ۸ الان یا و این رادر نزد ایشان بر لوحی تمجید می‌نمایند اما دل خود را از من دور کرده‌اند و ترس ایشان از بنویس و بر طوماری مرقوم ساز تا برای ایام آینده تا ابدالاً بماند. من وصیتی است که از انسان آموخته‌اند، ۱۴ بنابراین اینک من بار ۹ زیرا که این قوم فتنه انگیز و پسران دروغگومنی باشند. پسرانی دیگریا این قوم عمل عجیب و غریب بجا خواهم آوردو حکمت که نمی‌خواهد شریعت خداوند را استعمال نمایند. ۱۰ که به حکیمان ایشان باطل و فهم فهیمان ایشان مستور خواهد شد.» رایان می‌گویند: روت مکنید و به اینیا که برای ما به راستی نبوت ۱۵ وای بر آنانی که مشورت خود را از خداوند بسیار عمیق پنهان نمایند بلکه سخنان شیرین به ما مگویند و به مکاید نبوت کنید. می‌کنند و اعمال ایشان درتاریکی می‌باشد و می‌گویند: «کیست ۱۱ از راه منحرف شوید و از طریق تجاوز نمایند و قدوس اسرائیل را که مارا بینندو کیست که ما را بشناسد؟» ۱۶ ای زیر و زیرکنندگان از نظر ما دور سازید. ۱۲ بنابراین قدوس اسرائیل چنین می‌گوید: هرچیز! آیا کوزه‌گر مثل گل محسوب شود یا مصنوع درباره صانع «چونکه شما این کلام را ترک کردید و بر ظلم و فساد اعتماد خود گوید مرانساخته است و یا تصویر درباره مصورش گوید که فهم کرده، بر آن تکیه نمودید، ۱۳ از این جهت این گناه برای شما ندارد؟ آیا در اندک زمانی واقع نخواهدش که لبنان به بوستان مثل شکستگی کوزه‌گرخواهد بود که در دیوار بلند پیش آمده باشد و ۱۷ مبدل گردد و بوستان به جنگل محسوب شود؟ ۱۸ و در آن روز خرابی آن در لحظه‌ای بعثته پدید آید خواهد بود. ۱۴ و شکستگی کران کلام کتاب را خواهد شید و چشمانت کوران از میان ظلمت آن مثل شکستگی کوزه‌گرخواهد بود که بی‌محابا خود می‌شود و تاریکی خواهد دید. ۱۹ و حلیمان شادمانی خود را در خداوند بطروری که ازیاره هایش پارهای به جهت گرفتن آتش از اشdan یا مزید خواهد کرد و مسکینان مردمان در قلعوس اسرائیل وجودخواهند برداشتن آب از حوض یافت نخواهد شد.» ۱۵ زیرا خداوند بیوه نمود. ۲۰ زیرا که ستمگران نابود و استهزاکنندگان معدوم خواهند گردند گذشت که انسان را به وقت شما از راحت و اعتماد می‌یافتد شد و پیروان شرارت منقطع خواهند گردید. ۲۱ که انسان را به وقت شما از راحت و اعتماد می‌بود، امانخواستید. ۱۶ و گفتید: سخنی مجرم می‌سازند و برای کسی که در محکمه حکم می‌کند نی بلکه بر اسیان فرامی کیم، لهذا فرار خواهد کرد و بر اسیان دام می‌گسترنند و عادل را به بطالت منحرف می‌سازند. ۲۲ بنابراین تیز رسوار می‌شویم لهندا تعاقب کنندگان شما تیز روخواهند شد. خداوند که ابراهیم را فدیه داده است درباره خاندان یعقوب چنین ۱۷ هزار نفر از نهیب یک نفر فرارخواهند کرد و شما از نهیب پنج می‌گوید که از این به بعد یعقوب خجل نخواهد شد و رنگ نفر خواهید گریخت تا مثل بیدق بر قله کوه و علم بر تلی باقی چهره‌اش دیگرخواهد پرید. ۲۳ بلکه چون فرزندان خود را که مانید.» ۱۸ و این سبب خداوند انتظار می‌کشد تا بر شما رافت عمل دست من می‌پاشند در میان خویش بیندازگاه ایشان اسم مرا نماید و از این سبب برمی خیرد تا بر شما ترحم فرماید چونکه بیوه تقدیس خواهند نمود و قدوس یعقوب را تقدیس خواهند کرد و خدای انصاف است. خوشابحال همگانی که منتظر وی باشند. از خدای اسرائیل خواهند ترسید. ۲۴ و آنانی که روح گمراهی دارند ۱۹ زیرا که قوم در سهیون در اورشیل ساکن خواهند بود و هرگز فهیم خواهند شد و متمندان تعلم را خواهد آموخت.

۳۰ خداوند می‌گوید که وای بر پسران فتنه انگیز که مشورت می‌کنند لیکن نه ازمن و عهد می‌بنند لیکن نه از روح من، تا شد بلکه چشمانت معلمانت تو را خواهد دید. ۲۱ و گوشاییت گناه را برگناه مزید نمایند. ۲ که برای فرود شدن به مصرعیمت سخنی را از عاقب تو خواهد شنید که می‌گوید: راه این است، در می‌کنند اما از دهان من سوال نمی‌نمایند و به قوت فرعون پناه آن سلوک بپما هنگامی که به طرف راست یا چپ می‌گردد. می‌گیرند و به سایه مصراعتماد دارند. ۳ لهذا قوت فرعون خجالت واعتماد به سایه مصر رسوایی شما خواهد بود. ۴ زیرا که سروران او طلاخود رانجش خواهید ساخت و آنها را مثل چیز نجس دور در صوعن هستند و ایلچیان وی به حانیس رسیده‌اند. ۵ همگی انداخته، به آن خواهی گفت: دور شو. ۲۳ و باران تختمت را که ایشان از قویی که برای ایشان فایده ندارند خجل خواهند شد زمین خویش را به آن رزع می‌کنی و نان محصول زمینت را خواهد که نه معاونت و نه منفعتی بلکه خجالت و رسوایی نیز برای ایشان خواهند بود. ۶ وحی درباره بهیمتو جنوی: از میان زمین ترک و ضيق که از آنجا شیر ماده و اسد واقعی و مار آتشین پرند می‌نمایند، آذوقه نمک دار را که با غریال و اوچوم پاک شده است می‌آید. توانگری خویش را برپشت الاغان و گنجهای خود را بر

خواهند خورد. ۲۵ و در روز کشتار عظیم که برجها در آن خواهد آتگاه آشور به شمشیری که از انسان نباشد خواهد افتاد و تیغی افتاد نهرا و جوپیهای آب پربر کوه بلند و به هر تل مرتفع جاری که از انسان نباشد او راهلاک خواهد ساخت و او از شمشیر خواهد شد. ۲۶ و در روزی که خداوند شکستگی قوم خود را بیند خواهد گریخت و جوانانش خراج گذار خواهند شد. ۹ و سخره او و ضرب جراحت ایشان را شغا دهدروشانی ماه مثل روشنایی از ترس زایل خواهد شد و سورانش از علم مبهوت خواهد گردید. آفتاب و روشنایی آفتاب هفت چندان مثل روشنایی هفت روزخواهد یهود که آتش او درصهیون و کوره وی در اورشیم است این رامی بود. ۲۷ اینک اسم خداوند از جای دور می‌آید، در غضب خود گوید.

سوزنده و در ستون غلیظ و لیپایش پر از خشم و زبانش مثل آتش ۳۲ اینک پادشاهی به عدالت سلطنت خواهد نمود و سورون سوزان است. ۲۸ و نفحه او مثل نهر سرشار تا به گردن می‌رسد تا آنکه امته را به غریاب مصیبت بیزد و دهنده ضلالت را بر چانه به انصاف حکمرانی خواهند کرد. ۲ و مردی مثل پناه گاهی قومها بگذارد. ۲۹ و شما را سروید خواهد بود مثل شب تقdis نمودن عید و شادمانی دل مثل آنانی که روانه می‌شوند تا به آوازی به کوه خداوند نزد صخره اسرائیل بیایند. ۳۰ و خداوند جلال آواز خود را خواهد شناید و فروود آوردن بازوی خود را با شدت غضب زیان الکحان کلام فصیح را به ارتجال خواهد گفت. ۵ و مرد لئیم بار دیگرکریم خوانده نخواهد شد و مرد خسیس تعجب گفته نخواهد گردید. ۶ زیرا مرد لئیم به لامت متکلم خواهد شد و دلش را با عاصخاوهاد زد. ۳۱ و هر ضرب عصای قضا که خداوند به وی خواهد آورد با دف و بربط خواهد بود و با جنگهای پر شورش با آن مقالته خواهد نمود. ۳۲ زیرا که توفت از قبل مهیا شده و برای پادشاه آماده گردیده است. آن را عمیق و وسیع ساخته است که تودهاش آتش و هیزم بسیار است و نفحه خداوند مثل نهر کریم آن را متشتمل خواهد ساخت.

۳۱ وای بر آنانی که به جهت اعانت به مصرف فرد آیند و بر برخاسته، آوار مرا بشنوید و ای دختران اینمن سخن مرا گوش گیرید. اسیان تکیه نمایند و برآرایه‌ها زانرو که کشیرند و بر سواران زانرو ۱۰ ای دختران اینمن بعد از یک سال و چند روزی مضطرب که بسیار قوی‌اند توکل کنند اما بسوی قدوس اسرائیل نظر نزنند و خواهید شد زانرو که چیدن انگور قطع می‌شود و جمع کردن خداوند را طلب ننمایند. ۲ و او نیز حکیم است و بلا را می‌آورد و میوه‌ها نخواهد بود. ۱۱ ای زنان مطمئن بزرزید و ای دختران اینمن کلام خود را برخواهد گردانید و به ضد خاندان شیریان و اعانت مضطرب شوید. لباس را کنده، برنه شوید و پلاس بر میان خود بد کاران خواهد براحت است. ۱۲ اما مصیران انسانند و نه خداو اسیان بینید. ۱۳ برای مزروعه‌های دلپسند و موهای بارور سینه خواهند ایشان جسدند و نه روح و خداوند دست خود را دراز می‌کند و زد. ۱۴ زیرا خداوند به من چینن گفته است معمور متورک خواهد شد و عوقل و دیده بانگاه به بیشهای سیاع و ایشان هلاک خواهند شد. ۱۵ زیرا خداوند به من چینن گفته است معمور متورک خواهد شد و عوقل و دیده بانگاه به بیشهای سیاع و چنانکه شیر و شیر زیان بر شکار خود غرش می‌نمایند هنگامی که محل تفرج خران وحشی و متع گله‌ها تا به ابد مبدل خواهد شد. گروه شبانان بروی جمع شوند و از صدای ایشان ترسیده از غوغای ۱۶ تا زمانی که روح از اعلی علیین بر ما ریخته شود و بیابان به ایشان سر فونمی آورد همچنان یهود صیایوت نزول می‌فرماید تا بوستان مبدل گردد و بوستان به جنگل محسوب شود. ۱۷ آتگاه برای کوه صهیون و تل آن مقالته نماید. ۱۸ مثل مرغان که در انصاف در بیابان ساکن خواهد شد و عدالت در بوستان مقیم طیران باشند همچنان یهود صیایوت اورشیم را حمایت خواهد نمود خواهد گردید. ۱۹ و عمل عدالت سلامتی و نتیجه عدالت آرامی و حمایت کرده، آن را رستگار خواهد ساخت و ازان درگذشتنه، اطمینان خواهد بود تابدالاپاد. ۲۰ و قوم من در مسکن سلامتی و خلاصی خواهد داد. ۲۱ ای بنی اسرائیل بسوی آن کس که بر وی درمساکن مطمئن و در منتهای آرامی ساکن خواهند شد. ۲۱ و بینهایت عصیان ورزیده‌اید بازگشت نماید. ۲۲ زیرا که در آن روز حین فرود آمدن جنگل تکرگ خواهد بارید و شهر به درکه ایشان را به جهت گناه خویش ساخته است ترک خواهند نمود. پایهای گاو و الاغ را رها می‌سازید.

وای بر توابی غارتگر که غارت نشده وای خیانت کاری نگردد و هیچکدام از طباهایش گسیخته نشود. ۲۱ بلکه در که با تو خیانت نوزیریدند. هنگامی که غارت را به اتمام رسانیدی آنجا خداوند والجلال برای ما مکان جویهای آب و نهرهای وسیع غارت خواهی شد و زمانی که از خیانت نمودن دست برداشتبه خواهد شد و تو خیانت خواهند ورزید. ۲۲ ای خداوند بر ما ترجم فرمایزیار که سفینه بزرگ از آن عبورخواهد کرد. ۲۳ زیرا خداوند داور ما است.

منتظر تومی باشیم و هر بامداد بازوی ایشان باش و در زمان تنگی خداوند شریعت دهنده ما است. خداوند پادشاه ما است پس ما نیز نجات ما بشو. ۳ از آواز غوغای قوم هاگرخیتند و چون خویشن نجات خواهد داد. ۲۴ رسمناهای تو سست بود که پایه دکل را برافرازی امت هایپرائیت خواهند شد. ۴ و غارت شما را جمع خود را توانست محکم نگاه دارد و بادبان را توانست بگشاید، خواهند کرد بطوطی که موران جمع می نمایند ویر آن خواهند جهید آنگاه غارت بسیار تقسیم شد و لیگان غنیمت را بردن. ۲۵ لیکن بطوطی که ملخها می جهند. ۵ خداوند متعال می باشد زانو که ساکن آن خواهد گفت که بیمار هستم و گناه قومی که در آن دراعلی علیین ساکن است و صهیون را از انصاف وعدالت مملو ساکن باشند آمزیده خواهد شد.

خواهد ساخت. ۶ و فراوانی نجات و حکمت و معرفت استقامت ۳۴ ای امت ها نزدیک آید تا بشنوید! وای قومها اصغا نمایید! اوقات تو خواهد شد. و ترس خداوند خزینه او خواهد بود. ۷ اینک شجاعان ایشان در بیرون فریاد می کنند و رسولان سلامتی زارزار ۲ زیرا که غضب خداوند بر تمامی امت ها و خشم وی بر جمیع لشکرهای ایشان است پس ایشان را به هلاکت سپرده، بقتل تسلیم گریه می نمایید. ۸ شاهراهها ویران می شود و راه گذران تلف می گرددند. عهدرا شکسته است و شهرها را خوار نموده، به مردمان اعتبا نکرده است. ۹ زمین ماتم کنان کاھیده شده است و لبنان لشهای ایشان برمی آید. و از خون ایشان کوههایداخته می گردد. خجل گشته، تلف گردیده است و شارون مثل بیابان شده و باشان ۴ و تمامی لشکر آسمان از هم خواهند پاشید و آسمان مثل طومار پیچیده خواهد شد. و تمامی لشکر آن پژمرده خواهند گشت، بطوطی خیم و حال خود را برمی افزایم و اکنون معوال خواهم گردید. ۱۰ و شما از کاه حامله شده، خس خواهید زایید. و نفس شما که شمشیر من درآسمان سیراب شده است. و اینک بر ادم و برقوم مغضوب من برای داوری نازل می شود. ۶ شمشیر خداوند پر سوخته و مانند خارهای قطع شده که از آتش مشتعل گردد خواهد شد. ۱۳ ای شما که دور هستید آچه را که کردهام بشنوید وای از پیه گرده فوجها. زیرا خداوند را در بصره قربانی است و ذبح شما که نزدیک می باشید جبروت مرای بدانید. ۱۴ گناه کارانی که عظیمی در زمین ادوم. ۷ و گاؤان وحشی با آنها خواهند افتاد و در صهیون اندمی ترسید و لزه متفاقان را فرو گرفته است، (وی) گوآللهها با گاؤان نر. و زمین ایشان از خون سیراب شده، خاک گویند: کیست از ما که در آتش سوزنده ساکن خواهد شد و ایشان از پیه خواهد شد. ۸ زیرا خداوند را روز انقام و سال کیست از ما که در نارهای جاودانی ساکن خواهد گردید؟ ۱۵ اما آنکه به صداقت سالک باشد و به استقامت تکلم نماید و سود ظلم را خوار شمارد و دست خویش را از گرفتن رشوه بیفشاراند و گشت. ۱۰ شب و روز خاموش نشده، دودش تا به ابد خواهد گوش خود را از اصفای خون ریزی بینند و چشمان خود را از برآمد. نسلا بعد نسل خراب خواهد ماند که کسی تابا لایاد در دیدن بدیها بر هم کند، ۱۶ او در مکان های باند ساکن خواهد آن گلر نکند. ۱۱ بلکه مرغ سقا و خارپشت آن را تصرف خواهند شد و مجلای او ملاذ صخره خواهد بود. نان او داده خواهد شد کرد و بوم و غراب در آن ساکن خواهند شد و رسمنان خرابی و آب او ایمن خواهد بود. ۱۷ چشمان پادشاه را در زیباییش شاقول ویرانی را بر آن خواهد کشید. ۱۲ و از اشرف آن کسی در خواهد دید و زمین ای پایان را خواهد نگیرست. ۱۸ دل تومتد کر آن آنجا نخواهد بود که او را به پادشاهی بخوانند و جمیع رسایش خوف خواهد شد (خواهی گفت): کجا است نویسنده و کجا نیست خواهند شد. ۱۹ قلعه هایش خسک و شتر خوار و مسکن گگ و خانه شتر منع است وزن کننده (خارج) و کجا است شمارنده برجها. قلعه هایش خسک و شتر خوار و مسکن گگ و خانه شتر منع ستم پیشه و قوم دشوار لغت را که نمی توانی شنید و لکن زبان را خواهد شد. ۲۰ و حوش بیابان با شغال خواهند برخورد و غول به که نمی توانی فهمید بار دیگرخواهی دید. ۲۱ صهیون شهر جشن رفیق خود ندا خواهد داد و عفریت نیز در آنجا ماوگردیده، برای مقدس ما راملاحته نما. و چشمان اورشلیم مسکن سلامتی را خود آرامگاهی خواهد یافت. ۲۲ در آنجا تیمار آشیانه ساخته، تخم خواهد دید یعنی خیمه ای را که منتقل نشود و میخهایش کنده خواهد نهاد و برآن نشسته، پیچه های خود را زیر سایه خود جمع

خواهد کرد و در آنجا کرکسها با یکدیگر جمع خواهند شد. شده‌ای؟ ۶ هان بر عصای این نی خرد شده یعنی بر مصر توکل ۱۶ از کتاب خداوند تقدیش نموده، مطالعه کنید. یکی از اینها گم می‌نمایی که اگر کسی بر آن تکیه کند به دستش فرو رفته، آن را نخواهد شد و یکی جفت خود را مفقود نخواهد یافت زیرا که متروح می‌سازد. همچنان است فرعون پادشاه مصر برای همسگانی دهان او این را امر فرموده و روح او اینها را جمع کرده است. که بر وی توکل نمایند. ۷ و اگر مرا گویی که بريهه خدای خود ۱۷ و او برای آنها قرعه انداخته و دست اوآن را به جهت آنها با توکل داریم آیا او آن نیست که حرقاً مکان های بلند و مذبح های ریسمان تقسیم نموده است. و تا ابدالاً باد منصرف آن خواهد شد او را برشاشه است و به پهوذا و اورشلیم گفته که پیش این مذبح سجدۀ نهایید؟ ۸ پس حال با آقایان پادشاه آشورشتر بیند و من دو نسلا بعدنسل در آن سکونت خواهد داشت.

هزار اسب به تو می‌دهم اگر از جانب خود سواران بر آنها توانی ۳۵ بیان و زمین خشک شادمان خواهد شد و صحراء به وجود گذاشت. ۹ پس چگونه روی یک والی از کوچکزین بندگان آقایم آمده، مثل گل سرخ خواهد شکفت. ۲ شکوفه بسیار نموده، را خواهی برگردانید و بر مصر به جهت اربابها و سواران توکل داری؟ باشدامانی و تزم شادی خواهد کرد. شوکت لبان و زیبای کرم‌ل و ۱۰ و آیا من الان بی اذن یهوه بر این زمین به جهت خرابی آن شارون به آن عطا خواهد شد. جلال پهوذا و زیبای خدای ما را برآمدۀ؟ یهوه مرا گفته است بر این زمین برای و آن را خراب مشاهده خواهند نمود. ۳ دستهای سست را قوی سازید و زانوهای کن. ۱۱ آنگاه اليقایم و شينا و پواخ به ریشاقی گفتند: «تمنا لرزنده را محکم گردانید. ۴ به دلهای خائف بگوید: قوی شوید و اینکه با بندگانت به زیان آرامی گفندگنیمای زیرا آن را می‌فهمیم و متربید اینک خدای شما بالانتقام می‌آید. او با عقوبته می‌آید با ما به زیان یهود درگوش مردمی که بر حصارند گفتگو منمای.» و شما راجحات خواهد داد. ۵ آنگاه چشمان کوران باز خواهد ۱۲ ریشاقی گفت: «آیا آقایم مرا نزد آقایت و توفروستاده است تا شد و گوشهای کران مفتح خواهد گردید. ۶ آنگاه لگان مثل این سختان را بگویم؟ مگر مراند مردانی که بر حصار نشسته‌اند غزال جست و خیز خواهد نمود وزیان گنگ خواهد سرایید. زیرا نفرستاده، تایشان با شما نجاست خود را بخورند و بول خودرا که آبهای در بیان و نهرها در صحراء خواهد جوشید. ۷ و سراب پوشند. ۱۳ پس ریشاقی پایستاد و به آواز بلند به زیان یهود به برکه و مکان های خشک به چشممه های آب مبدل خواهد صدا زده، گفت: «سختان سلطان عظیم پادشاه آشور را بشنوید. گردید. در مسکنی که شغالها می‌خوابند علف و بوریا و نی خواهد ۱۴ پادشاه چین می‌گوید: حرقاً شما را فرب ندهد زیرا که شمارا بود. ۸ و در آنجا شاهراهی و طریقی خواهد بود و به طریق مقدس نمی‌توان رهایید. ۱۵ و حرقاً شما را بر یهوه مطمئن نسازد و نامیده خواهد شد و نجسان از آن عبور نخواهد کرد بلکه آن به نگوید که یهوه البته ما را خواهد رهایید و این شهر به دست پادشاه جهت ایشان خواهد بود. و هر که در آن راه سالک شود اگرچه هم آشور تسلیم نخواهد شد. ۱۶ به حرقاً گوش مدهید زیرا که پادشاه جاهل باشد گمراه نخواهد گردید. ۹ شیری در آن نخواهد بودو آشور چین می‌گوید: با من صلح کنید و نزد من بیرون آید تا هر کس حیوان درندهای بر آن بزنخواهد آمد و در آنجایافت نخواهد شد از مو خود و هر کس از انجیر خود بخورد و هر کس از آب چشممه بلکه ناجیان بر آن سالک خواهد گشت. ۱۰ و فدیه شدگان خود بنشود. ۱۷ تا بیام و شما را به زمین مانندزین خودتان بیاورم خداوند بازگشت نموده، با تزم به صهیون خواهد آمد و خوشی یعنی به زمین غله و شیره و زمین نان و تاکستانها. ۱۸ می‌داد حرقاً جاودانی بر سر ایشان خواهد بود. و شادمانی و خوشی را خواهند شما را فرب دهد و گوید یهوه ما را خواهد رهایید. آیا چکدام از خدایان امت‌ها زمین خود را از دست پادشاه آشور رهایید است؟ ۱۹ خدایان حمات و ارفاد کجایند و خدایان سفروايم کجا و آیا

و در سال چهاردهم حرقاً پادشاه واقع شد که سنتخاریب پادشاه آشور بر تمامی شهرهای حصاردار پهوذا برآمده، آنها راتسخیر نمود. ۲ و پادشاه آشور ریشاقی را از لاکیش به اورشلیم نزد حرقاً پادشاه با موكب عظیم فرستاد و او نزد قنات برکه فوچانی به راه نموده، به او هیچ جواب ندادند زیرا که پادشاه امر فرموده و گفته بود مزروعه گازر استاد. ۳ و اليقیم بن حلقيا که ناظرخانه بود و شناسی که او را جواب ندهید. ۲۲ پس اليقیم بن حلقيا که ناظر خانه بود کاتب و پواخ بن آساف و قاعع نگار نزد وی بیرون آمدند. ۴ و ریشاقی به ایشان گفت: «به حرقاً بگوید سلطان عظیم پادشاه حرقاً آمدندو سختان ریشاقی را به او بازگفتند. آشور چین می‌گوید: این اعتماد شما که بر آن توکل می‌نمایید چیست؟ ۵ می‌گوییم که مشورت و قوت جنگ سختان باطل ۳۷ و واقع شد که چون حرقاً پادشاه این راشنید لباس خود را است. الان کیست که بر او توکل نمودهای که به من عاصی چاک زده و پلاس پوشیده، به خانه خداوند داخل شد. ۲ و

الیاقیم ناظر خانه و شبای کات و مشایخ کهنه را ملیس به پلاس پادشاه آشور نزد من دعانمودی، ۲۲ کلامی که خداوند در باره اش نزد اشعا ابن آموص نبی فرستاد. ۳ و به او گفتند: «حرقیقاً گفته این است: آن باکره دختر صهیون تو را حقیر شمرده، استهرا چنین می گوید که امروز روزنگی و تادیب و اهانت است زیرا نموده است و دختر اورشیم سر خود را به تو جنبانیده است. که پسران بضم رحم رسیده اند و قوت زاییدن نیست. ۴ شایدیهه کیست که او را اهانت کرده، کفر گفته ای و کیست که بر وی خدایت سختان ریشاقی را که آقایش پادشاه آوار بلند کرده، چشمان خود را به علیین افزایش ای؟ مگر قدوس نمودن خدای حی فرستاده است بشنو و سختانی را که یهوه اسرائیل نیست؟ ۲۴ به واسطه بندگان خداوند راهانت کرده، خدایت شنیده است توبیخ نماید. پس برای بقیه ای که یافت گفته ای به کفرت ارباب های خود بریندی کوهها و به اطراف لبنان می شوند تضرع نما». ۵ و بندگان حرقیقاً پادشاه نزد اشعا آمدند. برآمدام و بلندترین سروهای آزادش و بهترین صوبهایش را قطع و اشعا به ایشان گفت: «به آقای خود چنین گوید که یهوه چنین نموده، به بلندی اقصایش و به درختستان بستانش داخل شده ام. می فرماید: از سختانی که شنیدی که بندگان پادشاه آشور مر ۲۵ و من حفره زده، آب نوشیدم و به کف پای خود تمامی نهرهای بدانها کفر گفته اند مترس. ۷ همانا روحی بر او می فرستم که خبری مصر را خشک خواهم کرد. ۲۶ «آیا نشیده ای که من این را از شنیده، به ولایت خود خواهد برگشت و او را درولایت خودش به زمان سلف کرده ام و از ایام قدیم صورت داده ام و الان آن را به وقوع شمشیر هلاک خواهم ساخت.» ۸ پس ریشاقی مراجعت کرده، آورده ام تا تو به ظهور آمده و شهرهای حصار دار را خراب نموده به پادشاه آشور رایافت که با لبne جنگ می کرد زیرا شنیده بود که توده های ویران مبدل سازی. ۲۷ از این جهت ساکنان آنها کم از لذکش کوچ کرده است. ۹ و او درباره تراهه پادشاه کوش خبری قوت بوده، ترسان و خجل شدند. مثل علف صحرا و گیاه سبز و شنید که به جهت مقاتله با توبیرون آمده است. پس چون این را علف پشت بام و مثل مزععه قبل از نمودگش گردیدند. ۲۸ اما شنید (باز) ایلچیان نزد حرقیقاً فرستاده، گفت: «به حرقیقاً پادشاه من نشستن تو را و خروج و دخولت و خشمي را که بر من داري یهودا چنین گوید: خدای تو که به او توکل می نمایی تو را فریب می دانم. ۲۹ چونکه خشمي که به من داری و غرور تو به گوش ندهد و نگوید که اورشیم به دست پادشاه آشور تسلیم نخواهد من برآمده است. بنابراین مهار خود را به بینی تو و لگام خود را به شد. ۱۱ اینک تو شنیده ای که پادشاهان آشور با همه ولایتها لبهایت گذاشته، تو را به راهی که آمده ای برخواهیم گردانید. ۳۰ و چه کرده و چگونه آنها را بالکل هلاک ساخته اند و آیاتو رهایی علامت برای تو این خواهد بود که امسال غله خودروخواهید خورد خواهی یافت؟ ۱۲ و آیا خدایان امت هایی که پدران من آنها را و سال دوم آنچه از آن بروید و درسال سوم بکارید و بdrooid و هلاک ساختند مثل جوزان و حاران و رصف و بني عنده که در تاکستانها غرس نموده، میوه آنها را بخورید. ۳۱ و بقیه ای که تلسارمی باشد ایشان را نجات دادند. ۱۳ پادشاه حمات کجا از خاندان یهودا رستگار شوند بار دیگر به پایین ریشه خواهند زد و است و پادشاه ارفاد و پادشاه شهر سفرواریم و هیئت و عوای» ۱۴ و به بالا میوه خواهند آورد. ۲۷ زیرا که بقیه ای از اورشیم و رستگاران حرقیقاً مکتب را از دست ایلچیان گرفته، آن را خواند و حرقیقاً به از کوه صهیون بیرون خواهند آمد. غیرت یهوه صبایوت این را بجا خانه خداوند درآمده، آن را به حضور خداوند پنهان کرد. ۱۵ و خواهد آورد. ۳۳ بنابراین خداوند درباره پادشاه آشور چنین می گوید حرقیقاً نزد خداوند دعا کرده، گفت: «ای یهوه صبایوت خدای که به این شهدا خل نخواهد شد و به اینجا تیر نخواهد انداخت اسرائیل که بر کربویان جلوس می نمایی! توبی که بتنهایی بر تمامی و در مقابلش با سپر نخواهد آمد و منجیق درپیش او برخناهید ممالک جهان خداهستی و تو آسمان و زمین را آفریده ای. ۱۷ ای افراشت. ۳۴ به راهی که آمده است به همان رسته خداوند گشته و به خداوند گوش خود را فراگرفته، بشنو وای خداوند چشمان خود را این شهر داخل نخواهد شد. خداوند این را می گوید. ۳۵ زیرا که گشوده، بین و همه سختان ستحاریب را که به جهت اهانت این شهر را حمایت کرده، بهاطر خود و بهاطر بنده خویش داده نمودن خدای حی فرستاده است استماع نمای! ای خداوند آن را نجات خواهیم داد». ۳۶ پس فرشته خداوند بیرون آمده، صد راست است که پادشاهان آشور همه ممالک و زمین ایشان را و هشتاد و پنجهار نفر از ازدواج آشور را زد و بامدادان چون برخاستند خراب کرده. ۱۹ و خدایان ایشان را به آتش انداخته اند زیرا که اینک جمیع آنها لشهای مرده بودند. ۳۷ و ستحاریب پادشاه آشور خدا نبودند بلکه ساخته دست انسان از چوب و سنگ. پس به این کوچ کرده، روانه گردید و برگشته در نیوی ساکن شد. ۳۸ و واقع سبب آنها را تباہ ساختند. ۲۰ پس حال ای یهوه خدای ما را از شد که چون او در خانه خدای خویش نسروک عبادت می کرد، دست او رهایی ده تا جمیع ممالک جهان را آتش داد که تو تنها یهوه پسرانش ادرملک و شرآسر او را به شمشیر زدند و ایشان به زمین هستی. ۲۱ پس اشعا ابن آموص نزد حرقیقاً فرستاده، گفت: اراراط فرار کردن و پرسش آسرحدون به جایش سلطنت نمود.

«یهوه خدای اسرائیل چنین می گوید: چونکه درباره ستحاریب

در آن ایام حرقیا بیمار و مشرف به موت شد و اشعا گفته بود که فرسی از آمous نبی نزد وی آمده، او را گفت: «خداؤند چنین می گوید: تدارک خانه خود را بین زیرا که می میری و زنده نخواهی ماند.» آنگاه حرقیا روی خود را بسوی دیوار گردانیده، نزد خداوند دعا نمود، ۳ و گفت: «ای خداوند مستعدی اینکه بیاد آوری که چگونه به حضور تو به امانت و به دل کامل سلوک نموده‌ام و آنچه در نظر تو پسند بوده است بجا آوردادم.» پس حرقیا زارز بگریست. ۴ و کلام خداوند بر اشعا نازل شده، گفت: «برو و به حرقیا بگو یهوده خدای پدرت داد و چنین می گوید: دعای تو راشیدم و اشکهایت را دیدم. اینک من بر روزهای تو پباندزه سال افزودم. ۶ و تو را و این شهر را ازدست پادشاه آشور خواهی رهانید و این شهر راحمایت خواهی نمود. ۷ و علامت از جانب خداوند که خداوند این کلام را که گفته است بجا خواهد آورد این است:

۸ اینک سایه درجاتی که از آفتاب بر ساعت آفتابی آحاز پایین رفته است ده درجه به عقب برمی گردانم.» پس آفتاب از درجاتی که بر ساعت آفتابی پایین رفته بود، ده درجه برگشت. ۹ مکوب حرقیا پادشاه یهودا وقتی که بیمارشد و از بیماریش شفا یافت: ۱۰ من گفتم: «اینک در فیروزی ایام خود به درهای هاویه می روم و آنها باقی نخواهد ماند.» ۷ و بعضی از پسرانت را که از تو پدید از قبیه سالهای خود محروم می شون. (Sheol h7585) ۱۱ گفتنی: آنید و ایشان راتولید نمایی خواهند گرفت و در قصر پادشاه بابل خداوند را مشاهده نمی نمایم. خداوند را در زمین زندگان نخواهم دید. من با ساکنان عالم فنا انسان را دیگر نخواهم دید. ۱۲ خانه من کنده گردید و مثل خیمه شبان از من برده شد. مثل نساج امان خواهد بود.» عمر خود را پیچیدم. او مرا از نور خواهد بزید. روز و شب مرا تمام خواهی کرد. ۱۳ تا صبح انتظارکشیدم. مثل شیر همچنین ۴۰ تسلی دهید! قوم مرا تسلی دهید! خدای شما می گوید: تمامی استخوانهای رامی شنکن. روز و شب مرا تمام خواهی کرد. ۲ سختان دلاوریه اورشیلم گوید و اورا ندا کنید که اجهاد اوتمام مثل پرسوک که جیک جیک می کند صدامی نمایم. و مانند شده و گناه وی آمرزینه گردیده، و از دست خداوند برای تمامی فاخته ناله می کنم و چشمانم ازنگریستن به بالا ضعیف می شود. ای خداوند درتگی هستم کنیل من باش. ۱۵ «چه بگوییم چونکه او به من گفته است و خود او کرده است. تمامی سالهای خود نماید. ۴ هر دره ای برافراشته و هر کوه و قلی پست خواهد شد. و را به سبب تلخی جانم آهسته خواهیم رفت. ۱۶ ای خداوند به این چیزها مردمان زیست می کنند و به اینها و پس حیات روح مکشوف گشته، تمامی بشر آن را با هم خواهند دید زیرا که دهان من می باشد. پس مرا شفابده و مرا زنده نگاه دار. ۱۷ اینک خداوند این را گفته است. ۶ هاتنی می گوید: «ندا کن.» وی تلخی سخت من باعث سلامتی من شد. از راه لطف جانم را از گفت: «چه چیز را ندا کنم؟ تمامی بشر گیاه است و همگی چاه هلاکت برآورده زیرا که تمامی گناهانم را به پشت سر خود زیانی اش مثل گل صحراء. ۷ گیاه خشک و گلش پژمرده می شود انداختی. ۱۸ زیرا که هاویه تو راحمد نمی گوید و موت تو را تسییح نمی خواند. و آنایی که به حفره فرو می روند به امانت تو امیدوارنی باشند. (Sheol h7585) ۱۹ زندگاند که تا ابد ال ابد استوار خواهد ماند.» ۹ ای صهیون که بشارت می دهی تو را حمدی می گویند، چنانکه من امروز می گویم. پدران به پسران به کوه بلند برآی! وای اورشیلم که بشارت می دهی آواز را با راستی تو را تعليم خواهند داد. ۲۰ خداوندیجه نجات من قوت بلند کن! آن را بلند کن و مترس و به شهرهای یهودا بگو که حاضر است، پس سرودهایم را در تمامی روزهای عمر خود در «هان خدای شما است!» ۱۰ اینک خداوند یهوده باقوت می آید و

بازوی وی برایش حکمرانی می نماید. اینک اجرت او با وی است عقاب پرواز خواهند کرد. خواهند دوید و خسته نخواهند شد. و عقوبت وی پیش روی او می آید. ۱۱ او مثل شبان گله خود را خواهند خرامید و درمانده نخواهند گردید.

خواهد چرانید و به بازوی خود برهها راجمع کرده، به آغوش خویش ۴۱ ای جزیره‌ها به حضور من خاموش شوید! و قبیله‌ها خواهد گرفت و شیر دهنگان را به ملایمیت رهبری خواهد کرد.

کیست که آبها را به کف دست خود پیموده و افالک را با قوت تازه بهم رساند! تزدیک بیاند آنگاه تکلم نمایند. با هم به وجب اندازه کرده و غبار زمین را درکیل گنجانیده و کوهها را به محکمه تزدیک بیاییم. ۲ کیست که کسی را از مشرق برانگیخت

قپان و تله را به ترازوون نموده است؟ ۱۳ کیست که روح خداوند که عدالت او را نزد پایهای وی می خواند! امته را به وی تسليم

را کانون داده یا مشیارو بوده او را تعیلم داده باشد. ۱۴ او از که می کند او را برپا داشهان مسلط می گرداند. ایشان را مثل غبار

مشورت خواست تا به او فهم بخشد و طریق راستی را به او بیاموزد؟ به شمشیر وی و مثل کاه که پراکنده می گردده کمان وی تسليم

و کیست که او را معرفت آموخت و راه فطات را به او تعیلم داد؟ خواهد نمود. ۳ ایشان راتعقب نموده، به راهی که با پایهای خود

اینک امت‌ها مثل قطره دلو و مانند غبار میزان شمرده می شوند. ۴ کیست که این را عمل نموده

اینک جزیره‌ها را مثل گرد برمی دارد. ۱۶ و لیبان به جهت هیزم و بجا آورده، و طبقات را از ابتداء دعوت نموده است؟ من که

کافای نیست و حیواناتش برای قربانی سوختنی کفایت نمی کند. بیوه و اول و با آخرین می باشم من هستم. ۵ جزیره‌ها دیدند و

۱۷ تمامی امت‌ها بنظری هیچند و از عدم و بطلات نزد وی ترسیدند و اقصای زمین بلزیدند و تقریب جسته، آمدند. ۶ هر

کتمرنی نمایند. ۱۸ پس خدا را به که تشیبه می کنید و کدام شیه کس همسایه خود را اعانت کرد و به برادر خود گفت: قوی دل

را با او برایر می توانید کرد؟ ۱۹ صنعتگریت را می زیرد و زرگ آن را باش. ۷ نجار زرگ را و آنکه باچکش صیقل می کند سدنان زنده

به طلا می پوشاند، وزنچیرهای نقره برایش می زیرد. ۲۰ کسی که را تقویت می نماید و در باره لحیم می گوید: که خوب است و

استقطاعت چنین هدایا نداشته باشد درختی را که نمی پوسد اختیار آن را به میخها محکم می سازد تا متصرک نشود. ۸ اما توای

می کند و صنعتگر ماهری رامی طبلد تا بی ترا که متصرک نشود اسرائیل بنده من وای یعقوب که تورا برگزیده‌ام وای ذریت دوست

برای او بسازد. ۲۱ آیا ندانسته و نشیده‌اید و از ابتداء به شما خیر من ابراهیم! ۹ که تو را از اقصای زمین گرفته، تو را از کرانه

داده نشده است و از بیاد زمین نفهمیده‌اید؟ ۲۲ او است که هایش خوانده‌ام و به تو گفته‌ام تو بنده من هستی، تو را برگزیدم و

بر کوه زمین نشسته است و ساکنانش مثل ملخ می باشند. اوست ترک ننمودم. ۱۰ مترس زیرا که من با توهstem و مشوش مشو

که آسمانهارا مثل پرده می گستراند و آنها را مثل خیمه به جهت زیرا من خدای تو هستم. تورا تقویت خواهم نمود و البته تو را

سکونت پنهان می کند. ۲۲ که امیران را لاشی می گرداند و داوران معاونت خواهم داد و تو را به دست راست عدالت خود دستگیری

جهان را مانند بطلات می سازد. ۲۴ هنوز غرس نشده و کاشته خواهیم کرد. ۱۱ اینک همه آنکی که برتو خشم دارند خجل و

نگردیده‌اند و تنه آنها هنوز در زمین ریشه نزد است، که فقط بر رسو خواهند شد و آنکی که با تو معارضه نمایند ناچیز شده،

آنها می دمد و پژمرده می شوند و گرد باد آنها را مثل کاه می برایند. هلاک خواهند گردید. ۱۲ آنکی را که با تو مجادله نمایند جستجو

۲۵ پس مرا به که تشیبه می کنید تا با وی مساوی باشم؟ قلوس کرده، نخواهی یافت و آنکی که با توجیگ کنند نیست و نابود

می گوید: ۲۶ چشمان خودرا به علیین برافراشته بینید. کیست که خواهند شد. ۱۳ زیرا من که بیوه خدای تو هستم دست راست تو

اینها را قرید و کیست که لشکر اینها را بشماره بیرون آورده، جمیع را گرفته، به تو می گوییم: مترس زیرا من تو را نصرت خواهیم داد.

آنها را بنام می خواهد شد. ۲۷ ای یعقوب چرا فکر می کنی وای اسرائیل که ولی تویی باشد می گوید: من تو را نصرت خواهیم از آنها

از آنها گم خواهد شد. ۲۷ ای یعقوب چرا مخفی است و خدای داد. ۱۵ اینک تو را گردون تیر نو دندانه دار خواهیم ساخت و

اسرائیل چرا می گویی: «راه من از خداوند مخفی است و خدای داد». ۱۶ آنها را پیامال کرده، خرد خواهی نمود و تله را مثل کاه خواهی شد و

که خدای سرمدی بیوه آفریننده اقصای زمین درمانده و خسته ساخت. لیکن تو از خداوند شادمان خواهی شد و

نمی شود و فهم او را تفحص نتوان کرد؟ ۲۹ ضعیفان را قوت را برآکنده خواهد ساخت. آنها را خواهی افشارند و باد آنها را برداشته، گردباد آنها

نمی بخشد و ناتوانان را قارت زیاده عطا می نماید. ۳۰ حتی جوانان به قلوس اسرائیل تیر نمود و تله را خشک نهش و در

هم درمانده و خسته می گردند و شجاعان بکلی می افتد. ۳۱ اما می جویند و نمی بایند و زیان ایشان از تشنگی خشک می شود. من

آنکی که منتظر خداوند می باشند قوت تازه خواهند یافت و مثل که بیوه هستم ایشان را احباب خواهی نمود. خدای اسرائیل هستم

ایشان را ترک خواهیم کرد. ۱۸ بر تلهای خشک نهش و در میان وادیها چشممه‌ها جاری خواهی نمود. و بیابان را به برکه آب و

زمین خشک را به چشممه های آب مبدل خواهم ساخت. ۱۹ در وقایع نخستین واقع شد و من از چیزهای نو اعلام می کنم و قبل بیان سرو آزاد و شطیم و آس و درخت زیتون را خواهم گذاشت و از آنکه بوجود آید شما را از آنخبر می دهم.» ۲۰ ای شما در صحراء صنوبر و کاج و چinar را با هم غرس خواهم نمود. ۲۱ تا که به دریا فرود می روید و ای آنجه در آن است! ای جزیره ها و بیتند و بدانند و تفکر نموده، با هم تامل نمایند که دست خداوند ساکنان آنها سرور نو را به خداوند و ستایش وی را از اقصای زمین این را کرده وقدوس اسرائیل این را ایجاد نموده است. ۲۲ خداوند بسراپید! ۱۱ صحراء و شهرهایش و قریه هایی که اهل قیار در آنها می گوید: دعوی خود را پیش آوریدو پادشاه یعقوب می گوید: براهین ساکن باشند آژاخود را بلند نمایند و ساکنان سالع تزم نموده، قوی خویش راعرضه دارد. ۲۳ آنجه را که واقع خواهد شد تذکر ازقله کوهها نعره زند! ۲۴ برای خداوند جلال راتوصیف نمایند آورده، برای ما اعلام نمایند. چیزهای پیشین را و گفتیت آنها را و تسبیح او را در جزیره هایخوانند! ۲۵ خداوند مثل جبار بیرون بیان کنید تا تفکر نموده، آخر آنها را بدانیم یا چیزهای آینده را به می آید و مانند مرد جنگی غیرت خویش را برمی انگیراند. فریاد مابشنواید. ۲۶ و چیزها را که بعد از این واقع خواهد شد بیان کرده، نعره خواهد زد و بر دشمنان خویش غلبه خواهد نمود. کنید تا بدانیم که شما خداپایاند. باری نیکوی یا بدی را بجا آورید ۱۶ از زمان قدیم خاموش و ساکت مانده، خودداری نمودم. الان تا ملتافت شده، با هم ملاحظه نمایم. ۲۷ اینک شما ناچیز مثل زنی که می زاید نعره خواهم زد و دم زده آه خواهم کشید. هستید و عمل شما هیچ است و هرکه شما را اختیار کندرجس ۱۵ کوهها و تلهها را خراب کرده، تمامی گیاه آنها را خشک خواهم است. ۲۸ کسی را از شمال برانگیختم و او خواهد آمد و کسی را ساخت و نهرها را جزایر خواهم گردانید و بزرگها را خشک خواهم از مشرق آفتاب که اسم مرا خواهد خواند و او بر سروران مثل برگل ساخت. ۲۹ و کوران را به راهی که ندانسته اند رهبری نموده، ایشان خواهد آمد و مانند کوزه گری که گل را پایمال می کند. ۲۰ کیست را به طبقه هایی که عارف نیستند هدایت خواهم نمود. ظلمت را که از ابتدا خیر داد تا بدانیم و از قبل تاگوییم که او راست است. پیش ایشان به نور و کجی را به راستی مبدل خواهم ساخت. البته خبر دهنده ای نیست و اعلام کننده ای نی و کسی هم نیست این کارها را بجا آورده، ایشان را رها نخواهم نمود. ۲۱ آنایی که که سختن شما را بشمود. ۲۲ اول به صهیون گفتم که اینک هان بربتهای تراشیده اعتماد دارند و به اصنام ریخته شده می گویند که این چیزها (خواهد رسید) و به اورشلیم بشارت دهنده ای بخشیدم. خدایان ما شمایید به عقب برگردانیده، بسیار خجل خواهند شد. ۲۳ و نگریستم و کسی یافت نشد و در میان ایشان نیز مشورت ۱۸ ای کران بشنوید وای کوران نظر کنید تابیینید. ۲۴ کیست دهنده ای نبود که چون از ایشان سوال نایاب جواب توادداد. که مثل پنده من کور باشد و کیست که کر باشد مثل رسول من ۲۵ اینک جمیع ایشان باطنلد و اعمال ایشان هیچ است و پنهای که می فرستم؟ ۲۶ چیزهای بسیار می بینی اما نگاه نمی داری. ۲۷ گوشها را می گشايد لیکن خودنمنی شنود. ۲۸ خداوند را به حاطر ریخته شده ایشان باد و بطالت است.

عدل خودپسند آمد که شریعت خویش را تعظیم و تکریم نماید. ۴۲ اینک پنده من که او را دستگیری نمودم و برگزیده من که ۲۲ لیکن ایان قوم غارت و تاراج شده اند و جمیع ایشان در حفره ها جانم از او خشنود است، من روح خود را بر او می نهم تا انصاف صید شده و در زندانهای خنگی گردیده اند. ایشان غارت شده و رایای امت ها صادر سازد. ۲ او فریاد نخواهد زد و آواز خود را بلند رهانده ای نیست. تاراج گشته و کسی نمی گوید که باز ۵۵. نخواهد نمود و آن را در کوچه ها نخواهد شواند. ۳ نی خرد شده ۲۳ کیست در میان شما که به این گوش دهد و توجه نموده، برای رانخواهد شکست و فیلیه ضعیف را خاموش نخواهد ساخت تا زمان آینده بشنود. ۲۴ کیست که یعقوب را به تاراج و اسرائیل عدالت را به راستی صادر گرداند. ۴ او ضعیف نخواهد گردید و را به غارت تسليم نمود؟ آیا خداوند نبود که به او گاه ورزیدم منکسر نخواهد شد تا انصاف را بر زمین قرار دهد و چیزهای منظر چونکه ایشان به راههای او نخواستند سلوک نمایند و شریعت او را شریعت او باشند. ۵ خدا بیوه که آسمانها را آفید و آنها را پهن اطاعت ننمودند. ۶ بنا بر این حدت غضب خود و شدت جنگ گرد و زمین و نتایج آن را گستراند و نفس را به قومی که در آن سالکند می دهد چنین می گوید: ندانستند و ایشان را سوزانید اما تفکر ننمودند. ۷ «من که بیوه هستم تو را به عدالت خواندهام و دست تو را گرفته، تو را نگاه خواهم داشت و تو را عهد قم و نور امته ها ۴۳ و الان خداوند که آفینده توای یعقوب، و صانع توای خواهم گردانید. تا چشمان کوران را بگشایی و اسیران را از اسرائیل است چنین می گوید: «مترس زیرا که من تو را فدیه دادم و زندان و نشینندگان در ظلمت را از محبس بیرون آوری. ۸ من تو را به اسمنت خواندم پس تو از آن من هستی. ۹ چون از آبها بیوه هستم و اسم من همین است. و جلال خود را به کسی بگذری من با تو خواهم بود و چون از نهرها (عبورنمای) تو را دیگر و ستایش خویش را به پنهای تراشیده نخواهم داد. ۹ اینک فرونوخواهند گرفت. و چون از میان آتش روی، سوخته نخواهی شد

و شعله اش تو را نخواهد سوزانید. ۳ زیرا من بیوه خدای تو و قدوس تو ننهادم و به بخور تو را به تنگ نیاوردم. ۲۴ نی معتبر را به اسرائیل نجات دهنده توهستم. مصر را فدیه تو ساختم و حبشه و جهت من به نقره نخربید و به پیه ذبایح خوبیش مرا سیر نساختی. سپا را به عوض تو دادم. ۴ چونکه در نظر من گرانهای و مکرم بلکه به گناهان خود بر من بندگی نهادی و به خطایای خوبیش مرا بودی و من تو را دوست می داشتم پس مردمان را به عوض تو و به تنگ آوردی. ۲۵ من هستم من که بخطای خود خطای تو طوایف را در عوض جان تو تسلیم خواهم نمود. ۵ متین زیرا رامحو ساختم و گناهان تو را بیاد نخواهم آورد. ۲۶ مرا یاد به که من با توهstem و ذریت تو را از مشرق خواهم آورد و تو والز تا با هم محکمه نمایم. حجت خودرا بیاور تا تصدیق شوی. مغرب جمع خواهم نمود. ۶ به شمال خواهم گفت که "بهه ۲۷ اجاد اولین تو گناه ورزیدند و واسطه های تو به من عاصی دخترانم را از کرانهای زمین بیاور. ۷ یعنی هرکه را به اسم من یعقوب را به لعنت و اسرائیل را به دشنام تسلیم خواهم نمود.

نامیده شدو او را به جهت جلال خوبیش آفریده و او رامصوّر نموده ۴۴ اما الان ای بنده من یعقوب بشنو وای اسرائیل که تو را و ساخته باشم.» ۸ قومی را که چشم دارند اما کور هستند و گوش دارند اما کرمی باشند بیرون آور. ۹ جمیع امتهای با هم برگردیده‌اند! ۲ خداوندکه تو را آفریده و تو را از رحم بسرشت و جمع شوند و قبیله‌ها فراهم آیند پس در میان آنها کیست که از این خبر دهد و امور اولین را به مالاعلام نماید. شهود خود را بیاورند تا یشرون که تو را برگردیده‌اند! ۳ اینکه (زمین) تشهی آب خواهم تصدیق شوند یا استماع نموده، اقرار بکنند که این راست است. ریخت و نهرهای خوشک. روح خود را بر ذریت تو خواهم ریخت و ۱۰ یهوه می‌گوید که «شما و بنده من که او را برگردیده‌اند شهود درختان بید بر جویهای آب خواهند روید. ۵ یکی خواهد گفت من می‌باشید. تا دانسته، به من ایمان آورید و بفهمید که من او هستم و پیش از من خدایی مصوّر نشده و بعد از من هم نخواهد شد. ۱۱ من، من بیوه هستم و غیر از من نجات دهنده‌ای نیست. ۱۲ من اخبار نموده و نجات داده‌ام و اعلام نموده و درمیان شما خدای غیر نبوده است. خداوند می‌گوید که شما شهود من هستید اسرائیل و بیوه صبایوت که ولی ایشان است چنین می‌گوید: من و من خدا هستم. ۱۳ و از امروز نیز من او می‌باشم و کسی که از من کیست که آن را اعلام کند و بیان نماید و آن راترتیب دهد، دست من تواند رهانید نیست. من عمل خواهم نمود و کیست که آن را رد نماید؟! ۱۴ خداوند که ولی شما و قدوس اسرائیل است از زمانی که قوم قدیم را برقرار نمود. پس چیزهای آینده و آنچه را که واقع خواهد شد اعلام بنمایند. ۸ ترسان و هراسان می‌باشد. چنین می‌گوید: «بخاطر شما به بابل فرستادم و همه ایشان را مثل آیا از زمان قدیم تو را اخبار و اعلام ننمودم و آیا شما شهود من فراریان فرود خواهم آورد و کلدانیان را نیز در کشتهای وجد ایشان. ۱۵ من خداوند قلوس شما هستم. آفرینده اسرائیل و پادشاه شما. ۱۶ خداوند که راهی در دریا و طریقی درآهیا عظیم می‌سازد چنین می‌گوید: ۱۷ «آنکه ارابه‌ها و اسبها و لشکر و قوت آن را بیرون می‌آورد، ایشان با هم خواهند خوابید و نخواهند بخاست و منطفی ایشان نمی‌بینند و نمی‌دانند تا خجالت بکشند. ۱۰ کیست که خدایی ساخته با بیت ریخته باشد که نفعی ندارد؟! ۱۱ اینکه جمیع شده، فتیله خاموش خواهد شد. ۱۸ چیزهای اولین را بیاد نیاورید و در امور قدیم تفکر ننمایید. ۱۹ اینکه من چیزی نیوی وجود می‌آورم و آن الان بظهور می‌آید. آیا آن را نخواهید دانست؟ بدروستی جمیع ایشان می‌سازد و شرک و قوت آن را بیرون می‌آورم و آن الان بظهور می‌آید. آیا آن را در غال کار می‌کند و با ایشان با هم خواهند شد. ۲۰ حیوانات ۱۲ آهن را با تیشه می‌تراشد و آن را در غال کار می‌کند و با صحراء گرگان و شترمرغها مرا تمجید خواهد نمود چونکه آب در چکش صورت می‌دهد و با قوت بازوی خوبیش آن را می‌سازد و بیابان و نهرها در صحراء بوجود می‌آورم تا قوم خود و برگردیدگان خوبیش نیز گرسنه شده، بی قوت می‌گردد و آب نوشیده، ضعف بهم را سیراب نمایم. ۲۱ این قوم را برای خود ایجاد کردم تا تسیبی می‌رساند. ۱۳ چوب را می‌تراشد و پیمان راکشیده، با قلم آن را بخوانند. ۲۲ اما توابی یعقوب مرا نخواندی و توابی اسرائیل از من نشان می‌کند و با رنده آن راصاف می‌سازد و با پوگار نشان می‌کند به تنگ آمدی! ۲۳ گوسفندان قربانی های سوختنی خود را برای پس آن را به شیشه انسان و به جمال آدمی می‌سازد تا در خانه من نیاوردی و به ذبایح خود مراتکریم ننمودی! به هدایا بندگی بر ساکن شود. ۱۴ سروهای آزاد برای خود قطع می‌کند و سندیان و بلوط را گرفته، آنها را از درختان جنگل برای خود اختیار می‌کند

و شمشاد را غرس نموده، باران آن را نمو می دهد. ۱۵ پس برای دروازه‌ها دیگر بسته نشود چنین می گوید ۲ که «من پیش روی تو شخص به جهت ساخت بکارمی آید و از آن گرفته، خود را گرم خواهی خارمید و جاهای نامهوار را هموار خواهی ساخت. و درهای می کند و آن را فروخته نان می پزد و خدای ساخته، آن رامی پرستد برنجین را شکسته، پشت پندهای آهین را خواهی برد. ۳ و از آن بی ساخته، پیش آن را گنجهای ظلمت و خزانی مخفی را به تو خواهیم بخشید تا بدانی در آتش می سوزاند ویر بعضی گوشت پخته می خورد و کباب را که من یهود که تو را به است خواندهم خدای اسرائیل می باشم. برشته کرده، سیر می شود و گرم شده، می گوید: وہ گرم شده، آتش ۴ به خاطر بند خود یعقوب و برگزیده خویش اسرائیل، هنگامی که را دیدم. ۱۷ و از بقیه آن خدایی یعنی بت خویش را می سازد مرا نشناختی تو را به است خواندم و ملقب ساختم. ۵ من پیش آن سجده می کنم و نزد آن دعا نموده، یهود هستم و دیگری نیست و غیر از من خدایی نی. من کمر تورا می گوید: مرا نجات بده چونکه تو خدای من هستی. ۱۸ ایشان بسته هنگامی که مرا نشناختی. ۶ تا از مشرق آفتاب و مغرب آن نمی دانند و نمی فهمند زیرا که چشممان ایشان را بسته است تا بدانند که سوای من احدي نیست. من یهود هستم و دیگری نی. نیتند و دل ایشان را تعلق ننمایند. ۱۹ و تفکر ننموده، عبادت می کند و نزد آن دعا نموده، یهود هستم و دیگری نیست. صانع سلامتی و آفریننده بدی. و فطانتی ندارند تا بگویند نصف آن را در آتش سوختیم و بر زغالش من یهوده صانع همه این چیزها هستم. ۸ ای آسمانها از بالا بیارانید نیز نان پختیم و گوشت را کباب کرده، خوریدم پس آیا از بقیه آن تا افالک عدالت را فرو زید و زمین بشکافتند نجات و عدالت نمو بنتی بسازیم و به تن درخت سجده نمایم؟ ۲۰ خاکستر را خوارک کند و آنها را با هم برویاند زیرا که من یهود این را آفریدم. ۹ وای خودمی سازد و دل فرب خوده او را گمراه می کند که جان خود برکسی که با صانع خود چون سفالی با سفالهای زمین مختصمه را نتواند رهایند و فکر نمی نماید که آیا درست راست من دروغ نماید. آیا کوزه به کوزه گر بگوید چه چیز راساختی؟ یا مصنوع نیست. ۲۱ «ای یعقوب وای اسرائیل اینها را بیادآورچونکه تو تو درباره تو بگوید که او دست ندارد؟ ۱۰ وای بر کسی که به بندن من هستی. تو را سرشتم ای اسرائیل تو بند من هستی از من پدر خود بگوید: چه چیز را تولید نمودی و به زن که چه زاییدی. فراموش نخواهی شد. ۲۲ تقصیرهای تو را مثل ابر غلیظ و گاهانی ۱۱ خداوند که قدوس اسرائیل و صانع آن می باشد چنین می گوید: را مانند ابر محو ساختم. پس نزد من بازگشت نمازیرا تو را فدیه درباره امور آیده ازمن سوال نماید و پسران مرا و اعمال دستهای کردهام. ۲۳ ای آسمانها ترنم نمایید زیرا که خداوند این را کرده مرابه من تفویض نماید. ۱۲ من زمین را ساختم و انسان را بر آن است! وای اسفلهای زمین! فریاد پویرید وای کوهها و حنگلها و هر آفریدم. دستهای من آسمانها را گستراند و من تمامی لشکرهای درختی که در آنها باشد بسراپید! زیرا خداوند یعقوب را فدیه کرده آنها را امرفومدم. ۱۳ من او را به عدالت برانگیختم و تمامی است و خیشتن را در اسرائیل تمجید خواهد نمود.» ۲۴ خداوند راههایش را راست خواهیم ساخت. شهر مرا بنابرده، اسرائیل که ولی تو است و تو را از رحم سرثیه است چنین می گوید: من خواهد نمود، اما نه برای قیمت و نه برای هدیه. یهود صبایوت این یهود هستم و همه چیز را ساختم. آسمانها را به تنهایی گسترانیدم و رامی گوید. ۱۴ خداوند چنین می گوید: «حاصل مصر و تجارت زمین را پهن کردم و با من که بود. ۲۵ آنکه آیات کاذبان را باطل حیش و اهل سبا که مردان بلند قدمی باشند نزد تو عبور نموده، از می سازد و جادوگران را احمق می گرداند. و حکیمان را بعقب برمی آن تو خواهند بدو. و تابع تو شده در زنجیرها خواهند آمد و پیش تو گرداند و علم ایشان را به جهالت تبدیل می کنند. ۲۶ که سختنان خم شده و نزد تو التماس نموده، خواهند گفت: البته خدا در بندگان خود را برقرار می دارد و مشورت رسولان خویش را به انجام تو است و دیگری نیست و خدایی نی.» ۱۵ ای خدای اسرائیل می رساند، که درباره اورشلیم می گوید معمور خواهد شد و درباره و نجات دهندۀ یقین خدایی هستی که خود را پنهان می کنی. شهرهای یهودا که بناخواهد شد و خرایی های آن را برپا خواهیم ۱۶ جمیع ایشان خجل و رسوا خواهند شد و آنانی که بپناه می سازند داشت. ۲۷ آنکه به لجه می گوید که خشک شو و نهراهای را با هم به رسوای خواهند رفت. ۱۷ اما اسرائیل به نجات جادوایی خشک خواهیم ساخت. ۲۸ و درباره کوش می گوید که او شبان از خداوند ناجی خواهد شد و تا ابدالا باد خجل و رسوا نخواهند من است و تمامی مسرت مرا به اتمام خواهد رسانید و درباره گردید. ۱۸ زیرا یهوده آفریننده آسمان که خدا است که زمین را اورشلیم می گوید بنا خواهد شد و درباره هیکل که بنیاد تو نهاده سرشت و ساخت و آن را استوار نمود و آن را عیث نیافرید بلکه خواهد گشت.»

۴۵ خداوند به مسیح خویش یعنی به کوش که دست راست نمودم. و به ذریه یعقوب نگفتم که مرا عیث بطلبید. من یهود او را گرفتم تا به حضور وی امته را مغلوب سازم و کمرهای به عدالت سخن می گویم و چیزهای راست را اعلام می نمایم. پادشاهان را بگشایم تا درها را به حضور وی مفتوح نمایم.

۲۰ ای رهاسنگان از امت‌ها جمع شده، بیایید و با هم نزدیک نخواهد نمود و نجات را به جهت اسرائیل که جلال من است در شوید. آنانی که چوب پنهان خود را برمند دارند و نزد خدایی که صهیون خواهم گذاشت.

تواند رهانیدگان می‌نماید معرفت ندارند. ۲۱ پس اعلان نموده،

ایشان را نزدیک آورید تا با یکدیگر مشورت نمایند. کیست که این ۴۷ ای پاکره دختر بابل فرود شده، بر خاک پنشین وای

راز ایام قدیم اعلان نموده و از زمان سلف اخبار کرده است؟ آیا دختر کلدانیان بر زمین بی کرسی پنشین زیرا تو را دیگر نازین و نه من که یهود هستم و غیر از من خدایی دیگریست؟ خدایی لطیف نخواهند خواهند. ۲ دستاس را گرفته، آرد را خردکن.

عادل و نجات‌دهنده و سوای من نیست. ۲۲ ای جمیع کرانه نقاب را برداشته، دامت را بر کش و ساقها را پرینه کرده، از نهرها

های زمین به من توجه نماید و نجات یابید زیرا من خدا هستم عبور کن. ۳ عورت تو کشف شده، رسوانی تو ظاهر خواهد و دیگری نیست. ۲۳ به ذات خود قسم خوردم و این کلام به شد. من انقاقم کشیده، بر احدی شفقت نخواهم نمود. ۴ و

عدالت از دهان صادر گشته برخواهد گشت که هر زانو پیش امانجات‌دهنده ما اسم او یهود صبایرت و قدوس اسرائیل می‌باشد.

من خم خواهد شد و هر زبان به من قسم خواهد خورد. ۵ ای دختر کلدانیان حاموش پنشین و به ظلمت داخل شو زیرا که

مرا خواهند گفت عدالت و قوت فقط در خداوند می‌باشد» و دیگر تو راملکه ممالک نخواهند خواند. ۶ بر قوم خود خشم نموده

بسوی او خواهند آمد و همگانی که به او خشنمانند خجل خواهند و میراث خویش را بی حرمت کرده، ایشان را به دست تو تسلیم گردید. و تمامی ذریت اسرائیل در خداوند عادل شمرده شده، فخر نمودم. بر ایشان رحمت نکرده، بیغ خود را بر پیران بسیار سنگین

خواهند کرد.

۷ و گفتنی تا به ابد ملک خواهیم بود. و این چیزها رادر دل خود جا ندادی و عاقبت آنها را به یادنیاری. ۸ پس الان ای

۴۶ بیل خم شده و نبو منحنی گردیده پنهان آنها بر حیوانات که در عشت بسر می‌بری و دراطمیان ساکن هستی این را بشنو.

و بهایم نهاده شد. آنهایی که شما برمنی داشتید حمل گشته و ای که در دل خود می‌گویی من هستم و غیر از من دیگری نیست باریان

باریان ضعیف شده است. ۲ آنها جمیع منحنی و خم شده، و بیوه نخواهم شد و بی‌اولادی را نخواهم دانست. ۹ پس این دو

آن بار را نمی‌توانند رهانید بلکه خود آنها به اسری می‌روند. ۳ ای چیز یعنی بی‌اولادی و بیوگی بخته در یکروز به تو عارض خواهد شد

خاندان یعقوب و تمامی بقیه خاندان اسرائیل که از بطن برمن و با وجود کثرت سحر تو و افراط افسونگری زیاد توانها بشدت

حمل شده و از رحم برداشته من بوده‌اید! ۴ وتا به پیری شما من بر تو استیلا خواهد یافت. ۱۰ زیرا که بر شوارت خود اعتماد

همان هستم و تا به شیخوخیت من شما را خواهیم برداشت. من نموده، گفتنی کسی نیست که مرا بیند. و حکمت و علم تو، تو

آفریدم و من برخواهم داشت و من حمل کرده، خواهم رهانید. را گمراه ساخت و در دل خود گفتنی: من هستم و غیر از من

۵ مرا با که شبیه و مساوی می‌سازید و مرا با که مقابله می‌نماید تا دیگری نیست. ۱۱ پس بالایی که افسون آن رانخواهی دانست بر

مشابه شویم؟ ۶ آنانی که طلا را زکیسه می‌ریند و نقره را به تو عارض خواهد شد و مصیبته که به دفع آن قادر نخواهی شد تو

میزان می‌سنجدند، زرگری را اجر می‌کنند تا خدایی از آن بسازد پس را فروخواهد گرفت و هلاکتی که ندانستهای ناگهان برتو استیلا

سجده کرده، عبادت نیز می‌نمایند. ۷ آن را بروش برداشته، خواهد یافت. ۱۲ پس در افسونگری خود و کثرت سحر خویش

می‌برند و به جایش می‌گذارند و اومی ایستاد و از جای خود حرکت که در آنها از طفولیت مشقت کشیده‌ای قائم باش شاید که منفعت

نمی‌تواند کرد. نزد او استغاثه هم می‌نماید اما جواب نمی‌دهد توانی برد و شاید که غالب توانی شد. ۱۳ از فراوانی مشورتهایت

و ایشان را از تنگی ایشان نتواند رهانید. ۸ این را بروش آورید و مردانه خسته شده‌ای پس تقسیم کنندگان افلاک و رسید بندان کواکب

پکشید. وای عاصیان آن را در دل خود تکر ننمایید! ۹ چیزهای و آنانی که در غرمه ماهها اخبار می‌دهند بایستند و تو را از آنجه بر تو

اول را از زمان قدیم به یاد آورید. زیرا من قادر مطلق هستم و دیگری واقع شدنی است نجات دهنده. ۱۴ اینکه مثل کاهن شده، آتش

نیست. خدا هستم و نظیرمن نی. ۱۰ آخر را از ابتدا و آنچه را که ایشان را خواهد سوزانید که خویشتن را از سورت زبانه آن نخواهند

واقع نشده از قدیم بیان می‌کنم و می‌گویم که اراده من برقرارخواهد رهانید و آن اخگری که خود را نزد آن گرم سازند و آتشی که در

ماند و تمامی مسرت خویش را بجا خواهیم آورد. ۱۱ منع شکاری برپارش پنشیتندخواهد بود. ۱۵ آنانی که از ایشان مشقت کشیدی

را از مشرق و هم مشورت خویش را از جای دور می‌خواهیم. من برای تو چیز خواهند شد و آنانی که از طفولیت با تو تجارت

گفتم و البته بجا خواهیم آورد و تقدیر نمودم والبته به وقوع خواهیم می‌کردند هر کس بجای خود آواره خواهد گردید و کسی که تو را

رسانید. ۱۶ ای سختدلان که از عدالت دور هستید مرا بشوید. رهانی دهدنخواهد بود.

۱۳ عدالت خود را نزدیک آوردم و دور نمی‌باشد و نجات من تاخیر

ای خاندان یعقوب که به نام اسرائیل مسمی هستید شده، از میان کلدانیان بگزینید و این را به آواز تزمم اخبار و اعلام و از آب یهودا صادرشدهاید، و به اسم یهوه قسم می‌خورید و نمایندو آن را تا اقصای زمین شایع ساخته، بگویید که خداوند بنده خدای اسرائیل را ذکر می‌نمایید، اما نه به صداقت و راستی، این خود یعقوب را فدیه داده است. ۲۱ و تشنیه خواهند شد اگرچه ایشان را در ویرانه هارهبری نماید، زیرا که آب از صخره برای ایشان را بشنوید. ۲۲ که خویشتن را از شهر مقدس می‌خوانند و بر جاری خواهد ساخت و صخره را خواهد شکافت تا آنها بجوشند. خدای اسرائیل که اسمش یهوه صبایوت است اعتماد می‌دارند. ۲۳ و خداوند می‌گوید که برای شریان سلامتی خواهد بود.

۳ چیزهای اول را از قدیم اخبار کردم و از دهان من صادر شده، ۲۴ و خداوند می‌گوید که برای شریان سلامتی خواهد بود. آنها را اعلام نمودم بعده به عمل آوردم و واقع شد. ۴ چونکه

۴۹ ای چیزهای از من بشنوید! وای طویف از جای دور گوش دانستم که تو سخت دل هستی و گردنت بند آهینی و پیشانی تو دهید! خداوند مرا از رحم دعوت کرده واژ احشای مادرم اسم برنجین است. ۵ بنابراین تو را از قدیم مخبر ساختم و قبل از وقوع مرا ذکر نموده است. ۶ و دهان مرا مثل شمشیر تیز ساخته تو را اعلام نمودم. میدا بگویی که بت من آنها را بجا آورده و بت زیر سایه دست خود پنهان کرده است. و مرا تیر سیقیلی ساخته تراشیده و صنم ریخته شده من آنها را امر فرموده است. ۶ چونکه در ترکش خود مخفی نموده است. ۷ و مرا گفت: ای اسرائیل تو همه این چیزها را شنیدی آنها را ملاحظه نما. پس آیاشما اعتراض بنده من هستی که از تو خویشتن راتمجید نمودام! ۸ اما من خواهید کرد، و از این زمان چیزهای تازه را به شما اعلام نمودم و گفتم که عیث زحمت کشیدم و قوت خود را بی فایده و باطل چیزهای مخفی را که ندانسته بودید. ۹ در این زمان و نه در ایام صرف کردم لیکن حق من با خداوند و اجرت من با خدای من قدیم آنها فریده شد و قبل از امرroz آنها را نشینیده بودی مبادا می‌باشد. ۱۰ و الان خداوند که مرا از رحم برای بندگی خویش بگویی اینکه این چیزها را می‌دانستم. ۱۱ البته نشینیده و هر آیه سرشت تا یعقوب را نزد او بیاژومن و تا اسرائیل نزد وی جمع شوند ندانسته و البته گوش توقیل از این باز نشده بود. زیرا می‌دانستم که می‌گوید(و در نظر خداوند محترم هستم و خدای من قوت من بسیار خیانتکار هستی و از رحم (مادرت) عاصی خوانده شدی). است. ۱۲ پس می‌گوید: این چیز قلیلی است که بنده من بشوی ۱۳ به خاطر اسام خود غصب خویش را به تاریخ خواهم انداخت و تا اسپاط یعقوب را برپاکی و ناجیان اسرائیل را باز آوری. بلکه تو به مخاطر جلال خویش بر تو شفقت خواهم کرد تا تو را منقطع نسازم. را نورامت‌ها خواهم گردانید و تا اقصای زمین نجات من خواهی ۱۴ اینکه تو را قال گذاشت اما نه مثل نقره و تو را در کوره مصیبت بود. ۱۵ خداوند که ولی و قدوس اسرائیل می‌باشد به او که نزد آزمودم. ۱۶ به خاطر ذات خود، به خاطر ذات خود این رامی کنم مردم محقر و نزد امت ها مکروه و بنده حاکمان است چنین زیرا که اسم من چرا باید بی حرمت شود و جلال خویش را به دیگری می‌گوید: پادشاهان دیده برپا خواهند شد و سروران سجده خواهند نخواهیم داد. ۱۷ ای یعقوب وای دعوت شده من اسرائیل بشنو! نمود، به سبب خداوند که امین است و قدوس اسرائیل که تو را من او هستم! من اول هستم و آخر هستم! ۱۸ به تحقیق دست برگزیده است. خداوند چنین می‌گوید: «در زمان راضماندی من بین زمین را نهاد و دست راست من آسمانها را گسترانید. تو را اجابت نمودم و در روز نجات تو را اعانت کردم. و تو را وقتی که آنها رامی خوانم با هم برقرار می‌باشد. ۱۹ پس همگی حفظ نموده عهد قوم خواهی ساخت تا زمین را معمور سازی و شما جمع شده، بشوید کیست از ایشان که اینهارا اخبار کرده نصیب های خراب شده را (به ایشان) تقسیم نمایی. ۲۰ و به باشد. خداوند او را دوست می‌دارد، پس مسربت خود را بر بابل اسریان بگویی: بیرون روید و به آنانی که در ظلمتند خویشتن را ظاهر بجا خواهد آورد و بازی او بر کلدانیان فرود خواهد آمد. ۲۱ من سازید. و ایشان در راهها خواهند چرید و مرتعبهای ایشان بر همه تکلم نمودم و من او را خواندم و او را آوردم تا راه خود را کامران صحراء‌های کوهی خواهد بود. ۲۲ گرسنه و تشنیه خواهند بود و سازد. ۲۳ به من نزدیک شده، این را بشنوید. از ابتدا در خفا تکلم حرارت و آتفاب به ایشان ضررخواهد رسانید زیرا آنکه بر ایشان ننمودم و از زمانی که این واقع شد من در آنجا هستم و الان ترجم داردایشان را هدایت خواهد کرد و نزد چشممه های آب خداوندیهوه مرا و روح خود را فرستاده است. ۲۴ خداوند که ولی تو ایشان را رهبری خواهد نمود. ۲۵ ایشان بر بعضی و قدوس اسرائیل است چنین می‌گوید: «من یهوه خدای تو هستم خواهیم رواههای من بلند خواهد شد. ۲۶ اینک بعضی و تو را تعليم می‌دهم تاسود بیری و تو را به راهی که باید بروی ارجای دور خواهند آمد و بعضی از شمال و از مغرب و بعضی از هدایت می‌نمایم. ۲۷ کاش که به اوامر من گوش می‌دادی، آنگاه دیار سینم». ۲۸ ای آسمانهاترنم کنید! ولی زمین وجود نمای! ولی سلامتی تو مثل نهر و عدالت تو مانند امواج دریا می‌بود. ۲۹ آنگاه کوههای آوازشادمانی دهید! زیرا خداوند قوم خود را تسلی می‌دهد و ذریت تو مثل ریگ و شمره صلب تو مانند ذرات آن می‌بود و نام او بر مظلومان خود ترحم آن می‌فرماید. ۳۰ اما صهیون می‌گوید: «یهوه از حضورمن منقطع و هلاک نمی‌گردید.» از بابل بیرون مرا ترک نموده و خداوند مرا فراموش کرده است.» ۳۱ آیا زن

بچه شیر خواره خود را فراموش کرده بر پسر رحم خویش ترحم را پوشش آن می‌گردانم.» ۴ خداوند یهوه زبان تلامید را به من ننماید؟ اینان فراموش می‌کنند امامن تو را فراموش نخواهم نمود. داده است تا بدانم که چگونه خستگان را به کلام تقویت دهم. ۱۶ اینک تو را برکف دستهای خود نقش نمود و حصارهای دامن هر بامداد بیدار می‌کند. گوش مرا بیدارمی کند تا مثل تلامید در نظر من است. ۱۷ پسانت به تعجیل خواهد آمد و آنانی که بشنویم. ۵ خداوند یهوه گوش مرا گشود و مخالفت نکرد و به تو را خراب و ویران کردن از تو بیرون خواهند رفت. ۱۸ چشمان عقب بزنگشتم. ۶ پشت خود را به زندگان و رخسار خود را به خودرا به هر طرف بلند کرده، بین جمیع اینها جمع شده، نزد تو موقنات دادم و روی خود را از رسوابی و آب دهان پنهان نکرد. می‌آیند. خداوند می‌گوید: «به حیات خودم قسم که خود را به چونکه خداوند یهوه مرا اعانت می‌کند پس رسوا نخواهم شد از جمیع اینها مثل زیورملبس خواهی ساخت و مثل عروس خویشن این جهت روی خود را مثل سنج خارا ساخت و می‌دانم که خجل راهی آنها خواهی آراست. ۱۹ زیرا خرابهای و ویرانهای تو و زمین نخواهم گردید. ۸ آنکه مراتصدیق می‌کند نزدیک است. پس تو که تباش شده بود، اما الان تو از کثرت ساکنان تنگ خواهی کیست که با من مخاصمه نماید تا بهم باشیم و کیست که بر شد و هلاک کنندگان دور خواهند گردید. ۲۰ پسانت تو که من دعوی نماید پس او نزدیک من بیاید. ۹ اینک خداوند یهوه مرا بی‌ولاد می‌بودی در سمع تو (به یکدیگر) خواهند گفت: این اعانت می‌کند پس کیست مراملزم سازد. همانا همگی ایشان مثل مکان برای من تنگ است، مراجابی باده تا ساکن شوم. ۲۱ و رخت مندرس شده، بید ایشان را خواهد خورد. ۱۰ کیست از تو در دل خودخواهی گفت: کیست که اینها را برای من زاییده شما که از خداوند می‌ترسد و آواز بنده او را می‌شنود؟ هر که در است و حال آنکه من بی‌ولاد و نازاد و جلای وطن و متربک ظلمت سالک باشد و روشنایی ندارد، او به اسم یهوه توکل نماید و می‌بودم. پس کیست که اینها را پوشش داد. اینک من به تنهایی به خدای خویش اعتماد بکند. ۱۱ همان جمیع شما که آتش ترک شده بودم پس اینها کجا بودند؟» ۲۲ خداوند یهوه چنین می‌افروزید و کمر خود را به مشعلها می‌بندید، در روشنایی آتش می‌گوید: «اینک من دست خود را رسوبی امت هادرار خواهی کرد خویش و درمشعلهایی که خود افروخته اید سالک باشید، اما این از علم خویش را رسوبی قوم هاخواهیم برافراشت. و ایشان پسانت را دست من به شما خواهد رسید که در اندوه خواهید خواید.

درآغوش خود خواهند آورد و دخترات بر دوش ایشان برداشته خواهند

۵۱ ای بپران عدالت و طالبان خداوند مرا بشنوید! به صخرهای شد. ۲۳ و پادشاهان لالاهای تو و ملکه های ایشان دایه های تو خواهند بود و نزد تو رو به زمین افتاده، خاک پای تو را خواهند که از آن قطع گشته و به حفره چاهی که از آن کنده شده اید لیسید و تو خواهی داشست که من یهوه هستم و آنانی که منتظر نظرکنید. ۲ به پدر خود ابراهیم و به ساره که شما رازایید نظر من باشد خجل نخواهند گردید. ۲۴ آیا غنیمت از جبار گرفته نمایید زیرا او یک نفر بود چنین که او را دادعت نمودم و او را برکت شود یا اسیران از مرد قاهر رهانیده گردند. ۲۵ زیرا خداوند چنین داده، کثیر گردانیدم. ۳ به تحقیق خداوند صهیون را تسلی داده، می‌گوید: «اسیران نیز از جبار گرفته خواهند شد و غنیمت از دست تمامی خرابه هایش را تسلی بخشیده است و بیابان او رامثل عدن ستم پیشه رهانیده خواهد گردید. زیرا که من با دشمنان تو مقاومت و هامون او را مانند جست خداوند ساخته است. خوشی و شادی در خواهمن نمود و من پسانت تو را نجات خواهمن داد. ۲۶ و به آنانی آن یافت می‌شود و تسبیح و آواز تنم. ۴ ای قوم من به من توجه که بر تو ظلم نمایند گوشت خودشان را خواهمن خوارانید و به خون نمایید و ای طایفه من به من گوش دهید. زیرا که شریعت از نزد من خود مثل شراب مست خواهند شد و تمامی بشر خواهند داشست صادرمی شود و داوری خود را برقرار می‌کنم تا قوم هارا روشنایی که من یهوه نجات دهنده تو و ولی تو و قادری بعقوب هستم.» ۵ عدالت من نزدیک است و نجات من ظاهر شده، بازوی من قومها را داوری خواهد نمود و جزیره‌ها منتظر من شده، به

۵۰ خداوند چنین می‌گوید: «طلاق نامه مادر شما که او را بازوی من اعتماد خواهند کرد. ۶ چشمان خود را رسوبی آسمان طلاق دادم کجا است؟ یا کیست از طلبکاران من که شما را به برافزاید و پایین رسوبی زمین نظر کنیدزیرا که آسمان مثل دود از هم او فروختم؟ اینک شما به سبب گناهان خود فروخته شدید و مادر خواهد پاشید وزمین مثل جامه مندرس خواهد گردید و ساکنانش شما به جهت تقصیرهای شما طلاق داده شد. ۲ چون آدم چرا همچنین خواهند مرد اما نجات من تا به اید خواهد ماند و عدالت کسی نبود؟ و چون ندا کردم چرا کسی جواب نداد؟ آیا دست من من زلزله خواهد گردید. ۷ ای شما که عدالت را می‌شناسید! و ای به هیچ وجه کوتاه شده که نتواند نجات دهد یا درمن قدرتی قومی که شریعت من در دل شما است! مرا بشنوید. از مذمت نیست که رهای دهم؟ اینک به عتاب خود دریا را خشک می‌کنم مردمان متسرید و از دشمن ایشان هراسان مشوید. ۸ زیرا که بید و نهرها را پیابان می‌سازم که ماهی آنها از ای آبی معفن شود و از ایشان را مثل جامه خواهد زد و کرم ایشان را مثل پشم خواهد خورد و تشنگی بمیرد. ۳ آسمان را به ظلمت ملبس می‌سازم و پلاس اما عدالت من تا ابدالاًباد و نجات من نسل بعد نسل باقی خواهد

ماند. ۹ بیدار شوای بازوی خداوند بیدار شو و خویشتن را با قوت اسیر شده‌ای بندهای گردن خود را بگشا! ۳ زیرا خداوند چنین ملیس ساز. مثل ایام قدیم و دوره های سلف بیدار شو. آیا تو آن می گوید: مفت فروخته کشید و بی نقره فدیه داده خواهید شد. نیستی که رهب را قطع نموده، ازدها رامجروح ساختنی. ۱۰ آیا تو ۴ چونکه خداوند یهوه چنین می گوید: که درایام سابق قوم من به آن نیستی که دریا و آبهای لجه عظیم را خشک کردی و عمق مصر فروش شدند تا در آنجاساکن شوند و بعد از آن آشور بر ایشان های دریا را راه ساختنی تا فدیه شدگان عبور نمایند؟ ۱۱ و فدیه بی سبب ظلم نمودند. ۵ اما الان خداوند می گوید: در اینچارما شدگان خداوند بازگشت نموده، با تزمیت به صهیون خواهند آمد چه کار است که قوم من مجان گرفتار شده‌اند. و خداوند می گوید: و خوشی جاودانی بر سرایشان خواهد بود و شادمانی و خوشی آنانی که بر ایشان تسلط دارند صیحه می‌زنند و نام من دائم هر روز را خواهند یافت و غم و ناله فرار خواهد کرد. ۱۲ من هستم، اهانت می شود. ۶ بنا بر این قوم من اسم مرآ خواهند شناخت. و من که شما را تسلی می دهم. پس تو کیستی که از انسانی در آن روز خواهند فهمید که تکلم کننده من هستم، هان من که می‌میرد می ترسی و از پسر آدم که مثل گیاه خواهد گردید. هستم. ۷ چه زیبا است بر کوهها پایهای مبشر که سلامتی را ندا ۱۳ و خداوندرا که آفریننده تو است که آسمانها را گستراند و بیناد می کند و به خیرات بشارت می دهد و نجات را ندا می کند و به زمین را نهاد فراموش کرده‌ای و دائم تمامی روز از خشم ستمکار صهیون می گوید که خدای تو سلطنت می نماید. آواز دیده بانان وقتی که به جهت هلاک کردن مهیا می شود می ترسی. و خشم تواست که آواز خود را بلند کرده، با هم تزم می نمایند زیرا وقتی ستمکار کجا است؟ ۱۴ اسیران ذلیل بزودی رها خواهند شد و در که خداوند به صهیون رجعت می کند ایشان معاینه خواهند دید. حفره نخواهند مرد و نان ایشان کم نخواهد شد. ۱۵ زیرا من یهوه ۹ ای خواجه های اورشیلیم به آواز بلند با هم تزم نمایند، زیرا خداوند خدای تو هستم که دریا را به تلاطم می آورم تا امواجش نزهه زنند، قوم خود را تسلی داده، و اورشیلیم را فدیه نموده است. ۱۰ خداوند یهوه صبابوت اسم من است. ۱۶ و من کلام خود رادر دهان تو ساعد قدوس خود را در نظر تمامی امتهای بالا زده است و جمیع گذاشتم و تو را زیر سایه دست خویش پنهان کردم تا آسمانها کرانه های زمین نجات خدای ما را دیده‌اند. ۱۱ ای شما که غرس نمایم و بینادزمینی نهدم و صهیون را گویم که تو قوم من طوف خداوند را برمی دارد بیکسو شوید و از اینجا هستی. ۱۷ خویشتن را برانگیزای اورشیلیم! خویشتن را برانگیخته، بیرون رویدو چیز ناپاک را لمس ننمایید و از میان آن بیرون رفته، برخیز! ای که از دست خداوند کاسه غضب او را نوشیدی و درد خویشتن را طاهر سازید. ۱۲ زیرا که به تعجب بیرون نخواهید رفت کاسه سرگیجی را نوشیده، آن را ته آشاییدی. ۱۸ از جمیع و گزینان روانه نخواهید شد، چونکه یهوه یهوه روی شما خواهد پسرازی که زاییده است یکی نیست که او را رهبری کند و از تمامی خرامید و خدای اسرائیل ساقه شما خواهد بود. ۱۳ اینک بنده پسرازی که تربیت نموده، کسی نیست که او را دستگیری نماید. من با عقل رفار خواهد کرد و عالی و رفیع و بسیار بلند خواهد این دویا بر تو عارض خواهد شد، کیست که برای تو ماتم شد. ۱۴ چنانکه بسیاری از تو در عجب بودند (از آن جهت که کنند؟ یعنی خرای و هلاکت و قحط و شمشیر، پس چگونه تو را منظر او از مردمان و صورت او از بنی آدم بیشترینه گردیده بود). تسلی دهم. ۲۰ پسран تو را ضعف گرفته، بسر همه کوچه‌ها مثل ۱۵ همچنان بر امت های بسیارخواهد پاشید و بهسب او پادشاهان آمو دردام خواهیداند. و ایشان از غضب خداوند و از عتاب خدای دهان خود را خواهند بست زیرا چیزی های را که برای ایشان بیان تو مملو شده‌اند. ۲۱ پس ای زحمت کشیده این را بشنو! وای نشده بود خواهند دید و آنچه را که نشیده بودند خواهند فهمید.

مست شده اما نه از شراب! ۲۲ خداوند تو یهوه و خدای تو که

دردعی قوم خود ایستادگی می کند چنین می گوید: اینک کاسه ۵۳ کیست که خیر ما را تصدق نموده و کیست که ساعد سرگیجی را و در کاسه غضب خویش را از تو خواهیم گرفت و آن خداوند بر او منکشف شده باشد؟ ۲ زیرا به حضور وی مثل نهال را بار دیگر خواهی آشایید. ۲۳ و آن را بدست آنانی که برتو و مانندتریشه در زمین خشک خواهد روید. او را نه صورتی و نه ستم می نمایند می گذارم که بیجان تومی گویند: خم شو تا از تو جمالی می باشد. و چون او رامی نگزین منظری ندارد که مشاق او بگذریم و تو پشت خودرا مثل زمین و مثل کوچه به جهت راه باشیم. ۳ خوار و نزد مردمان مردود و صاحب غمها و رنج دیده و مثل کسی که رویها را از او پیوشنند و خوار شده که او را به حساب گذربان گذاشته‌ای.

۵۲ بیدار شوای صهیون! بیدار شو و قوت خود را پیوшу ای بر خویش حمل نمود. و ما او را از جانب خدا زحمت کشیده و شهر مقدس اورشیلیم! لیاس زیبایی خویش را در بر کن زیرا که مضروب و مبتلا گمان بردیم. ۵ و حال آنکه بهسب تقصیرهای نامخtron و ناپاک بار دیگر داخل تو نخواهد شد. ۶ ای اورشیلیم ماجروح و بهسب گناهان ما کوفته گردید. و تادیب سلامتی خود را از گرد بیفشن و برحاسته، بنشین! وای دختر صهیون که ما بر وی آمد و از زخمهای او مشفا یافیم. ۶ جمیع ما مثل

گوسفندان گمراه شده بودیم و هریکی از ما به راه خود برگشته بود سلامتی من متحرک نخواهد گردید.» خداوند که بر تو رحمت خداوند گناه جمیع ما را بروی نهاد. ۷ او مظلوم شد اما توضیع می کنید این را می گوید. ۱۱ «ای رنجبارنه و مضطرب شده که نموده، دهان خود رانگشود. مثل برهای که برای ذبح می بزند و تسلي نیافتهای اینک من سنگهای تو را در سنگ سرمه نصب مانند گوسفندی که نزد پشم بزندهاش بی زبان است همچنان دهان خواهم کرد و بیناد تو را در یاقوت زردخواه نهاد. ۱۲ و مناره های خود را نگشود. ۸ از ظلم و ازدواج گرفته شد. و از طبقه او که تو را از لعل و دروازه های است را سنگهای بهمن و تمامی حدد تو تفکر نمود که اواز زمین زندگان منقطع شد و به جهت گناه قوم را از سنگهای گران قیمت خواهم ساخت. ۱۳ و جمیع پسرانت از من مضروب گردید؟ ۹ و قبر او را شریان تعیین نمودند و بعد از خداوند تعیین خواهند یافت و پسرانت را سلامتی عظیم خواهید بود. مردنش با دولتمندان. هرچند هیچ ظلم نکرد و در دهان وی حبلهای ۱۴ در عدالت ثابت شده و از ظلم دور مانده، نخواهی ترسید و نبود. ۱۰ اما خداوند را پسند آمد که او را مضروب نموده، به هم از آشفتگی دور خواهی ماند و به تو نزدیکی نخواهد نمود. دردها مبتلا سازد. چون جان او راقیانی گناه ساخت. آنگاه ذرت ۱۵ همانا جمع خواهند شد اما نه به اذن من. آنانی که به ضد خود را خواهید دید و عمر او دراز خواهد شد و مسیر خداوند در تجمع شوند به سبب تو خواهند افتاد. ۱۶ اینک من آهنگری را که دست او میسر خواهد بود. ۱۷ شمره مشقت جان خویش را خواهد زغال را به آتش دمیده، آلتی برای کار خود بیرون می آورد، آفریدم. و دید و سیر خواهد شد. وینده عادل من به معرفت خود بسیاری را من نیز هلاک کننده را برای خراب نمودن آفریدم. ۱۷ هر آلتی که عادل خواهد گردانید زیرا که او گناهان ایشان را برخویشتن حمل به ضد تو ساخته شود پیش نخواهد برد و هزیانی را که برای خواهد نمود. ۱۸ بنابراین او را درمیان بزرگان نصیب خواهم داد و محکمه به ضد تو برخیزید تکذیب خواهی نمود. این است نصیب غنیمت را بازورآوان تقسیم خواهد نمود، به جهت اینکه جان خود بندگان خداوند و عدالت ایشان از جانب من. خداوندمی گوید.

۵۵ «ای جمیع تشنگان نزد آبها بیایید و همه شما که نقره را بر خود گرفت و برای خطاكاران شفاعت نمود.

۵۶ ای عاقرهای که نزاپیدهای بسرا! ای که درد زه نکشیدهای قیمت بخرید. ۲ چرا نقره را برای آنچه نان نیست و مشقت به آواز بلند ترنم نماو فریاد براور! زیرا خداوند می گوید: پسran زن خویش را برای آنچه سیرینی کند صرف می کنید. گوش داده، پیکس از پسran زن منکوحه زیاده اند. ۲ مکان خیمه خود را وسیع از من بشنوید چیزهای نیکو را بخورید تا جان شما از فرهی گردن و پرده های مسکن های تو پهن بشود دریغ مدار و طنابهای مغلنده شود. ۳ گوش خود را فرا داشته، نزد من بیایید و تا جان خود را درازکرده، میخهایت را محکم بساز. ۳ زیرا که بطرف شما زنده گردد بشنوید و من باشما عهد جاودانی یعنی رحمت راست و چپ منتشر خواهی شد و ذرت تواتم ها را تصرف های امین داود را خواهمن بست. ۴ اینک من او را برای طاویف خواهند نمود و شهرهای ویران را مسكون خواهند ساخت. ۴ متاس شاهد گردانیدم. رئیس و حاکم طاویف. ۵ هان امتنی را که تشاخته زیرا که بخجل نخواهی شد و مشوش مشو زیرا که رسوانخواهی بودی دعوت خواهی نمود. و امتنی که تورا نشاتخته بودند نزد تو گردید. چونکه خجالت جوانی خویش را فراموش خواهی کرد و عار خواهند دوید. به خاطر پیوه که خدای تو است و قدوس اسرائیل بیوگی خود را دیگریه یاد نخواهی آورد. ۵ زیرا که آفینتنه تو که که تو راتمجید نموده است. ۶ خداوند را مادامی که یافت اسمش بیوه صبایرت است شوهر تو است. وقدوس اسرائیل که به می شود بطلید و مادامی که نزدیک است او را بخوانید. ۷ شریر راه خدای تمام جهان مسمی است ولی تو می باشد. ۸ زیرا خداوند تو خود را و گناه افکار خویش را ترک نماید و بسوی خداوند را مثل زن مهجور و زنجیده دل خوانده است و مانندزوجه جوانی بازگشت کند و بر وی رحمت خواهند نمود و بسوی خدای ما که که ترک شده باشد. خدای تو این رامی گوید. ۷ زیرا تو را به مغفرت عظیم خواهد کرد. ۸ زیرا خداوند می گوید که افکار من اندک لحظه ای ترک کردم اما به رحمت های عظیم تو را جمع افکار شما نیست و طریق های شما طریق های من نی. ۹ زیرا خواهی نمود. ۸ و خداوند ولی تو می گوید: «بجوشش غضبی چنانکه آسمان از زمین بلندتر است همچنان طریق های من از خود را از تو برای لحظه ای پوشانیدم اما به احسان جاودانی برتو طریق های شما و افکارمن از افکار شما بلندتر می باشد. ۱۰ و رحمت خواهی فرمود. ۹ زیرا که این برای من مثل آبها نوح چنانکه باران و برف از آسمان می بارد و به آنچه اینمی گردد بلکه می باشد. چنانکه قسم خوردم که آبها نوح بار دیگر بر زمین را سیراب کرده، آن را بازور و برومند می سازد و بزرگ را تخم جاری نخواهد شد همچنان قسم خوردم که بر تو غضب نکم و تو و خورنده را این می بخشد، ۱۱ همچنان کلام من که از دهانم را عتاب ننمایم. ۱۰ هر آینه کوهها زایل خواهد شد و تلهای متحرک صادر گرد خواهد بود. نزد من بی ثمر نخواهد برگشت بلکه آنچه را خواهد گردید، لیکن احسان من از تو زایل نخواهد شد و عهد که خواستم بجا خواهد آورد و برای آنچه آن را فرستادم کامران

خواهد گردید. ۱۲ زیرا که شما با شادمانی بیرون خواهید رفت و خواهند یافت. ۲ و اماشماهی پسران ساحره و اولاد فاسق و زانیه به با سلامتی هدایت خواهید شد. کوهها و تلها در حضور شما به اینجا نزدیک آید! ۴ بر که تمسخر می کنید و بر که دهان خود را شادی ترنم خواهند نمود و جمیع درختان صحراء دستک خواهند زد. باز می کنید و زبان را درازمی نمایید؟ آیا شما اولاد عصیان و ذربت ۱۳ بهجای درخت خار صنوبر و بهجای خس آس خواهد روید و کذب نیستید ۵ که در میان بلوطها و زیر هر درخت سبزخویشن برای خداوند اسم و آیت جاودانی که منقطع نشود خواهد بود. را به حرارت می آورید و اطفال را درودایها زیر شکاف سخرهها

ذبح می نمایید؟ ۶ در میان سنگهای ملساي وادي نصیب تواست همینها قسمت تو می باشد. برای آنها نیزه‌های ریختنی ریختنی و هدیه آردی گذرانیدی آیا من از اینها تسلی خواهم یافت؟ ۷ بر من نزدیک است. ۲ خوشحال انسانی که این را بجا آورد و پنی کوه بلند و رفیع بستر خود را گستردی و به آنجا نیز برآمد، قریانی آدمی که به این متمسک گردد، که سبت را نگاه داشته، آن را گذرانیدی. ۸ و پشت درها و باهوها یادگارخود را وگذاشته زیرا بی حرمت نکند و دست خویش را از هر عمل بد بازدارد.» ۳ پس غریبی که با خداوند مقرن شده باشد تکلم نکند و نگوید که خداوند مرا از قوم خود جدا نموده است و خصی هم نگوید که اینک من نکند و دست خشک هستم. ۴ زیرا خداوند درباره خصیهای ایشان را دوست داشتی جایی که آن را دیدی. ۹ و با روغن در حضور پادشاه رفته، عطایات خود را بسیار کردی و رسولان خود را بچای دور فرستاده، خویشن را تا به هاویه پست گردانیدی.

۱۰ از طولانی بودن راه درمانده شدی اما نگفته شدی (Sheol h7585)

ایشان در خانه خود و دراندرون دیوارهای خویش یادگاری و اسمی بهتراز پسران و دختران خواهم داد. اسمی جاودانی که منقطع نخواهد شد به ایشان خواهم بخشید. ۶ و غریبانی که با خداوند مقرن شده، او را خدمت نمایند و اسم خداوند را دوست داشته، بنده او بشوند. یعنی همه کسانی که سبت را نگاه داشته، آن را بی حرمت نسازند و به عهد من متمسک شوند. ۷ ایشان را به کوه قدس خودخواهیم آورد و ایشان را در خانه عبادت خودشادمان خواهم ساخت و قریانی های سوختنی و ذبایح ایشان بر مذبح من آنها را خواهد برد. اما هر که بر من توکل دارد مالک زمین خواهد قبول خواهد شد، زیارخانه من به خانه عبادت برای تمامی قومها بود و ارش جبل قادس من خواهد گردید. ۱۴ و گفته خواهد مسمی خواهد شد.» ۸ و خداوند یهوه که جمع کننده رانده شدگان اسرائیل است می گوید که «بعد از این دیگران را با ایشان جمع خواهم کرد علاوه بر آنانی که از ایشان جمع شده‌اند.» ۹ ای تمام حیوانات صحراء و ای جمیع حیوانات جنگل یا یابید و بخورید! ۱۰ دیده پاتان اوکوروند، جمیع ایشان معرفت ندارند و همگی ایشان سگان گنگاند که نمی توانند پانگ کنند. ۱۱ و این سگان حرقند که نمی توانند سیر بشوند و ایشان شبانند که نمی توانند بفهمند. جمیع ایشان به راه خود میل کرده، هریکی من ضعف به هم رسانند. ۱۷ بهسب گاهه طعم وی غضبناک بطرف خود طالب سود خویش می باشد. ۱۲ (و می گویند) بیاید شراب بیاوریم و ازمکرات مست شویم و فردا مثل امروز روز عظیم دل خود رو گردانیده، برفت. ۱۸ طریق های او را دیدم و او را شفا بلکه بسیار زیاده خواهد بود.

خواهم داد او را هدایت نموده، به او و به آنانی که با وی ماتم گیرند تسلی بسیار خواهم داد.» ۱۹ خداوند که آفریننده ثمره لبها است می گوید: «بر آنانی که دورند سلامتی باد و بر آنانی که نزدیکند سلامتی باد و من ایشان را شفا خواهم بخشید.» ۲۰ اماشیران مثل دریای متلاطم که نمی تواند آرام گیرد و آبهایش

۵۶ و خداوند چنین می گوید: «انصاف رانگاه داشته، عدالت را جاری نماید، زیرا که آمدن نجات من و منکشف شدن عدالت

من نزدیک است. ۲ خوشحال انسانی که این را بجا آورد و پنی آدمی که به این متمسک گردد، که سبت را نگاه داشته، آن را

بی حرمت نکند و دست خویش را از هر عمل بد بازدارد.» ۳ پس غریبی که با خداوند مقرن شده باشد تکلم نکند و نگوید که

خداوند مرا از قوم خود جدا نموده است و خصی هم نگوید که اینک من نکند و دست خشک هستم. ۴ زیرا خداوند درباره خصیهای

که سبت های مرا نگاه دارند و آنچه را که من خوش دارم اختیار نمایند و به عهد من متمسک گرددند، چنین می گوید ۵ که «به

ایشان در خانه خود و دراندرون دیوارهای خویش یادگاری و اسمی بهتراز پسران و دختران خواهم داد. اسمی جاودانی که منقطع

نخواهد شد به ایشان خواهم بخشید. ۶ و غریبانی که با خداوند مقرن شده، او را خدمت نمایند و اسم خداوند را دوست داشته،

بنده او بشوند. یعنی همه کسانی که سبت را نگاه داشته، آن را بی حرمت نسازند و به عهد من متمسک شوند. ۷ ایشان را به کوه

قدس خودخواهیم آورد و ایشان را در خانه عبادت خودشادمان خواهم ساخت و قریانی های سوختنی و ذبایح ایشان بر مذبح من

آنها را خواهد برد. اما هر که بر من توکل دارد مالک زمین خودت تو را

خواهد داد. ۱۳ چون فریاد بومی آوری اندوخته های خودت تو را خلاصی بدهد و لکن باد جمیع آنها را خواهد برداشت و نفس

آنها را خواهد برد. اما هر که بر من توکل دارد مالک زمین خواهد قبول خواهد شد، زیارخانه من به خانه عبادت برای تمامی قومها

مسمی خواهد شد.» ۸ و خداوند یهوه که جمع کننده رانده شدگان اسرائیل است می گوید که «بعد از این دیگران را با ایشان

جمع خواهم کرد علاوه بر آنانی که از ایشان جمع شده‌اند.» ۹ ای تمام حیوانات صحراء و ای جمیع حیوانات جنگل یا یابید و

بخورید! ۱۰ دیده پاتان اوکوروند، جمیع ایشان معرفت ندارند و همگی ایشان سگان گنگاند که نمی توانند پانگ کنند. ۱۱ و

این سگان حرقند که نمی توانند سیر بشوند و ایشان شبانند که نمی توانند بفهمند. جمیع ایشان به راه خود میل کرده، هریکی

من ضعف به هم رسانند. ۱۷ بهسب گاهه طعم وی غضبناک بطرف خود طالب سود خویش می باشد. ۱۲ (و می گویند) بیاید

شراب بیاوریم و ازمکرات مست شویم و فردا مثل امروز روز عظیم سالک می باشند بسلامتی داخل شده، برسترهای خویش آرامی

گل و لجن برمی اندازد می باشدند. ۲۱ خدای من می گوید که های بلند زمین سوارخواهم کرد. و نصیب پدرت یعقوب را به شریان را سلامتی نیست.

۵۸ آواز خود را بلند کن و دریغ مدار و آواز خود را مثل کرنا ۵۹ هان دست خداوند کوتاه نیست تازه‌هاند و گوش او بلند کرده، به قوم من تقصیر ایشان را و به خاندان یعقوب گاهان سنجین نی تا نشند. ۲ لیکن خطایشان شما در میان شما و خدای ایشان را اعلام نما. ۲ و ایشان هر روز مرا می طلبند و از دستانش شما جای شده است و گاهان شما روی او را از شما پوشانیده طریق های من مسرور می باشدند. مثل امی که عدالت را بچا آورده، است تا نشند. ۳ زیرا که دستهای شماه خون و انگشتهاشان شما حکم خدای خود را ترک ننمودند. احکام عدالت را از من سوال به شارت آلوه شده است. لبهای شما به دروغ تکلم می نماید نموده، از تقرب جستن به خدا مسرور می شوند (ومی گویند): چرا وزیانهای شما به شارت تنطق می کند. ۴ احمدی به عدالت دعوی روزه داشتیم و ندیدی و جانهای خویش را نجات دیدیم و ندانستی. نمی کند و هچجکس به راستی داری نمی نماید. به بطالت توکل اینک شما در روزه خویش خوشی خود را می یابید و بر عمله های دارند و به دروغ تکلم می نماید. شارت حامله شده، شارت رامی خود ظلم می نماید. ۴ اینک به جهت نزاع و مخاصمه روزه زایند. ۵ از تخمهای افعی بچه برمی آورند و پرده عنکبوت می بافند. می گیرید و به لطمه شارت می زنید. «امروز روزه نمی گیرید که هر که از تخمهای ایشان پخورد می مرد و آن چون شکسته گردد آواز خود رادر اعلی علیین بشتوانید. ۵ آیا روزه ای که من می پسندم افعی بیرون می آید. ۶ پرده های ایشان لبس نخواهد شد و خویشن مثلاً این است، روزی که آدمی جان خود را برنجاند و سر خود را از اعمال خود نخواهد پوشانید زیرا که اعمال ایشان اعمال مثل نی خم ساخته، پلاس و خاکستر زیر خود بگستراند؟ آیا این شارت است و عمل ظلم در دستهای ایشان است. ۷ پایهای رازوه و روز مقبول خداوند می خوانی؟ ۶ (مگر روزه ای که من ایشان برای بدی دوان و به جهت ریختن خون بی گاهان شتابان می پسندم این نیست که بندهای شارت را بگشایید و گره های است. افکار ایشان افکار شارت است و در راههای ایشان ویرانی و بیغ را بازکنید و مظلومان را آزاد سازید و هر بیغ را بشکنید؟ ۷ مگر خرابی است. ۸ طریق سلامتی را نمی داند و در راههای ایشان این نیست که نان خود را به گرسنگان تقسیم نمایی و فقران رانده انصاف نیست. جاده های کچ برای خود ساخته‌اند و هر که در شده را به خانه خود بیاوری و چون برهنه را ببینی او را پوشانی و آنها سالک باشد سلامتی را نخواهد دانست. ۹ بنا بر این انصاف از خود را از آنانی که از گوشت تومی باشدند مخفی نسازی؟ ۸ آنگاه مادر شده است و عدالت به ما نمی رسد. انتظار نور می کشیم و نور تو مثل فجر طالع خواهد شد و صحت تو بزودی خواهد روید و اینک ظلم است و منتظر روشنایی هستیم اما در تاریکی غلیظ عدالت تو پیش تو خواهد خرامید و جلال خداوند ساقه تو خواهد سالک می باشیم. ۱۰ و مثل کوران برای دیوار تالمیس می نماییم بود. ۹ آنگاه دعاخواهی کرد و خداوند تو را اجابت خواهد فرمود و مانند بی چشممان کوران راه می رویم. در وقت ظهر مثل شام استغاثه خواهی نمود و او خواهد گفت که اینک حاضر هستم. لغش می خویم و در میان تدرستان مانند مردگانیم. ۱۱ جمیع ما اگر بیغ و اشاره کردن به انگشت و گفتن تا حق را از میان خود دور مثل خرسها صدا می کنیم و مانند فاختههای ناله می نماییم، برای کنی، ۱۰ و آرزوی جان خود را به گرسنگان پیخشی و جان دلیلان انصاف انتظاریم کشیم و نیست و برای نجات و از ما دور می راسپیر کنی، آنگاه نور تو در تاریکی خواهد رخشد و تاریکی غلیظ شود. ۱۲ زیرا که خطایشان کذب حامله شده و گناهان تو نمودند تو را همیشه هدایت نموده، ما به ضد ما شهادت می دهد چونکه خطایشان ما با ما است و جان تورا در مکان های خشک سیر خواهد کرد واستخوانهای را گناهان خود را می دانیم. ۱۳ مرتد شده، خداوند را انکار نمودیم. قوی خواهد ساخت و تو مثل باغ سیرآب و مانند چشممه آب از بیروی خدای خود انحراف ورزیدیم به ظلم و فتنه تکلم کردیم و که آبش کم نشودخواهی بود. ۱۲ و کسان تو خراههای قادیم به سخنان کذب حامله شده، از دل آنها راتنطق نمودیم. ۱۴ و را بناخواهند نمود و تو اساسهای دروه های بسیار را خواهی انصاف به عقب رانده شده وعدالت از ما دور ایستاده است زیرا که داشت و تو را عمارت کننده رخنه هاو مرمت کننده کوچه ها راستی در کوچه ها افتاده است و استقامات نمی تواند داخل شود. برای سکونت خواهندخواهند. ۱۳ «اگر پای خود را از سبیت نگاه ۱۵ و راستی مفقود شده است و هر که ازیدی اجتناب نماید خود را داری و خوشی خود را در روز مقدس من بجا نیاوری و می بت را به یغما می ساراد. و چون خداوند این را دید در نظر او بد آمد که خوشی و مقدس خداوند و محترم بخوانی و آن را محترم داشته، به انصاف وجود نداشت. ۱۶ و دید که کسی نبود و تعجب نمود راههای خود فرار نمایی و خوشی خود را نجوبی و سخنان خود را که شفاعت کننده ای وجود نداشت از این جهت بازی وی برای نگویی، ۱۴ آنگاه در خداوند متلذخواهی شد و تو را بر مکان او نجات آورد وعدالت او وی را دستگیری نمود. ۱۷ پس عدالت را مثل زره پوشید و خود نجات را بر سر خویش نهاد. و جامه انتقام

را به جای لیاس در بر کرد وغیرت را مثل ردا پوشید. ۱۸ بر وفق رسانند خم شده، نزد تو خواهند آمد و جمیع آنانی که تو را اهانت اعمال ایشان، را جوا خواهد داد. به خصمان خود حادث می‌نمایند نزد کف پاهیاه تو سجدخواهند نمود و تو را شهر یهوه خشم را و به دشمنان خویش مکافات و به جزایرپاداش را خواهد و صهیون قدوس اسرائیل خواهند نامید. ۱۵ به عوض آنکه تو رسانید. ۱۹ و از طرف مغرب از نام یهوه و از طلوع آفتاب از جلال متربک و مبغوض بودی و کسی از میان تو گذرنمی کرد. من تو را وی خواهند ترسید زیرا که او مثل نهر سرشاری که باد خادواندن آن را فخر جادویانی و سورور دهرهای بسیار خواهم گردانید. ۱۶ و شیر براند خواهد آمد. ۲۰ و خادواند می‌گوید که نجات دهنده‌ای برای امت‌ها را خواهی مکید و پستانهای پادشاهان را خواهی مکید صهیون و برای آنانی که دریعقوب از معصیت بازگشت نمایند و خواهی فهمید که من یهوه نجات دهنده تو هستم و من قادر خواهد آمد. ۲۱ و خادواند می‌گوید: «اما عهد من با ایشان این اسرائیل، ولی تو می‌باشم. ۱۷ به جای برج، طلا خواهم آورد و است که روح من که بر تو است و کلام من که دردهان تو به جای آهن، نقره و به جای چوب، برج و به جای سنگ، آهن گذاشتم از دهان تو و از دهان ذرت تو واز دهان ذرت تو خواهم آورد و سلامتی را ناظران تو و عدالت را حاکمان تو خواهم دور نخواهد شد.» خادواند می‌گوید: «از الان و تا ابدالاًد.» گردانید. ۱۸ و بار دیگر ظلم در زمین تو خواهی و پیرانی در حlod تو مسموع نخواهد شد و حصارهای خود را نجات و دروازه‌های ۶۰ بrixir و درخشنان شو زیرا نور تو آمده و جلال خادواند بر خویش را تسبیح خواهی نماید. ۱۹ و بار دیگر آفتاب در روز نور تو تو طالع گردیده است. ۲ زیرا اینک تاریکی جهان را و ظلمت نخواهد بود و ماه بادرخشندگی برای تو نخواهد تایید زیرا که یهوه غلیظ طوایف را خواهد پوشانید اما خادواند بر توطیع خواهد نمود نور جادویانی تو و خدایت زیبایی تو خواهد بود. ۲۰ و بار دیگر و جلال ولی بر تو ظاهرخواهد شد. ۳ و امت‌ها بسوی نور تو و آفتاب تو غروب نخواهد کرد و ماه تو زوال نخواهد پذیرفت زیرا که پادشاهان بسوی درخشندگی طلوع تو خواهد آمد. ۴ چشممان یهوه برای تنویر جادویانی خواهد بود و روزهای نوحه گری توتیمام خود را به اطراف خویش برافراز و بین که جمیع آنها جمع شده، خواهد شد. ۲۱ و جمیع قوم تو عادل خواهند بود و زمین را تا به نزد تو می‌آید. پسانت از دور خواهند آمد و دختران را در آغوش اید متصرف خواهند شد. شاخه مغروس من و عمل دست من، خواهند آورد. ۵ آنگاه خواهی دید و خواهی درخشید و دل تو تائمه‌گرد شد. ۶ صغیر هزار نفر خواهد شدو حقیر امت لرزاں شده، وسیع خواهد گردید، زیرا که توانگری دریا بسوی تو قوی خواهد گردید. من یهوه دروقتی تعجبیل در آن خواهم نمود. گردانیده خواهد شد و دولت امت‌ها نزد تو خواهد آمد. ۶ کرت

شزان و جمازنگان میدیان و عیفه تو را خواهند پوشانید. ۶۱ جمیع اهل روح خادواند یهوه بر من است زیرا خادواند مرا مسح کرده شیع خواهند آمد و طلا و بخور آورده، به تسبیح خادواند بشارت است تامسکیان را بشارت دهم و مرا فرستاده تا شکسته دلان را خواهند داد. ۷ جمیع گله‌های قیدار نزد تو جمع خواهند شد التیام بخشم و اسیران را به رستگاری و محبوسان را به آزادی ندا و قوجهای نبایریوت تو را خدمت خواهند نمود. به مذیع من با کنم. ۸ و تا از سال پسندیده خادواند و از يوم انتقام خدای ما پذیرایی برخواهند آمد و خانه جلال خود را زینت خواهم داد. ندانمایم و جمیع ماتمیان را تسلى بخشم. ۹ تا قاردهم برای اینها کیستند که مثل ابر پرواز می‌کنند و مانند کبوتران بر وزنهای ماتمیان صهیون و به ایشان بیخشم تاجی را به عوض خاکستر و خود؟ ۹ به درستی که جزیره‌ها و کشتیهای ترشیش اول انتظار رونغن شادمانی را به عوض نوحه گری و ردای تسبیح را به جای مراخواهند کشید تا پسانت تو را از دور و نقره و طلای ایشان را با روح کبورت تا ایشان درختان عدالت و مغروس خادواند به جهت ایشان بیوارد، به جهت اسم یهوه خدای تو و به جهت قدوس تمجیدی نامیده شوند. ۱۰ و ایشان خرابه‌های قدیم را بنا خواهند اسرائیل زیرا که تو را زینت داده است. ۱۰ و غریبان، حصارهای تو نمودو ویرانه‌های سلف را بر پا خواهند داشت و شهرهای خراب را بنا خواهند نمود و پادشاهان ایشان تو را خدمت خواهند کرد زیرا شده و ویرانه‌های دهرهای بسیار را تعمیر خواهند نمود. ۱۱ و که در غضب خود تو رازدم لیکن به لطف خویش تو را ترحم غریبان بیاریان شده و شما را خواهند جراند و بیگانگان، خواهم نمود. ۱۱ دروازه‌های تو نیز دائم باز خواهد بود و شب و فلاحان و باغیانان شما خواهند بود. ۱۲ و شماکاهنان خادواند روز بسته نخواهد گردید تا دولت امت‌ها را زند تو بیاروند و پادشاهان نامیده خواهید شد و شما را به خدام خدای ما مسمی خواهند ایشان همراه آورده شوند. ۱۲ زیرا هر امتنی و مملکتی که تو را نمود. دولت امت‌ها را خواهید خورد و در جلال ایشان فخرخواهید خدمت نکد تلف خواهد شد و آن امت‌ها تمام هلاک خواهند نمود. ۱۳ به عوض خجالت، نصیب مضاعف خواهید یافت و به گردید. ۱۳ جلال لبنان با درختان صنوبر و کاج و چناریا هم برای عوض رسوابی از نصیب خود مسرور خواهند شد بنابراین ایشان تو آورده خواهند شد تا مکان مقدس مرا زینت دهند و جای پایهای دزمین خود نصیب مضاعف خواهند یافت و شادی جادویانی خود را تمجید خواهیم نمود. ۱۴ و پسانت آنانی که تو را ستم می‌برای ایشان خواهد بود. ۱۵ زیرا من که یهوه هستم عدالت را

دوست می‌دارم و از غارت و ستم نفرت می‌دارم و اجرت ایشان را ۶۳ این کیست که از ادوم با لباس سرخ از بصره می‌آید؟ به ایشان خواهم داد و عهد جادوگی با ایشان خواهم یعنی این که به لباس جلیل خود ملبس است و در کفر قوت بست. ۹ و نسل ایشان در میان امتها و فریت ایشان در میان خویش می‌خراشد؟ من که به عدالت تکلم می‌کنم و برای نجات، قومها معروف خواهند شد. هر که ایشان را بیند اعتراف خواهد نمود زورآور می‌باشم. ۲ چرا لباس تو سرخ است و جامه تو مثل که ایشان ذرت مبارک خداوند می‌باشند. ۱۰ در خداوند شادی کسی که چرخشت را پایمال کند؟ ۳ من چرخشت را تنها پایمال بسیار می‌کنم و جان من در خدای خود وجود می‌نماید زیرا که مرا نمودم واحدی از قومها با من نبود و ایشان را بغض خود پایمال به جامه نجات ملبس ساخته، ردای عدالت را به من پوشانید. کردم و بعدت خشم خویش لگد کوب نمودم و خون ایشان چنانکه داماد خویشتن را به تاج آرایش می‌دهد و عروس، خود را به لباس من پاشیده شده، تمامی جامه خود را الود ساختم. زیورها زینت می‌پخشند. ۱۱ زیرا چنانکه زمین، نباتات خود رامی ۴ زیرا که یوم انتقام در دل من بود و سال فدیه شدگانم رسیده رویاند و باغ، زرع خویش را نمو می‌دهد، همچنان خداوند یهوه بود. ۵ و نگیستم و اعانت کننده‌ای نبود و تعجب نمودم زیرا عدالت و تسبیح را پیش روی تمامی امت‌ها خواهد رویانید. دستگیری نبود. لهذا بازوی من مرانجات داد و حدت خشم من

۶۲ به حاطر صهیون سکوت نخواهم کرد و به خاطر اورشلیم مرا دستگیری نمود. ۶ و قومها را به غضب خود پایمال نموده، خاموش نخواهم شدتا عدالت‌ش مثل نور طلوع کند و نجاتش مثل ایشان را از حدت خشم خویش مست ساختم. و خون ایشان چرا غمی که افروخته باشد. ۷ و امت‌ها، عدالت تورا و جمیع پادشاهان، جلال تو را مشاهده خواهند نمود. و تو به اسم جدیدی که دهان خداوند آن را قرار می‌دهد مسمی خواهی شد. ۸ و تو تاج جلال، در دست خداوند و افسرملوکانه، در دست خدای خود رحمتها و وفورافت خود بجا آورده است. ۹ زیرا گفته است: خواهی بود. ۱۰ و تودیگر به متروک مسمی نخواهی شد و زمینت ایشان قوم من و پسرانی که خیانت نخواهند کرد می‌باشد، پس نجات‌دهنده ایشان شده است. ۱۱ او در همه تنگیهای ایشان به تنگ آورده شد و فرشته حضور وی ایشان را نجات داد. در محبت بعلوه خواهند نامید زیرا خداوند از تومسورو خواهد شد و زمین تو منکوحه خواهد گردید. ۱۲ زیرا چنانکه مردی جوان دوشیزه‌ای رایار دیگر خرابه نخواهند گفت، بلکه تو را حفصیه و زمینت را بچنان خویش در می‌آورد هم چنان پسانت تو را منکوحه خود خواهند ساخت و چنانکه داماداز عروس مبتهج می‌گردد هم بحرصارهای تو گماشتهام که هر روز و هر شب همیشه سکوت نخواهند کرد. ای متذکران خداوند خاموش می‌باشید! ۱۳ و او را آرامی ندهیدتا اورشلیم را استوار کرده، آن را در جهان محل تسبیح بسازد. ۱۴ خداوند به دست راست خود و به بازوی قوی خویش قسم خورده، گفته است که بار دیگر غله تو را ماکول دشمنان نسازم و غریبان، شراب تو را که برایش زحمت کشیده‌ای نخواهند نوشت. ۱۵ بلکه آنانی که آن را می‌چینند آن را خورده، خداوند را تسبیح خواهند نمود و آنانی که آن را جمع می‌کنند آن را در صحنهای قدس من خواهند نوشتند. ۱۶ بگذرید از دروازه هابگذرید. طرقی قوم را مهیا سازید و شاهراه را بلند کرده، مرنفع سازید و سنگها غیرت جبروت تو کجاست؟ جوشش دل و رحمت های تو که به را برچیده علم را به جهت قومها بربنا نمایید. ۱۷ اینک خداوند تالقصای زمین اعلان کرده است، پس به دختر صهیون بگویید اینک نجات تو می‌آید. همان‌اجرت او همراهش و مكافات او پیش رویش خداوند ما را از طریق های خود چرا گمراه ساختی و دلهای ما را می‌باشد. ۱۸ و ایشان را به قوم مقدس و فدیه شدگان خداوند مسمی خواهند ساخت و تو به مطلوب و شهر غیر متروک نمایید خواهی شد.

و دشمنان ما مکان قدس تو را پایمال نمودند. ۱۹ و ما مثل کسانی است. پس ساكت نخواهم شد بلکه پاداش خواهم داد و به آغوش که تو هرگز برايšan حکمرانی نکرده باشي و به نام تو ناميده نشده ايشان مکافات خواهيم رسانيد. ۷ خداوندي گويد درباره گناهان شما و گناهان پدران شما باهم که بر کوهها بخورسوزانيد و باشنند گردیده ايم.

مرا بر تله‌اهانت نموديد پس جراي اعمال شما را اول به آغوش

۶۴ کаш که آسمانها را منشق ساخته، نازل می شدی و شما خواهيم رسانيد. ۸ خداوند چين می گويد: «چنانکه شبره کوهها از رویت تو متزلزل می گشت. ۲ مثل آتشی که خورد درخشش يافت می شود و می گويند آن را فاسدمساز زيرا که برکت چوها را مشتعل سازد و ناري که آب را به جوش آورد تانام خود در آن است. همچنان بدگان خود عمل خواهيم نمود تا را بر دشمنانست معروف سازي و امتها از رویت تو لرزان گردن.» (ايشان را) بالكل هلاك نسامز. ۹ بلکه نسلی از عقوب ووارثي ۳ حبini که کارهای هولناک را که منتظر آنها نبوديم بجا آورد. براي کوهها خويش از يهودا به ظهورخواهيم آورد. و برگزيد گانم آنگاه نزول فرمودي و کوهها از رویت تو متزلزل گردید. ۴ زيرا که از روش آن و بندگانم ساكن آن خواهند شد. ۱۰ و شارون، مربع ايام قديم نشيندند و استعمال نعمونه و چشم خدائي را غير از تو گلهها و وادی عاکور، خوابگاه رمهها به جهت قوم من که مرا که براي منتظران خويش بپردازد نديد. ۵ تو آنانی را که شادمانند طلبیده اند خواهد شد. ۱۱ و اما شما که خداوند را ترک کرده و و عدالت را بجا می آورند و به راههای تو را به ياد می آورند کوه مقدس مرا فراموش نموده‌اید، و مائده‌ای به جهت بخت مهمای ملاقات می کنی. اينک توغضبناك شدی و ما گناه کرده‌ایم در ساخته و شراب ممزوج به جهت اتفاق ريخته‌اید، ۱۲ پس شما اينها مدت مديدي بسر بريديم و آيا نجات تواني يافت؟ ۶ زيرا که را به جهت شمشير مقدار ساختم و جميع شما براي قتل خدم خواهيد شد زيرا که چون خواندم جواب نداديد و چون سخن گفتم لنه ملوث می باشد. وهمگي ما مثل برك، پورمده شده، گناهان ما نشيندید و آنچه را که در نظر من ناپسند بود بعمل آورديد و آنچه را مثل باد، ما را می ريايد. ۷ و کسی نيسست که اسم تو را بخواند يا که نخواستم برگزيد. ۸ بنابراين خداوند یهود می گويد: «هان خويشتن را برانگيزاند تا به تو متمسك شود زيرا که روی خود را از بندگان من خواهند خورد اما شما گرسنه خواهيد بود اينک بندگانم ما پوشیده‌ای و ما را به سبب گناهان ما گذاخته‌ای. ۸ اما الان اى خواهند نوشيد اما شما شنه خواهيد بود. همانا بندگانم شادي خداوند، تو پدر ما هستي. ما گل هستيم و تو صانع ما هستي و خواهند کرد اما شما خجل خواهيد گردید. ۱۴ اينک بندگانم از جميع ما مصنوع دستهای تو می باشيم. ۹ اى خداوند بشدت خوش دل، تنem خواهند نمود اما شما از کدورت دل، فيراخواهيد غضبناك مباش و گناه را تا به ايد بخاطر مدار. هان ملاحظه نما نمود و از شکستگي روح، ولله خواهيد گرد. ۱۵ و نام خود را که همگي ما قوم تو هستيم. ۱۰ شهرهای مقدس تو بیابان شده. براي برگزيد گان من به جای لعنت، ترک خواهيد نمود پس خداوند صهيوان، بیابان و اورشليم، ویرانه گرديده است. ۱۱ خانه مقدس و یهود تو را بقتل خواهيد رسانيد و بندگان خويش را به اسم دیگر زبيای ما که پدران ما تو را در آن تسيبیح می خواندند به آتش خواهد ناميد. ۱۶ پس هرکه خويشتن را بروي زمين برکت دهد سوخته شده و تمامی نفایس ما به خرایي مبدل گرديده است. خويشتن را به خدai حق برکت خواهد داد و هرکه بروي زمين اى خداوندآيا با وجود اين همه، خودداري می کنی و خاموش قسم خورده خدai حق قسم خواهد خورد. زيرا که تنگيهای اولين فراموش شده و از نظر من پنهان گرديده است. ۱۷ زيرا شده، ما را بشدت رنجور می سازی؟

۶۵ «آناني که مرا طلب ننمودند مرا جستندي آناني که مرا پيشين يادخواهيد آمد و بخاطر نخواهد گذشت. ۱۸ بلکه از آنچه نطلبیدند مرا یافتدند. و به قومی که به اسم من ناميده نشندند گفتم ليک ليک. ۲ تمامی روز دستهای خود را بسوی قوم متمردي که موافق خيالات خود به راه ناپسندide سلوک می نمودند اورشليم را محل وجود وقوم او را محل شادمانی خواهيم آفريده. ۱۹ و از آنچه که در قبرها ساكن شده، در مغاره هامبتل دارند، که گوشت ختير می خورند و خورش نجاسات در ظروف ايشان است. ۲۰ و بار دیگر گريه و آواز ناله بار دیگر در اوشنده نخواهد شد. ۲۱ و بار دیگر طفل کم روز از آنجا نخواهد بود و نه مرد پير که عمر خود را به اتمام نرسانide باشد زيرا که طفل در سن صد سالگي خواهد مرد لیکن گناهکار صد ساله ملعون خواهد بود. ۲۲ و خانمهها بنا کرده، در آنها ساكن خواهند شد و تاکستانها غرس نموده، میوه من از تو مقدس تو هستم.» ايان دود دريني من می باشند و آنها را خواهند خورد. ۲۳ بنا نخواهند کرد تا دیگران سکونت نمایند آتشي که تمامی روز مشتعل است. ۶ همانا اين پيش من مکوب

و آنچه را که غرس می نمایند گران نخواهد خورد. زیرا که ایام قوم مانند نهر سرشار به او خواهم رسانید. و شما خواهید مکید و در من مثل ایام درخت خواهد بود و بیگردگان من از عمل دستهای آگوش او برداشته شده، بر زانویهایش بنای پژوهده خواهد شد.» خود تمعت خواهند برد. ۲۳ زحمت بیجانخواهند کشید و اولاد به ۱۳ و مثل کسی که مادرش او را تسلی دهد همچنین من شمارا جهت اضطراب نخواهند زاید زیرا که اولاد برکت یافتنگان خداوند تسلی خواهم داد و در اورشلیم تسلی خواهیدیافت.» ۱۴ پس چون هستند و ذرت ایشان با ایشانند. ۲۴ و قل از آنکه بخواندن من این را بینید دل شما شادمان خواهد شد و استخوانهای شما مثل جواب خواهم داد. و پیش از آنکه سخن گویند من خواهم شنید. گیاه سبز و خرم خواهد گردید و دست خداوند بر بندگانش معروف ۲۵ گرگ ویره با هم خواهند چرید و شیر مثل گاو کاه خواهد خورد شد اما بر دشمنان خود غضب خواهد نمود. زیرا اینکه کوه مقدس من، ضرر نخواهند رسانید و فساد نخواهند نمود.» را با حسد و عتاب خویش را باشعله آتش به انجام رساند. ۱۶ زیرا خداوند با اتش و شمشیر خود بر تمامی بشر داری خواهد نمود و

۶۶ خداوند چنین می گوید: «آسمانها کرسی من و زمین پای مقتولان خداوند بسیار خواهند بود. ۱۷ و خداوند می گوید: «آنایی اندار من است، پس خانهای که برای من بنا می کنید کجا است؟ که از عقب یکنفر که در وسط باشد خویشتن را در بالاغات تقدیس و مکان آرام من کجا؟» ۲ خداوند می گوید: «دست من همه این و تطهیر می نمایند و گوشت خنزیر و رجاسات و گوشت موش چیزها را ساخت پس جمیع اینها بوجود آمد اما به این شخص که می خورند با هم تلف خواهند شد. ۱۸ و من اعمال و خیالات مسکین و شکسته دل و از کلام من لزان باشد، نظر خواهم کرد. ایشان راجرا خواهم داد و آمده، جمیع امتهها و زبانها راجمع ۲ کسی که گاوی ذبح نماید مثل قاتل انسان است و کسی که خواهم کرد و ایشان آمده، جلال مرا خواهند دید. ۱۹ و آیینی در گوشنده ذبح کنند مثل شخصی است که گردن سگ را بشکند. میان ایشان برپا خواهم داشت و آنایی را که از ایشان نجات یابندزند و آنکه هدیه ای بگذراندمثلاً کسی است که خون خنزیری را بزید و امتهها به ترشیش و قول و تبراندازان لود و توبال و یونان و جزایر آنکه بخورسوزاند مثل شخصی است که بقی را تبریک نماید و بعیده که آوازه مرانشنهاده اند و جلال مرا تندیه اند خواهم فرستاد ایشان راههای خود را اختیار کرده اند و جان ایشان از رجاسات تاجالل مرا در میان امتهها شایع سازند.» ۲۰ و خداوند می گوید خودشان مسرور است. ۴ پس من نیز مصیبت های ایشان را که ایشان جمیع برادران شما را زال تمامی امتهها بر اسیان و اربابها اختیار خواهم کرد و ترسهای ایشان را بر ایشان عارض خواهم و تخت روانها قاطران و شتران به کوه مقدس من اورشلیم به گردانید، زیرا چون خواندم کسی جواب نداد و چون تکلم نمودم جهت خداوند هدیه خواهند آورد. چنانکه بنی اسرائیل هدیه خود را ایشان نشیدند بلکه آنچه را که در نظر من ناپسند بود بعمل در ظرف پاک به خانه خداوند می آورند. ۲۱ و خداوند می گوید که آورند و آنچه را که نخواستم اختیار کردند.» ۵ ای آنایی که از ایشان نیز کاهنیان و لاویان خواهند گرفت. ۲۲ زیرا خداوند کلام خداوند می لزید سخن او را بشنوید. برادران شما که از شما می گوید: «چنانکه آسمانهای جدید و زمین جدیدی که من آنها را نفرت دارندو شما را بخاطر اسم من از خود می راندمی گویند: خواهم ساخت در حضور من پایدار خواهد ماند همچنان ذرت خداوند تمجید کرده شود تا شادی شما را ببیشم لیکن ایشان خجل شما و اسم شما پایدار خواهد ماند.» ۲۳ و خداوند می گوید که از خواهند شد. ۶ آواز غوغای شهر، صدایی از هیکل، آواز خداوند غرمه تاغره دیگر و از سبیت تا سبیت دیگر تمامی بشرخواهند آمد است که به دشمنان خود مکافات می رسانند. ۷ قبل از آنکه درد تا به حضور من سجده نماید. ۲۴ و ایشان بیرون رفته، لشهای زه بکشد، زایید. پیش از آنکه درد او را فروگرد اولاد نزیه ای آورد. مردمانی را که بر من عاصی شده اند ملاحظه خواهند کرد زیرا کرم ۸ کیست که مثل این را شنیده و کیست که مثل این را دیده ایشان نخواهد مرد و آتش ایشان خاموش نخواهد شد و ایشان نزد تمامی بشر مکروه خواهند بود.

زیرا صهبون به مجرد درد زه کشیدن پس اوان خود را زایید. ۹ خداوند می گوید: «آیا من بقم رحم برسانم و نزایام؟» و خدای تویی گوید: «آیا من که زیاننده هستم، رحم را بیندم؟» ۱۰ ای همه آنایی که اورشلیم را دوست می دارید با او شادی کنید و برایش وجد نمایید. و ای همه آنایی که برای او ماتم می گیرید، با او شادی بسیار نمایید. ۱۱ تا از پستانهای تسليمات او بیمکید و سیر شوید و بدلوشید و از فراوانی جلال او محظوظ گردید. ۱۲ زیرا خداوند چنین می گوید: «اینک من سلامتی را مثل نهر و جلال امتهها را

و کلام خداوند بر من نازل شده، گفت: «برو و به گوش اورشیم ندا کرده، بگو خداوند چنین می گوید: غیرت جوانی

۱ کلام ارمیا ابن حلقیا از کاهنی که در عنانوت در زمین تو و محبت نامرد شدن تو را حینی که از عقب من در بیابان و بنیامین بودند. ۲ که کلام خداوند در ایام یوشیا ابن آمون پادشاه در زمین لم بیز مری خرامیدی برایت به مخاطر می آوم. ۳ اسرائیل یهودا در سال سیزدهم از سلطنت او بر وی نازل شد. ۴ و در ایام برای خداوند مقدس و نویر محصول او بود. خداوند می گوید: آنانی یهودیانم بین یوشیا پادشاه یهودا تا آخر سال یازدهم صدقیا این یوشیا که اورا بخورن مجرم خواهند شد و بلا بر ایشان مستولی خواهد پادشاه یهودا نازل می شد تا زمانی که اورشیم در ماه پنجم به گردید. ۴ ای خاندان یعقوب و جمیع قبیل خانواده اسرائیل کلام اسیری برده شد. ۴ پس کلام خداوند بر من نازل شده، گفت: خداوند را بشنوید! ۵ خداوند چنین می گوید: «پدران شما در من ه «قبل از آنکه تو را در شکم صورت بندم تو راشناختم و قبیل چه بی انصافی یافتند که از من دوری وزیدند و ابا طیل را پیروی از بیرون آمدند از رحم تو راقدیس نمود و تو را نبی امتها کرد، باطل شدند؟ ۶ و نگفتد: یهود کجا است که ما را زمین قرار دادم.» ۶ پس گفت: «آهای خداوند یهود اینک من تکلم مصر برآورد و ما را در بیابان و زمین ویان و پر از حفره‌ها و زمین کردن را نمی دانم چونکه طفل هستم.» ۷ اما خداوند مرا گفت: خشک و سایه موت و زمینی که کسی از آن گذر نکند و آدمی در مگو من طفل هستم، زیرا هرجایی که تو را بفترستم خواهی رفت آن ساکن نشود رهبری نمود؟ ۷ و من شما را به زمین بستانها آوردم و بهره‌جه تو را امر فرمایم تکلم خواهی نمود. ۸ از ایشان مترس تا میوه‌ها و طبیات آن را بخوردید، اما چون داخل آن شدید زمین مرا زیرا خداوند می گوید: من با تو هستم و تو را رهای خواهم داد.» نجس ساختی‌دمویراث مرا مکروه گردانید. ۸ کاهنان نگفتد: یهود و آنگاه خداوند دست خود را دراز کرده، دهان مرا لمس کرد و کجاست و خواندگان تواتر مرا نشناختند و شبانان بر من عاصی خداوند به من گفت: «اینک کلام خود را در دهان تو نهادم. شدند و انبیا برای بعل بتوت کرد، در عقب چیزهای بی‌فایده بدان که تو را امروز بر امتها و ممالک مبعوث کردم تا از ریشه رفتند. ۹ بنا بر این خداوند می گوید: بار دیگر با شما مخاصمه برکتی و منهدم سازی و هلاک کنی و خراب نمایی و بنا نمایی و خواهم نمود و با پسران پسران شما مخاصمه خواهم کرد. ۱۰ پس غرس کنی.» ۱۱ پس کلام خداوند بر من نازل شده، گفت: «ای بجزیره های کنیم گذرگرد، ملاحظه نمایید و به قیدار فرستاده به ارمیا چه می بینی؟ گفت: «شاخه‌ای از درخت بادام می بینم.» دقت تعقل نمایید و دریافت کنید که آیا حادثه‌ای مثل این واقع ۱۲ خداوند مرا گفت: «نیکو دیدی زیرا که من بر کلام خود دیده شده باشد؟ ۱۱ که آیا هیچ امتنی خدایان خویش را عوض کرده بانی می کنم تا آن را به انجام رسانم.» ۱۳ پس کلام خداوند بار بشنید با آنکه آنها خداوندستند؟ اما قوم من جلال خویش را به دیگر به من رسیده، گفت: «چه چیز می بینی؟» گفت: «دیگری آنچه فایده‌ای ندارد عوض نمودند. ۱۲ پس خداوندمی گوید: ای جو شنیده می بیشم که رویش از طرف شمال است.» ۱۴ و خداوند آسمانها از این متحیر باشد و به خود لرزیده، به شدت مشوش مرا گفت: «بلایی از طرف شمال بر جمیع سکنه این زمین منبسط شوید! ۱۳ زیرا قوم من دو کار بد کرده‌اند. مرا که چشمی آب شمالی را خواهم خواند و ایشان آمده، هر کس کرسی خود را در شکسته که آب را نگاه ندارد. ۱۴ آیا اسرائیل غلام یا خانه زاد دهنده دروازه اورشیم و بر تمامی حصارهای سرگردان و بعده ضند است پس چرا غارت شده باشد؟ ۱۵ شیران زیان بر او غرش نموده، تمامی شهرهای یهودا بريا خواهد داشت. ۱۶ و بر ایشان احکام آواز خود را بلند کردند و زمین او را ویران ساختند و شهرهایش خود را درباره همه شرارت‌شان جاری خواهم ساخت چونکه مرا ترک سوخته و غیرمی‌سکون گردیده است. ۱۶ و پسران نوف و تحفیض کردند و برای خدایان غیر بخورسوزایند و اعمال دستهای خود را فرق تورا شکسته‌اند. ۱۷ آیا این را بر خویشن وارد نیاورده چونکه سجده نمودند. ۱۷ پس توکسر خود را بیند و برخاسته، هر آنچه را یهود خدای خود را حینی که تو را رهبری می نمود ترک کردی؟ من به توازن فرمایم به ایشان بگو و از ایشان هراسان می‌باش، می‌داد تو ۱۸ و الان تو را برایه مصر چه کار است تا آب شیخور را بنشوی؟ را پیش روی ایشان مشوش سازم. ۱۸ زیلاینک من تو را امروز شهر و تو را با راه آشیور چه کار است تا آب فرات را بنشوی؟ ۱۹ خداوند حصاردار و سون آهنتی و حصارهای برجیم به ضد تمامی زمین یهوده صبایوت چنین می گوید: «شارات تو، تو را تنبیه کرده و ارتاد پادشاهان یهودا و سروران و کاهن‌انش و قوم زمین ساختم. تو، تو را توبیخ نموده است پس بدان و بین که این امر ازشت و تلغی ۱۹ و ایشان با تو جنگ خواهد کرداما بر تو غالب نخواهد آمد، است که یهود خدای خود را ترک نمودی و ترس من در تو نیست. زیرا خداوند می گوید: من با تو هستم و تو را رهای خواهم داد.» ۲۰ زیرا از زمان قدیم بیوغ تو را شکستم و بندهای تو را گسیختم و گفتنی بندگی نخواهم نمود زیرا بر هر تل بلند وزیر هر درخت

سیز خواهید، زنا کردی. ۲۱ و من تو را مو اصیل و تخم تمام نمود؟ مگر آن زمین بسیار ملوث نخواهد شد؟ لیکن خداوندمی نیکو غرس نمود چگونه نهال مو بیگانه برای من گردیده‌ای؟ گوید: تو با ایشان بشوی و صابون برای خود زیاده خود را به بلندیها برافراز و بین که کدام جا است که در آن با تو پکار بری، اما خداوند یهوه می‌گوید که گناه تو پیش من رقم شده هم خواب نشده‌اند. برای ایشان بسر راهها مثل (زن) عرب در ۲۲ پس اگرچه خویشن را با اشنان بشوی و صابون برای خود زیاده خود را به بلندیها برافراز و بین که کدام جا است که در آن با تو نرفتم؟ طریق خویش را در وادی بنگر و به آنچه کردی اعتراف ۳ پس بارش‌ها بازداشته شد و باران بهاری نیامد و تو را جبین زن نمای شتر تیزرو که در راههای خودمی دوی! ۲۴ مثل گورخر زانیه بوده، حیارا از خود دور کردی. ۴ آیا از این به بعد مرا هستی که به بیابان عادت داشته، در شهوت دل خود باد را بو صد اخواهی زد کهای پدر من، تو بار جوانی من بودی؟ ۵ آیا می‌کشد. کیست که از شهوتش او را برگرداند؟ آنانی که اورا غضب خود را تا به ابد خواهد نمود و آن را تا به آخر نگاه خواهد می‌طلبد خسته نخواهند شد و او را در ماش خواهند یافت. داشت؟ اینک این راگفتی اما اعمال بد را بجا آورده، کامیاب ۲۵ پای خود را از برهنگی و گلوی خویش را از تشنجی باز دار. اما شدی». ۶ و خداوند در ایام یوشیا پادشاه به من گفت: «آیا گفتی نی امیدنیست زیرا که غریبان را دوست داشتم و از عقب ملاحظه کردی که اسرائیل مرتد چه کرده است؟ چگونه به فراز هر ایشان خواهم رفت. ۷ مثلاً دزدی که چون گرفتارشود خجل کوه بلند و زیر هر درخت سیز رفته در آنجا زنا کرده است؟ ۸ و ۹ همچنین خاندان اسرائیل با پادشاهان و سوروان و کاهان و بعداز آنکه همه این کارها را کرده بود من گفتم نزد من رجوع نما، انبیای ایشان خجل خواهند شد. ۱۰ که به چوب می‌گویند توپر اما رجوع نکرد و خواهر خائن او بیهودا این را بیدید. ۱۱ و من دیدم با من هستی و به سنگ که تو مرا زایده‌ای زیرا که پشت به من دادند آنکه اسرائیل مرتد زنا کرد و از همه جهات او را بیرون کردم و طلاق و نه رو. اما در زمان مصیبت خود می‌گویند: برجیز و ما را نجات نامه‌ای به وی دادم لکن خواهر خائن او بیهودا نرسید بلکه او نیز ۱۲ پس خدایان تو که برای خود ساختی کجایند؟ ایشان رفته، مرتکب زنا شد. ۱۳ و واقع شد که به سبب سهل انگاری او در در زمان مصیبت برجیزند و تو را نجات دهنده. زیرا کهای بیهودا زناکاریش زمین ملوث گردید و او با سنگها و جووها زانمود. ۱۴ و خدایان تو به شماره شهرهای تومی باشند». ۱۵ خداوند می‌گوید: نیز خداوند می‌گوید: با وجود این همه، خواهر خائن او بیهودا نزد چرا با من معاخصه می‌نمایید جمیع شما بر من عاصی شده‌اید. من با تمامی دل خود رجوع نکرد بلکه با ریاکاری. ۱۶ پس ۱۷ پسران شما را عیث زدایم زیرا که تادیب رانی پذیرند. شمشیر خداوند مرا گفت: «اسرائیل مرتد خویشتن را از بیهودای خائن عادلتر شما مثل شیر درنده انبیای شما را هلاک کرده است. ۱۸ ای نموده است. ۱۹ لهذا برو و این سخنان را پسی شمال نداکرده، شما که اهل این عصر می‌باشید کلام خداوند را بفهمید! آیا من بگو: خداوند می‌گوید: ای اسرائیل مرتد رجوع نما! و بر تو غضب برای اسرائیل مثل بیابان یا زمین ظلمت غلیظ شده‌ام؟ ۲۰ پس قوم من نخواهی نمود زیار خداوند می‌گوید: من روف هستم و تا به ابد چرا می‌گویند که روسای خود شده‌ایم و بار دیگر نزد تو نخواهیم خشم خود را نگاه نخواهم داشت. ۲۱ فقط به گناهات اعتراف ۲۲ آیا دوشیزه زیور خود را با عروس آرایش خود را فراموش نما که بر یهوه خدای خویش عاصی شدی و راههای خود را زیر کنید؟ اما قوم من روزهای بیشماره را فراموش کردند. ۲۳ چگونه راه درخت سیز برای بیگانگان منشعب ساختی و خداوند می‌گوید خود را به مهیا سازی تا محبت را بطلی؟ بنا بر این زنان بد رانیر به که شما آواز مرا نشنیدید. ۲۴ پس خداوند می‌گوید: ای پسران راههای خود تعلیم دادی. ۲۵ در دامنهای تنیز خون جان فقران مرتد رجوع نمایید زیرا که من شوهرشما هستم و از شما یک نفر از بی گناه یافته شد. آنها را در نقب زدن نیافم بلکه بر جمیع آنها. شهری و دو نفر از قبله‌ای گرفته، شما را به صهیون خواهم آورد. ۲۶ و می‌گویی: چونکه بی گناه هستم غضب او از من برگردانیده و به شما شبانان موافق دل خود خواهد داد که شما را به خواهد شد. اینک به سبب گفتنت که گناه نکردهم بر تو داوری معرفت و حکمت خواهند کرد. ۲۷ ای خداوند می‌گوید که چنانکه از اشور خجل شدی همچنین از مصر نیز خجل خواهی یهوه را به زیان نخواهند آورد و آن به خاطر ایشان نخواهد آمد و آن را شد. ۲۸ از این نیز دستهای خود را برسرت نهاده، بیرون خواهی ذکر نخواهند کرد و آن را زیارت نخواهند نمود و بار دیگر ساخته آمد. چونکه خداوند اعتماد تو را خوار شمرده است پس از ایشان نخواهد شد. ۲۹ زیرا در آن زمان اورشیل را کرسی یهوه خواهد کامیاب نخواهی شد.»

۳ و می‌گوید: «اگر مرد، زن خود را طلاق دهد و از وی جدا نخواهد نمود. و در آن ایام خاندان بیهودا با خاندان اسرائیل راه شده، زن مرد دیگری بشود آیا بار دیگر به آن زن رجوع خواهد

خواهند رفت و ایشان از زمین شمال به آن زمینی که نصیب پدران قوم و به اورشلیم گفته خواهد شد که باد سوم ازلندهای ییابان ایشان ساختنم با هم خواهد آمد. ۱۹ و گفتم که من تو را چگونه بسوی دختر قوم من خواهد وزیده برای افساندن و پاک کردن در میان پسران قار دهم و زمین مرغوب و میراث زیارتین امتحانها را خرمون. ۲۰ باد شدیداز اینها برای من خواهد وزید و من نیز الان به تو دهم؟ پس گفتم که مرا پدر خواهی خواند و از من دیگر متند برایشان داوری‌ها خواهم فرمود. ۲۱ اینک او مثل ابر می‌آید و ارباب خواهی شد. ۲۰ خداوند می‌گوید: هر آینه مثل نزی که به شوهر های او مثل گردباد و اسسهای اواز عقاب تپروتزن. وای بر ما زیرا خود خیانت ورزد همچنین شما ای خاندان اسرائیل به من خیانت که غارت شده‌ایم. ۲۱ ای اورشلیم دل خود را از شرارت شست ورزیدید. ۲۱ آواز گریه و تضرعات پی اسرائیل از بلندهاشیده وشو کن تا نجات یابی! تا به کی خیالات فاسد تو در دلت بماند؟ می‌شود زیرا که راههای خود را منحرف ساخته و بیوه خدای خود ۱۵ زیرا آوازی از دان اخبار می‌نماید و از کوهستان افرایم به مصیبتی را فراموش کرده‌اند. ۲۲ ای فرزندان مرتد بازگشت نماید و من اعلان می‌کند. ۱۶ امتحانها را اطلاع دهید، هان به ضد اورشلیم ارتداهای شما را شفا خواهیم داد. (ومی‌گویند): «اینک نزد تو اعلان کنید که محاصره کنندگان از ولایت بعدیمی آیند و به آواز می‌آییم زیرا که تو یوهه خدای ما هستی. ۲۳ به درستی که ازدحام خود به ضد شهرهای بیهودا ندامی کنند. ۱۷ خداوند می‌گوید کوههای از تلهای باطل می‌باشد. زیرا به درستی که نجات اسرائیل در که مثل دیده بانان مزععه او را احاطه می‌کنند چونکه بر من فتنه یوهه خدای ما است. ۲۴ و خجالت مشقت پدران ما، یعنی رمه آنگیخته است. ۱۸ راه تو و اعمال تو این چیزها را بر تو وارد آورده و گله و پسران و دختران ایشان را از طفویلیت ما تلف کرده است. این شرارت تو به حدی تلغیت است که به دلت رسیده است. ۲۵ در خجالت خود می‌خواهیم و رسایی ما، ما رامی پوشاند زیرا ۱۹ احتشای من احتشای من، پرده های دل من از درد سفنه شد و که هم ما و هم پدران ما از طفویلیت خود تا امروز به یوهه خدای قلب من در اندرون منوش گردیده، ساکت نتوانم شد چونکه خویش گناه ورزیده و آواز یوهه خدای خویش را نشنیده‌ایم. ۲۰ شکستگی

۴ بازگشت نمایی، اگر نزد من بازگشت نمایی و اگر رجاست خود را از خود دور نمایی پراکنده خواهی شد. ۲۱ و به راستی خیمه های من بعثته و پرده هایم ناگهان به تاراج رفته است. ۲۱ تا به کی علم را بینم و آوازکنرا با بشنو؟ ۲۲ چونکه قوم من احمدقند و انصاف و عدالت به حیات یوهه قسم خواهی خورد و امت هاچویشتن را به او میارک خواهند خواند و به وی فخر خواهند کرد.» ۳ زیرا خداوند به مردان بیهودا و اورشلیم چنین می‌گوید: ۲۳ بسوی زمین نظر انداختم و اینک تهی و ویران بود و بسوی آسمان و هیچ نور نداشت. ۲۴ بسوی کوهها نظر انداختم و اینک متریل بود و تمام تلهای از جا محصرک می‌شد. ۲۵ نظر کردم و اینک غله دلهای خود را دور کنید میادا حدت خشم من به سبب بدی اعمال شما مثل آتش صادرشده، افروخته گردد و کسی آن را خاموش نتواند کرد. ۵ در یوهودا اخبار نمایید و در اورشلیم اعلان نموده، بگوید و در زمین کرنا بتواید و به آوارلند ندا کرده، بگوید که جمع شوید تا به شهرهای حصاردار داخل شویم. ۶ علمی بسوی صهیون برافرازید و برای پناه فرار کرده، توقف نمایید زیرا که من بلای و شکستی عظیم از طرف شمال می‌آورم. ۷ شیری از پیشه خود را مده و هلاک کننده امتحانها حرکت کرده، از مکان خویش درآمده است تا زمین تو را ویران سازد و شهرهای خراب شده، غیرمسکون گردد. ۸ از این جهت پلاس پوشیده، ماتم گیرید و ولله کنید زیرا که حدت خشم خداوند از ما برنگشته است. ۹ و خداوند می‌گوید که در آن روز دل بادشاه و دل سروران شکسته خواهد شد و کاهانهای متجری و انبیا مشوش خواهند گردید.» ۱۰ پس گفتم: «آهای خداوند یوهه! به تحقیق این قوم و اورشلیم را بسیار فرب دادی زیرا گفتی شما را سلامتی خواهد بود زنی که نخست زاده خویش را بزاید یعنی آواز دخترصهیون را که آه و حال آنکه شمشیر به جان رسیده است.» ۱۱ در آن زمان به این

می کشد و دستهای خود را درازکرده، می گوید: «او من زیرا که و شهرهای حصاردار تو را که به آنها توکل می نمایی با شمشیر هلاک خواهند ساخت.»^{۱۸} لیکن خداوند می گوید: «در آن جان من به سبب قاتلان بیهوش شده است.

روزها نیز شما را بالکل هلاک خواهیم ساخت.^{۱۹} و چون شما

۵ «در کوچه های اورشلیم گردش کرده، بینید و بفهمید و گویید که یهوه خدای ما چراتامی این بلاها را بر ما وارد آورده در چهارسوها یاش تفتیش نمایید که آیا کسی را که به انصاف است آنگاه توبه ایشان بگو از این جهت که مرآ تک کردید عمل نمایید و طالب راستی باشد توانید یافت تا من آن را پایامزم؟ و خدایان غیر را در زمین خویش عبادت نمودید. پس غریبان را ۲ و اگرچه بگویند: قسم به حیات یهوه، لیکن به دروغ قسم در زمینی که از آن شما بناشد بندگی خواهید نمود.^{۲۰} «این را می خورند.»^۳ ای خداوند آیا چشمان تو براستی نگران نیست؟ به خاندان یعقوب اخبار نمایید و به یهودا اعلام کرده، گویید ایشان را زدی اما محروم نشدند. و ایشان را تلف نمودی اما^{۲۱} که ای قوم جاهل وی فهم که چشم دارید اما نمی بینید و نخواستند تادیب را بپذیرند. رویهای خود را از صخره سختتر گوش داریداما نمی شنود این را بشنوید.^{۲۲} خداوندمی گوید آیا گردانیدند و نخواستند بازگشت نمایند.^۴ و من گفتم: «به درستی از من نمی ترسید و آیا از حضور من نمی لرزید که ریگ را به قانون که اینان فقیرند و جاهل هستند که راه خداوند و احکام خدای جاودانی، حد دریاگذاشتم که از آن نتواند گذشت و اگرچه خود را نمی دانند.^۵ پس نزد بزرگان می روم و با ایشان تکلم امواجش متلاطم شود غالب نخواهد آمد و هرچند شورش نماید اما خواهی نمودزیرا که ایشان طریق خداوند و احکام خدای خود را از آن تجاوز نمی تواند کرد؟^۶ اما این قوم، دل فتنه انگیز و متمرد می دانند.» لیکن ایشان متفق بیغ راشکسته و بندها را گسیخته اند. دارند. ایشان فتنه انگیخته و رفتگه اند.^۷ و در دلهای خودنمی ۸ از این جهت شیری از جنگل ایشان را خواهد کشت و گرگ گویند که از یهوه خدای خود بترسمی که باران اول و آخر را در بیابان ایشان را تاراج خواهد کرد و پلنگ برشهرهای ایشان در موسمش می بخشند و هفتنه های معین حصاد را به جهت ما نگاه کمین خواهند نشست و هر که از آنها بیرون رود دریده خواهد شد، می دارد.^۹ خطایای شما این چیزها را دور کرده و گناهان شما زیرا که تقصیرهای ایشان بسیار و ارتداهای ایشان عظیم است. نیکوی را از شما منع نموده است.^{۱۰} زیرا میان قوم من شیرین ۷ «چگونه تو را برای این پیامزرم که پسرانت مرآ ترک کردن و به پیدا شده اند که مثل کمین نشستن صیادان در کمین می نشینند. آنچه خدا نیست قسم خوردن و چون من ایشان را سیر نمودم دامها گسترناید، مردم را صید می کنند.^{۱۱} مثل قفسی که پر از مرتبک زنا شدند و در خانه های فاحشهها ازدحام نمودند.^{۱۲} مثل پوندگان باشد، همچنین خانه های ایشان پر از فرب است و از اسبان پروردۀ شده مست شدند که هر یکی از ایشان برای زن این جهت بزرگ و دولمند شده اند.^{۱۳} فربه و درخششده می شوند و همسایه خود شیشه می زند.^۹ و خداوند می گوید: «آیا به سبب این در اعمال زشت هم از حد تجاوز می کنند. دعوی یعنی دعوی کارهاعقوبت نخواهیم رسانید و آیا جان من از چنین طایفه ای انتقام ییمان را فیصل نمی دهند و با وجود آن کامیاب می شوند و فقیران نخواهد کشید؟»^{۱۰} بر حصارهایش برآید و آنها را خراب کنید را دادرسی نمی کنند.^{۱۴} و خداوند می گوید: آیا به سبب این اما بالکل هلاک مکید و شاخه هایش را قطع نماییدزیرا که از آن کارهاعقوبت نخواهیم رسانید و آیا جان من از چنین طایفه ای انتقام خداوند نیستند.^{۱۱} خداوند می گوید: «هر آیه خاندان اسرائیل و نخواهد کشید؟^{۱۲} امری عجیب و هولناک در زمین واقع شده خاندان یهودا به من به شدت خیانت ورزیده اند.»^{۱۳} خداوند را است.^{۱۴} انبیا به دروغ نبوت می کنند و کاهنان به واسطه ایشان انکار نموده، می گویند که او نیست و بلا به ما نخواهد رسید و حکمرانی می نمایند و قوم من این حالت را دوست می دارند و شما شمشیر و قحط را نخواهیم دید.^{۱۵} و انبیا باد می شوند و کلام در آخر این چه خواهد کرد؟»^{۱۶} ایشان نیست پس به ایشان چنین واقع خواهد شد.^{۱۷} بنا براین

یهوه خدای صبایوت چنین می گوید: «چونکه این کلام را گفتید^{۱۸} ای بنی بیامین از اورشلیم فرار کنید و کنارا در تقویت بنوازید همانمان کلام خود را در دهان تو آتش و این قوم راهیزم خواهیم و علامتی بر بیت هکاریم برافزید زیرا که بالای از طرف شمال ساخت و ایشان را خواهد سوزانید.^{۱۹} خداوند می گوید: «ای و شکست عظیمی رو خواهد داد. و من آن دختر جمیل و لطیف خاندان اسرائیل، اینک من امی را از دور بر شما خواهیم آورد. یعنی دختر صهیون را منقطع خواهیم ساخت.^{۲۰} و شبانان با گله امی که زوارزند و امی که قدیمند و امی که زبان ایشان را های خوبی نزدی خواهند آمد و خیمه های خود را گردآورده اورپا نمی دانی و گفتار ایشان را نمی فهمی.^{۲۱} ۱۶ ترکش ایشان قبر نموده، هر یک در جای خود خواهند چرایند.^{۲۲} با او جنگ را گشاده است و جمیع ایشان جبارند.^{۲۳} و خرمن و نان تو را که مهیا سازید و برخاسته، در وقت ظهر برآیم. وای بر ما زیرا که روز پسران و دختران آن را می باید بخورند خواهند خورد و گوستندا رو به زوال نهاده است و سایه های حصر دراز می شود.^{۲۴} برخیرید!^{۲۵} و گواون تو را خواهند خورد و انگورها و انچیرهای تو را خواهند خورد و در شب برآیم تا قصرهایش رامنهدم سازیم.^{۲۶} زیرا که یهوه

صبایوت چنین می فرماید: «درختان را قطع نموده، مقابله اورشلیم می آورم و امتنی عظیم از اقصای زمین خواهند برخاست. ۲۳ و سنگر بیرا نمایید. زیرا این است شهری که سزاوار عقوبت است کمان و نیزه خواهند گرفت. ایشان مردان ستمکیش می باشند که چونکه اندرونش تمام ظلم است. ۷ مثل چشمها ای که آب خود ترحم ندارند. به آواز خود مثل دریا شورش خواهند نمود و بر اسپان رامی جوشاند همچنان او شارت خویش رامی جوشاند. ظلم و سوار شده، مثل مردان جنگی به ضد توای دختر صهیون صفت تاراج در اندرونش شنیده می شود و بیماریها و جراحات دائم در نظر آرایی خواهند کرد.» ۲۴ آوازه این را شنیدم و دستهای ما مست من است. ۸ ای اورشلیم، تادیب را پیذیر مبادا جان من از تو بیزار گردید. تنگی و درد مثل نی که می زاید ما را درگرفته است. ۲۵ به شود و تو را ویران و زمین غیرمسکون گردانم.» ۹ یهوه صبایوت صحرا بیرون مشوید و به راه مرید زیرا که شمشیر دشمنان و خوف چنین می گوید که «بقیه اسرائیل را مثل مو خوشی چنی خواهند از هر طرف است. ۲۶ ای دختر قوم من پلاس پیوش و خوشتش را کرد پس مثل کسی که انگور می چینیدست خود را بر شاخه هایش در خاکستر بغلطان. ماتم پسر بگانه و نوحه گری تلخ برای خود برگردان.» ۱۰ کیستند که به ایشان تکلم نموده، شهادت دهم تا بکن زیرا که تاراج کننده ناگهان بر ما می آید. ۲۷ تو را در میان بشنوند. هان گوش ایشان نامخون است که نتوانند شنید. اینک قوم خودامتحان کننده و قلعه قرار دادم تا راههای ایشان را بفهمی و کلام خداوند برای ایشان عارگردیده است و در آن رغبت ندارند. امتحان کنی. ۲۸ همه ایشان سخت متمرد شده‌اند و برای نمایی ۱۱ و من از حدت خشم خداوند پر شده‌ام و از خودداری خسته کردن گردش می کنند. برخ و آهن می باشند و جمیع ایشان فساد گردیده‌ام پس آن را در کوچمه‌ها بر اطفال ویر مجلس جوانان با هم کننده‌اند. ۲۹ دم پر زور می دهد و سرب درآتش فانی می گردد و بیری. زیرا که شوهر و زن هر دو گرفتار خواهند شد و شیخ با دیریه قالگر عیت قال می گذارد زیرا که شریان جدا نمی شوند. ۳۰ نقره روز. ۱۲ و خانه‌ها و مزرعه‌ها و زنان ایشان با هم از آن دیگران ترک شده نامیده می شوند زیرا خداوند ایشان را ترک کرده است.

خواهند شد زیرا خداوند می گوید که «دست خود را به ضد ساکنان ۷ کلامی که از جانب خداوند به ارمیا نازل شده، گفت: این زمین درازخواهم کرد. ۱۳ چونکه جمیع ایشان چه خرد و چه بزرگ، پر از طمع شده‌اند و همگی ایشان چه نی و چه کاهن، ۲ بگو: ای تمامی یهودا که به این دروازه‌ها داخل شده، خداوند را فریب را بعمل می آورند. ۱۴ وجراحت قوم مرا اندک شفایی دادند، چونکه می گویند سلامتی است، سلامتی است با آنکه سلامتی نیست. ۱۵ آیا چون مرتک رجاسات شدند خجل گردیدند؟ نی ابد خجل نشند بلکه حیا را احساس ننمودند. بنابراین خداوندمی گوید که «در میان افتادگان خواهند افتاد و چینی که من به ایشان عقوبات رسانم خواهند لغزید.» ۱۶ خداوند چنین می گوید: «بر طریق هابایستید و ملاحظه نمایید و درباره طریق های قدیم سوال نمایید که طریق نیکو کدام است تا در آن سلوک نموده، بنابراین خداوندمی خود راحت باییید، لیکن ایشان جواب دادند که در آن سلوک نخواهیم کرد. ۱۷ و من پاسبانان بر شما گماشتم (که می گفتند): به آواز کرنا گوش دهید، اما ایشان گفتند گوش نخواهیم داد. ۱۸ پس ای امت هابشیدید وای جماعت آنچه را که در میان ایشان است بدانید! ۱۹ ای زمین بشنو اینک من بلایی براین قوم می آورم که ثمره خیالات ایشان خواهد بود زیرا که به کلام من گوش ندادند و شریعت مانیز ترک نمودند. ۲۰ چه فایده دارد که بخوب از سیاوه قصب الذریه از زمین بعد برای من آورده می شود. قربانی های سوختنی شما مقبول نیست و ذبایح شما پسندیده من نی.» ۲۱ بنابراین خداوند چنین می گوید: «اینک من پیش روی این قوم سنگهای لغزش دهنده خواهیم نهاد و پدران و پسران با هم از آنها لغزش خواهند خورد و ساکن زمین با همسایه‌اش هلاک خواهند شد.» ۲۲ خداوند چنین می گوید: «اینک قومی از زمین شمال حال خداوند می گوید: از آنرو که تمام این اعمال را بجا آوردید با

آنکه من صبح زود برخاسته، به شما تکلم نموده، سخن راندم نجس ساختند. ۳۱ و مکان های بلند خود را در توفت که در وادی امانش نشیدید و شما را خواندم اما جواب ندادیدم. ۱۴ از این جهت به این حنون است بنا نمودند تا پسران و دختران خویش را در آتش این خانه ای که به اسم من مسمی است و شما به آن توکل دارید بسوزانند که من اینکار را امر نفرو موده بودم و باطر خویش نیاورده. و به مکانی که به شما و به پدران شما دادم به نوعی که به شیلو ۳۲ بنابراین خداوند می گوید: اینک روزها می آید که آن بار دیگر به عمل نمودم عمل خواهم کرد. ۱۵ و شما را از حضور خود خواهم توفت و وادی این حنون مسمی نخواهد شد بلکه به وادی قتل و در راند به نوعی که جمیع پادران شما یعنی تمام ذریت افرایم را توفت دفن خواهند کردتا جایی باقی نماند. ۳۳ و لاههای این راند. ۱۶ پس تو برای این قوم دعا مکن و به جهت ایشان آواز قوم خوارک مرغان هوا و چانوران زمین خواهد بود و کسی آنها را تضرع و استغاثه بلند متما و نزد من شفاعت مکن زیرا که من تو نخواهد ترسانید. ۳۴ و از شهرهای شادمانی و آواز خوشی و صدای داماد و صدای عروس را نابود یهودا و کوچه های اورشلیم می کنند نمی بینی؟ ۱۸ پسران، هیزم خواهمن ساخت زیرا که آن زمین ویران خواهد شد.»

جمع می کنندو پدران، آتش می افروزنده و زنان، خمیرمی سرشند تا **۸** استخوانهای پادشاهان یهودا واستخوانهای سرورانش و قرصها برای ملکه آسمان بسازند و هدایای ریختنی برای خدایان استخوانهای کهنه واستخوانهای انبیا و استخوانهای سکنه اورشلیم غیر ریخته مرمتغیر سازند. ۱۹ اما خداوند می گوید آیا مرمتغیر می سازند؟ تی بلکه خویشن را تا رویهای خود را رسوا سازند. ۲۰ بنابراین خداوند یهود چنین می گوید: اینک خشم و غضب من را از قبرهای ایشان بیرون خواهند نهاد. ۲ و آنها پیش آفتاب و ماه و تمامی لشکر آسمان که آنها دوست داشته و عبادت کرده و پیروی نموده و جستجو و سجده کرده اند پهن خواهند کرد و آنها را جمع نخواهند نمود و دفن نخواهند شد بلکه بروی زمین سرگین خواهد بود. ۳ و یهوده صبابوت خدای اسرائیل چنین می گوید: قربانی های شریک که باقی می مانند در هر مکانی که باقی مانده باشند و من ایشان را بسوی آن رانده باشم مرگ را بر حیات ترجیح خواهند داد. ۴ و ایشان را بگو خداوند چنین می فرماید: اگر کسی بیفتند آیا نخواهد برخاست و اگر کسی مرتد شود آیا بازگشت نخواهد نمود؟ ۵ پس چرا لین قوم اورشلیم به ارتاد دایمی مرتد شده اند و به قول مرابشونید و من خدای شما خواهم بود و شما قوم من خواهید بود و بهر طریقی که به شما حکم نمایم سلوک نکنید تا برای شما نیکو باشد. ۶ اما ایشان نشینیدند و گوش خود را فرا نداشتند بلکه برحسب مشورتها و سرکشی دل شری خود رفتابند و نگفته است چه کرده ام بلکه هر از شرارت خویش توبه نکرده و نگفته است چه کرده ام بلکه هر یک مثل اسی که به جنگ می دود به راه خود رجوع می کند. ۷ لعل نیز در هوا موس خود رامی داند و فاخته و پرسنگ و زمین مصر بیرون آمدند تا امروز جمیع بندگان خود انبیا را نزد شما فرستادم بلکه هر روز صبح زود برخاسته، ایشان را ارسال نمود. ۸ اما ایشان نشینیدند و گوش خود را فرانداشتند بلکه گردن خویش را سخت نموده، از پدران خود بدتر عمل نمودند. ۹ حکیمان شرمنده و مدهوش و گرفتار شده اند. ۱۰ بنابراین زنان ایشان را به دیگران خواهمن داد و مزعره های ایشان پیک کلام خداوند را ترک نموده اند پس چه نوع حکمتی دارند. ۱۱ و جراحات قوم را اندک شفایی داده اند چونکه دور پینداز و بر بلندیها آواز نوحه برافراز زیرا خداوند طبقه مغضوب خود رارد و ترک نموده است. ۱۲ آیا چون مرتكب رجاسات شدند خجل گردیدند؟ نی ابد خجل یهودا آنچه را که در نظر من ناپسند است بعمل آوردند و رجاسات نشانند بلکه حیا را احسان ننمودند بنابراین خداوندمی گوید: خویش را در خانه ای که به اسم من مسمی است بپانموده، آن را در میان افتادگان خواهند افتاد و حینی که من به ایشان عقوبت

رسانم خواهند لغزید.» ۱۳ خداوند می گوید: «ایشان را بالکل گریه و نوحه گری و برای مرتعهای بیابان ماتم بربا می کنم زیرا تلف خواهم نمود که نه انگور بر مو و نه انجیر بر درخت انجیر که سوخته شده است و احادی از آنها گذار نمی کند و صدای یافت شود و برگها پژمرده خواهد شد و آنچه به ایشان بدhem از مواشی شنیده نمی شود. هم مرغان هوا و هم بهایم فرار کرده و ایشان زایل خواهد شد.» ۱۴ پس ما چرا می نشینیم؟ جمع بشوید تا رفه اند. ۱۱ و اوشیلیم را به تودهها و ماوای شغالها ببدل می کنم و به شهرهای حصاردار داخل شویم و در آنها ساکت باشیم. زیرا که شهرهای یهودا را ویران و غیرمسکون خواهم ساخت. ۱۲ کیست یهوه خدای ما ما را ساکت گردانیده و آب تلغی به ما نوشانیده مرد حکیم که این را بفهمد و کیست که دهان خداوند به وی است زانو که به خداوند گذانه ورزیده ایم. ۱۵ برای سلامتی انتظار سخن گفته باشد تا از این چیزها اخبار نماید که چرا زمین خراب کشیدیم اما هیچ خیر حاصل نشد و برای زمان شفا و اینک و مثل بیابان سوخته شده است که احادی از آن گذرنمی کند. ۱۶ صهیل اسیان او از دان شنیده شد و از ۱۳ پس خداوند می گوید: «چونکه شریعت ما که پیش روی آشتفتگی پدید آمد. ۱۷ صهیل اسیان او از دان شنیده شد و از ۱۴ پس خداوند می گوید: «ایشان که آمده اند ایشان گذاشته بودم ترک کردند و آوار مرا نشینیدند و در آن سلوک زمین و هرچه در آن است و شهر و ساکناش را خوردند. ننمودند، ۱۴ بلکه پیروی سرکشی دل خود را نمودند، و از عقب زیرا خداوند می گوید: «اینک من در میان شمامارها و افعیها بعلیم که پدران ایشان آنها را به ایشان آموختند.» ۱۵ از این خواهم فرستاد که آنها را افسون نتوان کرد و شما را خواهند گزید.» جهت یهوه صبایوت خدای اسرائیل چنین می گوید: «اینک من کاش که ازغم خود تسلی می یافتم. دل من در اندرونم ضعف افتستین راخوراک این قوم خواهم ساخت و آب تلغی به ایشان بهم رسانیده است. ۱۹ اینک آواز تضیع دختر قوم من از زمین دور خواهم نوشانید. ۱۶ و ایشان را در میان امت هایی که ایشان و می آید که آیا خداوند در صهیون نیست و مگر پادشاهش در آن پدران ایشان آنها رانشناختند پراکنده خواهم ساخت و شمشیر را نیست پس چرا خشم مرا به بتهای خود و اباطیل بیگانه به هیجان درعقب ایشان خواهم فرستاد تا ایشان را هلاک نمایم.» ۱۷ یهوه آوردند؟ ۲۰ موسم حصاد گذشت و تابستان تمام شد و ما نجات صبایوت چنین می گوید: «تفکر کنید و زنان نوحه گر را بخواهید نیافریم. ۲۱ به سبب جراحت دختر قوم خود مجروح شده و ماتم تا پیاپید و دریی زنان حکیم بفرستید تا پیاپید.» ۱۸ و ایشان گرفته ام و حیرت مرا فرو گرفته است. ۲۲ آیا بلسان در جلاله تعجیل نموده، برای ما ماتم بربا کنند تا چشمان ما اشکهای بزید و نیست و طبیبی در آن نی؟ پس دختر قوم من چرا شفانیافته است؟ مژگان ما آبها جاری سازد. ۱۹ زیرا که آواز نوحه گری از صهیون شنیده می شود که چگونه غارت شدیم و چه سیار خجل گردیدیم ۹ چشممه اش. تا روز و شب برای کشتنگان دختر قوم خود چونکه زمین را ترک کردیم و مسکن های ما را بیرون اند اختره اند. ۲۰ کاش که در بیابان منزل مسافران می داشتم تا قوم پاسی زنان، کلام خداوند را بشنوید و گوشهای شما کلام خود را ترک کرده، از نزد ایشان می فرمت چونکه همگی ایشان دهان اورا پنید و شما به دختران خود نوحه گری را تعلیم دهید و زناکارو جماعت خیانت کارند. ۲۱ زیان خویش را مثل کمان خود هر زن به همسایه خویش ماتم را. ۲۱ زیرا موت به پنجه های ما به دروغ می کشند. در زمین قوى شده اند اما نه برای راستی زیرا برآمد، به قصرهای ما داخل شده است تا اطفال را از بیرون و خداوند می گوید: «از شرارت به شرارت ترقی می کنند و مرانی جوانان را از چهار سوها منقطع سازد. ۲۲ خداوند چنین می گوید: شناسند.» ۴ هر یک از همسایه خویش باحدر باشید و به هیچ «بگو که لشهای مردمان مثل سرگین بر روی صحرا و مانند باقه برادر اعتماد ننمایید زیاهرا برادر از پا درمی آورد و هر همسایه به درعقب دروغگر افتاده است و کسی نیست که آن را برچیند.» نمامی گردش می کند. ۵ و هر کس همسایه خود را فریب می دهد ۲۳ خداوند چنین می گوید: «حکیم، از حکمت خود فخر نماید و ایشان براستی تکلم نمی نمایند و زبان خود را به دروغگویی و جبار، از تنومندی خویش مفتخر نشود و دولتمند از دولت آموخته اند و از کچ رفتاری خسته شده اند. ۶ خداوند می گوید که خود افتخار نکند. ۲۴ بلکه هر که فخر نماید از این فخر گنده که مسکن تودر میان فریب است و از مکر خویش نمی خواهدنده که مرا فهم دارد و مرا می شناسد که من یهوه هستم که رحمت و انصاف بشناسند.» ۷ بنابراین یهوه صبایوت چنین می گوید: «اینک من و عدالت را در زمین بجا می آورم زیرا خداوند می گوید در این ایشان را قال گذاشته، امتحان خواهم نمود. زیرا به خاطر دختر چیزهای مسرو می باشم.» ۲۵ خداوند می گوید: «اینک ایامی می آید قوم خود چه توام کرد؟ ۸ زیان ایشان تیر مهلك است که به نامختونان را با مختونان عقوبت خواهم رسانید.» ۲۶ یعنی مصر فریب سخن می راند. به زبان خود با همسایه خویش سخنان و یهودا و ادوم و بني عمون و موآب و آنانی را که گوشه های موسی صلح آمیز می گویند، اما در دل خودبرای او کمین می گذارند.» خود رامی تراشید و در صحرا ساکنند. زیرا که جمیع این امت ها ۹ پس خداوند می گوید: «آیا به سبب این چیزها ایشان را عقوبت نامختوند و تمامی خاندان اسرائیل در دل نامختونند.» نسام و آیا جانم از چنین قومی انتقام نکشد؟» ۱۰ برای کوکها

۱۰ ای خاندان اسرائیل کلامی را که خداوند به شما می‌گوید واضطراب عظیمی از دیار شمال. تا شهرهای یهودا را ویران و بشنوید! ۲ خداوند چنین می‌گوید: «طريق امت ها را يادمگيريد ماوی شغالها سازد. ۲۳ ای خداوند می‌دانم که طريق انسان از آن و از علامات افلاک متربید زیرا که امت ها از آنها می‌ترسند. او نیست و آدمی که راه می‌رود قادر بر هدایت قدمهای خویش نمی‌باشد. ۲۴ ای خداوند مراتادیب نما اما به انصاف و نه به غضب تبریم بزند که صنعت دستهای نجار می‌باشد. ۴ و آن را به نقره و خود می‌بادمرا ذلیل سازی. ۲۵ غضب خویش را بر امت هایی که تو طلا زیست داده، با میخ و چکش محکم می‌کنند تا متحرک نشود. را نمی‌شناسند بزیر. و بر قبیله هایی که اسم تو را نمی‌خوانند، ۵ و آنها مثل متross دریوستان خیار می‌باشند که سخن نمی‌توانند چونکه راه نمی‌توانندرفت. از آنها گفت و آنها را می‌باشد برداشت چونکه راه نمی‌توانندرفت. از آنها مسکن او را خراب نمودند.

۱۱ این است کلامی که از جانب خداوند به ارمیا نازل شده، ۶ ای یهوده مثل تو کسی نیست! تو عظیم هست و اسم تو در قوت عظیم است! ۷ ای پادشاه امت ها کیست که از تو نترسد زیرا که این به تو می‌شاید چونکه در جمیع حکیمان امت ها و در تمامی ممالک ایشان مانند تو کسی نیست. ۸ جمیع ایشان وحشی و احمق می‌باشند تادیب اباطیل چوب (بت) است. ۹ نقره کوپیده شده از ترشیش و طلا از اوفاز که صنعت صنعتگر و عمل دستهای زرگر باشد می‌آورند. لاجورد و ارغوان لباس آنها و همه اینها عمل حکمت پیشگان است. ۱۰ اما یهوده خدای حق است و او خدای حی و پادشاه سرمدی می‌باشد. از غضب او زمین متزلزل می‌شود و امت ها قهر او را متحمل نتوانندش. ۱۱ به ایشان چنین بگوید: «خدایانی که آسمان و زمین را نساخته اند از روی زمین و از زیرآسمان تلف خواهند شد.» ۱۲ او زمین را به قوت خود ساخت و ربع مسکون را به حکمت خویش استوار نمود و آسمان را به عقل خود گسترنید. ۱۳ چون آوازمی دهد غوغای آنها در آسمان پدید می‌آید. ابرها از اقصای زمین برمی‌آورد و برقبا برای باران می‌سازد و باد را از خزانه های خود بیرون می‌آورد. ۱۴ جمیع مردمان وحشی اند و معرفت ندارند و هر که تمثالي می‌سازد خجل خواهد شد. زیرا که بت ریخته شده او دروغ است و در آن هیچ فتنه ای در میان مردان یهودا و ساکنان اورشلم پیدا شده است. ۱۵ آنها باطل و کار مسخرگی می‌باشد در روزی که نفس نیست. ۱۶ ای آنها باید تلف خواهند شد. ۱۷ او که نصیب یعقوب به محکمه می‌آید تلف خواهند شد. ۱۸ زیرا که او سازنده همه موجودات است مثل آنها نمی‌باشد. زیرا که این مرتبه ساکنان این اسرائیل عصای میراث وی است و اسم او یهوده صیایر می‌باشد. ۱۹ ای که در تنگی ساکن هستی، بسته خود را زمین بدار! ۲۰ اینک من بلای را که از آن نتوانندرفت بر ایشان خواهم آورد. ۲۱ زیرا خداوند چنین می‌گوید: «اینک من این مرتبه ساکنان این زمین را از فلان خواهند کرد اما ایشان را اجابت خواهم نمود. ۲۲ تایفه‌مند.» ۲۳ وای بر من به سبب صدمه من. ۲۴ خیمه من آنها بخور می‌سوزانیدند فریاد خواهند کرد اما آنها در وقت مصیبت خراب شد و تمامی طناههای من گسیخته گردید، پس از این بخور شماره کوچه های ایشان هرگز ایشان را نجات نخواهند داد. ۲۵ زیرا که ای یهودا شماره بیرون رفته، نایاب شدند. کسی نیست که خیمه مرا پنهن کند و پرده های مبارپا نماید. ۲۶ زیرا که شبانان وحشی شده اند و خداوند ایشان هرگز ایشان را نجات نخواهند داد. ۲۷ را طلب نمی‌نمایند بنایارین کامیاب نخواهند شد و همه گله بخور سوزانیدن برای بعل. ۲۸ پس تو برای این قوم دعامکن و های ایشان پراکنده خواهد گردید. ۲۹ اینک صدای خبری می‌آید به جهت ایشان آوار تضیع و استغاثه بلندمنما زیرا که چون در

وقت مصیبت خویش مرا بخوانند ایشان را اجابت نخواهم نمود. ۸ و میراث من مثل شیرجنگل برای من گردید. و به ضد من آغاز ۱۵ محبویه مرا در خانه من چه کار است چونکه شرارت ورزیده خود را بلند کرد از این جهت از او نفرت کردم. ۹ آیامیراث من است. آیا تضرعات و گوشت مقدس می‌تواند گناه تو را از تو دور برایم مثل مرغ شکاری زنگاریگ که مرغان دور او را گرفته باشدند بکند؟ آنگاه می‌توانستی وجود نمایی. ۱۰ ۱۶ خداوند تو را زیعون شده است؟ بروید و جمیع حیوانات صحرا را جمع کرده، آنها شاداب که به میوه نیکوخوشنما باشد مسمی نموده. اما به آوار را بیوارید تا بخورند. ۱۰ شبافان بسیار تاکستان مرا خراب کرده، غوغای عظیم آتش در آن افروخته است که شاخه هایش شکسته میراث مرا پایمال نمودند. و میراث مرغوب مرا به بیابان ویران مبدل گردید. ۱۷ زیرا بیوه صبایوت که تو را غرس نموده بود بالای بر تو ساختند. ۱۱ آن را ویران ساختند و آن ویران شده نزد من ماتم فرموده است به سبب شرارتی که خاندان اسرائیل و خاندان بیهودا گرفته است. تمامی زمین ویران شده، چونکه کسی این را در دل به ضد خویشن کردند و برای بعل بخورسوزانیده، خشم مرا به خود راه نمی دهد. ۱۲ بر تمامی بلندیهای صحراء، تاراج کنندگان هیجان آوردند. ۱۸ و خداوند مرا تعلیم داد پس دانستم. آنگاه هجوم آوردن زیرا که شمشیر خداوند از کنار زمین تا کنار دیگرش اعمال ایشان را به من نشان دادی. ۱۹ و من مثل بره دست آموز هلاک می کند و برای هیچ بشري ايمني نبست. ۲۰ گندم کاشتند که به مذبح بزند بودم. و نمی دانستم که تدبیرات به ضد من و خار درویدند، خویشن را به رنج آورده، ففع نبرندند. و از محصول نموده، می گفتند: «درخت را بامیوه‌اش ضایع سازیم و آن را از شما به سبب حدت خشم خداوند خجل گردیدند. ۲۴ خداوند زمین زندگان قطع نماییم تا اسمش دیگر مذکور نشود.» ۲۰ امامی درباره جمیع همسایگان شیرخود که ضرر می رسانند به ملکی که بیوه صبایوت که داور عادل و امتحان کننده باطن و دل هستی، قوم خود اسرائیل را مالک آن ساخته است چنین می گوید: «اینک بشود که انتقام کشیدن تو را از ایشان ببینم زیرا که دعوی خود را ایشان را از آن زمین برمی کنم و خاندان بیهودا را از میان ایشان نزد تو ظاهر ساختم. ۲۱ لهذا خداوند چنین می گوید: «درباره اهل برمی کنم. ۱۵ و بعد از گذشتند ایشان رجوع خواهم کرد و بر ایشان عناتوت که قصد جان تو دارند و می گویند به نام بیوه نبوت مکن ترحم خواهم نمود و هر کس از ایشان را به ملک خویش و هر کس میادا از دست ما کشته شوی. ۲۲ از این جهت بیوه صبایوت را به زمین خود باز خواهم آورد. ۱۶ و اگر ایشان طریق های قوم مرا چنین می گوید: اینک بر ایشان عقوب خواهم رسانید. و جوانان نیکو یادگرفته، به اسم من یعنی به حیات بیوه قسم خونزندگان که ایشان به شمشیر خواهند مرد و پسران و دختران ایشان از گرسنگی ایشان قوم مرا تعلیم دادند که به بعل قسم خورند، آنگاه ایشان در هلاک خواهد شد. ۲۳ و برای ایشان بقیایی نخواهد ماند زیرا که میان قوم من بنا خواهد شد. ۱۷ اما اگر نشستند آنگاه آن امت را من بر اهل عناتوت در سال عقوبیت ایشان بلای خواهم رسانید.» بالکل برکنده، هلاک خواهم ساخت.» کلام خداوند این است.

۱۲ ای خداوند تو عادل تر هستی از اینکه من با تو محاجه ۱۳ خداوند به من چنین گفت که «برو و کمرنده کنانی برای نمایم. لیکن درباره احکامت با تو سخن خواهم راند. چرا راه خود بخر و آن را به کمر خود بیند و آن را در آب فرو میر.» ۲ پس شریان برخودار می شود و جمیع خیانتکاران اینم می باشند؟ ۲ تو کمرنده را موافق کلام خداوند خریدم و به کمر خود بستم. ۳ و ایشان را غرس نمودی پس ریشه زندن و نمو کرده، میوه نیز آوردندا. کلام خداوند بار دیگر به من نازل شده، گفت: «این کمرنده تو به دهان ایشان نزدیکی، اما از قلب ایشان دور. ۳ اما توای را که خردی و به کمر خود بستی بگیر و به فرات رفته، آن را در خداوند مرا می شناسی و مرا دیده، دل مرا نزد خود امتحان کرده‌ای. شکاف صخره پنهان کن.» ۵ پس رفتم و آن را در فرات برجسب ایشان را مثل گوسفندان برای ذبح بیرون کش و ایشان را به جهت آنچه خداوند به من فرموده بود پنهان کردم. ۶ و بعد از مرور ایام روز قتل تعیین نمایم. ۴ زمین تا به کمی ماتم خواهد نمود و گیاه بسیار خداوند مرا گفت: «برخاسته، به فرات برو و کمرنده را که تمامی صحراء خشک خواهد ماند. حیوانات و مرغان به سبب شرارت تو را امروز فرمودم که در آنچه پنهان کنی از آنچا بگیر.» ۷ پس به ساکنانش تلف شده اندزیرا می گویند که او آخرت ما را نخواهد فرات رفتم و کنده کمرنده را از جایی که آن را پنهان کرده بودم دید. ۵ اگر وقتی که با پیادگان دویدی تو را خسته کردند پس گرفتم و اینک کمرنده پوسیده و لایق هیچکار نبود. ۸ و کلام چگونه با ایشان می توانی ببری کنی؟ و هرچند در زمین سالم، خداوند به من نازل شده، گفت: «۹ خداوند چنین می فرماید: اینم هستی در طغیان اردن چه خواهی کرد؟ ۶ زیرا که هم تکبر بیهودا و تکبر عظمیم اورشلیم را همچنین تباخ خواهم ساخت. برادرانت و هم خاندان پدرت به تو خیانت نمودند و ایشان نیزد. ۱۰ و این قوم شریزی که از شنیدن قول من ایمان نموده، سرکشی دل عقب تو صدای باند می کنند پس اگرچه سختنای نیکو به تو بگویند خود را بپریو می نمایند و درعقب خدایان غیر رفته، آنها را عبادت ایشان را باور مکن. ۷ من خانه خود را ترک کرده، میراث خویش و سجده می کنند، مثل این کمرنده که لایق هیچکار نیست رادر انداختم. و محبویه خود را به دست دشمنانش تسلیم نمودم. خواهند شد. ۱۱ زیرا خداوند می گوید: چنانکه کمرنده به کمر

آدمی می‌چسبید، همچنان تمامی خاندان اسرائیل و تمامی خاندان ۱۴ کلام خداوند که درباره خشک سالی به ارمیا نازل شد.
بیهودا را به خویشتن چسبانیدم تا برای من قوم و اسم و فخر و ۲ «بیهودا نوحه گری می‌کند و دروازه هایش کاهیده شده، ماتم کنان زیست باشد اما نشیدند. ۱۲ پس این کلام را به ایشان بگو: بر زمین می‌نشینند و فریاد او شلیم بالا می‌رود. ۳ و شرفای ایشان بیهوده خدای اسرائیل چنین می‌گوید: هر مشک از شراب پر خواهد صغیران ایشان را برای آب می‌فرستند و نزد حفره هامی روند و آب شد و ایشان به تو خواهند گفت: مگر مانم دانیم که هرمشک نمی‌یابند و با طرفهای حالی پرگشته، خجل و رسوا می‌شوند و از شراب پر خواهد شد؟ ۱۳ پس به ایشان بگو: خداوند چنین سرهای خود رامی پوشانند. ۴ به سبب اینکه زمین منشق شده می‌گوید: جمیع ساکنان این زمین را با پادشاهانی که بر کرسی است چونکه باران بر چهان نیارده است. فلاحان خجل شده، دادو می‌نشینندو کاهنان و انبیا و جمیع سکنه اورشلیم را به مستی سرهای خود را می‌پوشانند. ۵ بدله غزالها نیز در صحراء می‌زایند و پر خواهم ساخت. ۱۴ و خداوند می‌گوید: ایشان را یعنی پدران و (ولاد خود را) ترک می‌کنند چونکه هیچ گیاه نیست. ۶ و گرخان پسران را با یکدیگر بهم خواهمندانداخت. از هلاک ساختن ایشان بر بلندیها استاده، مثل شغالهای برای بادم می‌زنند و چشمان آنها شفقت و رافت و رحمت نخواهم نمود». ۱۵ بشنوید و گوش کاهیده می‌گردد چونکه هیچ علفی نیست. ۷ ای خداوند اگرچه فراگیرید و مغروف مشیبدزیرا خداوند تکلم می‌نماید. ۱۶ برای بیوه گناهان ما بر ما شهادت می‌دهد اما به مخاطر اسم خود عمل نما خدای خود جلال را توصیف نمایید قبل از آنکه تاریکی را پدید زیرا که از ارادهای ما بسیار شده است و به تو گناه ورزیده ایم. آورد و پایهای شما بر کوههای ظلمت بلغند. و چون منتظر نور ۸ ای تو که امید اسرائیل ونجات دهنده او در وقت تنگی می‌باشی باشید آن را به سایه موت مبدل ساخته، به ظلمت غلیظ تبدیل چرا مثل غربی در زمین و مانند مسافری که برای شی خیمه نماید. ۱۷ واگر این را نشوید، جان من در خفا به سبب تکرشما می‌زند شده‌ای؟ ۹ چرا مثل شخص مت محیرو مانند جباری که نمی‌گریه خواهد کرد و چشم من زارزار گریسته، اشکها خواهد ریخت تواند نجات دهد هستی؟ اما تواب خداوند در میان ما هستی و ما از این جهت که گله خداوندبه اسری برده شده است. ۱۸ به نام تو نماید شده‌ایم پس ما را ترک منما. ۱۰ خداوند به این پادشاه و ملکه بگو: «خویشتن را فرون ساخته، بنشیبد زیرا که قوم چنین می‌گوید: «ایشان به آواره گشتن چنین مایل بوده اند و افسرها یعنی تاجهای جلال شما افتاده است. ۱۹ شهرهای جنوب پایهای خودرا باز نداشتند. بنابراین خداوند ایشان را مقبول ننمود مسدود شده، کسی نیست که آنها را مفتوح سازد. و تمامی بیوهدا و حال عصیان ایشان را به یاد آورده، کاه ایشان را جزا خواهد اسیر شده، بالکل به اسیری رفته است. ۲۰ چشمان خود را بلند داد». ۱۱ و خداوند به من گفت: «برای خیرت این قوم دعا کرده، آنانی را که از طرف شمال می‌آیند بنگزید. گلهای که به تو منما! ۱۲ چون روزه گزند ناله ایشان را نخواهم شنید و چون داده شد و گرفتندان زیبایی تو کجا است؟ ۲۱ اما چون او یارانت قربانی سوختنی و هدیه آردی گذراند ایشان را قبول نخواهم فرمود را به حکمرانی تو نصب کنند چه خواهی گفت؟ چونکه تو ایشان بلکه من ایشان را به شمشیر و قحط و بوا هلاک خواهم ساخت.» را بر ضرر خود آموخته کرده‌ای. آیا دردها مثل زنی که می‌زاید ۱۳ پس گفت: «آای خداوند بیوه اینکه ایشان می‌گویند تو را فرونخواهد گرفت؟ ۲۲ و اگر در دل خود گویی این چیزها که شمشیر را نخواهد دید و قحطی به شما نخواهد رسید بلکه چرا به من واقع شده است، (بدانکه) به سبب کثثر گاهانت شما را در این مکان سلامتی پایدار خواهیم داد». ۱۴ پس خداوند دامنهایت گشاده شده و پاشنه هایت به زور برخene گردیده است. مرا گفت: «این انبیا به اسم من به دروغ نبوت می‌کنند. من ۲۳ آیاچشی، پوست خود را تبدیل تواند نمود یا پلنگ، پیسه های ایشان را نفرستادم و به ایشان امری نفرمودم و تکلم ننمودم، بلکه خویش را! آنگاه شما نیز که به بدی کردن معناد شده‌اید نیکویی ایشان به رویاهای کاذب و سحر و بطالت و مکر دلهای خویش توانید کرد؟ ۲۴ و من ایشان را مثل کاه که پیش روی باد صحراء برای شما نبوت می‌کنند. ۱۵ خداوند می‌گوید: «قرعه اسم من نبوت می‌کنند و من ایشان را نفرستادم و می‌گویند که تو و نصیبی که از جانب من برای تو پیموده شده این است، شمشیر و قحط در این زمین نخواهد شد می‌گوید که این انبیا به چونکه مرا فراموش کردی و به دروغ اعتماد نمودی. ۲۶ پس من شمشیر و قحط کشته خواهند شد. ۱۶ و این قومی که برای ایشان نیز دامنهایت را پیش روی تو منکشف خواهم ساخت و رسوای تو نبوت می‌کنند در کوچه های اورشلیم به سبب قحط و شمشیرانداخته دیده خواهد شد. ۲۷ فسق و شیوه های تو و زشتی زناکاری خواهند شد و کسی نخواهد بود که ایشان و زنان ایشان و پسران و تو و رجاسات تو را بر تلهای بیابان مشاهده نمودم. وای بر توای دختران ایشان را دفن کنندزیرا که شارارت ایشان را بر ایشان خواهم اورشلیم تا به کسی دیگر ظاهر نخواهی شد!» ۱۷ پس این کلام را به ایشان بگو: چشمان من شبانه روز اشک می‌ریزد و آرامی ندارد زیرا که آن دوشیزه یعنی دختر قوم من

به شکستگی عظیم و صدمه بیهایت سخت شکسته شده است. می‌گوید: «البته تورا برای نیکوبی رها خواهم ساخت و هر آینه ۱۸ اگر به صحرا بیرون روم اینک کشتگان شمشیر و اگر به شهر دشمن را در وقت بلا و در زمان تنگی نزد تو مذلل خواهم گردانید. داخل شوم اینک بیماران از گرسنگی. زیرا که هم اینبا و کهنه در ۱۲ آیا آهن همی تواند آهن شمالی و برجع را بشکند؟ ۱۳ تو انگری زمین تجارت می‌کنند و هیچ نمی‌دانند». ۱۹ آیا بهودا را بالکل و خزینه هایت را نه به قیمت، بلکه به همه گناهات و در تمامی ترک کرده‌ای و آیا جانش صهیون را مکروه داشته است؟ چرا ما را حドوت به تاراج خواهدم داد. ۱۴ و تورا همراه دشمنان به چنان زدهای که برای ما هیچ علاجی نیست؟ برای سلامتی انتظار زمینی که نمی‌دانی خواهمن کوچانید زیرا که ناری در غضب من کشیدیم اما هیچ خیری نیامد و برای زمان شفا و اینک اضطراب افروخته شده شما را خواهد سوخت.» ۱۵ ای خداوند تو این را پیدی آمد. ۲۰ ای خداوند به شرارت خود و به عصیان پدران می‌دانی پس مرایادوارده، از من تقدیم نما و انقام مرا از ستمکارانم خویش اعتراف می‌نماییم زیرا که به تو گناه ورزیده‌ایم. ۲۱ به خاطر بگیر و بدیرغضبی خویش مرا تلف منما و بدان که به خاطر تو اسم خود ما را رد منما. کرسی جلال خویش را خوار مشمار. عهد رسوانی را کشیده‌ام. ۱۶ سخنان تولیافت شد و آنها را خوردم و خودرا که با ما بستی به یاد آورده، آن را مشکن. ۲۲ آیدار میان کلام تو شادی وابتهاج دل من گردید. زیرا که به نام توای یهوه اباطیل امته هاستند که باران بباراند و آیا آسمان می‌تواند بارش خدای صبابیت نامیده شده‌ام. ۱۷ در مجلس عشرت کنندگان بدهد؟ مگر توای یهوه خدای ما همان نیستی و به تو امیدوار ننشستم و شادی ننمودم. بهسب دست تو به تنهای نشستم زیرا هستیم چونکه تو فاعل همه اینکارها می‌باشی.

۱۵ و خداوند مرا گفت: «اگرچه هم موسی و سموئیل به مثل چشممه فربینده و آب نایپارداخواهی شد. ۱۹ بنا بر این خداوند حضور من می‌ایستادند جان من به این قوم مایل نمی‌شد. ایشان را چنین می‌گوید: «اگر بازگشت نمایی من بار دیگر تو را به حضور از حضور من دور انداز تا بیرون روند. ۲ و اگر به توبوگویند به کجا خود قایم خواهمن ساخت و اگر نفایس را از رذایل بیرون کنی، آنگاه بیرون ریم، به ایشان بگو: خداوند چنین می‌فرماید: آنکه مستوجب تو مثل دهان من خواهی بود و ایشان نزد تو خواهند برگشت و تو موت است به موت و آنکه مستحق شمشیر است به شمشیر و آنکه نزد ایشان بازگشت نخواهی نمود. ۲۰ و من تو را برای این قوم سزاوار قحط است به قحط و آنکه لایق اسری است به اسری. دیوار بین چنین حصاردار خواهمن ساخت و با تو جنگ خواهند نمود، ۳ و خداوند می‌گوید: برایشان چهار قسم خواهمن گماشت: یعنی اما بر تو غالب نخواهند آمد زیرا خداوند می‌گوید: من برای نجات شمشیرای کشتن و سگان برای دریدن و مرغان هوا و حیوانات دادن و رهانیدن تو با تو هستم. ۲۱ و تو را از دست شریون خواهمن صحراء برای خوردن و هلاک ساختن. ۴ و ایشان را در تمامی رهانید و تو را از کف ستمکیان فدیه خواهمن نمود.» ممالک جهان مشوش خواهمن ساخت. بهسب منسی این حرقيا پادشاه یهودا و کارهایی که او در اورشلیم کرد. ۵ زیاری اورشلیم ۱۶ و کلام خداوند بر من نازل شده، گفت: «برای خود کیست که بر تو ترحم نماید و کیست که برای تو ماتم گیرد و زنی مگیر و تو را در این مکان پسaran و دختران نباشد. ۳ زیرا کیست که پیکسو بود تا اسلامتی تو پرسد؟ ۶ خداوند می‌گوید: خداوند رباره پسaran و دخترانی که در این مکان مولود شوند و درباره چونکه تو مرا ترک کرده، به عقب برگشتشی من نیز دست خودرا بر مادرانی که ایشان را بزاید و پدرانی که ایشان را در این زمین تولید تو دراز کرده، تو را هلاک ساختم زیرا که از پیشیمان شدن بیزار نمایند چنین می‌گوید: ۴ به بیماریهای مهلك خواهند مرد. برای گشتم. ۷ و ایشان را در دروازه های زمین با غربال خواهمن بیخت و ایشان ماتم نخواهند گرفت و دفن نخواهند شد بلکه بر روی زمین قوم خود را بی اولاد ساخته، هلاک خواهمن نمود چونکه از راههای سرگین خواهند بود. و به شمشیر و قحط تبا خواهند شد و خود بازگشت نکرند. ۸ بیوه زنان ایشان برایم از ریگ دریا زیاده لاشاهای ایشان غذای مرغان هوا و وحش زمین خواهد بود. ۵ زیرا شده‌اند، پس بر ایشان در وقت ظهر بر مادر جوانان تاراج کنده‌ای خداوند چنین می‌گوید: به خانه نوجه گری داخل مشو و برای خواهمن آورد و ترس و آشتفتگی رابر شهر ناگهان مستولی خواهمن ماتم گرفتن نزو و برای ایشان تعزیت منما زیرا خداوند می‌گوید که گردانید. ۹ زاینده هفت ولد زیون شده، جان بداد و آفتاب او که سلامتی خود یعنی احسان و مراحم خویش را از این قوم خواهمن هنوز روز باقی بود غروب کرد و او خجل و رسوایگردید. و خداوند برداشت. ۶ هم بزرگ و هم کوچک در این زمین خواهند مرد و می‌گوید: من بقیه ایشان را پیش روی دشمنان ایشان به شمشیر دفن نخواهند شد. و برای ایشان ماتم نخواهند گرفت و خویشن را خواهمن سپرد. ۱۰ و ای بر من که توای مادرم مرا مرد جنگجو مجرجو نخواهند ساخت و موی خود را نخواهند تراشید. ۷ و برای نزاع کنده‌ای برای تمامی جهان زاییدی. نه به ریوا دادم و نه به ریوا ماتم گری نان را پاره نخواهند کرد تا ایشان را برای مردگان تعزیت گرفتم. معهنه‌ای هر یک از ایشان مرا لعنت می‌کنند. ۱۱ خداوند نمایند و کاسه تعزیت را با ایشان برای پدر یا مادر ایشان هم

نخواهند نوشید. ۸ و تو به خانه بزم داخل مشو و بالیشان برای و مکان های بلند تو را نیز به سبب گناهی که در همه حدود خود اکل و شرب منشین. ۹ زیرا که یهوه صبایوت خدای اسرائیل وزیبداهی. ۴ و تو از خودت نیز ملک خویش را که به تو داده ام چنین می گوید: اینک من در ایام شما و در نظر شما آواز خوشی بی زرع خواهی گذاشت و دشمنات را در زمینی که نمی دانی و آوازشادمانی و آواز داماد و آواز عروس را از این مکان خواهم خدمت خواهی نمود زیرا آتشی در غضب من افروخته اید که تا به برداشت. ۱۰ و هنگامی که همه این سخنان را به این قوم بیان اید مسئلت خواهد بود. ۵ و خداوند چنین می گوید: «ملعون باد کنی و ایشان از توبیرسند که خداوند از چه سبب تمامی این بلا کسی که بر انسان توکل دارد و بشر را اعتماد خویش سازد و دلش از عظیم را به ضد ما گفته است و عصیان و گناهی که به یهوه یهوه منحرف باشد. ۶ و او مثل درخت عمر در بیان خواهد بود خدای خود وزیبداهیم چیست؟ ۱۱ آنگاه تو به ایشان بگو: خداوند و چون نیکوکری آید آن را نخواهد دید بلکه در مکان های خشک می گوید: از این جهت که پدران شما ترک کردند و خدایان غیر بیابان در زمین شوره غیرمسکون ساکن خواهد شد.» ۷ مبارک باد را پرپری نموده، آنها راعبادت و سجده نمودند و مرا ترک کرده، کسی که بر خداوند توکل دارد و خداوند اعتماد او باشد. ۸ او شریعت مرزا نگاه نداشتند. ۱۲ و شما از پدران خویش زیاده شرارت مثل درخت نشانده بر کنار آب خواهد بود که ریشه های خویش وزیرید چونکه هریک از شما سرکشی دل شیر خود را پرپری را بسوی نهر پنهان می کند و چون گرمایی باید نخواهد ترسید و برگش نمودید و به من گوش نگرفتید. ۱۳ بنابراین من شمارا از این زمین شاداب خواهد توکل دارد و خداوند اعتماد داشت و از به زمینی که شما و پدران شماندانسته اید خواهمندانداخت و در آنجا آوردن میوه باز نخواهد ماند. ۹ دل از همه چیز فرینده تراست و شبانه روز خدایان غیر را عبادت خواهید نمود زیرا که من برشما ترحم بسیار مریض است کیست که آن را بداند؟ ۱۰ «من یهوه تفتیش نخواهی نمود. ۱۴ «بنابراین خداوند می گوید: اینک ایامی می آید کننده دل و آرامیده گرده هاستم تا بهر کس بحسب راههایش و که بار دیگر گفته نخواهد شد قسم به حیات یهوه که بنی اسرائیل بر ورق شمره اعمالش جزا دهم.» ۱۱ مثل کبک که بر تخمهای را از زمین مصر بیرون آورد. ۱۵ بلکه قسم به حیات یهوه که ننهاده باشد بنشیند، همچنان است کسی که مال را به بی بنی اسرائیل را از زمین شمال و همه زمینهایی که ایشان را به آنها انصافی جمع کند. در نصف روزهایش آن راترک خواهد کرد و در رانده بود برآورد. زیرا من ایشان را به زمینی که به پدران ایشان آخرت خود احتمق خواهد بود. ۱۲ موضع قدس ما کرسی جلال داده ام باز خواهم آورد. ۱۶ خداوند می گوید: اینک ماهی گیران و از ازل مرفتع است. ۱۳ ای خداوند که امید اسرائیل هستی بسیار راخواهم فرستاد تا ایشان را صید نمایند و بعد از آن صیادان همگانی که تو را ترک نمایند خجل خواهند شد. آنانی که از بسیار راخواهم فرستاد تا ایشان را از هرکوه و هرتل و از سوراخهای من منحرف شوند در زمین مکروب خواهند شد چونکه خداوند صخره ها شکارکنند. ۱۷ زیرا چشمانم بر همه راههای ایشان است را که چشمته آب حیات است ترک نموده اند. ۱۴ ای خداوند و آنها از نظر من پنهان نیست و عصیان ایشان از چشمان من مرآ شفای بدی، پس شفا خواهم یافت. مراجعت بدی، پس ناجی مخفی نی. ۱۸ و من اول عصیان و گناهان ایشان را مكافات خواهم شد زیرا که تو تسبیح من هستی. ۱۵ اینک ایشان به من مضاعف خواهم رسانید چونکه زمین مرا به لاههای رجاسات خود می گویند: «کلام خداوند کجاست؟ الان واقع بشود». ۱۶ واما ملوث نموده و میراث مرا به مکروهات خویش ملوساخته ام.» من از بودن شبان برای پرپری تو تعجب ننمدم و تو می دانی که بیم ای خداوند که قوت من و قلعه من و در روتنگی پناهگاه من بلا را نخواستم. آنچه از لبهایم بیرون آمد به حضور ظاهر بود. هستی! امته از کرانهای زمین نزد تو آمد، خواهند گفت: پدران ۱۷ برای من باعث ترس میاش که در روز بلاهای من تویی. ما جز دروغ و باطبل و چیزهایی را که فایده نداشت وارث هیچ ۱۸ سمتکاران من خجل شوند اما من خجل نشوم. ایشان هراسان نشدند. ۱۹ آیا می شود که انسان برای خود خدایان بسازد و حال شوند اما من هراسان نشوم. روز بلا را بر ایشان بیاور و ایشان را به آنها خدا نیستند؟ ۲۰ «بنابراین هان این مرتبه ایشان را عارف هلاکت مضاعف هلاک کن. ۱۹ خداوند به من چنین گفت که خواهم گردانید بلی دست خود و جریوت خویش را معروف ایشان «برو و نزد دروازه پسران قوم که پادشاهان یهودا از آن داخل می شوند و از آن بیرون می روند و نزد همه دروازه های اورشلیم باشست. ۲۱ خواهم ساخت و خواهند دانست که اسم من یهوه است.» ۲۰ و به ایشان بگو: ای پادشاهان یهودا و تمامی یهودا و جمیع

۱۷ «گاه یهودا به قلم آهین و نوک الماس مرقوم است. و بر سکنه اورشلیم که از این دروازه ها داخل می شوید کلام خداوند را لوح دل ایشان و بر شاخهای مذبح های شما منقوش است. بشنوید! ۲۱ خداوند چنین می گوید: برخویشتن با حذر باشید و در ۲۲ مادامی که پسران ایشان مذبح های خود و اشیعیم خویش را نزد روز سبت هیچ باری حمل نکنید و آن را داخل دروازه های اورشلیم درخان سبز و بر تلهای بلند یاد می دارند، ۲۳ ای کوه من که در مسازید. و در روز سبت هیچ باری از خانه های خود بیرون صحرای هستی توانگری و تمامی خزاین تو را به تاراج خواهم داد

میاورید و هیچکار مکنید بلکه روز سبت را تقدیس نمایید چنانکه مثل این چیزها راشنیده باشد؟ دوشیزه اسرائیل کار بسیار زشت کرده به پدران شما امر فرموده.» ۲۳ اما ایشان نشنیدند و گوش خود را است. ۱۴ آیا برف لبنان از صخره صحرا بازیستد یا آبهای سرد فرانداشتند بلکه گردنها خود را سخت ساختند تانشوند و تادیب که از جای دور جاری می‌شود خشک گردد؟ ۱۵ زیرا که قوم من را نپذیرند. ۲۴ و خداوندمی گوید: «اگر مرا حقیقت بشنوید و در مراجعت کرده برای اباطل بخور می‌سوزاند و آنها ایشان را از روز سبت، هیچ باری از دروازه های این شهر داخل نسازید وروز راههای ایشان یعنی از طبقه های قدیم می‌لغزاند تا در کره راهها سبت را تقدیس نموده، هیچکار در آن نکنید، ۲۵ آنگاه پادشاهان به راههایی که ساخته نشده است راه بروند. ۱۶ تا زمین خود و سورون بر کرسی داد نشسته و بر اربابها و اسبان سوار شده، رامایه حیرت و سخره ابدی بگرداند به حدی که هر که از آن ایشان و سورون ایشان مردان یهودا و ساکنان اورشیلم از دروازه گذر کند متغیر شده، سر خود را خواهد جنبانید. ۱۷ من مثل های این شهر داخل خواهند شد و این شهر تا به ابد مسکون باد شرقی ایشان را از حضور دشمنان پراکنده خواهم ساخت و خواهد بود. ۲۶ و از شهرهای یهودا و از نواحی اورشیلم و از زمین در روز مصیبت ایشان پشت را به ایشان نشان خواهیم داد و نه رو بنبایم و از همواری و کوهستان و جنوب خواهند آمد و فریانی را.» ۱۸ آنگاه گفتند: «بیایید تا به ضد ارمنی تدبیرهای نامیم زیرا های ساختنی و ذبایح و هدایای آردی و بخور خواهند آورد و ذبایح که شریعت از کاهان و مشورت از حکیمان و کلام از انبیا ضایع تشکر را به خانه خداوند خواهند آورد.» ۲۷ و اگرما نشنیده روز خواهد شد پس بیایید تا او را به زبان خود بنیم و هیچ ساختن سبت را تقدیس ننمایید و در روز سبت باری برداشته، به شهرهای راگوش ندهیم.» ۱۹ ای خداوند مرآ گوش بد و آواز دشمنان مرا اورشیلم داخل نسازید آنگاه در دروازه هایش آتشی خواهم افروخت بشنو! ۲۰ آیا بدی به عوض نیکویی ادا خواهد شد زیرا که حفره ای که قصرهای اورشیلم را خواهد سوت و خاموش نخواهد شد.» برای جان من کنده اند. بیاد آور که چگونه به حضور تو استاده بودم تا درباره ایشان سخن نیکو گفته، حدت خشم تو را از ایشان

۱۸ کلامی که از جانب خداوند به ارمیا نازل شده، گفت: بگردانم. ۲۱ پس پسران ایشان را به قحطبسپار و ایشان را به دم «برخیز و به خانه کوزه گرفود آی که در آنجا کلام خود را به تو شمشیر تسليم نما و زنان ایشان، بی او لاد و بیوه گردند و مردان خواهم شواند.» ۲۲ پس به خانه کوزه گرفود شدم و اینک او ایشان به سختی کشته شوند و جوانان ایشان، در جنگ به شمشیر برچرخها کار می کرد. ۲۳ و طرفی که از گل می ساخت در دست کوزه گر ضایع شد پس دویاره ظرفی دیگر از آن ساخت بطوری که خانه های ایشان شنیده شد زیرا به جهت گفارت کردن حفره ای به نظر کوزه گر پستد آمد که بسازد. ۲۴ آنگاه کلام خداوندیه من نازل شده، گفت: «خداوند می گوید: ای خاندان اسرائیل آیا تمامی مشورتهای را که ایشان به قصد جان من نموده اند می دانی. من مثل این کوزه گر با شمامعمل نتوانم نمود زیرا چنانکه گل در دست کوزه گر است، همچنان شمامی خاندان اسرائیل در دست مسازیبلکه ایشان به حضور تو لغزانیده شوند و در حین غضب من می باشید. ۲۵ هنگامی که درباره امتنی یا مملکتی برای کدن و خویش، با ایشان عمل نما. منهدم ساختن و هلاک نمودن سخنی گفته باشم، ۲۶ اگر آن امتنی که درباره ایشان گفته باشم از شرارت خویش بازگشت نمایند، ۲۷ خداوند چنین گفت: «برو و کوزه سفالین از کوزه گر بخر آنگاه از آن بلای که به آوردن آن قصد نموده ام خواهم برگشت. و بعضی از مشایخ قوم و مشایخ کهنه را همراه خود بردار. ۲۸ و به ۹ و هنگامی که درباره امتنی یامملکتی به چهت بنا کردن و غرس وادی این هنوم که نزد دهنہ دروازه کوزه گران است بیرون رفته، نمودن سخن گفته باشم، ۲۹ اگر ایشان در نظر من شرارت وزنند سخنانی را که به تو خواهم گفت در آنجا نداکن. ۳۰ و بگو: ای قول مرآ نشنوند آنگاه از آن نیکویی که گفته باشم که برای پادشاهان یهودا و سکنه اورشیلم کلام خداوند را بشنوید! یهود ایشان بکنم خواهم برگشت. ۱۱ الان مردان یهودا و ساکنان صیانت خدای اسرائیل چنین می گوید: اینک بر این مکان جان اورشیلم را خطاب کرده، بگو که خداوند چنین می گوید: اینک بلای خواهم آورد که گوش هر کس که آن را بشنوید صدا خواهد من به ضد شما بایلی مهیا می سازم و قصدی به خلاف شما کرد. ۴ زانو که مرا ترک کردندو این مکان را خوار شمردند و می نمایم. پس شما هر کدام از راه زشت خود بازگشت تماید بخور در آن برای خدایان غیر که نه خود ایشان و نه پدران ایشان و راهها و اعمال خود را اصلاح کنید. ۱۲ اما ایشان خواهند ونه پادشاهان یهودا آنها را شناخته بودند سوزانیدند و این مکان را گفت: امید نیست زیرا که افکار خود را پیروی خواهیم نمود و هر از خون یی گناهان مملوساختند. ۱۳ و مکان های بلند برای بعل کدام موافق سرکشی دل شیر خود رفتار خواهیم کرد. بنا کردن تا پس از خود را به جای قبایل های سوختنی برای بعل خداوند چنین می گوید: در میان امت ها سوال کنید کیست که بسوزاند که من آن را امر نفرموده و نگفته و در دلم نگذشته بود.

۱۹ خداوند چنین گفت: «برو و کوزه سفالین از کوزه گر بخر آنگاه از آن بلای که به آوردن آن قصد نموده ام خواهم برگشت. و بعضی از مشایخ قوم و مشایخ کهنه را همراه خود بردار. ۲۰ و به ۹ و هنگامی که درباره امتنی یامملکتی به چهت بنا کردن و غرس وادی این هنوم که نزد دهنہ دروازه کوزه گران است بیرون رفته، نمودن سخن گفته باشم، ۲۱ اگر ایشان در نظر من شرارت وزنند سخنانی را که به تو خواهم گفت در آنجا نداکن. ۲۲ و بگو: ای قول مرآ نشنوند آنگاه از آن نیکویی که گفته باشم که برای پادشاهان یهودا و سکنه اورشیلم کلام خداوند را بشنوید! یهود ایشان بکنم خواهم برگشت. ۱۱ الان مردان یهودا و ساکنان صیانت خدای اسرائیل چنین می گوید: اینک بر این مکان جان اورشیلم را خطاب کرده، بگو که خداوند چنین می گوید: اینک بلای خواهم آورد که گوش هر کس که آن را بشنوید صدا خواهد من به ضد شما بایلی مهیا می سازم و قصدی به خلاف شما کرد. ۲۲ زانو که مرا ترک کردندو این مکان را خوار شمردند و می نمایم. پس شما هر کدام از راه زشت خود بازگشت تماید بخور در آن برای خدایان غیر که نه خود ایشان و نه پدران ایشان و راهها و اعمال خود را اصلاح کنید. ۱۲ اما ایشان خواهند ونه پادشاهان یهودا آنها را شناخته بودند سوزانیدند و این مکان را گفت: امید نیست زیرا که افکار خود را پیروی خواهیم نمود و هر از خون یی گناهان مملوساختند. ۱۳ و مکان های بلند برای بعل کدام موافق سرکشی دل شیر خود رفتار خواهیم کرد. بنا کردن تا پس از خود را به جای قبایل های سوختنی برای بعل خداوند چنین می گوید: در میان امت ها سوال کنید کیست که بسوزاند که من آن را امر نفرموده و نگفته و در دلم نگذشته بود.

۶ بنابراین خداوند می‌گوید: اینک ایامی می‌آید که این مکان به وگرفتار نموده، به بابل خواهند برد. ۶ و توابع فشحور با جمیع توفت یا به وادی این هنوم دیگر نامیده نخواهد شد بلکه به وادی سکنه خانه ات به اسپیر خواهید رفت. و تو با جمیع دوستان قتل. ۷ و مشورت یهودا و اورشلیم را در این مکان باطل خواهم که نزد ایشان به دروغ نبوت کردی، به بابل داخل شده، در گردانید و ایشان را از حضور دشمنان ایشان و به دست آنانی که آنجاخواهید مرد و در آنجا دفن خواهید شد.» ۷ ای خداوند مرا قصید جان ایشان دارند خواهم انداخت و لشهای ایشان را خواهک فریقته پس فریقته شدم. ازمن زوآورتر بودی و غالب شدی. تمامی مرغان هوا و حیوانات زمین خواهم ساخت. ۸ و این شهر را مایه روز مرضحکه شدم و هر کس مرا استهزا می‌کند. ۸ زیاهر گاه حریت و سخریه خواهم گردانید به حدی که هر که از آن عبور می‌خواهیم تکلم نمایم ناله می‌کنم و به ظلم و غارت ندا می‌نمایم. کند محیر شده، به سبب جمیع بلاپایش سخریه خواهد نمود. ۹ و زیرا کلام خداوند تمامی روز برای من موجب عار و استهزا گردیده گوشت پسران ایشان و گوشت دختران ایشان را به ایشان خواهم است. ۹ پس گفتم که او را ذکر نخواهم نمود و بار دیگر به خوارانید و درمحاصره و تنگی که دشمنان ایشان و جویندگان جان اسم او سخن نخواهم گفت، آنگاه در دل من مثل آتش افروخته ایشان بر ایشان خواهند آورد، هر کس گوشت همسایه خود را شد و در استخوانهایم بسته گردیده از خودداری خسته شده، خواهد خورد. ۱۰ آنگاه کوزه را به نظر آنانی که همراه تو می‌رونند باز تنوانتم استاد. ۱۰ زیرا که از بسیاری مذمت شنیدم و از بشکن. ۱۱ و ایشان را بگو: یهوده صبایوت چنین می‌گوید: به هر جانب خوف بود و جمیع اصدقای من گفتند بر او شکایت نوعی که کسی کوزه کوزه گر را می‌شکد و آن را دیدگر اصلاح نتوان کنید و ما شکایت خواهیم نمود و مراقب لغزیدن من می‌باشند (و کرد همچنان این قوم و این شهر را خواهم شکست و ایشان را می‌گویند) که شاید او فریقته خواهد شد تا بر وی غالب آمده، در توفت دفن خواهند کرد تا جایی برای دفن باقی نماند. انتقام خود را از او بکشیم. ۱۱ لیکن خداوند با من مثل جبار ۱۲ خداوند می‌گوید: به این مکان و به ساکنانش چنین عمل قاهر است از این جهت ستمکاران من خواهند لغزید و غالب خواهم نمود و این شهر را مثل توفت خواهم ساخت. ۱۳ و خانه نخواهند آمد و چونکه به فضان رفقار ننمودند به رسوایی ابدی که های اورشلیم و خانه های پادشاهان یهودا مثل مکان توفت نجس فراموش نخواهند شد بی نهایت جخل خواهند گردید. ۱۴ امامی خواهد شد یعنی همه خانه هایی که بر پامهای آتهابخور برای خدایان غیر می‌کنی، بشود که انتقام تو را از ایشان بینم زیرا که دعوی خویش تمامی لشکر آسمان سوزانیدند و هدایای ریختنی برای خدایان غیر می‌کنی، بشود که انتقام تو را از ایشان بینم زیرا که دعوی خویش ریختند.» ۱۴ پس ارمیا از توفت که خداوند او را به چهت نبوت را نزد تو کشف نمود. ۱۳ برای خداوند سرسایید و خداوند را کردن به آنجا فرستاده بود باز آمد و در صحن خانه خداوند ایستاده، تسبیح بخوانید زیرا که جان مسکینان را از دست شریان رهایی به تمامی قوم گفت: ۱۵ «یهوده صبایوت خدای اسرائیل چنین داده است. ۱۴ ملعون باد روزی که در آن مولود شدم و مبارک می‌گوید: اینک من بر این شهر و بر همه قریه هایش، تمامی پلایا میاد روزی که مادرم مرا زاید. ۱۵ ملعون باد کسی که پدر مرا را در پاره اش گفته ام وارد خواهم آورد زیرا که گردن خود را سخت مژده داد و گفت که برای تولد نرینهای زایده شده است و او را گردانیده، کلام مرا نشنیدند.»

۲۰ و فشحور بن امیر کاهن که ناظر اول خانه خداوند بود، در وقت طهرشند. ۱۷ زیرا که مرا از رحم نکشت تا مادرم قبر من ارمیا نبی را که به این امور نبوت می‌کرد شنید. ۲ پس فشحور ارمیای باشد و رحم او همیشه آبستن ماند. ۱۸ چرا از رحم بیرون آدم تا نبی رازده، او را در کندهای که نزد دروازه عالی بینیامن که نزد مشقت و غم را مشاهده نمایم و روزهایم در حجالت تلف شود؟ خانه خداوند بود گذاشت. ۳ و در فردای آن روز فشحور ارمیا را از کنده بیرون آورد و ارمیاوی را گفت: «خداوند اسم تو را نه فشحور ۲۱ کلامی که به ارمیا از جانب خداوند نازل شد وقتی که بلکه ماجور مسایب خوانده است. ۴ زیرا خداوند چنین می‌گوید: صدقیا پادشاه، فشحور بن ملکیا و صفینیا ابن معسیای کاهن را نزد اینک من تو را مورث ترس خودت و جمیع دوستانت می‌گردانم و وی فرستاده، گفت: ۲ «برای ما از خداوند مسالت نمازیرا که ایشان به شمشیر دشمنان خود خواهند افتاد و چشمانت خواهد بیکور در صرخ پادشاه بابل با ما جنگ می‌کند شاید که خداوند موافق دید و تمامی یهودا را به دست پادشاه بابل تسليم خواهم کرد که او کارهای عجیب خود با ماعمل نماید تا او از ما بیگدد.» ۳ و ارمیا ایشان را به بابل به اسپری برد، ایشان را به شمشیر به قتل خواهد به ایشان گفت: «به صدقیا چنین بگوید: ۴ یهوده خدای اسرائیل رسانید. ۵ و تمامی دولت این شهر و تمامی مشقت آن را و جمیع چنین می‌فرماید: اینک من اسلحه جنگ را که به دست شماست و نفایس آن را تسليم خواهم کرد و همه خزانه های پادشاهان یهودا شما با آنها با پادشاه بابل و کلدانیانی که شما را از بیرون دیوارها را به دست دشمنان ایشان خواهم سپرده که ایشان را غارت کرده محاصره نموده اند جنگ می‌کنید برمی گردانم و ایشان رادر اندرون

این شهر جمع خواهم کرد. ۵ و من بدست دراز و بازوی قوی خراب کنندگان که هریک با آلاتش باشد معین می‌کنم و ایشان و به غضب و حدت و خشم عظیم با شما مقاتله خواهم نمود. بهترین سروهای آزاد تو را قطع نموده، به آتش خواهندافکد. ۸ و ساسکان این شهر را هم از انسان و هم از بیایم خواهم زد که امت‌های بسیار چون از این شهر عبور نمایند به یکدیگر خواهند به ویا سخت خواهند مرد. ۷ و خداوند می‌گوید که بعد از آن گفت که خداوند به این شهر عظیم چرا چنین کرده است. ۹ و صدقیا پادشاه یهودا و بندگانش و این قوم یعنی آنانی را که از بیاو جواب خواهند داد از این سبب که عهد یهوده خدای خود را تک شمشیر و قحط در این شهر باقی‌مانده باشند بدست نبودکرصر کردند و خدایان غیر را سجده و عبادت نمودند. ۱۰ «برای مرده پادشاه بابل و بدست دشمنان ایشان و بدست جویندگان جان گریه منماید و برای او ماتم مگیرید. زارز بگرید برای او که ایشان تسلیم خواهم نمود تا ایشان را به دم شمشیر بکشد و او بر می‌رود زیرا که دیگر مراجعت نخواهد کرد و زمین مولد خویش ایشان رافت و شفقت و ترحم نخواهد نمود. ۸ و به این قوم بگو را نخواهد دید. ۱۱ زیرا خداوند درباره شلوم بن یوشیا پادشاه که خداوند چنین می‌فرماید: اینک من طریق حیات و طرق موت یهودا که بجای پدر خود یوشیا پادشاه شده و از این مکان بیرون را پیش شمامی گذارم؛ ۹ هر که در این شهر بماند از شمشیر رفته است چنین می‌گوید که دیگر به اینجا بزنخواهد گشت. و قحط و بنا خواهد مرد، اما هر که بیرون رود و بدست کلدانیانی ۱۲ بلکه در مکانی که او را به اسری برده اندخواهد مرد و این که شما را محاصره نموده اندیپفتند، زنده خواهد ماند و جانش زمین را باز نخواهد دید. ۱۳ «وای بر آن کسی که خانه خود را برای او غنیمت خواهد شد. ۱۰ زیرا خداوند می‌گوید: من روی به بی‌انصافی و کوشکهای خویش را به تاحق بنامی کنید که از خود را بر این شهر به بدی و نه به نیکویی برگردانیدم و بدست همسایه خود مجان خدمت می‌گیردو مژده را به او نمی‌دهد. پادشاه بابل تسلیم شده، آن را به آتش خواهد سوزانید. ۱۱ و ۱۴ که می‌گوید خانه وسیع و اطلاعهای متروک خود بنا می‌کنم درباره خاندان پادشاه یهودا بگو کلام خداوند را بشنوید: ۱۲ ای وینجرهها برای خویشتن می‌شکافد و (سفق) آن را از سرو آزاد خاندان داد خداوند چنین می‌فرماید: بامدادان به انصاف داوری می‌پوشاند و با شنجرف رنگ می‌کند. ۱۵ آیا از این جهت که با نمایید و مخصوصیان را از دست ظالمان برهانیدهایدا حدت خشم من سروهای آزادکارمت می‌نمایی، سلطنت خواهی کرد؟ آیا پرورت به سبب بدی اعمال شمامل آتش صادر گردد و مشتعل شده، اکل و شرب نمی‌نمود و انصاف و عدالت را بجا نمی‌آورد، آنگاه خاموش کننده‌ای نباشد. ۱۳ خداوند می‌گوید: ای ساکنه وادی برایش سعادتمدنی می‌بود؟ ۱۶ فقیر و مسکین را دادرسی می‌نمود، وای صخره هامون که می‌گوید کیست که به ضد ما فود آید و آنگاه سعادتمدنی می‌شد. مگ شناختن من این نیست؟ خداوند کیست که به مسکنهای ما داخل شود اینک من به ضد توهstem. می‌گوید: ۱۷ اما چشمان و دل تو نیست جز برای حرص خودت و خداوند می‌گوید بحسب ثمره اعمال شما به شما عقوبت و برای ریختن خون بی گناهان و برای ظلم و ستم تا آنها را بجا خواهم رسانید و آتشی در جنگل این (شهر) خواهم افروخت که آزوی. ۱۸ بنا بر این خداوند درباره یهودیان بن یوشیا پادشاه یهودا تمامی حوالی آن را خواهد سوزانید.»

۲۲ خداوند چنین گفت: «به خانه پادشاه یهودا فرود آیی آمای آقا یا آمای چلال وی. ۱۹ کشیده شده و بیرون از دروازه های و در آنجا به این کلام متکلم شو ۲ و بگو: ای پادشاه یهودا اورشلیم بجای دورانداخته شده به دفن الاغ مدفعون خواهد گردید. که بر کرسی داد نشسته‌ای، تو و بندگان و قومت که به این ۲۰ «به فراز لبنان برآمدۀ، فیاد براور و آوازخود را در باشان بلند کن. دروازه‌ها داخل می‌شوید کلام خداوند را بشنوید: ۳ خداوند چنین و از عباریم فریاد کن زیرا که جمیع دولستان تلف شده‌اند. ۲۱ در می‌گوید: انصاف و عدالت را اجرا دارید و مخصوصیان را از دست حین سعادتمدنی تو به تو سخن گفتم، اما گفتی گوش نخواهم ظالمان برهانید و بر غربا و پیغمبان و بیوه‌زنان ستم و جور منمایید و گرفت. همین از طفویلت عادت تو بوده است که به آواز من خون بی گناهان را در این مکان مزیید. ۴ زیرا اگر این کار را بجا گوش ندهی. ۲۲ باد تمامی شیانات را خواهد چراید و دولستان آورید همانپاپادشاھانی که بر کرسی داد بنشینند، از دروازه های این به اسری خواهند رفت. پس در آن وقت به سبب تمامی شرارت خانه داخل خواهند شد و هر یک با بندگان و قوم خود بر ارایها و خجل و رسوا خواهی شد. ۲۳ ای که در لینان ساکن هستی و اسیان سوارخواهند گردید. ۵ اما اگر این سخنان را نشنبید خداوند آشیانه خویش را در سروهای آزاد می‌سازی! هنگامی که المها و می‌گوید که به ذات خود قسم خوردم که این خانه خراب خواهد دردمثی نزی که می‌زاید تو را فروگیرد چه قادر بر توانفسوس خواهند شد. ۶ زیرا خداوند ریاره خاندان پادشاه یهودا چنین می‌گوید: کرد؟ ۲۴ یهود می‌گوید: به حیات من قسم که اگرچه کیا همو این اگرچه تو نزد من جلعاد و قله لینان می‌باشی لیکن من تو را به یهودیان غیرمسکون مبدل خواهم ساخت. ۷ و بر تو بیابان و شهرهای غیرمسکون

از آنجا می‌کندم. ۲۵ و تو را بدست آنانی که قصد جان تو دارند یافته‌ام. ۱۲ بنابراین طریق ایشان مثل جایهای لغزنه در تاریکی و بدست آنانی که از ایشان ترسانی و بدست نیوکدر صرپادشاه غلیظ برای ایشان خواهد بود که ایشان راند شده در آن خواهد باشد و بدست کلدانیان تسليم خواهم نمود. ۲۶ و تو مادر تو را افتاد. زیرا خداوند می‌گوید که «در رسال عقوبات ایشان بلا بر ایشان که تو را زاید، به زمین غربی که در آن تولد نیافرید خواهمند است عارض خواهم گردانید. ۱۳ و در انبیا سامره حماقتی دیده‌ام که که در آنجا خواهید مرد. ۲۷ اما به زمینی که ایشان بسیار آزو برای بعل نبوت کرده، قوم من اسرائیل را گمراه گردانیده‌اند. ۱۴ و دارند که به آن برگردند مراجعت نخواهند نمود. ۲۸ آیا این مرد در انبیا اورشلیم نیز چیزهایی دیدم. مرتکب زنا شده، به دروغ کیا هم ظرفی خوار شکسته می‌باشد و یا ظرفی ناپسندیده است؟ سلوک می‌نمایند و دستهای شریوان را تقویت می‌دهند مبارا هر یک چرا او باولادش به زمینی که آن را نمی‌شناسند اندخته و افکنده از ایشان از شرارت خوشی بازگشت نمایند. و جمیع ایشان برای شده‌اند؟ ۲۹ ای زمین ای زمین، کلام خداوند را بشنو! من مثل سدوم و ساکنان آن مانند عموره گردیده‌اند.» ۱۵ بنابراین ۳۰ خداوند چنین می‌فرماید: «این شخص را بی‌ولاد و کسی که در پهوه صبابوت درباره آن انبیا چنین می‌گوید: «اینک من به ایشان روزگار خود کامیاب نخواهد شد پنیس، زیرا که هیچکس از ذریت افسنتین خواهم خورانید و آب تلخ به ایشان خواهم نوشانید زیرا که وی کامیاب نخواهد شد و بر کرسی داده نخواهد نشست، و بار از انبیا اورشلیم نفاق در تمامی زمین منتشرشده است.» ۱۶ پهوه دیگر در پهودا سلطنت نخواهد نمود.»

نبوت می‌کنندگوش مدهیز زیرا شما را به بطالت تعليم می‌دهندو ۲۳ خداوند می‌گوید: «وای بر شبانانی که گله مرتع مرا رویای دل خود را بیان می‌کنند و نه از دهان خداوند. ۱۷ و به هلاک و پراکنده می‌سازند.» ۲ بنابراین، یهوه خدای اسرائیل آنانی که مرا حقیر می‌شمانتد پیوسته می‌گوید: خداوند می‌فرماید درباره شبانانی که قوم مرا می‌چرانند چنین می‌گوید: «شما گله مرا که برای شما سلامتی خواهد بود و به آنانی که به سرکشی دل خود پراکنده ساخته و رانده ایدو به آنها توجه ننموده‌اید. پس خداوند سلوک می‌نمایند می‌گویند که بلا به شمانخواهد رسید. ۱۸ زیرا می‌گوید اینک من عقوبت بدی اعمال شما را بر شمانخواهم رسانید. کیست که به مشورت خداوند اوقف شده باشد تا بینید و کلام ۳ و من بقیه گله خویش را از همه زمینهایی که ایشان را به آنها او را بشنو و کیست که به کلام او گوش فرا داشته، استماع رانده‌ام جمع خواهم کرد و ایشان را به آغلها ایشان باز خواهم نموده باشد. ۱۹ اینک باد شدید غضب خداوند صادر شده و آوردکه بارور و بسیار خواهند شد. ۴ و برا ایشان شبانانی که گردبادی دور می‌زند و برس شریوان فروخواهد آمد. غضب ایشان را بچرانند بربا خواهم نمود که بار دیگر ترسان و مشوش خداوندتا مقاصد دل او را بجا نیاورد و به انجام نرساند برخواهد نخواهند شد و مفهود نخواهند گردید.» قول خداوند این است. گشت. در ایام آخر این را نیک خواهد فهمید. ۲۱ من این انبیا را ۵ خداوند می‌گوید: «اینک ایامی می‌آید که شاخهای عادل برای نفرستادم لیکن دویدند. به ایشان سخن نگفتم اما ایشان نبوت داده بربا می‌کنم و پادشاهی سلطنت نموده، به فطانت رفتار خواهد نمودند. ۲۲ اما اگر در مشورت من قایم می‌مانند، کلام مرا به قوم کرد و انصاف و عدالت را در زمین مجرأ خواهد داشت. ۶ در ایام من بیان می‌کردنده و ایشان را از راه بد و از اعمال شیر ایشان وی پهودا نجات خواهد یافت و اسرائیل با امیت ساکن خواهد برمی‌گردانند. ۲۳ پهوه می‌گوید: آیا من خدای نزدیک هستم و شد و اسمی که به آن نامیده می‌شود این است: یهوه صدقینو خدای دور نی؟ ۲۴ و خداوند می‌گوید: آیا کسی خویشتن را (یهوه عدالت ما). ۷ بنابراین خداوند می‌گوید: اینک ایامی می‌آید در جای مخفی پنهان تواند نمود که من او را نیشم مگر من آسمان که دیگر نخواهند گفت قسم به حیات یهوه که بني اسرائیل را از زمین را مملو نمی‌سازم؟ کلام خداوند این است. ۲۵ سخنان زمین مصر برآورده. ۸ بلکه قسم به حیات یهوه که ذریت خاندان انبیا را که به اسم من کاذبانه نبوت کردند شنیدم که گفتند خواب اسرائیل را از زمین شمال و از همه زمینهایی که ایشان را به آنها دیدم خواب دیدم. ۲۶ این تا به کی در دل انبیایی که کاذبانه رانده بودم بیرون آورده، رهبری نموده است و در زمین خود ساکن نبوت می‌کنند خواهد بود که انبیای فریب دل خودشان می‌باشند، خواهند شد.» ۹ بهسبب انبیا دل من در اندرونم شکسته و همه ۲۷ که به خوابهای خوشی که هر کدام از ایشان به همسایه خود استخوانهایی مستخری شده است، مثل شخص مسْت و مانند مرد باز می‌گویند خیال دارند که اسم مرا از یاد قوم من ببرند، چنانکه مغلوب شباب از جهت خداوند و از جهت کلام مقدس او گردیده‌اند. پدران ایشان اسم مرا برای بعل فراموش کردند. آن نبی ای ۱۰. زیرا که زمین پر از زناکاران است و بهسبب لعنت زمین ماتم که خواب دیده است خواب را بیان کند و آن که کلام مرا دارد می‌کند و مرجع های بیابان خشک شده است زیرا که طریق ایشان کلام مرا براستی بیان نماید. خداوند می‌گوید کاه را با گندم بد و توانایی ایشان باطل است. ۱۱ چونکه هم انبیا و هم کاهان چه کاراست؟» ۲۹ و خداوند می‌گوید: «آیا کلام من مثل آتش منافق‌اند و خداوند می‌گوید: شرات ایشان را هم در خانه خود

نیست و مانند چکشی که صخره را خردمنی کند؟» ۳۰ لهذا بشناسند که من یهود هستم و ایشان قوم من خواهند بود و من خداوند می گویید: «اینک من به ضد این انبیای که کلام ما از خدای ایشان خواهی بود، زیرا که به تمامی دل بسوی من بازگشت بدکدیگر می دزند هستم.» ۳۱ و خداوند می گوید: «اینک من به خواهند نمود.» ۸ خداوند چنین می گوید: «مثل انجیرهای بدکه ضد این انبیا هستم که زبان خویش را بکار برد، می گویند: او چنان بد است که نمی توان خورد، البته همچنان صدقیا پادشاه گفته است.» ۳۲ و خداوند می گوید: «اینک من به ضد اینان یهودا و روسای او و بقیه اوشیلیم را که در این زمین باقی مانده اند و هستم که به خوابهای دروغ نبوت می کنند و آنها را بیان کرده، قوم آنانی را که در مصر ساکن اند تسليم خواهم نمود.» ۹ و ایشان را در مرا به دروغها و خیالهای خود گمراه می نمایند. و من ایشان را تمامی ممالک زمین مایه تشویش ویلا و در تمامی مکان های نفرستادم و مامور نکردم پس خداوندمی گوید که این قوم هیچ که ایشان را رانده ام عارو ضرب المثل و مسخره و لعنت خواهم نفع نخواهند رسانید. ۳۳ و چون این قوم یا نبی یا کاهنی از تو ساخت. ۱۰ و در میان ایشان شمشیر و قحط و وبا خواهم فرستاد سوال نموده، گویند که وحی خداوند چیست؟ پس به ایشان بگو: تا از زمینی که به ایشان و به پدران ایشان داده ام نابود شوند.»

کدام وحی؟ قول خداوند این است که شما را ترک خواهم نمود.

۲۵ کلامی که در سال چهارم یهودیاقیم بن یوشیا، پادشاه یهودا ۴۴ و آن نبی یا کاهن یاقومی که گویند وحی یهوده، همانا بر آن که سال اول نیوکدرصر پادشاه بابل بود بر ارمیا درباره تمامی قوم مرد و برخانه اش عقوبت خواهم رسانید. ۲۵ و هر کدام از شما به همسایه خویش و هر کدام به برادر خود چنین گوید که خداوند چه جواب داده است و خداوند چه گفته است؟ ۳۶ لیکن وحی یهوده را دیگر ذکر ننمایید زیرا کلام هر کس وحی اخواهند بود چونکه کلام خدای حی یعنی یهوده صبایوت خدای ما را منحرف ساخته اید. ۳۷ و به نبی چنین بگو که خداوند به تو چه جواب داده و خداوند به تو چه گفته است؟ ۳۸ و اگر می گویید: وحی یهوده زود برخاسته، ایشان را ارسال نمود اما نشنیدید و گوش خود را فرا نگرفتید با آنکه نزد شما فرستاده، فرمودم که وحی یهوده را مگویید، خود و اعمال شرخویش بازگشت نماید و در زمینی که خداوند به ۳۹ لهذا اینک من شما را بالکل فراموش خواهم کرد و شما را با آن شهری که به شما و به پدران داده بودم از حضور خود دور ۴۰ و عار ابدی و روسایی جاودانی را که فراموش به اعمال دستهای خود غصب مرآ به هیجان میاورید مبادا بر شما نخواهد شد بر شما عارض خواهم گردانید.»

۳۸ اما خداوند می گوید: «مرا اطاعت ننمودید بلکه بالرسانم.» ۷ اما خداوند می گوید: «مرا اطاعت ننمودید بلکه

۴۴ و بعد از آنکه نیوکدرصر پادشاه بابل یکتیا این یهودیاقیم خشم مرآ به اعمال دستهای خویش برای بلای خود به هیجان پادشاه یهودا را باروسای یهودا و صنعتگران و آهنگران از اوشیلیم آوردید.» ۸ بنابراین یهوده صبایوت چنین می گوید: «چونکه کلام اسپر نموده، به بابل برد، خداوند دو سیدانجیر را که پیش هیکل مرا نشنیدید، ۹ خداوند می گوید: اینک من فرستاده، تمامی قبایل خداوند گذاشته شده بوده من نشان داد ۲ که در سبد اول، انجیر شمل را با پنهان خود نیوکدرصر پادشاه بابل گرفته، ایشان را بر بسیار نیکومثل انجیر نور بود و در سبد دیگر انجیر بسیار بدبو که این زمین و بر ساکنانش و بر همه امتهای که به اطراف آن چنان زشت بود که نمی شود خورد. ۳ و خداوند مرا گفت: «ای می باشند خواهم آورد و آنها را بالکل هلاک کرده، دهشت و ارمیا چه می بینی؟» گفتم: «انجیر. اما انجیرهای نیکو، بسیار مسخره و خرابی ابدی خواهم ساخت. ۱۰ و از میان ایشان آواز اسپر است و انجیرهای بد بسیار بد است که از بدی آن رانی تو ان شادمانی و آواز خوشی و صدای داماد و صدای عروس و صدای خورد.» ۴ و کلام خداوند به من نازل شده، گفت: «یهوده آسیا و روشانی چرا غ را نابود خواهم گردانید. ۱۱ و تمامی این خدای اسرائیل چنین می گوید: مثل این انجیرهای خوب همچنان زمین خراب و ویران خواهد شد و این قومها هفتاد سال پادشاه اسپر یهودا را که ایشان را از اینجا به زمین کلدانیان برای نیکوی بابل رانندگی خواهند نمود.» ۱۲ و خداوند می گوید که «بعد از فرستادم منظور خواهم داشت. ۶ و چشمان خود را بر ایشان به انتقامی هفتاد سال من بر پادشاه بابل و بر آن امت و بر زمین نیکوی خواهم انداخت و ایشان را به این زمین باز خواهی آورد و کلدانیان عقوبت گناه ایشان را خواهم رسانید و آن را به خرابی ایشان را بنا کرده، منهدم خواهم ساخت و غرس نموده، ریشه ابدی مبدل خواهم ساخت. ۱۳ و بر این زمین تمامی سخنان خود ایشان را نخواهم کند. ۷ و دلی به ایشان خواهم بخشدید تا مرا که به ضد آن گفته ام یعنی هرچه در این کتاب مکتوب است

که ارمیا آن را درباره جمیع امت‌ها نبوت کرده است خواهم آورد. «اینک بلا ازامت به امت سرایت می‌کند و باد شدید عظیمی ۱۴ زیرا که امت‌های بسیار و پادشاهان عظیم ایشان را بنده خود ازکنگیخته زمین برانگیخته خواهد شد.» ۳۳ و در آن روز کشتگان خواهند ساخت و ایشان را موافق افعال ایشان و موافق اعمال خداوند از کران زمین تا کران دیگرخ خواهند بود. برای ایشان دستهای ایشان مکافات خواهم رسانید.» ۱۵ زانرو که یهوه خدای ماتم نخواهند گرفت و ایشان را جمع نخواهند کرد و دفن نخواهند اسرائیل به من چین گفت که «کاسه شراب این غضب را از نمود بلکه بر روی زمین سرگین خواهند بود.» ۲۴ ای شبانان ولوله دست من بگیر و آن را به جمیع امت‌هایی که تو را نزد آنها می‌نمایید و فریاد براورید. وای روسای گله بغلطید زیرا که ایام کشته فرستم پنوشان. ۱۶ تا بیاشامند و به سبب شمشیری که من در میان شدن شما رسیده است و من شما را پراکنده خواهم ساخت و مثل ایشان می‌فرستم نوان شوند و دیوانه گردند.» ۱۷ پس کاسه را طرف مرغوب خواهید افتد. ۲۵ و ملجم برای شبانان و مفر برای از دست خداوند گرفتم و به جمیع امت‌هایی که خداوند مرا روسای گله نخواهد بود. ۲۶ هین فریاد شبانان و نعره روسای گله! نزد آنها فرستادنوشانید. ۱۸ یعنی به اورشلیم و شهرهای یهودا و زیادخداوند مرتعهای ایشان را ویران ساخته است. ۲۷ و مرتعهای پادشاهانش و سرورانش تا آنها را خرابی و دهشت و سخریه و لعنت سلامتی به سبب حادث خشم خداوند خراب شده است. ۲۸ مثل چنانکه امروز شده است گردانم. ۱۹ و به فرعون پادشاه مصر شیر بیشه خودرا ترک کرده است زیرا که زمین ایشان به سبب خشم وندگانش و سروزانش و تمامی قومش. ۲۰ و به جمیع امت‌های هلاک کننده و به سبب حادث غضبیش ویران شده است.

مخالف و به جمیع پادشاهان زمین عوص و به همه پادشاهان یهودا این کلام فلسطینیان یعنی اشلون و غربه و عقرن و بقیه اشلود. ۲۱ و به ادوم ۲۶ در ابتدای سلطنت یهویاقيم بن یوشیپادشاه یهودا این کلام و موآب و بنی عمون. ۲۲ و به جمیع پادشاهان صور و همه از جانب خداوندانزال شده، گفت: «خداوند چنین می‌گوید: پادشاهان صیلون و به پادشاهان جزایری که به آن طرف دریا در صحن خانه خداوند بایست و به ضد تمامی شهرهای یهودا که می‌باشند. ۲۳ و به ددان و تیما و بوز و به همگانی که گوشش به خانه خداوند برای عبادت می‌آیند همه سختانی را که تو را امر های موى خود را می‌تراشند. ۲۴ و به همه پادشاهان عرب و به فرموده که به ایشان بگویی بگو و سخنی کم مکن. ۳ شاید بشنوند جمیع پادشاهان امت‌های مختلف که در بیابان ساکنند. ۲۵ و به هر کس از راه بد خویش ببرگدد تا ازیلانی که من قصد نمودهام جمیع پادشاهان زمیر و همه پادشاهان عیلام و همه پادشاهان که به سبب اعمال بدایشان به ایشان برسانم پشیمان گردم. ۴ پس مادی. ۲۶ و به جمیع پادشاهان شمال خواه قریب و خواه بعد ره ایشان را بگو: خداوند چنین می‌فرماید: اگر به من گوش ندهید و یک با مجاور خود و به تمامی ممالک جهان که بر روی زمینند. در شریعت من که پیش شما نهاده ام سلوک ننمایید، ۵ و اگر کلام و پادشاه شیشک بعد از ایشان خواهد آشامید. ۲۷ و به ایشان بندگانم اینیا را که من ایشان را نزد شما فرستادم اطاعت ننمایید بگو: یهوه صبایوت خدای اسرائیل چنین می‌فرماید: «بنویش و با آنکه من صبح زود برخاسته، ایشان را ارسال نمودام امامشا مسٹ شویلو قی کنید تا از شمشیری که من در میان شمامی گوش نگرفتید. ۶ آنگاه این خانه را مثل شیلوه خواهم ساخت و فرستم بیتفید و برنخیزید. ۲۸ و اگر از گرفتن کاسه از دست تو این شهر را برای جمیع امت‌های زمین لعنت خواهم گردانید.» و نوشیدنش ابا نمایند آنگاه به ایشان بگو: یهوه صبایوت چنین ۷ و کاهان و انبیا و تمامی قوم، این سختان راکه ارمیا در خانه می‌گوید: بیته خواهید نوشید. ۲۹ زیرا اینک من به رسانیدن بلا خداوند گفت شنیدند. ۸ و چون ارمیا از گفتن هرآچه خداوند او براین شهری که به اسم من مسمی است شروع خواهم نمود و آیا را مامور فرموده بود که به تمامی قوم بگویید فارغ شد، کاهان و انبیا شما بالکل بی عقوبات خواهید ماند؟ بی عقوبات نخواهید ماند زیرا و تمامی قوم او را گرفته، گفتند: «بیته خواهی مرد. ۹ چرا به یهوه صبایوت می‌گوید که من شمشیری بر جمیع ساکنان برایشان نبوت و این شهر خراب و غیرمسکون خواهد گردید؟» پس تمامی قوم مامور می‌کنم. ۱۰ پس تو به تمامی این علیین عرش می‌نماید و از درخانه خداوند نزد ارمیا جمع شدند. ۱۱ و چون روسای یهودا این کرده، به ایشان بگو: خداوند از اعلی علیین عرش می‌نماید و از گفتند: «این شخص مستوجب قتل مکان قدس خویش آواز خود را می‌دهد و به ضد مرتع خویش چیزها را شیدنداز خانه پادشاه به خانه خداوند برآمد، به دهنی به شدت غریش می‌نماید و مثل آنایی که انگور رامی افسرند، بر دروازه جدید خانه خداوند نشستند. ۱۲ پس کاهان و انبیا، روسا تمامی ساکنان جهان نعروه می‌زنند، ۱۳ و صدا به کارهای زمین گفتند: «این شخص مستوجب قتل خواهد رسید زیرا خداوند را با امت‌ها دعوی است و او بر هر ذی است زیرا چنانکه به گوشهای خود شنیدید به خلاف این شهر جسد داوری خواهد نمود و شریان را به شمشیر تسليم خواهد نبوت کرد.» ۱۴ پس ارمیا جمیع سروران و تمامی قوم رامخاطب کرد.» قول خداوند این است. ۱۵ یهوه صبایوت چنین گفت: «خداوند مرا فرستاده است تا همه سختانی را که شنیدید به ضد این خانه و به ضد این شهر نبوت نمایم. ۱۶ پس

الان راهها و اعمال خود را اصلاح نمایید و قول یهوه خدای خود بندگی نمایند. ۷ و تمامی امت‌ها او را پیش‌رس و پسر پیش‌رس را را بشنوید تا خداوند از این بلای که درباره شما فرموده است خدمت خواهند نمود تاوقتی که نوبت زمین او نیز بررسد. پس امت پیش‌مان شود. ۱۴ اما من اینک در دست شما هستم موافق آنچه های بسیار و پادشاهان عظیم او را بند خود خواهند ساخت. ۸ و در نظرشما پستد و صواب آید بعمل آرید. ۱۵ لیکن اگر شما مرا واقع خواهد شد که هر امتحان و مملکتی که نوکدنصر پادشاه بابل را به قتل رسانید یقین بدانید که خون بی‌گناهی را بر خویشن و گردن خویش را زیر بیغ پادشاه بابل نگذارند این شهر و ساکنانش وارد خواهید آورد. زیرا حقیقت خداوند می‌گوید: که آن امت را به شمشیر و قحط و وبا سزا نزدشما فرستاده است تا همه این سخنان را به گوش شما برسانم.» خواهم داد تا ایشان را به دست او ملاک کرده باشم. ۹ و اما ۱۶ آنگاه روسا و تمامی قوم به کاهان و انجیگفتند که «این مرد شما به انبیا و فالگیران و خواب بینتگان و ساحران و جادوگران مستوجب قتل نیست زیرا به اسم یهوه خدای ما به ما سخن گفته خود که به شما حرف می‌زنند و می‌گویند پادشاه بابل را خدمت است. ۱۷ و بعضی از مشایخ زمین برخاسته، تمامی جماعت قوم منمایید گوش مگیرید. ۱۰ زیرا که ایشان برای شما کاذبانه نوبت را خطاب کرده، گفتند ۱۸ که «میکای مورشی در ایام حقیقا می‌کنند تا شما را از زمین شما دور نمایید و من شما را پراکنده پادشاه یهودا نوبت کرد و به تمامی قوم یهودا تکلم نموده، گفت: سازم تا هلاک شوید. ۱۱ اما آن امتحان که گردن خود را زیر بیغ یهوه صبایوت چنین می‌گوید که صهیون را مثل مرعه شیار خواهند پادشاه بابل بگذارند و او را خدمت نمایند خداوند می‌گوید که آن کرد و اورشلیم خراب شده، کوه این خانه به بلندیهای جنگل امت را در زمین خداوند ایشان مقیم خواهم ساخت و آن را زرع نموده، مبدل خواهد گردید. ۱۹ آیا حقیقا پادشاه یهودا و تمامی یهودا او در آن ساکن خواهند شد.» ۱۲ و به صدقیقا پادشاه یهودا همه این راکشند؟ نی بلکه از خداوند بترسید و نزد خداوند استدعا نمود و سخنان رایان کرده، گفت: «گردنها خود را زیر بیغ پادشاه بابل خداوند از آن بلای که درباره ایشان گفته بود پیشمان گردید. بگذارید و او را و قوم او را خدمت نمایید تازنده بمانند. ۱۳ چرا پس ما بلای عظیمی بر جان خود وارد خواهیم آورد.» ۲۰ و نیز تو و قومت به شمشیر و قحط و با بمیرید چنانکه خداوند درباره شخصی اوریا نام این شعاعیا از قریت بیاریم بود که به نام یهوه نوبت مگیرید به سخنان انبیایی که به شمامی گویند: پادشاه بابل را کرد و او به ضد این شهر و این زمین موافق همه سخنان ارمیا نوبت مگیرید به سخنان انبیایی که برای شما نوبت می‌گویند. ۲۱ و چون یهوياقیم پادشاه و جمیع شجاعانش و تمامی خدمت نمایید زیرا که ایشان برای شما کاذبانه نوبت می‌کنند. سوراوش سخنان او را شنید بترسید و فرار کرده، به مصر رفت. ۲۲ و یهوياقیم من به دروغ نوبت می‌کنند تا من شمارا اخراج کنم و شما با پادشاه کسان به مصر فرستاد یعنی الناتان بن عکبر و چند نفر را انبیایی که برای شما نوبت می‌نمایند هلاک شوید.» ۱۶ و به با او به مصر(فرستاد). ۲۳ و ایشان اوریا را از مصر بیرون آورده، او کاهان و تمامی این قوم نیز خطاب کرده، گفتمن: «خداوند چنین را نزد یهوياقیم پادشاه رسانیدند و او را به شمشیر کشته، بدن او را می‌گوید: گوش مگیرید به سخنان انبیایی که برای شما نوبت به قبرستان عوام الناس انداخت. ۲۴ لیکن دست احیام بن شافان کرده، می‌گویند اینک ظرف خانه خداوند بعد از اندک مدتی با ارماید تا او را به دست قوم نسپارند که او را به قتل رسانند. از بابل باز آورده خواهد شد زیرا که ایشان کاذبانه برای شما نوبت می‌کنند. ۱۷ ایشان را گوش مگیرید بلکه پادشاه بابل را

۲۷ در ابتدای سلطنت یهوياقیم بن یوشیا پادشاه یهودا این خدمت نمایید تا زنده بمانند. چرا این شهر خراب شود؟ ۱۸ و کلام از جانب خداوند ارمیا نازل شده، گفت: ۲ خداوند به من اگر ایشان انبیا می‌باشد و کلام خداوند بالایشان است پس الان چنین گفت: «بندها و بیوگها برای خود بساز و آنها را برگردان از یهوه صبایوت استدعا بکنند تا ظروفی که در خانه خداوند و بندگان. ۳ و آنها را نزد پادشاه ادوم و پادشاه موآب و پادشاه بنی عمون و پادشاه صور و پادشاه صیدون بدست رسولانی که به اورشلیم نزد صدقیقا پادشاه یهودا خواهند آمد بفرست. ۴ وایشان را برای آقایان ایشان امر فرموده، بگو یهوه صبایوت خدای اسرائیل چنین می‌گوید: به آقایان خود بدین مضمضون بگوید: ۵ من جهان و انسان و حیوانات را که بر روی زمینند به قوت عظیم و بازوی افراشته خود آوردم و آن را بهره که در نظر من پستد آمد بخشیدم. ۶ درخانه خداوند و در خانه پادشاه یهودا و اورشلیم باقی مانده است و الان من تمامی این زمینها را به دست بند خود نوکدنصر پادشاه بابل دادم و نیز حیوانات صحراء را به او بخشیدم تالو را

می‌گوید تا روزی که ازایشان تفقد نمایم در آنجا خواهد ماند و بعد از آن آنها را بیرون آورده، به این مکان باز خواهی آورد.

۲۹ این است سخنان رساله‌ای که ارمیانی از اورشلیم نزد بقیه مشایع اسریان و کاهنان و انبیا و تمامی قومی که نبودند نصر اورشلیم

به بابل به اسیری برده بود فرستاد. ۲ بعداز آنکه یکیا پادشاه

و ملکه و خواجه‌سرايان و سوروان یهودا و اورشلیم و صنعتگران و

اهنگران از اورشلیم بیرون رفته بودند. ۳ (پس آن را) به دست العاسه

بن شافان و جمریا این حلقتی که صدقیا پادشاه یهودا ایشان را

نزد نبودند نصر پادشاه بابل به بابل فرستاد (رسال نموده)، گفت:

۴ «یهوه صبایوت خدای اسرائیل به تمامی اسیرانی که من ایشان را

از اورشلیم به بابل به اسیری فرستادم، چنین می‌گوید: ه خانه‌ها

ساخته در آنها ساکن شوید و بااغها غرس نموده، میوه آنها را

بحورید. ۶ زنان گرفته، پسران و دختران به هم رسانید و زنان برای

پسران خود بدگیرید و دختران خود را به شوهر بدھید تا پسران و دختران

برایند و در آنجا زیاد شوید و کم نگردید. ۷ و سلامتی آن شهر را

که شما را به آن به اسیری فرستاده‌ام بطلیبد و برایش نزد خداوند

مسالت نماید زیرا که در سلامتی آن شما را سلامتی خواهد بود.

۸ زیرا که یهوه صبایوت خدای اسرائیل چنین می‌گوید: مگنارید که

استوار نماید و ظروف خانه خداوند و جمیع اسریان را از بابل به

اینجا باز بیاورد. ۷ لیکن این کلام را که من به گوش تو و به

سمع تمامی قوم می‌گویم بشنو: ۸ انبیایی که از زمان قدیم قبل

ازمن و قبل از تو بوده‌اند درباره زمینهای بسیار و ممالک عظیم به

جنگ و بلا و وبا نبوت کرده‌اند. ۹ اما آن نبی ای که بسلامتی

نبوت کند اگر کلام آن نبی واقع گردد، آنگاه آن نبی معروف

خواهد شد که خداوند فی الحقیقت او را فرستاده است.» ۱۰ پس

حنینا نبی بیوغ را از گردن ارمیا نبی گرفته، آن را شکست. ۱۱ و

حنینا به حضور تمامی قوم خطاب کرده، گفت: «خداوند چنین

می‌گوید: بهمین طور بیوغ نبودند نصر پادشاه بابل را بعد از انقضای

دو سال از گردن جمیع امت‌ها خواهم شکست.» و ارمیا نبی به

راه خود رفت. ۱۲ و بعد از آنکه حنینا نبی بیوغ را از گردن ارمیانی

شکسته بود کلام خداوند بر ارمیا نازل شده، گفت: ۱۳ «برو

و حنینا نبی را بگو: خداوند چنین می‌گوید: بیوهای چوی را

شکستی اما بجای آنها بیوهای آهینی را خواهی ساخت. ۱۴ زیرا

که یهوه صبایوت خدای اسرائیل چنین می‌گوید: من بیوی آهینی بر

گردن جمیع این امت‌ها نهادم تابیک‌دن نصر پادشاه بابل را خدمت

نمایند پس او را خدمت خواهند نمود و نیز حیوانات صحرا را به او

پادشاهی که بر کرسی دادونشته است و به تمامی قومی که

در این شهر ساکنند، یعنی بادران شما که همراه شما به اسیری

نرفته‌اند، چنین می‌گوید: ۱۷ بلی یهوه صبایوت چنین می‌گوید:

تولک نمایند. ۱۶ بنابراین خداوند چنین می‌گوید: اینک من تو را ز

روی این زمین دور می‌اندازم و تو اممال خواهی مرد زیرا که سخنان

فتحه انگیز به ضد خداوند گفتی.» ۱۷ پس در ماه هفتم همانسال

حنینا نبی مرد.

۲۸ و در همان سال در ابتدای سلطنت صدقیا پادشاه

یهودا در ماه پنجم ایسال چهارم واقع شد که حنینا ابن عزور

نبی که از جمعون بود مرا در خانه خداوند در حضور کاهنان و

تمامی قوم خطاب کرده، گفت: ۲ «یهوه صبایوت خدای اسرائیل

بدین مضمون تکلم نموده و گفته است من بیوغ پادشاه بابل را

شکسته‌ام. ۳ بعد از انقضای دو سال من همه ظرف‌های خانه

خداوند را که نبودند نصر پادشاه بابل از این مکان گرفته، به بابل

برد به اینجا باز خواهی آورد. ۴ و خداوند می‌گوید من یکینی این

بیوهایم پادشاه یهودا و جمیع اسریان یهودا را که به بابل رفته‌اند به

اینجا باز خواهی آورد زیرا که بیوغ پادشاه بابل را خواهی شکست.

ه آنگاه ارمیا نبی به حنینا نبی در حضور کاهنان و تمامی قومی که

در خانه خداوند حاضر بودند گفت؛ ۶ پس ارمیا نبی گفت: «آمین

خداوند چنین بکند و خداوند سخنان را که به آنها نبوت کردی

استوار نماید و ظروف خانه خداوند و جمیع اسریان را از بابل به

اینجا باز بیاورد. ۷ لیکن این کلام را که من به گوش تو و به

سمع تمامی قوم می‌گویم بشنو: ۸ انبیایی که از زمان قدیم قبل

ازمن و قبل از تو بوده‌اند درباره زمینهای بسیار و ممالک عظیم به

جنگ و بلا و وبا نبوت کرده‌اند. ۹ اما آن نبی ای که بسلامتی

نبوت کند اگر کلام آن نبی واقع گردد، آنگاه آن نبی معروف

خواهد شد که خداوند فی الحقیقت او را فرستاده است.» ۱۰ پس

حنینا نبی بیographies را از گردن ارمیا نبی گرفته، آن را شکست. ۱۱ و

حنینا به حضور تمامی قوم خطاب کرده، گفت: «خداوند چنین

می‌گوید: بهمین طور بیographies نبودند نصر پادشاه بابل را بعد از انقضای

دو سال از گردن جمیع امت‌ها خواهم شکست.» و ارمیا نبی به

راه خود رفت. ۱۲ و بعد از آنکه حنینا نبی بیographies را از گردن ارمیانی

شکسته بود کلام خداوند بر ارمیا نازل شده، گفت: ۱۳ «برو

و حنینا نبی را بگو: خداوند چنین می‌گوید: بیوهای چوی را

شکستی اما بجای آنها بیوهای آهینی را خواهی ساخت. ۱۴ زیرا

که یهوه صبایوت خدای اسرائیل چنین می‌گوید: من بیوی آهینی بر

گردن جمیع این امت‌ها نهادم تابیک‌دن نصر پادشاه بابل را خدمت

نمایند پس او را خدمت خواهند نمود و نیز حیوانات صحرا را به او

دادم. ۱۵ آنگاه ارمیا نبی به حنینا نبی گفت: «ای حنینا بشنو!

خداوند تو را نفرستاده است بلکه توانی قوم را وامیداری که به دروغ

توکل نمایند. ۱۶ بنابراین خداوند چنین می‌گوید: اینک من تو را ز

روی این زمین دور می‌اندازم و تو اممال خواهی مرد زیرا که سخنان

فتحه انگیز به ضد خداوند گفتی.» ۱۷ پس در ماه هفتم همانسال

حنینا نبی مرد.

امت هایی که ایشان را در میان آنها راندهام، لعنت و دهشت و پدران ایشان دادهام، باز خواهم رسانید تا آن را به تصرف آورند.»
مسخره و عار باشند. ۱۹ چونکه خداوند می گوید: کلام مرا که به ۴ و این است کلامی که خداوند درباره اسرائیل و یهودا گفته
واسطه بندگان خود انبیا نزد ایشان نشینیدند با آنکه صحیح است. ۵ زیرا خداوند چنین می گوید: «صدای ارتعاش شدیدیم.
زود برخاسته، آن را فستادم اما خداوند می گوید که شما نشینیدید. خوف است وسلامتی نی. ۶ سوال کنید و ملاحظه نمایید که
۷ و شمای جمیع اسرائیلی که از اورشلیم به بابل فستادم کلام آیاکور اولاد می زاید؟ پس چرا هر مرد را می بینم که مثل زنی که
خداوند را بشنوید. ۲۱ یهوه صبایوت خدای اسرائیل درباره اخاب می زاید دست خود را بر کمرش نهاده و همه چهره ها به زردی
بن قولایا و درباره صدقیا این معسیا که برای شما به اسم من مبدل شده است؟» ۷ وای بر ما زیرا که آن روز، عظیم است و
کاذب آن بیوت می کنند، چنین می گوید: اینک من ایشان را بدل شده است اما آن نیست و آن زمان تیگی یعقوب است اما ایشان
نیوکدنصرپادشاه بابل تسليم خواهم کرد او ایشان را در حضور نجات خواهد یافت. ۸ و یهوه صبایوت می گوید: «هر آینه در آن
شما خواهد کشت. ۲۲ و از ایشان برای تمامی اسرائیل یهودا که روز بیوغ او از گردت خواهم شکست و بنده های تو را خواهم
در بابل می باشند لعنت گرفته، خواهید گفت که خداوند تو را مثل گسیخت. و غریبان بار دیگرا را پنه خود نخواهند ساخت. ۹ و
صدقیا اخاب که پادشاه بابل ایشان را در آتش سوزانید، بگرداند. ایشان خدای خود یهوه و پادشاه خویش داود را که برای ایشان
چونکه ایشان در اسرائیل حمامت نمودند و با زنان همسایگان برمی انگیزانم خدمت خواهند کرد. ۱۰ پس خداوند می گوید
خود زنا کردند و به اسم من کلامی را که به ایشان امنزفروموده بودم که ای بنده من یعقوب متبر و اسرائیل هراسان مباش زیرا اینک
کاذب آن گفتند و خداوند می گوید که من عارف و شاهد هستم. من تو را از جای دور و ذرت تو را از زمین اسری ایشان خواهم
۲۳ ۲۴ و شمعیای نحلامی را خطاب کرده، بگو: ۲۵ یهوه صبایوت رهایند و یعقوب مراجعت نموده، در فراهیت و امنیت خواهد بود و
خدای اسرائیل تکلم نموده، چنین می گوید: از آنجایی که تو کسی او را نخواهد ترسانید. ۱۱ زیرا خداوند می گوید: من با تو
رسانیل به اسم خود نزد تمامی قوم که در اورشلیم اند و نزد صنفیا این هستم تا تو را نجات بخشم و جمیع امت ها را که تو را در میان آنها
معسیا کاهن و نزد جمیع کاهنان فستاده، گفتی: ۲۶ که خداوند پراکنده ساختم، تلف خواهم کرد. اما تو را تلف نخواهم نمود،
تو را به جای یهودا کاهن به کهانت نصب نموده است تا برخانه بلکه تو را به انصاف تادیب خواهم کرد و تو را نیز سزا نخواهم
خداوند و کلا باشید. برای هر شخص مجنون که خویشتن را نبی گذاشت. ۱۲ زیرا خداوند چنین می گوید: جراحت تعلاج ناپذیر
می نماید تا او را در کرده ها و زنجیرها بیندی. ۱۳ پس الان چرا و ضربت تو مهلك می باشد. ۲۷ پس کسی نیست که دعوی تو را
ارمیاعناتوی را که خود را برای شما نبی می نماید تربیع نمی کنی؟ فیصل دهد تا الشیام یابی ویرایت دواهای شفابخشندگانی نیست.
۲۸ زیرا که او نزد ما به بابل فستاده، گفت که این اسری بطول ۱۴ جمیع دوستان تو را فراموش کرده، درباره تواحال پرسی نمی
خواهد جامید پس خانه ها بنا کرده، ساکن شوید و با غایرس نماید زیرا که تو را به صدمه دشمن و به تادیب بیرحمی به سبب
نموده، میوه آنها را بخورید. ۲۹ و صنفیای کاهن این رساله کثرت عصیان و زیادتی گناهان مبتلا ساخته ام. ۱۵ چرا درباره
را به گوش ارمیانی خواند. ۳۰ پس کلام خداوند بر ارمیا نازل جراحت خود فریاد نمایی؟ دردو علاج ناپذیر است. به سبب
شده، گفت: ۳۱ «نزد جمیع اسرائیل فستاده، بگو که خداوند زیادتی عصیان و کثافت کاهنات این کارها را به تو کردمام.
درباره شمعیای نحلامی چنین می گوید: چونکه شمعیا برای شما «بنابراین آنایی که تو را می بلعند، بلعیده خواهید شد و آنایی
نبوت می کند و من او را نفرستاده ام و او شما را امیدار که به دروغ که تو را به تنگ می آورند، جمیع به اسری خواهید رفت. و آنایی
اعتماد نماید، ۳۲ بنابراین خداوند چنین می گوید: اینک من بر که تو را تراج می کنند، تراج خواهید شد و همه غارت کنگان
شمعیای نحلامی و ذرت وی عقوب خواهم رسانید و برایش را به غارت تسليم خواهم کرد. ۱۷ زیرا خداوند می گوید: به
کسی که در میان این قوم ساکن باشد، نخواهد ماند و خداوندمی تو عافیت خواهم رسانید و جراحات تو را شفا خواهم داد، از
گوید او آن انسانی را که من برای قوم خودمی کنم نخواهد دید، این جهت که تو را (شهر) متروک می نامند (ومی گویند) که
این صهیون است که احمدی درباره آن احوال پرسی نمی کند. زیرا که درباره خداوند سختان فتنه انگیز گفته است.»
۱۸ خداوند چنین می گوید: اینک خیمه های اسری یعقوب را
۳۰ کلامی که از جانب خداوند بر ارمیا نازل شده، گفت: بازخواهم آورد و به مسکنهاش ترحم خواهم نمودو شهر بر تاش بنا
۲ «یهوه خدای اسرائیل تکلم نموده، چنین می گوید: تمامی شده، قصرش برسحب عادت خود مسکون خواهید شد. ۱۹ و
سختانی را که من به تو گفته ام، در طوماری بنویس. ۳ زیرا خداوند تسبیح و آوازمطیان از آنها بیرون خواهد آمد و ایشان را خواهم افروز
می گوید: اینک ایامی می آید که اسرائیل قوم خود اسرائیل و یهودا و کم نخواهند شد و ایشان را معز خواهم ساخت و پست نخواهند
را باز خواهم آورد و خداوند می گوید: ایشان را به زمینی که به

گردید. ۲۰ و پس از مانند ایام پیشین شده، جماعت شادی خواهند کرد و جوانان و پیران با یکدیگر. زیرا که من برقرار خواهند ماند و بر جمیع ستمگرانش عقوبت خواهم من ماتم ایشان را به شادمانی مبدل خواهم کرد و ایشان را از رسانید. ۲۱ و حاکم ایشان از خود ایشان بوده، سلطان ایشان از المی که کشیده‌اند تسلی داده، فرحتاک خواهم گردانید. ۱۴ و میان ایشان بیرون خواهد آمد و او را مقرب می‌گردانم تا نزدیک من خداوند می‌گویید: «جان کاهان را از پیه ترا و تازه خواهم ساخت پایا خداوند می‌گویید: کیست که جرات کند نزد من آید؟ و قوم من از احسان من سیر خواهند شد.» ۱۵ خداوند چنین ۲۲ و شما قوم من خواهید بود و من خدای شما خواهم بود. می‌گویید: «آوازی در رامه شنیده شد ماتم و گریه بسیار تلخ که اینک باشد شدید خداوند با حادث غضب و گردابهای سخت راحیل برای فرزندان خود گریه می‌کند و برای فرزندان خود تسلی بیرون می‌آید که بر سر شریان هجوم اورد. ۲۴ تا خداوند تدبیرات نمی‌پذیرد زیرا که نیستند.» ۱۶ خداوند چنین می‌گویید: «آواز دل خود را بجا نیاورد و استوار نفرماید، حادث خشم اونخواهد خود را از گریه و چشمان خویش را از اشک باز دار. زیار خداوند فرماید که برای اعمال خود اجرت خواهی گرفت و ایشان از برگشت. در ایام آخر این را خواهید فهمید.»

۳۱ خداوند می‌گویید: «در آن زمان من خدای تمامی قبایل جهت عاقبت تو امید هست و فرزندانت به حدود خویش خواهند اسرائیل خواهم بود و ایشان قوم من خواهند بود. ۲ خداوند چنین برگشت. ۱۸ به تحقیق افایم راشنیدم که برای خود ماتم گرفته، می‌گویید: قویی که از شمشیر رستند در بیابان فیض یافتد، هنگامی می‌گفت: مراتبیه نمودی و متنه شدم مثل گوساله‌ای که کارآزموده که من رفتم تا برای اسرائیل آرامگاهی پیدا کنم.» ۳ خداوند نشده باشد. مرا برگردان تا برگردانیده شوم زیرا که تو بیوه خدای از جای دور به من ظاهر شد (و گفت): «با محبت از لی تو را من هستی. ۱۹ به درستی که بعد از آنکه برگردانیده شدم پیشمان دوست داشتم، از این جهت تو را به رحمت جذب نمودم. ۴ ای گشتم و بعد از آنکه تعليم یافتم بر ران خود زدم. خجل شدم و باکره اسرائیل تو را بار دیگر بنا خواهم کرد و تو بناخواهی شد و رسوایی هم کشیدم چونکه عارجوانی خویش را متتحمل گردیدم. بار دیگر با دفعه‌ای خود خویشتن را خواهی آراست و در رقصهای ۲۰ آیا افایم پسر عزیز من یا ولد ایههاج من است؟ زیرا هر گاه به مطربان بیرون خواهی آمد. ۵ بار دیگر تاکستانها بر کوههای سامره ضد او سخن می‌گوییم او را تا بحال به یادمی آورم. بنابراین خداوند غرس خواهی نمود و غرس کنندگان غرس نموده، میوه آنها را می‌گوید که احشای من برای او به حرکت می‌آید و هر آیه بر او خواهند خورد. ۶ زیرا روزی خواهد بود که دیده باتان بر کوهستان ترجم خواهم نمود. ۲۱ نشانه‌ها برای خود نصب نما و علامت‌ها افزایم نداخواهند کرد که برخیزید و نزد بیوه خدای خود به صهیون به جهت خویشتن برپا کن و دل خود را بسیوی شاه راه به راهی برآیم.» ۷ زیرا خداوند چنین می‌گویید: «به جهت یعقوب به که رفتنه‌ای متوجه ساز. ای باکره اسرائیل برگرد و به این شهرهای شادمانی تزمن نمایید و به جهت سر امت‌ها آواز شادی دهید. اعلام نماییلو تسبیح بخواهید و بگویید: ای خداوند قوم خود بیقه به آنطرف گردش خواهی نمود؟ زیار خداوند امر تازه‌ای در جهان اسرائیل را نجات بدء! ۸ اینک من ایشان را از زمین شمال خواهیم ادعا نموده است که زن مرد را احاطه خواهد کرد.» ۲۲ بیوه اور و از کرانه‌های زمین جمع خواهی نمود و با ایشان کوران و صیارت خدای اسرائیل چنین می‌گویید: «بار دیگر هنگامی که لنگان و آبستان و زنانی که می‌زایند با هم گروه عظیمی به اینجا باز اسیران ایشان را بر می‌گردانم، این کلام را در زمین بیهودا و شهرهایش خواهند آمد. ۹ با گریه خواهند آمد و من ایشان را با تضرعات خواهند گفت که ای مسکن عدالت و ای کوه که قدوسیت، خداوند تو خواهیم آورد. نزد نهرهای آب ایشان را به راه صاف که در آن را مبارک سازد. ۲۴ و بیهودا و تمامی شهرهایش با هم و فلاحان و نخواهند لغزیده‌بری خواهی نمود زیرا که من پدر اسرائیل هستم و آنانی که با گله‌ها گردش می‌کنند، در آن ساکن خواهند شد. افزایم نخست زاده من است. ۱۰ ای امت‌ها کلام خداوند را ۲۵ زیرا که جان خستگان را تازه ساخته‌ام و جان همه مژونان را بشنوید و در میان جزای‌بیعده اخبار نمایید و بگوید آنکه اسرائیل سیر کردام.» ۲۶ در این حال بیدار شدم و نگریسم و خواهیم را پرآکنده ساخت ایشان را جمع خواهد نمود و چنانکه شبان گله خود را (نگاه دارد) ایشان را محفوظ خواهد نمود. ۱۱ زیرا خداوند خاندان اسرائیل و خاندان بیهودا را به بندر انسان و بندر حیوان خواهیم یعقوب را فدیه داده و او را از دست کسی که از او قوی تر بود کاشت. ۲۸ واقع خواهد شد چنانکه بر ایشان برای کشدن و رهانیده است. ۱۲ و ایشان آمده، بر بلندی صهیون خواهند سراید خراب نمودن و منهدم ساختن و هلاک کردن و بلا رسانیدن مراقبت و نزد احسان خداوند یعنی نزد غله و شیره و روغن و نتاج گله نمودم، به همینطور خداوند می‌گوید برا ایشان برای بنا نمودن و غرس کردن مراقب خواهم شد. ۲۹ و در آن ایام بار دیگر نخواهند گفت شد و بار دیگر هرگز غمگین نخواهند گشت. ۱۳ آنگاه باکره‌ها

که پدران انگور ترش خوردند و دندان پسران کنید گردید. ۳۰ بلکه ۵ و خداوند می‌گوید که صدقیا را به بابل خواهد برد و او در آنجا هر کس به گناه خودخواهد مرد و هر که انگور ترش خورد دندان وی تا حینی که از اتفاق نامم خواهد ماند. زیرا که شما با کلدانیان کنید خواهد شد. ۳۱ خداوند می‌گوید: «اینک ایامی می‌آید که جنگ خواهید کرد، اما کامیاب نخواهید شد.» ۶ و ارمیا گفت: باخاندان اسرائیل و خاندان یهودا عهد تارهای خواهم بست. ۳۲ نه «کلام خداوند بر من نازل شده، گفت: ۷ اینک حتمیل پسر مثل آن عهده که با پدران ایشان بستم در روزی که ایشان را عمومی تو شلوم نزد تو آمد، خواهد گفت مزععه مرا که در عناوت دستگیری نمودم تا از زمین مصر بیرون آورم زیرا که ایشان عهد است برای خود بخر زیرا حق انفکاک از آن تواست که آن را مرا شکستند، با آنکه خداوند می‌گوید من شوهر ایشان بودم.» بخري. ۸ پس حتمیل پسر عمومی من بر وفق کلام خداوند نزد ۳۳ اما خداوند می‌گوید: «اینست عهده که بعد از این ایام با من در صحنه زندان آمده، مرا گفت: «تمنا اینکه مزععه مرا که در خاندان اسرائیل خواهم بست. شریعت خود را در باطن ایشان عناوت در زمین بیامین است بخری زیرا که حق اربیت و حق خواهم نهاد و آن را بر دل ایشان خواهم نوشت و من خدای ایشان انفکاک از آن تو است پس آن را برای خودبخر.» آنگاه دانستم خواهم بود و ایشان قوم من خواهند بود. ۴۴ و پار دیگر کسی که این کلام از جانب خداوند است. ۹ پس مزععه ای را که در به همسایه اش و شخصی به برادرش تعلیم نخواهید داد و نخواهد عناوت بود از حتمیل پسر عمومی خود خریدم و وجه آن را هفده گفت خداوند را بشناس. زیرا خداوند می‌گوید: «جمعیت ایشان از مقابل نقره برای وی وزن نمودم. ۱۰ و قبله را نوشته، مهر کدم و خود و بزرگ مرا خواهند شناخت، چونکه عصیان ایشان را خواهم شاهدان گرفته، نقره را در میان وزن نمودم. ۱۱ پس قبله های خرید آمزید و گناه ایشان را دیگر به یاد نخواهم آورد.» ۳۵ خداوند که راه هم آن را که برسحب شریعت و فرضه مخوم بود وهم آن را که اقتاب را به جهت روش نایاب روز و قانونهای ماه و ستارگان را برای باز بود گرفم. ۱۲ و قبله خرید را به باروک بن نیریا این محسیا به روش نایاب شب قرار داده است و دریا را به حرکت می‌آورد تا مواجه حضور پسر عمومی خود حتمیل و به حضور شهودی که قبله خروش نمایند و اسم او یهوه صبایوت می‌باشد، چنین می‌گوید. خریدرا امضا کرده بودند و به حضور همه یهودیانی که در صحنه ۳۶ پس خداوندمی گوید: «اگر این قانونها از حضور من برداشته زندان نشسته بودند، سپردم. ۱۳ و باروک را به حضور ایشان شود، آنگاه ذرت اسرائیل نیز زایل خواهند شدتا به حضور من وصیت کرده، گفتم: ۱۴ «یهوه صبایوت خدای اسرائیل چنین قوم دایمی نباشد.» ۳۷ خداوندمی چنین می‌گوید: «اگر آسمانهای می‌گوید: این قبله‌ها یعنی قبله این خرید را، هم آن را که مختوم شود، آنگاه ذرت اسرائیل را به سبب آنچه عمل نمودند بگذار تا روزهای بسیار بماند. ۱۵ زیرا یهوه صبایوت خدای اسرائیل ترک خواهم کرد. کلام خداوند این است.» ۳۸ یهوه می‌گوید: دیگر بارهای خانه‌ها و مزرعه‌ها و تاکستانهای در این زمین «اینک ایامی می‌آید که این شهر از برج حتمیل تا دروازه زاویه بنا خریده خواهد شد.» ۱۶ و بعد از آنکه قبله خرید را به باروک خواهد شد. ۳۹ و رسیمان کار به خط مستقیم تا لال جارب بیرون نیز داده بود، نزد خداوند تصرع نموده، گفتم: ۱۷ «آهای خواهد رفت و بسوی جوعت دور خواهید زد.» ۴۰ و تمامی وادی خداوند یهوه اینک تو آسمان و زمین را به قوت عظیم و باروی لاشها و خاکستر و تمامی زمینها تا وادی قدرون و بطرف مشرق تا بلند خود آفریدی و چیزی برای تو مشکل نیست ۱۸ که به هزاران زاویه دروازه اسبان، برای خداوند مقدس خواهد شد و بار دیگر تا احسان می‌نمایی و عقوبت گناه پدران را به آغوش پسرانشان بعد از ایشان می‌رسانی! خدای عظیم جبار که اسم تو یهوه صبایوت ابدالاً باد کنده و منهدم نخواهد گردید.»

۳۲ کلامی که در سال دهم صدقیا پادشاه یهودا که سال راههای بني آدم مفتوح است تا بهر کس برسحب راههایش و بر هجدهم نوکر صر باشدار جانب خداوند بر ارمیا نازل شد. ۲ و وقت ثمره اعمالش جزاده‌ی. ۲۰ که آیات و علامات در زمین مصر در آن وقت لشکر پادشاه بابل اورشلیم را محاصره کرده بودند و در اسرائیل و در میان مردمان تا امروز قرار دادی و از برای خود ارمیا نی در صحنه زندانی که در خانه پادشاه یهودا بود محبوب مثل امروز اسمی پیدا نمودی. ۲۱ و قوم خود اسرائیل را به آیات و بود. ۳ زیرا صدقیا پادشاه یهودا او را به زندان انداخته، گفت: علامات و به دست قوی و بازوی بلند و هیبت عظیم از زمین «چرا نبوت می‌کنی و می‌گویی که خداوند چنین می‌فرماید. اینک مصیریرون آوردى. ۲۲ و این زمین را که برای پدران ایشان قسم من این شهر را به دست پادشاه بابل تسليم خواهم کرد و آن را خورده که به ایشان بدھی به ایشان دادی. زمینی که به شیر و تسخیر خواهد نمود. ۴ و صدقیا پادشاه یهودا از دست کلدانیان شهد جاری است. ۲۳ و ایشان چون داخل شده، آن را به تصرف خواهد رست بلکه البته به دست پادشاه بابل تسليم شده، دهانش با آوردن کلام تو را نشینیدند و به شریعت تو سلوک ننمودند و به آنچه دهان وی تکلم خواهد نمود و چشمیش چشم وی را خواهد دید.

ایشان را امر فرمودی که بکنند عمل ننمودند. بنابراین تو تمام این دوری نوزند. ۴۱ و از احسان نمودن به ایشان مسرور خواهم بلا را به ایشان وارد آوردی. ۲۲ اینک سنگرها به شهر رسیده است شد و ایشان را براستی و به تمامی دل و جان خود را این زمین تا آن را تسخیر نمایند و شهر بدست کلدانیانی که با آن جنگ غرس خواهم نمود. ۲۳ زیرا خداوند چنین می گوید: به نوعی که می کنند به شمشیر و قحط و وبا تسليم می شود و آنچه گفته بودی تمامی این بلاعظیم را به این قوم رسانیدم، همچنان تمامی واقع شده است و اینک تو آن را می بینی. ۲۵ و توانی خداوند یهوه احسانی را که به ایشان عده داده به ایشان خواهم رسانید. ۲۶ و به من گفتشی که این مزرعه را برای خود به نقره بخر و شاهدان بگیر در این زمین که شما درباره اش می گوید که ویران و از انسان و حال آنکه شهری بدست کلدانیان تسليم شده است. ۲۷ پس بهایم خالی شده و پدست کلدانیان تسليم گردیده است، مزرعه ها کلام خداوند به ارمیا نازل شده، گفت: «اینک من یهوه خربید خواهد شد. ۲۸ و مزرعه ها به نقره خربید، قبلا هاخواهند خدای تمامی بشر هستم. آیا هیچ امر برای من مشکل می باشد؟ نوش و مختوم خواهند نمود و شاهدان خواهند گرفت، در زمین بنابراین خداوند چنین می گوید: اینک من این شهر را بدست بنیامین و حوالی اورشليم و شهرهای یهودا و در شهرهای کوهستان کلدانیان و بدست نوکادرصر پادشاه بابل تسليم می کنم و او آن را و شهرهای همواری و شهرهای جنوب زیرا خداوند می گوید اسرiran خواهد گرفت. ۲۹ و کلدانیانی که با این شهر جنگ می کنند آمده، ایشان را باز خواهم آورد.»

این شهر را آتش خواهند زد و آن را با خانه هایی که بربامهای آثنا برای بعل بخورسوزانیدند و هدایای ریختنی برای خداپایان غیر ریخته ۳۰ و هنگامی که ارمیا در صحن زندان محبوس بود کلام خشم مرآبهیجان آوردند، خواهند سوزانید. ۳۱ زیرا که بنی اسرائیل و خداوند بار دیگر براو نازل شده، گفت: «خداوند که این کار بنی یهوه از طفولیت خود پیوسته شارت ورزیدند و خداوند می گوید رامی کند و خداوند که آن را مصور ساخته، مستحکم می سازد و که بنی اسرائیل به اعمال دستهای خود خشم مرادیم یهیجان اسم او یهوه است چنین می گوید: ۳۲ مرا بخون و تو را اجابت آوردند. ۳۲ زیرا که این شهر ازروزی که آن را بنا کردند تا امروز خواهم نمودو تو را از چیزهای عظیم و مخفی که آنها را دانسته ای باعث هیجان خشم و غضب من بوده است تا آن را از حضور خود مخبر خواهم ساخت. ۳۳ زیرا که یهوه خدای اسرائیل درباره خانه دور اندازم. ۳۴ به سبب تمام شرارتی که بنی اسرائیل و بنی یهودا، های این شهر و درباره خانه های پادشاهان یهودا که در مقابل ایشان و پادشاهان و سروران و کاهنان و انبیاء ایشان و مژدان یهودا سنگرها و منجیقهای منهدم شده است، ۳۵ و می آیند تا با کلدانیان و ساکنان اورشليم کرده، خشم مرا بهیجان آوردند. ۳۶ و پشت به مقاله نمایند و آنها را به لاشهای کسانی که من در خشم و من داده اند و نه رو. و هر چند ایشان را تعیلم داد بلکه صحیح غضب خود ایشان را کشتم پویی کنند. زیرا که روی خود را از این زود برخاسته، تعیلم دادم لیکن گوش نگرفتند و تادیب نپذیرفتند. شهر به سبب تمامی شرارت ایشان مستور ساخته ام. ۳۷ اینک به این بلکه رجاسات خود را درخانه ای که به اسم من مسمی است شهر عافیت و علاج باز خواهم داد و ایشان راشقا خواهم بخشید برپا کرده، آن رانجس ساختند. ۳۸ و مکان های پلند بعل را که و فراوانی سلامتی و امانت را به ایشان خواهم رسانید. ۳۹ و اسرiran دروازی این هنوم است بنا کردند تا پسran و دختران خود را برای یهودا و اسرiran اسرائیل را باز آورده، ایشان را مثل اول بناخواهم مولک از آتش بگذرانند. عملی که ایشان را امر نفرمود و به مخاطر نمود. ۴۰ و ایشان را از تمامی گناهانی که به من وزیده اند، طاهر خطری ننمود که چنین رجاسات را بجا آورده، یهودا مرتكب گناه خواهم ساخت و تمامی تقصیرهای ایشان را که بدانها بر من گناه گردانند. ۴۱ پس الان از این سبب یهوه خدای اسرائیل در حق این وزیده واژ من تجاوز کرده اند، خواهم آمزید. ۴۲ و این شهر برای شهرکه شما درباره اش می گوید که بدست پادشاه بابل به شمشیر من اسم شادمانی و تسیبیح و جلال خواهد بود نزد جمیع امت و قحط و وبا تسليم شده است، چنین می فرماید: «اینک من های زمین که چون آنها همه احسانی را که به ایشان نموده باشم ایشان را از همه زمینهایی که ایشان را در خشم و حدت و غضب بشنوند خواهند ترسید. و به سبب تمام این احسان و تمامی سلامتی عظیم خود رانده ام جمع خواهم کرد و ایشان را به این مکان باز که من به ایشان رسانیده باشم خواهند لرزید. ۴۳ خداوند چنین ۴۴ و ایشان قوم من می گوید که در این مکان که شما درباره اش می گوید که آن ویران و خواهند بود، اینکه زمینهایی که ایشان خواهم گردانید. ۴۵ و ایشان را یک دل خالی از انسان و پهایم است یعنی در شهرهای یهودا و کوچه های خواهند بود و من خدای ایشان خواهم بود. ۴۶ و ایشان را به یک دل خالی از انسان و پهایم است یعنی در شهرهای یهودا و کوچه های و یک طرق خواهم داد تا به جهت خیریت خویش و پسran خویش اورشليم که ویران و خالی ار انسان و ساکنان و پهایم است، ۴۷ در که بعد از ایشان خواهند بود همیشه اوقات از من بترسند. ۴۸ و آنها آواز شادمانی و آواز سرور و آواز داماد و آواز عروس و آواز کسانی عهد جاودانی با ایشان خواهم بست که از احسان نمودن به ایشان که می گویند یهوه صبایوت راتسبیح بخوانید زیرا خداوند نیکو است برنخواهم گشت و ترس خود رادر دل ایشان خواهم نهاد تا از من و رحمت او تا ابد الاباد است، بار دیگر شنیده خواهد شد و آواز آنانی که هدایای تشكر به خانه خداوند می آورند. زیرا خداوند

می گوید اسیران این زمین را مثل سابق باز خواهم آورد. ۱۲ یهوه خواهی گردید و چشمان تو چشمان پادشاه بابل را خواهد دید و صبایوت چنین می گوید: در اینجا یکی که ویران و از انسان و بهایم دهانش با دهان تو گفتگو خواهد کرد و به بابل خواهی رفت. خالی است و در همه شهرهایش بار دیگر مسکن شبانی که گله ها ۴ لیکن ای صدقی پادشاه یهودا کلام خداوند را بشنو. خداوند را می خواناند خواهد بود. ۱۳ و خداوند می گوید که در شهرهای تو چنین می گوید: به شمشیر نخواهی مرد، ۵ بلکه بسلامتی کوهستان و شهرهای همواری و شهرهای جنوب و در زمین پیامین خواهی مرد. و چنانکه برای پدرانت یعنی پادشاهان پیشین که قبل و در حوالی اورشلیم و شهرهای یهودا گوسفندان بار دیگر از زبردست از تو بودند (عطایات) سوزانیدند، همچنان برای تو خواهند سوزانید و شمارند کان خواهد گذاشت. ۱۴ اینک خداوندمی گوید: ایامی برای تو ماتم گرفته، خواهد گفت: آه آقا، زیرا خداوند می گوید: می آید که آن وعده نیکو را که درباره خاندان اسرائیل و خاندان من این سخن را گفتم». ۶ پس ارمیا نبی تمامی این سخنان را به یهودا دادم و فاخته خواهم نمود. ۱۵ در آن ایام و در آن زمان شاخه صدقی پادشاه یهودا در اورشلیم گفت، ۷ هنگامی که لشکر پادشاه عدالت برای داود خواهیم روپایید و او انصاف و عدالت را در زمین توانم گرفته، خواهد گفت: آه آقا، زیرا خداوند می گوید: جاری خواهد ساخت. ۱۶ در آن ایام یهودا تجاه خواهد یافت و عربیه جنگ می نمودند. زیرا که این دو شهر از شهرهای حصاردار اورشلیم به امیت مسکون خواهد شد و اسمی که به آن نامیده یهودا فقط باقی مانده بود. ۸ کلامی که از جانب خداوند بر ارمیا می شود این است: یهوده صدقینو. ۱۷ زیرا خداوند چنین می گوید که آنکه صدقی پادشاه با تمامی قومی که در اورشلیم که از داود کسی که برکرسی خاندان اسرائیل پنشینید کم نخواهد بودند عهد بست که ایشان به آزادی ندا نمایند، ۹ تا هر کس شد. ۱۸ و از لاویان کهنه کسی که قربانی های سوختنی بگذراند غلام عبرانی خود و هر کس کنیز عبرانیه خوش را به آزادی رها کند و هدایای آردي بسوزاند و ذیباح همیشه ذبح نماید از حضور من و هیچکس برادر یهود خوش را غلام خود نسازد. ۱۰ پس جمیع کم نخواهد شد. ۱۹ و کلام خداوند بر ارمیا نازل شده، گفت: سورون و تمامی قومی که داخل این عهدشند اطاعت نموده، هر ۲۰ «خداوند چنین می گوید: اگر عهد ما با روز و عهد ما با شب کدام غلام خود را و هر کدام کنیز خوش را به آزادی رها کردند و باطل توانید کرد که روز و شب در وقت خود نشود، ۲۱ آنگاه عهد ایشان را دیگر به غلامی نگاه نداشتند بلکه اطاعت نموده، ایشان من با بنده من داده باطل خواهد شد تا برایش پسری که برکرسی را رهایی دادند. ۱۱ لکن بعد از آن ایشان برگشته، غلامان و اوسلطنت نماید نباشد و با لاویان کهنه که خادم من می باشند. کنیزان خود را که به آزادی رها کرده بودند، باز آوردند و ایشان را ۲۲ چنانکه لشکر آسمان را نتوان شمردو ریگ دریا را قیاس نتوان به عنف به غلامی و کنیزی خود گفتند. و کلام خداوند بر کرد، همچنان ذرتی بنده خود داود و لاویان را که مرا خدمت ارمیا از جانب خداوند نازل شده، گفت: ۱۳ «یهوه خدای اسرائیل می نمایند زیاده خواهم گردانید.» ۲۳ و کلام خداوند بر ارمیا نازل چنین می گوید: من با پدران شما در روزی که ایشان را ازمن شده، گفت: «آیا نمی بینی که این قوم چه حرف می زند؟ مصر از خانه بندگی بیرون آوردم عهد بسته، گفتم که در آخر می گویند که خداوند آن دو خاندان را که برگزیده بود ترک نموده هر هفت سال هر کدام از شما برادر عبرانی خود را که خوشش را است. پس قوم مرا خواره شمارند که در نظر ایشان دیگر قومی به تو فروخته باشد رها کنید. و چون تو را شش سال بندگی کرده نباشد. ۲۵ خداوند چنین می گوید: اگر عهد من با روز و شب باشد، او را از نزد خود به آزادی رهایی دهی. اما پدران شما من نمی بود و قانون های آسمان و زمین را قرارنی دادم، ۲۶ آنگاه نیز اطاعت ننمودند و گوش خود را به من فرا نداشتند. ۱۵ و شما در ذرتی یعقوب و نسل بنده خود داود را ترک نمودم و از ذرتی او این زمان بازگشت نمودید و آنچه در نظر من پستند است بجا بر اولاد ابراهیم و اسحاق و یعقوب حاکمان نمی گرفتم. زیرا که آوردید. و هر کس برای همسایه خود به آزادی ندا نموده، در اسیران ایشان را باز خواهم آورد و برایشان ترحم خواهم نمود.» خانه ای که به اسم نامیده شده است عهد بستید. ۱۶ اما از آن روتافته اسم مرا بی عصمت کردید و هر کدام از شما غلام ۳۴ کلامی که از جانب خداوند در حینی که نبودن نصر خود را و هر کس کنیز خوش را که ایشان را بحسب میل ایشان به پادشاه بابل و تمامی لشکر و جمیع ممالک جهان که زیر آزادی رها کرده بودند، باز آوردید و ایشان را به عنف به غلامی و حکم او بودند و جمیع قومها با اورشلیم و تمامی شهرهایش جنگ کنیزی خود گرفتند. ۱۷ بنابراین خداوند چنین می گوید: چونکه می نمودند بر ارمیا نازل شده، گفت: ۲ «یهوه خدای اسرائیل شما من اطاعت ننمودید و هر کس برای برادر خود و هر کدام برای چنین می گوید: برو و صدقی پادشاه یهودا را خطاب کرده، وی را همسایه خوش به آزادی ندا نکردید، اینک خداوند می گوید: من بگو خداوند چنین می فرماید: ایک من این شهر را بدست پادشاه برای شما آزادی را به شمشیر و بیا و قحط ندامی کنم و شما را بابل تسليم می کنم و او آن را به آتش خواهد سوزانید. ۳ و تو از در میان تمامی ممالک جهان مشوش خواهم گردانید. ۱۸ و تسليم دستش نخواهی رست. بلکه البته گرفتار شده، بدست او تسليم

خواهم کرد کسانی را که از عهد من تجاوز نمودند و وفانمودند به استوار گردیده است و تا امروز شراب نمی نوشند و وصیت پدر کلام عهده که به حضور من بستند، حینی که گویساله را دو خود را اطاعت می نمایند، اما من به شما سخن گفتم و صحیح پاره کرده، در میان پاره هایش گذاشتند. ۱۹ یعنی سروزان یهودا زودبیرخاسته، تکلم نمود و مرا اطاعت نکردی. ۱۵ و پندگان خود و سروزان اورشلیم و خواجه سرایان و کاهنان و تمامی قوم زمین را که انبیا را نزد شما فرستادم و صحیح زودبیرخاسته، ایشان را ارسال نموده، در میان پاره های گویساله گذرنمودند. ۲۰ و ایشان را به دست گفتم هر کدام از راه بد خود بازگشت نمایند و اعمال خود راصالح دشمنان ایشان و به دست آنانی که قصد جان ایشان دارند، خواهم کنید و خدایان غیر را پیروی منمایند و آنها را عبادت مکنید تا سپرد و لاشهای ایشان خواراک مرغان هواو حیوانات زمین خواهد در زمینی که به شما و به پدران شما داده ام ساکن شوید. اما شد. ۲۱ و صدقیا پادشاه یهودا و سروزانش را به دست دشمنان شما گوش نگرفتید و مرا اطاعت ننمودید. ۱۶ پس چونکه پسران ایشان و به دست آنانی که قصد جان ایشان دارند و به دست لشکر یوناداب بن رکاب وصیت پدر خویش را که به ایشان فرموده است پادشاه بابل که از نزد شما رفتمندان تسلیم خواهم کرد. ۲۲ اینک اطاعت می نمایند و این قوم مرا اطاعت نمی کنند. ۱۷ بنا بر این خداوند می گوید من امریمی فرمام و ایشان را به این شهر باز خواهم یهوده خدای صبایوت خدای اسرائیل چنین می گوید: اینک من بر آوردو با آن جنگ کرده، آن را خواهند گرفت و به آتش خواهند یهودا و بر جمیع سکنه اورشلیم تمامی آن بلا را که درباره ایشان سوزانید و شهرهای یهودا را ویران وغیرمسکون خواهیم آوردزیرا که به ایشان سخن گفتم و نشینیدند و اینچنان ایشان را خواندم و اجابت ننمودند. ۱۸ و ارمیا به خاندان رکاییان

۳۵ کلامی که از جانب خداوند در ایام یهودیا قیم بن یوشیا گفت: «یهوده صبایوت خدای اسرائیل چنین می گوید: چونکه شما پادشاه یهودا بر ارمیا نازل شده، گفت: ۲ «به خانه رکاییان برو وصیت پدر خود یوناداب را اطاعت نمودید و جمیع اور او را و به ایشان سخن گفتته، ایشان را به یکی از حجره های خانه نگاه داشته، بهرآنچه او به شمامر فرمود عمل ننمودید، ۱۹ بنا بر این خداوند بیاور و به ایشان شراب بنوشان.» ۳ پس یازنیا ارمیا یهوده صبایوت خدای اسرائیل چنین می گوید: از یوناداب بن رکاب ابن حصبیا و برادرانش و جمیع پسرانش و تمامی خاندان رکاییان کسی که دامی به حضور من باشد کم نخواهد شد.»

را برداشت، ۴ و ایشان را به خانه خداوند به حجره پسران حنان بن

یجادلایا مرد خدا که به پهلوی حجره سروزان و بالای حجره معسیا ۳۶ و در سال چهارم یهودیا قیم بن یوشیا پادشاه یهودا واقع این شلوم، مستحفظ آستانه بود آوردم. ۵ و کوزه های پر از شراب و شد که این کلام از جانب خداوند بر ارمیا نازل شده، گفت: پیاله های پیش رکاییان نهاده، به ایشان گفتتم: «شراب بنوشید.» ۲ «طوماری برای خود گرفته، تمامی سختانی را که من درباره ایشان گفتند: «شراب نمی نوشیم زیرا که پدر ما یوناداب بن اسرائیل و یهودا و همه امت ها به تو گفتم از روزی که به تو تکلم رکاب ما را وصیت نموده، گفت که شما و پسران شما ابد شراب نمودم یعنی از ایام یوشیا تا امروز در آن بنویس. ۳ شاید که خاندان نوشید. ۷ و خانه هابنا مکنید و کشت منمایند و تاکستانها یهودا تمامی بلا را که من می خواهم بر ایشان وارد بیاورم گوش غرس مکنید و آنها را نداشته باشید بلکه تمامی روزهای خود را در بگیرند تا هر کدام از ایشان از راه بد خود بازگشت نمایند و من خمیمه ها ساکن شوید تا روزهای بسیاره روی زمینی که شما در آن عصیان و گناهان ایشان را بیامز.» ۴ پس ارمیا باروک بن نیریا را غریب هستید زنده بمانید. ۸ و ما به سخن پدر خود یوناداب بن خواند و باروک ازدهان ارمیا تمامی کلام خداوند را که به او گفته رکاب و بهرچه او به ما امر فرمود اطاعت نموده، در تمامی عمر خود بودر آن طومار نوشت. ۵ و ارمیا باروک را امرومفوده، گفت: «من شراب بنوشیدیم، نه ما و نه زنان ما و نه پسران ما و نه دختران ما. محبوس هستم و نمی توانم به خانه خداوند داخل شوم. ۶ پس تو ۹ و خانه ها برای سکونت خود بنا نکردیم و تاکستانها و املاک برو و سختان خداوند را از طوماری که از دهان من نوشی در روز و مرعده ها برای خود نگرفتیم. ۱۰ و در خمیمه هاساکن شده، اطاعت صوم در خانه خداوند در گوش قوم بخوان و نیز آنها را در گوش نمودیم و به آنچه پدر مایوناداب ما را امر فرمود عمل ننمودیم. تمامی یهودا که از شهرهای خود می آیند بخوان. ۷ شاید که به ۱۱ لیکن وقتی که نبود رصر پادشاه بابل به زمین برآمد گفتم: حضور خداوند استغاثه نمایند و هر کدام از ایشان از راه بد خود بیایید از ترس لشکر کلداییان و لشکر ارامیان به اورشلیم داخل شویم بازگشت نکند زیرا که خشم و غضی که خداوند درباره این قوم پس در اورشلیم ساکن شدیم.» ۱۲ پس کلام خداوند بر ارمیا نازل فرموده است عظیم می باشد.» ۸ پس باروک بن نیریا بهرآنچه شده، گفت: «یهوده صبایوت خدای اسرائیل چنین می گوید: ارمیا نبی او امر فرموده بود عمل نمود و کلام خداوند را درخانه برو و به مردان یهودا و ساکنان اورشلیم بگو که خداوند می گوید: خداوند از آن طومار خواند. ۹ و در ماه نهم از سال پنجم یهودیا قیم آیا تادیب نمی پذیرید و به کلام من گوش نمی گیرید؟ ۱۴ سخنان بن یوشیا پادشاه یهود باری تمامی اهل اورشلیم و برای همه کسانی بوناداب بن رکاب که به پسران خود وصیت نمود که شراب نوشید که از شهرهای یهودا به اورشلیم می آمدند برای روزه به حضور

خداوند ندا کردند. ۱۰ و باروک سختان ارمیا را از آن طومار در پادشاه یهودا آن راسوزانید بر آن بنویس. ۲۹ و به یهوداییم پادشاه خانه خداوند در حرجه جمیرا این شافان کات در صحنه فقایی نزد یهودا بگو خداوند چنین می فرماید: تو این طومار را سوزانیدی و دهنده دروازه جدید خانه خداوند به گوش تمامی قوم خواند. ۱۱ و گفتی چرا در آن نوشته که پادشاه بابل البه خواهد آمد و این زمین چون میکایا این شافان تمامی سختان خداوند را از را خراب کرده، انسان و حیوان را از آن تابود خواهد ساخت. آن طومارشید، ۱۲ به خانه پادشاه به حجره کاتب آمد و اینک ۳۰ بنابراین خداوند درباره یهوداییم پادشاه یهودا چنین می فرماید که جمیع سروران در آنجا نشسته بودند یعنی البشامع کاتب و دلایا برایش کسی نخواهد بود که برکسری داده بشنید و لاش او روز در این شمعیا و الناثن بن عکبور و جمیرا این شافان و صدقیا این گرمای و شب در سرما بیرون افکنده خواهد شد. ۳۱ و بر او و حنینا و سایر سروران. ۱۳ پس میکایا تمامی سختانی راکه از باروک برذریش و بر بندگانش عقوبت گناه ایشان راخواهم آورد و بر ایشان وقتی که آنها را به گوش خلق از طومار می خواند شنید برای ایشان و بر سکه اورشلیم و مردان یهودا تمامی آن بلا را که درباره ایشان بازگفت. ۱۴ آنگاه تمامی سروران یهودی این نتیجا این شلمایا این گفتهام خواهم رسانید زیرا که مرا نشنیدند.» ۳۲ پس ارمیا طوماری کوشی را نزد باروک فرستادند تا بگوید: «آن طوماری را که به دیگر گرفته، به باروک بن نیرایا کاتب سپرد و او تمامی سختان گوش قوم خواندی بدست خود گرفته، بیا.» پس باروک بن نیرایا طوماری راکه یهوداییم پادشاه یهودا به آتش سوزانیده بود ازدهان ارمیا طومار را به دست خود گرفته، نزد ایشان آمد. ۱۵ و ایشان وی را در آن نوشته و سختان بسیاری نیز مثل آنها بر آن افروده شد.

گفتند: «بنشین و آن را به گوشهای ما بخوان.» و باروک به گوش ایشان خواند. ۱۶ و واقع شد که چون ایشان تمامی این سختان را ۳۷ و صدقیا این یوشیا پادشاه به جای کنیاهو این یهوداییم شنیدند با ترس به یکدیگر نظر افکنندو به باروک گفتند: «البه که نوکدرصیراپادشاه بابل او را بر زمین یهودا به پادشاهی نصب تمامی این سختان را به پادشاه بیان خواهیم کرد..» ۱۷ و از باروک کرده بود سلطنت نمود. ۲ و او و بندگانش و اهل زمین به کلام سوال کرده، گفتند: «ما را خبر بد که تمامی این سختان را خداوند که به واسطه ارمیا نی گفته بود گوش ندادند. ۳ و صدقیا چگونه از دهان او نوشی.» ۱۸ باروک به ایشان گفت: «او تمامی پادشاه، یهولک بن شلمایا و صنفیا این معسیا کاهن را نزد ارمیا این سختان را از دهان خود برای من می خواند و من با مرکب نی فرستاد که بگویید: «نzd یهوه خدای ما به جهت ماستغاته در طومار می نوشتم.» ۱۹ سروران به باروک گفتند: «تو و ارمیا در میان قوم آمد و شدمی نمود زیرا که او را هنوز رفته، خویشتن را بینان کنید تا کسی نداند که کجایم باشید.» در زندان نینادخته بودند. ۵ و لشکر فرعون از مصر بیرون آمدند ۲۰ پس طومار را در حجره البشامع کاتب گذاشت، به سرای پادشاه و چون کلدانیانی که اورشلیم را محاصره کرده بودند خبر ایشان را رفتند و تمامی این سختان را به گوش پادشاه بازگفتند. ۲۱ و پادشاه شنیدند از پیش اورشلیم رفند. ۶ آنگاه کلام خداوند بر ارمیا نی یهودی را فرستاد تا طومار را بیاورد و یهودی آن را از حجره البشامع نازل شده، گفت: ۷ «یهوه خدای اسرائیل چنین می فرماید: به کاتب آورده، در گوش پادشاه و در گوش تمامی سرورانی که به پادشاه یهودا که شما را نزد من فرستاد تا از من مسالت نمایید حضور پادشاه حاضر بودند خواند. ۲۲ و پادشاه به لشکر فرعون که به جهت اعانت شما بیرون خانه زمستانی نشسته و آتش پیش وی برمنقل افروخته بود. ۲۳ و آمدهاند، به ولایت خود به مصر مراجعت خواهند نمود. ۸ و واقع شد که چون یهودی سه چهار ورق خوانده بود، (پادشاه) آن را کلدانیان خواهند برگشت و با این شهر جنگ خواهند کردو آن را باقمتاراش قطع کرده، در آتشی که بر منقل بوداند از خدمت تمامی تسخیر نموده، به آتش خواهند سوزانید. ۹ و خداوند چنین می گوید طومار در آتشی که در منقل بود سوخته شد. ۲۴ و پادشاه و همه که خویشتن را فرب ندیده و مگویید که کلدانیان از نزد ما البه بندگانش که تمامی این سختان را شنیدند نه ترسیدند و نه جامه خواهند رفت زیرا که نخواهند رفت. ۱۰ بلکه اگر تمامی لشکر خود را چاک زندن. ۲۵ لیکن الناثن و دلایا و جمیرا از پادشاه کلدانیانی را که با شما جنگ می نمایند چنان شکست می دادید التمسا کردن که طومار را نسوزاند اما به ایشان گوش نگرفت. که از ایشان غیر از محروم شد گان کسی نمی ماند، باز هر کدام ۲۶ بلکه پادشاه برحیمیل شاهزاده و سرایا این عزیزیل و شلمایا از ایشان اخیمه خود برخاسته، این شهر را به آتش می سوزانیدند.» این عبدیل را امرفومد که باروک کاتب و ارمیا نی را بگیرند. ۱۱ و بعد از آنکه لشکر کلدانیان از ترس لشکر فرعون از اورشلیم امادخداوند ایشان را مخفی داشت. ۲۷ و بعد از آنکه پادشاه طومار کوچ کرده بودند، واقع شد ۱۲ که ارمیا از اورشلیم بیرون می رفت و سختانی را که باروک از دهان ارمیا نوشته بود سوزانید کلام تا به زمین بنیامین برود و در آنجا از میان قوم نصیب خود را بگیرد. خداوند بر ارمیا نازل شده، گفت: ۲۸ «طوماری دیگر براخ خود ۱۳ و چون به دروازه بنیامین رسید رئیس کشیکچیان مسمی به باز گیر و همه سختان اولین را که در طومار نخستین که یهوداییم پیش ایشان درآتیجا بود و او ارمیا نی را گرفته، گفت: «نzd کلدانیان می روی؟» ۱۴ ارمیا گفت: «دروغ است نزد

کلدانیان نمی روم.» لیکن یزینا به وی گوش نداد و ارمیا را گرفته او عبدملک حبیشی امر فرموده، گفت: «سی نفر از اینجا همراه خود را نزد سروران آورد. ۱۵ و سروران برآمیا خشن نموده، او را زندن و بدرار و ارمیای نبی را قیل از آنکه بمیرد از سیاه چال برآور.» ۱۶ پس او را در خانه یوناتان کاتب به زندان انداختند زیرا آن را زندان عبدملک آن کسان را همراه خود برداشته، به خانه پادشاه از زیر ساخته بودند. ۱۶ و چون ارمیا در سیاه چال به یکی از حجره‌ها خزانه داخل شد واز آنجا پارچه‌های مندرس و رقعه‌های پوسیده داخل شده بود و ارمیا روزهای بسیاردر آنجا مانده بود، ۱۷ آنگاه گرفته، آنها را با رسمنانها به سیاه چال نزد ارمیا ووهشت. ۱۲ و صدقیا پادشاه فرستاده، او را آورد و پادشاه در خانه خود خفیه از او عبدملک حبیشی به ارمیا گفت: «این پارچه‌های مندرس و رقعه سوال نموده، گفت که «آیا کلامی از جانب خداوند هست؟» های پوسیده رازی بغل خود در زیر رسمنانها بگذار.» و ارمیا چنین ارمیا گفت: «هست و گفت به دست پادشاه بابل تسلیم خواهی کرد. ۱۳ پس ارمیا را با رسمنانها کشیده، او را از سیاه چال برآورده شد.» ۱۸ و ارمیا به صدقیا پادشاه گفت: «و به تو ویندگان و ارمیا در صحنه زندان ساکن شد. ۱۴ و صدقیا پادشاه فرستاده، این قوم چه گاه کردام که ما به زندان انداخته‌اید؟ ۱۹ و انبیای ارمیا نبی را به مدخل سومی که در خانه خداوند بود نزد خودآورد و شما که برای شما نبوت کرده، گفتند که پادشاه بابل بر شما و بر پادشاه به ارمیا گفت: «من از تو مطلبی می‌پرسم، از من چیزی این زمین نخواهد آمد کجا می‌باشند؟ ۲۰ پس الان ای آقایم پادشاه مخفی مدار.» ۱۵ ارمیا به صدقیا گفت: «اگر تو را خبر دهم بشنو: تمنا اینکه استدعای من نزد تو پذیرفته شود که ما به خانه آیا هر آینه مرانخواهی کشت و اگر تو را پند دهم من نخواهی یوناتان کاتب پس نفرستی مبادا در آنجا ببیرم.» ۲۱ پس صدقیا شنید؟» ۱۶ آنگاه صدقیا پادشاه برای ارمیا خفیه قسم خورده، پادشاه امر فرمود که ارمیا را در صحنه زندان بگذارند. و هر روز گفت: «به حیات بیوه که این جان را برای ما آفرید قسم که تو فرق نانی از کوچه خجازان به او دادند تا همه نان از شهر تمام شد. را نخواهم کشت و تو را بهدست این کسانی که قصد جان تو دارند تسلیم نخواهم کرد.» ۱۷ پس ارمیا به صدقیا گفت: «بیوه پس ارمیا در صحنه زندان ماند.

۳۸ خدای صبایوت خدای اسرائیل چنین می‌گوید: اگر حقیقت نزد شفطیا این متان و جدلیا این فشحور ویوکل بن سروران پادشاه بابل بیرون روی، جان تو زنده خواهد ماند و این شلمیا و فشحور بن ملکیاسخنان ارمیا را شنیدند که تمامی قوم را بدانه‌ماخاطب ساخته، گفت: ۲ «خداؤند چنین می‌گوید: هرکه در این شهر بماند از شمشیر و قحط و وبا خواهد مرد اما هرکه نزد کلدانیان بیرون رود خواهد زیست و جانش برای او غنیمت شده، زنده خواهد ماند. ۳ خداوند چنین می‌گوید: این شهر البته به دست لشکر پادشاه بابل تسلیم شده، آن را تسخیر خواهد نمود.» ۴ پس آن سروران به پادشاه گفتند: «تمنا اینکه این مرد کشته شود زیرا که بدین منوال دستهای مردان جنگی را که در این شهر باقی مانده‌اند دستهای تمامی قوم را سست می‌کند چونکه مثل این سخنان به ایشان می‌گوید. زیرا که این مرد مسلمانی این قوم را نمی‌طلبد بلکه ضرر ایشان را.» ۵ صدقیا پادشاه گفت: «اینک او در دست شماست زیرا پادشاه به خلاف شما کاری نمی‌تواند کرد.» ۶ پس ارمیا را گرفته او را در سیاه چال ملکیا این ملک که در صحنه زندان بود انداختند و ارمیا را به رسمنانها پر کردند و در آن سیاه چال آب نیولیکن گل بود و ارمیا به گل فرو هشتد و در آن سیاه چال آب نیولیکن گل بود و ارمیا به عقب برگشته‌اند. ۲۳ و چون عبدملک حبیشی که یکی از خواجه‌سراپیان و درخانه پادشاه بود شنید که ارمیا را به سیاه چال انداختند (و به دروازه بنامین نشسته بود)، ۸ آنگاه عبدملک از خانه پادشاه بیرون صدقیا به ارمیا گفت: «زنهار کسی از این سخنان اطلاع نیاید و خواهی شد و این شهر را به آتش خواهی سوزانید.» ۲۴ آنگاه ارمیا گفت: «زنهار کسی از این سخنان اطلاع نیاید و از دست ایشان نخواهی رست بلکه به دست پادشاه بابل گرفتار خواهی شد و این شهر را به آتش خواهی سوزانید.» ۲۵ و اگرسروران بشنوند که با تو گفتگو کردام و مردان در آنچه به ارمیای نبی کرده و او را به سیاه چال انداخته‌اند نزد تو آمده، تو را گویند تمنا اینکه ما را از آنچه به پادشاه گفتی و شریانه عمل نموده‌اند و اور جانی که هست از گرسنگی خواهد مرد زیرا که در شهر هیچ نان باقی نیست.» ۱۰ پس پادشاه به

تو رایه قتل نرسانیم، ۲۶ آنگاه به ایشان بگو: من عرض خود من تو را در آن روزنچات خواهم داد و به دست کسانی که از را به حضور پادشاه رسانیدن تا مرا به خانه یونانات باز نفرستند تا ایشان می ترسی تسلیم نخواهی شد. ۱۸ زیرا خداوندی گوید که در آنچنانمیرم.» ۲۷ پس جمیع سروزان نزد ارمیا آمدند، از اوسول تو را البته رهای خواهم داد و به شمشیر نخواهی افتاد، بلکه از نمودند و او موافق همه این سخنانی که پادشاه به او امر فرموده بود این جهت که بر من توکل نمودی جان تو برایت غنیمت خواهد بـه ایشان گـشت. پـس از سخـن گـفـتن با او باز ایـستانـد چـونـکـه مـطـلب شـد.

۲۸ و ارمیا در صحن زندان تا روز فتح شدن اورشليم ۴۰ کلامی که از جانب خداوند بر ارمیا نازل شد بعد از آنکه ماند و هنگامی که اورشليم گرفته شد در آنجا بود.

۳۹ در ماه دهم از سال نهم صدقیپادشاه یهودا، نبودکرصر تمامی اسراین اورشليم و یهودا که به بابل جلای وطن می شدند و پادشاه بابل با تمامی لشکر خود بر اورشليم آمده، آن را محاصره او در میان ایشان به زنجیرها بسته شده بود برگرفت. ۲ و رئیس پادشاه بابل با شصتم صدقیا در شهر جladan ارمیا را گرفته، وی را گفت: «یهوده خدایت این بلا را نمودند. ۲ و در روز نهم ماه چهارم از سال پازددهم صدقیا در شهر دروازه درباره این مکان فرموده است. ۳ و خداوند برحسب کلام خود رخنه کردند. ۳ و تمام سروزان پادشاه بابل داخل شده، در دروازه درباره این مکان فرموده است. ۴ و حال اینک من امروز وسطی نشستند یعنی نجل شراصر و سمحربنو و سرسکیم رئیس این را به وفع آورده، عمل نموده است. ۴ و حال اینک من خواجه سرایان و نجل شراصریس محسوسیان و سایر سرداران پادشاه را از زنجیرهای که بر دستهای تو است رها می کنم. پس اگر در بابل. ۴ و چون صدقیا پادشاه یهودا و تمامی مردان جنگی این را نظر پسند آید که با من به بابل بیایی بیا و تو را نیکومتوجه دیدند فرار کرده، به راه باغ شاه از دروازه‌ای که در میان دو حصار خواهم شد. و اگر در نظر پسند نیاید که همراه من به بابل آیی، بود در وقت شب از شهريرون رفند (پادشاه) به راه عربه رفت. پس میا و بدان که تمامی زمین پیش تو است هر جایی که در ه و لشکر کلدانیان ایشان را تعاقب نموده، در عربه ازیحا به صدقیا نظرت خوش و پسند آید که بروی به آنجا برو». ۵ و وقتی که او رسیدند و او را گرفتار کرده، نزدنبودکرصر پادشاه را به ریله در هنوز برنگشته بود (وی را گفت): «نـزد جـدلـیـا اـینـاـخـیـقـامـ بـنـشـافـانـ زـمـینـ حـمـاتـ آـوـرـدـنـ وـ اوـ بـرـ وـيـ فـنـوـ دـادـ. ۶ وـ پـادـشـاهـ بـابـلـ پـسـرـانـ کـهـ پـادـشـاهـ بـابـلـ اوـ رـاـ بـرـ شـهـرـهـایـ یـهـودـاـ نـصـبـ کـرـدـهـ استـ بـرـگـدـ وـ صـدـقـیـاـ رـاـ پـیـشـ روـیـشـ درـ رـیـلهـ بـهـ قـتـلـ رسـانـیدـ وـ پـادـشـاهـ بـابـلـ تـمـامـیـ نـزـدـ اوـ درـ مـیـانـ قـومـ سـاـکـنـ شـوـ یـاـ هـرـ جـایـ کـهـ مـیـ خـواـهـیـ بـرـوـ ۷ وـ چـشـمانـ صـدـقـیـاـ رـاـ کـوـرـ کـرـدـ وـ اوـ رـاـ بـهـ بـرـوـ. ۸ پـسـ رـئـیـسـ جـلاـدـانـ اـورـاـ توـشـهـ رـاهـ وـ هـدـیـهـ دـادـ وـ اوـ رـاـ رـهـاـ نـمـودـ زـنجـیرـهـاـ بـسـتـهـ،ـ بـهـ بـابـلـ بـرـدـ. ۸ وـ کـلـدـانـیـاـنـ خـانـهـ پـادـشـاهـ وـ خـانـهـ هـایـ ۹ وـ اـرمـیـانـ جـدـلـیـاـ اـینـاـخـیـقـامـ بـهـ مـصـفـهـ آـمـدـهـ،ـ نـزـدـ اوـ درـ مـیـانـ قـومـ قـوـمـ رـاـ بـهـ آـتـشـ سـوـزـانـیدـنـ وـ حـصـارـهـایـ اـورـشـلـیـمـ رـاـ مـنـهـمـ سـاختـنـ.ـ کـهـ درـ زـمـینـ بـاـقـیـ مـانـدـهـ بـوـدـنـدـ سـاـکـنـ شـدـ. ۷ وـ چـونـ تـمـامـیـ سـرـدارـانـ ۹ وـ نـبـوـزـرـانـ رـئـیـسـ جـلاـدـانـ،ـ بـقـیـهـ قـوـمـ رـاـ کـهـ درـ شـهـرـیـاـقـیـ مـانـدـهـ بـوـدـنـدـ وـ لـشـکـرـ کـهـ درـ صـحـراـبـونـدـ وـ مـرـدانـ اـیـشـانـ شـنـیدـنـ کـهـ پـادـشـاهـ بـابـلـ خـارـجـینـ رـاـ کـهـ بـطـرـفـ اوـ شـدـهـ بـوـدـنـدـ وـ بـقـیـهـ قـوـمـ رـاـ کـهـ مـانـدـهـ بـوـدـنـدـ بـهـ جـدـلـیـاـنـ اـخـیـقـامـ رـاـ بـرـ زـمـینـ نـصـبـ کـرـدـهـ وـ مـرـدانـ وـ زـنـانـ وـ اـطـفـالـ بـابـلـ بـهـ اـسـیرـیـ بـرـدـ. ۱۰ لـیـکـنـ نـبـوـزـرـانـ رـئـیـسـ جـلاـدـانـ فـقـیرـانـ قـوـمـ رـاـ وـ فـقـیرـانـ زـمـینـ رـاـ کـهـ بـهـ بـابـلـ بـرـدـ نـشـدـهـ بـوـدـنـدـهـ اوـ سـپـرـدـ استـ،ـ کـهـ جـیـزـیـ نـدـاشـتـنـ درـ زـمـینـ یـهـودـاـ وـ اـکـاـذـاشـتـ وـ تـاـکـسـتـانـهـ وـ مـزـعـهـاـ ۸ آـنـگـاهـ اـیـشـانـ نـزـدـ جـدـلـیـاـ بـهـ مـصـفـهـ آـمـدـنـدـ یـعـنـیـ اـسـمـاعـیـلـ بـنـ نـبـیـاـ وـ درـ آـنـ رـوزـ بـهـ اـیـشـانـ دـادـ. ۱۱ وـ نـبـودـکـرـصـرـ پـادـشـاهـ بـابـلـ درـبارـهـ اـرمـیـاـ یـوـهـانـانـ وـ یـوـنـانـ پـسـرـانـ قـارـیـعـ وـ سـرـیـانـ عـیـفـاـیـ درـ آـنـ رـوزـ بـهـ اـیـشـانـ دـادـ. ۱۲ وـ نـبـودـکـرـصـرـ پـادـشـاهـ بـابـلـ هـرـچـهـ بـهـ اـخـیـقـامـ بـنـ شـافـانـ بـرـ اـیـشـانـ وـ کـسـانـ اـیـشـانـ قـسـمـ خـورـدهـ،ـ گـفـتـ:ـ بـهـ اوـ نـیـکـ متـوجهـ شـدـهـ،ـ هـیـچـ اـذـیـتـیـ بـهـ وـیـ مـرـسانـ بـلـکـهـ هـرـچـهـ بـهـ اـخـیـقـامـ بـنـ شـافـانـ وـ کـلـدـانـیـاـنـ توـ بـگـوـیدـ بـرـایـشـ بـعـلـ آـورـ. ۱۳ پـسـ نـبـوـزـرـانـ رـئـیـسـ جـلاـدـانـ وـ اـزـ خـدـمـتـ نـمـودـنـ بـهـ کـلـدـانـیـاـنـ مـتـرسـیدـ.ـ درـ زـمـینـ سـاـکـنـ شـوـیدـ وـ نـبـوـشـیـانـ رـئـیـسـ خـواجهـ سـرـایـانـ وـ نـجـلـ شـارـاصـرـ رـئـیـسـ مـحـسـوسـیـانـ وـ پـادـشـاهـ بـابـلـ رـاـ بـنـدـگـیـ نـمـایـدـ وـ بـرـایـ شـامـانـیـکـوـ خـواـهـدـ شـدـ. ۱۰ وـ سـایـرـ سـرـوـزانـ پـادـشـاهـ بـابـلـ فـرـسـتـادـنـ. ۱۴ وـ اـرـسـالـ نـمـودـهـ،ـ اـرمـیـاـ رـاـ اـماـ مـنـ اـینـکـ درـ مـصـفـهـ سـاـکـنـ خـواـهـمـ شـدـ تـاـ بـهـ حـضـورـ کـلـدـانـیـاـنـ اـزـ صـحنـ زـندـانـ بـرـداـشـتـنـ وـ اوـ رـاـ بـهـ جـدـلـیـاـ اـینـ اـخـیـقـامـ بـنـ شـافـانـ کـهـ نـزـدـ ماـ آـینـدـ حـاضـرـ شـوـمـ وـ شـمـاـ شـرـابـ وـ مـبـهـ جـاتـ وـ رـوغـنـ جـمعـ سـپـرـدـنـ تـاـ اوـ رـاـ بـهـ خـانـهـ خـودـ بـرـدـ. ۱۵ پـسـ درـ مـیـانـ قـومـ سـاـکـنـ شـدـ. کـرـدـهـ،ـ درـ طـرـوفـ خـودـ بـکـنـارـیدـ وـ درـ شـرـهـرـهـایـ کـهـ بـرـایـ خـودـ گـرفـتـهـ اـیدـ وـ چـونـ اـرمـیـاـ هـنـزـ درـ صـحنـ زـندـانـ مـحـسـوسـ بـودـ،ـ کـلامـ خـداـونـدـ بـرـ سـاـکـنـ بـاشـدـ. ۱۶ وـ نـیـزـ جـونـ بـهـ یـهـودـیـانـ کـهـ دـرـ مـوـآـبـ وـ درـ وـیـ نـازـلـ شـدـهـ،ـ گـفـتـ:ـ «بـرـوـ عـبـدـلـکـ حـبـشـیـ رـاـ خـطـابـ مـیـانـ بـنـ عـمـونـ وـ درـ اـدـومـ وـ سـایـرـ وـلـایـاتـ بـوـدـنـدـشـیدـنـ کـهـ پـادـشـاهـ کـرـدـهـ،ـ بـگـوـ:ـ یـهـودـیـاتـ خـدـایـ اـسـرـائـلـ چـنـینـ مـیـ فـرمـایـدـ.ـ اـینـکـ بـابـلـ وـ بـقـیـهـ اـزـ یـهـودـ رـاـوـاـگـدـشـتـهـ وـ جـدـلـیـاـ اـینـ اـخـیـقـامـ بـنـ شـافـانـ رـاـ کـلامـ خـودـ رـاـ بـرـ اـینـ شـهـرـ بـهـ بـلـاـ وـارـدـ خـواـهـ آـورـ وـهـ بـخـوبـیـ وـ درـ بـرـ اـیـشـانـ گـمـاشـتـهـ استـ،ـ آـنـگـاهـ جـمـیـعـ یـهـودـیـانـ اـزـ هـرـ جـایـ کـهـ آـنـ رـوزـ درـ نـظـرـ توـ وـاقـعـ خـواـهـدـ شـدـ. ۱۷ لـیـکـ خـداـونـدـ مـیـ گـوـیدـ:ـ پـرـاـکـنـدـهـ شـدـهـ بـوـدـنـدـ مـراجـعـتـ کـرـدـنـ وـ بـهـ زـمـینـ یـهـودـاـ نـزـدـ جـدـلـیـاـ بـهـ

مصطفه آمدند و شراب و میوه جات بسیار و فراوان جمع نمودند. قصد مقاتله با اسماعیل بن تنبیا روانه شده، او را نزد دریاچه بزرگ ۱۳ و یوحانان بن قاریح و همه سرداران لشکری که در بیابان بودند که در جمعیون است یافته‌ند. ۱۴ و چون جمیع کسانی که با اسماعیل نزد جدیلا به مصطفه آمدند، ۱۵ و او را گفتند: «آیا هیچ می‌دانی بودن یوحانان بن قاریح و تمامی سرداران لشکر را که همراهش که بعلیس پادشاه بینی عمون اسماعیل بن تنبیا را فرستاده است تا تو بودن دیدند خوشحال شدند. ۱۶ و تمامی کسانی که اسماعیل از را بکشد؟» اما جدیلا ابن اخیقامت ایشان را باور نکرد. ۱۷ پس مصطفه به اسری می‌برد روتافه، برگشتبد و نزدیوحانان بن قاریح یوحانان بن قاریح جدیلا را در مصطفه خفیه خطاب کرده، گفت: آمدند. ۱۸ اما اسماعیل بن تنبیا هشت نفر از دست یوحانان «ازدن بد» که بروم و اسماعیل بن تنبیا را بکشم و کسی آگاه فرار کرد و نزدیکی عمون رفت. ۱۹ و یوحانان بن قاریح با همه نخواهد شد. چرا او تو را بکشد و جمیع یهودیانی که نزد تو فراهم سرداران لشکرکه همراهش بودند، تمامی بقیه قومی را که ازدست آمده اند پرآختنده شوند و بقیه یهودیان تلف گردند؟» ۲۰ اما جدیلا اسماعیل بن تنبیا از مصطفه بعد از کشته شدن جدیلا ابن اخیقامت این اخیقامت به یوحانان بن قاریح گفت: «این کار را ممکن زیرا که خلاصی داده بود بگرفت، یعنی مردان دلیر جنگی و زنان و اطفال و خواجہ‌سرايان را که ایشان را در جمعون خلاصی داده بود» ۲۱ و درباره اسماعیل دروغ می‌گویی. ۲۲

۴۱ ایشان رفته، در جیروت کمهام که نزدیکت لحم است منزل گرفتند و در ماه هفتم واقع شد که اسماعیل بن نتبیا ابن الشمامع تا بروند و به مصادر داخل شوند، ۱۸ به سبب کلدانیان زیرا که از این نسل پادشاهان بود با بعضی از روسای پادشاه و ده نفر ایشان می ترسیدند چونکه اسماعیل بن نتبیا جدلیا این اختقام را که همراهش نزد جدلیا این اختقام به مقصه آمدند و آنچه در مقصه با پادشاه بابل او را حاکم زمین قرار داده بود کشته بود. هم نان خوردند. ۲ و اسماعیل بن نتبیا و آن ده نفر که همراهش

بودند پرخاسته، جدلیا این اختیام بن شافان را به شمشیر زدند و او ۴۲ پس تمامی سرداران لشکر و یوحانان بن قاریح و یزنا این را که پادشاه بابل به حکومت زمین نصب کرده بود کشت. ۳ و هوشیعاً و تمامی خلق از خرد و بزرگ پیش آمدند، ۲ و به ارمیا اسماعیل تمامی بیوهایان را که هماره او یعنی با جدلیا در مصfe نبی گفتند: «تمنا ایکه التماس ما نزد تو پذیرفته شودو به جهت ما بودند و کلدانیانی را که در آنجا یافت شدند و مردان جنگی را و به جهت تمامی این بقیه نزد یهوه خدای خود مسالت نمایی زیرا کشت. ۴ و در روز دوم بعد از آنکه جدلیا را کشته بودو کسی که ما قبیلی اکثیر باقی مانده ایم چنانکه چشمانت ما را می بیند. از آن اطلاع نیافه بود، ۵ هشتاد نفر را بریش تراشیده و گریبان ۳ تا یهوه خدایت ما را به راهی که باید بروهم و به کاری که باید دریده و بدن خراشیده هدایا و بخور با خود آورده، از شکیم و شیلهو بکیم اعلام نماید.» ۶ پس ارمیا نبی به ایشان گفت: «شیدم. و سامره آمدند تا به خانه خداوند ببرند. ۶ و اسماعیل بن ننتیا اینک من برحسب آنجه به من گفته اید، نزد یهوه خدای شما به استقبال ایشان از مصfe بیرون آمد و در فتن گریه می کرد و مسالت خواهمن نمود و هرچه خداوند در جواب شما بگوید به شما چون به ایشان رسید گفت: «نزد جدلیا این اختیام بیاید.» ۷ و اطلاع خواهمن داد و چیزی از شما باز نخواهمن داشت.» ۸ ایشان هنگامی که ایشان به میان شهر رسیدند اسماعیل بن ننتیا و کسانی به ارمیا گفتند: «خداوند در میان ماشاهد راست و امین باشد که هنوز نداشته ایشان ایکش و نه ایشان را ایشان کند.

هه همراهش بودند ایشان را کشته، در حمراء ادداختند. ۸ اما در که بر حسب تمامی کلامی که یهوه خدایت به واسطه تو نزد ما میان ایشان ده نفر پیداشدند که به اسماعیل گفتند: «ما را مکش بفرستید عمل خواهیم نمود. ۹ خواه نیکو باشد و خواه بد، کلام زیرا که ما را ذخیره‌ای از گندم و جو و روغن و عسل در صحراء یهوه خدای خود را که تو را نزد او می فرستیم اطاعت خواهیم نمود می باشد.» پس ایشان را وگذاشته، در میان برادران ایشان نکشت. تا آنکه قول یهوه خدای خود را اطاعت نموده، برای مساعدتندی ۱۰ و حفراهی که اسماعیل بدهای همه کسانی را که به سبب جدلیا بشود.» ۷ و بعد از ده روز واقع شد که کلام خداوند برادریا نازل کشته در آن انداخته بود همان است که آسا پادشاه به سبب بعشا شد. ۸ پس یوحانان بن قاریح و همه سرداران لشکر که همراهش پادشاه اسرائیل ساخته بود و اسماعیل بن ننتیا آرا از کشتگان بودند و تمامی قوم را ز کوچک و بزرگ خطاب کرده، به ایشان پیرکرد. ۹ پس اسماعیل تمامی بقیه قوم را که در مصنه بودند با گفت: «یهوه خدای اسرائیل که شما مرزا نزد وی فرستادید تا دعای دختران پادشاه و جمیع کسانی که در مصنه باقی مانده بودند شما را به حضور او برسانم چنین می فرماید: ۱۰ اگر فی الحقيقة که نیوزردان رئیس جلالان به جدلیا این اخیقام سپرده بود، اسریر در این زمین بمانید آنگاه شما را بنا نموده، منهدم نخواهمن ساخت ساخت و اسماعیل بن ننتیا ایشان را اسیر ساخته، می رفت تا نزد و غرس کرده، نخواهیم کند، زیرا از بلایی که به شما رسانیدم بینی عمون بگذرد. ۱۱ اما چون یوحانان بن قاریح و تمامی سرداران پیشیمان شدم. ۱۲ از پادشاه بابل که از او بیم دارید ترسان میباشد. لشکری که همراهش بودند از تمامی فتنهای که اسماعیل بن ننتیا بلی خداوندی کرید از او ترسان میباشد زیرا که من با شما هستم تا کرده بود خیر گفتند، ۱۳ آنگاه جمیع کسان خود را برداشتند و به شما را نجات بخشش و شما را از دست او رهایی دهم. ۱۴ و من

بر شما رحمت خواهم فرمود تا او بر شما لطف نماید و شما را به پادشاه و همه کسانی را که نیوززدان رئیس جلادان، به جدلیا زمین خودتان پس بفرستد. ۱۳ اما اگر گویید که در این زمین این اختیام بن شافان سپرده بود وارمای نبی و باروک بن نبیریا را. نخواهیم ماند و اگر سخن یهود خدای خودرا گوش نگیرید، ۱۴ و ۷ و به زمین مصر قرفتند زیرا که قول خداوند را گوش نگرفتند و به بگویید نی بلکه به زمین مصر خواهیم رفت زیرا که در آنجا جنگ تحفه‌جیس آمدند. ۸ پس کلام خداوند در تحفه‌جیس بر ارمیانازل نخواهیم دید و آواز کرنا نخواهیم شدید و برای نان گرسنه نخواهیم شده، گفت: ۹ «سنگهای بزرگ به دست خود بگیر و آنها را در شد و در آنجا ساکن خواهیم شد، ۱۵ پس حال بنا بر این ای بقیه نظر مردان بهودا در سعادی که نزد دروازه خانه فرعون در تحفه‌جیس یهودا کلام خداوند را بشنوید: یهوده صبایوت خدای اسرائیل چنین است با گنج پیشان. ۱۰ و به ایشان بگو که یهوده صبایوت خدای می‌گویید: اگر به رفتن به مصر جازم می‌باشید و اگر در آنجا رفته، اسرائیل چنین می‌گویید: اینک من فرستاده، بندۀ خود نیوکدرصر ساکن شوید، ۱۶ آنگاه شمشیری که از آن می‌ترسید البته آتجادر پادشاه بابل را خواهیم گرفت و کرسی او را بر این سنگهایی که مصر به شما خواهد رسید و قحطی که از آن هراسان هستید آنجا پوشانیدم خواهیم نهاد و او سایان خود را بر آنها خواهد برداشت. در مصر شما را خواهد دریافت و در آنجا خواهید مرد. ۱۷ و جمیع ۱۱ و آمدۀ، زمین مصر را خواهد زد و آنانی را که مستوجب موت‌اند کسانی که برای رفتن به مصر و سکونت در آنجا جازم شده‌اند، از به موت و آنانی را که مستوجب اسیری‌اند به اسیری و آنانی را که شمشیر و قحط ووبا خواهند مرد و احمدی از ایشان از آن بالایی که مستوجب شمشیرزند به شمشیر (خواهد سپرد). ۱۲ و آتشی در من بر ایشان می‌رسانم باقی نخواهد ماند و خلاصی نخواهد داشت. خانه‌های خدایان مصر خواهیم افروخت و آنها را خواهد سوزانید و ۱۸ زیرا که یهوده صبایوت خدای اسرائیل چنین می‌گوید: چنانکه به اسیری خواهد برد و خویشتن را به زمین مصر ملبس خواهد خشم و غضب من بر ساکنان اورشلیم ریخته شد، همچنان غصب ساخت مثل شبانی که خویشتن را به جامه خود ملبس سازد و از من به مجرد ورود شما به مصر بر شما ریخته خواهد شد و شما مورد آنجا به سلامتی بیرون خواهد رفت. ۱۳ و تمثالهای بیت شمس را نفرین و دهشت و لعنت و عارخواهید شد و این مکان را دیگر که در زمین مصر است خواهد شکست و خانه‌های خدایان مصر نخواهید دید. ۱۹ ای بقیه یهودا خداوند به شما می‌گوید به را به آتش خواهد سوزانید.»

مصرمرود، یقین بدانید که من امروز شما را تهدید نمودم. ۲۰ زیرا ۴۴ کلامی که درباره تمامی یهود که در زمین مصر ساکن خویشتن را فریب دادید چونکه مرآ نزد یهوده خدای خود فرستاده، گفتید که برای ما نزد یهوده خدای ما مسالت نما و ما را موقوف بودند و در مجلد و تحفه‌جیس و نوف و زمین فتروس سکونت هرآنچه یهوده خدای ما بگوید، مخبر ساز و آن را بعمل خواهیم داشتند، به ارمیا نازل شده، گفت: ۲ «یهوده صبایوت خدای آورد. ۲۱ پس امروز شما را مخبر ساختم اما شما نه به قول یهوده اسرائیل چنین می‌فرماید: شمامعامی بلای را که من بر اورشلیم و تمامی شهرهای یهودا وارد آوردم دیدید که اینک امروز خراب شده خدای خود و نه بهیچ چیزی که به واسطه من نزد شما فرستادگوش است و ساکنی در آنها نیست. ۳ به سبب شرارتی که کردند و گرفتید. ۲۲ پس الان یقین بدانید که شما در مکانی که می‌خواهید خشم مرآ بهیجان آوردن از اینکه رفته، بخورسوزانیدند و خدایان بروید و در آن ساکن شویداز شمشیر و قحط ووبا خواهید مرد.» خشم مرآ بهیجان آوردن از اینکه رفته، بخورسوزانیدند و خدایان غیر را که نه ایشان و نه شما و نه پدران شما آنها راشناخته بودید ۴۳ و چون ارمیا فارغ شد از گفتن به تمامی قوم، تمامی کلام عبادت نمودند. ۴ و من جمیع بندگان خود انبیا را نزد شما یهوده خدای ایشان را که یهوده خدای ایشان آن را به واسطه او نزد فرستادم و صبح زود برخاسته، ایشان را ارسال نموده، گفتم این ایشان فرستاده بود یعنی جمیع این سخنان را، ۲ آنگاه عربیا این رجاست را که من از آن نفرت دارم بعمل نیاورید. ۵ اما ایشان هوشیا و یوحانان بن قاریح و جمیع مردان متکبر، ارمیا را خطاب نشیدند و گوش خود را فرا نداشتند تااز شرارت خود بازگشت کرده، گفتند: «تدوروغ می‌گویی، یهوده خدای ما تو را نفرستاده نمایند و برای خدایان غیر بخور نسوزانند. ۶ بنا بر این خشم و است تا بگویی به مصر مرود و در آنجا سکونت منمایند. ۷ بلکه غصب من ریخته و بر شهرهای یهودا و کوههای اورشلیم افروخته باروک بن نبیریا تو را بر مابرانگیخته است تا ما را بدست کلدایان گردید که آنها مثل امروز خراب و ویران گردیده است. ۷ پس تسليم نموده، ایشان ما را بکشند و به بابل به اسیری ببرند.» ۸ و حال یهوده خدای صبایوت خدای اسرائیل چنین می‌گوید: شما یوحانان بن قاریح و همه سرداران لشکر و تمامی قوم فرمان خداوند چرا این شرارت عظیم را بر جان خود وارد می‌آورید تا خویشتن را را که در زمین یهودا بمانند، اطاعت ننمودند. ۹ بلکه یوحانان بن از مرد و زن و طفل و شیرخواره ازیمان یهودا منقطع سازید و از قاریح و همه سرداران لشکر، بقیه یهودا را که از میان تمامی امت برای خود بقیه‌ای نگذارید؟ ۸ زیرا که در زمین مصر که به آنجا هایی که در میان آنها پراکنده شده بودند برگشته، در زمین یهودا برای سکونت رفتاده برای خدایان غیر بخورسوزانیده، خشم مرآ به ساکن شده بودند گرفتند. ۹ یعنی مردان و زنان و اطفال و دختران اعمال دستهای خود به هیجان می‌آورید تا من شما را منقطع سازم

و شمادر میان تمامی امت های زمین مورد لعنت و عاریشود. نماید. لهذا زمین شما ویران و مورد دهشت و لعنت و غیرمسکون ۹ آیا شرارت پدران خود و شرارت پادشاهان یهودا و شرارت زنان گردیده، چنانکه امروز شده است. ۲۳ چونکه بخورسوزانیدید و به ایشان و شرارت خود و شرارت زنان خویش را که در زمین یهودا خداوند گناه ورزیده، به قول خداوند گوش ندادید و به شریعت و کوچه های اورشلیم بعمل آوردید، فراموش کرده اید؟ ۱۰ و تا امروز فرایض و شهادات او سلوک ننمودید، بنابراین این بلا مثل امروز بر متواضع نشده و ترسان نگشته اند و به شریعت و فرایض من که به شما وارد شده است.» ۲۴ و ارمیا به تمامی قوم و به جمیع زنان حضورشما و به حضور پدران شما گذاشته ام، سالک نگردیده اند. گفت: «ای تمامی یهودا که در زمین مصر هستید کلام خداوند را ۱۱ «بنابراین یهوه صبایوت خدای اسرائیل چنین می گوید: اینک بشنوید! ۲۵ یهوه صبایوت خدای اسرائیل چنین می گوید: شما من روی خود را بر شما به بلا می گردانم تا تمامی یهودا را هلاک و زنان شما هم بادهان خود تکلم می نمایید و هم با دستهای کنم. ۱۲ و بقیه یهودا را که رفتن به مصر و ساکن شدن در آنجارا خوبیجا می آورید و می گویند نذرها را که کردیم البته وفا خواهیم جرم نموده اند، خواهم گرفت تا جمیع ایشان در زمین مصر هلاک نمود و بخور برای ملکه آسمان خواهیم سوزانید و هدایای ریختنی شوند. و ایشان به شمشیر و قحط خواهند افتاد و از خود و بزرگ به برای او خواهیم ریخت. پس نذرها را خود را استوار خواهید کرد و شمشیر و قحط تلف شده، خواهند مرد و مورد نفرین و دهشت و نذرها را وفا خواهید نمود. ۲۶ بنابراین ای تمامی یهودا که لعنت و عار خواهند گردید. ۱۳ و به آنانی که در زمین مصر در زمین مصر اسکونت کردند کلام خداوند را بشنوید. اینک خداوند ساکن شوند به شمشیر و قحط و بوا عقوبت خواهیم رسانید. چنانکه می گوید: من به اسم عظیم خود قسم خوردم که اسم من بار دیگر به اورشلیم عقوبت رسانایم. ۱۴ و از بقیه یهودا که به زمین مصر به دهان هیچکدام از یهود در تمامی زمین مصر آورده نخواهد شد رفه، در آنجا سکونت پذیرند احدي خلاصی نخواهد یافت و باقی ونخواهند گفت: به حیات خداوند یهوه قسم. ۲۷ اینک من بر نخواهد ماند تا به زمین یهودا که ایشان مشتاق برگشتن و ساکن ایشان به بدی مراقب خواهیم بود و نه به نیکویی تا جمیع مردان شدن در آنجا خواهند شد مراجعت نماید. زیرا احدي از ایشان غیر یهودا که در زمین مصر می باشند به شمشیر و قحط هلاک شده، از ناجیان مراجعت نخواهد کرد.» ۱۵ آنگاه تمامی مردانی که آگاه تمام شوند. ۲۸ لیکن عقد قلیلی از شمشیر رهایی یافته، از زمین بودند که زنان ایشان برای خدایان غیر بخور می سوزانند و جمیع مصر به زمین یهودا مراجعت خواهند نمود و تمامی بقیه یهودا که زنانی که حاضر بودند با گروهی عظیم و تمامی کسانی که در زمین به جهت سکونت آنجا از شمشیر رهایی یافته، از زمین مصر در فروس ساکن بودند، در جواب ارمیا گفتند: «ما تو را کلام کدامی کی از من و ایشان استوار خواهند شد. ۲۹ و خداوند در این کلامی که به اسم خداوند به ما گفتی گوش نخواهیم می گوید: این است علامت برای شما که من در اینجا به شما گرفت. ۳۰ بلکه بهر چیزی که از دهان ماصادر شود البته عمل عقوبت خواهیم رسانید تا بدانید که کلام من درباره شما بابتی به خواهیم نمود و برای ملکه آسمان بخور سوزانیده، هدیه ریختنی به بدی استوار خواهد شد. ۳۰ خداوند چنین می گوید: اینک من جهت او خواهیم ریخت چنانکه خود ما و پدران ما و پادشاهان و فرعون حفرع پادشاه مصر را به دست دشمنانش و به دست آنانی سروران ما در شهرهای یهودا و کوچه های اورشلیم می کردیم. زیرا که قصد جان اودارند تسلیم خواهیم کرد. چنانکه صدقیبا پادشاه که در آن زمان از نان سیر شده، سعادتمد می بودیم و بلا رانی یهودا را به دست دشمنش نیوکلدر صرپادشاه باپل که قصد جان او دیدیم. ۱۸ اما از زمانی که بخور سوزانیدن رایای ملکه آسمان می داشت، تسلیم نمودم.»

و ریختن هدایای ریختنی را به جهت او ترک نمودیم، محتاج ۴۵ کلامی که ارمیا نبی به باروک بن نیریا خطاب کرده، همه چیز شدم و به شمشیر و قحط هلاک گردیدیم. ۱۹ و چون به جهت ملکه آسمان بخور می سوزانیدیم و هدیه ریختنی برای او گفت، هنگامی که این سخنان را از دهان ارمیا در سال چهارم می ریختیم، آیا بی اطلاع شوهران خویش قرصها به شیبه او می ریختیم یهوه ایم به یوسیا پادشاه یهودا را در طومار نوشت: ۲ «ای باروک و هدیه ریختنی به جهت او می ریختیم؟» ۲۰ پس ارمیا تمامی یهوه خدای اسرائیل به تو چنین می فرماید: ۳ تو گفته ای وای بر قوم را از مردان و زنان و همه کسانی که این جواب را بدو داده من زیرا خداوند بدرد من غم افزوده است. از ناله کشیدن خسته بودند خطاب کرده، گفت: ۲۱ «آیا خداوند بخوری را که شما و شدهام و استراحت نمی یابم. ۴ او را چنین بگو، خداوند چنین پدران شما و پادشاهان و سروران شما واهل ملک در شهرهای می فرماید: آنچه بنا کردیم، منهدم خواهیم ساخت و آنچه غرس یهودا و کوچه های اورشلیم سوزانیدند، بیاد نیاورده و آیا به مخاطر نمودهام یعنی تمامی این زمین را، از ریشه خواهیم کند. ۵ و آیا او خطرور نکرده است؟ ۲۲ چنانکه خداوند به سبب شرارت اعمال توجهی های بزرگ برای خویشتن می طلبی؟ آنها را طلب منما زیرا شما و رجاساتی که بعمل آورده بودید، دیگر نتوانست تحمل خداوند می گوید: اینک من برمی امی پسر بلا خواهیم رسانید. اما در هر جایی که بروی جانت را به تو به غنیمت خواهیم بخشید.»

کلام خداوند دریاره امت‌ها که به ارمیانازل شد؛ ۲ دریاره و می‌آید. ۲۱ سپاهیان به مزد گرفته او در میانش مثل گوساله مصر و لشکر فرعون نکو که نزد نهر فرات در کرکمیش بودند های پرواری می‌باشد. زیرا که ایشان نیز روتافته، باهم فرمی و نبیکدرصر پادشاه بابل ایشان را در سال چهارم پهلویاقم بن یوشیا کنند و نمی‌ایستند. چونکه روز هلاکت ایشان وقت عقوبت پادشاه یهودا شکست داد: ۳ «مجن و سیر را حاضر کنید و ایشان بر ایشان رسیده است. آوازه آن مثل مار می‌رود زیرا که برای جنگ نزدیک آید. ۴ ای سواران اسپان را بیاراید و سوار آنها با قوت می‌خرامند و با تبرها مثل چوب بزان بر اومی آیند. شویدو با خودهای خود بایستید. نیزه‌ها را صیقل دهید و زره‌ها را ۲۳ خداوند می‌گردید که جنگل او راقطع خواهند نمود اگرچه لایحصی می‌باشد. زیرا که ایشان از ملخها زیاده و از حد شماره بیوشید. ۵ خداوند می‌گوید: چرا ایشان را می‌بینم که هراسان شده، به عقب برمی‌گردند و شجاعان ایشان خرد شده، بالکل افزونند. ۶ دختر مصر خجل شده، به دست قوم شمالی تسلیم منهزم می‌شوندو به عقب نمی‌نگرند، زیرا که خوف از هر طرف گردیده است. ۷ یهوه صبابوت خدای اسرائیل می‌گوید: اینک می‌باشد. ۸ تیزروان فوار نکنند و زورآوان رهای نیابند. بطرف من بر آمون نو و فرعون ومصر و خدایانش و پادشاهانش یعنی بر شمال به کنار نهر فرات می‌لغزنند و می‌افتد. ۹ این کیست که فرعون و آنانی که بر وی توکل دارند، عقوبت خواهم رسانید. ۱۰ و مانند رود نیل سیلان کرده است و آبهای او مثل نهرهایش متلاطم می‌گردد؟ ۱۱ مصر مانند رود نیل سیلان کرده است و آبهایش مثل دارند، یعنی به دست نبودکدرصر پادشاه بابل و به دست بندگانش نهرا مثلاطم گشته، می‌گوید: من سیلان کرده، زمین را خواهم تسلیم خواهم کرد و بعد از آن، مثل ایام سابق مسکون خواهد پوشانید و شهر وساکنانش را هلاک خواهم ساخت. ۱۲ ای ایشان، ۱۳ اما توای بنده من یعقوب مترس وای اسرائیل هراسان مشو برآید و ای ارباه‌ها تند بروید و شجاعان بیرون بروند. ای اهل حیش زیرا اینک من تو را از جای دور و ذیرت تو را از زمین اسری ایشان و فوت که سپداران هستید اوای لویان که کمان را می‌گیرید و آن نجات خواهم داد و یعقوب برگشته، درامنت و استراحت خواهد رامی کشید. ۱۴ زیرا که آن روز انتقام خداوند یهوه صبابوت بود و کسی او را نخواهد ترسانید. ۱۵ و خداوند می‌گوید: ای می‌باشد که از دشمنان خود انتقام بگیرد. پس شمشیر هلاک بنده من یعقوب مترس زیرا که من با تو هستم و اگرچه تمام امت‌ها کرده، سیر می‌شود و ازخون ایشان مست می‌گردد. زیرا خداوند را که تو را در میان آنها پراکنده ساخته‌ام بالکل هلاک سازم لیکن یهوه صبابوت در زمین شمال نزد نهر فرات ذبحی دارد. ۱۶ ای تو را بالکل هلاک نخواهم ساخت. بلکه تو را به انصاف تادیب باکره دختر مصر به جلهاد برای ولسان بگیر. درمانهای زیاد را خواهم نمود و تو را هرگز بی‌سزا نخواهم گذاشت.»

عثت به کار می‌بری. برای تو علاج نیست. ۱۷ امت‌ها روسای تو ۴۷ کلام خداوند دریاره فلسطینیان که برامیا نبی نازل شد قبل رامی شوندن و جهان از ناله تو پر شده است زیرا که شجاع بر از آنکه فرعون غزه را مغلوب بسازد. ۱۸ خداوند چنین می‌گوید: شجاع می‌لغد و هر دوی ایشان با هم می‌افتد. ۱۹ کلامی که «اینک آبهای از شمال برمی‌آید و مثل نهای سیلان می‌کند و زمین خداوند دریاره آمدن نبودکدرصر پادشاه بابل و مغلوب ساختن زمین را آنچه در آن است و شهر وساکنانش را درمی‌گیرد. و مردمان مصر به ارمیانی گفت: ۲۰ «به مصر خبر دهید و به مجلد فریاد برمی‌آورند و جمیع سکنه زمین و لوله می‌نمایند ۲۱ از صدای اعلام نمایید و به نوف و تحفظیس اطلاع دهید. بگویید بربا سمهای ایشان زورآوش و ازغوغای ارباه هایش و شورش چرخهایش. شوید و خویشن را آمده سازید زیرا که شمشیر مجاورانت را هلاک و پدران به سبب سیستی دستهای خود به فرزندان خویش اعتنا نمی‌کرده است. ۲۲ زورآوانست چرا به زیر افکنده می‌شوند و نمی‌توانند ۲۳ کنند. ۲۴ به سبب روزی که برای هلاکت جمیع فلسطینیان می‌آید ایستاد؟ زیرا خداوند ایشان را پراکنده ساخته است. ۲۵ بسیاری را که هرنصرت کننده‌ای را که باقی می‌ماند از صور و صیدون منقطع لغزاییده است و ایشان بر یکدیگر می‌افتد، و می‌گویند: برخیزید خواهد ساخت. زیرا خداوند فلسطینیان یعنی بقیه جزیره کفتور را و از شمشیر بران نزد قوم خود و به زمین مولد خویش برگردیم. هلاک خواهد ساخت. ۲۶ اهل غزه برپیده مو گشته‌اند واشقولون و ۲۷ در آنجا فرعون، پادشاه مصر را هلاک شده است. تا به کی بدن خود را خواهی بقیه وادی ایشان هلاک شده است. دست داده است. ۲۸ پادشاه که نام او یهوه صبابوت می‌باشد خواشید؟ ۲۹ آهای شمشیر خداوند تا به کی آرام نخواهی گرفت؟ به می‌گوید به حیات خودم قسم که او مثل تابور، درمیان کوهها غلاف خود برگشته، مستريح و آرام شو. ۳۰ چگونه می‌توانی آرام و مانند کرمل، نزد دریا خواهد آمد. ۳۱ ای دختر مصر که در بگیری، با آنکه خداوند تو را بر اشقولون و بر ساحل دریا مامور (امنیت) ساکن هستی، اسباب جلای وطن را برای خود مهبا ساز فرموده و تو را به آنجا تعیین نموده است؟»

زیرا که نوف ویران و سوخته و غیرمسکون گردیده است. ۳۲ مصر گوساله بسیار نیکو منظر است اما هلاکت از طرف شمال می‌آید

دریاره موآب، یهوه صبایوت خدای اسرائیل چنین می‌گوید: «اوی بر نبوزیرا که خراب شده است. قریه تایم خجل و گرفتار بیست دیبلاتیم، و بر قریه تام و بیست جامول و بیست معون و گردیده است. و مسجاب رسو و منهدم گشته است. ۲ فخر بر قریوت و بصره و بر تمامی شهرهای بعد و قریب زمین موآب. موآب زایل شده، در حشیون برای تو تقديرهای بد کردند. پیاپید ۲۵ «خداؤند می‌گوید که شاخ موآب بزیده و بازویش شکسته شده و او رامنقطع سازیم تا دیگر قوم نباشد. تو نبزای مدمنین ساكت است. ۲۶ او را مست سازنیدزیرا به ضد خداوند تکبر می‌نماید. و خواهی شد و شمشیر تو را تعاقب خواهدندنود. ۳ آواز تاله از موآب درقی خود غوطه می‌خورد و او نیز مضحکه خواهدشد. حورونایم مسموع می‌شود. هلاکت و شکستگی عظیم. ۴ موآب ۲۷ آیا اسرائیل برای تو مضحکه نبود؟ و آیا در میان دزدان یافت بهم شکسته است و صغیرهای او فریاد برمی‌آورند. ۵ زیرا که شد به حدی که دریاره او سخن می‌گفتی سر خود به فراز لوحیت با گریه سخت برمی‌آید و از سازایری حورونایم رامی جنبانیدی؟ ۶ ای ساکنان موآب شهرها را ترک کرده، در صدای شکست یافتن از دشمنان شنیده می‌شود. ۷ بگزید و صخره ساکن شوید و مثل فاختههای باشید که آشیانه خود را در کنار جانهای خود را برهانید و مثل درخت عرع در بیابان باشید. ۸ زیرا دهنیه مغاره می‌سازد. ۹ زیرا دهنه مغاره می‌سازد. ۱۰ شادی خواهی شد. و کوشش با کاهان و سوراش با هم به خشم او را می‌دانم که هیچ است و فخرهای او را که از آنها هیچ گرفتار خواهی شد. و گوشش با کاهان و سوراش با هم به خشم او را می‌دانم که هیچ است و فخرهای او را که از آنها هیچ اسیری خواهد رفت. ۱۱ غارت کننده به همه شهرهای خواهد آمد و بزمی آید. ۱۲ بنابراین برای موآب ولوله خواهم کرد و به جهت هیچ شهر خلاصی نخواهد یافت ویرحسب فرمان خداوند اهل تمامی موآب فریاد برخواهم آورد. برای مردان قیرحارس ماتم گرفته وادی تلف خواهند شد و اهل همواری هلاک خواهند گردید. ۱۳ خواهد شد. ۱۴ برای توای مو سبمه به گریه یغیر خواهم گرسست. ۱۵ بالهایه موآب بدھید تا پرواز نموده، بگزید و شهرهایش خراب شاخه های تو از دریا گذشته بود و به دریاچه یغیر رسیده، بر ۱۶ غریمسکون خواهد شد. ۱۷ ملعون باد کسی که کار خداوند می‌شادی خواهد هجوم آورده است. ۱۸ شادی را با غفلت عمل نماید و ملعون باد کسی که شمشیر خود را از واپسگاه از بستانها و زمین موآب برداشته شد و شراب را از جرخشتها خون بازدارد. ۱۹ موآب از طفولیت خود مسنتیح بوده و بر دردهای زایل ساختم و کسی آنها را به صدای شادمانی به پا نخواهد فشرد. ۲۰ خود نشسته است و از طرف به طرف ریخته نشده و به اسیری صدای شادمانی صدای شادمانی نیست. ۲۱ به فریاد حشیون آوار نرفته است. از این سبب طعمش در او مانده است و خوشبوی خود را تا العاله و یاهص بلند کردند از صوغ تا حورونایم عجلت او تغییر نیافته است. ۲۲ بنابراین اینک خداوند می‌گوید: روزها شلیشیا، زیرا که آبهای نمریم نیز خرابه شده است. ۲۳ و خداوند می‌آید که من ریزندگان می‌فرستم که او را بزیند و ظروف او را می‌گوید من آنای را که در مکان های بلند قربانی می‌گراندند و خالی کرده، مشکهایش را پاره خواهند نمود. ۲۴ و موآب از کوشش برای خدایان خود پخورمی سوزانند از موآب نابود خواهم گردانید. شرمende خواهد شد چنانکه خاندان اسرائیل از بیت ظیل که اعتماد ۲۵ لهدا دل من به جهت موآب مثل نای صدامی کند و دل من ایشان بود، شرمende شده‌اند. ۲۶ چگونه می‌گوید که ماشجاعان به جهت مردان قیرحارس مثل نای صدا می‌کند، چونکه دولتی و مردان قوی برای جنگ می‌باشیم؟ ۲۷ و هر سری مو گشته که تحصیل نمودند تلف شده است. ۲۸ موآب خراب شده دود شهربهایش متصادعه شود و جوانان برگزیده‌اش به قتل فرموده شدند. ۲۹ چگونه منهدم شده و ایشان چونکه ولوله می‌گذرد؟ ۳۰ ای جمیع مجاوارش و همگانی که نام او رامی دانید برای وی ماتم گیرید. بگویید عصای قوت و چویستی زیبایی و موآب چگونه به رسایی پشت داده است؟ پس موآب برای جمیع چگونه شکسته شده است! ۳۱ ای دختر دیبون که (در امیت) مجاوار خود مضحکه و باعث ترس شده است. ۳۲ زیرا خداوند ساکن هستی از جلال خود فرود آی و در جای خشک پنشین می‌گوید: او مثل عقاب پرواز خواهد کرد و بالهای خوشی را که خارت کننده موآب بر تو هجوم می‌آورد و قلعه های تو را منهدم بر موآب پهن خواهد نمود. ۳۳ شهرهایش گرفتار و قلعه هایش می‌سازد. ۳۴ ای تو که در عروعیر ساکن هستی به سر راه با پست تسبیح شده است! ۳۵ زیرا خداوند ونگاه کن و از فرایان و ناجیان پرس و بگو که چه شده است؟ زه داشته باشد خواهدشد. ۳۶ و موآب خراب شده، دیگر قوم موآب خجل شده، زیرا که شکست یافته است پس ولوله و خواهدبود چونکه به ضد خداوند تکبر نموده است. ۳۷ خداوند فریاد برآورید. در ارون اخبار نماید که موآب هلاک گشته است. می‌گوید: ای ساکن موآب خوف و حفره و دام پیش روی تو است.

۴۴ آنکه از ترس بگریزد در حفره خواهد افتاد و آنکه از حفره برآید دهشت و عار و خرابی و لعنت خواهد شد و جمیع شهرهایش گرفتار دام خواهد شد، زیرا خداوند فرموده است که سال عقوبی خرابه ابدی خواهد گشت. ۱۴ از جانب خداوند خبری شنید که ایشان را بر ایشان یعنی بر مواب خواهم آورد. ۴۵ فرازیان بی تاب رسولی نزد امت ها فستاده شده، (می گوید): «جمع شوید و بر شده، در سایه حشیون ایستاده اند زیرا که آتش از حشیون و نار او هجوم آورید و برای جنگ بربخیزید! ۱۵ زیرا که هان من تو را از میان سیحون بیرون آمدیده، حدود مواب و فرق سر فته انجیگران کوچکترین امت ها و در میان مردم خوار خواهم گردانید. ۱۶ ای را خواهد سوزانید. ۴۶ وای بر توای مواب! قوم کموش هلاک که در شکافهای صخره ساکن هستی و بلندی تله را گرفته ای، شده اند زیرا که پسرات به اسیری و دخترات به جلای وطن گرفتار هیبت تو و تکری دلت تو را فریب داده است اگرچه مثل عقاب گردیده اند. ۴۷ لیکن خداوندمی گوید که در ایام آخر، اسیران آشیانه خود را بلند بسازی، خداوند می گوید که من تو را از آنجافروند مواب را باز خواهم آورد. حکم درباره مواب تا اینجاست.» خواهم آورد. ۱۷ و ادوم محل تعجب خواهد گشت به حدی که هر که از آن عبور نمایم دستیر شده، بدسبب همه صدماتش صفير

۴۹ درباره بني عمون، خداوند چنین می گوید: «آیا اسرائیل خواهید زد؟ ۱۸ خداوند می گوید: چنانکه سدم و عموره و شهرهای پسран ندارد و آیا او را وارثی نیست؟ پس چرا ملکم جاد را به مجاور آنها و آنگون شده است، همچنان کسی در آنجا ساکن تصرف آورده و قوم او در شهرهای ساکن شده اند؟ ۲ لهذا اینک خواهد شد واحدی از بني آدم در آن ماوا نخواهد گردید. ۱۹ اینک خداوند می گوید: ایامی می آید که نعره جنگ را در ربه بني عمون او مثل شیر از طغیان اردن به آن مسکن منبع برخواهد آمد، زیرا که خواهم شنواند و تل ویران خواهد گشت و دهاتش به آتش سوخته من وی را در لحظه ای از آنجا خواهم راند. و کیست آن بربخیزدهای خواهد شد. و خداوند می گوید که اسرائیل مصروفان خوبیش را که اورا بر آن بگمارم؟ زیرا کیست که مثل من باشد و کیست که به تصرف خواهد آورد.» ۳ ای حشیون ولوه کن، زیرا که عای مرا به محکممه بیاورد و کیست آن شباني که به حضور من تواند خراب شده است. ای دهات ربه فریاد براورید و پلام پوشیده، ماتم ایستاد؟ ۲۰ بنابراین مشورت خداوند را که درباره ادوم نموده است گردید و بر حصارها گردش نماید. زیرا که ملکم با کاهنها و تقديرهای او و آن مسکن نیایم تیمان تیمان فرموده است بشنوید. سورون خود باهم به اسیری می روند. ۴ ای دختر مرتد چرا ازدواجها البته ایشان صغیران گله را خواهند بود و هر آینه مسکن ایشان یعنی وادیهای برومد خود فخرمی نمایی؟ ای تو که به خزانین را برای ایشان خراب خواهد ساخت. ۲۱ از صدای افتدان ایشان خود توکل می نمایی (و می گویی) کیست که نزد من تواند آمد؟ زمین متزلزل گردید و آوار فریاد ایشان تا به بحر قلم مسموع شد. ه اینک خداوند پهوه صبایوت می گوید: «من از جمیع مجاورانت خوف بر تو خواهم آورد هر یکی از شما پیش روی خود پراکنده برصوره پنهن می نماید و دل شجاعان ادوم در آن روزملل دل زنی که خواهد شد و کسی نخواهد بود که پراکندها را جمع نماید. درز زده داشته باشد خواهد شد. ۲۲ درباره دمشق: «حمامات و ۶ لیکن خداوند می گوید: بعد از این اسیران بني عمون را باز ارفاد خجل گردیده اند زیرا که خبر بد شنیده، گداخته شده اند. خواهم آورد.» ۷ درباره ادوم پهوه صبایوت چنین می گوید: «آیا ۲۴ دمشق ضعیف شده، روی فرار نهاده و لزمه او رادرگرفته است. دیگر حکمت در تیمان نیست؟ و آیامشورت از فیمیان زایل شده الام و دردها او را مثل زنی که می زاید گرفته است. ۲۵ چگونه و حکمت ایشان ناید گردیده است؟ ۸ ای ساکنان ددان بگریزید شهر نامور و قریه ابتهاج من متروک نشده است؟ ۲۶ لهذا پهوه و رو تافه در جایهای عمیق ساکن شوید. زیرا که بلاعی عیسو و صبایوت می گوید: جوانان او در کوچه هایش خواهد افتاد و همه زمان عقوبیت وی را بر او خواهم آورد. ۹ اگر انگوچیجان نزد تو مزاد جنگی او در آن روزهلاک خواهد شد. ۷۷ و من آتش آیند، آیا بعضی خوشها را نمی گذارند؟ و اگر در زدن در شب در حصارهای دمشق خواهم افروخت و قصرهای بنهاد را خواهد (آیند)، آیا به قدر کفایت غارت نمی نمایند؟ ۱۰ اما من عیسو سوزانید. ۲۸ درباره قیدار و ممالک حاصور که نبیکدر صر پادشاه را بر همه ساخته و جایهای مخفی او را مکشفوگردانیده ام که بابل آنها را غلوب ساخت، خداوند چنین می گوید: «بربخیزید خویشتن را تواند پنهان کرد. ذرتی او و برادران و همسایگانش و پرقدار هجوم آورید و بنی مشرق را تاراج نماید. ۲۹ خیمه ها هلاک شده اند و خودش ناید گردیده است. ۱۱ پیمان خود را و گله های ایشان را خواهند گرفت. پردهها و تمامی اسپاب و ترک کن و من ایشان را زند نگاه خواهم داشت و بیوونات بترشان ایشان را برای خویشتن خواهند بود و بر ایشان ندا خواهند من توکل پنمایند. ۱۲ زیرا خداوند چنین می گوید: اینک آنای که دادکه خوف از هر طرف! ۳۰ بگریزید و به زودی هرچه متمتر فرار رسم ایشان ناید که این جام را بتوشند، البته خواهند نویشید و آیا تو نمایید. ای ساکنان حاصور در جایهای عمیق ساکن شوید. زیرا بی سزا خواهی ماند؟ بی سزا نخواهی ماند بلکه البته خواهی نوشید. خداوندمی گوید: «نبیکدر صر پادشاه بابل به ضد شمامشورتی کرده ۱۳ زیرا خداوند می گوید به ذات خودم قسم می خورم که بصره مورد

و به خلاف شما تدبیری نموده است. ۳۱ خداوند فرموده است پیش روی گله راه روید. ۹ زیلاینک من جمعیت امت های عظیم که برخیزید و برامت مطمئن که در امنیت ساکن اند هجوم آورید. را از زمین شمال برمی انگیزانم و ایشان را بر بابل می آورم وایشان ایشان را نه دروازه ها و نه پشت بندها است و به تنهایی ساکن در برابر آن صفت آزادی خواهند نمود و درآنوقت گرفتار خواهد شد. می باشند. ۳۲ خداوند می گوید که شتران ایشان تاراج و کثیر تیرهای ایشان مثل تیرهای جبار هلاک کننده که یکی از آنها موشی ایشان غارت خواهد شد و آنانی را که گوشه های موی خود خالی برزگرد خواهد بود. ۱۰ خداوند می گوید که کلدانیان تاراج را می تراشند بسوی هر باد پراکنده خواهم ساخت وهلاکت ایشان خواهند شد و هر که ایشان را غارت نماید سیر خواهد گشت. را از هر طرف ایشان خواهیم آورد. ۳۳ و حاصور مسکن شغالها و ۱۱ زیرا شمای غارت کنندگان میراث من شادی و وجود کردید ویرانه ابدی خواهد شد به حدی که کسی در آن ساکن نخواهد و مانند گوگوله ای که خرم را پاییمال کند، جست و خیر نمودید گردیدو احدي از بنی آدم در آن مدوا نخواهد گزید.» ۳۴ کلام و مانند اسپان زورآور شیشه زدید. ۱۲ مادر شما بسیار خجل خداوند درباره عیلام که بر ارمیا نبی در ابتدای سلطنت صدقیا خواهد شد و والده شمارسوا خواهد گردید. هان او مخرب امت ها پادشاه یهودا نازل شده، گفت: «یهوه صبایوت چنین می گوید: و بیان و زمین خشک و عربه خواهد شد. ۱۳ بهسب خشم اینک من کمان عیلام و مایه قوت ایشان را خواهیم شکست. خداوند مسکون نخواهد شد بلکه بالکل ویران خواهد گشت. و ۲۶ و چهار باد را از چهار سمت آسمان بر عیلام خواهیم وزانید و هر که از بابل عبور نماید متصری شده، به جهت تمام بلا یا بشیفیر ایشان را بسوی همه این بادها پراکنده خواهم ساخت به حدی که خواهد شد. ۱۴ ای جمیع کمان داران در برابر بابل از هر طرف صف هیچ امنی نباشد که پراکنده ایشان را خواهیم آورد وشمیشی را است زیرا که این انتقام خداوند گناه عیلام را به حضور دشمنان ایشان و به حضور آنانی که قصد جان ورزیده است. ۱۵ از هر طرف بر او نعره زنید چونکه خویشتن ایشان دارند مشوش خواهیم ساخت. و خداوند می گوید که بر راتسلیم نموده است. حصارهایش افتاده و دیوارهایش منهدم شده ایشان بلا یعنی حدت خشم خویش را وارد خواهیم آورد وشمیشی را است زیرا که این انتقام خداوند است. پس از او انتقام بگیرید و در عقب ایشان خواهیم فرسناد تا ایشان را بالکل هلاک سازم. بطوری که او عمل نموده است همچنان با او عمل نماید. ۱۶ و ۳۸ و خداوند می گوید: من کرسی خود را در عیلام برپا خواهیم از بابل، برزگران و آنانی را که داس را در زمان درو بکار می بزنند و پادشاه و سروران را از آنجا نابود خواهیم ساخت. ۳۹ لیکن مقطع سازید. و از ترس شمشیر بزنده هر کس بسوی قوم خود خداوند می گوید: در ایام آخر اسرائیل عیلام را باز خواهیم آورد.» اسرائیل مثل گوسفند، پراکنده گردید. شیران او را تعاقب کردند. اول پادشاه ۵۰ کلامی که خداوند درباره بابل و زمین کلدانیان به واسطه ارمیا نبی گفت: ۲ «درمیان امت ها اخبار و اعلام نمایید، علمی را خرد کرد.» ۱۸ بنا برین یهوه صبایوت خدای اسرائیل چنین برافراشته، اعلام نمایید و مخفی مدارید. بگوید که بابل گرفتار شده، و بیل خجل گردیده است. مرودک خرد شده و اصنام او رسوا و بیهایش شکسته گردیده است ۳ زیرا که امنی از طرف شمال بر او می آید و زمینش را ویران خواهد ساخت به حدی که کسی در آن ساکن نخواهد شد هم انسان و هم بهایم فرار کرده، خواهند رفت. ۴ خداوند می گوید که در آن ایام و در آن زمان بنی اسرائیل و بنی یهودا با هم خواهند آمد. ایشان گریه کنان خواهند آمد و یهوه خدای خود را خواهند طلبید. ۵ و رویهای خود را بسوی چهیون نهاده، راه آن را خواهند پرسید و خواهند گفت بیاید و به عهد ابدی که فراموش نشود به خداوند ملصق شویم. ۶ «قوم من گوسفندان گم شده بودند و شبانان ایشان را گمراه کرده، بر تمام جهان چگونه بزیده و شکسته شده و بابل در میان امت ها کوهها آواره ساختند. از کوهه به تل رفته، آرامگاه خود را فراموش کردند. ۷ هر که ایشان را می یافت ایشان را می خورد و دشمنان تو نیز گرفتار شده، اطلاع نداری. یافت شده، تسخیر گشته ایشان می گفتند که گناه نداریم زیرا که به یهوه که مسکن عدالت چونکه با خداوند مخصوصه نمودی. ۲۵ خداوند اسلحه خانه خود را است و به یهوه که امید پاران ایشان بود، گناه ورزیدند. ۸ از میان گشوده، اسلحه خشم خویش را بیرون آورده است. زیرا خداوند یهوه بابل فرار کنید و از زمین کلدانیان بیرون آید. و مانند برهای نز

صبایپوت با زمین کلدانیان کاری دارد. ۲۶ بر او از همه اطراف خواهند نمود. ۴۳ پادشاه بابل آوازه ایشان را شنید و دستهایش بیاید و انبارهای او را بگشایید، او را مثل توهه های انباشه بالکل سست گردید. و الم درد او رامغل زنی که می زاید درگرفته است. هلاک سازید و چیزی ازو باقی نماند. ۲۷ همه گاوانش را به ۴۴ اینک او مثل شیر از طغیان اردن به آن مسکن منبع برخواهد آمد سلاح خانه فرود آورده، بکشید. وای بر ایشان! زیرا که بوم ایشان را در لحظه‌ای از آنجا خواهم راند. و کیست آن و زمان عقوبی ایشان رسیده است. ۲۸ آوارفرازیان و نجات‌یافگان برگزیده‌ای که او رابر آن بگمارم؟ زیرا کیست که مثل من باشد از زمین بابل مسموع می شود که از انتقام یهوه خدای ما و انتقام وکیست که مرا به محکمه بیاورد و کیست آن شبانی که به حضور هیکل او در صهیون اخبار می نمایند. ۲۹ تیراندازان را به ضد بابل من تواند ایستاد؟» ۴۵ بنا بر این مشورت خداوند را که درباره بابل جمع کنید. ای همگانی که کمان را زه می کنید، در برابر او از هر نموده است و تقدیرهای او را که درباره زمین کلدانیان فرموده است طرف اردو زند تالحدی رهایی نیابد و بر وفق اعمالش او را جزا بشوید. البته ایشان صغیران گله را خواهند بیورد و هر آنیه مسکن دهید و مطابق هر آنچه کرده است به او عمل نمایند. زیرا که به ایشان را برای ایشان خراب خواهد ساخت. ۴۶ از صدای تسخیر ضد خداوند و به ضد قدوس اسرائیل تکبر نموده است. ۳۰ لهذا بابل زمین متزلزل شد و آواز آن در میان امت‌ها مسموع گردید.

خداوندمی گوید که جوانانش در کوچه هایش خواهند افتاد و جمیع ۵۱ «خداوند چنین می گوید: «اینک من بربابل و بر ساکنان مردان جنگیش در آن روز هلاک خواهند شد. ۳۱ «اینک خداوند وسطقاوت کنندگانم با دی مهلهک برمی انگیزانم. ۲ و من بر بابل یهوه صبایپوت می گوید: ای متکبر من برضد تو هستم. زیرا که بیوم خرمون کوبان خواهم فرستاد و آن خواهند کوید و زمین آن را خالی خواهند ساخت زیرا که ایشان در روز بلا آن را از هر طرف لغش خورده، خواهد افتاد و کسی او را نخواهد برخیزاند و آتش در احاطه خواهد کرد. ۳ تیراندازان بر تیرانداز و برآنکه به زره خویش شهرهایش خواهم افروخت که تمامی حوالی آنها را خواهد سوزانید. ۳۲ یهوه صبایپوت چنین می گوید: بنی اسرائیل و بنی یهودا با هم مظلوم شدند و همه آنانی که ایشان را اسیر کردند ایشان را محکم نگاه می دارند و از رها کردن ایشان ابا می نمایند. ۳۴ امامولی ایشان که اسم او یهوه صبایپوت می باشد زورآور است و دعوی ایشان را البته انجام خواهد داد و زمین را آرامی خواهد بخشید و ساکنان بابل را بی آرام خواهد ساخت. ۳۵ خداوند می گوید: شمشیری بر کلدانیان می باشد و بر ساکنان بابل و سرورانش و حکیمانش. ۳۶ شمشیری بر کاذبان است و احمق خواهند گردید. شمشیری برجاران است و مشوش خواهند شد. ۳۷ شمشیری بر اسپانش و بر اربه هایش می باشد و بر تمامی مخلوق مختلف که در میانش هستند و مثل زنان خواهند شد. شمشیری بر خزانه هایش است و غارت خواهد شد. ۳۸ خشکسالی برآبایش می باشد و خشک خواهد شد زیرا که آن زمین بتها است و بر اصنام دیوانه شده‌اند. ۳۹ بنا بر این وحش صحرا با گرگان ساکن خواهند شد و شترمغ در آن سکونت خواهد داشت و بعداز آن تا به ابد مسکون خواهند شد و نسل بعدنسل معمور نخواهد گردید.» ۴۰ خداوندمی گوید: «چنانکه خدا سده و عمروه و شهراهی مجاور آنها را واژگون ساخت، همچنان کسی آنجا ساکن خواهد شد و احدی از بنی آدم در آن مدوا نخواهد گردید. ۴۱ اینک قومی از طرف شمال می آیند و امتنی ۱۱ تیرها را تیز کنید و سپرها را به دست گیرید زیرا خداوند روح پادشاهان مادیان را برانگیخته است و فکر او به ضد بابل است تا آن را هلاک سازد. زیرا که این انتقام خداوند و انتقام هیکل اومی ۱۲ بر حصارهای بابل، علمها برافرازیدو آن را نیکو حراست نموده، کشیکچیان قراردهد و کمین بگذاردید. زیرا خداوند قصد ایشان کمان و نیزه خواهند گرفت. ایشان ستم پیشه هستند و ۴۲ ترحم نخواهند نمود. آواز ایشان مثل شورش دریا است و بر اسپان سوار شده، در برآبرتوای دختر بابل مثل مردان جنگی صفت آرایی می باشی! عاقبت تو و نهایت طمع تو رسیده است! ۱۴ یهوه

صباپوت به ذات خود قسم خورده است که من تو را از مردمان ۳۲ معبرها گرفتار شد و نی‌ها را به آتش سوختندو مردان جنگی مثل ملخ پر خواهم ساخت و بر تو گلبانگ خواهد زد. ۱۵ «او مضطرب گردیدند. ۳۳» زیرا که یهوه صباپوت خدای اسرائیل زمین را به قوت خود ساخت و بیع مسکون را به حکمت خویش چنین می‌گوید: دختر بابل مثل خرم در وقت کویدنش شده است اسعار نمود. و آسمانها را به عقل خود گسترانید. ۱۶ چون آوازی و بعد از اندک زمانی وقت درو بلو خواهد رسید. ۳۴ نیوکدر صر دهد غوغای آبها در آسمان پدید می‌آید. ابرها از اقصای زمین پادشاه بابل مرا خوده و تلف کرده است و مرا ظرف خالی ساخته برمی‌آورد و برقها برای باران می‌سازد و باد را از خزانه‌های خود مثل اژدها مرا بلعیده، شکم خود را از نفایس من پر کرده و مرا طرود بیرون می‌آورد. ۱۷ جمیع مردمان وحشی اند و معرفت ندارند و نموده است. ۳۵ وساکنه‌های صهیون خواهد گفت علمی که بر من و هر که تمثالی می‌سازد خجل خواهد شد. زیرا که بت ریخته شده برجسد من شده بر بابل فروش شود. و اورشلیم خواهد گفت: خون او دروغ است و در آن هیچ نفس نیست. ۱۸ آنها باطل و کار من بر ساکنان زمین کلدانیان وارد آید. ۳۶ بنابراین خداوند چنین مسخره می‌باشد. در روزی که به محاکمه می‌آیند تلف خواهند می‌گوید: اینک من دعوی تو را به انجام خواهم رسانید وانتقام تو را شد. ۱۹ او که نصیب یعقوب است مثل آنها نمی‌باشد. زیرا خواهم کشید و نهر او را خشک ساخته، چشمهاش را خواهم کشید و اسازنده همه موجودات است و (اسرائیل) عصای میراث خشکانید. ۲۷ و بابل به تلهای و مسکن شغالها و محل دهشت و وی است و اسم او یهوه صباپوت می‌باشد. ۲۰ «تو برای من مسخره مبدل شده، احدي در آن ساکن نخواهد شد. ۳۸ مثل کوپال و اسلحه جنگ هستی. پس از تو امته‌ها را خرد خواهم شیران با هم غرش خواهند کرد و مانند شیرجگان نعره خواهد زد. ساخت و از توممالک را هلاک خواهم نمود. ۲۱ و از تو اسب و ۳۹ و خداوند می‌گوید: هنگامی که گرم شوند برای ایشان برمی‌سوارش را خرد خواهم ساخت و از تو ارابه و سوارش را خرد خواهم بربا کرده، ایشان را مست خواهم ساخت تا وجود نموده، به خواب ساخت. ۲۲ و از تو مرد وزن را خرد خواهم ساخت و از تو پیر و دایمی بخوابند که از آن بیدارنشوند. ۴۰ و ایشان را مثل برهها و طفل را خرد خواهم ساخت و از تو جوان و دوشیزه را خرد خواهم فرقچها و بیهای نر به مسلخ فروز خواهم آورد. ۴۱ چگونه شیشک ساخت. ۲۲ و از تو شیان و گلماش را خرد خواهم ساخت. و از تو گرفتار شده و افتخار تمامی جهان تسمیخ گردیده است! چگونه خویشان و گاؤانش را خرد خواهم ساخت. و از تو حاکمان و بابل در میان امته‌ها محل دهشت گشته است! ۴۲ دریا بر بابل و الیان را خرد خواهم ساخت. ۲۴ و خداوند می‌گوید: به بابل و برآمد و آن به کفرت امواجش مستور گردیده است. ۴۳ شهرهایش جمیع سکنه زمین کلدانیان جزای تمامی بدی را که ایشان به خراب شده، به زمین خشک و بیابان مبدل گشته. ۴۴ و من بیل صهیون کرده‌اند در نظر شما خواهم رسانید. ۲۵ اینک خداوند را در بابل سزا خواهم داد و آنچه را که بلعیده است ازدهانش پنیان خواهند گرفت، بلکه خداوند می‌گوید که تو خاری ابدی در آن سال آوازهای شنیده خواهد شد و در سال بعد از آن آوازهای خواهی شد. ۲۷ «علمها در زمین برافزارید و کرنا در میان امته‌ها دیگر. و در زمین ظلم خواهد شد و حاکم به ضدحاکم (خواهد بنوازید. امته‌ها را به ضد او حاضر سازیدو مملکات آرارات و منی و برآمد. ۴۶ بنابراین اینک ایامی می‌آید که به تهای بابل عقوبت اشکنار را بر وی جمع کنید. سرداران به ضد وی نصب نمایید و خواهم رسانید و تمامی زمینش خجل خواهد شد و جمیع مقتولانش اسیان رامیل ملخ مودار براورید. ۲۸ امته‌ها را به ضد وی مهبا در میانش خواهند افتاد. ۴۸ اما آسمانهای زمین و هچه در آنها سازید. پادشاهان مادیان و حاکمانش و جمیع والیانش و تمامی اهل باشد بر بابل تنزم خواهند نمود. زیرا خداوند می‌گوید که غارت زمین سلطنت او را. ۲۹ و جهان متزل و دردنگ کشیدگان از طرف شمال بر او خواهند آمد. ۴۹ چنانکه بابل باعث که فکرهای خداوند به ضد بابل ثابت می‌ماند تا زمین بابل را ویران افتادن مقتولان اسرائیل شده است، همچنین مقتولان تمامی جهان و غیرمسکون گرداند. ۳۰ و شجاعان بابل از جنگ دست برمی دربابل خواهند افتاد. ۵۰ ای کسانی که از شمشیر رستگار شده دارند و در ملاذهای خویش می‌نشینند و جبروت ایشان زایل شده، ایدروید و توقف ننمایید و خداوند را از جای دورمند کر شوید و مثل زن گشته‌اند و مسکنهاش سوخته و پیش بندهایش شکسته اورشلیم را به خاطر خود آورید. ۵۱ ما خجل گشته‌ایم زانو که شده است. ۳۱ قاصد برابر قاصد و پیک برابر پیک خواهد دوید عار را شنیدیم و رسوای چهره ما را پوشانیده است. زیرا که غریبان تا پادشاه بابل را خبر دهد که شهرش از هر طرف گرفته شد. به مقدسهای خانه خداوند داخل شده‌اند. ۵۲ بنابراین خداوند

می گوید: «اینک ایامی می آید که به بتهابش عقوبت خواهم رسانید شهرچنان سخت شد که برای اهل زمین نان نبود. ۷ پس در شهر و در تمامی زمینش مجروحان ناله خواهد کرد. ۵۳ اگرچه با بل رخنهای ساختند و تمام مردان جنگی در شر از راه دروازه‌ای که در تا به آسمان خویشتن را برافرازد و اگرچه بلندی قوت خویش را میان دو حصار نزد باع پادشاه بود فرار کردند. و کلدانیان شهر را حصین نماید، لیکن خداوند می گوید: غارت کنندگان از جانب احاطه نموده بودند. و ایشان به راه عرب رفتند. ۸ و لشکرکلدانیان من برا خواهند آمد. ۵۴ صدای غوغای از بابل می آید و آوار شکست پادشاه را تعاقب نموده، در بیابان اریحا به صدقیا رسیدند و تمامی عظیمی از زمین کلدانیان. ۵۵ زیرا خداوند با بل را تاراج می نماید لشکرش از او پراکنده شدند. ۹ پس پادشاه را گرفته، او را نزد و صدای عظیم را از میان آن نابود می کند و امواج ایشان مثل پادشاه با بل به ریله در زمین حمات آوردن و او بر وی فتوی داد. آبهای بسیار شورش می نماید و صدای آوار ایشان شنیده می شود. ۱۰ و پادشاه با بل پسران صدقیا را پیش رویش به قتل رسانید و ۱۱ و چشمان صدقیا را ۱۲ زیرا که بر آن یعنی بر بابل غارت کننده برمی آید و جبارانش جمیع سروزان یهودا را نیز دربرله کشت. ۱۳ و چشمکش را گرفتار شده، کمانهای ایشان شکسته می شود. چونکه یهوده خدای کور کرده، او را بلو زنجیر بست. و پادشاه با بل او را به بابل برده، مجازات است و البته مکافات خواهد رسانید. ۱۴ و پادشاه که و را تا روز وفاتش در زندان انداخت. ۱۵ و در روز دهم ماه پنجم اسم او یهوده صبابوت است می گوید که من سروزان و حکیمان از سال نوزدهم سلطنت نبوکدرصر ملک پادشاه با بل، نبوزردان رئیس و حاکمان و ولیان و جبارانش را می خواهم ساخت و به خواب جلالان که به حضور پادشاه با بل می ایستاده اورشلیم آمد. ۱۶ و دایمی که از آن بیدار نشوند، خواهند خواید. ۱۷ یهوده صبابوت خانه خداوند و خانه پادشاه را سوزانید و همه خانه های اورشلیم و چنین می گوید که حصارهای وسیع با بل سرنگون خواهد شد و هر خانه بزرگ را به آتش سوزانید. ۱۸ و تمامی لشکرکلدانیان دروازه های بلندش به آتش سوخته خواهد گردید و امت ها به جهت که همراه رئیس جلالان بودند تمامی حصارهای اورشلیم را بهر بطال مشقت خواهند کشید و قبایل به جهت آتش خویشتن را طرف منهدم ساختند. ۱۹ و نبوزردان رئیس جلالان بعضی از خسته خواهند کرد. ۲۰ کلامی که ارمیا نبی به سرایا این نیرایا این فقیران خلق و بقیه قوم را که در شهر باقی مانده بودند و خارجین را محسیا مرا فرمود هنگامی که او با صدقیا پادشاه یهودا در سال که بظرف پادشاه با بل شده بودند و بقیه جمعیت را به اسیری چهارم سلطنت وی به بابل می رفت. و سرایا رئیس دستگاه بود. ۲۱ امانبوزردان رئیس جلالان بعضی از مسکینان زمین را برای ۲۲ و ارمیاتام بالا را که بر بابل می بایست باید در طوماری نوشت باغبانی و فلاخی و اگذاشت. ۲۳ و کلدانیان ستونهای بزنجهنی که ۲۴ یعنی تمامی این سخنان را که دریاره با بل مکروب است. ۲۵ و در خانه خداوند بود و پایه ها و دریاچه بزنجهنی که در خانه خداوند ارمیا به سرایا گفت: «چون به بابل داخل شوی، آنگاه بین و تمامی بود، شکستند و تمامی برج آنها را به بابل بردنند. ۲۶ و دیگها و این سخنان را بخوان. ۲۷ و بگو: ای خداوند تو درباره این مکان خاکنکارها و گلگیرها و کاسه ها و فاشقه ها و می ایشان خسته خواهند شد.» تا اینجا سخنان ارمیا است.

۲۸ هچده ذراع و رسمندان دوازده ذراعی آنها را احاطه داشت و حجم صدقیا بیست و یکساله بود که آغاز سلطنت نمود و آن چهار انگشت بود و تهی بود. ۲۹ و تاج بزنجهنی بر سرش و ۳۰ یازده سال در اورشلیم پادشاهی کرد و اسم مادرش حمیطل دختر بلندی یکتاج پنج ذراع بود. و شبکه و وانارها گردانید تاج همه ارمیالز لبند بود. ۳۱ و آنچه در نظر خداوند ناپسند بود موقعا هر آنچه از بین را که از طلا بود و نقره آنچه را که از نقره بود برد. ۳۲ و چون ازخواندن این طومار فارغ شدی، سنتگی به آن بیندو آن طلا بود و نقره آنچه را که از طلا بود و دوازده گاو بزنجهنی را که نزیرایه ها را به میان فرات بینداز. ۳۳ و بگو همچنین با بل بحسب بلاعی که ۳۴ اما دو سترن ویک دریاچه و دوازده گاو بزنجهنی را که نزیرایه ها من بر او وارد می آورم، غرق خواهد گردید و دیگر بربنا نخواهد شد بود و سلیمان پادشاه آنها را برای خانه خداوند ساخته بود. برج و ایشان خسته خواهند شد.» تا اینجا سخنان ارمیا است.

۳۵ هچده ذراع و رسمندان دوازده ذراعی آنها را احاطه داشت و حجم صدقیا بیست و یکساله بود که آغاز سلطنت نمود و آن چهار انگشت بود و تهی بود. ۳۶ و تاج بزنجهنی بر سرش و ۳۷ یازده سال در نظر خداوند ناپسند بود موقعا هر آنچه از بین را که از طلا بود و شش اثار بود. و سنتون دوم مثل اینها و اثارها داشت. ۳۸ و بهر یهودیان کرد بود، بعمل آورد. ۳۹ زیرا به سبب غضبی که خداوند بر طرف نود و شش اثار بود. و تمام اثارها به اطراف شبکه پکشد اورشلیم داشت به حدی که آنها را از نظر خداوند از واقع بود. ۴۰ و رئیس جلالان، سرایا رئیس کهنه، و صفنیای کاهن شد که صدقیا بر پادشاه با بل عاصی گشت. ۴۱ واقع شد که دوم و سه مستحفظ در را گرفت. ۴۲ و سرداری را که برمدان نبوکدرصر پادشاه با بل باتمامی لشکر خود در روز دهم ماه دهم جنگی گماشته شده بود و هفت نفر از آنانی را که روی پادشاه را سال نهم سلطنت خویش بر اورشلیم برآمد و در مقابل آن اردو زده، می دیدند و در شهر یافت شدند و کاتب سردار لشکر را که اهل سنگری گردانید بنا نمودند. ۴۳ و شهر تا سال یازدهم صدقیا ولایت راسان می دید و شصت نفر از اهل زمین را که در شهر یافت پادشاه در محاصره بود. ۴۴ و در روز نهم ماه چهارم قحطی در

شدن، از شهر گرفت. ۲۶ و نبوزردان رئیس جلادان ایشان را پرداشته، نزد پادشاه بابل به ریله برد. ۲۷ و پادشاه بابل ایشان را در ریله در زمین حمات زده، به قتل رسانید پس یهودا ازوایلت خود به اسیری رفتند. ۲۸ و این است گروهی که نبکدرصر به اسیری برد. در سال هفت سه هزار و بیست و سه نفر از یهود را. ۲۹ و در سال هجدهم نبکدرصر هشتتصد و سی و دو نفر ازاورشلیم به اسیری برد. ۳۰ و در سال بیست و سوم نبکدرصر نبوزردان رئیس جلادان هفتتصد و چهل و پنج نفر از یهودا را به اسیری برد. پس جمله کسان چهار هزار و شصتصد نفر بودند. ۳۱ و در روز بیست و پنجم ماه دوازدهم از سال سی و هفتم اسیری یهوباقیم پادشاه یهودا واقع شد که اویل مرودک پادشاه بابل در سال اول سلطنت خود سر یهوباقیم پادشاه یهودا را ارزیدان برآفراشت. ۳۲ و با او سخنان دلاوین گفت وکرسی او را بالاتر از کرسیهای سایر پادشاهانی که با او در بابل بودند گذاشت. ۳۳ و لباس زندانی او را تبدیل نمود و او در تمامی روزهای عمرش همیشه نزد وی نان می خورد. ۳۴ و برای معیشت او وظیفه دائمی یعنی قسمت هر روز در روزش در تمام ایام عمرش تا روز وفاتش از جانب پادشاه بابل به او داده می شد.

است. خداوند قوت مرا زایل ساخته و مرا به دست کسانی که با ایشان مقاومت نتوانم نمود تسلیم کرده است. ۱۵ خداوند جمیع

چگونه شهیری که پر از مخلوق بود منفرد نشسته است! شجاعان مرا در میانم تلف ساخته است. جماعتی بر من خوانده چگونه آنکه در میان امت هابزگ بود مثل بیوهن شده است! است تاجوانان مرا منکرسازند. و خداوند آن دوشیزه یعنی دختر شبانگاه رازار گریه می کند و اشکهایش برخسارهایش می باشد. گریه می کنم. از چشم من، از چشم من آب می زیرد زیرا تسلی از جمیع محجانش برای وی تسلی دهنده ای نیست. همه دوستانش دهنده و تازه کننده جانم از من دور است. پسرانم هلاک شده اند بدوخیانت وزیده، دشمن او شده اند. ۳ یهودا به سبب مصیبت و زیرا که دشمن، غالب آمده است. ۱۷ یهودا عادل است زیرا که سختی پندگی، جلا وطن شده است. در میان امت ها نشسته، دراز می کند اما برایش تسلی دهنده ای نیست. یهوده درباره یعقوب راحت نمی یابد. و جمیع تعاقب کنندگانش در میان جایهای تنگ امر فرموده است که مجاؤرانش دشمن او بشوند، پس اورشلیم در به او دررسیده اند. ۴ راههای صهیون ماتم می گیرند، چونکه کسی میان آنها مکروه گردیده است. ۱۸ یهوده عادل است زیرا که به عیدهای او نمی آید. همه دروازه هایش خراب شده، کاهنانش من از فرمان اوصیان وزیده ام. ای جمیع امت ها بشوید و غم آه می کشند. دوشیزگانش در مرارت می پاشند و خودش در تلخی. مرا مشاهده نمایید! دوشیزگان و جوانان من به اسیری رفته اند. ۵ خصمانت سر شده اند و دشمنانش فیروزگردیده، زیرا که یهوده ۱۹ محبان خویش را خواندم اما ایشان مغافیب دادند. کاهنان و به سبب کثرت عصیانش، اورا ذلیل ساخته است. اطفالش پیش مشایخ من که خوارک می جستند تا جان خود را تازه کنند در روی دشمن به اسیری رفته اند. ۶ و تمامی زیبایی دختر صهیون از شهر جان دادند. ۲۰ ای یهوده نظر کن زیرا که در تنگی هستم. او زایل شده، سروزانش مثل غزالهای که مرتعی پیدانمی کنند احشایم می جوشد و دلم در اندرون من منتقل شده است چونکه گردیده، از حضور تعاقب کننده بی قوت می روند. ۷ اورشلیم در به شدت عصیان وزیده ام. دریرون شمشیر هلاک می کند و در روزهای مذلت و شقاوتنش خویش تمام نفایسی را که در ایام سابق خانه ها مثل موت است. ۲۱ می شوند که آه می کشم اما برایم داشته بوده باد می آورد. زیرا که قوم او به دست دشمن افتاده اند و تسلی دهنده ای نیست. دشمنانم چون بلای مارشیندند، مسرو برای وی مدد کننده ای نیست. دشمنانش او را دیده، بر خایرهایش شدند که تو این را کردی ای. اما توروزی را که اعلان نموده ای خنده دیدند. ۸ اورشلیم به شدت گناه وزیده و از این سبب مکروه خواهی آورد و ایشان مثل من خواهد شد. ۲۲ تمامی شرارت گردیده است. جمیع آنایی که او را محظوظ می داشتند او را خوار ایشان به نظر تو باید. و چنانکه با من به سبب تمامی مصیتم می شمارند چونکه برهنگی او را دیده اند. و خودش نیز آه می کشد عمل نمودی به ایشان نیز عمل نماید. زیرا که ناله های من بسیار و به عقب برگشته است. ۹ نجاست او در دامنش می پاشد و است و دلم بیتاب شده است.

آخر خویش را به یاد نمی آورد. و بطور عجیب پست گردیده، ۲ صهیون را به ظلمت پوشانیده و جلال اسرائیل را از آسمان برای وی تسلی دهنده ای نیست. ای یهوده مذلت ما بین زیرا که دشمن تکبر می نماید. ۱۰ دشمن دست خویش را بر همه به زمین افکده است. و قدمگاه خویش را در روز خشم خود به یادنیارز کرده است. زیرا امت هایی را که امر فرمودی که به گرده و شفقت ننموده است. قلعه های دختر یهودا را در غضب جماعت تو داخل نشوند دیده است که به مقدس او در می آیند. ۱۱ تمام قوم او آه کشیده، نان می جویند. تمام نفایس خود را به چهت خوارک داده اند تا جان خود را تازه کنند. ای یهوده بین و ملاحظه فرمایزا که من خوار شده ام. ۱۲ ای جمیع راه گذریان آیا این در نظر شما همچیز است؟ ملاحظه کنید و بینید آیا غمی می بعلدسوزانیده است. ۴ کمان خود را مثل دشمن زه کرده، با دست راست خود مثل عدو بربا ایستاده است. و همه آنایی علیین به استخوانهای من فرستاده، آنها را زیون ساخته است. دام برای پایهایم گسترانیده، مرا به عقب برگردانیده، و مراویان و شده، اسرائیل را هلاک کرده و تمامی قصرهایش را منهدم ساخته در تمام روز غمگین ساخته است. ۱۴ بیو عصیان من به دست وی محکم بسته شده، آنها به هم پیچیده بر گردن من برآمده افروده است. ۶ و ساییان خود را مثل (کپری) در بوستان خراب

کرده، مکان اجتماع خویش را منهدم ساخته است. یهود، عیدها که از گرسنگی به سر هر کوچه بیهوش می‌گردند نزد او برا فراز، و سیت‌ها را در صهیون به فراموشی داده است. و در حدت خشم ۲۰ (پیگو): ای یهود بکسر و ملاحظه فرا که چین عمل را به چه خویش پادشاهان و کاهنان را خوار نموده است. ۷ خداوند مذیع کس نموده‌ای آیا می‌شد که زنان میوه رحم خود و اطفالی را خود را مکروه داشته و مقدس خویش را خوار نموده و دیوارهای که به ناز پروردۀ بودند بخورند؟ آیا می‌شد که کاهنان و انبیا قصرهای را به دست دشمنان تسلیم کرده است. و ایشان درخانه در مقدس خداوند کشته شوند؟ ۲۱ جوانان و پیران در کوچه‌ها بر یهود مثل ایام عیدها صدا می‌زنند. ۸ یهود قصد نموده است که زمین می‌خوابند. دوشیزگان و جوانان من به شمشیرافتداده‌اند. در روز حصارهای دخترصهیون را منهدم سازد. پس رسماً نکار کشیده، غضب خود ایشان را به قتل رسانیده، کشتنی و شفقت ننمودی. دست خود را از هلاکت باز نداشت، بلکه خندق و حصار را به ماتم ۲۲ ترسیهای مرا از هر طرف مثل روز عید خواندی و کسی نبود که در درآورده است که با هم نوحه می‌کنند. ۹ دروازه هایش به زمین فرو روز غضب یهود نجات یابد یا باقی ماند. و آنانی را که به ناز رفته است پشت بندهایش را خراب و خرد ساخته است. پادشاه و پروردۀ تربیت نموده بودم دشمن من ایشان را تلف نموده است.

سرورانش در میان امت‌ها می‌باشد و هیچ شریعتی نیست. و انبیا ۳ من آن مرد هستم که از عصای غضب وی مذلت دیده‌ام. ۲ او مرا رهبری نموده، به تاریکی درآورده است و نه به زمین نشسته، خاموش می‌باشد، و خاک بر سر افسانه‌داند، پلاس می‌پوشند. و دوشیزگان اورشاییم سر خود را بسوی زمین می‌افکنند. ۱۱ چشمان من از اشکها کاهیده شد و احشایم بجوش آمد و واستخوانهایم را خرد کرده است. ۵ به ضد من بنا نموده، مرا جگم به سبب خرابی دختر قوم من بر زمین ریخته شده است. چونکه اطفال و شیخوارگان در کوچه‌های شهر ضعف می‌کنند. ۱۲ و به مادران خویش می‌گویند: گندم و شراب کجا است؟ زیرا که مثل مجروحان در کوچه‌های شهر بیهوش می‌گردند، و جانهای خویش را به آقوش مادران خود می‌بینند. ۱۳ برای تو چه شهادت توانم آورد و تو را به چه چیز تشییعه توانم نمودای دختر اورشیلم! و چون زیرا به تو مقابله نموده، تو رای داد دوشیزه دختر صهیون تسلی در پیشه خود می‌باشد. ۱۱ راه مرا منحرف ساخته، مرا دریده است دهم! زیرا که شکستگی تومثیل دریا عظیم است و کیست که تو را شفا تواندداد. ۱۴ انبیای تو رویاهای دروغ و باطل برایت دیده‌اند و گناهات را کشف نکرده‌اند تا تو را از اسیری برگردانند، بلکه وحی کاذب و اسباب پراکنده‌گی برای تو دیده‌اند. ۱۵ جمیع ره گذران پرتو دستک می‌زنند و سخره نموده، سرهای خود را بر دختر اورشیلم می‌جیبانند (و می‌گویند): آیا این است شهری که آن را کمال زیبایی و ابهاج تمام زمین می‌خوانند؟ ۱۶ جمیع دشمنان، دهان خود را بر تو گشوده استهزا می‌نمایند و دندانهای خود را به هم افشارده، می‌گویند که آن را هلاک ساختیم. البته این روزی است که انتظار آن را می‌کشیدیم، حال آن را پیدا نموده و مشاهده کرده‌ایم. ۱۷ یهود آنچه را که قصد نموده است بجا آورده و کلامی را که از ایام قدیم فرموده بود به انعام رسانیده، آن را هلاک کرده و شفقت ننموده است. و دشمنت را پرتو مسروگردانیده، شاخ زیرا که رحمت های او بی‌زوای است. ۱۸ دل ایشان نزد خداوند فریاد خصمانت را برا فراشته است. ۱۹ ملت و شقاوت مرا افستین و تلخی به یادآور. ۲۰ تو البته به یاد خواهی آورد زیرا که جان من در من منحنی شده است. ۲۱ و من آن را در دل خود خواهیم گذرانید و از این سبب امیدوار را که از ایام قدیم فرموده بود به انعام رسانیده، آن را هلاک کرده و شفقت ننموده است. ۲۲ از رافت‌های خداوند است که تلف نشدمی خواهم بود. ۲۳ از رافت‌های خداوند است که تلف نشدمی خواهم بود. ۲۴ از رافت‌های خداوند است که تلف نشدمی خواهم بود. ۲۵ از رافت‌های خداوند است که تلف نشدمی خواهم بود. ۲۶ خوب است که انسان امیدوار باشد و پاسکوت نیکو است. ۲۷ براز انسان نیکو است که انتظار نجات خداوند را بکشد. ۲۸ براز انسان نیکو است که

بیغ را در جوانی خود بردارد. ۲۸ به تنهایی بنشینید و ساکت لعنت تو برایشان باد! ۶۶ ایشان را به غضب تعاقب نموده، از باشد زیرا که اوآن را بر وی نهاده است. ۲۹ دهان خود را بر زیرآسمانهای خداوند هلاک کن.

خاک بگذارد که شاید امید باشد. ۳۰ رخسار خود را به زندگان بسپارد و از خجالت سیر شود. ۳۱ زیرا خداوند تا به ابد او را ترک چگونه طلا زنگ گرفته و زر خالص منقلب گردیده است؟

نخواهد نمود. ۳۲ زیرا اگرچه کسی را محزون سازد لیکن پرسحب سنگهای قدس به سر هر کوچه ریخته شده است. ۳۳ چگونه پسران کشت رافت خود رحمت خواهد فرمود. چونکه بنی آدم را گرانبهای صهیون که به زر ناب برا بر می بودند مثل ظروف سفالین از دل خود نمی رنجاند و محزون نمی سازد. ۳۴ تمامی اسران که عمل دست کوزه گر باشد شمرده شده اند. ۳۵ شغالها تیز زمین را زیر پا پایمال کردن. ۳۶ و منحرف ساختن حق انسان پستانهای خود را بیرون آورده، بجهه های خوش را شیر می دهند.

به حضور حضرت اعلی، ۳۶ و منقلب نمودن آدمی در دعویش اما دختر قوم من مانند شتر مرغ بربی، بیبرم گردیده است. ۳۷ زیان منظور خداوند نیست. ۳۷ کیست که بگوید واقع شود اگر اطفال شیرخواره از تشنگی به کام ایشان می چسبد، و کودکان نان خداوند امر نفرموده باشد. ۳۸ آیا از فرمان حضرت اعلی هم بدی و می خواهند و کسی به ایشان نمی دهد. ۳۹ آنانی که خواهک لذتی دهند هم نیکوبی صادر نمی شود؟ ۴۰ پس چرا انسان تا زنده است و می خورند در کوچه ها بینوا گشته اند. آنانی که در لباس قرمز تربیت آدمی به سبب سرای گناهان خوش شکایت کنند؟ ۴۰ راههای خود یافه اند مزیله ها را در آغوش می کشند. ۴۱ زیرا که عصیان دختر قوم را تجسس و تفحص بنماییم و بسوی خداوند بازگشت کیم. من از گناه سدوم زیاده است، که در لحظه ای واگن شد و کسی دلها و دستهای خوش را بسوی خدایی که در آسمان است دست بر او نهاد. ۴۲ نذریگان او از برق، صاف تر و از شیر، برافرازیم، ۴۲ و (بگوییم): «ما گناه کردیم و عصیان وزیزدیم و تو سفیدیتر بودند. بدن ایشان از لعل سرختر و جلوه ایشان مثل یاقوت عفو نفرمودی. ۴۳ خوششتن را به غضب پوشانیده، ما را تعاقب کبود بود. ۴۴ اما صورت ایشان از سیاهی سیاهتر شده است که نمودی و به قتل رسانیده، شفقت نفرمودی. ۴۵ خوششتن را به ابر در کوچه ها شناخته نمی شوند. پوست ایشان به استخوانهایشان غلیظ مستور ساختی، تداعی اما نگذرد. ۴۵ ما را در میان امت ها چسبیده و خشک شده، مثل چوب گردیده است. ۴۶ کشتن گانه فضله و خاکروبه گردایده ای.» ۴۶ تمامی دشمنان ما بر ما دهان شمشیر از کشتن گانه گستنگی بهترند. زیرا که اینان از عدم محصول خود رامی گشایند. ۴۷ خوف و دام و هلاکت و خرابی بر ما زمین محروم شده، کاهیده می گردند. ۴۸ زنان مهربان، اولاد خود عارض گردیده است. ۴۸ به سبب هلاکت دختر قوم من، نهرهای را می پیند به دستهای خوش. و آنها در هلاکت دختر قوم من آب از چشمانت می ریزد. ۴۹ چشم من بلا انقطاع جاری است و غذای ایشان هستند. ۵۰ خداوند از آسمان ملاحظه نماید و بینید. حدت خشم خوش را ریخته است، و آتشی در صرهیون افزوخته که باز نمی ایستد. ۵۰ تا خداوند از آسمان ملاحظه نماید و بینید. اساس آن را سورانیده است. ۵۱ پادشاهان جهان و جمیع سکنه آنانی که بی سبب دشمن مند مرغ بشدت تعاقب نیع مسکون باور نمی کردند که عدو و دشمن به دروازه های می نمایند. ۵۲ جان مرا در سیاه چال منقطع ساختند و سنگها اورشلیم داخل شود. ۵۳ به سبب گناه انبیا و گناه کاهناتش، که بر من انداختند. ۵۴ آبها از سر من گلشت پس گفتم: متقطع خون عادلان را در اندرونیش ریختند. ۵۴ مثل کوران در کوچه ها شدم. ۵۵ آنگاهای خداوند، از عمق های سیاه چال اسم تو را نوان می شوند و از خون نجس شده اند، که لباس ایشان را لمس خواندم. ۵۶ آواز مرا شنیدی، پس گوش خود را از آه و استغافه اه من نمی تواند کرد. ۵۷ و به ایشان ندا می کنند که دور شوید، نجس میوشان! ۵۷ در روزی که تو را خواندم نزدیک شده، فرمودی که (هستید!) دور شوید دور شوید و لمس منعاید! چون فرار می کردن نترس. ۵۸ ای خداوند دعوی جان مرا انجام داده و حیات ما فدیه نوان می شندند و در میان امت ها می گفتند که در اینجا دیگر توقف نموده ای! ۵۹ ای خداوند ظلمی را که به من نموده اند دیده ای نخواهد کرد. ۶۰ خشم خداوند ایشان را پراکنده ساخته و ایشان را پس مرا دادرسی فرمای! ۶۱ تمامی کینه ایشان و همه تدبیرهایی را دیگر مظفر نخواهد داشت. به کاهنان ایشان اعتنا نمی کنند و بر که به ضد من کردند دیده ای. ۶۱ ای خداوند مذمت ایشان را و مشایخ، رافت ندارند. ۶۲ چشمان ما تا حال در انتظار اعانت همه تدبیرهایی را که به ضد من کردند شنیده ای! ۶۲ سخنان باطل ما کاهیده می شود. بر دیده بانگاههای خود انتظار کشیدیم، مقاومت کنندگانم را و فکرهایی را که تمامی روز به ضد من دارند برای امتحی که نجات نمی توانند داد. ۶۳ قدمهای ما را تعاقب (دانسته ای). ۶۴ نشستن و برخاستن ایشان را ملاحظه فرمایزرا که نمودند به حدی که در کوچه های خود راه نمی توانیم رفت. آخرت من سرود ایشان شده ام. ۶۴ ای خداوند موافق اعمال دستهای مانزدیک است و روزهای ما تمام شده زیرا که اجل ما رسیده است. ایشان مکافات به ایشان برسان. ۶۵ غمثاوه قلب به ایشان بده و ۶۶ تعاقب کنندگان ما از عقاوهای هوایزروتراند. ما را بر کوهها تعاقب می کنند و برای ما در صحرا کمین می گذارند. ۶۷ مسیح

خداؤند که نفخه بینی ما می‌بود در حفره های ایشان گرفتار شد،
که درباره اومی گفتم زیر سایه او در میان امته ها، زیست خواهیم
نمود. ۲۱ مسورو باش و شادی کن ای دختر ادوم که در زمین
عوص ساکن هستی! بر تو نیز این جام خواهد رسید و مست شده،
عریان خواهی شد. ۲۲ ای دختر صهیون سرای گناه تو تمام شد
و تو را دیگر جلای وطن نخواهد ساخت. ای دختر ادوم، عقوبیت
گناه تو را به تو خواهد رسانید و گناهان تو را کشف خواهد نمود.

۵ ای بیوه آنچه بر ما واقع شد به یاد آور و ملاحظه فرموده،
عار ما را بین. ۶ میراث ما از آن غریبان و خانه های ما از آن
اجنبیان گردیده است. ۳ ما یتیم و بی پدر شدایم و مادران ما مثل
بیوهها گردیده اند. ۴ آب خود را به نقره می نوشیم و هیزم ما به
ما فروخته می شود. ۵ تعاقب کنندگان ما به گردن ما رسیده اند
و خسته شده، راحت نداریم. ۶ با اهل مصر و آشور دست دادیم تا
از نان سیرشیم. ۷ پدران ما گناه وزیده، نابود شده اند و مامتحمل
عصیان ایشان گردیده ایم. ۸ غلامان بر ما حکمرانی می کنند و
کسی نیست که از دست ایشان رهایی دهد. ۹ از ترس شمشیر
اهل بیابان، نان خود را بخطرجان خویش می یابیم. ۱۰ پوست
ما به سبب سوم قحط مثل تنورسوخته شده است. ۱۱ زنان را
در صهیون بی عصمت کردن و دوشیزگان را در شهرهای بیهودا.
۱۲ سروزان از دست ایشان به دار کشیده شده و به مشایخ اعتبا
نمودند. ۱۳ جوانان سنگهای آسیا را بر می دارند و کوکان زیر بار
هیزم می افتد. ۱۴ مشایخ از دروازه ها نابود شدند و جوانان از نعمه
سرایی خویش. ۱۵ شادی دل ما نیست شد و رقص ما به ماتم
مبدل گردید. ۱۶ تاج از سر ما افتاد، وای بر ما زیرا که گناه
کردیم. ۱۷ از این جهت دل ما بیتاب شده است و به سبب این
چیزها چشمان ما تار گردیده است. ۱۸ یعنی به مخاطر کوه صهیون
که ویران شد و رویاهان در آن گدش می کنند. ۱۹ اما توای بیوه تا
ابدالاپاد جلوس می فرمایی و کرسی تو تا جمیع دهرها خواهد بود.
۲۰ پس برای چه ما را تا به ابد فراموش کرده و ما را مدت مديدة
ترک نموده ای. ۲۱ ای بیوه ما را بسوی خود برگردان و بازگشت
خواهیم کرد و ایام ما را مثل زمان سلف تازه کن. ۲۲ و الا ما را
بالکل رد نموده ای و بر مایی نهایت غضبناک شده ای.

چون آنها می‌رفتند، اینها می‌رفت و چون آنها می‌ایستادند، اینها می‌ایستاد. و چون آنها از زمین بلند می‌شدند، چرخها پیش روی

- ۱ و روز پنجم ماه چهارم سال سی ام، چون من در میان اسیران آنها از زمین بلند می‌شد، زیرا روح حیوانات در چرخهای بود.
نزد نهر خابور بودم، واقع شد که آسمان گشوده گردید و رویاهای شباهت فلکی که بالای سر حیوانات بود مثل منظر بلور مهیب بود خدایارا دیدم. ۲ در پنجم آن ماه که سال پنجم اسری یهویاکین و بالای سر آنها پهن شده بود. ۲۲ و بالیاه آنها زیر فلک بسوی پادشاه بود، ۳ کلام یهوه بر حزمیال بن بوزی کاهن نزد نهر خابور یکدیگر مستقیم بود و دو بال هریک از این طرف می‌پوشانید و دو در زمین کلدانیان نازل شد و دست خداوند در آنجا بر او بود. بال هر یک از آن طرف بدنهای آنها را می‌پوشانید. ۴ و چون ۴ پس نگریستم و اینک باد شدیدی از طرف شمال برمی‌آید و ابر می‌رفتند، من صدای بالهای آنها را مانند صدای آبهای بسیار، مثل عظیمی و آتش جهنه و درخشندگی ای گردآگردش و از میانش آواز حضرت اعلی و صدای هنگامه را مثل صدای فرج شنیدم. زیرا یعنی از میان آتش، مثل منظر برج تابان بود. ۵ و از میانش شبیه که چون می‌ایستادند بالهای خوبی را فرو می‌هشتند. ۶ و چون چهار حیوان پدید آمد و نمایش ایشان این بود که شبیه انسان در حین ایستادن بالهای خود را فرو می‌هشتند، صدایی از فلکی که بودند. ۶ و هریک از آنها چهاررو داشت و هریک از آنها چهار بال بالای سر آنها بود مسموع می‌شد. ۷ و بالای فلکی که بر سر داشت. ۷ ویاهای آنها پایهای مستقیم و کف پای آنها مانند کف آنها بود شباهت تختی مثل صورت یاقوت کبود بود و برآن شباهت پای گوساله بود و مثل منظر برج تابان بود. ۸ و زیر تخت، شباهتی مثل صورت انسان برقوق آن بود. ۹ و از منظر بالهای آنها از چهار طرف آنها دستهای انسان بود و آن چهار روپا کمر او بطرف بالا مثل منظر برج تابان، مانند نمایش آتش در و بالهای خود را چنین داشتند. ۹ و بالهای آنها به یکدیگر پیوسته اندرون آن و گردآگردش دیدم. و از منظر کمر او به طرف پایین بود و چون می‌رفتند رو نمی‌تافتند، بلکه هریک به راه مستقیم مثل نمایش آتشی که از هر طرف درخشناد بود دیدم. ۱۰ مانند می‌رفتند. ۱۰ و اما شباهت روپهای آنها (این بود که) آنها روی نمایش قوس قرح که در روزیاران در ابر می‌باشد، همچنین آن انسان داشتندو آن چهار روی شیر بطرف راست داشتند و آن چهار درخشندگی گردآگرد آن بود. این منظر شباهت جلال یهوه بود و روی گاو بطرف چپ داشتند و آن چهار روی عقب داشتند. چون آن را دیدم، به روی خود درافتدم و آواز قائلی را شنیدم،
- ۱۱ و روپها و بالهای آنها از طرف بالا از یکدیگر جدا بود و دو بال ۱۲ که مرا گفت: «ای پسر انسان بر پایهای خود بایست تا هریک به همیگر پیوسته و دو بال دیگر بدان آنها رامی پوشانید. با تو سخن گویم». ۱۳ و چون این را به من گفت، روح داخل من شده، مرا بر پایهایم برپا نمود. و او را که با من متكلّم نمود شنیدم ۱۴ که مرا گفت: «ای پسر انسان من تو را نزد بني اسرائیل شباهت این حیوانات (این بود که) صورت آنها مانند شعله های اخنگرهای آتش افروخته شده، مثل صورت مشعلها بود. و آن آتش در میان آن حیوانات گردش می‌کرد و درخشناد می‌بود و از میان آتش پسران ایشان سخت رو و قسی القلب هستند و من تو را نزد ایشان می‌فرستم تا به ایشان بگویی: خداوند یهوه چنین می‌فرماید. ۱۵ و چون آن حیوانات مثل صورت برق می‌دربندند ویرمی گشتند. ۱۶ و چون آن حیوانات را ملاحظه می‌کردم، اینک یک چرخ به پهلوی آن حیوانات برای هر روى (هرکدام از) آن چهار بر زمین بود. ۱۶ و صورت چرخها و صنعت آنها مثل منظر زیرجذب بود و آن چهار یک شباهت داشتند. صورت و صنعت آنها مثل چرخ در میان چرخ بود. ۱۷ و چون آنها می‌رفتند، بر چهار جانب خودمی رفتند و در حین رفن به هیچ طرف میل نمی‌کردند. ۱۸ و فلکه های آنها بلند و مهیب بود و فلکه های آن چهار از هر طرف از چشمها پر بود. ۱۹ و چون آن حیوانات می‌رفتند، چرخها در پهلوی آنها می‌رفت و چون آن حیوانات از زمین بلند فتنه انگیز عاصی مشو بلکه دهان خود را گشوده، آنچه را که من به ایشان خاندان فتنه انگیز می‌باشد. ۲۰ پس کلام مرا به ایشان بگو، اگرچه خارها و شوکها با تو باشد و در میان عقریها ساکن باشی، اما از سخنان ایشان متross و از سخنان ایشان هراسان مشو، زیرا که ایشان خاندان فتنه انگیز می‌باشد. ۲۱ پس کلام مرا به ایشان بگو، خواه بشنوند و خواه نشنوند، چونکه فتنه انگیز هستند. ۲۲ و توای پسر انسان آنچه را که من به تو می‌گویم بشنو و مثل این خاندان فتنه انگیز عاصی مشو بلکه دهان خود را گشوده، آنچه را که من به آنها می‌رفتند، به جا که روح سیر می‌کرد و چرخها پیش روی درازشد و در آن طوماری بود. ۲۳ و آن را پیش من بگشود که رو و آنها بلندمی شد، زیرا که روح حیوانات در چرخها بود. ۲۴ و پشش هر دو نوشته بود و نوحه و ماتم و ای بر آن مکتوب بود.

پس مرا گفت: «ای پسر انسان آنچه را که می بخور. بنهم تا بمیرد، چونکه تو او را تهدید ننمودی، او در گاه خود این طومار را بخور و رفته، باخاندان اسرائیل متكلم شو.» ۲ آنگاه خواهد مرد و عدالتی که بعمل آورده بود به یاد آورده نخواهد شد. دهان خود را گشودم و او آن طومار را به من خواناید. ۳ و مرا گفت: لیکن خون او را از دست تو خواهم طلبید. ۴ و اگر تو مرد عادل «ای پسر انسان شکم خود را بخوران و احشای خویش را این را تهدید کنی که آن مرد عادل گناه نکند و او خطأ نوزد البه زنده طوماری که من به تومی دهم پر کن.» پس آن را خوردم و در دهان خواهدماند، چونکه تهدید پذیرفته است و تو جان خودرا نجات مثل عسل شیرین بود. ۵ و مرا گفت: «ای پسر انسان بیا و نزد داده ای.» ۶ و دست خداوند در آنجا بر من نهاده شد و اما خاندان اسرائیل رفته، کلام مرا بای ایشان بیان کن. ۷ زیاراک نزد گفت: «برخیز و به هامون بیرون شو که درآنجا با تو سخن خواهم امانت غامض زبان و نقیل لسان نشاند، بلکه نزد خاندان گفت.» ۸ پس برخاسته، به هامون بیرون رفم و اینک جلال اسرائیل. ۹ نه نزد قوم های بسیار غامض زبان و نقیل لسان که خداوند مثل جلالی که نزد نهر خابور دیده بودم، در آنجا برپاشد سخنان ایشان را تنوای فهمید. ۱۰ یعنی اگر تو را نزد آنها می فرستادم به و من به روی خود درافتادم. ۱۱ و روح داخل من شده، مرا بر تو گوش می گرفتند. ۱۲ اما خاندان اسرائیل نمی خواهند تو را بشنوند پایهایم بريا و مرا خطاب کرده، گفت: «برو و خوشتن زیرا که نمی خواهند مرا بشنوند. چونکه تمامی خاندان اسرائیل را در خانه خود بینند. ۱۳ و اما توای پسر انسان اینک بندها بر سخت پیشانی و قسی القلب هستند. ۱۴ هان من روی تو را در توخاهند نهاد و تو را به آتها خواهند بست اما درمیان ایشان بیرون مقابل روی ایشان سخت خواهم ساخت و پیشانی تو را در مقابل مرو. ۱۵ و من زیان تو را به کامت خواهم چسبانید تا گنگ پیشانی ایشان سخت خواهم گردانید. ۱۶ بلکه پیشانی تو را مغلظ شده، برای ایشان ناصح نباشی. زیرا که ایشان خاندان فنه انگیز روبهای ایشان هراسان میباشد، زیرا که خاندان فنه انگیز میباشند.» ۱۷ و اما تویی که من با تو تکلم نمایم، آنگاه دهان الماس از سینگ خارا سخت تر گردانیدم. پس از ایشان متبر و از می باشند. ۱۸ و اما تویی که هم میگویم میباشند. ۱۹ و مرا گفت: «ای پسر انسان تمام کلام مرا که به تو میگوییم میباشند.» ۲۰ و اما تویی که ایشان خاندان فنه انگیز میباشند.

نزد اسیرانی که از پسران قوم تو میباشند رفته، ایشان را خطاب کن ۲۱ «و تو نیزای پسر انسان آجری بگیر و آن را پیش روی خود و خواه بشنوند و خواه نشونند. به ایشان بگو: خداوند یهوه چینین بگلدار و شهر اورشلیم را برآن نقش نما. ۲۲ و آن را محاصره کن و می فرماید.» ۲۳ آنگاه روح، مرا برداشت و از عقب خود صدای گلبانگ عظیمی شنیدم که «جلال یهوه از مقام او متبارک باد.» ۲۴ و صدای بالهای آن حیوانات را که به همدیگر برمی خوردند و خود گرفته، آن را در میان خود و شهر، دیواری آهمن بگلدار و روی چپ خود را که پیش روی آتها بود و صدای گلبانگ عظیمی خود را بر آن بدار و محاصره خواهد شد و تو آن را محاصره کن تا راشنیدم. ۲۵ آنگاه روح مرا برداشت و برد و با تلخی در حرارت روح خود رفتم و دست خداوند بر من سنگین میبود. ۲۶ پس به تل ایب نزد اسیرانی که نزد نهر خابور ساکن بودند، رسیدم و در مکانی که ایشان نشسته بودند، در آنجا به میان ایشان هفت روز متحیر نشتم. ۲۷ و بعد از انقضای هفت روز واقع شد که کلام خداوند بر من نازل شده، گفت: «ای پسر انسان تو را برای خاندان اسرائیل دیده بان ساختم، پس کلام را از دهان من بشنو و ایشان را از جانب من تهدید کن. ۲۸ و حینی که من به مرد شریر گفته باشم که البه خواهی مرد، اگر تو را را تهدید نکنی و سخن نگویی تا آن شریر را از طریق زشت او تهدید نموده، او را زنده سازی، آنگاه آن شریر درگناهش خواهد مرد، اما خون او را از دست تو خواهیم طلبید. ۲۹ لیکن اگر تو مرد شریر را تهدید کنی و گندم و جو و باقلاء و عدس و ارزن و جلبان برای خود گرفته، آنها را او از شرارت خود و طریق بد خویش بازگشت نکند او در گاه خود خواهد مرد، اما تو جان خود را نجات داده ای. ۳۰ و اگر مرد عادل در یک طرف بزیرو خوارکی از آتها برای خود بپز و تمامی روزهای از عدالت خود برگرد و گناه وزد و من سنگی مصادم پیش وی خورد. ۳۱ و غذایی که می خوری به وزن خواهد بود، یعنی بیست

متفاصل برای هر روز. وقت به وقت آن را خواهی خورد. ۱۱ و آب را تورا منقطع خواهم ساخت و چشم من شفقت نخواهد نمود و من به پیمایش یعنی سدس یک هین خواهی نوشید. آن را وقت به نیز رحمت نخواهم فرمود. ۱۲ یک ثلث تو در میانت از وا خواهند وقت خواهی نوشید. ۱۳ و قرصهای نان جو که می خوری، آنها مرد و از گرسنگی تلف خواهند شد. و یک ثلث به اطراف به را بر سرگین انسان در نظر ایشان خواهی پخت. ۱۴ و خداوند شمشیر خواهند افتاد و ثلث دیگر را بسوی هرباد پراکنده ساخته، فرمود به همین منوال بنی اسرائیل نان نجس در میان امت های شمشیر را در عقب ایشان خواهی فرمود. ۱۵ پس چون غضب که من ایشان را به میان آنها پراکنده می سازم خواهند خورد.» من به اتمام رسیده باشد و حدت خشم خویش را بر ایشان ریخته ۱۶ پس گفت: «آهای خداوند یهوه اینک جان من نجس نشده و باشم، آنگاه پشیمان خواهی شد. و چون حدت خشم خویش از طفولیت خود تا به حال میته یاد ریزیده شده را نخوردام و خوارک را بر ایشان به اتمام رسانده باشم، آنگاه خواهند دانست که نجس به دهانم نزفه است.» ۱۷ آنگاه به من گفت: «یدان که من یهوه این را درغیرت خویش گفته ام. ۱۸ و تو را در در نظر سرگین گاؤ را به عوض سرگین انسان به تو دادم، پس نان خود را همه رهگذریان در میان امت هایی که به اطراف تومی باشند، به بر آن خواهی پخت.» ۱۹ و مرا گفت: «ای پسر انسان اینک خرابی و رسوانی تسلیم خواهی نمود. ۲۰ و چون بر تو به خشم و من عصای نان را در اورشلیم خواهم شکست و نان را به وزن و غضب و سرزنشهای سخت داروی کرده باشم، آنگاه این موج عار عسرت خواهند خورد و آب را به پیمایش و حیرت خواهند نوشید. و مذمت و عبرت و دهشت برای امت هایی که به اطراف تو زیرا که محتاج نان و آب خواهند شد و به حیرت بر یکدیگر نظر می باشند خواهد بود. من که یهوه هستم این را گفتم. ۲۱ و چون تبرهای بد قحطی را که برای هلاکت می باشد و من آنها را به اندیخت و پس سبب گاهان خود گذاخته خواهند شد.»

جهت خرابی شما می فرمست در میان شما اندیخته باشم، آنگاه ۲۲ بگیر و آن را مثل استره حجام به جهت خود بکار برد، آن را قحط را بر شما سخت تر خواهم گردانید و عصای نان شما را خواهم بر سر و ریش خود بگذران و ترازویی گرفته، مویها را تقسیم کن. شکست. ۲۳ و قحط و حوانات درنده در میان تو خواهی فرمود تا ۲۴ و چون روزهای محاصره را به اتمام رسانیده باشی، یک ثلث تو را بی او لادر گردانند و بوا خون از میان تو عبور خواهد کرد و را در میان شهر به آتش بسوزان و یک ثلث را گرفته، اطراف آن شمشیری برتو وارد خواهی آورد. من که یهوه هستم این را گفتم.» را با تیغ بزن و ثلث دیگر را به بادها پیش و من در عقب آنها شمشیری خواهی فرمود. ۲۵ و اندکی از آن را گرفته، آنها را در ۲۶ و کلام خداوند بر من نازل شده، گفت: «ای پسر انسان دامن خود بیند. ۲۷ و باز قدری از آنها را بگیر و آنها را درمیان آتش نظر خود را بر کوههای اسرائیل بدوز و درباره آنها نبوت کن. ۲۸ و اندیخته، آنها را به آتش بسوزان و آتشی برای تمام خاندان اسرائیل از بگو: ای کوههای اسرائیل کلام خداوند یهوه را بشنوید! خداوند آن بیرون خواهد آمد.» ۲۹ خداوند یهوه چنین می گوید: «من این یهوه به کوهها و تلهها و وادیها و دره هاچینین می فرماید: اینک من اورشلیم را در میان امتها قرار دادم و کشورها را به طرف آن. ۳۰ و شمشیری بر شمامی آوم و مکان های بلند شما را خراب خواهم او از احکام من بدتر از امتها واز فرایض من پذیر از کشورهایی کرد. ۳۱ و مذبح های شما منهدم و تمثالهای شمامی شما شکسته که گردآگرد اومی باشد، عصیان ورزیده است زیرا که اهل او احکام خواهد شد و کشتگان شمارا پیش بتهای شما خواهند اندیخت. مرا ترک کرده، به فرایض من سلوک ننموده اند.» ۳۲ بنا بر این خداوند و لشهای بنی اسرائیل را پیش بتهای ایشان خواهیم گذاشت و یهوه چنین می گوید: «چونکه شما زیاده از امت هایی که گردآگرد استخوانهای شما را گردآگرد مذبح های شما خواهیم پاشید. ۳۳ و شما می باشند غوغای نمودید و به فرایض من سلوک نکرده، احکام در جمیع مساکن شما شهرهای خراب و ویران شود و مکان های بلند و پیران مرا بعمل نیاوردید، بلکه مواقف احکام امت هایی که گردآگرد شما خواهد شد تا آنکه مذبح های شما خراب و ویران شود و بتهای می باشند نیز عمل ننمودید. ۳۴ لهندا خداوند یهوه چنین می گوید: شمامشکسته و نابود گردد و تمثالهای شمامی منهدم و اعمال من اینک من به ضد تو هستم و در میان تو به امت های داریها شمامحو شود. ۳۵ و چون کشتگان شما در میان شما بیفتند، آنگاه خواهی نمود. ۳۶ و با تو به سبب جمیع رجاسات کارها خواهم کرد خواهی دانست که من یهوه هستم. ۳۷ اما بقیتی نگاه خواهیم که قبل از این نکرده باشم و مثل آنها هم دیگر نخواهیم کرد. داشت. و چون در میان کشورها پراکنده شوید، بقیه السیف شما در ۳۸ بنا بر این در میان تو پسران را خواهند خورد و پسران پدران میان امت های ساکن خواهند شد. ۳۹ و نیجات یافتگان شما در میان خویش را خواهند خورد و بر تو داریها نموده، تمامی بقیت تو امت های در جایی که ایشان را به اسیری برده اند مرا یاد خواهند را پسیوی هر باد پراکنده خواهیم ساخت.» ۴۰ لهندا خداوند یهوه داشت. چونکه دل زنا کار ایشان را که از من دور شده است می گوید: «به حیات خودم قسم چونکه تو مقدس مرا بضمای خواهم شکست و چشمان ایشان را که در عقب بتهای ایشان زنا رجاسات و جمیع مکروهات خویش نجس ساختی، من نیز البته کرده است - پس خویشتن را به سبب اعمال زشتی که در همه

رجاسات خودنموده‌اند مکروه خواهند داشت. ۱۰ و خواهند دانست تمامی جمعیت ایشان قرار گرفته است. ایشان نخواهد بگشت که من یهوه هستم و عیث نگفتم که این بالا را بر ایشان وارد خواهم و هیچکس به گناه خویش زندگی خود را نخواهد داد. آورد.» ۱۱ خداوند یهوه چنین می‌گوید: «بمدست خود بن و کرنا ۱۴ کرنا را نواخته و همه‌چیزرا مهیا ساخته‌اند، اما کسی به جنگ پای خود را بر زمین بکوب و بگو: وا بر تمامی رجاسات و نمی رود. زیرا که غضب من بر تمامی جمعیت ایشان قرار گرفته شیر خاندان اسرائیل زیرا که به شمشیر و قحط و باخواهد افتاد. است. ۱۵ شمشیر در بیرون است و وبا و قحط دراندرون. آنکه در ۱۶ آنکه دور باشد به وبا خواهد مرد و آنکه نزدیک است به شمشیر صحراء است به شمشیر می‌میرد و آنکه در شهر است قحط و وبا او خواهد افتادو آنکه باقی مانده و درمحاصره باشد از گرسنگی خواهد راهلاک می‌سازد. ۱۶ و رستگاران ایشان فرار می‌کنند و مثل فاخته مرد و من حدت خشم خود را بر ایشان به اتمام خواهم رسانید. های دره‌ها بر کوهها می‌باشند. و هر کدام از ایشان به‌سبب گناه ۱۷ و خواهید دانست که من یهوه هستم، هنگامی که کشیگان خود ناله می‌کنند. همه دستها سست شده و جمیع زانوها مثل ایشان در میان بجهای ایشان به اطراف مذیع های ایشان، بر هر آب بیتاب گردیده است. ۱۸ و پلاس در برمی کنند و وحشت تل بلند و برقله های تمام کوهها و زیر هر درخت سیز و زیر هر ایشان را می‌پوشاند و بر همه چهره‌ها خجلت و بر جمیع سرها بلوط کشن، در جایی که هدایای خوشبو برای همه بجهای خود گری می‌باشد. ۱۹ نقره خود را در کوچه‌ها می‌ریند و طلای می‌گذرانیدند یافت خواهند شد. ۲۰ و دست خود را بر ایشان دراز ایشان مثل چیز نجس می‌باشد. نقره و طلای ایشان در روز غضب کرده، زمین را در تمام مسکن های ایشان خرابتر و ویرانتر از بیابان خداوند ایشان را نتواند رهاید. جانهای خود را سیر نمی‌کنند و دبله خواهمن ساخت. پس خواهند دانست که من یهوه هستم». بطنهای خویش را پر نمی‌سازند زیرا گناه ایشان سنگ مصادم آنها شده است. ۲۰ «او زیبایی زینت خود را در کربلایی قرارداده بود،

۷ و کلام خداوند بر من نازل شده، گفت: ۲ «وقای پسر اما ایشان بجهای مکروهات و رجاسات خویش را در آن ساختند. انسان (بگو): خداوند یهوه به زمین اسرائیل چنین می‌گوید: انتهایی بنا بر این آن را برای ایشان مثل چیز نجس خواهم گردانید. ۲۱ و بر چهارگوشه زمین انتهای رسیده است. ۳ الان انتهای بر تو رسیده است آن را بدست غریبان به تاراج و به شریان جهان به غارت خواهم و من خشم خود را بر تو وارد آوردهام و بر وفق راههایت ترا داوری داد و آن را بی عصمت خواهند ساخت. ۲۲ و روی خود را از نموده، تمامی رجاسات را بر تو خواهمن نهاد. ۴ و چشم من بر تو ایشان خواهم برگردانید و مکان مستور مرا بی عصمت خواهند نمود شفقت نخواهد کرد و رحمت نخواهم فرمود بلکه راههای تو را بر و ظالمان داخل آن شده، آن را بی عصمت خواهند ساخت. تو خواهمن نهاد و رجاسات تو در میانت خواهد بود. پس خواهی ۲۳ زنجیر را بساز، زیرا که زمین از جرم‌های خونزیری پر است و دانست که من یهوه هستم». ۵ خداوند یهوه چنین می‌گوید: «بلا شهر از ظلم مملو. ۲۴ و اشاره امته را خواهمن آورد و درخانه هان بلای واحد می‌آید! ۶ انتهایی می‌آید، انتهایی می‌آید و به ضد های ایشان تصرف خواهند نمود و تکبیز و راز و آن را در میانت خواهمن نهاد. ۷ ای ساکن زمین اجل تو بر تو ساخت و آتهامکان های مقدس ایشان را بی عصمت خواهند نمود. می‌آید. وقت معین می‌آید و آن روز نزدیک است. روز هنگامه ۲۵ هلاکت می‌آید و سلامتی را خواهند تلبید، اما یافت نخواهد خواهد شد و نه روز آواز شادمانی بر کوهها. ۸ الان عنقریب شد. ۲۶ مصیبت برصبیت می‌آید و آوازه بر آوازه مسمع می‌شود. غضب خود را بر تو خواهمن ریخت و خشم خویش را بر تو به رویا از نبی طلبند، اما شریعت از کاهنان و مشورت از مشایخ اتمام رسانیده، تو را موافق راههایت داوری خواهمن نمود و جمیع ناید شده است. ۲۷ پادشاه ماتم می‌گیرد و رئیس به حیرت ملیس رجاسات را بر تو خواهمن نهاد. ۹ و چشم من شفقت نخواهد کرد می‌شود و دستهای اهل زمین می‌لرزد. و موافق راههای ایشان با و رحمت نخواهمن فرمود، بلکه مكافات راههایت را به تو خواهمن ایشان عمل خواهمن نمود و بر وفق استحقاق ایشان ایشان را داوری رسانید و رجاسات تو در میانت خواهد بود و خواهید دانست که خواهمن نمود. پس خواهند دانست که من یهوه هستم؟

زندنه تو من یهوه هستم. ۱۰ اینک آنروز هان می‌آید! اجل تو بیرون آمده و عصا شکوفه آورده و تکبر، گل کرده است. ۱۱ ظلم عصای ۸ و در سال ششم در روز پنجم از ماه ششم، چون من در شراره گشته است. از ایشان و از جمعیت ایشان و از ادحام خانه خود نشسته بود و مشایخ یهودا پیش من نشسته بودند، آنگاه ایشان چیزی باقی نیست و در میان ایشان حشمتی نمانده است. دست خداوند یهوه در آنجا بر من فرود آمد. ۲ و دیدم که اینک وقت می‌آید و آنروز نزدیک است. پس مشتری شادی نکند و شبیهی مثل صورت آتش بود یعنی از منایش کمر او تا پایین آتش و فروشنده ماتم نگیرد، زیرا که خشم بر تمامی جمعیت ایشان قرار از کمر او تا بالا مثل منظر درخشندگی مانند صورت برج لام گرفته است. ۱۳ زیرا که فروشنده‌گان اگرچه در میان زندگان زنده ظاهرشد. ۳ و شبیه دستی دراز کرده، موى پیشانی مرباگفت و مانند، به آنچه فروخته باشند خواهند برگشت، چونکه غضب بر روح، مرا در میان زمین و آسمان برداشت و مرا در رویاهای خدا به

اورشليم نزددهنه دروازه صحون اندروري که بطرف شمال متوجه بدارد.» ۲ و اينک شش مرد از راه دروازه بالائي که بطرف شمال است برد که در آنجا نشيمن تمثال غيرت انگيز می باشد. متوجه است آمدند و هرکس ترخود را در دستش داشت. و در ميان ۴ و اينک جلال خداي اسرائيل مانند آن رويايی که در هامون ديده ايشان يك مرد مليس شده به کتان بود و دوات کاتب درکمرش. و بودم ظاهر شد. ۵ و اومرا گفت: «اي پسر انسان چشمان خود را ايشان داخل شده، نزد مذبح برنجين ايستاند. ۶ و جلال خداي بسوی راه شمال پرافاز!» و چون چشمان خود را بسوی راه شمال اسرائيل از روی آن کروبي که بالاي آن بود به آستانه خانه پرآمد و برافراشتم، اينک بطرف شمالي دروازه مذبح اين تمثال غيرت در به آن مردي که به کتان مليس بود و دوات کاتب را درکمر داشت مدخل ظاهر شد. ۶ و اومرا گفت: «اي پسر انسان آيا تو آنجه را خطاب کرد. ۷ و خداوند به او گفت: «از ميان شهر يعني از ميان که ايشان می کنند می بینی؟ يعني رجاسات عظيمی که خاندان اورشليم بگذر و بريشاني کسانی که به سبب همه رجاساتی که در اسرائيل در آنجا می کنند تا از مقدس خود دور بشوئ؟ اما باز آن کرده می شود آه و ناله می کنند نشاني بگذار. ۸ و به آنان به رجاسات عظيم تر خواهی دید.» ۹ پس مرا به دروازه صحون آورد و سمع من گفت که در عقب او از شهرگذرید و هلاک سازيد و ديدم که اينک سوراخی در دیوار است. ۱۰ و او گفت: «اي چشمان شما شفقت نکند و ترحم منماید. ۱۱ پيران و جوانان و پسر انسان دیوار را بكن.» و چون دیوار را کنید، اينک دروازه اي دختران و اطفال و زنان را تمام به قتل رسانيد، اما به هرکسی که پرید آمد. ۱۲ و او گفت: «داخل شو و رجاسات شنيعي را اين نشان را دارد نزديك مشويد و ازقدس من شروع کنيد.» پس از که ايشان دراينجا می کنند ملاحظه نما. ۱۳ پس چون داخل مردان پيري که پيش خانه بودند شروع کردند. ۱۴ و به ايشان فرمود: شدم، ديدم که هرگونه حشرات و حيوانات نجس و جميع بتهای «خانه را نجس سازيد و صحبتها را از کشتگان پر ساخته، بiron خاندان اسرائيل بر دیوار از هر طرف نقش شده بود. ۱۵ و هفتاد آيد.» پس بيرون آمدند و در شهر به کشت شروع کردند. ۱۶ و چون نفر از مشایخ خاندان اسرائيل پيش آنها ايستاده بودند و يازنيا ابن ايشان می کشتند و من باقی مانده بودم به روی خود درافتاده، شاقان در ميان ايشان ايستاده بود و هرکس مجرمه اي در دست استغاثه نمود و گفت: «آهای خداوند بيهو آيا چون غضب خود را خوددادشت و بوی ابر بخور بالا می رفت. ۱۷ و او گرفت: «اي براورشليم می ريزی تمامی بقیه اسرائيل را هلاک خواهی ساخت؟» پسر انسان آيا آنجه را که مشایخ خاندان اسرائيل در تاريکي و ۱۸ او جواب داد: «گناه خاندان اسرائيل و بيهودا به نهايت عظيم هرکس در حرجه های بتهای خويش می کنند ديدي؟ زيرامي گويند است وزمين از خون مملو و شهر از ستم پر است. زيرامي گويند: که خداوند ما را نمي بیند و خداوند اين زمين را ترک کرده است. خداوند زمين را ترک کرده است و خداوند نمي بیند. ۱۹ پس ۲۰ و به من گفت که باز رجاسات عظيم تر از اينهاي که ايان چشم من نيز شفقت نخواهد کرد و من رحمت نخواهم فرمود، می کنند خواهی دید.» ۲۱ پس مرا به دهنۀ دروازه خانه خداوند که بلکه رفtar ايشان را بر سر ايشان خواهی آورد.» ۲۲ و اينک آن بطرف شمال بود آورد. و اينک در آنجا بعضی زنان نشسته، بري مردي که به کتان مليس بود و دوات را درکمر داشت، جواب داد تموز می گرستند. ۲۳ و او گرفت: «اي پسر انسان آيا اين را و گفت: «به نهجي که مراamer فرمودي عمل نمودم.»

۲۴ ديدی؟ باز رجاسات عظيم تر از اينها را خواهی دید.» ۲۵ پس مرا به صحن اندروري خانه خداوندآورد. و اينک نزد دروازه هيلک ۲۶ پس نگريستم و اينک بر فلكي که بالاي سر کروبيان بود خداوند در ميان رواق و مذبح به قدر بيسط و پنج مرد بودند که چيزی مثل سنگ یاقوت کبود و مثل نمایش شبيه تخت بر زير پشتھا خود را بسوی هيلک خداوند و روپاھا خويش را بسوی آنها ظاهر شد. ۲۷ و آن مرد را که به کتان مليس بود خطاب کرده مشرق داشتند و آنها را بطرف مشرق سجده می نمودند. ۲۸ و گفت: «در ميان چرخها در زيرکروبيان برو و دستهاي خود را از به من گفت: «اي پسر انسان اين را ديدی؟ آيا برای خاندان اخگرهاي آتشي که در ميان کروبيان است پر کن و بر شهريهاش.» ۲۹ يهودابجا آوردن اين رجاسات که در آنجا بجامي آورند سهل است؟ و او در نظر من داخل شد. ۳۰ و چون آن مرد داخل شد، کروبيان زيرا که زمين را از ظلم مملو ساخته اند و برای هيجان خشم من بطرف راست خانه ايستاده بودند و ابر، صحن اندروري را پر کرد. برمي گردند و هان شاخه را به بیني خودمي گذارنند. ۳۱ بنا بر اين ۴ و جلال خداوند از روی کروبيان به آستانه خانه پرآمد و خانه از ابر من نيز در غضب، عمل خواهم نمود و چشم من شفقت نخواهد پر شد و صحن از فروع جلال خداوندمملو گشت. ۳۲ و صدای کرد و رحمت نخواهم فرمود و اگرچه به آواز بلند به گوش من حيني که تكلم می کند، مسموع شد. ۳۳ و چون آن مرد را که بخواند، ايشان را اجابت نخواهم نمود.» ۳۴ او به آواز بلند به گوش من ندا کرده، گفت: «وكلاي شهر ميان کروبيان بردار.» آنگاه داخل شده، نزد چرخها ايستاند. ۳۵ و را نزديك بياور و هرکس آلت خراب کننده خود را در دست خود يكى از کروبيان دست خود را از ميان کروبيان به آتشي که در ميان

کرویان بود درازکرده، آن را برداشت و به دست آن مردی که به من نازل شده، مرا فرمود: «بگو که خداوند چنین می فرماید: ای کنان، ملیس بود نهاد و او آن را گرفته، بیرون رفت. ۸ و در خاندان اسرائیل شما به اینطور سخن می گوید واما من خیالات دل کرویان شیوه صورت دست انسان زیرالهای ایشان ظاهر شد. ۹ و شما را می دانم. ۱۰ بسیاری را در این شهر کشته اید و کوچه هایش نگریستم و اینک چهار چرخ به پهلوی کرویان یعنی یک چرخ را از کشتگان پرکرده اید. ۷ لهذا خداوند یهوه چنین می گوید: به پهلوی کروی و چرخ دیگر به پهلوی کروی دیگر ظاهر کشتگان شما که در میانش گذاشته اید، گوشت می باشند و شهر شد. ونمایش چرخها مثل صورت سنگ زیرجد بود. ۱۰ و اما دیگ است. لیکن شما را از میانش بیرون خواهم برد. ۸ شما نمایش ایشان چنین بود. آن چهار را یک شاهت بود که گویا از شمشیرهای ترسید، اما خداوند یهوه می گوید شمشیر را بر شما چرخ در میان چرخ باشد. ۱۱ وجن آنها می رفت بر چهار جانب خواهم آورد. ۹ و شما را از میان شهر بیرون برد، شما را به دست خود می رفت و حینی که می رفت به هیچ سو میل نمی کرد، بلکه غربیان تسليم خواهم نمودو بر شما داروی خواهم کرد. ۱۰ به هجایی که سر به آن متوجه می شد از عقب آن می رفت. و چون شمشیرخواهید افتاد و در حدود اسرائیل بر شما داروی خواهم نمود می رفت به هیچ سو میل نمی کرد. ۱۲ و تمامی بدن و پشتها و خواهید دانست که من یهوه هستم. ۱۱ این شهر برای شما دستها وبالهای ایشان و چرخها یعنی چرخهایی که آن چهار داشتند دیگ نخواهد بود و شما در آن گوشت نخواهید بود، بلکه در حدود از هر طرف پر از چشمها بود. ۱۳ و به سمع من به آن چرخها ندا اسرائیل بر شما داروی خواهم نمود. ۱۲ و خواهید دانست که من دردادند که «ای چرخها!» ۱۴ و هر یک را چهار رو بود. روی آن یهوه هستم که در فرایض من سلوک ننمودید و احکام مرا بجا اول روی کروی بود و روی دوم روی انسان و سوم روی شیر و نیاوردید، بلکه بحسب احکام امت هایی که به اطراف شمامی چهارم روی عقاب. ۱۵ پس کرویان صعود کردند. این همان باشند عمل ننمودید. ۱۳ واقع شد که چون نبوت کردم، فاطلیا حیوان است که نزد نهر خابور دیده بودم. ۱۶ و چون کرویان این بنایا مرد. پس به روی خود درافتاده، به آواز بلند فریاد نمودم می رفتد، چرخها به پهلوی ایشان می رفت و چون کرویان بالهای و گفت: «آهای خداوند یهوه آیا تو بقیه اسرائیل را تمام هلاک خود را برافراشته، از زمین صعود می کردند، چرخها نیز از پهلوی خواهی ساخت؟» ۱۴ و کلام خداوند بر من نازل شده، گفت: ایشان برنمی گشت. ۱۷ چون ایشان می ایستادند آنها می ایستاد ۱۵ «ای پسر انسان برادران تو یعنی برادرات که از اهل خاندان تو و چون ایشان صعود می ننمودند، آنها با ایشان صعود می نمود، می باشند و تمامی خاندان اسرائیل کسانی می باشند که زیرا که روح حیوان در آنها بود. ۱۸ و جلال خداوند از بالای سکنه اورشلم به ایشان می گویند: شما از خداوند دور شوید و این آستانه خانه بیرون آمد و بر زیر کرویان قرار گرفت. ۱۹ وجن زمین به ما به ملکیت داده شده است. ۱۶ بنا براین بگو: خداوند کرویان بیرون رفند بالهای خود را برافراشته، به نظر من از زمین یهوه چنین می گوید: اگرچه ایشان را در میان امت ها دور کنم و صعود ننمودند. و چرخها پیش روی ایشان بود و نزد دهنده ایشان را در میان کشورها پراکنده سازم، اما من برای ایشان در آن شرقی خانه خداوند ایستادند. و جلال خدای اسرائیل از طرف بالا کشورهایی که به آنها رفته باشند انداز زمانی مقدس خواهم بود. بر ایشان قرار گرفت. ۲۰ این همان حیوان است که زیر خدای ۱۷ پس بگو خداوند یهوه چنین می فرماید: شما را از میان امت ها اسرائیل نزد نهرخابور دیده بودم، پس فهمیدم که اینان کرویانند. جمع خواهم کرد و شما را از کشورهایی که در آنها پراکنده شده اید ۲۱ هر یک را چهار روی و هر یک را چهار بال بودو زیر بالهای فراهم خواهم آورد و زمین اسرائیل را به شما خواهم داد. ۱۸ و ایشان شیوه دستهای انسان بود. ۲۲ واما شیوه روباهی ایشان چنین به آنچا داخل شده، تمامی مکروهات و جمیع رجاسات آن را از بود. همان روبها بود که نزد نهر خابور دیده بودم. هم نمایش ایشان میانش دور خواهد کرد. ۱۹ و ایشان را یکدل خواهم داد و در وهم خود ایشان (چنان بودند) و هر یک به راه مستقیم می رفت. اندرون ایشان روح تازه خواهی نهاد و دل سنگی را از جسد ایشان دور کرده، دل گوشتشی به ایشان خواهم بخشید. ۲۰ تا در فرایض ۱۱ وروح مرا برداشته، به دروازه شرقی خانه خداوند که بسوی من سلوک نمایند و احکام مرا نگاه داشته، آنها را بجا آورند. و مشرق متوجه است آورد. و اینک نزد دهنده دروازه بیست و پنج مرد ایشان قوم من خواهید بود و من خدای ایشان خواهم بود. ۲۱ اما بودند و در میان ایشان یازنیا این عزور و فلسطیابن بنا برای روسای قوم را آنانی که دل ایشان از عقب مکروهات و رجاسات ایشان می رود، دیدم. ۲ و ما گفت: «ای پسر انسان اینها آن کسانی می باشند پس خداوند یهوه می گوید: من رفتار ایشان را بر سر ایشان وارد که تدابیر فاسد می کنند و در این شهر مشورتهای قبیح می دهند. خواهم آورد. ۲۲ آنگاه کرویان بالهای خود را را برافراشند و چرخها ۳ و می گویند وقت نزدیک نیست که خانه ها را بنا نمایم، بلکه به پهلوی ایشان بود و جلال خدای اسرائیل از طرف بالا بر ایشان این شهر دیگ است و ما گوشت می باشیم. ۴ بنا براین برای ایشان قرار گرفت. ۲۳ و جلال خداوند از بالای میان شهر صعود ننمود، نبوت کن. ای پسر انسان نبوت کن.» ۵ آنگاه روح خداوند بر

برکوهی که بطرف شرقی شهر است قرار گرفت. ۲۴ و روح مرا که به آنها می‌روند، بیان نمایند. پس خواهند دانست که من یهوه برداشت و در عالم رویا مرا به روح خدا به زمین کلدانیان نزد اسرایان هستم.» ۱۷ و کلام خداوند بر من نازل شده، گفت: «ای برد و آن رویایی که دیده بودم از نظر من مرتفع شد. ۲۵ و تمامی پسر انسان! تان خود را با ارتعاش بخور و آب خوشی را با لزه و کلام خداوند را که به من نشان داده بود، برای اسرایان بیان کرد. اضطراب بنوش. ۱۹ و به اهل زمین بگو خداوند یهوه درباره سکنه اورشلیم و اهل زمین اسرائیل چنین می‌فرماید: که تان خودرا با ۱۲ و کلام خداوند بر من نازل شده، گفت: «ای پسر اضطراب خواهند خورد و آب خود را با حریت خواهند نوشید. زیرا انسان تو در میان خاندان فتنه انگیز ساکن می‌باشی که ایشان را که زمین آنها به سبب ظلم جمیع ساکنانش از هرچه در آن است چشمنها به جهت دیدن هست اما نمی‌بینند و ایشان را گوششایه تهی خواهد شد. ۲۰ و شهرهای مسکون ایشان خراب شده، زمین جهت شیدن هست اما نمی‌شنوند، چونکه خاندان فتنه انگیز ویران خواهد شد. پس خواهید دانست که من یهوه هستم.» ۲۱ و می‌باشند. ۳ اما توانی پسر انسان اسباب جلای وطن را برای خود کلام خداوند بر من نازل شده، گفت: «ای پسر انسان این مهیا ساز. و در نظر ایشان در وقت روز کوچ کن و از مکان خود به مثل شما چیست که در زمین اسرائیل می‌زند و می‌گویید: ایام مکان دیگر به حضور ایشان نقل کن، شاید فهممند. اگرچه خاندان طویل می‌شود و هر رویا باطل می‌گردد. ۲۲ لهذا به ایشان بگو، فتنه انگیز می‌باشند. ۴ و اسباب خود را مثل اسباب جلای وطن در خداوند بهره چنین می‌گوید: این مثل را باطل خواهیم ساخت و وقت روز به نظر ایشان بیرون آور. و شامگاهان مثل کسانی که آن را بر دیگر در اسرائیل نخواهند آورد. بلکه به ایشان بگو: ایام، برای جلای وطن بیرون می‌روند بیرون شو. ۵ و شکافی برای خود نزدیک است و انجام هر رویا، قریب. ۲۴ زیرا که هیچ رویای باطل در دیوار به حضور ایشان کرده، از آن بیرون ببر. ۶ و در حضور و غیب گویی تملق آمیز در میان خاندان اسرائیل بار دیگر نخواهد ایشان آن را بر دوش خود پگذار و در تاریکی بیرون ببر و روی خود را بود. ۲۵ زیرا من که بیوه هستم سخن خواهیم گفت و سخنی پیوشن تا زمین را نبینی. زیرا که تو راعلامتی برای خاندان اسرائیل که من می‌گویم، واقع خواهد شد و بار دیگر تاخیر نخواهد افتاد. قرار داده‌ام. ۷ پس به نهجه که مامور شدم، عمل نمودم و اسباب خود را مثل اسباب جلای وطن در وقت روز بیرون آوردم. و شبانگاه سخنی خواهیم گفت و آن را به انجام خواهیم رسانید.» ۲۶ و شکافی برای خود بدست خوش در دیوار کردم و آن را در تاریکی کلام خداوند بر من نازل شده، گفت: «ای پسر انسان! بیرون برده، به حضور ایشان بر دوش برداشتم. ۸ و یامدادان کلام هان خاندان اسرائیل می‌گویند رویایی که او می‌بیند، به جهت ایام خداوند بر من نازل شده، گفت: «ای پسر انسان، آیا خاندان طویل است و او برای زمانهای بعیده نبوت می‌نماید. ۲۸ بنا بر این به اسرائیل یعنی این خاندان فتنه انگیز به تو نگفته‌ند: این چه کار است ایشان بگو: خداوند بهره چنین می‌فرماید که هیچ کلام من بعد از که می‌کنی؟ ۱۰ پس به ایشان بگو خداوند بهره چنین می‌گوید: این تاخیر نخواهد افتاد. و خداوند بهره می‌فرماید: کلامی که من این وحی اشاره به رئیسی است که در اورشلیم می‌باشد و به تمامی می‌گوییم واقع خواهد شد.» ۱۱ بگو: من خاندان اسرائیل که ایشان در میان آنها می‌باشند، به نهجه که من عمل نمودم، همچنان ۱۳ و کلام خداوند بر من نازل شده، گفت: «ای پسر عالمت برای شما هست. به نهجه که من عمل نمودم، همچنان به ایشان کرده خواهد شد و جلای وطن شده، به اسری خواهند انسان به ضد انبیای اسرائیل که نبوت می‌نمایند، نبوت نما. و به رفت. ۱۲ و رئیسی که در میان ایشان است (اسباب خود را) در آنایی که از افکار خود نبوت می‌کنند، بگو کلام خداوند را بشنوید! تاریکی بردوش نهاده، بیرون خواهد رفت. و شکافی در دیوار خواهند ۳ خداوند بهره چنین می‌گوید: وا بر این باء احمدق که تایع روح کرد تا از آن بیرون ببرند. و او روی خود را بر او خواهم گسترانید روباهان در خرابهای بوده‌اند. ۴ ای اسرائیل انبیای تو مانند به چشمان خود نبینند. ۱۳ و من دام خود را بر او خواهم گسترانید روباهان در خرابهای بوده‌اند. ۵ شما به رخنهای برپاییم دید و دیوار را ودر کمnde من گرفتار خواهد شد. او را به بابل به زمین کلدانیان برای خاندان اسرائیل تعییر نکرید تا ایشان در روز خداوند به چندگ خواهیم برد و اگرچه در آنجا خواهد مرد، ولی آن را نخواهد دید. بتوانند ایستاد. ۶ رویای باطل و غیب گویی کاذب می‌بینند و می‌روند و چون ایشان را در میان امت‌ها پراکنده ساخته و ایشان را در ۷ آیارویای باطل ندیدند و غیب گویی کاذب را ذکر نکردید چونکه ۱۵ و چون ایشان را در میان امت‌ها پراکنده ساخته و ایشان را در ۷ آیارویای باطل ندیدند و غیب گویی کاذب را ذکر نکردید چونکه میان کشورهای مختلف نموده باشم، آنگاه خواهد دانست که من بهره گفته خداوند می‌فرماید با آنکه من تکلم ننمودم؟ ۸ بنا بر این هستم. ۱۶ لیکن عدد قلیلی از میان ایشان از مشمیر و قحط و با خداوند بهره چنین می‌فرماید: «چونکه سخن باطل گفته و رویای باقی خواهیم گذاشت تا همه رجاسات خود را در میان امت‌هایی کاذب دیدند، اینکه خداوند بهره می‌فرماید من به ضد شما خواهیم

بود. ۹ پس دست من بر انبیایی که روایی باطل دیدند و غیب مرد شریر را تقویت داده ایدتا از رفتار قبیح خود بازگشت ننماید و گوینی کاذب کردند درازخواهد شد و ایشان در مجلس قوم من زنده نشود. ۲۳ لهذا بار دیگر روایی باطل نخواهید دید و غیب داخل نخواهند شد و در دفتر خاندان اسرائیل ثبت نخواهند گردید گوینی نخواهید نمود. و چون قوم خود را ازدست شما رهایی دهم، و به زمین اسرائیل وارد نخواهند گشت و شما خواهید دانست که آنگاه خواهید دانست که من یهوه می باشم.»

من خداوند یهوه می باشم. ۱۰ و از این جهت که قوم مرا گمراه کرده، گفتند که سلامتی است در حینی که سلامتی نبودو یکی از ایشان دیوار را پنا نمود و سایرین آن را به گل ملاط مالیلند. نشستند. ۲ آنگاه کلام خداوند بر من نازل شده، گفت: «ای پسر انسان این اشخاص، پنهان خویش را در دلهای خودجای باران سیال خواهد بارید و شما ای تگرگهای سخت خواهید آمد و پس به آنانی که گل ملاطرا مالیلند بگو که آن خواهد افاد. پسر انسان این مصادم گناه خویش را پیش روی خود نهادند. پس دادند و سنگ مصادم گناه خویش را پیش روی خود نهادند. آیا ایشان از من مسالت ننمایند؟ ۴ لهذا ایشان را خطاب کن و باد شدید آن را خواهد شکافت. ۱۲ و هان چون دیوار بیفتند، آیا شما را نخواهند گفت: کجاست آن اندوی که به آن اندو گردید؟» ۱۳ لهذا خداوند یهوه چنین می گوید: «من آن را به باد شدید در غضب خود خواهیم شکافت و باران سیال در خشم من خواهد بارید و تگرگهای سخت برای فانی ساختن آن در غیظ من خواهید آمد. ۱۴ و آن دیوار را که شما به گل ملاط اندو کردید نهندم نموده، به زمین یکسان خواهیم ساخت و بی آن منکشف خواهد شد. و چون آن بیفتند شما در میانش هلاک خواهید شد و خواهید دانست که من یهوه هستم. ۱۵ پس چون خشم خود را بر دیوار و بر آنانی که آن را به گل ملاطاندود کردند به اتمام رسانیده باشم، آنگاه به شما خواهیم گفت: دیوار نیست شده و آنانی که آن را ندو کردند نابود گشته‌اند. ۱۶ یعنی انبیای اسرائیل که درباره گناه خویش را در دلش جای دهد و سنگ مصادم گناه خود اورشلیم نبوت می ننمایند و برابش روایی سلامتی را می بینند با آنکه زیرا هر کس چه از خاندان اسرائیل و چه از خاندان اسرائیل پیگو خداوند یهوه چنین می فرماید: تویه کنید و از پنهان خود بازگشت نماید و رویهای خویش را از همه رجاسات خود برگردانید. ۷ زیرا هر کس چه از خاندان اسرائیل و چه از غربیانی که در اسرائیل ساکن باشند که از پیروی من مرتد شده، را پیش رویش نهاده، نزد نی آید تا به واسطه او از من مسالت ننماید، خداوندی یهوه می گوید که سلامتی نیست. ۱۷ و توای پرسانسان نظر من که یهوه هست خود او را جواب خواهیم داد. و من نظر خود را بر دختران قوم خویش که از فکار خود نبوت می ننمایند بدار عالمی و ضرب المثلی بشود و او را از اینان قوم خود منقطع خواهیم و بر ایشان نبوت نما، ۱۸ و بگو خداوند یهوه چنین می فرماید: ساخت و خواهید دانست که من یهوه هستم. ۹ و اگر نبی فریب وای بر آنانی که بالشها برای مفصل هر بازوی می دوزند و مندیلها برای سر هر قائمی می سازند تا جانها را صید کنند! آیا جانهای قوم مرا صید خواهید کرد و جانهای خود را زنده نگاه خواهید داشت؟ ۱۹ و ما در میان قوم من برای مشت جویی و لقمه نانی بی حرمت می کنید چونکه به قوم من که به دروغ شما گوش می گیرند دروغ و گناه مسالت کننده مثل گناه آن نبی خواهد بود. ۲۰ تا خاندان اسرائیل دیگر از پیروی من گمرا نشوند و باز به تمامی تقصیرهای خویش نجس نگردند. بلکه خداوند یهوه می گوید: ایشان قوم را که مستحق حیات نمی باشند زنده نگاه می دارید. لهذا خداوندی یهوه چنین می گوید: اینک من به ضد بالشها شما هستم که به واسطه آنها جانها را مثل مرغان صید می کنید. و آنها را از خیانت کرده، به من خطوا وزد و اگر من دست خود را بر آن دراز بازوهای شما خواهیم درید و کسانی را که جانهای ایشان را مثل اسرائیل می کنند، رهایی خواهیم داد. ۲۱ و مندیلهاش را می گفته، جانهایی را که مستوجب موت نیستندمی کشید و جانهای خویش نجس نگردند. بلکه خداوند یهوه می گوید: ایشان قوم را که مستحق حیات نمی باشند زنده نگاه می دارید. لهذا خداوندی یهوه چنین می گوید: اینک من به ضد بالشها شما هستم که به واسطه آنها جانها را مثل مرغان صید می کنید. و آنها را از خیانت کرده، به من خطوا وزد و اگر من دست خود را بر آن دراز بازوهای شما خواهیم درید و کسانی را که جانهای ایشان را مثل مرغان صید می کنند، رهایی خواهیم داد. ۲۲ چونکه شما به دروغ خود، دل بهایم را از آن منقطع سازم، ۱۴ اگرچه این سه مرد یعنی نوح در دست شما نخواهند بودتا ایشان را صید کنید پس خواهید دانست که من یهوه هستم. ۲۳ چونکه شما به دروغ خود، دل حیوانات درنده به آن زمین بیارم که آن را از اهل آن خالی سازند و مرد عادل را که من محزون نساختم، محزون ساخته‌اید و دستهای حیوانات درنده به آن زمین بیارم که آن را از اهل آن خالی نکند، چنان ویران شود که اترس آن حیوانات کسی از آن گذر نکند،

۱۶ اگرچه این سه مرد در میانش باشند، خداوند یهوه می‌گوید: به ۱۶ و کلام خداوند بر من نازل شده، گفت: ۲ «ای پسر حیات خودم قسم که ایشان پسران و دختران را رهایی نخواهد داد. انسان اورشلیم را از جاساتش آگاه ساز! ۳ و بگو خداوند یهوه به ایشان به تهایی رهایی خواهد یافت ولی زمین ویران خواهد شد. اورشلیم چنین می‌فرماید: اصل و ولادت تو از زمین کعنان است. ۱۷ یا اگر شمشیری به آن زمین آرم و بگوییم: ای شمشیر از این پدرت اموری و مادرت حقی بود. ۴ و اما ولادت تو، در روزی زمین بگذر. و اگر انسان و بهایم را از آن منقطع سازم، ۱۸ اگرچه که متولد شدی نافت را نبیرند و تو را به آب غسل ندادند و این سه مرد در میانش باشند، خداوند یهوه می‌گوید: به حیات طاهری‌ساختند و نمک نمالیدند و به قداقه نپیچیدند. ۵ چشمی بر خودم قسم که پسران و دختران را رهایی نخواهند داد بلکه ایشان تو شفقت ننمود و بر تو محبت نفرمود تا یکی از اینکارها را برای به تهایی رهایی خواهد یافت. ۱۹ یا اگر وبا در آن زمین بفرستم و تو بعمل آورد. بلکه در روز ولادت جان تو را خوار شمرده، تورا بر خشم خود را بر آن با خون بزیرم و انسان و بهایم را از آن منقطع روی صحراء انداختند. ۶ و من از نزد تو گذرنمودم و تو را در بسازم، ۲۰ اگرچه نوح و دانیال و ایوب در میانش باشند خداوند خونت غلطان دیدم. پس تو را گفتم: ای که به خونت آلوه هستی یهوه می‌گوید: به حیات خودم قسم که نه پسری و نه دختری را زنده شو! بله! گفتم: ای که به خونت آلوه هستی، زنده شو! رهایی خواهند داد بلکه ایشان (فقط) جانهای خود را به عدالت ۷ و تو را مثل بیانات صحراء بسیار افزودم تا نمو کرده، بزرگ شدی خویش خواهند رهانید. ۲۱ پس خداوند یهوه چنین می‌گوید: چه و به زیانی کامل رسیدی. پستانهایت چنین می‌گوید: پستانهایت بلند قدر زیاده حینی که چهار عذاب سخت خود یعنی شمشیر و قحط شد، لیکن برهنه و عریان بودی. ۸ و چون از تو گذر کردم برتو و حیوان درنده و وبا را بر اورشلیم بفرستم تا انسان و بهایم را از نگیستم واینک زمان تو زمان محبت بود. پس دامن خود را بر تو آن منقطع سازم. ۲۲ لیکن اینک بقیتی از پسران و دخترانی که پهن کرده، عریانی تو را مستور ساختم و خداوند یهوه می‌گوید بیرون آورده می‌شوند در آن واگذاشته خواهد شد. هان ایشان را نزد که با تو قسم خودم و با تعهد بستم و از آن من شدی. ۹ و شما بیرون خواهند اورد و رفتار و اعمال ایشان را خواهید دید و از تو را به آب غسل داده، تو را از خونت طاهر ساختم و تو را به بلاعی که بر اورشلیم وارد آورده و هر آنچه بر آن رسانیده باشم، روغن تدهین کردم. ۱۰ و تو را به لباس قلابدوزی ملیس ساختم و تسلی خواهید یافت. ۲۳ و چون رفتار و اعمال ایشان را بینیدشما نعلین پوست خر به پایت کردم و تو را به کتان نازک آراسته و به را تسلی خواهند داد و خداوند یهوه می‌گوید: شما خواهید دانست ابریشم پیراسته ساختم. ۱۱ و تو را به زیورها زیست داده، دستبندها که هر آنچه به آن کردم می‌سبب بجا نیاوردم.»

۱۴ و کلام خداوند بر من نازل شده، گفت: ۲ «ای پسر گوشواره‌ها در گوشاهیت و تاج جمالی بر سرت نهادم. ۱۲ پس با انسان درخت مو در میان سایر درختان چیست و شاخه مو در طلا و نقره آرایش یافته و لیاست از کتان نازک و ابریشم قلابدوزی میان درختان جنگل چه می‌باشد؟ ۳ آیا چوب از آن برای کردن درجه ملوکانه ممتاز گشته. ۱۴ و آوازه تو به سبب زیباییت درمیان هیچ کاری گرفته می‌شود؟ یا مینخی از آن برای آویختن هیچ ظرفی امتها شایع شد. زیور خداوند یهوه می‌گوید که آن زیانی از جمال می‌گیرند؟ ۴ هان آن را برای هیزم در آتش می‌اندازند و آتش هر دو طرفش رامی سوزاند و میانش نیم سوخته می‌شود پس آنی برای کاری مفید است؟ ۵ اینک چون تمام بودیرای هیچ کار مصرف نداشت. چند مرتبه زیاده وققی که آتش آن را سوزانیده و نیم سوخته باشد، دیگر برای هیچ کاری مصرف نخواهد داشت.» ۶ بنابراین خداوند یهوه چنین می‌گوید: «مثل درخت مو که آن را از میان درختان جنگل برای هیزم و آتش تسليم کرده‌ام، همچنان سکنه اورشلیم را تسليم خواهم نمود. ۷ و نظر خود را برایشان خواهم دوخت. از یک آتش بیرون می‌آیندو آتشی دیگر ایشان را خواهد سوزاند. پس نان مرا که به تو داده بودم و آرد میده و روغن و عسل را که رزق چون نظر خود را بر ایشان دوخته باشم، خواهید دانست که من تو ساخته بودم، پیش آنها برای هدیه خوشبوی نهادی و چنین شد. قول خداوند یهوه می‌گوید: «به سبب خیانتی که وزیاده‌اند زمین را ویران خواهیم ساخت.»

۱۵ و کلام خداوند بر من نازل شده، گفت: ۲ «ای پسر گوشواره‌ها در گوشاهیت و تاج جمالی بر سرت نهادم. ۱۲ پس با انسان درخت مو در میان سایر درختان چیست و شاخه مو در طلا و نقره آرایش یافته و لیاست از کتان نازک و ابریشم قلابدوزی میان درختان جنگل چه می‌باشد؟ ۳ آیا چوب از آن برای کردن درجه ملوکانه ممتاز گشته. ۱۴ و آوازه تو به سبب زیباییت درمیان هیچ کاری گرفته می‌شود؟ یا مینخی از آن برای آویختن هیچ ظرفی امتها شایع شد. زیور خداوند یهوه می‌گوید که آن زیانی از جمال می‌گیرند؟ ۴ هان آن را برای هیزم در آتش می‌اندازند و آتش هر دو طرفش رامی سوزاند و میانش نیم سوخته می‌شود پس آنی برای کاری مفید است؟ ۵ اینک چون تمام بودیرای هیچ کار مصرف نداشت. چند مرتبه زیاده وققی که آتش آن را سوزانیده و نیم سوخته باشد، دیگر برای هیچ کاری مصرف نخواهد داشت.» ۶ بنابراین خداوند یهوه چنین می‌گوید: «مثل درخت مو که آن را از میان درختان جنگل برای هیزم و آتش تسليم کرده‌ام، همچنان سکنه اورشلیم را تسليم خواهم نمود. ۷ و نظر خود را برایشان خواهم دوخت. از یک آتش بیرون می‌آیندو آتشی دیگر ایشان را خواهد سوزاند. پس نان مرا که به تو داده بودم و آرد میده و روغن و عسل را که رزق چون نظر خود را بر ایشان دوخته باشم، خواهید دانست که من تو ساخته بودم، پیش آنها برای هدیه خوشبوی نهادی و چنین شد. قول خداوند یهوه می‌گوید: «به سبب خیانتی که وزیاده‌اند زمین را ویران خواهیم ساخت.»

۱۶ آنچه این سه مرد در میانش باشند، خداوند یهوه می‌گوید: به ۱۶ و کلام خداوند بر من نازل شده، گفت: ۲ «ای پسر ایشان به تهایی رهایی خواهد یافت ولی زمین ویران خواهد شد. اورشلیم چنین می‌فرماید: اصل و ولادت تو از زمین کعنان است. ۱۷ یا اگر شمشیری به آن زمین آرم و بگوییم: ای شمشیر از این پدرت اموری و مادرت حقی بود. ۴ و اما ولادت تو، در روزی زمین بگذر. و اگر انسان و بهایم را از آن منقطع سازم، ۱۸ اگرچه که متولد شدی نافت را نبیرند و تو را به آب غسل ندادند و این سه مرد در میانش باشند، خداوند یهوه می‌گوید: به حیات طاهری‌ساختند و نمک نمالیدند و به قداقه نپیچیدند. ۵ چشمی بر خودم قسم که پسران و دختران را رهایی نخواهند داد بلکه ایشان تو شفقت ننمود و بر تو محبت نفرمود تا یکی از اینکارها را برای به تهایی رهایی خواهد یافت. ۱۹ یا اگر وبا در آن زمین بفرستم و تو بعمل آورد. بلکه در روز ولادت جان تو را خوار شمرده، تورا بر خشم خود را بر آن با خون بزیرم و انسان و بهایم را از آن منقطع روی صحراء انداختند. ۶ و من از نزد تو گذرنمودم و تو را در بسازم، ۲۰ اگرچه نوح و دانیال و ایوب در میانش باشند خداوند خونت غلطان دیدم. پس تو را گفتم: ای که به خونت آلوه هستی یهوه می‌گوید: به حیات خودم قسم که نه پسری و نه دختری را زنده شو! بله! گفتم: ای که به خونت آلوه هستی، زنده شو! رهایی خواهند داد بلکه ایشان (فقط) جانهای خود را به عدالت ۷ و تو را مثل بیانات صحراء بسیار افزودم تا نمو کرده، بزرگ شدی خویش خواهند رهانید. ۲۱ پس خداوند یهوه چنین می‌گوید: چه و به زیانی کامل رسیدی. پستانهایت چنین می‌گوید: پستانهایت بلند قدر زیاده حینی که چهار عذاب سخت خود یعنی شمشیر و قحط شد، لیکن برهنه و عریان بودی. ۸ و چون از تو گذر کردم برتو و حیوان درنده و وبا را بر اورشلیم بفرستم تا انسان و بهایم را از نگیستم واینک زمان تو زمان محبت بود. پس دامن خود را بر تو آن منقطع سازم. ۲۲ لیکن اینک بقیتی از پسران و دخترانی که پهن کرده، عریانی تو را مستور ساختم و خداوند یهوه می‌گوید بیرون آورده می‌شوند در آن واگذاشته خواهد شد. هان ایشان را نزد که با تو قسم خودم و با تعهد بستم و از آن من شدی. ۹ و شما بیرون خواهند اورد و رفتار و اعمال ایشان را خواهید دید و از تو را به آب غسل داده، تو را از خونت طاهر ساختم و تو را به بلاعی که بر اورشلیم وارد آورده و هر آنچه بر آن رسانیده باشم، روغن تدهین کردم. ۱۰ و تو را به لباس قلابدوزی ملیس ساختم و تسلی خواهید یافت. ۲۳ و چون رفتار و اعمال ایشان را بینیدشما نعلین پوست خر به پایت کردم و تو را به کتان نازک آراسته و به را تسلی خواهند داد و خداوند یهوه می‌گوید: شما خواهید دانست ابریشم پیراسته ساختم. ۱۱ و تو را به زیورها زیست داده، دستبندها که هر آنچه به آن کردم می‌سبب بجا نیاوردم.»

۱۷ آنچه این سه مرد در میانش باشند، خداوند یهوه می‌گوید: به ۱۷ و کلام خداوند بر من نازل شده، گفت: ۲ «ای پسر ایشان به تهایی رهایی خواهد یافت ولی زمین ویران خواهد شد. اورشلیم چنین می‌فرماید: اصل و ولادت تو از زمین کعنان است. ۱۸ یا اگر شمشیری به آن زمین آرم و بگوییم: ای شمشیر از این پدرت اموری و مادرت حقی بود. ۴ و اما ولادت تو، در روزی زمین بگذر. و اگر انسان و بهایم را از آن منقطع سازم، ۱۹ اگرچه که متولد شدی نافت را نبیرند و تو را به آب غسل ندادند و این سه مرد در میانش باشند، خداوند یهوه می‌گوید: به حیات طاهری‌ساختند و نمک نمالیدند و به قداقه نپیچیدند. ۵ چشمی بر خودم قسم که پسران و دختران را رهایی نخواهند داد بلکه ایشان تو شفقت ننمود و بر تو محبت نفرمود تا یکی از اینکارها را برای به تهایی رهایی خواهد یافت. ۲۰ یا اگر وبا در آن زمین بفرستم و تو بعمل آورد. بلکه در روز ولادت جان تو را خوار شمرده، تورا بر خشم خود را بر آن با خون بزیرم و انسان و بهایم را از آن منقطع روی صحراء انداختند. ۶ و من از نزد تو گذرنمودم و تو را در بسازم، ۲۱ اگرچه نوح و دانیال و ایوب در میانش باشند خداوند خونت غلطان دیدم. پس تو را گفتم: ای که به خونت آلوه هستی یهوه می‌گوید: به حیات خودم قسم که نه پسری و نه دختری را زنده شو! بله! گفتم: ای که به خونت آلوه هستی، زنده شو!

۱۸ آنچه این سه مرد در میانش باشند، خداوند یهوه می‌گوید: به حیات خودم قسم که نه پسری و نه دختری را زنده شو! بله! گفتم: ای که به خونت آلوه هستی، زنده شو!

۱۹ آنچه این سه مرد در میانش باشند، خداوند یهوه می‌گوید: به حیات خودم قسم که نه پسری و نه دختری را زنده شو!

۲۰ آنچه این سه مرد در میانش باشند، خداوند یهوه می‌گوید: به حیات خودم قسم که نه پسری و نه دختری را زنده شو!

۲۱ آنچه این سه مرد در میانش باشند، خداوند یهوه می‌گوید: به حیات خودم قسم که نه پسری و نه دختری را زنده شو!

و ایشان راتسلیم نمودی که برای آنها از آتش گذرانیده شوند؟ بر توقعیت خواهند رسانید. پس من تو را از زنا کاری بازخواهم ۲۲ و در تمامی رجاسات و زنا خود ایام جوانی خود را حینی که داشت و بار دیگر اجرت نخواهی داد. ۴۲ و حدت خشم خود را عربان و برهنه بودی و درخون خود می‌غلطیدی بیاد نیاورده‌ی. بر تو فرو خواهم نشانیدو غیرت من از تو خواهد برگشت و آرام ۲۳ و خداوند یهوه می‌گوید: «وای بر تو! وای بر تو! زیرا بعد از گرفته، بار دیگر غضب نخواهم نمود. چونکه ایام جوانی خود تمامی شرارت خود، ۲۴ خراباًها برای خود بنا نمودی و عمارات را به یاد نیاورده‌ی، مرا به همه اینکارهارهنجاییدی، از این جهت بلنددر هر کوچه برای خود ساختی. ۲۵ بسر هر راه عمارتها خداوند یهوه می‌گوید که اینک نیز رفتار تو را بر سرت وارد خواهم بلند خود را بنا نموده، زیلایی خود رامکروه ساختی و برای هر آورد و علاوه بر تمامی رجاسات دیگر این عمل قبیح رامترکب راهگذری پايهای خوش را گشوده، زناکارهای خود را افروزدی. نخواهی شد. ۴۴ «اینک هرکه مثل می‌آورد این مثل را بر تیوارده، ۲۶ و با همسایگان خود پسران مصر که بزرگ گوشت می‌باشد، خواهد گفت که مثل مادر، مثل دخترش می‌باشد. ۴۵ تو دختر زنا نمودی و زناکاری خود را افزوذه، خشم مرا بهیجان آورده‌ی. مادر خود هستی که از شوهر و پسران خوش نفرت می‌داشت. و ۲۷ لهذا اینک من دست خود را بر تو دراز کرده، وظیفه تو را قطع خواهربخواهان خود هستی که از شوهران و پسران خوش نفرت نمودم و تو را به آرزوی دشمنات یعنی دختران فلسطینیان که از می‌دارند. مادر شما حتی بود و پدرشما اموری. ۴۶ و خواهر بزرگ رفتار قبیح تو خجل بودند، تسلیم نموده. ۲۸ و چونکه سیر نشیدی تو سامره است که با دختران خود بطرف چپ تو ساکن می‌باشد. با بنی آشور نیز زنا نمودی و با ایشان نیز زنا نموده، سیرنگشته. خواهربخواهان کوچک تو سدوم است که با دختران خود بطرف راست تو ۲۹ و زناکارهای خود را از زمین کتعان تازمین کلدانیان زیاد نمودی ساکن می‌باشد. ۴۷ اما تو در طریق های ایشان سلوک نکردی و از این هم سیرنشیدی. ۳۰ خداوند یهوه می‌گوید: «دل تو و مثل رجاسات ایشان عمل ننمودی. بلکه گویا این سهل بود چه قدر ضعیف است که تمامی این اعمال را که کار زن زانیه که تو در همه رفتار خود از ایشان زیاده فاسد شدی.» ۴۸ پس سلیمانه می‌باشد، بعمل آورده. ۳۱ که بسره راه خرابات خود را خداوند یهوه می‌گوید: «به حیات خودم قسم که خواه تو سدوم و بنا نمودی و در هر کوچه عمارات بلند خود را ساختی و مثل دخترانش موافق اعمال تو و دخترانت عمل ننمودند. اینک گناه فاحشه های دیگر نبودی چونکه اجرت را خوار شمردی. ۳۲ ای خواهربخواهان سدوم این بود که تکبر و فراوانی نان و سعادتمندي رفاهیت زن زانیه که غریبان را به جای شوهر خودمی گیری! ۳۳ به جمیع برای او و دخترانش بود و فقیران و مسکینان را دستگیری ننمودند. فاحشه ها اجرت می‌دهند. ۳۴ و عادت تو در زناکاریت برعکس ۵۰ و مغورو شده، در حضور من مرتکب رجاسات گردیدند. لهذا سایر زنان است. چونکه کسی به جهت زناکاری از عقب تو چنانکه صلاح دیدم ایشان را از میان برشاشم. ۵۱ و سامره نصف نمی‌آید و تو اجرت می‌دهی و کسی به تو اجرت نمی‌دهد. گناهات را مرتکب نشد، بلکه تو رجاسات خودرا از آنها زیاده پس عادت تو بر عکس دیگران است.» ۳۵ بنابراین ای زانیه! نمودی و خواهان خود را به تمامی رجاسات خوش که بعمل کلام خداوند را بشنو! ۳۶ خداوند یهوه چنین می‌گوید: «چونکه آورده میری ساختی. ۵۲ پس تو نیز که بر خواهربخواهان خود حکم نقد توریخته شد و عربانی تو از زناکاریت با عاشقاتن وبا همه دادی خجالت خود را متحمل بشو. زیرا به گناهات که در آنها پتهای رجاسات و از خون پسرانت که به آنها دادی مکشوف بیشتر از ایشان رجاسات نمودی ایشان از تو عاملتر گردیدند. لهذا گردید، ۳۷ لهذا هان من جمیع عاشقات را که به ایشان ملتند تو نیز خجل شو و رسوای خود را متحمل باش چونکه خواهربخواهان خود بودی و همه آنانی را که دوست داشتی، با همه کسانی که از را میری ساختی. ۵۳ و من اسیری ایشان یعنی اسیری سدوم و ایشان نفرت داشتی جمیع خواهم نمود. و ایشان را از هر طرف نزد دخترانش و اسیری سامره و دخترانش و اسیری اسیران شده، از تو فراهم آورده، برهنگی تو را به ایشان مکشوف خواهم ساخت، تا ایشان خواهم بگردانید. ۵۴ تا خجالت خود رامتحمل شده، از تمامی عربانیت را بینند. ۳۸ و بر تو فنای زنانی را که زنا می‌کنند هرچه کردهای شرمنده شوی چونکه ایشان را تسلي دادهای و خوزنیز می‌باشد، خواهم داد. و خون غصب وغیرت را بر تو وارد خواهربخواهان یعنی سدوم و دخترانش به حالت نحسین خود خواهند خواهم آورده. ۴۰ و تو را به دست ایشان تسلیم نموده، خراباًها تو برگشت. و سامره و دخترانش به حالت نحسین خود خواهند راخاب و عمارات بلند تو را منهدم خواهند ساخت. و لباست را از برگشت. و تو و دخترانت به حالت نحسین خود خواهید برگشت. تو خواهند کند و زیورهای قشنگ تو را خواهند گرفت و تو را عربان ۶۵ اما خواهربخواهان تو سلوم در روز تکبر تو به زیارت آورده نشد. ۵۷ و برهنه خواهند گذاشت. ۴۰ و گروهی بر تو آورده، تو را به سنگها از آنکه شرارت تو مکشوف بشود. مثل آن زمانی که دختران ارام سنگسار خواهند کرد و به شمشیرهای خود تو را پاره پاره خواهند ملنست می‌کردند و جمیع مجاوارانش یعنی دختران فلسطینیان که تورا نمود. ۴۱ و خانه های تو را به آتش سوزانیده، در نظر زنان بسیار از هر طرف خوار می‌شمردند. ۵۸ پس خداوند می‌فرماید که «تو

قباحت و رجاسات خود را متتحمل خواهی شد. ۵۹ زیرا خداوند یهوه بدھند. آیا کسی که اینکارها را کرده باشد، کامیاب شود یا رهایی چنین می‌گوید: به نهجه که تو عمل نمودی من با تو عمل خواهم یابد؟ و یا کسی که عهد راشکسته است خلاصی خواهد یافت؟» نمود، زیرا که قسم را خوار شمرده، عهد را شکستی. ۶۰ لیکن ۱۶ خداوند یهوه می‌گوید: «به حیات خودم قسم که البته در من عهد خود را که در ایام جوانیت با تو بستم به یادخواهم آورد مکان آن پادشاه که او را به پادشاهی نصب کرد و او قسم وی را و عهد جوانی با تو استوار خواهی داشت. ۶۱ و هنگامی که خوارشمرده، عهد او را شکست یعنی نزد وی در میان بابل خواهد خواهان بزرگ و کوچک خود را پذیرفته باشی، آنگاه راههای خود مرد. ۶۲ و چون سنگرها بر پا سازند و پرجهای تا جانهای را به یاد آورده، خجل خواهی شد. و این ایشان را به جای دختران بسیاری را منقطع سازند، آنگاه فرعون با لشکر عظیم و گروه کثیر به تو خواهم داد، لیکن نه از عهد تو. ۶۳ و من عهد خود را با تو اورا در جنگ اعانت نخواهد کرد. ۱۸ چونکه قسم را خوار شمرده، استوار خواهیم ساخت و خواهی دانست که من یهوه هستم. ۶۴ تا عهد را شکست و بعد از آنکه دست خود را داده بود همه اینکارها آنکه به یاد آورده، خجل شوی. و خداوند یهوه می‌فرماید که چون را بعمل آورد، پس رهایی نخواهی یافت.» ۱۹ بنا بر این خداوند یهوه من همه کارهای تو را آمزیده باشم، بار دیگر به سبب رسوانی چنین می‌گوید: «به حیات خودم قسم که سوگند مرزا او خوار خویش دهان خود را نخواهی گشود.»

۲۰ و دام خود را بر او خواهم گشتنید و اودر کنمد من ۱۷ و کلام خداوند بر من نازل شده، گفت: ۲ «ای پسر گرفتار خواهد شد و او را به بابل آورده، در آنجا بر وی درباره انسان، معمامی بیاور و مثلی درباره خاندان اسرائیل بزن. ۳ و خیانتی که به من وزیزده است محاکمه خواهم نمود. ۲۱ و تمامی بگو خداوند یهوه چنین می‌فرماید: عقاب بزرگ که بالهای سترگ فاریانش با جمیع افواجش از شمشیر خواهندافتاد و بقیه ایشان و نیهای دراز پر از پرهای رنگارنگ دارد به لبیان آمد و سر سرو آزاد بسوی هر باد پراکنده خواهند شد و خواهید دانست که من که یهوه را گرفت. ۴ و سر شاخه هایش را کنده، آن را به زمین تجارت می‌باشم این را گفته‌ام. ۲۲ خداوند یهوه چنین می‌فرماید: «من آورده، در شهر سوادگران گذاشت. ۵ و از تخم آن زمین گرفته، آن سر بلند سرو آزاد را گرفته، آن را خواهیم کاشت و از سراغشان را در زمین باروری نهاد و نزد آبهای بسیارگذاشته، آن را مثل درخت شاخه تازه کنده، آن را بر کوه بلند و رفع غرس خواهم نمود. ۶ و آن نمو کرده، مو وسیع کوتاه قد گردید که ۲۳ آن را بر کوه بلند اسرائیل خواهم کاشت و آن شاخه‌ها رویانید، پید، غرس نمود. ۷ و آن نمو کرده، مو وسیع کوتاه قد گردید که ۲۴ آن را بر کوه بلند و رفع غرس خواهم نمود. شاخه هایش بسوی او مایل شد و ریشه هایش درزیز وی می‌بود. میوه خواهد آورد. و سرو آزاد قشنگ خواهد شد که هر قسم مرغان پس موى شده شاخه‌ها رویانید و نهالها آورده. ۷ و عقاب بزرگ بالدار زیر آن ساکن شده، در سایه شاخه هایش آشیانه خواهند دیگری با بالهای سترگ و پرهای بسیار آمد و اینک این موریشه گرفت. ۲۴ و تمامی در خان صحراء خواهند دانست که من یهوه های خود را بسوی او برگردانید و شاخه های خویش را از کرته های درخت بلند را پست می کنم و درخت پست را بلند می سازم و بستان خودبظرف او بیرون کرد تا او وی را سیراب نماید. ۸ در زمین درخت سبز را خشک و درخت خشک را بارور می سازم. من که نیکو نزد آبهای بسیار کاشته شد تا شاخه های را بسیار آمد، میوه بیوارد و یهوه هستم این را گفته‌ام و بجا خواهم آورد.»

۹ بگو که خداوند یهوه چنین می‌فرماید: پس آیا مو قشنگ گردد. ۹ بگو که خداوند یهوه چنین می‌فرماید: پس آیا کامیاب خواهد شد؟ آیا او ریشه هایش را نخواهد کند و میوه‌اش را ۱۸ و کلام خداوند بر من نازل شده، گفت: ۲ «شما چه کار نخواهد چید تا خشک شود؟ تمامی بگهای تازه‌اش خشک خواهد دارید که این مثل رادرباره زمین اسرائیل می‌زیند و می‌گوید: پدران اینکه شد و بدون قوت عظیم و خلق بسیاری از ریشه‌ها کنده خواهد انگور ترش خوردن و دندانهای پسران کنده‌گردید. ۳ خداوند یهوه چون باد شرقی بر آن بوزد بالکل خشک خواهد شد و در بستانی اسرائیل نخواهید آورد. ۴ اینک همه جانها از آن منند چنانکه جان که در آن روزد پیمرده خواهد گردید.» ۱۱ و کلام خداوند بر من پدر است، همچنین جان پسر نیز، هردوی آنها از آن من می‌باشند. نازل شده، گفت: ۱۲ «به این خاندان متبرد بگو که آیا معنی این هر کسی که گناه ورزد او خواهد مرد. ۵ و اگر کسی عادل باشد و چیزها را نمی‌دانید؟ بگو که اینک پادشاه باشی به اورشلیم آمده، انصاف و عدالت را بعمل آورد، ۶ و بر کوهها نخورد و چشمان پادشاه و سروانش را گرفت و ایشان را نزد خود به بابل برد. ۱۳ و خود را بسوی بتهای خاندان اسرائیل برینفراز و زن همسایه خود را از ذریه ملوک گرفته، با او عهد بست و او را قسم داد و زور اوران بی عصمت نکند و به زن حایض نزدیکی ننماید، ۷ و بر کسی زمین را برد. ۱۴ تا آنکه مملکت پست شده، سربلند نکند اما ظلم نکند و گروپردار را به او رد ننماید و مال کسی را به غصب عهد او را نگاه داشته، استواریماند. ۱۵ و لیکن او از وی عاصی نبرد، بلکه نان خود را به گستنگان بدهد و پرینگان را به جامه شده، ایلچیان خود را به مصر فرستاد تا اسیان و خلق بسیاری به او بیوشاند، ۸ و نقد را به سودنده و ریح نگیرد، بلکه دست خود را

از ستم برداشته، انصاف حقیقی را در میان مردمان اجرا دارد، ۹ و پس حالای خاندان اسرائیل بشنوید: آیا طریق من غیر موزون است به فرایض من سلوک نموده و احکام مرانگاه داشته، به راستی و آیاتریق شما غیر موزون نیست؟ ۲۶ چونکه مرداد عالی از عدالت ش عمل نماید. خداوند یهوه می فرماید که آن شخص عادل است و بزرگدد و ظلم کند در آن خواهد مرد. بهسب ظلمی که کرده است البته زنده خواهد ماند. ۱۰ «اما اگر او پسری ستم پیشه و خوبیز خواهد مرد. ۲۷ و چون مرد شیر را از شاراتی که کرده است تولید نماید که یکی از این کارها را بعمل آورد، ۱۱ وهیچگدام بازگشت نماید و انصاف و عدالت را بجا آورد، جان خود را زنده از آن اعمال نیکو را بعمل نیاورد بلکه برکوهها نیز بخورد و زن نگاه خواهد داشت. ۲۸ چونکه تعقل نموده، از تمامی تقصیرهایی همسایه خود را ای عصمت سازد، ۱۲ و بر قیطران و سکینان ظلم که کرده بود بازگشت کرد البته زنده خواهد ماند و نخواهد مرد. نموده، مال مردم را به غصب ببرد و گرو را پس ندهد، بلکه ۲۹ لیکن شما ای خاندان اسرائیل می گویند که طریق خداوند موزون چشممان خود را بسوی بتها برافراشته، مرتكب رجاسات بشود، نیست. ای خاندان اسرائیل آیا طریق من غیر موزون است و آیاتریق ۱۳ و نقد را به سود داده، ربح گیرد، آیا او زنده خواهد ماند؟ شما غیر موزون نیست؟ ۳۰ بنابراین خداوند یهوه می گوید: «ای البته او زنده نخواهد ماند و بهسب همه رجاساتی که بجا آورده رفشارش داوری خواهم است خواهد مرد و خوشن بر سرش خواهد بود. ۱۴ «و اگر پسری نمود، پس توهی کنید و از همه تقصیرهای خود بازگشت نماید تا تولید نماید که تمامی گناهان را که پدرش بجا آورد دیده، گناه موجب هلاکت شما نشود. ۳۱ تمامی تقصیرهای خویش بترسد و مثل آنها عمل ننماید، ۱۵ و بر کوهها نخورد و چشمان را که مرتكب آنها شده اید از خود دور اندازید و دل تازه و روح خود را بسوی بتها خاندان اسرائیل برینفرزاد وزن همسایه خویش تازه ای برای خود ایجاد کنید. زیرا که ای خاندان اسرائیل برای چه را بی عصمت نکنید، ۱۶ و برکسی ظلم نکنید و گرو نگرد و بمیرید؟ ۳۲ زیرا خداوند یهوه می گوید: من از مرگ آنکس که مال احدي را به غصب نبرد بلکه نان خود را به گرسنگان دهد می میرد مسرونوی باشم. پس بازگشت نموده، زنده مانید.»

ویرهنجان را به جامه پوشاند، ۱۷ و دست خود را از قیطران برداشته، ۱۹ «پس تو این مرثیه را برای سروران اسرائیل بخوان ۲ و سود و ربح نگیرد و احکام مرا بجا آورده، به فرایض من سلوک بگوی: مادر تو چه بود. او در میان شیران شیر ماده می خواهید و پچه نماید، او بهسب گناه پدرش نخواهد مرد بلکه البته زنده خواهد های خود را در میان شیران ژیان می پرورد. ۳ و یکی از پچه های خود را تربیت نمود که شیریزان گردید و به درین شکار آموخته شد مال ایشان را غصب نمود و اعمال شنیع را در میان قوم خود بعمل آورد او البته بهسب گناهانش خواهد مرد. ۱۹ «لیکن شما می گویند چرا چنین است؟ آیا پسر متحمل گناه پدرش نخواهد نمی باشد؟ اگر پس انصاف و عدالت را بجا آورده، تمامی فرایض مرانگاه دارد و هایش دیگری را گرفته، او را شیری ژیان ساخت. ۶ و او در میان ایشان گرفتار گردید و او را درغلها به زمین مصر بردن. ۵ و چون مادرش دید که بعد از انتظار کشیدن امیدش بریده شد، پس از چجه هایش دیگری را گرفته، او را شیری ژیان گردید و به درین شکار آموخته شده، شیران گردش کرده، شیریزان گردید و هر که گناه کند او خواهد مرد. پسر متتحمل گناه پدرش نخواهد بود و پدر متتحمل گناه پسرش نخواهد بود. عدالت مرداد عالی بر خودش خواهد بود و شوارت مرد شیریز خودش خواهد بود. ۲۱ «و اگر مرد شیری از همه گناهانی که وزیده باشد بازگشت نماید و جمیع فرایض مردا نگاه داشته، انصاف و عدالت را بجا آورد او البته زنده مانده کشیده، در نفس گذاشتند و نزد پادشاه بابل بردنده واو را در قلعه ای نخواهد مرد. ۲۲ تمامی تقصیرهایی که کرده باشد به ضد او به یاد آورده نخواهد شد بلکه در عدالتی که کرده باشد زنده خواهد نهادند تا آوازاو دیگر بر کوههای اسرائیل مسموع نشود. ۱۰ «مادر تو مثل درخت مو مانند خودت نزد آنها غرس شده، بهسب آنها بسیار میوه آورد و شاخه بسیار داشت. ۱۱ و شاخه های پر برای عصاهای سلطانی داشت. وقد آن در میان شاخه های پر زنده ماند. ۲۴ و اگر مرد عادل از عدالت شیرگدد و ظلم نموده، موافق همه رجاساتی که شیریان می کنند عمل نماید آیا و زنده خواهد ماند؟ نی بلکه از اینکه از رفشار خود بازگشت نموده، مسرونوی باشم؟ نی بلکه از اینکه از خیانتی که نموده و در گناهی که وزیده است خواهد شد و در خیانتی که نموده و در گناهی که وزیده است خواهد مرد. ۲۵ «اما شما می گویند که طریق خداوندموزون نیست. زمین خشک و تشنیه مغروس است. ۱۴ و آتش از عصاهای شاخه

هایش بیرون آمده، میوه اش را سوزانید. به نوعی که یک شاخه قوی زمینی که به ایشان داده بودم، داخل نسازم. زمینی که به شیر و برای عصای سلاطین نمانده است. این مرثیه است و مرثیه خواهد شهدجاری است و فخر تمامی زمینها می باشد. ۱۶ زیرا که احکام مرا خوار شمردن و به فرایض سلوک ننمودند و سبت های مرا بود.»

۲۰ و در روز دهم ماه پیجم از سال هفتم بعضی از مشایخ ۱۷ لیکن خشم من بر ایشان رقت نموده، ایشان را هلاک نساختم اسرائیل به جهت طلبیدن خداوند آمدند و پیش من نشستند. و ایشان را در بیابان، نابودنمودم. ۱۸ و به پسران ایشان در بیابان ۲ آنگاه کلام خداوند بر من نازل شده، گفت: «ای پسر انسان گفتم: به فرایض پدران خود سلوک ننمایید و احکام ایشان را نگاه مشایخ اسرائیل را خطاب کرده، به ایشان بگو: خداوند پیوه چنین مدارید و خویشن را به بهای ایشان نجس مسازید. ۱۹ من پیوه می فرماید: آیاشما برای طلبیدن من آمدید؟ خداوند پیوه می گوید: خدای شما هستم. پس به فرایض من سلوک ننمایید و احکام به حیات خودم قسم که از شما طلبیده نخواهم شد. ۲۰ ای پسر مرنا نگاه داشته، آنها را بجا آورید. و سبت های مراتقیس انسان آیا بر ایشان حکم خواهی کرد؟ آیا بر ایشان حکم خواهی کرد؟ پسر جانش پدران خود را در میان من و شما عالمتی باشدو بدانید که من پیوه کرد؟ پس رجاسات پدران ایشان را بدیشان بفهمان. ۵ و به ایشان خدای شما هستم. ۲۱ «لیکن پسران از من عاصی شده، به بگو: خداوند پیوه چنین می فرماید درروزی که اسرائیل را برگزیدم و فرایض من سلوک ننمودند و احکام مرا که هر که آنها را بجا آورد دست خود را برای ایشان بفراشتم که ایشان را از زمین مصر دست خود پیغوب بفراشتم و خود را به از آنها زنده خواهد ماند، نگاه نداشتند و به آنها عمل ننمودند و ایشان در زمین مصر معروف ساختم و دست خودرا برای ایشان سبت های مرا بی حرمت ساختند. آنگاه گفتم که خشم خود را بر برا فراشته، گفتم: من پیوه خدای شما هستم، ۶ در همان روز ایشان ریخته، غضب خویش را بر ایشان در بیابان به اتمام خواهم دست خود را برای ایشان بفراشتم که ایشان را از زمین مصر رسانید. ۲۲ لیکن دست خود را برای گزدانیده، محض خاطر اسم خود به زمینی که برای ایشان بازدید کرده بودم بیرون آوم. زمینی که عمل نمودم تا آن به نظر امت هایی که ایشان را به حضور آنها به شیر و شهد جاری است و فخر همه زمینها می باشد. ۷ و به بیرون آوردم بی حرمت نشود. ۲۳ و من نیز دست خود را برای ایشان گفتم: هر کس از شما رجاسات چشمان خود را دور کند ایشان در بیابان بفراشتم که ایشان را در میان امت ها پراکنده خویشن را به بهای مصر نجس نسازد، زیرا که من پیوه خدای نمایم و ایشان را در کشورها متفرق سازم. ۲۴ زیرا که احکام مرا شما هستم. ۸ اما ایشان از من عاصی شده، نخواستند که به من بچانیاوردند و فرایض مرا خوار شمردن و سبت های مرا بی حرمت گوش گیرند. و هر کس از ایشان رجاسات چشمان خود را دور نکرد ساختند و چشمان ایشان بسوی بهای پدران ایشان نگران می بود. و بهای مصر را ترک نمود. آنگاه گفتم که خشم خود را بر ایشان ۲۵ بنابراین من نیز فرایضی را که نیکو نبود و حکامی را که از خواهم ریخت و غضب خویش را در میان زمین مصر بر ایشان به آهانزنه نماند به ایشان دادم. ۲۶ و ایشان را به هدایای ایشان که اتمام خواهم رسانید. ۹ لیکن محض خاطر اسم خود عمل نمودم تا هر کس را که رحم را می گشوداز آتش می گذرانیدند، نجس ساختم آن در نظر امت هایی که ایشان درمیان آنها بودند و در نظر آنها تا ایشان رایا به سازم و بدانند که من پیوه هستم. ۲۷ «بنابراین ای خود را به بیرون آوردن ایشان از زمین مصر، به ایشان شناسانیدم، پسر انسان خاندان اسرائیل راخطاب کرده، به ایشان بگو: خداوند بی حرمت نشود. ۱۰ پس ایشان را از زمین مصر بپرسیم آورده، به پیوه چنین می فرماید: در این دفعه نیز پدران شما خیانت کرده، به بیابان رسانیدم. ۱۱ و فرایض خویش را به ایشان دادم و احکام خود من کفر وزیدند. ۲۸ زیرا که چون ایشان را به زمینی که دست را که هر که به آنها عمل نماید به آنها زنده خواهد ماند، به ایشان بدهم درآوردم، آنگاه به هر تعلیم دادم. ۱۲ و نیز سبت های خود را به ایشان عطا فرمودم تا تل بلند و هر درخت کشن نظر انداختند و ذیباخ خود را در آنجا عالمتی در میان من و ایشان بشود و بدانند که من پیوه هستم که ذبح نمودند و قربانی های غضب انگیز خویش را گذرانیدند. و در ایشان راقدیس می نمایم. ۱۳ «لیکن خاندان اسرائیل در بیابان از آنجا هدایای خوشی خود را آوردن و در آنجا هدایای ریختنی من عاصی شده، در فرایض من سلوک ننمودند. و احکام مرا که خود را بی ریختند. ۲۹ و به ایشان گفتم: این مکان بلند که شما به هر که به آنها عمل نماید از آنها زنده ماند، خوار شمردن و سبت آن می روید چیست؟ پس اسم آن تا امروز بامه خوانده می شود. هایم را بسیاری حرمت نمودند. آنگاه گفتم که خشم خود را بر ۳۰ «بنابراین به خاندان اسرائیل بگو: خداوند پیوه چنین می فرماید: ایشان ریخته، ایشان را در بیابان هلاک خواهم ساخت. ۱۴ لیکن آیا شما به رفار پدران خود خود خویشن را نجس می سازید و رجاسات محض خاطر اسم خود عمل نمودم تا آن به نظر امت هایی که ایشان را پیروی نموده، زنا می کنید؟ ۳۱ و هدایای خود را آورده، ایشان را به حضور آنها بیرون آوردم بی حرمت نشود. ۱۵ و من پسران خویش را از آتش می گذرانید و خویشن را از تمامی بهای نیز دست خود را برای ایشان در بیابان بفراشتم که ایشان را به

خود تالاروز نجس می سازید؟ پس ای خاندان اسرائیل آیا من از شما بشنو. خداوند یهوه چنین می فرماید: اینک من آشی در تو می افروزم طبیبه شوم؟ خداوند یهوه می فرماید به حیات خودم قسم که از که هر درخت سبز و هر درخت خشک را در تو خواهد سوزانید. و شما طبیبه نخواهم شد. ۳۲ و آنچه به مخاطر شما خطورمی کند لهیب ملتیب آن خاموش نخواهد شد و همه روپها از جنوب تا هرگز واقع نخواهد شد که خیال می کنید. مثل امتها و مانند شمال از آن سوخته خواهد شد. ۴۸ و تمامی پسرخواهند فهمید قبایل کشورها گردیده، (بتهای) چوب و سنجک را عبادت خواهید که من یهوه آن افروخته ام تاخاموشی نپذیرد.» ۴۹ و من گفتمن: نمود. ۳۳ زیرا خداوند یهوه می فرماید: به حیات خودم قسم که «آه! ای خداوند یهوه ایشان درباره من می گویند آیا او مثلها نمی هرآینه با دست قوی و بازوی برافراشته و خشم ریخته شده بر شما آورد؟»

سلطنت خواهم نمود. ۳۴ و شما را از میان امتها بیرون آورده،
به دست قوی و بازوی برافراشته و خشم ریخته شده از زمینهای ۲۱ و کلام خداوند بر من نازل شده، گفت: «ای پسر که در آنها پراکنده شده اید جمع خواهم نمود. ۲۵ و شما را به انسان روی خود را بسوی اورشلیم بدار و به مکان های بلند مقدس بیابان امتها درآورده، در آنجا بر شما روپرو داوری خواهم نمود. ۳ و به زمین اسرائیل بگو: ۳۶ و خداوند یهوه می گوید: چنانکه بر پدران شما در بیابان زمین خداوند چنین می فرماید: اینک من به ضد تو هستم. و شمشیر مصر داروی نمودم، همچنین بر شمادواری خواهم نمود. ۳۷ و خود را از غلافش کشیده، عادلان و شریان را از میان تو منقطع شما را زیر عصاگذرانیده، به بند عهد درخواهم آورد. ۳۸ و آنانی را خواهم ساخت. ۴ و چونکه عادلان و شریان را از میان تو منقطع که متمرد شده و از من عاصی گردیده اند، از بیان شما جدا خواهم می سازم، بنابراین شمشیر من بر تمامی بشر از جنوب تا شمال از نمود و ایشان را از زمین غربت ایشان بیرون خواهد آمد. ۵ و تمامی بشر خواهند فهمید که من زمین اسرائیل داخل نخواهند شد و خواهید دانست که من یهوه بجهش شمشیر خود را از غلافش بیرون کشیدم تا باز به آن برنگردد. ۳۹ اما به شمای خاندان اسرائیل خداوند یهوه چنین ۶ پس توای پسر انسان آه بکش! باشکستگی کمر و مارت سخت می گوید: «همه شما نزدیکهای خود رفته، آنها را عبادت کنید. به نظر ایشان آه بکش. ۷ و اگر به تو گویند که چرا آه می کشی؟ لیکن بعد از این البته مرا گوش خواهید داد. و اسم قدوس مرا دیگر بگو: به سبب آوازهای که می آید. زیرا که همه دلهای گذاخته و تمامی با هدایا و بتهای خود بی عصمت نخواهید ساخت. ۴۰ زیرا خداوند دستها سست گردیده و همه جانها کاهیده و جمیع زانوها مثل آب بجهش می فرماید: در کوه مقدس من بر کوه بلند اسرائیل تمام خاندان بیتاب خواهد شد. خداوند چنین می گوید: همانا آن می آید و به اسرائیل جمیع در آنجا مرا عبادت خواهند کردو در آنجا از ایشان وقوع خواهد بیوست.» ۸ و کلام خداوند بر من نازل شده، گفت: راضی شده، ذبایح جنبانیدنی شما و نویرهای هدایای خواهید شد. خداوند چنین می فرماید: بگو: خداوند چنین می گوید: تمامی موقوفات شما خواهم طلبید. ۹ و چون شما را از امتها که شمشیر، شمشیر تیز شده و نیزبیضی کردیده است. ۱۰ تیز بیرون آورم و شما را از زمینهای که در آنها پراکنده شده اید جمع شده است تا کشتار نماید و صیقلی گردیده تا برق شود. پس آیا ما نمایم، آنگاه هدایای خوشبوی شما را از شما قبول خواهیم کرد و شادی نمایم؟ عصای پسر من همه درختان را خوار می شمارد. به نظر امتها در میان شما تقدیس کرده خواهم شد. ۱۱ و آن رای صیقلی شدن داده شد تا آن را به دست گیرند. و این شما را به زمین اسرائیل یعنی به زمینی که در باره اش دست خود شمشیر تیز شده و صیقلی گردیده است تا به دست قاتل داده شود. را برافراشتم که آن را به پدران شما بدhem بیارم، آنگاه خواهید ۱۲ ای پسر انسان فریاد ببرو و ولوله ناما زنا که این بر قوم من و بر دانست که من یهوه هستم. ۴۳ و در آنجا طریق های خود و تمامی جمیع سروران اسرائیل وارد می آید. ترسها به سبب شمشیر بر قوم اعمال خویش را که خویشتن را به آنها جس ساخته اید، به یاد من عارض شده است. لهذا بر ران خود دست بزن. ۱۳ زیرا که خواهید آورد. و از همه اعمال قبیح که کرده اید، خویشتن را به نظر امتحان است. و چه خواهد بود اگر عصای که (دیگران را) خوار خودمکرمه خواهید داشت. ۱۴ و ای خاندان اسرائیل خداوند یهوه می شمارد، دیگر نباشد. قول خداوند بر یهوه این است: ۱۴ و توای می فرماید: هنگامی که با شمام حضر خاطر اسم خود و نه به سزا پسر انسان نبوت کن و دستهای خود را بمن و شمشیر دفعه سوم رفتار قبیح شما و نه موافق اعمال فاسد شما عمل نموده باشم، تکرار بشود. شمشیر مقتولان است. شمشیر آن مقول عظیم که آنگاه خواهید دانست که من یهوه هستم.» ۱۵ و کلام خداوند بر ایشان را احاطه می کند. شمشیر برندیهای به ضد همه دروازه من نازل شده، گفت: ۱۶ «ای پسر انسان روی خود را بسوی های ایشان قرار دادم تا دلهای گذاخته شود و هلاکت ها زیاده شود. جنوب متوجه ساز و به سمت جنوب تکلم نما و بر جنگل صحراي آه (شمشیر) برق گردیده و پرای کشتار تیز شده است. ۱۷ جمع جنوب نبوت کن. ۴۷ و به آن جنگل جنوب بگو: کلام خداوند را شده، به جانب راست برو و آراسته گردیده، به جانب چپ متوجه نما. بهر طرف که رخسارهای متوجه می باشد. ۱۷ و من نیز

دستهای خود را بهم خواهم زد و حدت خشم خویش را ساکن اجل توبرسد! ای که بتها را به ضد خود ساخته، خویشن را نجس خواهم گردانید. من یهود هستم که تکلم نموده‌ام.» ۱۸ و کلام نموده‌ای ۱۹ بهسب خونی که ریخته‌ای مجرم شده‌ای و بهسب خداوند بر من نازل شده، گفت: «توای پسر انسان دو راه بهای که ساخته‌ای نجس گردیده‌ای. لهذا اجل خویش را نزدیک به جهت خود تعیین نما تاشمشیر پادشاه بابل از آنها بیاید. هر آورده، به انهای سالهای خود رسیده‌ای. لهذا توار نزد امت‌ها عار دوی آنها ایک زمین بیرون می‌آید. و علامتی بر پا کن. آن رابر و نزد جمیع کشورها مسخره گردانیده‌ام. ۵ ای پلید نام! وای پر سر راه شهر بر پا نما. ۲۰ راهی تعیین نما تاشمشیر به ربه بنی فتنه! آنانی که به تو نزدیک و آنانی که از تو دورند بر تو سخربه عمون و به یهودا در اورشلیم منبع بیاید. ۶ زیرا که پادشاه بابل بر خواهند نمود. ۷ اینک سروران اسرائیل، هر کس به قدر قوت شاهرا، بهس در راه ایستاده است تا تفال نزد و تیرها را بهم زده، خویش مرتکب خوزنی در میان تویی بودند. ۷ پدر و مادر را در از ترافیم سوال می‌کند و به جگر می‌نگرد. ۲۲ بهدست راستش میان تو اهانت نمودند. و غریبان را در میان تو مظلوم ساختند و پر تفال اورشلیم است تامنجنیقهای بر پا کند و دهان را برای کشتار ییمان و بیوه‌زنان در میان تو ستم نمودند. ۸ و تو مقدس‌های مرا بگشاید و آواز را به گلبانگ بلند نماید و منجنیقهای بردر واژه‌ها بر پا خوار شمرده، سبیت‌های مرایی عصمت نمودی. ۹ و بعضی در کند و سنگرها بسازد و برجها بناماید. ۲۳ لیکن در نظر ایشان میان تو به جهت ریختن خون، نمامی می‌نمودند. و بر کوهها که قسم برای آنخواره‌دانه، تفال باطل می‌نماید. او گناه ایشان درمیان تو غذا می‌خوردند. و در میان تو مرتکب قباحت می‌شدند. رابه یاد می‌آورد تا گرفتار شوند.» ۲۴ بنابراین خداوند یهود چنین ۱۰ و عورت پدران را در میان تو منکشف می‌ساختند. و زنان می‌گوید: «چونکه شما تصصیرهای خویش را منکشف ساخته و حایض را در میان تویی عصمت می‌نمودند. ۱۱ یکی در میان تو خطایای خود را در همه اعمال خویش ظاهر نموده، عصیان خود را با زن همسایه خود عمل زشت نمود. و دیگری عروس خویش را به یاد آورانیدید، پس چون به یاد آورده شدید دستگیر خواهد شد. جور بی عصمت کرد. و دیگری خواهش، یعنی دختر پدر خود ۲۵ و توای رئیس شریر اسرائیل که به زخم مهلهک مجرح شده‌ای و را ذلیل ساخت. ۱۲ و در میان تو به جهت ریختن خون رشوه اجل تو در زمان عقویت آخررسیده است، ۲۶ خداوند یهود چنین خوردند و سود و ربع گرفتند. و تو مال همسایه خود را به زور می‌گوید: عمامه را دور کن و تاج را بردار. چنین نخواهد ماند. غصب کردی و مرا فراموش نمودی. قول خداوند یهود این است. آنچه را که پست است بلند نما و آنچه را که بلند است پست ۱۳ لهذا هان من بهسب حرص تو که مرتکب آن شده‌ای و کن. ۲۷ و من آن را سرنگون، سرنگون، سرنگون خواهم ساخت. بهسب خونی که در میان خودت ریخته‌ای، دستهای خود را بهم و این دیگر اواقع نخواهد شد تا آنکس بیاید که حق اوی باشد. و می‌زنم. ۱۴ پس در ایامی که من به تو مكافات رسانم آیا دلت من آن را به وی عطا خواهم نمود. ۲۸ «و توای پسر انسان نبوت قوى و دستهایت محکم خواهد بود؟ من که یهود هستم تکلم کرده، بگو: خداوند یهود درباره بی عمون و سرزنش ایشان چنین نمودم و بعمل خواهم آورد. ۱۵ و تو را در میان امت هایپرکلده و می‌فرماید: بگو که شمشیر برای کشتار کشیده شده در میان کشورها متفرق ساخته، نجاسات تو را از میان نابود است و به غایت صیقلی گردیده تا براق بشود. ۲۹ چونکه برای تو خواهم ساخت. ۱۶ و به نظر ام‌ها بی عصمت خواهی شد و روای باطل دیده‌اند و برای تو تفال دروغ زدماند تا تو رابر گردنهای خواهی دانست که من یهود هستم.» ۱۷ و کلام خداوند بر من مقتولان شریر بگذارند که اجل ایشان در زمان عقویت آخر رسیده نازل شده، گفت: «ای پسر انسان خاندان اسرائیل نزد من است. ۲۰ لهذا آن رابه غالافش برگردان و بر تو در مکانی که در دشده‌اند و جمیع ایشان مس و روی و آهن و سرب در میان آفریده شده‌ای و در زمینی که تولد یافته‌ای داوری خواهم نمود. کوره و درد نقره شده‌اند. ۱۹ بنابراین خداوند یهود چنین می‌گوید: ۲۱ و خشم خود را بر تو خواهم ریخت و آتش غضب خود را بر تو چونکه همگی شمارد شده‌اید، لهذا من شما را در میان اورشلیم خواهم دمید. و تو را بهدست مردان وحشی که برای هلاک نمودن جمع خواهم نمود. ۲۰ چنانکه نقره و مس و آهن و سرب و چالاک‌کند تسلیم خواهم نمود. ۲۲ و تو برای آتش هیزم خواهی شد روی را در میان کوره جمع کرده، آتش بر آنها می‌دمند تا گداخته و خونت در آن زمین خواهد ماند. پس به یاد آورده نخواهی شد زیرا شود، همچنان من شمارا در غضب و حدت خشم خویش جمع کرده، در آن خواهم نهاد و شما را خواهم گداخت. ۲۱ و شما را جمع کرده، آتش غضب خود را بر شما خواهم دید که در ۲۲ و کلام خداوند بر من نازل شده، گفت: «ای پسر میانش گداخته شوید. ۲۲ چنانکه نقره در میان کوره گداخته انسان آیا داوری خواهی نمود؟ آیا بر شهر خونریز داوری خواهی می‌شود، همچنان شما در میانش گداخته خواهید شد و خواهید نمود؟ پس آن را از همه رجاستش آگاه ساز. ۳ و بگو خداوند یهود دانست که من یهود حدت خشم خویش را بر شما ریخته‌ام.» چنین می‌فرماید: ای شهری که خون را در میان خودت می‌ریزی

۲۲ و کلام خداوند بر من نازل شده، گفت: «ای پسر انسان فاسد گردید و بیشتر از زنکاری خواهش زنا نمود. ۱۲ و بر بینی او را پکو: تو زمینی هستی که طاهر نخواهی شد. و باران در روز آشور عاشق گردید که جمیع ایشان حاکمان و سرداران مجاور او غضب بر تونخواهد بارید. ۲۵ فتنه اینیای آن در میانش می باشد. بودند و ملبس به آسمانجونی و فارسان اسب‌سوار و جوانان دلپسند ایشان مثل شیر غران که شکار رامی درد، جانها را می خورند. و بودند. ۱۳ و دیدم که او نیز نجس گردیده و طریق هردوی ایشان گجهها و نفایس رامی بزند. و بیوه‌زن را در میانش زیاد می سازند. یک بوده است. ۱۴ پس زنکاری خود را زیاد نمود، زیرا صورتهای ۲۶ کاهنانش به شریعت من مخالفت وزیبده، موقوفات مرا حلال مردان که بر دیواره‌ها نقش شده بود یعنی تصویرهای کلدانیان را که می سازند. و در میان مقدس وغیر مقدس تمیز نمی دهن و در میان به شنجرف کشیده شده بود، دید. ۱۵ که کمرهای ایشان به نجس و طاهر فرق نمی گذارند. و چشمان خود را ازبسته های من کمرنگها بسته و عمامهای نرگارنگ برس ایشان پیچیده بود. و می پوشاند و من در میان ایشان بی ایشان سود ایشان گردیده‌ام. ۲۷ سروزانش جمیع آنها مانند سرداران و به شیوه اهل بابل که مولد ایشان زمین مانند گرگان درنده خون می زیند و جانها را هلاک می نمایندتا سود کلدانیان است بودند. ۱۶ و چون چشم او بر آنها افتاد، عاشق تا حق بزند. ۲۸ و اینیایش ایشان را به گل ملاط اندو德 نموده، ایشان گردید. و رسولان نزد ایشان به زمین کلدانیان فرستاد. و رویاهای باطل می بینند و برای ایشان نفال دروغ زده، می گویند که پسران بابل نزد وی در بستر عشق بازی درآمده، او را از زنکاری خداوندیهوه چین گفته است با آنکه یهوه تکلم شده بود. ۱۷ و ایشان نجس یافت، زمین به شدت ظلم نموده و مال یکدیگر غصب کرده‌اند. و طبع وی از ایشان متفرق گردید. ۱۸ و چون که زنکاری خود بر قمیران و مسکینان جفانموده، غریبان را به بی انصافی مظلوم را آشکار کرد و عورت خود را منکش ساخت، جان من از او ساخته‌اند. ۱۹ و من در میان ایشان کسی را طلبیدم که دیوار را بنا متفرق گردید، چنانکه جان از خواهش متفرق شده بود. ۲۰ نماید و برای زمین به حضور من در شکاف باستند تا آن را خراب ایام جوانی خود را که در آنها در زمین مصر زنکرده بود به یاد نمایم، اما کسی را نیافتم. ۲۱ پس خداوند یهوه می گوید: خشم آورده، باز زنکاری خود را زیاد نمود. ۲۰ و بر معشوقه های ایشان خود را برایشان ریخته‌ام و ایشان را به آتش غصب خویش هلاک عشق و وزید که گوشت ایشان، مثل گوشت اغان و نطفه ایشان ساخته، طریق ایشان را بر سر ایشان وارد آورده‌ام.»

۲۳ و کلام خداوند بر من نازل شده، گفت: «ای پسر آورده. ۲۲ «بنای این اهولیه خداوند یهوه چین می فرماید: اینک انسان دو زن دختر یک مادر بودند. ۳ و ایشان در مصر زنا کرده، من عاشقات را که جانت از ایشان متفرق شده است به ضد تو در جوانی خود زناکار شدند. در آنجا سینه های ایشان را میان گیرانیده، ایشان را از هر طرف بتو خواهم آورد. ۲۳ یعنی پسران و پستانهای بکارت ایشان را افسردند. ۴ و نامهای ایشان بزرگتر بابل و همه کلدانیان را از قفو و شوع و قوع. و همه پسران آشیور را اهله و خواهر او اهولیبه بود. و ایشان از آن من بوده، پسران و همراه ایشان که جمیع ایشان جوانان دلپسند و حاکمان و والیان و دختران زایدند. واما نامهای ایشان اهله، سامره می باشد و اهولیه، سرداران و نامداران هستند و تمامی ایشان اسب‌سوارند. ۲۴ و با او شلیم. ۵ و اهله از من رو تافتة، زنا نمود و برحجان خود اسلحه و کالسکه‌ها و اربیها و گروه عظیمی بر تو خواهند آمد و با یعنی بر آشیوریان که مجاور او بودند عاشق گردید؛ ۶ کسانی که مجنه و سپرها و خودها را احاطه خواهند نمود. و من داوری تو به آسمانجونی ملبس بودند؛ حاکمان و سرداران که همه ایشان را به ایشان خواهیم سپرد تا تو را برسحب احکام خود داوری نمایند. جوانان دلپسند و فارسان اسب‌سوار بودند. ۷ و به ایشان یعنی به ۲۵ و من غیرت خود را به ضد تو خواهیم برانگیخت تا با تو به جمیع برگزیدگان بنی آشور فاحشگی خود را بذل نمود و خود را از غصب عمل نمایند. و بینی و گوشهای را خواهند برد و بقیه تو با جمیع بنهای آنانی که بر ایشان عاشق می بود نجس می ساخت. شمشیر خواهند افتاد و پسران و دختران را خواهند گرفت و بقیه تو ۸ و فاحشگی خود را که در مصر می نمود، توک نکد. زیرا که به آتش سوخته خواهند شد. ۲۶ و لیاس تو را از توکنده، زیرهای ایشان در ایام جوانیش با او همخواب می شدند و پستانهای بکارت زیبایی تو را خواهند برد. ۲۷ پس قباحت تو و زنکاریت را که از او را افسرده، زنکاری خود را بر وی می ریختند. ۹ لهذا من او زمین مصر آورده‌ای، از تو نابود خواهیم ساخت. و چشمان خود را را به دست عاشقاتش یعنی بدست بنی آشور که او بر ایشان عشق بسوی ایشان بر نخواهی افرشت و دیگر مصر را به یاد نخواهی می وزید، تسليم نمودم. ۱۰ که ایشان عورت او را منکشف آورد. ۲۸ زیرا خداوندیهوه چین می گوید: اینک تو را به دست آنانی ساخته، پسران و دخترانش را گرفتند. و او را به شمشیر کشتد که از ایشان نفرت داری و به دست آنانی که جانت از ایشان متفرق که در میان زنان عربت گردید و بر وی داوری نمودند. ۱۱ و است، تسليم خواهم نمود. ۲۹ و با توازن راه بغض رفتار نموده، چون خواهش اهولیه این را دید، در عرصه بازی خویش از او زیادتر

تمامی حاصل تو راخواهند گرفت و تو را عربان و برهنه وا خواهم کشته، خانه های ایشان را به آتش خواهند سوزانید. ۴۸ و قباحت گذاشت. تا آنکه برهنگی زناکاری تو و قباحت و فاحشه گری تو را از زمین نابود خواهم ساخت. پس جمیع زنان متبه خواهند شد ظاهر شود. ۴۹ و این کارها را به تو خواهمن کرد، از این جهت که مثل شما مرتکب قباحت نشوند. ۵۰ و مزای قباحت شما را که در عقب امتها زنانموده، خویشتن را از بتهای ایشان نجس بر شما خواهند رسانید. و متحمل گاهان بتهای خویش خواهید شد ساختهای. ۵۱ و چونکه به طریق خواهر خردسلوک نمودی، جام او و خواهید دانست که من خداوندیهوه می باشم.»

را بدست تو خواهمن داد. ۳۲ و خداوند یهوه چنین می فرماید: جام ۲۴ و در روز دهم ماه دهم از سال نهم کلام خداوند بر من عمیق و پریگ خواهرا خود را خواهی نوشید. و محل سخنیه و استهزا نازل شده، گفت: «ای پسر انسان اسم امرور را برای خود خواهی شد که متتحمل آن نتوانی شد. ۳۳ و از مستی و حزن پر خواهی شد. از جام حیرت و خرامی یعنی از جام خواهه سامره. ۳۴ و آن را خواهی نوشید و تا ته خواهی آشامید و خورد های آن را خواهی خاید و پستانهای خود را خواهی کرد، زیرا خداوند یهوه می گوید که من این را گفتم. ۳۵ بنابراین خداوندیهوه چنین می فرماید: چونکه مرا فراموش کردی و مرا پشت سر خود انداختی، لهذا تو نیز متتحمل قباحت و زناکاری خود خواهی شد.» ۳۶ و خداوند مرا گفت: «ای پسر انسان! آیا براهله و اهلیه داری خواهی نمود؟ بلکه ایشان را از رجاسات ایشان آگاه ساز. ۳۷ زیرا که زنا نموده اند و دست ایشان خون آلد است و باتهای خویش ازیانش در نیامده است! آن را به قطعه هایش بیرون آور و قرعه بر آن انداخته نشود. ۷ زیرا خونی که ریخت در میانش می باشد. آن را بر صخره صاف نهاد و بر زمین نریخت تا از خاک پوشانیده شود. ۸ من خون او را بر صخره صاف نهادم که پنهان نشود تا آنکه حدت خشم را برانگیخته انتقام بکشم. ۹ بنابراین خداوند یهوه چنین می گوید: وای بر آن شهر خونریز! من نیز توده هیم را داخل شده، آن را بی عصمت نمودند و هان این عمل را در خانه من بجا آوردن. ۱۰ هیزم زیاد بیاور و آتش بیفروز و گوشت را برازی پنهان کن که از دور آمدند، فرستادید که نزد ایشان قاصدی فرستاده شد. و چون ایشان رسیدند، خویشتن را برای ایشان غسل دادی و سرمه به چشانت کشیدی و خود را به زیورهایت آراشید دادی. ۱۱ و بر بستر فاخری که سفره پیش آن آماده بود نشسته، بخیر و روغن مرا بر آن نهادی. ۱۲ و در آن آوار گروه عیاشان مسموع شد. و همراه آن گروه عظیم صایبان از بیان آورده شدند که دستیندا بر دستها و تاجهای فاخر بر سر هدوی آتها گذاشتند. ۱۳ و من درباره آن زنی که در زناکاری فرسوده شده بود گفتم: آیا ایشان الان بالو زنا خواهند کرد و او با ایشان؟ ۱۴ و در آن آوار شفقت نخواهم نمود و پیشیمان نخواهم شد و برحسب رفاقت و بر عادل بر ایشان قصاص زنان زناکار و خونریز را خواهند رسانید، زیرا که ایشان زانیه می باشند و دست ایشان خون آلد است. ۱۵ زیرا خداوند یهوه چنین می فرماید: من گروهی به ضد ایشان خواهم رانگیخت. و ایشان را مشوش ساخته، به تاراج تسلیم خواهم نمود. ۱۶ و آن گروه ایشان را به سنگها سنگسار نموده، به شمشیرهای خود پاره خواهند کرد. و پسران و دختران ایشان را مپوشان و غطام مرده را مخور.» ۱۷ پس باعذان با قوم تکلم نموده وقت عصر زن من مرد و صبحگاهان به نهنجی که مامور شده

بودم عمل نمودم. ۱۹ و قوم به من گفتند: «آیاما را خبر نمی دهی اینک من حدود مواب را از شهرها یعنی از شهرهای حدودش که این کارهایی که می کنی به ما چه نسبت دارد؟» ۲۰ ایشان را فخر زمین می باشد یعنی بیست پیشیمومت و بعل معون و قریه تایم جوبار دادم که کلام خداوند بر من نازل شده، گفت: ۲۱ «به مفتح خواهم ساخت. ۱۰ برای بنی مشرق آن را با بنی عمون خاندان اسرائیل بگو: خداوند یهوه چنین می فرماید که هان من (مفتوح خواهم ساخت) و به تصرف ایشان خواهم داد تا بنی مقدس خود را که فخر جلال شما و آزوی چشمان شماو لذت عمون دیگر در میان امت هامذکور نشوند. ۱۱ و بر مواب داروی جانهای شما است، بی عصمت خواهم نمود. و پسран و دختران خواهم نمودو خواهند دانست که من یهوه می باشم.» ۱۲ خداوند شما که ایشان را ترک خواهید کرد، به شمشیر خواهند افتد. یهوه چنین می گوید: «از این جهت که ادوم از خاندان یهودا انتقام ۲۲ و به نهجهی که من عمل نمودم، شما عمل خواهید نمود. کشیده‌اند و درانتقام کشیدن از ایشان خطای عظیم ورزیده‌اند، شارهای خود را نخواهید پوشاند و طعام مردگان را نخواهید خورد. ۱۳ بنابراین خداوند یهوه چنین می فرماید: دست خود را برادوم دراز عمامه های شما پرس و کفشهای شما در پایهای شما بوده، کرده، انسان و بهایم را از آن منقطع خواهم ساخت و آن را ویران ماتم و گریه نخواهید کرد. بلکه به سبب گناهان خود کاهیده شده، کرده، از تمام تا دادن به شمشیر خواهند افتد. ۱۴ و بدست قوم بسوی یکدیگر آه خواهید کشید. ۲۴ و حرقیال برای شما آیتی خود اسرائیل انتقام خود را از ادوم خواهم کشید و موافق خشم و خواهند بود موافق هر آنچه او کرد، شما عمل خواهید نمود. و حنی غضب من به ادوم عمل خواهند نمود. و خداوند یهوه می گوید که این واقع شود خواهید دانست که من خداوند یهوه می باشم. که انتقام مرا خواهند فهمید. ۱۵ خداوند یهوه چنین می گوید: «و اما توای پسر انسان! در روزی که من قوت و سرور فخر و «چونکه فلسطینیان انتقام کشیدند و با کیه دل خود انتقام سخت آزوی چشمان و رفت جانهای ایشان یعنی پسran و دختران ایشان کشیدند تا آن را به عدالت ابدی خراب نمایند، ۱۶ بنابراین را از ایشان گرفته باشم، آیا واقع نخواهد شد ۲۶ که در آن روز هر که خداوند یهوه چنین می فرماید: اینک من دست خود را بر فلسطینیان رهایی یابد نزد تو آمده، این را به سمع تو خواهد رسانید؟ ۲۷ پس دراز نموده، کریتیان را منقطع خواهم ساخت و باقی ماندگان در آن روزدهانت برای آنانی که رهایی یافته‌اند باز خواهد شد و ساحل دریا را هلاک خواهم نمود. ۱۷ و باسزنش غضب آمیز متکلم شده، دیگر گنگ نخواهی بود و برای ایشان آیتی خواهی انتقام سخت از ایشان خواهم گرفت. پس چون انتقام خود را از ایشان کشیده باشم، آنگاه خواهند دانست که من یهوه می باشم.»

۲۵ و کلام خداوند بر من نازل شده، گفت: «ای پسر ۲۶ و در سال پاژدهم در غرمه واقع شد که کلام خداوند بر انسان نظر خود را بینی عمون بدار و به ضد ایشان نبوت نما. من نازل شده، گفت: ۲ «ای پسر انسان چونکه صور دریاره ۳ و به بنی عمون بگو: کلام خداوند یهوه را بشنوید! خداوند یهوه اورشلیم می گوید هه، دروازه امت‌ها شکسته شد و حال به من چنین می فرماید: چونکه دریاره مقدس من حنی که بی عصمت منتقل گردیده است. و چون او خراب گردیدمن توانگر خواهم شد و دریاره زمین اسرائیل، حنی که ویران گردید و دریاره خاندان شد. ۳ بنابراین خداوند یهوه چنین می گوید: هان ای صور من به یهوه، حنی که به اسیری رفتند هه گفتی، ۴ بنابراین همانا من تو ضد تو می باشم و امت های عظیم بر تو خواهیم برانگیخت به را به بنی منطق تسليم می کنم تا در تو تصرف نمایند. و خیمه نهجهی که دریا امواج خود را برمی انگیراند. ۴ و حصار صور را های خودرا در میان تو زده، مسکن های خویش را در تو بر خراب کرده، برجهایش را منهدم خواهند ساخت و غبارش را از آن پاخواهند نمود. و ایشان میوه تو را خواهند خورد و شیر تو را خواهند خواهیم رفت و آن را به صخراهی صاف تبدیل خواهند نمود. ۵ و نوشید. و ره را آرامگاه شتران و (زمین) بنی عمون را خوابگاه گله او محل پنهن کردن دامها در میان دریا خواهد شد، زیرا خداوند هاخواهون گردانید و خواهید دانست که من یهوه هستم. ۶ زیرا یهوه می فرماید که من این را گفتئام. و آن تاراج امت هاخواهند خداوند یهوه چنین می گوید: چونکه تو بر زمین اسرائیل دستک گردید. ۶ و دخترانش که در صحرایی باشند به شمشیر کشته می زنی و پا بر زمین می کویی و به تمامی کیه دل خود شادی خواهند شد. پس ایشان خواهند دانست که من یهوه هستم.» ۷ بنابراین هان من دست خود را بر تو دراز خواهیم ۷ زیرا خداوند یهوه چنین می فرماید: «اینک من نیوکدرصر پادشاه می نمانی، ۸ پادشاه ایشان را از میان قومها بابل، پادشاه پادشاهان را از طرف شمال بر صور با اسیان و اربهها متقطع ساخته، از میان کشورها نایبود خواهیم ساخت. و چون تو و سواران و جمعیت و خلق عظیمی خواهیم آورد. ۸ و اودختران تو راهلاک ساخته باشم، آنگاه خواهی دانست که من یهوه هستم.» را در صحراء به شمشیر خواهند کشت. و برجها به ضد تو بنا ۸ خداوند یهوه چنین می گوید: «چونکه مواب و سعیر گفته‌اند که خواهند نمود. و سنگها در زیرا بر تو خواهند ساخت. و متوجهها در اینک خاندان اسرائیل مانند جمیع امت‌ها می باشند، ۹ بنابراین برابر تو بپاخواهند داشت. ۹ و منجیقهای خود را بحر صارهایت

آورده، برجهایت را با تیرهای خود منهدم خواهد ساخت. ۱۰ و بلوطهای باشان ساختند و نشیمنهایت را از شمشاد جزایر کتیم که اسپانش آنقدر زیادخواهد بود که گرد آنها تو را خواهد پوشانید. به عاج مبنی شده بود ترتیب دادند. ۷ کتان مطرز مصری با دیبان و چون به دروازه هایت داخل شود چنانکه به شهرخنه دار درمی تو بود تا برای تو علمی بشود. و شراع تو از آسمانجونی و ارغوان آیند، حصارهایت از صدای سواران و ارایه ها و کالسکه ها متزلزل از جزایرلیشه بود. ۸ اهل سیدون و ارواد پاروزن تو بودندو حکمای خواهد گردید. ۹ و به سم اسپان خود همه کوچه هایت را پاییمال توانی صور که در تو بودند ناخدايان تو بودند. ۹ مشایخ جبل و کرده، اهل تو را به شمشیر خواهد کشت. و بنایهای فخر تو به حکمایش در تو بوده، قلافن تو بودند. تمامی کشتیهای دریا و زمین خواهد افتاد. ۱۰ و توانگری تو را تاراج نموده، تجارت تو را به ملاحان آنها در تو بودند تا برای تو تجارت نمایند. ۱۰ فارس و لود یغماخاوند برد. و حصارهایت را خراب نموده، خانه های مرغوب و فوط در افواج مردان جنگی تو بودند. سپهها و خودها بر تو تو را منهدم خواهد نمود. و سنگها و چوب و خاک تو را در آب آبیزان کرده، ایشان تو را زینت دادند. ۱۱ بنی ارواد با سپاهیان بر خواهند ریخت. ۱۲ و آواز نعمات تو را ساکت خواهم گردانید که حصارهایت از هر طرف و جمادیان بیرجهایت بودند. و سپههای صدای عودهایت دیگر مسموع نشود. ۱۳ و تو را به صخرهای خود را بر حصارهایت از هر طرف آبیزان کرده، ایشان زیبایی تو را صاف مبدل خواهم گردانید تا محل پهن کردن دامها بشوی و بار کامل ساختند. ۱۴ ترشیش به فراوانی هر قسم اموال سوداگران تو دیگرینا نخواهی شد. زیرا خداوند یهوه می فرماید: من که یهوه بودند. نقره و آهن و روی و سرب به عوض بضاعت تو می دادند. هستم این را گفته‌ام.» ۱۵ خداوند یهوه به صور چنین می گوید: ۱۳ یاوان و توبال و ماشک سوداگران تو بودند. ۱۴ اهل خاندان «ایاجزیره‌ها از صدای انهدام تو متزلزل نخواهد شده‌نگامی که توجرمه اسپان و سواران و قاطران به عوض بضاعت تو می دادند. مجروحان ناله کشید و در میان توکشمار عظیمی بشود؟ ۱۶ و ۱۵ بنی ددان سوداگران تو و جزایر بسیار بازارگان دست تو بودند. جمیع سروران دریا ازکرسیهای خود فرود آیند. و ردهای خود را شاخهای عاج و آبنوس را با تومعاوضت می کردند. ۱۶ ارام به از خود بیرون کرده، رخوت قلابدوزی خویش را بینکند. و به ترسها فراوانی صنایع تو سوداگران تو بودند. بهرمان و ارغوان و پارچه های ملیس شده، بر زمین بشنیدن و آن فان لزان گردیده، دریاره تو متحریر قلابدوزی و کتان نازک و مرجان و لعل به عوض بضاعت تو شوند. ۱۷ پس برای تو مرثیه خوانده، تو را خواهند گفت: ای که می دادند. ۱۷ یهوه و زمین اسرائیل سوداگران تو بودند، گندم از دریا معمور بود چگونه تباہ گشته! آن شهر نامداری که در دریا مبین و حلا و عسل و روغن و بلسان به عوض متعاق تو می دادند. زورآور می بود که با ساکان خود هیبت خویش را بر جمیع سکنه ۱۸ دمشق به فراوانی صنایع تو و کثرت هر قسم اموال با شراب دریامستولی می ساخت. ۱۸ الان در روز انهدام توجریه‌ها می لزند. حلیون و پشم سفید با تو سودامی کردند. ۱۹ ودان و یاوان رسیمان و جزایری که در دریامی باشد، از رحلت تو مدهوش می شوند. به عوض بضاعت تو می دادند. آهن مصنوع و سلیخه و قصبه ۱۹ زیرا خداوند یهوه چنین می گوید: چون تو را شهرخربوب مثل الذیره از متعاهیهای تو بود. ۲۰ ددان با زین پوشاهای نفیس به جهت شهرهای غیرمسکون گردانم ولجهای را بر تو برآورده، تو را به آبهای سواری سوداگران تو بودند. ۲۱ عرب و همه سروران قیدار بازارگانان بسیارستور سازم، ۲۰ آنگاه تو را با آنانی که به هاویه فرو می روند، دست تو بودند. با بردها و قوچها و بزها با تو داد و ستد می کردند. نزد قوم قلیم فرد آورد، تو را در اسفلهای زمین در خراهای های ۲۲ تجارت شا و رعمه سوداگران تو بودند. بهترین همه ادویه جات ابدی با آنایی که به هاویه فرو می روند ساکن خواهم گردانید تا و هرگونه سنگ گرانبهای طلا به عوض بضاعت تو می دادند. دیگرمسکون نشوی و دیگر جلال تو را در زمین زندگان جای ۲۳ حران و کنه و عدن و تجارت شا و آشور و سرو آزاد و بسته خواهم داد. ۲۱ و خداوند یهوه می گوید: تو را محل وحشت بودند. ۲۴ ایان با تقاضی و ردهای آسمانجونی و قلابدوزی و خواهم ساخت که نایب خواهی شد و تو را خواهند طلبید اما صندوقهای پر از رختهای فاخر ساخته شده از چوب سرو آزاد و بسته تا بالا باد یافت نخواهی شد. ۲۵ شده با رسیمانها در بازارهای تو سوداگران تو بودند. کشتیهای

۲۷ و کلام خداوند بر من نازل شده، گفت: ۲ «اما توانی ترشیش قافله های متعاق تو بودند. پس در وسط دریا توانگر و بسیار موزعگردیدی. ۲۶ پاروزنات تو را به آبهای عظیم بردند و باد شرقی پسر انسان برای صور مرثیه بخوان! ۳ و به صور پکو: ای که نزد تو را در میان دریا شکست. ۲۷ اموال و بضاعت و متعاق و مدخل دریاساکنی و برای جزیره های بسیار تاجر طوائف می باشی! ملاحان و ناخدايان و قلافن و سوداگران و جمیع مردان جنگی که خداوند یهوه چنین می گوید: ای صورتو گفته‌ای که من کمال در تو بودند، با تمامی جمعیتی که در میان تو بودند در روز انهدام تو زیبایی هستم. ۴ حمله تخته هایت را از صنور سینیرساختند و گردید. ۲۸ «از آوار فریاد ناخدايان ساحلها متزلزل کامل ساخته اند. ۵ همه تخته هایت را از صنور سینیرساختند و گردید. ۲۹ و جمیع پاروزنات و ملاحان و همه ناخدايان دریا از سرو آزاد لبنان را گرفتند تا دکلها برای تو بسازند. ۶ پاروهایت را از

کشتهای خود فرود آمده، در زمین می‌ایستند. ۳۰ و برای تو آواز باشی. و در میان سنگهای آتشین می‌خراهمیدی. ۱۵ از روزی خود را بلند کرده، به تالخ ناله می‌کنند و خاک بر سر خود ریخته، که آفریده شدی تاوقتی که بی‌انصافی در تو یافت شد به رفار در حاکستر می‌غلطند. ۳۱ و برای تو موي خود را کنده، پلاس خود کامل بودی. ۱۶ اما از کثرت سوداگریت بطن تو راز ظلم پر می‌پوشند و با مارات جان و نوحه تلخ برای تو گریه می‌کنند. ۳۲ و ساختند. پس خطوازیدی و من تو را ز کوه خدا بیرون اندادهم. و در نوحه خود برای تو مرثیه می‌خوانند. و بر تو نوحه گری نموده، تو را کی روی سایه گسترن از میان سنگهای آتشین تلف نمودم. می‌گویند: کیست مثل صور و کیست مثل آن شهری که در میان ۱۷ دل تو از زیباییت مغزور گردید و بهسب جمال حکمت خود دریا خاموش شده است؟ ۳۳ هنگامی که بضاعت تو از دریا بیرون را فاسد گردانیدی. لهذا تو را بر زمین می‌اندازم و تو را پیش روی می‌آمد، قومهای بسیاری را سیر می‌گردانیدی و پادشاهان چهان را پادشاهان می‌گذارم تا بر تو بینگرند. ۱۸ به کثرت گناهات و بی به فراوانی اموال و متعای خود توانگری می‌ساختی. ۳۴ اما چون از انصافی تجارت مقدس های خوش رایی عصمت ساختی. پس دریا، در عمق های آبهاشکسته شدی، متعای و تمامی جمعیت تو آتشی از میان بیرون می‌آرم که تو را بسوزاند و تو را به نظر جمیع درمیانت تلف شد. ۳۵ جمیع ساکنان جزایر به سبب تو متغير بینندگان بر روی زمین حاکستر خواهم ساخت. ۱۹ و همه گشنه و پادشاهان ایشان به شدت دهشت زده و پریشان حال آشنايات از میان قومها بر تو متغيرخواهند شد. و تو محل دهشت گردیده‌اند. ۳۶ تجارقومها بر تو صفير می‌زنند و تو محل دهشت شده، دیگر تا به ابد نخواهی بود». ۲۰ و کلام خداوند بر من نازل شده، گفت: «ای پسر انسان نظر خود را بر صیدون بدار گردیده، دیگر تا به ابد نخواهی بود.»

۲۸ و کلام خداوند بر من نازل شده، گفت: «ای پسر اینکای صیدون من به ضد تو هستم و خویشن را در میان تو انسان به رئیس صور بگو: خداوند یهوه چنین می‌فرماید: چونکه تمجید خواهم نمود. وحینی که بر او داوری کرده و خویشن را دلت مغزور شده است و می‌گویی که من خدا هستم و بر کرسی در تو تقdis نموده باشم، آنگاه خواهند دانست که من یهوه خدایان در وسط دریا نشسته‌ام، و هرچند انسان هستی و نه خدا هستم. ۲۲ و با در او و خون در کوجه هایش خواهم فستاد. لیکن دل خود را مانند دل خدایان ساخته‌ای. ۳ اینک تو از دانیال و مجروحان به شمشیری که از هر طرف بر او می‌آید در میانش حکیم تر هستی و هیچ سری از تو مخفی نیست؟ ۴ و به حکمت خواهند افتد. پس خواهند دانست که من یهوه هستم. ۲۴ و فطانت خویش توانگری برای خود اندوخته و طلا و نقره در باریدگر برای خاندان اسرائیل از جمیع مجاواران ایشان که ایشان را خزابن خود جمع نموده‌ای. ۵ به فراوانی حکمت و تجارت خویش خوار می‌شمارند، خاری خلنده و شوک رنج آورنده نخواهند بود. دولت خود را افزوده‌ای پس به سبب توانگریت دلت مغزور گردیده پس خواهند دانست که من خداوند یهوه می‌باشم». ۲۵ خداوند است. ۶ بنابراین خداوند یهوه چنین می‌فرماید: «چونکه تو دل یهوه چنین می‌گوید: «هنگامی که خاندان اسرائیل را از قوم هایی خود را مثل دل خدایان گردانیده‌ای، ۷ پس اینک من غریبان و ستم که در میان ایشان پراکنده شده‌اند جمع نموده، خویشن را از کیشان امته را بر تو خواهم آورد که شمشیرهای خود را به ضد ایشان به نظر امته تقدیس کرده باشم، آنگاه در زمین خودشان زیبایی حکمت توکشیده، جمال تو را ملوث سازند. ۸ و تو را به که به بنده خود یعقوب داده‌ام ساکن خواهند شد. ۲۶ و در آن به هاویه فرود آورند. پس به مرگ آنانی که در میان دریا کشته شوند امته ساکن شده، خانه‌ها بنا خواهند نمود و تاکستانها غرس خواهی مرد. ۹ آیا به حضور قاتلان خود خواهی گفت که من خدا خواهند ساخت. و چون بر جمیع مجاواران ایشان که ایشان را هستم؟ نبی بلکه در دست قاتلان انسان خواهی بود و نه خدا. حقیر می‌شمارند داوری کرده باشم، آنگاه به امته ساکن شده، ۱۰ از دست غریبان به مرگ نامختونان کشته خواهی شد، زیرا خواهند دانست که من یهوه خدای ایشان می‌باشم. خداوند یهوه می‌فرماید که من این را گفتمام.» ۱۱ و کلام خداوند بر من نازل شده، گفت: «ای پسر انسان برای پادشاه صور ۲۹ و در روز دوازدهم ماه دهم از سال دهم کلام خداوند بر مرثیه بخوان و وی را بگو خداوند یهوه چنین می‌فرماید: تو خاتم من نازل شده، گفت: «ای پسر انسان نظر خود را به طرف کمال و مملو حکمت و کامل جمال هستی. ۱۳ در عدن در باغ فرعون پادشاه مصر بدار و به ضد او و تمامی مصر نبوت نمای. ۳ و خدا بودی و هر گونه سنگ گرانبها از عقیق احمر و یاقوت اصفر و متكلم شده، بگو: خداوند یهوه چنین می‌فرماید: اینکای فرعون عقیق سفید و زبرجد و جزع و یشب و یاقوت کبود و بهرام و پادشاه مصر من به ضد تو هستم. ای اژدهای بزرگ که در میان زمرد پوشش تو بود. و صنعت دفها و نایهایت در تو از طلا بود که نهرهایت خواهیده‌ای و می‌گویی نهر من از آن من است و من آن را در روز خلقت تو آنهاهی شده بود. ۱۴ تو کرویی مسح شده به جهت خود ساخته‌ام! ۴ لهذا لبها در چانه ات می‌گزارم و سایه گستربودی. و تو را نصب نمودم تا بر کوه مقدس خدابوده ماهیان نهرهایت را به فلسهایت خواهم چیزپانید و تو را از میان

نهرهایت بیرون خواهم کشید و تمامی ماهیان نهرهایت به فلسفهای شاخی برای خاندان اسرائیل خواهم رویانید. و دهان تو را در میان تو خواهند چسپید. ۵ و تو را تمامی ماهیان نهرهایت در بیان ایشان خواهم گشود، پس خواهند دانست که من بیوه هستم.»

پراکنده خواهم ساخت و به روی صحراء افتاده، باز دیگرتو را جمع نخواهند کرد و فراهم نخواهند آورد. و تو را خوارک حیوانات زمین و

مرغان خواهتم ساخت. ۶ و جمیع ساکنان مصر خواهند دانست انسان بیوت کرده، بگو: خداوند بیوه چنین می فرماید: ولله کنید که من بیوه هستم چونکه ایشان برای خاندان اسرائیل عصای نهین و بیگویید وای پرآن روز! ۷ زیرا که آن روز نزدیک است و روز خداوند بودند. ۷ چون دست تو را گرفتند، خرد شدی. و کتفهای جمیع نزدیک است! روز ابیرها و زمان امتهای خواهد بود! ۸ و شمشیری ایشان را چاک زدی. و چون بر تو تکیه نمودند، شکسته شدی. و چون کشتگان در مصر بیفتند، آنگاه درد کمرهای جمیع ایشان را لزان گردانیدی.» ۸ بنابراین خداوند بیوه شدیدی بر حبس مستولی خواهد شد. و جمعیت آن را گرفتار چنین می فرماید: «اینک من بر تو شمشیری آورده، انسان و بهایم خواهد کرد و اساسهایش منهدم خواهد گردید. ۹ و حیش و فوط راز تو منقطع خواهم ساخت. ۹ و زمین مصر ویران و خراب ولود و تمایق فمهای مختلف و کوب و اهل زمین عهد همراه ایشان خواهد شد. پس خواهند دانست که من بیوه هستم، چونکه به شمشیر خواهند افتاد. ۱۰ و خداوند چنین می فرماید: «معاونان می گفت: نهر از آن من است و من آن را ساخته‌ام. ۱۰ بنابراین مصر خواهند افتاد و فخر قوت آن فرو خواهد آمد. و از مجلد تا اینک من به ضد تو به ضد نهرهایت هستم و زمین مصر را از اسوان در میان آن به شمشیر خواهند افتاد. قول خداوند بیوه این مجلد تا اسوان و تا حدود حبستان بالک خراب و ویران خواهم است. ۷ و در میان زمینهای ویران ویران خواهند شد و شهرهایش ساخت. ۱۱ که پای انسان از آن عبور ننماید و پای حیوان از در میان و شهرهای مخرب خواهد بود. ۸ و چون آتشی در مصر آن گذر نکند و مدت چهل سال مسکون نشود. ۱۲ و زمین افروخته باشم و جمیع انصارش شکسته شوند، آنگاه خواهند مصر را در میان زمینهای ویران ویران خواهم ساخت و شهرهایش در دانست که من بیوه هستم. ۹ در آن روز قاصدان از حضور من میان شهرهای مخرب مدت چهل سال خراب خواهد ماند. و به کشتیها بیرون رفته، جوشیان مطمئن را خواهند تسانید. و بر مصریان را در میان امتهای پراکنده و در میان کشورها متفرق خواهم ایشان درد شدیدی مثل روز مصر مستولی خواهد شد، زیرا اینک آن ساخت. ۱۳ زیرا خداوند بیوه چنین می فرماید: «بعد از انقضای می آید». ۱۰ و خداوند بیوه چنین می گوید: «من جمعیت مصر را چهل سال مصریان را از قوم های که در میان آنها پراکنده شوند، به دست نیزکدر صر پادشاه بابل تباخ خواهم ساخت. ۱۱ او با قوم جمع خواهم نمود. ۱۴ و اسریان مصر را باز آورده، ایشان را به زمین خود و ستمکیشان امتهای آورده خواهند شد تا آن زمین ویران را فتروس یعنی به زمین مولد ایشان راجع خواهم گردانید و در آنجا سازند. و شمشیرهای خود را بر مصر کشیده، زمین را از کشتگان مملکت پست خواهد بود. ۱۵ و آن پست تین ممالک خواهد بود خواهند داشت، پس ایشان ۱۳ و خداوند بیوه چنین می فرماید: «بینهایان را خشک گردانیده، زمین را بود. و باز دیگر طوایف برتری خواهند نمود. و من ایشان را قلیل به دست اشار خواهم فروخت. و زمین را با هرچه در آن است، خواهم ساخت تا برامتها حکمرانی ننمایند. ۱۶ و آن باز دیگر به دست غربیان ویران خواهم ساخت. من که بیوه هستم گفتم.» برای خاندان اسرائیل محل اعتماد نخواهد بود تا پسوی ایشان ۱۳ و خداوند بیوه چنین می فرماید: «بینهایان را خشک گردانیده، زمین را متوجه شده، گناه را به یاد آورند. پس خواهند دانست که من را از نوف تلف خواهم نمود. و باز دیگر رئیسی از زمین مصر خداوند بیوه هستم.» ۱۷ و در روز اول ماه اول از سال پیست و نخواهید بخاست. و خوف بر زمین مصر مستولی خواهم ساخت. هفتم کلام خداوند بر من نازل شده، گفت: ۱۸ «ای پرسانسان ۱۴ و فترس را خراب نموده، آتشی در صرعون خواهم افروخت. و نیزکدر صر پادشاه بابل از لشکر خود به ضد صور خدمت عظیمی بر نو داوری خواهم نمود. ۱۵ و غضب خود را بر سین که ملاذ گرفت که سرهای همه بی مو گردید و دوشاهی همه پوست کنده مصراست ریخته، جمعیت نوا را منقطع خواهم ساخت. ۱۶ و شد. لیکن از صور به جهت خدمتی که به ضد آن نموده بود، چون آتشی در مصر افروخته باشم، سین به درد سخت مبتلا و خودش و لشکرش هیچ مزد نیافتد.» ۱۹ لهذا خداوند بیوه چنین نومفتح خواهد شد. و خصمان در وقت روز بر نوف خواهند آمد. می فرماید: «اینک من زمین مصر را به نیزکدر صر پادشاه بابل خواهم ۱۷ جوانان آن و فیست به شمشیر خواهند افتاده اهل آنها به پخشید. و جمعیت آن را گرفتار کرده، غنیمت ش را به یغما و اموالش اسری خواهد رفت. ۱۸ و روزد تحقیمیس تاریک خواهد شد را به تاراج خواهد برد تا اجرت لشکرش بشود. ۲۰ و خداوند بیوه چینی که بیوغهای مصر را در آنجا شکسته باشم و فخرقوش در آن می گوید: زمین مصر را به جهت خدمتی که کرده است، اجرت تلف شده باشد. و ابیرها آن را خواهند پوشانید و دخترانش به اسری او خواهند داد چونکه این کار را برای من کرده‌اند. ۲۱ و در آن روز خواهند رفت. ۱۹ پس چون بر مصر داوری کرده باشم، آنگاه خواهند دانست که من بیوه هستم.» ۲۰ و در روز هفتم ماه اول

از سال یازدهم، کلام خداوند بر من نازل شده، گفت: ۲۱ «ای خواهند نمود. و شاخه هایش برکوهها و در جمیع دره ها خواهد پسر انسان بازوی فرعون پادشاه مصر را خواهم شکست. و اینک افتاد و اغصان او نزد همه ادیبهای زمین شکسته خواهد شد. و جمیع شکسته بندی نخواهد شد و بر آن مرهم نخواهد گذارد و کرباس قوم های زمین از زیر سایه او فرود آمد، اورا ترک خواهند نمود. نخواهد بست تا قادر برگرفتن شمشیر بشود. ۲۲ بنابراین خداوند ۱۳ و همه مرغان هوا بر تنه افتداده او آشیانه گرفته، تمامی حیوانات یهود چنین می گوید: هان من به ضد فرعون پادشاه مصه هستم و هر صحراء بر شاخه هایش ساکن خواهند شد. ۱۴ تا آنکه هیچ کدام از دو بازوی او هم درست و هم شکسته را خرد خواهم کرد و شمشیر درختانی که نزد آنها می باشدند قد خود را بند نکنند و سرهای خود را از دستش خواهم انداخت. ۲۳ و مصریان را در میان امت ها را در میان ابرهای نیفراند. و زوار اوران آنها از همگانی که سیراب پراکنده و در میان کشورها متفرق خواهم ساخت. ۲۴ و بازوی های می باشند، در بلندی خود نایستند. زیرا که جمیع آنها در اسفلهای پادشاه بابل را تعزیت نموده، شمشیر خود را به دست او خواهم زمین در میان پسران انسانی که به هاویه فرود می روند به مرگ داد. و بازوی های فرعون را خواهم شکست که به حضور وی به ناله تسليم شده اند. ۱۵ و خداوند یهود چنین می گوید: «در روزی که کشتگان ناله خواهد کرد. ۲۶ پس بازوی های پادشاه بابل را تعزیت او به عالم اموات فرود می رود، من ماتم برمی انم و لجه خواهم نمود. و بازوی های فرعون خواهد افتاد و چون شمشیر خود را برای وی پوشانیده، نهرهایش را باز خواهم داشت. و آنها به دست پادشاه بابل داده باشم و او آن را بر زمین مصر دراز کرده عظیم باز داشته خواهد شد و لبنان را برای وی سوگوار خواهم کرد. و جمیع درختان صحراء برایش ماتم خواهند گرفت. **Sheol h7585** ۱۶ و چون او را با آنانی که به هاویه فرود می روند به عالم اموات فرود آورم، آنگاه امت هارا از صدای اندهامش متزلزل خواهم ساخت. و جمیع درختان عدن یعنی برگیده و نیکوتین لبنان از همگانی که سیراب می شوند، در اسفلهای زمین تسلي خواهند یافت. **Sheol h7585** ۱۷ و ایشان نیز با مقتولان شمشیر و انصارش که در میان امت ها زیر سایه او ساکن می بودند، همراه وی به عالم اموات فرود خواهند رفت. **Sheol h7585** ۱۸ به کدامیک از درختان عدن در جلال و عظمت چنین شافت داشتی؟ اما با درختان عدن به اسفلهای زمین تو را فرود خواهند آورد و در میان نامخونان با مقتولان شمشیر خواهی خواهد بود. خداوند یهود می ساخت. ۱۹ از این جهت قد او از جمیع درختان صحراء بلندتر شده، شاخه هایش زیاده گردید و اغصان خود رانمو داده،

آنها از کثرت آنها بلند شد. ۲۰ و همه مرغان هوا در شاخه هایش **آشیانه ساختند**. و تمامی حیوانات صحراء زیر اغصانش بچه آورند. کلام خداوند بمن نازل شده، گفت: ۲۱ «ای پسر انسان به فرعون پادشاه مصر و به جمعیت او بگو: کیست که در بزرگیت به او شیاهیت داری؟ ۲۲ اینک آشور سرو آزاد لبنان با شاخه های جمیل و برگ های سایه گستر و قد بلند می بود و سر او به ایرها می بود. ۲۳ آنها او را نموداد. و لجه او را بلند ساخت که نهرهای آنها بهر طرف بوسان آن جاری می شد و جویهای خویش را بطرف همه درختان صحراء روان می ساخت. ۲۴ از این جهت قد او از جمیع درختان صحراء یهود می گوید که فرعون و تمامی جماعت شن این است..»

۲۲ و در روز اول ماه سوم از سال یازدهم، کلام خداوند بر من نازل شده، گفت: ۲۵ «ای پسر انسان به فرعون پادشاه مصر و به جمعیت او بگو: کیست که در بزرگیت به او شیاهیت داری؟ ۲۶ اینک آشور سرو آزاد Lebanon با شاخه های جمیل و برگ های سایه گستر و قد بلند می بود و سر او به ایرها می بود. ۲۷ آنها او را نموداد. و لجه او را بلند ساخت که نهرهای آنها بهر طرف بوسان آن جاری می شد و جویهای خویش را بطرف همه درختان صحراء روان می ساخت. ۲۸ از این جهت قد او از جمیع درختان صحراء یهود می گوید که سرخون و تمامی جماعت شن این است..»

۲۹ و در روز اول ماه دوازدهم از سال دوازدهم واقع شد که جمیع امت های عظیم در سایه اش سکنی گرفتند. ۳۰ پس در فرعون پادشاه مصر مرثیه بخوان و او را بگو تو به شیریزان امت ها برگی خود و در درازی شاخه های خویش خوش شد چونکه مشابه می بودی، اما مانند ازدها در دریا هستی و آب را از ینی خود ریشه اش نزد آنها بسیار بود. ۳۱ سروهای آزاد با غ خدا آن را می جهانی و آنها به بایهای خود حرکت داده، نهرهای آنها راگل نتوانست پنهان کرد. و صنوبرها به شاخه هایش مشابه نداشت. آلد می سازی. ۳۲ خداوند یهود چنین می گوید: «دام خود را به چنارها مثل اغصانش نوبد لکه هیچ درخت در با غ خدا به زیبایی وسطه گردهی از قم های عظیم بر تو خواهم گسترانید و ایشان او مشابه نبود. ۳۳ من او را به کرت شاخه هایش به حدی زیبایی تورا در دام من بر خواهند کشید. ۳۴ و تو را بر زمین ترک نموده، بر دادم که همه درختان عدن که در با غ خدا بود او حسد بردند.» روی صحراء خواهم انداخت و همه مرغان هوا را بر تو فرود آورده، ۳۵ بنابراین خداوند یهود چنین می فرماید: «چونکه قد تو بلند شده جمیع حیوانات زمین را از تو سیر خواهم ساخت. ۳۶ و گوشت تو را است، و او سر خود را در میان ایرها بر افراشته و دلش از بلندیش بر کوهها نهاده، درها را از لاش تو پر خواهم کرد. ۳۷ و زمینی را مغور گردیده است، ۳۸ از این جهت من او را به دست قوی ترین که در آن شنا می کنی ازخون تو تا به کوهها سیراب می کنم که (پادشاه) امت ها تسليم خواهم نمود و او آنچه را که می باید به وی وادیها از تور خواهد شد. ۳۹ و هنگامی که تو را منطقی گردانم، خواهد کرد. و من او را بسبب شارا تش بیرون خواهم انداخت. آسمان را خواهم پوشانید و ستارگانش را تاریک کرده، آفتاب را به ۴۰ و غریبان یعنی ستمکیشان امت ها او را منقطع ساخته، ترک ایرها مستور خواهم ساخت و ماه روشنایی خود را نخواهد داد.

۸ و خداوند یهود می فرماید، که تمامی نیرهای درخششته آسمان را و جمیع ایشان نامختون و مقتول شمشیرند. زیرا که در زمین زندگان
برای تو سیاه کرده، تاریکی بر زمینت خواهم آورد. ۹ و چون باعث هیبت بودند. پس با آنایی که به هاویه فرود می روند،
هلاکت تو را در میان امت ها بر زمینهایی که ندانسته ای آورده باشم، متحمل خجالت خویش خواهند بود. در میان کشتنگان قرار داده
آنگاه دلهای قوم های عظیم را محزون خواهم ساخت. ۱۰ و قوم شد. ۲۶ در آنجا مشک و توبال و تمامی جمعیت آنها استند.
های عظیم را بر تومتیر خواهم ساخت. و چون شمشیر خود قبهای ایشان گردآگرد ایشان است و جمیع ایشان نامختون و مقتول
را پیش روی ایشان جلوه دهن، پادشاهان ایشان به شدت دشمنی کش شمشیرند. زیرا که در زمین زندگان باعث هیبت بودند. ۲۷ پس
خواهند شد. و در روز انهدام توهیر یک از ایشان برای جان خود هر ایشان با جباران و نامختونانی که افتاده اند که با اسلحه چنگ
لحظه‌ای خواهند زد. ۱۱ زیرا خداوند یهود چنین می گوید: خویش به هاویه فرود رفته اند، نخواهند خواهد و ایشان شمشیرهای
شمشیر یادشان بایل بر تو خواهد آمد. ۱۲ و به شمشیرهای جباران خود را زیر سرهای خود نهادند. و گناه ایشان بر استخوانهای
که جمیع ایشان از ستمکیشان امت هایی باشند، جمعیت تو را ایشان خواهد بود. زیرا که در زمین زندگان باعث هیبت جباران
به زیر خواهمند انداخت. و ایشان غرور مصر را نابود ساخته، تمامی بودند. (Sheol h7585) ۲۸ و اما تو در میان نامختونان شکسته
جمعیتش هلاک خواهند شد. ۱۳ و تمامی بهام او را کنارهای شده، با مقتولان شمشیر خواهی خواهد. ۲۹ در آنجا ادوم و
آبیهای عظیم هلاک خواهم ساخت. و پای انسان دیگر آنها را گل پادشاهانش و جمیع سرورانش هستند که در جبروت خود با مقتولان
الکودخواهد ساخت. و سم بهام آنها را گل الکودخواهد ساخت. شمشیرقرار داده شدند. و ایشان با نامختونان و آنایی که به هاویه
۱۴ آنگاه خداوند یهود می گوید: آبیهای آنها را ساکت گردانیده، فرود می روند خواهند خواهد. ۳۰ در آنجا جمیع رسای شمال و
نهرهای آنها رامانند روغن جاری خواهم ساخت. ۱۵ و چون زمین همه صیدویان هستند که با مقتولان فرود رفند. از هیبتی که
مصر را ویران کنم و آن زمین از هرچه در آن باشد خالی شود و به جبروت خویش باعث آن بودند، خجل خواهند شد. پس با
چون جمیع ساکنانش را هلاک کنم، آنگاه خواهند دانست که من مقتولان شمشیر نامختون خواهند خواهد و بالآنایی که به هاویه فرود
یهود هستم. ۱۶ و خداوند یهود می گوید: «مرثیه ای که ایشان می روند، متحمل خجالت خود خواهند شد. ۳۱ و خداوند یهود
خواهند خواند همین است. دختران امت ها این مرثیه را خواهند می گوید که فرعون این را بیند دریاره تمایی جمعیت خود
خواهد. براي مصر و تمامی جمعیتش این مرثیه را خواهد خواند.» خویشت را تسلی خواهد داد و فرعون و تمامی لشکر او به شمشیر
خواهد. و در روز پانزدهم ماه از سال دوازدهم واقع شد که کلام خداوند کشته خواهند شد. ۳۲ زیرا خداوند یهود می گوید: من او را در
بر من نازل شده، گفت: ۱۸ «ای پسر انسان براي جمعیت مصر زمین زندگان باعث هیبت گردانیدم. پس فرعون و تمامی جمعیت او
ولوئه نما و هم اروا و هم دختران امت های عظیم را با آنایی که را با مقتولان شمشیر در میان نامختون خواهند خواباید.»

به هاویه فرود می روند، به اسفاهانی زمین فرود اور. ۱۹ از چه کس زیباتر هستی؟ فرود بیا و پانامختونان بخواب. ۲۰ ایشان در میان مقتولان شمشیر خواهد افتاد. (مصر) به شمشیر تسلیم شده است، پس او را و تمامی جمعیتش را بکشید. ۲۱ اقویای جباران از میان عالم اموات اورا و انصار او را خطاب خواهد کرد. ایشان نامختون به شمشیر کشته شده، فرود آمده، خواهد خواهد. ۲۲ (Sheol h7585) «در آنچه آشور و تمامی جمعیت او هستند.

قبرهای ایشان گردآگرد ایشان است و جمیع ایشان کشته شده از را گرفتار خواهد ساخت و خونش برگردنش خواهد بود. ۵ چونکه شمشیر افتاده اند. ۲۳ که قبرهای ایشان به اسفلهای هاویه قرار صدای کرنا را شنیدو متنه نگردید، خون او بر خودش خواهد داده شد و جمیع ایشان از طراف قبرهای ایشان اند. ۲۴ در شمشیر را بیند که می آید و کرنا را نواخته قوم را متنه نسازد و آنچه عیلام و تمامی جمعیتش هستند. قبرهای ایشان گردآگرد ایشان شمشیر آمده، کسی را از میان ایشان گرفتار سازد، آن شخص در گنای خود گرفتار شده است، اما خون او را از دست دیده بان زمین نامختون فرود رفته اند، زیرا که در زمین زندگان باعث هیبت بوده اند. پس با آنانی که به هاویه فرود می روند، محمل خجالت خواهیم طلبید. ۷ و من تو رای پسر انسان برای خاندان اسرائیل به دیده بازی تعیین نموده ام تا کلام را از دهانم شنیده، ایشان را از خویش خواهند بود. ۲۵ بسترهای برای او و تمامی جمعیتش در میان مقتولان قرارداده اند. قبرهای ایشان گردآگرد ایشان است جایب من متنه سازی. ۸ حینی که من به مرد شیری گویم: ای مرد شیری البته خواهی مرد! اگر تو سخن نگویی تآن مرد شیری را

از طریقش متنبه سازی، آنگاه آن مرد شریر در گناه خود خواهد زمین شد و ما بسیار هستیم که زمین به ارش به ما داده شده است. مرد، اما خون او را از دست تو خواهم طلبید. ۹ اما اگر تو آن ۲۵ بنابراین به ایشان بگو: خداوند یهوه چنین می فرماید: (گوشت مرد) شریر را از طریقش متنبه سازی تا از آن بازگشت نماید و او را با خونش می خورید و چشممان خود را بسوی پنهان خویش طریق خود بازگشت نکند، آنگاه اور گناه خود خواهد مرد، اما برمی افزاید و خون می زیرید. پس آیاشما وارث زمین خواهد شد؟ تو جان خود را رستگار ساخته ای. ۱۰ پس توای پسر انسان به ۲۶ «بر شمشیرهای خود تکیه می کنید و مرتكب رجاسات شده، هر خاندان اسرائیل بگو: شما بدین مضمون می گویید: چونکه عصیان کدام از شما زن همسایه خود را نجس می سازید. پس آیا وارث و گناهان ما بر گردن ماست و به سبب آنها کاهیده شده ایم، این زمین خواهد شد؟ ۲۷ بدینطور به ایشان بگو که خداوند یهوه پس چگونه زنده خواهیم ماند؟ ۱۱ «به ایشان بگو: خداوند یهوه چنین می فرماید: به حیات خودم قسم البته آنانی که در خارهها می فرماید: به حیات خودم قسم که من از مردن مرد شریخوش هستند به شمشیرخواهند افتاد. و آنانی که بر روی صحراند برای نیستم بلکه (خوش هستم) که شریر از طریق خود بازگشت نموده، خوارک به حیوانات خواهیم داد. و آنانی که در قلعهها و مغارهایند زنده ماند. ای خاندان اسرائیل بازگشت نماید! از طریق های از وبا خواهد مرد. ۲۸ و این زمین را ویران و محل دهشت خواهم بد خویش بازگشت نماید زیرا چرا بمیرید؟ ۱۲ و توای پسر انسان ساخت وغور قوتش نابود خواهد شد. و کوههای اسرائیل به حدی به پسران قوم خود بگو: عدالت مرد عادل در روزی که مرتكب ویران خواهد شد که رهگذری نباشد. ۲۹ و چون این زمین را گناه شود، او را نخواهد رهانید. و شرارت مرد شریر در روزی که او به سبب همه رجاساتی که ایشان بعمل آورده اند ویران و محل از شرارت خود بازگشت نماید، باعث هلاکت وی نخواهد شد. و دهشت ساخته باشم، آنگاه خواهند دانست که من یهوه هستم. مرد عادل در روزی که گناه ورزد، به عدالت خود زنده تواند ماند. ۳۰ اما توای پسر انسان پسران قومت به پهلوی دیوارها و نزد درهای ۱۳ حینی که به مرد عادل گوییم که البته زنده خواهی ماند، اگر خانهها درباره تو سخن می گویند. و هر یک به دیگری و هر کس به او به عدالت خود اعتماد نموده، عصیان ورزد، آنگاه عدالتش هرگز برادرش خطاب کرده، می گوید بیاید و بشنوید! چه کلام است که به یاد آورده نخواهد شد بلکه در عصیانی که وزیریده است خواهد از جانب خداوند صادرمی شود. ۳۱ و نزد تو می آیند بطریکی که مرد. ۱۴ وهنگامی که به مرد شریر گوییم: البته خواهی مرد! اگر او قوم (من) می آیند. و مانند قوم من پیش تو نشسته، سخنان تو از گناه خود بازگشت نموده، انصاف و عدالت را بجا آورد، ۱۵ و را می شوند، اما آنها را بجا نمی آورند. زیرا که ایشان به دهان اگر آن مرد شریر رهن را پس دهد و آنچه دزدیده بود رد نماید و خود سخنان شیون می گویند. لیکن دل ایشان دریی حرص ایشان به فرایض حیات سلوک نموده، مرتكب بی انصافی نشود، البتة می رود. ۳۲ و ایک تو برای ایشان مثل سرود شیرین مطرب خوشنوا زنده خواهد ماند و نخواهد مرد. ۱۶ تمام گناهی که وزیریده بود و نیک نواز هستی. زیرا که سخنان تو رامی شوند، اما آنها را بجا بر او به یاد آورده نخواهد شد. چونکه انصاف و عدالت را بجا نمی آورند. ۳۳ و چون این واقع می شود و البته واقع خواهد شد، آورده است، البته زنده خواهد ماند. ۱۷ اما پسران قوم تومی گویند آنگاه خواهند دانست که نبی در میان ایشان بوده است.»

که طریق خداوند موزون نیست، بلکه طریق خود ایشان است ۳۴ و کلام خداوند بر من نازل شده، گفت: ۲ «ای که موزون نیست. ۱۸ هنگامی که مرد عادل از عدالت خود پسر انسان به ضد شبانان اسرائیل نبوت نما و نبوت کرده، به برگشته، عصیان ورزد، به سبب آن خواهد مرد. ۱۹ و چون مرد ایشان یعنی به شبانان بگو: خداوند یهوه چنین می فرماید: وای آورد به سبب آن زنده خواهد ماند. ۲۰ اما شما می گوید که طریق بر شبانان اسرائیل که خویشتن را می چرانند. آیا نمی باید شبانان خداوندموزون نیست. ای خاندان اسرائیل من بر هر یکی از شما گله را بچرانند؟ ۳ شما پیه را می خورید و پیش می پوشید و موافق طریق هایش داوری خواهم نمود.» ۲۱ و در روز پنجم ماه پرواریها را می کشید، اما گله را نمی چراند. ۴ ضعیفان را تعقیب دهم از سال دوازدهم اسیری ما واقع شد که کسی که از عویشیم نمی دهد و بیماران را معالجه نمی نماید و شکسته ها را شکسته فرارکرده بود نزد من آمده، خبر داد که شهر تسخیر شده است. بندی نمی کنید و رانده شدگان را پس نمی آورید و گم شدگان را نمی طلبید، بلکه بر آنها جور و ستم حکمرانی می نمایید. ۲۲ و در وقت شام قبل از رسیدن آن فراری دست خداوند بر من آمده، دهان مرا گشود. پس چون او در وقت صبح نزد من رسید، ۵ پس بدون شبان پراکنده می شوند و خوارک همه حیوانات صحراء دهانم گشوده شد و دیگر گگ نبودم. ۶ گوسفندان من بر جمیع کوهها و بر نازل شده، گفت: «ای پسر انسان ساکنان این خرابه های پراکنده گشته، کسی ایشان را نمی طلبید و برای ایشان تفحص زمین اسرائیل می گویند: ابراهیم یک نفر بود حینی که وارث این نمی نماید. ۷ پس ای شبانان کلام خداوندرا بشنوید! ۸ خداوند

یهوه می فرماید: به حیات خودم قسم هر آینه چونکه گله من به ایشان خواهم بود و بندے من دادو در میان ایشان رئیس خواهد بود. تاراج رفته و گوسفندانم خوارک همه حیوانات صحراء گردیده، شبانی من که یهوه هستم گفتتم. ۲۵ و عهد سلامتی را با ایشان خواهم ندارند. و شبانان من گوسفندانم رانطلیبدند. بلکه شبانان خوشبختن بست. و حیوانات موذی را از زمین نابود خواهم ساخت و ایشان در را چراندند و گله مرا رعایت ننمودند. ۹ «بنابراین ای شبانان! بیان به امنیت ساکن شده، در جنگلها خواهند خواهید. ۲۶ و کلام خداوند یهوه چنین می فرماید: اینک ایشان را او اطراف کوه خود را برکت خواهم ساخت. و باران را در من به ضد شبانان هستم. و گوسفندان خود را ازدست ایشان موسمش خواهم بارانید و بارشهای برکت خواهد بود. ۲۷ و درختان خواهم طلبید. و ایشان را از چراندند گله معروف خواهم ساخت تا صحراموی خود را خواهند آورد و زمین حاصل خویش را خواهد داد. شبانان خویشتن را دیدگر نچراندند. و گوسفندان خود را از دهان و ایشان در زمین خود به امنیت ساکن خواهند شد. و چنین که ایشان خواهم رهانید تا خوارک ایشان نباشند. ۱۱ زیرا خداوند یهوه چوبهای بیو ایشان را شکسته و ایشان را از دست آنانی که ایشان چنین می گوید: هان من خودم گوسفندان خویش را طلبیده، آنها را را مملوک خود ساخته بودند رهانیده باشم، آنگاه خواهند دانست تقد خواهم نمود. ۱۲ چنانکه شبان حینی که در میان گوسفندان که من یهوه هستم. ۲۸ و دیدگر در میان امت‌ها به تاراج نخواهد پراکنده خود می باشد، گله خویش را تقد می نماید، همچنان من رفت و حیوانات صحراء ایشان را نخواهند خورد بلکه به امنیت، بدون گوسفندان خویش را تقد نموده، ایشان را از هر جایی که در روز ترساندهای ساکن خواهند شد. ۲۹ و براي ایشان درختستان ناموري ابرهاو تاريکي غليظ پراکنده شده بودند خواهم رهانيد. ۱۳ و ایشان بر پا خواهم داشت. و ديدگر از قحط در زمین تلف نخواهند شد. و را از میان قوم‌ها بیرون آورده، از کشورها جمع خواهم نمود. و به بار دیدگر متتحمل سرزنش امت‌ها نخواهند گردید. ۳۰ و خداوند زمین خودشان درآورده، بر کوههای اسرائیل و در وادیها جمع یهوه می گوید: خاندان اسرائیل خواهند دانست که من بیوه خدای معمورات زمین ایشان را خواهم چرانید. ۱۴ ایشان را بر مرتع نیکو ایشان با ایشان هستم و ایشان قوم من می باشند. ۳۱ و خداوند خواهم چراند و آرام گاه ایشان بر کوههای بلند اسرائیل خواهد یهوه می گوید: شمالی گله من وای گوسفندان مرتع من، انسان بود. و آنجا در آرام گاه نیکو و مرتع پرگاه خواهند خواهید. و بر هستید و من خدای شما می باشم.».

کوههای اسرائیل خواهند چرید. ۱۵ خداوند یهوه می گوید که من گوسفندان خودرا خواهم چراند و من ایشان را خواهم خوابانید. ۳۵ و کلام خداوند بر من نازل شده، گفت: ۲ «ای پسر گم شدگان را خواهم طلبید و رانده شدگان را باز خواهم آورد و انسان نظر خود را بر کوه سعیر بدار و به ضد آن نبوت نما! ۳ و شکسته‌ها را شکسته بندی نموده، بیماران را قوت خواهم داد. آن را بگوخداند یهوه چنین می فرماید: اینک ای کوه سعیر من لیکن فربهان وزورآوران را هلاک ساخته، بر ایشان به انصاف رعایت به ضد تو هستم. و دست خود را بر تودراز کرده، تو را ویران خواهم نمود. ۱۷ و اما به شمالی گوسفندان من، خداوند یهوه و محل دهشت خواهم ساخت. ۴ شهرهایت را خراب خواهم چنین می فرماید: هان من در میان گوسفند و گوسفند و در میان نمود تاویران شده، بدانی که من بیوه هستم. ۵ چونکه عداوت قوچهای و پرهای نر داوری خواهم نمود. ۱۸ آیا براي شما کم بود دائمی داشتی و بنی اسرائیل را در زمان مصیبت ایشان و هنگام که مرتع نیکو را چراندید بلکه بقیه مرتع خود را نیز به پایهای عقوبت آخر به دم شمشیرتسلیم نمودی، ع لهذا خداوند یهوه خویش پایمال ساختید؟ و آب زلال را نوشیدید بلکه باقی مانده را به چنین می گوید: به حیات خودم قسم که تو را به خون تسلیم پایهای خویش گل آسودساختید؟ ۱۹ و گوسفندان من آنچه را که از خواهم نمود که خون تو را تعاقب نماید. چون از خون نفرت پای شما پایمال شده است، می چرند و آنچه را که به پای شما نداشتی، خون تو را تعاقب خواهد نمود. ۷ و کوه سعیر را محل گل آلد گشته است، می نوشند. ۲۰ بنابراین خداوند یهوه به ایشان دهشت و ویران ساخته، روندگان و آیدگان را از آن منقطع خواهم چنین می گوید: هان من خودم در میان گوسفندان فربه و گوسفندان ساخت. ۸ و کوههایش را از کشتگانش مملو می کنم که مقتلان لاغ داوری خواهم نمود. ۲۱ چونکه شما به پهلو و کف خود ته شمشیر بر تلها و دروها و همه وادیهای تو بیفتند. ۹ و تو را خربه می زنید و همه ضعیفان را به شاخهای خود می زنید، حتی اینکه های دائمی می سازم که شهرهایت دیگر مسکون نشودو بدانید که ایشان را بیرون پراکنده ساخته اید، ۲۲ پس من گله خود را نجات من بیوه هستم. ۱۰ چونکه گفتی این دوامات و این دو زمین از خواهم داد که دیدگر به تاراج بده نشوند و در میان گوسفند و آن من می شود و آن را به تصرف خواهیم آورد با آنکه یهوه در گوسفند داوری خواهم نمود. ۲۳ و یک شبان بر ایشان خواهم آنجا است. ۱۱ بنابراین خداوند یهوه چنین می گوید: «به حیات گماشت که ایشان را بچراند یعنی بنده خود دادرا که ایشان را خودم قسم که موافق خشم و حسدی که به ایشان نمودی، از رعایت بنماید و او شبان ایشان خواهد بود. ۲۴ و من بیوه خدای کیههای که با ایشان داشتی با توعمل خواهیم نمود. و چون بر تو داوری کرده باشم، خویشتن را بر تو در میان ایشان معروف خواهم

گردانید. ۱۲ و خواهی دانست که من یهوه تمامی سختان کفرآمیز چنین می‌گوید: «چونکه ایشان درباره تو می‌گویند که مردمان را را که به ضد کوههای اسرائیل گفته‌ای، شنیده‌ام. چونکه گفتی: می‌باعی وامت های خوش را بی‌ولاد می‌گردانی، ۱۴ پس خداوند خراب گردید و برای خوارک ما داده شد. ۱۳ و شما به دهان یهوه می‌گوید: مردمان را دیگر نخواهی بلعید و امت های خوش را خود به ضد من تکبر نموده، سختان خوش را بر من افروزید و من دیگر بی‌ولاد نخواهی ساخت. ۱۵ و سرزنش امت‌ها را دیگر درتو آنها را شنیدم. ۱۶ خداوند یهوه چنین می‌گوید: حینی که تمامی مسموع نخواهم گردانید. و دیگر متهم مذمت طوابیف نخواهی جهان شادی کنند من تو را ویران خواهم ساخت. ۱۷ و چنانکه بر شد و امت های خوش را دیگر نخواهی لغزانید. خداوند یهوه میراث خاندان اسرائیل حینی که ویران شد شادی نمودی، همچنان این رامی گوید.» ۱۸ و کلام خداوند بر من نازل شده، گفت: با تو عمل خواهی نمود. و توای کوه سعیر و تمام ادوم جمیع ویران «ای پسر انسان، هنگامی که خاندان اسرائیل در زمین خود خواهید شد. پس خواهند دانست که من یهوه هستم.»

طريق ایشان به نظرمن مثل نجاست زن حایض می‌بود. ۱۹ لهنا

۳۶ «و توای پسر انسان به کوههای اسرائیل نبوت کرده، پس بسبیح خونی که بر زمین ریختند و آن را به بتهای خود نجس بگو: ای کوههای اسرائیل کلام خداوند را بشنوید! ۲ خداوند ساختند، من خشم خود را بر ایشان ریختم. ۱۹ و ایشان را در یهوه چنین می‌گوید: چونکه دشمنان درباره شما گفته‌اند هه این میان امت‌ها پراکنده ساختم و در کشورها متفرق گشتند. و مواقف بلندیهای دیرینه میراث ما شده است، ۳ لهذا نبوت کرده، بگو که راهها و اعمال ایشان، بر ایشان داوری نمودم. ۲۰ و چون به امت خداوند یهوه چنین می‌فرماید: از آن جهت که ایشان شما را از هایی که بطوف آنها رفتند رسیدند، آنگاه اسم قدوس مرا بی‌حرمت هر طرف خراب کرده و بلعیده‌اند تا میراث بقیه امت‌ها بشوید و ساختند. زیرا درباره ایشان گفتند که اینان قوم یهوه می‌باشند و بر لبهای حرف گیران برآمدند، مورد مذمت طوابیف گردیده‌اید، از زمین او پیرون آمدند. ۲۱ لیکن من بر اسم قدوس خود که ۴ لهذا کوههای اسرائیل کلام خداوند یهوه را بشنوید! خداوند خاندان اسرائیل آن را در میان امت هایی که بسوی آنها فته بودند یهوه به کوهها و تلهای وادیها و درهای و خربهای های ویران و شهرهای متروکی که تاراج شده و مورد سخریه بقیه امت های مجاور گردیده است، چنین می‌گوید: ۵ بنابراین خداوند یهوه چنین می‌فرماید: نه به حاضر شما بلکه بخاطر اسم قدوس خود که آن را در میان امت هایی که آنیه به آتش غیرت خود به ضد بقیه امت‌ها و به ضد تمامی هایی که به آنها رفتند، بی‌حرمت نموده‌اید بعمل می‌آورم. ۲۲ «بنابراین به خاندان اسرائیل بگو که خداوند یهوه چنین می‌فرماید: ای خاندان اسرائیل من این را قلب، ملک خود ساخته‌اند تا آن را به تاراج و اگذارند. ۶ پس در میان آنها بی‌عصمت ساخته‌اید، تقدیس خواهی نمود. و خداوند درباره زمین اسرائیل نبوت نماویه کوهها و تلهای وادیها و درهای یهوه می‌گوید: حینی که بنظر ایشان در شما تقدیس کرده شوم، بگو که خداوند یهوه چنین می‌فرماید: چونکه شما متهم سرزنش آنگاه امت‌ها خواهند دانست که من یهوه هستم. ۲۴ و شما را از امت‌ها شده‌اید، لهذا من در غیرت و خشم خود تکلم نمودم.» میان امت‌ها می‌گریم و از جمیع کشورها جمع می‌کنم و شما را در ۷ و خداوند یهوه چنین می‌گوید: «من دست خود را برآرایشتم زمین خود در خواهی آورد. ۲۵ و آب پاک بر شما خواهیم پاشید و که امت هایی که به اطراف شمایند البته سرزنش خود را متهم طاهر خواهید شد. و شما را از همه نجاسات و از همه بتهای شما خواهند شد. ۸ و شمای کوههای اسرائیل شاخه های خود را طاهر خواهیم ساخت. و دل تازه به شما خواهیم داد و روح تازه خواهید روپایید و میوه خود را برای قوم من اسرائیل خواهید آورد زیرا در اندرون شما خواهیم نهاد. و دل سنجی را از جسد شما دور که ایشان به زودی خواهند آمد. ۹ زیرا اینک من بطوف شما کرده، دل گوشتین به شما خواهید آورد زیرا در هستم. و بر شما نظر خواهیم داشت و شیار شده، کاشته خواهید اندرون شما خواهیم نهاد و شما را به فرایض خود سالک خواهیم شد. ۱۰ و بر شما مردمان را خواهیم افود و یعنی تمامی خاندان گردانید تا احکام مرا نگاه داشته، آنها را بجاوارید. ۲۸ و در زمینی اسرائیل را جمیع و شهرهای مسکون و خربهایها معمور خواهید شد. که به پدران شما دادم ساکن شده، قوم من خواهید بود و من ۱۱ و بر شما انسان و بهایم بسیار خواهیم آورد که ایشان افروزه شده، خدای شما خواهیم بود. و شما را از همه نجاسات شما جات بارور خواهند شد. و شما را مثل ایام قدین معمر خواهیم ساخت. خواهیم داد. و غله را خوانده، آن را فراوان خواهیم ساخت و دیگر بلکه بر شما بیشتر از اول شما احسان خواهیم نمود و خواهید قحط بر شما نخواهیم فرستاد. ۲۰ و میوه درختان و حاصل زمین دانست که من یهوه هستم. ۱۲ و مردمان یعنی قوم خود اسرائیل را فراوان خواهیم ساخت تا دیگر در میان امت هامتحمل رسوابی بر شما خرامان خواهیم ساخت تا تو را به تصرف آورند. و میراث قحط نشوید. ۲۱ و چون راههای قبیح و اعمال ناپسند خود را ایشان بشوی و ایشان را دیگر بی‌ولاد نسازی.» ۱۳ و خداوند یهوه

به یاد آورید، آنگاه به سبب گناهان و رجاسات خود خویشتن را می‌گویند: استخوانهای ما خشک شد و امید ما ضایع گردیدو در نظر خود مکروه خواهید داشت. ۳۲ و خداوند یهوه می‌گوید: خودمان منقطع گشیم. ۱۲ لهذا نبوت کرده، به ایشان بگو: «بدانید که من این را به مخاطر شما نکرده‌ام. پس ای خاندان اسرائیل خداوند یهوه چنین می‌فرماید: اینک من قبرهای شما را می‌گشایم. به سبب راههای خود خجل و رسوا شوید.» ۳۳ خداوند یهوه چنین و شما را ای قوم من از قبرهای شما درآورده، به زمین اسرائیل خواهم می‌فرماید: «در روزی که شما را از تمامی گناهانتان طاهر سازم، آورد. ۱۳ و ای قوم من چون قبرهای شما را بگشایم و شما را از شهرها را مسکون خواهیم ساخت و خرابهایها معمور خواهد شد. قبرهای شما بیرون آور، آنگاه خواهید دانست که من یهوه هستم. ۳۴ و زمین ویران که به نظر جمیع رهگذریان خراب می‌بود، شیار ۱۴ روح خود را در شما خواهیم نهاد تا زنده شوید. و شما را در خواهد شد. ۳۵ و خواهند گفت این زمینی که ویران بود، مثل باع زمین خودتان مقیم خواهیم ساخت. پس خواهید دانست که من عدن گردیده است و شهرهایی که خراب و ویران و منهدم بود، یهوه تکلم نموده و بعمل آورده‌ام. قول خداوند این است.» ۱۵ و حصاردار و مسکون شده است. ۳۶ و امت هایی که به اطراف کلام خداوند بر من نازل شده، گفت: «توای پسر انسان یک شما باقی‌مانده باشند، خواهند دانست که من یهوه مخربات را بنا عصا برای خود بگیر و بر آن بنویس برای بیهودا و برای بني اسرائیل کرده و ویرانهای را غرس نموده‌ام. من که یهوه هستم تکلم نموده رفای وی. پس عصای دیگر بگیر و بر آن بنویس برای یوسف و بعمل آورده‌ام.» ۳۷ خداوند یهوه چنین می‌گوید: «برای این عصای افرایم و تمامی خاندان اسرائیل رفای وی. ۱۷ و آنها را بارديگر خاندان اسرائیل از من مسالت خواهند نمودتا آن را برای برای خودت با یکدیگر یک عصا ساز تا در دستت یک باشد. ایشان بعمل آرم. من ایشان را پامردمان مثل گله کثیر خواهیم ۱۸ و چون ابناء قومت تو را خطاب کرده، گویند: آیا ما را خبر نمی‌گردانید. ۳۸ مثل گله اورشلیم در موسمهایش دهی که از این کارها مقصود تو چیست؟ ۱۹ آنگاه به ایشان همچنان شهرهای مخرب از گله های مردمان پر خواهد شد و بگو: خداوند یهوه چنین می‌فرماید: اینک من عصای یوسف را که ایشان خواهند دانست که من یهوه هستم.»

۳۷ دست خداوند بیر من فرود آمده، مرا در روح خداوند بیرون یک عصا خواهیم ساخت و در دستم یک خواهد شد. ۲۰ پس آن برد و در همواری قرار داد و آن از استخوانها پر بود. ۲ و مرا به عصاها که بر آنها نوشته در دست تو در نظر ایشان باشد. ۲۱ و هر طرف آنها گردانید. و اینک آنها بر روی همواری بی‌نهایت به ایشان بگو: خداوند یهوه چنین می‌فرماید: اینک من بني اسرائیل زیاده و بسیار خشک بود. ۳ و او گرفت: «ای پسر انسان آیا را از میان امت هایی که به آنها رفهاند گرفته، ایشان را از هر طرف می‌شود که این استخوانها زنده گردد؟!» گفتم: «ای خداوند یهوه جمع خواهیم کرد و ایشان را به زمین خودشان خواهیم آورد. ۲۲ و تو می‌دانی.» ۴ پس مرا فرمود: «براین استخوانها نبوت نموده، ایشان را در آن زمین بر کوههای اسرائیل یک امت خواهیم ساخت. به اینها بگو: ای استخوانهای خشک کلام خداوند را بشنوید! ویک پادشاه بر جمیع ایشان سلطنت خواهد نمودو دیگر دو امت خداوند یهوه به این استخوانها چنین می‌گوید: اینک من روح به نخواهند بود و دیگر به دومملکت تقسیم نخواهند شد. ۲۳ و شمامدرمی آرم تا زنده شوید. ۶ و پیهای را شما خواهیم نهاد و خویشتن را بگشایم به پیهای رجاسات و همه معتبری های خودنیجس گوشت بر شما خواهیم آورد و شما را به پوست خواهیم پوشانید و در نخواهند ساخت. بلکه ایشان را از جمیع مساقن ایشان که در شما روح خواهیم نهاد تا زنده شوید. پس خواهید دانست که من آنها گناه وزیده‌اند نجات داده، ایشان را طاهر خواهیم ساخت. و یهوه هستم.» ۷ پس من چنانکه مامور شدم نبوت کدم. و چون ایشان قوم من خواهند بود و من خدای ایشان خواهیم بود. ۲۴ و نبوت نمودم، آوازی مسموع گردید. و اینک تزلیلی واقع شد و بنده من داده، پادشاه ایشان در آن ساکن می‌بودند، ساکن خواهند استخوانها به یکدیگر یعنی هر استخوانی به استخوانش نزدیک شد. ایشان خواهد بود. و به احکام من سلوک نموده و فرایض مرا نگاه ۸ و نگیstem و اینک پیهای و گوشت به آنها برمد و پوست آنها را بجا خواهند آورد. ۲۵ و در زمینی که به بنده خود از بالا پوشانید. امادر آنها روح نبود. ۹ پس او مرا گفت: «بر روح یعقوب دادم و پدران ایشان در آن ساکن می‌بودند، ساکن خواهند نبوت نمای! ای پسر انسان بر روح نبوت کرده، بگو: خداوند یهوه شد. و ایشان و پسران ایشان و پسران پسران ایشان تا به ابد در چنین می‌فرماید که ای روح از بادهای اربع بیا و به این کشتگان آن سکونت خواهند نمود و بنده من داد تا ابدالاً بادرئیس ایشان بدم تا ایشان زنده شوند.» ۱۰ پس چنانکه مرا امر فرمود، نبوت خواهد بود. ۲۶ و با ایشان عهد‌سلامتی خواهیم بست که برای نمودم. روح به آنها داخل شد و آنها زنده گشته، بر پایهای خود ایشان عهد‌جاوادی خواهد بود و ایشان را مقیم ساخته، خواهیم لشکر بی‌نهایت عظیمی ایستادند. ۱۱ و اومرا گفت: «ای پسر افرود و مقدس خویش را تا ابدالاً باد در میان ایشان قرار خواهیم داد. انسان این استخوانها تمامی خاندان اسرائیل می‌باشند. اینک ایشان

۲۷ و مسکن من برایشان خواهد بود و من خدای ایشان خواهم بود زمین را پوشاند خواهی برآمد. در ایام بازیسین این به وقوع خواهد وایشان قوم من خواهند بود. ۲۸ پس چون مقدس من در میان پیوست که تو را به زمین خودخواهی آورد تا آنکه امت ها جنی که ایشان تا به ابد برقرار بوده باشد، آنگاه امت ها خواهند دانست که من خویشتن را در توای جوج به نظر ایشان تقدیس کرده باشم مرا بشناسند. ۱۷ خداوند یهوه چنین می گوید: «آیا تو آنکس نیستی من یهوه هستم که اسرائیل را تقدیس می نمایم.»

۳۸ و کلام خداوند بر من نازل شده، گفت: ۲ «ای پسر درباره سالهای بسیاربیوت نمودند در خصوص تو گفتم که تو را انسان نظر خود را بر جوج که از زمین ماجوج و رئیس روش و برایشان خواهم آورد؟ ۱۸ خداوند یهوه می گوید: در آن روز یعنی در ماشک و توبال است بدار و ببر او نبوت نما. ۳ و بگو خداوند یهوه روزی که جوج به زمین اسرائیل بر می آید، همانا حدت خشم من چنین می فرماید: اینک من ای جوج رئیس روش و ماشک و توبال به بینی ام خواهد برآمد. ۱۹ زیرا در غیرت و آتش خشم خود گفته ام به ضد تو هستم. ۴ و تو را برگردانیده، قلاط خود را به چانه ات که هر آنی در آن روز تزلزل عظیمی در زمین اسرائیل خواهد شد. می گذار و تو را با تمامی لشکرت بیرون می آزم. اسپان و سواران که ۲۰ و ماهیان دریا و مرغان هوا و حیوانات صحراء و همه حشراتی که جمیع ایشان با اسلحه تمام آراسته، جمعیت عظیمی با سپرها و بر زمین می خزند و همه مردمانی که بر روی جهانند به حضور من مجنهها و همگی ایشان شمشیرها بدست گرفته، ۵ فارس و کوش خواهند لزید و کوکها سرنگون خواهد شد و صخره ها خواهدافتاد و فروط با ایشان و جمیع ایشان با سپر و خود، ۶ جمجمه حصارهای زمین منهدم خواهد گردید. ۲۱ و خداوند یهوه افزایش و خاندان توجهه از اطراف شمال با تمامی افواجش و قوم می گوید: من شمشیری بر جمیع کوههای خود به ضد او خواهی های بسیار همراه تو. ۷ پس مستعد شو و تو و تمامی جمعیت که خداوند و شمشیر هر کس بر برادرش خواهد بود. ۲۲ و با وبا خون نزد تو جمع شده اند، خویشتن رامهیا سازید و تو مستحکظ ایشان بر او عقوبت خواهم رسانید. و باران سیال و تگرگ سخت و باش. ۸ بعد از روزهای بسیار از تو تفقد خواهد شد. در سالهای آتش و گوگرد بر او و برا فواجش و بر قوم های بسیاری که با اوی آخر به زمینی که از شمشیر استرداد شده است، خواهی آمد که می باشند خواهیم بارانید. ۲۳ و خویشتن را در نظر امت های بسیار آن از میان قوم های بسیار برکوههای اسرائیل که به خرابه دایی معظم و قدوس و معروف خواهم نمود و خواهند دانست که من تسليم شده بود، جمع شده است و آن از میان قومها بیرون آورده یهوه هستم.

شده و تمامی اهلش به امنیت ساکن می باشند. ۹ اما تو بر آن

خواهی برآمد و مثل بادشید داخل آن خواهی شد و مانند ابرها ۳۹ «پس توای پسر انسان درباره جوج نبوت کرده، بگو زمین را خواهی پوشانید. تو و جمیع افواجت و قوم های بسیار که خداوند یهوه چنین می فرماید که اینک ای جوج رئیس روش و ماشک همراه تو می باشند.» ۱۰ خداوند یهوه چنین می فرماید: «در آن و توبال من به ضد تو هستم. ۲ و تو را بر می گردانم و رهبری روزیزیها در دل تو خطوط خواهد کرد و تدبیری زشت خواهی می نمایم و تو را از اطراف شمال برآورده، بر کوههای اسرائیل نمود. ۱۱ و خواهی گفت: به زمین بی حصار بر می آیم. بر کسانی مرغان شکاری و به حیوانات صحراء به جهت خوارک قویی که از میان امت ها جمع شده اند، بگردانی که ایشان مواشی و خواهیم داد. ۵ خداوند یهوه می گوید که به روی صحراء خواهی اموال اندوخته اند و در وسط جهان ساکنند. ۱۳ شیا و ددان و افتاد زیرا که من تکلم نمودام. ۶ و آتشی بر ماجوج و بر کسانی تجار ترشیش و جمیع شیران زیان ایشان تو را خواهند گفت: آیا به که در جزایر به امنیت ساکنند خواهیم فرستاد تابدند که من یهوه جهت گفتن غارت آمده ای؟ و آیا به جهت بدن غنیمت جمعیت هستم. ۷ و نام قدوس خود را در میان قوم خویش اسرائیل، معروف خود را جمع کرده ای تا نقره و طلا برداری و مواشی و اموال را بربایی خواهیم ساخت و دیگر نمی گذارم که اسم قدوس من بی حرمت و غارت عظیمی ببری؟ ۱۴ «بنابراین ای پسر انسان نبوت نموده، شود تا امت ها بدانند که من یهوه قدوس اسرائیل می باشم. ۸ اینک جوج را بگو که خداوند یهوه چنین می فرماید: در آن روز چنین که خداوند یهوه می گوید: آن می آید و به وقوع خواهد پیوست. و این قوم من اسرائیل به امنیت ساکن باشند آیا تو نخواهی فهمید؟ همان روز است که درباره اش تکلم نمودام. ۹ و ساکنان شهرهای ۱۵ و از مکان خویش از اطراف شمال خواهی آمد تو و قوم های اسرائیل بیرون خواهند آمدلو اسلحه یعنی مجن و سپر و کمان و بسیار همراه تو که جمیع ایشان اسب سوار و جمعیتی عظیم و تیرها و چوب دستی و نیزه ها را آتش زده، خواهند سوزانید. و مدت لشکری کثیر می باشند، ۱۶ و بر قوم من اسرائیل مثل ابری که هفت سال آتش را به آنها زناده نگاه خواهند داشت. ۱۰ و هیزم

از صحراء نخواهند آورد و چوب از جنگلها نخواهند برد زیرا که شوند و ترساننده‌ای نیاشد، آنگاه خجالت خود را و خیانتی را که اسلحه‌ها را به آتش خواهند سوزانید. و خداوندیهوه می‌گوید که به من وزیده‌اند متحمل خواهند شد. ۲۷ و چون ایشان را از میان غارت کنندگان خود را غارت خواهند کرد و تاراج کنندگان خویش امته را برگردانم و ایشان را از زمین دشمنانشان جمع نمایم، آنگاه را تاراج خواهند نمود. ۱۱ و در آن روز موضوعی برای قبردر اسرائیل در نظر امته های بسیار در ایشان تقدیس خواهم شد. ۲۸ و یعنی وادی عابریم را بطرف مشرق دریا به جوچ خواهدم. اد. و خواهندانست که من پیوه خدای ایشان هستم، از آن روکه من راه عبور کنندگان رامسدود خواهد ساخت. و در آنجا جوچ و ایشان را در میان امته جلای وطن ساختم و ایشان را به زمین تمامی جمعیت، او را دفن خواهند کرد و آن را وادی هامون جوچ خودشان جمع کردم و بار دیگرکسی را از ایشان در آنجا باقی خواهند نماید. ۱۲ و خاندان اسرائیل مدت هفت ماه ایشان را نخواهم گذاشت. ۲۹ و خداوند پیوه می‌گوید که من بار دیگر روی دفن خواهند کرد تا زمین را طاهر سازند. ۱۳ و تمامی اهل زمین خود را از ایشان نخواهم پوشانید زیرا که روح خویش را بر خاندان ایشان را دفن خواهند کرد. و خداوند پیوه می‌گوید: روز تمجید من اسرائیل خواهم ریخت. »

نیکنامی ایشان خواهد بود. ۱۴ و کسانی را معین خواهند کرد که پیوسته در زمین گردش نمایند. و همراه عبورکنندگان آنانی را که بر روی زمین باقی‌مانده باشند دفن کرده، آن راطاهر سازند. بعد از انقضای هفت ماه آنها راخواهند طلبید. ۱۵ و عبورکنندگان در زمین گردش خواهند کرد. و اگر کسی استخوان آدمی بینند نشانی نزد آن بپیا کند تا دفن کنندگان آن را درودای هامون جوچ مدفن سازند. ۱۶ و اسم شهرنیز هامونه خواهد بود. پس زمین را طاهر کشان و نی برای پیمودن بود و نزد دروازه ایستاده بود. ۱۷ آن مرد مرا خواهند ساخت. ۱۷ «و اما توای پسر انسان! خداوند پیوه چنین گفت: «ای پسر انسان به چشممان خود بین و به گوشهای خویش فرماید که بهر جنس مرغان و به همه حیوانات صحرا بگو: جمع شوید و بیاید و نزد قربانی من که آن را برای شما ذبح می‌نمایم، فراهم آید. قربانی عظیمی بر کوههای اسرائیل تا گوشت اسرائیل را از هرچه رمی‌بینی آگاه ساز.» ۱۸ و اینک حصاری بپرون بخورید و خون بپوشید. ۱۸ گوشت چباران راخواهید خورد و خون روسای جهان را خواهید نوشید. از قوچها و برهها و بزها و گاوها که همه آنها از پرواپرهاهی باشان می‌باشد. ۱۹ و از قربانی من که برای شما ذبح می‌نمایم، پی خواهید خوردتا سیر شوید و خون خواهید نوشید تا مست شوید. ۱۹ و خداوند پیوه می‌گوید که بر سفره من از اسیان و سواران و جباران و همه مردان جنگی سیر خواهید شد. ۲۰ و من جلال خود را در میان امته قرار خواهم داد و جمیع امته‌ها داوری مرا که آن را اجرا خواهمن داشت و دست مرا که برایشان فروض خواهم آورد، مشاهده خواهند نمود. ۲۱ و خاندان اسرائیل از آن روز و بعد خواهند دانست که پیوه مشرق متوجه بود آمد، به پله هایش برآمد. و آستانه دروازه را پیمود که عرضش یک نی بود و عرض آستانه دیگر را که یک نی بود. ۲۲ و طول هر غرفه یک نی بود و عرضش یک نی. و میان غرفه‌ها بود که هر ذراعش یک ذراع و یک قسطه بود. پس عرض بنا را می‌نمایم، پی خواهید خوردتا سیر شوید و خون دهنه دروازه را هشت ذراع و اسپهایش را ده ذراع پیمود. و ۲۳ رواق دروازه را هشت ذراع و اسپهایش را ده ذراع پیمود. و خدای ایشان من هستم. ۲۴ و امته خواهند دانست که خاندان اسرائیل به‌سبب گناه خودشان جلای وطن گردیدند. زیرا چونکه به ایشان من خیانت وزیدند، من روی خود را از ایشان پوشانیدم و ایشان محجری پیش روی حجره‌ها از این طرف شش ذراع و محجری از شمشیرافتادند. ۲۵ بر حسب نجاسات و تقصیرات ایشان به ایشان عمل نموده، روی خود را از ایشان پوشانیدم.» ۲۶ و بنا بر این خداوند چنین می‌گوید: «الآن اسیران یعقوب را باز آورده، بر تمامی خاندان اسرائیل رحمت خواهم فرمود و بر اسم قدوس خود غیرت خواهم نمود. ۲۷ و حینی که ایشان در زمین خود به امنیت ساکن اسپهای رسید. ۲۸ و پیش دروازه مدخل تا پیش رواق دروازه به ایشان در زمین خود به امنیت ساکن اسپهای رسید. ۲۹ و پیش دروازه ایشان مدخل تا پیش رواق دروازه اندرونی

پنجاه ذراع بود. ۱۶ و حجره‌ها و اسیرهای آنها را به اندرون دروازه بسوی صحن بیرونی بود. و نخلها بر اسیرهایش از اینطرف و از پنجه‌های مشبک بهر طرف بود و همچنین رواهها را. و پنجه‌ها آنطرف بود وزینه‌اش هشت پله داشت. ۲۸ و نزد اسیرهای دروازه‌ها بطرف اندرون گردآگرد بود و بر اسیرها نخلها بود. ۱۷ پس ما به اطاقی بادروازه‌اش بود که در آن قربانی‌های سوختنی رامی شستند. صحن بیرونی آورد و اینک اطاقها و سنگ فرش که برای صحن از ۲۹ و در رواق دروازه دو میز از اینطرف و دو میز از آن طرف بود تا بر هر طرفش ساخته شده بود. و سی اطاق بر آن سنگ فرش بود. آنهایانی های سوختنی و قربانی‌های نگاه و قربانی‌های جرم را ۱۸ و سنگ فرش یعنی سنگ فرش پائینی به جانب دروازه‌ها یعنی به ذبح نمایند. ۴۰ و به یک جانب از طرف بیرون نزد زینه دهنه اندازه طول دروازه‌ها بود. ۱۹ و عرضش را از برابر دروازه پائینی تا دروازه شمالي دومیز بود. و به جانب دیگر که نزد رواق دروازه بوددو پیش صحن اندرونی از طرف بیرون صد ذراع به سمت مشرق و میز بود. ۴۱ چهار میز از اینطرف و چهار میز از اینطرف به پهلوی سمت شمال پیمود. ۲۰ و طول و عرض دروازه‌ای را که رویش دروازه بود یعنی هشت میز که بر آنها ذبح می‌کردند. ۴۲ و چهار بطرف شمال صحن بیرونی بود پیمود. ۲۱ و حجره‌هایش سه میز برای قربانی‌های سوختنی از سنگ تراشیده بود که طول هر یک از اینطرف و سه از آنطرف و اسیرهایش و رواههایش مواقف پیمایش یک ذراع و نیم و عرضش یک ذراع و نیم و بلندیش یک ذراع بود دروازه اول بود. طولش پنجاه ذراع و عرضش بیست و پنج ذراع. و بر آنها آلاتی را که به آنها قربانی‌های سوختنی و ذبائح را ذبح ۲۲ و پنجه‌هایش و رواههایش و نخلهایش مواقف پیمایش دروازه‌ای نمودند، می‌نهادند. ۴۳ و کناره‌های یک قبه‌هه قدر در اندرون که رویش به سمت مشرق است بود. و به هفت پله به آن برمی‌از هر طرف نصب بود و گوشت قربانی‌ها بر میزها بود. ۴۴ و بیرون آمدند و رواههایش پیش روی آنها بود. ۲۳ و صحن اندرونی، اطاقهای مغنایان در صحن اندرونی به پهلوی دروازه دروازه‌ای در مقابله دروازه دیگر بطرف شمال و بطرف مشرق بود. و شمالی بود وروی آنها به سمت جنوب بود و یکی به پهلوی دروازه از دروازه تادروازه صد ذراع پیمود. ۲۴ پس مرا بطرف جنوب برد. مشرقی که رویش بطرف شمال می‌بود بود. ۴۵ و او مرا گفت: و اینک دروازه‌ای به سمت جنوب و اسیرهایش و رواههایش را مثل «این اطاقی که رویش به سمت جنوب است، برای کاهانی که این پیمایشها پیمود. ۲۵ و برای آن و برای رواههایش پنجه‌ها و دیگرها دیدع خانه را نگاه می‌دارند می‌باشد. ۴۶ و اطاقی که رویش مثل آن پنجه‌هایگردگردش بود. و طولش پنجاه ذراع و عرضش به سمت شمال است، برای کاهانی که دیدع مذبح را نگاه دیدع و پنج ذراع بود. ۲۶ وزینه‌های آن هفت پله داشت. و می‌دارند می‌باشد. ایناندیسران صادوق از بنی لاوی که نزدیک رواهه پیش آنها بود. و آن را نخلهاییکی از اینطرف و دیگری خداوندمی آیند تا او را خدمت نمایند». ۴۷ و طول صحن را صد از آنطرف بر اسیرهایش بود. ۲۷ و صحن اندرونی بطرف جنوب ذراع پیمود و عرضش را صد ذراع و آن مریع بود و مذبح در برابر دروازه‌ای داشت و از دروازه تا دروازه به سمت جنوب صد ذراع خانه بود. ۴۸ و مرا به رواق خانه آورد. و اسیرهای رواق را پنج پیمود. ۲۸ و مرا از دروازه جنوبی به صحن اندرونی آورد. و دروازه ذراع از اینطرف و پنج ذراع از آنطرف پیمود. و عرض دروازه را سه جنوبی را مثل این پیمایشها پیمود. ۲۹ و حجره‌هایش و اسیرهایش ذراع از اینطرف و سه ذراع از آنطرف. ۴۹ و طول رواق بیست و رواههایش مواقف این پیمایشها بود. و در آن و در رواههایش ذراع و عرضش بازده ذراع. و نزد زینه‌اش که از آن برمی‌آمدند، دو پنجه‌ها گردآگردش بودو طولش پنجاه ذراع و عرضش بیست و ستون نزد اسیرها یکی از اینطرف و دیگری از آنطرف بود.

پنج ذراع بود. ۳۰ و طول رواقی که گردآگردش بود بیست و پنج ۴۱ و مرا به هیکل آورد و عرض اسیرها راشش ذراع از اینطرف ذراع و عرضش پنج ذراع بود. ۳۱ و رواش به صحن بیرونی و عرض آنها راشش ذراع از آنطرف که عرض خیمه بود پیمود. ۲ و می‌رسید. و نخلها بر اسیرهایش بودو زینه‌اش هشت پله داشت. عرض مدخل ده ذراع بود و جانبهای مدخل از اینطرف پنج ذراع و ۲۲ پس ما به صحن اندرونی به سمت مشرق آورد. و دروازه را مثل از آنطرف پنج ذراع بود و طولش را چهل ذراع و عرضش را بیست این پیمایشها پیمود. ۳۳ و حجره‌هایش و اسیرهایش و رواههایش ذراع پیمود. ۳ و به اندرون داخل شده، اسیرهای مدخل را دو موافق این پیمایشها بود. و در آن و در رواههایش پنجه‌ها برهر ذراع و مدخل را شش ذراع و عرض مدخل را هفت ذراع پیمود. طرفش بود و طولش پنجاه ذراع و عرضش بیست و پنج ذراع بود. ۴ و رواههایش بسوی صحن بیرونی و نخلها بر اسیرهایش از این ۳۴ طرف و آنطرف بود و زینه‌اش هفت پله داشت. ۳۵ و مرا به دروازه هیکل پیمود و مرا گفت: «این قدس القداس است». ۵ و دیوار خانه را شش ذراع پیمود. و عرض غرفه‌ها که گردآگرد خانه بهر شمالي آورد و آن را مثل این پیمایشها پیمود. ۳۶ و حجره‌هایش و اسیرهایش و رواههایش سه طبقه بودو در چهارذراع بود. ۶ و غرفه‌ها روی همدیگر سه طبقه بودو در هر رسته‌ای سی و در دیواری که به جهت غرفه‌ها گردآگرد پنجاه ذراع و عرضش بیست و پنج ذراع بود. ۳۷ و اسیرهایش خانه بود، داخل می‌شد تا (درآن) ممکن شود و در دیوار خانه

متمكن نشود. ۷ و غرفه‌ها خانه را بالاتر و بالاتر احاطه کرده، ذراع بود. ۳ مقابله بیست ذراع که از آن صحنه اندرونی بود و وسیعتر می‌شد، زیرا که خانه را بالاتر و بالاتر گردانید احاطه مقابله سنجکاری که از صحنه بیرونی بود دهیزی روپوی دهیزی می‌کرد و از این جهت خانه بسوی بالا وسیعتر می‌بود، و همچنین در سه طبقه بود. ۴ و پیش روی حجره‌ها بطرف اندرون خندی به از طبقه تحتانی به طبقه وسطی تا طبقه فوقانی بالام رفتند. ۸ و عرض ده ذراع بود و راهی یک ذراع و درهای آنها بطرف شمال بلندی خانه را از هر طرف ملاحظه نمودم و اساس‌های غرفه‌ها بود. ۵ و حجره‌های فوکانی کوتاه بود زیرا که دهیزی را از آنها یک نی تمام، یعنی شش ذراع بیرونی بود. ۶ و بطرف بیرون عرض می‌گرفتند بیشتر از آنچه آنها از حجره‌های تحتانی و وسطی بینان دیواری که به جهت غرفه‌ها بود پنج ذراع بود و فسحت باقی‌مانده می‌گرفتند. ۶ چونکه سه طبقه بود و ستونها مثل ستونهای صحنه‌ها مکان غرفه‌های خانه بود. ۱۰ و در میان حجره‌ها، عرض بیست نداشت و از این سبب، طبقه فوکانی از طبقات تحتانی و وسطی از ذراعی گردانید خانه بهتر فرش بود. ۱۱ و درهای غرفه‌ها بسوی زمین تنگتر می‌شد. ۷ و طول دیواری که بطرف بیرون مقابله حجره فسحت بود. یک در بسوی شمال و در دیگر به سوی جنوب و هابسوی صحنه بیرونی روپوی حجره‌ها بپنجاه ذراع بود. ۸ زیرا عرض مکان فسحت پنج ذراع گردانید. ۱۲ و عرض بینانی که طول حجره‌هایی که در صحنه بیرونی بود بپنجاه ذراع بود و اینکه روپوی مکان منفصل بود در گوشش سمت غرب هفتاد ذراع و جلو هیکل صد ذراع بود. ۹ و زیر این حجره‌ها از طرف شرقی عرض دیوارگردانید بینان پنج ذراع و طولش نود ذراع بود. ۱۳ و مدخلی بود که از آن به آنها از صحنه بیرونی روپوی حجره‌ها بپنجاه ذراع بود. ۸ عرض مکان فسحت پنج ذراع گردانید. ۱۰ و در جرم دیوار صحنه که بطرف مشرق بود پیش روی مکان دیوارهایش را صد ذراع. ۱۴ و عرض جلو خانه و مکان منفصل به منفصل و مقابله بینان حجره‌ها بود. ۱۱ و راه مقابله آنها مثل سمت مشرق صد ذراع بود. ۱۵ و طول بینان را تا پیش مکان نمایش راه حجره‌های سمت شمال بود، عرض آنها مطابق طول منفصل که در عقبیش بود با ایوانهایش از یک طرف و آنطرف صد آنها بود و تمامی مخرج‌های اینها مثل رسم آنها و درهای آنها. ذراع پیمود و هیکل اندرونی و رواهی‌ها صحنه‌را. ۱۶ و آستانه‌ها ۱۲ و مثل درهای حجره‌های سمت جنوب دری بر سر راه بود وینجره‌های مشبك و ایوانها گردانید در سه طبقه مقابله آستانه از یعنی بر راهی که راست پیش روی دیوار مشقی بود جایی که زمین تا پنجره‌ها از هر طرف چوب پوش بود و پنجره‌ها هم پوشیده به آنها داخل می‌شدند. ۱۳ و مرا گفت: «حجره‌های شمالی ۱۷ تا بالای درها و تا خانه اندرونی و بیرونی و بر تمامی دیوار و حجره‌های جنوبی که پیش روی مکان منفصل است، حجره‌های گردانید از اندرون و بیرون به همین پیمایشها. ۱۸ و کروپیان و مقدس می‌باشد که کاهانی که به خداوند نزدیک می‌آید قدس نخلها در آن ساخته شده بود و در میان هر دو کروپی یک نخل اقدس را در آنها می‌خورند و قدس اقدس و هدایای آردی و قربانی بود و هر کروپی دو رو داشت. ۱۹ یعنی روی انسان بسوی نخل های گناه و قربانی های جرم را در آنها گذارند زیرا که این از اینطرف و روی شیر بسوی نخل از اینطرف بر تمامی خانه بهر مکان مقدس است. ۱۴ و چون کاهانیان داخل آنها می‌شوند دیگر از طرفش ساخته شده بود. ۲۰ و از زمین تا بالای درها کروپیان و قدس به صحنه بیرونی بیرون نمی‌آیند بلکه لباسهای خودرا که در نخلهای مخصوص بود و بر دیوار هیکل هم چنین. ۲۱ و باهوهای هیکل آنها خدمت می‌کنند در آنها می‌گذارند زیرا که آنها مقدس می‌باشد مربع بود و منظر جلوقدس مثل مظفر آن بود. ۲۲ و مذبح چوبین و لباس دیگرپوشیده، به آنچه به قسم تعليق دارد نزدیک می‌آیند.» بود. بلندی اش سه ذراع و طولش دو ذراع و گوشه‌هایش و طولش و ۱۵ و چون پیمایش‌های خانه اندرونی را به اتمام رسانید، مرا بسوی دیوارهایش از چوب بود. و او مرا گفت: «میزی که در حضور دروازه‌ای که رویش به سمت مشرق بود بیرون آورد و آن را از هر خداوندی باشد این است.» ۲۳ و هیکل و قدس را در بود. طرف پیمود. ۱۶ جانب شرقی آن را به نی پیمایش، پاًنصد نی و هر در راد لنگه بود و این دو لنگه تا می‌شد. یک در را پیمود یعنی به نی پیمایش آن را از هر طرف (پیمود). ۱۷ و جانب دولنگه و در دیگر را دو لنگه. ۲۵ و بر آنها یعنی بر درهای هیکل شمالی را به نی پیمایش از هر طرف پاًنصد نی پیمود. ۱۸ و جانب کروپیان و نخلها مخصوص بود بطوری که در دیوارها مخصوص بود و جنوبی را به نی پیمایش، پاًنصد نی پیمود. ۱۹ پس به سوی جانب آستانه چوبین پیش روی راک بطرف بیرون بود. ۲۶ بر جانب رواق غربی برگشته، آن را به نی پیمایش پاًنصد نی پیمود. ۲۰ هرچهار پنجره‌های مشبك به اینطرف و به آنطرف بود و همچنین بر غرفه جانب آن را پیمود و آن را دیواری بود که طولش پاًنصد و عرضش پاًنصد (نی) بود تا در میان مقدس و غیرمقدس فرق گذارد.

۴۲ و مرا به صحنه بیرونی از راه سمت شمالی بیرون برد و مرا ۴۳ و مرا نزد دروازه آورد، یعنی به دروازه‌ای که به سمت به حجره‌ای که مقابله مکان منفصل و روپوی بینان بطرف شمال مشرق متوجه بود. ۲ واینکه جلال خدای اسرائیل از طرف مشرق بود آورد. ۲ جلو طول صد ذراعی در شمالی بود و عرضش پنجاه آمد و آوار او مثل آبهای بسیار بود و زمین از جلال او منور گردید.

۳ و مثل منظر آن رویایی بود که دیده بودم یعنی مثل آن رویا که ذربت صادوق می‌باشدند و به جهت خدمت من به من نزدیک در وقت آمدن من، برای تخریب شهر دیده بودم و رویاهامثل آن می‌آیند یک گوساله به جهت قریانی گناه بده. ۲۰ و از خونش رویا بود که نزد نهر خابور مشاهده نموده بودم. پس به روی خود گرفته، بر چهار شاخش و برجهار گوشه خروج و بر حاشیهای که درافتادم. ۴ پس جلال خداوند از راه دروازه‌ای که رویش به سمت گردگردش است پیاش و آن را طاهر ساخته، برایش کفاره کن. مشرق بود به خانه درآمد. ۵ وروح مرا برداشته، به صحنه اندروني ۱۱ گوساله قریانی گناه را بگیر و آن را در مکان معین خانه بیرون آورد و اینک جلال خداوند خانه را مملو ساخت. ۶ و هاتفی از مقدس بسوزانند. ۷ و در روزوم بز نر بی عیبی برای قریانی راشنیدم که از میان خانه به من تکلم می‌نماید و مردی پهلوی من گناه بگذران تامذیغ را به آن طاهر سازند چنانکه آن را به گوساله ایستاده بود. ۷ و مرا گفت: «ای پسر انسان این است مکان کسری من و مکان کف پایهایم که در آن در میان بني اسرائیل تا بی عیب و فوجی بی عیب از گله بگذران. ۲۴ تو آن را به حضور به ابدساکن خواهم شد و خاندان اسرائیل هم خودایشان و هم خداوند نزدیک نمک بر آنها پاشیده، آنها را به پادشاهان ایشان بار دیگر به زناها ولاشهای پادشاهان خود در جهت قریانی سوختنی برای خداوند بگذرانند. ۲۵ هر روز از هفت مکان های بلند خویش نام قدوس مرا بی حرمت نخواهند ساخت. روز تو بز نری برای قریانی گناه بگذران و ایشان گوساله‌ای و فوجی ۸ ازینکه آستانه های خود را نزد آستانه من وباوهای خویش را به از گله هر دویی عیب بگذرانند. ۲۶ هفت روز ایشان کفاره برای پهلوی باوهای من بپیکرده‌اند و در میان من و ایشان فقط دیواری مذبح نموده، آن را طاهر سازند و تخصیص کنند. ۲۷ و چون است، پس اسم قدوس مرا به رجاسات خویش که آنها را عمل این روزها را به اتمام رسانیدند، پس درروز هشتم و بعد از آن کاهنان آورده‌اند بی حرمت خشتم، لهذا من در خشم خود ایشان را قریانی های سوختنی و ذبایح سلامتی شما را بر مذبح بگراند و تلف نمودام. ۹ حال زناهای خود و لشهای پادشاهان خویش را من شما را قبول خواهم کرد. قول خداوند یهوه این است.»

از من دور بنمایند و من در میان ایشان تا به ابد سکونت خواهم ۴۴ و مرا به راه دروازه مقدس بیرونی که به سمت مشرق نمود. ۱۰ و توابی پسر انسان خاندان اسرائیل را از این خانه مطلع متوجه بود، باز آورد و آن بسته شده بود. ۲ و خداوند مرا گفت: ساز تا از گاهان خودخجل شوند و ایشان نمونه آن را پیمایند. ۱۱ واگر از هرچه بعمل آورده‌اند خجل شوند، آنگاه صورت خانه را و نمونه و مخرجها و مدخلها و تمامی شکلها و همه فرایض و ۳ و اما رئیس، چونکه اورئیس است در آن به جهت خوردن غذا به جمیع صورتها و تمامی قانونهایش را برای ایشان اعلام نما و به نظر ایشان بنویس تا تمامی صورتش و همه فرایضش را نگاه داشته، به آنها عمل نمایند. ۱۲ وقانون خانه این است که تمامی حدودش نگریست و اینک جلال خداوند خانه خداوند را مملو ساخته بود و بر سرکوه از همه اطرافش قدس اقداس باشد. اینک قانون خانه همین است. ۱۳ و پیماشنهای مذبح به ذراعها که هر ذراع یک ذراع و یک قبضه باشد این است. سینه‌اش یک ذراع و عرضش یک ذراع و حاشیهای که گردگرد لبیش می‌باشد یک وجہ و این پشت مذبح می‌باشد. ۱۴ و از سینه روی زمین تا خروج پایشی دو ذراع و عرضش یک ذراع و از خروج کوچک تا خروج بزرگ چهار ذراع و عرضش یک ذراع. ۱۵ و آتش دانش چهار ذراع و از آتش دان چهار شاخ برآمده بود. ۱۶ و طول آتش دان دوازده و عرضش دوازده و از هرچهار طرف مربع بود. ۱۷ و طول خروج چهارده و عرضش چهارده برقچهار طرف بود و حاشیهای که گردگرد بودنیم ذراع و دایره سینه‌اش یک ذراع و پلهایش به سمت مشرق متوجه بود. ۱۸ و او مرا گفت: «ای پسر انسان خویشتن تعیین نمودید تا ودیعت مرا در مقدس من نگاه دارند. خداوند یهوه چنین می‌فرماید: این است قانون های مذبح در روزی ۹ «خداوند یهوه چنین می‌فرماید: هیچ شخص غریب نامخون دل و نامخون گوشت از همه غریبانی که در میان بني اسرائیل باشند به پیشند. ۱۹ و خداوند یهوه می‌فرماید که به لاویان کهنه که از مقدس من داخل نخواهد شد. ۱۰ بلکه آن لاویان نیز که در حین

آواره شدن بنی اسرائیل از من دوری ورزیده، از عقب بتهای خویش شود هفت روز برای وی بشمارند. ۲۷ و خداوند پیوه می فرماید در آواره گردیدند، متتحمل گناه خود خواهند شد، ۱۱ زیرا خادمان روزی که به صحن اندرورنی قدس داخل شود تا در قدس خدمت مقدس من و مستحفظان دروازه های خانه و ملازمان خانه هستند نماید آنگاه قربانی گناه خود را بگذراند. ۲۸ «و ایشان را نصیبی و ایشان قربانی های سوختنی و ذبایح قوم را ذبح می نمایند و به خواهد بود. من نصیب ایشان خواهم بود. پس ایشان را در میان حضور ایشان برای خدمت ایشان می استند. ۱۲ و از این جهت اسرائیل ملک ندهد زیرا که من مملک ایشان خواهم بود. ۲۹ و که به حضور بتهای خویش ایشان را خدمت نمودند و برای خاندان ایشان هدایای آردی و قربانی های گناه و قربانی های جرم را بخورند اسرائیل سنگ مصادم گناه شدند. بنابراین خداوند پیوه می گوید: و همه موقوفات اسرائیل از آن ایشان خواهد بود. ۳۰ و اول تمامی دست خود را به ضد ایشان برافراشتمن که متتحمل گناه خود خواهند نویهای همه چیزها از همه چیزها از جمیع هدایای شما شد. ۱۳ و به من نزدیک نخواهد آمد و به کهانت من نخواهند از آن کاهنان خواهد بود و خمیر اول خود را به کاهن بدید تا پرداخت و به هیچ چیز مقدس در قدس القداس نزدیک نخواهند برکت بر خانه خود فروند آورید. ۳۱ و کاهن هیچ میته یا دریده آمد، بلکه بخجالت خویش و رجاسات خود را که بعمل آوردن شده ای را از مرغ یا بهایم نخورد.

۴۵ «و چون زمین را به جهت ملکیت به قرعه تقسیم نماید، خانه ویرای هر کاری که در آن کرده می شود، مستحفظان و دیعت حصه مقدس را که طوش بیست و پنج هزار (نی) و عرضش ده هزار(نی) باشد هدیه ای برای خداوند بگذراند و این به تمامی حدودش از هر طرف مقدس خواهد بود. ۲ و از این پانصد در داشتند، خداوند پیوه می گوید که ایشان به جهت خدمت من نزدیک خواهند آمد و به حضور من ایستاده پیه و خون را برای من خواهند گذرانید. ۱۶ و ایشان به مقدس من داخل خواهند شد و هزار و عرض ده هزار (نی) خواهی پیمود تا در آن جای مقدس قدس القداس باشد. ۴ و این برای کاهنانی که خادمان مقدس باشند و به جهت خدمت خداوند نزدیک می آیند، حصه مقدس از زمین خواهد بود تا جای خانه ها به جهت ایشان و جای مقدس به جهت قدس باشد. ۵ و طول بیست و پنج هزار و عرض ده هزار (نی) به جهت لاویانی که خادمان خانه باشند خواهد بود تا ملک ایشان برای بیست خانه باشد. ۶ و ملک شهر را که عرضش نکنند. ۱۹ و چون به صحن بیرونی یعنی به صحن بیرونی نزد قبور روند، آنگاه لباس خویش را که در آن خدمت می کنند بیرون کرده، آن را در حجره های مقدس بگذارند و به لباس دیگر ملبس شوند و قوم را در لباس خویش تقدیس ننمایند. ۲۰ و ایشان سر خود هدیه مقدس و مقابل ملک شهر از جانب غربی به سمت مغرب و از جانب شرقی به سمت مشرق حصه رئیس خواهد بود و طوش مواری یکی از قسمت ها از حد مغرب تا حد مشرق خواهد بود. ۲۱ و کاهن وقت درآمدنش در صحن اندرورنی شراب ننوشد. و زن بیوه یا مطلقه را به زنی نگیرند، بلکه با کهنه ای که از ذرت خاندان اسرائیل باشد بایپیوه ای را که بیوه کاهن باشد بگیرند. ۲۲ و من بر قوم من دیگر ستم ننمایند و ایشان زمین را به خاندان اسرائیل برجسب اساطیر ایشان خواهند داد. ۹ «خداوند پیوه چنین می گوید: ای سروران اسرائیل باز ایستید و جور و ستم را دور کنید مراجعتها به جهت محکمه باشند، برجسب احکام من داری و بنمایند و شرایع و فرایض مرا در جمیع مواسم من نگاه دارند و سبت های مرا تقدیس ننمایند. ۲۵ واحدی از ایشان به میمه آدمی نزدیک نیامده، خویشتن را نجس نسازد مگر اینکه به جهت پدریا مادر یا پسر یا دختر یا برادر یا خواهی که شوهر نداشته باشد. و مقدار آنها برجسب حمور باشد. ۱۲ و مثقال بیست چیزه باشد. و منای شما بیست مثقال و بیست و پنج مثقال و پانزده مثقال باشد.

۱۳ «و هدیه‌ای که بگذرانید این است: یک سدس ایفا از هر ویک ایفا برای هر قوچ و هرچه از دستش برآید برای برهها و یک حومر گلدم و یک سدس ایفا از هر حومر جو بدھید. ۱۴ و قسمت هین روغن برای هر ایفا بگذراند. ۸ و هنگامی که رئیس داخل معین روغن برحسب بت روغن یک عشر بت از هر کر یا حومرده شود از راه رواق دروازه درآید و از همان راه بیرون رود. ۹ و هنگامی بت باشد زیرا که ده بت یک حومر می‌باشد. ۱۵ و یک گوسفند که اهل زمین در مواسم به حضور خداوند داخل شوند، آنگاه هر که از دویست گوسفند از مرتع های سیراب اسرائیل برای هر دروازه شمالي به جهت عبادت داخل شود، از راه دروازه و قرباني سوختني و ذبائح سلامتي بدھند تا برای ايشان كفاره جنوبي بیرون رود. و هر که از راه دروازه جنوبي داخل شود، از راه بشود. قول خداوند یهوه اين است. ۱۶ و تمامي قوم زمین اين دروازه شمالي بیرون رود و ازان دروازه که از آن داخل شده باشد، هدیه را برای رئیس درسرايیل بدھن. ۱۷ و رئیس قرباني های بزنگردد بلکه پيش روی خود بیرون رود. ۱۰ و چون ايشان داخل سوختني و هدایاي آردي و هدایاي ریختنی را در عدهها وهلالها و شوند رئیس در میان ايشان داخل شود و چون بیرون روند با هم سبتها و همه مواسم خاندان اسرائیل بدھد و او قرباني گناه و هدیه بیرون روند. ۱۱ و هدیه آردي اش در عدهها و مواسم یک ایفا برای آردي و قرباني سوختني و ذبائح سلامتي را به جهت كفاره برای هر گاو و یک ایفا برای هر قوچ و هرچه از دستش برآيد برای برهها و خاندان اسرائیل بگذراند.» ۱۸ خداوند یهوه چنین می‌گوید: «در یک هین روغن برای هر ایفا خواهد بود. ۱۲ و چون رئیس هدیه غرمه ماہ اول، گاوه جوان بی عیب گرفته، مقدس را طاهرخواهی تبرعی را خواه قرباني سوختني یا ذبائح سلامتي به جهت هدیه نمود. ۱۹ و کاهن قدری از خون قرباني گناه گرفته، آن را بر چهار تبرعی برای خداوند بگذراند، آنگاه دروازه را که به سمت مشرق چوب خانه و بر چهارگوش خروج مذبح و بر چهار چوب دروازه متوجه است بگشایند او قرباني سوختني و ذبائح سلامتي خود را صحن اندروني خواهد پاشد. ۲۰ و همچنین درروز هفتم ماه برای بگذراند به طوري که آنها را در روز سبته می‌گذراند. پس بیرون هر که سهو یا غفلت خطأ وزرخواهی کرد و شما برای کفاره رود و چون بیرون رفت دروازه را بینندند. ۱۳ و یک بره یک ساله خواهیدنmod. ۲۱ و در روز چهاردهم ماه اول برای شماهافت روز بی عیب هر روز به جهت قرباني سوختني برای خداوند خواهی عید فصح خواهد بود که در آنها نان فطیر خوده شود. ۲۲ و در گذرانيد، هر صبح آن را بگذران. ۱۴ و هر بامداد هدیه آردي آن را آن روز رئیس، گاوقرباني گناه را برای خود و برای تمامي اهل زمین خواهی گذرانيد، یعنی یک سدس ایفا و یک ثلث هین روغن بگذراند. ۲۳ و در هفت روز عید، یعنی در هر روزان آن هفت که بر آرد نرم پاشیده شود که هدیه آردي دایمي برای خداوند به روز، هفت گاو و هفت قوچ بی عیب به جهت قرباني سوختني فرضه ابدی خواهد بود. ۱۵ پس بره و هدیه آردي اش و روغش براي خداوند و هر روز يك بزر نر به جهت قرباني گناه بگذراند. را هر صبح به جهت قرباني سوختني دایمي خواهند گذرانيد.» ۲۴ و هدیه آرديش را یک ایفا برای هر گاو و یک ایفا برای هر قوچ ۱۶ خداوند یهوه چنین می‌گوید: «چون رئیس بخششی به یکی از پس روزان خواهد بود و ملک و یک هین روغن برای هر ایفا بگذراند. ۲۵ و از روز پانزدهم ماه پس من خود بدھد، حق اريث آن از آن پسروانش خواهد بود و ملک هفتم، در وقت عيد موافق اينها يعني موافق قرباني گناه و قرباني ايشان به رسمي اريث خواهد بود. ۱۷ لیکن اگر بخششی ازملک سوختني و هدیه آردي و روغن تا هفت روز خواهد گذرانيد.» موروش خوش به یکی از بندگان خواهد بود، تا سال انفكاك از آن او خواهد بود، پس به رئیس راجح خواهد شد و میراث او فقط از ۴۶ خداوند یهوه چنین می‌گوید: «دروازه صحن اندروني که آن پسروانش خواهد بود. ۱۸ و رئیس از ميراث قوم نگيرد و ملک به سمت مشرق متوجه است در شش روز شغل بسته بماند و در روز ايشان را غصب ننماید بلکه پسروان خود را از ملک خوشش ميراث سبته مفتح شود و در روز اول ماه گشاده گردد. ۲ و رئیس از راه دهد تا قوم من هر کس از ملک خوش پرآکده نشوند. ۱۹ پس رواق دروازه بیرونی داخل شود و نزد چهار چوب دروازه بايستاد و مرا ازمدخلی که به پهلوی دروازه بود به حجره های مقدس کاهنان کاهنان قرباني سوختني و ذبیحه سلامتي او را بگذراند و او بر که به سمت شمال متوجه بود درآورد. و اینک در آنجا بهر طرف آستانه دروازه سجده نماید، پس بیرون برداوما دروازه تا شام بسته به سمت غرب مکانی بود.» ۲۰ و مرا گفت: «اين است مكانی نشود. ۲ و اهل زمین درسبت ها و هلالها نزد دهنئ آن دروازه به که کاهنان، قرباني جم و قرباني گناه را طبعی نمایند و هدیه حضور خداوند سجده نمایند. ۴ و قرباني سوختني که رئیس در آردي را می‌پزند تا آنها را به صحن بیرونی به جهت تقديری نمودن روز سبته برای خداوند بگذراند، شش بره بی عیب و یک قوچ قوم بیرون نیاورند.» ۲۱ پس مرا به صحن بیرونی آورد و مرا به بی عیب خواهد بود. ۵ و هدیه آردي اش یک ایفا برای هر قوچ باشد چهار زاويه صحن گردانيد و اينک در هر زاويه صحن صحنه بود. و هدیه اش برای برهها هرچه از دستش برآيد و یک هین روغن برای هر ایفا. ۶ و در غرمه ماه یک گاوجونان بی عیب و شش بره و یک هر یک چهل و عرضش سی (ذراع) بود. اين چهار را که درزاویه ها قوچ که بی عیب باشد. ۷ و هدیه آردي اش یک ایفا برای هر گاو

بود یک مقدار بود. ۲۲ و به گرداگرد آنها بطرف آن چهار طاقها بود سیرایم که در میان سرحد دمشق و سرحد حمات است و حصر و مطیعه‌ها زیر آن طاقهاز هر طرفش ساخته شده بود. ۲۴ و مرا وسطی که نزد سرحد حوران است. ۱۷ و حد از دریا حصر عینان گفت: «اینها مطیعه‌ها می‌باشد که خادمان خانه در آنها بایح قوم نزد سرحد دمشق و بطرف سرحد حمات خواهد بود. و این است جانب شمالی. ۱۸ و بطرف شرقی در میان حوران و دمشق و

در میان جعلاد و زمین اسرائیل اردن خواهد بود و از این حد تا دریای شرقی خواهی پسند و این حد شرقی می‌باشد. ۱۹ و طرف بسوی مشرق جاری بود، زیرا که روی خانه به سمت مشرق بود جنوبی به جانب راست از تامار تا آب مریوت قادش و نهر (مصر) و آن آبها از زیر جانب راست خانه از طرف جنوب مذیح جاری بود. ۲۰ و طرف غربی دریای بزرگ از حد بدوه، از راه خارج به دروازه پس مرا از راه دروازه شمالی بیرون برد، از راه خارج به دروازه بیرونی به راهی که به سمت مشرق متوجه است گردانید و اینک است خواهد بود و این جانب غربی باشد. ۲۱ پس این زمین را آبها از جانب راست جاری بود. ۳ و چون آن مردیپسی مشرق برای خود پرحسب اسپاط اسرائیل تقسیم خواهد نمود. ۲۲ و آن را بیرون رفت، ریسمانکاری در دست داشت و هزار ذراع پسند، مرا برای خود و برای غربیانی که در میان شماماوا گرینند و در میان از آب عبور داد و آبها به قزوک می‌رسید. ۴ پس هزار ذراع پسند شما اولاً داد بهم رسانند به قرعه تقسیم خواهید کرد و ایشان نزد شما و مرا از آبها عبور داد و آب به زانو می‌رسید و باز هزار ذراع پسند، مثل متوطنان بین اسرائیل خواهند بود و با شما در میان اسپاط اسرائیل مرا عبور داد و آب به کمرمی می‌رسید. ۵ پس هزار ذراع پسند و میراث خواهند یافت. ۲۳ و خداوند یهوه می‌فرماید: در هر سیط که نهی بود که از آن نتوان عبور کرد زیرا که آب زیاده شده بود، آبی شخصی غریب در آن ساکن باشد، در همان ملک خود را خواهد که در آن می‌شود شنا کرد نهی که از آن عبور نتوان کرد. ۶ و مرا یافت.

گفت: «ای پسر انسان آیا نی را دیدی؟» پس مرا از آنجا برد، به کنار نهربرگدانید. ۷ و چون برگشتم اینک بر کنار نهر از اینطرف و

از آنطرف درختان بینی نهایت بسیار بود. ۸ و مراگفت: «این آبها حتلون و مدخل حمات و حصر عینان نزد سرحد شمالی دمشق تا بسوی ولایت شرقی جاری می‌شود و به عربه فرود شده، به دریا جانب حمات حد آنها از مشرق تا مغرب. برای دان یک قسمت. می‌رود و چون به دریا داخل می‌شود آبهایش شفا می‌یابد. ۹ و اقع ۲ و نزد حد دان از طرف مشرق تا طرف مغرب برای اشیر یک خواهد شد که هر ذی حیات خزندگانی در هر جایی که آن نهی قسمت. ۱۰ و نزد حد اشیر از طرف مشرق تا طرف مغرب برای داخل شود، زنده خواهد گشت و ماهیان از حد زیاده پیدا خواهد نفتالی یک قسمت. ۱۱ و نزد حد نفتالی از طرف مشرق تا طرف شد، زیراچون این آبها به آنجا می‌رسد، آن شفا خواهد یافت و هر مغرب برای منسی یک قسمت. ۱۲ و نزد حدمنسی از طرف مشرق جایی که نهر جاری می‌شود، همه چیز نماد می‌گردد. ۱۳ و صیادان از طرف مغرب برای افرایم یک قسمت. ۱۴ و نزد حد افرایم از طرف بر کنار آن خواهند ایستاد و از عین جدی تا عین عجلایم موضعی مشرق تا طرف مغرب برای رؤیین یک قسمت. ۱۵ و نزد حد رئیین برای پنهن کردن دامها خواهد بود و ماهیان آبها به حسب جنسها، از طرف مشرق تا طرف مغرب برای یهودایک قسمت. ۱۶ و نزد مثل ماهیان دریای بزرگ از حد زیاده خواهد بود. ۱۷ اما خلا بها و حد یهودا از طرف مشرق تا طرف مغرب هدیه‌ای که می‌گذرانید تالابهایش شفان خواهد یافت بلکه به نمک تسیلم خواهد شد. خواهد بود که عرضش بیست و پنج هزار (نی) و طولش از جانب ۱۸ و بر کنار نهر به اینطرف و آنطرف هر قسم درخت خوارکی مشرق تا جانب مغرب موافق یکی از این قسمت‌ها باشد و مقدس خواهد روید که برگهای آنها پرمرده نشود و میوه‌های آنها لاپقطع در میانش خواهد بود. ۱۹ و طول این هدیه‌ای که برای خداوند خواهد بود هر ماه میوه تازه خواهد آورد زیرا که آبش از مقدس می‌گذرانید بیست و پنج هزار (نی) و عرضش ده هزار (نی) خواهد جاری می‌شود و میوه آبها برای خوارک و برگهای آنها به جهت بود. ۲۰ و این هدیه مقدس برای ایشان یعنی برای کاهنان می‌باشد علاج خواهد بود. ۲۱ خداوند یهوه چنین می‌گوید: «این است و طولش بطرف شمال بیست و پنج هزار و عرضش بطرف مغرب ده حدودی که زمین را برای دوازده سبط اسرائیل به آنها تقسیم خواهد بود هزار و طولش بطرف جنوب بیست نمود. برای یوسف دو قسمت. ۲۲ و شما هر کس مثل دیگری آن و پنج هزار (نی) می‌باشد و مقدس خداوند در میانش خواهد بود. را به تصرف خواهید آورد زیرا که من دست خود را برافراشتم که آن ۲۳ و این برای کاهنان مقدس از بنی صادوق که ودیعت مرا نگاه را به پدران شما بدhem پس این زمین به قرعه به شما به ملکیت داشته‌اند خواهد بود، زیرا ایشان هنگامی که بنی اسرائیل گمراه داده خواهد شد. ۲۴ و حمله زمین این است. بطرف شمال از شدن و لایان نیز ضلالت ورزیدند، گمراه نگدیدند. ۲۵ لهذا این دریای بزرگ بطرف حتلون تا مدخل صد. ۲۶ حمات ویروته و برای ایشان از هدیه زمین، هدیه قدس اقداس به پهلوی سرحد

لایران خواهد بود. ۱۳ و مقابله حد کاهنан حصه‌ای که طولش دروازه یوسف یک و دروازه بنیامین یک و دروازه دان یک. ۲۳ و بیست و پنجمهزار و عرضش ده هزار (نی) باشد برای لایران خواهد بطرف جنوب چهار هزار و پانصد پیمایش و سه دروازه یعنی دروازه بود، پس طول تمامش بیست و پنجمهزار و عرضش ده هزار(نی) شمعون یک و دروازه یساقاکار یک و دروازه زبولون یک. ۲۴ و بطرف خواهد بود. ۱۴ و از آن چیزی نخواهند فروخت و مبادله نخواهند مغرب چهار هزار و پانصد (نی) و سه دروازه یعنی دروازه جاد یک نمود و نورهای زمین صرف دیگران نخواهد شد زیرا که برای و دروازه اشیر یک و دروازه نفتالی یک. ۲۵ و محیطش هجده خداوند مقدس می‌باشد. ۱۵ و پنجمهزار (نی) که از عرضش مقابله هزار(نی) می‌باشد و اسم شهر از آن روز یهوه شمه خواهد بود.» آن بیست و پنجمهزار (نی) باقی می‌ماند عام خواهد بود، به جهت شهر و مسکن ها نواحی شهر. و شهر در وسطیش خواهد بود. ۱۶ و پیمایش‌های آن این است: بطرف شمال چهار هزار و پانصد و بطرف جنوب چهار هزار و پانصد به طرف مشرق چهار هزار و پانصد و به طرف مغرب چهار هزار و پانصد (ذراع). ۱۷ و نواحی شهر بطرف شمال دویست و پنجاه و بطرف جنوب دویست و پنجاه و بطرف مشرق دویست و پنجاه و بطرف مغرب دویست و پنجاه خواهد بود. ۱۸ و آنچه از طولش مقابله هدیه مقدس باقی می‌ماند بطرف مشرق ده هزار و بطرف مغرب ده هزار (نی) خواهد بود و این مقابله هدیه مقدس باشد و محصولش خوارک آنانی که در شهر کارمی کنند خواهد بود. ۱۹ و کارکنان شهر از همه اسپاط اسرائیل آن را کشت خواهند کرد. ۲۰ پس تمامی هدیه بیست و پنجمهزار در بیست و پنجمهزار (نی) باشد این هدیه مقدس را با ملک شهر مریع خواهید گذرانید. ۲۱ و بقیه آن بهر دوطرف هدیه مقدس و ملک شهر از آن رئیس خواهد بود؛ و این حصه رئیس نزد حد شرقی دربرابر آن بیست و پنجمهزار (نی) هدیه و نزد حد غربی هم برای بیست و پنجمهزار (نی) هدیه) خواهد بود؛ و هدیه مقدس و مقدس خانه در میانش خواهد بود. ۲۲ و از ملک لایران و از ملک شهرکه در میان ملک رئیس است، حصه‌ای در میان حد یهودا و حد بنیامین از آن رئیس خواهد بود. ۲۳ و اما برای بقیه اسپاط از طرف مشرق تا طرف مغرب برای بنیامن یک قسمت. ۲۴ و نزد حد بنیامن از طرف مشرق تا طرف مغرب برای شمعون یک قسمت. ۲۵ و نزد حد شمعون از طرف مشرق تا طرف مغرب برای یساقاکار یک قسمت. ۲۶ و نزد حد یساقاکار از طرف مشرق تا طرف مغرب برای زبولون یک قسمت. ۲۷ و نزد حد زبولون از طرف مشرق تا طرف مغرب برای جاد یک قسمت. ۲۸ و نزد حد جاد بطرف جنوب به جانب راست حد (زمین) از تamar تا آب مریبه قادش و نهر (مصر) و دریای بزرگ خواهد بود.» ۲۹ خداوند یهوه می‌گوید: «این است زمینی که برای اسپاط اسرائیل به ملکیت تقسیم خواهید کرد و قسمت های ایشان این می‌باشد. ۳۰ و این است مخرج های شهر بطرف شمال چهار هزار و پانصد پیمایش. ۳۱ و دروازه های شهر موافق نامهای اسپاط اسرائیل باشد یعنی سه دروازه بطرف شمال. دروازه رئیسین یک و دروازه یهوداییک و دروازه لاییک. ۳۲ و بطرف مشرق چهار هزار و پانصد (نی) و سه دروازه یعنی

ایشان را به حضور نبودن نصر آورد. ۱۹ و پادشاه با ایشان گفتگو کرد و از جمیع ایشان کسی مثل دانیال و حنینا و میشاپل و عزیزا

۱ در سال سوم سلطنت یهودیا قیم پادشاه یهودا، نبودن نصر پادشاه یافت نشد پس در حضور پادشاه ایستادند. ۲۰ و در هر مسئله بابل به اورشلیم آمد، آن را محاصره نمود. ۲ و خداوند یهودیا قیم حکمت و فطانت که پادشاه از ایشان استفسار کرد، ایشان را از پادشاه یهودا را با بعضی از ظروف خانه خدا به دست او تسلیم جمیع مجوسان و جادوگرانی که در تمام مملکت او بودند ده نمود و او آنها را به زمین شعار به خانه خدای خود آورد و ظروف مرتبه بهتر یافت. ۲۱ و دانیال بود تا سال اول کوش پادشاه.

را به بیت‌الحال خدای خویش گذاشت. ۳ و پادشاه اشغاز رئیس ۲ و در سال دوم سلطنت نبودن نصر، نبودن نصر خوابی دید و خواجه‌سرایان خویش را امر فرمود که بعضی ازینی اسرائیل و از اولاد پادشاهان و از شرقا را بیاورد. ۴ جوانانی که هیچ عیب نداشته باشند و نیکومنظر در هرگونه حکمت ماهر و به علم دانار به فنون فهمی باشند که قابلیت برای ایستادن در قصر پادشاه داشته باشند و علم و زبان کلدانیان را به ایشان تعلیم دهند. ۵ و پادشاه وظیفه روزینه ازطعم پادشاه و از شرابی که او می‌نوشید تعیین نمود و (امر فرمود) که ایشان را سه سال تربیت نمایند و بعد از انقضای آن مدت در حضور پادشاه حاضر شوند. ۶ و در میان ایشان دانیال و حنینا و میشاپل و عزیزا از بنی یهودا بودند. ۷ رئیس خواجه‌سرایان نامها به ایشان نهاد، امدادیان را به بطل‌نصر و حنینا را به شدرک و میشاپل را به میشک و عزیزا را به عبدنحو مسمی ساخت. ۸ اما دانیال در دل خود قصد نمود که خویشتن را از طعام پادشاه و از شرابی که او می‌نوشید نجس نسازد. پس از رئیس خواجه‌سرایان درخواست نمود که خویشتن را نجس نسازد. ۹ و خدا دانیال را نزد رئیس خواجه‌سرایان محترم و مکرم ساخت. ۱۰ پس خواجه‌سرایان به دانیال گفت: «من از آقای خود پادشاه که خوارک و مشروبات شما را تعیین نموده است می‌ترسم. چرا چهره های شما را از سایر جوانانی که اینای جنس شما می‌باشد، زشنتر بینند و همچنین سرمه را نزد پادشاه در خطر خواهید انداخت.»

۱۱ پس دانیال به رئیس ساقیان را که رئیس خواجه‌سرایان اورا بر دانیال و حنینا و میشاپل و عزیزا گماشته بود گفت: «مستدعی آنکه بندگان خود را در روز تحریمه نمای و به ما بقول برای خوردن بدنه و آب به جهت نوشیدن. ۱۲ و چهره های ما و چهره های سایر جوانانی را که طعام پادشاه را می خورند به حضور تو ملاحظه نمایند و به نهجه که خواهی دید با بندگان عمل نمای». ۱۴ و ایشان با انسان نیست، نمی تواند آن را برای پادشاه بیان نماید.» او ایشان را در این امر اجابت نموده، ده روز ایشان را تحریمه کرد. ۱۵ و بعد از انقضای ده روز معلوم شد که چهره های ایشان از سایر جوانانی که طعام پادشاه را می خورند نیکوت و فریه تریود. ۱۶ پس رئیس ساقیان طعام ایشان و شراب را که باید بتوشید بردشت و بقول به ایشان داد. ۱۷ اما خدا به این چهار جوان معرفت و ادرارک در هر گونه علم و حکمت عطا فرمود و دانیال در همه بابل بیرون می‌رفت، سخن گفت. ۱۸ و اریوک سردار پادشاه رویاها و خوابها فهمی گردید. ۱۹ و بعد از انقضای روزهایی که پادشاه امر فرموده بود که ایشان را بیاورند، رئیس خواجه‌سرایان است؟ آنگاه اریوک دانیال را از کیفیت امر مطلع ساخت. ۲۰ و

دانیال داخل شده، از پادشاه درخواست نمود که مهلت به وی داده بدون دستها جدا شده، پایهای آهنین و گلین آن تمثال را زد و آنها شود تا تعبیر را برای پادشاه اعلام نماید. ۱۷ پس دانیال به خانه را خرد ساخت. ۱۸ آنگاه آهن و گل و برج و نقره و طلا با هم خودرفته، رفاقتی خویش حتیبا و میشائل و عزربا راز این امر اطلاع خردش و مثل کاه خورمن تابستانی گردیده، باد آنها راچان برد که داد، ۱۸ تا درباره این راز از خدای آسمانها رحمت بطلبند مبادا که جایی به جهت آنها یافت نشد. و آن سنگ که تمثال را زده دانیال و رفاقتیش با سایر حکیمان بابل هلاک شوند. ۱۹ آنگاه آن بود که عظیمی گردید و تمامی جهان را پر ساخت. ۲۰ خواب رازبه دانیال در رویای شب کشف شد، پس دانیال خدای آسمانها همین است و تعبیرش را برای پادشاه بیان خواهیم نمود. ۲۱ ای را متبارک خواند. ۲۰ و دانیال متكلم شده، گفت: «اسم خدا تا پادشاه، تو پادشاه پادشاهان هستی زیرا خدای آسمانها سلطنت و ابدالاً باد متبارک بادزیرا که حکمت و توانایی از آن وی است. اقتدار و قوت و حشمت به تو داده است. ۲۲ و در هر جایی که ۲۱ و اوقتها و زمانها را تبدیل می کند. پادشاهان رامعروول می نماید بنی آدم سکونت دارند جیوانات صحراء و مرغان هوا را پهدست و پادشاهان را نصب می کند. حکمت را به حکیمان می بخشند تو تسلیم نموده و تو را بر جمیع آنها مسلط گردانیده است. آن وفقطان پیشه کان را تعلیم می دهد. ۲۳ اوست که چیزهای عمیق سر طلا تو هستی. ۲۴ و بعد از تو سلطنتی دیگر پستتر از تو و پنهان را کشف می نماید. به آنچه در ظلمت است عارف خواهید بخاست و سلطنت سومی دیگر از برج که بر تمامی جهان می پاشد و نور نزدی ساکن است. ۲۵ ای خدای پدران من تو سلطنت خواهد نمود. ۲۶ و سلطنت چهارم مثل آهن قوی خواهد راشکر می گوییم و تسبیح می خوانم زیرا که حکمت و توانایی را به بود زیرا آهن همه چیز را خرد و نرم می سازد. پس چنانکه آهن من عطا فرمودی و الان آنچه را که از تو درخواست کرده ایم به من همه چیز را نرم می کند، همچنان آن نیز خرد و نرم خواهد ساخت. اعلام نمودی چونکه ما را از مقصود پادشاه اطلاع دادی». ۲۷ و چنانکه پایهای و انگشتیها را بدیدی که قدری از گل کوزه گر و از این جهت دانیال نزد اریوک که پادشاه او را به جهت هلاک قدری از آهن بود، همچنان این سلطنت منقسم خواهد شد و قدری ساختن حکمای بابل مامور کرده بود رفت، و به وی رسیده، چنین از قوت آهن در آن خواهد ماند موافق آنچه دیدی که آهن با گل گفت که «حکمای بابل را هلاک مساز. مرا به حضور پادشاه ببر و سفالین آمیخته شده بود. ۲۸ و اما انگشتیها پایهایش قدری تعییر را برای پادشاه بیان خواهی نمود.» ۲۹ آنگاه اریوک دانیال را از آهن و قدری از گل بود، همچنان این سلطنت قدری قوی و بروزی به حضور پادشاه رسانید و وی را چنین گفت که «شخصی قدری زد و شکن خواهد بود. ۳۰ و چنانکه دیدی که آهن با گل را از اسریان بهدوایا فهم که تعییر را برای پادشاه بیان تواند نمود.» سفالین آمیخته شده بود، همچنین اینها خویشتن را با ذرت انسان ۳۱ پادشاه دانیال را که به بلطف صریح مسمی بود خطاب کرده، آمیخته خواهید کرد. اما به نحوی که آهن با گل ممزوج نمی گفت: «آیا تومی توانی خوابی را که دیده ام و تعییرش را برای من شود، همچنین اینها با یکدیگر ملخص نخواهند شد. ۳۲ و در ایام بیان نمایی؟» ۳۳ دانیال به حضور پادشاه جواب داد و گفت: این پادشاهان خدای آسمانها سلطنتی را که تا ابدالاً باد زایل نشود، «رازی را که پادشاه می طلبید، نه حکیمان و نه جادوگران و نه برپاخواهد نمود و این سلطنت به قومی دیگر منتقل نخواهد شد، مجوسیان و نه منجمان می توانند آن را برای پادشاه حل کنند. بلکه تمامی آن سلطنتها را خرد کرده، مغلوب خواهد ساخت و ۳۴ لیکن خدایی در آسمان هست که کائش اسراری باشد و او خودش تا ابدالاً باد استوار خواهد ماند. ۳۵ و چنانکه سنگ را نبوکدنصر پادشاه را از آنچه در ایام آخر واقع خواهد شد اعلام دیدی که بدون دستها از کوه جدا شده، آهن و برج و گل و نقره و ۳۶ نموده است. خواب تو و رویای سرت که در بستر دیده ای این طلا را خرد کرد، همچنین خدای عظیم پادشاه را از آنچه بعد از است: ای پادشاه فکرهای تو بر بستر درباره آنچه بعد از این این واقع می شود مغایر ساخته است. پس خواب صحیح و تعبیرش واقع خواهد شد به خاطرت آمد و کاشف الاسرار، تو را از آنچه واقع یقین است.» ۳۷ آنگاه نبوکدنصر پادشاه به روی خود درافتاده، خواهد شدم خبر ساخته است. ۳۸ و اما این راز بر من از حکمیتی دانیال را سجده نمود و امر فرمود که هدایا و عطایات برای او که من پیشتر از سایر زندگان دارم مکشوف نشده است، بلکه تا بگذراند. ۳۹ و پادشاه دانیال را خطاب کرده، گفت: «به درستی تعییر بر پادشاه معلوم شود و فکرهای خاطر خود را بدانی. ۴۰ توای که خدای شما خدای خدایان و خداوند پادشاهان و کاشف اسرار پادشاه می دیدی و اینک تمثال عظیمی بود و این تمثال بزرگ که است، چونکه تو قادر بر کشف این را شدیه ای.» ۴۱ پس پادشاه درخشندگی آن بی نهایت و منظر آن هولناک بود پیش روی تو بربا دانیال را معظم ساخت وهدایای بسیار و عظیم به او داد و او را بر شد. ۴۲ سراین تمثال از طلای خالص و سینه و بازوهاش از نقره و تمامی ولایت بابل حکومت داد و رئیس روسا بر جمیع حکمای شکم و رانهایش از برج نمود. ۴۳ و ساقهایش از آهن و پایهایش بابل ساخت. ۴۴ و دانیال از پادشاه درخواست نمود تا شدرک و قدری از آهن وقدری از گل بود. ۴۵ و مشاهده می نمودی تاسنگی

میشک و عبدنغو را بر کارهای ولایت بابل نصب کرد و اما دانیال میشک و عبدنغو در جواب پادشاه گفتند: «ای نبودنصر! درباره این امر ما را راپاکی نیست که تو را جواب دهیم. ۱۷ اگر چنین

است، خدای ما که او را می‌پرسیم قادر است که ما از تون

در دروازه پادشاه می‌بود.

۳ نبودنصر پادشاه تمثای از طلا که ارتقاض شصت ذراع و آتش ملتهب برهاند و او ما را از دست توانی پادشاه خواهد رهاید.

عرضش شش ذراع بود ساخت و آن را در همواری دورا درولایت ۱۸ و اگر نه، ای پادشاه تو را معلوم باد که خدايان تو را عبادت بابل نصب کرد. ۲ و نبودنصر پادشاه فرستاد که امرا و روسا و نخواهیم کرد و تمثال طلا را که نصب نموده‌ای سجده نخواهیم

والیان و داروان و خزانه‌داران و مشیران و وکیلان و جمیع سوران نمود». ۱۹ آنگاه نبودنصر از خشم مملو گردید وهیئت چهراش

ولایها را جمع کنند تا به جهت تبرک تمثای که نبودنصر پادشاه بر شدرک و میشک و عبدنغو تغییر گشت و متکلم شده، فرمود تا

نصب نموده بود بیایند. ۳ پس امرا و روسا و والیان و داروان و تون را هفت چندان زیاده تر از عادتش بتایند. ۴ و به قویترین

خرانه‌داران و مشیران و وکیلان و جمیع سوران ولایتها به جهت شجاعان لشکر خود فرمود که شدرک و میشک و عبدنغو را بیندند

تبرک تمثای که نبودنصر پادشاه نصب نموده بود جمع شده، و در تون آتش ملتهب بیندازن. ۲۱ پس این اشخاص را در رداها و

پیش تمثای که نبودنصر نصب کرده بود ایستادند. ۴ و منادی به جهه‌ها و عمامه‌ها و سایر لباسهای ایشان بستند و در میان تون آتش

آواز بلندندا کرده، می‌گفت: «ای قومها و امتها و زبانهای را پادشاه سخت بود و تون

شما حکم است؛ ۵ که چون آواز کرنا و سرنا عود و بربط و بی‌نهایت تایید شده، شعله آتش آن کسان را که شدرک و میشک

ستور و کمانچه و هر قسم آلات موسیقی را بشنوید، آنگاه به عبدنغو را برداشته بودند کشت. ۲۲ و این سه مردی عین شدرک و

رو افتداده، تمثال طلا را که نبودنصر پادشاه نصب کرده است میشک و عبدنغو در میان تون آتش ملتهب بسته افتدادند. ۲۳ آنگاه

سجده نمایید. ۶ و هر که به رو نیفتند و سجده ننماید در همان نبودنصر پادشاه در حریت افتاد و بروزی هرچه تمامتر برخاست و

ساعت در میان تون آتش ملتهب افکنده خواهد شد». ۷ لهذا مشیران خود را خطاب کرده، گفت: «آیا سه شخص نسبتیم و

چون همه قومها آواز کرنا و سرنا و عودو بربط و ستور و هر قسم در میان آتش نینداختیم؟ ایشان در جواب پادشاه عرض کردند که

آلات موسیقی راشنیدند، همه قومها و امتها و زبانها به رو افتداده، «صحیح است ای پادشاه!» ۲۵ اورد جواب گفت: «اینک من

تمثال طلا را که نبودنصر پادشاه نصب کرده بود سجده نمودند. چهار مرد می‌بینم که گشاده در میان آتش می‌خرامند و ضرری

اما در آنوقت بعضی کلدانیان نزدیک آمد، بر پهودیان شکایت به ایشان نرسیده است و منظر چهارمین شیوه پسرخدا است.»

۲۶ اوردنده، ۹ و به نبودنصر پادشاه عرض کرده، گفتند: «ای پادشاه» ۲۶ پس نبودنصر به دهنگ ایشان آتش ملتهب نزدیک آمد و خطاب

تا به اید زنده باش! ۱۰ توانی پادشاه فرمانی صادر نمودی که کرده، گفت: «ای شدرک و میشک و عبدنغو! ای بندگان خدای

هر که آواز کرنا و سرنا و عود و بربط و ستور و کمانچه و هر قسم تعالیٰ بیرون شوید و بیاید.» پس شدرک و میشک و عبدنغو از

آلات موسیقی را بشنوید به رو افتداده، تمثال طلا را سجده نمایید. میان آتش بیرون آمدند. ۲۷ و امرا و روسا و والیان و مشیران پادشاه

۱۱ و هر که به رو نیفتند و سجده ننماید در میان تون آتش ملتهب جمع شده، آن مردان را دیدند که آتش به بدنها ایشان اثری

افکنده شد. ۱۲ پس چند نفر بیهوده که ایشان را بر کارهای ولایت نکرده و موبی از سر ایشان نسخه و رنگ را دای ایشان تبدیل

با بل گماشته‌ای هستند، یعنی شدرک و میشک و عبدنغو. این نشده، بلکه بوی آتش به ایشان نرسیده است. ۱۳ آنگاه نبودنصر

بابل گماشته‌ای هستند، تو را احترام نمی‌نمایند و خدايان تو را عبادت متکلم شده، گفت: «متبارک باد خدای شدرک و میشک و

نمی‌کنند و تمثال طلا را که نصب نموده‌ای سجده نمی‌نمایند.» عبدنغو که فرشته خود را فرستاد و بندگان خویش را که بر او توکل

۱۴ آنگاه نبودنصر با خشم و غضب فرمود تاشدرک و میشک و داشتند و به فرمان پادشاه مخالفت وزیدانو بدنها خود را تسليم عبدنغو را حاضر کنند. پس این اشخاص را در حضور پادشاه نمودند تا خدای دیگری سوای خدای خویش را عبادت و سجده اوردنده. ۱۵ پس نبودنصر ایشان را خطاب کرده، گفت: «ای ننمایید، رهایی داده است. ۲۹ بنا بر این فرمانی از من صادر شد که

شدرک و میشک و عبدنغو! آیا شما عمد خدايان مرا نمی‌پرسید! هر قوم و امت و زبان که حرف ناشایسته‌ای به ضد خدای شدرک

و تمثال طلا را که نصب نموده‌ام سجده نمی‌کنید؟ ۱۶ الان اگر و میشک و عبدنغو بگویند، پاره پاره شوند و خانه‌های ایشان به

مستعد بشوید که چون آواز کرنا و سرنا و عود و بربط و ستور مزیله مبدل گردد، زیرا خدای دیگر نیست که بدین متوال رهایی

و کمانچه و هر قسم آلات موسیقی را بشنوید به رو افتداده، تمثای را تواند داد.» ۳۰ آنگاه پادشاه (منصب) شدرک و میشک و عبدنغو

که ساخته‌ام سجده ننمایید، (فهیا) و اما اگر سجده ننمایید، در را در ولایت بابل برتری داد.

از نیوکدنصر پادشاه، به تمامی قومها و امت‌ها و زبانها که تعییرش تو را مضطرب نسازد.» بلط尚صر در جواب گفت: «ای بر تمامی زمین ساکن‌سلامتی شما افرون باد! ۲ من مصلحت آقای من! خواب از برای دشمنان و تعییرش از برای خصمانت دانستم که آیات و عجایبی را که خدای تعالی به من نموده باشد. ۲۰ درختی که دیدی که بزرگ وقوی گردید و ارتفاعش تا است بیان نمایم. ۳ آیات او چه قدر بزرگ وعجایب او چه قدر به آسمان رسید و منظرش به تمامی زمین ۲۱ و برق‌گاهیاش جمیل و عظیم است. ملکوت اولمکوت جاودانی است و سلطنت او تا میوه‌اش بسیار و آذوقه برای همه در آن بود و حیوانات صحراء زیرش ابدالاپاد. ۴ من که نیوکدنصر هستم در خانه خود مطمئن و در ساکن بودند و مرغان هوار در شاخه هایش ماوا گزیدند، ۲۲ ای قصر خویش خرم می‌بودم. ۵ خواهی دیدم که مرا ترسانید و فکرهایم پادشاه آن درخت تو هستی زیرا که تو بزرگ و قوی گردیدهای و در بستم و رویاهای سرم را مضطرب ساخت. ۶ پس فرمای از عظمت تو چنان افروده شده است که به آسمان رسیده و سلطنت من صادرگردید که جمیع حکیمان بابل را به حضورم بیاورند تا تعییر تو تا به اقصای زمین. ۲۳ و چونکه پادشاه پاسیانی و مقدسی را خواب را برای من بیان نمایند. ۷ آنگاه مجوسیان و جادوگران و دید که آسمان نرول نموده، گفت: درخت را ببرید و آن را تلف کلدایان و منجمان حاضر شدند و من خواب را برای ایشان بازگفتم سازید، لیکن کنده ریشه هایش را با پند آهن و برج در زمین در لیکن تعییرش را برای من بیان نتوانستندنمود. ۸ بالآخره دانیال که میان سیره های صحراء‌گذارید و از ششم آسمان تر شود و نصیبیش موافق اسم خدای من به بلط尚صر مسمی است و روح خدایان پاچیوانات صحراء باشد تا هفت زمان پر آن بگذرد، ۹ ای پادشاه قدوس در او می‌باشد، درآمد و خواب را به او بازگفتم. ۹ که «ای تعییر این است و فرمان حضرت متعال که بر آقایم پادشاه وارد شده بلط尚صر، رئیس مجوسیان، چون می‌دانم که روح خدایان قدوس در تو می‌باشد و هیچ سری برای تو مشکل نیست، پس خواهی که ومسکن تو با حیوانات صحراء خواهد بود و تو رامثل گواون علف دیده‌ام و تعییرش را به من بگو. ۱۰ رویاهای سرم در بستم این بود خواهند خوارند و تو را از شبنم آسمان تر خواهند ساخت و هفت که نظرکرد و اینک درختی در وسط زمین که ارتفاعش عظیم بود. زمان بر تو خواهد گذشت تا بدانی که حضرت متعال برممالک ۱۱ این درخت بزرگ و قوی گردید و بندیش تا به آسمان رسید و آدمیان حکمرانی می‌کند و آن را بهرکه می‌خواهد عطا می‌فرماید. منظرش تا اقصای تمامی زمین بود. ۱۲ برق‌گاهیاش جمیل و میوه‌اش ۲۶ و چون گفتند که کنده ریشه های درخت را واگذارید، پس بسیار و آذوقه برای همه در آن بود. حیوانات صحراء در زیر آن سلطنت تو برایت برقرار خواهد ماند بعد از آنکه دانسته باشی که سایه گرفتند و مرغان هوا بر شاخه هایش ماوا گزیدند و تمامی بشر آسمانها حکمرانی می‌کنند. ۱۳ لهذا ای پادشاه تصریح من تو از آن پرورش یافتند. در رویاهای سرم در بستم نظر کرد و آن را پسند آید و گناهان خودرا به عدالت و خطایای خویش را به اینک پاسیانی و مقدسی از آسمان نازل شد، ۱۴ که به آواز بلند احسان نمودن بر فقیران فدیه بهد که شاید باعث طول اطمینان ندا درداد و چنین گفت: درخت را ببرید و شاخه هایش را قطع تو باشد.» ۱۵ این همه بر نیوکدنصر پادشاه واقع شد. ۲۹ بعد نمایید و برق‌گاهیاش را بیفشارید و میوه هایش را پراکنده سازید تا از انقضای دوازده ماه او بالای قصرخسروی در بابل می‌خramids. حیوانات از زیرش و مرغان از شاخه هایش آواره گردند. ۱۵ لیکن ۲۰ و پادشاه متکلم شده، گفت: «آیا این بابل عظیم نیست که کنده ریشه هایش را با پند آهن و برج در زمین در میان سبزه من آن را برای خانه سلطنت به توانایی قوت و حشمت جلال های صحراء‌گذارید و از شبنم آسمان تر شود و نصیب او از علف خود بنا نموده‌ام؟» ۲۱ این سخن هنوز بزبان پادشاه بود که آوازی زمین با حیوانات باشد. ۱۶ دل او از انسانیت تبدیل شود و دل از آسمان نازل شده، گفت: «ای پادشاه نیوکدنصر به تو گفته حیوان را به او بدنه‌ند و هفت زمان براو بگذرد. ۱۷ این امر از فرمان می‌شود که سلطنت از تو گذشته است. ۲۲ و تو را از میان مردم پاسیانان شده و این حکم از کلام مقدسین گردیده است تا زندگان خواهند راند و مسکن تو با حیوانات صحراء خواهد بود و تو را مثل بدانند که حضرت متعال بر ممالک آدمیان حکمرانی می‌کند و آن ۲۳ و پادشاه متکلم شده، گفت: «ای پادشاه نیوکدنصر به تو گفته را بهرکه می‌خواهد می‌دهد و پست‌ترین مردمان را بر آن نصب می‌نماید. ۱۸ این خوب را من که نیوکدنصر پادشاه هستم دیدم و آن را بهرکه می‌خواهد می‌دهد.» ۲۴ در همان ساعت این امر بر توای بلط尚صر تعییر رایان کن زیرا که تمامی حکیمان مملکت نتوانستندمرا از تعییر اطلاع دهند، اما تو می‌توانی چونکه روح خدایان قدوس در تو می‌باشد.» ۱۹ آنگاه دانیال که به بلط尚صر عقاب بلند شد و توانه‌یاش مثل چنگالهای مرغان گردید. ۲۴ و مسمی می‌باشد، ساعتی متغیر ماند و فکرهایش او را مضطرب بعد از انقضای آن ایام من که نیوکدنصر هستم، چشمان خود را ساخت. پس پادشاه متکلم شده، گفت: «ای بلط尚صر خواب و بسوی آسمان برافراشتم و عقل من به من برگشت و حضرت متعال

رامتبارک خواندم و حی سرمدی را تسبیح و حمد گفتم زیرا که بطلشصر مسمی نمودیافت شد. پس حال دانیال طلبیده شود و سلطنت او سلطنت جاودانی و ملکوت او تا ابدالاپاد است. ۳۵ و تفسیر رایان خواهد نمود.» آنگاه دانیال را به حضور پادشاه جمیع ساکنان جهان هیچ شمرده می‌شوند و با جنود آسمان و سکنه آوردن و یادشان دانیال را خطاب کرده، فرمود: «آیا تو همان دانیال از جهان بر وفق اراده خود عمل می‌نماید و کسی نیست که دست او اسیران بیهود هستی که پدرم پادشاه از بیهود آورده؟ ۱۴ و درباره تو را بازدارد یا او را بگوید که چه می‌کنی.» ۳۶ در همان زمان عقل من شنیده‌ام که روح خدايان در تو است و روشنایی و فضائی و حکمت به من برگشت و به جهت جلال سلطنت من حشمت وزینتم به فاضل در تو پیدا شده است. ۱۵ و الان حکیمان و منجمان را به من باز داده شد و مشیرانم و امرایم مراطبلیدند و بر سلطنت خود حضور من آورند تا این نوشته را بخوانند و تفسیرش را برای من استوار گردیدم و عظمت عظیمی بر من افروزده. ۳۷ الان من که بیان کننداما تنوانتند تفسیر کلام را بیان کنند. ۱۶ و من درباره نبودن نصر هستم پادشاه آسمانها را تسبیح و تکبیر و حمد می‌گویم تو شنیده‌ام که به نمودن تعییرها و گشودن عقده‌ها قادر می‌باشی. که تمام کارهای او حق و طرق‌های وی عدل است و کسانی که پس اگر بتوانی الان نوشته را بخوانی و تفسیرش را برای من بیان با تکری راه می‌روند، او قادر است که ایشان را پست نماید.

۵ پلاشر صر پادشاه ضیافت عظیمی برای هزارنفر از امراض خود دانیال به حضور پادشاه جواب داد و گفت: «اعطایان تو از آن تو بریا داشت و در حضور آن هزار نفر شراب نوشید. ۲ پلاشر صر باشد و انعام خود را به دیگری بده، لکن نوشته را برای پادشاه در کیف شراب امر فرمود که ظروف طلا و نقره را که جدش خواهم خواند و تفسیرش را برای او بیان خواهم نمود. ۱۸ اما توابی نبودن نصر از هیکل اورشلیم بودیا ورند تا پادشاه و امرایش و پادشاه، خدای تعالی به پدرت نبودن نصر سلطنت و عظمت و زوجه‌ها و متعه هایش از آنها بنشوند. ۳ آنگاه طوف طلا را که از جلال و حشمت عطا فرمود. ۱۹ و بهسب عظمتی که به او داده هیکل خانه خدا که در اورشلیم است گرفته شده بود آوردن و پادشاه و امرایش و زوجه‌ها و متعه هایش از آنها نوشیدند. ۴ شراب می نوشیدند خدایان طلا و نقره و برنج و آهن و چوب و سنتگ را تسبیح می خواندند. ۵ در همان ساعت انگشت‌های دست انسانی بیرون آمد و در برابر شمعدان بر گچ دیوار قصیر پادشاه نوشت و پادشاه کف دست را که می نوشت دید. ۶ آنگاه هیئت پادشاه متغیر شد و فکرهایش او را مضطرب ساخت و بندهای کمرش سست شده، زانوهایش بهم می خورد. ۷ پادشاه به آوازیند صدا زد که جادوگران و کلدانیان و منجمان راحضار نمایند. پس پادشاه فهمید که خدای تعالی بر مالک آدمیان حکمرانی می‌کند و هر که را می خواهد بر آن نصب می‌نماید. ۲۲ و توابی پسرش بدلش مثل دل حیوانات گردید و مسکنش با گورخان شده، او را مثل گواون علف می خوارانیدند و جسدش از شبنم آسمان ترمی شد تا زین بر گردش (نهاده خواهد شد) و حاکم سوم در مملکت خواهد بود.» ۸ آنگاه جمیع حکمای پادشاه داخل شدند اما تنوانتند تفسیرش را برای من بیان نماید به ارغون ملیس خواهد شد و طبق راهیانش از آنها شراب نوشیدند و خدایان نقره و طلا و برنج و آهن و هایت از آنها شراب نوشیدند و خدایان نقره و طلا و برنج و آهن و پلاشر پادشاه، بسیار مضطرب شد و هیئت در او متغیر گردید و امرایش مضطرب شدند. ۱۰ اما ملکه بهسب سختان پادشاه و امرایش به مهمانخانه درآمد و ملکه متکلم شده، گفت: «ای پادشاه تا به ابد زنده باش! فکرهایت تو را مضطرب نسازد و هیئت تومتغیر نشود. ۱۱ شخصی در مملکت تو هست که روح خدایان نوشته‌ای که مکتوب شده است این است: مناما ثقیل و فرسین. قدوس دارد و در ایام پدرت روشنایی و فضائی و حکمت مثل حکمت خدایان دراو پیدا شد و پدرت نبودن نصر پادشاه یعنی پدر آن را به انتها رسانیده است. ۲۷ ثقیل؛ درمیزان سنجیده شده و توابی پادشاه او را رئیس مجوسیان وجادوگران و کلدانیان و منجمان ناقص درآمده‌ای. ۲۸ فرس؛ سلطنت تو تقسیم گشته و به مادیان ساخت. ۱۲ چونکه روح فاضل و معرفت و فضائی و تعبیرخواهها و فارسیان بخشیده شده است.» ۲۹ آنگاه پلاشر امر فرمود تا حل معماها و گشودن عقده‌ها در این دانیال که پادشاه او را به

دانیال را به ارغوان ملیس ساختند و طوق زرین بر گردنش (نهادن) و به پادشاه عرض کردند که «ای پادشاه بدان که قانون مادیان و درباره اش ندا کردند که در مملکت حاکم سوم می باشد». ۲۰ در فارسیان این است که هیچ فمان یا حکمی که پادشاه آن را همان شب بلشصرپادشاه کلدانیان کشته شد. ۲۱ و داریوش مادی استوار نماید تبدیل نشود.» ۱۶ پس پادشاه امر فرمود تا دانیال را در حالی که شسته و دوساله بود سلطنت را یافت.

گفت: «خدای تو که او را پیوسته عبادت می نمایی تو را رهایی

۶ و داریوش مصلحت دانست که صد و بیست والی بر خواهد داد. ۱۷ و سنگی آورده، آن را بر دهنه چاه نهادند و مملکت نصب نماید تا بر تمامی مملکت باشند. ۲ و بر آنها سه پادشاه آن را به مهر خود و مهر امراز خویش مختوم ساخت تا امر وزیر که یکی از ایشان دانیال بود تا آن واليان به ایشان حساب درباره دانیال تبدیل نشود. ۱۸ آنگاه پادشاه به قصه خوش رفته، دهند و هیچ ضرری به پادشاه نرسد. ۳ پس این دانیال بر سایر شب را به روزه پسرید و به حضور وی اسباب عیش او را نیاوردن داشت که هیچ علتی تقویت جست زیرا که روح فاضل دراو بود و پادشاه اراده و خواش از او رفت. ۱۹ پس پادشاه صبح زود وقت طلوع فجر ایشان را بر تمامی مملکت نصب نماید. ۴ پس وزیران و بدخاست و بتعجیل به چاه شیران رفت. ۲۰ و چون نزد چاه والیان بهانه می جستند تا شکایتی در امور سلطنت بر دانیال بیاورند شیران رسید به آوازخزین دانیال را صدا زد و پادشاه دانیال را خطاب اما توانستند که هیچ علتی یا تقصیری بیابند، چونکه او امین بود و کرده، گفت: «ای دانیال بنده خدای حی آیا خدایت که او را خطابی یا تقصیری دراو هرگز یافت نشد. ۵ پس آن اشخاص پیوسته عبادت می نمایی به رهایدنت از شیران قادر بوده است؟» گفتند که «در این دانیال هیچ علتی پیدا نخواهیم کرد مگراینکه آنگاه دانیال به پادشاه جواب داد که «ای پادشاه تا به ابد زنده آن را درباره شریعت خدایش در او بیایم». ۶ آنگاه این وزراء و باش! ۲۲ خدای من فرشته خود را فرستاده، دهان شیران را بست و الیان نزد پادشاه جمع شدند و او را چینی گفتند: «ای داریوش تا به من ضرری نرسانند چونکه به حضور وی در من گناهی یافت پادشاه تابه ابد زنده باش. ۷ جمیع وزرای مملکت و روسا و نشد و هم در حضور توای پادشاه تقصیری نوزیزیده بودم.» ۲۳ آنگاه والیان و مشیران و حاکمان با هم مشورت کردند که پادشاه پادشاه بی نهایت شادمان شده، امر فرمود که دانیال را از چاه حکمی استوار کنند و قلعه بليغی نماید که هر کسی که تا سی براورند و دانیال را از چاه براوردند و از آن جهت که بر خدای روز از خدایی یا انسانی سوای توای پادشاه مسلطی نماید در چاه خود توکل نموده بود در او هیچ ضرری یافت نشد. ۲۴ و پادشاه شیران افکده شود. ۸ پس ای پادشاه فرمان راستوار کن و نوشته را امر فرمود تا آن اشخاص را که بر دانیال شکایت اورده بودند حاضر امضا فاما تا موافق شریعت مادیان و فارسیان که منسون نمی شود ساختند و ایشان را با پسران و زنان ایشان در چاه شیران انداختند و تبدیل نگردد.» ۹ بنا بر این داریوش پادشاه نوشته و فرمان را امضا هنوز به ته چاه نرسیده بودند که شیران بر ایشان حمله آورده، نمود. ۱۰ اما چون دانیال دانست که نوشته امضا شده است به همه استخوانهای ایشان را خرد کردند. ۲۵ بعد از آن داریوش خانه خود درآمد و پنجه های بالاخانه خود را به سمت اورشليم پادشاه به جمیع قومها و امت ها وزیانهایی که در تمامی جهان باز نموده، هر روز سه مرتبه زانو می زد و دعا می نمود و چنانکه ساکن بودند نوشت که «سلامتی شما افرون باش! ۲۶ از حضور من قبل اذآن عادت می داشت نزد خدای خویش دعایی کرد و تسبیح فرمانی صادر شده است که در هر سلطنت از مملکت (غمدان) می خواند. ۱۱ پس آن اشخاص جمع شده، دانیال را یافتد که نزد به حضور خدای دانیال لریان و ترسان باشند زیرا که او خدای خدای خود مسلط و تضع می نماید. ۱۲ آنگاه به حضور پادشاه حی و تابدالاباد قیوم است. و ملکوت او بی زوال و سلطنت او نزدیک شده، درباره فرمان پادشاه عرض کردند که «ای پادشاه غیرمتناهی است. ۱۳ او است که نجات می دهد و می رهاند و آیافرمانی امضا ننمودی که هر که تا سی روز نزد خدایی یا انسانی آیات و عجایب را درآسمان و در زمین ظاهر می سازد و اوست که سوای توای پادشاه مسلطی نماید در چاه شیران افکده شود؟» دانیال را از چنگ شیران رهایی داده است.» ۲۸ پس این دانیال پادشاه در جواب گفت: «این امر موافق شریعت مادیان و فارسیان که در سلطنت داریوش و در سلطنت کوش فارسی فیروز می بود. منسون نمی شود صحیح است.» ۱۴ پس ایشان در حضور پادشاه جواب دادند و گفتند که «این دانیال که از اسیران بیهودا می باشد به

۷ در سال اول بلشصرپادشاه بابل، دانیال در بیترش خواهی و توای پادشاه و به فرانی که امضا نموده ای اعتنایی نماید، بلکه رویاهای سرش را دید. پس خواب را نوشت و کلیه مطالب را بیان هر روز سه مرتبه مسلط خود رامی نماید.» ۱۵ آنگاه پادشاه چون نمود. ۲ پس دانیال متكلم شده، گفت: «شبگاهان در عالم این سخن راشید بر خویشن بسیار خشمگین گردید و دل خود را رویا شده، دیدم که ناگاه چهار باد آسمان بر روی دریای عظیم به رهایden دانیال مشغول ساخت و تاغروب آتفاب برای استخلاص تاختند. ۳ و چهار وحش بزرگ که مخالف یکدیگر بودند از دریا او سعی می نمود. ۱۶ آنگاه آن اشخاص نزد پادشاه جمع شدند بیرون آمدند. ۴ اول آنها مثل شیر بود و بالهای عقاب داشت و من

نظرکردم تا بالهایش کنده گردید و او از زمین برداشته شده، بر دیگری را که برآمد و پیش روی او سه شاخ افتاده یعنی آن شاخی پایهای خود مثل انسان قرار داده گشت و دل انسان به او داده شد. که چشمان و دهانی را که سخنان تکبرآمیز می‌گفت داشت و ۵ و اینک وحش دوم دیگر مثل خرس بود و بر یک طرف خود بلند نمایش او از رفاقتیش سختتر بود. ۲۱ پس ملاحظه کردم و این شدو در دهانش در میان دندانهایش سه دندنه بود و ووی را چنین شاخ با مقدسان جنگ کرده، بر ایشان استیلا یافت. ۲۲ تاحیینی گفتند: برخیز و گوشت بسیار بخور. ۶ بعد از آن نگریستم و اینک که قدیم ایام آمد و داری به مقدسان حضرت اعلی تسلیم شد و دیگری مثل پلنگ بود که بر پشتش چهار بال مغ داشت و این زمانی رسید که مقدسان ملکوت را به تصرف آوردند. ۲۳ پس ۷ وحش چهار سر داشت و سلطنت به او داده شد. ۷ بعد از آن در اوجین گفت: وحش چهارم سلطنت چهارمین بزمین خواهد بود و رویاهای شب نظر کرد و اینک وحش چهارم که هولناک و مهیب مخالف همه سلطنتها خواهد بود و تمامی جهان را خواهد خورد و و بسیار زوار بود و دندانهای بزرگ آهنین داشت و باقی مانده رامی آن را پایمال نموده، پاره پاره خواهد کرد. ۲۴ و ده شاخ از این خورد و پاره پاره می‌کرد و به پایهای خویش پایمال می‌باشد که خواهند برخاست و دیگری بعد از مخالف همه وحوشی که قبل ازا بودند بود و ده شاخ داشت. ایشان خواهند برخاست و او مخالف اولین خواهد بود و سه پادشاه ۸ پس در این شاخهاتامل می‌نمودم که اینک از میان آنها شاخ را به زیر خواهد افکند. ۲۵ و سخنان به خندحضرت اعلی خواهد کوچک دیگری برآمد و پیش رویش سه شاخ از آن شاخهای اول گفت و مقدسان حضرت اعلی را ذلیل خواهد ساخت و قصد از ریشه کنده شد و اینک این شاخ چشمانی مانند چشم انسان تبدیل نمودن زمانها و شرایع خواهد نمود و ایشان تا زمانی ودو زمان و دهانی که به سخنان تکبرآمیز متکلم بود داشت. ۹ «و نظر و نصف زمان به دست او تسلیم خواهد شد. ۲۶ پس دیوان بريا می‌کردم تا کرسیها برقرار شد و قدیم ایام جلوس فرمود و لباس او خواهد شد و سلطنت او را از گرفته، آن را به انتها تیاه و تلف مثل برف سفید و موی سرش مثل پشم پاک و عرش اوشله های خواهند نمود. ۲۷ و ملکوت و سلطنت و حشمت مملکتی که زیر آتش و چرخهای آن آتش ملتهب بود. ۱۰ نهری از آتش جاری تمامی آسمانهایست به قم مقدسان حضرت اعلی داده خواهد شد شده، از پیش روی اوپیرون آمد. هزاران هزار او را خدمت می‌کردنده که ملکوت امکن شادی است و جمیع ممالک او را عبادت وکرورها کرور به حضور وی ایستاده بودند. دیوان بريا شد و دفترها و اطاعت خواهند نمود. ۲۸ انتهای امر تابه اینجا است. فکرهای گشوده گردید. ۱۱ آنگاه نظر کرد و بسب سخنان تکبرآمیزی که من دانیال مرا بسیار مضطرب نمود و هیئت در من متغیر گشت، آن شاخ می‌گفت. پس نگریستم تا آن وحش کشته شد وجسد او لیکن این امر را در دل خود نگاه داشتم.»

هلاک گردیده، به آتش مشتعل تسلیم شد. اما سایر وحوش **۸** در سال سوم سلطنت بلشصر پادشاه، رویایی بر من دانیال سلطنت را از ایشان گرفتند، لکن درازی عمر تا زمانی و وقتی به ایشان داده شد. ۱۳ و در رویای شب نگریستم و اینک مثل پسر ظاهر شد بعد از آنکه اول به من ظاهر شده بود. ۲ و در رویا نظر انسان با ابرهای آسمان آمد و نزدقدم ایام رسید و او را به حضور کردم و می دیدم که من در دارالسلطنه شوشن که در ولایت عیلام می باشد بودم و در عالم رویا دیدم که نزد نهر اولای می باشم. ۳ پس چشمان خود را بفراراشته، دیدم که ناگاه فوچی نزد نهر تاجمعی قومها و امتها و زبانها او را خدمت نمایند. سلطنت او سلطنت جادویانی و بی زوال است و ملکوت او زایل نخواهد شد. ۱۴ و سلطنت و جلال و ملکوت به او داده شد دیگری بلندتر و بلندترین آنها آخرآمد. ۴ و قوچ را دیدم که «اما روح من دانیال در جسلم مدهوش شدو رویاهای سرمه ماضطرب ساخت. ۱۵ و به یکی از حاضرین نزدیک شده، حقیقت این همه امروز را از وی پرسیدم و او به من تکلم نموده، تفسیر امور را برای من بیان کرد، ۱۷ که این وحش عظیمی که (عدد) ایشان چهار است چهار پادشاه می باشند که از زمین خواهند برخاست. ۱۸ امامقدسان حضرت اعلی سلطنت را خواهند یافت و مملکت را تا به ابد و تا ابدالا باد منصرف خواهند بود. ۱۹ آنگاه آزو داشتم که حقیقت امرا درباره وحش چهارم که مخالف همه دیگران و بسیار هولناک بود و دندانهای آهنین و چنگالهای برجین داشت و سایرین را می خورد و پاره پاره می کرد و به پایهای خود پایمال نبود پس وی را به زمین انداخته، پایمال کرد و کسی نبود که قوچ می نمود بدانم. ۲۰ و کیفیت ده شاخ را که بر سر او بود و آن را از دستش رهایی دهد. ۸ و بزر نبی نهایت بزرگ شد و چون

قوی گشت آن شاخ بزرگ شکسته شد و در جایش چهار شاخ زمانی ضعیف ویمار شدم. پس برخاسته، به کارهای پادشاه مشغول معتبر بسوی بادهای اربعه آسمان برآمد.^۹ و ازیکی از آنها یک گردیدم، اما درباره روا متبحر ماندم وحدی معنی آن را نفهمید.

شاخ کوچک برآمد و به سمت جنوب و مشرق و فخر زمینها
بسیار بزرگ شد.^{۱۰} و به ضد لشکر آسمانها قوی شده، بعضی در سال اول داریوش بن اخشورش که از نسل مادیان و بر اژلشکر و ستارگان را به زمین انداخته، پایمال نمود.^{۱۱} و به ضد مملکت کلدانیان پادشاه شده بود. ۲ در سال اول سلطنت او، سردار لشکر بزرگ شد و قباینی دائمی از او گرفته شد و مکان من دانیال، عدد سالهای را که کلام خداوند درباره آنها به ارمای مقدس او نمهدم گردید.^{۱۲} و لشکری به ضد قربانی دائمی، نبی نازل شده بود از کتب فهمیدم که هفتادسال در خرابی اورشلیم بهسب عصیان (قوم به وی) داده شد و آن (لشکر) راستی را به تمام خواهد شد.^{۱۳} پس روی خود را بسوی خداوند خدا متوجه زمین انداختند و او (موافق رای خود) عمل نموده، کامیاب گردید. ساختم تا با دعا و تضرعات و روزه و پلاس و خاکسترسالت ۱۴ و مقدسی را شنیدم که سخن می گفت و مقدس دیگری از آن نمایم؛^{۱۵} و نزد یهوه خدای خود دعا کردم و اعتراض نموده، یک که سخن می گفت، پرسید که روبا درباره قربانی دائمی و گفتم: «ای خداوند خدای عظیم و مهیب که عهد و رحمت معصیت مهلهک که قدس و لشکر را به پایمال شدن تسليم می کند را با محبان خویش و آنانی که فرایض تو را حفظ می نمایند نگاه تا بکی خواهدبود.^{۱۶} و او به من گفت: «تا دو هزار و سیصد می داری! ۱۷ ما گناه و عصیان و شرارت وزیزده و تمد نموده و از شام و صبح، آنگاه مقدس تطهیر خواهد شد.^{۱۸} ۱۹ و چون من اوامر و احکام تو تجاوز کردهایم. ۲۰ و به بندگان انبیای که به دانیال روبا را دیدم و معنی آن راطلبیدم، ناگاه شیشه مردی نزد اسم تو به پادشاهان و سروران و پدران ما و به تمامی قوم زمین من باشند.^{۲۱} و آوار آدمی را از میان (نهن) اولای شنیدم که سخن گفتند گوش نگرفتهایم.^{۲۲} ای خداوند عدالت ازان تو است نداکرده، می گفت: «ای جبرائیل این مرد را از معنی این روبا مطلع و رسوابی از آن ماست. چنانکه امروز شده است از مردان یهودا و ساز.^{۲۳} ۲۴ پس او نزد جایی که ایستاده بودم آمد و چون آمد من ساکنان اورشلیم و همه اسرائیلیان چه نزدیک و چه دور در همه ترسان شده، به روی خود درافتدم و او مرا گفت: «ای پسر انسان زمینهایی که ایشان را بهسب خیانتی که به تو ورزیده اند در آنها بدانکه این روبا برای زمان آخر می باشد». ۲۵ و چنین که او با من پراکنده ساخته ای. ۲۶ ای خداوند رسوابی از آن ما و پادشاهان و سخن می گفت، من ببروی خود بر زمین در خواب سنگین می بودم سروران و پدران ما است زیرا که به تو گناه ورزیده ایم.^{۲۷} خداوند و اومرا لمس نموده، در جایی که بودم بريا داشت.^{۲۸} و گفت: خدای ما را رحمتها و مغفرتها است هرجند بدو گناه ورزیده ایم. «اینک من تو را از آنچه در آخر غضب واقع خواهد شد اطلاع^{۲۹} و کلام یهوه خدای خود را نشینیده ایم تا در شریعت او که به می دهم زیرا که انها در زمان معین واقع خواهد شد.^{۳۰} اما آن وسیله بندگانش انبیا پیش ما گذارد سلوک نمایم.^{۳۱} و تمامی فوج صاحب دو شاخ که آن را دیدی پادشاهان مادیان و فارسیان اسرائیل از شریعت توجاوز نموده و روگران شده، به آوار تو گوش می باشد.^{۳۲} و آن بزر نستبر پادشاه یونان می باشد و آن شاخ نگرفته اند بنابراین لعنت و سوگندی که در تورات موسی بنده خدا بزرگی که در میان دوچشمیش بود پادشاه اول است.^{۳۳} و اما آن مکروب است بر ما مستولی گردیده، چونکه به او گناه ورزیده ایم. شکسته شدن و چهار در جایش برآمدن، چهار سلطنت از قوم او اما^{۳۴} و اکلام خود را که به ضد ما و به ضد داروان ما که برما نه از قوت او بريا خواهند شد.^{۳۵} و در آخر سلطنت ایشان چون داوری می نمودند گفته بود استوار نموده و بلای عظیمی بر ما وارد گناه عاصیان به اتمام رسیده باشد، آنگاه پادشاهی سخت روی و آورده است زیرا که زیر تمامی آسمان حادثه ای واقع نشده، مثل در مکرها ماهر، خواهد برخاست.^{۳۶} و وقت او عظیم خواهد آنکه بر اورشلیم واقع شده است.^{۳۷} تمامی این بلا ورق آنچه شد، لیکن نه از توانایی خودش. و خرابیهای عجیب خواهد نمود در تورات موسی مکروب است برما وارد شده است، معهذا نزد یهوه مقدسان را هلاک خواهند نمود.^{۳۸} و از مهارت او مکر در دستش راستی تورا را بهمیم.^{۳۹} بنابراین خداوند بر این بلا مراقب بوده، پیش خواهد رفت و در دل خود مغور شده، بسیاری را بگته هلاک آن را بر ما وارد آورد زیرا که یهوه خدای ما در همه کارهای که خواهد ساخت و با امیر امیران مقاومت خواهد نمود، اما بدون می کند عادل است اما ما به آوار او گوش نگرفتیم.^{۴۰} «پس دست، شکسته خواهد شد.^{۴۱} پس رویایی که درباره شام و الانی خداوند خدای ما که قم خود را بدست قوی از زمین صبح گفته شد یقین است اما تو روبا را بر هم نه زیرا که بعد مصر بیرون آورده، اسمی برای خود پیدا کرده ای، چنانکه امروز شده از ایام بسیار واقع خواهد شد.^{۴۲} آنگاه من دانیال تا اندک است، ما گناه ورزیده و شرارت نموده ایم.^{۴۳} ای خداوند مسالت آنکه برحسب تمامی عدالت خود خشم و غضب خویش را از شهرخود اورشلیم و از کوه مقدس خود برگردانی زیرا به سبب گناهان

ما و معصیتهای پدران ما اورشلیم و قوم تو نزد همه مجاوران ما رسوا من بر کنار نهر عظیم یعنی دجله بودم. ۵ و چشمان خود را شده است. ۱۷ پس حالی خدای ما دعا و تضرعات بندۀ خود پردازشته دیدم که ناگاه مردی ملیس به کنای که کمرپندی از را اجابت فرما و روی خود را بر مقدس خویش که خراب شده طلای اوقا زیر کمر خود داشت، ۶ و جسد او مثل زیرجد و روی وی است به خاطر خداوندیت متجلی فرما. ۱۸ ای خدایم گوش خود مانند برق و چشمانش مثل شعله های آتش و بازوها و پایهایش را فراگیر و بشنو و چشمان خود را باز کن و به خایهای ما و شهیری ما تضرعات خود را بود. ۷ و من دانیال تنها آن رویا را دیدم و کسانی که همراه من نه برای عدالت خویش بلکه برای رحمتهای عظیم تو به حضور بودن رویا را ندیدند لیکن لرزش عظیمی بر ایشان مستولی شد و تومی نمایم. ۱۹ ای خداوند بشنو! ای خداوند فوار کرد، خودرا پنهان کردند. ۸ و من تنها ماندم و آن رویای استیاع نموده، به عمل آر! ای خدای من به خاطر خودت تا خیر عظیم را مشاهده می نمودم و قوت در من باقی نماند و خرمی من نمانزیرا که شهر تو و قوم تو به اسم تو مسمی می باشند». ۲۰ و به پژمردگی مبدل گردید و دیگر هیچ طاقت نداشت. ۹ اما آواز چون من هنوز سخن می گفتم و دعایم نمودم و به گناهان خود سخنانش راشیدم و چون آواز کلام او را شنیدم به روی خودبر زمین و گناهان قوم خویش اسرائیل اعتراض می کردم و تضرعات خود افتداد، بیهوش گردیدم. ۱۰ که ناگاه دستی مرا لمس نمود و مرا بر رابرای کوه مقدس خدایم به حضور یهود خدای خویش معروض دو زانو و کف دستهایم پرخیزیاند. ۱۱ و او مرا گفت: «ای دانیال می داشتم، ۱۲ چون هنوز در دعامتکلم می بودم، آن مرد جیرایل مرد بسیار محبوب! کلامی را که من به تو می گویم فهم کن و بر که او را در رویای اول دیده بودم بسرعت پرواز نموده، به وقت پایهای خود پایست زیرا که الان نزد تو فرستاده شده‌ام.» و چون هدیه شام نزد من رسید، ۲۲ و مرا اعلام نمودو با من متكلّم این کلام را به من گفت لزان بایستادم. ۱۲ و مرا گفت: «ای شده، گفت: «ای دانیال الان من بیرون آمدام تا تو را فطانت و دانیال متّس زیرا از روزاول که دل خود را بر آن نهادی که بفهمی فهم بخشم. ۲۳ در ابتدای تضرعات تو امر صادر گردید و من و به حضور خدای خود تواضع نمایی سخنان تومستجاب گردید و آمدم تا تو را خیر دهم زیرا که تو بسیار محبوب هستی، پس در من به سبب سخنان آمدام. ۱۳ اما رئیس مملکت فارس بیست این کلام تامل کن و رویا را فهم نما. ۲۴ هفتاد هفته برای قوم و یک روز با من مقاومت نمود و میکائیل که یکی از روسای اولین تو و برای شهر مقدس مقرر می باشد تا تقصیرهای آنها تمام است به اعانت من آمد و من در آنجا نزد پادشاهان فارس ماندم. شود و گناهان آنها به انعام رسد و کفاره به جهت عصیان کرده ۱۴ و من آمدم تا تو را آنچه در ایام آخر بر قوم تو واقع خواهد شود و عدالت جاودانی آورده شود و رویا و نبوت مخصوص گردد و شدادلایع دهم زیرا که این رویا برای ایام طبول است.» ۱۵ و چون قدس القداس مسح شود. ۲۵ پس بدان و بفهم که از صدور فرمان اینگونه سخنان را به من گفته بود به روی خود بر زمین افتداد، به چیز تعسیر نمودن و بنا کردن اورشلیم تا (ظهور) مسیح رئیس، گنگ شدم. ۱۶ که ناگاه کسی به شیوه بنی آدم لبهایم را لمس هفت هفته و شصت و دو هفته خواهد بودو (اورشلیم) با کوچه‌ها نمود و من دهان خود را گشوده، متکلم شدم و به آن کسی که و حصار در زمانهای تنگی تعسیر و بنا خواهد شد. ۲۶ و بعد پیش من ایستاده بود گفت: «ای آقای از این رویادرد شدیدی مرا از آن شصت و دو هفته، مسیح مقطع خواهد گردید و از آن او در گرفته است و دیگر هیچ قوت نداشت. ۱۷ پس چگونه بندۀ آقایم نخواهد بود، بلکه قوم آن شهر و قدس را خراب بتواند با آقایم گفتگو نماید و حال آنکه از آن وقت هیچ قوت خواهید ساخت و آخر او در آن سیلان خواهد بود و تا آخر جنگ درمن برقرار نبوده، بلکه نفس هم در من باقی نمانده است.» خایهایها معین است. ۱۸ و او با شخصی بسیار دریک هفته عهد را پس شیشه انسانی بار دیگر مرا لمس نموده، تقویت داد، ۱۹ و استوار خواهد ساخت و در نصف آن هفته قربانی و هدیه را موقوف گفت: «ای مرد بسیار محبوب متّس! سلام بر تو باد و دلیر و قوى خواهد کرد و بر کنگره رجاسات خراب کنندهای خواهد آمد ولی باش!» چون این را به من گفت تقویت یافتم و گفت: «ای آقایم النهایت آنچه مقدر است بر خراب کننده ریخته خواهد شد.» ۲۰ پس گفت: «آیا می دایی که سبب آمدن من نزد توجیhest؟ و الان برمی گردم تا با رئیس فارس ۲۱ در سال سوم کورش پادشاه فارس، امری بر دانیال که به جنگ نمایم و به مجرد بیرون رفتن اینک رئیس بیوان خواهد آمد. بلطفصر مسمی بود کشف گردید و آن امر صحیح و مشقت عظیمی بود. پس امر را فهمید و رویا را دانست. ۲ در آن ایام لیکن تو را از آنچه در کتاب حق مرقوم است اطلاع خواهم من دانیال سه هفته تمام ماتم گرفتم. ۳ خوارک للذید نخورد و مدد کنند. گوشت و شراب به دهانم داخل نشد و تا انقضای آن سه هفته خویشتن را تدهین ننمودم. ۴ و در روز بیست و چهارم ماه اول

ایستاده بودم تا او را استوار سازم وقت دهم. ۲ «و الان می آید بر حسب رضامندی خود عمل خواهد نمود و کسی نخواهد تو را به راستی اعلام می نمایم. اینک سه پادشاه بعد از این در بود که با وی مقاومت تواند نمود پس در فخر زمینها توقف خواهد فارس خواهند برخاست و چهارمین از همه دولتمانتر خواهد بود و نمود و آن بدست وی تلف خواهد شد. ۱۷ و عزیمت خواهد نمود چون به سبب توانگری خویش قوی گردد همه را به ضد مملکت چون به سبب توانگری خویش قوی گردد همه را به ضد مملکت یونان برخواهد انگیخت. ۳ و پادشاهی جبار خواهد برخاست و خواهد کرد و او دختر زنان را به وی خواهد داد تا آن را هلاک بر مملکت عظیمی سلطنت خواهد نمود و بر حسب اراده خود کنند. اما او ثابت خواهد ماند و از آن او نخواهد بود. ۱۸ پس عمل خواهد کرد. ۴ و چون برخیزد سلطنت او شکسته خواهد شد و بسوی جزیرهها توجه خواهد نمود و بسیاری از آنها را خواهد گرفت. شد و بسوی بادهای اربعه آسمان تقسیم خواهد گردید. اما نه به لیکن سرداری سزنش او را باطل خواهد کرد، بلکه انتقام سرزنش ذریت او ونه موافق استقلالی که او می داشت، زیرا که سلطنت او را از او خواهد گرفت. ۱۹ پس بسوی قاعده های زمین خویش او از ریشه کنده شده و به دیگران غیر از ایشان داده خواهد شد. توجه خواهد نمود اما لغزش خواهد خورد و افتاده، تا پایدید خواهد ۵ و پادشاه جنوب با یکی از سرداران خود قوی شده، بر او غلبه شد. ۲۰ «پس در جای او عاملی خواهد برخاست که جلال خواهد یافت و سلطنت خواهد نمود و سلطنت اسلامی سلطنت خواهد نمود از میان خواهد برد اشت لیکن در اندک ایامی او نیز خواهد بود. ۶ و بعد از انقضای سالها ایشان همداستان خواهند شد و دختر پادشاه جنوب نزد پادشاه شمال آمده، با اوصالحه حقیری خواهد گرفت اما جلال سلطنت را به وی نخواهند دادو شد و دختر پادشاه جنوب نزد پادشاه شمال آمده، با اوصالحه حقیری خواهد شد نه به غضب و نه به جنگ. ۲۱ و در جای او خواهد نمود. لیکن قوت بازوی خود رانگاه نخواهد داشت و او و ناگهان داخل شده، سلطنت را با حیله ها خواهد گرفت. ۲۲ و بازیش برقرار نخواهد ماند و آن دختر و آنایی که او را خواهند آورد سیل افواج و رئیس عهد نیازار حضور او رفته و شکسته خواهد ویدریش و آنکه او را تقویت خواهد نمود در آن زمان تسليم خواهند شد. ۲۳ و از وقتی که ایشان با وی همداستان شده باشند او شد و با ایشان (جنگ) نموده، غلبه خواهد یافت. ۸ و خدایان پدرانش و نه پدران پدرانش کرده باشند بجا خواهد آورد و غارت ویهای ریخته شده ایشان را نیز با طروف گراتبهای ایشان از طلا و عنیت و اموال را به ایشان بذل خواهد نمود و به ضد شهرهای نقره به مصر به اسیری خواهد برد و سالهایی چند از پادشاه شمال داخل خواهد شد، لیکن اندک زمانی خواهد بود. دست خواهد یافت. ۹ و به مملکت پادشاه جنوب داخل شده، ۲۵ و قوت و دل خود را با لشکر عظیمی به ضد پادشاه جنوب باز به ولایت خود مراجعت خواهد نمود. ۱۰ و پسرانش محاربه برخواهد انگیخت و پادشاه جنوب با فوجی بسیار عظیم و قوی خواهد نمود و گروهی از لشکرهای عظیم را جمع خواهد کرد و تهیه جنگ خواهد دید امایاری مقاومت نخواهد داشت زیرا که به ایشان داخل شده، مثل سیل خواهند آمد و عبور خواهند نمود و ضد اوتوریتها خواهند نمود. ۲۶ و آنایی که خوراک او رامی خورند برگشته، تا به قلعه او جنگ خواهند کرد. ۱۱ و پادشاه جنوب او را شکست خواهد داد و لشکر اولتغ خواهد شد و بسیاری خشمناک شده، بیرون خواهد آمد و با وی یعنی با پادشاه شمال کشته خواهد افتاد. ۲۷ و دل این دو پادشاه به بدی مایل خواهد شد ویر یک سفره دروغ خواهند گفت، اما پیش نخواهد رفت به دست وی تسليم خواهند شد. ۱۲ و چون آن گروه برد اشت زیرا که هنوز انتها برای وقت معین خواهد بود. ۲۸ پس با اموال شود، دلش مغروف خواهد شد و کروها را هلاک خواهد ساخت اما قوت نخواهد یافت. ۱۳ پس پادشاه شمال مراجعت کرده، جازم خواهد بود پس (بر حسب اراده خود) عمل نموده، به زمین لشکری عظیم ترا از اول بريا خواهد نمود و بعد از انقضای مدت خود خواهد برگشت. ۲۹ و در وقت معین مراجعت نموده، به سالهایا لشکر عظیمی و دولت فراوانی خواهد آمد. ۱۴ و در زمین جنوب وارد خواهد شد لیکن آخرش مثل اولش نخواهد بود. آنوقت بسیاری با پادشاه جنوب مقاومت خواهند نمود و بعضی از ۳۰ و کشیشها از کتیم به ضد او خواهند آمد لهذا مایوس شده، رو ستمکیشان قوم تو خویشتن را خواهند برافراشت تا رویا را ثابت خواهد تافت و به ضد عهد مقدس خشمناک شده، (بر حسب اراده نمایند اما ایشان خواهند افتاد. ۱۵ «پس پادشاه شمال خواهد آمد خود عمل خواهد نمود و برگشته به آنایی که عهد مقدس را ترک و سنگرهای پا نموده، شهر حصاردار را خواهد گرفت و نه افواج می کنند توجه خواهد نمود. ۲۱ و افواج از جانب او برخاسته، جنوب و نه برگزیدگان او یارای مقاومت خواهند داشت بلکه وی را مقدس حصین رانجس خواهد نمود و قربانی سوختنی دائمی هیچ یارای مقاومت نخواهد بود. ۱۶ و آنکس که به ضد وی راموقوف کرده، رجاست ویرانی را بريا خواهند داشت. ۳۲ و آنایی را

که به خند عهد شرارت می‌ورزند با مکرها گمراه خواهد کرد. درخشید و آنانی که بسیاری را به راه عدالت رهبری می‌نمایند اما آنانی که خدای خویش را می‌شناستند قوی شده، (کارهای مانند ستارگان خواهندبود تا ابدالاًیاد). ۴ اما توای دانیال کلام را عظیم خواهد کرد. ۳۳ و حکیمان قوم بسیاری را تعليم خواهند مخفی دار و کتاب را تا زمان آخر مهر کن. بسیاری پسرعت تدد داد، لیکن ایامی چند به شمشیر آتش و اسیری و تاراج خواهند خواهند نمود و علم افروده خواهد گردید.» ۵ پس من دانیال نظر افتاد. ۳۴ و چون بیفتند نصرت کمی خواهند یافت و بسیاری با کدم و اینک دو نفر دیگریکی به اینطرف و دیگری به آنطرف نهر فربی به ایشان ملحق خواهند شد. ۳۵ و بعضی از حکیمان به ایستاده بودند. ۶ و یکی از ایشان به آن مرد ملبس به کتان که جهت امتحان ایشان لغوش خواهند خورد که تا وقت آخر طاهر و بالای آبهای نهر ایستاده بود گفت: «انتهای این عجایب تا بکی سفیدپشنود زیرا که زمان معین هنوز نیست. ۳۶ «و آن پادشاه خواهد بود؟» ۷ و آن مرد ملبس به کتان را که بالای آبهای نهر موافق اراده خود عمل نموده، خویشن را بر همه خدایان افراشته و ایستاده بود شنیدم که دست راست و دست چپ خود را بسوی بزرگ خواهد نمود و به خند خدای خدایان سختان عجیب خواهد نمود آسمان برا فراشته، به حی ابدی قسم خورد که برای زمانی و دو گفت و تا انتهای غضب کامیاب خواهد شد زیرا آنچه مقدار است زمان و نصف زمان خواهد بود و چون پراکندگی قوت قوم مقدس به وقوع خواهد پیوست. ۳۷ و به خدای پدران خود و به فضیلت به انجام رسد، آنگاه همه این امور به اتمام خواهد رسید. ۸ و من زنان اعتباً نخواهد نمود، بلکه بهمیچ خدا اعتنان خواهد نمود زیرا شنیدم اما درک نکردم پس گفتمن: «ای آقای آخر این امور چه خویشن را از همه بلندترخواهد شمرد. ۳۸ و در جای او خدای خواهد بود؟» ۹ او جواب داد که «ای دانیال برو زیرا این کلام تا قاعده‌ها را تکریم خواهد نمود و خدای را که پدرانش او را نشناختند زمان آخر مخفی و مختوم شده است. ۱۰ بسیاری طاهر و سفید با طلا و نقره و سنگهای گرانبها و نفایس تکریم خواهد نمود. ۱۱ و مصنفی خواهند گردید و شریان شرارت خواهند ورزید و همچ با قاعده‌های حصین مثل خدای بیگانه عمل خواهد نمود و آنانی را کدام از شریان نخواهند فهمید لیکن حکیمان خواهند فهمید. که بدو اعتراف نمایند در جلال ایشان خواهد افود و ایشان را بر ۱۲ و از هنگام موقوف شدن قربانی دائمی و نصب نمودن رجاست اشخاص بسیار تسلطخواهد داد و زمین را برای اجرت (ایشان) ویرانی، هزار و دویست و نود روزخواهد بود. ۱۳ خوشابحال آنکه تقسیم خواهد نمود. ۱۴ و در زمان آخر پادشاه جنوب با وی انتظار کشد و به هزار و سیصد و سی و پنج روز برسد. ۱۵ اما تو مقاتله خواهد نمود و پادشاه شمال را با اربابها و سواران و کشتیهای تابه آخرت برو زیرا که مستربخ خواهی شد و در آخر این ایام در بسیار مانند گدباد به ضد او خواهد آمد و به زمینها سیلان کرده، نصیب خود قائم خواهی بود.»

از آنها عبورخواهد کرد. ۱۶ و به فخر زمینها وارد خواهد شد
بسیاری خواهند افتاد اما ایمان یعنی ادوم و موآب و روسای بني
عمون از دست او خلاصی خواهند یافت. ۱۷ و دست خود را بر
کشورهادراز خواهد کرد و زمین مصر رهای نخواهد دیافت. ۱۸ و بر
خرانه های طلا و نقره و بر همه نفایس مصر استیلا خواهد یافت و
لیبان و چیستان در موکب او خواهند بود. ۱۹ لیکن اخبار از مشرق و
شمال او را مضطرب خواهد ساخت، لهذا با خشم عظیمی بیرون
رفته، اشخاص بسیاری را تباہ کرده، بالکل هلاک خواهد ساخت.
۲۰ و خیمه های ملوکانه خود را در کوه مجید مقدس در میان دو
دریا بربرا خواهد نمود، لیکن به اجل خود خواهد رسید و معینی
نخواهد داشت.

۱۲ «و در آن زمان میکائیل، امیر عظیمی که برای پسران قوم
تو ایستاده است خواهد برخاست و چنان زمان تنگی خواهد شد که
از حینی که امتنی به وجود آمده است تا امروزنبوده و در آzman هر
یک از قوم تو که در دفترمکتوب یافت شود رستگار خواهد شد.
۲۱ و بسیاری از آنانی که در خاک زمین خواهید اندییدار خواهند
شد، اما اینان به جهت حیات جاودانی و آنان به جهت خجالت
و حقارت جاودانی. ۲۲ و حکیمان مثل روشنایی افلاک خواهند

هوشع

اما او نمی دانست که من بودم که گندم و شیره و روغن را به او می دادم و نقره و طلایی را که برای بعل صرف می کردند برایش

۱ آخاز و حرقیا پادشاهان یهودا و در ایام یریعام بن یوآش پادشاه می افرودم. ۹ پس من گندم خود را در فصلش و شیره خویش را اسرائیل، بر هوشع بن بشیری نازل شد. ۲ ابتدای کلام خداوند به درموسمش باز خواهم گرفت و پشم و کنان خود را که می باشد هوشع. خداوند به هوشع گفت: «برو و زنی زایه و اولاد زناکار برهنگی او را پوشاند برحواهم داشت. ۱۰ و الان قباحت او را به برای خود بگیر زیرا که این زمین از خداوند برگشته، سخت زناکار نظر عاشقانش منکشف خواهم ساخت و احدی او را از دست شده اند». ۳ پس رفت و جومر دختر بدبلایم را گرفت و او حامله من نخواهد رهانید. ۱۱ و تمامی شادی او و عیدها هلالها و شده، پسری برایش زاید. ۴ و خداوند وی را گفت: «او را سبتها و جمیع مواسمش را موقف خواهم ساخت. ۱۲ و موها و بزرعیل نام بنه زیرا که بعد از اندک زمانی انتقام خون بزرعیل را از انجیرهایش را که گفته بود اینها اجرت من می باشد که عاشقانم به خاندان یهود خواهم گرفت و مملکت خاندان اسرائیل را تلف من داده اند، ویران خواهم ساخت و آنها را جنگل خواهم گردانید خواهم ساخت. ۵ و در آن روز کمان اسرائیل را در وادی بزرعیل تا حیوانات صحراء آنها را بخورند. ۱۳ و خداوند می گوید که انتقام خواهم شکست». ۶ پس بار دیگر حامله شده، دختری زاید و روزهای بعلمی را از او خواهم کشید که برای آنها بخورمی سوزانید اوی را گفت: «او را لبورو حامه نام بگذار، زیرا بار دیگر بر خاندان و خویشتن را به گوشوارها وزیورهای خود آرایش داد، از عقب اسرائیل رحمت نخواهم فرمود، بلکه ایشان را از میان بالکل خواهم عاشقان خودمی رفت و مرا فراموش کرده بود. ۱۴ بنابراین اینک برداشت. ۷ لیکن بر خاندان یهود رحمت خواهم فرمود و ایشان را او را فریغته، به بیابان خواهم آورد و سخنان دلایلی به او خواهم به یهود خدای ایشان نجات خواهم داد و ایشان را به کمان و گفت. ۱۵ و تاکستانهایش را از آجگا به وی خواهم داد و ادی شمشیر و جنگ و اسبیان و سواران نخواهم رهانید». ۸ و چون عخور را به دروازه امید (مبدل خواهم ساخت) و در آنجا مانند ایام لبورو حامه را از شیر بازداشتند بود، حامله شده، پسری زاید. ۹ و او جوانی اش و مثل روز بیرون آمدنش از زمین مصر خواهد سراید. گفت: «نام او والواعمی بخوان زیرا که شما قوم من نیستید و من ۱۶ و خداوند می گوید که «در آن روز مرا ایشی (عنی شوهر من) (خدای) شما نیستم. ۱۰ لیکن شماره بپی اسرائیل مثل ریگ دریا خواهد خواند و دیگر مرابعی نخواهد گفت، ۱۷ زیرا که نامهای خواهد بود که نتوان پیمود و نتوان شمرد و در مکانی که به ایشان بعلمی را ازدهانش دور خواهم کرد که بار دیگر به نامهای خود گفته می شد شما قوم من نیستید، در آجیا گفته خواهد شد پسران مذکور شوند. ۱۸ و در آن روز به جهت ایشان با حیوانات صحراء خدای حی می باشید. ۱۹ و بنی یهودا وینی اسرائیل با هم جمع و مرغان هوا و حشرات زمین عهد خواهم بست و کمان و شمشیر خواهند شد و یک رئیس به جهت خود نصب نموده، از آن زمین و جنگ را از زمین خواهم شکست و ایشان را به امنیت خواهم برخواهند آمد زیرا که روز بزرعیل، روز عظیمی خواهد بود.»

۲ به برادران خود عصی بگوید و به خواهان خویش رو حامه! ۲۰ و چون تو را به امانت نامزد خود خواهم گردانید. مجاهجه نماید! با مادر خود مجاهجه نماید زیرا که او زن من شناخت. ۲۱ و خداوند می گوید: «من خطاب خواهم کرد، نیست و من شوهر او نیستم. لهذا زنای خود را از پیش رویش آسمانها را خطاب خواهم کرد و آنها زمین راخطاب خواهند کرد. و فاحشگی خویش را از میان پستانهایش رفع بنماید. ۳ میادا ۲۲ و زمین گندم و شیره و روغن را خطاب خواهد کرد و آنها بزرعیل رخت او را کنده، وی را برهنه نمایم و او را مثل روز ولادتش راخطاب خواهند کرد. ۲۳ و او برای خود درزین خواهم کشت گردانید، ماندیبايان واگذازم و مثل زمین خشک گردانیده، به و بر لبورو حامه رحمت خواهم فرمود و به لوعمی خواهم گفت تو تشنگی بکشم. ۴ و بر پسرانش رحمت نخواهم فرمود چونکه قوم من هستی و او جواب خواهد داد تو خدای من می باشی.» فرزندان زنا می باشند. ۵ زیرا مادر ایشان زنا نموده و والد ایشان

بنی شرمی کرده است که گفت: «در عقب عاشقان خود که نان ۳ و خداوند مرا گفت: «بار دیگر برو و زنی را که محبوبه شوهر و آب و پشم و کنان و روغن و شربت به من داده اند خواهیم رفت.» خود و زایه می باشد دوست بدار، چنانکه خداوند بنی اسرائیل ۶ بنابراین، راه تو را به خارهای خواهم بست و گرد او دیواری بنا را دوست می دارد با آنکه ایشان به خدایان غیر مایل می باشند و خواهم نمود تاراههای خود را نیابد. ۷ و هر چند عاشقان خود فرقهای کشمش را دوست می دارند.» ۲ پس او را برای خود به راتعاقب نماید به ایشان نخواهد رسید و هر چند ایشان را بطلبید پانزده مقاله نفر و یک روزمر و نصف حومر جو خریدم، ۳ و او را نخواهد یافت. پس خواهد گفت: «می روم و نزد شوهر نخستین گفتم: «برای من روزهای بسیار توقف خواهی نمود و زنا مکن و خود برمی گردم زیرا در آنوقت از کنون مرا خوشت می گذشت.» از آن مرد دیگر می باش و من نیز از آن تو خواهم بود.» ۴ زیرا که

بنی اسرائیل ایام بسیاری بدون پادشاه و بدون رئیس و بدون قربانی و که بزم ایشان تمام شود مرتکب زنا می‌شوند و حاکمان ایشان بدون تمثال و بدون ایفود و ترافیم خواهند ماند. ۵ و بعد از آن افتضاح را بسیار دوست می‌دارند. ۱۹ باد ایشان را در بالهای خود بنی اسرائیل بازگشت نموده، یهوه خدای خوبیش و پادشاه خود داود فرو خواهد پیچیدو ایشان از قربانی های خوبیش خجل خواهند شد. را خواهند طلبید و در ایام بازیسین بسوی خداوند و احسان او با

۵ ای کاهنان این را بشنوید و ای خاندان اسرائیل اصغاً نمایید ترس خواهند آمد.

و ای خاندان پادشاهان گوش گیرید، زیرا که این فتوی برای شماست

۶ ای بنی اسرائیل کلام خداوند را بشنوید زیرا خداوند را با چونکه شما در مصفه دام شدید و توری گستره شده، بر تابور. ساکنان زمین محکمه‌ای است چونکه نه راستی و نه رافت و عاصیان در کشمار مبالغه نموده‌اند؛ پس من همگی ایشان را نه معرفت خدار خذادر زمین می‌باشد. ۲ بلکه لعنت و دروغ و قتل تدبیح خواهم نمود. ۳ من افرایم را می‌شناسم و اسرائیل از من و دزدی و زناکاری. و تعدی می‌نمایند و خونریزی به خونریزی نیست زیرا که حال، توان افرایم مرتکب زنا شده‌ای و ملحق می‌شود. ۳ بنابراین، زمین ماتم می‌کند و همه ساکنانش با اسرائیل خویشتن را نجس ساخته است. ۴ کارهای ایشان مانع حیوانات صحراء و مرغان هوا کاچیده می‌شوند و ماهیان دریا نیز تلف می‌شود که بسوی خدا بازگشت نمایند چونکه روح زناکاری در قلب می‌گردد. ۴ اما احدی مجادله ننماید و احدی توبیخ نکند، زیرا ایشان است و خداوند را نمی‌شناسند. ۵ و فخر اسرائیل پیش روی که قوم تو مثل مجادله کنندگان با کاهنان می‌باشند. ۵ و تو در ایشان شهادت می‌دهد. اسرائیل اول و افرایم در گاه خود می‌لغزند وقت روز خواهی لغزید و نبی نیز با تو در وقت شب خواهد لغزید و یهودانیز همراه ایشان خواهد لغزید. ۶ گوسفندان و گاوان خود و من مادر تو را هلاک خواهم ساخت. ۶ قوم من از عدم معرفت را می‌آورند تا خداوند را بطلبند، اما اورا نخواهند یافت چونکه هلاک شده‌اند. چونکه تو معرفت را ترک نمودی من نیز تو را ترک خود را ایشان دور ساخته است. ۷ به خداوند خیانت ورزیده‌اند نمودم که برای من کاهن نشوی و چونکه شریعت خدای خود را زیافرزنان اجنبی تولید نموده‌اند. الان هلالها ایشان را با ملکهای فراموش کردی من نیز فرزندان تورا فراموش خواهم نمود. ۷ هر قدر ایشان خواهد بلعید. ۸ در جمعه کرنا و در رامه سرنا بتوانید و که ایشان او فروده شدند، همان قدر به من گناه ورزیدند. پس جلال دریبت آون صدا پریند در عقب توای بنیامین. ۹ افرایم در روز عناب ایشان را به رسوایی مبدل خواهم ساخت. ۸ گاه قوم مرا خوارک خراب خواهد شد. در میان اسپاط اسرائیل به یقین اعلام نمودم. خود ساختند و دل خویش را به عصیان ایشان مشغول نمودند. ۱۰ سورون اسرائیل مثل نقل کنندگان حدود می‌باشند. پس خشم ۹ و کاهنان مثل قوم خواهند بود و عقوبیت راههای ایشان را بر ایشان خویش را مثل آب بر ایشان خواهم ریخت. ۱۱ افرایم مقهور شده و خواهم رسانید و جزای اعمال ایشان را به ایشان خواهم داد. ۱۰ و در داوری کوفته گردیده است زیرا که به پیروی تقایل خرسندی خواهند خورد اما سیرنخواهند شد و زنا خواهند کرد، اما افزوده باشد. ۱۲ بنابراین من برای افرایم مثل بیدشادم و برای خاندان نخواهند گردید زیرا که عبادت خداوند را ترک نموده‌اند. ۱۱ زنا و یهودا مانند پوسیدگی. ۱۳ چون افرایم بیماری خود را و یهودا شراب و شیره دل ایشان را می‌رباید. ۱۲ قوم من از چوب خود جراحت خویش را دیدند، افرایم به آشور رفه و نزد پادشاهی که مسئلت می‌کنند و عصیان بیدخشنان خبر می‌دهد. زیرا که روح دشمن بود فرستاده است اما او شمارا شفا نمی‌تواند داد و جراحت زناکاری ایشان را گمراه کرده است و از اطاعت خدای خود زنا شما را الیام نتواند نمود. ۱۴ و من برای افرایم مثل شیر و برای کرده‌اند. ۱۳ بر قله های کوههای قربانی می‌گذرانند و بر تلهای زیر خاندان یهودا مانند شیر ژیان خواهم بود. من خودم خواهیم درید و درختان بلوط و سفیددار و نو، چونکه سایه خوب دارد، بخورمی رفته خواهم بود و رهانه‌های نخواهد بود. ۱۵ من روانه شده، به سوزانند. از این جهت دختران شما زنامی کنند و عروسهای شما مکان خود خواهیم بگشت تا ایشان به عصیان خود اعتراف نموده، فاحشه گری می‌نمایند. ۱۶ و من دختران شما را حینی که زنا روی مرا بطلبند. در تنگی خود صبح زود مرا خواهند طلبید.

۶ می‌کنند و عروسهای شما را حینی که فاحشه گری می‌نمایند سزا پیایید نزد خداوند بازگشت نمایم زیرا که او دریده است و ما نخواهیم داد زیرا که خود ایشان بازیانه‌ها عزلت می‌گیرند و با فاحشه‌ها قربانی می‌گذرانند. پس قومی که فهم ندارند خواهند افتاد. را شفا خواهد داد؛ اوزده است و ما را شکسته بندی خواهد نمود. ۲ بعداز دو روز ما را زنده خواهد کرد. در روز سوم ما را خواهد ای اسرائیل اگر تو زنا می‌کنی، یهودا مرتکب جرم نشود. پس به جل جال نزدی و به بیت آون برپایید و به حیات یهوه قسم نخورید. ۳ پس خداوند را بشناسیم و به جد و جهاد معرفت او را تعاقب نماییم. طلوع او مثل ۱۶ به درستی که اسرائیل مثل گاو سرکش، سرکشی نموده است. فجر یقین است و بر ما مثل باران و مانند باران آخر که زمین را الان خداوند ایشان را مثل روهای درمترع وسیع خواهد چراید. سیراب می‌کند خواهد آمد. ۴ ای افرایم با تو چه کنم؟ ای یهودا ۱۷ افرایم به بتهمالصق شده است؛ پس او را واگذارید. ۱۸ حینی

با توجه کنم؟ زیرا نیکویی تو مثل ابرهای صبح و مانند شبنم است خود ولوله می‌کنند. برای روغن و شراب جمع شده، بر من فتنه که بزودی می‌گذرد. ۵ بنابراین من ایشان را بوسیله انبیا قطع می‌انگیزند. ۱۵ و اگرچه من بازوهای ایشان را تعليم دادم و تقویت نمودم و به سخنان دهان خود ایشان را کشتم و داوری من مثل نور نمودم لیکن با من بدانیدیشی نمودند. ۱۶ ایشان رجوع می‌کنند اما ساطع می‌شود. ۶ زیرا که رحمت را پسند کردم و نه قربانی را نه به حضرت اعلیٰ، مثل کمان خطایشند شده‌اند. سروزان ایشان و معرفت خدا را بیشتر از قربانی های سوختنی. ۷ اما ایشان بهسب غیظبان خویش به شمشیر می‌فتد و بهسب همین در مثل آدم از عهد تجاوز نمودند و درآنجا به من خیانت وزیدند. زمین مصر ایشان را استهزا خواهند نمود.

۸ جلعاد شهر گناهکاران و خون آلو است. ۹ و چنانکه رهنان کرنا را به دهان خود پگذار، او مثل عقاب به ضد خانه برای مردم در کمین می‌باشد، همچنان جمعیت کاهنان در راه خداوند می‌آید، زیرا که از عهدهمن تجاوز نمودند و به شریعت من شکیم می‌کشند زیرا که ایشان مرتکب قباحت شده‌اند. ۱۰ در خاندان اسرائیل عملی هولناک دیدم: افرایم در آنجرام تکب زنا عصیان وزیدند. ۱۱ اسرائیل نزد من فریاد می‌نمایند که ای خدای ما شده، اسرائیل خویشتن را نجس ساخته است. ۱۲ و برای تو تو را می‌شناسیم. ۱۳ اسرائیل نیکویی را تک کرده است. پس دشمن نیزای یهودا حсадی معین شده است هنگامی که اسیری قوم خود از جانب من سروزان تعیین کردند، اما ایشان راشناختم. از نقره و راخراهم برگردانید. ۱۴ طلای خویش پنهان برای خود ساختند تا مقطع بشوند. ۱۵ ای سامره

۷ چون اسرائیل را شفا می‌دادم، آنگاه گناه افرایم و شارت او گوساله تورا رد نموده است. خشم من بر ایشان افروخته شد. تا سامره منکشف گردید، زیرا که مرتکب فرب شده‌اند. دزدان داخل به کسی نمی‌توانند طاهر بشونند؟ ۱۶ زیرا که این نیاز اسرائیل است می‌شوند و رهنان در بیرون تاراج می‌نمایند. ۱۷ و در دل خود تکر و صنعتگر آن را ساخته است، لهذا خدا نیست. البته گوساله نمی‌کنند که من تمامی شارت ایشان را به یاد آورده‌ام. الان سامره خرد خواهند داشد. ۱۸ به درستی که باد را کاشتند، پس گردید اعمالشان ایشان را طحاطه می‌نماید و آنها در نظر من واقع شده را خواهند دروید. آن را محصول نیست و خوشه هایش آرد نخواهد است. ۱۹ پادشاه را پشرافت خویش و سروزان را به دروغهای خود داد و اگر هم بدهد، غریبان آن را خواهند بلهید. ۲۰ اسرائیل بعلیده شادمان می‌سازند. ۲۱ جمیع ایشان زناکارند مثل توری که خیار آن خواهد شد و الان در میان امت‌ها مثل طرف ناپسندیده می‌باشدند. را متشعل سازد که بعد از سرشتن خمیر تا محمر شدن از بینگیختن ۲۲ زیرا که ایشان مثل گورخرتها و منفرد به آشور رفتهداند و افرایم آتش باز می‌ایستد. ۲۳ در یوم پادشاه ما، سروزان از گرمی شراب، عاشقان اجر کرده است. ۲۴ اگرچه ایشان در میان امت هالجرت خود را بیمار ساختند و او دست خود را به استهزا کنندگان دراز کرد. می‌دهند، من الان ایشان را جمع خواهم کرد و بهسب ستم ۲۵ ع زیرا که دل خود را به مکاید خویش مثل تورنریدیک آوردند؛ و پادشاه و سروزان رو به تناقض خواهند نهاد. ۲۶ چونکه افرایم تمامی شب خیاز ایشان می‌خوابد و صبحگاهان آن مثل آتش مذبح های بسیار برای گناه ساخت پس مذبح های برایش باعث گنایه ملتهب مشتعل می‌شود. ۲۷ جمیع ایشان مثل تور گرم شده، داروان شد. ۲۸ احکام بسیار شریعت خود را برای او نوشتم اما آنها را خویش را می‌بلعند و همه پادشاهان ایشان می‌افتدند و در میان مثقال چیز غریب شمردند. ۲۹ قربانی های سوختنی مرا ذبح کردند ایشان کسی نیست که مرا بخواند. ۳۰ افرایم با قومها مخلوط شده تا گوشت بخورند و خداوند آنها را قبول نکرد. الان عصیان ایشان را است. افرایم قرص نانی است که برگردانیده نشده است. ۳۱ غریبان به یاد می‌آورد و عقوبت گناه را بر ایشان می‌رساند و ایشان به مصر قوتش را خورده‌اند و او نمی‌داند. سفیدی بر موبیهای او پایه شده خواهند برگشت. ۳۲ اسرائیل خالق خود را فراموش کرده، قصرها شده است و اونمی داند. ۳۳ فخر اسرائیل پیش رویش شهادت بنا می‌کند و یهودا شهراهی حصاردار بسیار می‌سازد. اما من آتش می‌دهد اما ایشان به یهود خدای خود بازگشت نمی‌نمایند و با شهراهیش خواهم فرستاد که قصرهایش را بسوزاند.

وجود این همه او را نمی‌طلبد. ۳۴ افرایم مانند کبوتر ساده دل، ۳۵ ای اسرائیل مثل قوم‌ها شادی و وجود منمازیار از خدای خود بی‌فهم است. مصر را می‌خوانند و بسوی آشور می‌روند. ۳۶ و چون زنا نمودی و در همه خرمها اجرت را دوست داشتی. ۳۷ خرمها می‌روند من دام خود را بر ایشان می‌گسترانم و ایشان را مثل مرغان و چرخشتها ایشان را پرورش نخواهد داد و شیره در آن ضایع خواهد شد. ۳۸ زیر می‌اندازم و ایشان را بر ورق اخباری که به جماعت ایشان رسیده است، تادیب می‌نمایم. ۳۹ وا بر ایشان زیرا که از من خواهد برگشت و ایشان در آشور چیزهای نجس خواهند خورد. ۴۰ برای خداوند شراب نخواهند ریخت و مقبول و مقبول باشند. ۴۱ اگرچه من ایشان را فدیه دادم، لکن به ضد من دروغ گفتند. ۴۲ قربانی های ایشان مثل خوارک ماتمیان خواهد بود و هر که از آنها و از دل خود نزد من استغاثه نمی‌نمایند بلکه بر بسترها

بخورد نجس خواهد شد، زیرا خوارک ایشان برای اشتها ایشان او می‌لزند زیرا که از آن دور شده است. ۶ و آن رانیز به آشور است. پس آن در خانه خداوند داخل نخواهد شد. ۵ پس در ایام به جهت هدیه برای پادشاه دشمن خواهند برد. افرایم خجالت مواسم و در ایام عیدهای خداوند چه خواهد کرد؟ ۶ زیرا اینک خواهد کشید و اسرائیل از مشورت خود رسوخواهد شد. ۷ پادشاه از ترس هلاکت رفتگانه، اما سامرہ مثل کف بر روی آب نابودی شود. ۸ و مکانهای بلند موف ایشان را دفن خواهد نمود. مکانهای نفیسه نقره ایشان را آون که گاهه اسرائیل می‌باشد و پیران خواهد شد و خار و خس خارها به تصرف خواهند گرفت و در منازل ایشان شوکها خواهد بدمدیح های ایشان خواهد روید و به کوهها خواهد گفت که ما را بود. ۷ ایام عقوبت می‌آید. ایام مکافات می‌رسد و اسرائیل این را پیشانید و به تلهای که بر ما بیفتید. ۹ ای اسرائیل از ایام جمعه گاه خواهند داشت. نبی احمد گردید و صاحب روح دیوانه شد که گاهه اسرائیل می‌باشد و پیران خواهد شد و خار و خس به سبب کثرت گاه و فراوانی بعض تو. ۸ افرایم از جانب خدای ایشان نرسید. ۱۰ هر گاه بخواهم ایشان را تادیب خواهم نمود و من دیده بان بود. دام صیاد بر تمامی طریقهای انبیاگسترده شد. قومها به ضد ایشان جمع خواهند شد، هنگامی که به دو گاه در خانه خدای ایشان عداوت است. ۹ مثل ایام جمعه آشناست که کوفن نهایت رسانیده‌اند، پس عصیان ایشان را بیاد می‌آورد و گاهه ایشان خرم را دوست می‌دارد و من بر گردن نیکوی او گذر کدم و من رامکافات خواهد داد. ۱۰ اسرائیل را مثل انگوهرها در بیابان یافتیم. بر افرایم بیوگ می‌گذارم. یهودا شیار خواهد کرد و بعقوب مازو برای پدران شما را مثل نوبت ناجیر در ابتدای موسمش دیدم. اما ایشان خودخواهد کشید. ۱۲ برای خود به عدالت بکارید و به حسب به بعل غفور رفتند و خویشن را برای رسوانی نذیره ساختند و مانند رحمت درو نمایید و زمین ناکاشه را برای خودخیش بزند زیرا معشوقة خود مکروه شدند. ۱۱ جلال افرایم مثل مرغ می‌پرد. که وقت است که خداوند را بطلبیید تا بیاد و بر شما عدالت را زاییدن و حامله شدن و در رحم قرارگرفتن نخواهد شد. ۱۲ و اگر بیاراند. ۱۳ شرارت را شیار گردید و ظلم را درو نمودید و ثمره دروغ فرزندان را پیرواندایشان را بی اوولاد خواهم ساخت به حدی که را خودید، چونکه به طریق خود و به کثرت جباران خویش اعتماد انسانی نخواهد ماند. وای بر ایشان حینی که من نیز از ایشان دور نمودید. ۱۴ لهنده‌نگامهای در میان قوم های تو خواهد برخاست شوم. ۱۵ افرایم حینی که او را برگردیم مثل صور در مرتع نیکو و تمامی قلعه های خراب خواهد شد به نهنجی که شلمان، بیت مغروس بود، اما افرایم پسران خود را برای قاتل بیرون خواهداورد. اربیل را در روز جنگ خراب کرد که مادر با فرزندانش خرد شدند. ۱۵ ای خداوند به ایشان بده. چه بدھی؟ رحم سقط کننده و ۱۵ همچنین بیت نیل به سبب شدت شرارت شما به شما عمل پستانهای خشک به ایشان بده. ۱۵ تمامی شرارت ایشان در خواهد نمود. در وقت طلوع فجر پادشاه اسرائیل بالکل هلاک جلجلان است زیراکه در آجگا از ایشان نفرت داشتیم. پس ایشان را خواهد شد.

به سبب اعمال زشت ایشان از خانه خود خواهم راند و ایشان را

دیگر دوست نخواهم داشت چونکه جمیع سروران ایشان فنه ۱۱ هنگامی که اسرائیل طفل بود او را دوست داشتم و پسر انگیزند. ۱۶ افرایم خشک شده است و ریشه ایشان خشک خود را از مصروفاندم. ۲ هر قدر که ایشان را بیشتر دعوت کردند، گردیدم، میوه نمی‌آورند و اگر نیز بزایند نتایج مرغوب رحم ایشان را بیشتر از ایشان دور رفتند و برای علیم قربانی گذرانیدند و به جهت خواهم کشت. ۱۷ خدای من ایشان را ترک خواهد نمود چونکه بهای تراشیده بخورسوزانندند. ۳ و من راه رفتن را به افرایم تعلمیم او را نشینیدند، پس در میان امت ها آواره خواهند شد. ۱۸ ایشان را به رسانهای انسان و به بندهای محبت شفا داده‌ام. ۴ ایشان را به رسانهای انسان و به بندهای محبت

۱۰ اسرائیل مو برومند است که میوه برای خود می‌آورد. هرچه جذب نمودم و به جهت ایشان مثل کسانی بودم که بیوگ را از میوه زیادمی آورد، مذیح ها را زیاد می‌سازد و هرچه زمینش نیکوتر گردن ایشان برمی دارند و خوارک پیش روی ایشان نهادم. ۵ به می شود، تماثیل را نیکوتر بنامی کنم. ۲ دل ایشان پر از نفاق زمین مصر نخواهد برقش، اما آشورپادشاه ایشان خواهد شد است. الان مجرم می‌شوند و او مذیح های ایشان را خراب و چونکه از بازگشته نمودن ابا کردند. ۶ شمشیر بر شهرهایش تماثیل ایشان را منهدم خواهد ساخت. ۳ زیرا که الحال می‌گویند: هجوم خواهد آورد و پشت بندهایش را به سبب مشورت های ایشان «پادشاه نازیم چونکه از خداوند نمی‌ترسمیم، پس پادشاه برای ما معلوم و نابود خواهد ساخت. ۷ و قوم من جازم شدند که از من چه تواند کرد؟» ۴ ایشان قسم های دروغ خورده و عهدهای بسته، مرتد گردند. و هرچند ایشان را بسوی حضرت اعلی دعوت نمایند سختن (باطل) می‌گویند و عدالت مثل حنظل در شیارهای زمین لکن کسی خویشن را بینمی افزارد. ۸ ای افرایم چگونه تو را ترک می‌روید. ۹ ساکنان سامرہ برای گوساله های بیت آون می‌ترسند کم و ای اسرائیل چگونه تو را تسليم نمایم؟ چگونه تو را مثل ادمه زیرا که قومش برای آن ماتم می‌گیرند و کاهانش به جهت جلال نمایم و تو را مثل صبیئم سازم؟ دل من در اندرونم منقلب شده و

رقت های من با هم مشتعل شده است. ۹ حدت خشم خود را درباره آنها می گویند که اشخاصی که قربانی می گذرانند گوساله ها جاری نخواهم ساخت و بار دیگر افرایم را هلاک نخواهم نمود زیرا رابوستند. ۱۰ ایشان مثل ابرهای صبح و مانند شبیمی که خدا هستم و انسان نی و درمیان تو قدوس هستم، پس به غضب بروید می گذرد، هستند. و مثل کاه که از خرم پراکنده شود و نخواهم آمد. ۱۱ ایشان خداوند را پیروی خواهند نمود. اومثل شیر مانند دود که ازوزن برآید. ۱۲ اما من از زمین مصر (تا حال) یهود غرش خواهد نمود و چون غرش نماید فرزندان از مغرب به لرده خدای تو هستم و غیر از من خدای دیگر را نمی شناسی و سوای خواهند آمد. ۱۳ مثل مرغان از مصر و مانند کبوتران از زمین آشور من نجات دهنده ای نیست. ۱۴ من تو را دریابان در زمین سیار لزان خواهند آمد. خداوند می گوید که ایشان را در خانه های خشک شناختم. ۱۵ چون چریدند، سیر شدند و چون سیر شدند، ایشان ساکن خواهم گردانید. ۱۶ افرایم مرا به دروغها و خاندان دل ایشان مغور گردید و از این جهت مرا فراموش کردند. ۱۷ پس اسرائیل به مکرها احاطه کردند و یهودا هنوز با خدا و باقدوس من برای ایشان مثل شیر خواهم بود و مانند پلنگ به سر راه در کمین خواهم نشست. ۱۸ و مثل خرسی که بچه هایش را از وی کمین ناپایدار است.

۱۹ افرایم باد را می خورد و باد شرقی راتعاقب می کند. تمامی روز دروغ و خرابی را می افزاید و ایشان با آشور عهد می بندند و روغن (به جهت هدیه) به مصیر بده می شود. ۲۰ خداوند را با یهودا مخاصمه ای است و یعقوب را برسب راهبایش عقوبت رسانیده، شهرهایت معاونت کند و داورانت (کجاید) که درباره آنها گفتی بر وفق اعمالش او را جزا خواهد داد. ۲۱ او پاشنه برادر خود را در پادشاه و سروران به من بد^{۱۹} از غضب خود، پادشاهی به تو رحم گرفت و در حین قوش با خدام جاهده نمود. ۲۲ با فرشته مجاهده نموده، غالب آمد. گریان شده، نزد وی تضیع نمود. دریست بئل او را یافت و در آنجا با ما تکلم نمود. ۲۳ اما خداوند خدای لشکرهاست و یادگاری او یهود است. ۲۴ اما تو بسوی خدای خود بازگشت نما و رحمت و راستی را نگاه داشته، دائم منتظر خدای خود باش. ۲۵ او سوداگری است که میزان فرب در دست او می باشد و ظلم را دوست می دارد. ۲۶ و افرایم می گوید: «به درستی که دولتمند شده ام و توانگری را برای خود تحصیل نموده ام در تمامی کسب من این انصافی ای که گناه باشد، در خداوند از بیابان برمی آید و منبع اroxشک می گردد و چشمهاش نخواهند یافت.» ۲۷ اما من از زمین مصر (تا حال) یهود خدای می خشکد و او کچ گنجانمی اسباب نفیسه وی را تاراج می نماید. تو هستم و تو را بار دیگر مثل ایام مواسم در خیمه ها ساکن خواهم ۲۸ سامره متتحمل گناه خود خواهد شد، زیرا به خدای خود فتنه گردانید. ۲۹ به انبیا نیز تکلام نمودم و رویاها افروم و بواسطه انبیا اینگخته است. ایشان به شمشیر خواهند افتد و اطفال ایشان خرد مثلها زدم. ۳۰ به درستی که ایشان در جلعاد محض گناه و زنان حامله ایشان شکم دریده خواهند شد. بطالت گردیدند و در جلجال گاوها قربانی کردند. و مذبح های ایشان نیز مثل توده های سنگ در شیارهای زمین می باشد. ۳۱ ای اسرائیل بسوی یهود خدای خود بازگشت نما زیرا یعقوب به زمین ارام فرار کرد و اسرائیل به جهت زن خدمت نمود به سبب گناه خود لغزیده ای. ۳۲ با خود سخنان گرفته، بسوی و برای زن شبانی کرد. ۳۳ و خداوند اسرائیل را بواسطه نبی از خداوند بازگشت ادا خواهیم نماید و او را گویید: «تمامی گناه را غفو فرما مصیر آورد و او به دست نبی محفوظ گردید. ۳۴ افرایم خشم بسیار و ما را به لطف مقیول فرمایم، پس گوساله های لبای خویش را تلخی به هیجان آورد، پس خداوند خون او را بر سر و گذاشت ادا خواهیم نمود. ۳۵ آشور ما را نجات نخواهد داد و بر اسبان و عار اورا بر وی رد نمود.

۳۶ هنگامی که افرایم به لرده سخن گفت، خویشتن را در ارتداد ایشان را شفا داده، ایشان را ماجان دوست خواهم داشت اسرائیل مرتفع نمود؛ اما چون در امر بعل مجرم شد، بمرد. ۳۷ و زیرا خشم من از ایشان برگشته است. ۳۸ برای اسرائیل مثل شبین الان گناهان می افزایند و از نقره خود بتنهای ریخته شده و تستائیل خواهیم بود و او مانند سوستها گل خواهد کرد و مثل لیبان ریشه موافق عقل خود می سازند که همه آنها عمل صنعتگران می باشد و های خود را خواهد دوانید. ۳۹ شاخه هایش منتشر شده، زیبایی او

مثل درخت زیتون و عطرش مانند لبنان خواهد بود. ۷ آنای که زیرسايه اش ساكن می باشند، مثل گندم زیست خواهند کرد و مانند موها گل خواهند آورد. انتشار او مثل شراب لبنان خواهد بود. ۸ افراد خواهد گفت: مرا دیگر با بهها چه کار است؟ و من او را اجابت کرده، منظور خواهم داشت. من مثل صنوبر تر و تازه می باشم. میوه تو از من یافت می شود. ۹ کیست مرد حکیم که این چیزها را فهمد و فهیمی که آنها را بداند؟ زیرا طرق های خداوند مستقیم است و عادلان در آنها سلوک می نمایند، اما خطاکاران در آنها لغزش می خورند.

در صهیون کرنا بتوانید و در کوه مقدس من صدا بلند کنید!
تمامی ساکنان زمین بلزنده‌زیرا روز خداوند می‌آید و ندیدک است.

۱ نازل شد. ۲ ای مشایخ این را بشنوید! وای جمیع ساکنان ۲ روزتاریکی و ظلمت، روز ابرها و ظلمت غلیظ مثل فجر منبسط زمین این را گوش گیرید! آیا مثل این درایام شما یا در ایام پدران بر کوهها! امتنی عظیم و قوی که مانند از ازل نبوده و بعد از شما واقع شده است؟ ۳ شما از این به پسران خود و پسران شما این تا سالها و دهرهای بسیار نخواهد بود. ۴ پیش روی ایشان به پسران خویش و پسران ایشان به طبقه بعد خبر بدھید. ۴ آنچه آتش می‌سوزاند و در عقب ایشان شعله ملتکب می‌گردد. پیش از سن باقی ماند، ملخ می‌خورد و آنچه ازملخ باقی ماند، لبها روی ایشان، زمین مثل بلاغ عدن و در عقب ایشان، بیابان بازی می‌خورد و آنچه از لبها باقی ماند، سوس می‌خورد. ۵ ای مستان است و نیز از ایشان احدي رهایي نمی‌یابد. ۶ منتظر ایشان مثل بیدار شده، گریه کنید و ای همه میگساران به جهت عصیرانگور منظراسیان است و مانند اسب‌سواران می‌تازند. ۷ مثل صدای ولله نماید زیرا که از دهان شما منقطع شده است. ۸ نیز اربابها بر قله کوهها جست و خیرمی کنند؛ مثل صدای شعله آتش که امتنی قوی و بیشمار به زمین من هجوم می‌آورند. دندانهای که کاه رامی سوزاند؛ مانند امت عظیمی که برای جنگ صف ایشان دندانهای شیر است و اضراus ایشان اضراus هشتر است. بسته باشند. ۹ از حضور ایشان قوم هامی لرزند. تمامی روپها ۷ تاکستان مرا ویران و انجیرهای مرا خراب کرده و پوست آنها رنگ پریده می‌شود. ۷ مثل جباران می‌دوند، مثل مردان جنگی بر را بالکل کنید، بیرون انداخته‌اند و شاخه‌های آنها سفید شده حصارهای بی‌آیند و هر کدام به راه خود می‌آیند و طرقهای خود را است. ۸ مثل دختری که برای شوهر جوانی خود پلاس می‌پوشد، تبدیل نمی‌کنند. ۸ بر یکدیگر از حمام نمی‌کنند، زیرا هرکس به راه ماتم بگیر. ۹ هدیه آردی و هدیه ریختنی از خانه خداوند منقطع خودمی خرامد. از میان حریمه‌ها هجوم می‌آورند و صفات‌های خود را شده است. کاهناتی که خدام خداوند هستند ماتم می‌گیرند. نمی‌شکنند. ۹ بر شهرمی جهنند، به روی حصارها می‌دوند، به ۱۰ صحراء خشک شده و زمین ماتم می‌گیرد زیرا گندم تلف شده خانه های بی‌آیند. مثل دزدان از پنجه‌های داخل می‌شوند. ۱۰ و شیره خشک گردیده و روغن ضایع شده است. ۱۱ ای فلاحان حضور ایشان زمین متزلزل و آسمانها مرتعش می‌شود؛ آفات و ماه خجل شوید و ای باغبانان ولله نماید به جهت گندم و جو زیرا سیاه می‌شوند و ستارگان نور خویش را باز می‌دارند. ۱۱ و خداوند محصول زمین تلف شده است. ۱۲ موها خشک و انجیرها ضایع آوار خود را پیش لشکر خویش بلند می‌کنند، زیرا اردوی او بسیار شده؛ انار و خرما و سیب و همه درختان صحراء خشک گردیده، عظیم است و آنکه سخن خود را بجا می‌آورد، قدیراست. زیرا روز زیرا خویشی از بنی آدم رفع شده است. ۱۳ ای کاهناتن پلاس در خداوند عظیم و بی‌نهایت مهیب است و کیست که طاقت آن را بر کرده، نوحه گری نماید و ای خادمان مذبح ولله نماید وای داشته باشد. ۱۴ و لکن الان خداوند می‌گوید با تمامی دل و با خادمان خدای من داخل شده، در پلاس شب را بسیار برد، زیرا که روزه و گریه و ماتم بسوی من بازگشت نماید. ۱۳ و دل خود هدیه آردی و هدیه ریختنی از خانه خدای شما باز داشته شده را چاک کنید نه رخت خویش را و به یوه خدای خود بازگشت است. ۱۴ روزه راتعین نماید و محفل مقدس را ندا کنید! مشایخ نماید زیرا که اورئوف و رحیم است و دیرخشم و کثیراحسان و وتمامی ساکنان زمین را به خانه یهوه خدای خود جمجم نموده، نزد ایلا پشیمان می‌شود. ۱۴ که می‌داند که شاید بر گردد و پشیمان خداوند تضرع نماید. ۱۵ وا بر آن روز زیرا روز خداوند ندیک شود و در عقب خود برکتی واگذار، یعنی هدیه آردی و هدیه است و مثل هلاکتی از قادر مطلق می‌آید. ۱۶ آیا ماکولات دنیز ریختنی برای یهوه خدای شما. ۱۵ در صهیون کرنا بتوانید روزه را ما منقطع نشد و سرور و شادمانی از خانه خدای ماند. ۱۷ دانهای تعیین کرده، محفل مقدس را ندا کنید. ۱۶ قوم را جمع کنید، زیر کلخها پرسید. مخزنها ویران و ابیارها خراب شد زیرا گندم تلف جماعت را تقdis نماید، پیران و کودکان و شیرخوارگان را فراهم گردید. ۱۸ بهایم چه قدر ناله می‌کنند و رمه های گلوان شوریده آورید. داماد از حجره خود و عروس از حجاله خویش بیرون آیند. احوالند، چونکه مرتعی ندارند و گله های گوستنند زیر تلف شده‌اند. ۱۷ کاهناتی که خدام خداوند هستند در میان رواق و مذبح گریه ای خداوند نزد تو تضرع می‌نمایم زیرا که آتش مرتع های صحراء کنند و بگویند: «ای خداوند بر قوم خویش شفقت فرما و میراث را سوزانیده و شعله همه درختان صحراء را افروخته است. ۲۰ بهایم یهوه را به عار مسیپار، میادا امت ها بر ایشان حکمرانی نمایند. صحراء بسوی تو صیحه می‌زنند زیرا که جویهای آب خشک شده و چرا در میان قومها بگویند که خدای درخت نمایند. ۱۸ پس آتش مرتعهای صحراء را سوزانیده است.

خواهد گفت: «اینک من گندم و شیره و روغن را برای شمامی

فرستم تا از آنها سیر شوید و شما را بار دیگر در میان امت‌ها عار از حدود ایشان دور کنید. ۷ اینک من ایشان را از مکانی که نخواهم ساخت. ۲۰ و لشکر شمالی را از شما دور کرده، به زمین ایشان را به آن فروختید، خواهم برانگیزند و اعمال شما را بهمن خشک و پر خواهم راند که مقدمه آن بر دریای شرقی وساقه‌اش بر شما خواهم بزرگانید. ۸ و پسران و دختران شما را به دست بنی دریای غربی خواهد بود و بوی بدش بلند خواهد شد و عفونتش یهودا خواهم فروخت تا ایشان را به سیانیان که امتنی بعید می‌باشد برخواهد آمد زیرا کارهای عظیم کرده است. ۹ این را در میان امت‌ها وجود و شادی بنما زیرا یهوده کارهای عظیم کرده است. ۱۰ ای زمین متسر! بفروشنده زیرا خداوند این را گفته است. ۱۱ ای زمین متسر! ای زمین متسر! بفروشنده زیرا خداوند شد و درختان میوه جنگی نزدیک شده، برآیند. ۱۲ ای زمین متسر! بفروشنده زیرا که مرتع های بیابان سبز شد و درختان میوه جنگی نزدیک شده، برآیند. ۱۳ ای زمین متسر! بفروشنده زیرا که صحراء متسرید زیرا که مرتع های بیابان سبز شد و درختان میوه جنگی نزدیک شده، برآیند. ۱۴ ای زمین متسر! بفروشنده زیرا که خود را آورد و انجیر و مو قوت خویش را دادند. ۱۵ ای پسران و اره‌های خویش را برای نیزه‌ها خرد کنید و مرد ضعیف بکوید: صهیون در یهوده خدای خوبی وجود و شادی نماید، زیرا که باران من فوی هستم. ۱۶ ای همه امت‌ها بشتابید و بیایید و از هر او لین را به اندزاوش به شما داده است و باران اول و آخر را در وقت طرف جمع شوید! ای خداوند شجاعان خود را به آنجا فرودآور! برای شما بارانیده است. ۱۷ پس خرمون از گندم پر خواهد شد ای امت‌ها برانگیخته شوند و به وادی یهوشافاط برآیند زیرا که من و معصره‌ها از شیره و روغن لبریز خواهد گردید. ۱۸ و سالهایی در آنجا خواهم نشست تا بر همه امت‌هایی که به اطراف آن را که ملخ و لنبه و سوس و سن یعنی لشکر عظیم من که بر هستند داروی نمایم. ۱۹ داس را پیش آورید زیرا که حاصل رسیده شما فرستاده بودم خوردنده شما رد خواهم نمود. ۲۰ و غذایی است. بیایید پایمال کنید زیرا که معصره‌ها پر شده و چرخشتها لبریز بسیارخورده، سیر خواهید شد و اسم یهوده خدای خودرا که برای گردیده است چونکه شرارت شما عظیم است. ۲۱ جماعتها، شما کارهای عجیب کرده است، تسبیح خواجه خواند و قوم من جماعتها در وادی قضایا! زیرا روزخداوند در وادی قضایا نزدیک است. ۲۲ تا به ابد خجل نخواهند شد. ۲۳ و خواهید دانست که من در آن آفتاب و ماه سیاه می‌شوند و ستارگان تابش خود را بایزمی دارند. ۲۴ میان اسرائیل می‌باشم و من یهوده خدای شما هستم و دیگری نیست ۲۵ و خداوند از صهیون نعره می‌زندو آوار خود را از اورشلیم بلند و قوم من خجل نخواهند شد تا بدل‌الاپاد. ۲۶ و بعد از آن روح می‌کند و آسمان وزمین متریزل می‌شود، اما خداوند ملایق قوم خود را بر همه بشر خواهم ریخت و پسران و دختران شما نبوت خود و ملاذ بینی اسرائیل خواهد بود. ۲۷ پس خواهید دانست که خواهید نمود و پیران شما و جوانان شما را پیها خواهند دید. ۲۸ و من یهوده خدای شما در کوه مقدس خویش صهیون ساکن می‌باشم در آن ایام روح خود را بر غلامان و کنیزان نزی خواهیم ریخت. ۲۹ و اورشلیم مقدس خواهد بود و بیگانگان دیگر از آن عبور نخواهند آیات را از خون و آتش و ستونهای دود در آسمان و زمین ظاهر خواهم نمود. ۳۰ و در آن روز کوکوها عصیر انگور را خواهند چکانید و ساخت. ۳۱ آفتاب به تاریکی و ماه به خون مبدل خواهند شد، کوکوها به شیر جاری خواهد شد و تمامی وادیهای یهودا به آب پیش از ظهر یوم عظیم و مهیب خداوند. ۳۲ و واقع خواهد شد جاری خواهد گردید و چشمها از خانه خداوند بیرون آمدند، وادی هر که نام خداوند را بخواند نجات یابد زیرا در کوه صهیون و در شعلیم را سرای خواهد ساخت. ۳۳ مصر و پیران خواهد شد و ادوم اورشلیم چنانکه خداوند گفته است بقیتی خواهد بود و در میان به بیابان با بر مبدل خواهد گردید، به سبب ظلمی که بر بنی یهودا باقی ماندگان آنانی که خداوند ایشان را خوانده است. ۳۴ و یهودا تا

۳ زیرا اینک در آن ایام و در آن زمان چون اسریی یهودا و خونزیی ایشان را که طاهر نساخته بود، طاهر خواهم ساخت و اورشلیم را برگردانیده باشم، ۲ آنگاه جمیع امت‌ها را جمع کرده، ۳ یهوده در صهیون ساکن خواهد شد.

به وادی یهوشافاط فرود خواهم آورد و در آنجا بایشان درباره قوم خود و میراث خویش اسرائیل محکمه خواهم نمود زیرا که ایشان را در میان امت‌ها پراکنده ساخته و زمین مرا تقسیم نموده‌اند. ۴ و بر قوم من قرعه انداخته و پسری در عرض فاحشی‌ای داده و دختری به شراب فروخته‌اند تا بنوشند. ۵ و حال‌ای صور و صیدون و تمامی دیار فلسطینیان شما را با من چه کار است؟ آیا شما به من جزا می‌رسانید؟ و اگر به من جزا برسانید من جزا شما را بزودی هرچه تمام تر به سر شما رد خواهم نمود. ۶ چونکه نقره و طلا و نفایس زیبای مرا گرفته، آنها را به هیکل‌های خود درآورده‌اند. ۷ و پسران یهودا و پسران اورشلیم را به پسران یونانیان فروختید تا ایشان را

عاموس

عقوبتش را نخواهم برگردانید زیرا که شریعت خداوند را ترک نموده،
فرایض او رانگاه ندادشتند و دروغگاهی ایشان که پدرانشان آنها را

۱ آنها را در ایام عزیزا، پادشاه بیهودا و ایام یربیعام بن یوآش، پیروی نمودند ایشان را گماره کرد. ۵ پس آتش بر بیهودا خواهم پادشاه اسرائیل در سال قبل از زلزله درباره اسرائیل دید. ۲ پس فرستاد تا قصرهای اورشلیم را بسوزاند. ۶ خداوند چنین می‌گوید: گفت: خداوند از صهیون نعره می‌زند و آواز خود را از اورشلیم بلند به سبب سه و چهار تقصیر اسرائیل عقوبتش را نخواهم برگردانید زیرا می‌کند و مرتعه‌های شبانان ماتم می‌گیرند و قله کرمل خشک که مرد عادل را به نقره و مسکین را به زوج نعلین فروختند. ۷ و می‌گردد. ۳ خداوند چنین می‌گوید: به سبب سه و چهار تقصیر به غبار زمین که بر سرمسکینان است حرص دارند و راه حلیمان دمشق عقوبتش را نخواهم برگردانید زیرا که جلعاد را به چومهای رام منحرف می‌سانند و پسر و پدر به یک دختر را مدهده، اسم قدوس آهینگ کوفتند. ۴ پس آتش در خاندان حزائل خواهم فرستاد مرا بی‌حمرت می‌کنند. ۸ ویرختی که گرو می‌گیرند، نزد هر تاقرهای بپهدم را بسوزاند. ۵ و پشت بندهای دمشق را نخواهم مدحیخ می‌خوابند و شراب جرمیه شدگان را در خانه خدای خود شکست و ساکنان را از همواری آون و صاحب عصا را از بیت می‌نوشند. ۹ و حال آنکه من اموریان را که قامت ایشان مانند قد عدن منقطع خواهم ساخت و خداوند می‌گوید که قوم ارام به سرو آزاد بود و ایشان مثل بلوط تومند بودند، پیش روی ایشان قیر به اسری خواهند رفت. ۶ خداوند چنین می‌گوید: به سبب هلاک ساختم و میوه ایشان را از بالا و ریشه‌های ایشان را از پائین سه و چهار تقصیر غرہ خواهم فرستاد تا قصرهایش را بسوزاند. ۱۰ و من شما را از زمین مصر برآورده، چهل سال در (قوم را) به اسری بردند تا ایشان را به ادوم تسليم نمایند. ۷ پس بیابان گردش دادم تا زمین اموریان را به تصرف آورید. ۱۱ و بعضی آتش به حصارهای غرہ خواهم فرستاد تا قصرهایش را بسوزاند. از پسران شما را انبیا بعضی از جوانان شما را نذیره قرار دادم. ۸ و ساکنان را از اشدو و صاحب عصا را از اشقول منقطع ساخته، خداوند می‌گوید: ای بنی اسرائیل آیا چنین نیست؟ ۱۲ اما شما دست خود را به عقرن فروخواهم آورد و خداوند بیهوده می‌گیرد نذیره‌ها را شراب نوشانید و انبیا را نهی نموده، گفتید که نبوت که باقی ماندگان فلسطینیان هلاک خواهند شد. ۹ خداوند مکید. ۱۳ اینک من شما را تنگ خواهم گذاشت چنانکه اربای چنین می‌گوید: به سبب سه و چهار تقصیر صور عقوبتش را نخواهم که از باقه‌ها پر باشد، تنگ گذاشده می‌شود. ۱۴ و مفر برای تندرو برگردانید زیرا که تمامی (القوم را) به اسری برده، ایشان را به ادوم فوت خواهد شد و تومند به توانایی خوبی غالب خواهد آمد و تسليم نمودند و عهد برادران را به یاد نیاورند. ۱۰ پس آتش بر چیار جان خود را نخواهد رهانید. ۱۵ و تیرانداز نخواهد استاد حصارهای صور خواهم فرستاد تا قصرهایش را بسوزاند. ۱۱ خداوند و تبیزیا خود را نخواهد رهانید و اسب سوارچان خود را خلاصی چنین می‌گوید: به سبب سه و چهار تقصیر ادوم عقوبتش را نخواهم نخواهد داد. ۱۶ و خداوندمی گوید که شجاع ترین چیزی در آن برگردانید زیرا که برادر خود را به شمشیر تعاقب نمود و روحهای روز عیان خواهد گریخت.

خویش را تباہ ساخت و خشم اوپیوسته می‌درید و غضب خود ۳ این کلام را بشنوید که خداوند آن را به ضدشما بی اسرائیل را دائم نگاه می‌داشت. ۱۲ پس آتش بر تیمان خواهم فرستاد تا قصرهای بصره را بسوزاند. ۱۳ خداوند چنین می‌گوید: به سبب و به ضد تمامی خاندانی که از زمین مصر بیرون آوردم، تقطیع شه و چهار تقصیر بینی عمون عقوبتش را نخواهم برگردانید زیرا که شناختم پس عقوبتم کنایان شما را بر شما خواهم رسانید. زنان حامله جلعاد را شکم پاره کردند تا حدود خوبی را وسیع ۲ آیا دو نفر با هم راه می‌روند جز آنکه متفق شده باشند؟ آیا شیر گردانند. ۱۴ پس آتش در حصارهای ربه مشتعل خواهم ساخت در جنگل غرش می‌کند حینی که شکار نداشته باشد؟ آیا شیر ژیان تاقرهایش را با صدای عظیمی در روز جنگ و باتبدادی در روز آواز خود را از بیشه‌اش می‌دهد حینی که چیزی نگرفته باشد؟ ۴ آیا طوفان بسوزاند. ۱۵ و خداوندمی گوید که پادشاه ایشان به اسری مرغ به دام زمین می‌افتد، چایی که تله برای او نباشد؟ آیا دام از زمین برشته می‌شود، حینی که چیزی نگرفته باشد؟ ۵ آیا کرناور

۲ چهار تقصیر مواب عقوبتش را نخواهم برگردانید زیرا که شهر نواخته می‌شود و خلق نرسند؟ ۶ آیا بلا بر شهر وارد بیاید و استخوانهای پادشاه ادوم را آهک پختند. ۷ پس آتش بر مواب خداوند آن را نفرموده باشد؟ ۷ زیرا خداوند بیهوده کاری نمی‌کند می‌فرستم تاقرهای قریوت را بسوزاند و مواب با هنگامه و خوش جز اینکه سرخویش را به بندگان خود انبیا مکشفوی می‌سازد. و صدای کرنا خواهد مرد. ۳ و خداوندمی گوید که داور را از ۸ شیر غرش کرده است، کیست که نرسد؟ خداوند بیهوده تکلم میانش منقطع خواهم ساخت و همه سرورانش را با وی خواهم نموده است: کیست که نبوت نماید؟ ۹ بر قصرهای اشدو و بر کشت. ۴ خداوند چنین می‌گوید: به سبب سه و چهار تقصیر بیهودا قصرهای زمین مصربنا کنید و بگوید بر کوههای سامر می‌جمع شوید

و ملاحظه نمایید که چه هنگامه‌های عظیم در وسط آن و چه ننمودید. ۱۱ و بعضی از شما را به نهجی که خدا سده و عمره ظلمها در میانش واقع شده است. ۱۰ زیرا خداوند می‌گوید: آنانی را وائکون ساخت سرنگون نمود و مانند مشعلی که از میان آتش که ظلم و غارت را در قصرهای خود ذخیره می‌کندراست که داری گرفته شود بودید. معهذا خداوند می‌گوید پسونی من بازگشت را نمی‌داند. ۱۱ بنابراین خداوندیهوه چنین می‌گوید: دشمن به ننمودید. ۱۲ بنابراین ای اسرائیل به اینطور با توان عمل خواهم نمود و هر طرف زمین خواهد بود و قوت تو را از تو به زیر خواهد آورد و چونکه به اینطور با توان خواهم نمود، پس ای اسرائیل خویشن قصرهایت تاراج خواهد شد. ۱۲ خداوند چنین می‌گوید: چنانکه را مهیاساز تا خدای خود ملاقات نمایی. ۱۳ زیرا اینکه آن که شبان دوساق یا نزمه گوش را از دهان شیر رها می‌کند، همچنان کوهها را ساخته و باد را آفریده است و انسان را از فکرهای خودش بنی اسرائیل که در سامره در گوشه‌ای بستره و در دمشق در فراشی اطلاع می‌دهد و فجررا به تاریکی مبدل می‌سازد و بر بندهای ساکنند رهای خواهند یافت. ۱۳ خداوند پهنه خدای لشکرهای زمین می‌خرامد، پهنه خدای لشکرها اسم او می‌باشد.

گوید: بشنوید و به خاندان یعقوب شهادت دهید. ۱۴ زیرا در ۵ ای خاندان اسرائیل این کلام را که برای مرثیه بر شما روزی که عقوبات تصصیرهای اسرائیل را به وی رسانم بر مذبح های بیست یک نیز عقوبات خواهم رسانید و شاخهای مذبح قلع شده، به می‌خوانم بشنوید. ۲ دختری‌که اسرائیل افتاده است و دیگر زمین خواهد افتاد. ۱۵ و خداوند می‌گوید که خانه زمستانی را نخواهد برخاست. بر زمین خود انداده شده، و احمد نیست باخانه تابستانی خراب خواهم کرد و خانه های عاج تلف خواهد شد و خانه های عظیم منهدم خواهد گردید.»

۶ ای گاؤان باشان که بر کوههای سامره می‌باشید و بر خواهد داشت. ۴ زیرا خداوند به خاندان اسرائیل چنین می‌گوید: مسکینان ظلم نموده، فقیران را ستم می‌کنید و به آفایان ایشان مرا بطبلید و زنده بمانید. ۵ اما بیست یک را بطبلید و به جلجال می‌گویندیارید تا بنوشیم، این کلام را بشنوید! ۲ خداوندیهوه به داخل مشیودو به پرشیع مرود، زیرا جلجال البته به اسری خواهد قدوسیت خود قسم خورده است که اینک ایامی بر شما می‌آید که رفت و بیست یک نیست خواهد شد. ۶ خداوند را بطبلید و زنده شما را با غلها خواهند کشید و باقی ماندگان شما را با قلابهای مانید، میادا او مثل آتش در خاندان یوسف افروخته شده، بسوزاند ماهی. ۳ و خداوند می‌گوید که هر یک از شما از شکافهای وکسی در بیست یک نیل نباشد که آن را حاموش کند. ۷ ای شما روپری خود بیرون خواهد رفت و شما به هرمن افکنده خواهید که انصاف را به افسنتین مبدل می‌سازید و عدالت را به زمین شد. ۴ به بیست یک بیاید و عصیان بوزید و به جلجال آمد، می‌اندازید، ۸ آن که ثیا و جبار را آفرید و فجر را به سایه موت عصیان را زیاد کنید و هر بامداد قربانی های خود را بیاورید و هر سه مبدل ساخت و روز را مثل شب تاریک گردانید و آبهای دریا را روز شرها خود را. ۵ و قربانی های تشكیر با خمیرمایه بگذرانید خوانده، آنها را بر روی زمین ریخت، پهنه اسم او می‌باشد؛ و هدایای تبریعی را ندا کرده، اعلان نمایید زیرا ای بني اسرائیل و آنکه خرابی را بزور آواران می‌رساند چنانکه خرابی بر قلعه ها همین پستنده شما است! قول خداوند پهنه این است. ۶ و من وارد می‌آید، ۱۰ ایشان از آنانی که در محکمه حکم می‌کنند، نیز نظافت دندان را در جمیع شهرهای شما و احتیاج نان را در نفرت دارند و راستگویان رامکروه می‌دارند. ۱۱ بنابراین چونکه جمیع مکانهای شما به شما دادم. معهذا خداوند می‌گوید پسونی مسکینان را پایمال کردید و هدایای گرفتید، خانه ها من بازگشت ننمودید. ۷ و من نیز حنی که سه ماه تا درو مانده را از سنجگهای تراشیده بنا خواهید نموداما در آنها ساکن خواهید بود، باران را از شما منع نمودم و بر یک شهر بارانید ویر شهر شد و تاکستانهای دلپسند غرس خواهید نمود و لیکن شراب آنها دیگر نبارانید و بر یک قطعه باران آمد و قطعه دیگر که باران نیافت رانخواهید نوشید. ۱۲ زیرا تصصیرهای شما رامی دانم که بسیار خشک شد. ۸ پس اهل دو یا سه شهر بسوی یک شهر برای است و گناهان شما را که عظم می‌باشد، زیرا عادلان را به تنگ نوشیدن آب آواره شدند، اما سیراب نگشتند و خداوندمی گوید که می‌آورید و رشوه می‌گیرید و فقیران را در محکمه از حق ایشان بسوی من بازگشت ننمودید. ۹ و شمارا به باد سوم و بیرقان منحرف می‌سازید. ۱۳ لهذا هر که عاقل باشد در آن زمان حاموش مبتلا ساختم و ملخ بسیار از باغها و تاکستانها و خواهد ماند زیرا که زمان بد خواهد بود. ۱۴ نیکوکنی را بطبلید و نه زیونهای شما را خورد. معهذا خداوند می‌گوید بسوی من بازگشت بدی را تا زنده بمانید و بین منوال پهنه خدای لشکرها با شما ننمودید. ۱۰ و با ره رسم مصر بر شما فسادتم و جوانان شما را خواهید بود، چنانکه می‌گوید. ۱۵ از بدی نفرت کنید و نیکوکنی را به شمشیر کشتم و اسیان شما را بردند و غنوت ادوهای شما دوست دارید و انصاف را در محکمه ثابت نمایید، شاید که پهنه به بینی شما بآمد. معهذا خداوند می‌گوید بسوی من بازگشت خدای لشکرها بر بقیه یوسف رحمت نماید. ۱۶ بنابراین، خداوند

یهوه خدای لشکرها چنین می‌گوید: در همه چهارسوها نوحه گری خویشاوندان و دفن کنندگان کسی را بردارند تا استخوانها را از خواهد بود و در همه کوچه‌ها وای خواهند گفت و فلاحان را خانه بیرون برند آنگاه به کسی که در اندرون خانه باشد خواهد براى ماتم و آنانی را که مرثیه خوانی آموخته شده‌اند، برای نوحه گفت: آیا دیگر نزد تو هست؟ او جواب خواهد داد که نیست. گری خواهد خواند. ۱۷ و در همه تاکستانها نوحه گری خواهد پس خواهد گفت: ساکت باش زیرا نام یهوه نباید ذکر شود. بود، زیرا خداوند می‌گوید که من در میان تو عبور خواهم کرد. ۱۱ زیرا اینک خداوند امر می‌فرماید و خانه بزرگ به خرابیها و خانه ۱۸ وای بر شما که مشتاق روز خداوند می‌باشید. روز خداوند برای کوچک به شکافهاتلف می‌شود. ۱۲ آیا اسبان بر صخره می‌دوند شماچه خواهد بود؟ تاریکی و نه روشنایی! ۱۹ مثل کسی که از یاآن را با گاوان شیار می‌کنند؟ زیرا که شما انصاف را به حنظل شیری فرار کند و خرسی بدو برخورد، یا کسی که به خانه داخل و ثمره عدالت را به افستین مبدل ساخته‌اید. ۱۳ و به ناجیز شده، دست خود را بردیوار بنهد و ماری او را بگرد. ۲۰ آیا روز شادی می‌کنید و می‌گوید آیا با قوت خویش شاخها برای خود پیدا خداوند تاریکی نخواهد بود و نه روشنایی و ظلمت غلیظی که در نکردیم؟ ۲۱ زیرا یهوه خدای لشکرهامی گوید: اینک ای خاندان آن هیچ درخشندگی نباشد؟ ۲۲ من از عبدهای شما نفرت و اسرائیل من به خدمتم امتنی برمی‌انگیریم که شما را از مدخل کرامت دار (عطر) محفل های مقدس شما را استشمam نخواهم حمات تا نهر عربه به تنگ خواهند آورد.

۲۲ و اگرچه قربانی های سوخته و هدایای آردی خود را برای من بگذرانید، آن را قبل نخواهم کرد و ذبایح سلامتی پرواریهای ۲۳ خداوند یهوه به من چنین نمودار ساخت که اینک در شما را منظور نخواهم داشت. ۲۴ آهنگ سرودهای خود را از من ابتدای رویدن حاصل رش دوم ملخها آفرید و هان حاصل رش دور کن زیرا نغمه پرطهای تو را گوش نخواهم کرد. ۲۴ و انصاف دوم بعد از چیدن پادشاه بود. ۲ و چون تمامی گیاه زمین را مثل آب و عدالت مانند نهر دائمی جاری بشود. ۲۵ ای خاندان خورده بودند، گفتمن: «ای خداوند یهوه مستعدی آنکه عفو فرمای! اسرائیل آیا شما قربانی ها و هدایای برای من مدت چهل سال در چگونه بعقوب برخیزد چونکه کوچک است؟» ۳ و خداوند از این پیبان گذرانید؟ ۲۶ نی بلکه خبیمه ملکوم خود و تمثال اصنام پشمیمان شد و خداوند گفت: «نخواهد شد». ۴ خداوند یهوه خویش و کوکب خدایان خود را که به جهت خویشتن ساخته به من چنین نمودار ساخت و اینک خداوند یهوه آتش را خواهد بودید برداشتید. ۲۷ پس یهوه که نام او خدای لشکرها می‌باشد، که محاکمه بکند. پس لجه عظیم رابعید و زمین را سوزانید. من فرماید که من شما را به آن طرف دمشق جلای وطن خواهم ۵ پس گفتمن: «ای خداوند یهوه از این باز است! بعقوب چگونه برخیزد چونکه کوچک است؟» ۶ و خداوند از این پشمیمان شد و ساخت.

۶ وای برآنانی که در صهیون ایمن و در کوهستان سامره مطمئن نمودار ساخت که خاندان اسرائیل نزد آنها دستش بود و شاقولی در هستند که نقای امت های اولی که خاندان اسرائیل نزد آنها دستش بود. ۸ و خداوند مرا گفت: «ای عاموس چه می‌بینی؟» آمدنندمی‌باشند. ۲ به کلنه عبور کنید و ملاحظه نمایید و از آنجا گفتمن: «شقاقولی». خداوند فرمود: «اینک من شاقولی در میان قوم به حمات بزرگ بروید و به جت فلسطینیان فرود آیدی، آیا آنها خود اسرائیل می‌گذارم و بار دیگر از ایشان درنخواهیم گذشت. از این ممالک نیکوتراست یا حدود ایشان از حدود شما بایزگتر؟ ۹ و مکانهای بلند اسحاق ویران و مقدس های اسرائیل خراب ۱۰ شما که روز بلا را دور می‌کنید و مستند ظالم را نزدیک می‌آورید. خواهد شد و به ضد خاندان فرمود: «ای شمشیر خواهیم برخاست». ۱۱ و اوصیای کاهن بیت تیل نزد یهوعام پادشاه اسرائیل فرستاده، را ازگله و گوساله ها را از میان حظیره ها می‌خوردید. ۱۲ که با نغمه گفت: «عاموس در میان خاندان اسرائیل بر تو فتنه می‌انگرد بربط می‌سرایید و آلات موسیقی رامیل داود برای خود اختراع و زمین سختنان او را متحمل نتواند شد. ۱۱ زیرا عاموس چنین می‌کنید. ۱۳ و شراب راز کاسه ها می‌نوشید و خویشتن را به بیهودین می‌گوید: یهوعام به شمشیر خواهد مرد و اسرائیل از زمین خود البته عطیریات تدهین می‌نمایید اما به جهت مصیبت یوسف غمگین به اسیری خواهد رفت.» ۱۴ و اوصیا به عاموس گفت: «ای رایی نمی شوید. ۱۵ بنابراین ایشان الان با سیاران اول به اسیری خواهد برو و به زمین یهودا فرار کن و در آنجا نان بخور و در آنجا نبوت رفت و صدای عیش کنندگان دور خواهد شد. ۱۶ خداوند یهوه به کن. ۱۷ اما در بیت تیل بار دیگر نبوت منماچونکه آن مقدس ذات خود قسم خورده و یهوه خدای لشکرها فرموده است که من پادشاه و خانه سلطنت می‌باشد.» ۱۸ عاموس در جواب اوصیا از حشمت یعقوب نفرت دارم و قصرهایش نزد من مکروه است. ۱۹ گفت: «من نه نبی هستم و نه پسر نبی بلکه رمه بان بودم و پس شهر را با هرجه در آن است تسليم خواهم نمود. ۲۰ و اگر ده انجرهای بزی را می‌چیدم. ۲۱ و خداوند مرا از عقب گوستندهان نفر در یک شهریاتی مانده باشند ایشان خواهند مرد. ۲۰ و چون گرفت و خداوند مرا گفت: برو و بر قوم من اسرائیل نبوت نما.

۱۶ پس حال کلام خداوندرا بشنو: تو می‌گویی به ضد اسرائیل نخواهد گریخت و باقی مانده‌ای از ایشان نخواهد رست. ۲ اگر به نبوت مکن و به ضد خاندان اسحاق تکلم منما. ۱۷ لهذا خداوند چنین می‌گوید: زن تو در شهر مرتکب زناخواهد شد و پسران آسمان صعود نمایند، ایشان را از آنجا فرو خواهیم آورد. (Sheol) ۳ و اگر به قله کامل پنهان شوند ایشان را تفتش کرده، دخترانت به شمشیرخواهند افتاد و زمینت به رسیمان تقسیم خواهد شد و تو در زمین نجس خواهی مرد و اسرائیل از زمین خود اگر از نظر من در غر دریاخویشتن را مخفی نمایند، در آنجا مار را امرخواه فرمود که ایشان را بکرد. ۴ و اگر البته به اسیری خواهد رفت.»

۸ خداوند یهوه به من چنین نمودار ساخت و اینک سبدی پر پیش دشمنان خود به اسیری روند شمشیر را در آنجا مار خواهم فرمود تا ایشان را بکشد و نظر خود رابر ایشان برای بدی خواهم داشت از میوه‌ها. ۲ و گفت: «ای عاموس چه می‌بینی؟» من جواب و نه برای نیکویی. ۵ خداوند یهوه صیایوت که زمین را لمس دادم که «سبدی از میوه». ۶ خداوند به من گفت: «انتها بر قوم می‌کند و آن گداخته می‌گردد و همه ساکنانش ماتم می‌گیرند و من اسرائیل رسیده است و از ایشان دیگر درنخواهم گذشت.» تمامش مثل نهر برمی‌آید و ماندنیل مصر فرو می‌نشیند؛ ۷ آن خداوند یهوه می‌گوید که در آن روز سرودهای هیکل به ولوه که غرفه‌های خود رادر آسمان بنا می‌کند و طاقهای خود را بر مبدل خواهد شد ولاشهای بسیار خواهد بود و آنها را در هر جا به زمین بنیاد می‌نهاد و آنها دریا را ندا درداده، آنها را به روی زمین خاموشی بیرون خواهند انداخت. ۸ ای شما که می‌خواهید فقیران می‌ریزد تان او یهوه می‌باشد. ۷ خداوندیم گوید: «ای بني اسرائیل را ببلعید و مسکینان زمین را هلاک کنید این را بشنوید. ۵ و می‌آی شما برای من مثل پسران جیشیان نیستید؟ ایا اسرائیل را از زمین گویید که غرمه کی خواهد گذشت تا غله را بفروشیم و روز سبت تا انباههای گندم را بگشاییم و اینها را کوچک و مقابل را بزرگ ساخته، میزانهارا قلب و معوج نماییم. ۶ و مسکینان را به نقره و فقیران را به نعلین بخریم و پس مانده گندم را بفروشیم. ۷ خداوند به جلال یعقوب قسم خورده است که هیچگدام از امر فرموده، خاندان اسرائیل را درمیان همه امت‌ها خواهم بیخت، اعمال ایشان را هرگز فراموش خواهیم کرد. ۸ آیا به این سبب زمین چنانکه غله در غربال بیخته می‌شود و دانهای بر زمین نخواهد افتاد. متزل نخواهد شد و همه ساکنانش ماتم نخواهد گرفت و تسامش مثل نهر برخواهد آمد و مثل نیل مصر سیلان نخواهد کرد و فرو ما را درنخواهد گرفت، به شمشیر خواهند مرد. ۱۱ در آن روز خواهدنشست. ۹ و خداوند یهوه می‌گوید: «که در آن روز آفاتاب خیمه داود راکه افتاده است بر بريا خواهم نمود و شکافهایش را مرمت را در وقت ظهر فرو خواهم برد و زمین رادر روز روشن تاریک خواهم نمود. ۱۰ و عیدهای شما را به ماتم و همه سرودهای شما را به خواهم کرد و خایهایش را بربا نموده، آن را مثل ایام سلف بنا نمود. ۱۱ تا ایشان بقیه ادوم و همه امت‌ها را که اسم مرثیه هامبدل خواهم ساخت. و بر هر کمر پلاس و بر هرس گری برخواهیم آورد و آن را مثل ماتم پسریگانه و آخرش را مانند روز تلخی خواهیم گردانید. ۱۱ اینک خداوند یهوه می‌گوید: «ایامی می‌آید که گرسنگی بر زمین خواهیم فرستاد نه گرسنگی از نان و نه کننده انگور به کارنده تخم. و کوهها عصیرانگور را خواهد چکانید و تسامی تلها به سیلان خواهد آمد. ۱۴ و اسیری قوم خود اسرائیل را خواهیم برگردانید و شهرهای مخرب را بناموده، در آنها ساکن کرد تا کلام خداوند را بطلبید اما آن رانخواهید یافت. ۱۲ در آن روز دوشیزگان جمیل و جوانان از تشنگی ضعف خواهند کرد. ۱۴ آنانی که به گناه سامره قسم خورده، می‌گویند که «ای دان به حیات خدای تو و به طریقت پرشیع قسم می‌خریم»، خواهند دیگر اززمینی که به ایشان دادهان کنده نخواهند شد.» افتاد و بار دیگر نخواهند بخاست.

۹ خداوند را دیدم که نزد مذبح ایستاده بود و گفت: «تاجهای سونها را بزن تا آستانه ها بلزد و آنها را بر سر همه مردم بینداز و باقی ماندگان ایشان را به شمشیر خواهیم کشت و فراری ای ایشان

تصرف خواهند آورد و بنامین جلعاد را (متصرف خواهد شد). ۲۰ و اسیران این لشکر بنی اسرائیل ملک کنعانیان را تصرف به تصرف

۱ روایی عوبدیا. ۲ همان من تو را کوچکترین امتهای گردانید و خواهند آورد و اسیران اورشلیم که در صفارد هستند شهرهای جنوب تو بسیار خواهستی. ۳ ای که در شکافهای صخره ساکن هستی را به تصرف خواهند آورد. ۲۱ و نجات دهندگان به کوه صهیون و مسکن تو بلند می‌باشد و در دل خود می‌گویی کیست که مرا برآمد، بر کوه عیسو داوری خواهند کرد و ملکوت از آن خداوند به زمین فرود بیاورد، تکبر دلت، تورا فریب داده است. ۴ خداوند خواهد شد.

می‌گوید: اگرچه خویشتن را مثل عقاب بلند سازی و آشیانه خودرا

در میان ستارگان بگذاری من تو را از آنجا فرودخواهی آورد. ۵ اگر

دزدان یا غارت کنندگان شب نزد تو آیید، (چگونه هلاک شدی؟)

آیا بقدرت کفایت غارت نمی‌کنند؟ و اگر انگرچستان نزد تو آیید آیا

بعضی خوشها را نمی‌گذارند؟ ۶ چیزهای عیسو چگونه تفتقیش

شده و چیزهای مخفی او چگونه تفحص گردیده است؟ ۷ همه

آناتی که با تو همراه بودند تو را سرحد فستادند و صلح اندیشان

تو، تو را فریب داده، بر تو غالب آمدند و خورندگان نان تو دامی

زیر تو گستردن. در ایشان فطالنتی نیست. ۸ خداوند می‌گوید:

آیا در آن روز حکیمان ادوم را و فطانت را از کوه عیسو نابود

نخواهم گردانید؟ ۹ و جباران توابی تمیان هریسان خواهند شد تا هر

کس از کوه عیسو به قتل منقطع شود. ۱۰ بهسب ظلمی که بر

برادرت یعقوب نمودی، خجالت تو را خواهد پوشانید و تا به ابد

منقطع خواهی شد. ۱۱ در روزی که به مقابل وی ایستاده بودی،

هنگامی که غربان اموال او را غارت نمودند ویگانگان به دروازه

هایش داخل شدند و براورشلیم قرعه انداختند، تو نیز مثل یکی از

آنها بودی. ۱۲ بر روز برادر خود هنگام مصیبتش نگاه مکن و بر

بنی یهودا در روز هلاکت ایشان شادی منما و در روز تنگی ایشان

لاف مزن. ۱۳ و به دروازه های قوم من در روز بلای ایشان داخل

مشو و تو نیز بر بدی ایشان در روز بلای ایشان منگر و دست خود

را بر اموال ایشان در روز بلای ایشان دراز مکن. ۱۴ و بر سر

دو راه مایست تاهریان ایشان را منقطع سازی و باقی ماندگان

ایشان را در روز تنگی تسلیم منما. ۱۵ زیرا که روز خداوند بر جمیع

امتهای نزدیک است و چنانکه عمل نمودی همچنان به تو عمل

کرده خواهد شد و اعمالت بر سرت خواهد برگشت. ۱۶ زیارچانکه

بر کوه مقدس من نوشیدید، همچنان جمیع امتهای خواهند نوشید

و آشامیده، خواهند بعید و چنان خواهند شد که گویا نبوده اند.

۱۷ اما بر کوه صهیون نجات خواهد بود و مقدس خواهد شد و

خاندان یعقوب میراث خودرا به تصرف خواهند آورد. ۱۸ و خاندان

یعقوب آتش و خاندان یوسف شعله و خاندان عیسو کاه عوبدیا

خواهند بود و در میان ایشان مشتعل شده، ایشان را خواهد سوزانید

و برای خاندان عیسو بقیتی نخواهد ماند زیرا خداوند تکلم نموده

است. ۱۹ واهل جنوب کوه عیسو را و اهل هامون فلسطینیان

را به تصرف خواهند آورد و صحرای افرایم و صحرای سامرہ را به

۲ و بیونس از شکم ماهی نزد یهوه خودی خود دعا نمود ۲ و

گفت: «در تگی خودخداوند را خواندم و مرا مستجاب فرمود.

و کلام خداوند بیونس بن امتدای نازل شده، گفت: ارشکم هاویه تضرع نمود و آواز مرا شنیدی. (**Sheol h7585**)

۲ «برخیز و به نینوا شهر بزرگ برو و بر آن ندا کن زیرا که شرارت ۳ زیرا که مرا به ژرفی در دل دریاها انداختی و سیلها مرا احاطه نمود. ایشان به حضور من برآمده است.» ۳ اما بیونس برخاست تا از جمیع خیزابها و موجهای تو بر من گذشت. ۴ و من گفتم از پیش حضور خداوند به ترشیش فرار کند و به یافا فرود آمده، کشتنی ای چشم توانداخته شدم. لیکن هیکل قدس تو را باز خواهم دید. یافت که عازم ترشیش بود. پس کرایه‌اش را داده، سوار شد تا ۵ آهها مرا تا بهجان احاطه نمود و لجه دورمه گرفت و علف دریا همراه ایشان از حضور خداوند به ترشیش بود. ۶ و خداوند باد بسر من پیچیده شد. ۶ به بینان کوهها فرود رفت و زمین به بندهای شدیدی بر دریا زانید که تلاطم عظیمی در دریا پدید آمد چنانکه خود تا به ابد مرا درگرفت. اما توای یهوه خدایم حیات مراز حفره نزدیک بود که کشتنی شکسته شود. ۵ و ملاحان ترسان شده، هر برآوردی. ۷ چون جان من در اندرونم بیتاب شد، خداوند را بیاد کدام نزد خدای خوداستغاثه نمودند و اسباب را که در کشتنی بود آوردم و دعای من نزدتو به هیکل قدست رسید. ۸ آنانی که اباطل به دریا ریختند تا آن را برای خود سبک سازند. امایونس در اندرون دروغ را منظور می‌دارند، احسان‌های خوش را ترک می‌نمایند. کشتنی فرود شده، دراز شد و خواب سنگینی او را در بود. ۶ و ۹ اما من به آواز تشكیر برای تو قربانی خواهم گذرانید، و به آنچه ناخدای کشتنی نزد او آمده، وی را گفت: «ای که خفه‌های تو را نذر کردم وفا خواهم نمود. نجات از آن خداوند است.» ۱۰ پس چه شده است؟ برخیز و خدای خود را بخوان شاید که خدا ما را خداوند ماهی را امر فرمود و بیونس را بر خشکی قی کرد.

بخاطرآورد تا هلاک نشومی. ۷ و به یکدیگر گفتند: «بیایید قرعه

بیندازیم تا بدانیم که این بلا به سبب چه کس بر ما وارد شده ۳ پس کلام خداوند بار دوم بر بیونس نازل شده، گفت: است؟» پس چون قرعه انداختند، قرعه به نام بیونس درآمد. ۸ ۲ «برخیز و به نینوا شهر بزرگ برو و آن وعظ را که من به تو خواهم او را گفتند: «ما را اطلاع ده که این بلا به سبب چه کس بر ما گفت به ایشان ندا کن.» ۳ آنگاه بیونس برخاسته، برحسب فرمان عارض شده؟ شغل تو چیست و از کجا آمده‌ای و وطنت کدام خداوند به نینوا رفت و نینوا شهر بزرگ بود که مسافت سه روز است و از چه قوم هستی؟» ۹ او ایشان را جواب داد که: «من داشت. ۴ و بیونس به مسافت یک روز داخل شهر شده، به ندا عربانی هستم و از یهوه خدای آسمان که دریا و خشکی را آفریده کردن شروع نمود و گفت بعد از چهل روز نینوا سرنگون خواهد است ترسان می‌باشم. ۱۰ پس آن مردمان سخت ترسان شدند و شد. ۵ و مردمان نینوا به خدا ایمان آوردهند و روزه راندا کرده، از او را گفتند: «چه کردای؟» زیرا که ایشان می‌دانستند که از بزرگ تا کوچک پلاس پوشیدند. ۶ و چون پادشاه نینوا از این امر حضور خداوند فرار کرده است چونکه ایشان را اطلاع داده بود. اطلاع یافت، ازکرسی خود برخاسته، راهی خود را از برکناد پیالاس ۱۱ و او را گفتند: «با تو چه کنیم تا دریا برای ما ساکن شود؟» زیرا پوشیده، بر خاکستر نشست. ۷ و پادشاه واکایرش فرمان دادند تا دریا در تلاطم همی افروند. ۱۲ او به ایشان گفت: «مرا برداشته، در نینوا ندا دردادند و امیر فرموده، گفتند که «مردمان و بهایم و گاؤان به دریا بیندازید و دریا برای شما ساکن خواهد شد، زیرا می‌دانم و گوسفدان چیزی نخورند و نجرند و آب نوشند. ۸ و مردمان و این تلاطم عظیم به سبب من بر شما وارد آمده است. ۹ اما آن بشاید به پلاس پوشیده شوند و نزد خدا بشدت استغاثه نمایند و مردمان سعی نمودند تا کشتنی را به خشکی پرسانند اما نتوانستند هر کس از راه بدخدو و از ظلمی که در دست او است بازگشت زیرا که دریا به ضد ایشان زیاده و زیاده تلاطم می‌نمود. ۱۰ کیست بداند که شاید خدا برگشته، پشمیان شود و از نزد یهوه دعا کرده، گفتند: «آهای خداوند به خاطر جان این شخص حدت خشم خود رجوع نماید تا هلاک نشومی.» ۱۰ پس چون هلاک نشیم و خون بی گناه را بمرا مگزار زیرا توای خداوند هرچه خدا اعمال ایشان را دید که از راه زشت خود بازگشت نمودند، می‌خواهی می‌کنی.» ۱۵ پس بیونس را برداشته، در دریانداختند و آنگاه خدا از لایی که گفته بود که به ایشان برساند پیشمان دریا از تلاطم‌ش آرام شد. ۱۶ و آن مردمان از خداوند سخت ترسان گردید و آن را بعمل نیاورد.

شدند و برای خداوند قربانی‌ها گذرانیدند و نذرها نمودند. ۱۷ و اما ۱۸ این امر بیونس را به غایت نایسنده آمد و غیظش افروخته خداوند ماهی بزرگی پیدا کرد که بیونس را فرورد و بیونس سه روز و شد، ۲ و نزد خداوند داعمنموده، گفت: «آهای خداوند، آیا این سه شب در شکم ماهی ماند.

۱۹ اما این سخن من نبود حینی که در ولایت خود بودم و از این سبب به فرار کردن به ترشیش مبادرت نمودم زیرا می‌دانستم که تو خدای کریم و رحیم و دیر غصب و کثیر احسان هستی و از بلا پیشمان

می شوی؟ ۳ پس حال ای خداوند جانم را از من بگیر زیرا که مردن از زنده ماندن برای من بهتر است.» ۴ خداوند گفت: «آیا صواب است که خشمناک شوی؟^۵ و یونس از شهر بیرون رفته، بطرف شرقی شهر نشست و در آنجا سایه بانی برای خود ساخته زیر سایه اش نشست تا ببیند بر شهرچه واقع خواهد شد. ۶ و پهلو خدا کلوبی رویانید و آن را بالای یونس نمو داد تا بر سر وی سایه افکنده، او را از حزنش آسایش دهد و یونس ازکدو بی نهایت شادمان شد. ۷ اما در فردای آن روزدر وقت طلوع فجر خدا کرمی پیدا کرد که کدو رازد و خشک شد. ۸ و چون آفتاب برآمد خدا بادشرقی گرم وزانید و آفتاب بر سر یونس تایید به حدی که بیتاب شده، برای خود مسالت نمود که بمیرد و گفت: «مردن از زنده ماندن برای من بهتر است.» ۹ خدا به یونس جواب داد: «آیا صواب است که به جهت کدو غضبناک شوی؟» او گفت: «صواب است که تا به مرگ غضبناک شوم.» ۱۰ خداوند گفت: «دل تو برای کدو بسوخت که برای آن زحمت نکشیدی و آن را نمو ندادی که در یک شب بوجود آمد و در یک شب ضایع گردید. ۱۱ و آیا دل من به جهت نینوا شهر بزرگ نسوزد که در آن بیشتر از صد و بیست هزار کس می باشند که در میان راست و چپ تشخیص نتوانند داد و نیز بهایم بسیار؟»

چنین می‌گوید: هان من بر این قبیله بلاجی را تدبیر می‌نمایم که شما گردن خود را از آن نتوانید بیرون آورد و متکرانه نخواهید

۱ کلام خداوند که بر میکاه مورشی در ایام یوتام و آجاز و خرامیدزیرا که آن زمان زمان بد است. ۴ در آن روز بر شمامشل حزقيا، پادشاهان یهودا تازل شد و آن را درباره سامره و اورشليم دید. خواهند زد و مرثیه سوزناتک خواهند خواندو خواهند گفت بالکل ای جمیع قومها بشنوید وای زمین و هرچه در آن است گوش هلاک شده‌ام. نصیب قوم ما به دیگران داده است. چگونه آن بدھید، و خداوند یهوه یعنی خداوند از هیکل قدسیش بر شما را از من دورمی کند و زمینهای ما را به مرتدان تقسیم می‌نماید. شاهد باشد. ۳ زیرا اینک خداوند از مکان خود بیرون می‌آید و نزول ۵ بنابراین برای تو کسی نخواهد بود که رسیمان رایه قرعه در نموده، بر مکان های بلند زمین می‌خرامد. ۴ و کوهها زیر او جماعت خداوند بکشد. ۶ ایشان نبوت کرده، می‌گویند نبوت گداخته می‌شود و ادیها منشق می‌گردد، مثل موم پیش آتش و مکنید. اگر به اینها نبوت ننمایند رسوای دور نخواهدش. ۷ ای مل آپ که به نشب ریخته شود. ۵ این همه بهسب عصیان که به خاندان یعقوب مسمی هستی آیاروح خداوند فاصله شده یعقوب و گناه خاندان اسرائیل است. عصیان یعقوب چیست؟ آیا است و آیا اینها اعمال اوی باشد؟ آیا کلام من برای هرکه به سامره نیست؟ و مکان های بلند یهودا چیست؟ آیا اورشليم نمی‌استقامت سالک می‌باشد نیکو نیست؟ ۸ لکن قوم من در این روزها باشد؟ ۶ پس سامره را به توده سنگ صحراء و مکان غرس نمودن به دشمنی برخاسته‌اند. شما ردا را از رخت آنانی که به اطمینان موها مبدل خواهم ساخت و سنگهایش را به دره ریخته، بینادش را می‌گذرند و از جنگ روگردانند می‌کنید. ۹ و زنان قوم ما از خانه مذکشف خواهند نمود. ۷ و همه بتهای تراشیده شده آن خرد های مرغوب ایشان بیرون می‌کنید و زینت مرا از اطفال ایشان تا به خراب خواهم کرد زیرا که از مزدفاحشه آنها را جمع کرد و به مزد چونکه نجس شده است. شما را به هلاکت سخت هلاک خواهد فاحشه خواهدبرگشت. ۸ به این سبب ماتم گرفته، ولوله خواهم ساخت. ۱۱ اگر کسی به بطالت و دروغ سالک باشد و کاذبانه گرفت و مانند شتر مرغها نوحه گری خواهم نمود. ۹ زیرا که هر آینه اونی این قوم خواهد بود. ۱۲ ای یعقوب، من الیه تمامی جراحت های وی علاج پذیر نیست چونکه به یهودا رسیده و به اهل تو را جمع خواهند نمود و بقیه اسرائیل را فراهم آورده، ایشان را دروازه های قوم من یعنی به اورشليم داشت خواهیم رفت و مثل شغالها ماتم خواهیم گوید که من برای تو درباره شراب و مسکرات نبوت خواهند نمود و برھنه و عربان راه خواهیم رفت و مثل شغالها ماتم خواهیم گذاشت. ایشان مثل جت خبر مرسانید و هرگر گریه منماید. در خانه عفره، در غبار گلماهی که در آغل خود باشد، بهسب کفرت مردمان غوغای خواهند خویشتن را غلطایتمید. ۱۱ ای ساکنه شافیر عربان و خجل شده، کرد. ۱۲ رخنه کننده پیش روی ایشان برآمدیه است. ایشان رخنه بگذر. ساکنه صنان بیرون نمی‌آید. ماتم بیت اصل مکاش را از نموده و از دروازه عبور کرده، از آن بیرون رفته‌اند و پادشاه ایشان شما می‌گیرد. ۱۲ زیرا که ساکنه ماروت به جهت نیکویی درد زه پیش روی ایشان و خداوند بر سر ایشان پیش رفته است.

می‌کشد، چونکه بلا از جانب خداوند به دروازه اورشليم فرود **۳** و گفتم: ای روسای یعقوب وای داوران خاندان اسرائیل آمده است. ۱۳ ای ساکنه لاکیش اسب تدرورا به ارایه بینید. او بشنوید! آیا بر شما نیست که انصاف را بدانید؟ ۲ آنایی که از ابتدای گناه دختر صهیون بود، چونکه عصیان اسرائیل در تو یافت نیکویی نفرت دارند و بر بدی مایل می‌باشند و پوست را از تن شده است. ۱۴ بنابراین طلاق نامه‌ای به مورشت جت خواهی مرمد و گوشت را از استخوانهای ایشان می‌کنند، ۲ و کسانی که داد. خانه های اکدیب، چشمۀ فرینده برای پادشاهان اسرائیل گوشت قوم ما می‌خورند و پوست ایشان را از تن ایشان می‌کنند خواهد بود. ۱۵ ای ساکنه مریشه بار دیگر مالکی بر تو خواهم آورد. جلال اسرائیل تا به عدلام خواهد آمد. ۱۶ خویشتن را برای فرزندان نازنخ خود گرساز مموی خود را بتراش. گری سر خود را نمود و ایشان را اجابت نخواهدنmod بلکه روی خود را در آنمان مثل کرکس زیاد کن زیرا که ایشان از نزد تو به اسیری رفته‌اند. از ایشان خواهد پوشانید چونکه مرتکب اعمال رشت شده‌اند.

۲ وای بر آنایی که بر بسترها خود ظلم راتدبیر می‌نمایند و ۵ خداوند درباره انبیایی که قوم ما گمراه می‌کنند و به دندانهای مرتکب شرارت می‌شوند. در روشنایی صبح آن را بجا می‌آورند، خود می‌گزند و سلامتی راندا می‌کنند و اگر کسی چیزی به دهان چونکه در قوت دست ایشان است. ۲ بر زمینه‌اطماع می‌ورزنند و ایشان نگذارند با او تدارک جنگ می‌بینند، چنین می‌گوید: ۶ از آنها را خصب می‌نمایند و برخانه‌ها نیز و آنها را می‌گزند و بر مرد این جهت برای شما شب خواهدبود که رویا نبینید و ظلمت برای و خانه‌اش و شخص و میراثش ظلم می‌نمایند. ۳ بنابراین خداوند شما خواهد بود که فالگیری ننمایید. آفتاب بر انبیاء غروب خواهد

کرد و روز برا ایشان تاریک خواهد شد. ۷ و راییان خجل و فالگیران بسیار بر تو جمع شده، می‌گویند که صهیون نجس خواهد شد و رسوا شده، جمیع ایشان لبهاخ خود را خواهند پوشانید چونکه چشمان ما بر او خواهد نگریست. ۱۲ اما ایشان تدبیرات خداوندرا از جانب خدا جواب نخواهد بود. ۸ و لیکن من از قوت روح نمی‌دانند و مشورت او را نمی‌فهمند زیرا که ایشان را مثل باقه‌ها خداوند و از انصاف و توانایی مملو شده‌ام تابعه‌وب را از عصیان او در خمنگاه جمع کرده است. ۱۳ ای دختر صهیون برخیز و و اسرائیل را از گناهش خبر دهم. ۹ ای روایی خاندان یقینه‌پذیر پایمال کن زیرا که شاخ تو را آهن خواهم ساخت و سمهای تو وای داوران خاندان اسرائیل این را بشنوید! شما که ازانصف نفرت را بینچ خواهی نمود و قوم‌های بسیار را خواهی کویید و حاصل دارید و تمامی راستی را منحرف می‌سازید. ۱۰ و صهیون را به ایشان را برای یهوه و دولت ایشان را برای خداوند تمامی زمین خون و اورشلیم را به ظلم بنا می‌نمایید. ۱۱ روایی ایشان برای وقف خواهی نمود.

رشوه داوری می‌نمایند و کاهنان ایشان برای اجرت تعلیم می‌دهند و انبیای ایشان برای نقره فال می‌گیرند و بر خداوند توکل نموده، ۵ ای دختر افواج، الان در فوجها جمع خواهی شد! ایشان به می‌گویند: آیا خداوند در میان ما نیست پس بلا به ما نخواهد رسید. بعاصا بر رخسار داور اسرائیل خواهند زد. ۱۲ بنابراین صهیون به سبب شما مثل مزرعه شیار خواهد شد و ۲ و توای بیت لحم افراده اگرچه در هزاره های یهودا کوچک اورشلیم به توده‌های سنگ و کوه خانه به بلندیهای جنگل مبدل هستی، از تو برای من کسی بیرون خواهد آمد که بر قوم من خواهد گردید. ۱۳ بنابراین ایشان را تا زمانی که زن حامله بزاید ازل بوده است. ۱۴ بنابراین ایشان را تا زمانی که زن حامله بزاید

۴ و در ایام آخر، کوه خانه خداوند بر قله کوها ثابت خواهد تسلیم خواهد نمود و بقیه برادرانش با بنی اسرائیل بازخواهند گشت. شد و بر فرق تله‌برافراشته خواهد گردید و قوم‌ها بر آن روان خواهند ۵ او و خواهادیستاد و در قوت خداوند و در کربلایی اسم یهوه شد. ۶ و امت‌های بسیار عزیمت کرده، خواهند گفت: بیایید خدای خویش (گله خود را) خواهد چرانید و ایشان به آرامی ساکن تا به کوه خداوند و به خانه خدای یعقوب برآیم تا طریق‌های خواهند شد زیرا که او الان تا اقصای زمین بزرگ خواهد شد. ۵ و در میان قوم‌های بسیارداری خواهد نمود و امت‌های به مقابله او برپا خواهیم داشت. ۶ و ایشان قوم‌های آشور و مدخل عظیم را از جای دور تنبیه خواهد کرد و ایشان شمشیرهای خودرا زمین نمود را با شمشیر حکمرانی خواهند نمود و او ما را برای گلاوآمن و نیزه‌های خویش را برای اره هاخواهند شکست و از اشور رهایی خواهد داد، هنگامی که به زمین مداخل شده، امتنی بر امتنی شمشیر نخواهد کشید و بار دیگر جنگ را نخواهند حدود ما را پایمال کنند. ۷ و بقیه یعقوب در میان قوم‌های بسیار آموخت. ۸ و هر کس زیر مو خود و زیر انجیر خویش خواهدنیشت مثل شیمی از جانب خداوند خواهد بود و مانند بارشی که بر گیاه و ترساندهای نخواهد بود زیرا که دهان یهوه صبایوت تکلم نموده می‌آید که برای انسان انتظار نمی‌کشد و به جهت بنی آدم صبر است. ۹ زیرا که جمیع قوم‌ها هر کدام به اسم خدای خویش نمی‌نماید. ۱۰ و بقیه یعقوب در میان امت‌ها و در وسط قوم سلوک می‌نمایند اما ما به اسم یهوه خدای خود تابلا‌الاباد سلوک‌های بسیار، مثل شیر در میان جانوران جنگل و مانند شیر ژیان خواهیم نمود. ۱۱ خداوند می‌گوید که در آن روز لنگان راجمع در میان گله‌های گوسفندان خواهد بود که چون عوریم نماید خواهیم کرد و رانده شدگان و آنانی را که مبتلا ساخته‌ام فراهم پایمال می‌کند و می‌درد و رهاندهای نمی‌باشد. ۱۲ و دست تو خواهیم آورد. ۱۳ و لنگان را بقیتی و دور شدگان را می‌خواهدش و جمیع دشمنانه مقطع خواهند ساخت و خداوند در کوه صهیون برایشان از الان تا ابدالاًباد سلطنت گردید. ۱۴ و خداوند می‌گوید که در آن روز اسپان تورا از میان خواهند نمود. ۱۵ و توای برج گله وای کوه خواهند نمود زنی که می‌زاید گرفته است؟ در تو یافت نشوند. ۱۶ و شهرهای ولایت خواهند رسید و سلطنت اول یعنی مملکت دختر اورشلیم خواهادامد. تو را خراب نموده، همه قلعه‌هایت را منهدم خواهیم ساخت. ۱۷ الان چرا فریاد برمی‌آوری؟ آیا در توپادشاهی نیست و آیا مشیر تو ۱۸ و جادوگری را از دست تو تلف خواهی نمود که فالگیران دیگر نایبود شده است که درد تو را مثل زنی که می‌زاید گرفته است؟ در تو یافت نشوند. ۱۹ و بهای تراشیده و تمثالهای تو را از ۲۰ ای دختر صهیون مثل زنی که می‌زاید درد زه کشیده، وضع میانت نایبود خواهیم ساخت که بار دیگر به صنعت دست خود حمل نماید زیرا که الان از شهر بیرون رفته، در صراح خواهی نشست سجدۀ نتمایی. ۲۱ و اشیهای هایت را از میانت کنده، شهرهایت را و به بابل رفته، در آنجارهای خواهی یافت و در آنجا خداوند تو منهدم خواهیم ساخت. ۲۲ و با خشم و غضب از امت‌هایی که را از دست دشمنانت رهایی خواهد داد. ۲۳ و الان امت‌های نمی‌شنوند انتقام خواهی کشید.

۶ آنچه خداوند می‌گوید بشنوید! برخیز وند کوهها مخاصمه طلب می‌کند و داور رشوه می‌خواهد و مرد بزرگ به هواي نفس نما و تلها آواز تو را بشنوند. ۲ اى کوهها مخاصمه خداوند را خود تکمل می‌نماید؛ پس ایشان آن را به هم می‌باند. ۴ نیکوتین بشنويدوای اساسهای جاودانی زمین! زیرا خداوند را با قوم خود ایشان مثل خار می‌باشد و راست کردار ایشان از خاریست بدتر. مخاصمه‌ای است و با اسرائیل محکمه خواهد کرد. ۳ اى قوم روز پاسیانات و (روز) عقوبیت تو رسیده است، الان اضطراب من به تو چه کرده‌ام و به چه چیز تو را خسته ساخته‌ام؟ به ضد ایشان خواهد بود. ۵ بر پارخود اعتماد مدار و بر دوست خالص من شهادت بده. ۴ زیرا که تو را از زمین مصر برآوردم و تو را خویش توکل منما و در دهان خود را از هم آغوش خودنگاه دار. از خانه بندگی فدیه دادم و موسی و هارون و مریم رایش روی تو ۶ زیرا که پسر، پدر را افتخاض می‌کند و دختر با مادر خود و عروس ارسال نمودم. ۵ اى قوم من آنچه را که بالاق پادشاه موآب مشورت با خارسوی خویش مقاومت می‌نماید و دشمنان شخص اهل خانه داد و آنچه بلعام بن بعور او را جواب فرستاد بیاد آور و آنچه را که اومی باشد. ۷ اما من بسوی خداوند نگرانم و برای خدای نجات از شطیم تا جلجال (واقع شد به خاطر دار) تاعدالت خداوند را خود انتظار می‌کشم و خدای من مراجعت خواهد نمود. ۸ اى بدانی. ۶ با چه چیز به حضور خداوند بیام و نزد خدای تعالی دشمن من بر من شادی منما زیرا اگرچه بیفتتم خواهم برخاست و رکوع نمایم؟ آیا برقیانی های سوختنی و با گوساله های یک ساله اگرچه در تاریکی بنشیمن خداوند نور من خواهد بود. ۹ غضب متعصیم و ثمره بدن خویش را به عرض گناه جانم بدhem؟ ۸ اى خداوند را متهم خواهم شد زیرا به او گناه وزیده‌مان تا او دعوی به حضور وی بیام؟ ۷ آیا خداوند از هزارها قرچ و از ده هزارها خواهد بود؟ و خداوند از تو چه خواهد دید و خجالت او را خواهد پوشانید زیرا به من می‌گوید: چیز را می‌طلبید غیر از اینکه انصاف را بجا آوری و رحمت را بجهوه خدای تو کجا است؟ چشمانم بر او خواهد نگریست و او دوست بداری و در حضور خدای خویش با فروتنی سلوک نمایی؟ الان مثل گل کوچجه‌ها پایمال خواهد شد. ۱۱ درروز بننا نمودن ۹ آواز خداوند به شهر ندا می‌دهد و حکمت اسم او را مشاهده دیوارهایت در آن روز شریعت دور خواهد شد. ۱۲ در آن روز از می‌نماید. عصا و تعیین کننده آن را بشنوید. ۱۰ آیا تا به حال آشور و از شهرهای مصر و از مصر تا نهر (فرات) و از دریا تادیرا و گنجهای شرارت و ایفای ناقص ملعون در خانه شریان می‌باشد؟ از کوه تا کوه نزد تو خواهند آمد. ۱۳ و زمین به سبب ساکنانش، ۱۱ آیا من با میزانهای شرارت و با کسیست سنگهای ناراست برى به جهت نتیجه اعمالشان و بیان خواهد شد. ۱۴ قوم خود را به خواهم شد؟ ۱۲ زیرا که دولتمدان او از ظلم مملوون و ساکنانش عصای خویش شبانی کن و گوستنдан میراث خود را که در جنگل دروغ می‌گویند وزیان ایشان در دهانشان فریب محض است. و در میان کرمل به تنهایی ساکن می‌باشد. ایشان مثل ایام سابق ۱۳ پس من نیز تو را به سبب گناهات به جراحات مهلهک مجرح در پاشان و جلعاد بچرند. ۱۵ مثل ایامی که از مصر بیرون آمدی ساخته، خراب خواهم نمود. ۱۴ تو خواهی خورد اما سیر نخواهی کارهای عجیب به او نشان خواهم داد. ۱۶ امتهای چون این را شد و گرسنگی تو در اندرونت خواهد ماند و بیرون خواهی بردا اما بینند، از تمایی خویش خجل خواهند شد و دست بردهان رستگار نخواهی ساخت و آنچه را که رستگار نمایی من به شمشیر خواهند گذاشت و گوشهای ایشان کرخواهد شد. ۱۷ مثل مار تسليم خواهم نمود. ۱۵ تو خواهی کاشت اما نخواهی دروید؛ خاک را خواهند لیسید و مانند حشرات زمین از سوراخهای خود با توزیون را به پا خواهی فشد اما خویشن را به روغن تدهین نخواهی لرده بیرون خواهند آمد و بسوی یهود خدای ما با خوف خواهند آمد نمود؛ و عصیر انگور را اما شراب نخواهی نوشید. ۱۶ زیرا که و از تو خواهند ترسید. ۱۷ کیست خدایی مثل تو که عصیان را قوانین عمری و جمیع اعمال خاندان اخاب نگاه داشته می‌شود و به می‌آمزد از تقصیر بقیه میراث خویش درمی‌گذرد. او خشم خود را مشورت های ایشان سلوک می‌نماید تا تو را به ویرانی و ساکنانش تا به ابد نگاه نمی‌دارد زیرا رحمت را دوست می‌دارد. ۱۹ او را به سخریه تسليم نمایم، پس عار قوم مرا متحمل خواهید شد. باز رجوع کرده، بر مارحمت خواهد نمود و عصیان ما را پایمال خواهد کرد و تو جمیع گناهان ایشان را به عمق های دریا خواهی

۷ وای بر من زیرا که مثل جمع کردن میوهها و مانند چیدن انداخت. ۲۰ امانت را برای یعقوب و رافت را برای ابراهیم بجا انگورهای شده‌ام که نه خوشای برای خوارک دارد و نه نوبت خواهی آور چنانکه در ایام سلف برای پدران ما قسم خورده.

ناحوم

می‌رانند، درجهارسوها بهم برمی‌خورند. نمایش آنها مثل مشعلها است و مانند برقه‌ها می‌دوند. ۵ او پرگان خود را به یاد می‌آورد و

القوشی. ۶ یهوه خدای غیور و انتقام گیرنده است. ایشان در راه رفتن لغزش می‌خورند. دوان دوان به حصار می‌آیند خداوند انتقام گیرنده و صاحب غضب است. خداوند از دشمنان و منجذیق را حاضر می‌سازند. ۷ دروازه‌های نهرها گشاده است و خویش انتقام می‌گیرد و برای خصمانت خود حشم را نگاه می‌دارد. قصر گذاخته می‌گردد. ۸ و حصب برنه شده، (به اسری) برد ۹ خداوند گریغضب و عظیم القوت است و گناه را هرگز بی سزا می‌شود و کنیزانش مثل ناله فاخته‌ها سینه زنان ناله می‌کنند. ۱۰ و نمی‌گذرد. راه خداوند در تند باد و طوفان است و ابرها حاک نینواز روزی که به وجود آمد، مانند برکه آب می‌بود. اما هلش فرار پای او می‌باشد. ۱۱ دریا را عتاب می‌کند و آن را می‌خشکاند و می‌کنند، (و اگرچه صدا می‌زنند) که «بایستید! بایستید!»، لیکن جمیع نهرها را خشک می‌سازد. باشان و کرمل کاهیده می‌شوند احمدی ملتفت نمی‌شود. ۱۲ نقره را غارت کنید و طلا را به یغما و گل لبنان پیغمده می‌گردد. ۱۳ کوهها از او متزلزل و تلهای گداخته بزیرا که اندوخته‌های او را و کثیر هرگونه متعاق نفیسه‌اش می‌شوند و جهان از حضور وی متحرک می‌گردد و برع مسکون و را انتهایی نیست. ۱۴ او خالی و ویران و خراب است و دلش جمیع ساکنانش. ۱۵ پیش خشم وی که تواند ایستاد؟ در حدت گداخته و زانوهایش لرزان و در همه کمرها درد شدید می‌باشد و غضب او که تواند برخاست؟ غضب او مثل آتش ریخته می‌شود و زنگ روپیهای همه پریده است. ۱۶ بیشه شیران و مرتع شیران ژیان صخره‌ها از او خردمنی گردد. ۱۷ خداوند نیکو است و در روز تنگی کجا است که در آن شیر نر و شیر ماده و شیر بچه می‌خرامیدند و ملچا می‌باشد و متوكلان خود را می‌شناسد. ۱۸ و به سیل سرشار، ترسانده‌ای نبود؟ ۱۹ شیر نر برای حاجت بچه‌های خود می‌درید مکان آن را بالکل خراب خواهد ساخت و تاریکی دشمنان او را و بهجه شیرهای ماده‌اش خفه می‌کرد و مغاره‌های خود را از تعاقب خواهند نمود. ۲۰ کدام تدبیر را به ضد خداوند توانید نمود؟ شکار و بیشه‌های خویش را از صید پر می‌ساخت. ۲۱ اما الان او دفعه هلاک خواهد کرد و مصیبت دفعه دیگر برپا نخواهد یهوه صبایوت می‌گوید: «من به ضد تو هستم و ارباب هایش را شد. ۲۲ زیرا اگرچه مثل خارها بهم پیچیده و مانند می‌گساران به دود خواهم سوزانید و شمشیر، شیران ژیان تو را هلاک خواهد می‌شوند، لیکن چون کاه خشک بالکل سوخته خواهد شد. ساخت و شکار تو را از زمین منقطع خواهم نمود و آواز ایلچیان ۲۳ می‌شیر بليعال که به ضد خداوند بد می‌اندشد، از تو پيرون آمده دیگر مسموع نخواهد شد.»

۲۴ خداوند چين می‌گويد: «اگرچه ایشان در قوت سالم و ۲۵ واي بر شهر خون ريز که تمامش از دروغ وقتل مملو است در شماره نيز بسيار باشند لیکن منقطع شده، در خواهند گذشت. و غارت از آن دور نمی‌شود! ۲۶ آواز تازيانه‌ها و صدای غرغر چرخها جهيدان اسپان و جستن رايه‌ها. ۲۷ سواران هجوم می‌آورند و شمشيرها براق و نيزه‌ها لامع می‌باشدو كشت مجروحان و فراوانی مقنولان و لاشها را نهانها نیست. بر لاشهای يكديگر می‌افتند. ۲۸ ازکرت زانی زانیه خوش نظر که صاحب سحرهاست و امتها را به زنانهای خود و قبایل را به جادوگریهای خویش می‌فروشد. ۲۹ اينک یهوه صبایوت می‌گويد: «من به ضد تو هستم و دامنهایت که سلامتی را ندا می‌کند! اى یهودا عیدهای خود رانگاه دار و نذرهاي خود را وفا کن زيرا که مردي بليعال بار دیگر از تو نخواهد گذشت بلکه بالکل منقطع خواهد شد.

۳۰ خراب کننده در مقابل تو برمی‌آید. حصارها حفظ کن، راه ۳۱ واقع خواهد شد که هرکه تو را بیند از تو فرار کرده، خواهد را ديدبانی نما، کمر خود را قوى گردن و قوت خویش را بسيار زياد گفت: نينوا ويران شده است! کيست که برای وي ماتم گيرد و ۳۲ زيرا خداوند عظمت یعقوب را مثل عظمت اسرائيل باز کن. از کجا برای توعزیه کنندگان بطلیم؟» ۳۳ آيا تو از نوامون بهتر می‌آورد و تاراج کنندگان ایشان را تاراج می‌کند و شاخه‌های هستی که در میان نهرها ساکن بوده، آتها او را احاطه می‌داشت موهای ايشان را تلف می‌نمایند. ۳۴ سپر جباران او سرخ شده و مردان جنگی به قرمز مليس و اربابها در روز تهیه او افزولاد لامع می‌بودند و آن انتها نداشت، فروط و لوبيم از معاونت کنندگان تو است و نيزه‌ها متحرک می‌باشد. ۳۵ اربابها را در کوچه‌ها بتندی اطفالش نيز بر سر هر کوچه کوپیده شده‌اند و بر شرفایش قرعه

انداخته‌اند و جمیع بزرگانش به زنجیرها بسته شده‌اند. ۱۱ پس تو نیز مست شده، خویشتن را پنهان خواهی کرد و ملجمایی به‌سبب دشمن خواهی جست. ۱۲ جمیع قلعه‌هایت به درختان انجیر با نویبرها مشابه خواهد بود که چون تکانیده شود به دهان خورنده می‌افتد. ۱۳ اینک اهل تو دراندرونت زنان می‌باشند. دروازه‌های زمینت برای دشمنات بالکل گشاده شده، آتش پشت بندهایت را می‌سوزاند. ۱۴ برای محاصره ات آب بیاور. قلعه‌های خودرا مستحکم ساز. به گل داخل شو و ملاط را پا بزن و کوره آجر پزی را مرمت نما. ۱۵ در آنجا آتش تو را خواهد سوزانید و شمشیر تو را منقطع ساخته، تو را مثل کرم خواهد خورد، خویشتن رامث کرم کثیر کن و مثل ملخ بی شمار گردان. ۱۶ تاجرانت را از ستارگان آسمان زیادتر کردي. مثل کرمها تاراج می‌کنند و می‌پرند. ۱۷ تاجداران تو مانند ملخهایند و سرداران مانند انبوه جراداند که در روز سرد بر دیوارها فرود می‌آیند، اما چون آفتاب گرم شود می‌پرند و جای ایشان معلوم نیست که کجاست. ۱۸ ای پادشاه آشورشبانانت به خواب رفته و شرفایت خواهیده‌اند و قوم تو بر کوهها پراکنده شده، کسی نیست که ایشان را جمع کند. ۱۹ برای شکستگی تو التیامی نیست و جراحت تو علاج نمی‌پذیرد و هر که آوازه تو را می‌شود بر تو دستک می‌زند، زیرا کیست که شرات تو بر او علی الدوام وارد نمی‌آمد؟

حقوق

را بیویس و آن را بر لوحها چنان نقش نما که دونده آن را بتواند خواند. ۳ زیرا که رویا هنوز برای وقت معین است و به مقصدمی

۱ وحی که حقوق نبی آن را دید. ۲ ای خداوند تا به کی شتابد و دروغ نمی گوید. اگرچه تاختیر نماید برایش منتظر باش فریاد برمی آورم و نمی شنوی؟ تا به کی نزد تو از ظلم فریاد برمی آورم زیرا که البته خواهد آمد و درنگ نخواهد نمود. ۴ اینک جان مرد متکبر در اوراست نمی باشد، اما مرد عادل به ایمان خودزیست و نجات نمی دهی؟ ۳ چرا بی انصافی را به من نشان می دهی و بر ستم نظر می نمایی و غضب و ظلم پیش روی من می باشد؟ مبارعه خواهد نمود. ۵ به درستی که شراب فربینده است و مرد مغورو آرامی نمی پذیرد، که شهوت خود را مثل عالم اموات می افزاید شریعت سنت شده است و عدالت هرگز صادر نمی شود. چونکه همه امت‌ها را نزد خود جمع می کند و تمامی قوم‌ها را برای خویشن فراهم می اورد. شریان عادلان را احاطه می نماید. بنابراین عدالت معوج شده صادر می گردد. ۶ در میان امت‌ها نظر کنید و ملاحظه نمایید (Sheol h7585) ۷ پس آیا جمیع ایشان بر وی مثلی نخواهند زد و بشدت متغیر شوید. زیرا که در ایام شما کاری می کنم که اگر و معماط طعن آمیز بر وی (نخواهند آورد)؟ و نخواهند گفت: وای بر شما را هم از آن مخبر سازند، باور نخواهید کرد. ۸ زیرا که اینک کسی که آنچه را که از آن وی نیست می افزاید؟ تا به کی؟ و آن امت تلخ و تندخو، یعنی کلدانیان را برمی انگزینم که دروغت خویشن را زیر بار رهنهای نهد. ۹ آیا گزندگان بر تو ناگهان جهان می خارند تا مسکن هایی را که ازان ایشان نیست به تصرف بزنخواهند خاست و آزارند گانت بیدار نخواهند شد و تو را تاراج آورند. ۱۰ ایشان هولناک و مهیب می باشند. حکم و جلال ایشان نخواهند نمود؟ ۱۱ چونکه تو امت های بسیاری را غارت کرده‌ای، از خود ایشان صادر می شود. ۱۲ اسیان ایشان از پلندگاه‌الاکثر و از تمامی بقیه قوم‌ها تو را غارت خواهند نمود، بهسب خون مردمان گرگان شب تیزوتوند و سواران ایشان جست و خیز می کنند. وظلمی که بر زمین و شهر و جمیع ساکنانش نموده‌ای. ۱۳ وای بر سواران ایشان از جای دور آمده، مثل عقابی که برای خوراک کسی که برای خانه خود بدی را کسپ نموده است تا آشیانه خود بشتابد می پرند. ۱۴ جمیع ایشان سخت تیزوتوند و سواران رامث ریگ جمع می کنند. را به جهت خانه خویش تدبیرکرده‌ای به اینکه قوم های بسیار ایشان بظرف پیش است و اسیران رامث ریگ به بی انصافی استوار می نماید. ۱۵ آیا این از جان بیوه خدای من! ای قلیوس من! آیا تو ازالی نیستی؟ پس نخواهیم مرد. ایشان برای بطال خویشن را خسته می نماید؟ ۱۶ زیرا که می باشند. بر همه قلعه‌ها می خندند و خاک را توده نموده، آنها را سنگ از دیوار فریاد برخواهد و تیر از میان چوبها آن را جواب مسخر می سازند. ۱۷ پس مثل باد بشتاب رفته، عبور می کنند و خواهد داد. ۱۸ وای بر کسی که شهری به خون بنا می کند و مجرم می شوند. این قوت ایشان خدای ایشان است. ۱۹ ای بیوه قریبه ای به بی انصافی استوار می نماید. ۲۰ آیا این از جان بیوه خدای من! ای قلیوس من! آیا تو ازالی نیستی؟ پس نخواهیم مرد. ایشان برای سخنرانی خویشن را خسته می نماید؟ ۲۱ زیرا که ای خداوند ایشان را برای داروی معین کرده‌ای وای صخره، ایشان برای بطال خویشن را خسته می نماید؟ ۲۲ زیرا که جهان از ای خداوند تاسیس نموده‌ای. ۲۳ چشمان توپاکتر است از معرفت جلال خداوند مملو خواهد شد به نحوی که آهادریا را برای تادیب ایشان را برای داروی معین کرده‌ای وای صخره، ایشان برای بطال خویشن را خسته می نماید؟ ۲۴ زیرا که جهان از اینکه به بدی بنگری و به بی انصافی نظر نمی توانی کرد. پس مستور می سازد. ۲۵ وای بر کسی که همسایه خود را می نوشاند و بر چرا خیانتکاران راملاحظه می نمایی و حینی که شیر کسی را که تو که زهر خویش را ریخته، او را نیز مست می سازی تا برهنگی از خودش عادل تر است می بلهد، خاموش می مانی؟ ۲۶ و مردمان او را بنگری. ۲۷ تو ازرسوانی به عوض جلال سیر خواهی شد. را مثل ماهیان دریا و مانند حشراتی که حاکمی ندارند می گردانی؟ تو نزینوش و غله خویش را منکشف ساز. کاسه دست راست برای تور خویش بخور می سوزاند. ۲۸ چونکه نصیب او از آنها فریه و ظلمی که بر زمین و شهر و بر جمیع ساکنانش رسایدی. از خوراک وی لذید می شود. ۲۹ آیاز اینجهت دام خود را خالی بتراشیده چه فایده است که سازنده آن، آن را بتراشد یا از خواهد کرد و از پیوسته کشتن امت‌ها درین نخواهد نمود؟

۲ بر دیده بانگاه خود می ایستم و بر برج برمای شوم. و مراقب بیدار شو و به سنگ گنگ که برخیز! آیا می شود که آن تعليم خواهم شد تا بیسم که او به من چه خواهد گفت و درباره شکایتم دهد؟ اینک به طلا و نقره پوشیده می شود لکن در اندروش مطلق چه جواب خواهد داد. ۳ پس خداوند مرا جواب دادو گفت: رویا

روح نیست. ۲۰ اما خداوند در هیکل قدس خویش است پس تمامی جهان به حضور وی خاموش باشد.

۳ دعای حقوق نبی بر شجعونوت. ۲ ای خداوند چون خبر تو را شنیدم ترسان گردیدم. ای خداوند عمل خویش را در میان سالها زنده کن! در میان سالها آن را معروف ساز و در حین غضب رحمت را بیاد آور. ۳ خدا از تیمان آمد و قدوس از جبل فاران، سلاه. جلال اوسمانها را پوشانید و زمین از تسییح او مملوگردید. ۴ پرتو او مثل نور بود و از دست وی شعاع ساطع گردید. و ستر قوت او در آنجا بود. ۵ پیش روی وی وبا می رفت و آتش تب نزد پایهای اومنی بود. ۶ او بایستاد و زمین را پیمود. او نظر افکندو امتها را پراکنده ساخت و کوههای ازلی جستند و تلهای ابدی خم شدند. طریق های اوجادانی است. ۷ خیمه های کوشان را در بلا دیدم. و چادرهای زمین میدان لزان شد. ۸ ای خداوند آیا بر نهرها غضب تو افروخته شد یا خشم تو بر نهرها و غیظ تو بر دریا وارد آمد، که بر اسبان خود و ارباب های فتح مندی خویش سوار شدی؟ ۹ کمان تو تمام برهنه شد، موافق قسمهایی که در کلام خود برای اسپاط خودهای سلاه. زمین را به نهرها منشق ساختی. ۱۰ کوهها تو را دیدند و لزان گشتند و سیلان هاجاری شد. لجه آواز خود را داد و دستهای خویش را به بالا برافراشت. ۱۱ آفتاب و ماه در برجهای خود ایستادند. ازنور تیرهای و از پرتو نیزه برآق تو بر فتند. ۱۲ با غضب در جهان خرامیدی، و با خشم امتها را پایمال نمودی. ۱۳ برای نجات قوم خویش و خلاصی مسیح خود بیرون آمدی. سر را ازخاندان شریان زدی و اسان آن را تا به گردن عربان نمودی، سلاه. ۱۴ سر سرداران ایشان را به عصای خودشان مجرح ساختی، حینی که مثل گردداد آمدند تامرا پراکنده سازند. خوشی ایشان در این بود که مسکینان را در خفیه بعلند. ۱۵ با اسبان خود بدریا و بر انویه آههای سیلان خرامیدی. ۱۶ چون شنیدم احشایم بلزید و از آوار آن لهایم بجنید، و پوسیدگی به استخوانهایم داخل شده، در جای خود لرزیدم، که در روز تنگی استراحت یا به هنگامی که آن که قوم را ذلیل خواهد ساخت، بر ایشان حمله آورد. ۱۷ اگرچه انجیر شکوفه نیاورد و میوه در موها یافت نشود و حاصل زیتون ضایع گردد و مرزه ها آذوقه ندهد، و گله ها از آغل منقطع شود و رمه ها در طوبه ها نباشد، ۱۸ لیکن من در خداوند شادمان خواهم شد و در خدای نجات خویش وجود خواهم نمود. ۱۹ یهوه خداوند قوت من است و پایهایم را مثل پایهای آهومی گرداند و مرا بر مکان های بلند خرامان خواهد ساخت. برای سالار مغنبیان بر ذوات اوتار.

آتش غیرت او سوخته خواهد شد، زیرا که بر تمامی ساکنان جهان هلاکتی هولناک وارد خواهد آورد.

۱ پادشاه یهودا، بر صfnیا این کوشی ابن جدلیا ابن امریا ابن حزقيا نازل شد. ۲ خداوند می‌گوید که همه‌چیزها را از روی زمین بالکل هلاک خواهم ساخت. ۳ انسان و بیهای را هلاک خشمند می‌سازم. مرغان هوا و ماهیان دریا و سنجگهای مصادم را با شریان هلاک می‌سازم. و انسان را از روی زمین منقطع می‌نمایم. قول این مکان منقطع می‌سازم. ۴ و آنانی را که لشکر آسمان را بر خداوند این است. ۵ و دست خود را بر یهودا و بر جمیع سکنه اورشیلم دراز می‌نمایم. و بقیه بعل و اسمهای موبدان و کاهنان را از این مکان منقطع می‌سازم. ۶ و آنانی را که بشکر آسمان را بر پامهای پرستند، و آن پرستندگان را که به یهودا و بر جمیع سکنه اورشیلم دراز می‌نمایند. ۷ به حضور خداوند یهوده خاموش باش، ۸ و آنانی را که به ملکوم سوگندمی خورند، ۹ و آنانی را که از پیروی یهوده مرتداشده‌اند، و آنانی را که خداوند را نمی‌طلبند و از اوصال نمی‌نمایند. ۱۰ و آن روز خداوند نزدیک است، چونکه خداوندقربانی ای همیا کرده است و دعوت شدگان خود را تقدیس نموده است. ۱۱ و در روز قربانی خداوند واقع خواهد شد که من بر سروران و پسران پادشاه و همه آنانی که لباس بیگانه می‌پوشند عقوبت خواهم رسانید. ۱۲ و در آن روز بر همه آنانی که بر آستانه می‌جهنده عقوبت خواهم رسانید و بر آنانی که خانه خداوند خود را از ظلم و فربی پرمی سازند. ۱۳ و خداوند می‌گوید که در آن روز صدای نعراء ای دروازه ماهی و ولله‌ای از محله دم و شکستگی عظیمی از تلها مسموع خواهد شد. ۱۴ ای ساکنان مکتبش و لوله نمایید زیرا که تمامی قوم کتعان تلف شده و همه آنانی که نفره را بر می‌دارند منقطع گردیده‌اند. ۱۵ و در آنوقت اورشیلم را به چراغها نفیش خواهم نمود و بر آنانی که بر دردهای خود ندشتند و در دلهای خود می‌گویند خداوند نه نیکوبی می‌کند و نه بدی، عقوبت خواهم رسانید. ۱۶ پنارین، دولت ایشان تاراج و خانه‌های ایشان خراب خواهد شد؛ و خانه‌ها بنا خواهد نمود، اما در آنها ساکن نخواهند شد و تاکستانها غرس خواهند کرد، اما شراب آنها را نخواهند نوشید. ۱۷ روز عظیم خداوند نزدیک است، نزدیک است و بزودی هرچه تمام تر می‌رسد. آوار روز خداوند مسموع است و مرد زورآور در آن به تلحی فریاد بrixواهد آورد. ۱۸ آن روز، روز غضب است، روز تنگی و اضطراب، روز خرابی و ویرانی، روز تاریکی و ظلمت، روز ابرها و ظلمت غلیظ، ۱۹ روز کرنا و هنگامه جنگ به ضدشهرهای حصاردار و به ضد برجهای بلند. ۲۰ و مردمان را چنان به تنگ می‌آورم که کوانه راه خواهند رفت زیرا که به خداوند گناه وزیده‌اند. پس خون ایشان مثل غبار و گوشش همیان مانندسرگن ریخته خواهد شد. ۲۱ در روز غضب خداوند نه نفره و نه طلای ایشان را تواندرهانید و تمامی جهان از

۳ وای بر شهر فتنه انگیز نجس ظلم کننده! ۲ آواز را نمی همه آنانی که بر تو ظلم می کردند، مکافات خواهم رسانید و شنود و تادیب را نمی پذیریدو بر خداوند توکل نمی نماید و بر لنگان را خواهم رهانید و رانده شدگان را جمع خواهم کرد و آنانی خدای خودتقرب نمی جوید. ۳ سرورانش در اندرونش شیران را که عاریابشان در تمامی زمین می بود محل تسبيح و اسم خواهم غران و داورانش گرگان شب که چیزی تاصبیح باقی نمی گلارند. ۴ در آن زمان شما را در خواهم آورد و در آن زمان شما را ۴ انیباش مغورو وخیانتکارند. کاهنیش قدس را نجس می سازند بنظرشما باز آور آنگاه شما را در میان تمامی قوم های زمین محل و به شریعت مخالفت می وزیدند. ۵ خداوند در اندرونش عادل است و بی انصافی نمی نماید. هریمداد حکم خود را روش می سازد و کوتاهی نمی کند، اما مرد ظالم حیا را نمی داند.

۶ امت ها را منقطع ساخته ام که برجهای ایشان خراب شده است و کوچه های ایشان را جان و پریان کردام که عبور کنندهای نباشد. شهرهای ایشان چنان منهایم گردیده است که نه انسانی و نه ساکنی باقی مانده است. ۷ و گفتم: کاش که از من می ترسیدی و تادیب را می پذیرفتی. تا آنکه مسکن او معلوم نمی شد، موفق هر آنچه بر او تعیین نموده بودم. لکن ایشان صبح زود برخاسته، اعمال خود را فاسد گردانیدند. ۸ بنابراین خداوند می گوید: برای من منتظر بایشید تا روزی که به جهت غارت برخیزم زیرا که قصد من این است که امت ها را جمع نمایم و ممالک را فراهم آورم تا غضب خود و تمامی حدت خشم خوبیش را بر ایشان برمی زیرا که تمامی جهان به آتش غیرت من سوخته خواهد شد. ۹ زیرا که در آن زمان، زیان پاک به امت ها بازخواهم داد تا جمیع ایشان اسم یهوه را بخواند و به یک دل او را عبادت نمایند. ۱۰ از ماواری نپرهای حبشه پرستند گانم یعنی دخیر یا کند گانم هدیه ای برای من خواهند آورد. ۱۱ در آن روز از همه اعمالت که به من عصیان و وزیده ای خجل نخواهی شد زیرا که در آن زمان آنانی را که از تکبر تو مسروزند، از میانت دورخواهم کرد و بار دیگر در کوه مقدس من تکبر نخواهی نمود. ۱۲ اما در میان تو قومی ذلیل و مسکنین باقی خواهم گذاشت و ایشان بر اسم خداوند توکل خواهند نمود. ۱۳ و بقیه اسرائیل بی انصافی نخواهند نمود و دروغ نخواهند گفت و در دهان ایشان زیان فریبیده یافت نخواهد شدزیرا که ایشان چرا کرده، به آرامی خواهند خوابید و ترساندهای نخواهد بود. ۱۴ ای دختر صهیون تزم نما! ای اسرائیل آواز شادمانی بده! ای دختر اورشليم به تمامی دل شادمان شو و وجد نما! ۱۵ خداوند عقوبات های تو را برداشته و دشمنان را دور کرده است. یهوه پادشاه اسرائیل در میان تو است پس بار دیگر بلا را نخواهی دید. ۱۶ در آن روز به اورشليم گفته خواهد شد که متسر! ای صهیون دستهای تو سیست نشود! ۱۷ یهوه خدایت در میان تو قدیر است و نجات خواهد داد. او بر تو شادی بسیار خواهد نمود و در محبت خود آرامی خواهید یافت و با سرودها بر تو شادی خواهد نمود. ۱۸ آنانی را که به جهت عیدها معزون می باشند و از آن تو هستند جمع خواهم نمود که عار برایشان بار سنگین می بود. ۱۹ اینک در آن زمان بر

حَجَّاَي

زربابل قوی دل باش وای یهوشع بن یهوصادق رئیس کهنه قوی دل
باش وای تمامی فرم زمین قوی دل باشد و خداوند می فرماید که

۱ در روز اول ماه ششم از سال دوم داریوش پادشاه، کلام مشغول بشوید زیرا که من با شما هستم. قول یهوه صبایوت این خداوند به واسطه حجی نبی و به زربابل بن شالنیل والی یهودا است. ۵ بحسب کلام آن عهدی که در حین پیرون آوردن و به یهوشع بن یهوصادق رئیس کهنه رسیده، گفت: ۲ یهوه شما از مصر با شما بستم و چونکه روح من در میان شما قائم صبایوت تکلم نموده، چنین می فرماید: این قوم می گویند وقت می باشد، ترسان مباشد. ۶ زیرا که یهوه صبایوت چنین می گوید: آمدن ما یعنی وقت بنا نمودن خانه خداوند ترسیده است. ۳ پس یک دفعه دیگر و آن نیز بعد از اندک زمانی، آسمانها و زمین کلام خداوند به واسطه حجی نبی نازل شده، گفت: ۴ آیا وقت و دریا و خشکی را متزلزل خواهم ساخت. ۷ و تمامی امت‌ها شماست که شما در خانه‌های مستقف خود ساکن شوید و این را متزلزل خواهم ساخت و فضیلت جمیع امت‌ها خواهند آمد و خانه خراب بماند؟ ۵ پس حال یهوه صبایوت چنین می گوید که این خانه را از جلال پر خواهم ساخت. خود را به راههای خویش مشغول سازید. ۶ بسیار کاشته‌اید و ۸ یهوه صبایوت می گوید: نفره از آن من و طلا از آن من است. اندک حاصل می کشد. می خورید اما سیر نمی شوید و می نوشید ۹ یهوه صبایوت می گوید: جلال آخر این خانه از جلال نخستینش لیکن سیراب نمی گردید. (رخت) می پوشید اما گرم نمی شوید و عظمی تر خواهد بود و در این مکان، سلامتی را خواهم پوشید. آنکه مزد می گیرد، مزد خویش را در کیسه سوراخ دار می گذارد. قول یهوه صبایوت این است. ۱۰ در روز بیست و چهارم ماه ۷ پس یهوه صبایوت چنین می گوید: دل خود را به راههای خود نهش از سال دوم داریوش، کلام خداوند بواسطه حجی نبی نازل مشغول سازید. ۸ به کوه برآمده و چوب آورده، خانه را بنا نماید و شده، گفت: ۱۱ یهوه صبایوت چنین می گوید: از کاهنان درباره خداوندمی گوید: از آن راضی شده، جلال خواهم یافت. ۹ منتظر شریعت سوال کن و پرس. ۱۲ اگر کسی گوشت مقدس را در پسیار بود و اینک کم شد و چون آن را به خانه آوردید من بر دامن جامه خود بردارو دامنش به نان یا آش یا شراب یا روغن یا به آن دمیدم. یهوه صبایوت می پرسد که سبب این چیست؟ سبب هر قسم خوارک دیگر برخورد، آیا آن مقدس خواهد شد؟ و کاهنان این است که خانه من خراب می ماند و هر کدام از شما به خانه جواب دادند که نی. ۱۳ پس حجی پرسید: اگر کسی که از میتی هر آنچه زمین می رویاند و بر انسان و بهایم و تسامی مشقت‌های هستند و این امت به نظر من همچنین می باشند و همه اعمال دستها خشکسالی را خوانند. ۱۰ از این سبب، آسمانها بخاطر شما از شیم نجس شده باشد یکی از اینها را لمس نماید آیا آن نجس خواهد باز داشته می شود و زمین از محصولش بازداشته می گردد. ۱۱ و شد؟ و کاهنان در جواب گفتند که نجس خواهد شد. ۱۴ پس من بر زمین ویر کوهها و بر غله و عصیر انگور و روغن زیتون ویر حجی تکلم نموده، گفت: خداوند می فرماید این قوم همچنین هر آنچه زمین می رویاند و بر انسان و بهایم و تسامی مشقت‌های هستند و این امت به نظر من همچنین می باشند و همه اعمال دستها خشکسالی را خوانند. ۱۲ آنگاه زربابل بن شالنیل و دستهای ایشان چنین است و هر هدیه‌ای که در آنجا می بردند نجس یهوه صبایوت رئیس کهنه و تمامی بقیه قوم به قول یهوه می باشد. ۱۵ و الان دل خود را مشغول سازید از این روز و قبل از خدای خود و به کلام حجی نبی چنانکه یهوه خدای ایشان او این، پیش از انکه سنگی در هیکل خداوند گذاشته شود. را فرستاده بود گوش دادند، و قوم از خداوند ترسیدند. ۱۳ و ۱۶ در تمامی این ایام چون کسی به توده بیست (من) می آمد فقط حجی، رسول خداوند، پیغام خداوند را برای قوم بیان کرده، گفت: ۵ (من) بود و چون کسی به میخانه می آمد تا پنجاه رطل از خداوند می گوید که من با شما هستم. ۱۴ و خداوند روح زربابل آن بکشد، فقطیست رطل بود. ۱۷ و شما را و تمامی اعمال بن شالنیل والی یهودا وروح یهوشع بن یهوصادق، رئیس کهنه، و دستهای شما را به باد سمو و برقان و تگرگ زدم. لیکن خداوند روح تمامی بقیه قوم را برانگیرانید تا بروند و در خانه یهوه صبایوت می گوید بسوی من بازگشت نمودید. ۱۸ الان دل خود را مشغول خدای خود به کار پردازند. ۱۵ در روز بیست و چهارم ماه ششم از سازید از این روز به بعد، یعنی از روز بیست و چهارم ماه نهم، سال دوم داریوش پادشاه، این واقع شد.

۲ در روز بیست و یکم ماه هفتم، کلام خداوند بواسطه زیعون هنوزمیوه خود را نیاورده‌اند؟ از این روز برکت خواهم داد. ۲۰ و حجی نبی نازل شده، گفت: ۲ زربابل بن شالنیل والی یهودا و کلام خداوند بار دوم در بیست و چهارم ماه بر حجی نازل شده، یهوه صبایوت رئیس کهنه، و بقیه قوم را خطاب کرده، گفت: ۲۱ زربابل والی یهودا را خطاب کرده، بگو: من آسمانها بگو: ۳ کیست در میان شما که باقی مانده و این خانه را در جلال و زمین را متزلزل خواهم ساخت. ۲۲ و کرسی ممالک را واژگون نخستینش دیده باشد؟ پس الان در نظر شما چگونه می نماید؟ آیا خواهم نمود و قوت ممالک امت‌ها راهلاک خواهم ساخت و در نظر شماناچیز نمی نماید؟ ۴ اما الان خداوند می گوید: ای

ارابه‌ها و سواران آنها را سرینگون خواهم کرد و اسپها و سواران آنها به شمشیر یکدیگر خواهند افتاد. ۲۳ یهوه صبایوت می‌گوید: در آن روزای بنده من زربابل بن شالتیشل، تو را خواهم گرفت و خداوند می‌گوید که تو را مثل نگین خاتم خواهم ساخت زیرا که من تو را برگزیده‌ام. قول یهوه صبایوت این است. می‌گوید: در آن روزای بنده من زربابل بن شالتیشل، تو را خواهم گرفت و خداوند می‌گوید که تو را مثل نگین خاتم خواهم ساخت زیرا که من تو را برگزیده‌ام. قول یهوه صبایوت این است.

شد و خداوند صهیون را باز تسلی خواهد داد و اورشلیم را بار دیگر خواهادبرگردید. ۱۸ پس چشمان خود را برافراشته، نگریستم واینک

در ماه هشتم از سال دوم داریوش، کلام خداوند بر زکریا ابن چهار شاخ بود. ۱۹ و به فرشته‌ای که با من تکلم می‌نمود گفتم: برکیا ابن علوی نبی نازل شده، گفت: ۲ «خداوند بر پدران «اینها چیستند؟» او مرا گفت: «اینها شاخها می‌باشند که یهودا و شما بسیار غضبناک بود. ۳ پس به ایشان بگو: یهوه صبایوت اسرائیل و اورشلیم را پراکنده ساخته‌اند.» ۴ و خداوند چهار آهنگر چنین می‌گوید بسوی من بازگشت کنید. قول یهوه صبایوت این به من نشان داد. ۲۱ و گفتم: «اینان برای چه کار می‌آیند؟» او در است. و یهوه صبایوت می‌گوید: من به سوی شما رجوع خواهم جواب گفت: «آنها شاخها می‌باشند که یهودا را چنان پراکنده نمود. ۴ شما مثل پدران خود مبایشید که اینیا سلف ایشان را نموده‌اند که احدي سر خود را بلند نمی‌تواند کرد و اینها می‌آیند تا نداکرده، گفتند یهوه صبایوت چنین می‌گوید ازراههای زشت خود آنها را بتسانند و شاخهای امت هایی را که شاخ خود را بر زمین از اعمال بد خویش بازگشت نمایید، اما خداوند می‌گوید که یهودا برافراشته، آن را پراکنده ساخته‌اند بیرون افکنند.»

ایشان نشنیدند و به من گوش ندادند. ۵ پدران شما کجا هستند و ۶ و چشمان خود را برافراشته، نگریستم و مردی که رسماً نکاری آیا اینیا همیشه زنده می‌مانند؟ ۶ لیکن کلام و پرایض من که به بندگان خود انبیا مرفموده بودم، آیا پدران شما را در نگفت؟ و چون ایشان بازگشت نمودند، گفتند چنانکه یهوه صبایوت قصد نمود که موافق راهها و اعمال ما به عمل نماید همچنان به ما عمل نموده است.» ۷ در روز بیست و چهارم ماه یازدهم که ماه شباط باشد، از سال دوم داریوش، کلام خداوند بر زکریا ابن برکیا ابن علوی نبی نازل شده، گفت: ۸ در وقت شب دیدم که اینک مردی بر اسب سرخ سوار بود و در میان درختان آس که در وادی بود ایستاده و در عقب او اسیان سرخ و زرد و سفیدبود. ۹ و گفتم: «ای آقایم اینها چیستند؟» و فرشته‌ای که با من تکلم می‌نمود، مرد گفت: «من تورا نشان می‌دهم که اینها چیستند.» ۱۰ پس آن مرد که در میان درختان آس ایستاده بود، جواب داد و گفت: «اینها کسانی می‌باشند که خداوند ایشان را برای تردد نمودن در جهان فرساتده است.» ۱۱ و ایشان به فرشته خداوند که در میان درختان آس ایستاده بود جواب داد، گفتند: «ما در جهان تردد نموده‌ایم واینک تمامی جهان مستريح و آرام است.» ۱۲ و فرشته خداوند جواب داد، گفت: «ای یهوه صبایوت تا به کی بر اورشلیم و شهرهای یهودا که در این هفتاد سال غضبناک می‌بودی رحمت نخواهی نمود؟» ۱۳ و خداوند با سخنان نیک و کلام تسلی آمیز آن فرشته‌ای را که با من تکلم می‌نمود جواب داد. ۱۴ پس فرشته‌ای که با من تکلم می‌نمود مرا گفت: «ندا کرده بگو یهوه صبایوت چنین می‌گوید: در بازه اورشلیم و صهیون غیرت عظیمی داشتم. ۱۵ و برات های مطمئن سخت غضبناک شدم زیرا که اندک غضبناک می‌بودم لیکن ایشان بلا را زیاده کردند. ۱۶ بنابراین خداوند چنین می‌گوید: است.» به اورشلیم با رحمت‌ها رجوع خواهم نمود و خانه من در آن بنا خواهد شد. قول یهوه صبایوت این است و رسماً نکاری بر اورشلیم ۱۷ و یهوشع رئیس کهنه را به من نشان داد که به حضور فرشته کشیده خواهد شد. بار دیگر نداکرده، بگو که یهوه صبایوت خداوند ایستاده بود و شیطان به دست راست وی ایستاده، تا با چنین می‌گوید: شهرهای من بار دیگر به سعادتمندی لبریزخواهد ام مخصوصه نماید. ۲ و خداوند به شیطان گفت: «ای شیطان

خداؤند تو را نهیب نماید! خداوند که اورشلیم را برگردیده است تو که شاغول را در دست زربابل می بینند. و اینها چشمان خداوند را نهیب نماید. آیا این نیم سوزی نیست که از میان آتش ریوده هستند که در تمامی جهان ترددی نمایند.» ۱۱ پس من او را شده است؟» ۲ و یهوش به لباس پلید ملبس بود و به حضور خطاب کرده، گفت: «این دودرخت زیتون که بطرف راست و فرشته ایستاده بود. ۴ و آنانی را که به حضور وی ایستاده بودند بطرف چپ شمعدان هستند چه می باشند؟» ۱۲ و بار دیگر او را خطاب کرده، گفت: «لباس پلید را از برش بیرون کنید.» و او را خطاب کرده، گفت که «این دو شاخه زیتون به پهلوی دو لوله گفت: «بین عصیانیت را از تو بیرون کرد و لباس فاخر به تو زیرینی که روغن طلا را از خود می ریزد چیستند؟» ۱۳ او مراد پوشانیدم.» ۵ و من گفت که عمامه طاهر برسروش بگذارند. پس داده، گفت: «ایها نمی دانی که اینها چیستند؟» گفت: «نهای عمامه طاهر بر سرش گذارند و او را به لباس پوشانیدند و فرشته آقایم.» ۱۴ گفت: «ایها پسران روغن زیست می باشند که نزد خداوند ایستاده بود. ۶ و فرشته خداوند یهوش را اعلام نموده، مالک تمامی جهان می ایستند.»

گفت: ۷ «یهوه صبایوت چنین می فرماید: اگر به طرق های من سلوک نمایی و دیدع مرا نگاه داری تو نیز خانه مرا داروی خواهی ۵ و باز چشمان خود را برافراشته، نگریسم و طوماری پران نمود و حصن های مرا محافظت خواهی کرد و تو را در میان آنانی دیدم. ۶ و او مرا گفت: «چه چیز می بینی؟» گفت: «طوماری که نزد من می ایستند بار خواهم داد. ۸ پس ای یهوش رئیس کهنه پران می بینم که طولش بیست ذراع و عرضش ده ذراع می باشد.» بشنو تو و رفاقتی که به حضور تو می نشینند، زیرا که ایشان مردان ۹ او مرا گفت: «این است آن لعنتی که بر روی تمامی جهان بیرون علامت هستند. (بسنوید) زیرا که اینک من بده خود شاخه را می رود زیرا که از این طرف هر دزد موافق آن منقطع خواهد شد و خواهم آورد. ۹ و همانا آن سنگی که به حضور یهوش می گذارم، از آن طرف هر که سوگند خورد موافق آن منقطع خواهد گردید. بر یک سنگ هفت چشم می باشد. اینک یهوه صبایوت می گوید: من آن را بیرون خواهم فرستاد و به خانه که من نقش آن را رقم خواهم کرد و عصیان این زمین را در یک دزد و به خانه هر که به اسن من قسم دروغ خورد داخل خواهد شد روز رفع خواهم نمود. ۱۰ و یهوه صبایوت می گوید که هر کدام از و در میان خانه اش نزیل شده، آن را چوپهایش و سنگهایش منهدم شما همسایه خود را زیر مو و زیر انجیر خویش دعوت خواهید خواهد ساخت.» ۱۱ پس فرشته ای که با من تکلم می نمود بیرون آمد، مرا گفت: «چشمان خود را برافراشته بین که اینک بیرون می رود چیست؟» ۱۲ گفت: «این چیست؟» او جواب داد: «این ۱۳

۱۴ و فرشته ای که با من تکلم می نمود، برگشته، مرا مثل است آن ایفا که بیرون می رود و گفت نمایش ایشان در تمامی شخصی که از خواب بیدار شود بیدار کرد، ۱۵ و به من گفت: «جهان این است.» ۱۶ و اینک وزنهای از سرب برداشته شد. و زنی «چه چیز می بینی؟» گفت: «نظر کرد و اینک شمعدانی که در میان ایفا نشسته بود. ۱۷ و او گفت: «این شرار特 است.» پس تمامش طلاست و روغن داشت و هفت چراغش بر آن است وی را در میان ایفا انداخت و آن سنگ سرب را بر دهنایش نهاد. و هر چراغ که بر سرش می باشد هفت لوله دارد. ۱۸ و به پهلوی ۱۹ پس چشمان خود را برافراشته، نگریسم و اینک دو زن بیرون آمدند آن دو درخت زیتون که یکی بطرف راست روغن دان و دیگری ویاد در بالهای ایشان بود و بالهای ایشان مثل بالهای لق نی بود و بطرف چپش می باشد.» ۲۰ و من توجه نموده، فرشته ای را که ایفا را به میان زمین و آسمان برداشتند. ۲۱ پس به فرشته ای که با من تکلم می نمود خطاب کرده، گفت: «ای آقایم اینها چه من تکلم می نمود گفت: «اینها ایفا را کجا می بینند؟» ۲۲ او مرا می باشد؟» ۲۳ و فرشته ای که با من تکلم می نمود مرا جواب داد و جواب داد: «تا خانه ای در زمین شعار برای وی بنا نمایند و چون گفت: «ایا نمی دانی که اینها چیست؟» ۲۴ گفت: «نمای آقایم.» آن مهیا شود آنگاه او در آنجا بر پایه خود بر قرار خواهد شد.»

۲۵ او در جواب من گفت: «این است کلامی که خداوند به زربابل می گوید: نه به قدرت و نه به قوت بلکه به روح من. قول یهوه و بار دیگر چشمان خود را برافراشته، نگریسم و اینک چهار صبایوت این است. ۲۶ ای کوه بزرگ تو چیستی؟ در حضور زربابل ارابه از میان دو کوه بیرون می رفت و کوههای کوههای مسین بود. به همواری مبدل خواهی شد و سنگ سرآن را بیرون خواهد آورد و ۲۷ در ارابه اول اسپان سرخ و در ارابه دوم اسپان سیاه، ۲۸ و در ارابه صدا خواهند زد فیض بر آن باشد.» ۲۹ و کلام خداوند بر سوم اسپان سفید و در ارابه چهارم اسپان ابلق قوی بود. ۳۰ و من نازل شده، گفت: «دستهای زربابل این خانه را بینای نهاد و فرشته را که با من تکلم می نمود خطاب کرده، گفت: «ای آقایم دستهای وی آن را تمام خواهد کرد و خواهی دانست که یهوه اینها چیستند؟» ۳۱ فرشته در جواب من گفت: «ایها چهار روح صبایوت ها نزد شما فرموده است. ۳۲ زیرا کیست که از ایستاند به حضور مالک تمامی جهان بیرون کوچک را خوار شمارد زیرا که این هفت مسحور خواهند شد حینی می روند. ۳۳ اما آنکه اسپان سیاه را دارد، اینها بسوی زمین شمال

بیرون می‌روند و اسباب سفید در عقب آنها بیرون می‌روند و ابلقها به سنگین ساختند. ۱۲ بلکه دلهای خویش را (مثل) الماس سخت زمین جنوب بیرون می‌روند.» ۷ و آن اسباب قری بیرون رفته، آزو نمودند تاشریعت و کلام را که یهوه صبایوت به روح خود به دارند که بروند و در جهان گردش نمایند؛ و او گفت: «بروید و واسطه انبیای سلف فرستاده بود نشنوند، بنابراین خشم عظیمی از در جهان گردش نماید.» پس در جهان گردش کردند. ۸ و او به جانب یهوه صبایوت صادر شد. ۹ پس واقع خواهد شد چنانکه من ندا درداد و مرا خطاب کرده، گفت: «بین آنها که به زمین او نذاکر و ایشان نشنیدند، همچنان یهوه صبایوت می‌گردی ایشان شمال بیرون رفته‌اند، خشم مرا در زمین شمال فرو نشانیدند.» فریاد خواهند برآورد و من نخواهم شنید. ۱۰ و ایشان را بر روی ۹ و کلام خداوند به من نازل شده، گفت: «از اسرار یعنی تمامی امت های که نشناخته بودند، به گردید پراکنده خواهم از حلالی و طوبیا و یدعیا که از بابل آمدند بگیر و در همان ساخت و زمین در عقب ایشان چنان ویران خواهد شد که کسی در روز بیا و به خانه بوسیابن صفتی داخل شو. ۱۱ پس نقره و طلا آن عبور و ترددخواهد کرد پس زمین مرغوب را ویران ساخته‌اند.» بگیر و تاجی ساخته، آن را بر سر یهوهش بن یهوصادق رئیس کهنه

۱۲ و او را خطاب کرده، بگو: یهوه صبایوت بر من نازل شده، گفت: «**۸** و کلام یهوه صبایوت بر من نازل شده، گفت: «**۷** یهوه بگذار.

۱۳ و فرماید و می‌گوید: اینک مردی که به شاخه مسمی است و از صبایوت چنین می‌فرماید: برای صهیون غیر عظیمی دارم و با مکان خودخواهد روید و هیکل خداوند را بنا خواهد نمود. ۱۴ پس غضب سخت برایش غمود هستم. ۱۵ خداوند چنین می‌گوید: به او هیکل خداوند را بنا خواهد نمودو جلال را متجمد خواهد شد و صهیون مراجعت نموده و در میان اورشلیم ساکن خواهند شد و بر کرسی اوجلوس نموده، حکمرانی خواهد کرد ویر کرسی او کاهن اورشلیم به شهر حق و کوه یهوه صبایوت به کوه مقدس مسمی خواهد بود و مشورت سلاحتی در میان هر دوی ایشان خواهد بود. ۱۶ یهوه صبایوت چنین می‌گوید: مردان پیر و زنان پیر و آن تاج برای حالم و طوبیا و یدعیا و حین بن صفتیا به باز در کوچه های اورشلیم خواهند نشست و هر یکی از ایشان جهت یادگاری در هیکل خداوند خواهد بود. ۱۷ و آناتی که دورند به سبب زیادتی عمر عصای خود را در دست خود خواهد داشت. ۱۸ خواهند آمد و در هیکل خداوند بنا خواهند نمود و خواهید داشت ۱۹ کوچه های شهر از پسران و دختران که در کوچه هایش بازی که یهوه صبایوت مرا نزد شما فرستاده است و اگر قول یهوه خدای می‌کنند پر خواهد شد. ۲۰ یهوه صبایوت چنین می‌گوید: اگر این امر در این روزها به نظر بقیه این قوم عجیب نماید آیا در نظر خویش را بکلی اطاعت نماید این واقع خواهد شد.»

۲۱ یهوه صبایوت این است. ۷ «**۶** من عجیب خواهد نمود؟ قول یهوه صبایوت این است.

۷ و در سال چهارم داریوش پادشاه واقع شد که کلام خداوند در صبایوت چنین می‌گوید: اینک من قوم خود را از زمین مشرق و روز چهارم ماه نهم که ماه کسلو باشد بر زکریا نازل شد. ۲ و از زمین مغرب آفات خواهم رهانید. ۸ و ایشان را خواهم آورد اهل بیت ظیل یعنی شراصر و رجم ملک و کسان ایشان فرستاده که در اورشلیم سکونت نمایند و ایشان قوم من خواهند بود و من بودند تا از خداوند مسالت نمایند. ۳ و به کاهنانی که در خانه براستی و عدالت خدای ایشان خواهم بود. ۹ یهوه صبایوت چنین یهوه صبایوت بودند و به انبیا تکلم نموده، گفتند: «آیا در ماه می‌گوید: دستهای شما قوی شودای کسانی که در این ایام این پنجم می‌پاید که من گریه کنم و زهد ورم چنانکه در این سالها کلام را از زبان انبیا شنیدیم که آن در روزی که بپیادخانه یهوه کردم؟» ۴ پس یهوه صبایوت به من نازل شده، گفت: «**۵** «تمامی صبایوت را برای بنا نمودن هیکل نهادند واقع شد. ۱۰ زیرا قبل از قوم زمین و کاهنان را خطاب کرده، بگو: چون در این هفتاد این ایام مردی برای انسان نبود و نه مزدی به جهت حیوان؛ و سال در ماه پنجم و ماه هفتم روزه داشتید و نوحه گری نمودید، به سبب دشمن براز هرکه خروج و دخول می‌کرد هیچ سلامتی نبود آیا برای من هرگز روزه می‌دانستید؟ ۶ و چون می‌خورید و چون و من همه کسان را به ضدیکدیگر واداشتم. ۱۱ اما الان یهوه می‌نوشید، آیا به جهت خود نمی‌خورید و برای خود نمی‌نوشید؟ صبایوت می‌گوید: من برای بقیه این قوم مثل ایام سابق نخواهم ۷ آیا کلامی را که خداوندیه واسطه انبیای سلف ندا کرد، هنگامی بود. ۱۲ زیرا که زرع سلامتی خواهد بودو مو میوه خود را خواهد که اورشلیم مسکون و امن می‌بود و شهرهای مجاورش و جنوب و داد و زمین محصول خود را خواهد آورد و آسمان شبتم خویش هامون مسکون می‌بود (نمی دانید؟)» ۸ و کلام خداوند بر زکریا را خواهد بخشید و من بقیه این قوم را مالک جمیع این چیزها نازل شده، گفت: «**۹** یهوه صبایوت امر فرموده، چنین می‌گوید: خواهم گردانید. ۱۳ و واقع خواهد شد چنانکه شمایی خاندان براستی داوری نمایند و با یکدیگر احسان و لطف معمول دارید. یهودا و ای خاندان اسرائیل در میان امت‌ها (مورد) لعنت شده‌اید، ۱۰ و بر بیوه‌زن و بیتمان و غریبان و فقران ظلم منمایند و در همچنان شما را نجات خواهم داد تا (مورد) برکت بشوید؛ پس دلهای خود بر یکدیگر بدی میندیشید. ۱۱ اما ایشان از گوش متسرید و دستهای شما قوی باشد. ۱۲ زیرا که یهوه صبایوت چنین گرفتن ابا نمودند و سرکشی کرده، گوشاهای خود را از شنیدن می‌گوید: چنانکه قصد نمودم که به شما بدی برسانم حینی که

پدران شما خشم مرا به هیجان آوردند و بیوهه صبایوت می‌گوید که بجهه الاغ سوار است. ۱۰ و من اربابه را از افرايم و اسب را از آن پشیمان نشدم. ۱۵ همچنین در این روزها رجوع نموده، قصد اورشلیم منقطع خواهم ساخت و کمان جنگی شکسته خواهد خواهم نمود که به اورشلیم و خاندان یهودا احسان نمایم. پس شد و او با امتها به سلامتی تکلم خواهد نمود و سلطنت او از ترسان مبایشید. ۱۶ و این است کارهایی که باید بکنید: با یکدیگر دریا تا دریا و از نهر تا اقصای زمین خواهد بود. ۱۷ و اما من راست گویید و در دروازه های خود انصاف و داوری سلامتی را اسریان تو را نیز به واسطه خون عهد تو از چاهی که در آن آب اجرا دارید. ۱۸ و در دلهای خود برای یکدیگر بدی میندیشید و نیست رها کردم. ۱۹ ای اسریان امید، به ملاذ منبع مراجعت قسم دروغ را دوست مدارید، زیرا خداوند می‌گوید از همه این کارها نمایید. امروز نیز خبر می‌دهم که به شما (نصیب) مضاعف رد نفرت دارم.» ۲۰ و کلام بیوهه صبایوت بر من نازل شده، گفت: خواهمن نمود. ۲۱ زیرا که یهودا را برای خود زه خواهم کرد و ۲۲ «بیوهه صبایوت چنین می‌گوید: روزه ماه چهارم و روزه ماه پنجم افزایم راتیرکمان خواهم ساخت و پسران تو را ای شهیون به ضد و روزه ماه هفتم و روزه ماه دهم برای خاندان یهودا به شادمانی و پسران توان یاوان خواهم پرگیخت و توانا مثل شمشیر جبار خواهم سرور عیدهای خوش مبدل خواهد شد پس راستی و سلامتی را گردانید. ۲۳ و خداوند بالای ایشان ظاهر خواهد شد و تیر او مانند دوست بدارید. ۲۴ یهوده صبایوت چنین می‌گوید: بار دیگر واقع بر قرخواهد جست و خداوند یهوده کرنا را نواخته، بر گردبادهای خواهد شد که قومها و ساکنان شهرهای بسیار خواهد آمد. ۲۵ و چنوبی خواهد تاخت. ۲۶ یهوده صبایوت ایشان را حمایت خواهد ساکنان یک شهر به شهر دیگر رفته، خواهند گفت: بیایید بروم تا کرد و ایشان غذا خورده، سنگهای فلانخن را پایمال خواهند کرد و از خداوند مسالت نمایم و بیوهه صبایوت را بطلبیم و من نیز خواهم نوشیده، مثل از شراب نعره خواهند زد و مثل جامها و مانند گوشه آمد. ۲۷ و قوم های بسیار و امت های عظیم خواهند آمد تا بیوهه های مذبح پر خواهند شد. ۲۸ و بیوهه خدای ایشان را در صبایوت را در اورشلیم بطلبند و از خداوند مسالت نمایند. ۲۹ بیوهه آن روز مغل گوسفندان قوم خودخواهد رهانید زیرا که مانند جواهر صبایوت چنین می‌گوید در آن روزها ده نفر از همه زبانهای امتها تاج بر زمین اخواهند درخشید. ۳۰ زیرا که حسن و زیبایی اوجه به دامن شخص بیوهی چنگ زده، متممسک خواهند شد و خواهند قدر عظیم است. گندم جوانان را و عصیر انگور دوشیزگان را خرم گفت همراه شما می‌آیم زیرا شنیده ایم که خدا با شماست.» خواهد ساخت.

۹ وحی کلام خداوند بر زمین حدراخ (نازل می شود) و دمشق ۱۰ باران را در موسم باران آخر از خداوند بطلبید. از خداوند محل آن می‌باشد، زیرا که نظر انسان و نظر تمامی اسپاط اسرائیل که برقها را می‌سازدو او به ایشان باران فراوان هرکس در زمیش گیاه بسوی خداوند است. ۱۱ و بر حمات نیز که مجاور آن است و بر خواهد بخشید. ۱۲ زیرا که ترافیم سخن باطل می‌گویند و فالگیران صور و صیدون اگرچه بسیار دانشمندی باشد. ۱۳ و صور برای رویاهای دروغ می‌بینند و خواههای باطل بیان می‌کنند و تسلی بیوهه خود ملاذی منبع ساخت و نقره را مثل غبار و طلا را ماندن گل می‌دهند، از این جهت مثلاً گوسفندان آواره می‌باشند و از نبودن کوچه های ایشان. ۱۴ اینک خداوند او را اخراج خواهد کرد و قوتش شبان ذلیل می‌گردد. ۱۵ خشم من بر شبانان مشتعل شده است را که در دریا می‌باشد، تلف خواهد ساخت و خودش به آتش و به برهای نرقوقیت خواهمن رسانید زیرا که بیوهه صبایوت از گله سوخته خواهد شد. ۱۶ اشقولون چون این را بینند خواهد ترسید و غرمه خود یعنی از خاندان یهودا نموده ایشان را مثل اسب بسیار در دناتک خواهد شد و عقرون نیز زیرا که اعتماد او خجل جنگی جلال خود خواهد گردانید. ۱۷ از او سنگ زاویه و از او میخ خواهد گردید و پادشاه از عروه هلاک خواهد شد و اشقولون مسكون و از اوكمان جنگی و از او همه ستمکاران با هم بیرون می‌آیند. ۱۸ و حرام زاده ای در اشود جلوس خواهد نمود و ۱۹ ایشان مثل جباران (دشمنان خود را) در گل کوچه ها در عرصه نخواهد گشت. ۲۰ و حرام زاده ای در اشود جلوس خواهد نمود و محاربه خواهند نمود زیرا خداوند با حشمت فلسطینیان را منقطع خواهم ساخت. ۲۱ و خون او را از جنگ پایمال خواهند کرد و محاربه خواهند نمود زیرا خداوند با دهانش بیرون خواهم آورد و رجاساتش را از میان دندهایشی؛ و بقیه ایشان است و اسب سواران خجل خواهند گردید. ۲۲ و من خاندان او نیز به جهت خدای ما خواهد بود و خودش مثل امیری در یهودا و یهودا را تقویت خواهمن کرد و خاندان یوسف را خواهمن رهانید و عقرون مانند بیوسی خواهد شد. ۲۳ و من گردانگرد خانه خود به ایشان را به امیت ساکن خواهمن را تقویت خواهمن کرد، زیرا که بر ایشان رحمت ضد لشکر اردوخواهمن زد تا کسی از آن عبور و مرور نکند و ظالم دارم و چنان خواهند بود که گویا ایشان راترک ننموده بودم زیرا بار دیگر از میان آنها گذر نخواهد کرد زیرا که حال به چشمان یهوده خدای ایشان من هستم؛ پس ایشان را اجابت خواهمن نمود. ۲۴ خود مشاهده نموده ام. ۲۵ ای دختر صهیون بسیار وجود پنما و ۲۶ و بینی افزایم مثل جباران شده، دل ایشان گویا از شراب مسرور دختر اورشلیم آوار شادمانی بده! اینک پادشاه تونزد تو می‌آید. خواهد شد و پسران ایشان چون این را بینند شادی خواهند نمود و او عادل و صاحب نجات و حلیم می‌باشد و بر الاغ و بر کره دل ایشان در خداوند وجود خواهد کرد. ۲۷ و ایشان را صدا زده،

جمع خواهم کرد زیرا که ایشان را فدیه داده ام و افروده خواهند خداوند مرا گفت: «بار دیگر آلات شبان احمق را برای خود شد چنانکه در قل افروده شده بودند. ۹ و ایشان را در میان بگیر. ۱۰ زیرا اینک من شبانی را در این زمین خواهم پرانگیخت قوه ها خواهم کاشت و مرا در مکان های بعید بیاد خواهند گرد و که از هالکان تقد خواهد نمود و گم شدگان را نخواهد طلبیدو باپسران خود زیست نموده، مراجعت خواهند کرد. ۱۰ و ایشان را مجروحان را معالجه نخواهد کرد و ایستادگان را نخواهد پرورد از زمین مصر باز خواهم آورد و از اشور جمع خواهم نمود و به زمین بلکه گوشت فرهنگ را خواهد خورد و سمهای آنها را خواهد کند. جلعاد ولبنان داخل خواهم ساخت و آن گنجایش ایشان را نخواهد ۱۷ و ای برشیان باطل که گله را ترک می نماید. شمشیر برازویش و داشت. ۱۱ و او از دریای مصیب عبور نموده، امواج دریا را خواهد فرود خواهد آمد و برازویش بالکل خشک خواهد زد و همه ژرفهای نهر خشک خواهد شد و حشمت اشور زایل شد و چشم راستش بكلی تار خواهد گردید.»

خواهد گردید و عصای مصر نیست خواهد شد. ۱۲ و ایشان را در خداوند قوی خواهم ساخت و در نام او سالک خواهند شد. قول خداوند است که در خداوند ایشان را گسترانید و بپاد زمین را نهاد و روح انسان را دراندرون او آسمانها را گسترانید و بپاد زمین را نهاد و روح انسان را دراندرون او خداوند این است.

۱۱ ای لبنان درهای خود را باز کن تا آتش، سروهای آزاد تو کاسه سرگیجش خواهم ساخت و این بر بیهودا نیز حینی که اورشليم را بسوزاند. ۱۲ ای صنور ولوله نما زیرا که سرو آزاد افتاده است را محاصره می کنند خواهد شد. ۳ و در آن روز، اورشليم را برای (ودرخان) بلند خراب شده. ای بلوطهای بشان ولوله نماید زیرا جمیع قومها سنگی گران بار خواهم ساخت و همه کسانی که آن که جنگل منبع افتاده است. ۴ صدای ولوله بشانان است زیرا را برخود بار کنند، سخت مجروح خواهند شد و جمیع امت های که جلال ایشان خراب شده؛ صدای غرش شیران زبان است جهان به خند او جمع خواهد گردید. ۴ خداوند می گوید در آن روز زیرا که شوکت اردن و بیان گردیده است. ۵ یهود خدای من چنین من همه اسیان را به حیرت و سواران آنها را به جنون مبتلا خواهم می فرماید که گوشندان ذبح را بچران ۵ که خربداران ایشان آنها ساخت. و چشمان خود را بر خاندان یهودا باز نموده، همه اسیان را ذبح می نمایند و مجرم شمرده نمی شوند و فروشندگان ایشان قومها را به کوری مبتلا خواهم کرد. ۶ و سورون یهودا در دل می گویند: خداوند مبارک باد زیرا که دولتمند شده ایم. و بشانان خود خواهند گفت که ساکنان اورشليم در خدای خود یهوده صبابوت آنها بر ایشان شفقت ندارند. ۶ زیرا خداوند می گوید: بر ساکنان این قوت من می باشند. ۶ در آن روز سورون یهودا را مثل اشتدانی زمین بار دیگر ترجم خواهم نمود و اینک من هر کس از مردمان را در میان هیزم و مانند شعله آتش در میان باقه ها خواهم گردانید به دست همسایه اش و به دست پادشاهش تسليیم خواهم نمود و همه قوم های مجاور خوبیش را از طرف راست و چپ خواهند زمین را و بیان خواهند ساخت و از دست ایشان رهایی نخواهیم سوزانید و اورشليم بار دیگر در مکان خود یعنی در اورشليم مسکون بخشدید. ۷ پس من گله ذبح یعنی ضعیف ترین گله را چرانبدم و خواهد شد. ۷ و خداوند خیمه های یهودا را اول خواهد رهانید تا دو عصای برای خود گرفتم که یکی از آنها را نعمه نایمید و دیگری را حشمت خاندان داد و حشمت ساکنان اورشليم بر بیهودا فخر حجال نام نهادم و گله را چرانبدم. ۸ و در یک ماه سه بشان را نماید. ۸ در آن روز خداوند ساکنان اورشليم را حمایت خواهد منقطع ساختم و جان من از بشان بیزار شد و جان ایشان نیز از من نمودو ضعیف ترین ایشان در آن روز مثل داد خواهد بود و خاندان متفرقگردید. ۹ پس گفتم شما را نخواهم چرانبدم. آنکه مردنی است داد مانند خدا مثل فرشته خداوند رحضور ایشان خواهند بود. بمیرد و آنکه هلاک شدنی است هلاک شد و باقی ماندگان ۱۰ و در آن روز قصد هلاک نمودن جمیع امت های که به خند گوشت یکدیگر را بخورند. ۱۰ پس عصای خود تعمه را گرفته، آن اورشليم می آیند، خواهم نمود. ۱۰ و بر خاندان داد و بر ساکنان راشکستم تا عهدی را که با تمامی قومها بسته بودم شکسته خداوند رحضور ایشان خواهند بود. ۱۱ پس در آن روز شکسته شد و آن ضعیف ترین گله که متنظر زده اند خواهند نگریست و بیان از نیزه گری برای پس یگانه من می بودند فهمیدند که این کلام خداوند است. ۱۲ و به ایشان خود، نوجه گری خواهند نمود و مانند کسی که برای تخت گفتم: اگر در نظر شما پستند آید مود مرا بدھید والا ندھید. پس زاده خوبیش ماتم گیرد، برای من ماتم تلح خواهند گرفت. ۱۱ در گفت: آن را نزد کوزه گر بیندار، این قیمت گران را که مرا به آن اورشليم خواهد بود. ۱۲ و اهل زمین ماتم خواهند گرفت هر قبیله قیمت کردند. پس سی پاره نقره را گرفته، آن را در خانه خداوند علیحده، قبیله خاندان داد و زنان ایشان علیحده، وزنان ایشان علیحده، قبیله خاندان نزد کوزه گر انداختم. ۱۴ و عصای دیگر خود حجال راشکستم تا خاندان ننان علیحده، وزنان ایشان علیحده، وزنان ایشان علیحده، قبیله خاندان برادری را که در میان یهودا و اسرائیل بود شکسته باشم. ۱۵ و لاوى علیحده، وزنان ایشان علیحده، قبیله شمعی علیحده، و

زنان ایشان علیحده، ۱۴ و جمیع قبایلی که باقی مانده باشد هر چنانکه در ایام عربا پادشاه یهودا از زلزله فار کردید و یهود خدای من خواهد آمد و جمیع مقدسان همراه تو (خواهندآمد). ۶ و در

قبیله علیحده، و زنان ایشان علیحده.

آن روز نور (اقتاب) نخواهد بود و کوکاب درخشندۀ، گرفته خواهند در آن روز برای خاندان داد و ساکنان اورشلیم چشممهای شد. ۷ و آن یک روز معروف خداوند خواهد بود. نه روز و نه آن روز نامهای بتها از روی زمین منقطع خواهم زنده از اورشلیم جاری خواهد شد (که) نصف آنها بسوی دریای ساخت که بار دیگر آنها را پیدا خواهند آورد و انبیا و روح پلید را شرقی و نصف دیگر آنها بسوی دریای غربی (خواهد رفت).

نیز از زمین دور خواهم کرد. ۳ و هرکه بار دیگر نبوت نماید پدر در تبرستان و در زمستان چنین واقع خواهد شد. ۹ و یهود بر تمامی می‌گوید در آن روز نامهای بتها از روی زمین منقطع خواهم زنده از اورشلیم جاری خواهد شد (که) نصف آنها بسوی دریای ساخت که بار دیگر آنها را پیدا خواهند آورد و انبیا و روح پلید را شرقی و نصف دیگر آنها بسوی دریای غربی (خواهد رفت).

نیز از زمین دور خواهم کرد. ۳ و هرکه بار دیگر نبوت نماید پدر در تبرستان و در زمستان چنین واقع خواهد شد. ۹ و یهود بر تمامی مادرش که او را تولید نموده‌اند، وی را راخواهند گفت که زنده زمین پادشاه خواهد بود. در آن روز یهود واحد خواهد بود و اسم نخواهی ماند زیرا که به اسم یهود دروغ می‌گویی. و چون نبوت او واحد. ۱۰ و تمامی زمین از جمع تا رون که بطرف جنوب نماید پدر و مادرش که او را تولید نموده‌اند، وی را عرضه تیغ اورشلیم است متبدل شده، مثل عربی خواهد گردید (اورشلیم) خواهند ساخت. ۴ و در آن روز هر کدام از آن انبیا چون نبوت مرتყع شده، در مکان خود از دروازه بنیامین تا جای دروازه اول و تا می‌کنند، از رویاهای خویش خجل خواهند شد و جامه پشمین به دروازه زایه و از برج حننیل تا چرخشت پادشاه مسکون خواهد

جهت فریب داد نخواهند پوشید. ۵ و هر یک خواهد گفت: من شد. ۱۱ و در آن ساکن خواهند شد و دیگر لعنت نخواهد بود و نبی نیستم بلکه زرع کننده زمین می‌باشم زیرا که ازطفولیت خود به اورشلیم به امنیت مسکون خواهد شد. ۱۲ و این بلاعی خواهد غلامی فروخته شده‌ام. ۶ و او راخواهند گفت: این جراحات که بود که خداوند بر همه قوم هایی که با اورشلیم جنگ کنند وارد در دستهای تومی باشد چیست؟ و او جواب خواهد داد آنها خواهد آورد. گوشت ایشان در حالی که بر پایهای خود بایستاده است که در خانه دوستان خویش به آنها محروم شده‌ام. ۷ یهود باشند کاهمیده خواهد شد و چشمانشان در حدقه گداخته خواهد

صبایوت می‌گوید: «ای شمشیر به ضدشبان من و به ضد آن مردی گردید و زبان ایشان دردهانشان کاهمیده خواهد گشت. ۱۳ و در که همدوش من است برخیز! شبان را بزن و گوسفندان پراکنده آن روزاضطراب عظیمی از جانب خداوند در میان ایشان خواهد خواهند شد و من دست خود را بر کوچکان خواهم برگردانید.» بود و دست یکدیگر را راخواهند گرفت و دست هر کس به ضد ۸ و خداوند می‌گوید که «در تمامی زمین دوچمه منقطع شده دست دیگری بلند خواهد شد. ۱۴ و یهود نیز نزد اورشلیم جنگ خواهند مرد و حصه سوم در آن باقی خواهد ماند. ۹ و حصه سوم خواهند نمود و دولت جمیع امت های مجاور آن از طلا و نقره و را از میان آتش خواهم گذرانید و ایشان را مثل قال گذاشتن نقره لیاس از حد زیاده جمع خواهد شد. ۱۵ و بیلای اسپان و قاطلان و قال خواهم گذاشت و مثل مصفي ساختن طلا ایشان را مصفي شتران و الاغها و تمامی حیواناتی که در آن اردوها باشند همچنان خواهم نمود و اسم مراخواهند خواند و من ایشان را اجابت نموده» ماننداین بلا خواهد بود. ۱۶ و واقع خواهد شد که همه باقی خواهم گفت که ایشان قوم من هستند و ایشان خواهند گفت که ماندگان از جمیع امت هایی که به ضدادر اورشلیم آید، هر سال بروخواهند آمد تا یهود صبایوت پادشاه را عادات نمایند و عید خیمه بروه خدای ما می‌باشد.»

۱۴ اینک روز خداوند می‌آید و غیمت تودر میانت تقسیم خواهند شد. ۲ و جمیع امت ها را به ضد اورشلیم برای جنگ اگر قبیله مصربرناید و حاضر شوندن بر ایشان نیز (باران) خواهد شد. این است بلایی که خداوند وارد خواهند شد. این است بلایی که خداوند را بی عصمت خواهند کرد و نصف اهل شهر به که به جهت نگاه داشتن عید خیمه‌ها برنایند. ۱۹ این است اسپری خواهند رفت و بقیه قوم از شهر منقطع نخواهند شد. ۳ و خداوند پیرون آمده، با آن قومها مقالته خواهد نمود چنانکه در روز جنگ مقالته نمود. ۴ و در آن روز بر زنگهای اسپان «مقدس خداوند» (منقوش) خواهد شد و دیگهای در خانه خداوند مثل کاسه طرف مشرق به مقابل اورشلیم است خواهد ایستاد و کوه زیتون های پیش مدیح خواهد بود. ۲۱ بلکه همه دیگهایی که در در میانش از مشرق تا مغرب منشق شده، دره بسیار عظیمی خواهد شد و نصف کوه بطرف شمال و نصف دیگر بطرف جنوب کسانی که قربانی می‌گذرانند آمد، از آنها خواهند گرفت و در آنها منتقل خواهد گردید. ۵ و بسوی دره کوههای من فار خواهید گرد زیرا که دره کوههای تا به آصل خواهد رسید و شما خواهید گریخت

ایشان علیحده، ۱۷ و هر کدام از قبایل زمین که به جهت عبادت هارا نگاه دارند. ۱۸ و هر کدام از قبایل زمین که به جهت عبادت یهود صبایوت پادشاه برنایند، برایشان باران نخواهد شد. ۱۸ و اگر قبیله مصربرناید و حاضر شوندن بر ایشان نیز (باران) خواهد شد. این است بلایی که خداوند وارد خواهند شد. این است بلایی که خداوند را بی عصمت خواهند کرد و نصف اهل شهر به که به جهت نگاه داشتن عید خیمه‌ها برنایند. ۱۹ این است اسپری خواهند رفت و بقیه قوم از شهر منقطع نخواهند شد. ۳ و خداوند پیرون آمده، با آن قومها مقالته خواهد نمود چنانکه در روز جنگ مقالته نمود. ۴ و در آن روز پایهای او بر کوه زیتون که از خداوند (منقوش) خواهد شد و دیگهای در خانه خداوند مثل کاسه طرف مشرق به مقابل اورشلیم است خواهد ایستاد و کوه زیتون های پیش مدیح خواهد بود. ۲۱ بلکه همه دیگهایی که در در میانش از مشرق تا مغرب منشق شده، دره بسیار عظیمی خواهد شد و نصف کوه بطرف شمال و نصف دیگر بطرف جنوب کسانی که قربانی می‌گذرانند آمد، از آنها خواهند گرفت و در آنها منتقل خواهد گردید. ۵ و بسوی دره کوههای من فار خواهید گرد زیرا که دره کوههای تا به آصل خواهد رسید و شما خواهید گریخت

طیخ خواهند کرد و در آنوقت بار دیگر هیچ کمیابی در خانه یهود
صباپوت نخواهد بود.

نذر کرده، آن را ذبح نماید. زیرا که بیوه صبابوت می‌گوید: من پادشاه عظیم می‌باشم واسم من در میان امت‌ها مهیب خواهد بود.

۱ واسطه ملاکی. ۲ خداوند می‌گوید که شما را دوست داشته‌ام. اما شما می‌گوید: چگونه ما را دوست داشته‌ای؟ آیا عیسو برادر یعقوب نبود و خداوند می‌گوید که یعقوب را دوست داشتم، ۳ و از عیسو نفرت نمودم و کوههای او را ویران و میراث وی را نصیب شغالهای ییابان گردانیدم. ۴ چونکه ادوم می‌گوید: منهدم شده‌ایم اما خواهیم برگشت و مخربه‌ها را بنا خواهیم نمود. بیوه صبابوت چنین می‌فرماید: ایشان بنا خواهند نمود اما من منهدم خواهیم ساخت و ایشان را به سرحدشراحت و به قومی که خداوند بر ایشان تا به ابد غصبنگ می‌باشد مسمی خواهند ساخت.

۵ قول بیوه صبابوت این است. ۶ عهد من باوی عهد حیات و سلامتی می‌بود و آنها را به سبب ترسی که از من می‌داشت به اسرائیل متعظم باد! ۶ پسر، پدر خود و غلام، آقای خوبیش را محترم وی دادم و به سبب آنکه از اسم من هراسان می‌بود. ۶ شریعت حق در دهان او می‌بود و بی‌انصافی بر لبهاش یافت نمی‌شد بلکه در سلامتی و استقامت با من سلوک می‌نمود و بسیاری را از گناه برمی‌گردانید. ۷ زیرا که لبها کاهن می‌باید معرفت را حفظ نماید تا شریعت را از دهانش بطلیند چونکه اوسول بیوه صبابوت می‌باشد. ۸ اما بیوه صبابوت می‌گوید که شما از طرق تجاوز نموده، بسیاری را در شریعت لغزش دادید و عهد لاوی را شکستید. ۹ بنابراین من نیز شما را نزد تمامی این قوم خوار و پست خواهم ساخت زیرا که طریق من نگاه نداشته و در اجرای خواهند شد یا تو را مقبول خواهد داشت؟ قول بیوه صبابوت این است. ۹ و الان از خدا مسالت نما تابر ما ترحم نماید. بیوه صبابوت می‌گوید این ازدست شما واقع شده است، پس آیا هیچ کدام از شما را مستحب خواهد فرمود؟ ۱۰ کاش که یکی از شما وزیزه است و رجاسات را در اسرائیل و اورشلیم بعمل آورده‌اند زیرا که بیوه مقدس خداوند را که او آن را دوست می‌داشت بی‌حرمت نموده، دختر خدای پیگانه را به زنی گرفته است. ۱۲ پس خداوند شما قول نخواهیم کرد. ۱۱ زیرا که از مطلع آنفاب تا معرش ایشان از درمیان امت‌ها عظیم خواهد بود؛ و بخور و هدیه ظاهر در هر جا به ایشان از گذرانیده خواهد شد، زیرا بیوه صبابوت می‌گوید که ایشان از همین امت‌ها عظیم خواهد بود. و بخور و هدیه ظاهر در هر جا به ایشان از گذرانیده خواهد شد، زیرا بیوه صبابوت می‌گوید که ایشان از همین امت‌ها عظیم خواهد بود. ۱۲ اما شما آن را بی‌حرمت می‌سازید چونکه می‌گوید که خوان خداوند نجس است و ثمره آن یعنی طعامش محقر است. ۱۳ و بیوه صبابوت می‌گوید که ایشان از همین امت‌ها عظیم خواهد بود. ۱۴ اما شما آن را بی‌حرمت می‌سازید چونکه می‌گوید سبب این چیزست؟ سبب این است که خداوند در میان تو زوجه جوانی ات شاهد بوده است و تو به وی خیانت وزیزه‌ای، با آنکه او یار تو و زوجه هم صبابوت می‌فرماید که شما می‌گوید سبب این چیزست؟ آن را هانت می‌کنیدو چون (حیوانات) درده شده و لنگ و بیمار می‌داشت و از چه سبب یک را (فقط‌افرید)! از این جهت که را اورد، آنها را برای هدیه می‌گذرانید آیا من آنها را از دست شما قبول خواهیم کرد؟ قول خداوندان است. ۱۴ پس ملعون باد هر که فریب دهد و بالآنکه نزینه‌ای در گله خود دارد معنویت برای خداوند خدای اسرائیل می‌گوید که از طلاق نفترت دارم و نیز از اینکه

کسی ظلم را به لباس خود پیوشاورد. قول یهوه صبایوت این است حزن سلوک نماییم؟ ۱۵ و حال متکبران را سعادتمند می‌خوانیم پس از روحهای خود با حذر بوده، زنگار خیانت نورزید. ۱۶ شما و بدکاران نیز فیروز می‌شوند و ایشان خدا رامتحان می‌کنند و خداوند را به سختان خود خسته نموده‌اید و می‌گویید: چگونه او را (معهنا) تاجی می‌گردند. ۱۶ آنگاه ترسندگان خداوند با یکدیگر خسته نموده‌ایم؟ از اینکه گفته‌اید همه بدکاران به نظر خداوند مکالمه کردند و خداوند گوش گرفته، ایشان را استماع نمود و پسندیده می‌باشند و او از ایشان مسرور است یا اینکه خدایی که کتاب یادگاری به جهت ترسندگان خداوند و به جهت آنانی که داوری کنند کجا است؟

۱۷ و یهوه صبایوت می‌گوید که ایشان در آن روزی که من تعیین نموده‌ام، ملک خاص من خواهد بود و بر ایشان ترجم خواهم نمود، چنانکه کسی بر پرسش که او من مهیا خواهد ساخت و خداوندی که شما طالب او می‌باشید، را خدمت می‌کند ترجم می‌نماید. ۱۸ و شما بر گفتنی، در میان عادلان و شریان و در میان کسانی که خدا را خدمت می‌نمایند و شریان و در میان کسانی که او را خدمت نمی‌نمایند، تشخیص خواهید نمود. است. ۲ اما کیست که روز آمدن او را محتمل تواند شد؟ و کیست

که در حین ظهر وی تواند ایستاد؟ زیرا که او مثل آتش قالگر و ۴ زیرا اینک آن روزی که مثل تنور مشتعل می‌باشد، خواهد مانند صابون گازران خواهد بود. ۳ و مثل قالگر و مصنفی کنده آمد و جمیع متکبران و جمیع بدکاران کاه خواهد بود و یهوه نقره خواهد نشست و بنی لاوی را طاهر ساخته، ایشان را مانند طلا صبایوت می‌گوید: آن روز که می‌آید ایشان را چنان خواهد سوزانید و نقره مصنفی خواهد گردانید تا ایشان هدیه‌ای برای خداوند به که نه ریشه و نه شاخه‌ای برای ایشان باقی خواهد گذاشت. ۲ اما عدالت بگذرانند. ۴ آنگاه هدیه یهودا و اورشلیم پسندیده خداوند برای شما که از اسم من می‌ترسید آفاتاب عدالت طلوع خواهد خواهد شد چنانکه در ایام قدیم و سالهای پیشین می‌بود. ۵ و من کرد و بربالهای وی شفا خواهد بود و شما بیرون آمده، مانند برای داوری نزد شما خواهم آمد و به ضد جادوگران و زناکاران و گوساله‌های پرواژی جست و خیز خواهید کرد. ۳ و یهوه صبایوت آنانی که قسم دروغ می‌خورند و کسانی که بر مدور در مژده و می‌گوید: شیریان را پایام خواهید نمود زیرا در آن روزی که من بیوه زنان و بینمان ظلم می‌نمایند و غریب را از حق خودش دور می‌تعیین نموده‌ام، ایشان زیر کف پایهای شما خاکستر خواهند بود. سازند و از من نمی‌ترسند، بروند شهادت خواهم داد. قول یهوه ۴ تورات بنده من موسی را که آن را با فرایض و احکام به جهت صبایوت این است. ۶ زیارمن که یهوه می‌باشم، تبدیل نمی‌پذیرم تمامی اسرائیل در حوریب امر فرمود بیاد آورید. ۵ اینک من ایلیای و از این سبب شما ای پسران یعقوب هلاک نمی‌شوید. ۷ شما از بنی را قبل از رسیدن روز عظیم و مهیب خداوند نزد شما خواهم ایام پدران خود از فرایض من تجاوز نموده، آنها را نگاه نداشته‌اید. فرستاد. ۸ و اول پدران را بسوی پسران و دل پسران را بسوی اما یهوه صبایوت می‌گوید: بسوی من بازگشت نماید و من بسوی پدران خواهد برگردانید، میادا بیایم و زمین را به لعنت بزنم.

شما بازگشت خواهم کرد، اما شما می‌گوید به چه چیز بازگشت نمایم. ۸ آیا انسان خدا را گول زند؟ اما شما مرا گول زده‌اید و می‌گوید در چه چیز تو را گول زده‌ایم؟ در عشرها و هدایا. ۹ شما ساخت ملعون شده‌اید زیرا که شما معنی تمامی این امت را گول زده‌اید. ۱۰ تمامی عشرها را به مخزنی‌های من بیاورید تا در خانه من خواراک باشدو یهوه صبایوت می‌گوید مرا به اینطور امتحان نمایید که آیا روزنه های آسمان را برای شمانخواهم گشاد و چنان برکتی بر شما نخواهم ریخت که گنجایش آن نخواهد بود؟ ۱۱ و یهوه صبایوت می‌گوید: خورنده را به جهت شما معن خواهم نمود تا ثمرات زمین شما را ضایع نسازد و مو شما در صحرا بی‌بار نشود. ۱۲ و همه امت هاشما را خوشحال خواهد خواند زیرا یهوه صبایوت می‌گوید که شما زمین مرغوب خواهید بود. ۱۳ خداوند می‌گوید: به ضد من سختان سخت گفته‌اید و می‌گوید به ضد تو چه گفته‌ایم؟ ۱۴ گفته‌اید: بی فایده است که خدا را عبادت نمایم و چه سود از اینکه اوامر او را نگاه داریم ویحضور یهوه صبایوت با

عهد جدید

فَهُوَ

H. PISAN.

عیسی گفت: «ای پدر اینها را بیامز، زیرا که نمی دانند چه می کنند.» پس جامه های او را تقسیم کردند و قرعه افکیدند.

لوقا ۲۳:۳۴

و چون عیسی در ایام هیرودیس پادشاه دریت لحم یهودیه تولد یافت، ناگاه مجوسي چند از مشرق به اورشلیم آمد، گفتند:

۱ کتاب نسب نامه عیسی مسیح بن داود بن ابراهیم: ۲ ابراهیم ۲ «کجاست آن مولود که پادشاه یهود است زیرا که ستاره او را اسحاق را آورد و اسحاق یعقوب را آورد و یعقوب یهودا و برادران او در مشرق دیدهایم و برای پرستش او آمده‌ایم؟» ۳ اما هیرودیس را آورد. ۳ و یهودا، فارص و زارح را از تamar آورد وفارص، حصرن پادشاه چون این راشدید، مضطرب شد و تمام اورشلیم با وی. را آورد و حصرن، ارام را آورد. ۴ و ارام، عمنیاداب را آورد و ۴ پس همه روسای کهنه و کاتبان قوم را جمع کرده، ازیشان عمنیاداب، تحشون را آورد و تحشون، شلمون را آورد. ۵ وشلمون، پرسید که «مسیح کجا باید متولد شود؟» ۵ بد و گفتند: «در بیت بوغر را از راحاب آورد و بوغر، عوبیدرا از راعوت آورد و عوبید، پسا لحم یهودیه زیرا که از نسی چنین مکتوب است: ۶ و توای بیت را آورد. ۶ وپسا داود پادشاه را آورد و داود پادشاه، سلیمان را از زن لحم، در زمین یهودا از سایر سرداران یهودا هرگز کوچکترنیستی، اوریا آورد. ۷ و سلیمان، رجعام را آورد و رجعام، ایبا را آورد و ایبا، زیرا که از تو پیشوایی به ظهور خواهد آمد که قوم من اسرائیل را آسا را آورد. ۸ و آسا، یهوشافاط را آورد و یهوشافاط، بیoram را آورد و رعایت خواهد نمود.» ۷ آنگاه هیرودیس مجوسيان را در خلوت بیoram، عزیزا را آورد. ۹ و عزیزا، بیوتام را آورد و بیوتام، احاز را آورد و خوانده، وقت ظهور ستاره را از ایشان تحقیق کرد. ۸ پس ایشان را احاز، حرقیقا را آورد. ۱۰ و حرقیقا، منسی را آورد و منسی، آمون را به بیت لحم روانه نموده، گفت: «بروید و از احوال آن طفل آورد و آمن، یوشیا را آورد. ۱۱ ویوشیا، یکنیا، براذرانش را در زمان بتدقیق تفحص کنید و چون یافتد مرا خبر دهید تا من نیز آمده، او جلای بابل آورد. ۱۲ و بعد از جلای بابل، یکنیا، سالتیل را آورد را پرستش نمایم.» ۹ چون سخن پادشاه راشنیدند، روانه شدند و سالتیل، زرویايل را آورد. ۱۳ زرویايل، ایبهود را آورد و ایبهود، که ناگاه آن ستاره‌ای که در مشرق دیده بودند، پیش روی ایشان ایلیقایم را آورد و ایلیقایم، عازور را آورد. ۱۴ و عازور، صادوق را می‌رفت تافق آنجایی که طفل بود رسیده، پایستاد. ۱۰ و چون آورد و صادوق، یاکین را آورد و یاکین، ایلیهود را آورد. ۱۵ و ستاره را دیدند، بی‌نهایت شاد و خوشحال گشتند ۱۱ و به خانه ایلیهود، ایلعازر را آورد و ایلعازر، مثان را آورد و مثان، یعقوب را آورد. درآمده، طفل را با مادرش مریم یافتد و به روی درافتاده، او را ۱۶ و یعقوب، یوسف شوهر مریم را آورد که عیسی مسمی به مسیح پرستش کردن و ذخایر خود را گشوده، هدایای طلا و گلدن و مر از او متولدشد. ۱۷ پس تمام طبقات، از ابراهیم تا دادچهاردۀ به وی گزرازیدند. ۱۸ و چون در خواب وحی بدیشان دررسید طبقه است، و از داود تا جلای بابل چهارده طبقه، و از جلای که به نزد هیرودیس بازگشت نکنید، پس از راه دیگر به وطن بابل تا مسیح چهارده طبقه. ۱۸ اما ولادت عیسی مسمی به مسیح پرستش کردن و ذخایر خود را گشوده، هدایای طلا و گلدن و مر بود که چون مادرش مریم به یوسف نامزد شده بود، قبل از اینکه با فرشته خداوند در خواب به یوسف ظاهر شده، گفت: «برخیز و هم آید، او را از روح القدس حامله یافتد. ۱۹ و شوهرش یوسف طفل و مادرش را برداشته به مصر فرارکن و در آنجا باش تا به تو چونکه مرد صالح بود ونخواست او را عبرت نماید، پس اراده نمود خبر دهم، زیرا که هیرودیس طفل را جستجو خواهد کرد تا او او را به پنهانی رها کند. ۲۰ اما چون او در این چیزهاتنکر می‌کرد، راهلاک نماید.» ۲۱ پس شبانگاه برخاسته، طفل و مادر او را ناگاه فرشته خداوند در خواب بروی ظاهر شده، گفت: «ای برداشته، بسوی مصر روانه شد ۲۵ و تأوات هیرودیس در آنجا یوسف پسر داود، از گرفتن زن خویش مریم متبر، زیرا که آنچه بماند، تا کلامی که خداوند به زبان نبی گفته بود تمام گردد دروی قرار گرفته است، از روح القدس است، ۲۱ و اوپسی خواهد که «از مصر پسر خود را خواندم.» ۱۶ چون هیرودیس دید که زاید و نام او را عیسی خواهی نهاد، زیرا که او امّت خویش را از مجوسيان او را سخریه نموده‌اند، بسیار غضبناک شده، فرستاد و گناهانشان خواهد رهانید.» ۲۲ و این همه برای آن واقع شد جمیع اطفالی را که دریت لحم و تمام نواحی آن بودند، از دو تاکلامی که خداوند به زبان نبی گفته بود، تمام گردد ۲۳ «که ساله وکمتر موافق وقتی که از مجوسيان تحقیق نموده بود، به قتل اینک باکره آبستن شده پسری خواهدزاید و نام او را عمانوئل رسانید. ۱۸ آنگاه کلامی که به زبان ارمایی نبی گفته شده بود، خواهند خواند که تفسیرش این است: خدا با ما». ۲۴ پس چون تمام شد: «آوازی دراما شنبیده شد، گریه و زاری و ماتم عظمیم که یوسف از خواب بیدار شد، چنانکه فرشته خداوند بدو امر کرده راحیل برای فرزندان خود گریه می‌کند و تسلی نمی‌پذیرد زیرا که بود، بعمل آورد و زن خویش را گرفت ۲۵ و تا پسر نخستین خود نیستند.» ۱۹ اما چون هیرودیس وفات یافت، ناگاه فرشته خداوند را زاید، او را نشناخت؛ و او را عیسی نام نهاد.

مادر او را بیداشت و به زمین اسرائیل آمد. اما چون شنید که خدا هستی، بگو تا این سنگها نان شود.» ۴ در جواب گفت: ارکلاوس به جای پدر خود هروپدیس بر پهودیه پادشاهی می‌کند، از «مکوب است انسان نه محض نان زیست می‌کند، بلکه به هر رفتن بدان سمت ترسید و در خواب وحی یافته، به نواحی جلیل کلمه‌ای که از دهان خدا صادرگردید.» ۵ آنگاه ابلیس او را به برگشت. ۲۳ و آمده در بلدهای مسمی به ناصره ساکن شد، تا شهر مقدس برد و برگره هیکل بربا داشته، ۶ به وی گفت: آنچه به زبان انبیا گفته شده بود تمام شود که «به ناصری خوانده اگر پرسخدا هستی، خود را به زیر انداز، زیرا مکتوب است که فرشتگان خود را درباره تو فرمان دهد تا تو را بدستهای خود خواهد شد.»

۳ و در آن ایام، یحیی تعییندهنده در بیان پهودیه ظاهر شد و نیز مکتوب است خداوند خدای خود را تجویه مکن.» ۸ پس موعظه کرده، می‌گفت: ۲ «توبه کنید، زیرا ملکوت آسمان نزدیک ابلیس او را به کوهی بسیار بلند برد و همه ممالک جهان و جلال است.» ۳ زیرا همین است آنکه اشیاعی نبی از او خبرداده، آنها را بدو نشان داده، ۹ به وی گفت: «اگر افتداده مرا سجده می‌گوید: «صدای ندا کنندۀای در بیان که راه خداوند را مهیا کنی، همانا این همه را به تو بخشم.» ۱۰ آنگاه عیسی وی سازید و طرق او را راست نمایید.» ۴ و این یحیی لیاس از پشم را گفت: «دور شوای شیطان، زیرا مکتوب است که خداوند خدای شترمی داشت، و کمریند چرمی بر کمر و خوارک او ازملخ و خود را سجده کن و او را فقطعبات نما.» ۱۱ در ساعت ابلیس عسل بری می‌بود. ۵ در این وقت، اورشليم و تمام پهودیه و جمیع او را کرد و اینک فرشتگان آمده، او را پرستاری می‌نمودند. حوالی اردن نزد او پیرون می‌آمدند، ۶ و به گناهان خود اعتراض کرده، در اردن از وی تعیینده می‌یافتدند. ۷ پس چون بسیاری از فریسان و صدوقیان را دید که بجهت تعیین وی می‌ایند، بدیشان گفت: «ای افعی زادگان، که شما را اعلام کرد که از غضب آینده بگریزید؟ ۸ اکنون ثمره شایسته توبه بیاورید، ۹ و این سخن زمین نفتالیم، راه دریا آن طرف اردن، جلیل است؛ ها؛ ۱۰ و الحال تیشه بر ریشه درختان نهاده شده است، به کفرناحوم، به کناره دریا در حدود زبولون و نفتالیم ساکن شد. ۱۴ تا تمام گردد آنچه به زبان اشیاعی نبی گفته شده بود ۱۵ که «زمین زبولون و برازگیراند. ۱۰ و الحال تیشه بر ریشه درختان نهاده شده است، به کفرناحوم، به را بمحاط خود راه مهدید که پدر ما ابراهیم است، زیرا به شما در ظلمت ساکن بودند، نوری عظیم دیدند و برنشینندگان دیار موت وسایه آن نوری تایید.» ۱۷ از آن هنگام عیسی به موعظه پس هر درختی که ثمره نیکونیاورد، بردید و در آتش افکنده شود. ۱۸ و چون عیسی به کناره دریای جلیل می‌خراهمید، دو برادر یعنی شمعون مسمی به پطرس و برادرش اندریاس را دید که دامی در دریا بعد از من می‌آید از من تواناتر است که لایق بیداشتن نعلین او می‌اندازند، زیرا صیاد بودند. ۱۹ بدیشان گفت: «از عقب من آید نیستم؛ او شما را به روح القدس و آتش تعیین خواهد داد.» ۲۰ در ساعت دامها را گذارد، از غربال خود را دردست دارد و خمن خود را نیکو پاک کرده، گندم عقب او روانه شدند. ۲۱ و چون از آنجا گذشت دو برادر دیگر خویش را در ابیار ذخیره خواهد نمود، ولی کاه رادر آتشی که یعنی یعقوب، پسر زبدي و برادرش یوحنا را دید که در کشتن با خاموشی نمی‌پذیرد خواهد سوزانید.» ۱۳ آنگاه عیسی از جلیل به اردن نزد یحیی آمدتا از او تعیین یابد. ۱۴ اما یحیی او را منع نموده، گفت: «من احتیاج دارم که از تو تعیین یابم و تونزد من می‌آیی؟» ۱۵ عیسی در جواب وی گفت: «الآن بگذار زیرا که ما را همچنین مناسب است تا تمام عدالت را به کمال رسائیم.» ۱۶ اما عیسی چون تعیینیافت، فور از آب برآمد که در ساعت شهرت یافت، و جمیع مرضانی که به انواع امراض و دردها مبتلا آسمان بروی گشاده شد و روح خدا را دید که مثل کبوتری نزول بودند و دیوانگان و مصروعان و مغلوجان را نزد او آوردند، و ایشان را کرده، بر وی می‌آید. ۱۷ آنگاه خطابی از آسمان دررسید که «این شفا بخشید. ۲۵ و گروهی بسیار از جلیل و دیکاپولس اورشليم و است پسر حبیب من که ازاو خشنودم.»

۴ آنگاه عیسی به دست روح به بیان برد شدتا ابلیس او را خوشابحالها و گروهی بسیار دیده، بر فراز کوه آمد و وقتی تجویه نماید. ۲ و چون چهل شبانه روز روزه داشت، آخر گرسنه که او بنشست شاگردانش نزد اوضاض شدند. ۲ آنگاه دهان خود گردید. ۳ پس تجویه کننده نزد او آمده، گفت: «اگر پسر را گشوده، ایشان را تعیین داد و گفت: ۳ «خوشابحال مسکینان

در روح، زیرا ملکوت آسمان از آن ایشان است. ۴ خوشابحال «شنیدهاید که به اولین گفته شده است "زنامکن."» ۲۸ لیکن ماتمیان، زیرا ایشان تسلی خواهند یافت. ۵ خوشابحال حیمان، من به شما می‌گویم، هر کس به زنی نظر شهوت اندازد، همان دم زیرا ایشان وارث زمین خواهند شد. ۶ خوشابحال گرسنگان و در دل خود با او زناکرده است. ۲۹ پس اگر چشم راست تو تشنگان عدالت، زیرا ایشان سیر خواهند شد. ۷ خوشابحال رحم را بلغزاند، قلعش کن و از خود دور انداز زیرا تو راهبتر آن است کنندگان، زیرا بر ایشان رحم کردۀ خواهند شد. ۸ خوشابحال که عضوی از اعضاست تباه گردد، آنکه تمام بندت در جهنم پاک دلان، زیرا ایشان خدا را خواهند دید. ۹ خوشابحال صلح افکنده شود. (Geenna g1067) ۳۰ و اگرdest راست تو را کنندگان، زیرا ایشان پسران خدا خوانده خواهند شد. ۱۰ خوشابحال بلغزاند، قطععش کن و از خود دور انداز، زیرا تو را مفیدتر آن است رحتم کشان برای عدالت، زیرا ملکوت آسمان از آن ایشان است. که عضوی از اعضای تو نابود شود، از آنکه کل جسدت دردروزخ ۱۱ خوشحال باشید چون شما را فحش گویند و جفا رسانند، افکنده شود. (Geenna g1067) ۳۱ «و گفته شده است هر که و بخاطر من هر سخن بدی بر شما کاذبانه گویند. ۱۲ خوش باشید از زن خودفارقت جوید، طلاق نامهای بدو بدهد. ۳۲ لیکن من و شادی عظیم نماید، زیرا اجر شما در آسمان عظیم است زیرا که به شما می‌گویم، هر کس بغیر علت زنا، زن خود را از خود جدا به همینطور بر اینیای قبل از شما چفامی رسانیدند. ۱۳ «شما کنند باعث زنا کردن اومی باشد، و هر که زن مطلقه را نکاح کنند، نمک جهانی! لیکن اگر نمک فاسد گردد، به کدام چیز باز نمکین زنا کرده باشد. ۳۳ «باز شنیدهاید که به اولین گفته شده است شود؟ دیگر مصروفی ندارد جز آنکه بیرون افکنده، پایمال مردم که "قسم دروغ مخور، بلکه قسم های خود را به خداوند وفا شود. ۱۴ شما نور عالمید. شهری که بر کوهی بنا شود، نتوان کن.» ۳۴ لیکن من به شما می‌گویم، هرگز قسم مخورید، نه به پنهان کرد. ۱۵ و چراغ را نمی‌افروزند تا آن را زیر پیمانه نهند، آسمان زیرا که عرش خداست، ۳۵ و نه به زمین زیرا که پای انداز بلکه تا بر چراغدان گذارند؛ آنگاه به همه کسانی که در خانه اواست، و نه به ارشلیم زیرا که شهر پادشاه عظیم است، ۳۶ و نه باشند، روشنایی می‌بخشد. ۱۶ همچنین بگذارید نور شما بر مردم بدسر خود قسم یاد کن، زیرا که موبی را مفید یا سیاه نمی‌توانی بتاید تا اعمال نیکوی شما را دیده، پدر شما را که در آسمان کرد. ۳۷ بلکه سخن شما بای بله و نه نی باشد زیرا که زیاده است تمجید نمایند. ۱۷ «گمان میرید که آمدهام تا تورات یا براین از شریست. ۳۸ (شنیدهاید که گفته شده است." چشمی صحف انبیا را باطل سازم. نیامدهام تا باطل نمایم بلکه تاتمام به چشمی و دندانی به دندانی» ۳۹ لیکن من به شمامی گویم، کنم. ۱۸ زیرا هر آینه به شما می‌گوییم، تا آسمان و زمین زاپل نشود، با شری مقاومت مکید بلکه هر که بپرسخاره راست تو طیانچه زند، همراه با نقطه‌ای از تورات هرگز زاپل نخواهد شد تا همه واقع شود. دیگری را نیز به سوی او بگردان، ۴۰ و اگر کسی خواهد با تو پس هر که یکی از این احکام کوچکترین را بشکند و به مردم دعوا کنند و قیای تو را بگرد، عبای خود را نیز بدروآگذار. ۴۱ و چنین تعلیم دهد، در ملکوت آسمان کمترین شمرده شود. اما هرگاه کسی تو را بیای یک میل مجبور سازد، دو میل همراه او هر که بعمل آورد و تعلیم نماید، او در ملکوت آسمان بزرگ خوانده برو. ۴۲ هر کس از تو سوال کند، بدو بیخش و از کسی که قرض خواهد شد. ۲۰ زیرا به شما می‌گوییم، تاعدالت شما بر عدالت از تو خواهد، روی خود را مگردان.» ۴۳ «شنیدهاید که گفته شده کاتیان و فریسیان افرون نشود، به ملکوت آسمان هرگز داخل است" همسایه خورا محبت نما و با دشمن خود عداوت کن.» نخواهید شد. ۲۱ «شنیدهاید که به اولین گفته شده است" قفل ۴۴ امامن به شما می‌گوییم که دشمنان خود را محبت نماید و ممکن و هر که قتل کند سزاوار حکم شود.» ۲۲ لیکن من به شما برای لعن کنندگان خود ببرکت بطلبید و به آنانی که از شما نرفت می‌گوییم، هر که به بادر خود بی سبب خشم گیرد، مستوجب حکم کنند، احسان کنید و به هر که به شما فحش دهد و جفا رساند، باشد و هر که بادر خود را راقا گوید، مستوجب قصاص باشد و دعای خیرکنید، ۴۵ تا پدر خود را که در آسمان است پسران هر که احمق گوید، مستحق آتش جهنم بود. (Geenna g1067) ۴۶ شوید، زیرا که افتخار خود را بر بدن و نیکان طالع می‌سازد و ۲۳ پس هرگاه هدیه خود را به قربانگاه ببری و آنجا به مخاطرات باران بر عادلان و ظالمان می‌باراند. ۴۶ زیرا هرگاه آنانی را محبت آید که بادردت بر تو حقی دارد، ۲۴ هدیه خود را پیش قربانگاه نمایید که شما رامحبت می‌نمایند، چه اجر دارید؟ آیا با جگیران واگنار و رفته، اول با بادرخویش صلح نما و بعد آمده، هدیه خود چنین نمی‌کنند؟ ۴۷ و هرگاه بادردان خود را فقطسلام گویید چه راگذران. ۲۵ با مدعی خود مادامی که با وقی در راه هستی صلح فضیلت دارید؟ آیا با جگیران چنین نمی‌کنند؟ ۴۸ پس شما کامل کن، مبادا مدعی، تو را به قاضی سپار و قاضی، تو را به داروغه باشید چنانکه پدر شما که در آسمان است کامل است. تسلیم کنند و در زندان افکنده شوی. ۲۶ هر آینه به تو می‌گویم، ۶ «زنهار عدالت خود را پیش مردم به جامیارید تا شما را بیینند که تا فلیس آخر را ادا نکنی، هرگز از آنجا بیرون نخواهی آمد. و الا نزد پدر خود که در آسمان است، اجری ندارید. ۲ پس چون

صدقه دهی، پیش خود کرنا منواز چنانکه ریاکاران در کنایس و چه خورید یا چه آشامید و نه برای بدن خود که چه بپوشید. آیا بازراها می‌کنند، تا نزد مردم اکرام یابند. هرآینه به شما می‌گوییم اجر جان، از خوارک و بدن از پوشاك بهتر نیست؟^{۲۶} مرغان هوا را خود رایافته‌اند. ۳ بلکه تو چون صدقه دهی، دست چپ تو از نظرکرد که نه می‌کارتند و نه می‌دروند و نه در اینباره‌ای خیره می‌کنند آنچه دست راست می‌کند مطلع نشود،^۴ تا صدقه تو در نهان و پدر آسمانی شما آنها رامی پرواند. آیا شما از آنها بمراتب بهتر باشد و پدر نهان بین تو، تو راشکارا اجر خواهد داد.^۵ و چون نیستید؟^{۲۷} و کیست از شما که به تفکر بتواند ذراعی بر قامت عبادت کنی، مانند ریاکاران مباش زیرا خوش دارند که در کنایس و خود افراید؟^{۲۸} و برای لباس چرا می‌اندیشید؟ در سوئنهای گوشه‌های کوچجه‌ها ایستاده، نماز گزارند تا مردم آیشان را بینند. چمن تامل کنید، چگونه نمو می‌کنند! نه محنت می‌کنند و نه هرآینه به شما می‌گوییم اجر خود را تحصیل نموده‌اند. ۶ لیکن به شما می‌گوییم سلیمان هم باهمه جلال تو چون عبادت کنی، به حجره خود داخل شو و در را بسته، خود چون یکی از آنها آراسته نشد.^{۳۰} پس اگر خدا علف صحرا پدر خود را که در نهان است عبادت نمای، و پدر نهان بین تو، را که امروز هست و فردا در تیور افکنده می‌شود چنین پوشاند، ای تو را آشکارا چرا خواهد داد.^۷ و چون عبادت کنید، مانند کم‌ایمان آیا نه شما را از طرق اولی؟^{۳۱} پس اندیشه مکنید و امت‌ها تکرار باطل مکنید زیرا ایشان گمان می‌برند که به‌سبب مگویید چه بخوریم یا چه بتوشیم یا چه بپوشیم.^{۳۲} زیرا که در زیاد گفتن مستجاب می‌شوند.^۸ پس مثل ایشان مباشید زیرا که طلب جمیع این چیزها امتحان شمامی پدر شما حاجات شما را می‌داند پیش از آنکه از او سوال کنید. داند که بدین همه‌چیز احتیاج دارید.^{۳۳} لیکن اول ملکوت خدا «پس شما به اینظور دعا کنید:»^۹ ای پدر ما که در آسمانی، نام و عدالت او را بطلبید که این همه برای شما مزید خواهد شد. تو مقدس باد.^{۱۰} ملکوت تو بیاید. اراده تو چنانکه در آسمان^{۳۴} پس در اندیشه فردا مباشید زیرا فردا اندیشه خود را خواهد کرد. است، بر زمین نیز کرده شود.^{۱۱} نان کفاف ما را امروز به ما بدی امروز برای امروز کافی است.

بده.^{۱۲} و قرض های ما را بپخش چنانکه ما نیقرضداران خود را^۷ «حکم مکنید تا بر شما حکم نشود.^۲ زیابدان طریقی می‌بخشم.^{۱۳} و ما را در آزمایش میاور، بلکه از شیر ما را هراهایی که حکم کنید بر شما نیز حکم خواهد شد و بدان پیمانه‌ای^{۱۴} «زیرا هرگاه تقصیرات مردم را بدبیشان بیامزید، پدر آسمانی که پیمایید برای شما خواهند پیمود.^{۱۵} اما اگر تقصیرهای مردم را نیامزید،^{۱۶} پدر شما هم تقصیرهای شما را نخواهد آمزید.^{۱۷} اما چون روزه‌دارید، مانند ریاکاران ترشو مباشید زیرا که صورت خوبی شما را نیز خواهد آمزید.^{۱۸} اما اگر تقصیرهای مردم را نظر مرمد روزه‌دار نمایند. هرآینه به شما می‌گوییم اجر خود را یافته‌اند.^{۱۹} لیکن توجه روزه‌داری، سر خود را تدهین کن و روی خود را بشوی^{۲۰} تا در نظر مردم روزه‌دار ننمایی، بلکه در حضور پدرت که در نهان است؛ و پدر نهان بین کزان ازان اندازید، میاد‌آنها را پایمال کنند و بگشته، شما را بدرندا.^{۲۱} تو را آشکارا چرا خواهد داد.^{۲۲} «گیجها برای خود بر زمین نیندوزید، جایی که بید و زنگ زیان می‌رساند و جایی که دزدان نقب می‌زنند و دزدی می‌نمایند.^{۲۰} بلکه گیجها بجهت خود در آسمان بیندوزید، جایی که بید و زنگ زیان نمی‌رساند و جایی که دزدان نقب نمی‌زنند و دزدی نمی‌کنند.^{۲۱} زیرا هرچا کنچ تو است دل تو نیز در آنجا خواهد بود.^{۲۲} «چراغ بدن چشم است؛ پس هرگاه چشمت بسیط باشد تمام بدن روش بود؛^{۲۳} اما اگر چشم تو فاسد است، تمام جسدت تاریک می‌باشد. پس اگر نوری که در تو است ظلمت باشد، چه ظلمت عظیمی است!^{۲۴} «هیچ کس دو آقا را خدمت نمی‌تواند کرد، زیرا یا از شما نیز بدیشان همچنان کنید، زیرا این است تورات و صحف انبیا.^{۱۳} «از در تنگ داخل شوید. زیرا فراخ است آن در و وسیع را حقیر می‌شمارد. محل است که خدا و مونا را خدمت کنید.^{۲۵} است آن طریقی که مودی به هلاکت است و آنانی که بدان داخل می‌شوند بسیارند.^{۱۴} زیرا تنگ است آن در و دشوار است آن

طريقی که مودی به حیات است و یابندگان آن کمند. ۱۵ «اما از گفت: «هرآینه به شما می‌گوییم که چنین ایمانی در اسرائیل هم انبیای کذبه احتزار کنید، که به لباس میشها نزد شما می‌آیند نیافرتم». ۱۶ و به شما می‌گوییم که بسا از مشرق و مغرب آمده، ولی در باطن، گرگان درنده می‌باشند. ۱۷ ایشان را از میوه‌های درملکوت آسمان با ابراهیم و اسحاق و یعقوب خواهند نشست؛ ایشان خواهد شناخت. آیا انگور را از خار و انجیر را از خس ۱۲ اما پسران ملکوت بیرون افکنده خواهند شد، در ظلمت خارجی می‌چنند؟ ۱۷ همچنین هر درخت نیکو می‌آورد و جایی که گریه و فشار دنده باشد. ۱۳ پس عیسی به بوزیاشی درخت بد، میوه بد می‌آورد. ۱۸ نمی‌تواند درخت خوب میوه بد گفت: «برو، بر وقی ایمان تو را عطا شود،» که در ساعت آورد، و نه درخت بد میوه نیکو آورد. ۱۹ هر درختی که میوه نیکو خادم او صحت یافت. ۲۰ و چون عیسی به خانه پطرس آمد، نیاورد، بزیده و در آتش افکنده شود. ۲۰ لهذا از میوه‌های ایشان، مادرزن او را دید که تب کرده، خوابیده است. ۲۱ پس دست او ایشان را خواهید شناخت. ۲۱ «نه هرکه مرا «خداؤند، خداوند» را لمس کرد و تب او را رها کرد. پس برخاسته، به خدمت گذاری گوید داخل ملکوت آسمان گردد، بلکه آنکه اراده پدرمرا که در ایشان مشغول گشت. ۲۲ اما چون شام شد، بسیاری از دیوانگان آسمان است بجا آورد. ۲۲ بسا در آن روز مرا خواهند گفت: را به نژاد آوردن و محض سختی ارواح را بیرون کرد و همه مرضیان «خداؤند، خداوند، آیا به نام تو نبوت ننمودیم و به اسم تو را شفا بخشید. ۲۳ تا سختی که به زبان اشیای نبی گفته شده دیوها را اخراج نکردیم و به نام تو معجزات بسیار ظاهر نساختیم؟» بود تمام گردد که «او ضعف های ما را گرفت و مرض های ما ۲۴ آنگاه به ایشان صریح خواهم گفت که «هرگز شما را نشناختم! را برداشت.» ۲۵ چون عیسی جمعی کثیر دور خود دید، فرمان داد ای بد کاران از من دور شوید!» ۲۶ «پس هرکه این سخنان مرا تا به کاره دیگر روند. ۲۷ آنگاه کاتبی پیش آمده، بدو گفت: بشنو و آنها را بجه جا آرد، او را به مردی دانا تشییه می کنم که خانه «استادا هرجا روی، تو رامتابعت کنم». ۲۸ عیسی بدو گفت: خود را بر سنگ بنا کرد. ۲۹ و باران بزیده، سیلا بهاران گردید «ربویان راسوراخها و مرغان هوا را آشیانه ها است. لیکن پسر و بادها وزیده، بدان خانه زور اور شدو خراب نگردید زیرا که بر انسان را جای سر نهادن نیست. ۲۱ و دیگری از شاگردانش بدو سنگ بنا شده بود. ۲۶ و هرکه این سخنان مرا شنیده، به آنها عمل گفت: «خداؤند اول موارخصت ده تا رفته، پدر خود را دفن نکرد، به مردی نادان ماند که خانه خود را بر ریگ بنا نهاد. ۲۷ و کنم.» ۲۲ عیسی وی را گفت: «مرا متابعت کن و بگذر که باران بزیده، سیلا بهارا جاری شد و بادها وزیده، بدان خانه زور آورد مردگان، مردگان خود را دفن کنند.» ۲۳ چون به کشته سوار و خراب گردید و خرابی آن عظیم بود. ۲۸ و چون عیسی این شد، شاگدانش اععق او آمدند. ۲۴ ناگاه اضطراب عظیمی در سخنان را ختم کرد آن گروه از تعليم او در حیرت افتادند، ۲۹ زیرا دریاپدید آمد، بحدی که امواج، کشته را فرومی گرفت؛ و او در که ایشان را چون صاحب قدرت تعليم می داد و نه مثل کاتبان. خواب بود. ۲۵ پس شاگردان پیش آمده، او را بیدار کرده، گفتند: «خداؤند، مارا دریاب که هلاک می شویم!» ۲۶ بایشان گفت:

۸ و چون او از کوه به زیر آمد، گروهی بسیار از عقب او روانه «ای کم ایمانان، چرا ترسان هستید؟» آنگاه برخاسته، بادها و دریا شدند. ۲ که ناگاه ابرصی آمد و او را پیش نموده، گفت: «ای را نهیب کرد که آرامی کامل پدید آمد. ۲۷ اما آن اشخاص تعجب خداوند اگرخواهی، می توانی مرا طاهر سازی.» ۳ عیسی دست نموده، گفتند: «این چگونه مردی است که بادها و دریا نیازو را آورد، او را لمس نمود و گفت: «می خواهم؛ طاهر شو!» که اطاعت می کنند!» ۲۸ و چون به آن کاره در زمین جرجسیان فور برص او طاهرگشت. ۴ عیسی بدو گفت: «زنهار کسی را رسید، دو شخص دیوانه از قبرها بیرون شده، بد و پر خردمند و بحدی اطلاع ندهی بلکه رفته، خود را به کاهن بنما و آن هدایتی را که تندخوی بودند که هیچ کس از آن راه تنوانتی عبور کند. ۲۹ در موسی فرمود، بگذران تا بجهت ایشان شهادتی باشد.» ۵ و چون ساعت فریاد کرده، گفتند: «یا عیسی ابن الله، ما را با تو جه کار عیسی وارد کفرناحوم شد، بوزیاشی ای نزد وی آمد و بدو التناس است؟ مگر در اینجا آمده ای تا ما را قبل از وقت عذاب کنی؟» نموده، ۶ گفت: «ای خداوند، خادم من مغلوق در خانه خواهید. ۷ و گله گراز بسیاری دور از ایشان می چرید. ۲۱ دیوها از وی و بشدت متالم است.» ۷ عیسی بدو گفت: «من آمده، او را استدعا نموده، گفتند: «هرگاه ما را بیرون کنی، در گله گرازان ما شفا خواهیم داد.» ۸ بوزیاشی در جواب گفت: «خداؤند، لایق را بفرست.» ۲۲ ایشان را گفت: «بروید!» در حال بیرون شده، آن نیام که زیرسقف من آیی. بلکه فقط سختی بگو و خادم من داخل گله گرازان گردیدند که فی الفور همه آن گرازان از بندی به صحبت خواهد یافت. ۹ زیرا که من نیز مردی زیر حکم هستم و دریا جسته، در آب هلاک شدند. ۲۳ اما شباثان گریخته، به سپاهیان را زیر دست خود دارم؛ چون به یکی گوییم برو، می رود و شهر رفتند و تمام آن حادثه و ماجراهای دیوانگان را شهرت دادند. به دیگری بیا، می آید و به غلام خود فلان کار را بکن، می کند.»

۱۰ عیسی چون این سخن را شنید، متعجب شده، به همراهان خود

۴۴ واپس تمام شهر برای ملاقات عیسی بیرون آمد. چون او را کنم، هرآینه شفایابم.» ۲۲ عیسی برگشته، نظر بر وی انداده، دیدند، التمام نمودند که از حدود ایشان بیرون رود.

گفت: «ای دختر، خاطر جمع باش زیرا که ایمانت تو را شفا داده است!» در ساعت آن زن رستگارکرد. ۲۳ و چون عیسی

۹ پس به کشتی سوار شده، عبور کرد و به شهر خویش آمد. به خانه رئیس درآمد، نوحه گران و گروهی از شورش کنندگان را

۲ ناگاه مفلوجی را بر پستره خوابانیده، نزد وی آوردند. چون عیسی دیده، ۲۴ بدیشان گفت: «راه دهید، زیرا دختر نمرده بلکه در

ایمان ایشان را دید، مفلوج را گفت: «ای فرزند، خاطر جمع خواب است.» ایشان بر وی سخره کردند. ۲۵ اما چون آن گروه

دار که گناهات آمزیده شد.» ۳ آنگاه بعضی از کاتبان با خود بیرون شدند، داخل شده، دست آن دختر را گرفت که در ساعت

گفتند: «این شخص کفر می گوید.» ۴ عیسی خیالات ایشان پرخاست. ۲۶ و این کار در تمام آن مز و يوم شهرت یافت. ۲۷ و

رادرک نموده، گفت: «از بهرجه خیالات فاسد به خاطر خود راه چون عیسی از آن مکان می رفت، دو کورفیاد کنان در عقب او

می دهید؟ ۵ زیرا کدام سهل تر است، گفتن اینکه گناهان تو آمزیده افتاده، گفتند: «پسر دادوا، بر ما ترحم کن!» ۲۸ و چون به خانه

شد یا گفتن آنکه برخاسته بخرام؟ ۶ لیکن تا بدانید که پسروانسان درآمد، آن دوکور نزد او آمدند. عیسی بدیشان گفت: «آیا ایمان

را قدرت آمزیدن گناهان بر روی زمین هست...» آنگاه مفلوج را دارید که این کار را می توانم کرد؟» گفتندش: «بلی خداوند.»

گفت: «برخیز و بسترسخود را برداشته، به خانه خود روانه شو!» ۲۹ در ساعت چشمان ایشان را لمس کرده، گفت: «بر ورق

۷ در حال برخاسته، به خانه خود رفت! و آن گروه چون این عمل ایمانات به شما بشود.» ۳۰ در حال چشمانشان باز شد و عیسی

را دیدند، متوجه شده، خدای راکه این نوع قدرت به مردم عطا ایشان را به تاکید فرمود که «زنهر کسی اطلاع نیاید.» ۳۱ اما

فرموده بود، تمجید نمودند. ۹ چون عیسی از آنجا می گذشت، ایشان بیرون رفته، او را در تمام آن نواحی شهرت دادند. ۳۲ و

مردی رامسی به متی به باج گاه نشسته دید. بدو گفت: «مرا هنگامی که ایشان بیرون می رفتند، ناگاه دیوانه ای گنگ را نزد او

متباخت کن.» در حال برخاسته، از عقب وی روانه شد. ۱۰ و آوردن. ۳۳ و چون دیویرون شد، گنگ، گویا گردید و همه در

واقع شد چون او در خانه به غذا نشسته بود که جمعی از باجگیران تعجب شده، گفتند: «در اسرائیل چنین امر هرگز دیده نشده

و گناهکاران آمده، با عیسی و شاگردانش بنشستند. ۱۱ و فریسیان گفتند: «به واسطه رئیس دیوها، دیوها را

چون دیدند، به شاگردان او گفتند: «چرا استاد شما با باجگیران بیرون می کنند.» ۱۲ و عیسی در همه شهرها و دهات گشته، در

و گناهکاران غذا می خورد؟» ۱۲ عیسی چون شنید، گفت: «نه» کنایش ایشان تعلیم داده، به بشارت ملکوت موعظه من نمود و هر

تندرستان بلکه مرضیان احتیاج به طبیب دارند. ۱۳ لکن رفته، این مرض و رنج مردم را شفامی داد. ۳۶ و چون جمع کثیر دید،

را دریافت کنید که «رحمت می خواهم نه قربانی»، زیرا نیامدهام دلش بر ایشان بسوخت زیرا که مانند گوسفندان بی شبان، پریشان

تاعادلان را بلکه گناهکاران را به توبه دعوت نمایم.» ۱۴ آنگاه حال و پر اکنده بودند. ۳۷ آنگاه به شاگردان خود گفت: «حساب

شاگردان یعنی نزد وی آمده، گفتند: «چون است که ما و فریسیان فراوان است لیکن عمله کم. پس از صاحب حصاد استدعا نماید

روزه بسیاری داریم، لکن شاگردان تو روزه نمی دارند؟» ۱۵ عیسی تعلیم داده در حصاد خود بفرستد.»

بدیشان گفت: «آیا پسran خانه عروسی، مادامی که داماد با

ایشان است، می توانند ماتم کنند؟ و لکن ایامی می آید که داماد از ۱۰ و دوازده شاگرد خود را طلبیده، ایشان را بر ارواح پلید

ایشان گرفته شود؛ در آن هنگام روزه خواهند داشت. ۱۶ وهیچ کس قدرت داد که آنها را بیرون کنند و هر بیماری و رنجی را شفا دهند.

بر جامه کهنه پارادی از پارچه نو وصله نمی کند زیرا که آن وصله ۲ و نامهای دوازده رسول این است: اول شمعون معروف به پطروس و

از جامه جدا می گردد و دریدگی بدتر می شود. ۱۷ و شراب نو را برادرش اندریاس؛ یعقوب بن زبیدی و برادرش یوحنا؛ فیلیپ و

درمشکهای کهنه نمی ریند والا مشکهای دریده شده، شراب ریخته توما می باجگیر؛ یعقوب بن حلفی و لبی معروف به

و مشکهای تیاه گردد. بلکه شراب نو را در مشکهای نو می ریند تا تدی؛ ۴ شمعون قانونی و پهودای اسخیروطی که او را تسلیم نمود.

هر دوم حفظ باشد.» ۱۸ او هنوز این سختنان را بدیشان می گفت ۵ این دوازده را عیسی فرستاده، بدیشان وصیت کرده، گفت: «از

که ناگاه رئیسی آمد و او را پرستش نموده، گفت: «اکنون دختر راه امته ها مریود و دربلدی از سامریان داخل مشوید، ۶ بلکه

من مرده است. لکن بیا و دست خود را بر وی گذار که زیست نزد گوسفندان گم شده اسرائیل بروید. ۷ و چون می روید، موعظه

خواهد کرد.» ۱۹ پس عیسی به اتفاق شاگردان خود برخاسته، از کرده، گوید که ملکوت آسمان نزدیک است. ۸ بیماران را شفا

عقب او روان شد. ۲۰ و اینک زنی که مدت دوازده سال به مرض دهید، ابریسان راطهر سازید، مردگان را زنده کنید، دیوها را بیرون

استیحاصه مبتلا می بود، از عقب او آمده، دامن ردای او را لمس نمایید. مفت یافته اید، مفت بدهید. ۹ طلا یا نقره یا مس در

نمود، زیرا با خود گفته بود: «اگر محض رداش را لمس کمرهای خود ذخیره مکنید، ۱۰ و برای سفر، توشیدان یا دو

پیراهن یا کفشهای یا عصاین دارید، زیرا که مزدور مستحق خواراک آمدام تا سلامتی بر زمین بگذارم بلکه خود است. ۱۱ و در هر شهری یا قیمهای که داخل شوید، پرسید شمشیر را. ۳۵ زیرا که آمدام تا مرد را از پدر خود و دختر را که در آنجا که لیاقت دارد، پس در آنجا بمانید تا بیرون روید. مادر خویش و عروس را از مادر شوهرش جداسازم. ۳۶ و دشمنان ۱۲ و چون به خانه‌ای درآید، بر آن سلام نمایید؛ ۱۳ پس اگر شخص، اهل خانه او خواهد بود. ۳۷ و هر که پدر یا مادر را بیش خانه لایق باشد، سلام شما بر آن واقع خواهد شد و اگر نالایق از من دوست دارد؛ لایق من نباشد و هر که پسر یا دختر را از من بود، سلام شما به شما خواهد برگشت. ۳۸ و هر که شما را قبول زیاده دوست دارد، لایق من نباشد. ۳۹ و هر که صلیب خود را نکند یا به سخن شما گوش ندهد، از آن خانه یا شهر بیرون شده، بزنداشته، از عقب من نماید، لایق من نباشد. ۴۰ هر که جان خود را که پایهای خود را برافشانید. ۴۱ هر آینه به شمامی گوییم که در را دریابد، آن راهلاک سازد و هر که جان خود را بخاطر من هلاک روز جزا حالت زمین سدوم غمغوره از آن شهر سهول تر خواهد بود. ۴۲ کرد، آن را خواهد دریافت. ۴۳ هر که شما را قبول کند، مرا قبول ۱۶ هان، من شما را مانند گوسفندان در میان گرگان می‌فرستم؛ کرده و کسی که مرا قبول کرده، فرستنده مرا قبول کرده باشد. ۴۴ و پس مثل مارها هوشیار و چون کبوتران ساده باشید. ۴۵ اما از مردم آنکه نماید این را به اسم نماید، اجرت نماید یا باید و هر که عادلی را برحدار باشید، زیرا که شما را به مجلس‌ها تسليم خواهند کرد و در به اسم عادلی پذیرفت، مود عادل را خواهد یافت. ۴۶ و هر که یکی کنایس خود شما را تازیانه خواهد زد، ۴۷ و در حضور حکام و از این صغار را کاسه‌ای از آب سرد محض نام شاگرد نوشاند، هر آینه سلاطین، شما را بخاطر من خواهند برد تا بر ایشان و بر امت‌ها به شمامی گوییم اجر خود را ضایع نخواهد ساخت..

شهادتی شود. ۴۸ اما چون شما را تسليم کنند، اندیشه مکنید که

چگونه با چه بگویید زیرا در همان ساعت به شما عطا خواهد شد ۱۱ و چون عیسی این وصیت را با دوازده شاگرد خود به اتمام رسانید، از آنجا روانه شد تا در شهرهای ایشان تعلیم دهد و شما، در شما گوینده است. ۲۱ و پادر، پادر را و پدر، فرزند موضعه نماید. ۲۲ و چون یحیی در زندان، اعمال مسیح راشنید، را به موت تسليم خواهند کرد و فرزندان بر والدین خود را خود برخاسته، ۲۳ بد و گفت: «آیا آن آینده ایشان را به قتل خواهند رسانید؟ ۲۴ و به جهت این، جمیع تویی یا منتظر دیگری باشیم؟» ۲۵ عیسی در جواب ایشان گفت: مردم از شما نفرت خواهند کرد. لیکن هر که تا به آخر صبر کند، «بروید و یحیی را از آنچه شنیده و دیده‌اید، اطلاع دهید ۵ که کوران بینا می‌گردند و لیگان به رفتار می‌آیندو ابرسان طاهر و نجات یابد. ۲۶ و وقتی که در یک شهر بر شما چفا کنند، به دیگری فرار کنید زیرا هر آینه به شما می‌گوییم تا پسر انسان نیاید، از کران شنوا و مردگان زنده می‌شوند و فقیران بشارت می‌شونند؛ همه شهرهای اسرائیل نخواهید پرداخت. ۲۷ شاگرد از معلم خود عیسی با آن جماعت دریاره یحیی آغاز سخن کرد که «بجهت افضل نیست و نه غلام از آقایش برتر. ۲۸ کافی است شاگرد را دیدن چه چیز بیرون شدید؟ آیا نی را که از باد درجنیش است؟ ۲۹ اگر صاحب‌خانه را بعلیوب خواندند، چقدر زیادتر اهل خانه‌اش را. ۳۰ فاخر در بردارد؟ اینک آنانی که رخت فاخر می‌پوشند در خانه نگردد و نه مجھولی که معلوم نشود. ۳۱ آنچه در تاریکی به شما می‌گوییم، در روشنایی بگویید، و آنچه در گوش شوید بر بامها موضعه کنید. ۳۲ وار قالان جسم که قادر بر کشتن روح نی اند، بیم مکنید بلکه از او بترسید که قادر است بر هلاک کردن روح و ۳۳ هر آینه به شما می‌گوییم که از اولاد زنان، بزرگتر از یحیی جسم را نیز در جهنم. (Geenna g1067) ۳۴ آیا دوگیشک به یک فلس فروخته نمی‌شود؟ و حال آنکه یکی از آنها جز به حکم پدر شما به زمین نمی‌افتد. ۳۵ لیکن همه موهای سر شما بزرگ تر است. ۳۶ و از ایام یحیی تمیلدهنده تا الان، ملکوت نیزشمرده شده است. ۳۷ پس ترسان می‌باشید زیرا شما از گنجشکان آسمان محبور می‌شود و جباران آن را به زوری ربایند. ۳۸ زیرا بسیار افضل هستید. ۳۹ پس هر که مرا پیش مردم افرا کند، من قبول کنید، همان است الیاس که باید بیاید. ۴۰ هر که گوش نیزد حضور پدر خود که در آسمان است، او را قرار خواهم کرد. ۴۱ شنوا دارد بشنوید. ۴۲ لیکن این طایفه را به چه چیز تشبیه نمایم؟ ۴۳ اما هر که مرا پیش مردم انکار نماید، من هم در حضور پدر خود اطفالی را مانند که در کوچه هاشسته، رفیقان خویش را صدا زده، که در آسمان است او را انکار خواهم نمود. ۴۴ گمان می‌زید که اطفالی را مانند که در کوچه هاشسته، رفیقان خویش را صدا زده، می‌گویند: «برای شما نی نواختیم، رقص نکردید؛ نوحه گری

کردیم، سینه نزدید. » ۱۸ زیرا که یحیی آمد، نه می خورد و نه ادعایی بر او وارد آورند. ۱۹ وی به ایشان گفت: «کیست از شما می آشامید، می گویند دیو دارد. ۲۰ پسر انسان آمد که می خورد که یک گوسفند داشته باشد و هرگاه آن در روز سبت به حفوهای و می نوشد، می گویند اینک مردی پرخور و میگسار و دوست افتاد، او را نخواهد گرفت و بیرون آورد؟ ۲۱ پس چقدر انسان از باجگیران و گاهکاران است. لیکن حکمت از فرزدان خود تصدیق گوسفند افضل است. بنابراین در سیت‌ها نیکوبی کردن روا است.» کرده شده است.» و عده معجزاتی که آنگاه آن مرد را گفت: «دست خود را دراز کن!» پس دراز نمود بر آن شهرهایی که اکثر از معجزات وی در آنها ظاهر شد زیرا کرده، مانند دیگری صحیح گردید. ۲۴ اما فریسان بیرون رفته، بر که توبه نکرده بودند: ۲۱ «وای بر توای خورزین! وای بر توای بیت او شورا نمودند که چطور او را هلاک کنند. ۱۵ عیسی این را صید! زیرا اگرمعجزاتی که در شما ظاهر گشت، در صور و صیدون درک نموده، از آنجا روانه شدو گروهی بسیار از عقب او آمدند. ظاهر می شد، هر آینه مدتی در پلاس و خاکستر توبه می نمودند. پس جمیع ایشان را شفا پختند، ۱۶ و ایشان را قدرگشتن فرمود که او لیکن به شما می گوییم که در روز جزا حالت صور و صیدون را شهرت نهند. ۱۷ تا تمام گردد کلامی که به زبان اشعیائی نبی از شمسا همان خواهد بود. ۲۲ و توای کفرناحوم که تا به فلک گفته شده بود: ۱۸ «اینک بنده من که او را برگردیم و حبیب من سرافراشته ای، به جهنم سرنگون خواهی شد زیرا هرگاه معجزاتی که خاطرم از وی خرسند است. روح خود را بر وی خواهم نهاد که در تو پدید آمد در سیم ظاهر می شد، هر آینه تا امروز باقی تالاصاف را بر امته اشتهار نماید. ۱۹ نزاع و فغان خواهد کرد می ماند. (Hadēs g86) لیکن به شما می گوییم که در روز و کسی آواز او را در کوچه مان خواهد شنید. ۲۰ نی خود شده را جراحات زمین سدوم از تو سهل تر خواهد بود.» ۲۵ در آن وقت، نخواهد شکست و فتیله نیم سوخته را خاموش نخواهد کرد تا آنکه عیسی توجه نموده، گفت: «ای پدر، مالک آسمان و زمین، تو را انصاف را به نصرت برآورده. ۲۱ و به نام او امته امید خواهند ستایش می کنم که این امور را از دنایان و خدمدان پنهان داشتی داشت.» ۲۲ آنگاه دیوانه‌ای کور و گنگ را نزد او آورده اند و را و به کودکان مکشوف فرمودی! ۲۶ بلي ای پدر، زیرا که همچنین شفا داد چنانکه آن کور و گنگ، گویا و بیناشد. ۲۳ و تمام آن منظور نظر تو بود. ۲۷ پدر همه چیز را به من سپرده است و کسی گرده در حریث افتاده، گفتند: «آیا این شخص پسر داد نیست؟» پسر را نمی شناسد بجز پدر و نه پدر را هیچ کس می شناسد غیر از ۲۴ لیکن فریسان شنیده، گفتند: «این شخص دیوها را بیرون نمی پسر و کسی که پسر بخواهد بدومکشوف سازد. ۲۸ بیاید نزد کید مگر به یاری بعلیبول، رئیس دیوها!» ۲۵ عیسی خیالات من ای تمام زحمکشان و گرانباران و من شما را آرامی خواهیم ایشان را درک نموده، بیدیشان گفت: «هر مملکتی که بر خود بخشید. ۲۹ یوغ مرا بر خود گیرید و از من تعليم یابید زیرا که منقسماً گردد، ویران شود و هر شهری یا خانه‌ای که بر خود منقسماً حلیم و افتاده دل می باشم و در نفع خود آرامی خواهید یافت؛ گردد، برقرار نماند. ۲۶ لهنا اگررشیطان، شیطان را بیرون کند، هر آینه بخلاف خود منقسماً گردد. پس چگونه سلطنتش پایدار ماند؟ ۳۰ زیرا بیغ من خفیف است و بار من سپک.»

۱۲ در آن زمان، عیسی در روز سبت از میان کشترارها شما آنها را به یاری که بیرون می کنند؛ از این جهت ایشان بر شما می گذشت و شاگردانش چون گرسنه بودند، به چیدن و خوددن داوری خواهند کرد. ۲۸ لیکن هرگاه من به روح خدادیها را اخراج خوش هاگزار کردن. ۲ اما فریسان چون این را دیدند، بدوقفتند: می کنم، هر آینه ملکوت خدا بر شما رسیده است. ۲۹ و چگونه «اینک شاگردان تو عملی می کنند که کردن آن در سبت جایز کسی پتواند در رخانه شخصی زورآور درآید و اسیاب او را غارت نیست.» ۳ ایشان را گفت: «مگنخوانده‌اید آنچه داد و رفقاء شنید، مگر آنکه اول آن زورآور را بینند و پس خانه او را تاراج کند؟ کردن، وقتی که گرسنه بودند؟ ۴ چه طور به خانه خدا درآمد، ۳۰ هر که با من نیست، بخلاف من است و هر که با من جمع نانهای تقدمه را خورد که خوردن آن بر او ورفقانش حلال نبود نکند، پراکنده سازد. ۳۱ از این رو، شما را می گوییم هر نوع گناه و بلکه بر کاهان فقط. ۵ یا در تورات نخوانده‌اید که در روزهای کفر از انسان آمزیده می شود، لیکن کفر به روح القدس از انسان سبت، کهنه درهیکل سبت را حرمت نمی دارند و بی گناه هستند؟ عفو نخواهد شد. ۲۲ و هر که بخلاف شخصی بزرگتر از هیکل آلمزیده شود اما کسی که بخلاف روح القدس گوید، در این عالم و است! ۷ و اگر این معنی را درک می کردید که رحمت می خواهیم در عالم آینده، هرگز آلمزیده نخواهد شد. (aiōn g165) ۳۳ یا نه قربانی، بی گناهان را مذمت نمودید. ۸ زیرا که پسرانسان درخت را نیکو گردانید و میوه‌اش را نیکو، یا درخت را فاسد سازید مالک روز سبت نیز است.» ۹ و از آنجا رفته، به کنیسه ایشان و میوه‌اش را فاسد، زیرا که درخت از میوه‌اش شناخته می شود. درآمد، ۱۰ که ناگاه شخص دست خشکی حاضر بود. پس ازوی ۳۴ ای افعی زادگان، چگونه می توانید سخن نیکو گفت و حال آنکه پرسیده، گفتند: «آیا در روز سبت شفا دادن جایز است یا نه؟»

بد هستید زیرا که زیان از زیادتی دل سخن می‌گوید. ۳۵ مرد نیکو شده، بار آورد، بعضی صد و بعضی شصت و بعضی سی. ۹ هرکه از خزانه نیکوی دل خود، چیزهای خوب برمی‌آورد و مرد بد از گوش شنوارد پشمود.» ۱۰ آنگاه شاگردانش آمده، به وی گفتند: خزانه بد، چیزهای بدپرون می‌آورد. لیکن به شما می‌گویم که «ازچه جهت با اینها به مثلها سخن می‌رانی؟» ۱۱ در جواب ایشان هرسخن باطل که مردم گویند، حساب آن را در روزداری خواهند گفت: «دانستن اسرار ملکوت آسمان به شما عطا شده است، داد. ۱۲ زیرا که از سخنان خودعادل شمرده خواهی شد و از لیکن بدیشان عطاشدده، ۱۳ زیرا هرکه دارد بد و داده شود و افروزی سخنهای تو بر توحکم خواهد شد.» ۱۴ آنگاه بعضی از کاتیان یابد. اما کسی که ندارد آنچه دارد هم از او گرفته خواهد شد. فریسان در جواب گفتند: «ای استاد می‌خواهیم از تو آیتی ۱۳ این جهت با اینها به مثلها سخن می‌گوییم که نگرانند و بیبنیم.» ۱۵ او در جواب ایشان گفت: «فرقه شیر و زنا کارایتی نمی‌بینند و شنوا هستند و نمی‌شنوند و نمی‌فهمند.» ۱۶ و در حق می‌طلبند و بدیشان جز آیت یونس نمی‌داده نخواهد شد. ۱۷ زیرا ایشان نبوت اشیاعا تمام می‌شود که می‌گوید: «به سمع خواهید همچنانکه یونس سه شبانه‌روز در شکم ماهی ماند، پسر انسان نیز شنید و نخواهید فهمید و نظر کرده، خواهید نگریست و نخواهید سه شبانه‌روز در شکم زمین خواهد بود.» ۱۸ مردمان نینوا دروز روز دید. ۱۹ زیرا قلب این قوم سنجین شده و به گوشها به سنگینی داروی با این طایفه برخاسته، بر ایشان حکم خواهند کرد زیرا که شنیده‌اند و چشممان خود را بر هم نهاده‌اند، مباداً به چشمها بینند به موقعه یونس توبه کردند و اینک بزرگتر از یونس در اینجا است. و به گوشها بشنوند و به دلهای‌فهمند و بازگشت کنند و من ایشان ۲۰ ملکه جنوب در روز داروی با این فرقه برخاسته، برایشان حکم را شفا دهم.» ۲۱ لیکن خوشابه‌حال چشممان شما زیرا که می‌بینند خواهید کرد زیرا که از اقصای زمین آمد تا حکمت سلیمان را و گوشهاشی شما زیرا که می‌شنوند ۲۲ زیرا هرآیه به شما می‌گوییم بشنو، و اینک شخصی بزرگتر از سلیمان در اینجا است. ۲۳ و بسا انبیا و عادلان خواستند که آنچه شما می‌بینید، بینندو ندیدند و وقتی که روح پلید از آدمی بیرون آید، در طلب راحت به جایهای و آنچه می‌شنوید، بشنوند و نشینندند. ۲۴ پس شما مثل بزرگ را بی‌آب گردش می‌کنند و نمی‌یابد. ۲۵ پس می‌گوید: «به خانه خود بشنوید.» ۲۶ کسی که کلمه ملکوت را شنیده، آن را نفهمید، همان که از آن بیرون آمدم برمی‌گردم،» و چون آید، آن را خالی و شریمه‌اید و آنچه در دل او کاشته شده است می‌رباید، همان جاروب شده و آراسته می‌بینند. ۲۷ آنگاه می‌رود و هفت روح دیگر است آنکه در راه کاشته شده است. ۲۸ و آنکه بر سنگلاخ بدر از خود رابرداشته، می‌آورد و داخل گشته، ساکن آنجامی شوند ریخته شده، اوست که کلام را شنیده، فی الفور به خشودی قبول و انجام آن شخص بدلتر از آغازش می‌شود. همچنین به این فرقه می‌کند، ۲۹ ولکن ریشه‌ای در خود ندارد، بلکه فانی است و شریر خواهد شد.» ۳۰ او با آن جماعت هنوز سخن می‌گفت هرگاه سختی یا صدمه‌ای به سبب کلام بر او وارد آید، در ساعت که ناگاه مادر و برادرانش در طلب گفتگوی وی بیرون ایستاده لغش می‌خورد. ۳۱ و آنکه در میان خارها ریخته شد، آن است بودند. ۳۲ و شخصی وی را گفت: «اینک مادر تو و برادرانت که کلام را بشنو و واندیشه این جهان و غرور دولت، کلام را خفه بیرون ایستاده، می‌خواهد پاتو سخن گویند.» ۳۳ در جواب قایل کند و بی‌ثمر گردد. (aiōn g165) ۳۴ و آنکه در زمین نیکو کاشته گفت: «کیست مادر من و برادرانم کیانند؟» ۳۵ و دست خود را شد، آن است که کلام را شنیده، آن را می‌فهمد و باراً شده، به سوی شاگردان خود دراز کرده، گفت: «اینکند مادر من و بعضی صد و بعضی شصت و بعضی سی ثمر می‌آورد.» ۳۶ و برادرانم. ۳۷ زیرا هرکه اراده پدر مرا که در آسمان است بدها آورد، مثلی دیگر بجهت ایشان آورده، گفت: «ملکوت آسمان مردی را همان برادر و خواهر و مادر من است.» ۳۸ و چون مردم در خواب بودند دشمنش آمده، در میان گلدم، کرکاس ریخته، برفت.

۱۳ و در همان روز، عیسی از خانه بیرون آمد، به کاره ۳۹ و وقتی که گندم روبید و خوش براورد، کرکاس نیز ظاهر شد. دریا نشست ۴۰ و گروهی بسیار بر وی جمع آمدند، بقیه ایشان گفت: رساید؟ ۴۱ ایشان را فرمود: «این کار دشمن است.» ای آقامگر که او به کشته سوار شده، قرار گرفت و تسامی آن گروه بر تخم نیکو در زمین خویش نکاشته‌ای؟ پس ازکجا کرکاس بهم ساحل ایستادند؛ ۴۲ و معانی بسیار به مثلها برای ایشان گفت: رساید؟ ۴۳ ایشان را فرمود: «این کار دشمن است.» عرض «وقتی بزرگی بجهت پاشیدن تخم بیرون شد. ۴۴ و چون تخم کردند: «ایامی خواهی برویم آنها را جمع کنیم؟» ۴۵ فرمود: «نه، می‌پاشید، قدری در راه افتاد و مرغان آمده، آن را خوردند. ۴۶ و مبادا وقت جمع کدن کرکاس، گندم را پائیها برکنید. ۴۷ بگذارد بعضی برستگلاخ جایی که خاک زیاد نداشت افتاده، بزودی سبز که هر دو تا وقت حصاد با هم نمو کنند و در موسم حصاد، چونکه زمین عمق نداشت، ۴۸ و چون آفتاب برآمد بسوخت و دروغگران را خواهم گفت که اول کرکاسها را جمع کرده، آنها برای چون ریشه نداشت خشکید. ۴۹ و بعضی در میان خارها ریخته شد سوختن بافه‌ها بیندید اما گندم را در انبارمن ذخیره کنید.» ۵۰ مثل وخارها نمو کرده، آن را خفه نمود. ۵۱ و برخی در زمین نیکو کاشته

دانه خردل ۳۱ بار دیگر مثلی برای ایشان زده، گفت: «ملکوت آمد، ایشان را در کنیسه ایشان تعليم داد، بقسمی که متعجب آسمان مثل دانه خردلی است که شخصی گرفته، در مرعه خویش شده، گفتند: «از کجا این شخص چین حکمت و معجزات را کاشت. ۳۲ و هرچند از سایر دانه‌ها کوچکتر است، ولی چون نمو بهم رسانید؟ ۵۶ آیا این پسر نجار نمی‌باشد؟ و آیا مادرش مريم کنند بزرگترین بقول است و درختی می‌شودچنانکه مرغان هوا آمده نامی نیست؟ و برادرانش بعقوب و یوسف و شمعون و یهودا؟ ۵۶ و در شاخه هایش آشیانه می‌گیرند.» ۳۳ و مثلی دیگر برای ایشان همه خواهراش نزد ما نمی‌باشند؟ پس این همه را از کجا بهم گفت که ملکوت آسمان خمیرماهی‌ای را ماند که زنی آن را گرفته، رسانید؟ ۵۷ و درباره او لغزش خوردن. لیکن عیسی بدبیشان در سه کیل خمیر پنهان کرد تا تمام، مخمر گشت. ۳۴ همه این گفت: «بنی ایهودا مگر در وطن و خانه خویش.» ۵۸ و معانی را عیسی با آن گروه به مثلاً ایشان بهسبب بی ایمانی ایشان معجزه بسیار در آنجا ظاهر نساخت.

هیچ نگفت، ۳۵ تا تمام گردد کلامی که به زبان نمی‌گفته شد:

۱۴ در آن هنگام هیرودیس تیتراخ چون شهرت عیسی را «دهان خودرا به مثلها باز می‌کنم و به چیزهای مخفی شده ازینای عالم تنطق خواهم کرد.» ۳۶ آنگاه عیسی آن گروه را مخصوص شنید، ۲ به خادمان خود گفت: «این است یعنی تمییدهندۀ کرده، داخل خانه گشت و شاگردانش نزد وی آمده، گفتند: که از مرد گان برخاسته است، و از این جهت معجزات از او صادر می‌گردد.» ۳۷ در جواب ایشان می‌گردد. ۳ زیرا که هیرودیس یعنی را بخارط هیرودیا، زن برادر خود فیلیپس گرفته، در بند نهاده و در زندان انداده بود؛ این جهان است و تخم نیکو اینای ملکوت و کرکاسها، پسران ۴ چون که یعنی بد و همی گفت: «نگاه داشتن وی بر تو حال نیست.» ۵ و وقتی که قصد قتل او کرد، از مردم ترسید زیرا که او را نمی‌دانستند. ۶ اما چون بزم میلاد هیرودیس را می‌آستند، حصاد، عاقبت این عالم و دروندگان، فرشتگانند. **(aiōn g165)** ۴۰ پس همچنان که کرکاسها را جمع کرده، در آتش می‌سوزانند، همانطور در عاقبت این عالم خواهد شد، **(aiōn g165)** ۴۱ که پسر انسان ملاذکه خود را فرستاده، همه لغزش دهنگان و بدکاران او از ترغیب مادر خود گفت که «سربیعنی تمییدهندۀ را الان را جمع خواهند کرد، ۴۲ و ایشان را به تئور آتش خواهند انداخت، در طبقی به من عنایت فرما.» ۹ آنگاه پادشاه بزنجدید، لیکن جایی که گریه و فشار دندان بود. ۴۳ آنگاه عادلان در ملکوت پدر خود مثل آفاتاب، درخشان خواهند شد. هرکه گوش شنوا دارد فرستاده، سر یعنی را در زندان از تن جدا کرد، ۱۱ و سر او را در طشتنی گزارده، به دختر تسليم نمودند و او آن را نزد مادر خود بشنوید. ۴۴ و ملکوت آسمان گنجی را ماند، مخفی شده در زمین که شخصی آن را یافته، پنهان نمودو از خوشی آن رفته، به خاک آنچه داشت فروخت و آن زمین را خرد. ۴۵ «باز ملکوت آسمان سپرند و رفته، عیسی را اطلاع دادند. ۱۳ و چون عیسی این را شنید، به کشته سوارشده، از آنجا به ویرانه‌ای به خلوت رفت. و تاجری را ماند که جویای مواریدهای خوب باشد، ۴۶ و چون یک موارید گرانیها یافت، رفت و مایملک خود را فروخته، آن را خرد. ۴۷ «ایض ملکوت آسمان مثل دامی است که به دریا افکنده شود و از هر جنسی به آن دراید، ۴۸ و چون پر شود، به کناره‌اش کشند و نشسته، خوبهایا در ظروف جمع کنند و بدنا را دور اندازند. ۴۹ بدبیطور در آخر این عالم خواهد شد. فرشتگان بیرون آمده، طالحین را از میان صالحین جدا کرده، **(aiōn g165)** ۵۰ ایشان را در تئور آتش خواهند انداخت، جایی که گریه و فشار دندان می‌باشد.» ۵۱ عیسی ایشان را گفت: «آنها را اینجا به نزد من دادند. ۱۴ پس عیسی بیرون آمده، گروهی بسیار دیده، بر ایشان رفته، عیسی را اطلاع دادند. ۱۵ و در وقت عصر، رحم فرمود و بیماران ایشان را شفا داد. ۱۶ عیسی ایشان را شاگردانش نزد وی آمده، گفتند: «این موضع ویرانه است و وقت آن گذشته. پس این گروه را مخصوص فرما تا به دهات رفته یجهت خود غذا بخوردند.» ۱۷ عیسی ایشان را گفت: «احتیاج به رفتن ندارند. شما ایشان را غذا دهید.» ۱۷ بالو گفتند: «در اینجا جزو ایشان را در تئور آتش خواهند انداخت، جایی که گریه و فشار دندان می‌باشد.» ۱۸ گفت: «آنها را اینجا به نزد من دادند. ۱۹ و بدان جماعت فرمود تا بر سیزه نشستند و پنج نان و همه این امور را فهمیده‌اید؟» ۲۰ گفتندش: «بلی خداوندا.» ۲۱ به بیاورید!» ۲۲ ایشان گفت: «بنابراین، هر کتابی که در ملکوت آسمان تعليم دو ماهی را گرفته، به سوی آسمان نگیریست، برکت داد و نان را یافته است، مثل صاحب خانه‌ای است که از خزانه خویش چیزهای پاره کرده، به شاگردان سپر و شاگردان بدان جماعت. ۲۰ و همه نو و کهنه بیرون می‌آورد.» ۲۳ و چون عیسی این مثلها را به خود رسانید، سیر شدند و از پاره های باقی مانده دوازده سبد پرکرده، اتمام رسانید، از آن موضع روانه شد. ۲۴ و خورندها کان سوای زنان و اطفال قریب به پنج هزار مرد بودند. ۲۵ بدرنگ عیسی شاگردان خود را اصرارنمود تا به

کشته سوار شده، پیش از وی به کناره دیگر روانه شوند تا آن گروه کنده شود. ۱۴ ایشان راواگذارید، کوران راهنمایان کورانند و هرگاه را رخصت دهد. ۲۳ و چون مردم را روانه نمود، به خلوت برای کور، کور را راهنمای شود، هر دو در چاه افتدن. ۱۵ پطروس در عبادت بر فراز کوهی برآمد. وقت شام در آنجا تنها بود. ۲۴ اما جواب او گفت: «این مثل را برای ما شرح فرمای». ۱۶ عیسی کشته در آن وقت در میان دریا به سبب بادمخالف که می‌وزید، به گفت: «آیا شما نیز تا به حال بی ادراک هستید؟» ۱۷ یا هنوز امواج گرفتار بود. ۲۵ و در پاس چهارم از شب، عیسی بر دریا نیافرخه اید که آنچه از دهان فرو می‌رود، داخل شکم می‌گرد و در خرامیده، به سوی ایشان روانه گردید. ۲۶ اما چون شاگردان، او را میز افکنه می‌شود؟ ۱۸ لیکن آنچه از دهان برآید، از دل صادر بر دریا خرامان دیدند، مضطرب شده، گفتند که خیالی است؛ و از می‌گرد و این چیزها است که انسان را نجس می‌سازد. ۱۹ زیرا خوف فریاد برآوردند. ۲۷ اما عیسی ایشان را تامل خطاب کرده، که از دل برمی‌آید، خیالات بد و قناتها و زناها و فسقها و وزدیها گفت: «خاطر جمع دارید! منم ترسان می‌باشید!» ۲۸ پطروس در و شهادات دروغ و کفرها. ۲۰ اینها است که انسان را نجس جواب او گفت: «خداؤندا، اگر توبی مرا بفرمای تا بر روی آب، نزد می‌گرد و این چیزها است که انسان را نجس نمی‌تو آیم.» ۲۹ گفت: «بیا!» در ساعت پطروس از کشته فرود گرداند. ۲۱ پس عیسی از آنجا بیرون شده، به دیارصور و صبدون شده، بروی آب روانه شد تا نزد عیسی آید. ۲۰ لیکن چون باد را رفت. ۲۲ ناگاه زن کنعتهای از آن حدود بیرون آمده، فریاد کنان شدید دید، ترسان گشت و مشرف به غرق شده، فریاد برآورد، وی را گفت: «خداؤندا، پسر دادوا، پسر دادوا، بر من رحم کن زیرا دختر من گفت: «خداؤندا مرادرباپ.» ۳۱ عیسی بی دزنگ دست آورده، او سخت دیوانه است. ۲۳ لیکن هیچ جوابش نداد تا شاگردان او را بگرفت و گفت: «ای کم ایمان، چرا شک آورده؟» ۳۲ و چون پیش آمده، خواهش نمودند که «او را مخصوص فرمای زیرا در عقب به کشته سوار شدند، بادساکن گردید. ۳۳ پس اهل کشته آمده، ما شورش می‌کنند.» ۲۴ او در جواب گفت: «فرستاده نشده‌ام او را پستش کرده، گفتند: «فی الحقيقة تو پسر خدا هستی!» مگر بجهت گوشندهان گم شده خاندان اسرائیل.» ۲۵ پس آن زن ۳۴ آنگاه عبور کرده، به زمین جنیسه آمدند، ۲۵ و اهل آن موضوع آمده، او را پستش کرده، گفت: «خداؤندا مرا باری کن.» ۲۶ در او را شناخته، به همگی آن نواحی فرستاده، همه بیماران را نزد او جواب گفت که «تنان فرزندان را گرفن و نزد سکان انداختن آوردن، ۳۶ و از او اجازت خواستند که محض دامن رداشی را جایز نیست.» ۲۷ عرض کرد: «بلی خداوندا، زیرا سکان نیز از پاره های افتاده سفره آقایان خوشی می‌خورند.» ۲۸ آنگاه عیسی در لمس کنند و هر که لمس کرد، صحبت کامل یافت.

جواب او گفت: «ای زن! ایمان تو عظیم است! تو را بحسب ۱۵ آنگاه کاتبان و فریسان اورشليم نزد عیسی آمده، گفتند: خواهش تو بشود.» که در همان ساعت، دخترش شفا یافت. ۲ «چون است که شاگردان تو از تقلید مشایخ تجاوز می‌نمایند، ۲۹ عیسی از آنجا حرکت کرده، به کناره دریای جلیل آمده و بر فراز زیرا هرگاه نان می‌خورند دست خود را گرفن و نزد سکان انداختن ۳ او در چرا گنگان و شلان و جمعی از دیگران را با خود برداشته، نزداو آمدند و جواب ایشان گفت: «شمانیز به تقلید خویش، از حکم خدا چرا گنگان و شلان و جمعی از دیگران را با خود را پس ایشان را بر پایهای عیسی افکنند و ایشان را شفا داد، ۳۱ بقیسمی حرمت دار و هر که پدر یا مادر را داشتمان دهد البته هلاک گردد. که آن جماعت، چون گنگان را گویا و شلان را تدرست و لنگان ه لیکن شمامی گویند هر که پدر یا مادر خود را گویند آنچه ازمن به را خرامان و کوران را بینا دیدند، متعجب شده، خدای اسرائیل را تو نفع رسد هدیه‌ای است، ۴ و پدر یا مادر خود را بعد از آن تمجید کردن. ۳۲ عیسی شاگردان خود را پیش طلبیده، گفت: احترام نمی‌نماید. پس به تقلید خود، حکم خدا را باطل نموده‌اید. ۷ ای ریاکاران، اشیاء در باره شما نیکو نبوت نموده است که با من می‌باشند و هیچ چیز برای خوارک ندارند و نمی‌خواهم گفت: ۸ این قوم به زبانهای خود به من تقریب می‌جویند و به ایشان را گرسنه برگردانم می‌ادار در راه ضعف کنند. ۳۳ شاگردانش لبای خوش مرا تمجیدمی نمایند، لیکن دلشان از من دور است. به او گفتند: «از کجا در بیان می‌را آتفار نان باشد که چنین ۹ پس عبادت مرا عیث می‌کنند زیرا که احکام مردم را بمنزله فرایض آنوه را سیر کنند؟» ۳۴ عیسی ایشان را گفت: «چند نان دارید؟» تعلیم می‌دهند.» ۱۰ و آن جماعت را خوانده، بدبیشان گفت: گفتند: «هفت نان و قدری از ماهیان کوچک.» ۳۵ پس مردم را «گوش داده، بفهمید؛ ۱۱ نه آنچه به دهان فرومی‌رود انسان را فرمود تا بزمین بنشینند. ۳۶ و آن هفت نان و ماهیان را گرفته، نجس می‌سازد بلکه آنچه از دهان بیرون می‌آید انسان را نجس شکر نمود و پاره کرده، به شاگردان خود داد و شاگردان به آن می‌گرداند. ۱۲ آنگاه شاگردان وی آمده، گفتند: «آیا می‌دانی جماعت. ۳۷ و همه خورده، سیرشند و از خرده های باقی مانده که فریسان چون این سخن را شنیدند، مکروهش داشتند؟» ۱۳ او هفت زنبیل پربرداشتند. ۳۸ و خورندگان، سوای زنان و اطفال در جواب گفت: «هر نهالی که پدرآسمانی من نکاشته باشد،

چهار هزار مرد بودند. ۳۹ پس آن گروه را رخصت داد و به کشتنی شو از من ای شیطان زیرا که باعث لغرض من می باشی، زیرا نه سوار شده، به حدود مجلد آمد.

۱۶ آنگاه فریسان و صدوقيان نزد او آمده، از روی امتحان از خود را انکار کرده و صلیب خود را برداشته، از عقب من آید. وی خواستند که آینی آسمانی برای ایشان ظاهر سازد. ۲ ایشان ۲۵ زیرا هر کس بخواهد جان خود را برها نهاد، آن را هلاک سازد؛ راجح داد که «در وقت عصر می گویند هوا خوش خواهد بود زیرا اما هر که جان خود را بخاطر من هلاک کند، آن را دریابد. ۲۶ زیرا آسمان سرخ است؛ ۳ و صحیحگاهان می گویند امروز هوا بد خواهد شخص را چه سود دارد که تمام دنیا را ببرد و جان خود را ببازد؟ یا شذبزیرا که آسمان سرخ و گرفته است. ای ریاکاران می دانید صورت اینکه آدمی چه چیز را فدای جان خود خواهد ساخت؟ ۲۷ زیرا که آسمان را تمیز دهد، اماعلامات زمانها را نمی توانید! ۴ فرقه شریپ پسر انسان خواهد آمد در جلال پدر خویش به اتفاق ملائکه خود و زناکار، آینی می طلبند و آینی بدیشان عطا نخواهد شد چو آن وقت هر کسی را موافق اعمالش جزا خواهد داد. ۲۸ هر آینه یونس نبی، پس ایشان را رها کرده، روانه شد. ۵ و شاگردانش به شما می گویند که بعضی در اینجا حاضرند که تا پسر انسان را چون بدان طرف می رفتند، فراموش کردند که نان بردارند. ۶ عیسی نبینند که در ملکوت خود می آید، ذاته موت را نخواهند چشید.» ایشان را گفت: «اگاه باشید که از خمیرمایه فریسان و صدوقيان

احتیاط کنید!» ۷ پس ایشان در خود تنگ نموده، گفتند: «از ۱۷ و بعد از شش روز، عیسی، پطرس و بقیه و برادرش آن است که نان برنداشته ایم.» ۸ عیسی این را درک نموده، بحث را برداشته، ایشان را در خلوت به کوهی بلند برد. ۲ و بدیشان گفت: «ای سنت ایمانان، چرا در خود تفکرمی کنید از در نظر ایشان هیات او متبدل گشت و چهراش چون خورشید، آنجهت که نان نباورده اید؟» ۹ آیا هنوز نفهمیده و یاد نباورده اید آن درخششند و جامه اش چون نور، سفید گردید. ۳ که ناگاه موسی و پنج نان و پنج هزار نفر و چند سبیل را که برداشتید؟ ۱۰ و نه الیاس بر ایشان ظاهر شده، با او گفتگو می کردند. ۴ اما پطرس به آن هفت نان و چهار هزار نفر و چند زنیلی را که برداشتید؟» عیسی متوجه شده، گفت که «خداآنده، بودن ما در اینجا یکی ۱۱ پس چرا نفهمیدید که درباره نان شما را نگفتم که از خمیرمایه است! اگر بخواهی، سه ساییان در اینجا بسازیم، یکی برای تو و فریسان و صدوقيان احتیاط کنید!» ۱۲ آنگاه دریافتند که نه از یکی بجهت موسی و دیگری برای الیاس.» ۵ و هنوز سخن بر خمیرمایه نان بلکه از تعلیم فریسان و صدوقيان حکم به احتیاط زبانش بود که ناگاه ابری درخششند بر ایشان سایه افکند و باشک فرموده است. ۱۳ و هنگامی که عیسی به نواحی قیصریه فیلپس آوازی از ابر دررسید که «این است پسر حبیب من که از وی آمد، از شاگردان خود پرسیده، گفت: «مردم مرا که پسر انسانم خشنودم. او را بشنوید!» ۶ و چون شاگردان این را شنیدند، به روی چه شخص می گویند؟» ۱۴ گفتند: «بعضی بحیی تعمیدهنه و درافتاده، بیهایت ترسان شدند. ۷ عیسی نزدیک آمده، ایشان را بعضی الیاس و بعضی ارمیا یا یکی از انبیا.» ۱۵ ایشان را گفت: لمس نمود و گفت: «برخیزید و ترسان مباشید!» ۸ و چشمان شما مرا که می دانید؟» ۱۶ شمعون پطرس در جواب گفت که خود را گشوده، هیچ کس را جزر عیسی ایشان را قدر غن فرمود که «تویی مسیح، پسر خدای زنده!» ۱۷ عیسی در جواب وی گفت: ایشان از کوه به زیر می آمدند، عیسی ایشان را قدر غن فرمود که «خوشحال توای شمعون بن یونا! زیرا جسم و خون این را بر تو «تاپسر انسان از مردگان برخیزید، زنها را شنیدند، به کسی باز کشف نکرده، بلکه پدر من که درآسمان است. ۱۸ و من نیز نگویید.» ۱۰ شاگردانش از او پرسیده، گفتند: «پس کتابان چرا تو را می گویند که تویی پطرس و بر این صخره کلیساخ خود را می گویند که می باید الیاس اول آید؟» ۱۱ او در جواب گفت: بنا می کنم و ابواب جهنم بر آن استیلا نخواهد یافت. **Hades** (البته الیاس می آید و تمام چیزها را اصلاح خواهد نمود. ۱۲ لیکن ۱۹ و کلیدهای ملکوت آسمان را به تو مسیار؛ و آنچه بر به شما می گویند که الحال الیاس آمده است و او را نشاختند (g86) زمین بینندی در آسمان بسته گردد و آنچه در زمین گشایی در بلکه آنچه خواستند باوی کردند؛ به همانطور پسر انسان نیز از آسمان گشاده شود. ۲۰ آنگاه شاگردان خود را قدر غن فرمود که به ایشان رحمت خواهد دید. ۱۳ آنگاه شاگردان دریافتند که درباره هیچ کس نگویند که او مسیح است. ۲۱ و از آن زمان عیسی به بحیی تعمیدهنه بدیشان سخن می گفت. ۱۴ و چون به نزد شاگردان خود گردید آغاز کرد که رفتن او به اورشلیم و زحمت جماعت رسیدند، شخصی پیش آمده، نزد وی زانو زده، عرض بسیار کشیدن از مشایخ و روسای کهنه و کتابان و کشته شدن و در کرد: «خداآنده، بر پسر من رحم کن زیرا مصروف و به شدت روز سوم برخاستن ضروری است. ۲۲ و پطرس او را گرفته، شروع مثالم است، چنانکه با رها در آتش و مکرر در آب می افتد. ۱۶ او و کرد به معن نمودن و گفت: «حاشا از توای خداآنده که این بر تو را نزد شاگردان تو آوردم، تعانستند او را شفا دهند.» ۱۷ عیسی در هرگز واقع نخواهد شد!» ۲۳ اما او بگشته، پطرس را گفت: «ای فرقه بی ایمان کج رفتار، تا به کی با شمامباشیم

و تا چند متتحمل شما گردم؟ او را نزد من آورید.» ۱۸ پس عیسی آسمان است می بینند. ۱۹ زیرا که پسر انسان آمده است تا گم او را نهیب داده، دیو ازوی بیرون شد و در ساعت، آن پسر شفا شده راهجات بخشد. ۲۰ شما چه گمان می برد، اگرکسی را یافت. اما شاگردان نزد عیسی آمده، در خلوت از اوپرسیلند: صد گوسفند باشد و یکی از آنها گم شود، آیا آن نود و نه را به «چرا ما نتوانستیم او را بیرون کنیم؟ ۲۱ عیسی ایشان را گفت: کوهسار نمی گذارد و به جستجوی آن گم شده نمی رو؟ ۲۲ و «بهسبب بی ایمانی شما. زیرا هرآینه به شما می گوییم، اگر ایمان به شما می گوییم بر آن یکی بیشتر قادر دانه خردلی می داشتید، بدین کوه می گفتید از اینجوابدانجا شادی می کنید از آن نود و نه که گم نشده اند. ۲۳ همچنین اراده منتقل شو، البته منتقل می شد و هیچ امری بر شما محال نمی بود. پدر شما که در آسمان است این نیست که یکی از این کوچکان لیکن این جنس جر به دعا و روزه بیرون نمی رود.» ۲۴ و اگر برادرت به تو گاه کرده باشد، برو و او ایشان در جلیل می گشتند، عیسی بدیشان گفت: «پسر انسان را میان خود و او در خلوت الزام کن. هرگاه سخن تو را گوش بدست مردم تسلیم کرده خواهد شد، ۲۵ و او را خواهند کشت و گرفت، برادر خود را دریافتنی؛ ۲۶ و اگر نشنود، یک یا دو نفر در روز سوم خواهد برخاست.» پس بسیار محزون شدند. ۲۷ و دیگر با خود بردار تازی زبان دو یا سه شاهد، هر سخنی ثابت شود. چون ایشان وارد کفرناحوم شدند، محصلان دو درهم نزد پطرس ۲۸ و اگر سخن ایشان را رد کنند، به کلیسا بگو. و اگر کلیسا را آمده، گفتند: «ایاستاد شما دو درهم را نمی دهد؟» ۲۹ گفت: قبول نکنند، در نزد تو مثل خارجی یا باجگیر باشد. ۳۰ هرآینه به «بلی». و چون به خانه درآمده، عیسی بر او سبقت نموده، شما می گوییم آنچه بزمین بندید، در آسمان بسته شده باشد و گفت: «ای شمعون، چه گمان داری؟ پادشاهان جهان از چه آنچه بزمین گشاید، در آسمان گشوده شده باشد. ۳۱ باز به کسان عشر و جزیه می گیرند؟ از فرزندان خویش باز بیگانگان؟» شما می گوییم هر گاه دو نفر از شما در زمین درباره هرچه که ۳۲ پطرس به او گفت: «از بیگانگان.» عیسی بدوقفته: «پس بخواهند متفق شوند، هرآینه از جانب پدر من که در آسمان است یقین پسران آزادند! ۳۳ لیکن مبادا که ایشان را پرنجانیم، به کناره برای ایشان کرده خواهد شد. ۳۴ زیرا جایی که دو یا سه نفر به دریا رفته، قلابی بینداز و اول ماهی که بیرون می آید، گرفته و اسم من جمع شوند، آنچا در میان ایشان حاضرم. ۳۵ آنگاه دهانش را بای کرده، مبلغ چهار درهم خواهی یافت. آن را برداشته، پطرس نزد او آمده، گفت: «خداؤندا، چند مرتبه برادرم به من خطاب روزد، می باید او را مزید؟ آیا تا هفت مرتبه؟» ۳۶ عیسی بدو پسران و خود بدیشان بده!»

۱۸ در همان ساعت، شاگردان نزد عیسی آمده، گفتند: «چه ۳۷ از آنجهت ملکوت آسمان پادشاهی را ماند که با غلامان خود کس در ملکوت آسمان بزرگتر است؟» ۳۸ آنگاه عیسی طفلی طلب اراده محاسیبه داشت. ۳۹ و چون شروع به حساب نمود، شخصی نموده، در میان ایشان بربا داشت ۴۰ و گفت: «هرآینه به شما را نزد او واروند که هد هزار قنطره به او بدھکار بود. ۴۱ و چون چیزی می گوییم تا بازگشت نکنید و مثل طفل کوچک نشود، هرگز داخل نداشت که ادا نماید، آقایش امر کرد که او را با زن و فرزندان و ملکوت آسمان نخواهید شد. ۴۲ پس هر که مثل این بجه کوچک خود را فروتن سازد، همان در ملکوت آسمان بزرگتر است. ۴۳ و رویه زمین نهاده او را پرستش نمود و گفت: «ای آقاما مهلت کسی که چنین طفلی را به اسم من قبول کند، مرا پذیرفته است. ۴۴ ده تا همه را به تو ادا کنم.» ۴۵ آنگاه آقای آن غلام بر وی و هر که یکی از این صغار را که به من ایمان دارند، لغزش دهد او ترحم نموده، او را رها کرد و قرض او را بخشید. ۴۶ لیکن چون راهبر می بود که سنگ آسیایی بر گردنش آویخته، در قعر دریا غرق آن غلام بیرون رفت، یکی از همقطاران خود را یافت که از او می شد! ۴۷ و ای بر این جهان بهسبب لغزشها، زیرا که لابد است از وقوع لغزشها، لیکن وای بر کسی که سبب لغزش باشد. ۴۸ پس اگر دستت یا پایت تو را بلغراند، آن را قطع کرده، از خود دور انداز زیرا تورا بهتر است که لنگ یا شل داخل حیات شوی از آنکه با دو پا در نار جاودانی افکنده شوی. **(aiōnios)**

۱۹ ۴۹ و اگر چشمت تو را لغزش دهد، آن را قلع کرده، از خود دور انداز زیرا تو را بهتر است بایک چشم وارد حیات شوی، مولایش او را طلبیده، گفت: «ای غلام شیر، آیا تمام آن قرض را از اینکه با دو چشم در آتش جهنم افکنده شوی. **(Geenna)**

۲۰ ۵۰ زنها را کی این صغار را حقیر مشمارید، زیرا شما که بر همقطار خود رحم کنی چنانکه من بر تو رحم کردم؟

را می گوییم که ملائکه ایشان دائم درآسمان روی پدر ما که در

۴۴ پس مولای او در غضب شده، او را به جلادان سپرد تا تمام سخن را شنید، دل تنگ شده، برفت زیرا که مال بسیار داشت. قرض را بددهد. ۴۵ به همینطور پدر آسمانی من نیز با شما عامل ۲۳ عیسی به شاگردان خود گفت: «هر آینه به شما می گوییم که خواهد نمود، اگر هر یکی از شما برادر خودرا از دل نبخشد». شخص دولتمند به ملکوت آسمان به دشواری داخل می شود.

۴۶ و باز شمارا می گوییم که گذشتن شتر از سوراخ سوزن، آسانتر ۱۹ و چون عیسی این سخنان را به انتقام رسانید، از جلیل است از دخول شخص دولتمند در ملکوت خدا. ۲۵ شاگردان روانه شده، به حدوه‌هودیه از آن طرف ارden آمد. ۲ و گروهی چون شنیدند، بغایت متغير گشته، گفتند: «پس که می تواند بسیار از عقب او آمدند و ایشان را در آنجا شفا بخشید. ۳ پس نجات یابد؟» ۲۶ عیسی متوجه ایشان شده، گفت: «ندانسان فریسان آمدند تا او را امتحان کنند و گفتند: «آیا جانز است مرد»، این محال است لیکن نزد خدا همه چیز ممکن است.» ۲۷ آنگاه زن خود را به هر علتی طلاق دهد؟» ۴ او در جواب ایشان گفت: پطرس در جواب گفت: «اینک ما همچیزها را ترک کرده، تو را «مگر خوانده‌اید که خالق در ابتدا ایشان را مرد و زن آفرید، ۵ و متابعت می کیم. پس ما را چه خواهد بود؟» ۲۸ «عیسی ایشان را گفت از این جهت مرد، پدر و مادر خود را رها کرده، به زن خویش گفت: «هر آینه به شما می گوییم شما که مرا متابعت نموده‌اید، در پیوندد و هر دویک تن خواهند شد؟ ۶ بنابراین بعد از آن دونیستند معاد وقتی که پسر انسان بر کرسی جلال خود نشینید، شما نیز بلکه یک تن هستند. پس آنچه را خدایپوست انسان جدا نسازد.» ۷ به وی گفتند: «پس از بهره‌چه موسی امر فرمود که زن را طلاق نامه دهند و جدا کنند؟» ۸ ایشان را گفت: «موسی به سبب سنگالی پدر یا مادر یا زن یافزندان یا زمینها را ترک کرد، صد چندان شما، شما را اجازت داد که زنان خود را طلاق دهد. لیکن خواهدیافت و وارث حیات جاودانی خواهد گشت. (aiōnios) ۹ و به شما می گوییم که آخرین می گرددند و آخرین، اولین! از ابتدا چنین نبود. ۱۰ لیکن بسا اولین که آخرین می گرددند و آخرین، اولین!

علت زنا طلاق دهد و دیگری را نکاح کند، زانی است و هر که زن مطلقه‌ای را نکاح کند، زنا کند. ۱۱ شاگردانش بدoo گفتند: ۲۰ «زیار ملکوت آسمان صاحب خانه‌ای را ماند که با مدادان اگر حکم شوهر بازن چنین باشد، نکاح نکردن بهتر است!» بیرون رفت تا عمله بهجهت تاکستان خود به مزد پگیرد. ۲ پس با ایشان را گفت: «تمامی خلق این کلام را نمی پذیرند، مگر به عمله، روزی یک دینار قرار داده، ایشان را به تاکستان خود فرستاد. کسانی که عطا شده است. ۱۲ زیار که خصی‌ها می باشند که ۳ و قریب به ساعت سوم بیرون رفته، بعضی دیگر را در بازار بیکار از شکم مادر چنین متولد شدند و خصی‌ها هستند که از مردم استاده دید. ۴ ایشان را نیز گفت: «شما هم به تاکستان بروید خصی‌شده‌اند و خصی‌ها می باشد که بجهت ملکوت خدا خود و آنچه حق شما است به شما می دهم.» پس رفتند. ۵ باز قریب به را خصی نموده‌اند. آنکه توانایی قبول دارد پذیرد. ۱۳ آنگاه چند ساعت ششم و نهم رفته، همچنین کرد. ۶ و قریب به ساعت بچه کوچک را نزد او آوردند تادستهای خود را بر ایشان نهاده، دعا یازدهم رفته، چند نفر دیگر بیکار استاده یافت. ایشان را گفت: کنند. اما شاگردان، ایشان را نهیب دادند. ۱۴ عیسی گفت: «بچه» از بهره‌چه تمامی روز در اینجا بیکار استاده‌اید؟» ۷ گفتندش: های کوچک را بگذرد و از آمدن نزد من، ایشان را منع مکنید، «هیچ کس ما را به مزد نگرفت.» بدیشان گفت: «شما نیز به زیار ملکوت آسمان از مثل اینها است.» ۱۵ و دستهای خود را بر تاکستان بروید و حق خویش را خواهید یافت.» ۸ و چون وقت شام ایشان گذارد از آن جا روانه شد. ۱۶ ناگاه شخصی آمده، وی را رسید، صاحب تاکستان به ناظر خود گفت: «مزدوران راطلبیده، از گفت: «ای استادنیکو، چه عمل نیکو کنم تا حیات جاودانی آخرین گرفته تا اولین مزد ایشان را ادا کن.» ۹ پس یازده ساعتیان یا به؟» ۱۷ وی را گفت: «از چه سبب مرا آمده، هر نفری دیناری یافتند. ۱۰ و اولین آمده، گمان بردنند نیکو گفتی و حال آنکه کسی نیکو نیست، جز خدا فقط. لیکن که بیشتر خواهید یافت. ولی ایشان نیز هر نفری دیناری یافتند. اگر خواهی داخل حیات شوی، احکام را نگاه دار.» ۱۸ بدو ۱۱ اما چون گرفتند، به صاحب خانه شکایت نموده، ۱۲ گفتند گفت: «کدام احکام؟» عیسی گفت: «قتل مکن، زنا مکن، که «این آخرین، یک ساعت کار کرددند و ایشان را با ما که دردی مکن، شهادت دروغ مده، ۱۹ و پدر و مادر خود را حرمت متحمل سختی و حرارت روز گردیده‌ایم مساوی ساخته‌ای؟» ۲۰ او دار و همسایه خود را مثل نفس خود دوست دار.» جوان وی در جواب یکی از ایشان گفت: «ای رفیق بر تو ظلمی نکدم. را گفت: «همه اینها را از طفویلت نگاه داشتم. دیگر مرا چه مگر به دیناری با من قرار ندادی؟ ۲۱ حق خود را گرفته برو. ناقص است؟ ۲۲ عیسی بدoo گفت: «اگر بخواهی کامل شوی، می خواهمن بدين آخری مثل تو دهم. ۱۵ آیا مرا جانز نیست که از رفته مایمیلک خود را بفروش و به قراء بده که در آسمان گنجی مال خود آنچه خواهمن بکنم؟ مگر چشم توبد است از آن رو که خواهی داشت؛ و آمده مرا متابعت نما.» ۲۳ چون جوان این من نیکو هستم؟ ۱۶ بنابراین اولین آخرین و آخرین اولین خواهند

شد، زیرا خوانده شدگان بسیارند و برگزیدگان کم.» ۱۷ و چون «دختر صهیون را گویند اینکه پادشاه تو نزد تو می آید با فروتنی و عیسی به اورشلیم می رفت، دوازده شاگرد خود را در اثنای راه به سواره بر حمار و بر کره الاغ.» ۶ پس شاگردان رفته، آنچه عیسی خلوت طبیبه بدیشان گفت: ۱۸ «اینکه به سوی اورشلیم می روم بدیشان امر فرمود، بعمل آوردند ۷ و الاغ را با کوه آورده، رخت و پسر انسان به روسای کهنه و کاتبان تسليم کرده خواهد شد و خود را بر آنها انداختند و بر آنها سوار شد. ۸ و گروهی بسیار، حکم قتل او را خواهند داد، ۹ و او را به امت ها خواهند سپرد تا رختهای خود را در راه گسترنیدند و جمعی از درختان شاخه ها او را سسته را کنند و تازیانه زند و مصلوب نمایند و درروز سوم خواهد برپایه، در راه می گسترنند. ۹ و جمعی از پیش و پس او رفته، برخاست.» ۲۰ آنگاه مادر دو پسر زیدی با پسران خود نزدی فریاد کنان می گفتند: «هوشیاعنا پسر دادوا، مبارک باد کسی که به آمد و پرستن نموده، از او چیزی درخواست کرد. ۲۱ بدو گفت: اسم خداوند می آید! هوشیاعنا در اعلی علیمن!» ۱۰ و چون وارد «چه خواهش داری؟» گفت: «بغیرما تا این دو پسر من در ملکوت اورشلیم شد، تمام شهر به آشوب آمده، می گفتند: «این کیست؟» تو، یکی بر دست راست و دیگری بر دست چپ تو بنشینند.» ۱۱ آن گروه گفتند: «این است عیسی نبی از ناصره جلیل.»

۲۲ عیسی در جواب گفت: «نمی دانید چه می خواهید. آیا ۱۲ پس عیسی داخل هیکل خدا گشته، جمیع کسانی را که در می توانید از آن کاسه ای که من می نوشم، بنوشید و تعتمدی را هیکل خرید و فروش می کردند، بیرون نمود و تخته ای صرافان و که می بایم، بیاید؟» بلو گفتند: «می توانیم.» ۱۳ ایشان را کرسیه ای کبوتر خواشان را واژگون ساخت. ۱۴ و ایشان را گفت: «البته از کاسه من خواهید نوشید و تعتمدی را که من «مکتوب است که خانه من خانه دعا نامیده می شود. لیکن شما می بایم، خواهید یافت. لیکن نشستن به دست راست و چپ من، مغاره دزدانش ساخته اید.» ۱۵ و کوران و شلان در هیکل از آن من نیست که بدھم، مگر به کسانی که از جانب پدرم برای آمدند و ایشان را شفا بخشید. اما روسای کهنه و کاتبان چون ایشان مهیا شده است.» ۱۶ اما چون آن ده شاگرد شنیدند، بر آن عجایی که از او صادر می گشت و کودکان را که در هیکل دوبرادر به دل رنجیدند. ۱۷ عیسی ایشان را پیش طلبیده، گفت: فریاد برآورده، «هوشیاعنا پسر دادوا» می گفتندیدند، غضبناک «آگاه هستید که حکام امت ها برایشان سروری می کنند و روسا گشته، ۱۸ به وی گفتند: «نمی شوی آنجه ایها می گویند؟» برو ایشان مسلطند. ۱۹ لیکن در میان شما چنین نخواهد بود، عیسی بدیشان گفت: «بلی مگر نخوانه اید این که از دهان بلکه هر که در میان شما می خواهد بزرگ گردد، خدام شما باشد. کودکان و شیرخوارگان حمد را میبا ساختی؟» ۲۰ پس ایشان را ۲۱ و هر که می خواهد در میان شما مقدم بود، غلام شما باشد. واگذارده، از شهر بسوی بیت عنیرفته، در آنجا شب را پسر بد. ۲۲ چنانکه پسر انسان نیامدتا مخلوم شود بلکه تا خدمت کند ۲۳ بامدادان چون به شهر مراجعت می کرد، گرسنه شد. ۲۴ و در ۲۵ و جان خود رادر راه بسیاری فدا سازد.» ۲۶ و هنگامی که از کنار راه پک درخت انجیر دیده، نزد آن آمد و جز برق بر آن هیچ اریحا بیرون می رفتند، گروهی بسیار از عقب او می آمدند. ۲۷ که نیافت. پس آن را گفت: «از این به بعد میوه تا به ابد بر تونشود!»

ناگاه دومرد کور کنار راه نشسته، چون شنیدند که عیسی در که در ساعت درخت انجیر خشکید! (aiōn g165)

۲۸ چون گذر است، فریاد کرده، گفتند: «خداؤندا، پسرداودا، بر ما ترحم شاگردان این را دیدند، متعجب شده، گفتند: «چه بسیار زود کن!» ۲۹ و هر چند خلق ایشان را نهیب می دانند که خاموش درخت انجیر خشک شده است!» ۳۰ عیسی در جواب ایشان شوند، بیشتر فریاد کنان می گفتند: «خداؤندا، پسر دادوا، بر ما گفت: «هر آینه به شما می گوییم اگر ایمان می داشتید و شک نمی ترحم فرمای!» ۳۱ پس عیسی ایستاده، به آواز بلند گفت: «چه نمودید، نه همین را که به درخت انجیر شدمی کردید، بلکه هر می خواهید برای شما کنم؟» ۳۲ به وی گفتند: «خداؤندا، اینکه گاه بدین کوه می گفید، «متنقل شده به دریا افکنده شو» چنین چشمان ما بازگردد!» ۳۳ پس عیسی ترحم نموده، چشمان ایشان می شد. ۳۴ و هر آنچه با ایمان به دعا طلب کنید، خواهید یافت.» را لمس نمود که در ساعت بینا گشته، از عقب او روانه شدند. ۳۵ و چون به هیکل درآمد، تعليم می داد، روسای کهنه و مشایخ قوم نزد او آمد، گفتند: «به چه قدرت این اعمال را می نمایی

۳۶ و چون نزدیک به اورشلیم رسیده، وارد بیت فاجی نزد کوه و کیست که این قدرت را به تو داده است؟» ۳۷ عیسی در زیتون شدند. آنگاه عیسی دو نفر از شاگردان خود را فرستاده، جواب ایشان گفت: «من نیز از شما سخنی می پرسم. اگرآن را به ۳۸ بدیشان گفت: «در این قریبای که پیش روی شما سالت بروید و من گویید، من هم به شما گویم که این اعمال را به چه قدرت در حال، الاغی با کراهاش بسته خواهید یافت. آنها را باز کرده، می نمایم!» ۳۹ تعمید یحیی از کجا بود؟ از آسمان یا از انسان؟» نزد من آورید. ۴۰ و هرگاه کسی به شما سخنی گوید، بگویید ایشان با خود تفکر کرده، گفتند که «اگر گوییم از آسمان بود، خداوند بینها احتیاج دارد که فی الفور آنها را خواهد فرستاد.» ۴۱ و هر آیه گوید پس چرا به وی ایمان نیاوردید. ۴۲ و اگر گوییم از این همه واقع شد تا سخنی که نبی گفته است تمام شود ۴۳ که

انسان بود، از مردم می‌ترسیم زیرا همه یحیی را نبی می‌دانند.» نموده، فرمود: «دعوت شدگان را بگویند که اینک خوان خود را ۲۷ پس در جواب عیسی گفتند: «ننمی دانیم.» بدیشان گفت: حاضر ساخته‌ام و گلایان و پروارهایان من کشته شده و همه چیز «من هم شما را ننمی گویم که به چه قدرت این کارها رامی کنم. آمده است، به عروسی بیایید.» ۵ ولی ایشان بی‌اعتنای نموده، ۲۸ لیکن چه گمان دارید؟ شخصی را دو پسربرد. نزد نخستین راه خود را گرفتند، یکی به مزمعه خود و دیگری به تجارت خویش آمده، گفت: «ای فرزند امروز به تاکستان من رفته، به کار مشغول رفت. ۶ و دیگران غلامان او را گرفته، دشمن داده، کشتند. ۷ شو.» ۲۹ در جواب گفت: «نخواهیم رفت.» اما بعد پشیمان ۷ پادشاه چون شنید، غضب نموده، لشکریان خود را فرستاده، آن گشته، برفت. ۸ آنگاه غلامان ۳۰ و به دومین نیز همچنین گفت. اورد جواب قاتلان را به قتل رسانید و شهر ایشان را بسوخت. ۹ آنگاه غلامان گفت: «ای آقا من می‌روم.» ۱۰ ولی نرفت. ۱۱ کدام‌یک از این خود را فرمود: «عروسی حاضر است؛ لیکن دعوت شدگان گلایات دو خواهش پدر را بهجا آورد؟» ۱۲ گفتند: «اولی!» عیسی بدیشان نداشتند. ۱۳ الان به شوارع عامه بروید و هر که را بیایید به عروسی گفت: «هرایی به شما می‌گوییم که با جگیران و فاحشه ها قبل از بطبلید.» ۱۴ پس آن غلامان بهس راهها رفت، نیک و بد هر که را شما داخل ملکوت خدا می‌گردند، ۱۵ زانو که یحیی از راه گرفتند جمع کردند، چنانکه خانه عروسی از مجلسیان مملو گشت. عدالت نزد شما آمد و بدیو ایمان نیاوردید، اما با جگیران و فاحشه ها ۱۶ آنگاه پادشاه بجهت دیدن اهل مجلس داخل شده، شخصی را بدیو ایمان آوردند و شما چون دیدید آخر هم پشیمان نشیدت تا بدو درآتیجا دید که جامه عروسی در بر ندارد. ۱۷ بدیگفت: «ای عزیز ایمان آورید. ۱۸ و مثلی دیگر بشنوید: صاحب خانه‌ای بود که چطورو در اینجا آمدی و حال آنکه جامه عروسی در بر نداری؟» ۱۹ تاکستانی غرس نموده، خطبه‌ای گردش کشید و چرخشته در آن او خاموش شد. ۲۰ آنگاه پادشاه خادمان خود را فرمود: «این کنند و بر جی بنا نمود. پس آن را به دهقانان سپرده، عازم سفر شد. شخص را دست و پا بسته بردارید و در ظلمت خارجی اندازید، ۲۱ و چون موسم میوه نزدیک شد، غلامان خود را نزد هفقاتان فرستاد جانی که گریه و فشار دنдан باشد.» ۲۲ زیرا طلبگران بسیارند و تا میوه های او را بردارند. ۲۳ اماده هفقاتان غلامانش را گرفته، بعضی برگزیدگان کم.» ۲۴ پس فریسان رفته، شورا نمودند که چطورو را را زند و بعضی را کشند و بعضی را سنگسار نمودند. ۲۵ باز در گفتگو گفخار سازند. ۲۶ و شاگردان خود را با هیروبدیان نزد وی غلامان دیگر، بیشتر از اولین فرستاده، بدیشان نیز به همان‌طور فرستاده، گفتند: «استادامی دانیم که صادق هستی و طریق خدا را سلوک نمودند. ۲۷ بالاخره پسر خود را نزد ایشان فرستاده، گفت: به راستی تعلیم می‌نمایی و از کسی باک نداری زیرا که به ظاهر پس مرا حرمت خواهند داشت.» ۲۸ اما دهقانان چون پسرا خلق نمی‌نگری. ۲۹ پس به ما بگو رای تو چیست. آیا جزیه دیدند با خود گفتند: «این وارث است. بیایید اورا بکشیم و دادن به قیصر رواست یا نه؟» ۳۰ عیسی شرارت ایشان را درک میراثش را ببریم.» ۳۱ آنگاه او را گرفته، بیرون تاکستان افکنده، کرده، گفت: «ای ریاکاران، چرا مرا تعزیز می‌کنید؟ ۳۲ سکه کشتند. ۳۳ پس چون مالک تاکستان آید، به آن دهقانان چه جویه را به من بنمایید.» ایشان دیناری نزد وی آوردند. ۳۴ بدیشان خواهد کرد؟» ۳۵ گفتند: «البته آن بدکاران را به سختی هلاک گفت: «این صورت و رقم از آن کیست؟» ۳۶ بدو گفتند: «از خواهد کرد و باع را به باعیانان دیگرخواهد سپرد که میوه هایش را آن قیصر.» بدیشان گفت: «مال قیصر را به قیصر ادا کنید و مال در موسم باروری.» ۳۷ عیسی بدیشان گفت: «مگر در کتب خدا رایه خدا!» ۳۸ چون ایشان شنیدند، معجب شدند او را هرگز نخواهند آید این که سنگی را که معمارانش ردمودند، همان واگذارده، برفتند. ۳۹ و در همان روز، صدوقیان که منکر قیامت سر زاویه شده است. این از جانب خداوند آمد و در نظر ما هستند نزد او آمده، سوال نموده، ۴۰ گفتند: «ای استاد، موسی عجیب است. ۴۱ از این جهت شما را می‌گوییم که ملکوت گفت اگر کسی بی‌ولاد نماید، می‌باید برادرش زن او را نکاح خدا از شما گرفته شده، به امی که میوه اش را بیاورند، عطا خواهد کند تا نسلی برای برادر خود پیدا نماید.» ۴۲ باری در میان ما شد. ۴۳ و هر که بر آن سنگ افتاد، منکرسرشود و اگر آن بر کسی هفت برادر بودند که اول زنی گرفته، بمد و چون اولادی نداشت افتاد، نرمش سازد.» ۴۴ و چون روسای کهنه و فریسان مثلهایش زن را به برادر خود ترک کرد. ۴۵ و همچنین دو میهن و سوین تا راشنیدند، دریافتند که درباره ایشان می‌گوید. ۴۶ و چون خواستند هفتمین، ۴۷ و آخر از همه آن زن نیز مرد. ۴۸ پس او در قیامت، او را گفخار کنند، از مردم ترسیدند زیرا که او را نبی می‌دانستند. زن کدام‌یک از آن هفت خواهد بود زیرا که همه او را داشتند؟» ۴۹ عیسی در جواب ایشان گفت: «گمراه هستید از این رو که ۵۰ عیسی توجه نموده، باز به مثلها ایشان را خطاب کرده، کتاب و قوت خدا رادر نیافراید. ۵۱ زیرا که در قیامت، نه نکاح گفت: ۵۲ «ملکوت آسمان پادشاهی را ماند که برای پسر خویش می‌کنند و نه نکاح کرده می‌شوند بلکه مثل ملائکه خدا در آسمان عروسی کرد. ۵۳ و غلامان خود را فرستاد تا دعوت شدگان را به می‌باشدند. ۵۴ اما درباره قیامت مردگان، آیا نخوانده‌اید کلامی را عروسی بخوانند و نخواستند بیایند. ۵۵ باز غلامان دیگر روانه

که خدا به شما گفته است، ۳۲ من هستم خدای ابراهیم و ریاکار، زیرا که بر و بحرا می‌گردید تا مریدی پیدا کنید و چون پیدا خدای اسحاق و خدای یعقوب؟ خدا، خدای مردگان نیست بلکه شادو را دو مرتبه پستتر از خود، پسر جهنم می‌سازید! (Geenna g1067) خدای زندگان است.» ۳۳ و آن گروه چون شنیدند، از تعیلم وی ۱۶ ای بر شما ای راهنمایان کور که می‌گویند «هر که متاخر شدند. ۳۴ اما چون فریسان شنیدند که صدوقیان را مجباب به هیکل قسم خورد باکی نیست لیکن هر که به طلاق هیکل نموده است، با هم جمع شدند. ۳۵ و یکی از ایشان که فقیه قسم خورد باشد وفاکنده.» ۱۷ ای نادانان و نایانیان، آیا کدام بود، از وی به طریق امتحان سوال کرده، گفت: ۳۶ «ای استاد، افضل است؟ طلاق یا هیکلی که طلاق را مقدس می‌سازد؟» ۱۸ و کدام حکم در شریعت بزرگتر است؟» ۳۷ عیسی وی را گفت: هر که به مذبح قسم خورد باکی نیست لیکن هر که به هدیه ای که «اینکه خداوند خدای خود را به همه دل و تمامی نفس و تمامی بر آن است قسم خورد، پایدادا کند.» ۱۹ ای جهال و کوران، فکر خود محبت نما. ۲۰ این است حکم اول و اعظم. ۲۹ و کدام افضل است؟ هدیه یا مذبح که هدیه را تقديری می‌نماید؟ دوم مثل آن است یعنی همسایه خود را مثل خود محبت نما. ۲۰ پس هر که به مذبح قسم خورد، به آن و به هرچه بر آن است ۴۰ بدین دو حکم، تمام تورات و صحف انبیاء متعلق است.» ۴۱ و قسم خورده است؛ ۲۱ و هر که به هیکل قسم خورد، به آن و به چون فریسان جمع بودند، عیسی از ایشان پرسیده، ۴۲ گفت: او که در آن ساکن است، قسم خورده است؛ ۲۲ و هر که به «رباره مسیح چه گمان می‌برید؟ او پسر کیست؟» بدو گفتند: آسمان قسم خورد، به کرسی خدا و به او که بر آن نشسته است، «پسر دادو.» ۴۳ ایشان را گفت: «پس چطرب دادو در روح، او قسم خورده است.» ۴۴ ای بر شما ای کاتبان و فریسان ریاکار که را خداوند می‌خواند؟ چنانکه می‌گوید: «خداوندیه خداوند من نعناع و شیت و زیره را عشر می‌دهید و اعظم احکام شریعت، گفت، به دست راست من بنشین تادشمانان تو را پای انداز تو یعنی عدالت و رحمت و ایمان را تک کرده‌اید! می‌باشت آنها را سازم.» ۴۵ پس هرگاه دادو او را خداوند می‌خواند، چگونه پرسش به جا آورده، اینها را نیز ترک نکرده باشید. ۴۶ ای راهنمایان کور که می‌باشد؟» ۴۶ و هیچ کس قدرت جواب وی هرگز نداشت و نه پشه را صافی می‌کنید و شتر را فرو می‌برید! ۴۷ وای بر شما ای کاتبان و فریسان ریاکار، از آن رو که بیرون پایله و بشقاب را پاک کسی از آن روز دیگر جرات سوال کردن از او نمود.

۴۸ آنگاه عیسی آن جماعت و شاگردان خود را خطاب کور، اول درون پایله و بشقاب را طاهرساز تا بیرون نش نیز طاهر کرده، ۲ گفت: «کاتبان و فریسان بر کرسی موسی نشسته‌اند. شود! ۴۹ وای بر شما ای کاتبان و فریسان ریاکار که چون قبور ۳ پس آنچه به شما گویند، نگاه دارید و به جا آورید، لیکن مثل سفید شده می‌باشید که از بیرون، نیکو می‌نماید لیکن درون آنها اعمال ایشان مکنید زیرا می‌گویند ونی کنند. ۴۰ زیرا بارهای گران از استخوانهای مردگان و سایر نجاسات پراست! ۴۱ همچنین و دشوار رامی بندند و بر دوش مردم می‌نهند و خودنی خواهند شما نیز ظاهر به مردم عادل می‌نمایید، لیکن باطن از ریاکاری و آنها را به یک انگشت حرکت دهنند. ۵ و همه کارهای خود را شارت مملو هستند. ۴۲ وای بر شما ای کاتبان و فریسان ریاکار می‌کنند تا مردم، ایشان را بینند. حمایه‌های خود را عرض که قبرهای اینها را بنا می‌کنید و مدفنهای صادقان را زینت می‌دهید، دائمهای قای خود را پهنه می‌سازند، ۶ و بالا نشستن درضیافتها و ۷ و می‌گوید: «اگر در ایام پدران خود می‌بودیم، در ریختن کرسیهای صدر در کنایس را دوست می‌دارند، ۷ و تعظیم در خون اینها با ایشان شریک نمی‌شدم!» ۴۳ پس بر خود شهادت کوچه‌ها را و اینکه مردم ایشان را آقا آقا بخوانند. ۸ لیکن شما اما می‌دهید که فرزندان قاتلان اینها هستند. ۴۴ پس شما پیمانه پدران خوانده مشوید، زیرا استاد شما یکی است یعنی مسیح و جمیع خود را لایلیز کنید! ای ماران و افعی زادگان! چگونه از عذاب شما برادرانید. ۹ و هیچ کس را بر زمین، پدر خود مخواهید کرد؟ (Geenna g1067) ۴۵ لهذا الحال اینها و شما یکی است که در آسمان است. ۱۰ و پیشواخوانده مشوید، حکماء و کاتبان نزد شما می‌فرستم و بعضی را خواهید کشت و به زیرا پیشوای شما یکی است یعنی مسیح. ۱۱ و هر که از شما بزرگتر دار خواهید کشید و بعضی را در کنایس خود تازیانه زده، از شهر به باشد، خادم شما بود. ۱۲ و هر که خود را بلند کند، پست گردد و شهر خواهید ارائد. ۱۳ تا همه خونهای صادقان که بر زمین ریخته هر که خود را فروتن سازد سرافرازگردد. ۱۴ وای بر شما ای کاتبان و شد بر شما وارد آید، از خون هاییل صدیق تا خون زکریا ابن بريخيا فریسان ریاکار که در ملکوت آسمان را به روی مردم می‌بندید، که او در میان هیکل و مذبح کشید. ۱۵ هر آیه به شما می‌گویم زیرا خود داخل آن نمی‌شوید و داخل شوندگان را از دخول مانع که این همه بر این طایفه خواهد آمد! ۱۶ ای اورشليم، اورشليم، می‌شوید. ۱۷ وای بر شما ای کاتبان و فریسان ریاکار، زیرا خانه قاتل اینها و منگسگار کننده مرسلان خود! چند مرتبه خواستم فرزندان های بیوهزنان رامی بلعید و از روی نماز را طویل می‌کنید؛ ازترو تو را جمع کنم، مثل مرغی که جوجه های خود را زیر بال خود عذاب شدیداتر خواهید یافت. ۱۸ وای بر شما ای کاتبان و فریسان

جمع می کند و نخواستید! ۲۸ اینک خانه شما برای شما ویران است، باور مکنید، ۲۷ زیرا همچنان که برق از مشرق ساطع شده، گذارد می شود. ۲۹ زیرا به شما می گویم از این پس مرا نخواهید تا به مغرب ظاهر می شود، ظهور پسر انسان نیز چنین خواهد شد. دید تا بگوید مبارک است او که به نام خداوند می آید.» ۲۸ و هرچا که مرداری باشد، کرکسان در آنجا جمع شوند. و فور بعد از مصیبت آن ایام، آفتاب تاریک گردد و ماه نور خود را ۲۹ پس عیسی از هیکل بیرون شده، برفت. و شاگردانش ندهد و ستارگان از اسمان فرو ریزند و قوهای افلاک متزل گردد. پیش آمدند تا عمارتهای هیکل را بدو نشان دهند. ۲ عیسی ایشان ۳۰ آنگاه علامت پسر انسان در آسمان پدید گرددو در آن وقت، را گفت: «آیا همه این چیزها را نمی بینید؟ هرآیه به شمامی جمیع طوایف زمین سینه زنی کنند پسر انسان را بینند که بر گویم در اینجا سنگی بر سنگی گذاره نخواهد شد که به نیز ابرهای اسمان، با قوت و جلال عظیم می آید؛ ۳۱ و فرشتگان افکنده نشود!» ۳ و چون به کوه زیتون نشسته بود، شاگردانش در خلوت نزدی آمده، گفتند: «به ما بگو که این امور کی واقع کرمان تا بکران فلک فراهم خواهند آورد.» ۳۲ «پس از درخت انجیر می شود و نشان آمدن تو و انتصارات عالم چیست.» (آیون ۱۶۵)

۴ عیسی در جواب ایشان گفت: «زنهر کسی شما را گمراه فهمید که تاستان نزدیک است. ۳۳ همچنین شما نیز چون این نکند! ۵ راژرو که بسا به نام من آمده خواهند گفت که من مسیح همه را بینید، بفهمید که نزدیک بلکه بر در است. ۳۴ هرآیه به هستم و بسیاری را گمراه خواهند کرد. ۶ و جنگها و اخبار جنگها شما می گوییم تا این همه واقع نشود، این طایفه نخواهد گذشت. راخواهید شنید. زنهر مضطرب مشوید زیرا که وقوع این همه لازم ۳۵ آسمان و زمین زابل خواهد شد، لیکن سختان من هرگز زابل است، لیکن اینتها هنوز نیست. ۷ زیرا قومی با قومی و مملکتی با نخواهد شد. ۳۶ «اما از آن روز و ساعت هیچ کس اطلاع ندارد، مملکتی مقاومت خواهند نمود و قحطیها و یاها وزیرلله‌ها در جایها حتی ملانکه آسمان جز پدر من و بس. ۳۷ لیکن چنانکه ایام نوح پدید آید. ۸ اما همه اینها آغازدهای زه است. ۹ آنگاه شما را بود، ظهور پسر انسان نیزچنان خواهد بود. ۳۸ زیرا همچنان که در مصیبت سپرده، خواهند کشت و جمیع امت‌ها بجهت اسم من ایام قبل از طوفان می خورند و می آشامیدند و نکاح می کردند و از شما نفرت کنند. ۱۰ و در آن زمان، بسیاری لغزش خورده، منکوحه می شدند تا روزی که نوح داخل کشتی گشت، ۱۱ و بسا انبیای یکدیگر را تسليم کنند و از یکدیگر نفرت گیرند. ۱۲ و بسا انبیای نفهمیدند تا طوفان آمده، همه را ببرد، همچنین ظهور پسر انسان کذبه ظاهر شده، بسیاری را گمراه کنند. ۱۳ و بجهت افروزی که در مزععه‌ای می باشند، یکی گناه محبت بسیاری سرد خواهد شد. ۱۴ لیکن هرکه تا به انتهای گرفته و دیگری واگذاره شود. ۱۵ و دو زن که دستام می کنند، صیر کند، نجات یابد. ۱۶ و به این بشارت ملکوت در تمام یکی گرفته و دیگری رها شود. ۱۷ پس بیدار باشید زیرا که نمی عالم موعظه خواهد شد تا بر جمیع امت‌ها شهادتی شود؛ آنگاه دانید در کدام ساعت خداوند شما می آید. ۱۸ لیکن این را بدانید اینها خواهد رسید. ۱۹ «پس چون مکروه ویرانی را که به زبان که اگر صاحب خانه می دانست در چه پاس از شب دزد می آید، دانیال نبی گفته شده است، در مقام مقدس بر پاشده بینید هرکه بیدار ماند و نمی گذاشت که به خانه اش نتف زند. ۲۰ لهذا خواند دریافت کرد ۲۱ آنگاه هرکه در پهودی باشد به کوهستان شما نیز حاضر باشید، زیرا در ساعتی که گمان نباید، پس از شما نفرت کنند. ۲۲ و هرکه در مزععه است، بجهت برداشتن رخت اهل خانه خود بگمارد تا ایشان را در وقت معین خورک دهد؟ ۲۳ لیکن ای وای برآستان و شیر دهنگان در آن ۲۴ خوشابحال آن غلامی که چون آقایش آید، او را در چنین کار ایام! ۲۵ پس دعاکنید تا فار شما در زمستان با در سیت نشود، مشغول یابد. ۲۶ هرآیه به شما می گوییم که او را بر تمام مایملک زیرا که در آن زمان چنان مصیبت عظیمی ظاهر می شود که از خود خواهد گماشت. ۲۷ لیکن هرگاه آن غلام شریر با خود گوید ابتدا عالم تا کون نشده و نخواهد شد! ۲۸ و اگر آن ایام کوتاه که آفای من درآمدن تاخر می نماید، ۲۹ و شروع کند به زدن نشدی، هیچ بشری نجات نیافتنی، لیکن بخطاطر برگزید گان، آن همقطران خود و خوردن و نوشیدن با میگساران، ۳۰ هرآیه آفای روزها کوتاه خواهد شد. ۳۱ آنگاه اگر کسی به شما گوید: آن غلام آید، در روزی که منتظر نباشد و در ساعتی که نداند، «اینک مسیح در اینجا یا در آنجا است» باور مکنید، ۳۲ زیرا ۳۳ او را دو پاره کرده، نصیبیش را با ریاکاران قرار دهد در مکانی که مسیحیان کاذب و انبیا کذبه ظاهر شده، علامات و معجزات که گریه و فشار دندان خواهد بود.

۳۴ عظیمه چنان خواهند نمود که اگر ممکن بودی برگزید گان را نیز گمراه کردنی. ۳۵ اینک شما را پیش خبر دادم. ۳۶ «پس اگر «در آن زمان ملکوت اسمان مثل ده باکره خواهد بود شما را گویند: اینک در صحراست، بیرون مروید یا آنکه در خلوت که مشعلهای خود را برداشته، به استقبال داماد بیرون رفتند. ۲ و

از ایشان پنج دانا و پنج نادان بودند. ۳ اما نادانان مشعلهای گرفته، به صاحب ده قنطرار بدھید. ۲۹ زیرا به هر که داردداده خود را برداشته، هیچ روغن با خودنبردن. ۴ لیکن دانایان، روغن شود و افونی یابد و از آنکه ندارد آنچه دارندنیز گرفته شود. ۳۰ و در ظروف خود بامشعلهای خویش برداشتند. ۵ و چون آمدن آن غلام بی نفع را در ظلمت خارجی اندازید، جایی که گریه و داماد بطول انجامید، همه پینکی زده، خفتند. ۶ و در نصف فشار دندان خواهد بود. ۳۱ «اما چون پسر انسان در جلال خود شب صدایی بلند شد که «اینک دامادمی آید به استقبال وی با جمیع ملائکه مقدس خوش آید، آنکه بر کرسی جلال خود بشتابید.» ۷ پس تمامی آن باکرهها برخاسته، مشعلهای خود را خواهد نشست، ۳۲ و جمیع امت‌ها در حضور او جمع شوند و اصلاح نمودند. ۸ و نادانان، دانایان را گفتند: «از روغن خود به آنها را از همیگر جدامی کند به قسمی که شبان میشها را از براها ما دهدید زیرا مشعلهای ما خاموش می‌شود.» ۹ اما دانایان در جدامی کند. ۳۳ و میشها را بر دست راست و براها بر چپ جواب گفتند: «نمی‌شود، میادا ما و شما را کفاف ندهد. بلکه خود قرار دهد. ۱۰ آنگاه پادشاه به اصحاب طرف راست گوید: نزد فروشنده‌گان رفته، برای خود بخرید.» ۱۱ و در حیثی که ایشان بیایدای برکت یافتنگان از پدر من و ملکوتی را که از ابتدای عالم بهجهت خرد می‌رفتند، داماد برسید و آنانی که حاضر بودند، با برای شما آماده شده است، به میراث گیرید. ۱۲ زیرا چون گرسنه وی به عروسی داخل شده، در بسته گردید. ۱۳ بعد از آن، باکره بودم مرا طعام دادید، تشنه بودم سیرآتم نمودید، غریب بودم مرا جا های دیگر نیز آمده، گفتند: «خداؤندا برای مایاگ کن.» ۱۴ او در دادید، عربان بودم مرا پوشانیدید، مرض بودم عیادتم کردید، در جواب گفت: «هرآینه به شمامی گوییم شما را نمی‌شناسم.» حبس بودم دیدن من آمدید. ۱۵ آنگاه عادلان به پاسخ گویند: ای پس بیدار باشیدزیرا که آن روز و ساعت را نمی‌دانید. ۱۶ «زیرا خداوند، کی گرسنه ات دیدیم تاطعمات دهیم، یا تشنه ات یاقفهم چنانکه مردی عازم سفر شده، غلامان خود را طلبید و اموال خود تا سیریات نماییم، ۱۷ یا کی تو را غریب یاقفهم تا را جادهم را بدبیشان سپرد، ۱۸ یکی را پنج قنطرار و دیگری را دو وسومی را یا عربان تا پوشانیم، ۱۹ و کی تو را مرض یامحبوس یاقفهم تا یک داد؛ هر یک را بحسب استعدادش. و بی‌دنگ متوجه سفر عیادت کنیم؟ ۲۰ پادشاه در جواب ایشان گوید: هرآینه به شما شد. ۲۱ پس آنکه پنج قنطرار یاقفهم بود، رفته و با آنها تجارت می‌گوییم، آنچه به یکی از این برادران کوچک‌ترین من کردید، به من نموده، پنج قنطرار دیگر سود کرد. ۲۲ و همچنین صاحب دوقنطرار کرده‌اید. ۲۳ «پس اصحاب طرف چپ را گوید: ای ملعونان، از نیز دو قنطرار دیگر سود گرفت. ۲۴ اما آنکه یک قنطرار گرفته من دور شوید در آتش جواردنی که برای ابلیس و فرشتگان او مهیا بود، رفته زمین را کند و نقذ آقای خود را پنهان نمود. ۲۵ و شده است. ۲۶ زیرا گرسنه بودم مرا خوارک بعد از مدت مدیدی، آقای آن غلامان آمده، از ایشان حساب ندادید، تشنه بودم مرا آتب ندادید، ۲۷ غریب بودم مرا جا ندادید، خواست. ۲۸ پس آنکه پنج قنطرار یاقفهم بود، پیش آمده، پنج قنطرار عربان بودم مرا نپوشانیدید، مرض و محبوس بودم عیادتم نمودید. دیگرگوشه، گفت: خداوندا پنج قنطرار به من سپردی، اینک پنج ۲۹ پس ایشان نیز به پاسخ گویند: ای خداوند، کی تو را گرسنه یا قنطرار دیگر سود کردم. ۳۰ آقای او به وی گفت: آفرین ای غلام تشنه یاغریب یا برهنه یا مرض یا محبوس دیده، خدمت نکردیم؟ نیک متدين! بر چیزهای اندک امین بودی، تو را بر چیزهای بسیار ۳۱ آنگاه در جواب ایشان گوید: هرآینه به شما می‌گوییم، آنچه خواهم گماشت. به شادی خداوند خود دادل شو! ۳۲ و مصاحب به یکی از این کوچک‌کان نکردید، به من نکردید. ۳۳ و ایشان دو قنطرار نیز آمده، گفت: ای آقا دو قنطرار تسالیم من نمودی، اینک در عذاب جادوانی خواهند رفت، اما عادلان در حیات جادوانی. ۳۴ و ایشان دو قنطرار دیگر سود یافته‌ام. ۳۵ آقایش وی را گفت: آفرین ای غلام (aiōnios g166) نیک متدين! بر چیزهای کم امین بودی، تو را بر چیزهای بسیار می‌گمارم. در خوشی خداوند خود داخل شو! ۳۶ پس آنکه یک ۳۷ و چون عیسی همه این سخنان را به اتمام رسانید، به قنطرار گرفته بود، پیش آمده، گفت: ای آقا چون تو رامی شناختم شاگردان خود گفت: «می‌دانید که بعد از دو روز عید فصح که مرد درشت خوبی می‌باشی، از جایی که نکاشته‌ای می‌دردی و است که پسر انسان تسلیم کرده می‌شود تا مصلوب گردد.» ۳۸ از جایی که نیفشناده‌ای جمع می‌کنی، پس ترسان شده، رفتم ۳۹ آنگاه روسای کهنه و کاتیان و مشایخ قوم در دیوانخانه رئیس کهنه و قنطرار تو را زیر زمین نهفتم. اینک مال توموجود است. ۴۰ آقایش که قیافا نام داشت جمع شده، ۴۱ شورا نمودند تا عیسی را به حیله در جواب وی گفت: ای غلام شیر بیکاره! دانسته‌ای که از جایی گرفتار ساخته، به قتل رساند. ۴۲ اما گفتند: «نه در وقت عید میادا که نکاشته‌ام میدروم و از مکانی که نپاشیده‌ام، جمع می‌کنم. آشوبی در قوم برای شود.» ۴۳ و هنگامی که عیسی در بیت عینا در ۴۴ از همین جهت تو را می‌بايست نقد مراهی صرافان بدھی تا وقتی خانه شمعون ایوس شد، ۴۵ زنی با شیشه‌ای عطر گرانبهاند او که بیایم مال خود را باسود بیایم. ۴۶ الحال آن قنطرار را از او آمده، چون بنشست بر سر وی ریخت. ۴۷ اما شاگردانش چون این را دیدند، غضب نموده، گفتند: «چرا این اسراف شده است؟

۹ زیرا ممکن بود این عطر به قیمت گران فروخته و به فقر ادade زدن خروس، سه مرتبه مرا انکار خواهی کرد!» ۳۵ پطرس به وی شود. ۱۰ عیسی این را درک کرده، بدیشان گفت: «چرا بدین گفت: «هرگاه مردم با تو لازم شود، هرگز تو را انکار نکنم!» و زن زحمت می دهد؟ زیرا کار نیکو به من کرده است. ۱۱ زیرا که سایرشاگردان نیز همچنان گفتند. ۲۶ آنگاه عیسی با ایشان به فقر را همیشه نزد خوددارید اما مرا همیشه ندارید. ۱۲ و این زن که موضوعی که مسمی به جسمیانی بود رسیده، به شاگردان خود این عطر را بر بدن مالید، بجهت دفن من کرده است. ۱۳ هرآینه گفت: «در اینجا بنشیبد تا من رفته، در آنجا دعا کنم.» ۳۷ و به شما می گویم هر جایی که در تمام عالم بدن بشارت موضعه پطرس و دو پسر زیدی را برداشته، بی نهایت غمگین و دردناک کرده شود، کاراین زن نیز بجهت یادگاری او مذکور خواهد شد.» شد. ۳۸ پس بدیشان گفت: «نفس من از غایت الم مشرف به ۱۴ آنگاه یکی از آن دوازده که به یهودای اسخربوطی مسمی موت شده است. در اینجا بنشیبد تا من بیدار باشید.» ۳۹ پس بود، نزد روسای کهنه رفته، ۱۵ گفت: «مرا چند خواهید داد تا قدری پیش رفته، به روی درافتاد و دعا کرده،» گفت: «ای پدر در او را به شما تسلیم کنم؟ ایشان سی پاره نفره با وی قراردادند. من، اگر ممکن باشد این پاله از من بگذرد؛ لیکن نه به خواهش ۱۶ و از آن وقت در صدد فرست شد تا اورا بدیشان تسلیم کند. من، بلکه به اراده تو.» ۴۰ و نزد شاگردان خود آمده، ایشان را در ۱۷ پس در روز اول عید فطیر، شاگردان نزد عیسی آمده، گفتند: خواب یافت. و به پطرس گفت: «آیا همچنین نمی توانستید یک کجا می خواهی فصح را آمده کنیم تا بخوبی؟» ۱۸ گفت: ساعت با من بیدار باشید؟ ۴۱ بیدار باشید و دعا کنید تا در معرض «به شهر، نزدفلان کس رفته، بدو گویید: «استاد می گوید وقت آزمایش نیفتید! روح راغب است، لیکن جسم ناتوان.» ۴۲ و من نزدیک شد و فصح را در خانه تو با شاگردان خود صرف بار دیگر رفته، بازدعا نموده، گفت: «ای پدر من، اگر ممکن می نمایم.» ۱۹ شاگردان چنانکه عیسی ایشان را امر فرمود کردند نباشد که این پاله بدون نوشیدن از من بگذرد، آنچه اراده تو است و فصح را مهیا ساختند. ۲۰ چون وقت شام رسید با آن دوازده بشود.» ۴۳ و آمده، باز ایشان را در خواب یافت زیرا که چشمان بنشست. ۲۱ و وقتی که ایشان غذا می خوردند، او گفت: «هرآینه ایشان سینگین شده بود.» ۴۴ پس ایشان را ترک کرده، رفت و دفعه به شما می گویم که یکی از شما مراتسلیم می کند!» ۲۲ پس سوم به همان کلام دعا کرد. ۴۵ آنگاه نزد شاگردان آمده، بدیشان بغايت غمگین شده، هریک از ایشان به وی سخن آغاز کردند که گفت: «مابقی را بخواهید واستراحت کنید. الحال ساعت رسیده «خدانوای آیا من آنم؟» ۲۳ او در جواب گفت: «آنکه دست با است که پسر انسان به دست گناهکاران تسلیم شود.» ۴۶ برخیزید من در قاب فرو برد، همان کس مرا تسلیم نماید!» ۲۴ هرآینه پسر برویم. یک تسلیم کننده من نزدیک است!» ۴۷ و هنوز سخن انسان به همانظر که درباره او مکروب است رحلت می کند. لیکن می گفت که ناگاه یهودا که یکی از آن دوازده بود با جمعی کثیر با وای بر آنکسی که پسر انسان بdest او تسلیم شود! آن شخص را شمشیرها و چوبها از جانب روساء کهنه و مشایخ قوم آمدند. ۴۸ و بهتر بودی که تولد نیافتنی!» ۲۵ و یهوداکه تسلیم کننده او بود، به تسلیم کننده داده، گفته بود: «هرکه را بوسه جواب گفت: «ای استاد آیا من آنم؟» به وی گفت: «تو خود ننم، همان است. او رامحکم بگیرید.» ۴۹ در ساعت نزد عیسی گفت!» ۲۶ و چون ایشان غذا می خوردند، عیسی نان را گرفته، آمده، گفت: «سلام یا سیدی!» و او را بوسید. ۵۰ عیسی وی را برکت داد و پاره کرده، به شاگردان داد و گفت: «بگیرید و بخوبید،» گفت: «ای رفیق، از بهرچه آمده؟» آنگاه پیش آمده، دست این است بدن من.» ۲۷ و پیله را گرفته، شکر نمود و بدیشان بر عیسی اندادخته، او را گرفتند. ۵۱ و ناگاه یکی از همراهان داده، گفت: «همه شما از این بنوشید،» ۲۸ زیرا که این است عیسی دست آورده، شمشیر خود را از غلاف کشیده، بر غلام خون من در عهد جدید که در راه بسیاری بجهت آمریش گناهان رئیس کهنه زد و گوشش را از تن جدا کرد. ۵۲ آنگاه عیسی ریخته می شود. ۲۹ اما به شمامی گویم که بعد از این از میوه مو وی را گفت: «شمشیر خود را غلاف کن، زیرا هرکه شمشیر دیگر نخواهم نوشید تا روزی که آن را بشما در ملکوت پدرخود، گیرد، به شمشیر هلاک گردد.» ۵۳ آیا گمان می بری که نمی توانم تازه آشامم.» ۳۰ پس تسبیح خواندن و به سوی کوه یعنی روانه الحال از پدرخود درخواست کنم که زیاده از دوازده فوج از ملائکه شدن. ۳۱ آنگاه عیسی بدیشان گفت: «همه شما امشب درباره ای حاضر سازد؟» ۵۴ لیکن در این صورت کتب چگونه من لغزش می خورید چنانکه مکتوب است که شبان را می ننم و تمام گردد که همچنین می بایست بشود؟» ۵۵ در آن ساعت، به گوسفندان گله پراکنده می شوند. ۳۲ لیکن بعد از برحاستم، پیش آن گروه گفت: گویا بر دزد بجهت گرفتن من با تیغها و چوبها از شما به جلیل خواهم رفت.» ۳۳ پطرس در جواب وی گفت: بیرون آمدید! هر روز با شما در هیکل نشسته، تعلیم می دادم و مرا «هر گاه همه درباره تو لغزش خورند، من هرگز نخوم.» ۳۴ عیسی نگرفتید. ۵۶ لیکن این همه شد تا کتب انبیا تمام شود.» در آن به وی گفت: «هرآینه به تو می گویم که در همین شب قبل ازبانک وقت جمیع شاگردان او را وگزارده، بگریختند. ۵۷ و آنانی که

عیسی را گرفته بودند، او را نزدیکاً رئیس کهنه جایی که کاتیان و داشته، گفتند: «انداختن این در بیتالمال جائز نیست زیرا خوبنها مشایخ جمع بودند، بردنده، ۵۸ اما پطرس از دور در عقب اومده، است.» ۷ پس شورا نموده، به آن مبلغ، مزره کوزه گر را بجهت به خانه رئیس کهنه درآمد و با خادمان پنششت تا انجام کار را مقبره غرباء خردیدند. ۸ از آن جهت، آن مزره تا امروز بحق الدم ببیند. ۹ پس روسای کهنه و مشایخ و تمامی اهل شورا طلب مشهور است. ۹ آنگاه سخنی که به زبان ارمیای نی گفته شده شهادت دروغ بر عیسی می کردند تا او را بغل رسانند، ۱۰ لیکن بود تمام گشت که «سی پاره نقره را برداشتند، بهای آن قیمت نیافتند. با آنکه چند شاهد دروغ پیش آمدند، هیچ نیافتند. آخر دو کرده شدهای که بعضی از بنی اسرائیل بر او قیمت گذارند. نفر آمده، ۱۱ گفتند: «این شخص گفت: «می توامن هیکل ۱۰ و آنها را بجهت مزره کوزه گر دادند، چنانکه خداوند به من خدا را خراب کنم و در سه روزش بنا نمایم.» ۱۱ اما عیسی در حضور والی ایستاده بود. پس والی از او کهنه برحاسته، بدو گفت: «هیچ جواب نمی دهی؟ چیست که پرسیده، گفت: «آیا تو پادشاه یهوده‌ستی؟» عیسی بدو گفت: اینها بر تو شهادت می دهند؟» ۱۲ اما عیسی خاموش ماند! تا «تو می گویی!» ۱۳ و چون روسای کهنه و مشایخ از او شکایت آنکه رئیس کهنه روی به وی کرده، گفت: «تو را به خدای حی می کردند، هیچ جواب نمی داد. ۱۴ پس پلاطس وی را گفت: قسم می دهم مارا بگوی که تو مسیح پس خدا هستی یا نه؟» «نمی شنوی چقدر بر تو شهادت می دهند؟» ۱۵ اما در جواب عیسی به وی گفت: «تو گفتی! و نیز شما رامی گوییم بعد از وی، یک سخن هم نگفت، بقسمی که والی بسیار معجب این پسر انسان را خواهید دید که بر دست راست قوت نشسته، بر شد. ۱۶ و در هر عیدی، رسم والی این بود که یک زندانی، ابرهای آسمان می آید!» ۱۷ در ساعت رئیس کهنه رخت خود هر که را می خواستند، برای جماعت آزاد می کرد. ۱۸ و در آن راجاک زده، گفت: «کفر گفت! دیگر ما را چه حاجت به شهد و وقت، زندانی مشهور، برایا نام داشت. ۱۹ پس چون مردم جمع است؟ الحال کفرش را شنیدید! ۱۶ چه مصلحت می بینید؟» شدند، پلاطس ایشان را گفت: «که را می خواهید برای شما آزاد ایشان در جواب گفتند: «مستوجب قتل است!» ۲۰ آنگاه آب کنم؟ برایا یا عیسی مشهور به مسیح را؟» ۲۱ زیرا که دانست او دهان بر رویش انداخته، او را طیانجه می زندن و بعضی سیلی زده، را از حسد تسليم کرده بودند. ۲۲ چون بر مستند نشسته بود، ۲۲ می گفتند: «ای مسیح، به ما نبوت کن! کیست که تو را زده نش نزد اوفستاده، گفت: «با این مرد عادل تو را کاری نیاشد، است؟» ۲۳ اما پطرس در ایوان بیرون نشسته بود که ناگاه کنیکی زیرا که امروز در خواب درباره او زحمت بسیار برد.» ۲۰ اما نزد وی آمده، گفت: «تو هم با عیسی جلیلی بودی!» ۲۰ او روسای کهنه و مشایخ، قوم را بر این تغییر نمودند که برای را روپریو همه انکار نموده، گفت: «نمی دانم چه می گویی!» ۲۱ و بخواهند و عیسی راهلاک سازند. ۲۱ پس والی بدیشان متوجه چون به دهلیز بیرون رفت، کنیزی دیگر او را دیده، به حاضرین شده، گفت: «کدامیک از این دنر را می خواهید بجهت شما گفت: «این شخص نیز از رفقاء عیسی ناصری است!» ۲۲ باز رها کنم؟ گفتند: «برایا را.» ۲۲ پلاطس بدیشان گفت: «پس قسم خورده، انکار نمود که «این مرد را نمی شناسم.» ۲۳ بعد از با عیسی مشهور به مسیح چه کنم؟» جمیع گفتند: «مصلوب چندی، آنانی که ایستاده بودند پیش آمده، پطرس را گفتند: «البته شود!» ۲۳ و الی گفت: «چرا؟ چه بدی کرده است؟» ایشان تو هم از اینها هستی زیرا که لهجه تو بر تولدات می نماید!» پیشتر فرید زده، گفتند: «مصلوب شود!» ۲۴ چون پلاطس دید ۲۴ آغاز لعن کردن و قسم خوردن نمود که «این شخص را که ثمری ندارد بلکه آشوب زیاده می گرد، آب طلبیده، پیش مردم نمی شناسم.» و در ساعت خروس بانگ زد ۲۵ آنگاه پطرس سخن دست خود را شسته گفت: «من بری هستم از خون این شخص عیسی را به یاد آورد که گفته بود: قبل از بانگ زدن خروس، سه عادل. شما ببینید.» ۲۵ تمام قوم در جواب گفتند: «خون او بر ما عزیزه مرا انکار خواهی کرد.» پس بیرون رفته زارزار بگریست. ۲۶ آنگاه برایا ایشان آزاد کرد و عیسی را تازیانه زده، سپد تا او را مصلوب کنند. ۲۷ آنگاه سپاهیان والی،

۲۷ و چون صبح شد، همه روسای کهنه و مشایخ قوم بر عیسی را به دیوانخانه برده، تمامی فوج را کرد وی فراهم اوردند. عیسی شورا کردند که اورا هلاک سازند. ۲۸ پس او را بند نهاده، ۲۸ واو را عیان ساخته، لباس قرمی بدو پوشانیدند، ۲۹ و تاجی از بردنده و به پنطیبوس پلاطس والی تسليم نمودند. ۳۰ در آن هنگام، خار بافت، بر سرش گذارند و نی بددست راست او دادند و پیش چون یهودا تسليم کننده او دید که بر او فتو دادند، پشمیان شده، وی زانو زده، استهرا کنان او را می گفتند: «سلام ای پادشاه یهودا!» سی پاره نقره را به روسای کهنه و مشایخ رد کرده، ۴ گفت: ۴ و آب دهان بر وی افکده، نی را گرفته بر سرش می زندن. ۲۱ و «گنای کردم که خون بیگناهی را تسليم نمودم.» گفتند: «ما بعد از آنکه او را استهرا کرده بودند، آن لباس را از وی کنده، جامه را چه، خود دانی!» ۵ پس آن نقره را درهیکل انداخته، روانه خودش را پوشانیدند و او را بجهت مصلوب نمودن بیرون بردند. شد و رفته خود را خفه نمود. ۶ اما روسای کهنه نقره را بر

۳۲ و چون بیرون می‌رفتند، شخصی قیروانی شمعون نام را یافته، او یوسف جسد را برداشته، آن را در کتان پاک پیچیده، ۶۰ او را در را بهجهت بدن صلیب مجبور کردند. ۳۳ و چون به موضوعی که به قیری نو که موضعی بود رسکه ترشیده بود، گذارد و سنگی پرگ جلجنایعنی کاسه سر مسمی بود رسیدند، ۳۴ سرکه ممزوج به بر سر آن غلطاناید، برفت. ۶۱ و مریم مجلدیه و مریم دیگر در مر بهجهت نوشیدن بدو دادند. اما چون چشید، نخواست که آنجا، در مقابل قبرنشسته بودند. ۶۲ و در فردا آن روز که بعد بنوشد. ۳۵ پس او را مصلوب نموده، رخت او را تقسیم نمودند از روز نهیه بودروساي کنه و فريسيان نزد پلاطس جمع شده، و بر آنها قرعه انداختند تا آنچه به زيان نبي گفته شده بود تمام ۶۳ گفتند: «اي آقا ما را ياد است که آن گمراه كننده وقتی که شود که «رخت مراردميان خود تقسيم کردند و بر لباس من قرعه زنده بود گفت: «بعد از سه روز برمي خشم». ۶۴ پس بفرما قير را انداختند. ۳۶ و در آنجا به نگاهبانی او نشستند. ۳۷ و تقسیر تا سه روزنگاهبانی کنند مبادا شاگردانش در شب آمده، اورا بازدند نامه او را نوشته، بالاي سرش آويختند که «اين است عيسى»، و به مردم گويند که از مردگان برخاسته است و گمراهی آخر، از پادشاه یهود! ۳۸ آنگاه دو دزد يكى بر دست راست و دیگرى اول بدر شود. ۴۵ پلاطس بدیشان فرمود: «شما کشیکچیان برچپش با وي مصلوب شدند. ۴۹ و راهگذاران سرهای خود را دارید. برويد چنانکه دانيد، محافظت کنيد.» ۶۶ پس رفتند و جنبانیده، کفر گويان ۴۰ می گفتند: «اي کسی که هیكل را خراب سنگ را مختوم ساخته، قير را باکشیکچیان محافظت نمودند.

مي کني و در سه روزان را می سازی، خود را نجات ده. اگر پسر خداهستی، از صلیب فرود بیا!» ۴۱ همچنین نيزروساي کنه با ۲۸ و بعد از سبت، هنگام فجر، روز اول هفته، مریم مجلدیه کاتبان و مشایخ استهراکتان می گفتند: ۴۲ «ديگران را نجات و مریم دیگرجهت دیدن قیرآمدند. ۲ که ناگاه زلزله‌ای عظیم داد، اما نمی تواند خود را برهاشد. اگر پادشاه اسرائیل است، اکنون حادث شد از آنرو که فرشته خداوند از آسمان نزول کرده، آمد و از صلیب فرود آید تا بدو ايمان آوريم! ۴۳ بر خداوند نمود، اکنون سنگ را از در قير غلطانیده، برآن پنتشست. ۳ و صورت او مثل او را نجات دهد، اگر بدورغشت دارد زира گفت پسر خدا هستم! برق و لباس چون برف سفید بود. ۴ و از ترس او کشیکچیان به ۴۴ و همچنین آن دو دزد نيز که با وي مصلوب بودند، او را دشنام لزه درآمده، مثل مرده گردیدند. ۵ اما فرشته به زنان متوجه شده، می دادند. ۴۵ و از ساعت ششم تا ساعت نهم، تاریکی تمام زمین گفت: شما ترسان میايشايد! ۶ در اینجا نیست زيرا چنانکه گفته بود را فرو گرفت. ۴۶ و نزدیک به ساعت نهم، عیسی به آوار بلند برخاسته است. بیایید جایی که خداوند خفته بود ملاحظه کنید، صدا زده گفت: «ابیلی ابیلی لاما سبقتني». یعنی الهی الهی مرا چرا و به زودی رفته شاگردانش را خبر دهد که از مردگان برخاسته ترک کرد. ۴۷ اما بعضی از حاضرین چون این را شنیدند، گفتند است. اينک پيش از شما به جليل می رود. در آنجا او را خواهید که او الیاس را می خواند. ۴۸ در ساعت يكی از آن میان دویده، دید. اينک شما را گفتم.» ۸ پس، از ترس و خوشی عظیم اسفنجی را گرفت و آن را از سرمه کرده، بر سرنی گذارد و نزد به زودی روانه شده، رفته تا شاگردان او را اطلاع دهن. ۹ و در او داشت تابوشد. ۴۹ و دیگران گفتند: «بگذران تا بینیم که هنگامی که بهجهت اخبار شاگردان او می رفتند، ناگاه عیسی آیالیاس می آید او را برهاند.» ۵۰ عیسی باز به آوازبلند صیحه زده، بدیشان بخورد، گفت: «سلام برسما باد!» پس پيش آمده، به روح را تسليم نمود. ۵۱ که ناگاه پرده هیكل از سرتا پا دو پاره قدمهای اوچسیده، او را پوستش کردند. ۱۰ آنگاه عیسی بدیشان شد و زمین متزلزل و سنگها شکافته گردید، و قبرها گشاده شد گفت: «متربید! رفته، برادراتم را بگويند که به جليل بروند که در ويسیاری از بدنهاي مقدسین که آرامیده بودند برخاستند، ۵۲ و بعد آنجا مرا خواهند ديد.» ۱۱ و چون ايشان می رفتند، ناگاه بعضی از برخاستن وي، از قبوربرآمده، به شهر مقدس رفتند و بر سپاري ازکشیکچیان به شهر شده، روساى کنه را از همه اين وقایع ظاهرشند. ۵۴ اما يوزباشي و رفقايش که عیسی رانگاهبانی مطلع ساختند. ۱۲ ايشان با مشایخ جمع شده، شورا نمودند و می کردند، چون زلزله و این وقایع را دیدند، بیهایت ترسان شده، نقره بسیار به سپاهيان داده، ۱۳ گفتند: «بگويند که شبانگاه گفتند: «في الواقع اين شخص پسر خدا بود.» ۱۴ و در آنجا زنان شاگردانش آمده، وقتی که ما در خواب بودیم او را در زدیدند. بسیاری که از جليل در عقب عیسی آمده بودند تا او را خدمت ۱۵ و هرگاه اين سخن گوش زد والي شود، همانا ما او را بگردانيم و کنند، از دور نظاره می کردند، ۱۶ که از آن جمله، مریم مجلدیه می رفتند، چنانکه تعليم بود و مریم مادر یعقوب ویشه و مادر پسران زیدی. ۱۷ اما چون یافتند کردن و این سخن تامزور در میان یهود منتشر است. ۱۸ وقت عصر رسید، شخصی دولتمند از اهل رامه، یوسف نام که او یازده رسول به جليل، بر کوهی که عیسی ايشان را نشان داده بود نيز از شاگردان عیسی بود آمد، ۱۹ و نزد پلاطس رفته، جسد رفتند. ۲۰ و چون او را دیدند، پرستش نمودند. لیکن بعضی شک عیسی را نخواست. آنگاه پلاطس فرمان داد که داده شود. ۲۱ پس عیسی پيش آمده، بدیشان خطاب کرده، گفت: «تمامی قدرت در آسمان و بر زمین به من داده شده است.

۱۹ پس رفته، همه امته را شاگرد سازید و ایشان را به اسم اب و
ابن و روح القدس تعیید دهید. ۲۰ ایشان را تعالیم دهید که همه
اموری را که به شما حکم کرده‌ام حفظ کنند. و اینک من هر روزه
تا انقضای عالم همراه شما می‌باشم.» آمين. (aiōn g165)

نمود و به آوار بلند صدازده، از او بیرون آمد. ۲۷ و همه متعجب شدند، بحدی که از همدیگر سوال کرده، گفتند: «این چیست و

۱ ابتدا انجیل عیسی مسیح پسر خدا. ۲ چنانکه در اشعیا نبی این چه تعلیم تازه است که ارواح پلید رانز با قدرت امر می کند و مکتوب است، «اینک رسول خود را پیش روی تو می فرستم تاراه اطاعتش می نمایند؟»^{۲۸} و اسم او فور در تمامی مز و بوم جلیل تو را پیش تو مهیا سازد. ۳ صدای ندا کننده ای در بیان که شهرت یافت. ۲۹ و از کنیسه بیرون آمده، فور با یعقوب و یوحنا به راه خداوند را مهیا سازید و طرق او را راست نمایید.^{۳۰} یعنی خانه شمعون و اندریاس درآمدند. ۳۰ و مادرزن شمعون تب کرده، تعییدهنه در بیان ظاهر شد و بجهت آمزش گناهان به تعیید خواهید بود. در ساعت وی را از حالت او خبر دادند. ۳۱ پس توهی موعظه می نمود. ۵ و تمامی مز و بوم یهودیه و جمیع سکنه نزدیک شده، دست او را گرفته، برخیزانیدش که همان وقت اورشلیم نزد وی بیرون شدند و به گناهان خود معتبر گردیده، در تب از او زایل شد و به خدمت گذاری ایشان مشغول گشت. رود ادون از او تعییدمی یافتد. ۶ و یعنی را لباس از پشم شتر شامگاه چون آفتاب به مغرب شد، جمیع مریضان و مجانین و کمرنده چویی بر کمر می بود و خوارک وی ازملخ و عسل بری. را پیش او آوردند. ۳۲ و تمام شهر بر در خانه ازدحام نمودند. ۷ و موعظه می کرد و می گفت که «بعد از من کسی توانای از من^{۳۴} و بسا کسانی را که به انواع امراض مبتلا بودند، شفا داد می آید که لاپی آن نیستم که خم شده، دول تعالیم او را باز کنم. و دیوهای بسیاری بیرون کرده، نگذارد که دیوهارف زنند زیرا که او من شما را به آب تعیید دادم. لیکن او شما را به روح القدس را شناختند.^{۳۵} بامدادان قبل از صبح برخاسته، بیرون رفت و به تعیید خواهد داد». ۹ واقع شد در آن ایام که عیسی از ناصره ویرانه ای رسیده، در آنجا به دعا مشغول شد. ۳۶ و شمعون و جلیل آمده در اردن از یعنی تعیید یافت. ۱۰ و چون از آب برآمد، رفاقتی دری او شفافتند. ۳۷ چون او را دریافتند، گفتند: «همه تو در ساعت آسمان را شکافته دید و روح را که مانند کبوتری بروی رامی طلبند.^{۳۸} بدیشان گفت: «به دهات مجاورهم بروم تا در نازل می شود. ۱۱ و آوازی از آسمان دررسید که «توپسر حبیب آنها نیز موعظه کنم، زیرا که بجهت این کار بیرون آمدم.»^{۳۹} پس من هستی که از تو خشیدم.»^{۴۰} پس بی درنگ روح وی را به در تمام جلیل درکنایس ایشان وعظ می نمود و دیوها را اخراج بیان می برد. ۱۳ و مدت چهل روز در صحرا بود و شیطان او می کرد. ۴۰ و ابرصی پیش وی آمده، استدعا کرد وزانو زده، راتجریه می کرد و با وحش بسر می برد و فرشتگان او را پرسناری بدل گفت: «اگر بخواهی، می توانی مرا طاهر سازی!»^{۴۱} عیسی می نمودند. ۱۴ و بعد از گرفتاری یعنی، عیسی به جلیل آمده، به ترح نموده، دست خود را دراز کرد و او را لمس نموده، گفت: بشارت ملکوت خدا موعظه کرده،^{۱۵} می گفت: «وقت تمام شد «می خواهم. ظاهر شو!»^{۴۲} و چون سخن گفت، فی الفور برص و ملکوت خداوندیک است. پس توبه کنید و به انجیل ایمان از او زایل شده، پاک گشت. ۴۳ و اروا قدغن کرد و فور مرخص بیاورید.»^{۴۴} ۱۶ و چون به کناره دریای جلیل می گشت، شمعون و فرموده، گفت: «زنهار کسی را خبر مده، بلکه رفته خود را به برادرش اندریاس را دید که دامی در دریا می اندارند زیرا که صیاد کاهن بمنا و آنجه موسی فرموده، بجهت تطهیر خودبگذران تا برای بودند. ۱۷ عیسی ایشان را گفت: «از عقب من آید که شما ایشان شهادتی بشود.»^{۴۵} لیکن او بیرون رفت، به موعظه نمودن و را صیاد مردم گردانم.^{۱۸} بی تامل دامهای خود را گذارده، از شهرت دادن این امر شروع کرد، بقسمی که بعد از آن او نتوانست بی او روانه شدند. ۱۹ و از آنجا قدری پیشترفته، یعقوب بن آشکارا به شهر درآید بلکه در ویرانه های بیرون بسر می برد و مردم زیدی و برادرش یوحنا را دید که در کشتنی دامهای خود را اصلاح از همه اطراف نزد وی می آمدند.

۲۰ در حال ایشان را دعوت نمود. پس پدر خود زنده را می کنند. ۲۱ و بعد از چندی، باز وارد کفرناحوم شده، چون شهرت با مزدوران در کشتنی گذارده، از عقب وی روانه شدند. ۲۲ و چون وارد کفرناحوم شدند، بی تأمل در روز سیت به کنیسه درآمد، چون شمعون در نیز گنجایش نداشت و برای ایشان کلام را به تعیین دادن شروع کرد،^{۲۳} به قسمی که از تعییم وی حریان شدند، زیرا که ایشان را مقتدرانه تعییم می داد نه مانند کاتبان. ۲۴ و در کنیسه ایشان شخصی بود که روح پلیدداشت. ناگاه او برسند، طاق جایی را که او بود باز کرده و شکافته، تختی را که است؟ آیا برای هلاک کردن ما آمدی؟ تو را می شناسم کیستی، مفلوج بر آن خواهید بود، به زیر هشتدن. ۲۵ عیسی چون ایمان ای قدوس خدا!^{۲۵} عیسی به وی نهیب داده، گفت: «ای فرزند، گناهان تو آمزیده شو و از او درآی!»^{۲۶} در ساعت آن روح خیث او را مصروف شد.»^{۲۷} لیکن بعضی از کاتبان که در آنجا نشسته بودند، در دل خود تفکر نمودند که «چرا این شخص چنین کفر می گوید؟

غیر از خدای واحد، کیست که بتواند گناهان را پیامزد؟» ۸ در ۲۷ و بدیشان گفت: «سبت بجهت انسان مقرر شد نه انسان ساعت عیسی در روح خود ادراک نموده که با خود چنین فکر برای سبت. ۲۸ بنابراین پسر انسان مالک سبت نیز هست.»

می‌کنند، بدیشان گفت: «از بهره‌چه این خیالات را به خاطر خود راه می‌دهید؟ ۹ کدام سهل تر است؟ مفلوج را گفتن گناهان تو ۱۰ و باز به کیسه درآمده، در آنجا مرد دست خشکی بود.

آمزیده شد؟ یا گفتن بrixیز و بستر خود را برداشته بخام؟ لیکن ۱۱ و مراقب وی بودند که شاید او را در سبت شفا دهد تا مدعی تا بدانید که پسر انسان راستطاعت آمزیدن گناهان بر روی زمین او گردند. ۱۲ پس بدان مرد دست خشک گفت: «در میان هست...» مفلوج را گفت: «تو را می‌گوییم بrixیز و بستر بایست!» ۱۳ و بدیشان گفت: «آیا در روز سبت کدام جایز خود را برداشته، به خانه خود برو!» ۱۴ او برشاست و بی تأمل است؟ نیکویی کردن یا بدی؟ جان رانجات دادن یا هلاک کردن؟»

بستر خود را برداشته، پیش روی همه روانه شد بطوری که همه ایشان خاموش ماندند. ۱۵ پس چشممان خود را بر ایشان با غضب حیران شده، خدا را تمجید نموده، گفتند: «مثل این امره‌گر گردانیده، زیرا که از سنتگذلی ایشان محروم بود، به آن مرد گفت:

نديده بوديم!» ۱۶ و باز به کناره دریا رفت و تمام آن گروه نزد او گفتند: «دست خود را دراز کردن!» پس دراز کرده، دستش صحیح گشت. آمدند و ایشان را تعلیم می‌داد. ۱۷ و هنگامی که می‌رفت لاوی در ساعت فریسان بیرون رفته، با هیرودیان دریا او شورا نمودند این حلقی را بر یاجگاه نشسته دید. بدلو گفت: «از عقب من خواهی شد!»

نديده بوديم!» ۱۸ و باز به کناره دریا رفت و تمام آن گروه نزد او گفتند: «پس دراز کردن!» پس دراز کرده، دستش صحیح گشت.

آمدند و ایشان را تعلیم می‌داد. ۱۹ و هنگامی که می‌رفت لاوی در ساعت فریسان بیرون رفته، با هیرودیان دریا او شورا نمودند این حلقی را بر یاجگاه نشسته دید. بدلو گفت: «از عقب من خواهی شد!»

پس برخاسته، درعقب وی شافت. ۲۰ و وقتی که او در دریا آمد و گروهی بسیار از جلیل به عقب او روانه شدند، واز

خانه وی نشسته بود، بسیاری از باجگیران و گناهکاران باعیسی و یهودیه و از اورشلم و ادومیه و آن طرف ارد و از حوالی صور و شاگردانش نشستند زیرا بسیار بودند و پیروی او می‌کردند. ۲۱ و عیسی با شاگردانش به سوی

چون کاتبان و فریسان او را دیدند که با باجگیران و گناهکاران ۲۲ و به شاگردان خود فرمود تا زورقی بهسبیج جمعیت، بجهت او می‌خورد، به شاگردان او گفتند: «چرا با باجگیران و گناهکاران اکل نگاه دارند تا بر وی ازدحام ننمایند، ۲۳ زیرا که بسیاری را صحت

و شرب می‌نماید؟» ۲۴ عیسی چون این را شنید، بدیشان گفت: «می‌داد، بقصی که هرکه صاحب دردی بود بر او هجوم می‌آورد

«تدرستان احتیاج به طبیب ندارند بلکه مرضان. و من نیامدم تاؤ را لمس نماید. ۲۵ و ارواح پلید چون او را دیدند، پیش او به

تا عادلان را بلکه تا گناهکاران را به توبه دعوت کنم.» ۲۶ و روی درافتادن و فریادکنان می‌گفتند که «تو پسر خدا هستی.»

شاگردان یحیی و فریسان روزه می‌داشتند. پس آمده، بدلو گفتند: ۲۷ و ایشان را به تاکید بسیار فرمود که او را شهرت ندهند.

«چون است که شاگردان یحیی و فریسان روزه می‌دارند و شاگردان ۲۸ پس بر فراز کوهی برآمده، هرکه را خواسته به نزد خود طلبید

تو روزه نمی‌دارند؟» ۲۹ عیسی بدیشان گفت: «آیا ممکن است و ایشان نزد او آمدند. ۳۰ و دوازده نفر را مقرر فرمود تا همراه

پسران خانه عروسی مادامی که داماد با ایشان است روزه بدارند؟ او باشند و تا ایشان را بجهت وعظ نمودن بفرستند، واشان زمانی که داماد را با خود دارند، نمی‌توانند روزه‌دارند. لیکن ۳۱ را قدرت باشد که مرضان را شفا دهند و دیوها را بیرون کنند.

ایامی می‌آید که داماد از ایشان گرفته شود. در آن ایام روزه خواهند ۳۲ و شمعون را پطرس نام نهاد. ۳۳ و یعقوب پسر زیدی و یوحنا داشت. ۳۴ و هیچ کس بر جامه کهنه، پاره از پاچه نو وصله برادر یعقوب؛ این هر دو را بوترجس یعنی پسران رعد نام گذارد.

نعمی کند، والا آن وصله نو از آن کهنه جدامی گردد و دریدگی ۳۵ و اندریاس و فلیپس و برتو لما و متی و توما و یعقوب بن حلقی و بدتر می‌شود. ۳۶ و کسی شراب نو را در مشکه‌های کهنه نمی‌تدی و شمعون قانوی، ۳۷ و یهودی استخیوطی که او را تسليم ریزد و گزنه آن شراب نو مشکها را بدرد و شراب ریخته، مشکه‌های کد. ۳۸ و چون به خانه درآمدند، باز جمعی آمدند بطوری

می‌گردد. بلکه شراب نو را در مشکه‌ای نویاد ریخت.» ۳۹ و که ایشان فرصت نان خوردن هم نکردند. ۴۰ و خوبشان او چون

چنان افتاد که روز سبتي از میان مزعجه‌ها می‌گذشت و شاگردانش شنیدند، بیرون آمدند تا او را بردارند زیرا گفتند بی خود شده است. هنگامی که می‌رفتند، به چیدن خوشها شروع کردند. ۴۱ فریسان ۴۲ و کاتبانی که از اورشلم آمده بودند، گفتند که بعلزیول دارد و

بدو گفتند: «این چرا در روز سبتي مرتكب عملی می‌باشد که به باری رئیس دیوها، دیوها را اخراج می‌کند. ۴۳ پس ایشان را روا نیست؟» ۴۴ او بدیشان گفت: «مگر هرگز نخوانده اید که پیش طلبیده، مثلها زده، بدیشان گفت: «چطور می‌تواندشیطان،

داود چه کرد چون او و رفایش محتاج و گرسنه بودند؟ ۴۵ چگونه شیطان را بیرون کند؟ ۴۶ و اگر مملکتی برخلاف خود منقسم در ایام ایتار رئیس کهنه به خانه خدا درآمده، نان تقدمه را خورد شود، آن مملکت نواندپایدار بماند. ۴۷ و هرگاه خانه‌ای به خود

که خوردن آن جز به کاهنان روا نیست و به رفای خود نیز داد؟» خوش منقسم شد، آن خانه نمی‌تواند استقامات داشته باشد.

تواند قائم ماند بلکه هلاک می‌گردد. ۴۸ و هیچ کس نمی‌تواند به

خانه مردزوآور درآمده، اسباب او را غارت نماید، جوانکه اول آن دنیوی و غرور دولت و هووس چیزهای دیگر داخل شده، کلام را زورا را بینند و بعد از آن خانه اورا تاراج می کند. ۲۸ هرآینه به خفه می کند و بی ثمر می گردد. (aiōn g165) ۲۰ و کاشته شده شما می گوییم که همه گناهان از بنی آدم آمزیده می شود و هر قسم درزهای نیکو آنانند که چون کلام را شنوند آن رامی پذیرند و ثمر کفر که گفته باشند، ۲۹ لیکن هرکه به روح القدس کفر گوید، تا می آورند، بعضی سی و بعضی صست و بعضی صد.» ۲۱ پس به ابد آمزیده نشود بلکه مستحق عذاب جاردنی بود.» (aiōn) ۳۰ زیرا که می گفتند روحی پلید دارد. بر چراغدان گلدارند؟ ۲۲ زیرا که چیزی پنهان نیست که آشکارا ۳۱ پس برادران و مادر او آمدند و بیرون ایستاده، فرستادند تا او را نگردد و هیچ چیز مخفی نشود، مگر تا به ظهر آید. ۲۲ هرکه طلب کنند. ۲۲ آنگاه جماعت گرد او نشسته بودند و به وی گوش شنوا دارد بشنوید. ۲۴ و بدیشان گفت: «با حذر باشید گفتند: «اینک مادرت و برادرانت بیرون تو را می طلبند». ۳۳ در که چه می شنوید، زیرا به هر میزانی که وزن کنید به شما پس موده جواب ایشان گفت: «کیست مادر من و برادرانم کیانند؟» ۳۴ پس شود، بلکه از برای شماکه می شنوید افرون خواهد گشت. ۲۵ زیرا بر آنانی که گرد وی نشسته بودند، نظر افکنده، گفت: «ایانند هرکه دارد بدو داده شود و از هرکه ندارد آنچه نیز دارد گرفته خواهد مادر و برادرانم، ۳۵ زیرا هرکه اراده خدا را بهجا آرده همان برادر و شد.» ۲۶ و گفت: «همچنین ملکوت خدا مانند کسی است که خواهر و مادر من پاشد.» تخم بر زمین بیفشناد، ۲۷ و شب و روز بخوابد و برخیزد و تخم بروید و نمو کند. چگونه؟ او نداند. ۲۸ زیرا که زمین به ذات

۴ و باز به کناره دریا به تعلیم دادن شروع کرد و جمعی کثیر نزد خود شمر می آورد، اول علف، بعد خوش، پس از آن دانه کامل در او جمع شدند بطوری که به کشتنی سوار شده، بر دریا قوار گرفت خوش. ۲۹ و چون ثمر رسید، فور دام را بکار می برد زیرا که وقت و تمامی آن جماعت بر ساحل دریا حاضر بودند. ۲ پس ایشان را حصاد رسیده است.» ۳۰ و گفت: «به چه چیز ملکوت خدا را به مثلها چیزهای بسیار آموقخت و در تعلیم خود بدیشان گفت: تشبیه کنیم و برای آن چه مثُل بزنیم؟ ۳۱ مثل دانه خردلی است ۳ «گوش گیرید! اینک بزرگی بجهت تخم پاشی بیرون رفت. ۴ و که وقتی که آن را بر زمین کارند، کوچکترین تخمها زمینی چون تخم می پاشید، قدری بر راه ریخته شده، مرغان هوا آمده آنها باشد. ۲۲ لیکن چون کاشته شد، می روید و بزرگتر از جمیع بقول را برچیدند. ۵ و پاره ای بر سنتگلاخ پاشیده شد، در جایی که می گردد و شاخه های بزرگ می آورد، چنانکه مرغان هوا زیر سایه امش خاک بسیار نبود. پس چون که زمین عمق نداشت به زودی روید، می توانید آشیانه گیرند.» ۳۳ و به مثلهای بسیار مانند اینها بقدری ۶ و چون آفتاب برآمد، سوخته شد و از آنرو که ریشه نداشت که استطاعت شنیدن داشتند، کلام را بدیشان بیان می فرمود، ۲۴ و خشکید. ۷ و قدری در میان خارها ریخته شد و خارها نمو کرده، بدون مثل بدیشان سخن نگفت. لیکن در خلوت، تمام معانی را آن را خفه نمود که ثمری نیاورد. ۸ و مابقی در زمین نیکو افتد و برای شاگردان خود شرح می نمود. ۳۵ و در همان روز وقت شام، حاصل پیدا نمود که روید و نمو کرد و بارلورد، بعضی سی و بعضی بدیشان گفت: «به کناره دیگر عبور کنیم.» ۳۶ پس چون آن شصت و بعضی صد. ۹ پس گفت: «هرکه گوش شنوا دارد، گروه رارخصت دادند، او را همانطوری که در کشتنی بود برداشتند و بشنوید!» ۱۰ و چون به خلوت شد، رفاقتی او با آن دوازده شرح چند زرق دیگر نیز هماره او بود. ۳۷ که ناگاه طوفانی عظیم از این مثل را از او پرسیدند. ۱۱ به ایشان گفت: «به شما دانستن باد پدید آمد و امواج بر کشتنی می خورد بقسمی که برمی گشت. سر ملکوت خدا عطا شده، اما به آنانی که بیرونند، همه چیز به ۲۸ و او در موخر کشتنی بر بالشی خفته بود. پس اورا بیدار کرده مثلهایمی شود، مبادا بازگشت کرده گناهان ایشان آمزیده شود.» ۱۲ تا نگران شده بگزند و نیبند و شنواشده بشنوند گفتند: «ای استاد، آیا تو را با کی نیست که هلاک شویم؟» و نفهمند، مبادا بازگشت کرده گناهان ایشان آمزیده شود. ۱۳ و ۳۹ در ساعت اپور خاسته، باد را نهیب داد و به دریا گفت: «اسکن بدیشان گفت: «آیا این مثل را نفهمیده اید؟ پس چگونه سایر مثلها شو و خاموش باش!» که باد ساکن شده، آرامی کامل پدید آمد. راه خواهید فهمید! ۱۴ بزرگ کلام را می کارد. ۱۵ و ایناند به کناره ۴ و ایشان را گفت: «از بهره چنین تسانید و چون است که راه، جایی که کلام کاشته می شود؛ و چون شنیدند فور شیطان ایمان ندارید؟» ۴۱ پس بی نهایت ترسان شده، به یکدیگر گفتند: آمده کلام کاشته شده در قلوب ایشان را می راپید. ۱۶ و ایض «این کیست که باد و دریا هم او را اطاعت می کنند؟» کاشته شده در سنتگلاخ، کسانی می باشند که چون کلام را بشنوند،

در حال آن را به خوشی قبول کنند، ولکن ریشه ای در خود ۱۷ پس به آن کناره دریا تا به سرزمین جدیران آمدند. ۲ و چون ندارند بلکه فانی می باشند؛ و چون صدمه ای یا زحمتی به سبب از کشتنی بیرون آمد، فی الفور شخصی که روحی پلید داشت کلام روی دهد در ساعت لغوش می خورند. ۱۸ و کاشته شده در از قبور بیرون شده، بدو برخورد. ۳ که در قبور ساکن می بود و خارها آنانی می باشند که چون کلام را شنوند، ۱۹ اندیشه های هیچ کس به زنجیرها هم نمی توانست اورا بند نماید، ۴ زیرا که

بارها او را به کنده‌ها وزنجیرها بسته بودند و زنجیرها را گسیخته از اوصادر گشته. پس در آن جماعت روی برگردانیده، گفت: وکنده‌ها را شکسته بود و احادی نمی توانست او را رام نماید، ۵ و «کیست که لیاس مرا لمس نمود؟» ۶ شاگردانش بدو گفتند: پیوسته شب و روز در کوهها و قبرها فریا می زد و خود را به سنجگها «می بینی که مردم بر توازد حام می نمایند! و می گویند کیست که محروم می ساخت. ۷ چون عیسی را از دور دید، دوان دوان مرا لمس نمود؟!» ۸ پس به اطراف خود می نگریست تا آن آمده، او را سجده کرد، ۹ و به آوار بلند صیحه زده، گفت: «ای زن را که این کار کرده، ببیند. ۱۰ آن زن چون دانست که به عیسی، پسر خدای تعالی، مرا با تو چه کار است؟ تو را به خدا وی چه واقع شده، ترسان و لزان آمد و نزد او به روی درافتاده، قسم می ساخت. ۱۱ چون عیسی را از دور دید، دوان دوان مرا لمس نمود؟!» ۱۲ پس به اطراف خود می نگریست: «ای را گفت: «ای روح پلید از این شخص بیرون بیا!» ۱۳ پس از اوپریسید: «اسم تو دختر، ایمانت تو را شفا داده است. به سلامتی بروو از بالای چیست؟» ۱۴ به وی گفت: «نام من لجنون است زنرا که بسیاریم.» خویش رستگار باش.» ۱۵ او هنوز سخن می گفت که بعضی پس بدوا تماس بسیار نمود که ایشان را از آن سزمهین بیرون از خانه رئیس کنیسه آمده، گفتند: «دخترت فوت شده؛ دیگر نکنند. ۱۶ و در حوالی آن کوهها، گله گزاریسواری می چرید. برای چه استاد را زحمت می دهی؟» ۱۷ عیسی چون سخنی را و همه دیوها از وی خواهش نموده، گفتند: «ما را به گزارها که گفته بودند شنید، درساعت به رئیس کنیسه گفت: «مترس بفرست تادر آنها داخل شویم.» ۱۸ فور عیسی ایشان را جازت ایمان آور ویس!» ۱۹ و چرچ طرس و یعقوب و یوحنا برادر یعقوب، داد. پس آن ارواح خبیث بیرون شده، به گزاران داخل گشتد و آن هیچ کس را جازت نداد که از عقب او بیاپند. ۲۰ چون به گله از بلندی به دریاجست و قریب بدو هزار بودند که در آب خانه رئیس کنیسه رسیدند، جمعی شوریده دید که گریه و نوحه خفه شدند. ۲۱ و خوک با نان فار کرده، در شهر و مرعده‌ها خیر بسیار می نمودند. ۲۲ پس داخل شده، بدبیشان گفت: «چرا غوغای می دادند و مردم بجهت دیدن آن ماجرا بیرون شتافتند. ۲۳ چون و گریه می کنید؟ دختر نمرده بلکه در خواب است.» ۲۴ ایشان بر نزد عیسی رسیده، آن دیوانه را که لجنون داشته بود دیدند که وی سخنی کردن لیکن او همه را بیرون کرده، پدر و مادر دختر را نشسته و لباس پوشیده و عاقل گشته است، پیشندند. ۲۵ و آنانی با رفیقان خویش برداشته، به جایی که دختر خواهید بود، داخل که دیده بودند، سرگذشت دیوانه و گزاران را بدبیشان باز گفتند. شد. ۲۶ پس دست دختر را گرفته، به وی گفت: «طیلنا قومی..» ۲۷ پس شروع به تماس نمودند که از حدود ایشان روانه شود. که معنی آن است: «ای دختر، تو را می گویم برخیز.» ۲۸ در ۲۹ و چون به کشتنی سوار شد، آنکه دیوانه بود ازوی استدعا نمود ساعت دختر برخاسته، خرامید زنرا که دوازده ساله بود. ایشان که با وی باشد. ۳۰ اما عیسی وی را اجازت نداد بلکه بدو گفت: بینهایت متعجب شدند. ۳۱ پس ایشان را به تاکید بسیار فرمود: «به خانه نزد خوبیشان خود برو و ایشان را خبر ده از آنچه خداوند با «کسی از این امر مطلع نشود». و گفت تا خوارکی بدو دهن. تو کرده است و چگونه به تو رحم نموده است.» ۳۲ پس روانه شده، در دیکاپولس به آنچه عیسی با وی کرده، موعظه کردن ۳۳ پس از آنچه روانه شده، به وطن خویش آمد و شاگردانش از آغاز نمود که همه مردم متعجب شدند. ۳۴ و چون عیسی باز به عقب او آمدند. ۳۵ چون روز سبت رسید، در کنیسه تعیین دادن انظرف، در کشتنی عبور نمود، مردم بسیار بر وی جمع گشتدند و آغاز نمودو بسیاری چون شنیدند، حیران شده گفتند: «از کجا بدین برکتاره دریا بود. ۳۶ که ناگاه یکی از روسای کنیسه، بایران نام شخص این چیزها رسیده و این چه حکمت است که به او عطا آمد و چون او را بدید بر پایهایش افتاده، ۳۷ بدوا تماس بسیار شده است که چنین معجزات از دست او صادر می گردد؟ ۳۸ مگر نموده، گفت: «نفس دخترک من به آخر رسیده. بیا و بر او دست این نیست نجار پسر مریم و برادر یعقوب و یوشوا و شمعون؟ گذار تاشفا یافته، زیست کند.» ۳۹ پس با او روانه شده، خلق و خواهاران او اینجا نزد مانمی باشند؟» و از او لغزش خوردند. بسیاری نیز از بی او افتاده، بر وی ازدحام می نمودند. ۴۰ آنگاه ۴۱ عیسی ایشان را گفت: «منی بی حرمت نباشد جز در وطن خود و زنی که مدت دوازده سال به استحاضه مبتلا می بود، ۴۲ و زحمت میان خوبیشان و در خانه خود. ۴۳ و در آنجا هیچ معجزه‌ای نتوانست بسیار از اطبای متعدد دیده و آنچه داشت صرف نموده، فایده‌ای نمود جز اینکه دستهای خود را بر چند مریض نهاده، ایشان را شفا نیافت بلکه بدتر می شد، ۴۴ چون خبر عیسی را بشنید، میان آن داد. ۴۵ و از بی ایمانی ایشان متعجب شده، در دهات آن حوالی گروه از عقب وی آمده و دای او را لمس نمود، ۴۶ زنرا گفته بود: گشته، تعیین همی داد. ۴۷ پس آن دوازده را پیش خوانده، شروع «اگر لیاس وی را هم لمس کنم، هر آینه شفا بایم.» ۴۸ در ساعت کرد به فرستادن ایشان جفت و ایشان را بر اروه پلید چشممه خون او خشک شده، در تن خود فهمید که از آن بلا قدرت داد، ۴۹ و ایشان را قدغن فرمود که «جز عصا فقط، هیچ چیز صحت یافته است. ۵۰ فی الفور عیسی از خود دانست که قوتو برندارید، نه توشه‌دان و نه پول در کمریند خود، ۵۱ بلکه موڑهای در پا کنید و دو قیا در بر نکنید.» ۵۲ و بدبیشان گفت: «در هر

جادا خل خانه‌ای شوید، در آن بمانید تا از آنجا کوچ کنید. ۱۱ و روانه دیده، بسیاری اورا شناختند و از جمیع شهرها بر خشکی هرجا که شما را قبول نکنند و به سخن شما گوش نگیرند، از آن بدان سوشافتند و از ایشان سبقت جسته، نزد وی جمع شدند. مکان بیرون رفته، خاک پایهای خود را بیفشارید تا بر آنها شهادتی ۳۴ عیسی بیرون آمده، گروهی بسیار دیده، بر ایشان ترحم فرمود گردد. هرآینه به شما می‌گوییم حالت سدوم و غمراه دروز جزا از چون گوسفندان بی شبان بودند و بسیار به ایشان تعليم دادن آن شهر سهول تر خواهد بود.» ۱۲ پس روانه شده، موعظه کردند گرفت. ۱۳ و چون بیشتری از روز سپری گشت، شاگردانش نزد که توبه کنند، ۱۴ و بسیار دیوها را بیرون کردند و مریضان کثیر وی آمده، گفتند: «این مکان ویرانه است و وقت منقضی شده. راروغن مالیه، شفا دادند. ۱۵ و هیرودیس پادشاه شنید زیرا که ۳۶ اینها را رخصت ده تا به اراضی و دهات این نواحی رفته، نان اسم او شهرت یافته بود و گفت که «یحیی تعییده‌نده از مردگان بجهت خود بخمرند که هیچ خواراکی ندارند.» ۱۶ در جواب ایشان برخاسته است و از این جهت معجزات از او به ظهور می‌آید. گفت: «شما ایشان را غذا دهید!» وی را گفتند: «مگر رفته، ۱۷ اما بعضی گفتند که الیاس است و بعضی گفتند که نبی ای دویست دینار نان بخریم تا اینها را طعام دهیم!» ۱۸ بدیشان است یا چون یکی از اینها. ۱۹ اما هیرودیس چون شنید گفت: «چند نان دارید؟ رفته، تحقیق کنید.» پس دریافت کرده، «این همان یحیی است که من سرش را از تن جدا کردم که از گفتند: «پنج نان و دو ماهی.» ۲۰ آنگاه ایشان را فرمود که «همه مردگان برخاسته است.» ۲۱ زیرا که هیرودیس فرستاده، یحیی را دادسته برسیزه پنشانید. ۲۲ پس صرف، صد صد و گرفتار نموده، او رادر زندان بست بخاطر هیرودیا، زن برادر او پنجاه پنچاه نشستند. ۲۳ و آن پنج نان و دو ماهی را گرفته، به فیلیپس که او را در نکاح خویش آورده بود. ۲۴ از آن جهت که سوی آسمان نگریسته، برکت داد و نان را پاره نموده، به شاگردان یحیی به هیرودیس گفته بود: «نگاه داشتن زن برادرت بر تو روا خود بسپر تا پیش آنها بگذراند و آن دو ماهی را بر همه آنها تقسیم نیست.» ۲۵ پس هیرودیا از او کینه داشته، می‌خواست اورا نمود. ۲۶ پس جمیع خورده، سیر شدند. ۲۷ و از خرده های نان و به قتل رساند اما نمی‌توانست، ۲۸ زیرا که هیرودیس از یحیی ماهی، دوازده سبد پر کرده، برداشتند. ۲۹ و خورندهان نان، قریب می‌ترسید چونکه او را مرد عادل و مقدس می‌دانست و رعایتش به پنج هزار مرد بودند. ۳۰ فی الفور شاگردان خود را الحاج فرمود می‌نمود و هرگاه از او می‌شید بسیار به عمل می‌آورد و به خوشی که به کشتن سوار شده، پیش از او به بیت صیدا عبور کنند تا خود سخن اخون را اصعاً می‌نمود. ۳۱ اما چون هنگام فرست رسید که آن جماعت را مخصوص فرماید. ۳۲ و چون ایشان را مخصوص نمود، هیرودیس در روز میلاد خود امراخ خود و سرتیبان و روسای جلیل بجهت عیادت به فراز کوهی برآمد. ۳۳ و چون شام شد، کشتن را ضیافت نمود؛ ۳۴ و دختر هیرودیا به مجلس درآمده، رقص درمیان دریا رسید و او تتها بر خشکی بود. ۳۵ واپیشان را در راندن کرد و هیرودیس و اهل مجلس را شادنمود. پادشاه بدان دختر کشتن خسته دید زیرا که با دماغه‌ای ایشان می‌زیند. پس نزدیک گفت: «آنچه خواهی ازمن بطلب تا به تو دهم.» ۳۶ و از برای او پاس چهارم از شب بر دریا خرامان شده، به نزد ایشان آمد و قسم خورد که آنچه از من خواهی حتی نصف ملک مراهایه به تو خواست از ایشان بگذرد. ۳۷ اما چون او را بر دریا خرامان دیدند، عطا کنم.» ۳۸ او بیرون رفته، به مادر خود گفت: «چه بطلبی؟» تصور نمودند که این خیالی است. پس فریاد برآوردن. ۳۹ زیرا که گفت: «سر یحیی تعییده‌نده را.» ۴۰ در ساعت به حضور همه او را ییده، مضطرب شدند. پس بزنگ بدیشان خطاب پادشاه درآمده، خواهش نموده، گفت: «می‌خواهم که الان سر کرده، ۴۱ گفت: «خاطر جمع دارید! من هستم، ترسان مباشد!» ۴۲ یحیی تعییده‌نده را در طبقی به من عنایت فرمایی. ۴۳ پادشاه ۴۴ و تا نزد ایشان به کشتن سوار شد، باد ساکن گردید چنانکه به شدت محروم گشت، لیکن بجهت پاس قسم و خاطر اهل پنهانیت در خود متغیر و متعجب شدند. ۴۵ زیرا که معجزه نان را مجلس نخواست او را محروم نماید. ۴۶ بزنگ پادشاه جلادی درک نکرده بودند زیرا دل ایشان سخت بود. ۴۷ پس از دریا فرستاده، فرمود تا سرش را پیاروید. ۴۸ و او به زندان رفته سر او را از گذشت، به سرزمین جیسارت آمده، لیکن انداختند. ۴۹ و چون از تن جداساخته و بر طبقی آورده، بدان دختر داد و دختران را به کشتن بیرون شدند، مردم در حال او را شناختند. ۵۰ و در همه مادر خود سپرد. ۵۱ چون شاگردانش شنیدند، آمدند و بدن او را آن نواحی بشتاب می‌گشتد و بیماران را بر تخته‌نامهاد، هر جا برداشته، دفن کردند. ۵۲ و رسولان نزد عیسی جمع شده، از آنچه که می‌شنیدند که او در آنجا است، می‌آورند. ۵۳ و هر جانی کرده و تعليم داده بودند او را خبر دادند. ۵۴ چنان گفت شما که به دهات یا شهرها یا اراضی می‌رفت، مریضان را بر راهها به خلوت، به جای ویران بیاید و اندکی استراحت نماید زیرا آمد و می‌گذارندو از او خواهش می‌نمودند که محض دامن ردای او را رفت چنان بود که فرست نان خوردن نیز نکردند. ۵۵ پس به لمس کنند و هر که آن را لمس می‌کرد شفایی یافت. ۵۶

نهایی در کشتنی به موضوعی ویران رفتهند. ۵۷ و مردم ایشان را

۷ و فریسیان و بعضی کاتیان از اورشلیم آمده، نزد او جمع لیکن نتوانست مخفی بماند، ۲۵ از آنرو که زنی که دخترک وی شدند. ۲ چون بعضی از شاگردان او را دیدند که با دستهای روح پایلداشت، چون خبر او را بشنید، فرو آمده برپایهای او افتاد. ناپاک یعنی ناشسته نان می خورند، ملامت نمودند، ۳ زیرا که ۲۶ و اون یونانی از اهل فینیقیه صوریه بود. پس از وی استدعا فریسیان و همه یهود تمسک به تقیید مشایخ نموده، تا دستها نمود که دیو را از دخترش بیرون کنید. عیسی وی را گفت: را بدقت نشویند غذا نمی خورند، ۴ و چون از بازارها آییند تا «بگذار اول فرزندان سیر شوند زیرا نان فرزندان راگرفتن و پیش نشویند چیزی نمی خورند و بسیار رسوم دیگر هست که نگاه سکان انداختن نیکو نیست». ۲۸ آن زن در جواب وی گفت: می دارند چون شستن پاله ها و آفتابه ها و ظروف مس و کرسیها. «بلی خداوندان»، زیرا سکان نیز پس خرده های فرزندان را از نیز ۵ پس فریسیان و کاتیان از اوپرسیدند: «چون است که شاگردان تو سفره می خورند.» ۲۹ وی را گفت؛ «بجهت این سخن برو که به تقیید مشایخ سلوک نمی نمایند بلکه به دستهای ناپاک نان دیو از دخترت بیرون شد.» ۳۰ پس چون به خانه خود رفت، می خورند؟» ۶ در جواب ایشان گفت: «نیکو اخبار نموداش عیا دیو را بیرون شده و دختر را بربستر خواهید یافت. و باز از درباره شما را یا کاران، چنانکه مکتوب است: این قوم به لهای نواحی صور روانه شده، از راه صیدون در میان حدوه دیکاپولس به خود مرا حرمت می دارندلیکن دلشان از من دور است. ۷ پس مرا دریای جلیل آمد. ۳۱ آنگاه کری را که لکنت زبان داشت نزد وی عبث عبادت می نمایند زیرا که رسوم انسانی را به جای فرایض تعیلم آورده، التمساص کردند که دست بر او گذارد. ۳۲ پس او را از می دهند، ۸ زیرا حکم خدا را ترک کرده، تقیید انسان را نگاه میان جماعت به خلوت برد، انگشتان خود را در گوشهای او می دارند، چون شستن آفتابه ها و پاله ها و چنین رسوم دیگر بسیار گذاشت و آب دهان انداخته، زیانش را لمس نمود؛ ۳۴ و به سوی بعمل می آورید.» ۹ پس بدبیشان گفت که «حکم خدا را نیکو آسمان نگرسته، آهی کشید و بدو گفت: «افتح!» یعنی باز شو باطل ساخته اید تا تقیید خود را محکم بدارید. ۱۰ از اینجehت که ۳۵ در ساعت گوشهای او گشاده و عقده زبانش حل شده، به موسی گفت پدر و مادر خود را حرمت دار و هر که پدر یا مادر را درستی تکلم نمود. ۱۱ پس ایشان را قدغن فرمود که هیچ کس را دشنام دهد، البته هلاک گردد. ۱۲ لیکن شما می گویید که هرگاه خبرندهند؛ لیکن چندان که بیشتر ایشان را قدغن نمود، زیادتر او را شخصی به پدر یا مادر خود گویید: «آنچه ازمن نفع یابی قربان شهرت دادند. ۱۳ و بینهایت متغير گشته می گفتند: «همه کارها یعنی هدیه برای خداست» ۱۴ و بعد از این او را اجازت نمی رانیکو کرده است؛ کران را شنوا و گدگان را گویامی گرداند!» دهید که پدر یا مادر خود را هیچ خدمت کند. ۱۵ پس کلام **۸** و در آن ایام باز جماعت، بسیار شده و خوارکی نداشتند. خدا را به تقییدی که خود جاری ساخته اید، باطل می سازید و عیسی شاگردان خود را پیش طلبیده، به ایشان گفت: «بر این کارهای مثل این بسیار به جامی آورید.» ۱۶ پس آن جماعت را گروه دلم بسوخت زیرا الان سه روز است که با من می باشندو هیچ پیش خوانده، بدبیشان گفت: «همه شما به من گوش دهید و خوارک نداندند. ۱۷ و هرگاه ایشان را گرسنه به خانه های خود فهم کنید. ۱۸ هیچ چیز نیست که از بیرون آدم داخل او گشته، بتواند او را نجس سازد بلکه آنچه از درونش صادر شود آن است که آدم را ناپاک می سازد. ۱۹ هر که گوش شموا دارد بشنود.» می تواند اینها را در این صحراء از نان سیر گرداند؟» ۲۰ ایشان و چون از نزد جماعت به خانه درآمد، شاگردانش معنی مثل پرسید: «چند نان دارید؟» گفتند: «هفت.» ۲۱ پس جماعت را از او پرسیدند. ۲۲ بدبیشان گفت: «مگر شما نیز همچینی بی فهم هستید و نمی دانید که آنچه از بیرون داخل آدم می شود، نمی تواند او را ناپاک سازد، ۲۳ زیرا که داخل دلش نمی شود بلکه به شکم می رود و خارج می شود به مزیله ای که این همه خوارک را پاک می کند.» ۲۴ و گفت: «آنچه از آدم بیرون آید، آن است که انسان را ناپاک می سازد، ۲۵ زیرا که از درون دل انسان به چهار هزار بود. پس ایشان را مرخص فرمود. ۲۶ و بی درنگ با صادر می شود، خیالات بد و زنا و فسق و قتل و دزدی ۲۷ و طمع شاگردان به کشته سوار شده، به نواحی دلمانه آمد. ۲۸ و خباثت و مکر و شهوت پرستی و چشم بد و کفر و غرور و فریسیان بیرون آمده، با وی به مباحثه شروع کردند. و از راه امتحان جهات. ۲۹ تمامی این چیزهای بد از درون صادر می گردد و آدم آیتی آسمانی از او خواستند. ۳۰ او از ال آهی کشیده، گفت: را ناپاک می گرداند.» ۳۱ پس از آنجا برخاسته به حوالی صور «از برای چه این فرقه آیتی می خواهند؟ هر آنچه به شما می گویم آیتی وصیدون رفته، به خانه درآمد و خواست که هیچ کس مطلع نشود، بدین فرقه عطا نخواهد شد.» ۳۲ پس ایشان را گذارد و باز به

کشته سوارشده، به کناره دیگر عبور نمود. ۱۴ و فراموش کردند سخنان من شرمnde شود، پسر انسان نیز وقتی که با فرشتگان که نان بردازند و با خود در کشته جزو یک نان نداشتند. ۱۵ آنگاه مقدس در جلال پدر خوبش آید، از او شرمnde خواهد گردید.» ایشان را قدغن فرمود که «باخبر باشید و از خمیر مایه فرسیان و خمیرمایه هیرودیس احتیاط کنید!» ۱۶ ایشان با خوداندیشید، ۹ و بدیشان گفت: «هرآینه به شما می‌گویم بعضی از گفتند: «از آن است که نان نداریم.» ۱۷ عیسی فهم کرد، ایستادگان در ایجحا می‌باشند که تاملکوت خدا را که به قوت بدیشان گفت: «چرا فکرمنی کنید از آجنهت که نان ندارید؟ آیا می‌آید بینید، ذاتقه موت را نخواهد چشید.» ۲ و بعد از شش هنوزنفهمیده و درک نکرده‌اید و تا حال دل شما سخت است؟ روز، عیسی پطرس و یعقوب و یوحنا را برداشته، ایشان را تنها بر آیا چشم داشته نمی‌بینید و گوش داشته نمی‌شنوید و به یاد فراز کوهی به خلوت برد و هیاتش در نظر ایشان متغیر گشت. ۱۸ ندارید؟ ۱۹ وقتی که پنج نان را برای پنج هزار نفر پاره کردم، ۳ و لباس او درخشان و چون برف بیانی سفید گردید، چنانکه چند سپد پر از پاره‌ها برداشید؟» بدلو گفتند: «دوادره.» ۲۰ و هیچ گازری بر روی زمین نمی‌تواند چنان سفید نماید. ۴ و الیاس وقتی که هفت نان را بجهت چهار هزار کس، پس زنیل پر از با موسی بر ایشان ظاهر شده، با عیسی گفتگو می‌کردند. ۵ پس ریشه‌ها برداشید؟» ۲۱ پس بدیشان گفت: پطرس ملتفت شده، به عیسی گفت: «ای استاد، بودن ما در «چرا نمی‌فهمید؟» ۲۲ چون به بیت صیدا آمد، شخصی کور را ایجحا نیکو است! پس سه سایبان می‌سازیم، یکی برای تو و نزد او آوردند و التمس نمودند که او را لمس نماید. ۲۳ پس دیگری برای موسی و سومی برای الیاس!» ۶ از آنرو که نمی‌دست آن کور را گرفته، او را از قریه بیرون برد و آب دهان بر دانست چه بگوید، چونکه هراسان بودند. ۷ ناگاه ابری بر ایشان چشمان او افکنده، و دست بر اوگذارده از او پرسید که «چیزی سایه انداخت و آوازی از ابردررسید که «این است پسر حبیب من، می‌بینی؟» ۲۴ اوپلا نگریسته، گفت: «مردمان را خرامان، چون از اوپشوید.» ۸ در ساعت گردآگرد خود نگریسته، جز عیسی تنها درختها می‌بینم.» ۲۵ پس باز دیگر دستهای خودرا بر چشمان او با خود هیچ کس را ندیدند. ۹ و چون از کوه به زیر می‌آمدند، گذارده، او را فرمود تا بالانگیست و صحیح گشته، همه‌چیز را به ایشان راقدغن فرمود که تا پس انسان از مردگان بینچیزد، از آنچه خوبی دید. ۲۶ پس او را به خانه‌اش فرستاده، گفت: «داخل ده دیده‌اند کسی را خبر ندهند. ۱۰ و این سخن را در خاطر خود مشو و هیچ کس را در آن جا خبر مده.» ۲۷ و عیسی با شاگردان نگاه داشته، از یکدیگرسوال می‌کردند که برخاستن از مردگان خود به دهات قصربه فیلپس رفت. و در راه از شاگردانش پرسیده، چه باشد. ۱۱ پس از او استفسار کرده، گفتند: «چرا کاتبان گفت که «مردم مرا که می‌دانند؟» ۲۸ ایشان جواب دادند که می‌گویند که الیاس باید اول بیاید؟» ۱۲ او در جواب ایشان گفت «یحیی تعمیددهنه و بعضی الیاس و بعضی یکی از انبیا.» ۲۹ او که «الیاس البته اول می‌آید و همه‌چیز را اصلاح می‌نماید و چگونه از ایشان پرسید: «شمامرا که می‌دانید؟» پطرس در جواب او درباره پسرانسان مکروب است که می‌باید زحمت بسیارکشد و گفت: «تومسیح هستی.» ۳۰ پس ایشان را فرمود که «هیچ کس حقیر شمرده شود.» ۱۳ لیکن به شمامی گویم که الیاس هم آمد را از او خبر ندهند.» ۳۱ آنگاه ایشان را تعليم دادن آغاز کرد که و با وی آنچه خواستند کردند، چنانچه در حق وی نوشته شده «لازم است پسر انسان بسیار رحمت کشد و ازمایش و روسای است.» ۱۴ پس چون نزد شاگردان خود رسید، جمعی کثیر گرد کهنه و کاتبان رد شود و کشته شده، بعد از سه روز بینچیزد.» ایشان دید و بعضی از کاتبان را که با ایشان می‌باخته می‌کردند. ۲۲ و چون این کلام را علانية فرمود، پطرس او را گرفته، به منع ۱۵ در ساعت، تمامی خلق چون او را بیدیند در حیرت افتادند و کردن شروع نمود. ۳۳ اما او برگشته، به شاگردان خودنگریسته، دوان دوان آمده، او را سلام دادند. ۱۶ آنگاه از کاتبان پرسی که پطرس را نهیب داد و گفت: «ای شیطان از من دور شو، زیرا امور «با اینها چه مباحثه دارید؟» ۱۷ یکی از آن میان در جواب گفت: الهی را اندیشه نمی‌کنی بلکه چیزهای انسانی را.» ۲۴ پس مودم «ای استاد، پسر خود راند تو آوردم که روحی گلگ دارد، ۱۸ و را با شاگردان خود خوانده، گفت: «هرکه خواهد از عقب من هر جا که او را بگیرد می‌اندازد، چنانچه کف برآورده، دندهایم آید، خوبیشن را انکارکند و صلیب خود را برداشته، مرا متابعت بهم می‌ساید و خشک می‌گردد. پس شاگردان تو را گفت که او را نماید. ۳۵ زیرا هرکه خواهد جان خود را نجات دهد، آن را هلاک بیرون کنند، تنوانتند.» ۱۹ او ایشان را جواب داده، گفت: سازد؛ و هرکه جان خود را بجهت من و انجیل بر باد دهد آن را «ای فرقه بی ایمان تا کی با شما باش و تا چه حد متحمل شما برهاند. ۳۶ زیرا که شخص را چه سود دارد هر گاه تمام دنیا را بپرد شوم! او را نزد من آورید.» ۲۰ پس اورا نزد وی آوردند. چون او را و نفس خود را بیازد؟ ۳۷ یا آنکه آدمی چه چیز را به عوض جان دید، فور آن روح او را مصروف کرد تا بر زمین افتداده، کف برآورده خود بدهد؟ ۳۸ زیرا هرکه در این فرقه زناکار و خطاکار از من و غلطان شد. ۲۱ پس از پدر وی پرسید: «چند وقت است که او را این حالت است؟» ۲۲ گفت: «از طغولیت.»

آتش و در آب انداخت تا او را هلاک کند. حال اگر می‌توانی بر تو را بلغزاند، قطعاً شنید که زیرا تو را مفیدتر است که لنج داخل ماترحم کرده، ما را مدد فرما.»^{۲۳} عیسیٰ وی را گفت: «اگر حیات شوی از آنکه با دو پا به جهنم افکنده شوی، در آتشی که می‌توانی ایمان آری، مومن را همه‌چیز ممکن است.»^{۲۴} در ساعت خاموشی نپذیرید؛ (Geenna g1067) ^{۲۵} آنچنانی که کرم ایشان پدر طفل فربادبر آورده، گریه کناد گفت: «ایمان می‌آورم ای خداوند، نمیرد و آتش، خاموش نشود.»^{۲۶} و هر گاه چشم تو تو را لغوش بی‌ایمانی مرا امداد فرما.»^{۲۷} چون عیسیٰ دید که گروهی گرد او دهد، قلعش کن زیرا تو را بهتر است که با یک چشم داخل به شتاب می‌آیند، روح پلید را نهیب داده، به وی فرمود: «ای روح ملکوت خدا شوی، از آنکه با دو چشم در آتش جهنم انداخته گنگ و کر من تو را حکم می‌کنم از او در آی و دیگر داخل او شوی،» (Geenna g1067) ^{۲۸} جایی که کرم ایشان نمیرد و آتش مشو!»^{۲۹} پس صیحه زده و او را بشدت مصروف نموده، بیرون خاموشی نیابد. ^{۳۰} زیرا هر کس به آتش، نمکین خواهد شد و هر آمد و مانند مرده گشت، چنانکه بسیاری گفتند که فوت شد. قربانی به نمک، نمکین می‌گردد. ^{۳۱} نمک نیکو است، لیکن هر اما عیسیٰ دستش را گرفته، برخیزانیدش که بربایستاد، ^{۳۲} و گاه نمک فاسد گردد به چه چیز آن را اصلاح می‌کنید؟ پس در چون به خانه درآمد، شاگردانش درخلوت از او پرسیدند: «چرا ما خود نمک بدارید و با یکدیگر صلح نماییم.»

نتوانستیم او را بیرون کنیم؟»^{۳۳} ایشان را گفت: «این جنس به هیچ وجه بیرون نمی‌رود جز به دعا.»^{۳۰} و از آنچا روانه شده، در جلیل می‌گشتد و نمی‌خواست کسی او را بشناسد، ^{۳۱} زیرا که شاگردان خود را اعلام فرموده، می‌گفت: «پرسانسان به دست مردم تسليم می‌شود و او را خواهند کشت و بعد از مقتعل شدن، روز سوم خواهد برباخت.»^{۳۲} اما این سخن را درک نکردن و ترسیدند که از او پرسند. ^{۳۳} و وارد کفرناحوم شده، چون به خانه درآمد، از ایشان پرسید که «درین راه با یک دیگرچه مساحث می‌کردید؟»^{۳۴} اما ایشان خاموش ماندند، از آنچا که در راه با یکدیگر گفتگومی کردند در اینکه کیست بزرگتر. ^{۳۵} پس نشسته، آن دوازده را طلبیده، بدبیشان گفت: «هر که می‌خواهد مقدم باشد موخر و غلام همه بود.»^{۳۶} پس طفلی را برداشته، در میان ایشان بر پا نمودو او را در آغوش کشیده، به ایشان گفت: ^{۳۷} «هر که یکی از این کودکان را به اسم من قبیل کند، مرا قبول کرده است و هر که مرا پذیرفت نه مرا بلکه فرستنده مرا پذیرفته باشد.»^{۳۸} آنگاه بیوحا ملتافت شده، بدو گفت: «ای استاد، شخصی را دیدیم که به نام تو دیوها بیرون می‌کرد و متابعت نمی‌نمود؛ و چون متابعت مانعی کرد، او را ممانعت نمودیم.»^{۳۹} عیسیٰ گفت: «او را منع مکنید، زیرا هیچ کس نیست که معجزه‌ای به نام من بنماید و بعواند به روی درحق من بد گوید.»^{۴۰} زیرا هر که ضد ما نیست باماست. ^{۴۱} و هر که شما را از این رو که از آن مسیح هستید، کاسه‌ای آب به اسم من بتوشاند، هر آینه به شما می‌گویند اجر خود را ضایع نخواهد کرد. ^{۴۲} و هر که یکی از این کودکان را که به من ایمان آورند، لغوش دهد، او را بهتر است که سینگ آسیانی بر گردنش آویخته، در دریا افکنده شود.

^{۴۳} پس هرگاه دستت تو را بلغزاند، آن را بیزیرا تو را بهتر است که شل داخل حیات شوی، ازاینکه با دو دست وارد جهنم گردی، در آتشی که خاموشی نپذیرد؛ (Geenna g1067) ^{۴۴} جایی که کرم ایشان نمیرد و آتش، خاموشی نپذیرد. ^{۴۵} و هرگاه پایت

همه را از طفولیت نگاه داشتم.» ۲۱ عیسی به وی نگریسته، بدhem جزو آنانی را که از بهر ایشان مهیا شده است.» ۴۱ و آن ده او را محبت نمود و گفت: «تو را یک چیز ناقص است: برو و نفر چون شنیدند بر یعقوب و یوحنا خشم گرفتند.» ۴۲ عیسی آنچه داری بفروش و به فقرا بدی که در آسمان گنجی خواهی ایشان را خوانده، به ایشان گفت: «می‌دانید آنانی که حکام امتهای یافت و بیا صلیب را برداشته، مرا پیروی کن.» ۲۲ لیکن او از شمرده می‌شوند برایشان ریاست می‌کنند و بزرگانشان بر ایشان این سخن ترش رو و محزون گشته، روانه گردید زیرا اموال بسیار مسلطند. ۴۳ لیکن در میان شما چنین نخواهد بود، بلکه هر که داشت. ۴۴ آنگاه عیسی گردآگرد خود نگریسته، به شاگردان خود خواهد در میان شما بزرگ شود، خادم شما باشد. و هر که گفت: «چه دشوار است که تو انگران داخل ملکوت خدا شوند.» خواهد مقدم بر شما شود، غلام همه باشد. ۴۵ زیرا که پسر انسان ۲۴ چون شاگردانش از سختن او در حیرت افتادند، عیسی باز نیز نیامده تامخدو شود بلکه تا خدمت کند و تا جان خود را فرادی توجه نموده، بدبیشان گفت: «ای فرزندان، چه دشوار است دخول بسیاری کند.» ۴۶ و وارد اریحا شدند. وقتی که او با شاگردان آنانی که به مال و اموال توکل دارند در ملکوت خدا! ۲۵ سهل خود و جمعی کثیر از اریحا بیرون می‌رفت، بارتیائوس کور، پسر تراست که شتر به سوراخ سوزن در آید از اینکه شخص دولمند تیماوس بر کناره راه نشسته، گذابی می‌کرد. ۴۷ چون شنید که به ملکوت خدا داخل شود! ۲۶ ایشان بغایت متحریگشته، با عیسی ناصری است، فریاد کردن گرفت و گفت: «ای عیسی یکدیگر می‌گفتند: «پس که می‌توانندیجات یابد؟!» ۲۷ عیسی به این داود بر من ترحم کن.» ۴۸ و چندان که بسیاری او را نهیب ایشان نظر کرده، گفت: «نند انسان محال است لیکن نزد خدا می‌دادند که خاموش شود، زیادتر فریاد بر می‌آورد که پسر داودا بر نیست زیرا که همه‌چیز نزد خدا ممکن است.» ۲۸ پطرس بدوقفن من ترحم فرما. ۴۹ پس عیسی ایستاده، فرمود تا او را بخوانند. گرفت که «اینک ما همه‌چیز را تک کرده، تورا پیروی کردہ‌ایم.» آنگاه آن کور را خوانده، بدو گفتند: «خطار جمیع دار برخیز که ۲۹ عیسی جواب فرمود: «هر آینه به شما می‌گویند کسی نیست که تو را می‌خواند.» ۵۰ در ساعت ردای خود را دور انداخته، بر پا خانه یابرادران یا خواهاران یا پدر یا مادر یا زن یا اولاد یا ملاک جست و نزد عیسی آمد. ۵۱ عیسی به وی التفات نموده، گفت: را بجهت من و انجیل ترک کند، ۳۰ جزاییکه الحال در این «چه می‌خواهی از بهر تو نمام؟» کور بدوقفت: «با سیدی آنکه زمان صد چندان یابد از خانه‌ها و بادران و خواهاران و مادران و بیانای یابم.» ۵۲ عیسی بدوقفت: «برو که ایمان تو را شفا داده فرزندان و ملاک با زحمات، و در عالم آینده حیات جاودانی است.» در ساعت بینا گشته، از عقب عیسی در راه روانه شد.

۱۱ و چون نزدیک به اوشیم به بیت‌فاجی و بیت عبایا بر کوه می‌گردندو آخرین اولین.» ۲۲ و چون در راه به سوی اوشیم می‌رفتند و عیسی در جلو ایشان می‌خرامید، در حیرت افتادند و چون از عقب او می‌رفتند، ترس بر ایشان مستولی شد. آنگاه آن دوازده را باز به کنارکشیده، شروع کرد به اطلاع دادن به ایشان از آنچه بر وی وارد می‌شد، ۲۳ که «اینک به اوشیم می‌روم و پسر انسان بدست روسای کهنه و کاتبان تسلیم شود و بر وی فشاری قتل دهند و اورا به امتها سپارند، ۳۴ و بر وی سخربه نموده، تازیانه‌اش زنند و آب دهان بر وی افکنده، او را خواهند کشت و روز سوم خواهد برخاست.» ۳۵ آنگاه یعقوب و یوحنا دو پسر زیدی نزدی آمده، گفتند: «ای استاد، می‌خواهیم آنچه ایتو سوال کیم برای ما را ایجاد کنی.» ۳۶ ایشان را گفت: «چه می‌خواهید برای شما بکنم؟» بکنی. ۳۷ ایشان را گفت: «چه کار دارید که کره را باز می‌کنید؟» بعدها در جلال تو بشنیم.» ۳۸ عیسی ایشان را گفت: «نمی‌فهمید آنچه می‌خواهید. آیا می‌توانید آن پیاله‌ای را که من می‌نوشم، پیش و پس می‌رفتند، فریاد کنان می‌گفتند: «هوشیانان، مبارک باد

کسی که به نام خداوندمی آید. ۱۰ مبارک باد ملکوت پدر ما داده بتوشید و تعییدی را که من می‌پذیرم، پذیرید؟!» ۳۹ وی را گفتند: کسی که آید به اسم خداوند. هوشیانان در اعلیٰ علیین.» ۱۱ و عیسی می‌توانیم.» عیسی بدبیشان گفت: «پیاله‌ای را که من می‌نوشم وارد اوشیم می‌رفت. خواهید آشامید و تعییدی را که من می‌پذیرم خواهید پذیرفت. چون وقت شام شد با آن دوازده به بیت عبایا رفت. ۱۲ بامدادان لیکن نشستن به دست راست و چپ من از آن من نیست که چون از بیت عبایا بیرون می‌آمدند، گرسته شد. ۱۳ ناگاه درخت

انجیری که برگ داشت از دور دیده، آمد تا شاید چیزی بر آن ۱۲ پس به مثلاًها به ایشان آغاز سخن نموده که «شخصی

بیابد. اما چون نزد آن رسید، جز برگ بر آن هیچ نیافت نیباشد. تاکستانی غرس نموده، حصاری گردش کشید و چرخشی پساخت که موسم انجیر نرسیده بود. ۱۴ پس عیسی توجه نموده، بدان ویرجی بنا کرده، آن را به دهقانان سپرد و سفر کرد. ۲. و در موسم، فرمود: «از این پس تا به ایند، هیچ کس از تو میوه نخواهد خورد.» نوکری نزد دهقانان فرستاد تا از میوه باغ از باطنان بگیرد. ۳. اما ما و شاگردانش شیلندن. (aiōn g165) ۱۵ پس وارد اورشلم شدند. ایشان او را گرفته، زدنده و تهی دست روانه نمودند. ۴ باز نوکری و چون عیسی داخل هیکل گشت، به بیرون کردن آنانی که دیگرند ایشان روانه نمود. او را نیز سنگسار کرده، سراو را شکستند درهیکل خرد و فروش می کردند شروع نمود و تخت های صرافان و بی حرمت کرده، برگردانیدندش. ۵ پس یک نفر دیگر فرستاده، و کرسیهای کبوترفروشان را واژگون ساخت. ۶ و نگذاشت که او را نیز کشتد و بسادیگران را که بعضی را زدنده بعضی را به کسی با ظرفی از میان هیکل بگذرد، ۷ و تعلیم داده، گفت: قتل رسانیدند. ۸ و بالاخره یک پسر حبیب خود را باقی داشت. «آیا مکتوب نیست که خانه من خانه عبادت تمامی امتهای نامیده او را نزد ایشان فرستاده، گفت: پسمردا حرمت خواهند داشت. خواهد شد؟ اما شما آن را مغافره دزدان ساخته اید.» ۹ چون لیکن دهقانان با خود گفتند: این وارث است؛ باید او را بکشیم روسای کهنه و کاتبان این را بشیلندن، در صدد آن شدند که تامیر از آن ما گردد. ۱۰ پس او را گرفته، مقتول ساختند و او را چطربور هلاک سازندزیرا که از وی ترسیدند چون که همه بیرون از تاکستان افکنند. ۱۱ پس صاحب تاکستان چه خواهد مردم از تعیلم وی متحیر می بودند. ۱۲ چون شام شد، از شهر کرد؟ او خواهد آمد و آن باطنان را هلاک ساخته، باغ را به دیگران بیرون رفت. ۲۰ صبحگاهان، در اثنای راه، درخت انجیر را خواهد سپرد. ۱۱ آیا نوشته رانخوانده اید: سنگی که عمارانش ریشه خشک یافتد. ۲۱ پطرس به خاطر آورده، وی را گفت: «ای رد کردن، همان سر زاویه گردید؟ ۱۲ این از جانب خداوند استاد، اینک درخت انجیری که نفرینش کردی خشک شده!» شد و در نظر ما عجیب است. ۱۳ آنگاه خواستند او را گرفتار عیسی در جواب ایشان گفت: «به خدا ایمان آورید، ۲۳ زیرا سازند، اما از خلق می ترسیدند، زیرا می دانستند که این مثل رای ای رایی به شما می گوییم هر که بین کوه گوید متنقل شده، به دریا ایشان آورد. پس او را واگذاره، برفقند. ۱۳ و چند نفر از فرسیان افکنده شو و در دل خود شک نداشته باشد بلکه یقین دارد که و هیرودیان را نزدی خواهد فرستادند تا او را به سخنی به دام آورند. آنچه گویدمی شود، هر آینه هر آنچه گوید بدو عطا شود. ۲۴ بنابراین ۱۴ ایشان آمده، بدو گفتند: «ای استاد، ما را یقین است که تو به شما می گوییم آنچه در عبادت سوال می کنید، یقین بدانید که راستگو هستی و از کسی باک نداری، چون که به ظاهر مردم آن را یافته اید و به شما عطا خواهد شد. ۲۵ و وقتی که به دعا نمی نگری بلکه طریق خدایار به راستی تعلمی من نمایی. جزیه دادن باشیست، هرگاه کسی به شما خطای کرده باشد، او را بیخشید به قیصر جایز است یا نه؟ بدھیم یا ندھیم؟ ۱۵ اما اوریا کاری ایشان تا آنکه پدر شما نیز که در آسمان است، خطایای شما را معاف را درک کرده، بدیشان گفت: «چرا مرا امتحان کنید؟ دیناری دارد. ۱۶ اما هرگاه شما نبخشید، پدر شما نیز که در آسمان است نزد من آرید تا آن را بیشم. ۱۶ چون آن را حاضر کردند، بدیشان تقصیرهای شما را نخواهد بخشید. ۲۷ و باز به اورشلم آمدند. گفت: «این صورت و رقم از آن کیست؟» وی را گفتند: «از آن و هنگامی که او درهیکل می خramید، روسای کهنه و کاتبان و قیصر.» ۱۷ عیسی در جواب ایشان گفت: «آنچه از قیصر است، مشایخ نزد وی آمده، ۲۸ گفتندش: «به چه قدرت این کارها را به قیصر رد کنید و آنچه از خداست، به خدا.» و از او متعجب می کنی و کیست که این قدرت را به توداده است تا این اعمال را شدند. ۱۸ و صدوقیان که منکر هستند نزد وی آمده، از او سوال بهجا آری؟» ۲۹ عیسی در جواب ایشان گفت: «من از شما نیز نموده، گفتند: «ای استاد، موسی به ما نوشته که هرگاه بادر سخنی می پرسم، مرا جواب دهید تا من هم به شما گوییم به چه کسی بمیرد و زنی بازگذاشته، اولادی نداشته باشد، برادرش زن او قادرت این کارها را می کنم. ۳۰ تعمید یحیی از آسمان بود یا از رابگرد تا او بهر برادر خود نسلی پیدا نماید. ۲۰ پس هفت برادر انسان؟ مرا جواب دهید.» ۲۱ ایشان در دلهای خود تفکر نموده، بودند که نخستین، زنی گرفته، بمرد و اولادی نگذاشت. ۲۱ پس گفتند: «اگرگوییم از آسمان بود، هر آینه گوید پس چرا بدوابیمان ثانی او را گرفته، هم بی اولاد فوت شد و همچنین سومی. ۲۲ تا نیاوردید. ۳۲ و اگر گوییم از انسان بود، «از خلق بیم داشتند از آنکه آن هفت او را گرفتند و اولادی نگذاشتند و بعد از همه، آنجا که همه یحیی را نبی ای برق می دانستند. ۳۳ پس در قیامت چون برخیزند، زن کدامیک عیسی گفتند: «نمی دانیم.» عیسی بدیشان جواب داد: «من هم از ایشان خواهد بود از آنچه که هر هفت، او را به زنی گرفته شما را نمی گوییم که به کدام قدرت این کارها را بهجا می آوم.» بودند؟ ۲۴ عیسی در جواب ایشان گفت: «آیا گمراه نیستید از آنرو که کتب و قوت خدا را نمی دانید؟ ۲۵ زیرا هنگامی که

از مردگان برخیزند، نه نکاح می‌کنند و نه منکوحه می‌گردند، ۱۳ و چون او از هیکل بیرون می‌رفت، یکی از شاگردانش بدرو بله که مانند فرشتگان، در آسمان می‌باشند. ۲۶ اما در باب مردگان گفت: «ای استاد ملاحظه فرما چه نوع سنگها و چه عمارت‌ها که برومی خیزند، در کتاب موسی در ذکریوته نخوانده‌اید چگونه است!» ۲ عیسی در جواب وی گفت: «آیا این عمارت‌های خدا او را خطاب کرده، گفت که منم خدای ابراهیم و خدای عظیمه را می‌نگری؟ بدان که سنگی بر سنگی گذارده نخواهد اسحاق و خدای یعقوب. ۲۷ و او خدای مردگان نیست بلکه شد، مگر آنکه به زیرافکنه شود!» ۳ و چون او بر کوه زیعون، خدای زندگان است. پس شما بسیار گمراه شده‌اید.» ۲۸ و مقابله هیکل نشسته بود، پطرس و یعقوب و یوحنا و اندریاس سر یکی از کتابان، چون می‌اخته ایشان را شنیده، دید که ایشان را ازوی پرسیدند: ۴ «ما را خیر بده که این امور کی واقع می‌شود جواب نیکو داد، پیش آمد، از او پرسید که «اول همه احکام و علامت نزدیک شدن این امور چیست؟» ۵ آنگاه عیسی در کدام است؟» ۶ عیسی او را جواب داد که «اول همه احکام جواب ایشان سخن آغازکرد که «زنهر کسی شما را گمراه نکند! این است که بشنوای اسرائیل، خداوند خدای ما خداوند واحد ۶ زیرا که بسیاری به نام من آمده، خواهند گفت که من هستم است. ۷ و خداوند خدای خود را به تمامی دل و تمامی جان و بسیاری را گمراه خواهند نمود. ۷ اما چون جنگها و اخبار و تمامی خاطر و تمامی قوت خود محبت نما، که اول از احکام جنگها را بشنوید، مضطرب مشوید زیرا که وقوع این حادث این است. ۸ و دوم مثل اول است که همسایه خود را چون نفس ضروری است لیکن انتها هنوز نیست. ۸ زیرا که امتنی بر امتنی خود محبت نما. بزرگتر از این دو، حکمی نیست.» ۹ کاتب و مملکتی بر مملکتی خواهند بربخاست و زلزله هادر جایها حادث وی را گفت: «آفرین ای استاد، نیکو گفته، زیرا خدا واحد است و خواهد شد و قحطی‌ها و غتشاش‌ها پدید می‌آید؛ و اینها ابتدای سوای او دیگری نیست، ۱۰ و ارباب تمامی دل و تمامی فهم و دردهای زه می‌پاشد. ۹ لیکن شما از برابر خود احتیاط کنید زیرا تمامی نفس و تمامی قوت محبت نمودن و همسایه خود را مثل که شما را به شوراهای سوختنی و هدایا افضل سپرد و در کنایس تازیانه‌ها خواهند خود محبت نمودن، از همه قربانی‌های سوختنی و هدایا افضل زد و شما را پیش حکام و یادشاهان بخطار من حاضر خواهند است.» ۱۱ چون عیسی بپدید که عاقلانه جواب داد، به وی کرد تا برایشان شهادتی شود. ۱۰ و لازم است که انجیل اول گفت: «از ملکوت خدادور نیستی.» و بعد از آن، هیچ‌کس جرات بر تمامی امتها موعظه شود. ۱۱ و چون شما را گرفته، تسليم نکردکه از او سوالی کنند. ۱۲ و هنگامی که عیسی در هیکل کنند، میندیشید که چه بگوید و متفکر می‌باشد بلکه آنچه در آن تعلیم می‌داد، متوجه شده، گفت: «چگونه کتابان می‌گویند که ساعت به شما عطا شود، آن را گویید زیرا گوینده شما نیسید بلکه مسیح پسر داد است؟» ۱۳ و حال آنکه خود داد در روح القدس روح القدس است. ۱۲ آنگاه بادر، بادر را و پدر، فرزند را به می‌گوید که خداوند به خداوند من گفت بطریق راست من بنشین هلاکت خواهند سپرد و فرزندان بروالدین خود بربخاسته، ایشان را به تا دشمنان تو را پای انداز تو سازم؟ ۱۴ پس در تعلیم خود گفت: «از کتابان ۱۴ «پس چون مکروه ویرانی را که به زیان دانیال نی گفته شده استیکه خرامیدن در لباس دراز و تعظیم‌های دربارها است، در جایی که نمی‌باشد برا بینید - آنکه می‌خواند بهمده - ۱۵ و کرسی‌های اول در کنایس و جایهای صدر در ضیافت‌ها را آنگاه آنی که در بیوه‌های می‌باشند، به کوهستان فرار کنند، ۱۶ و دوست می‌دارند. ۱۶ ایان که خانه‌های بیوه‌زنان را می‌بلعند هرکه بر بام باشد، به زیر نیاید و به خانه داخل نشود تا چیزی و نمار را به ریاطلو می‌دهند، عقوبات شدیدتر خواهند یافت.» از آن پردر، ۱۶ و آنکه در مزععه است، بزرگرد تا رخت خود ۱۷ و عیسی در مقابل بیت‌المال نشسته، نظاره می‌کرد که مردم به را بردار. ۱۷ اما وای بر آبستان و شیر دهنگان در آن ایام، چه وضع پول به بیت‌المال می‌اندازند؛ و بسیاری از دولتمدان، ۱۸ و دعاکنید که فرار شما در زمستان نشود، ۱۹ زیرا که در آن بسیاری اندادخند. ۲۰ آنگاه بیوه‌زنی قفسی آمده، دوفناس که یک ایام، چنان مصیبی خواهد شد که از ابتدای خلقتی که خدا ریغ باشد انداخت. ۲۱ پس شاگردان خود را پیش خوانده، به آفرید تاکون نشده و نخواهد شد. ۲۰ و اگر خداوند آن روزها را ایشان گفت: «هر آنچه به شما می‌گویند این بیوه‌زن مسکین از همه کوتاه نکرده، هیچ بشری نجات نیافری. لیکن بجهت برگردگانی آنایی که در خزانه اندادخند، بیشتر داد. ۲۲ زیرا که همه ایشان از که انتخاب نموده است، آن ایام را کوتاه ساخت. ۲۱ «پس زیادتی خود دادند، لیکن این زن از حاجتمندی خود، آنچه داشت هرگاه کسی به شما گوید اینک مسیح در اینجاست یا اینک در انداخت، یعنی تمام معیشت خود را.»

۲۲ زانرو که مسیحان دروغ و انبیای کذبه ظاهرشده، آیات و معجزات از ایشان صادر خواهد شد، بقسمی که

اگر ممکن بودی، برگزید گان را هم گمراه نمودندی. ۲۳ لیکن گرفتاری وی برآمد. ۱۲ و روز اول از عید فطیر که در آن فصح شما برحدار باشید! ۲۴ و در آن روزهای بعد از آن مصیبت خوشید راذج می‌کردند، شاگردانش به وی گفتند: «کجای خواهی برپیم تاریک گدد و ماه نور خود را بازگیرد، ۲۵ و ستارگان از آسمان فرو تدارک یینیم تا فصح رایخوی؟» ۱۳ پس دو نفر از شاگردان خود ریزند و قوای افلاک متزلزل خواهد گشت. ۲۶ آنگاه پسر انسان را فستاده، بدیشان گفت: «به شهر بروید و شخصی با سیوی آب را بینند که با قوت و جلال عظیم بر ابرها می‌آید. ۲۷ در آن به شما خواهد پرخورد. از عقب وی بروید، ۱۴ و به هرجایی که وقت، فرشتگان خود را از جهات اربعه از انتهای زمین تابه اقصای درآید صاحب خانه را گویید: استاد می‌گوید مهمانخانه کجا است فلک فراهم خواهد آورد. ۲۸ «الحال از درخت انجر مثلش را تاتفاق را با شاگردان خود آنجا صرف کنم؟» ۱۵ و احوال اخانه فراگیرید که چون شاخه اش نازک شده، برگ می‌آوردمی دانید که برگ مفروش و آماده به شما نشان می‌دهد. آنجا از بر هر ما تدارک تاستان نزدیک است. ۲۹ همچنین شما نیز چون این چیزها را بینید.» ۱۶ شاگردانش روانه شدند و به شهر رفته، چنانکه او واقع بینید، بدایند که نزدیک بلکه بر در است. ۳۰ هر آینه به فرموده بود، یافند و فصح را آماده ساختند. ۱۷ شامگاهان با آن شمامی گویم تا جمیع این حوادث واقع نشود، این فرقه نخواهند دوازده آمد. ۱۸ و چون نشسته غذا می‌خوردند، عیسی گفت: گذشت. ۲۱ آسمان و زمین زایل می‌شود، لیکن کلمات من هرگز «هرآینه به شما می‌گویم که، یکی از شما که با من غذای خورد، زایل نشود. ۲۲ ولی از آن روز و ساعت غیر از پدرهیچ کس اطلاع مرا تسلیم خواهد کرد.» ۱۹ ایشان غمگین گشته، یک پک گفتن ندارد، نه فرشتگان در آسمان و نه پسر هم. ۲۳ «پس برحدار و گرفتند که آیا من آنم و دیگری که آیا من هستم. ۲۰ او در بیدار شده، دعا کنیدزیرا نمی‌دانید که آن وقت کی می‌شود. جواب ایشان گفت: «یکی از دوازده که با من دست در قاب مثل کسی که عازم سفر شده، خانه خود را واگذار و خادمان فروبرد! ۲۱ به درستی که پسر انسان بطوری که درباره او مکتوب خود را قدرت داده، هر یکی را به شغلی خاص مقرر نماید و در بیان است، رحلت می‌کند. لیکن وای بر آن کسی که پسر انسان به را امر فرماید که بیداریماند. ۲۵ پس بیدار باشید زیرا نمی‌دانید که واسطه او تسلیم شود. او را بهتر می‌بود که تولد نیافتنی.» ۲۲ و در چه وقت صاحب خانه می‌آید، در شام یا نصف شب یا بانگ چون غذا می‌خوردند، عیسی نان را گرفته، برکت داد و پار کرده، خروس با صبح. ۲۶ مبادا ناگهان آمده شما را خفته یا بد. ۳۷ اما بدیشان داد و گفت: «بگیرید و بخورید که این جسد من است.» آنچه به شما می‌گوییم، به همه می‌گوییم: بیدار باشید! ۲۳ و پیله‌ای گرفته، شکر نمود و به ایشان داد و همه ازان آشامیدند ۲۴ و بیدیشان گفت: «این است خون من از عهد جدید که در راه کاتبان متصرف بودند که به چه حیله او را دستگیر کرده، به قتل از عصیر انگور نخورم تا آن روزی که در ملکوت خدا آن را تازه رسانند. ۲ لیکن می‌گفتند: «نه در عید مبادا در قوم اغتشاشی بنویشم. ۲۶ و بعد از خواندن تسبیح، به سوی کوه زیتون بیرون پدید آید.» ۳ و هنگامی که او در بیت علیا در خانه شمعون رفتند. ۲۷ عیسی ایشان را گفت: «همانا همه شما امشب در ابرص به غذا نشسته بود، زنی با شیشه‌ای از عطرگرانیها از سنتل من لغش خورید، زیرا مکروب است شیان را می‌زنم و گوسفندان خالص آمده، شیشه را شکسته، برس وی ریخت. ۴ و بعضی در پراکنده خواهند شد. ۲۸ اما بعد از پرخاستم، پیش از شما به خود خشم نموده، گفتند: «چرا این عطر تلف شد؟ ۵ زیرا ممکن جلیل خواهم رفت. ۲۹ پطرس به وی گفت: «هرگاه همه لغش بوداین عطر زیباتر از سیصد دینار فروخته، به قفراده شود.» و آن خورند، من هرگز نخورم.» ۳۰ عیسی وی را گفت: «هرآینه به تو زن را سرزنش نمودند. ۶ اما عیسی گفت: «او را واگذارید! از برای می‌گوییم که امروز در همین شب، قبل از آنکه خروس دو مرتبه چه او را زحمت می‌دهید؟ زیرا که با من کاری نیکو کرده است، بانگ زند، تو سه مرتبه مرا انکار خواهی نمود.» ۳۱ لیکن او به ۷ زیرا که فقرنا را همیشه با خود دارید و هرگاه بخواهید می‌توانید با تأکید زیادتر می‌گفت: «هرگاه مردم با تو لازم افتد، تو را هرگز ایشان احسان کنید، لیکن مرا با خود دائم ندارید. ۸ آنچه در انکار نکنم.» و دیگران نیز همچنان گفتند. ۳۲ و چون به موضوعی قوه ابود کرد، زیرا که جسد مرا بجهت دفن، پیش تدهیں کرد. که جسمیانی نام داشت رسیدند، به شاگردان خود گفت: «در ۹ هر آینه به شما می‌گویم در هر جایی از تمام عالم که به این اینچاپنیشیدن تا دعا کنم.» ۳۳ و پطرس و یعقوب و یوحنا را همراه انجیل موعظه شود، آنچه این زن کرد نیز بجهت یادگاری وی برداشته، مغضطرب و دلتگ گردید ۳۴ و بدیشان گفت: «نفس مذکور خواهد شد.» ۱۰ پس یهودای استخیوطی که یکی از من از حزن، مشرف بر موت شد. اینجا بمانید و بیدار باشید.» آن دوازده بود، به نزد روسای کهنه رفت تا او را بدیشان تسلیم ۳۵ و قدری پیشتر رفته، به روی بر زمین افتاد و دعا کرد تا اگر کند. ۱۱ ایشان سخن او را شنیده، شاد شدند و بلو و عده ممکن باشد آن ساعت از او بگذرد. ۳۶ پس گفت: «با ابا پدر، دادند که نقدی بدو بدهند. و او در صدد فرصت موافق برای

همچیز نزد تو ممکن است. این پاله را از من بگذران، لیکن نه متبارک هستی؟» ۶۲ عیسی گفت: «من هستم؛ و پسر انسان را به خواهش من بلکه به اراده تو.» ۳۷ پس چون آمد، ایشان را در خواهید دید که برطرف راست قوت نشسته، در ابرهای آسمان خواب دیده، پطرس را گفت: «ای شمعون، در خواب هستی؟ آیا می آید.» ۶۳ آنگاه رئیس کهنه جامه خود را چاک زده، گفت: نمی توانستی یک ساعت بیدار باشی؟ ۲۸ بیدار باشید و دعا کنید! «دیگرچه حاجت به شاهدان داریم؟ ۶۴ کفر او را شنیدید! چه تادر آزمایش نیفید. روح البته راغب است لیکن جسم ناتوان.» مصلحت می دانید؟» پس همه بر او حکم کردند که مستوجب خواب دیده، پطرس را گفت: «ای شمعون، در خواب هستی؟ آیا می آید.» ۶۵ و بعضی شروع نمودند به آب دهان بروی انداختن ۳۹ و باز رفته، به همان کلام دعانمود. ۴۰ و نیز برگشته، ایشان را قتل است. ۶۵ و بعضی شروع نمودند به آب دهان بروی انداختن در خواب یافت زیرا که چشمان ایشان سنگین شده بود و ندانستند و روی او را پوشانیده، او را می زندنو می گفتند نبوت کن. ملازمان او را چه جواب دهنده. ۴۱ و مرتبه سوم آمده، بیدیشان گفت: او را می زندن. ۶۶ و در وقی که پطرس در ایوان پایین بود، یکی «مابقی را بخواهد و استراحت کنید. کافی است! ساعت رسیده از کیان رئیس کهنه آمد ۶۷ و پطرس را چون دید که خود را است. اینک پسر انسان بدستهای گناهکاران تسلیم می شود. گرم می کند، بر او نگریسته، گفت: «تو نیز با عیسی ناصری ۴۲ برخیزید بروم که اکنون تسلیم کننده من نزدیک شد.» ۴۳ در می بودی؟ ۶۸ اونکار نموده، گفت: «نمی دانم و نمی فهم که ساعت وقته که او هنوز سخن می گفت، بیهودا که یکی از آن توجه می گویی!» و چون بیرون به دهلهی خانه رفت، ناگاه خروس دوازده بود، با گروهی بسیار باشمشیرها و چوپیها از جانب روسای بانگ زد. ۶۹ و باز دیگر آن کنیک اورا دیده، به حاضرین گفتن کهنه و کاتبان و مشایخ آمدند. ۴۴ و تسلیم کننده او بیدیشان گرفت که «این شخص از آنها است!» ۷۰ او باز انکار کرد. و نشانی داده، گفتنه بود: «هر که را بیوسم، همان است. او را بگیرید بعد از زمانی حاضرین بار دیگر به پطرس گفتند: «در حقیقت تو و با حفظ تمام ببرید.» ۴۵ و در ساعت نزد وی شده، گفت: «یا از آنها می باشی زیرا که جلیل نیز هستی ولهجه تو چنان است.» سیدی، یا سیدی.» و او را بوسید. ۴۶ ناگاه دستهای خود ۷۱ پس به لعن کردن و قسم خوردن شروع نمود که «آن شخص را را بر وی انداخته، گرفتندش. ۴۷ و یکی از حاضرین شمشیر که می گویند نعی شناسم.» ۷۲ ناگاه خروس مرتبه دیگر بانگ زد. خود را کشیده، بر یکی از غلامان رئیس کهنه زده، گوشش را پس پطرس را به حاطر آمد آنچه عیسی بد و گفته بود که «قیل از ببرید. ۴۸ عیسی روی بیدیشان کرده، گفت: «گویا بر دزد با آنکه خروس دومرتبه بانگ زند، سه مرتبه مرا انکار خواهی نمود.» شمشیرها و چوپیها بجهت گفتن من بیرون آمدید! ۴۹ هر روز در و چون این را به حاطر آورد، پکریست.

نzd شما در هیکل تعلیم می دادم و مرا نگفید. لیکن لام است ۱۵ بامدادان، بی درنگ روسای کهنه با مشایخ و کاتبان و که کتب تمام گردد.» ۵۰ آنگاه همه او را واگذارده بگریختند.

تمام اهل شورامشورت نمودند و عیسی را بند نهاده، بردند و به ۵۱ و یک جوانی با چادری بر بدن برخene خود پیچیده، از عقب پیلاطس از او پرسید: «آیا تو پادشاه اورانه شد. چون جوانان او را گرفتند، ۵۲ چادر را گذاشده، بر یهندی از دست ایشان گریخت. ۵۳ و عیسی را نزد رئیس کهنه بردند و چون یهودهستی؟» او در جواب وی گفت: «تو می گویی.» ۳ و چون روسای کهنه ادعای بسیار بر او می نمودند، ۴ پیلاطس باز از او چیزی را کهنه ادعای باشند و کاتبان بر او جمع گردیدند.

سوال کرده، گفت: «هیچ جواب نمی دهی؟ بین که چقدر بر ۵۴ و پطرس از دور در عقب او می آمد تا به خانه رئیس کهنه تو شهادت می دهنده!» ۵ اما عیسی باز هیچ جواب نداد، چنانکه درآمده، با ملازمان بنشست و نزدیک آتش خود را گرم می نمود.

پیلاطس متعجب شد. ۶ و در هر عید یک زندانی، هر که رامی ۵۵ و روسای کهنه و جمیع اهل شورا در جستجوی شهادت برعیسی بودند تا او را پکشند و هیچ نیافتند. ۵۶ زیرا که هر چند بسیاری بر وی شهادت دروغ می دادند، اما شهادت های ایشان موافق نشد. ۵۷ و بعضی برخاسته شهادت دروغ داده، گفتند: «ماشنیدم که او می گفت: من این هیکل ساخته شده بدست

عمل نماید. ۹ پیلاطس در جواب ایشان گفت: «آیا می خواهید پادشاه یهود را برای شما آزاد می کرد.» ۷ و برايانمای با شرکای فنته او که در فنته خوبنیزی کرده بودند، در جمیس بود. ۸ آنگاه مردم صدازده، شروع کردن به خواستن که برجسب عادت با ایشان موافق نشد. ۱۰ و بعضی برخاسته شهادت دروغ داده، گفتند: «ماشنیدم که او می گفت: من این هیکل ساخته شده بدست را خراب می کنم و در سه روز، دیگر را ناشسته شده بدست،

بنای کنم.» ۱۱ و در این هم باز شهادت های ایشان موافق نشد. ۱۲ پس رئیس کهنه از آن میان برخاسته، از عیسی پرسیده، گفت: «هیچ جواب نمی دهی؟ چه چیز است که اینها در حق تو بکنم با آن کس که پادشاه یهودش می گویند؟» ۱۳ ایشان باز دیگر فریاد کردند که «او را مصلوب کرده بودند.» ۱۴ پیلاطس بدیشان گفت: «چرا؟ چه بدی کرده است؟» ایشان بیشتر فریاد برآوردند

که «او را مصلوب کن.» ۱۵ پس پیلاطس چون خواست که مردم روز تهیه یعنی روز قبل از سبت بود، ۴۳ یوسف نامی از اهل رامه را خشنود گرداند، برای را برای ایشان آزاد کرد و عیسی را تازیانه زده، که مرد شریف از اعضای شورا و نیز منظر ملکوت خدا بود آمد تسلیم نمود تا مصلوب شود. ۱۶ آنگاه سپاهیان او را به سرایی که و جرات کرده نزد پیلاطس رفت و جسد عیسی را طلب نمود. دارالولایه است برد، تمام فوج را فراهم آوردند ۱۷ و جامه‌ای قرمز بر ۴۴ پیلاطس تعجب کرد که بدین زودی فوت شده باشد، پس او پوشانیدند و تاجی از خاریافتنه، بر سرش گذارند ۱۸ و او را ایزوپاشی را طلبیدند ۱۹ و نی بر سراو است؟» ۲۰ چون ایزوپاشی دریافت کرد، بدن را به یوسف ارزانی سلام کردن گرفتند که «سلام ای پادشاه یهود!» ۱۹ و نی بر سراو است؟» ۲۱ چون ایزوپاشی دریافت کرد، بدن را به یوسف ارزانی زدند و آب دهان بر وی انداخته و زانو زده، بدو تعظیم می‌نمودند. داشت. ۲۲ پس کتابی خریده، آن را از صلیب به زیر آورد و به آن خودش را پوشانیدند و او را بیرون بردند تا مصلوبیش سازند. ۲۱ و سر قبر غلطانید. ۲۲ و مريم مجدلیه و مريم مادر یوشادیدند که کجا راهگذری را شمعون نام، از اهل قیروان که از بلوکات می‌آمد، و گذاشته شد.

پدر اسکندر و رفس بود، مجبور ساختند که صلیب او را بردارد. ۱۶ پس چون سبت گذشته بود، مريم مجدلیه و مريم مادر ۲۲ پس اورا به موضوعی که جلیجنا نام داشت یعنی محل کاسه سر بردند ۲۳ و شراب مخلوط به مر به وی دادند تا بنوشید لیکن قبول نکرد. ۲۴ و چون او را مصلوب کردند، لیاس او را تقسیم نموده، ۲۵ و صبح روز یکشنبه را بسیار زود وقت طلوع آفتاب بر سر قبرآمدند. قرعه برآن افکنیدند تا هر کس چه برد. ۲۶ و ساعت سوم بود که سنگ را برای ما از سر قبر اورا مصلوب کردند. ۲۷ و تقصیر نامه وی این نوشته شد: «پادشاه بغلاندان؟!» ۲۸ چون نگریستند، دیدند که سنگ غلطانیه شده است زیرا بسیار بزرگ بود. ۲۹ و چون به قبر درآمدند، جوانی را بیهود. ۳۰ و با وی دو زد را یکی از دست راست و دیگری از دست چپ مصلوب کردند. ۳۱ پس تمام گشت آن نوشته‌ای که می‌گوید: «از خطاطکاران محسوب گشت». ۳۲ و راهگذاران او را داشتم داده و سر خود را جنبانیده، می‌گفتند: «هان ای کسی که هیکل را خراب می‌کنی و در سه روز آن را بنا می‌کنی، ۳۳ از صلیب به زیارت، خود را برهاش!» ۳۴ و همچنین روایی که شما به کاتبان استهباکان با یکدیگر می‌گفتند؛ «دیگران را نجات داد و نمی تواند خود را نجات دهد. ۳۵ مسیح، پادشاه اسرائیل، ۳۶ و آنانی که با الان از صلیب نزول کنند تا بینیم و ایمان آوریم.» و آنانی که با

The most reliable and earliest manuscripts do not

(include Mark 16:9-20) و صحیح‌گاهان، روز اول هفته چون

ششم رسید تا ساعت نهم تاریکی تمام زمین را فرو گرفت. ۳۷ و چون ساعت در ساعت نهم، عیسی به آوار بلند ندا کرد، گفت: «ایلوی ایلوی، لاما سبقتني؟» یعنی «الله الهی چرا مراواگذاردی؟» ۳۸ و بعضی از حاضرین چون شنیدند گفتند: «ایلیاس را می خواند.» ۳۹ پس شخصی دویده، اسفنجی را از سرکه پر کرد و برسنی نهاده، بدلو نوشانید و گفت: «بگذارید بینیم مگر الیاس بیاید تا او را پایین آورد..» ۴۰ پس عیسی آوازی بلند برآورده، جان بداد. ۴۱ آنگاه پرده هیکل از سر تا پا دوپیاره شد. ۴۲ و چون بیزپاشی که مقابل وی ایستاده بود، دید که بدینطور صدا زده، روح را سپرد، گفت؛ «فی الواقع این مرد، پسر خدا بود.» ۴۳ و زنی چند از دور نظر می‌کردند که از آنچمهله مريم مجدلیه بود و مريم مادر یعقوب کوچک و مادر یوشتا و سالومة، ۴۴ که هنگام بودن او در جلیل پیروی و خدمت او می‌کردند. و دیگر زنان بسیاری که اورشليم آمده بودند. ۴۵ و چون شام شد، از آن جهت که به زبانهای تازه حرف زندند ۴۶ و مارها را بردارند و اگر

زهر قاتلی بخورند پسری بدیشان نرساند و هرگاه دستها بر مريضان گذارند شفا خواهند يافت.» ۱۹ و خداوند بعد از آنکه به ايشان سخن گفته بود، به سوی آسمان مرتفع شده، بهدست راست خدا بنشست. ۲۰ و ايشان بپرون رفته، در هر جاموعظه می‌کردند و خداوند با ايشان کار می‌کرد و به آياتی که همراه ايشان می‌بود، کلام را ثابت می‌گردانید.

گفت: ۲۵ «به اینطور خداوند به من عمل نمود در روزهای که

مرا منظور داشت، تا ننگ مرا از نظرمود بردارد.» ۲۶ و در ماه

۱ از آنجهت که بسیاری دست خود را درازکردند به سوی ششم جبرائیل فرشته از جانب خدا به بلدی از جلیل که ناصره

تالیف حکایت آن اموری که نزد ما به اتمام رسید، ۲ چنانچه نام داشت، فرستاده شد. ۲۷ نزد باکرهای نامزد مردی مسحی به

آنائی که از ابتدانظارگان و خادمان کلام بودند به ما رسانیدند، یوسف از خاندان داد و نام آن باکره میرم بود. ۲۸ پس فرشته نزد

۳ من نیز مصلحت چنان دیدم که همه را من البدایه به تدقیق او داخل شده، گفت: «سلام بر توای نعمت رسیده، خداوند با

در بی رفته، به ترتیب به تو بنویسم ای تیوفلس عزیز، ۴ تا صحبت آن توست و تو در میان زنان مبارک هستی.» ۲۹ چون او را دید،

کلامی که در آن تعلیم یافته ای دریابی. ۵ در ایام هیرودیس پادشاه از سخن او مغضوب شده، متفسکر شد که این چه نوع تحيیت

يهودیه، کاهنی زکریا نام از فرقه ایها بود که زن او از دختران هارون است. ۳۰ فرشته بدو گفت: «ای مریم ترسان میاش زیرا که نزد

بود و الیصابات نام داشت. ۶ و هر دو در حضور خدا صالح و خدا نعمت یافته ای. ۳۱ واينک حامله شده، پسری خواهی زاید

به جمیع احکام و فرایض خداوند، بی عیب سالک بودند. ۷ و او راعیسی خواهی نامید. ۲۲ او بزرگ خواهد بود و به پسر

ایشان را فرزندی نبودزیرا که الیصابات نازد بود و هر دو دیربنیه سال حضرت اعلی، مسمی شود، و خداوند خداتخت پدرش داد

بودند. ۸ واقع شد که چون به نوبت فرقه خود در حضور خدا را بدو عطا خواهد فرمود. ۲۳ واو بر خاندان یعقوب تا به ابد

کهانت می کرد، ۹ حسب عادت کهانت، نوبت او شد که به پادشاهی خواهد کرد و سلطنت او را نهایت نخواهد بود.» (an)

قداس خداوند درآمده، بخور بسوزاند. ۱۰ و در وقت بخور، تمام (g165) ۳۴ مریم به فرشته گفت: «این چگونه می شود و حال آنکه

جماعت قوم بیرون عبادت می کردند. ۱۱ ناگاه فرشته خداوند به مردی را نشناخته!» ۳۵ فرشته در جواب وی گفت: «روح القدس

طرف راست مذبح بخور ایستاده، بر وی ظاهر گشت. ۱۲ چون بر تو خواهد آمد وقوت حضرت اعلی بر تو سایه خواهد افکد، از

زکریا و را دید، در حیرت افتاده، ترس بر او مستولی شد. ۱۳ فرشته آنجهت آن مولود مقدس، پسر خدا خوانده خواهد شد. ۳۶ و

بدو گفت: «ای زکریا ترسان میاش، زیرا که دعای تو مستحب ایشان از خوبیشان توبیز درپیری به پسری حامله شده

گردیده است وزوجه ایشان برای تو پسری خواهد زایدیو او و این ماه ششم است، مر او را که نازد می خواندند. ۳۷ زیرا

را بحی خواهی نامید. ۱۴ و تو را خوشی و شادی رخ خواهد نزد خدا هیچ امری محال نیست.» ۳۸ مریم گفت: «اینک کنیز

نمود و بسیاری از ولادت اوسور خواهند شد. ۱۵ زیرا که در خداوند مرا بحسب سخن تو واقع شود.» پس فرشته از نزد او

حضور خداوند بزرگ خواهد بود و شراب و مسکری نخواهد نوشید رفت. ۱۶ در آن روزها، مریم برخاست و به بلدی از کوهستان

و از شکم مادر خود، پر از رو القدس خواهد بود. ۱۷ و بسیاری یهودیه بشتاب رفت. ۴۰ و به خانه زکریا درآمده، به الیصابات سلام

از بینی اسرائیل را، به سوی خداوند خدای ایشان خواهد برگردانید. کرد. ۴۱ و چون الیصابات سلام مریم را شنید، بچه در رحم او به

۱۷ و او به روح و قوت الیاس پیش روی خواهد خراfeld، تا حرکت آمد و الیصابات به روح القدس پر شده، ۴۲ به آوار بلند

دلهای پدران را به طرف پسران و نافرمانان را به حکمت عادلان صدا زده گفت: «تو در میان زنان مبارک هستی و مبارک است

بگرداند تا قومی مستعد برای خدا مهیا سازد.» ۱۸ زکریا به فرشته ثمره رحم تو. ۴۳ و از کجا این به من رسید که مادر خداوند من،

گفت: «این را چگونه بدانم وحال آنکه من پیر هستم و زوجهام به نزد من آید؟ ۴۴ زیرا اینک چون آواز سلام تو گوش زدمن شد،

دیرینه سال است؟» ۱۹ فرشته در جواب وی گفت: «من جبرائیل بچه از خوشی در رحم من به حرکت آمد. ۴۵ و خوشابحال

هستم که در حضور خدا می ایستم و فرستاده شدم تا به تو سخن او که ایمان آورد، زیرا که آنچه از جانب خداوند به وی گفته

گویم و از این امور تورا مؤذه دهم. ۲۰ و الحال تا این امور واقع شد، به انجام خواهد رسید.» ۴۶ پس مریم گفت: «جان من

نگردد، گنگ شده یارای حرف زدن نخواهی داشت، زیرا سخن خداوند راتمجید می کند، ۴۷ و روح من به رهانده من خدا بوجد

های ما که در وقت خود به وقوع خواهد پیوست، باور نکردم.» ۴۸ زیرا بمحقارت کنیز خود نظرافکد. زیرا هان از کنون

۲۱ و جماعت منتظر زکریامی بودند و از طول توقف او در قدس تمامی طبقات مراخوشحال خواهند خواند. ۴۹ زیرا آن قادر، به

متعجب شدند. ۲۲ اما چون بیرون آمده نتوانست با ایشان حرف من کارهای عظیم کرده و نام او قدوس است، ۵۰ و حوصلت او

زن، پس فهمیدند که در قدس رویایی دیده است، پس به سوی نسلا بعد نسل است. بر آنائی که از او می ترسند. ۵۱ به بازوی

ایشان اشاره می کرد و ساخت ماند. ۲۳ و چون ایام خدمت او خود، قدرت را ظاهر فرمود و متکبران را به خیال دل ایشان پراکنده

به اتمام رسید، به خانه خود رفت. ۲۴ و بعد از آن روزها، زن ساخت. ۵۲ جباران را از تختها به زیر افکد. و فروتنان را سرافراز

او الیصابات حامله شده، مدت پنج ماه خود را پنهان نمود و گردانید. ۵۳ گرسنگان را به چیزهای نیکو سیر فرمود و دو لئمندان

راتهیdest رد نمود. ۵۴ بندۀ خود اسرائیل را یاری کرد، به پادگاری بود و نزدیک به زاییدن بود، ثبت گردد. ۶ وقتی که ایشان رحمانیت خویش، ۵۵ چنانکه به اجداد ما گفته بود، به ابراهیم و در آنجا بودند، هنگام وضع حمل او رسیده، ۷ پس نخستین به ذریت او تابا الاباد.» (aiōn g165)

۶ و میرم قریب به سه خود رازاید. و او را در قنادقه پیچیده، در آخورخوابانید. زیرا که ماه نزد وی ماند. پس به خانه خود مراجعت کرد. ۷ اما چون برای ایشان در منزل جای نبود. ۸ و در آن نواحی، شبانان در الیصابات را وقت وضع حمل رسید، پسرو پزاد. ۹ و همسایگان صحراء سرمی بزدن و در شب پاسانی گله های خویش می کردند. و خویشان اوجون شنیدند که خداوند رحمت عظیمی بر وی کرده، ۹ ناگاه فرشته خداوند بر ایشان ظاهرشد و کبیرایی خداوند بر گرد با او شادی کردند. ۱۰ واقع شد در روز هشتم چون برای ختنه ایشان تایید و غایت ترسان گشتند. ۱۰ فرشته ایشان را گفت: طفل آمدند، که نام پدرش زکریا را بر او می نهادند. ۱۱ اما مادرش «مترسید»، زیرا اینک بشارت خوشی عظیم به شما می دهم که برای ملتنت شده، گفت: «نی بلکه به یحیی نامیده می شود.» ۱۲ به جمیع قوم خواهد بود. ۱۳ که امروز برای شما در شهر داد، وی گفتند: «از قبیله تو هیچ کس این اسم را ندارد.» ۱۴ پس به نجات دهنده ای که مسیح خداوند باشد متولد شد. ۱۵ و علامت پدرش اشاره کردند که «او را چه نام خواهی نهاد؟» ۱۶ او تخته ای برای شما این است که طفلی در قنادقه پیچیده و در آخورخوابیده خواسته بنوشت که «نام او یحیی است» و همه متعجب شدند. خواهید یافت.» ۱۷ در همان حال فوجی از لشکر آسمانی با ۱۸ در ساعت، دهان و زبان او باز گشته، به حمد خدا متكلم فرشته حاضر شده، خدا راتسبیغ کنان می گفتند: «خداد را در شد. ۱۹ پس بر تمامی همسایگان ایشان، خوف مستولی گشت اعلی علین جلال و بر زمین سلامتی و در میان مردم رضامندی و جمیع این وقایع در همه کوهستان یهودیه شهرت یافت. ۲۰ و باد.» ۲۱ و چون فرشتگان از نزد ایشان به آسمان رفتند، شبانان با هر که شید، در خاطر خود تفکر نموده، گفت: «اين چه نوع طفل یکدیگر گفتند: «الآن به بیت لحم بروم و این چیزی را که واقع خواهد بود؟» و دست خداوند با وی می بود. ۲۲ و پدرش زکریا از شده و خداوند آن را به ما اعلام نموده است بینینم.» ۲۳ پس به روح القدس پر شده نبوت نموده، گفت: «۲۴ «خداوند خدای شتاب رفت، مزمیر و یوسف و آن طفل رادر آخور خوابیده یافتند. اسرائیل متبارک باد، زیرا از قوم خود تقدیم نموده، برای ایشان فدایی ۲۵ چون این را دیدند، آن سخنی را که دریاره طفل بدیشان گفته قرار داد. ۲۶ و شاخ نجاتی برای مابرافراشت، در خانه بندۀ خود شده بود، شهرت دادند. ۲۷ و هر که می شنید از آنچه شبانان داد. ۲۸ چنانچه به زبان مقدسین گفت که از بدو عالم آنیای بدیشان گفتند، تعجب می نمود. ۲۹ امام زیرم در دل خود متفکر او می بودند، (aiōn g165) ۳۰ رهایی از دشمنان ما و از دست شده، این همه سخنان رانگاه می داشت. ۳۱ و شبانان خدا را آنانی که از ما نفرت دارند، ۳۲ تا رحمت را برپیران ما به جا آرد و تمجید و حمد کنان برگشتند، به سبب همه آن اموری که دیده و عهد مقدس خود را تذکر فرماید. ۳۳ سوگندی که برای پدر ما شنیده بودند چنانکه به ایشان گفته شده بود. ۳۴ و چون روز ابراهیم یاد کرد، که ما را فیض عطا فرماید، تا از دست دشمنان هشتم، وقت ختنه طفل رسید، او را عیسی نام نهادند، چنانکه خود رهایی یافته، او را بی خوف عبادت کنیم. ۳۵ در حضور او به فرشته قبل از قرارگرفتن او در رحم، او را نامیده بود. ۳۶ و چون ایام قدسیت و عدالت، در تمامی روزهای عمر خود. ۳۷ و توانی طفل تطهیر ایشان برحسب شریعت موسی رسید، او را به اورشلم بردند تا نبی حضرت اعلی خوانده خواهی شد، زیرا پیش روی خداوند به خداوند بگذرانند. ۳۸ چنانکه در شیعیت خداوند مکتوب است خواهی خرامید، تا طرق او را مهیا سازی، ۳۹ تا قوم او را معرفت که هر ذکروری که رحم را گشاید، مقدس خداوند خوانده شود. نجات دهنی، درآمژش گناهان ایشان. ۴۰ به احشای رحمت ۴۱ و تا قرآنی گذرانند، چنانکه در شریعت خداوند مقرر است، خدای ما که به آن سپیده از عالم اعلی از ما تقدمنمود، ۴۲ تا یعنی چفت فاخته ای یا دو جوجه کبوتر. ۴۳ و اینک شخصی ساکنان در ظلمت و ظلم موت را نوردهد. و پایهای ما را به طریق شمعون نام در اورشلم بود که مرد صالح و متقی و منتظر تسلي سلامتی هدایت نماید.» ۴۴ پس طفل نمو کرده، در روح قوی اسرائیل بود و روح القدس بر وی بود. ۴۵ و از روح القدس بدو می گشت. و تا روز ظهر خود برای اسرائیل، دریابان بسر می برد. وحی رسیده بود که، تا مسیح خداوند را نیزینی موت را نخواهی دید. ۴۶ پس به راهنمایی روح، به هیکل درآمد و چون والدینش آن و در آن ایام حکمی از اوگسطس قیصر صادر گشت که تمام طفل یعنی عیسی را آوردند تا رسوم شریعت را بجهت او بعمل ربع مسکون را اسم نویسی کنند. ۴۷ و این اسم نویسی اول شد، آورند، ۴۸ او رادر آغوش خود کشیده و خدا را متبارک خوانده، هنگامی که کریپتوس والی سوریه بود. ۴۹ پس همه مردم هر یک به گفت: «الحال ای خداوند بندۀ خود را رخصت می دهی، به شهر خود برای اسم نویسی می رفتند. ۵۰ و یوسف نیز از جلیل از سلامتی برحسب کلام خود. ۵۱ زیرا که چشمان من نجات تو را بلده ناصره به یهودیه به شهر داد که بیت لحم نام داشت، رفت. دیده است، ۵۲ که آن را پیش روی جمیع امته ها مهیا ساختی. زیرا که او از خاندان و آل داود بود. ۵۳ تا نام او با مریم که نامزد او

۳۲ نوری که کشف حجاب برای امت‌ها کند و قوم تواسیرائل را صحیفه کلمات اشعیای نبی که می‌گوید: «صدای ندا کننده‌ای جلال بود.» ۳۳ و یوسف و مادرش ازانچه درباره او گفته شد، درباران که راه خداوند را مهیا سازید و طرق او را راست نمایید. تعجب نمودند. ۳۴ پس شمعون ایشان را برکت داده، به مادرش ۵ هر واדי اپاشته و هر کوه و تلی پست و هر کجی راست و هر مریم گفت: «ایک این طفل قرار داده شد، برای افتدان و پرخاستن راه ناهموار صاف خواهد شد ۶ و تمامی پسر نجات خدا را بسیاری از آنکه اسرائیل و برای آیتی که به خلاف آن خواهند گفت. خواهند دید.» ۷ آنگاه به آن جماعتی که برای تعیید و پیریون بسیاری از آنکه اسرائیل و برای آیتی که به خلاف آن خواهند گفت. خواهند دید. ۸ آنگاه به آن جماعتی که برای تعیید و پیریون بسیاری مکشوف شود.» ۹ و زنی نیمه بود، حنا نام، دختر فتویل غضب آئنده بگزیرید؟ ۱۰ پس ثمرات مناسب توبه بیاورید و در ازرسیط اشیر بسیار سالخورده، که از زمان پیکارت هفت سال با خاطر خود این سخن را راه مهیده که ابراهیم پدر ماست، زیرا به شهر پسر برد بود. ۱۱ و قریب به هشتاد و چهار سال بود که او شما می‌گوییم خدا قادر است که از این سنگها، فرزندان برای بیوه گشته از هیکل جدا نمی‌شد، بلکه شبانزروز به روزه و مناجات ابراهیم برانگیزاند. ۱۲ و الان نیز تیشه بر پیشنه درختان نهاده شده در عبادت مشغول می‌بود. ۱۳ او در همان ساعت درآمد، خدا را است، پس هر درختی که میوه نیکو نیاورد، بردیه و در آتش افکنده شکر نمود و درباره او به همه منتظرین نجات در اورشلیم، تکلم می‌شود.» ۱۴ پس مردم از وی سوال نموده گفتند: «چه کنیم؟» ۱۵ شکر نمود و درباره او به همه منتظرین نجات در اورشلیم، تکلم می‌شود.» ۱۶ پس مردم از وی سوال نموده گفتند: «چه کنیم؟» ۱۷ بدانند، به شهر خود ناصره جلیل مراجعت کردند. ۱۸ و طفل بددهد. و هر که خوارک دارد نیز چنین کند.» ۱۹ و با جگیران نیز نمود کرده، به روح قوی می‌گشت و از حکمت پر شده، فیض برای تعیید آمده، بدو گفتند: «ای استاد چه کنیم؟» ۲۰ بدانند خدا بروی می‌بود. ۲۱ و والدین او هر ساله بجهت عید فصل، گفت: «زیادتر از آنچه مقرر است، مگرید.» ۲۲ سیاهیان نیز از به اورشلیم می‌رفتند. ۲۳ و چون دوازده ساله شد، موافق رسم او پرسیده، گفتند: «ماچه کنیم؟» به ایشان گفت: «بر کسی عید، به اورشلیم آمدند. ۲۴ و چون روزها را تمام کرده مراجعت ظلم مکنید ویر هیچ کس افزا مزیند و به مواجب خود درباره می‌نمودند، آن طفل یعنی عیسی، در اورشلیم توقف نمود و یوسف ۲۵ و هنگامی که قوم مترصد می‌بودند و همه در خاطر خود درباره و مادرش نمی‌دانستند. ۲۶ بلکه چون گمان می‌بودند که او در یحیی تفکر می‌نمودند که این مسیح است یا نه، ۲۷ یحیی به همه فائله است، سفریکروزه کردند و او را در میان خویشان و آشیان نشسته، سخنان ایشان را می‌شود و از ایشان سوال همی غریب خود را به دست خود دارد و خرم خوش را پاک کرده، گندم کرد. ۲۸ و هر که سخن او رامی شنید، از فهم و جوابهای او را در این خود ذخیره خواهد نمود و کاه را در آتشی که خاموشی متحیرمی گشت. ۲۹ و چون او را یافتند، در طلب او به اورشلیم شخصی توانای از من می‌اید که لیاقت آن ندارم که بند نعلین او را برگشتند. ۳۰ و بعد از سه روز، او را در هیکل یافتند که در میان باز کم. او شما را به روح القدس و آتش تعیید خواهد داد. ۳۱ او معلمان نشسته، سخنان ایشان را می‌شود و از ایشان سوال همی غریب خود را به دست خود دارد و خرم خوش را پاک کرده، گندم کرد. ۳۲ و هر که سخن او رامی شنید، از فهم و جوابهای او را در این خود ذخیره خواهد نمود و کاه را در آتشی که خاموشی متحیرمی گشت. ۳۳ و چون ایشان او را دیدند، مضطرب شدند. نمی‌پذیرد خواهد سوزانید.» ۳۴ و به نصایح بسیار دیگر، قوم را پس مادرش به وی گفت: «ای فرزند چرا با ماجчин کردی؟ اینک بشارت می‌داد. ۳۵ اما هیرودیس تیتراک چون به سبب هیرودیا، زن پدرت و من غمناک گشته تو را جستجو می‌کردیم.» ۳۶ او برادر او فیلیپ و سایر بدبیانی که هیرودیس کرده بود از وی توبیخ به ایشان گفت: «از بهره‌چه مرا طلب می‌کردید، مگرند استهاید یافت، ۳۷ این رانیز بر همه افزوود که یحیی را در زنان حبس که باید من در امور پدر خود باشم؟» ۳۸ ولی آن سخنی را که نمود. ۳۹ اما چون تمامی قوم تعیید یافته بودند و عیسی هم تعیید بدیشان گفت، نفهمیدند. ۴۰ پس با ایشان روانه شده، به ناصره گرفته دعا می‌کرد، آسمان شکافته شد ۴۱ و روح القدس به هیأت نگاه می‌داشت. ۴۲ و عیسی در حکمت و قامت و رضامندی نزد که تو پسر حبیب من هستی که به تو خشنودم. ۴۳ و خود عیسی خدا و مردم ترقی می‌کرد.

۳۴ پسر یوسف این هالی ۴۴ این مرات، بن لاوی، بن ملکی، بن پیا، و در سال پانزدهم از سلطنت طیاریوس قیصر، در وقتی بن یوسف، ۴۵ این مرات، بن آموس، بن ناحوم، بن حسلی، که بپطیوس پیلاطس، والی یهودیه بود و هیرودیس، تیتراک جلیل بن نجی، ۴۶ این مرات، بن متایا، بن شمعی، بن یوسف، بن ویرادرش فیلیپ پیلاطس، والی یهودیه تراخونیتس ولیسانیوس تیتراک آلبیه یهودا، ۴۷ این یوحتا، بن ریسا، بن زریابل، بن سالیشل، بن و حنا و قیافا روسای کهنه بودند، کلام خدا به یحیی این زکريا نیری، ۴۸ این ملکی، بن ادی، بن قوسام، بن ایلمودام، بن عیر، در بیان نازل شده، ۴۹ به تمامی حوالی اردن آمده، به تعیید توبه ۵۰ این یوسی، بن ایلعاذر، بن یوریم، بن مرات، بن لاوی، بن ملکی، بن پیا، بجهت آمرش گناهان موعظه می‌کرد. ۵۱ چنانچه مکتوب است در

شمعون، بن یهودا، بن یوسف، بن یونان، بن ایلیاقیم، ۳۱ ابن شد.» ۲۲ و همه بر وی شهادت دادند و از سخنان فیض آمیزی ملیا، بن مینان، بن متاتا بن ناتان، بن داود، ۳۲ ابن یسی، بن که از دهانش صادر می شد، تعجب نموده، گفتند: «مگر این پسر عویید، بن بوغر، بن شلمون، بن نحشون، ۳۳ ابن عمیناداب، بن یوسف نیست؟» ۲۳ بدیشان گفت: «هراینه این مثل را به من ارام، بن حصرون، بن فارص، بن یهودا، ۳۴ ابن یعقوب، بن خواهید گفت، ای طیب خود را شفا بده. آنچه شنیده‌ام که اسحق، بن ابراهیم، بن تاجر، بن ناحور، ۳۵ ابن سروج، بن رعرور، در کفرناحوم از تو صادر شد، اینجا نیز در وطن خویش بتما.» بن فالج، بن عابر، بن صالح، ۳۶ ابن قینان، بن ارفکشاد، بن ۲۴ و گفت: «هراینه به شمامی گویم که هیچ نی در وطن خویش سام، بن نوح، بن لامک، ۳۷ ابن متosalح، بن خنوخ، بن یارد، مقیول نیاشد. ۲۵ و به تحقیق شما را می گویم که بسا بیوه زنان در بن مهلکشیل، بن قینان، ۳۸ ابن انوش، بن شیث، بن آدم، بن الله. اسرائیل بودند، در ایام الیاس، وقتی که آسمان مدت سه مال و شش ماه بسته ماند، چنانکه قحطی عظیم در تمامی زمین پدید

۴ اما عیسی پر از روح القدس بوده، از اردن مراجعت کرد و روح آمد، و الیاس نزد هیچ کدام از ایشان فرستاده نشد، مگر نزد او را به بیان برد. ۲ و مدت چهل روز ایلیس او را تحریره می نمود و بیوه زنی در صرفه صیدون. ۲۷ و پس از ایشان در اسرائیل بودند، در آن ایام چیزی نخورد. چون تمام شد، آخر گرسنه گردید. ۳ و در ایام اليشع نبی واحدی از ایشان طاهر نگشت، جز نعمان ایلیس بلو گفت: «اگر پسر خدا هستی، این سنگ را بگو تا نان سریانی.» ۲۸ پس تمام اهل کنیسه چون این سخنان راشنیدند، پر گردد.» ۴ عیسی در جواب وی گفت: «مکتوب است که انسان از خشم گشتند.» ۲۹ و برخاسته او را از شهر بیرون کردند و بر قله به نان فقط زیست نمی کرد، بلکه به هر کلمه خدا.» ۵ پس کوهی که قبه ایشان برآن بنا شده بود بردند، تا او را به زیر افکنند. ایلیس او را به کوهی بلند برد، تمامی ممالک جهان را در لحظه‌ای، برفت. ۳۰ ولی از میان ایشان گذشت، برفت. ۳۱ و به کفرناحوم شهری بدو نشان داد. ۶ و ایلیس بدو گفت: «جمعیت این قدرت و از جلیل فرود شده، در روزهای سبت، ایشان را تعلیم می داد. حشمت آنها را به تو می دهم، زیرا که به من سپرده شده است و ۳۲ و از تعیلم او در حریت افتادند، زیرا که کلام او باقدرت می بود. به هر که می خواهم می بخشم. ۷ پس اگر تو پیش من سجده کنی، ۳۳ و در کنیسه مردی بود، که روح دیو خبیث داشت و به آواز همه از آن تو خواهد شد.» ۸ عیسی در جواب او گفت: «ای بلند فریاد کنای می گفت: «ای آهای عیسی ناصری، ما را با تو شیطان، مکتوب است، خداوند خدای خود را پرستش کن و غیر چه کار است، آیا آمدهای تا ما را هلاک سازی؟ تو را می شناسم او راعیات دمنما.» ۹ پس او را به اورشلیم برد، برکنگره هیکل قرار کیستی، ای قدوس خدا.» ۱۰ پس عیسی او را نهیب داده، داد و بدو گفت: «اگر پسر خدا هستی، خود را از اینجا به زیر فرمود: «خاموش باش و ازوی بیرون آی.» در ساعت دیو او را در انداز. ۱۰ زیرا مکتوب است که فرشتگان خود را درباره تو حکم میان انداخته، از او بیرون شد و هیچ آسیبی بدنورسانید. ۱۱ و تو را بدستهای خود بردارند، حیرت بر همه ایشان مستولی گشت و یکدیگر را مخاطب ساخته، مبادا پایت به سنگی خورد.» ۱۲ عیسی در جواب وی گفت که گفتند: «این چه سخن است که این شخص با قدرت و قوت، گفته شده است، خداوند خدای خود را تحریره مکن.» ۱۳ و ارواح پلید را امر می کند و بیرون می آیند!» ۱۷ و شهرت او در چون ایلیس جمیع تحریره را به اتمام رسانید، تا مدتی ازو جدا هر موضوعی از آن حوالی، پهن شد. ۱۸ و از کنیسه برخاسته، شد. ۱۴ و عیسی به قوت روح، به جلیل برگشت و خبر او در به خانه شمعون درآمد. و مادرزن شمعون را تب شدیدی عارض تمامی آن نواحی شهرت یافت. ۱۵ و اور کنایس ایشان تعیلم شده بود، برای او از وی التماس کردند. ۱۶ پس برس وی آمده، می داد و همه او را تعظیم می کردند. ۱۶ و به ناصره جای که تب را نهیب داده، تب ازو زائل شد. در ساعت برخاسته، به پرورش یافته بود، رسید و بحسب دستور خود در روز سبت به خدمتگذاری ایشان مشغول شد. ۱۷ آنگاه صحیفه اشعا همه آنانی که اشخاص مبتلا به انواع مرضها داشتند، ایشان را نزد نبی را بدو دادند و چون کتاب را گشود، موضوعی را یافت که وی آرزو داده، به ریکی از ایشان دست گذاشده، شفا داد. ۱۸ و مکتوب است ۱۸ «روح خداوند بر من است، زیرا که مرا مسح دیوها نیز از بسیاری بیرون می رفتند و صیحه زنان می گفتند که «تو کرد تا فقرین را بشارت دهم و مرا فرستاد، تاشکسته دلان را شفا مسیح پسرخدا هستی.» ولی ایشان را قلغن کرده، نگذشت که بخشم و اسیران را به رستگاری و کوران را به بینایی، معوجه کنم و حرف زنند، زیرا که دانستند او مسیح است. ۱۹ و چون روز شد، تاکوپید گان را، آزاد سازم، و از سال پسندیده خداوند موعظه روانه شده به مکانی ویران رفت و گروهی کثیر در جستجوی او کنم.» ۲۰ پس کتاب را به هم پیچیده، به خادم سپرد وینشست و آمده، ندش رسیدند و او را باز می داشتند که از نزد ایشان نزود. چشمان همه اهل کنیسه بر وی دوخته می بود. ۲۱ آنگاه بدیشان ۴۳ به ایشان گفت: «مرا لازم است که به شهراهی دیگر نیز شروع به گفتن کرد که «امروز این نوشته در گوشهای شما تمام

به ملکوت خدا بشارت دهم، زیرا که برای همین کار فرستاده مرد، گناهان تو آمزیده شد.» ۲۱ آنگاه کاتبان و فریسان در خاطر خود تفکر نموده، گفتن گرفتند: «این کیست که کفر می‌گوید. شده‌ام.» ۴۴ پس در کنایس جلیل موعظه می‌نمود.

جز خدا و پس کیست که بتواند گناهان را بامزد؟» ۲۲ عیسی

۵ و هنگامی که گروهی بر وی ازدحام می‌نمودند تا کلام خدا افکار ایشان را درک نموده، در جواب ایشان گفت: «چرا در را بشنوند، او به کنار دریاچه جنیسارت ایستاده بود. ۶ و دو زورق خاطر خود تفکرمی کنید؟ ۲۳ کدام سهله است، گفتن اینکه رادر کنار دریاچه ایستاده دید که صیادان از آنها بیرون آمده، دامهای گناهان تو آمزیده شد، یا گفتن اینکه برخیز و بخرام؟ ۲۴ لیکن تا خود را شست و شومی نمودند. ۳ پس به یکی از آن دو زورق که بدانید که پسر انسان را استطاعت آمزیدن گناهان بر روی زمین مال شمعون بود سوار شد، از او درخواست نمود که از خشکی هست، مفلوج را گفت، تو را می‌گوییم برخیز و بستر خود را برداشته، اندکی دور ببرد. پس در زورق نشسته، مردم را تعلیم می‌داد. ۴ و به خانه خود برو.» ۲۵ در ساعت برخاسته، پیش ایشان آنچه بر چون از سخن گفتن فارغ شد، به شمعون گفت: «به میانه دریاچه آن خواهید بود برداشت و به خانه خود خدا را حمد کنان روانه شد. بران و دامهای خود را برای شکار بیندازید.» ۵ شمعون در جواب ۶ شمعون را فرو گرفت و خدا را تمجید می‌نمودند و خوف وی گفت: «ای استاد، تمام شب را رنج برده چیزی نگرفتیم، بر ایشان مستولی شده، گفتند: «امروز چیزهای عجیب دیدیم.» لیکن به حکم تو، دام را خواهیم اندادخت.» ۶ و چون چنین ۲۷ از آن پس بیرون رفته، با جگیری را که لاوی نام داشت، بر کردند، مقداری کثیر ازماهی صید کردند، چنانکه نزدیک بود دام با جگاه نشسته دید. او را گفت: «از عقب من بیا.» ۲۸ در حال ایشان گستاخ شود. ۷ و به رفاقت خود که در زورق دیگر بودند همه چیز را ترک، برخاست و در عقب وی روانه شد. ۲۹ و اشاره کردند که آمده ایشان را امداد کنند. پس آمده هر دو زورق لاوی ضیافتی بزرگ در خانه خود برای او کرد و جمعی بسیار را پر کردند بقسمی که نزدیک بود غرق شوند. ۸ شمعون پطرس از باجگیران و دیگران با ایشان نشستند. ۳۰ اما کاتبان ایشان چون این را بدید، بر پایهای عیسی افتاده، گفت: «ای خداوند از و فریسان همهمه نموده، به شاگردان او گفتند: «برای چه با من دور شو زیرا مردی گناهکارم.» ۹ چونکه به سبب صید ازماهی باجگیران و گناهکاران اکل و شرب می‌کنید؟» ۳۱ عیسی در جواب که کرده بودند، دهشت بر او و همه رفقاء وی مستولی شده بود. ایشان گفت: «تندرستان احتیاج به طیب ندارند بلکه مرضان. ۱۰ و هم چنین نیز برعقوب و یوحتا پسران زبده که شریک شمعون ۳۲ و نیامدهام تا عادلان بلکه تا عاصیان را به تویه بخوانم.» بودند. عیسی به شمعون گفت: «مترس. پس از این مردم را صید ۳۳ پس به وی گفتند: «از چه سبب شاگردان بحی روزه بسیار خواهی کرد.» ۱۱ پس چون زورقهارا به کنار آوردند همه را ترک می‌دارند و نماز می‌خوانند و همچنین شاگردان فریسان نیز، لیکن کرده، از عقب اروانه شدند. ۱۲ و چون او در شهری از شهروها بود شاگردان تواکل و شرب می‌کنند.» ۳۴ بدیشان گفت: «آیامی ناگاه مردی پر از برص آمده، چون عیسی را بدید، به روی درافتاد توانید پسران خانه عروسی را دامادی که دامادها ایشان است روزه دار و از او درخواست کرده، گفت: «خداوندا، اگر خواهی می‌توانی سازید؟ ۱۵ بلکه ایامی می‌آید که داماد از ایشان گرفته شود، آنگاه مرا طاهرسازی.» ۱۳ پس او دست آورده، وی را لمس نمود و در آن روزها روزه خواهند داشت. ۱۶ و مثلی برای ایشان آورده گفت: «می‌خواهم. ظاهر شو.» که فور برص از او زایل شد. «هیچ کس پارچه‌ای از جامه نورا بر جامه کهنه و صله نمی‌کند ۱۴ و او را قدرعن کرد که «هیچ کس را خبر مده، بلکه رفته خود را والا آن نورا بر پاره کند و صله‌ای که از نوگرفته شد نیز در خور آن به کاهن بمنا و هدیه‌ای بجهت طهارت خود، بطوری که موسی کهنه نبود. ۱۷ و هیچ کس شراب نورا در مشکه‌ای کهنه نمی‌فرموده است، بگذران تا بجهت ایشان شهادتی شود.» ۱۵ لیکن ریزد والا شراب نو، مشکها را پاره می‌کند و خوش ریخمه و مشکها خبر او بیشتر شهرت یافت و گروهی بسیار جمع شدند تا کلام او تباہ می‌گردد. ۱۶ بلکه شراب نو را در مشکه‌ای نو باشد ریخت تا رایشنود و از مرضهای خود شفا یابند، ۱۷ و او به ویرانه‌ها عولت هر دو محفوظ بماند. ۱۸ و کسی نیست که چون شراب کهنه را جسته، به عبادت مشغول شد. روزی از روزها واقع شد که او نوشیده فی الفور نورا طلب کند، زیرا می‌گوید کهنه بهتر است.» تعلیم می‌دادو فریسان و فقها که از همه بلدان جلیل و یهودیه و

۶ واقع شد در سبت دوم اولین که او از میان کشت زارها اورشلیم آمده، نشسته بودند وقت خداوند برای شفای ایشان صادر می‌شد، که ناگاه چندانفر شخصی مفلوج را بر پستی آوردن می‌گذشت و شاگردانش خوشها می‌چیدند و به کف مالیه و می خواستند او را داخل کنند تا پیش روی وی بگذارند. ۱۹ و می خوردند. ۲ و بعضی از فریسان بدیشان گفتند: «چرا کاری چون به سبب انبیوه مردم راهی نیافتند که او را به خانه درآورند بر می کنید که کردن آن در سبت جایز نیست.» ۲۰ عیسی در جواب پشت بام رفته، او را تاختش از میان سفالها در وسط پیش عیسی ایشان گفت: «آیا خوانده اید آنچه دارد و رفاقتی کردند در وقتی گذارند. ۲۱ چون او ایمان ایشان را دید، به وی گفت: «ای که گرسنه بودند، ۴ که چگونه به خانه خدا درآمده نان تقدمه

را گرفته بخورد و به رفقای خود نیز داد که خوردن آن جزو احسان کنید. ۲۸ و هر که شما را لعن کند، برای او برکت بطلبید و کهنه روا نیست.» ۵ پس بدیشان گفت: «پسر انسان مالک روز برای هر که با شما کیهه دارد، دعای خیر کنید. ۲۹ و هر که بر سبیت نیز هست.» ۶ و در سبیت دیگر به کنیسه درآمده تعليم رخسارتو زند، دیگری را نیز به سوی او بگردان و کسی که ردای تو می داد و در آنجا مردی بود که دست راستش خشک بود. ۷ و را بگیرد، قبا را نیز از او مضایقه مکن. ۳۰ هر که از تو سوال کنند کاتبان و فریسان چشم بر اومی داشتند که شاید در سبیت شفا بدو بده و هر که مال تو را گیرد از اوی باز مخواه. ۳۱ و چنانکه دهد تا شکایتی بر او یابند. ۸ او خیالات ایشان را درک نموده، می خواهید مردم با شما عمل کنند، شما نیز به همانطور با ایشان بدان مرد دست خشک گفت: «برخیز و در میان پایست.» در سلوک نمایید. ۳۲ «زیرا اگر محجان خود را محبت نمایید، شما حال برخاسته بایستاد. ۹ عیسی بدبیشان گفت: «از شما چیزی را چه فضیلت است؟ زیرا گناهکاران هم محجان خود را محبت می پرسم که در روز سبیت کدام رواست، نیکوئی کردن یا بدی، می نمایند. ۳۳ و اگر احسان کنید با هر که به شما احسان کنند، رهانیدن جان یا هلاک کردن؟» ۱۰ پس چشم خود را بر جمیع چه فضیلت دارید؟ چونکه گناهکاران نیز چنین می کنند. ۳۴ و اگر ایشان گردانیده، بدو گفت: «دست خود را دراز کن.» او چنان قرض دهید به آنانی که امید بازگرفن از ایشان دارید، شما را چه کرد و فور دستش مثل دست دیگر صحیح گشت. ۱۱ اما ایشان فضیلت است؟ زیرا گناهکاران نیز به گناهکاران قرض می دهند تا از حماقت پر گشته به یکدیگر می گفتند که «باعیسی چه کنیم؟» از ایشان عوض گیرند. ۳۵ بلکه دشمنان خود را محبت نمایید ۱۲ و در آن روزها برقرار کوه برآمد تا عبادت کند و آن شب را در احسان کنید و بدون امید عوض، قرض دهید زیرا که اجر شما عبادت خدا به صیغه آورد. ۱۳ و چون روز شد، شاگردان خود عظیم خواهد بود و پسران حضرت اعلی خواهید بود چونکه او با را پیش طلبیده دوازده نفر از ایشان را انتخاب کرده، ایشان را ناسپاسان و بدکاران مهران است. ۳۶ پس رحیم باشد چنانکه نیزرسول خواند. ۱۴ یعنی شمعون که او را پطرس نیز نام نهاد و پدر شما نیز رحیم است. ۳۷ «داوری مکنید تا بر شما داوری برادرش اندریاس، یعقوب و یوحنا، فیلیپ و برتولماء، ۱۵ متی و نشود و حکم مکنید تا بر شما حکم نشود و عفو کنید تا آمرزیده توما، یعقوب این حلقی و شمعون معروف به غیور. ۱۶ بیهودا شوید. ۳۸ بدھید تا به شما داده شود. زیرا پیمانه نیکوی افسرده و برادر یعقوب و بیهودای اسخربوطی که تسلیم کننده وی بود. ۱۷ و با جنبانیده و لبزید شده را در دامن شما خواهند گذارند. زیرا که ایشان به زیر آمدن، بر جای همارا بایستاد. و جمعی از شاگردان وی به همان پیمانه ای که می پیمایید برای شما پیموده خواهد شد.» ۱۸ و گوهی بسیار قرم، از تمام بیهودیه و اورشلیم و کناره دریای صور ۳۹ پس برای ایشان مثیل زد که «ایا می تواند کور، کور را راهنمایی و صبدون آمدند تا کلام او را بشنوند و از امراض خود شفا یابند. کند؟ آیا هر دو در حفراهی نمی افتد؟ ۴۰ شاگرد از معلم خویش و کسانی که از ارواح پلید مذهب بودند، شفا یافتدند. ۱۹ و بهتر نیست لیکن هر که کامل شده باشد، مثل استاد خود بود. تمام آن گروه می خواستند او را لمس کنند. زیرا قوتی از اوی صادر ۴۱ و چرا خسی را که در چشم برادر تو است می بینی و چوی را شده، همه را صحت می بخشید. ۲۰ پس نظر خود را به شاگردان که در چشم خود داری نمی بایی؟ ۴۲ و چگونه بتوانی برادر خود خویش افکیده، گفت: «خوشابحال شما ای مساكین زیرالمکوت را گویی ای برادر اجازت ده تا خس را از چشم تو برآور و چوی را خدا از آن شما است. ۲۱ خوشابحال شما که اکتون گرسنه اید، که در چشم خود داری نمی بینی. ای زیاکار اول چوب را از زیرا که سیر خواهید شد. خوشابحال شما که الحال گریانید، چشم خود بیرون کن، آنگاه نیک خواهی دید تا خس را از چشم زیرا خواهید خنیدید. ۲۲ خوشابحال شما وقیعی که مردم بخطاطریس برادر خود بیرون آورده. ۴۳ «زیرا هیچ درخت نیکو میوه بد برانمی آورد و انسان از شما نفرت گیرند و شما را از خود جدا سازند و دشمن نه درخت بد، میوه نیکو آورد. ۴۴ زیرا که هر درخت از میوه اش دهنده و نام شما را مثل شیرپیرون کنند. ۲۳ در آن روز شاد باشید شناخته می شود از خاراجیر را نمی باند و از بوته، انگور را نمی و جدندمایید زیرا اینک اجر شما در آسمان عظیم می باشد، زیرا که چیزند. ۴۵ آدم نیکو از خوبی خوب دل خود چیز نیکویمی آورد و به همینطور پدران ایشان با انبیاسلوک نمودند. ۴۶ «لیکن وای شخص شریر از خوبی بد دل خویش چیز بد بیرون می آورد. زیرا بر شما ای دولتمدان زیرا که تسلی خود را یافته اید. ۴۵ وای بر که از زیادتی دل زیان سخن می گوید. ۴۶ و چون است که شما ای سیرشدگان، زیرا گرسنه خواهید شد. وای بر شما که الان مرا خداوندان خداوندامي گویید و آنچه می گوییم بعمل نمی آورید. خنداشید زیرا که ماتم و گریه خواهید کرد. ۴۷ وای بر شما وقیعی هر که نزد من آید و سخنان مرآ شنود و آنها را بهجا آورد، شما را که جمیع مردم شما را تحسین کنند، زیرا همچنین پدران ایشان با نشان می دهم که به چه کس مشابهت دارد. ۴۸ مثل شخصی انبیا کذبه کردن. ۴۹ «لیکن ای شنوندگان شما را می گوییم است که خانه ای می ساخت و زمین را کنده گود نمود و بینادش دشمنان خود را دوست دارید و با کسانی که از شما نفرت کنند، را بر سنگ نهاد. پس چون سیلاخ آمده، سیل بر آن خانه زور آورد،

توانست آن را جنبش دهد زیرا که بر سرگ بنا شده بود. ۴۹ لیکن یحیی را از آنجه دیده و شنیده‌اید خبردهید که کوران، بینا و لنگان هر که شنید و عمل نیاورد مانند شخصی است که خانه‌ای بروی خرامان و ابراصان طاهر و کران، شناو و مزدگان، زنده می‌گردند و زمین بی‌بنیاد بنا کرد که چون سیل بر آن صدمه زد، فور افتاد و به فقر افتاده بشارت داده می‌شد. ۲۳ و خوشابحال کسی که در من خرابی آن خانه عظیم بود. «

یحیی بدان جماعت آغاز سخن نهاد که «برای دیدن چه چیز به

۷ و چون همه سخنان خود را به سمع خلق به اتمام رسانید، صحرابیرون رفته بودید، آیا نی را که از باد در جنبش است؟ وارد کفرناحوم شد. ۲ ویزیاشی را غلامی که عزیز او بود میرض ۲۵ بلکه بهجهت دیدن چه بیرون رفته، آیا کسی را که به لپاس

ومشرف بر موت بود. ۳ چون خبر عیسی را شنید، مشایخ پهود را نرم ملیس باشد؟ اینک آنانی که لباس فاخر می‌پوشندو عیاشی نزد وی فرستاده از او خواهش کرد که آمده غلام او را شفا بخشد. می‌گنند، در قصرهای سلاطین هستند. ۲۶ پس برای دیدن چه

۴ ایشان نزد عیسی آمده به الحاج نزد او التماس کرده گفتند: رفته بودید، آیا نی ای را؟ بلی به شما می‌گویم کسی را که از نبی مستحق است که این احسان را برایش بهجاوی. ۵ زیرا قوم ما را هم بزرگترست. ۲۷ زیرا این است آنکه در رباره وی مکتوب است، دوست می‌دارد و خودبرای ما کیسی را ساخت. ۶ پس عیسی با اینک من رسول خود را پیش روی تومی فرستم تا راه تو را پیش

ایشان روانه شد و چون نزدیک به خانه رسید، بوزیاشی چند نفر از تو مهیا سازد. ۲۸ زیرا که شما را می‌گویم از ولاد زنان نبی ای دوستان خودرا نزد او فرستاده بدو گفت: «خداؤندا زحمت مکش بزرگ از یحیی تعییدهنه نیست، لیکن آنکه در ملکوت خدا

زیرا لایق آن نیستم که زیر سقف من درای. ۷ و از این سبب خود کوچکتر است از وی بزرگ است.» ۲۹ و تمام قوم و باجگیران را لایق آن ندانستم که نزد تو آیم، بلکه سخنی بگو تا بnde من چون شنیدند، خدا راتمیجید کردن زیرا که تعیید از یحیی صحیح شود. ۸ زیرا که من نیز شخصی هستم زیر حکم ولشکریان بودند. ۳۰ لیکن فریسان و فقهها اراده خدا را از خود رد نمودند زیرا

زیر دست خود دارم. چون به یکی گویم برو، می‌رود و به دیگری که از وی تعیید نیافرته بودند. ۳۱ آنگاه خداوند گفت: «مردمان بیا، می‌آید و به غلام خود این را بکن، می‌کند.» ۹ چون عیسی این طبقه را به جه تشییه کنم و مانند چه می‌باشند؟ ۳۲ اطفالی را این راشنید، تعجب نموده به سوی آن جماعتی که از عقب او می‌مانند که در بازارها نشسته، یکدیگر را صدازده می‌گویند، می‌آمدند روی گردانیده، گفت: «به شمامی گویم چنین ایمانی، برای شما نواختیم رقص نکردید و توهه گری کردیم گریه ننمودید. در اسرائیل هم نیافتام.» ۱۰ پس فرستادگان به خانه برگشته، آن ۳۳ زیرا که یحیی تعییدهنه آمد که نه نان می‌خورد و نه شراب

غلام بیمارا صحیح یافتدند. ۱۱ و دو روز بعد به شهری مسمی به می‌آشامید، می‌گویند دیو دارد. ۳۴ پس انسان آمد که می‌خورد ناخن می‌رفت و بسیاری از شاگردان او و گروهی عظیم، همراهش و می‌آشامد، می‌گویند اینک مردی است پرخور و باده پرست و می‌رفتند. ۱۲ چون نزدیک به دروازه شهر رسید، ناگاه می‌بینی را که دوست باجگیران و گناهکاران. ۳۵ اما حکمت از جمیع فرزندان پسر یگانه بیوهزنی بود می‌بردند و انبوهی کثیر از اهل شهر، با وی خود مصدق می‌شد. ۳۶ و یکی از فریسان از او وعده خواست می‌آمدند. ۱۳ چون خداوند او را دید، دلش بر او بیساخت و به که بالغ غذا خورد پس به خانه فریسی درآمده بنشست. ۳۷ وی گفت: «گریان مباش.» ۱۴ و نزدیک آمده تابوت را لمس ناگاه زنی که در آن شهر گناهکاریو، چون شنید که در خانه نمود و حاملان آن پایستادند. پس گفت: «ای جوان تو رامی گویم فریسی به غذا نشسته است شیشه‌ای از عطر آورده، ۳۸ در پشت برخیز.» ۱۵ در ساعت آن مرده راست پنشست و سخن گفتن آغاز سر اوند پایهایش گریان پایستاد و شروع کرد به شستن پایهای او کرد و او را به مادرش سپرد. ۱۶ پس خوف همه را فراگرفت و خدا به اشک خود و خشکانیدن آنها به موی سر خود و پایهای وی را راتمیجید کنان می‌گفتند که «نبی ای بزرگ در میان مامبیعو شده و بوسیده آنها را به عطرتدهین کرد. ۳۹ چون فریسی ای که از او خدا از قوم خود تفقد نموده است.» ۱۷ پس این خبر درباره او در عده خواسته بوداین را بید، با خود می‌گفت که «این شخص تمام بیوه و جمیع آن مز و بوم منتشر شد. ۱۸ و شاگردان بحی اگری بودی هر آینه دانستی که این کدام و چگونه زن است که او را از جمیع این وقایع مطلع ساختند. ۱۹ پس یحیی دو نفر از را لمس می‌کند، زیرا گناهکاری است.» ۴۰ عیسی جواب داده به شاگردان خود را طلبیده، نزد عیسی فرستاده، عرض نموده که «ایا تو وی گفت: «ای شمعون چیزی دارم که به تو گوین.» گفت: «ای آن آینده هستی یا منتظر دیگری باشیم؟» ۴۱ گفت: «طلبکاری را دو نفر نزد وی استاد بگو.»

آمده، گفتند: «یحیی تعییدهنه ما را نزد تو فرستاده، می‌گویند آیا پاقد و از دیگری پنجاه دینار طلب داشتی. ۴۲ چون چیزی تو آن آینده هستی یا منتظر دیگری باشیم.» ۲۱ در همان ساعت، نداشتند که ادا کنند، هر دو را بخشیدند. بگو کدامیک از آن دو بسیاری را از مرضهاو بلاایا و ارواح پلید شفا داد و کوران بسیاری را زیارت محبت خواهد نمود.» ۴۳ شمعون در جواب گفت: «بروید و رایتایی بخشید. ۲۲ عیسی در جواب ایشان گفت: «بروید و

«گمان می کنم آنکه او را زیادتر بخشدید.» به وی گفت: «نیکو که کلام را به دل راست و نیکو شنیده، آن را نگاه می دارند و گفته.» ۴۴ پس به سوی آن زن اشاره نموده به شمعون گفت: با صبر، ثمر می آورند. ۱۶ «و هیچ کس چراغ را افروخته، آن این زن را نمی بینی، به خانه تو آمدم آب بجهت پایهای من را زیرظرفی یا تختی پنهان نمی کند بلکه بر چراگدان می گذارد نیاوردی، ولی این زن پایهای مرا به اشکها شست و به مویهای سر تا هر که داخل شود روشی را بینند. ۱۷ زیرا چیزی نهان نیست خود آنها را حشک کرد. ۴۵ مرا نیوسیدی، لیکن این زن ازوقی که ظاهر نگردد و نه مستور که معلوم و هویدا نشود. ۱۸ پس داخل شدم از بوسیدن پایهای من بازنانیستاد. ۴۶ سر مرا به روغن اختیاطنمایید که به چه طور می شنوید، زیرا هر که داردیدو داده مسح نکردی، لیکن اوابهای مرا به عطر تدهین کرد. ۴۷ از این خواهد شد و از آنکه ندارد آنچه گمان هم می برد که دارد، از او چهت به تو می گوییم، گناهان او که بسیار است آمرزیده شد، زیرا گرفته خواهد شد.» ۱۹ و مادر و برادران او نزد وی آمده به سبب که محبت بسیار نموده است. لیکن آنکه آمرزش کمتر یافت، ازدحام حلق نتوانستد او را ملاقات کنند. ۲۰ پس او را خبر محبت کمتر می نماید.» ۴۸ پس به آن زن گفت: «گناهان تو داده گفتند: «مادر و برادران بیرون ایستاده می خواهند تو را آمرزیده شد.» ۴۹ و اهل مجلس در خاطر خود تفکر آغاز کردند که بینند.» ۲۱ در جواب ایشان گفت: «مادر و برادران من ایناتند این کیست که گناهان را هم می آمزد.» ۵۰ پس به آن زن گفت: که کلام خدا را شنیده آن را به جا می آورند.» ۲۲ روزی از روزها او با شاگردان خود به کشتی سوار شده، به ایشان گفت: «به ایمانات تو را نجات داده است به سلامتی روانه شو.»

سوی آن کنار را چه عبور بکنیم.» پس کشتشی را حرکت دادند.

۸ و بعد از آن واقع شد که او در هر شهری ودهی گشته، ۲۳ و چون می رفتند، خواب او را در روید که ناگاه طوفان باد بر موعظه می نمود و به ملکوت خدا بشارت می داد و آن دوازده با وی دریاچه فرود آمد، بحدی که کشتشی از آب پر می شد و ایشان می بودند. ۲ و زنان چند که از ارواح پلید و مرضها شفا یافته در خطر افتادند. ۲۴ پس نزد او آمده او را بیدار کرده، گفتند: بودند، یعنی مریم معروف به مجدهایه که از او هفت دیو بیرون رفته «استادا، استادا، هلاک می شویم.» پس برخاسته باد و تلاطم آب را بودند، ۳ و یونا زوجه خوازا ناظر هیرودیس و سوسن و بسیاری از نهیب داد تا ساکن گشت و آرامی پدید آمد. ۲۵ پس به ایشان زنان دیگر که از اموال خود او را خدمت می کردند. ۴ و چون گفت: «ایمان شما کجاست؟» ایشان ترسان و معجب شده با گروهی بسیار فراهم می شدند و از هر شهر نزد او می آمدند مثلی یکدیگرمی گفتند که «این چطور آدمی است که بادها و آب را آورده، گفت ۵ که «بزرگتری بجهت تخم کاشتن بیرون رفت. و هم امر فرماید و اطاعت او می کنند.» ۲۶ و به زمین جدریان وقتی که تخم می کاشت بعضی بر کناره راه ریخته شد و پایمال که مقابل جلیل است، رسیدند. ۲۷ چون به خشکی فرود آمد، شده، مرغان هوا آن را خوردند. ۶ و پارهای بر سنگلاخ افتاده ناگاه شخصی از آن شهرکه از مدت میدی دیوهاداشتی و رخت چون روید از آنچهت که رطوبتی نداشت خشک گردید. ۷ و نیوپیدی و در خانه نماندی بلکه در قبرها متبل داشتی دچار وی قدری در میان خارها افکنده شد که خارها با آن نمو کرده آن گردید. ۲۸ چون عیسی را دید، نعره زد و پیش او افتاده به آواز را خفه نمود. ۸ و بعضی در زمین نیکو پاشیده شده روید و بلند گفت: «ای عیسی پسر خدای تعالی، مرا با تو چه کار است؟ صد چندان ثمر آورد.» ۹ چون این بگفت ندا درداد «هر که گوش از تو التمس دارم که مرا عذاب ندهی.» ۲۹ زیرا که روح خیث شنوا دارد بشنود.» پس شاگردانش از او سوال نموده، گفتند را امر فرموده بود که از آن شخص بیرون آید. چونکه بارها او را گرفته که «معنی این مثل چیست؟» ۱۰ گفت: «شما را دانستن اسرار بود، چنانکه هر چند او را به زنجیرها و کندهها بسته نگاه می داشتند، ملکوت خدا عطا شده است و لیکن دیگران را به واسطه مثلها، تا بندها را می گشیخت و دیو او را به صحراء می راند. ۳۰ عیسی از نگریسته نبینند و شنیده درک نکنند. ۱۱ اما مثل این است که او پرسیده، گفت: «نام تو چیست؟» گفت: «البجون.» زیرا که تخم کلام خداست. ۱۲ و آنانی که در کنار راه هستند کسانی دیوهای بسیار داخل او شده بودند. ۳۱ واژ او استدعا کردن که می پاشند که چون می شنوند، فوراً بلیس آمده کلام را از دلهای ایشان را نفرماید که به هارویه روند. **(Abyssos g12)** ۴۲ و در آن ایشان می ریاید، مبادا ایمان آورده نجات یابد. ۱۳ و آنانی که بر نزدیکی گله گزار بسیاری بودند که در کوه می چریدند. پس از او سنگلاخ هستند کسانی می باشند که چون کلام رامی شنوند آن را خواهش نمودند که بدیشان اجازت دهد تا در آنها داخل شوند. به شادی می پذیرند و اینها ریشه ندارند پس تا مدتی ایمان می دارند پس ایشان را اجازت داد. ۳۳ ناگاه دیوها از آن آدم بیرون شده، و در وقت آزمایش، مرتد می شوند. ۱۴ اما آنچه در خارهالفتاد داخل گرازان گشته که آن گله از پلندی به دریاچه جسته، خفه اشخاصی می باشند که چون شنوند می روند و اندیشه های روزگار شدند. ۳۴ چون گرازانان ماجرا را دیدند فرار کردند و در شهر و دولت و لذات آن ایشان را خفه می کند و هیچ میوه به کمال نمی واراضی آن شهرت دادند. ۳۵ پس مردم بیرون آمده تا آن واقعه را رسانند. ۱۵ اما آنچه در زمین نیکو واقع گشت کسانی می باشند

بیینندزد عیسی رسیدند و چون آدمی را که از او دیوهایپرون رفته پس دوازده شاگرد خود را طلبیده، به ایشان قوت و قدرت بر بودند، دیدارند که نزد پایهای عیسی رخت پوشیده و عاقل گشته جمیع دیوها و شفادادن امراض عطا فرمود. ۲ و ایشان را فرستاد نشسته است ترسیدند. ۳۶ و آنانی که این را دیده بودند ایشان تا به ملکوت خدا موعظه کنند و مرضان را صحبت بخشنید. راخیر دادند که آن دیوانه چطور شفا یافته بود. ۳۷ پس تمام خلق ۳ و بدیشان گفت: «هیچ چیز بجهت راه برمدارید نه عصا و نه مزویوم چاریان از او خواهش نمودند که از نزد ایشان روانه شود، توشهدان و نه پول و نه برای یک نفر دو جامه. ۴ و به زیرا خوفی شدید بر ایشان مستولی شده بود. پس او به کشتنی سوار هرخانه‌ای که داخل شوید همان جا بمانید تا از آن موضع روانه شده مراجعت نمود. ۳۸ اما آن شخصی که دیوها از وی بیرون رفته شوید. ۵ و هرکه شما را پنهانید، وقتی که از آن شهر بیرون شوید بودند از او درخواست کرد که با وی باشد. لیکن عیسی او را روانه خاک پایهای خود را نیزیفشنانید تا بر ایشان شهادتی شود.» فرموده، گفت: ۳۹ «به خانه خود برگرد و آنچه خدا با تو کرده ۶ پس بیرون شده در دهات می‌گشتند و بشارت می‌دادند و در هر جا است حکایت کن.» پس رفته در تمام شهر از آنچه عیسی بدو صحبت می‌بخشیدند. ۷ اما هیرودیس تیتراک، چون خبر تمام نموده بود موعظه کرد. ۴۰ و چون عیسی مراجعت کرد خلق او این وقایع را شنید مضطرب شد، زیرا بعضی می‌گفتند که بیحیی را پذیرفتند زیرا جمیع مردم چشم به راه او می‌داشتند. ۴۱ که ناگاه از مردگان برخاسته است، ۸ و بعضی که الیاس ظاهر شده و مردی، یاپیس نام که رئیس کنیسه بود به پایهای عیسی افتداده، به دیگران، که یکی از انبیای پیشین برخاسته است. ۹ اما هیرودیس اوالتسناس نمود که به خانه او بیاید. ۴۲ زیرا که او را دختر یگانه‌ای گفت «سریجیی را از تنش من جدا کردم ولی این کیست که قریب به دوازده ساله بود که مشرف بر موت بود. و چون می‌رفت درباره او چنین خبر می‌شنوم» و طالب ملاقات وی می‌بود. ۱۰ و خلق بر اوزادحام می‌نمودند. ۴۳ ناگاه زنی که مدت دوازده سال چون رسولان مراجعت کردن، آنچه کرده بودند بدو بازگفتند. به استحاضه مبتلا بود و تمام مایملک خود را صرف اطبانموده و پس ایشان را برداشته به روانه‌ای نزدیک شهری که بیست صدای نام هیچ کس نمی‌توانست او را شفا دهد، ۴۴ از پشت سر وی آمد، داشت به خلوت رفت. ۱۱ اما گروهی بسیار اطلاع یافته در عقب دامن ردای او را لمس نمود که در ساعت جریان خونش ایستاد. وی شناختند. پس ایشان را پذیرفه، ایشان را از ملکوت خدا اعلام ۴۵ پس عیسی گفت: «کیست که مرا لمس نمود.» چون همه می‌نمود و هرکه احتیاج به معالجه می‌داشت صحبت می‌بخشید. انکار کردند، پطرس و رفقاء گفتند: «ای استاد مردم هجوم آورده ۱۲ و چون روز رو به زوال نهاد، آن دوازده نزدیک آمده، گفتند: بر تو ازدحام می‌کنند و می‌گویی کیست که مرا لمس نمود؟» مردم را مخصوص فرماتا به دهات و اراضی این حوالی رفته منزل ۴۶ عیسی گفت: «البته کسی مرا لمس نموده است، زیرا که من و خوارک برای خویشتن پیدا نمایند، زیرا که در اینجا در صحراء درک کردم که قوتی از من بیرون شد.» ۴۷ چون آن زن دید که می‌باشیم.» ۱۳ او بدیشان گفت: «شما ایشان را غذا دهید.» نمی‌تواند پنهان ماند، لزان شده، آمد و نزد وی افتداده پیش همه گفتند: «ما را جز پنج نان و دوماهی نیست مگر بروم و بجهت مردم گفت که به چه سبب او را لمس نمود و چگونه فور شفا جمیع این گروه غدا بخیرم.» ۱۴ زیرا قریب به پنجهزار مرد بودند. یافت. ۴۸ وی را گفت: «ای دختر خاطرجمع دار، ایمان تو را پس به شاگردان خود گفت که ایشان را پنچاه پنچاه، دسته دسته، شفا داده است، به سلامتی برو.» ۴۹ و این سخن هنوز بر زبان او بنشانند. ۱۵ ایشان همچنین کرده همه را نشانیدند. پس آن بود که یکی از خانه رئیس کنیسه آمده به وی گفت: «دخترت پنج نان و دوماهی را گرفته، به سوی آسمان نگریست و آنها را بریکت مرد. دیگر استاد را زحمت مده.» ۵۰ چون عیسی این را شنید داده، پاره نمود و به شاگردان خود داد تا پیش مردم گذارند. ۱۷ پس توجه نموده به وی گفت: «ترسان میاش، ایمان آور و بس که شفا همه خورده سیرشندن. و دوازده سبد پر از پاره های باقی مانده خواهد یافت.» ۵۱ و چون داخل خانه شد، جز پطرس و یوحنا برداشتند. ۱۸ و هنگامی که او به تنهایی دعا می‌کرد و شاگردانش ویعقوب و پدر و مادر دختر هیچ کس را نگذشت که به اندرون همراه او بودند، از ایشان پرسیده، گفت: «مردم مرا که می‌دانند؟» آید. ۵۲ و چون همه برای او گریه و زاری می‌کردند او گفت: ۱۹ در جواب گفتند: «بیحیی تعمیدهنه و بعضی الیاس و دیگران «گریان مباشید نمرده بلکه خفته است.» ۵۳ پس به او استهرا می‌گویند که یکی از انبیای پیشین برخاسته است. ۲۰ بدیشان کردند چونکه می‌دانستند که مرده است. ۵۴ پس او همه را بیرون گفت: «شما مرا که می‌دانید؟» پطرس در جواب گفت: «میسیح کرد و دست دختر را گرفته صدا زد و گفت: «ای دختر برخیز.» خدا.» ۲۱ پس ایشان را قدغن بلیغ فرمود که هیچ کس را از این روح او برگشت وفور برخاست. پس عیسی فرمود تا وی اطلاع مدهید. ۲۲ و گفت: «لازم است که پسر انسان زحمت خوارک دهند. ۵۶ و پدر و مادر او حیران شدند. پس ایشان را سیار بیند و از مشایخ و رووسای کهنه و کاتبان رد شده کشته شود و روزسوم برخیزد.» ۲۳ پس به همه گفت: «اگر کسی بخواهد فرمود که هیچ کس را از این ماجراخبر ندهند.

مراپیروی کند می‌باید نفس خود را انکار نموده، صلیب خود را هر ترسیدند که آن را از وی بپرسند. ۴۶ و در میان ایشان مباحثه روزه بردار و مرا متابعت کند. ۴۷ زیرا هر که بخواهد جان خود را شد که کدام‌پک ازما برگزیر است. عیسی خیال دل ایشان خلاصی دهدان را هلاک سازد و هر کس جان خود را بجهت من راملتقت شده طفلی باگرفت و او را نزد خود بربپاداشت. ۴۸ و به تلف کرد، آن را نجات خواهد داد. ۴۹ زیرا انسان را چه فایده ایشان گفت: «هر که این طفل را به نام من قبول کند، مرا قبول دارد که تمام جهان را ببرد و نفس خود را بر باد دهد یا آن را زیان کرده باشد و هر که مرا پذیرد، فستنده مرا پذیرفته باشد. زیرا هر که از من و کلام من عار دارد پسر انسان نیز از جمیع شما کوچکتر باشد، همان بزرگ خواهد بود.» ۵۰ یوحنایا وقتی که در جلال خود و جلال پدر و ملائکه مقدسه آید از او جواب داده گفت: «ای استاد شخصی را دیدیم که به نام تو عار خواهد داشت. ۵۱ لیکن هر آیه به شما می‌گوییم که بعضی از دیویها را اخراج می‌کند و او را منع نمودیم، از آن رو که پیروی حاضرین در اینجا هستند که تا ملکوت خدا را نبینند ذاته موت را مانمی کند.» ۵۲ عیسی بدو گفت: «او را مانع مکنید. زیرا نخواهند چشید.» ۵۳ و از این کلام قریب به هشت روز گذشته هر که ضد شما نیست با شمامت. ۵۴ و چون روزهای صعود او بود که پطرس و یوحنایا پیغام را برداشته برقاژ کوهی برآمد تا دعا نزدیک می‌شدروی خود را به عزم ثابت به سوی اورشلیم نهاد. ۵۵ کنند. ۵۶ و چون دعایمی کرد هیات چهره او متبدل گشت و لباس پس رسولان پیش از خود فرستاده، ایشان رفته به بلدی از بلاد افسید و درخشان شد. ۵۷ که ناگاه دو مرد یعنی موسی و الیاس سامریان وارد گشتند تا برای او تدارک بینند. ۵۸ اما او را جای با وی ملاقات کردند. ۵۹ و به هیات جلالی ظاهر شده درباره ندادند از آن رو که عازم اورشلیم می‌بود. ۶۰ و چون شاگردان او، رحلت او که می‌بایست به زودی در اورشلیم واقع شود گفتگومی یعقوب و یوحنایا این را دیدند گفتند: «ای خداوند آیا می‌خواهی کردند. ۶۱ اما پطرس و رفقاءش را خواب در روی پس بیدار شده بگوییم که آتش از آسمان باریده اینها را فروگرد چنانکه الیاس نیز جلال او و آن دو مرد را که با وی بودند، دیدند. ۶۲ و چون آن دو کرد؟ ۶۳ آنگاه روی گردانیده بیداشان گفت: «نمی‌دانید که شما نفر از او جدامی شدند، پطرس به عیسی گفت که «ای استاد، ازکدام نوع روح هستید. ۶۴ زیرا که پسر انسان نیامده است تا بودن ما در اینجا خوب است. پس سه سایبان سازیم یکی برای تو جان مردم را هلاک سازد بلکه تانجات دهد.» پس به قریب‌ای دیگر و یکی برای موسی و دیگری برای الیاس.» ۶۵ زیرا که نمی‌دانست چه رفتند. ۶۶ و هنگامی که ایشان می‌رفتند در اثنای راه شخصی بدو می‌گفت. ۶۷ و این سخن هنوز بر زبانش می‌بود که ناگاه ابری گفت: «خداوندا هر جا روی تو رامتابعت کنم.» ۶۸ عیسی به پدیدار شده بر ایشان سایه افکند و چون داخل ابر می‌شدند، ترسان وی گفت: «رویاهان راسوراخا است و مرغان هوا را آشیانه‌ها، گردیدند. ۶۹ آنگاه صدایی از ابر برآمد که «این است پسرحیب لیکن پسر انسان را جای سر نهادن نیست.» ۷۰ و به دیگری فریاد کنگان گفت: «ای استادیه تو التماس می‌کنم که بر پسر من می‌کنم لیکن اول رخصت ده تا اهل خانه خود را دعاع نمایم.» ۷۱ لطف فرمایی زیرا یگانه من است. ۷۲ که ناگاه مرد از آن میان خداموعظه کن.» ۷۳ و کسی دیگر گفت: «خداوندا تورا پیروی فریاد کنگان گفت: «ای استادیه تو التماس می‌کنم که بر پسر من می‌کنم لیکن اول رخصت ده تا اهل خانه خود را دعاع نمایم.» ۷۴ و بعد از این چند دیده بودند هیچ کس را در آن ایام ده تا بروم پدر خود را دفن کنم.» ۷۵ عیسی وی را گفت: ایشان ساخت ماندنو از آنچه دیده بودند هیچ کس را در آن ایام ده تا بروم پدر خود را دفن کنم. ۷۶ و از شاگردان درخواست کرد که او را بپرون کنند نتوانستند. ۷۷ عیسی در جواب گفت: «ای خداوند هفتاد نفر دیگر را نیز تعیین که او را بپرون کنند نتوانستند. ۷۸ که ناگاه مردگان مردگان خود را دفن کنند. اما تو برو و به ملکوت خبرنگارند. ۷۹ و در روز بعد چون ایشان از کوه به زیرآمدند، «بگذار مردگان خود را دفن کنند. اما تو برو و به ملکوت گروهی بسیار او را استقبال نمودند. ۸۰ که ناگاه مرد از آن میان خداموعظه کن.» ۸۱ و کسی دیگر گفت: «خداوندا تورا پیروی فریاد کنگان گفت: «ای استادیه تو التماس می‌کنم که بر پسر من می‌کنم لیکن اول رخصت ده تا اهل خانه خود را دعاع نمایم.» ۸۲ لطف فرمایی زیرا یگانه من است. ۸۳ که ناگاه روحی او رامی ۶۲ عیسی وی را گفت: «کسی که دست را به شخم زدن دراز گیرد و دفعه صحیحه می‌زند و کف کرده مرصوع می‌شود و او را کرده از پشت سر نظر کند، شایسته ملکوت خدا نمی‌باشد.» ۸۴ و پس بخشنوده به دشواری رها می‌کند. ۸۵ و از شاگردان درخواست کرد که او را بپرون کنند نتوانستند. ۸۶ عیسی در جواب گفت: «ای خداوند هفتاد نفر دیگر را نیز تعیین فرقه بی ایمان کچ روش، تا کی با شما باشم و متحمل شما گردم. فرموده، ایشان را جفت جفت پیش روی خود به هر شهری و پسر خود را اینجا بیاور.» ۸۷ و چون او می‌آمدیو او را دریده موضوعی که خود عزیمت آن داشت، فرستاد. ۸۸ پس بدیشان گفت: اما عیسی آن روح خبیث را نهیب داده طفل را شفا «حصاد پسیار است و عمله کم.» پس از صاحب حصاد درخواست مصروف نمود. ۸۹ و همه از بزرگی خدماتحریر شدند و کنید تا عمله ها برای حصاد خود بپرون نماید. ۹۰ بروید، اینک من بخشنید و به پدرش سپرد. ۹۱ و همه از بزرگی خدماتحریر شدند و کنید تا عمله ها برای حصاد خود بپرون نماید. ۹۲ و کسی و توشدان و وقتی که همه از تمام اعمال عیسی متعجب شدند به شاگردان شما را چون بروها در میان گرگان می‌فرستم. ۹۳ و کسی و توشدان و خود گفت: «ای سختنان را در گوشاهای خود فرگیرید زیرا که کفشهایها با خود برمدارید و هیچ کس را در راه سلام منمایید، ۹۴ و در پسر انسان بدستهای مردم تسليم خواهد شد.» ۹۵ ولی این سخن هرخانه‌ای که داخل شوید، اول گویید سلام بر این خانه باد. را درک نکردن و از ایشان مخفی داشته شد که آن را نفهمند و ۹۶ پس هرگاه این السلام در آن خانه باشد، سلام شما بر آن قرار گیرد والا به سوی شما راجع شود. ۹۷ و در آن خانه توقف نمایید و

از آنچه دارند بخورید و بیاشامید، زیرا که مزدور مستحق اجرت خود مثل نفس خود.» ۲۸ گفت: «نیکو جواب گفتی. چنین بکن است و از خانه به خانه نقل مکنید. ۸ و در هر شهری که رفید و که خواهی زیست.» ۲۹ لیکن او چون خواست خودرا عادل شما را پذیرفتند، از آنچه پیش شما گذارند بخورید. ۹ و مریضان نماید، به عیسی گفت: «و همسایه من کیست؟» ۳۰ عیسی در آنجا راشقاً دیده و بدیشان گویید ملکوت خدا به شمازندیک شده جواب وی گفت: «مردی که ازاورشلیم به سوی اربیحا می‌رفت، است. ۱۰ لیکن در هر شهری که فیدو شما را قبول نکردند، به بهdestهای دردان افتاده او را برهنه کرده مجرح ساختند و او را نیم کوچه‌های آن شهرپریرون شده بگویید، ۱۱ حتی خاکی که از مرده واگنارده برفتند. ۳۱ اتفاق کاهانی ازان راه می‌آمد، چون او شهرشما بر ما نشسته است، بر شما می‌افشانیم. لیکن این را بدید از کاره دیگرفت. ۳۲ همچنین شخصی لایی نیز از بدانید که ملکوت خدا به شما نزدیک شده است. ۱۲ و به شما آنچه عبورکرده نزدیک آمد و بر او نگریسته از کاره دیگرفت. می‌گوییم که حالت سوم در آن روز، از حالت آن شهر سهل تر ۳۳ «لیکن شخصی سامری که مسافر بود نزدیک آمده چون او را خواهد بود. ۱۳ وای بر توای خوزین؛ وای بر توای بیت صیدا، بدید، دلش بر وی بسوخت. ۳۴ پس پیش آمده بر زخمها او زیرا اگر معجزاتی که در شما ظاهر شدر صور و صیدون ظاهر روغن و شراب ریخته آنها را بست و او را بر مرکب خود سوارکرده می‌شد، هر آینه مدتی درپلاس و خاکستر نشسته، توبه می‌کردند. به کاروانسرای رسانید و خدمت او کرد. ۳۵ با مددان چون روانه ۱۴ لیکن حالت صور و صیدون در روز جزا، از حال شماآلسانتر می‌شد، دو دینار درآورده بسرایدار داد و بدو گفت این شخص را خواهد بود. ۱۵ و توای کفرناحوم که سر به آسمان افراشته‌ای، تا متوجه باش و آنچه بیش از این خرج کنی، در حین مراجعت به تو به جهنم سرنگون خواهی شد. (Hadēs g86) ۱۶ آنکه شما را دهم. ۳۶ «پس به نظر تو کدامیک از این سه نفره همسایه بود با شود، مرا شیده و کسی که شما را حقیر شمارد مرا حقیر شمرده و آن شخص که بهdest دزدان افتاد؟» ۳۷ گفت: «آنکه بر او هر که مراحییر شمارد فرستنده مرا حقیر شمرده باشد.» ۱۷ پس آن رحمت کرد. عیسی وی را گفت: «برو و تو نیز همچنان کن.» هفتاد نفر با خرمی برگشته گفتند: «ای خداوند، دیوها هم به ۳۸ و هنگامی که می‌رفتند او وارد بلدی شد وزنی که مرتاب نام اسم تو اطاعت مامی کنند.» ۱۸ بدیشان گفت: «من شیطان داشت، او را به خانه خودپذیرفت. ۳۹ و او را خواهri مریم نام را دیدم که چون برق از آسمان می‌افتد. ۱۹ اینکه شما را قوت دشمن را پایمال کنید بجهت زیادی خدمت مضرب می‌بود. پس نزدیک آمده، گفت: می‌بخشم که ماران و عقربها و تمامی قوت دشمن را پایمال کنید بجهت زیادی خدمت مضرب می‌بود. پس نزدیک آمده، گفت: و چیزی به شما ضرر هرگز نخواهد رسانید. ۲۰ ولی از این شادی «ای خداوند آیا تو رایا کی نیست که خواهتم مرا واگنارده که مکنید که ارواح اطاعت شما می‌کنند بلکه بیشتر شاد باشید که تنها خدمت کنم، او را بفرما تا مرا باری کند.» ۴۱ عیسی در نامهای شما در آسمان مرقوم است.» ۲۱ در همان ساعت، عیسی جواب وی گفت: «ای مرتاب، ای مرتابه تو در چیزهای بسیار در روح وجودنموده گفت: «ای پدر مالک آسمان و زمین، تو اندیشه و اضطراب داری. ۴۲ لیکن یک چیز لام است و مریم آن راسپاس می‌کنم که این امور را از دانایان و خدمدان مخفی داشتی نصیب خوب را اختیار کرده است که از او گرفته نخواهد شد.» و بر کودکان مکشوف ساختی. بله ای پدر، چونکه همچنین ۱۱ و هنگامی که او در موضوعی دعا می‌کردچون فارغ شد، منظور نظرتو افتاد.» ۲۲ و به سوی شاگردان خود توجه نموده گفت: «خداؤندا دعا کردن را به ما یکی از شاگردانش به وی گفت: «خداؤندا دعا کردن را به ما شناسد که پسر کیست، جز پدر و نه که پدر کیست، غیر از پسر تعیین نما، چنانکه یعنی شاگردان خود را بیاموخت.» ۲ بدیشان و هر که پسر بخواهد بای او مکشوف سازد.» ۲۳ و در خلوت به شاگردان خود التفات فرموده گفت: «خوشابحال چشمانی که آنچه شما می‌بینید، می‌بینند. ۲۴ زیرا به شما می‌گوییم بسا انبیا و ما را بیخش زیرا که ما نیز هر قرضدار خود را می‌بخشم. ۲۵ ناگاه یکی از فقهاء پادشاهان می‌خواستند آنچه شما می‌بینید، بینگردن و ندیدند و آنچه شمامی شنودید، بشنوند و نشیدند.» بدهشان گفت: «کیست از شما که دوستی داشته باشد و نصف بیخاسته از روی امتحان به وی گفت: «ای استاد چه کنم تا وارث *(aiōnios g166)*» ۲۶ به وی گفت: «در شب نزدیکی آمده بگوییدی دوست سه قرض نان به من قرض ده، تورات چه نوشته شده است و چگونه می‌خوانی؟» ۲۷ جواب ۶ چونکه یکی از دوستان من از سفر بر من وارد شده و چیزی ندارم داده، گفت: «اینکه خداوند خدای خود را به تمام دل و تمام که پیش او گذاشت. ۷ پس او از اندرون در جواب گوید مرا زحمت نفس و تمام توانایی و تمام فکر خودمحبیت نما و همسایه خود را من خفته‌اند نمی‌توانم بrixast تا به تو دهم. ۸ به شمامی

گویم هرچند به علت دوستی برخیزد تا بدوده، لیکن بجهت عطا نخواهد شد، جز آیت یونس نبی. ۳۰ زیرا چنانکه یونس برای لجاجت خواهد بربخاست و هرانچه حاجت دارد، بدو خواهد داد. اهل نیوآیت شد، همچنین پسر انسان نبیرای این فرقه خواهد ۹ و من به شما می گویم سوال کنید که به شماده خواهد شد. بود. ۳۱ ملکه جنوب در روزداوری با مردم این فرقه بربخاسته، بر بطلبید که خواهد یافت. بکویید که برای شما بازکرده خواهد شد. ایشان حکم خواهد کرد زیرا که از اقصای زمین آمد تا حکمت ۱۰ زیرا هرکه سوال کند، پاید و هرکه بطلبید، خواهد یافت و هرکه سليمان را بشنود و اینک در اینجا کسی بزرگتر اسلامیان است. کوید، برای او باز کرده خواهد شد. ۱۱ و گیست از شما که پدر ۳۲ مردم نیوآیت در روز داوری با این طبقه بربخاسته بر ایشان حکم باشد و پرسش از او نان خواهد، سنگی بدو دهد یا اگر ماهی خواهند کرد زیرا که به موقعه یونس توهی کردند و اینک در اینجا خواهد، به عوض ماهی ماری بدو بخشد. ۱۲ یا اگرختنمغری کسی بزرگتر از یونس است. ۳۳ و هیچ کس چراگی نمی افروزد بخواهد، عقیقی بدو عطا کند. ۱۳ پس اگر شما با آنکه شیری تا آن را درپنهانی یا زیر پیمانه‌ای بگذارد، بلکه بر چراگدن، تا هستید می‌دانید چیزهای نیکو را به اولاد خود باید داد، چند مرتبه هرکه داخل شود چراگ بدن چشم است، پس زیادتر پر آسمانی شما روح القدس را خواهد داد به هرکه که از او سوال مادامی که چشم تو بسیط است تمامی جسدت نیز روشن است و کنند. ۱۴ و دیوی را که گنگ بود بیرون می‌کرد و چون دیو بیرون لیکن اگر فاسدیاشد، جسد تو نیز تاریک بود. ۱۵ پس باحدر شد، گنگ گویا گردید و مردم تعجب نمودند. ۱۶ لیکن بعضی باش میادا نوری که در تو است، ظلمت باشد. ۱۷ بنابراین هرگاه از ایشان گفتند که «دیوها را به یاری بعلویل رئیس دیوها بیرون تمامی جسم تو روشن باشد و ذرا هیچ ناشیت باشد همه‌اش می‌کند.» ۱۸ و دیگران از روی امتحان آیتی آسمانی از او طلب روشن خواهد بود، مثل وقتی که چراگ به تابش خود، تورا روشناهی نمودند. ۱۹ پس او خیالات ایشان را درک کرده بدیشان گفت: «می‌دهد.» ۲۰ و هنگامی که سخن می‌گفت یکی از فریسان از «هر مملکتی که برخلاف خود منقسم شود، تباہ گردد و خانه‌ای او وعده خواست که در خانه اوچاشت بخورد. پس داخل شده که بر خانه منقسم شود، منهدم گردد.» ۲۱ پس شیطان نیز اگر به بنشست. ۲۲ اما فریسان چون دید که پیش از چاشت دست ضد خود منقسم شود اوچگونه بایدار بماند. زیرا می‌گویند نشست، تعجب نمود. ۲۳ خداوند وی را گفت: «همانا شما ای که من به اعانت بعلویل دیوها را بیرون می‌کنم. ۲۴ پس اگرمن فریسان بیرون پیله و بشتاب راطاهر می‌سازید ولی درون شما پر از دیوها را به وساطت بعلویل بیرون می‌کنم، پسران شما به وساطت حرص و خباثت است. ۲۵ ای احمقان آیا او که بیرون را آفرید، که آنها را بیرون می‌کنند؟ از اینجهت ایشان داوران بر شما خواهند اندرون را نیز نیافرید؟ ۲۶ بلکه از آنچه دارید، صدقه دهید که بود. ۲۷ لیکن هرگاه به انگشت خدا دیوها را بیرون می‌کنم، هرایه اینک همه‌چیز برای شماطاهر خواهد گشت. ۲۸ وای بر شما ای ملکوت خدا ناگهان بر شما آمده است. ۲۹ وقی که مرد زوار آور فریسان که دهیک از نعتا و سداد و هر قسم سبزی رامی سلاح پوشیده خانه خود را نگاه دارد، اموال او محفوظ می‌باشد. و از دادرسی و محبت خدا تجاوزمی نماید، اینها را می‌باید به جا اما چون شخصی زواروترا از او آید بر او غلبه یافته همه اسلحه آورید و آنها رانیز ترک نکنید. ۳۰ وای بر شما ای او را که بدان اعتماد می‌داشت، از او می‌گیرید و اموال او را تقسیم کنایس و سلام در بازارها را دوست می‌دارید. ۳۱ وای بر شما ای ۳۲ کسی که با من نیست، برخلاف من است و آنکه با کاتبان و فریسان ریاکار زیرا که مانند قیهای پنهان شده هستید که من جمع نمی‌کند، پراکنده می‌سازد. ۳۳ چون روح پلید از انسان مردم بر آنها راه می‌روند و نمی‌دانند. ۳۴ آنگاه یکی از فقهاء بیرون آید به مکانهایی آب بطلب آرامی گردش می‌کند و چون جواب داده گفت: «ای معلم، بدین سخنان ما را نیز سرزنش نیافت می‌گوید به خانه خود که از آن بیرون آمده برمی گردم. می‌کنی؟» ۳۵ گفت «وای بر شما نیزی فقها زیرا که بارهای پس چون آید، آن را جاروب کرده شده و آراسته می‌بینند. ۳۶ گران را بر مردم می‌نهید و خود بر آن بارها، یک انگشت خود را ۳۷ آنگاه می‌رود و هفت روح دیگر، شیریتر از خود برداشته داخل گذاشید. ۳۸ وای بر شما زیراکه مقابیر انبیا را بنا می‌کنید و شده در آنجا ساکن می‌گردد و اواخر آن شخص ازاولالش بدلتر پدران شما ایشان راکشند. ۳۹ پس به کارهای پدران خود شهادت می‌شود. ۴۰ چون او این سخنان را می‌گفت، زنی از آن میان به می‌دهید و از آنها راضی هستید، زیرا آنها ایشان را کشند و شما آواز بلند وی را گفت «خوشحال آن رحمی که تو را حمل کرد و قبرهای ایشان را می‌سازید. ۴۱ از این رو حکمت خدا نیز فرموده پستانهایی که مکیدی.» ۴۲ لیکن او گفت: «بلکه خوشحال است که به سوی ایشان انبیا و رسولان می‌فرستم و بعضی از آنانی که کلام خدا را می‌شنوند و آن را حظیمنی کنند.» ۴۳ و ایشان را خواهند کشت و بر بعضی جفا کرد. ۴۴ تا انتقام خون هنگامی که مردم بر او ازدحام می‌نمودند، سخن گفتن آغاز کرد جمیع انبیا که از بناهای عالم ریخته شد از این طبقه گرفته شود. که «اینان فرقه‌ای شریوند که آیتی طلب می‌کنند و آیتی بدیشان ۴۵ از خون هاییل تا خون زکریاکه در میان مذبح و هیکل کشته

شد. بلی به شمامی گویم که از این فرقه بازخواست خواهد شد. گفتای احمد در همین شب جان تو را از تو خواهند گرفت،
۵۲ وای بر شما ای فقهاء، زیرا کلید معرفت را پرداشته اید که خود آنگاه آنچه اندوخته اید، از آن که خواهید بود؟ ۲۱ همچنین است
داخل نمی شوید و داخل شوندگان را هم مانع می شوید.» ۵۳ و هر کسی که برای خودخیره کند و برای خدا دولتمند نباشد.»
چون او این سخنان را بدیشان می گفت، کاتیان و فریسان با او ۲۲ پس به شاگردان خود گفت: «از این جهت به شما می گویم
پشت دارویختند و در مطالب بسیار سوالها را او می کردند. ۵۴ و که اندیشه مکنید بجهت جان خودکه چه بخوردید و نه برای بدن
در کمین او می بودند تا نکته ای از زبان او گرفته مدعی او بشوند. که چه پوشید. ۲۳ جان از خوارک و بدن از پوشک بهتر است.

۲۴ کلاغان را ملاحظه کنید که نه زراعت می کنند نه حصاد و
نه گنجی و نه انباری دارند و خدا آنها می پرواند. آیا شما به
سخن گفتن شروع کرد. «اول آنکه از خمیرمایه فریسان که ریا کاری
است اختیاط کنید. ۲ زیرا چیزی نهفته نیست که آشکار نشود و
نه مستوری که معلوم نگردد. ۳ بنابراین آنچه در تاریکی گفته اید،
در روشنایی شنیده خواهد شد و آنچه در خلوتاخانه در گوش گفته اید
بر پشت بامها نداشود. ۴ لیکن ای دوستان من، به شما می گویم
از قاتلان جسم که قدرت ندارند بیشتر از این بکنند، ترسان
میاشید. ۵ بلکه به شما نشان می دهم که از که باید ترسید، از او
پترسید که بعد از کشتن، قدرت دارد که به جهنم پیکنک. بلی
به شما می گویم از او پترسید. (Geenna g1067) ۶ آیا پنج

امت های جهان، همه این چیزها را می طلبند، لیکن پدر شما
می داند که به این چیزها احتیاج دارید. ۲۱ بلکه ملکوت خدا را
گنجشک به دو فلس فروخته نمی شود و حال آنکه یکی از آنها نزد
خدا فراموش نمی شود؟ ۷ بلکه موهای سر شما همه شمرده شده
است. پس بیم مکنید، زیرا که از چندان گنجشک بهتر هستید.

۸ «لیکن به شما می گویم هر که نزد مردم به من اقرار کند، پسر
انسان نیز پیش فرشتگان خدا او را قرار خواهد کرد. ۹ اما هر که مرا
پیش مردم انکار کند، نزد فرشتگان خدا انکار کرده خواهد شد.

۱۰ و هر که سخنی برخلاف پسر انسان گوید، آمرزیده شود. اما

زیرا جایی که خوانه شما است، دل شما نیز در آنچا می باشد.
۳۴ ۱۱ و چون هر که به روح القدس کفر گوید آمرزیده نخواهد شد. ۱۲ و چون
کمرهای خود را بسته چراگاهی خود را فروخته پدرارید. ۳۵ و چون
شما را درکنایس و به نزد حکام و دیوانیان بزند، اندیشه مکنید
که چگونه و به چه نوع حجت اورید یا چه بگویید. ۱۳ زیرا که
در همان ساعت روح القدس شما را خواهد آموخت که چه باید
گفت.» ۱۴ و شخصی از آن جماعت به وی گفت: «ای استاد،
بادر مرا بفرما تا ارث پدر را با من تقسیم کنند.» ۱۵ و به وی گفت:

«ای مرد که مرا بر شما داوریا مقسم قرار داده است؟» ۱۶ پس
بدیشان گفت: «زنهار از طمع پرهیزید زیرا اگرچه اموال کسی زیاد
شود، حیات او از آموالش نیست.» ۱۷ و مثلی برای ایشان اورده،
گفت: «شخصی دولتمند را از املاکش محصول وافر پیدا شد.
۱۸ پس با خود اندیشه شده، گفت چه کنم؟ زیجاجی که محصول
خود را اینبار کنم، ندارم. ۱۹ پس گفت چنین می کنم اینبارهای
خود را خراب کرده، بزرگر بنا می کنم و در آن تمامی حاصل و
اموال خود را جمع خواهم کرد. ۲۰ و نفس خود را خواهمن گفت
که ای جان اموال فراوان اندوخته شده بجهت چندین سال داری.
باشد تا آذوقه را در وقتیش به ایشان تقسیم کند. ۲۱ خوشحال

آن غلام که آقایش چون آید، او را در چنین کارمنشغول یابد. بجایید، چیزی نیافت. ۷ پس به باغان گفت اینک سه سال ۴۴ هرآینه به شما می‌گویم که او را بر همه مایملک خود خواهد است می‌ایم که از این درخت انجیر میوه بطلبم و نمی‌بایم، آن گماشت. ۴۵ لیکن اگر آن غلام در خاطر خود گوید، آمدن را بپر چرا زمین رانیز باطل سازد. ۸ در جواب وی گفت، ای آقایم به طول می‌انجامد و به زدن غلامان و کنیزان و به خوردن آفامصال هم آن را مهلت ده تا گردش را کنده کودبریزم، ۹ پس و نوشیدن و میگساریدن شروع کند، ۴۶ هرآینه مولای آن غلام اگر ثمر آورد والا بعد از آن، آن را بپرس. ۱۰ و روز سبت در یکی از آید، در روزی که منتظر او نباشد و در ساعتی که او نداند و او کنایس تعليم می‌داد. ۱۱ و اینک زنی که مدت هجده سال روح را دوپاره کرده نصیبیش را با خیانتکاران قرار دهد. ۴۷ «اما آن ضعف می‌داشت و منحنی شده ابد نمی‌توانست راست بایستد، غلامی که اراده مولای خویش را داشت و خود را مهیا نساخت تا در آنجا بود. ۱۲ چون عیسی او را دید وی را خوانده گفت: به اراده او عمل نماید، تازیانه بسیار خواهد خورد. ۴۸ اما آنکه «ای زن از ضعف خود خلاص شو.» ۱۳ و دست‌های خود را ندانسته کارهای شایسته ضرب کند، تازیانه کم خواهد خورد. و بر وی گذارد که در ساعت راست شده، خدا را تمجیدنمود. به هر کسی که عطا زیاده شود ازوی مطالبه زیادتر گردد و نزد هرکه ۱۴ آنگاه رئیس کیسیه غضب نمود، از آنروکه عیسی او را در امانت بیشترنهند از او بازخواست زیادتر خواهند کرد. ۴۹ من سبت شفا داد. پس به مردم توجه نموده، گفت: «شش روز آمدم تا آتشی در زمین افزوم، پس چه می‌خواهم اگر الان درگرفته است که باید کاربکنید در آنها آمده شفا یابید، نه در روز سبت.» ۵۰ اما مراتعیدی است که بیام و چه بسیار در تنگی ۱۵ خداوند در جواب او گفت: «ای ریاکار، آیا هر یکی از شما در هستم، تا وقتی که آن بسرازد. ۵۱ آیا گمان می‌بید که من آمده‌ام روز سبت گاو یا الاغ خود را ازآخور باز کرده بیرون نمی‌برد تا تا سلامتی بر زمین بخشم؟ نی بلکه به شما می‌گوییم تفرقی را. سیرآش کید؟ ۱۶ و این زنی که دختر ابراهیم است و شیطان او ۵۲ زیرا بعد ازین پنچ نفر که در یک خانه باشند دو از سه و سه رامدت هجدۀ سال تا به حال بسته بود، نمی‌بایست او را در ازدو جدا خواهند شد، ۵۳ پدر از پسر و پسر از پدر و مادر از روز سبت از این بند رها نمود؟» ۱۷ و چون این را بگفت همه دختر و دختر از مادر و خارسو از عروس و عروس از خارسو مفارقت مخالفان او خجل گردیدندو جمیع آن گروه شاد شدند، بسب خواهندنمود. ۵۴ آنگاه باز به آن جماعت گفت: «هنگامی که همه کارهای بزرگ که از وی صادر می‌گشت. ۱۸ پس گفت: ابری بینید که از مغرب پدید آید، بی‌تأمل می‌گویید باران می‌اید و «ملکوت خدا چه چیز را می‌ماندو آن را به کدام شی تشبیه نمایم. چنین می‌شود. ۵۵ و چون دیدید که باد جنوبی می‌وزد، می‌گویید ۱۹ دانه خردلی راماند که شخصی گرفته در باغ خود کاشت، گرما خواهد شد و می‌شود. ۵۶ ای ریاکاران، می‌توانید صورت پس روید و درخت بزرگ گردید، بحدی که مرغان هوا آمده در زمین و آسمان راتمیز دهید، پس چگونه این زمان رانمی شناسید؟ شاخه هایش آشیانه گرفتند. ۲۰ بازگفت: «برای ملکوت خدا ۵۷ و چرا از خود به انصاف حکم نمی‌کید؟ ۵۸ و هنگامی چه مثل آورم؟ ۲۱ خمیرمایه‌ای را می‌ماند که زنی گرفته در سه که با مدعی خود نزد حاکم می‌رودی، در راه سعی کن که از او پیمانه آرد پنهان ساخت تا همه مخمرشد.» ۲۲ و در شهرها و برهی، مبادا تو راند قاضی بکشد و قاضی تو را به سرشنگ سپاردو دهات گشته، تعليم می‌داد و به سوی اورشلیم سفر می‌کرد، ۲۳ که سرشنگ تو را به زندان افکندا. ۵۹ تو را می‌گویند تا فلس آخر را ادا شخصی به وی گفت: «ای خداوند آیا کم هستند که نجات نکنی، از آنجا هرگز بیرون نخواهی آمد.» ۲۴ «جد و جهد کنید تالار در تنگ داخل شوید. زیرا که به شما می‌گویند بسیاری طلب دخول خواهند ۱۳ در آن وقت بعضی آمده او را از جلیلیانی خبر دادند گرد و نخواهندتوانست. ۲۵ بعد از آنکه صاحب خانه برجرد و در که پیلاطس خون ایشان را با قربانی های ایشان آمیخته بود. را بیند و شما بیرون ایستاده در را کوپیدن آغاز کنید و گویید ۲ عیسی در جواب ایشان گفت: «آیا گمان می‌بید که این خداوندا خداوندا برای ما بازکن. آنگاه وی در جواب خواهد گفت جلیلیان گناهکارتر بودند از سایر سکنه جلیل ازین رو که چنین شما رانمی شناسم که از کجا هستید. ۲۶ در آن وقت خواهید زحمات دیدند؟ ۳ نی، بلکه به شما می‌گوییم اگر توبه نکنید، گفت که در حضور تو خوریدم و آشامیدم و در کوچه های ما همگی شما همچنین هلاک خواهید شد. ۴ یا آن هجدۀ نفری که تعليم دادی. ۲۷ بازخواهد گفت، به شما می‌گویم که شما رانمی برج در سلوام بر ایشان افاده ایشان را هلاک کرد، گمان می‌بید شناسم از کجا هستید؟ ای همه بد کاران از من دور شوید. ۲۸ در که از جمیع مردمان ساکن اورشلیم، خطاکارتر بودند؟ ۵ حاشا، آنجا گریه و فشار دندان خواهیدبود، چون ابراهیم واسحق و یعقوب بلکه شما رامی گوییم که اگر توبه نکنید همگی شما همچنین و جمیع انبیارا در ملکوت خدا بینید و خود را بیرون افکنده باید هلاک خواهید شد.» ۶ پس این مثل را آورد که «شخصی درخت و از شرق و غرب و شمال و جنوب آمده در ملکوت خدا انجیری در تاکستان خود غرس نمود و چون آمدتا میوه از آن

خواهند نشست. ۳۰ و اینک آخرين هستند که اولين خواهند رسيد، غلام خود را فرستاد تادعوت شدگان را گويد، بيايد زيرا بود و اولين که آخرين خواهند بود.» ۳۱ در همان روز چند نفر که الحال همه چيز حاضر است. ۱۸ لیکن همه به يك راي از فريسيان آمده به وي گفتند: «دور شو و از اينجا برو زира که عذرخواهی آغاز کردند. اولي گفت: مزاعمای خريدم و ناچار باید هيروديس می خواهد تو را به قتل رساند.» ۳۲ ايشان را گفت: بروم آن را ببینم، از توخواهش دارم مرا معذور داري. ۱۹ و ديگري «بروي و به آن روياه گويندانيک امروز و فردا ديوها را بيرون می کنم گفت: پنج جفت گاو خريدهاد، می روم تا آنها را بيمارمای، به تو و موريضان را صحت می بخشم و در روز سوم کامل خواهم شد. التماس دارم مرا عفو نمایي. ۲۰ سومی گفت: زني گرفهتم و از لیکن می باید امروز و فردا و پس فردا راه روم، زира که محال اين سبب نمی توانم بيايم. ۲۱ پس آن غلام آمده مولاي خود را از است نبي بيرون ازاورشيم کشته شود. ۳۴ اى اورشليم اين امور مطلع ساخت. آنگاه صاحب خانه غضب نموده به غلام که قاتل ابيا و سنگسار کننده مرسلين خودهستي، چند کرت خود فرمود: به بازارهاو کوچه هاي شهر بشتاب و فقيران و لنگان خواستم اطفال تو را جمع کنم، چنانکه منج جوجه هاي خوش را وشلان و كوران را در اينجا بياور. ۲۲ پس غلام گفت: اى آقا آنچه زير بالهای خود می گيرد و نخواستيد. ۲۵ اينک خانه شمارياب شما فرمودي شد و هنوز جای باقي است. ۲۳ پس آقا به غلام گفت: خراب گذاشته می شود و به شمامي گويم که مرا ديگر نخواهيد ديد به راهها و مزها بيرون رفته، مردم را به الحاج بياور تا خانه من تا وقتی آيد که گويند مبارڪ است او که به نام خداوندي آيد.» پرشود. ۲۴ زيرا به شما می گويم هيجيچ يك از آنانی که دعوت شده بودند، شام مرا نخواهد چشيد.» ۲۵ و هنگامی که جمعی کثیر

۱۴ و واقع شد که در روز سبت، به خانه يكی از روسای همراه اوامي رفته، روی گردانیه بدیشان گفت: ۲۶ «اگرکسی نزد فريسيان برای غذاخوردن درآمد و ايشان مراقب او می بودند، من آيد و پدر، مادر و زن و اولاد ويرادرن و خواهارن، حتى جان و اينک شخصي مستسقی پيش او بود، ۳ آنگاه عيسى ملتفت خود را نيز دشمن ندارد، شاگرد من نمي تواند بود. ۲۷ و هرکه شده فقهها و فريسيان را خطاب کرده، گفت: «آيا در روز سبت صليب خود را برندارد و از عقب من نيايد، نمي تواند شاگرد من شفا دادن جايزياست؟» ۴ ايشان ساكت مانندند. پس آن مرد گردد. ۲۸ «زيرا گيست از شما که قصد بنای برجي داشته باشد و را گرفته، شفا داد و رها کرد. ۵ و به ايشان روي آورده، گفت: اول نشينيد تا برآورد خرج آن را بگند که آيا قوت تمام کردن آن دارد «گيست از شما که الاغ يا گاوش روزسبت در چاهي افند و فور يا نه ۲۹ که مبادا چون بپيادش نهاد و قادر بر تمام کردن شد، آن را بيرون نياورده؟» ۶ پس در اين امور از حجاب وی عاجزمانند. هرکه بيند تمسخرکان گويد، ۳۰ اين شخص عماراتي شروع کرده ۷ و برای مهمانان مثلي زد، چون ملاحظه فرمود که چگونه صدر نتوانست به انجامش رساند. ۳۱ يا کدام پادشاه است که برای مجلس را اختيارمي کردن. پس به ايشان گفت: ۸ «چون کسی مقائله بپايداش ديجير برود، جز اينکه اول نشسته تامل نماید که آيا تو را به عروسی دعوت کند، در صدر مجلس منشين، مبادا کسی با ده هزار سپاه، قادر مقاومت کسی را دارد که با بيست هزار بزرگتر از تو را هم وعده خواسته باشد. ۹ پس آن کسی که تو و او لشکر بر وي می آيد؟ ۳۲ والا چون او هنوز دور است ايلچي اي را وعده خواسته بوديابيد و تو را گويد اين کس را جاي بد و تو فرستاده شروط صلح را ازا درخواست کند. ۳۳ «پس همچينين باخجالات روی به صف نعال خواهی نهاد. ۱۰ بلکه چون مهمان هر يكی از شما که تمام مایملک خود را ترک نکند، نمي تواند کسی باشي، رفته در پاين بشين تاوقتی که ميزيانت آيد به تو شاگرد من شود. ۳۴ «نمک نيكو است ولی هرگاه نمک فاسدشد گويد، اى دوست برتزنشين آنگاه تو را در حضور مجلسيان عزت به چه چيز اصلاح پنيرد؟ ۳۵ نه برای زمين مصرفی دارد و نه برای خواهد بود. ۱۱ زيرا هرکه خود را بزرگ سازدليل گردد و هرکه موبيله، بلکه بيرونش ميزيند. آنکه گوش شوا دارد بشنويد.» خويشن را فرود آرد، سرافراز گردد.» ۱۲ پس به آن کسی که از او وعده خواسته بود نيز گفت: «وقي که چاشت يا شام دهي دوستان ۱۵ و چون همه با جگيران و گناهكاران به ندش می آمدند تا يا بيرادرن يا خويشان يا همسایگان دولتمند خود را دعوت مکن کلام او را بشنوند، ۲ فريسيان و كاتبان، همهمه کنان می گفتند: مبادا ايشان نيز تو را بخوانند و تو را عوض داده شود. ۱۳ بلکه «اين شخص، گناهكاران را مي بذيرد و با ايشان می خورد.» ۳ پس چون ضيافت کي، فقيران و لنگان و شلان و كوران را داده شد. ۱۴ براي ايشان اين مثل را زده، گفت: ۴ گيست از شما که صد که خجسته خواهی بود زيرا ندارند که تو را عوض دهند و در گوسفند داشته باشد و يكى از آنها گم شود که آن نود و نه را قيامت عادلان، به توجرا عطا خواهد شد.» ۱۵ آنگاه يكى از درصhra نگذارد و از عقب آن گمشده نرود تا آن را بيمار؟ ۵ پس مجلسيان چون سخن راشنيد گفت: «خوشابحال کسی که در چون آن را یافت به شادي بر دوش خود می گذارد، ۶ و به خانه ملکوت خدا غذا خورد.» ۱۶ به وي گفت: «شخصي ضيافتی آمده، دوستان و همسایگان را مي طبلد و بدیشان می گويد با من عظيم نمود و بسياري را دعوت نمود. ۱۷ پس چون وقت شام شادي کنيد زيرا گوسفند گمشده خود را یافته ام. ۷ به شما

می گویند که بر این منوال خوشی در آسمان رخ می نماید به سبب توبه فاحشه‌ها تلف کرده است، برای او گوساله پرواری را ذبح کردی. یک گناهکاریست از برای نود و نه عادل که احتیاج به توبه ندارند. ۳۱ او وی را گفت، ای فرزند تو همیشه با من هستی و آنچه از آن یا کدام زن است که ده درهم داشته باشد هرگاه یک درهم گم من است، مال تو است. ۳۲ ولی می‌باشد شادمانی کرد و شود، چرا غای افروخته، خانه را جاروب نکد و به دقت تفحص مسورو شد زیرا که این براذر تو مرده بود، زنده گشت و گم شده ننماید تا آن را باید ۹ و چون یافت دوستان و همسایگان خودرا بود، یافت گردید.

جمع کرده می‌گوید با من شادی کنید زیباره گمشده را پیدا کرده‌ام. ۱۰ همچنین به شمامی گویم شادی برای فرشتگان خدا و به شاگردان خود نیز گفت: «شخصی دولتمند را نظری بود که از او نزد وی شکایت بردن که اموال او را تلف می‌کرد. ۲ پس او را طلب نموده، وی را گفت، این چیست که درباره تو شنیده‌ام؟ حساب نظارت خود را باز بده زیرا ممکن گفت: ای پدر، رصدماولی که باید به من رسد، به من بده. پس امایملک خود را بر این دو تقسیم کرد. ۱۳ و چندی نگذشت که آن پسر کهتر، آنچه داشت جمع کرده، به ملکی بعد کوچ از گدایی نیز عار دارم. ۴ دانستم چکن تا وقتی که از نظارت تمام راضف نموده بود، قحطی سخت در آن دیارhadت گشت و معزول شوم، مرا به خانه خود پیشبردند. ۵ پس هریکی از بدھکاران او به محتاج شدن شروع کرد. ۱۵ پس رفته خود را به یکی از اهل آن ملک پیوست. وی او را به املاک خود فرستاد تاگزاریانی پنجاه رطل بزودی پیویس. ۷ باز دیگری را گفت از تو چقدر خود را دیرد؟ گفت صد کل گندم. وی را گفت سیاهه خود را بگیر و هشتادپیویس. ۸ «پس آقایش، ناظر خان را آفرین گفت، زیاراعلانه کار کرد. زیرا این این جهان در طبقه خویش از این نور عاقل تر هستند. (aiōn g165) ۹ و من شمارا می‌گویم دوستان از مال بی انصافی برای خودپیدا کنید تا چون فانی گردید شما را به خیمه‌های جاودانی پیشبردند.

۱۰ آنکه در اندک امین باشد درامر بزرگ نیز امین بود و آنکه در قلیل خائن بود در کثیر هم خائن باشد. ۱۱ و هرگاه در مال بی انصافی امین نبودید، گیست که مال حقیقی را به شمامسپار؟ ۱۲ و اگر در مال دیگری دیانت نکردید، گیست که مال خاص شما را به شما لایق آن نیستم که پسر تو خوانده شوم. ۱۹ لیکن پدر به غلامان خود گفت، جامه بهترین را از خانه آورده بلو پوشانید و انگشتی بر دستش کنید و نعلین بر پایهایش، ۲۲ و گوساله پرواری را آورده ذبح کنید تا بخوریم و شادی نماییم. زیرا که این پسر من مرد بود، زنده گردید و گم شده بود، یافت شد. پس به شادی کردن شروع نمودند. ۲۵ اما پسر بزرگ او در مرعع بود. چون آمده نزدیک به خانه رسید، صدای ساز و رقص راشنید. ۲۶ پس یکی از نوکران خود را طلبیده پرسید این چیست؟ ۲۷ به وی عرض کرد برادرت آمده و پدرت گوساله پرواری را ذبح کرده است زیرا که او به ملکوت خدا داده می‌شود و هر کس بجد و جهد داخل آن را صحیح بازیافت. ۲۸ ولی او خشم نموده نخواست به خانه درآید تا پدرش بیرون آمده به او التماس نمود. ۲۹ اما او در جواب پدرخود گفت، اینک سالها است که من خدمت توکرده‌ام و هرگز از حکم تو تجاوز نوزیده و هرگز بیغاله‌ای به من ندادی تا با دوستان خود شادی کنم. ۳۰ لیکن چون این پسرت آمد که دولت تو را با پسرت آمد که دولت تو را با

بسمرمی برد. ۲۰ و فقیری مقرح بود ایلعازر نام که او را بر درگاه او سوی اورشلیم می‌کرد از میانه سامره و جلیل می‌رفت. ۱۲ و چون به می‌گذاشتند، ۲۱ و آزو می‌داشت که از پاره هایی که از خوان آن قریبیه داخل می‌شد نگاه ده شخص ابرص به استقبال او آمدند و آدمدند می‌رسخت، خود را سیر کرد. بلکه سگان نیز آمده زبان از دور ایستاده، ۱۳ به آواز بلند گفتند: «ای عیسی خداوند بر ما بزخمها ای می‌مالیدند. ۲۲ باری آن فقیر بمرد و فرشتگان، او را ترجم فما». ۱۴ اویه ایشان نظر کرده گفت: «بروید و خود را به آغوش ابراهیم بردن و آن دولتمند نیز مرد و او را دفن کردند. کاهن بنماید.» ایشان چون می‌فرستد، طاهر گشتند. ۱۵ و یکی ۲۳ پس چشمان خود را در عالم اموات گشوده، خود رادر عذاب از ایشان چون دید که شفا یافته است، برگشته به صدای بلند خدا یافته. و ابراهیم را از دور و ایلعازر را درآتووش دید. **Hades** (g86) ۱۶ و پیش قدم او به روی درافتاده وی را شکر ۱۷ عیسی ملتفت شده گفت: «آیا ده فاما و ایلعازر را بفرست تا سر انگشت خود را به آب تر ساخته نفر طاهر نشندند، پس آن نه کجاشند؟ ۱۸ آیا هیچ کس یافت زیان مراخنک سازد، زیرا در این نار معذبه. ۱۹ ابراهیم گفت ای نمی شود که برگشته خدا را تمجید کند جز این غرب؟ ۲۰ ۱۹ و فرزند به خاطر آور که تو در ایام زندگانی چیزهای نیکوی خود را بدو گفت: «برخاسته برو که ایمان تو را نجات داده است.» ۲۱ ۲۰ یافته و همچنین ایلعازر چیزهای بد را، لیکن او الحال در تسلي ۲۱ و چون فریسان از او پرسیدند که ملکوت خدا کی می‌آید، او است و تدور عذاب. ۲۲ و علاوه بر این در میان ما و شماورده در جواب ایشان گفت: «ملکوت خدا با مراقبت نمی‌آید. ۲۱ و عظیمی است، چنانچه آنانی که می‌خواهند اینجا به نزد شما نخواهند گفت که در فلان یا فلاں جاست. زیرا اینک ملکوت خدا عبور کنند، نمی‌توانند و نه نشینندگان آنجا نزد ما توانند گذشت. در میان شما است.» ۲۲ و به شاگردان خود گفت: «ایامی ۲۲ گفت ای پدر به تو تماس دارم که او را به خانه پدرم بفرستی. می‌آید که آزو خواهید داشت که روزی از روزهای پسر انسان را زیرا که مرا پنج براذر است تا ایشان را لگاه سازد، میادا ایشان نیز بینید و نخواهد دید. ۲۳ و به شما خواهند گفت، اینک در فلان به این مکان عذاب بیایند. ۲۴ ابراهیم وی را گفت موسی و انبیا یا فلاں جاست، مروید و تعاقب آن مکنید. ۲۴ زیرا چون برق را زادهند سخن ایشان را بشنوند. ۲۵ گفت نهادی پدرما ابراهیم، که از یک جانب زیرآسمان لام شده تا جانب دیگر زیر آسمان لیکن اگر کسی از مردگان نزد ایشان رود، توبه خواهند کرد. درخشان می‌شود، پسر انسان در یوم خود همچنین خواهد بود. ۲۵ وی را گفت هرگاه موسی و انبیا را نشوند اگر کسی از مردگان لیکن اول لازم است که اوزحمات بسیار بیند و از این فرقه نیز خیزد، هدایت نخواهد گفت. ۲۶ و چنانکه در ایام نوح واقع شد، همانطور در زمان

پسر انسان نیز خواهد بود، ۲۷ که می‌خوردند و می‌نوشندند و زن و شوهرمی گرفتند تا روزی که چون نوح داخل کشته شد، طوفان آمده همه را هلاک ساخت. ۲۸ و همچنان که در ایام لوط شد که به خوردن و آشامیدن و خرید و فروش و زراعت و عمارات مشغول می‌بودند، ۲۹ تا روزی که چون لوط از سدوم بیرون آمد، آتش و گوگرد از آسمان باریمده را هلاک ساخت. ۳۰ بر همین منوال خواهد بود در روزی که پسر انسان ظاهر شود. ۳۱ در آن روز هر که بر پیشت یام باشد و اسیاب او در خانه نزول نکند تا آنها را براذرد و کسی که در صحرا باشد همچنین بزنگرد. ۳۲ زن لوط را بیاد قدر دانه خردلی می‌داشتند، به این درخت افراخ می‌گفتند که کنده شده در دریا نشانده شود اطاعت شمامی کرد. ۳۳ اما کیست از شمامه غلامش به شخم کردن یا شبانی مشغول شود و وقتی که از صحرا آید به وی گوید، بزودی بیا و بنشین. ۳۴ بلکه آیا بدونمی گوید چیزی درست کن تا شام بخورم و کمرخود را بسته یک جا دستاس کنند، یکی برداشته و دیگری واگذاره خواهد شد. مرا خدمت کن تا بخورم و بنوشم و بعد از آن تو بخور و بیاشام؟ ۳۵ و دونفر که درمزرعه باشند، یکی برداشته و دیگری واگذاره آیا از آن غلام منت می‌کشد از آنکه حکمهای او را به جا آورد؟ خواهد شد. ۳۶ گمان ندارم. ۳۷ همچنین شما نیز چون به هر چیزی که مامور گفت: «در هر جایی که لاش باشد در آنجا کرکسان جمع خواهد شدهاید عمل کردید، گوید که غلامان بی منفعت هستیم زیرا که آنچه بر ما واجب بود به جا آوردیم.» ۱۱ و هنگامی که سفر به

و برای ایشان نیز مثلی آورد در اینکه می‌باید همیشه دشوار است که دولتمندان داخل ملکوت خداشوند. ۲۵ زیرا دعا کرد و کاهله نورزید. ۲ پس گفت که «در شهری داوری گذشتن شتر از سوراخ سوزن آسانتر است از دخول دولتمندی در بود که نه ترس از خدا و نه باکی از انسان می‌داشت. ۳ و در ملکوت خدا.» ۲۶ اما شنوندگان گفتند: «پس که می‌تواند جات همان شهر بیوه‌زنی بود که پیش وی آمده می‌گفت، داد مرآ از یابد؟» ۲۷ او گفت: «آنچه نزد مردم محل است، نزد خدا ممکن دشمنم بگیر. ۴ و تا مدتی به وی اعتنانمود ولکن بعد از آن است.» ۲۸ پطروس گفت: «اینک ما همه‌چیز را ترک کرده بپروی با خود گفت هرچند از خدا نمی‌ترسم و از مردم باکی ندارم، تو می‌کنیم.» ۲۹ به ایشان گفت: «هرآینه به شما می‌گوییم، کسی نیست که خانه یا والدین یا زن یا برادران را بجهت ملکوت خدا ترک کند. ۳۰ جز اینکه در این عالم چند برابری‌باید این دارویی انصاف چه می‌گویند؟ ۷ و آیا خدا برگردان خود را که شبانه‌روز بدو استغاثه می‌کنند، دادرسی نخواهد کرد، اگرچه (g166) ۳۱ پس آن دوازده را برداشته، به ایشان گفت: «اینک به برای ایشان دیر غضب باشد؟ ۸ به شما می‌گوییم که به زودی اورشلیم می‌روم و آنچه به زیان انبیاریه پسر انسان نوشته شده دادرسی ایشان را خواهد کرد. لیکن چون پسرانسان آید، آیا ایمان است، به انجام خواهد رسید. ۳۲ زیرا که او را به امت‌ها تسلیم را بر زمین خواهدیافت؟ ۹ و این مثل را آورد برای بعضی که بر می‌کنند و استهرا و بی‌حرمتی کرده آب دهان بروی انداخته ۳۳ و خود اعتماد می‌داشتند که عادل بودند و دیگران راحقیر می‌شمردند. تازیانه زده او را خواهند کشت و در روز سوم خواهد برخاست.» ۱۰ که «دو نفر یکی فریضی و دیگری باجگیر به هیکل رفند تا ۳۴ اما ایشان چیزی از این امور نفهمیدند و این سخن از ایشان عبادت کنند. ۱۱ آن فریضی ایستاده بدینظر برای خود دعا کرد که مخفی داشته شد و آنچه می‌گفت، درک نکردن. ۳۵ و چون خدایا تو را شکر می‌کنم که مثل سایر مردم حریص و ظالم و زناکار نیستم و نه مثل این باجگیر، ۱۲ هر هفته دو مرتبه روزه چیزاست؟ ۳۷ گفتندش عیسی ناصری در گذر است. ۳۸ در دور ایستاده نخواست چشم‌ان خود را به سوی آسمان بلند کرد حال فریاد برآورده گفت: «ای عیسی، ای پسر داود، بر من ترحم بلکه به سینه خود زده گفت، خدایا بر من گناهکار ترحم فrama.» ۳۹ و هرچند آنانی که پیش می‌رفند او را نهیب می‌دانند تا خاموش شود، او بلندتر فریاد می‌زد که پسر داودا بر من ترحم فاما. ۴۰ آنگاه عیسی ایستاده فرمود تا او را نزد وی بیاورند. و چون نزدیک رفت به خلاف آن دیگر، زیرا هرکه خود را برآفرادزد، پست گرد و هرکس خویشتن را فروتن سازد، سرافرازی یابد.» ۱۵ پس اطفال را نیز نزد وی آوردند تا دست برایشان گذاشت. اما شاگردانش چون عرض کرد: «ای خداوند، تا بینا شوم.» ۴۲ عیسی به وی گفت: دیدند، ایشان را نهیب دادند. ۱۶ ولی عیسی ایشان را خوانده، یافته، خدا را ترجیح کان از عقب او افتاد و جمیع مردم چون این را مکید، زیرا ملکوت خدا برای مثل اینها است. ۱۷ هرآینه به شما پس وارد اریحا شده، از آنجا می‌گذشت. ۲ که ناگاه شخصی زکی نام که رئیس باجگیران و دولتمند بود، ۳ خواست عیسی را بینند که کیست و از کثرت خلق نتوانست، زیرا کوتاه قاد بود. ۴ پس پیش دویده بر درخت افراغی برآمد تا او را بینند. چونکه آنکه هیچ‌کس نیکونیست جز یکی که خدا باشد. ۲۰ احکام اموی خواست از آن راه عبور کند. ۵ و چون عیسی به آن مکان رامی دانی زنا مکن، قتل مکن، دردی منما، شهادت دروغ مده و رسید، بالا نگریسته او را دید و گفت: «ای زکی بشتاب و به زیر پدر و مادر خود را محترم دار.» ۲۱ گفت: «جميع اینها را از بیا زیرا که باید امروز درخانه تو بمانم.» ۶ پس به زودی پایین شده طفویلت خود نگاه داشته‌ام.» ۲۲ عیسی چون این را شنید بدو او را به خرمی پذیرفت. ۷ و همه چون این را دیدند، همه‌مه‌کان گفت: «هنووز تو را یک چیز باقی است. آنچه داری بفروش و می‌گفتند که در خانه شخصی گناهکار به میهمانی رفته است. به فقر ابد که در آسمان گنجی خواهی داشت، پس آمده مرا اما زکی بربا شده به خداوند گفت: «الحال ای خداوند نصف متابعت کن.» ۲۳ چون این را شنید محرون گشت، زیرا که دولت مایملک خود را به فقرامی دهم و اگر چیزی تا حق از کسی گفته فراوان داشت. ۲۴ اما عیسی چون او را محزون دید گفت: «چه باشم، چهار برابر بدو رد می‌کنم.» ۹ عیسی به وی گفت: «امروز

۱۹ عیسی وی را گفت: «از بھرچه مرا نیکو می‌گویی و حال آنکه هیچ‌کس نیکونیست جز یکی که خدا باشد. ۲۰ احکام رامی دانی زنا مکن، قتل مکن، دردی منما، شهادت دروغ مده و رسید، بالا نگریسته او را دید و گفت: «ای زکی بشتاب و به زیر پدر و مادر خود را محترم دار.» ۲۱ گفت: «جميع اینها را از بیا زیرا که باید امروز درخانه تو بمانم.» ۶ پس به زودی پایین شده طفویلت خود نگاه داشته‌ام.» ۲۲ عیسی چون این را شنید بدو او را به خرمی پذیرفت. ۷ و همه چون این را دیدند، همه‌مه‌کان گفت: «هنووز تو را یک چیز باقی است. آنچه داری بفروش و می‌گفتند که در خانه شخصی گناهکار به میهمانی رفته است. به فقر ابد که در آسمان گنجی خواهی داشت، پس آمده مرا اما زکی بربا شده به خداوند گفت: «الحال ای خداوند نصف متابعت کن.» ۲۳ چون این را شنید محرون گشت، زیرا که دولت مایملک خود را به فقرامی دهم و اگر چیزی تا حق از کسی گفته فراوان داشت. ۲۴ اما عیسی چون او را محزون دید گفت: «چه باشم، چهار برابر بدو رد می‌کنم.» ۹ عیسی به وی گفت: «امروز

نجات در این خانه پیدا شد. زیرا که این شخص هم پسر ابراهیم های خود را در راه می گستردند. ۳۷ و چون نزدیک به سازیزی کوه است. ۱۰ زیرا که پسروانسان آمده است تا گمشده را بجوبید و زیعون رسید، تمامی شاگردانش شادی کرده، به آوازبلند خدا داشت بخشد. ۱۱ و چون ایشان این را شنیدند او مثلی زیاد کرده حمد گفتن شروع کردند، به سبب همه قوانی که از او دیده بودند. آورد چونکه نزدیک به اورشلیم بود و ایشان گمان می برند که ۲۸ و می گفتند مبارک باد آن پادشاهی که می آید، به نام خداوند ملکوت خدا می باید در همان زمان ظهر کند. ۱۲ پس گفت: سلامتی در آسمان و جلال در اعلی علیین باد. ۱۳ آنگاه بعضی از «شخصی شریف» به دیار بعد سفر کرد تا ملکی پرای خود گرفته فریسیان از آن میان بدو گفتند: «ای استاد شاگردان خود را نهیب مراجعت کند. ۱۴ پس ده نفر از غلامان خود را طلبیده ده قسطران به نما». ۴۰ او در جواب ایشان گفت: «به شما می گوییم اگراینها ایشان سپرده فرمود، تجارت کنید تا بیایم. ۱۵ اما اهل ولایت او، ساکت شوند، هر آینه سنگها به صدایند». ۴۱ و چون نزدیک چونکه او را دشمن می داشتند ایلچیان در عقب او فرستاده گفتند، شده، شهر را نظاره کرد برآن گریان گشته. ۴۲ گفت: «اگر تو نیز نمی خواهیم این شخص بر ما سلطنت کند. ۱۵ و چون ملک را می دانستی هم در این زمان خود آنچه باعث سلامتی تو می شد، گرفته مراجعت کرده بود، فرمود تا آن غلامانی را که به ایشان نقد لاکن الحال از چشمانتون پنهان گشته است. ۴۳ زیرا ایامی بر تو سپرده بود حاضر کنند تا بفهمد هر یک چه سود نموده است. می آید که دشمنان گرد تو سنگرهای سازند و تو را احاطه کرده ۱۶ پس اولی آمده گفت، ای آقا قسطران تو ده قسطران دیگر نفع اورده از هرجانب محاصره خواهد نمود. ۴۴ و تو را وفزندات را در است. ۱۷ بدلو گفت آفرین ای غلام نیکو. چونکه بر چیز کم اندرون تو بر حاک خواهند افکندو در تو سنگی بر سنگی نخواهند امن بودی بر ده شهر حاکم شو. ۱۸ و دیگری آمده گفت، ای گذاشت زیرا که ایام تقد خود را ندانستی». ۴۵ و چون داخل آقاقسطران تو پنج قسطران سود کرده است. ۱۹ او را نیز فرمود بر پنج هیکل شد، کسانی را که در آنچه خرد و فروش می کردند، به بیرون شهر حکمرانی کن. ۲۰ و سومی آمده گفت، ای آقا اینک قسطران نمودن آغاز کرد. ۴۶ و به ایشان گفت: «مکتوب است که خانه تو موجود است، آن را در پارچه ای نگاه داشته ام. ۲۱ زیرا که از من خانه عبادت است لیکن شما آن را مغاره دزدان ساخته اید». تو ترسیدم چونکه مرد تندخوبی هستی. آنچه نگذارد های، برمی ۴۷ و هر روز در هیکل تعلیم می داد، اما روسای کهنه و کاتبان داری و از آنچه نکاشه ای درومی کنی. ۲۲ به وی گفت، از زبان و اکابر قوم قصد هلاک نمودن او می کردند. ۴۸ و نیافتدن چه خودت بر توفیقی می دهم، ای غلام شیری. دانسته ای که من مرد کنندزیرا که تمامی مردم بر او آویخته بودند که از او بیشترند.

تندخوبی هستم که برمیدارم آنچه رانگذاشتم و درو می کنم آنچه ۲۰ روزی از آن روزها واقع شد هنگامی که او قوم را در هیکل را نپاشیده ام. ۲۲ پس برای چه نقد مرا نزد صرافان نگذاری تاچون آیم آن را با سود دریافت کنم؟ ۲۴ پس به حاضرین فرمود قسطران را از این شخص پگیرید و به صاحب ده قسطران بدھید. ۲۵ به او ۲ به وی گفتند: «به ما بگو که به چه قدرت این کارها را می کنی گفتندی خداوند، وی ده قسطران دارد. ۲۶ زیرا به شمامی گوییم به کیست که این قدرت را به تو داده است؟ ۲ در جواب ایشان گفتندی خداوند، وی ده قسطران دارد. ۲۶ زیرا به شمامی گوییم به ایم آن را با سود دریافت کنم؟ ۲۴ پس به حاضرین فرمود قسطران را هر که دارد داده شود و هر که ندارد آنچه دارد نیز از او گرفته خواهد شد. ۲۷ اما آن دشمنان من که نخواستند من بر ایشان حکمرانی نمایم، در اینجا حاضر ساخته پیش من به قتل رسانید. ۲۸ و اگر گوییم از آسمان، هر آینه گوید چرا به او ایمان نیاوردید؟ ۶ و چون این را گفت، پیش رفته متوجه اورشلیم گردید. ۲۹ و چون نزدیک بیست فاجی و بیست علیا بر کوه مسمی به زیعون رسید، دو نفر از شاگردان خود را فرستاده، ۳۰ گفت: «به آن قریه ای که پیش روی دانیم از کجا بود». ۳۱ عیسی به ایشان گفت: «من نیز شما را از شاگردان خود را فرستاده، ۳۰ گفت: «به آن قریه ای که پیش روی شما است بروید و چون داخل آن شدید، که الاغی بسته خواهید یافت که هیچ کس بر آن هرگز سوار نشده. آن را باز کرده بیارید. مثلا را به مردم گفتن گرفت که «شخصی تاکستانی غرس کرد و ۳۱ و اگر کسی به شما گوید، چرا این را باز می کنید، به وی گویید خداوند او را لازم دارد. ۳۲ پس فرستادگان رفته آن چنانکه بیشترند. ۳۳ و چون کرده را باز می کردند، مالکانش تهی دست بازگردانیدند. ۳۴ پس غلامی دیگر روانه نمود. او را نیز به ایشان گفتند چرا که را باز می کنید؟ ۳۴ گفتند خداوند او را لازم دارد. ۳۵ پس او را به نزد عیسی اوردند و رخت خود را بر کرده افکنیده، عیسی را سوار کردند. ۳۶ و هنگامی که او می رفت جامه باعث گفت چه کنم؟ پسر حیب خود را می فرستم شاید چون او را بینند احترام خواهند نمود. ۳۷ اما چون باگبانان او را دیدند، با خود

تفکرکنان گفتند، این وارث می‌باشد، باید او را بکشیم تا میراث کاتبان در جواب گفتند: «ای استاد، نیکوگفتشی.» ۴۰ و بعد از از آن مادرگرد. ۱۵ در حال او را از باغ بپرسیم افکنده کشتند. پس آن هیچ کس جرات آن نداشت که از وی سوالی کند. ۴۱ پس صاحب باغ پدیدهشان چه خواهد کرد؟ ۱۶ او خواهد آمد و با غبانان به ایشان گفت: «چگونه می‌گویند که مسیح پسر داد است را هلاک کرده باغ را به دیگران خواهد سپرد.» پس چون شنیدند ۴۲ و خود داد در کتاب زبور می‌گوید، خداوند به خداوند من گفتند حاشا. ۱۷ به ایشان نظر افکنده گفت: «پس معنی این گفت پهدست راست من بنشین ۴۳ تا دشمنان تو را پایی انداز تو نوشته چیست، سنگی را که معماران را کردند، همان سر زاویه سازم؟» ۴۴ پس چون داد او را خداوند می‌خواند چگونه پسر او شده است. ۱۸ و هر که برآن سنگ افتخار خرد شود، اما اگر آن بر می‌باشد؟» ۴۵ و چون تمامی قوم می‌شنیدند، به شاگردان خود کسی بیفتاد او را نم خواهد ساخت؟! ۱۹ آنگاه روسای کهنه و گفت: «پیرهیزید از کاتبانی که خرامیدن در لباس دراز را کاتبان خواستند که در همان ساعت او را گرفتار کنند. لیکن از قوم می‌پسندند و سلام در بازارها و صدر کتابیس و بالا نشستن در ترسیدن زیرا که دانستند که این مظل را درباره ایشان زده بود. ۲۰ و ضیافتها را دوست می‌دارند. ۴۶ و خانه های بیوزنان را می‌بعتند مراقب او بوده جاسوسان فرستادند که خود را صالح می‌نمودند تا ونمای را به ریاکاری طول می‌دهند. اینها عذاب شدیدتر خواهند سخنی از او گرفته، اورا به حکم و قدرت والی بسپارند. ۲۱ پس از یافت.»

اوسوال نموده گفتند: «ای استاد می‌دانیم که تو به راستی سخن

می‌رانی و تعلیم می‌دهی و از کسی روداری نمی‌کنی، بلکه طریق ۲۱ و نظر کرده دولتمندانی را دید که هدایای خود را در خدا را به صدق می‌آموزی، آیا بر ما جایز هست که جزیه به بیت المال می‌اندازند. ۲۲ و بیوزنی فقیر را دید که دو فلس در آنجا قصر بدھم یا نه؟ ۲۳ او چون مکر ایشان را درک کرد، پدیدهشان انداخت. ۳ پس گفت: «هر آینه به شمامی گوییم این بیوه فقیر از گفت: «مرا برای چه امتحان می‌کنید؟ ۲۴ دیداری به من نشان جمیع آنها بیشتراند از خود. ۴ زیرا که همه ایشان از زیادتی خود دهید. صورت و قمیش از کیست؟» ایشان در جواب گفتند: «از درهای ایشان را خدا انداختند، لیکن این زن از احتیاج خود تمامی قصر است.» ۲۵ او به ایشان گفت: «پس مال قصر را به قصر معشت خویش را انداخت. ۵ و چون بعضی ذکر هیکل می‌کرندند رد کنید و مال خدا را به خدا.» ۲۶ پس چون نتوانستند او را به که به سنتگاهی خوب و هدایا آراسته شده است گفت: «ایامی سخنی در نظر مردم ملزم سازند، از جواب او در عجب شده می‌آید که از این چیزهایی که می‌بینید، سنگی بر سنتگی گذارده ساکت مانندند. ۲۷ و بعضی از صدویقان که منکر قیامت هستند، نشود، مگر اینکه به زیراکنده خواهد شد. ۷ و از او سوال نموده، پیش آمده از وی سوال کرده، ۲۸ گفتند: «ای استاد، موسی گفتند: «ای استاد پس این امور کی واقع می‌شود و علامت نزدیک برای ما نوشته است که اگرکسی را برادری که زن داشته باشد شدن این وقایع چیست؟» ۸ گفت: «احتیاط کنید که گمراه بپیرد و بی اولاد فوت شود، باید برادرش آن را بگیردتا برای برادر نشود. زیرا که بسا به نام من آمده خواهد گفت که من هستم خود نسلی آورد. ۲۹ پس هفت برادر بودند که اولی زن گرفته اولاد و وقت نزدیک است. پس از عقب ایشان مروید. ۹ و چون ناآورده، فوت شد. ۳۰ بعد دومن آن زن را گرفته، او نیز بی اولاد اخبار جدگها و فسادها را بشنوید، مضطرب مشویز زیرا که وقوع این بمرد. ۳۱ پس سومن او را گرفت و همچنین تا هفتینم و مدهم امور اول ضرور است لیکن انتهای ساعت نیست.» ۱۰ پس به فرزند ناآورده، مردند. ۳۲ و بعد از همه، آن زن نیز وفات یافت. ایشان گفت: «قومی با قومی و مملکتی با مملکتی مقاومت خواهند هفت او را داشتند؟» ۳۴ عیسی در جواب ایشان گفت: «ایان گفتند و نکاح کرده می‌شوند. (aiōn g165) این عالم نکاح می‌کنند و نکاح کرده می‌شوند. ۱۲ و قبل از این همه، بر شمادست اندازی خواهند کرد و جفا لیکن آنکه مستحق رسیدن به آن عالم و به قیامت از ۳۵ نموده شما را به کتابیس و زندانها خواهند سپرد و در حضور سلاطین مرد گان شوند، نه نکاح می‌کنند و نه نکاح کرده می‌شوند. (aiōn g165) ۱۳ و این برای شما به شهادت زیرا ممکن نیست که دیگر بیزند از آن جهت که مثل خواهد انجامید. ۱۴ پس در دلهای خود قرار دهید که برای حجت فرشتگان و پسران خدامی باشند، چونکه پسران قیامت هستند. آوردن، پیشتر اندیشه نکنید، ۱۵ زیرا که من به شما زبانی و حکمتی اماییکه مرد گان برمی خیزند، موسی نیز در ذکر بوقته نشان خواهم داد که همه دشمنان شما با آن مقاومت و میباشند توانند ۱۶ و شما را واردین و برادران و خویشان و دوستان تسلیم داد، چنانکه خداوند را خدای ابراهیم و خدای اسحاق و خدای نمود. ۱۷ و شما را واردین و برادران و خویشان و دوستان تسلیم یعقوب خواند. ۱۸ و حال آنکه خدای مرد گان نیست بلکه خدای خواهند کرد و بعضی از شما را به قتل خواهد رسانید. ۱۹ و جمیع زندگان است. زیرا همه نزد او زنده هستند.» ۲۰ پس بعضی از مردم به جهت نام من شما را نتفت خواهند کرد. ۲۱ ولکن موبی از سر شما گم نخواهد شد. ۲۲ جانهای خود را به صیر درایید.

۲۰ «و چون بینید که اورشلیم به لشکرها محاصره شده است آنگاه گفت: «بروید و فصح را بجهت ما آماده کنید تا بخوریم.» ۹ به پدانید که خرابی آن رسیده است. ۲۱ آنگاه هرکه در یهودیه باشد، وی گفتند: «در کجا می خواهی مهبا کنیم؟» ۱۰ ایشان را گفت: به کوهستان فرار کند و هرکه در شهر باشد، بپرون رود و هرکه «اینک هنگامی که داخل شهر شوید، شخصی با سبی آب به در صحرا بود، داخل شهر نشود. ۲۲ زیرا که همان است ایام شما برای خود. به خانه‌ای که او در آیا، از عقب وی بروید، ۱۱ و انقام، تا آنجه مکنوب است تمام شود. ۲۳ لیکن وای بر آستان به صاحب خانه گوید، استاد تو را می گوید مهمناخنه کجا است و شیردهندگان در آن ایام، زیرا تنگی سخت بروی زمین و غضب بر تا در آن فصح را باشگردان خود بخورم. او بالاخانه‌ای بزرگ این قوم حادث خواهد شد. ۲۴ و به دم شمشیر خواهند افتاد و در مفروش به شما نشان خواهد داد در آنچه مهیا سازد.» ۱۳ پس میان جمیع امت‌ها به اسیری خواهند رفت و اورشلیم پایمال امت‌ها رفته چنانکه به ایشان گفته بود یافتند و فصح را آماده کردند. ۱۴ و خواهند شد تا زمانهای امت‌ها به انجام رسد. ۲۵ و در آفتاب و ماه چون وقت رسید با دوازده رسول بنشست. ۱۵ و به ایشان گفت: و ستارگان علامات خواهد بود و بر زمین تنگی و حیرت از برای «اشتباق بی نهایت داشتم که پیش از زحمت دیدن، این فصح را امت‌ها روی خواهد نمود به سبب شوریدن دریا و امواجش. ۲۶ و باشما بخورم. ۱۶ زیرا به شما می گوییم این دیگر نمی خورم تا دلهای مردم ضعف خواهد کرد از خوف و انتظار آن واقعی که وقتی که در ملکوت خدا تمام شود.» ۱۷ پس پیاله‌ای گرفته، شکر بزیر مسکون ظاهری شود، زیرا قوات آسمان متازل خواهد شد. نمود و گفت: «این رابگرید و در میان خود تقسیم کنید. ۱۸ زیرا ۲۷ و آنگاه پسر انسان را خواهند دید که بر ایشان سوار شده با قوت به شما می گوییم که تا ملکوت خدا نیاید، از میوه مودیگر نخواهم و جلال عظیم می آید. ۲۸ «و چون ابتدای این چیزها شود راست نوشید.» ۱۹ و نان را گرفته، شکر نمود و پاره کرده، به ایشان داد شده، سرهای خود را بلند کنید از آن جهت که خلاصی شما و گفت: «این است جسد من که برای شما داده می شود، این را نزدیک است.» ۲۹ و برای ایشان مثلى گفت که «درخت انجیر به یادمن بهجا آرید.» ۲۰ و همچنین بعد از شام پیاله را گرفت و و سایر درختان را ملاحظه نمایید. ۳۰ که چون می بینید شکوفه گفت: «این پیاله عهد جدید است در خون من که برای شما می کند خود می دانید که تاستان نزدیک است. ۳۱ و همچنین ریخته می شود. ۲۱ لیکن اینک دست آن کسی که مرای تسلیم شما نیز چون بینید که این امور واقع می شود، بدانید که ملکوت می کند با من در سفره است. ۲۲ زیرا که پسر انسان بحسب خدا نزدیک شده است. ۲۲ هرآینه به شما می گوییم که تا جمیع آنچه مقدار است، می رود لیکن وای بر آن کسی که او را تسلیم این امور واقع نشود، این فرقه نخواهد گذشت. ۳۳ آسمان و زمین کن.» ۲۳ آنگاه از یکدیگر شروع کردند به پرسیدن که کدامیک زایل می شود لیکن سختان من زایل نخواهد شد. ۳۴ پس خود را از ایشان باشد که این کار بکنید؟ ۲۴ و در میان ایشان نزاعی نیز حفظ کنید مبادا دلهای شما از پرخوری و مستی و اندیشه های افتاد که کدامیک از ایشان بزرگتر می باشد؟ ۲۵ آنگاه به ایشان دنبوی، سنگین گردد و آن روز ناگهان بر شما آید. ۳۵ زیرا که مثل گفت: «سلامین امت‌ها بر ایشان سوری می کنند و حکام خود را دامی بر جمیع سکنه تمام روی زمین خواهد آمد. ۳۶ پس در هر ولی نعمت می خوانند. ۲۶ لیکن شما چنین می باشید، بلکه بزرگتر از وقت دعا کرده، بیدار باشید تا شایسته آن شوید که از جمیع این شما مثل کوچکریا شد و پیشوای چون خادم. ۲۷ زیرا کدامیک چیزهایی که به موقع خواهد پیوست نجات پایید و در حضور پسر بزرگتر است آنکه خدمت کند آیانیست آنکه انسان بایستید.» ۳۷ و روزها را در هیکل تعليم می داد و شبهای نشسته است؟ لیکن من در میان شما چون خادم هستم. ۲۸ و بیرون رفته، در کوه معروف به زیتون په سر می برد. ۳۸ و هر یامداد شما کسانی می باشید که در امتحانهای من با من به سر برید. قوم نزد وی در هیکل می شافتند تا کلام او را بشنوند.

۲۹ و من ملکوتی برای شما قرار می دهم چنانکه پدرم برای من مقرر فرمود. ۳۰ تا در ملکوت من از خوان من بخورد و بتوشید و

۲۲ و چون عید فطیر که به فصح معروف است نزدیک شد، بر کرسیها نشسته برودازده سبط اسرائیل داوری کنید.» ۳۱ پس روسای کهنه و کاتبان متصرف می بودند که چگونه او را به قتل خداوند گفت: «ای شمعون، ای شمعون، ایک شیطان خواست رسانند، زیرا که از قوم ترسیدند. ۳۲ اما شیطان در یهودای مسیح شما را چون گدم غریبان کند، لیکن من برای کردم به اسرخبوطی که از جمله آن دوازده بود داخل گشت، ۴ و اورفه با تایمانت تلف نشود و هنگامی که تو بازگشت کنی برادران خود را روسای کهنه و سرداران سپاه گفتگو کرد که چگونه او را به ایشان استوار نمایم.» ۳۳ به وی گفت: «ای خداوند حاضر که با تو بروم تسلیم کنند. ۵ ایشان شادشده با او عهد بستند که نقدی به وی حتی در زندان و درموت.» ۳۴ گفت: «تو را می گوییم ای پطرس دهنند. ۶ و اوقیوال کرده در صدد فرصتی برآمد که اورا در نهانی امروز خروس بانگ نزدیک باشد که سه مرتبه انکار خواهی کرد که از مردم به ایشان تسلیم کند. ۷ اما چون روز فطیر که در آن مرا نمی شناسی.» ۳۵ و به ایشان گفت: «هنگامی که شما می بایست فصح را ذبح کنند رسید، پطرس و یوحننا را فرستاده،

بی کیسه و توشه‌دان و کفش فرستادم به هیچ چیز محتاج شدید؟» خداوند روگردانیده به پطرس نظر افکند پس پطرس آن کلامی را که گفتند هیچ ۳۶ پس به ایشان گفت: «لیکن الان هر که کیسه خداوند به وی گفته بود به خاطرآورد که قبل از بانگ زدن خروس دارد، آن را بردارد و همچنین توشه‌دان را و کسی که شمشیر ندارد سه مرتبه مرانکار خواهی کرد. ۶۲ پس پطرس بیرون رفته زارزار جامه خود را فروخته آن را بخرد. ۳۷ زیرا به شما می‌گویم که این بگریست. ۶۳ و کسانی که عیسی را گرفته بودند، او را تازیانه زده نوشته در من می‌باشد به انعام رسید، یعنی با گاهاکاران محسوب استهرا نمودند. ۶۴ و چشم او را بسته طانجه به رویش زند و از شد زیرا هرچه در خصوص من است، انقضنا دارد. ۳۸ گفتند: وی سوال کرده، گفتند: «نبوت کن که تو را زده است؟» ۶۵ و «ای خداوند اینک دوشمشیر.» به ایشان گفت: «کافی است.» بسیارکفر دیگر به وی گفتند. ۶۶ و چون روز شد اهل شورای ۳۹ و برسحب عادت بیرون شده به کوه زیتون رفت و شاگردانش قوم یعنی روسای کهنه و کاتبان فراهم آمده در مجلس خود او را از عقب او رفتند. ۴۰ و چون به آن موضع رسید، به ایشان آورده، ۴۱ گفتند: «اگر تو مسیح هستی به مایکو: «او به ایشان گفت: «دعای کنید تا درامتحان نیفتدی.» ۴۲ و او از ایشان به گفت: «اگر به شما گویم مراتصدیق نخواهد کرد. ۶۸ و اگر از مسافت پرتاب سنگی دور شده، به زانو درآمد و دعا کرده، گفت: شما سوال کنم جواب نمی‌دهید و مرا رها نمی‌کنید. ۶۹ لیکن ۴۲ «ای پدر اگر بخواهی این پیاله را از من بگردان، لیکن نه به بعداز این پسر انسان به طرف راست قوت خداخواهد نشست.» خواهش من بلکه به اراده تو.» ۴۳ و فرشته‌ای از آسمان بر او ظاهر ۷۰ همه گفتند: «پس تو پسر خداهستی؟» او به ایشان گفت: شده او را تقویت می‌نمود. ۴۴ پس به مجاهده افاده به سعی «شما می‌گویید که من هستم.» ۷۱ گفتند: «دیگر ما را چه بلیغتر دعا کرد، چنانکه عرق او مثل قطرات خون بود که بر زمین حاجت به شهادت است، زیرا خود از زبانش شنیدیم.» می‌ریخت. ۴۵ پس از دعا برخاسته نزد شگردان خود آمده ایشان

را از حزن در خواب یافت. ۴۶ به ایشان گفت: «برای چه در خواب هستید؟ برخاسته دعا کنید تا در امتحان نیفتدی.» ۴۷ و شکایت بر او آغاز نموده، گفتند: «این شخص را یافته‌ایم سخن هنوز بر زبانش بود که ناگاه جمعی آمدند و یکی از آن که قوم را گمراه می‌کند و از جزیه دادن به قیصر منع می‌نماید و دوازده که یهودا نام داشت بر دیگران سبقت جسته نزد عیسی آمد تا می‌گوید که خود مسیح و پادشاه است.» ۴۸ و عیسی با او گفت: «ای یهودا آیا به بوسه پسر پرسیده، گفت: «ایاً توبادشاه یهود هستی؟» او در جواب وی انسان را تسلیم می‌کنی؟» ۴۹ رفاقتی چون دیدند که چه می‌شد قوم گفت که «در این شخص هیچ عیسی نمی‌یابم.» ۵۰ ایشان عرض کردند خداوند ایه شمشیر بزینم. ۵۰ و یکی از ایشان، غلام شدت نموده گفتند که «قوم رامی شوراند و در تمام یهودیه از جلیل رئیس کهنه را زده، گوش راست او را از تن جدا کرد. ۵۱ عیسی متوجه شده گفت: «تا به این پگادراید.» و گوش او را لمس نموده، گرفته تا به اینجا تعلیم می‌دهد.» ۵۲ چون پیلاطس نام جلیل را شفای داد. ۵۲ پس عیسی به روسای کهنه و سرداران سپاه هیکل و شنید پرسید که «ایاً این مرد جلیلی است؟» ۵۳ و چون مطلع شد مشایخی که نزد او آمده بودند گفت: «گویا بر دزد با شمشیرها و در آن ایام در اورشلیم بود. ۵۴ اما هیرودیس چون عیسی را دید، چوبیا بیرون آمدید. ۵۵ وقتی که هر روزه در هیکل با شما می‌بودم دست بر من دراز نکردید، لیکن این است ساعت شما و قدرت چونکه شهرت او را بسیار شنیده بود و متصرف می‌بود که معجزه‌ای ظلمت.» ۵۶ پس او را گرفته بودند و به ساری رئیس کهنه آوردن و پطرس از دور از عقب می‌آمد. ۵۷ و چون در میان ایوان آتش افروخته گردش نشسته بودند، پطرس در میان ایشان بنشست. ۵۸ آنگاه کیزیکی چون او را در روشنی آتش نشسته دید بر او چشم بر وی شکایت می‌نمودند. ۵۹ پس هیرودیس با لشکریان خود او را از این شخص هم با او می‌بود.» ۶۰ او وی را انکار کرد گفت: «ای زن او را نمی‌شناسم.» ۶۱ پس هیرودیس با یکدیگر او را دیده گفت: «تو از اینها هستی.» پطرس گفت: «ای مرد، مصالحه کردند، زیرا قبل از آن در میانشان عداوتی بود. ۶۲ پس من نیستم.» ۶۳ و چون تخمن یک ساعت گذشت یکی دیگر با پیلاطس روسای کهنه و سرداران و قوم را خوانده، ۶۴ به ایشان تاکید گفت: «بالاشک این شخص از رفای او است زیرا که جلیلی گفت: «این مرد را نزدمن آورده که قوم را می‌شوراند. الحال من هم هست.» ۶۵ پطرس گفت: «ای مردمی دامن چه می‌گویی؟» او رادر حضور شما امتحان کردم و از آنجه بر او ادعامی کنید اثیر در همان ساعت که این رامی گفت خروس بانگ زد. ۶۶ آنگاه شما را نزد او فرستادم و اینک هیچ عمل مستوجب قتل از او صادر نشده است. ۶۷ پس اورا

تبیه نموده رها خواهم کرد.» ۱۷ زیرا او را لازم بود که هر عیدی «ای خداوند، مرا به یاد آور هنگامی که به ملکوت خود آمی.» تکمیل کرد. آنگاه همه فریاد کردند، گفتند: «عیسی به وی گفت: «هر آینه به تو می گوییم امروز با من در او را هلاک کن و بیرا را برای ما رها فرمای.» ۱۹ او شخصی بود فردوس خواهی بود.» ۲۰ و تخمین از ساعت ششم تا ساعت که به سبب شورش و قتلی که در شهر واقع شده بود، در زندان نهم، ظلمت تمام روی زمین را فرو گرفت. ۲۱ و خورشید تاریک افکده شده بود. ۲۰ باز پیلاطس نداکرده خواست که عیسی را گشت و پرده قدس از میان بشکافت. ۲۱ و عیسی به آوار بلند رها کنند. ۲۱ لیکن ایشان فریاد زده گفتند: «او را مصلوب کن، صدا زده گفت: «ای پدر بدستهای تو روح خود را می سپارم.» مصلوب کن.» ۲۲ بار سوم به ایشان گفت: «چرا؟ چه بدی کرده این را بگفت و جان را تسليم نمود.» ۲۳ اما یزیاشی چون این ماجرا است؟ من در او هیچ علت قتل نیافدم. پس او را تادیب کرده رها را دید، خدا را تمجید کرده، گفت: «در حقیقت، این مرد صالح می کنم.» ۲۴ اما ایشان به صدای این بلند مبالغه نموده خواستند که بود.» ۲۵ و تمامی گروه که برای این تماشا جمع شده بودند چون مصلوب شود و آوازهای ایشان و روسای کهنه غالب آمد. ۲۶ پس این وقایع را دیدند، سینه زنان برگشتند. ۲۷ و جمیع آشنايان او را پیلاطس فرمود که برس حسب خواهش ایشان بشود. ۲۸ و آن کس را دور ایستاده بودند، با زنانی که از جلیل او را متابعت کرده بودند تا که به سبب شورش و قتل در زندان حبس بود که خواستند رها کرد این امور را بینند. ۲۹ و اینک بوسف نامی از اهل شورا که مردنیکو شمعون قیروانی را که از صحرا می آمد مجبور ساخته صلیب را بر اهل رامه بلدی از بلاد یهود بود و انتظار ملکوت خدا را می کشید، او گذارند تا از عقب عیسی ببرد. ۳۰ و گروهی بسیار قوم و زنانی ۵۲ نزدیک پیلاطس آمده جسد عیسی را طلب نمود. ۳۱ پس آن که سینه می زندند و برای او ماتم می گرفتند، در عقب او افتادند. را پایین آورده در کتان پیچید و در قبری که اینستگ تراشیده بود و آنگاه عیسی به سوی آن زنان روی گردانیده، گفت: «ای هیچ کس ابد در آن دفن نشده بود سپرده.» ۳۲ و آن روز تهیه بود و دختران اورشليم برای من گریه مکنید، بلکه بهجهت خود و اولاد سبت نزدیک می شد. ۳۳ و زنانی که در عقب او از جلیل آمده خود ماتم کنید. ۳۴ زیرا اینک ایامی می آید که در آنها خواهند بودند از بی او فرتند و قبر و چگونگی گذاشته شدن بدند او را گفت، خوشحال نازدگان و رحمهایی که بار نیارددند و پستانهایی دیدند. ۳۵ پس برگشته، حنوط و عطربات مهیا ساختند و روز که شیرننداند. ۳۶ و در آن هنگام به کوهها خواهند گفت که بر سبت را به حسب حکم آرام گرفتند.

ما بیفتید و به تلهای که ما را پنهان کنید. ۳۷ زیلا اگر این کارها را به ۳۱ پس در روز اول هفته هنگام سپیده صبح، حنوطی را چوب تر کردند به چوب خشک چه خواهد شد؟» ۳۲ و دو نفر ۳۴ پس درست کرده بودندبا خود برداشته به سر قبرآمدند و بعضی دیگر را که خطاکار بودند نیازوردهند تا ایشان را با او بکشند. ۳۳ و چون به موضوعی که آن را کاسه سر می گویند رسیدند، اورا در آنجا چون دو خطاکار، یکی بر طرف راست و دیگری بر چپ او شد هنگامی که ایشان از این امر متوجه بودند که ناگاه دو مرد مصلوب کردند. ۳۴ عیسی گفت: «ای پدر اینها را بیامز، زیرا که نمی دانند چه می کنند.» پس جامه های او را تقسیم کردند و سرهای خود را به سوی زمین افکنده بودند، به ایشان گفتند: قرعه افکنندند. ۳۵ و گروهی به تماشا ایستاده بودند. و بزرگان نیز تمسخرکنن با ایشان می گفتند: «دیگران را نجات داد. پس اگر او مسیح و برگزیده خدا می باشد خود را بپردازند.» ۳۶ و سپاهیان با آن دو خطاکار، یکی بر طرف راست و دیگری بر چپ او شد هنگامی که ایشان از این امر متوجه بودند که ناگاه دو مرد در لباس درخششند نزد ایشان بایستادند. ۳۷ و چون ترسان شده نمی دانند چه می کنند.» پس جامه های او را تقسیم کردند و سرهای خود را به سوی زمین افکنده بودند، به ایشان گفتند: «چرا زنده را از میان مردگان می طلبید؟» در اینجا نیست، بلکه برخاسته است. به یاد آورید که چگونه وقتی که در جلیل بود شمارا نیز او را استهزا می کردند و آمده او را سرکه می دادند، و بزرگان نیز تمسخرکنن با ایشان می گفتند: «دیگران را نجات داد. پس اگر او مسیح و برگزیده خدا می باشد خود را بپردازند.» ۳۸ و سپاهیان خبر داده، ۳۹ گفت ضروری است که پسر انسان به دست مردم می گفتند: «اگر توپادشاه یهود هستی خود را نجات ده.» و بر سخنان او را به خط یونانی و رومی و عبرانی که «این دیگران را از همه این امور مطلع ساختند. ۴۰ و مریم مجدهله یونا و سراو تقصیرنامای نوشتد به خط یونانی و رومی و عبرانی که «این است پادشاه یهود.» ۴۱ و یکی از آن دو خطاکار مصلوب بر دیگران را از همه این امور مطلع ساختند. ۴۲ و مریم مجدهله یونا و وی کفر گفت که «اگر تو مسیح هستی خود را و ما را بپرداز.» ۴۳ اما آن دیگری جواب داده، او را نهیب کرد و گفت: «منگر تو چیزها مطلع ساختند. ۴۴ لیکن سخنان زنان را هذیان پنداشته از خدا نمی ترسی؟ چونکه تو نیز زیر همین حکمی.» ۴۵ و اما باورنکردن. ۴۶ اما پطرس برخاسته، دونان به سوی قبر رفت ما به انصاف، چونکه جرای اعمال خود را فاته ایم، لیکن این و خم شده کفن را تهبا گذاشته دیدو از این ماجرا در عجب شدنه به خانه خود رفت. ۴۷ و اینک در همان روز دو نفر از ایشان می رفتند به سوی قریه ای که از اورشليم به مسافت، شست

تیر پرتاب دور بود و عمواس نام داشت. ۱۴ و با یک دیگر از می‌نگردید که در من است.» ۴۰ این را گفت و دستها و پایهای تمام این وقایع گفتگومی کردند. ۱۵ و چون ایشان در مکالمه و خود را پدیداشن نشان داد. ۴۱ و چون ایشان هنوز از خوشی تصدیق مباحثه می‌بودند، ناگاه خود عیسی نزدیک شده، با ایشان همراه نزدیک، در عجب مانده بودند، به ایشان گفت: «چیز خوارکی در شد. ۱۶ ولی چشمان ایشان بسته شد تا اورا نشناستند. ۱۷ او به اینجا دارید؟» ۴۲ پس قدری از ماهی بربان و از شانه عسل به وی ایشان گفت: «چه حرفها است که با یکدیگر می‌زنید و راه را به دادند. ۴۳ پس آن را گرفته پیش ایشان بخورد. ۴۴ و به ایشان کدورت می‌پسمايد؟» ۱۸ یکی که کلیوپاس نام داشت در جواب گفت: «همین است سخنانی که وقتی با شما بودم گفتم ضروری وی گفت: «مگر تو در اورشلیم غریب و تها هستی و از آنچه در است که آنچه در تورات موسی و صحف انبیا و زبور درباره من این ایام در اینجا واقع شواواف نیستی؟» ۱۹ به ایشان گفت: مکوب است به انجام رسد.» ۴۵ و در آن وقت ذهن ایشان را «چه چیزاست؟» گفتندش: «درباره عیسی ناصری که مردی بود روش کرد تا کتب را بفهمند. ۴۶ و به ایشان گفت: «بر همین نبی و قادر در فعل و قول در حضور خدا و تمام قوم، ۲۰ و چگونه منوال مکتب است و بینظور سزاوار بود که مسیح زحمت کشد و روسای کهنه و حکام ما او را به فتوای قتل سپردن و او را مصلوب روز سوم از مردگان برخیزد. ۴۷ و از اورشلیم شروع کرده، معوظه به ساختند. ۲۱ اما ما امیدوار بودیم که همین است آنکه می‌باید توبه و آمرزش گناهان در همه امت‌ها به نام او کرده شود. ۴۸ و اسرائیل را نجات دهد و علاوه بر این همه، امروز از وقوف این شما شاهد بر این امور هستید. ۴۹ و اینک، من موعود پدر خود را امور روز سوم است، ۲۲ و بعضی از زنان ما را به حیرت برشما می‌فرستم. پس شما در شهر اورشلیم بمانیدتا وقتی که به انداختند که بامدادان نزد قبر رفند، ۲۳ و جسد او را نیافهه آمدند و قوت از اعلی آراسته شوید.» ۵۰ پس ایشان را بیرون از شهر تا گفتند که فرشتگان را در روبرو دیدیم که گفتند او زنده شده است. بیت علیا بردو دستهای خود را بلند کرده، ایشان را برکت داد. ۲۴ و جمعی از رفقاء ما به سر قبر رفته، آن چنانکه زنان گفته بودند ۵۱ و چنین شد که در حین برکت دادن ایشان، از ایشان جدا یافتند لیکن او را ندیدند. ۲۵ او به ایشان گفت: «ای بی‌فهمان گشته، به سوی آسمان بالا برده شد. ۵۲ پس او را پرسش کرده، وسست دلان از ایمان آوردن به اینچه انبیا گفتند. ۲۶ آیا نمی‌با خوشی عظیم به سوی اورشلیم برگشتند. ۵۳ و پیوسته در هیکل بایست که مسیح این زحمات را بیند تابه جلال خود برسد؟» مانده، خدا را حمد و سپاس می‌گفتند. آمين.

۲۷ پس از موسی و سایر انبیا شروع کرده، اخبار خود را در تمام کتب برای ایشان شرح فرمود. ۲۸ و چون به آن دهی که عالم آن بودند رسیدند، او قصد نمود که دورتر رود. ۲۹ و ایشان الحاح کرده، گفتند که «با ما باش. چونکه شب نزدیک است و روز به آخر رسیده.» پس داخل گشته با ایشان توقف نمود. ۳۰ و چون با ایشان نشسته بود نان را گرفته برکت داد و پاره کرده به ایشان داد. ۳۱ که ناگاه چشمانشان بار شده، او راشناختند و در ساعت از ایشان خایب شد. ۳۲ پس با یکدیگر گفتند: «آیا دل در درون مانم سوخت، وقتی که در راه با ما تکلم می‌نمود و کتب را بجهت ما تفسیر می‌کرد؟» ۳۳ و در آن ساعت برخاسته به اورشلیم مراجعت کردد و آن بارده را یافتند که با رفقاء خود جمع شده ۳۴ می‌گفتند: «خدالوند در حقیقت برخاسته و به شمعون ظاهر شده است.» ۳۵ و آن دو نفر نیز از سرگذشت راه و کیفیت شناختن او همگام پاره کردن نان خبر دادند. ۳۶ و ایشان در این گفتگو می‌بودند که ناگاه عیسی خود در میان ایشان ایستاده، به ایشان گفت: «سلام بر شما باد.» ۳۷ اما ایشان لرزان و ترسان شده گمان برداشت که روحی می‌بینند. ۳۸ به ایشان گفت: «چرا مضطرب شدید و برای چه دردلهای شما شبهات روی می‌دهد؟ ۳۹ دستها و پایهایم را ملاحظه کنید که من خود هستم و دست بر من گذارد ببینید، زیرا که روح گوشت واستخوان ندارد، چنانکه

گفت: «اینک بره خدا که گناه جهان را بر می دارد! ۳۰ این است

آنکه من درباره او گفتم که مردی بعد از من می آید که پیش از من

۱ در ابتدا کلمه بود و کلمه نزد خدا بود و کلمه خدا بود. شده است زیرا که بر من مقدم بود. ۲ و من اورا نشناختم، لیکن همان در ابتدا نزد خدا بود. ۳ همه چیز به واسطه او آفریده شد تا او به اسرائیل ظاهر گردد، برای همین من آمده به آب تعیید و به غیر از اوچیزی از موجودات وجود نیافت. ۴ در او حیات می دادم. ۲۲ پس یحیی شهادت داده، گفت: «روح را دیدم که بود و حیات نور انسان بود. ۵ و نور در تاریکی می درخشند و مثل کبوتری از آسمان نازل شده، بر او قرار گرفت. ۶ و من او را تاریکی آن را درنیافت. ۷ شخصی از جانب خدا فرستاده شد که نشناختم، لیکن او که مرا فرستاد تا به آب تعیید دهم، همان به من اسمش یحیی بود؛ ۸ او برای شهادت آمد تا بر نور شهادت دهد گفت بره کس بینی که روح نازل شده، بر او قرار گرفت، همان تا همه به وسیله او ایمان آورند. ۹ او آن نور نبود بلکه آمد تا بر است او که به روح القدس تعیید می دهد. ۱۰ و من دیده شهادت نور شهادت دهد. ۱۱ آن نور حقیقی بود که هر انسان را منور می دهم که این است پسرخدا». ۱۱ و در روز بعد نیز یحیی با دو می گرداند و در جهان آمدندی بود. ۱۲ او در جهان بود و جهان به نفر از شاگردان خود ایستاده بود. ۱۳ ناگاه عیسی را دید که راه واسطه او آفریده شد و جهان او را نشناخت. ۱۴ به نزد خاصان می رود؛ و گفت: «اینک بره خدا.» ۱۵ و چون آن دو شاگرد خود آمد و خاصانش او را پیذیجفتند؛ ۱۶ و اما به آن کسانی که او کلام او را شنیدند، از بینی عیسی روانه شدند. ۱۷ پس عیسی روی را قبول کردند قدرت داد تا فرزندان خدا گردند، یعنی به هر که به گردانیده، آن دو نفر را دید که از عقب می آیند. بدیشان گفت: اسم ایامان آورد، ۱۸ که نه از خون و نه از خواهش جسد و ۱۹ «چه می خواهید؟» بدو گفتند: «ربی (یعنی ای معلم) در کجا نه از خواهش مردم، بلکه از خدا تولیدیافتند. ۲۰ و کلمه جسم منزل می نمایی؟» ۲۱ بدیشان گفت: «بیاید و بینید.» آنگاه گردید و میان ما ساکن شد، پراز فیض و راستی و جلال او را آمد، دیدند که کجا منزل دارد، و آن روز را نزد او بمانندند و دیدم، جلالی شایسته پسر یگانه پدر. ۲۲ و یحیی بر او شهادت قریب به ساعت دهم بود. ۲۳ و یکی از آن دو که سخن یحیی را داد و ندا کرده، می گفت: «این است آنکه درباره او گفتم آنکه شنیده، پیروی او نمودند، اندیراس برادر شمعون پطرس بود. ۲۴ او بعد از من می آید، پیش از من شده است زیرا که بر من مقدم اول برادر خود شمعون را یافته، به او گفت: «مسیح را (که ترجمه عیسی مسیح رسید. ۲۵ از پری او جمیع ما بهره یافتم و فرض به عوض فرض، آن کرستیس است) یافتمیم.» و چون او را نزد عیسی آورد، عیسی بود.» ۲۶ و از پری او جمیع ما بهره یافتم و فرض به عوض فرض، آن کرستیس است) یافتمیم.» و چون ایمانی کیفا زیراشريعت به وسیله موسی عطا شد، اما فیض و راستی به وسیله بدوگرسیته، گفت: «تو شمعون پسر یونا هستی؛ و ایکنون کیفا عیسی مسیح رسید. ۲۷ خدا راهگر کسی ندیده است؛ پسر خوانده خواهی شد (که ترجمه آن پطرس است).» ۲۸ یا مدادان یگانه ای که درآغوش پدر است، همان او را ظاهر کرد. ۲۹ و چون عیسی خواست به سوی جلیل روانه شود، فیلیپس یا یافته، این است شهادت یحیی در وقتی که پهودیان از اورشلیم کاهان بازو گفت: «ازعقب من بیا.» ۳۰ و فیلیپس از بیت صیدا از لاویان را فرستادندتا از او سوال کنند که تو کیستی؟ ۳۱ که شهاراندیراس و پطرس بود. ۳۲ فیلیپس نتایل را یافته، بدو گفت: معرف شدلو انکار ننمود، بلکه اقرار کرد که من مسیح نیستم. «آن کسی را که موسی در تورات و انبیامدکور داشته اند، یافته ایم ۳۳ آنگاه از او سوال کردند: «پس چه؟ آیا تولیا می هستی؟» ۳۴ گفت: که عیسی پسر یوسف ناصری است.» ۳۵ نتایل بدو گفت: «نیستم.» ۳۶ آنگاه بدو گفتند: «پس کیستی تا به آن کسانی که «مگرمه شود که از ناصره چیزی خوب پیدا شود؟» فیلیپس بدو ما را فرستادند جواب برمی دهیاره خود چه می گویند؟» ۳۷ گفت: گفت: «بیا و بین.» ۳۸ و عیسی چون دید که نتایل به سوی او من صدای ندا کننده ای دریابانم که راه خداوند را راست کنید، می آید، درباره او گفت: «اینک اسرائیلی شناصی؟» عیسی چنانکه اشیاعیانی گفت.» ۳۹ و فرستادگان از فریسان بودند. نیست.» ۴۰ نتایل بدو گفت: «مرا از کجای شناسی؟» عیسی ۴۱ پس از اوسوال کرده، گفتند: «اگر تو مسیح والیاس و آن نی در جواب وی گفت: «قبل از آنکه فیلیپس تو را دعوت کند، در نیستی، پس برای چه تعیید می دهی؟» ۴۲ یحیی در جواب ایشان یحیی که زیدرخت انجر بودی تو را دیدم.» ۴۳ نتایل در جواب گفت: «من به آب تعییدمی دهم و در میان شما کسی ایستاده او گفت: «ای استاد تو پسر خدایی! تو پادشاه اسرائیل هستی!» ۴۴ است که شما را را نمی شناسید. ۴۵ و او آن است که بعد از من ۴۶ یحیی در جواب او گفت: «آیا از اینکه به تو گفتم که تو را زیر می آید، اما پیش از من شده است، که من لایق آن نیستم که بند درخت انجر دیدم، ایمان آوردی؟ بعد از این چیزهای بزرگتر از این تعليش را باز کنم.» ۴۷ و این دریست عربه که آن طرف اردن خواهی دید. ۴۸ پس بدو گفت: «آمین آمین به شما می گویم است، در جایی که یحیی تعیید می داد واقع گشت. ۴۹ و در که از کنون آسمان را گشاده، و فرشتگان خدا را که بر پسر انسان فردای آن روز یحیی عیسی را دید که به جانب او می آید. پس صعودو نزول می کنند خواهید دید.»

۲ و در روز سوم، در قنایی جلیل عروسی بودو مادر عیسی ۳ و شخصی از فریسان نیقدیموس نام ازوسای یهود بود. در آنجا بود. ۲ و عیسی و شاگردانش را نیز به عروسی دعوت ۲ او در شب نزد عیسی آمد، به وی گفت: «ای استاد می‌دانیم کردند. ۳ و چون شراب تمام شد، مادر عیسی بدو گفت: «شراب که تو معلم هستی که از جانب خدا آمده‌ای زیرا هیچ‌کس نمی‌نارند». ۴ عیسی به وی گفت: «ای زن مرایا تو چه کار است؟ تواند معجزاتی را که تو می‌نمایی بنماید، جزاًیکه خدا با وی ساعت من هنوز نرسیده است.» ۵ مادرش به نوکران گفت: باشد.» ۶ عیسی در جواب او گفت: «آمین آمین به تو می‌گویم «هرچه به شما گوید بکنید.» ۶ و در آنجا شش قدر سنگی اگر کسی از سر نومولود نشود، ملکوت خدا را نمی‌تواند دید.» پرسن حسب تطهیرپهود نهاده بودند که هر یک گنجایش دو یا سه کیل ۴ نیقدیموس بدو گفت: «چگونه ممکن است که انسانی که پیر داشت. ۷ عیسی بدیشان گفت: «قدحها را از آب پر کنید.» و شده باشد، مولود گردد؟ آیا می‌شود که بار دیگر داخل شکم مادر آنها را لبریز کردن. ۸ پس بدیشان گفت: «الآن بردارید و به نزد گشته، مولود شود؟» ۵ عیسی در جواب گفت: «آمین، آمین به رئیس مجلس ببرید.» پس بردنده؛ ۹ و چون رئیس مجلس آن آب را تومی گوییم اگر کسی از آب و روح مولود نگردد، ممکن نیست که شراب گردیده بود، بچشید و ندانست که از کجا است، لیکن که داخل ملکوت خدا شود. ۶ آنچه از جسم مولود شد، جسم نوکرانی که آب را کشیده بودند، می‌دانستند، رئیس مجلس داماد است و آنچه از روح مولود گشت روح است. ۷ عجب مدار را مخاطب ساخته، بدو گفت: «۱۰ هرگزی شراب خوب راول که به تو گفتم باید شما از سر نو مولود گردید.» ۸ باد هرچاکه می‌آورد و چون میست شدند، بدتر از آن. لیکن تو شراب خوب را می‌خواهد می‌وزد و صدای آن را می‌شنوی لیکن نمی‌دانی از تا حال نگاه داشتی؟» ۱۱ و این ابتدا معجزاتی است که از کجا می‌آید و به کجا می‌رود. همچنین است هر که از روح مولود عیسی در قنایی جلیل خود را ظاهر کرد و گردد.» ۹ نیقدیموس در جواب یو گفت: «چگونه ممکن است شاگردانش به او ایمان آورددند. ۱۲ و بعد از آن او با مادر و برادران که چنین شود؟» ۱۰ عیسی در جواب یو گفت: «ایا تو معلم و شاگردان خود به کفرناحوم آمد و در آنجا ایامی کم ماندند. اسرائیل هستی و این رانمی دانی؟ ۱۱ آمین، آمین به تو می‌گوییم ۱۳ و چون عید فصح نزدیک بود، عیسی به اورشلیم رفت، ۱۴ و آنچه می‌دانیم، می‌گوییم و به آنچه دیده‌ایم، شهادت می‌دهم و در هیکل، فروشنده‌گان گاؤ و گوسفند و کبوتر و صرافان را نشسته شهادت ما را قبول نمی‌کنید. ۱۲ چون شما را از امور زمینی یافت. ۱۵ پس تازیانه‌ای از رسیمان ساخته، همه را از هیکل سخن گفتم، باور نکردید. پس هر کاه به امور آسمانی با شما سخن بیرون نمود، هم گوستندهان و گاوان را، و نفوذسرافان را ریخت و رانم چگونه تصدیق خواهد نمود؟ ۱۳ و کسی به آسمان بالا تختهای ایشان را واژگون ساخت، ۱۶ و به کبوترفروشان گفت: نرفت مگر آن کس که از آسمان پایین آمد یعنی پسر انسان که در «اینها را از بینجا بیرون برد و خانه پدر مرا خانه تجارت مسازید.» آسمان است. ۱۴ و همچنان که موسی مار را در بیابان بلند نمود، ۱۷ آنگاه شاگردان او را یاد آمد که مکتوب است: «غیرت خانه تو همچنین پسر انسان نیز باید بلند کرده شود، ۱۵ تا هر که به او مرا خورد است.» ۱۸ پس یهودیان روی به او آوردند، گفتند: «به ایمان آرد هلاک نگردد، بلکه حیات جاودانی باید. (aiōnios) ما چه علامت می‌نمایی که این کارها را می‌کنی؟» ۱۹ عیسی در ۱۶ (g166) ۱۶ زیرا خدا جهان را اینقدر محبت نمود که پسر یگانه جواب ایشان گفت: «این قدس را خود را خود را داد تا هر که بر او ایمان آرد هلاک نگردد بلکه حیات بريا خواهم نمود.» ۲۰ آنگاه یهودیان گفتند: «در عرصه چهل و جاودانی باید. (aiōnios g166) ۱۷ زیرا خدا پسر خود را در شش سال این قدس را بنا نموده‌اند؛ آیا تو درسه روز آن را بريا جهان نفرستاد تا برجهان داوری کند، بلکه تا به وسیله او جهان می‌کنی؟» ۲۱ لیکن او درباره قدس جسد خود سخن می‌گفت. نجات باید. ۱۸ آنکه به او ایمان آرد، بر او حکم نشود؛ اما هر که ۲۲ پس وقتی که از مردگان برخاست شاگردانش را به مخاطر آمد که ایمان نیاورد الان بر او حکم شده است، بجهت آنکه به اسم این را بدیشان گفته بود. آنگاه به کتاب و به کلامی که عیسی پسر یگانه خدا ایمان نیاورده. ۱۹ و حکم این است که نور در گفته بود، ایمان آورددند. ۲۳ و هنگامی که در عید فصح در جهان آمدو مردم ظلمت را بیشتر از نور دوست داشتند، از آنجا که اورشلیم بودبسیاری چون معجزاتی را که از او صادر می‌گشت اعمال ایشان بد است. ۲۰ زیرا هر که عمل بد می‌کند، روشی را دیدند، به اسم او ایمان آورددند. ۲۴ لیکن عیسی خویشتن را دشمن دارد و پیش روشی نمی‌آید، مبدعاً اعمال او توبیخ شود. بدیشان موتمن نساخت، زیرا که او همه را می‌شناخت. ۲۵ و از ۲۱ و لیکن کسی که به راستی عمل می‌کند پیش روشی می‌آید تا آنچا که احتیاج نداشت که کسی درباره انسان شهادت دهد، آنکه اعمال او هویا گردد که در خداکرده شده است.» ۲۲ و زیرا خود آنچه در انسان بود می‌دانست. بعد از آن عیسی با شاگردان خود به زمین یهودیه آمد و با ایشان در آنجا به سر برده، تعمیدمی داد. ۲۳ و یحیی نیز در عینون،

نزدیک سالیم تعمید می داد زیرا که در آنجا آب بسیار بود و مردم یعقوب بزرگرهستی که چاه را به ما داد و خود و پسران و مواشی می آمدند و تعمید می گرفتند، ۲۴ چونکه یحیی هنوز در زندان او از آن می آشایندند؟^{۱۳} عیسی در جواب او گفت: «هر که از حبس نشده بود، ۲۵ آنگاه در خصوص تطهیر، در میان شاگردان این آب پوشید باز تشنه گردد، ۱۴ لیکن کسی که از آبی یحیی و پیهودیان مباحثه شد، ۲۶ پس به نزد یحیی آمده، به او من به او می دهم پوشید، ابد تشنه نخواهد شد، بلکه آن آبی گفتند: «ای استاد، اکنون او تعمید می دهد و همه نزد او می جوشن.»^{۱۵} زن بدو گفت: برای او شهادت دادی، اکنون او تعمید می دهد و همه نزد او می جوشن.»^{۱۶} ۲۷ یحیی در جواب گفت: «هیچ کس چیزی نمی تواند «ای آقا آب را به من بده تا دیگر تشنه نگردم و به اینجا بجهت یافته، مگر آنکه از آسمان بدو داده شود.»^{۲۸} شما خود بر من آب کشیدن نیایم.»^{۱۶} عیسی به او گفت: «برو و شوهر خود شاهد هستید که گفتم من مسیح نیستم بلکه پیش روی او فرستاده رایخوان و در اینجا بیا.»^{۱۷} زن در جواب گفت: «شوهر ندارم.»^{۱۸} کسی که عروس دارد داماد است، اما دوست داماد که عیسی بدو گفت: «نیکو گفتی که شوهر نداری!»^{۱۸} زیرا که پنچ شدم.^{۲۹} ایستاده آواز او را می شنود، از آواز داماد بسیار خشنود می گردد. پس شوهر داشتی و آنکه الان داری شوهر تو نیست! این سخن را راست این خوشی من کامل گردید.^{۳۰} می باید که او افروزه شود و من گفتی!»^{۱۹} زن بدو گفت: «ای آقا می بینم که تو نبی هستی! ناقص گردم.^{۳۱} او که از بالا می آید، بالای همه است و آنکه از ۲۰ پدران ما در این کوه پرستش می کردن و شما می گویند که در زمین است زمینی است و از زمین تکلم می کند؛ اما او که از اورشلیم جایی است که در آن عبادت باید نمود.»^{۲۱} عیسی آسمان می آید، بالای همه است.^{۲۲} و آنچه را دید و شنید، به بدو گفت: «ای زن مرا تصدق کن که ساعتی می آید که نه در این آن شهادت می دهد و هیچ کس شهادت او را قبول نمی کند. کوه و نه در اورشلیم پدر را پرستش خواهید کرد.»^{۲۲} شما آنچه را ۳۳ و کسی که شهادت اورا قبول کرد، مهر کرده است بر اینکه که نمی دانیدمی پرستید اما ما آنچه را که می دانیم عبادت می کنیم خدا راست است.^{۳۴} زیرا آن کسی را که خدا فرستاد، به کلام زیرا نجات از یهود است.^{۲۳} لیکن ساعتی می آید بلکه الان خدا تکلم می نماید، چونکه خدا روح را به میزان عطا نمی کند. است که در آن پرستندگان حقیقی پدر را روح و راستی پرستش ۳۵ پدر پسر را محبت می نماید و همه چیز را بست او سپرده است. خواهند کرد زیرا که پدر مثل این پرستندگان خود را طالب است.^{۳۶} آنکه به پسر ایمان آورده باشد، حیات جاودانی دارد و آنکه به ۲۴ خدا روح است و هر که او را پرستش کند می باید به روح و پسر ایمان نباورد حیات را نخواهد دید، بلکه غضب خدا بر او می راست پیرستد.^{۲۵} زن بدو گفت: «می دانم که مسیح یعنی کرستیس می آید. پس هنگامی که او آید از هر چیزیه ما خبرخواهد ماند.»^{۳۷}

۴ و چون خداوند دانست که فریسان مطلع شده‌اند که عیسی بیشتر از یحیی شاگرد پیدا کرده، تعمید می دهد، ۲ با اینکه خود عیسی تعمید نمی داد بلکه شاگردانش،^۳ یهودیه را گذارد، باز به جانب جلیل رفت.^۴ و لازم بود که از سامره عبور کند ۵ پس به شهری از سامره که سوخار نام داشت، نزدیک به آن موضوعی که یعقوب به پسر خود یوسف داده بود رسید.^۶ و در آنجا چاه یعقوب بود. پس عیسی از سفر خسته شده، همچینی بر سر چاه نشسته بود و قریب به ساعت ششم بود.^۷ که زنی سامری بجهت آب کشیدن آمد. عیسی بدو گفت: «جزعه‌ای آب به من بتوشان.»^۸ زیرا شاگردانش بجهت خریدن خوارک به شهر رفته بودند.^۹ زن سامری بدو گفت: «چگونه تو که یهود هستی ازمن آب می خواهی و حال آنکه زن سامری می باشم؟»^{۱۰} زیرا که یهود با سامریان معاشرت ندارند.^{۱۰} عیسی در جواب او گفت: «اگر بخشش خدا را می دانستی و کیست که به تو می گوید آب به من بده، هر آینه تو از او خواهش می کردي و به تو آب زنده عطا می کرد.^{۱۱} زن بدو گفت: «ای آقادلو نداری و چاه عمیق است. پس از کجا آب زنده داری؟^{۱۲} آیا تو از پدر ما هم خشنود گردند.»^{۱۳} زیرا این کلام در اینجا

راست است که یکی می‌کارد و دیگری درو می‌کند. ۳۸ من بستر خود را برداشته، روانه گردید. و آن روز سبت بود. ۱۰ پس شما رافستادم تا چیزی را که در آن رنج نبرده‌اید دروکنید. دیگران یهودیان به آن کسی که شفا یافته بود، گفتند: «روز سبت است و محنت کشیدند و شما در محنت ایشان داخل شده‌اید.» ۳۹ پس بر تو روا نیست که بستر خود را برداری.» ۱۱ او در جواب ایشان در آن شهر بسیاری از سامیریان بواسطه سخن آن زن که شهادت گفت: «آن کسی که مرا شفا داد، همان به من گفت بستر خود را داد که هر آنچه کرده بود به من بازگفت بدلو ایمان آوردند.» ۴۰ و بردار و برو. ۱۲ پس از او پرسیدند: «کیست آنکه به تو گفت، چون سامیریان نزد او آمدند، از او خواهش کردند که نزد ایشان بماند بستر خود را بردار و برو؟» ۱۳ لیکن آن شفا یافته نمی‌دانست که و دو روز در آنجا بماند. ۴۱ و بسیاری دیگر بواسطه کلام او بود، زیرا که عیسی ناپدید شد چون در آنجا ازدحامی بود. ۱۴ و ایمان آوردند. ۴۲ و به زن گفتند که «بعد از این بواسطه سخن تو بعد از آن، عیسی او را در هیکل یافته بدو گفت: «اکنون شفا ایمان نمی‌آوریم زیرا خود شنیده و دانسته‌ایم که او درحقیقت یافته‌ایم. دیگر خطأ مکن تباری تو بدتر نگردد.» ۱۵ آن مرد رفت مسیح و نجات‌دهنده عالم است.» ۴۳ اما بعد از دو روز از آنجا و یهودیان را خبر داد که «آنکه مرا شفا داد، عیسی است.» ۱۶ و بیرون آمده، به سوی جلیل روانه شد. ۴۴ زیرا خود عیسی شهادت از این سبب یهودیان بر عیسی تعدی می‌کردند، زیرا که این کار را داد که هیچ نی را در وطن خود حرمت نیست. ۴۵ پس چون به در روز سبت کرده بود. ۱۷ عیسی در جواب ایشان گفت که جلیل آمد، جلیلیان او را پذیرفتند زیرا هرچه در اورشلیم در عید کرده «پدر من تاکنون کار می‌کند و من نیز کار می‌کنم.» ۱۸ پس بود، دیدند، چونکه ایشان نیز در عید رفته بودند. ۴۶ پس عیسی از این سبب، یهودیان بیشتر قصد قتل او کردند زیرا که نه تنها سبب به قانای جلیل آنچایی که آب را شراب ساخته بود، بازآمد. و رامی شکست بلکه خدا را نیز پدر خود گفته، خود را مساوی خدا یکی از سرهنگان ملک بود که پسر او در کفرناحوم میرض بود. می‌ساخت. ۱۹ آنگاه عیسی در جواب ایشان گفت: «آمین آمن ۴۷ و چون شنید که عیسی از یهودیه به جلیل آمده است، نزد او به شما می‌گوییم که پسر از خود هیچ نمی‌تواند کرد مگر آنچه آمده، خواهش کرد که فرو بیاید و پسر او را شفا دهد، زیرا که پیند که پدر به عمل آرد، زیرا که آنچه او می‌کند، همچنین پسر مشرف به موت بود. ۴۸ عیسی بدو گفت: «اگر آیات و معجزات نیز می‌کند. ۲۰ زیرا که پدر پسر را دوست می‌دارد و هر آنچه خود نبینید، همانا ایمان نیاورید.» ۴۹ سرهنگ بدو گفت: «ای آقا قل می‌کند بدو می‌نماید و اعمال بزرگتر از این بدو نشان خواهد داد تا از آنکه پسر بمیرد فردود بیا.» ۵۰ عیسی بدو گفت: «برو که شما تعجب نمایید. ۲۱ زیرا همچنان که پدر مردگان را بروم خیزاند پسرت زنده است.» آن شخص به عیسی بدو گفت، «زنده می‌کند، همچنین پسر نیز هر که رامی خواهد زنده می‌کند. ایمان آورده، روانه شد. ۵۱ و در وقتی که او می‌رفت، غلامانش او ۲۲ زیرا که پدر برهیچ کس داوى نمی‌کند بلکه تمام داوری را راستقبال نموده، مزده دادند و گفتند که پسر تزونده است. ۵۲ پس به پسر سپرده است. ۲۳ تا آنکه همه پسر را حرمت بدارند، از ایشان پرسید که در چه ساعت عایفیت یافت. گفتند: «دیروز، همچنان که پدر را حرمت می‌دارند؛ وکسی که به پسر حرمت نکند، در ساعت هفتم تب از او زایل گشت.» ۵۳ آنگاه پدر فهمید که به پدری که او رافستاد احترام نکرده است. ۲۴ آمین آمن به در همان ساعت عیسی گفته بود: «پسر تو زنده است.» پس او و شمامی گویم هر که کلام مرا بشنو و به فرستنده من ایمان آورد، تمام اهل خانه او ایمان آوردند. ۵۴ و این نیز معجزه دوم بود که از حیات جادوگری دارد و در داوى نمی‌آید، بلکه از موت تا به عیسی در وقتی که از یهودیه به جلیل آمد، به ظهر رسید.

۵ و بعد از آن یهود را عیدی بود و عیسی به اورشلیم آمد. پسر خدرا می‌شنوند و هر که بشنو زنده گردد. ۴۶ زیاره‌مچنان که ۲ و در اورشلیم نزدباب الضان حوضی است که آن را به عیرانی پدر در خود حیات دارد، همچنین پسر را نیز عطا کرده است که بیت حسدا می‌گویند که پنچ رواق دارد. ۳ و در آنجا جمعی کثیر در خود حیات داشته باشد. ۲۷ و بدو قدرت بخشیده است که از مرضیان و کوران و لنگان و شلان خوابیده، منتظر حرکت آب داوى هم بکند زیرا که پسر انسان است. ۲۸ و از این تعجب می‌بودند. ۵ و در آنجا مردی بود که سی و هشت سال به مرضی مکنید زیرا ساعتی می‌آید که در آن جمیع کسانی که در آن قبور می‌باشند، آواز او را خواهند شنید، آواز او را خواهند شنید، ۲۹ و بیرون خواهند آمد؛ هر که او طول کشیده است، بدو گفت: «آیا می‌خواهی شفا یابی؟» اعمال نیکوکرد، برای قیامت حیات و هر که اعمال بد کرد، بجهت ۷ مریض او را جواب داد که «ای آقا کسی ندارم که چون آب به قیامت داوری. ۲۰ من از خود هیچ نمی‌توانم کرد بلکه چنانکه حرکت آید، مرا در حوض بینازد، بلکه تا وقتی که می‌آیم، دیگری شنیده‌ام داوى می‌کنم و داوى من عادل است زیرا که اراده خود پیش از من فرو رفته است. ۸ عیسی بدو گفت: «برخیز و بستر را طالب نیستم بلکه اراده پدری که مرا فرستاده است. ۳۱ اگر من خود را برداشته، روانه شوا» ۹ که در حال آن، مرد شفایافت و

بر خود شهادت دهم شهادت من راست نیست. ۳۲ دیگری را گرفته و شکرnomده، به شاگردان داد و شاگردان به نشستگان هست که بر من شهادت می دهد و می دام که شهادتی که او بر دادند؛ و همچین از دو ماهی نیز به قدری که خواستند. ۱۲ و من می دهد راست است. ۳۳ شما نزد یحیی فرستادید و او به چون سیر گشتند، به شاگردان خود گفت: «پاره های باقی مانده را راستی شهادت داد. ۳۴ اما من شهادت انسان را قبول نمی کنم جمع کنید تا چیزی ضایع نشود.» ۱۳ پس جمع کردند و از پاره وليکن این سخنان را می گویيم تا شماماجات ياييد. ۳۵ او چراخ های پنج نان جو که از خوردنگان زیاده آمده بود، دوازده سيد پر افروخته و درخشندۀ ای بود و شما خواستید که ساعتی به نور او کردند. ۱۴ و چون مردمان این معجزه را که از عیسي صادر شده شادی کنید. ۳۶ و اما من شهادت بزرگتر از یحیی دارم زیرا آن بود دیدند، گفتند که «این البه همان نبی است که باید در جهان کارهایی که پدر به من عطا کرد تا کامل کنم، یعنی این کارهای بیاید!» ۱۵ و اما عیسي چون دانست که می خواهند بیانند او را که من می کنم، بر من شهادت می دهد که پدر مرا فرستاده است. به زور پرده پادشاه سازند، باز تها به کوه برآمد. ۱۶ و چون شام ۳۷ و خود پدر که مرا فرستاد، به من شهادت داده است که هرگز شد، شاگردانش به جانب دریاپایین رفتند. ۱۷ و به کشته سوار آواز او را نشینیده و صورت او راندیده ايد. ۳۸ و کلام او را در خود شده به آن طرف دریا به کفرناحوم روانه شدند. و چون تاریک ثابت ندارید زیرا کسی را که پدر فرستاد شما بدو ایمان نیاوردید. شدعیسي هنوز نزد ایشان نیامده بود. ۱۸ و دریاباسطه وزیدن باد ۳۹ کتب را تفییش کنید زیرا شما گمان می بردید که در آنها حیات شدید به تلاطم آمد. ۱۹ پس وقتی که قریب به بیست و پنج یا جاودانی دارید و آنها است که به من شهادت می دهد. (aiōnios g166) سی تیر پرتاب رانده بودند، عیسي را دیدند که بر روی دریاخرا مان

را از مردم نمی پذیرم. ۴۰ و لیکن شما را می شناسم که در نفس «من هستم، متربید!» ۲۱ و چون می خواستند او را در کشته خود محبت خدا را ندارید. ۴۲ من به اسم پدرخود آمدام و مرا بیاورند، در ساعت کشته به آن زمینی که عازم آن بودند رسید. قبول نمی کنید، ولی هرگاه دیگری به اسم خود آید، او را قبول ۲۲ بامدادان گروهی که به آن طرف دریا ایستاده بودند، دیدند که خواهید کرد. ۴۴ شما چگونه می توانید ایمان آرید و حال آنکه هیچ زوری نبود غیر از آن که شاگردان او داخل آن شده بودند و جلال از پکدیگر می طلبید و جالی را که از خدای واحد است عیسي باشگردان خود داخل آن زورق نشده، بلکه شاگردانش تها طالب نیستید؟ ۴۵ گمان می بردید که من نزد پدر بر شما ادعا خواهم رفته بودند. ۲۳ لیکن زورقهای دیگر از طبیه آمد، نزدیک به آنجایی کرد. کسی هست که مدعی شما می باشد و آن موسی است که که نان خورده بودند بعد از آنکه خداوند شکر گفته بود. ۲۴ پس بر او امیدوار هستید. ۴۶ زیرا اگر موسی را تصدیق می کردید، مرا چون آن گروه دیدند که عیسي و شاگردانش در آنچا نیستند، ایشان نزد تصدیق می کردید چونکه او درباره من نوشته است. ۴۷ اما چون نیز به کشتهها سوار شده، در طلب عیسي به کفرناحوم آمدند. نوشته های او را تصدیق نمی کنید، پس چگونه سخنهای مرا قبول ۲۵ و چون او را در آن طرف دیبا یار گفتند، پارگفتند: «ای استاد کی خواهید کرد.»

به شمامی گوییم که مرا می طلبید نه بسبب معجزاتی که دیدید، ۶ و بعد از آن عیسي به آن طرف دریای جلیل که دریای طبیه پلکه بسبب آن نان که خوردید و سیرشدید. ۲۷ کار بکنید نه باشد، رفت. ۲ و جمعی کثیر از عقب او آمدند زیرا آن معجزاتی را که به مریضان می نمود، می دیدند. ۳ آنگاه عیسي به کوهی برآمده، با شاگردان خود در آنچا بنشست. ۴ و فصح که عید بپهود باشد، نزدیک بود. ۵ پس عیسي چشمان خود را بالا انداده، دید که جمعی کثیر به طرف او می آیند. به فیلیپس گفت: «از کجا نان بخريم تا اینها بخورند؟» ۶ و این را از روی امتحان به او ایمان بیاورید. ۷ فیلیپس او را جواب داد که «دویست دینار نان، اینها را کفایت نکند تا هر یک اندکی را خورندند، چنانکه مکتوب است که از اسمان بدیشان نان عطا بخورند!» ۸ یکی از شاگردانش که اندریاس برادر شمعون پطرس کرد تا بخورند. ۹ عیسي بدیشان گفت: «آمین آمین به شما باشد، وی را گفت: ۹ «دراینچا پسری است که پنج نان جو و دو می گوییم که موسی نان را از آسمان به شما نداد، بلکه پدر من نان ماهی دارد. و لیکن این از برای این گروه چه می شود؟» ۱۰ عیسي حقیقی را از آسمان به شما می دهد. ۱۱ زیرا که نان خدا آن است گفت: «مردم را بنشانید.» و در آن مکان، گاه بسیار بود، و آن که از آسمان نازل شده، به جهان حیات می بخشند. ۱۲ آنگاه گروه قریب به پنج هزار مرد بودند که نشستند. ۱۱ عیسي نانها

بدو گفتند: «ای خداوند این نان را پیوسته به ما بده.» ۳۵ عیسی (g165) این سخن را وقی که در کفرناحوم تعلیم می داد، در بدیشان گفت: «من نان حیات هستم. کمی که نزد من آید، هرگز کنیسه گفت. ۴۰ آنگاه بسیاری از شاگردان او چون این راشنیدند گرسنه نشد و هرکه به من ایمان آرد هرگز تشنیه نگردد. ۴۱ لیکن گفتند: «این کلام سخت است! که می تواند آن را بشنوند؟» ۴۲ به شما گفتم که مرا هم دیدید و ایمان نیاوردید. ۴۳ هرآنچه پدر به ۶۱ چون عیسی در خود دانست که شاگردانش در این امر همه مه من عطا کند، به جانب من آید و هرکه به جانب من آید، او را می کنند، بدیشان گفت: «آیا این شما را لغوش می دهد؟ ۴۲ پس بیرون نخواهم نمود. ۴۳ زیرا آسمان نزول کردم نه تا به اراده اگر پسر انسان را بینید که بهجانی که اول بود صعودمی کند چه؟ ۴۴ خود عمل کنم، بلکه به اراده فرستنده خود. ۴۵ و اراده پدری که ۶۳ روح است که زنده می کند و اما از جسد فایده ای نیست. مرا فرستاد این است که از آنچه به من عطا کرد چیزی تلف نکم کلامی را که من به شمامی گویم روح و حیات است. ۴۶ ولیکن بلکه در روز بازپسین آن را برخیزام. ۴۷ و اراده فرستنده من این بعضی از شما هستند که ایمان نمی آورند.» زیرا که عیسی از است که هرکه پسر را دید و بدو ایمان آورد، حیات جاودانی داشته ابتدا می دانست کیاند که ایمان نمی آورند و گفت که او را باشد و من در روز بازپسین او راخواهم برخیزاید.» ۴۸ پس گفت: «از این سبب به شما گفتم aiōnios (g166) ۴۹ پس یهودیان درباره او همه مه کردند زیرا گفته بود: «من کسی نزد من نمی تواند آمد مگر آنکه پدر من، آن را بدو هستم آن نانی که از آسمان نازل شد.» ۵۰ و گفتند: «آیا این عطا کند.» ۵۱ و گفتند: «آیا این عطا کند.» ۵۲ عیسی از شمامی گوید که از آسمان نازل شدم؟» ۵۳ عیسی در جواب شمامیز می خواهد بروید؟» ۵۴ شمعون پطرس به اوجواب داد: ایشان گفت: «با یکدیگر همه مکنید. ۵۵ کسی نمی تواند نزد «خداؤندا» نزد که برویم؟ کلمات حیات جاودانی نزد تو است.

عیسی پسر یوسف نیست که ما پدر و مادر او را می شناسیم؟ پس با او همراهی نکردند. ۵۶ آنگاه عیسی به آن دوازده گفت: «آیا چگونه می گوید که از آسمان نازل شدم؟» ۵۷ عیسی در جواب شمامیز می خواهد بروید؟» ۵۸ شمعون پطرس به اوجواب داد: ایشان گفت: «با یکدیگر همه مکنید. ۵۹ و ما ایمان آورده و شناخته ایم که تو مسیح من آید، مگر آنکه پدری که مرا فرستاد او را جذب کند و من در روز بازپسین او راخواهم برخیزاید. ۶۰ عیسی بدیشان جواب داد: «آیا من همه از خدا تعلیم خواهند یافت. پس هرکه از پدر شنید و تعلم شما دوازده را برزنگردید و حال آنکه یکی از شمامابلیسی است.» ۶۱ و این را درباره بهودا پرسش معون اسخبوطی گفت، زیرا او بود یافت نزد من می آید. ۶۲ نه اینکه کسی پدر را دیده باشد، جزان ۶۳ کسی که از جانب خداست، او پدر را دیده است. ۶۴ آمین آمین می باشد تسلیم کننده وی بشود و یکی از آن دوازده بود.

۶۵ و بعد از آن عیسی در جلیل می گشت زیرانمی خواست در یهودیه راه رود چونکه یهودیان قصد قتل او می داشتند. ۶۶ و عید یهود که عید خیمهها باشد نزدیک بود. ۶۷ پس برادرانش بدلو گفتند: «از اینجا روانه شده، به یهودیه برو تاشاگردانست نیز آن اعمالی را که تو می کنی بینند، ۶۸ زیرا هرکه می خواهد آشکار شود در پنهانی کارنی کند. پس اگر این کارها را می کنی خود را به جهان بنما.» ۶۹ زیرا که برادرانش نیز به او ایمان نیاورده بودند. ۷۰ آنگاه عیسی بدیشان گفت: «وقت من هنوز نرسیده، اما وقت شما همیشه حاضر است. ۷۱ جهان نمی تواند شما را دشمن دارد ولیکن مرا دشمن می دارد زیرا که من بر آن شهادت می دهم که اعمالش بد است. ۷۲ شما برای این عید بروید. من حال هنوز نشده ام. ۷۳ این عید نمی آیم زیرا که وقت من هنوز تمام نشده است.» ۷۴ چون این را بدیشان گفت، در جلیل توقف نمود. ۷۵ لیکن چون برادرانش برای عید رفته بودند، او نیز آمد، نه آشکار بلکه در خفا. ۷۶ اما یهودیان در عید او را جستجو نموده، می گفتند که او کجاست. ۷۷ و در میان مردم درباره او همه مه بسیاربود. بعضی می گفتند که مردی نیکو است و دیگران می گفتند نی بلکه که از آسمان نازل شد، نه همچنان که پدران شما من را خوردند و مردند؛ بلکه هرکه این نان را بخورد تا به ابد زنده ماند.» ۷۸ aiōnios (g166) زیرا که جسد من، خودمن حقیقی و خون من، آشامیدنی حقیقی است. ۷۹ پس هرکه جسد مرا خورد و خون را نوشید، در خودجایات ندارید. ۸۰ و هرکه جسد مرا خورد و خون را نوشید، حیات جاودانی دارد و من در روز آخر او را خواهم برخیزاید. ۸۱ این آمین به شما می گویم اگر جسد پسرانسان را تخریب و خون او را نوشید، در خودجایات ندارید. ۸۲ و هرکه جسد مرا خورد و خون مرا نوشید، نه همچنان که پدران شما من را خوردند هستم، همچنین کسی که مرا بخورد او نیز به من زنده می شود. ۸۳ این است نانی که از آسمان نازل شد، نه همچنان که پدران شما من را خوردند و مردند؛ بلکه هرکه این نان را بخورد تا به ابد زنده ماند.»

عیسی ب هیکل آمده، تعلیم می داد. ۱۵ و یهودیان تعجب نموده، ۳۸ کسی که به من ایمان آورد، چنانکه کتاب می گوید، از بطん او گفتند: «این شخص هرگز تعلیم نیافتد، چونکه کتب را می داند؟» نههای آب زنده جاری خواهد شد.» ۲۹ اما این را گفت در درباره ۱۶ عیسی در جواب ایشان گفت: «تعلیم من از من نیست، بلکه روح که هر که به او ایمان آرد او را خواهید یافت زیرا که روح القدس از فرستنده من. ۱۷ اگر کسی بخواهد اراده او را به عمل آرد، درباره هنوز عطا نشده بود، چونکه عیسی تا به حال جلال نیافته بود. تعلیم خواهد داشت که از خدا است یا آنکه من از خود سخن ۴۰ آنگاه بسیاری از آن گروه، چون این کلام راشنیدند، گفتند: می رانم. ۱۸ هر که از خود سخن گوید، جلال خود را طالب بود و «در حقیقت این شخص همان نبی است.» ۴۱ و بعضی گفتند: اما هر که طالب جلال فرستنده خود باشد، او صادق است و در «او مسیح است.» و بعضی گفتند: «مگر مسیح از جلیل خواهد او ناراستی نیست. ۱۹ آیا موسی تورات را به شما نداده است؟ آمد؟ ۲۰ آیا کتاب نگفته است که از نسل داد و از بیت لحم، و حال آنکه کسی از شما نیست که به تورات عمل کند. از دهی که داد در آن بود، مسیح ظاهر خواهد شد؟» ۲۳ پس درباره برای چه می خواهید مرأ به قتل رسانید؟» ۲۰ آنگاه همه در جواب او در میان مردم اختلاف افتاد. ۴۴ و بعضی از ایشان خواستند او گفتند: «تو دیو داری. که اراده دارد تو را بکشد؟» ۲۱ عیسی در را بگیرند و لکن هیچ کس بر او دست نیداخت. ۴۵ پس خادمان جواب ایشان گفت: «یک عمل نمودم و همه شما از آن متوجه نزد روسای کنه و فریسان آمدند. آنها بدیشان گفتند: «برای چه شدید. ۲۲ موسی ختنه را به شما داد نه آنکه از موسی باشد بلکه او رانیاوردید؟» ۴۶ خادمان در جواب گفتند: «هرگز کسی مثل این از اجداد و در روز سبت مردم را ختنه می کنید. ۲۳ پس اگر کسی شخص سخن نگفته است!» ۴۷ آنگاه فریسان در جواب ایشان در روز سبت مختون شود تا شریعت موسی شکسته نشود، چرا بر گفتند: «ایاشما نیز گمراه شده اید؟» ۴۸ مگر کسی از سرداران یا از من خشم می آورید از آن سبب که در روز سبت شخصی را شفای فریسان به او ایمان آورد است؟ ۴۹ ولیکن این گروه که شریعت را کامل دادم؟ ۴۴ بحسب ظاهر داوری مکنید بلکه به راستی داوری نمی دانند، ملعون می باشند. ۵۰ نیقدیموس، آنکه در شب نزد نمایید. ۵۱ پس بعضی از اهل اورشیم گفتند: «ایا این آن نیست او آمده و یکی از ایشان بود بدیشان گفت: ۵۱ «ایاشریعت ما بر که قصد قتل او دارند؟» ۵۲ و اینک آشکارا حرف می زند و بدو کسی فتوی می دهد، جز آنکه اول سخن او را بشوند و کار او هیچ نمی گویند. آیاروسا یقین می دانند که او در حقیقت مسیح را دریافت کنند؟» ۵۲ ایشان در جواب وی گفتند: «مگر تو است؟ ۵۳ لیکن این شخص را می دانیم از کجا است، امام مسیح نیزجلیلی هست؟ تفحص کن و بین زیرا که هیچ نبی از جلیل چون آید هیچ کس نبی شناسد که از کجا است». ۵۴ و عیسی بزنخاسته است.» پس هر یک به خانه خود رفتند.

چون در هیکل تعلیم می داد، ندا کرده، گفت: «مرا می شناسید و ۵۵ اما عیسی به کوه زیتون رفت. ۲ و بامدادان باز به هیکل آمد نیز می دانید از کجا هستم و از خود نیامدهم بلکه فرستنده من حق ایشان را تعلیم می داد. ۵۶ و چون جمیع قوم نزد او آمدند نشسته، ایشان را شناسن زیرا ۵۷ است که شما او را نبی شناسید. اما من اورا می شناسم زیرا که از او هستم و او مرا فرستاده است.» ۵۸ آنگاه خواستند او را گرفتار کنند ولیکن کسی بر او دست نیداخت شیرا که ساعت او زن در عین عمل زنا گرفته شد؛ ۵۹ و موسی در تورات به ما حکم هنوز نزدیک نماید. ۶۰ آنگاه بسیاری از آن گروه بدایمان آوردند و گفتند: «ایا چون مسیح آید، معجزات بیشتر از اینها که این شخص می نماید، خواهد نمود؟» ۶۱ چون فریسان شنیدند که خلق درباره اوان همه می کنند، فریسان و روسای کنه خادمان فرستادند تا او را بگیرند. ۶۲ آنگاه عیسی گفت: «اندک زمانی دیگر با شما هستم، بعد نزد فرستنده خود می روم. ۶۳ و مرا طلب سر به زیر افکنده، بزمین می نوشتم. ۶۴ این چون شنیدند، از خواهید کرده نخواهید یافت و آنجایی که من هستم شمانمی توانید آمد.» ۶۵ پس یهودیان با یکدیگر گفتند: «او کجا می خواهد برود که ما او رانمی یابیم؟ آیا اراده دارد به سوی پراکنده گان یونانیان رود و یونانیان را تعلیم دهد؟» ۶۶ این چه کلامی است که گفت مرآ طلب خواهید کرد و نخواهید یافت و جایی که من هستم شمانمی توانید آمد؟» ۶۷ و در روز آخر که روز بزرگ عید بود، عیسی ایستاده، ندا کرد و گفت: «هر که تشهی باشد نزد من آید و بنوشد. بدیشان خطاب کرده، گفت: «من نور عالم هستم. کسی که مرا

متابع کند، درظلتمت سالک نشود بلکه نور حیات را آزاد کند، همیشه می‌ماند. (aiōn g165) ۲۶ پس اگر پسر شما را آزاد کند، ۱۳ آنگاه فریسان بدو گفتند: «تو بر خود شهادت می‌دهی، پس در حقیقت آزاد خواهید بود.» ۲۷ می‌دانم که اولاد ابراهیم هستید، شهادت تو راست نیست.» ۱۴ عیسی در جواب ایشان گفت: لیکن می‌خواهید مرا بکشید زیرا کلام من در شماجای ندارد. «هرچند من برخود شهادت می‌دهم، شهادت من راست است زیرا ۲۸ من آنچه نزد پدر خود دیده‌ام می‌گویم و شما آنچه نزد پدر خود که می‌دانم از کجا آمدیدم و به کجا خواهیم رفت، لیکن شما نمی‌دانید که اینچه کید.» ۲۹ در جواب او گفتند که «پدر مالاپارهیم دانید از کجا آمدیدم و به کجا می‌روم.» ۱۵ شما بحسب جسم است.» عیسی بدیشان گفت: «اگر اولاد ابراهیم می‌بودید، اعمال حکم می‌کنید امامن بر هیچ‌کس حکم نمی‌کنم.» ۱۶ و اگر ابراهیم را به‌جامی آوردید. ۴۰ ولیکن الان می‌خواهید مرا بکشیدو من حکم دهم، حکم من راست است، از آنرو که تهنا نیستم من شخصی هستم که با شما به راستی که از خداشنیده‌ام تکلم بلکه من و پدری که مرا فرستاد. ۱۷ و نیز درشیعت شما مکتوب می‌کنم. ابراهیم چنین نکرد. ۴۱ شمااعمال پدر خود را به‌جا است که شهادت دو کس حق است. ۱۸ من بر خود شهادت می‌آورید.» ۴۲ عیسی به ایشان گفت: «اگر خدا پدر شما می‌بود، می‌دهم و پدری که مرا فرستاد نیز برای من شهادت می‌دهد.» مرا دوست می‌داشتید، زیرا که من از جانب خدا صادر شده ۱۹ بدو گفتند: «پدر تو کجا است؟» عیسی جواب داد که «نه و آمدیدم، زیرا که من از پیش خود نیامده‌ام بلکه اومرا فرستاده است. مرا می‌شناسید و نه پدر مرا. هرگاه مرامی شناختید پدر مرا نیز ۴۳ برای چه سخن مرانمی فهمید؟ از آنجهت که کلام مرا نمی‌می‌شناختید.» ۲۰ و این کلام را عیسی در بیت‌المال گفت، وقتی توانید بشنوید. ۴۴ شما از پدر خود ابلیس می‌باشید و خواهش‌های که در هیکل تعلیم می‌داد و هیچ‌کس او را نگرفت بجهت آنکه پدر خود را می‌خواهید به عمل آرید. او از اول قاتل بود و در راستی ساعت او هنوز نرسیده بود. ۲۱ باز عیسی بدیشان گفت: «من ثابت نمی‌باشد، از آنجهت که در او راستی نیست. هرگاه به می‌روم و مراطیب خواهید کرد و در گناهان خود خواهید مردو جایی دروغ سخن می‌گوید، از ذات خودمی گوید زیرا دروغگو و پدر که من می‌روم شما نمی‌توانید آمد.» ۲۲ یهودیان گفتند: «آیا دروغگویان است. ۴۵ و اما من از این سبب که راست می‌گویم، اراده قتل خود دارد که می‌گوید به‌جانی خواهم رفت که شما نمی‌مرا باور نمی‌کنید. ۴۶ کیست از شما که مرا به گناه ملزم سازد؟ توانید آمد؟» ۲۳ ایشان را گفت: «شما از پایین می‌باشیداما من از پس اگر راست می‌گویم، چرا مرا باور نمی‌کنید؟ ۴۷ کسی که از بالا. شما از این جهان هستید، لیکن من از این جهان نیستم. خدا است، کلام خدا را می‌شنود و از این سبب شما نمی‌شنوید ۲۴ از این جهت به شما گفتم که در گناهان خود خواهید مرد، که از خدا نیستید.» ۴۸ پس یهودیان در جواب او گفتند: «آیا زیرا اگر باور نکنید که من هستم در گناهان خود خواهید مرد.» ماخوب نگفته‌یم که تو سامری هستی و دیو داری؟» ۴۹ عیسی بدو گفتند: «تو کیستی؟» عیسی بدیشان گفت: «همان که جواب داد که «من دیو ندارم، لکن پدرخود را حرمت می‌دارم و از اول نیز به شما گفتم. ۲۶ من چیزهای پسیاره شما مرا بی‌حترم می‌سازید. ۵۰ من جلال خود را طالب نیستم، شما بگویم و حکم کنم؛ لکن آنکه مرا فرستاد حق است و من کسی هست که می‌طلبید و داوری می‌کند. ۵۱ آمین آمین به شما آنچه از او شنیده‌ام به جهان می‌گویم.» ۷۷ ایشان نفهمیدند که می‌گوییم، اگر کسی کلام را حفظکرد، موت را تا به ابد نخواهد بدیشان درباره پدر سخن می‌گوید. ۲۸ عیسی بدیشان گفت: «دید.» (aiōn g165) ۵۲ پس یهودیان بدو گفتند: «الآن دانستیم وقته ای که پسر انسان را بلنده کردید، آن وقت خواهید دانست که دیو داری! ابراهیم و انبیا مردند و تو می‌گویی اگر کسی کلام من هستم و از خود کاری نمی‌کنم بلکه به آنچه پدرم مرا تعلیم مرا حفظ کن، موت را تا به ابد نخواهد چشید (aiōn g165) ۵۳ داد تکلم می‌کنم. ۲۹ و او که مرا فرستاد، با من است و پدر ۵۴ آیا تو از پدر ما ابراهیم که مردند بزرگر هستی؟ مرا تنها نگذارده است زیرا که من همیشه کارهای پسندیده او را خود را که می‌دانی؟» ۵۴ عیسی در جواب داد: «اگر خود را به‌جا می‌آورم.» ۳۰ چون این را گفت، پسیاری بدو ایمان آوردند. جلال دهم، جلال من چیزی نباشد. پدر من آن است که مرا ۵۵ پس عیسی به یهودیانی که بدو ایمان آوردند گفت: «اگر شما جلال می‌بخشد، آنکه شما می‌گویند خدای ما است. ۵۶ و او را در کلام من بی‌ماندی فی الحقیقه شاگرد من خواهید شد، ۵۷ و حق نمی‌شناسید، اما من او را می‌شناسم و اگر گویم او را نمی‌شناسم را خواهید شناخت و حق شما را آزاد خواهد کرد.» ۳۳ بدو جواب مثل شمامادروغگو می‌باشم. لیکن او را می‌شناسم و قول اورا نگاه دادند که «اولاد ابراهیم می‌باشیم و هرگز هیچ‌کس را غلام نبوده‌ایم. می‌دارم. ۵۸ پدر شما ابراهیم شادی کرد براینکه روز مرا ببیند و پس چگونه تومی گویی که آزاد خواهید شد؟» ۳۴ عیسی در جواب دید و شادمان گردید. ۵۷ یهودیان بدو گفتند: «هنوز پیچاه سال ایشان گفت: «آمین آمین به شما می‌گوییم هر که گناه می‌کند نداری و ابراهیم را دیده‌ای؟» ۵۸ عیسی بدیشان گفت: «آمین آمین غلام گناه است. ۳۵ و غلام همیشه در خانه نمی‌ماند، اما پسر به شما می‌گوییم که پیش از آنکه ابراهیم پیدا شود من هستم.»

۵۹ آنگاه سنگهای بارداشتند تا او را سنگسار کنند. اما عیسی خود او مسیح است، ازکیسه بیرونش کنند. ۲۳ و از اینجهت والدین رامخفی ساخت و از میان گذشته، از هیکل بیرون شد و همچنین او گفتند: «او بالغ است از خودش پیرسید». ۲۴ پس آن شخص را که کور بود، باز خوانده، بدلو گفتند: «خدا را تمجید کن. برفت.

ما می دانیم که این شخص گناهکار است.» ۲۵ او جواب داد

۶ و وقتی که می رفت کوری مادرزاد دید. ۲ و شاگردنش از او اگرگناهکار است نمی دانم. یک چیز می دانم که کوپودم و الان سوال کرده، گفتند: «ای استاد گناه که کرد، این شخص با بینا شده‌ام.» ۲۶ باز بدلو گفتند: «با توجه کرد و چگونه چشمهای والدین او که کور زایده شد؟» ۳ عیسی جواب داد که «گناه نه تو را باز کرد!» ۲۷ ایشان را جواب داد که «الان به شما گفتم. این شخص کرد و نه پدر و مادرش، بلکه تا اعمال خدار وی نشیدید؟ و برای چه باز می خواهید بشنوید؟ آشیانا نیز اراده دارد ظاهر شود. ۴ مادامی که روز است، مرا با پایده کارهای فرسنده شاگرد او بشوید؟» ۲۸ پس اورا دشنام داده، گفتند: «تو شاگرد او خود مشغول باشم. شب می آید که در آن هیچ کس نمی تواند هستی. ماشاگرد موسی می باشیم. ۲۹ ما می دانیم که خدا با موسی کاری کنده. ۵ مادامی که در جهان هستم، نور جهانم.» ۶ این تکلم کرد. اما این شخص را نمی دانیم ازکجا است.» ۳۰ آن مرد را گفت و آب دهان بر زمین انداخته، از آب گل ساخت و جواب داده، بدیشان گفت: «این عجب است که شما نمی گل را به چشمان کور مالید، ۷ و بدو گفت: «برو در حوض دانید از کجا است و حال آنکه چشمهای مرا باز کرد. ۳۱ و سیلوحا (که به معنی مرسل است) بشوی.» پس رفته شست و بینا می دانیم که خدا دعای گناهکاران را نمی شنود؛ و لیکن اگر کسی شده، برگشت. ۸ پس همسایگان و کسانی که او را پیش از خدا پرست باشد و اراده او را بمجا آرد، او رامی شنود. ۳۲ آن در حالت کوری دیده بودند، گفتند: «آیا این آن نیست که ابتدای عالم شنیده نشده است که کسی چشمان کور مادرزاد را نیشت و گلایی می کرد؟» ۹ بعضی گفتند: «همان است.

۱۰ و بعضی گفتند: «شباهت بدو دارد.» او گفت: «من همانم.» هیچ کارتوانستی کرد. ۳۴ در جواب وی گفتند: «تو به کلی با باز کرده باشد.» ۳۳ اگر این شخص از خدا نبودی، بعضی گفتند: «شیاهت بدو دارد.» او گفت: «من همانم.» هیچ کارتوانستی کرد. ۳۴ در جواب وی گفتند: «تو به کلی با ۱۱ او جواب گفتند: «پس چگونه چشمان تو بازگشت؟» ۱۱ او جواب گفت: «آنچه متولد شده‌ام. آیا تو ما را تعلیم می دهی؟» پس او را بیرون داد: «شخصی که او را عیسی می گویند، گل ساخت و پر چشمان راندند. ۱۲ عیسی چون شنید که او را بیرون کرده‌اند، وی را جسته من مالیده، به من گفت به حوض سیلوحا برو و بشوی. آنگاه رفتم گفت: «آیا تو به پسر خدا ایمان داری؟» ۱۲ او در جواب گفت: و شسته بینا گشتم.» ۱۲ به وی گفتند: «آن شخص کجا است؟» ۱۳ «ای آقا کیست تا او ایمان آورم؟» ۱۳ عیسی بدو گفت: گفت: «نمی دانم.» ۱۳ پس او را که پیشتر کور بود، نزد فریسان «تونیز او را دیده‌ای و آنکه با تو تکلم می کند همان است.» آوردند. ۱۴ و آن روزی که عیسی گل ساخته، چشمان او را ۲۸ گفت: «ای خداوند ایمان آوردم.» پس او را پرستش نمود. باز کرد روز سبت بود. ۱۵ آنگاه فریسان نیز از او سوال کردند ۱۹ آنگاه عیسی گفت: «من در این جهان بجهت داوری آدم تا که چگونه بینا شدی؟» بدیشان گفت: «گل به چشمهای من کوران بینا و بینایان، کور شوند.» ۲۰ بعضی از فریسان که با او گذارد. پس شستم و بینا شدم.» ۲۱ بعضی از فریسان گفتند: بودند، چون این کلام را شنیدند گفتند: «آیا مان نیز کورهستیم؟» آن شخص از جانب خدا نیست، زیرا که سبت را نگاه نمی ۲۱ عیسی بدیشان گفت: «اگر کورمی بودید گناهی نمی داشتید دارد.» دیگران گفتند: «چگونه شخص گناهکار می تواند مثل این و لکن الان می گویید بینا هستیم. پس گناه شما می مانند.

معجزات ظاهر سازد.» و در میان ایشان اختلاف افاد. ۱۷ باز

بدان کور گفتند: «تو درباره او چه می گویی که چشمان تو را بینا ۱۰ «آمین آمین به شما می گویم هر که از دریه آغل گوسفند ساخت؟» گفت: «نمی است.» ۱۸ لیکن بیهودیان سرگذشت او داخل نشود، بلکه از راه دیگر بالا رود، او دزد و راهزن است. را باور نکردند که کور بوده و بینا شده است، تا آنکه پدر و مادر آن ۲ و اما آنکه از در داخل شود، شیان گوسفندان است. ۳ بینا شده را طلبیدند. ۱۹ و از ایشان سوال کرد، گفتند: «آیا این بجهت او می گشاید و گوسفندان آوار او رامی شنوند و گوسفندان است پسر شما که می گویید کور متولد شده؟ پس چگونه الحال خود را نام بنام می خواند و ایشان را بیرون می برد. ۴ و وقتی که بینا گشته است؟» ۲۰ پدر و مادر او در جواب ایشان گفتند: گوسفندان خود را بیرون برد، پیش روی ایشان می خرامد و گوسفندان «می دانیم که این پسر ما است و کور متولد شده.» ۲۱ لیکن الحال از عقب او می روند، زیرا که آوار او رامی شناسد. ۵ لیکن غریب چطرب می بیند، نمی دانیم و نمی دانیم که چشمان او را باز نموده. را متابعت نمی کنند، بلکه از او می گزینند زیرا که آوار غریبان او بالغ است از وی سوال کنید تا او احوال خود را بیان کند.» رامنی شناسد. ۶ و این مثل را عیسی برای ایشان آورد، اما ایشان ۲۲ پدر و مادر او چنین گفتند زیرا که از بیهودیان می ترسیدند، از نفهمیدند که چه چیز بدیشان می گوید. ۷ آنگاه عیسی بدیشان آنرو که بیهودیان با خود عهد کرده بودند که هر که اعتراف کند که بازگفت: «آمین آمین به شما می گویم که من در گوسفندان هستم.

۸ جمیع کسانی که پیش از من آمدند، دزد و راهزن هستند، «آیا در تورات شما نوشته نشده است که من گفتم شما خدایان لیکن گوسفندان سخن ایشان را نشیدند». ۹ من در هستم هر که از هستید؟ ۳۵ پس اگر آنانی را که کلام خدا بدیشان نازل شد، من داخل گردد نجات یابد و بیرون درون خرامد و علوغه یابد. خدایان خواند و ممکن نیست که کتاب محظوظ گردد، آیا کسی ۱۰ دزد نمی‌اید مگر آنکه بدلزد و بکشد و هلاک کند. من آدم را که پدر تقدیس کرده، به جهان فرستاد، بدو می‌گویید کفر تالیشان حیات یابند و آن را زیادتر حاصل کنند. ۱۱ «من شبان می‌گویی، از آن سبب که گفتم پسر خدا هستم؟ ۳۷ اگر اعمال نیکو هستم. شبان نیکو جان خودرا در راه گوسفندان می‌نهد. پدرخود را بهجا نمی‌آور، به من ایمان می‌اورید. ۱۲ ولکن چنانچه اما مزدوری که شبان نیست و گوسفندان از آن او نمی‌باشند، بهجا می‌آور، هرگاه به من ایمان نمی‌آورید، به اعمال ایمان آورید چون بیند که گرگ می‌آید، گوسفندان را گذاشتند، فار می‌کند و تا دانید و یقین کنید که پدر در من است و من در او.» ۳۹ پس گرگ گوسفندان را می‌گیرد و پیراکنده می‌سازد. ۱۳ مزدور می‌گزید دیگرباره خواستند او را بگیرند، اما از دستهای ایشان بیرون رفت. چونکه مزدور است و به فکر گوسفندان نیست. ۱۴ من شبان نیکو ۴۰ و باز به آن طرف اردن، جایی که اول یحیی تعیید می‌داد، هستم و خاصان خود را می‌شناسم و خاصان من مرا می‌شناسند. رفت و در آنجا توقف نمود. ۴۱ ویسیاری نزد او آمده، گفتند که ۱۵ چنانکه پدر مرامی شناسد و من پدر را می‌شناسم و جان خود یحیی هیچ معجزه ننمود و لکن هرچه یحیی درباره این شخص رادر راه گوسفندان می‌نهم. ۱۶ و ما گوسفندان دیگر هست که از گفت راست است. ۴۲ پس بسیاری در آنجا به او ایمان آورند.

این آغل نیستند. باید آنها را نبزیارم و آواز مرآ خواهند شنید و یک گله و یک شبان خواهند شد. ۱۷ و از این سبب پدر مزادوست ۱۱ و شخصی ایلعازر نام، بیمار بود، از اهل بیت عینا که ده می‌دارد که من جان خود را می‌نهم تا آن را باز گیرم. ۱۸ کسی آن مزیم آن است که خداوند را به عطر، را از من نمی‌گیرد، بلکه من خود آن را می‌نهم. قدرت دارم که تهدین ساخت و پایهای او را به موی خودخشنگانید که برادرش آن را بنهم وقدرت دارم آن را باز گیرم. این حکم را از پدرخود ایلعازر بیمار بود. ۲ پس خواهانش نزد او فرستاده، گفتند: «ای یاقون». ۱۹ باز به سبب این کلام، در میان یهودیان اختلاف افتد. آقا، اینک آن که او را دوست می‌داری مرض است.» ۴ چون بسیاری از ایشان گفتند که «دیدوارد و دیوانه است. برای عیسی این را شنید گفت: «این مرض تا به موت نیست بلکه چه بدو گوش می‌دهید؟» ۲۱ دیگران گفتند که «این سختان برای جلال خدا تا پسر خدا از آن جلال یابد.» ۵ و عیسی دیوانه نیست. آیا دیو می‌تواند چشم کوران را بازکند؟» ۲۲ پس در مرتا و خواهش و ایلعازر را محبت می‌نمود. ۶ پس چون شنید که اورشلیم، عید تجدید شد و زمستان بود. ۲۳ و عیسی در هیکل، بیمار است در جانی که بود دو روز توقف نمود. ۷ و بعد از آن در رواق سلیمان می‌خرامید. ۲۴ پس یهودیان دور او را گرفته، به شاگردان خود گفت: «باز به یهودیه برویم.» ۸ شاگردان او پدروگفتند: «تا کی ما را متعدد داری؟ اگر تو مسیح هستی، آشکارا راگفتند: «ای معلم، الان یهودیان می‌خواستند تو راستگسار کنند؛ به ما بگو. ۲۵ عیسی بدیشان جواب داد: «من به شما گفتم و آیا باز می‌خواهی بدانجباریو؟» ۹ عیسی جواب داد: «آیا و ایمان نبایاردید. اعمالی را که به اسم پدر خود بهجا می‌آورم، ساعتها روزدوازه نیست؟ اگر کسی در روز راه رودلغزش نمی‌آتهایاری من شهادت می‌دهد. ۲۶ لیکن شنا ایمان نمی‌آورید زیرا که نور این جهان را می‌پسند. ۱۰ و لیکن اگر کسی در از گوسفندان من نیستید، چنانکه به شما گفتم. ۲۷ گوسفندان شب راه رودلغزش خورد زیرا که نور در او نیست.» ۱۱ این را گفت من آواز مرآ می‌شنوندو من آنها را می‌شناسم و مرا متابعت می‌کنند. و بعد از آن به ایشان فرمود: «دوست ما ایلعازر در خواب است. ۲۸ و من به آنها حیات جاودانی می‌دهم و تا به ابد هلاک نخواهد خواهید است، شفا خواهد یافت.» ۱۳ اما عیسی درباره موت او شد و هیچ کس آنها را از دست من نخواهد گرفت. aion g165(aion g166) ۲۹ پدری که به من داد از همه بزرگر است و سخن گفت وایشان گمان بردنند که از آرامی خواب می‌گوید.

کسی نمی‌تواند از دست پدر من بگیرد. ۳۰ من و پدر یک ۱۴ آنگاه عیسی علانية بدیشان گفت: «ایلعازرمرده است. ۱۵ و هستیم.» ۲۱ آنگاه یهودیان باز سنگها برداشتند تا او راستگسار برای شما خشنود هستم که در آنجا نبودم تا ایمان آرید ولکن نزد او کنند. ۲۲ عیسی بدیشان جواب داد: «ازجانب پدر خود بسیار برویم.» ۱۶ پس توما که به معنی تمام باشد به همساگردان خود کارهای نیک به شما نمودم. به سبب کدامیک از آنها مرآ سنتگسار گفت: «ما نیز برویم تا با او بیمیریم.» ۱۷ پس چون عیسی آمد، می‌کنید؟ ۲۳ یهودیان در جواب گفتند: «به سبب عمل نیک، تو یافت که چهار روزاست در قبر می‌باشد. ۱۸ و بیت عینا نزدیک را سنتگسار نمی‌کنیم، بلکه به سبب کفر، زیرا توانسان هستی و اورشلیم بود، قریب به پانزده تیر پرتاب. ۱۹ ویسیاری از یهود نزد خود را خدا می‌خوانی.» ۲۴ عیسی در جواب ایشان گفت: «مرتا و مزیم آمده بودند تا بجهت برادرشان، ایشان را تسلي دهنند. ۲۰ و چون مرتا شنید که عیسی می‌آید، او را استقبال کرد. لیکن

مریم در خانه نشسته ماند. ۲۱ پس مرتابه عیسی گفت: «ای آقا نزد فریسان رفتند و ایشان را از کارهایی که عیسی کرده بوداگاه اگر در اینجا می بودی، برادر من نمی مرد. ۲۲ ولیکن الان نیز ساختند. ۴۷ پس روسای کهنه و فریسان شورا نموده، گفتند: می دانم که هرچه از خدا طلب کنی، خدا آن را به تو خواهد داد. «چه کیم زیرا که این مرد، معجزات بسیاری نماید؟ ۴۸ اگر او را عیسی بدو گفت: «برادر تو خواهد برخاست.» ۴۹ یکی از ایشان، قیافا نام که در آن گفت: «می دانم که در قیامت روزبازپسین خواهد برقافت.» قوم مارا خواهند گرفت.» ۵۰ پس روسای کهنه و فریسان شورا نموده، ۴۸ اگر او را عیسی بدو گفت: «من قیامت و حیات هستم. هر که به من سال رئیس کهنه بود، بدیشان گفت: «شماهیج نمی دانید ۵۰ و ایمان آورد، اگر مرده باشد، زنده گردد.» ۵۱ و هر که زنده بود و به فکر نمی کنید که بجهت مانعید است که یک شخص در راه قوم من ایمان آورد، تا به ابد نخواهد مرد. آیاین را باور می کنی؟» بمیرد و تمامی طائفه هلاک نگردند. ۵۱ و این را از خودنگفته تویی مسیح پسر خدا که در جهان آینده است.» ۲۸ و چون این عیسی در راه آن طایفه بمیرد، ۵۲ و نه در راه آن طایفه تنها بلکه را گفت، رفت و خواهر خودمریم را در پهنهای خوانده، گفت: تا فرزندان خدا را که مفترقد در یکی جمع کند. ۵۳ و از همان «استاد آمده است و تو را می خواند.» ۲۹ او چون این را بشنید، روز شورا کردند که او را بکشند. ۵۴ پس بعداز آن عیسی در میان بزودی برخاسته، نزد او آمد. ۳۰ و عیسی هنوزوارد دن نشده بود، یهود آشکارا راه نمی رفت بلکه از آنجا روانه شد به موضوعی نزدیک بلکه در جایی بود که مرتا او را ملاقات کرد. ۳۱ و یهودیانی که بیابان به شهری که افرایم نام داشت و با شاگردان خود درآنجا در خانه با او بودند او را تسلی می دادند، چون دیدند که مریم توقف نمود. ۵۵ و چون فصح یهود نزدیک شد، بسیاری از لوکات برخاسته، به تعجیل بیرون می رود، از عقب او آمد، گفتند: «به سر قل از فصح به اورشیل آمدند تا خود راطاشر ساند ۵۶ و در طلب قبر می رود تا در آنجا گریه کند.» ۳۲ و مریم چون به جانی که عیسی می بودند و درهیکل ایستاده، به یکدیگر می گفتند: «چه عیسی بودرسید، او را دیده، بر قدمهای او افتاد و بدو گفت: «ای گمان می بردی؟ آیا برای عید نمی آید؟» ۵۷ اما روسای کهنه و آقا اگر در اینجا می بودی، برادر من نمی مرد.» ۳۳ عیسی چون او فریسان حکم کرده بودند که اگر کسی بداند که کجا است را گزیان دید و یهودیان را هم که با او آمده بودند گزیان یافت، در اطلاع دهد تا او را گرفتار سازند.

روح خودبشدلت مکدر شده، مضطرب گشت. ۳۴ و گفت: «او را کجا گذاهداید؟» به او گفتند: «ای آقا بایا و بین.» ۳۵ عیسی پس شش روز قبل از عید فصح، عیسی به بیت عنیا بگریست. ۳۶ آنگاه یهودیان گفتند: «بنگرید چقدر او را دوست آمد، جایی که ایلعازر مرد را از مردگان برخیزانیده بود. ۲ و برای می داشت!» ۳۷ بعضی از ایشان گفتند: «آیا این شخص که او در آنجاشام حاضر کردند و مرتا خدمت می کرد و ایلعازر یکی چشمان کور را باز کرد، نتوانست امر کند که این مرد نیز نمیرد؟» از مجلسیان با او بود. ۳ آنگاه مریم رطلي از عطر سنبل خالص ۳۸ پس عیسی باز بشدت در خود مکدر شده، نزد قبرآمد و آن گرانها گرفته، پایهای عیسی را تا زمین کرد و پایهای او را از موبهای غارهای بود، سنتگی بر سرش گذارد. ۳۹ عیسی گفت: «سنگ را خودخشکنید، چنانکه خانه از بوی عطر پر شد. ۴ پس یکی از برادراید.» مرتاخواهر میت بدو گفت: «ای آقا الان متغیر شده.» ۴۰ عیسی به وی گفت: «آیا به تو نگفتم اگر ایمان بیاوری، جلال خدا را خواهی دید؟» ۴۱ پس نشادت به فقرا داده شود؟» ۶ و این را نه از آنرو گفت که پروای تو نگفتم اگر ایمان بیاوری، جلال خدا را خواهی دید؟ ۴۱ پس سنگ را از جایی که میت گذاشته شده بود برداشتند. عیسی از آنجه در آن انداخته می شد برمهی داشت. ۷ عیسی گفت: چشمان خود را بالا انداخته، گفت: «ای پدر، تو را شکرمی کنم از آنچه در حال خود را شکرمی کنم سخن مرا شنیدی.» ۴۲ و من می دانستم که همیشه سخن «او را واگذارزیزا که بجهت روز تکفین من این را نگاه داشته مرا می شنوند؛ و لکن بجهت خاطر این گروه که حاضرند گفتم اینچه در آن انداده می شد برمهی داشت. ۷ عیسی گفت: تا ایمان بیاورند که تو مرا فرستادی.» ۴۳ چون این را گفت، به با شما نیستم.» ۹ پس جمعی کثیر از یهود چون دانستند که آوازیاند ندا کرد: «ای ایلعازر، بیرون بیا.» ۴۴ در حال آن مرد عیسی در آنجا است آمدند نه برای عیسی و بس بلکه تا ایلعازر دست و پای به کفن بسته بیرون آمد و روی او به دستمالی پیچیده را نیز که از مردگانش برخیزانیده بود بینند. ۱۰ آنگاه روسای بود. عیسی بدیشان گفت: «او را باز کنید و بگذارید برود.» کهنه شورا کردند که ایلعازر را نیز بکشند. ۱۱ زیرا که بسیاری از ۴۵ آنگاه بسیاری از یهودیان که با مریم آمده بودند، چون آنچه یهوده سبب او می رفتند و به عیسی ایمان می آوردند. ۱۲ فرادی آن عیسی کرد دیدند، بدو ایمان آوردند. ۴۶ ولیکن بعضی از ایشان روز چون گروه بسیاری که برای عید آمده بودند شنیدند که عیسی به اورشیل می آید، ۱۳ شاخه های نخل را گرفته به استقبال او بیرون

آمدند و ندا می‌کردند هوشیاننا مبارک بادپادشاه اسرائیل که به اسم نور ایمان آوردید تا پسران نورگردید.» عیسی چون این را بگفت، خداوند می‌آید. ۱۴ و عیسی کوه الاغی یافته، بر آن سوار شد رفته خود را ازایشان مخفی ساخت. ۳۷ و با اینکه پیش روی چنانکه مکتوب است ۱۵ که «ای دختر صهیون مترس، اینک ایشان چنین معجزات بسیار نموده بود، بادو ایمان نیاوردن.» ۲۸ تا پادشاه تو سوار بر کوه الاغی می‌آید.» ۱۶ و شاگردانش اولاً این کلامی که اشیاعا نبی گفت به اتمام رسد: «ای خداوند کیست چیزها رانهنهمیدند، لکن چون عیسی جلال یافت، آنگاه به مخاطر که خبر ما را باور کرد و بازوی خداوند به که آشکار گردید؟» ۱۷ آوردند که این چیزها دریاره او مکنوب است و همچنان با او کرده ۳۹ و از آنجهت نوانستند ایمان آورد، زیرا که اشیاعا نبی گفت: بودند. ۱۷ و گروهی که با او بودند شهادت دادند که ایلعازر ۴۰ «چشمان ایشان را کور کرد و دلهای ایشان را سخت ساخت را از قبیرخوانده، او را از مردم‌گان برخیزاید» است. ۱۸ و بجهت تا به چشمان خود نبینند و به دلهای خود نفهمندو برنگردندا تا همین نبی آن گروه او را استقبال کردند، زیرا شنیده بودند که آن ایشان را شفا دهم.» ۴۱ این کلام راشیعیا گفت وققی که جلال معجزه را نموده بود. ۱۹ پس فریسان به یکدیگر گفتند: «نمی او را دید و درباره اوتکلم کرد.» ۴۲ لکن با وجود این، بسیاری بینید که هیچ نفع نمی‌برید؟ اینک تمام عالم از پی او رفته‌اند! ایسرداران نبی بدو ایمان آوردند، اما به سبب فریسان افرار نکردند که ۲۰ و از آن کسانی که در عید بجهت عبادت آمده بودند، بعضی مبادا از کنیسه بیرون شوند. ۴۳ زیرا که جلال خلق را بیشتر از یونانی بودند. ۲۱ ایشان نزد فلیپس که از بیت صیدای جلیل بود جلال خدا دوست می‌داشتند. ۴۴ آنگاه عیسی ندا کرده، گفت: آمدند و سوال کرده، گفتند: «ای آقا می‌خواهیم عیسی را بینیم.» «آنکه به من ایمان آورد، نه به من بلکه به آنکه مرا فرستاده است، ۲۲ فلیپس آمد و به اندریاس گفت و اندریاس و فلیپس به عیسی ایمان آورد است. ۴۵ و کسی که مرا دید فرستنده مرا دیده است. گفتند. ۲۳ عیسی در جواب ایشان گفت: «ساعتی رسیده است ۴۶ من نم نوری در جهان آدم تا هر که به من ایمان آورد در ظلمت که پسر انسان جلال یابد. آمین آمین به شما می‌گوییم اگر دانه نماند. ۴۷ و اگر کسی کلام مرا شنید و ایمان نیاورد، من براو گندم که در زمین می‌افتد نمیرد، تنها ماند لیکن اگر بمیرد ثمر داوری نمی‌کنم زیرا که نیامدهام تا جهان را داوری کنم بلکه تا بسیار آورد. ۲۵ کسی که جان خود را داده آن را هلاک کند **چهار** را نجات بخشم. ۴۸ هر که مرا حقیر شمارد و کلام مرا قبول و هر که در این جهان جان خود را دشمن دارد تا حیات جاودانی نکند، کسی هست که در حق او داوری کند، همان کلامی که آن رانگاه خواهد داشت. ۲۶ اگر کسی مرا گفتم در روز بازپیشین برا او داوری خواهد کرد. ۴۹ زائره که من خدمت کند، مرا پیروی بکند و جانی که من می‌باشم آنچه اخدام از خود نگفتم، لکن پدری که مرا فرستاد، به من فرمان داد که من نیز خواهد بود؛ و هر که مرا خدمت کنیدپر او را حرمت خواهد چه بگوییم و به چه چیزی تکلم کم. ۵۰ و می‌دانم که فرمان او ۲۷ الان جان من مضطرب است و چه بگوییم؟ ای پدر حیات جاودانی است. پس آنچه من می‌گویم چنانکه پدرینم گفته مرا از این ساعت رستگار کن. لکن بجهت همین امر تا این است، تکلم می‌کنم.» (aiōnios g166)

ساعت رسیده‌ام. ۲۸ ای پدر اسم خود را جلال بده!» ناگاه صدایی از آسمان دررسید که جلال دادم و باز جلال خواهم داد. ۱۳ و قبل از عید فصح، چون عیسی دانست که ساعت او شد! ۲۹ پس گروهی که حاضر بودند این را شنیده، گفتند: «عد رسیده است تا این جهان به جان پدر برود، خاصان خود را که در این جهان محبت می‌نمود، ایشان را تا به آخر محبت نمود. ۳۰ و دیگران گفتند: «فرشتهای با او تکلم کرد!» عیسی در چهار گفت: «این صدا از برای من نیامد، بلکه بجهت شما. ۳۱ شمعون اسخريوطی نهاده بود که او را تسلیم کند، ۳۲ عیسی با اینکه می‌دانست که پدر همه‌چیز را بدست او داده است و از نزد خدا آمده و به جانب خدا می‌رود، ۴ از شام پرخاست و جامه خود را بیرون کرد و دستمالی گرفته، به کمر بست. ۵ پس آب در لگن ریخته، شروع کرد به شستن پایهای شاگردان و خشکانیدن آنها با دستمالی که بر کمر داشت. ۶ پس چون به شمعون پطرس رسید، او به وی گفت: «ای آقا تو پایهای مرا می‌شوی؟» ۷ عیسی در از تورات شنیده‌ایم که مسیح تا به ابد باقی می‌ماند. پس چگونه تو می‌گویی که پسر انسان باید بالا کشیده شود؟ کیست این قسم موت که می‌باشد بمیرد. ۳۴ پس همه به او جواب دادند: «ما از تورات شنیده‌ایم که مسیح تا به ابد باقی می‌ماند. پس چگونه تو می‌گویی که پسر انسان باید بالا کشیده شود؟ کیست این پسر انسان؟» (aiōn g165) ۳۵ آنگاه عیسی بدیشان گفت:

«اندک زمانی نور با شمامست. پس مادامی که نور با شمامست، جواب وی گفت: «آنچه من می‌کنم الان تونمی دانی، لکن بعد راه بروید تا ظلمت شما را فرو نگیرید؛ و کسی که در تاریکی راه خواهی فهمید.» ۸ پطرس به او گفت: «پایهای مرا هرگز نخواهی شست.» عیسی او را جواب داد: «اگر تو را نشونیم تو را من نصیبی نیست.» ۹ شمعون پطرس بدو گفت: «ای

آقا نه پایهای مرا و بس، بلکه دستها و سر مرا نیز.» ۱۰ عیسی بدو تازه می‌دهم که یکدیگر را محبت نمایید، چنانکه من شما را گفت: «کسی که غسل یافته محتاج نیست مگر به شیستن پایهای، محبت نمودم تا شامانیز یکدیگر را محبت نمایید.» ۳۵ به همین بلکه تمام او پاک است. و شما پاک هستید لکن نه همه.» همه خواهند فهمید که شاگرد من هستید اگر محبت یکدیگر را ۱۱ زیرا که تسليم کننده خود را می‌دانست و از این جهت گفت: داشته باشید.» ۳۶ شمعون پطرس به وی گفت: «ای آقا کجا همگی شما پاک نیستید.» ۱۲ و چون پایهای ایشان را شست، می‌روی؟» عیسی جواب داد: «جایی که می‌روم، الان نمی‌توانی رخت خودرا گرفته، باز بشست و بدیشان گفت: «ای‌آفه‌میدید از عقب من بیایی و لکن در آخر از عقب من خواهی آمد.» آنچه به شما کردم؟ ۱۳ شما مرا استاد و آقا می‌خوانید و خوب ۳۷ پطرس بدو گفت: «ای آقا برای چه الان توانم از عقب تو می‌گویید زیرا که چنین هستم.» ۱۴ پس اگر من که آقا و معلم بیام؟ جان خود را در راه تو خواهم نهاد.» ۳۸ عیسی به او جواب هستم، پایهای شما را شستم، بر شما نیز واجب است که پایهای داد: «ایا جان خود رادر راه من می‌نهی؟ آمین آمین به تو می‌گوییم یکدیگر را بشویید. ۱۵ زیرا به شما نمونه‌ای دادم تا چنانکه من با تا سه مرتبه مرا انکار نکرده باشی، خرسوس بانگ تغواہد زد.

شما کردم، شما نیز بکنید.» ۱۶ آمین آمین به شما می‌گوییم غلام ۱۴ «دل شما مضطرب نشود! به خدا ایمان آورید به من نیز بزرگتر از آقای خودنیست و نه رسول از فرستنده خود.» ۱۷ هرگاه ایمان آورید. ۱۸ در خانه پدر من منزل بسیار است والا به شما این را دانستید، خوشحال شما اگر آن را به عمل آزید. درباره جمیع شما نمی‌گوییم؛ من آنانی را که برگزیده‌ام می‌شناسم، لیکن تا کتاب تمام شود^{۱۹} آنکه با من نان می‌خورد، پاشنه خود را بر من برای شما مکانی حاضر کنم، بازیم آیم و شما را برداشته با خود بلند کرده است.» ۱۹ الان قل از وقوع به شما می‌گوییم تا زمانی که واقع شود باور کنید که من هستم. ۲۰ آمین آمین به شما می‌گوییم هر که قبول کنند کسی را که می‌فرستم، مرا قبول کرده؛ و آنکه مرا قبول کنند، فرستنده مرا قبول کرده باشد.» ۲۱ چون عیسی این را گفت، در روح مضطرب گشت و شهادت داده، پدر مرانیز می‌شناختید و بعد از این او را می‌شناسید و اورا دیده‌اید.» ۲۲ پس شاگردان به یکدیگر نگاه می‌کردند و خواری خواهد کرد.» ۲۳ عیسی بدو گفت: «ای آقا پدر راه ما نشان ده که ما را کافی بودند که این را درباره که می‌گوید. ۲۴ ویکی از شاگردان او بود که به سینه عیسی تکیه می‌زد و عیسی او را محبت می‌نمود. پس چگونه تو می‌گویی پدر را به ما نشان ده؟ ۲۵ آیا باور نمی‌شمعون پطرس بدو اشاره کرد که پرسید درباره که این را گفت.

کنی که من در پدر هستم و پدر در من است؟ سخن‌هایی که من به ۲۶ پس او در آغوش عیسی افتاده، بدوجفت: «خداآندا کدام شما می‌گوییم از خود نمی‌گوییم، لکن پدری که در من ساکن است؟» ۲۷ عیسی جواب داد: «آن است که من لقمه را فرو برد، پس لقمه را فرو برد، به پهودای اسرخیوطی پسر شمعون داد. ۲۸ آنکه چیزی به فرازه می‌گذارد که این را گرفته، در ساعت بیرون رفت و شب آنگاه عیسی وی را گفت، «اینچه می‌کنی، به زودی بکن.» ۲۹ زیرا که بعضی گمان برند که چون خریطه نزد پهودا بود، عیسی وی را فرمود تاماً یحتاج عید را بخرد یا آنکه چیزی به فقرا بدهد. ۳۰ پس او لقمه را گرفته، در ساعت بیرون رفت و شب بود. ۳۱ چون بیرون رفت عیسی گفت: «الان پسر انسان جلال یافت و خدا در او جلال یافت. ۳۲ و اگر خدا در او جلال یافت، هر آینه خدا او را در خود جلال خواهد داد و به زودی اورا جلال خواهد داد. ۳۳ ای فرزندان، اندک زمانی دیگر با شما هستم و مرا طلب خواهید کرد؛ و همچنان که به پهود گفتم جایی که می‌روم شمانمی‌توانید آمد، الان نیز به شما می‌گویم. ۳۴ به شما حکمی ۱۷ یعنی روح راستی که همیشه باشما بماند، (aiōn g165) ۱۸ شما را بیتم نمی‌گذارم نزد شما می‌ایم. ۱۹ بعد از اندک زمانی جهان دیگر مرا نمی‌بیند و اما شما مرا

می بینید و از این جهت که من زنده‌ام، شما هم خواهید زیست. پدر خود را نگاه داشتم و در محبت او می‌مانم. ۱۱ این را به و در آن روز شماخواهید دانست که من در پدر هستم و شما شماگفتمن تا خوشی من در شما باشد و شادی شما کامل گردد. در من و من در شما. ۲۱ هرکه احکام مرا دارد و آنها را حفظ کند، ۱۲ «این است حکم من که یکدیگر را محبت نمایید، همچنان که آن است که مرا محبت می‌نمایید؛ و آنکه مرا محبت می‌نمایید، پدر شما را محبت نمودم. ۱۳ کسی محبت بزرگتر از این ندارد که من او را محبت خواهد نمود و من او را محبت خواهم نمود و خود جان خود را بهجهت دوستان خود بددهد. ۱۴ شما دوست من را به او ظاهر خواهم ساخت.» ۲۲ یهودا، نه آن اسخربوطی، هستید اگر آنچه به شما حکم می‌کنم به جا آید. ۱۵ دیگر شما را به وی گفت: «ای آقا چگونه می‌خواهی خود را بما بنمایی و بنده نمی‌خوانم زیرا که بنده آنچه آقایش می‌کند نمی‌داند؛ لکن نه بر جهان؟!» ۲۳ عیسی در جواب او گفت: «اگر کسی مرا شما را دوست خوانده‌ام زیرا که هرچه از پدر شینیدم به شما بیان محبت نماید، کلام مرا نگاه خواهد داشت و پدر او را محبت کردم. ۱۶ شما مرا بزنگریدید، بلکه من شما را بزیرگریدم و شما را خواهد نمود و به سوی او آمدید، نزد وی مسکن خواهیم گرفت. مقرر کردم تا شما بروید و میوه آورید و میوه شما بماند تا هرچه از ۲۴ و آنکه مرا محبت نماید، کلام مرا حفظ نمی‌کند؛ و کلامی پدر به اسم من طلب کنید به شما عطا کنند. ۱۷ به این چیزها که می‌شویید از من نیست بلکه از پدری است که مراجعت است. شما را حکم می‌کنم تایکدیگر را محبت نمایید. ۱۸ «اگر جهان ۲۵ این سخنان را به شما گفتمن وقتی که پاشما بودم. ۲۶ لیکن شما را داشتم دارد، بداید که پیشتر از شما مرا دشمن داشته تسلی دهنده یعنی روح القدس که پدر او را به اسم من فرستد، است. ۱۹ اگر از جهان می‌بودید، جهان خاصان خود را دوست او همه‌چیز را به شما تعلیم خواهد داد و آنچه به شما گفتمن به می‌داشت. لکن چونکه از جهان نیستید بلکه من شما را از جهان یاد شما خواهد آورد. ۲۷ سلامتی برای شما می‌گذارم، سلامتی برگزیده‌ام، از این سبب جهان با شما دشمنی می‌کند. ۲۰ به خاطر خود را به شمامی دهم. همچنانکه جهان می‌دهد، من به شمامی آرید کلامی را که به شما گفتمن: غلام بزرگزار آقای خود نیست. دهم. دل شما مضطرب و هراسان نباشد. ۲۸ شنیده‌اید که من به اگر مرا زحمت دادند، شما رانیز زحمت خواهند داد، اگر کلام مرا شما گفتمن می‌روم و نزد شمامی آیم. اگر مرا محبت می‌نمودید، نگاه داشتند، کلام شما را هم نگاه خواهند کرد زیرا که خوشحال می‌گشته‌ید که گفتمن نزد پدر می‌روم، زیرا که پدربرگر از بجهت اسم من جمیع این کارها را به شما خواهند کرد زیرا که من است. ۲۹ و الان قبل از وقوع به شما گفتمن تا وقتی که واقع فرستنده مرا نمی‌شناسند. ۲۲ اگر نیامده بودم و به ایشان تکلم گدد ایمان آورید. ۳۰ بعد از این سبیار با شما نخواهیم گفت، نکرده، گناه نمی‌داشتند؛ و اما الان عنزی برای گناه خودندارند. زیرا که رئیس این جهان می‌آید و در من چیزی ندارد. ۳۱ لیکن ۲۳ هرکه مرا دشمن دارد پدر مرا نیز دشمن دارد. ۲۴ و اگر در میان تاجهان بداند که پدر را محبت می‌نمایم، چنانکه پدر به من حکم ایشان کارهایی نکرده بود که غیر از من کسی هرگز نکرده بود، کرد همانظرور می‌کنم. بrixیزید از یهیجا برویم.

۱۵ «من تاک حقیقی هستم و پدر من باغیان است. ۲ هر است که «مرای سبب دشمن داشتند.» ۲۶ لیکن چون تسلی شاخه‌ای در من که میوه نیاورد، آن را دور می‌سازد و هرچه میوه از آن را از جانب پدر نزد شما می‌فرستم آید، یعنی روح آرد آن راپاک می‌کند تا بیشتر میوه آورد. ۳ الحال شما بهسبیب راستی که از پدر صادر می‌گردد، او بر من شهادت خواهد داد. کلامی که به شما گفتنهام پاک هستید. ۴ در من بمانید و من در ۲۷ و شما نیز شهادت خواهید داد زیرا که از ابتدایا با من بوده‌اید. شما همچنانکه شاخه از خودنمی تواند میوه آورد اگر در تاک نماند، همچنین شما نیز اگر در من نمانید. ۵ من تاک هستم و ۱۶ این را به شما گفتمن تا لغزش نخورید. ۲ شما را از کنایس شماخاهه‌ها. آنکه در من می‌ماند و من در او، میوه بسیار می‌آورد بیرون خواهند نمود؛ بلکه ساعتی می‌آید که هرکه شما را بکشد، زیرا که جدا از من هیچ نمی‌توانید کرد. ۶ اگر کسی در من گماین برد که خدا را خدمت می‌کند. ۳ و این کارهارا با شما نماند، مثل شاخه بیرون اندخته می‌شود و می‌خشکد و آنها را خواهند کرد، بجهت آنکه نه پدر راشناخته‌اند و نه مرا. ۴ لیکن جمع کرده، در آتش می‌اندازند و سوخته می‌شود. ۷ اگر در من این را به شما گفتمن تاوقی که ساعت آید به خاطر آورید که من به بمانید و کلام من در شما بماند، آنچه خواهید بطلبید که برای شما شماگفتمن، زیرا که با شما بیامد. خواهد شد. ۸ جلال پدر من آشکارا می‌شود به اینکه میوه بسیار ۵ «اما الان نزد فرستنده خود می‌روم و کسی از شما از من نمی‌بیاورید و شاگرد من بشوید. ۹ همچنان که پدر مرا محبت نمود، من پرسد به کجا می‌روم. ۶ ولیکن چون این را به شما گفتمن، دل نیز شما را محبت نمود؛ در محبت من بمانید. ۱۰ اگر احکام شما از غم پر شده است. ۷ و من به شما راست می‌گویم که مرا نگاه دارید، در محبت من خواهید ماند، چنانکه من احکام رفتن من برای شما مفید است، زیرا اگر نزوم تسلی دهنده نزد شما

نخواهد آمد. اما اگر بروم او را نزد شمامی فرمدم. ۸ و چون او بدرو گفتند: «هان اکون علانيه سخن می‌گویی و هیچ مثل نمی‌آید، جهان را بر گناه و عدالت و داروی ملزم خواهد نمود. ۹ اما بر گویی. ۱۰ الان دانستیم که همه‌چیز رامی دانی و لازم نیست که گناه، زیرا که به من ایمان نمی‌آورند. ۱۱ و اما بر عدالت، از آن کسی از تو پرسید. بدین جهت باور می‌کنیم که از خدا بیرون سبب که نزد پدر خود می‌روم و دیگر مرانخواهید دید. ۱۲ و اما بر آمدی.» ۱۳ عیسی به ایشان جواب داد: «آیا الان باورمی کنید؟ داروی، از آترو که برتیس این جهان حکم شده است. ۱۴ و ۱۵ اینک ساعتی می‌آید بلکه الان آمده است که متفرق خواهید بسیار چیزهای دیگر نیز دارم به شما بگویم، لکن الان طاقت تحمل شد هریکی به نزد خاصان خود و مرا تنها خواهید گذارد. لیکن آنها را ندارید. ۱۶ ولیکن چون او یعنی روح راستی آید، شما را به تنهایستم زیرا که پدر با من است. در جهان برای شما زحمت بلکه به آنچه شنیده است سخن خواهد گفت و از امور آینده به خواهد شد. و لکن خاطرجمع دارید زیرا که من بر جهان غالب شما خبرخواهدداد. ۱۷ او مرا جلال خواهد داد زیرا که از آنچه آن شده‌ام.»

من است خواهد گرفت و به شما خبرخواهد داد. هرچه از آن
پدر است، از آن من است. از این جهت گفتم که از آنچه آن من
است، می‌گیرید و به شما خبرخواهد داد. ۱۸ «بعد از اندکی
مرانخواهید دید و بعد از اندکی باز مرا نخواهید دید زیرا که نزد پدر
می‌روم.» ۱۹ آنگاه بعضی از شاگردانش به یکدیگر گفتند: «چه
چیز است اینکه به ما می‌گویید که اندکی مرا نخواهید دید و بعد
از اندکی باز مرا خواهید دید و زیرا که نزد پدر می‌روم؟» ۲۰ پس
گفتند: «چه چیز است این اندکی که می‌گویید؟ نمی‌دانیم چه
که به من سپرده تابکنم، به کمال رسانیدم. ۲۱ و الان توان پدر مرا
بشری قدرت داده‌ای تا هرچه بدو داده‌ای به آنها حیات جاودانی
بخشد. ۲۲ (aiōnios g166) ۲۳ و حیات جاودانی این است که تو را
خدای واحد حقیقی و عیسی مسیح را که فرستادی بشناسند.

من بر روی زمین تو را جلال دادم و کاری را
که به من سپرده تابکنم، به کمال رسانیدم. ۲۴ و الان توان پدر مرا
نخود خجال ده، به همان جلالی که قبل از آفرینش جهان نزد تو
کنند، بدیشان گفت: «آیا در میان خود از این سوال می‌کنید
که گفتم اندکی دیگر مرا نخواهید دید پس بعد از اندکی باز مرا
خواهید دید. ۲۵ آمین آمین به شما می‌گویم که شما گریه و زاری
خواهید کرد و جهان شادی خواهد نمود. شما محزون می‌شوید
لکن حزن شما به خوشی مبدل خواهد شد. ۲۶ زن در حین
زایدین محزون می‌شود، زیرا که ساعت او رسیده است. ولیکن
چون طفل را زاید، آن زحمت را دیدگر یاد نمی‌آورد به سبب خوشی
و برای جهان سوال نمی‌کنم، بلکه از برای کسانی که به من
از اینکه انسانی در جهان تولد یافته. ۲۷ پس شما همچنین الان
داده‌ای، زیرا که از آن تو می‌باشند. ۲۸ و آنچه از آن من است از
محزون می‌باشید، لکن باز شما را خواهمن دیلو دل شما خوش
خواهد گشت و هیچ‌کس آن خوشی را از شما نخواهد گرفت.

آن تو است و آنچه از آن تو است از آن من است و در آنها جلال
یافته‌اند. ۲۹ بعد از این در جهان نیستم اما اینها در جهان هستند
و من نزد تو می‌آمیم. ای پدر قدوس اینها را که به من داده‌ای، به
اسم خود نگاه دار تا یکی باشند چنانکه ما هستیم. ۳۰ مدامی که
خواهد کرد. ۳۱ تا کنون به اسم من چیزی طلب نکردید، بطلیلید
تا باید و خوشی شما کامل گردد. ۳۲ این چیزها را به مثلاً به شما گفتم،
هر کس را که به من داده‌ای حفظ نمودم که یکی از ایشان
هلاک نشد، مگر پسر هلاکت تا کتاب تمام شود. ۳۳ و اما الان
رزد تو می‌آیم. و این را در جهان می‌گویم تا خوشی مرا در خود
روز به اسم من طلب خواهید کرد و به شما نمی‌گویم که من
جهت شما از پدر سوال می‌کنم، زیرا خود پدر شما را دوست
می‌دارد، چونکه شما مرا دوست داشتید و ایمان آوردید که من از
نزد خدا بیرون آمدم. ۳۴ از نزد پدر بیرون آمدم و در جهان وارد
شدم، و باز جهان را گذارده، نزد پدر می‌روم.» ۳۵ شاگردانش
نیستند چنانکه من از جهان نمی‌باشم. ۳۶ ایشان را به راستی

خود تقدیس نما. کلام تو راستی است. ۱۸ همچنان که مرا در دیگر از عقب عیسی روانه شدند، و چون آن شاگرد نزد رئیس کهنه جهان فرستادی، من نیز ایشان را در جهان فرستادم. ۱۹ و بجهت معروف بود، با عیسی داخل خانه رئیس کهنه شد. اما پطرس ایشان من خود را تقدیس می کنم تا ایشان نیز در راستی، تقدیس بیرون در ایستاده بود. پس آن شاگرد دیگر که آشنای رئیس کهنه کرده شوند. ۲۰ «و نه برای اینها فقط سوال می کنم، بلکه برای بود، بیرون آمده، با دریان گفتگو کرد و پطرس را به اندرون برد. آنها نیز که به وسیله کلام ایشان به من ایمان خواهند آورد. ۲۱ تا آنگاه آن کیزی که دریان بود، به پطرس گفت: «آیا تو نیز از همه یک گردن چنانکه توابی پدر، در من هستی و من در تو، تا شاگردان این شخص نیستی؟» گفت: «نیستم». ۱۸ و غلامان و ایشان نیز در مایک باشدند تا جهان ایمان آرد که تو مرا فرستادی. خدام آتش افروخته، ایستاده بودند و خود را گرم می کردند چونکه ۲۲ و من جالی را که به من دادی به ایشان دادم تا یک باشدند هوا سرد بود؛ و پطرس نیز ایشان خود را گرم می کرد. ۱۹ پس چنانکه ما یک هستیم. ۲۳ من در ایشان و تو در من، تا در یکی رئیس کهنه از عیسی درباره شاگردان و تعلیم او پرسید. ۲۰ عیسی کامل گردند و تا جهان بدانکه تو مرا فرستادی و ایشان را محبت به او جواب داد که «من به جهان آشکارا سخن گفتهم. من هر نمودی چنانکه مرا محبت نمودی. ۲۴ ای پدر عادل، جهان تو را نشناخت، اما من تو گفتم. اینک ایشان می دانند آنچه من گفتم». ۲۱ چرا از من به من داده ای با من باشدند در جایی که من می باشم تا جلال مرا می شدم، تعلیم می دادم و در خفا چیزی نگفتم. ۲۲ ای پدر عیسی ببینند، زیرا که مرا پیش از بنای جهان محبت سوال می کنی؟ از کسانی که شنیده اند پرس که چه چیز بدانش نمودی. ۲۵ ای پدر عادل، جهان تو را نشناخت، اما من تو گفتم. اینک ایشان می دانند آنچه من گفتم». ۲۶ و چون این راشناختم؛ و اینها شناخته اند که تو مرا فرستادی. ۲۷ و اسم تو را راگفت، یکی از خدامان که در آنجا ایستاده بود، طبانچه بر به ایشان شناسایید و خواهم شناسایید تا آن محبتی که به من عیسی زده، گفت: «آیا به رئیس کهنه چنین جواب می دهی؟» ۲۸ نموده ای در ایشان باشد و من نیز در ایشان باشم.»

۱۸ چون عیسی این را گفت، با شاگردان خود به آن طرف اگرخوب، برای چه مرا می زنی؟» ۲۹ پس حنا او را بسته، به نزد قیافا رئیس کهنه بود که با شاگردان خود به وادی قدرون رفت و در آنجا باعی بود که در خفا چیزی نگفتم. ۲۵ و شمعون پطرس ایستاده، خود را گرم می کرد. بعضی بدو گفتند: «آیا تو نیز از شاگردان او نیستی؟» او آن درآمد. ۲۶ و یهودا که تسليم کننده وی بود، آن موضع را انکار کرده، گفت: «نیستم!» ۲۷ پس یکی از غلامان رئیس می دانست، چونکه عیسی در آنجا با شاگردان خود بارها انجمن کهنه که از خویشان آن کس بود که پطرس گوشش را بیده بود، می نمود. ۲۸ پس یهودا لشکریان و خدامان از نزد روسای کهنه گفت: «مگر من تو را با او در باع ندیدم؟» ۲۹ پطرس باز انکار کرد و فریسان برشاشته، با چراگها و مشعلها و اسلحه به آنجا آمد. ۳۰ آنگاه عیسی با اینکه آگاه بود از آنچه می بايست بر اواقع شود، دیوانخانه اوردن و صبح بود و ایشان داخل دیوانخانه نشاندند مبادا بیرون آمده، به ایشان گفت: «که رامی طلبید؟» ۳۱ به او جواب نجس بشوند بلکه تا فصح را بخورند. ۳۲ پس پلاطس به نزد دادند: «عیسی ناصری را!» عیسی بدانش گفت: «من هستم!» ایشان بیرون آمده، گفت: «چه دعوی بر این شخص دارید؟» و یهودا که تسليم کننده او بود نیز با ایشان ایستاده بود. ۳۳ در جواب او گفتند: «اگر او بدکار نمی بود، به تو تسليم نمی چون بدانش گفت: «من هستم»، بر گشته، بر زمین افتادند. ۳۴ کردیم. ۳۵ پلاطس بدانش گفت: «شما اورا بگیرید و موافق او باز از ایشان سوال کرد: «که را می طلبید؟» گفتند: «عیسی شریعت خود بر او حکم نمایید». یهودیان به وی گفتند: «بر ما ناصری را!» ۳۶ عیسی جواب داد: «به شما گفتم من هستم. پس اگر مرامی خواهید، اینها را بگذارید بروند.» ۳۷ تا آن سخنی که گفته بود تمام گردد که «از آنایی که به من داده ای یکی را گم نکردند». ۳۸ آنگاه شمعون پطرس شمشیری که داشت کشیده، پادشاه یهوده است که ملوک نام داشت زده، گوش راستش را به غلام رئیس کهنه که ملوک شمعون پطرس شمشیری که داشت کشیده، پادشاه یهوده است نوشم؟» ۳۹ آنگاه سریان و راز خود می گویی با دیگران درباره من به تو گفتند؟» ۴۰ پلاطس جواب داد: «مگر من یهوده است؟ امت تو و روسای کهنه تو را جامی را که پدر به من داده است نوشم؟» ۴۱ آنگاه شمعون پطرس شمشیری که داشت کشیده، سرتیبان و خدامان یهود، عیسی را گرفته، او را بستند. ۴۲ و اول او «پادشاهی من از این جهان نیست. اگر پادشاهی من از این جهان را نزد خدا، پدر زن قیافا که در همان سال رئیس کهنه بود، آوردند. ۴۳ می بود، خدام من جنگ می کردند تا به یهود تسليم نشوم. لیکن ۴۴ و قیافا همان بود که به یهود اشاره کرده بود که «بهرتر است اکنون پادشاهی من از این جهان نیست.» ۴۵ اما شمعون پطرس و شاگردی یک شخص در راه قوم بمیرد.

گفت: «مگر تو پادشاه هستی؟» عیسی جواب داد: «تو می‌گویی را جلبتا می‌گفتد. ۱۸ او را در آنجا صلیب نمودند و دو نفر که من پادشاه هستم. از این جهت من متولد شدم و بهجهت این دیگر از این طرف و آن طرف و عیسی را در میان. ۱۹ پیلاطس در جهان آمد تا به راستی شهادت دهم، و هرکه از راستی است تقصیرنامه‌ای نوشته، بر صلیب گذارد؛ نوشته این بود: «عیسی سخن مرا می‌شود.» ۲۰ پیلاطس به او گفت: «راستی چیست؟» ناصری پادشاه یهود. ۲۱ و این تقصیر نامه را بسیاری از یهود و چون این را بگفت، باز به نزد یهودیان بیرون شده، به ایشان خواندن شد، زیرا آن مکانی که عیسی را صلیب کردند، نزدیک شهریور گفت: «من در این شخص هیچ عیبی نیافتم. ۲۲ و قانون شما و آن را به زبان عبرانی و یونانی و لاتینی نوشته بودند. ۲۳ پس این است که در عید فصح بهجهت شما یک نفر آزاد کنم. پس آیا روسای کهنه یهود به پیلاطس گفتند: «منویس پادشاه یهود، بلکه می‌خواهید بهجهت شما پادشاه یهود را آزاد کنم؟» ۲۴ باز همه که او گفت منم پادشاه یهود. ۲۵ پیلاطس جواب داد: «آنچه فریاد برآورده، گفتند: «او را نی بلکه بربا را.» و بربا دزد بود. ۲۶ نوشتم، نوشتم. ۲۷ پس لشکریان چون عیسی را صلیب کردند، جامه‌های او را برداشتند، چهار قسمت کردند، هرسپاهی را یک پس پیلاطس عیسی را گرفته، تازیانه زد. ۲۸ و لشکریان تاجی از خار بافته برسر شگذارند و جامه ارغوانی بدو پوشانیدند بافته شده بود. ۲۹ پس به یکدیگر گفتند: «این را پاره نکنیم، ۳۰ و می‌گفتند: «سلام ای پادشاه یهود!» و طبلانجه بدومی زدند. ۳۱ باز پیلاطس آورده، به ایشان گفت: «اینک او را نزد شما بیرون آوردم تا بدانید که در او هیچ عیبی نیافتم.» ۳۲ آنگاه لباس من قرعه افکنند. ۳۳ پس لشکریان چین کردند. ۳۴ و پای عیسی با تاجی از خار و لباس ارغوانی بیرون آمد. پیلاطس بدیشان صلیب عیسی، مادر او و خواهر مادرش مریم زن، کلوپا و مریم گفت: «اینک آن انسان.» ۳۵ و چون روسای کهنه و خدام او تقسیم کردند و بر شما بیرون آوردم تا بدانید که در او هیچ عیبی نیافتم.» ۳۶ و آن بیندازیم تا از آن که شود.» تا تمام گرد کتاب را دیدند، فریاد برآورده، گفتند: «صلیبیش کن! صلیبیش کن!» که دوست می‌داشت ایستاده دید، به مادر خود گفت: «ای زن، پیلاطس بدیشان گفت: «شما او را گرفته، مصلوبش سازید زیرا که اینک پسر تو.» ۳۷ و به آن شاگرد گفت: «اینک مادر تو.» و در من در او عیبی نیافتم.» ۳۸ یهودیان بدو جواب دادند که «اما همان ساعت آن شاگرد او را به خانه خودبرد. ۳۹ و بعد چون شیعیتی داریم و موافق شریعت مواجب است که بمیرد زیرا خود عیسی دید که همه‌چیز به انجام رسیده است تا کتاب تمام شود، را پسر خداساخته است.» ۴۰ پس چون پیلاطس این را شنید، گفت: «تشنیم.» ۴۱ و در آنجا ظرفی پر از سرکه گذاشده بود. خوف بر اوزیاده مستولی گشت. ۴۲ باز داخل دیوانخانه شده، به پس اسفنجی را از سرکه پر ساخته، و بر زوفا گذارده، نزدیک دهان عیسی گفت: «تو از کجا؟!» اما عیسی بدوهیچ جواب نداد. او بردند. ۴۳ چون عیسی سرکه را گرفت، گفت: «تمام شد.» ۴۴ پیلاطس بدو گفت: «آیا به من سخن نمی‌گوینی؟ نمی‌دانی سر خود را پایین آورده، جان بدارد. ۴۵ پس یهودیان تا بدنهای در که قدرت دارم تو را صلیب کنم و قدرت دارم آزادت نمایم؟» روز سبت بر صلیب نماند، چونکه روز تهیه بود و آن سبت، روز عیسی جواب داد: «هیچ قدرت بر من نمی‌داشته اگر از بالا بزرگ بود، از پیلاطس درخواست کردند که مرا به تو تسلیم بشکنند و پایین بیاورند. ۴۶ آنگاه لشکریان گذارند و ساقهای آن کرد، گناه بزرگ‌گردارد.» ۴۷ و از آن وقت پیلاطس خواست او اول و دیگر را که با او صلیب شده بودند، شکستند. ۴۸ اما چون را آزاد نماید، لیکن یهودیان فریاد برآورده، می‌گفتند که «اگر این نزد عیسی آمدند و دیدند که پیش از آن مرده است، ساقهای او را شخص را رها کنی، دوست قیصر نیستی. هر که خود را لشکریان به پهلوی او نیزهای زد که در سازد، برخلاف قیصر سخن گوید.» ۴۹ پس چون پیلاطس این را آن ساعت خون و آب بیرون آمد. ۵۰ و آن کسی که دید شهادت شنید، عیسی را بیرون آورد، بر منند حکومت، در موضوعی که داد و شهادت او را است و اموی داند که راست می‌گوید تا به بلاط و به عربانی جباتا گفته می‌شد، نشست. ۵۱ و وقت شما نیز ایمان آورید. ۵۲ زیرا که این واقع شد تا کتاب تمام شود که تهیه فصح و قریب به ساعت ششم بود. پس به یهودیان گفت: می‌گوید: «استخوانی از او شکسته نخواهدشد.» ۵۳ و باز کتاب «اینک پادشاه شما.» ۵۴ ایشان فریاد زدند: «او را بردار، بر دیگر می‌گوید: «آن کسی را که نیزه زند خواهند نگریست.» دار! صلیبیش کن!» پیلاطس به ایشان گفت: «آیا پادشاه شما ۵۵ و بعد از این، یوسف که از اهل رامه و شاگرد عیسی بود، را مصلوب کنم؟» روسای کهنه جواب دادند که «غیر از قیصر لیکن مخفی بهسب ترس یهود، از پیلاطس خواهش کرد که پادشاهی ندارم.» ۵۶ آنگاه او را بدیشان تسلیم کرد تا مصلوب جسد عیسی را بردارد. پیلاطس اذن داد. پس آمده، بدن عیسی شد. پس عیسی را گرفته بردند ۵۷ و صلیب خود را برداشتند، را برداشت. ۵۸ و نیقدیموس نیز که اول در شب نزد عیسی آمده بیرون رفت به موضوعی که به جمجمه مسمی بود و به عربانی آن

بود، مر مخلوط با عود قریب به صدر طلب با خود آورد. ۴۰ آنگاه چون این را گفت، دمید و به ایشان گفت: «روح القدس را بیاید. بدن عیسی را بداشتند، در کفن با حنوط به رسم تکفین یهود ۲۳ گناهان آنانی را که آمرزیدید، برای ایشان آمرزیده شد و آنانی را پیچیدند. ۴۱ و در موضوعی که مصلوب شد باعی بود و دریاغ، قبر که بستید، بسته شد.» ۴۲ اما توما که یکی از آن دوازده بود و او تازه‌ای که هرگز هیچ کس در آن دفن نشده بود. ۴۳ پس به سبب را توان می‌گفتند، وقتی که عیسی آمد با ایشان نبود. ۴۵ پس تهیه یهود، عیسی را در آنجا گذارند، چونکه آن قبر نزدیک بود. شاگردان دیگر بدو گفتند: «خداآوند رادیده‌ایم.» بدیشان گفت: «تا در دوستش جای میخها را نبینم و انگشت خود را در جای میخهانگذارم و دست خود را بر پهلویش نهشم، ایمان نخواهم مجده‌لیه به سر قبر آمد و دید که سنگ از قبر برداشته شده است. آورده.» ۴۶ و بعد از هشت روز باز شاگرد دیگر که عیسی او را بودند و درها بسته بود که ناگاه عیسی آمد و در میان ایستاده، دوست می‌داشت آمده، به ایشان گفت: «خداآوند را از قبر برده‌اند و نمی‌دانیم او را کجا گذاهند.» ۴۷ آنگشت خود را به اینجا بیاور و دستهای مرا بین و دست خود را بیاور و بر پهلوی دیگربريون شده، به جانب قبر رفته‌اند. ۴۸ و هر دو با هم می‌دوینند، اما آن شاگرد دیگر از پطرس پیش افتاده، اول به قبر رسید، ۵ و خم شده، کفن را گذاشته دید، لیکن داخل نشد. ۶ بعد شمعون «ای توما، بعد از دیدن ایمان آوردی؟ خوشحال آنانی که ندیده پطرس نیز از عقب اماد و داخل قبر گشته، کفن را گذاشته دید، ایمان آورده.» ۳۰ و عیسی معجزات دیگر بسیار نزد شاگردان نمود و دستمالی را که بر سر او بود، نه با کفن نهاده، بلکه در جای علیحده پیچیده. ۸ پس آن شاگرد دیگر که اول به سر قبر آمد بود آورید که عیسی، مسیح و پسرخدا است و تا ایمان آورده به اسم او نیز داخل شده، دید و ایمان آورد. ۹ زیرا هنوز کتاب را نفهمیده بودند که باید او از مردگان برخیزد. ۱۰ پس آن دو شاگرد به مکان

خدو برگشتند. ۱۱ اما مريم بیرون قبر، گریان ایستاده بود و چون بعد از آن عیسی باز خود را در کناره دریای طبریه، به می‌گریست به سوی قبر خم شده، ۱۲ دوفرشته را که لباس سفید شاگردان ظاهر ساخت و بر اینطور نمودار گشت: ۲ شمعون پطرس در بر داشتند، یکی به طرف سر و دیگری به جانب قدم، در جایی و تومای معروف به توان و نتائیل که از قاتای جلیل بود و دو پسر که بدن عیسی گذاهند بود، نشسته دید. ۱۳ ایشان بدو گفتند: زبده و دو نفر دیگر از شاگردان اوجمی بودند. ۳ شمعون پطرس «ای زن برای چه گریانی؟» بدیشان گفت: «خداآوند مرا برده‌اند و به ایشان گفت: «می‌روم تا صید ماهی کنم.» به او گفتند: «مانیز نمی‌دانم او را کجا گذاهند.» ۱۴ چون این را گفت، به عقب باقی می‌آیم.» پس بیرون آمد، به کشتن سوارشند و در آن شب ملتافت شده، عیسی را ایستاده دید لیکن نشناخت که عیسی چیزی نگرفتند. ۴ و چون صبح شد، عیسی بر ساحل ایستاده است. ۱۵ عیسی بدو گفت: «ای زن برای چه گریانی؟ که را بود لیکن شاگردان ندانستند که عیسی است. ۵ عیسی بدیشان می‌طلبی؟» چون او گمان کرد که با غاین است، بدو گفت: «ای گفت: «ای بجهها نزد شماخوارکی هست؟» به او جواب دادند آقا اگر تو او را برداشته‌ای، به من بگو او را کجا گذاهه‌ای تا من که «نی». ۶ بدیشان گفت: «دام را به طرف راست کشته اورا بردارم.» ۱۶ عیسی بدو گفت: «ای مريم! اوپرگشته، گفت: بینازید که خواهد یافت.» پس انداختند و ازکثر ماهی نتوانستند «ربونی (بعنی ای معلم).» ۱۷ عیسی بدو گفت: «مرا لمس مکن آن را بکشند.» ۷ پس آن شاگردی که عیسی او را محبت می‌نمود زیرا که هنوزند پدر خود بالا نرفته‌اند. و لیکن نزد برادران من رفته، به پطرس گفت: «خداآوند است.» چون شمعون پطرس شنید که به ایشان بگو که نزد پدر خود و پدر شما و خدای خود و خدای خداوند است، جامه خود را به خویشتن پیچید چونکه برهنه بود و شما می‌روم.» ۱۸ مريم مجده‌لیه آمده، شاگردان را خبر داد که خود را در دریانداخت. ۸ اما شاگرد دیگر در زورق آمدند زیارا «خداآوند رادیدم و به من چنین گفت.» ۱۹ و در شام همان روز خشکی دور نبودند، مگر قریب به دویست ذراع و دام ماهی را که یکشنبه بود، هنگامی که درها بسته بود، جایی که شاگردان می‌کشیدند. ۹ پس چون به خشکی آمدند، آتشی افروخته و به سبب ترس یهود جمع بودند، ناگاه عیسی آمد، در میان ایستاد ماهی بر آن گذاهه و نان دیدند. ۱۰ عیسی بدیشان گفت: «از و بدیشان گفت: «سلام بر شما باد!» ۲۰ و چون این را گفت، ماهی ای که الان گرفته‌اید، بیاورید.» ۱۱ پس شمعون پطرس رفت دستها و پهلوی خود را به ایشان نشان داد و شاگردان چون خداوند و دام را بزمین کشید، پر از صد و پنجاه و سه ماهی بزرگ و با رادیدند، شاد گشته‌اند. باز عیسی به ایشان گفت: «سلام بر وجودی که اینقدر بود، دام پاره نشد.» ۱۲ عیسی بدیشان گفت: شما باد. چنانکه پدر مرا فرمیستاد، من نیز شما را می‌فرستم.» ۲۲ و «بیاید بخورید.» ولی احدی از شاگردان جرات نکرد که از او

پرسید «تو کیستی؟»، زیرا می‌دانستند که خداوند است. ۱۳ آنگاه عیسی آمد و نان را گرفته، بدیشان داد و همچجین ماهی را. ۱۴ و این مرتبه سوم بود که عیسی بعد از برخاستن از مردگان، خود را به شاگردان ظاهرکرد. ۱۵ و بعد از غذا خوردن، عیسی به شمعون پطروس گفت: «ای شمعون، پسر یونا، آیا مرایشتر از اینها محبت می‌نمایی؟» بدو گفت: «بلی خداوندا، تو می‌دانی که تو را دوست می‌دارم.» ۱۶ باز در ثانی می‌دارم.» بدو گفت: «بره های مرا خوارک بده.» ۱۷ مرتبه سوم بدو گفت: «ای شمعون، پسر یونا، آیا مرامحبت می‌نمایی؟» به او گفت: «بلی خداوندا، تومی دانی که تو را دوست می‌دارم.» ۱۸ بدو گفت: «گوسفندان مرا شبانی کن.» ۱۷ مرتبه سوم بدو گفت: «ای شمعون، پسر یونا، مرا دوست می‌داری؟» پطروس محزون گشت، زیرا مرتبه سوم بدو گفت «مرا دوست می‌داری؟» پس به او گفت: «خداوندا، تو بر همه‌چیز واقف هستی. تومی دانی که تو را دوست می‌دارم.» عیسی بدو گفت: «گوسفندان مرا خوارک ده.» ۱۸ آمین آمین به تو می‌گوییم وقتی که جوان بودی، کمر خود رامی بستی و هر جا می‌خواستی می‌رفتی ولکن زمانی که پیر شوی دستهای خود را دراز خواهی کرد و دیگران تو را بسته به جانی که نمی‌خواهی تو را خواهند برد.» ۱۹ و بدین سخن اشاره کرد که به چه قسم موت خدا را جلال خواهد داد و چون این را گفت، به او فرمود: «از عقب من بیا.» ۲۰ پطروس ملتفت شده، آن شاگردی که عیسی او را محبت می‌نمود دید که از عقب می‌آید؛ و همان بود که بر سینه وی، وقت عشا تکیه می‌زد و گفت: «خداوندا کیست آن که تو را تسليم می‌کند.» ۲۱ پس چون پطروس او را دید، به عیسی گفت: «ای خداوند و او چه شود؟» ۲۲ عیسی بدو گفت: «اگر بخواهم که او بماند تا باز آیم تو را چه؟ تو از عقب من بیا.» ۲۳ پس این سخن در میان برادران شهرت یافت که آن شاگرد نخواهد مرد. لیکن عیسی بدو نگفت که نمی‌میرد، بلکه «اگر بخواهم که او بماند تا باز آیم تو را چه.» ۲۴ و این شاگردی است که به این چیزها شهادت داد و اینهارا نوشته و می‌دانیم که شهادت او راست است. ۲۵ و دیگر کارهای بسیار عیسی بهجا آورد که اگر فرد فرد نوشته شود گمان ندارم که جهان هم گنجایش نوشته‌ها را داشته باشد.

کارهای رسولان

بشود و هیچ کس در آن مسکن نگیرد و نظارت ش را دیگری ضبط نماید. ۲۱ الحال می باید از آن مردمانی که همراهان ما بودند،

۱ صحیفه اول را انشا نمودم، ای تیوفلس، درباره همه اموری در تمام آن مدتی که عیسی خداوند با ما آمد و رفت می کرد، که عیسی به عمل نمودن و تعلیم دادن آنها شروع کرد. ۲ تا آن ۲۲ از زمان تعیید بحیی، تا روزی که ازند ما بالا برده شد، یکی روزی که رسولان برگزیده خود را به روح القدس حکم کرده، بالا از ایشان با ما شاهد برخاستن او بشود. ۳ آنگاه دو نفر یعنی برده شد. ۴ که بدیشان نیز بعد از زحمت کشیدن خود، خویشتن یوسف مسمی به برسپاکه به یوستس ملقب بود و متیاس را برپا را زنده ظاهر کرد به دلیلهای بسیار که در مدت چهل روز بر داشتند، ۲۴ و دعا کرده، گفتند: «توای خداوند که عارف قلوب ایشان ظاهر می شد و درباره امور ملکوت خدا سخن می گفت. همه هستی، بمنا کدامیک از این دو را برگزیده‌ای ۵ تا قسمت ۶ چون با ایشان جمع شد، ایشان راقد غن فرمود که «از اورشلیم این خدمت و رسالت را باید که یهودا از آن باز افتاده، به مکان جدا مشوید، بلکه منتظر آن وعده پدر باشید که از من شنیده‌اید. خودپیوست». ۷ پس قرعه به نام ایشان افکنند و قرعه به نام ۸ زیرا که یحیی به آب تعیید می داد، لیکن شما بعد از اندک متیاس برآمد و او با یازده رسول محسوب گشت.

ایامی، به روح القدس تعیید خواهیدیافت..» ۹ پس آنانی که ۱۰ و چون روز پنطیکاست رسید، به یک دل در یکجا بودند. جمع بودند، از او سوال نموده، گفتند: «خداوندا آیا در این وقت ۱۱ که ناگاه آوازی چون صدای وزیدن باد شدید از آسمان آمد و تمام آن خانه را که در آنجا نشسته بودند پر ساخت. ۱۲ وزبانه های منقسم شده، مثل زبانه های آتش بدیشان ظاهر گشته، بر هر یکی از ایشان قرار گرفت. ۱۳ و همه از روح القدس پر گشته، به قوت خواهیدیافت و شاهدان من خواهید بود، در اورشلیم و تمامی زبانهای مختلف، به نوعی که روح بدیشان قدرت تلفظ بخشید، ۱۴ یهودیه و سامره و تا اقصای جهان.» ۱۵ و چون این را گفت، وقتی که ایشان همی نگریستند، بالا برده شد و ابری او را از چشم ایشان در بود. ۱۶ و چون به سوی آسمان چشم دوخته شد گروهی فراهم شده در حریت افتادن زیرا هر کس لغت خود را می بودند، هنگامی که او می رفت، ناگاه دومرد سفیدپوش نزد ایشان از ایشان شنید. ۱۷ و همه مبهوت و متعجب شده به یکدیگر ایستاده، ۱۸ گفتند: «ای مردان جلیلی چرا ایستاده، به سوی آسمان نگرانید؟ همین عیسی که از نزد شما به آسمان بالا برده شد، باز خواهد آمد به همین طوری که او رابه سوی آسمان روانه یافته ایم می شنیم؟ ۱۹ پاریان و مادیان و عیلامیان و ساکنان جزیره دیدید.» ۲۰ آنگاه به اورشلیم مراجعت کردند، از کوه مسمی به زیتون که نزدیک به اورشلیم به مسافت سفر یک روز سبت وناحی لیلا که متصل به قیران است و غربا از روم یعنی یهودیان و ۲۱ اهل کریت و عرب اینها را می شنیم که به زبانهای پطرس و یوحنا یعقوب و اندریاس و فیلیپ و توما و برتولما و مئنی و ۲۲ ما ذکر کریاتی خدا می کنند.» ۲۳ پس همه در حریت و شک یعقوب بن حلفی و شمعون غیور و یهودای برادر بعقوب مقیم افتاده، به یکدیگر گفتند: «این به کجا خواهد نجامید؟» ۲۴ اما بودند. ۲۵ و جمیع اینها با زنان و مردم مادر عیسی و برادران او به بعضی استهاراکان گفتند که «از خمر تازه میست شده‌اند!» ۲۶ پس یکدل در عجاید و دعا مواظب می بودند. ۲۷ و در آن ایام، پطرس در میان برادران که عدد اسامی ایشان جمله قریب به صد و پیست بود برخاسته، گفت: «ای برادران، می باست آن نوشته تمام شود که روح القدس از زبان دادوپیش گفت درباره یهودا که راهنمای شد برای آنانی که عیسی را گرفتند. ۲۸ که او با ما محسوب شده، نصیبی در این خدمت یافت. ۲۹ پس او از اجرت ظلم خود، زمینی خریده، به روی درافتاده، از میان پاره شد و تمامی دختران شما بنت کنند و جوانان شما رویاها و پیران شما خوابها اماعایش ریخته گشت. ۳۰ و بر تمام سکنه اورشلیم معلوم گردید چنانکه آن زمین در لغت ایشان به حقل دماء، یعنی زمین خون نامیده شد. ۳۱ زیرا در کتاب زبور مکتوب است که خانه او خراب افلاک، عجایب و از پایین در زمین، آیات را از خون و آتش و

پخار دود به ظهور آوم. ۲۰ خورشید به ظلمت و ماه به خون مبدل می نمودند. ۴۳ و همه خلق ترسیدند و معجزات و علامات بسیار گردیدند از وقوع روز عظیم مشهور خداوند. ۲۱ و چنین خواهد بود از دست رسولان صادر می گشت. ۴۴ و همه ایمانداران با هم که هر که نام خداوند را بخواند، نجات یابد. ۲۲ «ای مردان می زیستند و در همه چیز شریک می بودند و املاک و اموال خود اسرائیلی این سختان را بشنوید. عیسیٰ ناصری مردی که نزد شما را فروخته، آنها را به هر کس به قدر احتیاجش تقسیم می کردند. از جانب خدامیرهن گشت به قوات و عجایب و آیاتی که خدارد ۴۶ و هر روزه درهیکل به یکدی پیوسته می بودند و در خانه ها نان از میان شما از او صادر گردانید، چنانکه خودمی دانید، ۲۳ این پاره می کردند و خوارک را به خوشی و ساده دلی می خوردند. ۴۷ و شخص چون بر حسب اراده مستحکم و پیشانی خدا تسلیم شد، خدا را حمد می گفتند نزد تمامی خلق عزیز می گردیدند و خداوند شما به دست گناهکاران بر صلیب کشیده، کشیده، ۲۴ که خدا هر روزه ناجیان را بر کلیسا می افروز.

دردهای موت را گستته، او را برخیزانید زیرا محال بود که موت او را در بد نگاه دارد، ۲۵ زیرا که داد درباره وی می گوید: «خداوند ۳۰ و در ساعت نهم، وقت نماز، پطرس و یوحنا با هم به هیکل راهنموده پیش روی خود دیده ام که به دست راست من است تا می گفتند. ۲ ناگاه مردی را که لیک مادرزاد بود می بردند که او جنبش نخورم؛ ۲۶ از این سبب دلم شادگردید و زیانم به وجود را هر روزه بر آن در هیکل که جمیل نام دارد می گذاشتند تا از آمد بلکه جسم نیز در امید ساکن خواهد بود؛ ۲۷ زیرا که نفس مرا در عالم اموات نخواهی گذاشت و اجازت نخواهی داد که یوحنا را دلخ شوند، صدقه خواست. ۲۸ طرقهای حیات اما پطرس با یوحنا بر وی نیک نگریسته، گفت: «به ما بنگر.» قدوس تو فساد را ببیند. (Hadēs g86) ۲۹ «ای برادران، می توانم درباره داد پطربارخ با شما بی محابابا ۶ آنگاه پطرس گفت: «مرا طلا و نقره نیست، امام آنچه دارم به تو سخن گویم که او وفات نموده، دفن شد و مقبره او تا امروز در می دهم. به نام عیسیٰ مسیح ناصری برخیز و بخرام!» ۷ و دست میان ماست. ۳۰ پس چون نبی بود و دانست که خدا برای او راستش را گرفته او را برخیزانید که در ساعت پایها و ساقهای او قوت قسم خود را از ذرت صلب او بحسب جسد، مسیح را برانگیزند گرفت ۸ و بر جسته پایستاد و خرامید و با ایشان خرامان و جست و تا بر تخت او بنشیند، ۳۱ درباره قیامت مسیح پیش دیده، گفت خیزکیان و خدا را حمد گویان داخل هیکل شد. ۹ و جمیع قوم او که نفس او در عالم اموات گذاشته نشود و جسد او فساد را نشانختند. ۱۰ و چون او را شناختند همان است که به در جمیل هیکل بجهت صدقه منشست، (Hadēs g86) ۳۲ پس همان عیسیٰ را خدا برخیزانید و به سبب این امر که بر او واقع شد، متعجب و متحیر گردیدند. همه ما شاهد برآن هستیم. ۳۳ پس چون به دست راست خدا بالبرده شد، روح القدس موعود را از پدر یافته، این را که شما حال ۱۱ و چون آن لنگ شفایقه به پطرس و یوحنا متمسک بود، تمامی می بینید و می شنoid ریخته است. ۳۴ زیرا که داد به آسمان صعود قوم در رواقی که به سلیمانی مسمی است، حریت زده بشتاب گرد نکرد لیکن خودمی گوید: «خداوند به خداوند من گفت بر دست ایشان جمع شدند. ۱۲ آنگاه پطرس ملتفت شده، بدان جماعت راست من بنشین ۳۵ تا دشمنان را پای انداز تو سازم.» ۳۶ پس خطاب کرد که «ای مردان اسرائیلی، چرا از این کار تعجب دارید جمیع خاندان اسرائیل یقین بداند که خدا همین عیسیٰ را که چرا بر ما چشم دوخته اید که گویا به قوت و تقوای خود این شما مصلوب کردید خداوند و مسیح ساخته است.» ۳۷ چون خدای اجداد ما، بنده خود تسلیم شدیدند ذلیش گشته، به پطرس و سایر رسولان گفتند: «ای برادران خدای ایشان دیده شده، این را منکر شده، از شما به اسم عیسیٰ مسیح بجهت آمزش گناهان تعیید گرید و هر یک نموده، او را در حضور پیلاطس انکار کردید، هنگامی که او حکم چه کنیم؟» ۳۸ پطرس بدیشان گفت: «توبه کنید و هر یک عطا روح القدس را خواهید یافت.» ۳۹ زیرا که این وعده است خوستی که مردی خون زیر به شما بخشیده شود. ۱۵ و رئیس عطا شما و فرزندان شما و همه آنانی که دورند یعنی هر که خداوند حیات را کشیده که خدا او را از مرد گان برخیزانید و ما شاهد بر او برای شما و فرزندان شما و داده است. ۴۰ و به سختان بسیار دیگر، بدیشان هستیم. ۱۶ و به سبب ایمان به اسما او، اسما او این شخص را که شهادت داد و موعظه نموده، گفت که «خود را از این فرقه کجرو می بینید و می شناسید قوت بخشیده است. بای آن ایمانی که به رستگارسازید.» ۴۱ پس ایشان کلام او را پذیرفته، تعیید گرفتند و سیله اوست این کس را پیش روی همه شما این صحت کامل و در همان روز تخمین سه هزار نفر بدیشان پیوستند ۴۲ و در داده است. ۱۷ «و الحال ای برادران، می دانم که شما و چنین تعلیم رسولان و مشارکت ایشان و شکستن نان و دعاها مواظبت حکام شما این را به سبب ناشناسایی کردید. ۱۸ و لیکن خدا آن اخباری را که به زبان جمیع انبیای خود، پیش گفته بود که

مسیح باید زحمت بیند، همینطور به انجام رسانید. ۱۹ پس توبه کرده، گفتند ۱۶ که «با این دو شخص چه کنیم؟ زیرا که بر جمیع وازگشت کنید تا گناهان شما محو گردد و تا اوقات استراحت از سکنه او بشلیم واضح شد که معجزه‌های آشکار از ایشان صادر حضور خداوند برسد. ۲۰ و عیسی مسیح را که از اول باری شما گردید و نمی‌توانیم انکار کرد. ۱۷ لیکن تا بیشتر در میان قوم اعلام شده بود پفرستد، ۲۱ که می‌باید آسمان او را پذیرد تا زمان شیع نایابد، ایشان را سخت تهدید کنیم که دیگر با هیچ کس این معاد شده بود پفرستد، ۲۲ که می‌باید آسمان او را پذیرد تا زمان شیع نایابد. ۱۸ پس ایشان را خواسته قدرگاه کردند که خود، از آن اخبار نمود. (aiōn g165) ۲۳ زیرا موسی به اجداد هرگز نام عیسی را بر زبان نیاورند و تعلیم ندهند. ۱۹ اما پطرس گفت که خداوند خدای شما نبی مثل من، از میان برادران شما و یوحنان در جواب ایشان گفتند: «اگر نزد خدا صواب است که برای شما همه‌چیز که خدا از بدو عالم به شما تکلم اطاعت شما را بر اطاعت خدا ترجیح دهیم حکم کنید.» ۲۰ زیرا کنده بشنوید؛ ۲۳ و هر نفسی که آن نبی را نشنود، از قوم منقطع که ما را امکان آن نیست که آنچه دیده و شنیده‌ایم، نگوییم.» ۲۴ و جمیع انبیا نبی از سموئیل و آنانی که بعد از او تکلم ۲۱ و چون ایشان رازیاد تهدید نموده بودند، آزاد ساختند چونکه کردند از این ایام اخبار نمودند. ۲۵ شما هستید اولاد پغمبران و آن راهی نیافتند که ایشان را مذهب سازند به سبب قوم زیرا همه به عهدی که خدا با اجداد ما بست، وقتی که به ابراهیم گفت از واسطه آن ماجرا خدا را تمجیدی نمودند، ۲۶ زیرا آن شخص که ذریت تو جمیع قبایل زمین، برکت خواهند یافت ۲۶ برای شما اولاً معجزه شفا دروا پدید گشت، بیشتر از چهل ساله بود. ۲۳ و خدا بنده خود عیسی را برخیزانیده، فرستاد تا شما را برکت دهد به چون رهایی یافتند، نزد رفاقت خود رفتند و ایشان را از آنچه روسای برگردانیدن هر یکی از شما از گناهانش. ۲۴ چون

این راشنیدند، آواز خود را به یکدل به خدا بلند کردند، گفتند: ۴ و چون ایشان با قوم سخن می‌گفتند، کهنه و سردار سپاه «خداوندان»، تو آن خدا هستی که آسمان و زمین و دریا و آنچه در هیکل و صدوقیان بر سر ایشان تاختند، ۲ چونکه مضطرب آنها است آفریدی، ۲۵ که بواسیله روح القدس به زبان پدر ما و بندۀ بودند از اینکه ایشان قوم را تعليم می‌دادند و در عیسی به قیامت خود داده گفتی «چرا امها هنگامه می‌کنند و قوهایا به باطل از مردگان اعلام می‌نمودند. ۳ پس دست بر ایشان انداده، تا فردا می‌اندیشند؛ ۴ سلاطین زمین برخاستند و حکام با هم مشورت محبوس نمودند زیرا که آن، وقت عصر بود. ۴ اما بسیاری از کردند، برخلاف خداوند و برخلاف مسیحش.» ۲۷ زیرا که فی آنانی که کلام را شنیدند ایمان آوردند و عدد ایشان قریب به پنج الواقع بر بنده قدوس تو عیسی که او را مسح کردی، هیرودیس و هزار رسید. ۵ با مادران روسا و مشایخ و کاتبان ایشان در او را شلیم پطیویس پیلاطس با امت‌ها و قومهای اسرائیل با هم جمع شدند، فراهم آمدند، ۶ با حنای رئیس کهنه و قیافا و یوحنان و اسکندر و ۲۸ تا آنچه را که دست و رای تو از قبل مقدار فرموده بود، به جا همه کسانی که از قبیله رئیس کهنه بودند. ۷ و ایشان را در آورند. ۷ و ایشان را نظر کن و میان بدانشند و ایشان پرسیدند که «شما به کدام قوت و به چه غلامان خود را عطا فرما تا به دلیری تمام به کلام تو سخن گویند، نام این کار را کرده‌اید؟» ۸ آنگاه پطرس از روح القدس پر شده، ۳۰ به دراز کردن دست خود، بجهت شفاذادن و جاری کردن آیات بدیشان گفت: «ای روسای قوم و مشایخ اسرائیل، ۹ اگر امروز از و معجزات به نام بنده قدوس خود عیسی.» ۱۰ و چون ایشان دعا ما بازپس می‌شود درباره احسانی که بدمین مرد ضعیف شده، کرده بودند، مکانی که دران جمع بودند به حرکت آمد و همه به یعنی به چه سبب او صحت یافته است، ۱۰ جمیع شما و تمام روح القدس پر شده، کلام خدا را به دلیری می‌گفتند. ۲۲ و جمله قوم اسرائیل را معلم باد که به نام عیسی مسیح ناصری که شما مونین را یک دل و یک جان بود، بحدی که هیچ‌کس چیزی از مصلوب کردید و خدا او را از مردگان برخیزانید، در او این کس به اموال خود را از آن خود نمی‌دانست، بلکه همه‌چیز را مشترک حضور شما تدرست ایستاده است. ۱۱ این است آن سنگی که شما معماران آن را رد کردید والحال سر زاویه شده است. شهادت می‌دادند و فیضی عظیم برهمگی ایشان بود. ۲۴ زیرا ۱۲ و در هیچ‌کس غیراز او نجات نیست زیرا که اسمی دیگر نیز هیچ‌کس از آن گروه محتاج نبود زیرا هر که صاحب زمین یا خانه آسمان به مردم عطانشده که بدان باید ما نجات یابیم.» ۱۳ پس بود، آنها را فروختند و قیمت میعتات را آورده، ۲۵ به قدمهای چون دلیری پطرس و یوحنان را دیدند و دانستند که مردم بی علم و رسولان می‌نهاشند و به هر یک بقدار احیا جش تقسیم می‌نمودند. امی هستند، تعجب کردن و ایشان را شناختند که از همراهان ۲۶ و یوسف که رسولان او را برناها یعنی این الوعظ لقب دادند، عیسی بودند. ۱۴ و چون آن شخص را که شفای گفته بود با ایشان مردی از سبط لاوی و از طایفه قبرسی، ۲۷ زمینی را که داشت ایستاده دیدند، نتوانستند به ضد ایشان چیزی گویند. ۱۵ پس فروخته، قیمت آن را آورد و پیش قدمهای رسولان گذاشت. حکم کردن که ایشان از مجلس بیرون روند و با یکدیگر مشورت

۵ اما شخصی حنانیا نام، با زوجهاش سفیره ملکی فروخته، در هیکل ایستاده، مردم را تعلیم می‌دهند. ۶ پس سردار سپاه قادری از قیمت آن را به اطلاع زن خود نگاه داشت و قدری از با خادمان رفته ایشان را آوردند، لیکن نه به زور زیرا که از قم آن را آورده، نزد قدمهای رسولان نهاد. ۷ آنگاه پطرس گفت: «ای ترسیدنده که مبادا ایشان را سنگسار کنند. ۸ و چون ایشان را به حنانیا چرا شیطان دل تو را پر ساخته است تا روح القدس را فریب مجلس حاضر کرده، برباپداشتند، رئیس کهنه از ایشان پرسیده، دهی و مقداری از قیمت زمین را نگاه داری؟ ۹ آیا چون داشتی از گفت: «مگر شما را قلداغن بلیغ نفرمودیم که بدین اسم تعلیم آن تو نبود و چون فروخته شد در اختیار تو نبود؟ چرا این را در دل مدهید؟ همانا اورشلیم را به تعلیم خود پرساخته اید و می‌خواهید خود نهادی؟ به انسان دروغ نگفته بلکه به خدا». ۱۰ حنانیا چون این مرد را به گردن ما فرود آرید.» ۱۱ پطرس و رسولان در چون این سخنان راشنید افتاده، جان بداد و خوفی شدید بر همه جواب گفتند: «خدنا را می‌باید بیشتر از انسان اطاعت نمود. شنوندگان این چیزها مستولی گشت. ۱۲ آنگاه جوانان پرخاسته، او ۳۰ خدای پدران ما، آن عیسی را برخیزانید که شما به صلیب را کفن کردند و بیرون برده، دفن نمودند. ۱۳ و تخمین سه ساعت کشیده، کشیده. ۱۴ او را خدا برداشت راست خود بالا برده، گذشت که زوجه‌اش از ماجرا مطلع نشده درآمد. ۱۵ پطرس بدو سور و نجات‌دهنده ساخت تا اسرائیل را توبه و آمرزش گناهان گفت: «مرابگو که آیا زمین را به همین قیمت فروختید؟!» ۱۶ گفت: بدده. ۱۷ و ما هستیم شاهدان او بر این امور، چنانکه روح القدس بله، به همین.» ۱۸ پطرس به وی گفت: «برای چه متفق شدید نیز است که خدا او را به همه مطیعان او عطا فرموده است.» ۱۹ تا روح خداوند را امتحان کنید؟ اینک پایهای آنانی که شوهر تو ۲۰ چون شنیدند دریش گشته، مشورت کردنده ایشان را به قتل را دفن کردند، بر آستانه است و تو را هم بیرون خواهند برد.» رسانند. ۲۱ اما شخصی فریسی، غمالائلی نام که مفتی و نزد ۲۲ در ساعت پیش قدمهای او افتاده، جان بداد و جوانان داخل تمامی خلق محترم بود، در مجلس پرخاسته، فرمود تاریخانه را شده، او را مردہ یافتدند. پس بیرون برده، به پهلوی شوهرش دفن ساعتی بیرون برند. ۲۳ چون ایشان را گفت: «ای مردان اسرائیلی، کردنده. ۲۴ و خوفی شدید تمامی کلیسا و همه آنانی را که این را برحدز باشید از آنچه می‌خواهید با این اشخاص بکنید. ۲۵ زیرا شنیدند، فرو گرفت. ۲۶ و آیات و معجزات عظیمه از دستهای قتل از این ایام، تبیدا نامی پرخاسته، خود را شخصی می‌پنداشت رسولان در میان قوم به ظهور می‌رسید و همه به یکدله در رواق و گروهی قریب به چهار صد نفر بدلوپوستند. او کشته شد و سلیمان می‌بودند. ۲۷ اما احدي از دیگران جرات نمی‌کرد که متاباعنش نیز پراکنده و نیست گردیدند. ۲۸ و بعد از این یهودای بدیشان ملحق شود، لیکن خلق، ایشان را محترم می‌داشتند. جلیلی در ایام اسم نویسی خروج کرد و جمعی را در عقب خود ۲۹ ویشتر ایمانداران به خداوند متعدد می‌شدند، انبیوه از مردان و کشید. او نیز هلاک شد و همه تابعان او پراکنده شدند. ۳۰ الان زنان، ۳۱ ۳۱ بقسمی که مرضیان رادر کوچه‌ها بیرون آوردند و بر به شما می‌گویند از این مردم دست پردارید و ایشان را واگنارید زیرا پستره و تحتها خوابانیدند تا وقتی که پطرس آید، اقلای سایه او اگراین رای و عمل از انسان باشد، خود تباه خواهد شد. ۳۲ ولی برعیضی از ایشان بیفتند. ۳۳ و گروهی از بلدان اطراف اورشلیم، اگر از خدا باشد، نمی‌توانید آن را بیر طرف نمود مبادا معلوم شود که بیماران و رنج دیدگان ارواح پایده را آورده، جمع شدند و جمیع با خدا متنازعه می‌کنید.» ۳۴ پس به سخن او رضا دادند و رسولان ایشان شفایافتند. ۳۵ اما رئیس کهنه و همه رفاقتیش که از طایفه راحاضر ساخته، تازیانه زندن و قدغن نمودند که دیگر به نام صدوقیان بودند، پرخاسته، به غیرت پر گشتند ۳۶ و بر رسولان عیسی حرف نزنند پس ایشان را مخصوص کردند. ۳۷ و ایشان از دست انداخته، ایشان را در زندان عام انداختند. ۳۸ شبانگاه حضور اهل شورا شاد خاطر رفتند از آنرو که شایسته آن شمرده شدند فرشته خداوند درهای زندان را باز کرده و ایشان را بیرون آورده، که بهجهت اسم او رسوانی کشند ۴۰ و هرروزه در هیکل و خانه‌ها گفت: ۴۱ «بروید و در هیکل ایستاده، تمام سخنهای این حیات از تعالم و مدد دادن که عیسی مسیح است دست نمودندند. را به مردم بگویید. ۴۲ چون این را شنیدند، وقت فجر به هیکل ۴۳ و در آن ایام چون شاگردان زیاد شدند، هلیستیان از درآمده، تعالم دادند. ۴۴ پس خادمان رفته، ایشان را در زندان عیرایان شکایت برداشت که بیوه زنان ایشان در خدمت يومیه بی بهره نیافتدند و برگشته، خبر داده، ۴۵ گفتند که «زندان را به احتیاط می‌مانندند. ۴۶ پس آن دوازده، جماعت شاگردان را طلبیده، گفتند: تمام بسته یاقین و پاسبانان را بیرون درها ایستاده، لیکن چون «شایسته نیست که ما کلام خدا را ترک کرده، مائددها را خدمت باز کردیم، هیچ کس را در آن نیافینم.» ۴۷ چون کاهن و سردار سپاه هیکل و روسای کهنه این سخنان را شنیدند، درباره ایشان وحکمت را از میان خود انتخاب کنید تا ایشان را براین مهم در حیرت افتادند که «این چه خواهد شد؟!» ۴۸ آنگاه کسی بگماریم. ۴۹ اما ما خود را به عبادات و خدمات کلام خواهیم سپرد.» ۵۰ آمده ایشان را آگاهانید که اینک آن کسانی که محبوس نمودید، ۵۱ پس تمام جماعت بدین سخن رضا دادند و استیفان مردی پر از

ایمان و روح القدس و فیلیپ و پروخرس و نیکانور و یتیمون و پرمیناس اجداد ما قوتی نیافتند. ۱۲ اما چون یعقوب شنید که در مصر غله و نیقولاوس جدید، از اهل انطاکیه را انتخاب کرده، ۱۳ ایشان یافت می‌شد، بار اول اجداد ما را فرستاد. ۱۴ و در کرت دوم را در حضور رسولان بریا پداشتند و دعا کرده، دست بر ایشان یوسف خود را به برادران خودشناسانید و قبیله یوسف به نظر فرعون گذاشتند. ۷ و کلام خدا ترقی نمود و عدشاگرگان در اورشلیم رسیدند. ۱۵ پس یوسف فرستاده، پدر خود یعقوب و سایر عیالش را بغایت اموی افزو و گروهی عظیم از کهنه مطبع ایمان شدند. ۸ اما که هفتاد و پنج نفر بودند، طلبید. ۱۶ پس یعقوب به مصر فرود استیفان پر از فیض وقت شده، آیات و معجزات عظیمه در میان آمد، او و اجداد ما وفات یافتند. ۱۷ و ایشان را به شکیم برده، مردم از او ظاهر می‌شد. ۹ و تنی چند از کنیسه‌ای که مشهور در مقبره‌ای که ابراهیم از بنی حمور، پدر شکیم به مبلغی خریده است به کنیسه لیبرتینیان و قیروانیان و اسکندریان و از اهل قلیقاً و بود، دفن کردند. ۱۸ «و چون هنگام وعده‌ای که خدا ابا ابراهیم آسیا برخاسته، با استیفان مباحثه می‌کردند، ۱۹ و با آن حکمت و قسم خورده بود نزدیک شد، قوم در مصر نمکورده، کثیر می‌گشتند. روحی که او سخن می‌گفت، یارای مکالمه نداشتند. ۲۰ ایشان ۱۸ تا وقتی که پادشاه دیگرگه یوسف را نمی‌شناخت برخاست. چند نفرزا بر این داشتند که بگویند: «این شخص راشیدیم که به ۱۹ او با قوم ما حیله نموده، اجداد ما را ذلیل ساخت تا اولاد خود موسی و خدا سخن کفرآییزی می‌گفت.» ۲۱ پس قوم و مشایخ و را پیرون اند اختند تا زیست نکنند. ۲۲ در آن وقت موسی تولد کاتبان را شوازندیده، بر سر وی تاختند و او را گرفتار کرده، به مجلس یافت و بغایت جمیل بوده، مدت سه ماه در خانه پدر خود پوروش حاضر ساختند. ۲۳ و شهود کذبه برپاداشته، گفتند که «این یافت.» ۲۴ و چون او را پیرون افکنیدن، دختر فرعون او را برداشته، شخص از گفعن سخن کفرآیز بر این مکان مقدس و تورات دست برای خود به فرزندی تربیت نمود. ۲۵ و موسی در تمامی حکمت برنمی‌دارد. ۲۶ زیرا او را شیدیدم که می‌گفت این عیسی ناصری اهل مصر تربیت یافته، در قول و فعل قوی گشت. ۲۷ چون چهل این مکان را تباہ سازد و رسومی را که موسی به ما سپرد، تغییر سال ازumer وی سپری گشت، به خاطر این خود، خواهد داد. ۲۸ و همه کسانی که در مجلس حاضر بودند، بر خاندان اسرائیل تقدیم نماید. ۲۹ و چون یکی را مظلوم دید او را او چشم دوخته، صورت وی را مثل صورت فرشته دیدند. ۳۰ حمایت نمود و انقام آن عاجز را کشیده، آن مصری را بکشت.

۷ آنگاه رئیس کهنه گفت: «آیا این امور چنین است؟» ۳۱ او ایشان را نجات خواهد داد. امان‌فهمیدند. ۳۲ و در فردا آن روز گفت: «ای پرادران و پدران، گوش دهید. خدای ذوالجلال بر پدر خود را به دو نفر ایشان که ممتازه می‌نمودند، ظاهر کرد و خواست ما ابراهیم ظاهر شد وقتی که در جزیره بود قبل از توقفش در حران. مایین ایشان مصالحه دهد. پس گفت: «ای مردان، شما پرادر و بدلوگفت: «از وطن خود و خویشان پیرون شده، به زمینی که می‌باشید. به یکدیگر چرا ظلم می‌کنید؟» ۳۲ آنگاه آنکه بر تو را نشان دهم برو.» ۳۳ پس از دیارکلدانیان روانه شده، در حران همسایه خود تعددی می‌نمود، او را رد کرده، گفت: «که تو را بر درنگ نموده؛ و بعداز وفات پدرش، او را کوچ داد به سوی این محاکم و داور ساخت؟» ۳۴ آیا می‌خواهی مرابکشی چنانکه آن زمین که شما الان در آن ساکن می‌باشید. ۳۵ و او را در این زمین مصری را دیروز کشته؟» ۳۶ پس موسی از این سخن فرار کرده، میراثی، حتی بقدر جای پای خود نداد، لیکن وعده داد که آن را در زمین میدان غربت اختیار کرد و در آنجا دو پسر آورد. ۳۷ و به وی و بعد از او به ذریتش به ملکیت دهد، هنگامی که هنوز چون چهل سال گذشت، در بیابان کوهه سینا، فرشته خداوند در اولادی نداشت. ۳۸ و خدا گفت که «ذریت تو در ملک بیگانه، شعله آتش از بوته به وی ظاهر شد. ۳۹ موسی چون این را دید از غریب خواهند بود و مدت چهار صد سال ایشان را به بندگی آن رویا در عجب شد و چون نزدیک می‌آمد تا نظر کند، خطاب از کشیده، معذب خواهند داشت.» ۴۰ و خدا گفت: «من بر آن خداوند به وی رسید ۴۱ که «منم خدای پدرانت، خدای ابراهیم و طایفه‌ای که ایشان را مملوک سازند داوری خواهی نمود و بعداز آن خدای اسحاق و خدای یعقوب.» آنگاه موسی به لزه درآمده، پیرون آمده، در این مکان مرا عبادت خواهند نمود.» ۴۲ و عهد جسارت نکرد که نظر کند. ۴۳ خداوند به وی گفت: «تعلین از ختنه را به وی داد که بنابراین چون اسحاق را آورد، در روز هشتم پایهایت پیرون کن زیرا جایی که در آن ایستاده‌ای، زمین مقدس او را مامخون ساخت و اسحاق یعقوب را و یعقوب دوازده پطربارخ است. ۴۴ همانا مشقت قوم خود را که در مصرند دیدم و ناله را. ۴۵ و پطربارخان به یوسف حسد برد، او را به مصر فروختند. ایشان راشنیدم و برای رهاییدن ایشان نزول فرمودم. الحال بیا تا تو را اما خدا با وی بود ۴۶ و او را از تمایم زحمت او رستگار نموده، به مصر فرستم.» ۴۷ همان موسی را که رد کرده، گفتند: «که تو در حضور فرعون، پادشاه مصر توفیق و حکمت عطا فرمودتا او را بر را حاکم و داور ساخت؟» خدا حاکم و نجات‌دهنده مقر فرموده، مصر و تمام خاندان خود فرمان فرما قرارداد. ۴۸ پس قحطی و بدست فرشته‌ای که در بوته بر وی ظاهر شد، فرستاد. ۴۹ او با ضیقی شدید بر همه ولایت مصر و کنعان رخ نمود، بحدی که

معجزات و آیاتی که مدت چهل سال در زمین مصر و بحر قلزم و کردند. و شاهدان، جامه های خود را نزد پایهای جوانی که سولس صحراء به ظهورمی آورد، ایشان را بیرون آورد. ۳۷ این همان موسی نام داشت گذارند. ۵۹ و چون استیفان را سنگسارمی کردند، است که به بنی اسرائیل گفت: «خدا نبی ای را مثل من از میان او دعا نموده، گفت: «ای عیسی خداوند، روح مرا پیدزیر». برادران شما برای شما میعوثر خواهد کرد. سخن او را بشنوید.» ۶۰ پس زانو زده، به آوازیلند ندا درداد که «خداؤندا این گناه را بر همین است آنکه در جماعت در صحراء با آن فرشتهای که در اینها مگیر.» این را گفت و خواهد.

کوه سینا بدو سخن می گفت وبا پدران ما بود و کلمات زنده **۸** می بود. ۲ و مردان صالح استیفان را دفن کرده، برای وی را یافت تا به مارساند، ۳۹ که پدران ما نخواستند او را مطیع شوند بلکه او را رد کرده، دلهای خود را به سوی مصرگردانیلند. ۴۰ و به هارون گفتند: «برای ما خدايان ساز که در پیش ما بخراهم زیرا این موسی که ما را زمین مصر براورد، نمی دانیم او را چه شده است.» ۴۱ پس در آن ایام گوسالاهای ساختند و بدان بت قربانی گذرانیده به اعمال دستهای خود شادی کردند. ۴۲ از این جهت خدا رو گردانیده، ایشان را واگذشت تا جنود آسمان را پرستش نمایند، چنانکه در صحف انبیا نوشته شده است که «ای خاندان اسرائیل، آیا مدت چهل سال در بیان برای من قربانی ها و هدایا گذرانید؟ ۴۳ و خیمه ملوک و کوکب، خدای خود رفغان را برداشتید یعنی اصنامی را که ساختید تا آنها را عبادت کنید. پس شما را بدان طرف بابل منتقل سازم.» ۴۴ و خیمه شهادت با پدران ما در صحرابود چنانکه امر فرموده، به موسی گفت: «آن رامطابق نمونه ای که دیده ای بساز.» ۴۵ و آن را اجداد ما یافته، همراه پیش درآوردنده به ملک امت هایی که خدا آنها را ایشان روی پدران ما بیرون افکد تا ایام داد. ۴۶ که او در حضور خدا مستثیض گشت و درخواست نمود که خود مسکنی برای خدای یعقوب پیدانماید. ۴۷ اما سلیمان برای او خانه ای بساخت. ۴۸ و لیکن حضرت اعلی در خانه های مصنوع دستهای ساکن نمی شود چنانکه نبی گفته است ۴۹ که «خداؤنده می گوید آسمان کرسی من است وزیرین پای اندار من. چه خانه ای برای من بنامی کنید و محل آرامیدن من کجاست؟ ۵۰ مگرددست من جمیع این چیزها را نیافرید.» ۵۱ ای گردانکشان که به دل و گوش نامختونید، شما پیوسته با روح القدس مقاومت می کنید، چنانکه پدران شما همچیجن شما. ۵۲ کیست از اینها که پدران شما بدو چنان نکردند؟ و آنان را کشتند که از آمدن آن عادلی که شما بالفعل تسليم کنندگان و قاتلان او شدید، پیش اخبار نمودند. ۵۳ شما که به توسط فرشنگان شریعت را یافته، آن را حفظ نکردید!» ۵۴ چون این را شنیدند دلیش شده، بر وی دندانهای خود را فشردند. ۵۵ اما او را روح القدس پر بوده، به سوی آسمان نگریست و جلال خدا را دید و عیسی را بدست راست خدا ایستاده و گفت: «هه اینک آسمان را گشاده، و پسر انسان را بدست راست خدا ایستاده می بیشم.» ۵۶ آنگاه به آواز بلند فریاد برکشیدند و گوشهای خود را گرفته، به شما برای من به خداوند دعا کنید تا چیزی از آنچه گفتید بر من یکدل بر او حمله کردند، ۵۸ و از شهپریون کشیده، سنگسارش عارض نشد.» ۵۹ پس ارشاد نموده و به کلام خداوند تکلم

کرده، به اورشلیم برگشتند و درسیاری از بلدان اهل سامره بشارت زمین برخاسته، چون چشمان خود را گشود، هیچ کس را ندید و دادند. ۲۶ اما فرشته خداوند به فیلیپس خطاب کرد، گفت: دستش را گرفته، او را به دمشق بردن، ۹ و سه روز نایبنا بوده، «برخیز و به جانب جنوب، به راهی که ازاورشلیم به سوی غرہ چیزی تخرود و نیاشامید. ۱۰ و در دمشق، شاگردی حتایا نام می‌رود که صحراست، روانه شو.» ۲۷ پس برخاسته، روانه شد که بود که خداوند در رویا بدو گفت: «ای حتایا!» عرض کرد: ناگاه شخصی حبیشی که خواجه‌سرا و مقندر نزد کنداکه، ملکه «خداوندا لیک!» ۱۱ خداوند وی را گفت: «برخیز و به کوه‌های حبش، و بر تمام خزانه او مختاریود، به اورشلیم بجهت عبادت که آن را راست می‌نامند بشتاب و در خانه یهودا، سولس نام آمده بود. ۲۸ و در مراجعت بر ارابه خود نشسته، صحیفه اشیاعی طرسوسی راطلب کن زیرا که اینک دعا می‌کند، ۱۲ و شخصی نبی را مطالعه می‌کند ۲۹ آنگاه روح به فیلیپس گفت: «پیش برو و حتایا نام را در خواب دیده است که آمده، بر اودست گذارد با آن ارابه همراه باش.» ۳۰ فیلیپس پیش دویده، شنید که اشیاعی تا بینا گردد. ۱۳ حتایا جواب داد که «ای خداوند، درباره نبی رامطالعه می‌کند. گفت: «ایا می‌فهمی آنچه رامی خوانی؟» این شخص از بسیاری شنیده‌ام که به مقدمین تو در اورشلیم چه ۳۱ گفت: «چگونه می‌توانم؟ مگر آنکه کسی مرا هدایت کند.» و مشق‌تهرانید، ۱۴ و در اینجا نیز از روسای کهنه قدرت دارد که از فیلیپس خواهش نمود که سوار شده، با او بنشیند. ۲۲ و فقره‌ای هرکه نام تو را بخواند، او را حبس کند.» ۱۵ خداوند وی را ازکتاب که می‌خواند این بود که «مثل گوشنده‌کی که به مذبح بزند گفت: «برو زیرا که او ظرف برگزیده من است تا نام ما پیش و چون برابی خاموش نزد پشم بزند خود، همچنین دهان خود را امتحان و سلاطین و بنی اسرائیل ببرد. ۱۶ زیرا که من او را نشان نمی‌گشاید. ۳۳ درفوتی او انصاف از او منقطع شد و نسب خواهم داد که چقدر زحمتها برای نام من باشدکشید.» ۱۷ پس او را که می‌تواند تقدیر کرد؟ زیرا که حیات او از زمین برداشته حتایا رفته، بدان خانه درآمد و دستهایر و گنارده، گفت: «ای می‌شود.» ۳۴ پس خواجه‌سرا به فیلیپس ملتقت شده، گفت: «از برادر شاول، خداوندیعنی عیسی که در راهی که می‌آمده بر تو تو سوال می‌کنم که نبی این را درباره که می‌گوید؟ درباره خود یا ظاهرگشت، مرا فرستاد تا بینایی بیانی و از روح القدس پر شوی.» درباره کسی دیگر؟» ۳۵ آنگاه فیلیپس زبان خود را گشود و ازآن ۱۸ در ساعت از چشمان او چیزی مثل فلس افتاده، بینایی یافت و نوشته شروع کرده، وی را به عیسی بشارت داد. ۳۶ و چون در برخاسته، تعجب‌گرفت. ۱۹ و غذا خورد، قوت گرفت و روزی عرض راه به آبی رسیدند، خواجه گفت: «اینک آب است! از چند با شاگردان در دمشق توقف نمود. ۲۰ و بینگ، در کنایس تمیید یافتم چه چیز مانع می‌باشد؟» ۳۷ فیلیپس گفت: «هر گاه به عیسی موعظه می‌نمود که او پسر خداست. ۲۱ و آنانی که به تمام دل ایمان آوردی، جائز است.» او در جواب گفت: «ایمان شنیدند تعجب نموده، گفتند: «مگر این آن کسی نیست که آوردم که عیسی مسیح پسرخداست.» ۳۸ پس حکم کرد تا ارابه خوانندگان این اسم را در اورشلیم پیشان می‌نمود و در اینجا را نگاه دارندو فیلیپس با خواجه‌سرا هر دو به آب فرد شدند. پس محض این آمده است تا ایشان را بند نهاده، نزد روسای کهنه او را تعیید داد. ۳۹ و چون از آب بالا آمدند، روح خداوند فیلیپس برد؟» ۲۲ اما سولس بیشتر تقویت یافته، یهودیان ساکن دمشق را برداشته، خواجه‌سرا دیگار را نیافت زیرا که راه خود را به خوش رامجبار می‌نمود و میرهن می‌ساخت که همین است مسیح. پیش گرفت. ۴۰ اما فیلیپس در اشدو پیدا شد و در همه شهرها ۲۲ اما بعد از مرور ایام چند یهودیان شورا نمودند تا او را بکشند. گشته بشارت می‌داد تا به قیصریه رسید. ۴۱ ولی سولس ایشورای ایشان مطلع شد و شبانه‌روز به دروازه هاپسانی می‌نمودند تا او را بکشند. ۴۲ پس شاگردان او را در ۹ اما سولس هنوز تهدید و قتل بر شاگردان خداوند همی دمید شب در زنبیلی گذارده، از دیوار شهر پایین کردند. ۴۳ و چون و نزد رئیس کهنه آمد، ۲ و از او نامه‌ها خواست به سوی کنایی سولس به اورشلیم رسید، خواست به شاگردان ملحق شود، لیکن که در دمشق بود تا اگر کسی را از اهل طریقت خواه مردو خواه زن همه از او پترسیدن‌نزنی باور نکرند که از شاگردان است. ۴۴ اما بیاید، ایشان را بند برنهاده، به اورشلیم بیاورد. ۳ و در اثنای راه، بربان او را گرفته، به نزد رسولان برد و برای ایشان حکایت کرد چون نزدیک به دمشق رسید، ناگاه نوری از آسمان دور او درخشید که چگونه خداوند را در راه دیده و بدو تکلم کرده و چطور در ۴ و به زمین افتاده، اوایز شنید که بدو گفت: «ای شاول، شاول، دمشق به نام عیسی به دلیری موعظه می‌نمود. ۲۸ و در اورشلیم برای چه بر من جفا می‌کنی؟» ۵ گفت: «خداوندا تو کیستی؟» با ایشان آمد و رفت می‌کرد و به نام خداوند عیسی به دلیری خداوند گفت: «من آن عیسی هستم که تو بدو جفا می‌کنی. موعظه می‌نمود. ۲۹ و با هلینستان گفتگو و مباحثه می‌کرد. اما ۶ لیکن برخاسته، به شهر برو که آنچا به تو گفته می‌شودچه باید درصد کشتن او برآمدند. ۳۰ چون برادران مطلع شدند، او را به کرد. ۷ اما آنانی که همسفر او بودند، خاموش ایستادند چونکه قیصریه بزند و از آنچا به طرسوس روانه نمودند. ۳۱ آنگاه کلیسا آن صدا را شنیدند، لیکن هیچ کس را ندیدند. ۸ پس سولس از

در تمامی یهودیه و جلیل و سامره آرامی یافتند و بنا می شدند و ظرفی را چون چادری بزرگ به چهار گوشه بسته، به سوی زمین در ترس خداوند و به تسلی روح القدس رفتار کرده، همی افروزند. آیینه بر او نازل می شود، ۱۲ که در آن هر قسمی از دواب و ۳۲ اما پطرس در همه نواحی گشته، نزد مقدسین ساکن لده نیز وحش و حشرات زمین و مرغان هاویدند. ۱۳ و خطابی به وی فرد آمد. ۳۳ و در آنجاشخصی اپیاس نام یافت که مدت هشت رسید که «ای پطرس برخاسته، ذبح کن و بخور.» ۱۴ پطرس سال ازمرض فالج بر تخت خوایده بود. ۱۵ پطرس وی را گفت: «حاشا خداوندا زیر چیزی نایاک یا حرام هرگز خورده‌ام.» «ای اپیاس، عیسی مسیح تو را شفامی دهد. برخیز و بستر خود ۱۶ بار دیگر خطاب به وی رسید که «آنچه خدا پاک کرده است، را برجین که او درساعت برخاست.» ۱۷ و جمیع سکنه لده و تو حرام مخوان.» ۱۸ و این سه مرتبه واقع شد که در ساعت سارون او را دیده، به سوی خداوند بازگشت کردند. ۱۹ و در یافا، آن ظرف به آسمان بالا برده شد. ۲۰ و پطرس در خود تلمذه‌ای طاییتا نام بود که معنی آن غزال است. وی از اعمال بسیار متاخر بود که این روایی که دید چه باشد، ناگاه فرستادگان صالحه و صدقانی که می کرد، پر بود. ۲۱ از قضایا این ایام او کنیلیوس خانه شمعون را تفحص کرده، بر درگاه رسیدن، ۲۲ و بیمارشده، بمرد و او را غسل داده، در بالاخانه ای گذارند. ۲۳ و ندا کرده، می پرسیدند که «شمعون معروف به پطرس در اینجا منزل چونکه لده نزدیک به یافا بود و شاگردان شنیدند که پطرس در آنجا دارد؟» ۲۴ و چون پطرس در رویا تفکر می کرد، روح وی را گفت: است، دو نفرزند او فرستاده، خواهش کردند که «درآمدن نزدما» «اینک سه مرد تو را می طلبند. ۲۵ پس برخاسته، پایین شو و درنگ نکنی.» ۲۶ آنگاه پطرس برخاسته، با ایشان آمد و چون همراه ایشان برو و هیچ شک مبر زیرا که من ایشان را فرستادم.» رسید او را بدان بالاخانه بردندو همه بیوزنان گریه کنان حاضر ۲۷ پس پطرس نزد آناتی که کنیلیوس نزد وی فرستاده بود، پایین بودند و پیراهنهاو جامه هایی که غزال وقی که با ایشان بود دوخته آمده، گفت: «اینک من آن کس که می طلبید. سبب آمدن شما بود، به وی نشان می دادند. ۲۸ اما پطرس همه را بیرون کرده، زانو چیست؟» ۲۹ گفتند: «کنیلیوس بیوزیاشی، مرد صالح و خداشی دعا کرده، به سوی بدن توجه کرد و گفت: «ای طاییتا، و نزد تمامی طایفه یهود نیکام، از فرشته مقدس الهام یافت که تو بربخیز!» که درساعت چشمان خود را باز کرد و پطرس را دیده، را به خانه خود بطلبید و سخنان از تو بشمود. ۳۰ پس ایشان را به بنشست. ۳۱ پس دست او را گرفته، بربخیز اندیش و مقدسان و خانه برد، مهمانی نمود. و فردای آن روز پطرس برخاسته، همراه بیوزنان را خوانده، او را بدیشان زنده سپرد. ۳۲ چون این مقدمه ایشان روانه شد و چند نفر از برادران یافا همراه او رفتند. ۳۳ روز در تمامی یافا شهرت یافت، بسیاری به خداوند ایمان آوردند. دیگر وارد قصیره شدند و کنیلیوس خویشان و دوستان خاص خود ۳۴ و دریافا نزد دباغی شمعون نام روزی چند توقف نمود.

کنیلیوس او را استقبال کرده، بر پایهایش افتاده، پرستش کرد. ۳۵ و در قصیره مردی کنیلیوس نام بود، بیوزیاشی فوجی که ۳۶ اما پطرس او را بربخیز نمی دیده، گفت: «برخیز، من خود نیز انسان به ایطالیانی مشهور است. ۳۷ و او با تمامی اهل بیتیش مقنی و هستم. ۳۸ و با او گفتگوکن به خانه درآمده، جمعی کثیر یافت. خداشیز بود که صادقه بسیار به قوم می داد و پیوسته نزد خدا دعا می کرد. ۳۹ روزی نزدیک ساعت نهم، فرشته خدا را در عالم رویا آشکارا دید که نزد او آمده، گفت: «ای کنیلیوس!» ۴۰ آنگاه او بر خدا مرا تعلیم داد که هیچ کس را حرام یا نجس نخوانم. ۴۱ وی نیک نگریسته و ترسان گشته، گفت: «چیست ای خداوند؟» ۴۲ این چیز به مجرد خواهش شما بی تامل آمد و الحال می برسم به وی گفت: «دعاهای و صدقات تو بجهت یادگاری به نزد خدا برآمد. ۴۳ اکنون کسانی به یافا بفرست و شمعون ملقب به پطرس روز قل از این، تایین ساعت روزه دار می بودم؛ و در ساعت نهم درخانه خود دعا می کرد که ناگاه شخصی با لباس نواری پیش است، مهمان است. او به تو خواهد گفت که برآمد تا دعا کند. ۴۴ کنیلیوس گفت: «چهار

کرد. ۴۵ و چون فرشته ای که به وی سخن می گفت غایب شد، دو صدقات تو در حضور خدا یادآور گردید. ۴۶ پس به یافا بفرست و نفر از نوکران خود و یک سپاهی مقنی از ملازمان خاص خویشن را خوانده، ۴۷ تمامی ماجرا را بدیشان بازگهته، ایشان را به یافا فرستاد. ۴۸ روز دیگر چون از سفر نزدیک به شهرمی رسیدند، قریب به ساعت ششم، پطرس به یام خانه برآمد تا دعا کند. ۴۹ واقع شد که گرسنه شده، خواست چیزی بخورد. اما چون برای اوضاع می کردند، بی خودی او را رخ نمود. ۵۰ پس آسمان را گشاده دید

که خدا را نظر به ظاهر نیست، ۳۵ بلکه از هر امتی، هر که از فرستاده شده، به خانه‌ای که در آن بودم، رسیدند. ۱۲ و روح مرا او ترسد و عمل نیکو کند، نزد او مقبول گردد. ۳۶ کلامی را گفت که «با ایشان بدون شک برو». و این شش برادر نیز همراه که نزد بنی اسرائیل فرستاد، چونکه به وساطت عیسی مسیح که من آمدند تابه خانه آن شخص داخل شدیم. ۱۳ و ما را لگاهاید خداوند همه است به سلامتی بشارت می‌داد، آن سخن را که چطور فرشته‌ای را در خانه خود دید که ایستاده به وی گفت شما می‌دانیدی که شروع آن از جلیل بود و در تمامی یهودیه منتشر «کسان به یافا بفرست و شمعون معروف به پطرس را بطلب که شد، بعد از آن تعییدی که یعنی بدان موضعه می‌نمود، ۳۸ یعنی با توسخانی خواهد گفت که بدانها تو و تمامی اهل خانه تو عیسی ناصری را که خدا او را چگونه به روح القدس و قوت مسح نجات خواهید یافت.» ۱۵ و چون شروع به سخن گفتن می‌کردم، نمود که او سیر کرده، اعمال نیکو به جا می‌آورد و همه مقوه‌رين روح القدس بر ایشان نازل شد، همچنانکه نخست بر ما، ۱۶ آنگاه ابلیس را شفا می‌بخشید زیرا خدا با وی می‌بود. ۳۹ و مشاهد بخاطر آردم سخن خداوند را که گفت: «یعنی به آب تعیید داد، هستیم بر جمیع کارهایی که خدا او را چگونه به روح القدس تعیید خواهید یافت.» ۱۷ پس چون خدا که او را نیز بر صلیب کشیده، کشتد. ۴۰ همان کس را خدا همان عطا را بایشان بخشد، چنانکه به ما محض ایمان آوردن در روز سوم برخیزانیده، ظاهر ساخت. ۴۱ لیکن نه بر تمامی به عیسی مسیح خداوند، پس من که باشم که بتوانم خدا را قوم بلکه بر شهودی که خدا پیش برگزیده بود، یعنی مایانی که ممانعت نمایم؟» ۱۸ چون این را شنیدند، ساكت شدند و خدا بعد از برخاستن او از مردگان با او خودره و آشامیده ایم. ۴۲ و ما را تعیید کنان گفتند: «فی الحقیقت، خدا به امت‌ها نیز توهه را مامور فرمود که به قوم موضعه و شهادت دهیم بدین که خدا حیات‌پخش را عطا کرده است!» ۱۹ و آنایی که به سبب اذیتی که او را مقرر فرمود تا داور زندگان و مردگان باشد. ۴۳ و جمیع انبیا در مقده‌م استیفان بريا شد متفرق شدند، تا فیقیها و قبرس و واطکایه بر او شهادت می‌دهند که هر که به وی ایمان آورد، به اسم او می‌گشتند و به هیچ کس به غیر از یهود و پس کلام را نگفتند. آمریش گاهان را خواهد یافت.» ۴۴ این سخنان هنوز بر زبان ۲۰ لیکن بعضی از ایشان که از اهل قبرس و قیروان بودند، چون به پطرس بود که روح القدس بر همه آنایی که کلام را شنیدند، نازل انطاکیه رسیدند با یونانیان نیز تکلم کردند و به خداوند عیسی شد. ۴۵ و مومنان از اهل ختنه که همراه پطرس آمده بودند، بشارت می‌دادند، ۲۱ و دست خداوند با ایشان می‌بود و جمعی در حریت افتادند از آنکه بر امت هانیز عطای روح القدس افاضه کثیر ایمان آورده، به سوی خداوند بازگشت کردند. اما چون شد، ۴۶ زیرا که ایشان را شنیدند که بزایانها متكلم شده، خدا خبر ایشان به سمع کلیسا ای اورشلیم رسید، برناپا را به انطاکیه را تعیید می‌کردند. ۴۷ آنگاه پطرس گفت: «ایا کسی می‌تواند آب فرستادن ۲۲ و چون رسید و فیض خدا را دید، شادخاطر شده، را می‌بین کند، برای تعیید دادن اینایی که روح القدس را چون ما نیز همه را نصیحت نمود که از تصمیم قلب به خداوند بیرونند. یافه‌اند.» ۴۸ پس فرمود تا ایشان را به نام عیسی مسیح تعیید زیرا که مردی صالح و پر از روح القدس و ایمان بود و گروهی دهند. آنگاه از او خواهش نمودند که روزی چند توقف نماید. ۲۵ و برناپا به طرسوس برای طلب سولس رفت و چون او را یافت به انطاکیه آورد. ۲۶ و ایشان سالی

۱۱ پس رسولان و برادرانی که در یهودیه بودند، شنیدند که تمام در کلیسا جمع می‌شندن و خلقی بسیار را تعییم می‌دادند و امت‌ها نیز کلام خدارا پذیرفته‌اند. ۲ و چون پطرس به اورشلیم شاگردان نخست در انطاکیه به مسیحی مسیحی شدند. ۲۷ و در آمد، اهل ختنه با وی معارضه کرده، ۳ گفتند که «بامرد نامخون آن ایام اینایی چند از اورشلیم به انطاکیه آمدند که یکی از برآمده، با ایشان غذا خوردی!» ۴ پطرس از اول مفصله بدیشان ایشان اخابوس نام برخاسته، به روح اشاره کرد که قحطی شدید بیان کرده، گفت: ۵ «من در شهر یافا دعا می‌کردم که ناگاه در تمامی ربع مسکون خواهد شد و آن در ایام کلدوبیوس قیصر پدید در عالم رویا طرفی را دیدم که نازل می‌شود مثل چادری بزرگ به آمد. ۲۹ و شاگردان مصمم آن شدند که هر یکی برجسب مقدور چهار گوشه از آسمان آویخته که بر من می‌رسد. ۶ چون بر آن نیک خود، اعانتی برای برادران ساکن یهودیه بفرستند. ۳۰ پس چنین نگریسته، تأمل کردم، دواب زمین و وحشات و مرغان هوا کردند و آن را بدست برناپا و سولس نزد کشیشان روانه نمودند. را دیدم. ۷ و آوازی را شنیدم که به من می‌گوید: «ای پطرس برخاسته، ذبح کن و بخور.» ۸ گفتم: «حاشا خداوندا، زیرا هرگز ۱۲ و در آن زمان هیرودیس پادشاه، دست تطاول بر بعضی از چیزی حرام یا ناپاک به دهانم ترفته است.» ۹ بار دیگر خطاب کلیسا دراز کرد ۲ و یعقوب برادر یوحنای را به شمشیر کشته. ۱۰ از آسمان دررسید که «آنچه خدا پاک نموده، تورحم مخوان.» چون دید که یهود را پسند افتاد، بر آن افوده، پطرس رانیز گرفتار این سه کرت واقع شد که همه باز به سوی آسمان بالا بردند کرد و ایام فطیر بود. ۱۱ پس او را گرفته، در زندان انداخت و شد. ۱۱ و اینک در همان ساعت سه مرد از قصیره نزد من به چهار دسته ریاعی سپاهیان سپرد که او را نگاهایانی کنند و

اراده داشت که بعداز فصح او را برای قوم بیرون آورد. ۵ پس بربابا و سولس چون آن خدمت را به انجام رسانیدند، از اورشلیم پطرس را در زندان نگاه می‌داشتند. ۶ و در شیعی که هیرودیس مراجعت کردند و یوحنای ملقب به مرقس را همراه خود بردند. فقدس بیرون آوردن وی داشت، پطرس به دو زنجریسته، درمیان دو سپاهی خفته بود و کشیکچجان نزد درزندان را نگاهبانی می‌کردند. ۷ ناگاه فرشته خداوند نزد وی حاضر شد و روشنی در آن خانه بودند: بربابا و شمعون ملقب به نیجر و لوکیوس غیروارتی و مناحم درخشید. پس به پهلوی پطرس زده، او را بیدارنمود و گفت: برادر راضع هیرودیس تیترارخ و سولس. ۸ چون ایشان در عبادت «بزودی بrixz». که در ساعت زنجیرها از دستش فرو ریخت. ۹ و خدا و روزه مشغول می‌بودند، روح القدس گفت: «بربابا و سولس فرشته وی راگفت: «کمر خود را بیند و نعلین بربا کن.» پس را برای من جداسازید از بهر آن عمل که ایشان را برای آن چنین کرد و به وی گفت: «رداخ خود را بپوش و از عقب من خوانده‌ام.» ۱۰ آنگاه روزه گرفته و دعا کرده و دستتها بر ایشان بیا. ۱۱ پس بیرون شده، از عقب او روانه گردید و ندانست که گذارده، روانه نمودند. ۱۲ پس ایشان از جانب روح القدس فرستاده آنچه از فرشته روی نمودحقیقی است بلکه گمان برد که خواب شده، به سلوکیه رفتند و از آنجا از راه درپی به قبرس آمدند. ۱۳ پس از قراولان اول و دوم گذشته، به دروازه آهنی که وارد سلامیس شده، در کنایس یهود به کلام خدا موعظه کردند و می‌بینند. ۱۴ پس از خودبخود پیش روی ایشان باز یوحنای ملازم ایشان بود. ۱۵ و چون در تمامی جزیره تا به پافس به سوی شهر می‌رود رسیدند و آن خودبخود پیش روی ایشان باز یوحنای ملازم ایشان بود. ۱۶ و چون در ساعت گشتنده، در آنجا شخص یهودی را که جادوگر و نبی کاذب بود فرشته از او غایب شد. ۱۷ آنگاه پطرس به خودآمده گفت: یافتند که نام او باریشوع بود. ۱۸ اورفیک سرچیوس پولس والی بود که «اکون به تحقیق دانستم که خداوندفرشته خود را فرستاده، مرا از کلام خدا نموده، خواست دست هیرودیس و از تمامی انتظار قوم یهود رهاید.» ۱۹ چون همان گرداند، که اینجا شخصی یعنی آن جادوگر، زیرا ترجمه این را دریافت، به خانه مریم مادر یوحنای ملقب به مرقس آمد اسمش همچنین می‌باشد، ایشان رامحالفت نموده، خواست والی و در آنجا بسیاری جمع شده، دعا می‌کردند. ۲۰ چون او در را از ایمان برگرداند. ۲۱ چون او در خانه راکوبید، کنیزی رودا نام آمد تا بفهمد. ۲۲ چون آوار پطرس شده، بر او نیک نگیرسته، ۲۳ گفت: «ای پر از هر نوع مکرو را شناخت، از خوشی در را باز نکرده، به اندرون شناخته، خبر خباثت، ای فرزند ابلیس و دشمن هر راستی، باز نمی‌ایستی از داد که «پطرس به درگاه ایستاده است.» ۲۴ وی را گفتند: متصرف ساختن طرق راست خداوند! ۲۵ الحال دست خداوند بر «دیوانه‌ای.» و چون تاکید کرد که چنین است، گفتند که فرشته توست و کمر شده، آفات را تا مدتی نخواهی دید.» که در همان ایشان اشاره کرد که خاموش باشند و بیان نمود که چگونه خدا او متحیر شده، ۲۶ اما پطرس پیوسته در را می‌کویید. پس در را گشوده، ساعت، غشاوه و تاریکی او را فرو گرفت و دور زده، راهنمایی طلب او را دیدند و در حیرت افتادند. ۲۷ اما او به دست خود به سوی می‌کرد. ۲۸ چون آن ماجرا را دید، از تعلیم خداوند ایشان اشاره کرد که خاموش باشند و بیان نمود که چگونه پولس و رفقایش از پافس به راز زندان خلاصی داد و گفت: «یعقوب و سایر برادران را از این کشته سوار شده، به پرچه پمقلیه آمدند. اما یوحنای ایشان جدا امور مطلع سازید.» پس بیرون شده، به جای دیگر رفت و شده، به اورشلیم برگشت. ۲۹ و ایشان از پرچه عبور نموده، به چون روز شداضطربای عظیم در سپاهیان افتاد که پطرس را چه انطاکیه پیسیدیه آمدند و در روز سبت به کنیسه درآمده، بنشستند. ۳۰ و هیرودیس چون او را طلبیده نیافت، کشیکچجان را ۳۱ و بعد از تلاوت تورات و صحف انبیاء، رسایی کنیسه نزد ایشان بازخواست نموده، فرمود تا ایشان را به قتل رسانند؛ و خود از یهودیه فرستاده، گفتند: «ای برادران عزیز، اگر کلامی نصیحت آمیز برای به قصیره کوچ کرده، در آنجا اقامت نمود. ۳۲ پس ایشان به یکدل نزد کردند، گفت: «ای مردان اسرائیلی و خداتریان، گوش دهید! با اهل صور و صیدون خشمگانی شد. پس ایشان به یکدل نزد هیرودیس قوم دارید، بگویید.» ۳۳ پس بربا ایستاده، به دست خداوند شد. ۳۴ و هیرودیس چون او را طلبیده نیافت، کشیکچجان را ۳۵ خدای این قوم، اسرائیل، پدران ما را برگردیده، قوم را در غربت او حاضر شدند و پلاستنس ناظر خوابگاه پادشاه را با خود متحدد ایشان در زمین مصر سرافراز نمود و ایشان را به بازوی بلند از آنجا ساخته، طلب مصالحه کردند زیرا که دیار ایشان از ملک پادشاه را با خود متحدد ۳۶ خدای این قوم، اسرائیل، پدران ما را برگردیده، قوم را در غربت معیشت می‌یافت. ۳۷ و درروزی معین، هیرودیس لباس ملوکانه در بیرون آورد؛ ۳۸ و قریب به چهل سال در بیان متحمل حرکات بر کرد و بر مسند حکومت نشسته، ایشان را خطاب می‌کرد. ۳۹ و ایشان می‌بود. ۴۰ و هفت طایفه را در زمین کنعان هلاک کرد، خلق ندا می‌کردند که آواز خدادست نه آواز انسان. ۴۱ که در زمین آنها را میراث ایشان ساخت تا قریب چهار صد و پنجاه ساعت فرشته خداوند اورا زد زیرا که خدا را تمجید نمود و کرم او سال. ۴۲ و بعد از آن بدیشان داوران داد تا زمان سموئیل بنی را خورد که بمرد. ۴۳ اما کلام خدا نمود کرده، ترقی یافت. ۴۴ و از آن وقت پادشاهی خواستند و خدا شاول بن قیس را از سبیط بنیامین تا چهل سال به ایشان داد. ۴۵ پس اورا از میان برداشته،

داده را برانگیخت تا پادشاه ایشان شود و در حق او شهادت داد ۴۴ اما در سبت دیگر قریب به تمامی شهر فراهم شدند تا کلام که "داده بن یسی را مرغوب دل خود یافته‌ام که به تمامی اراده خدا را بشنوند." ۴۵ ولی چون یهود از حمام خلق را دیدند، از حسد من عمل خواهد کرد." ۴۶ و از ذرتی او خدابرجسب وعده، پرگشتن و کفر گفته، با ساختن پولس مخالفت کردند. ۴۷ آنگاه برای اسرائیل نجات‌دهنده‌ای یعنی عیسی را آورد، ۴۸ چون یحیی پولس و برنابا دلیر شده، گفتند: «واجب بود کلام خدا نخست به پیش ازآمدن او تمام قوم اسرائیل را به تعمید توبه و معوظه نموده شما القا شود. لیکن چون آن را رد کردید و خود را ناشایسته بود. ۴۹ پس چون یحیی دوره خودرا به پایان برد، گفت: "مرا که حیات جاودانی شمردید، همانا به سوی امت هاتوجه نمایم. می‌پندازید؟ من اوینستم، لکن اینک بعد از من کسی می‌آید که" ۵۰ زیرا خداوند به ما چنین امروزمند که "تو را لایق گشاندن نعلن او نیم." ۵۱ ای باردارن عزیز و ابنا آن نور امت‌ها ساختن تا الی اقصای زمین منشا نجات باشی.»
ابراهیم و هرکه از شما خداوتان پاشد، مر شما را کلام این نجات ۵۲ چون امت‌ها این راشنیدند، شاد خاطر شده، کلام خداوند را فرستاده شد. ۵۳ زیرا سکنه اورشلیم و روسای ایشان، چونکه نه او تمجیدنmodند و آنانی که برای حیات جاودانی مقربودند، ایمان را رشانیدند و نه آواره‌های انبیا را که هر سبت خوانده می‌شود، بروی آورندند. (aiōnios g166) ۵۴ و کلام خدا در تمام آن نواحی فنوی دادند و آنها را به اتمام رسانیدند. ۵۵ و هرچند هیچ علت قتل منتشرگشت. ۵۶ اما یهودیان چند زن دیدار و مشخص و اکابر در وی نیافتند، از پلاطوس خواهش کردند که او کشته شود. شهر را بشورانیدند و ایشان را به زحمت رسانیدن بر پولس و برنابا در پس چون آنچه درباره وی نوشته شده بود تمام کردند، او را از تحریض نموده، ایشان را از حدود خود بیرون کردند. ۵۷ و ایشان صلیب پایین آورد، به قرب پیبرندن. ۵۸ لکن خداو را از مردگان خاک پایهای خود را بر ایشان افشاراند، به ایقونیه آمدند. ۵۹ و

جلیل به اوشیلم آمده بودند که الحال نزد قوم شهود او می باشدند.
۳۲ پس ما به شما بشارت می دهیم، بدان وعده ای که به پدران ما
داده شد، ۳۳ که خدا آن را به ما که فرزندان ایشان می باشیم وفا
کرد، وقتی که عیسی را برانگیخت، چنانکه در زیور دور مکتوب
است که "تو پسر من هستی، من امروز تو را تولیدنمودم".^{۳۴}
در آنکه او را از مردگان برخیارید تادیگر هرگز راجع به فساد نشود
چنین گفت که "به برکات قدوس و امین دادو برای شما وفا
خواهم کرد".^{۳۵} بنابراین در جایی دیگر نیز می گوید: "بقدوس
خود را نخواهی گذاشت که فساد را بیند".^{۳۶} زیرا که دادو
چونکه در زمان خود اراده خدا را خدمت کرده بود، به خفت و به
پدران خود ملحق شده، فساد را دید.^{۳۷} لیکن آن کس که خدا
او را برانگیخت، فساد را تبدیل.^{۳۸} "بس ای برادران عزیز، شما
را معلوم باد که به وساطت او به شما از آمرزش گاهان اعلام
می شود.^{۳۹} و به وسیله او هر که ایمان آورد، عادل شمرده می شود،
از هر چیزی که به شیعت موسی نتوانستید عادل شمرده شوید.
۴۰ پس احتیاط کنید، میادا آنچه در صحف انبیامکتوب است، بر
شما واقع شود، ۴۱ که "ای حقیرشمارندگان، ملاحظه کنید و
تعجب نمایید و هلاک شوید زیرا که من عملی را در ایام شما پدید
آم، عملی که هر چند کسی شما را از آن اعلام نماید، تصدیق
نخواهید کرد".^{۴۲} پس چون از کنیسه بیرون می رفتند، خواهش
نمودند که در سمت آینده هم این سختیان را بدیشان بازگوینند.
۴۳ و چون اهل کنیسه متفرق شدند، بسیاری از یهودیان و جدیدان
خدابورست از عقب پولس و بنایا افتادند؛ و آن دو نفر به ایشان
سخن گفته، تغییر می نمودند که به فیض خدابث باشید.

صاحبان علیهای مانند شما هستیم و به شما بشارت می‌دهیم که از بشارت را بشنوند و ایمان آورند. ۸ و خدای عارف القلوب بر ایشان این اباظلیل رجوع کنید به سوی خدای حی که آسمان و زمین شهادت داد بدین که روح القدس را بدانند، چنانکه به ما نیز. و دریا و آنچه را که در آنها است آفرید، ۹ که در طبقات ۹ و در میان ما و ایشان هیچ فرق نگذاشت، بلکه محض ایمان سلف همه امته را واگذشت که در طرق خود رفتارکنند، ۱۰ با دلهای ایشان را طاهر نمود. ۱۰ پس اکنون چرا خدا را امتحان وجودی که خود را بی شهادت نگذاشت، چون احسان می‌نمود می‌کنید که یوغی بر گردن شاگردان من نهید که پدران ما و ما نیز و از آسمان باران بارانیده و فصول باراور بخشیده، دلهای ما را طاقت تحمل آن رانداشتیم، ۱۱ بلکه اعتقاد داریم که محض فیض از خواراک و شادی پر می‌ساخت.» ۱۲ و بدین سخنان خلق را خداوند عیسی مسیح نجات خواهیم یافت، همچنان که ایشان از گذرانیدن قربانی برای ایشان به دشواری باز داشتند. ۱۳ اما نیز، ۱۴ پس تمام جماعت ساکت شده، به برنابا و پولس گوش پهودیان از انطاکیه و ایقونیه آمد، مردم را با خود متوجه ساختند و گرفتند چون آیات و معجزات را بیان می‌کردند که خدا در میان پولس را سنجگسازکرده، از شهر بیرون کشیدند و پنداشتند که مرده امته‌ها به وساطت ایشان ظاهر ساخته بود. ۱۳ پس چون ایشان است. ۱۵ اما چون شاگردان گرد او ایستادند برخاسته، به شهر ساکت شدند، یعقوب رو آورده، گفت: «ای برادران عزیز، مرا درآمد و فردای آن روز با برنابا به سوی دربه روانه شد ۲۱ و در گوش گیرید. ۱۶ شمعون بیان کرده است که چگونه خدا اول آن شهر بشارت داده، بسیاری را شاگرد ساختند. پس به لسته امته‌ها را تقدمند تا قومی از ایشان به نام خود بگیرد. ۱۵ و کلام واقعیه و انطاکیه مراجعت کردند. ۲۲ و دلهای شاگردان را تقویت اینجا در این مطابق است چنانکه مکتوب است ۱۶ که «بعد از داده، پند می‌دادند که در ایمان ثابت مانند و اینکه با مصیبتهای این رجوع نموده، خیمه دارد را که افتاده است باز بنا می‌کنم و بسیار می‌باید داخل ملکوت خدا گردیم. ۲۳ و در هر کلیسا بهجهت خرابیهای آن را باز بنامی کنم و آن را بربا خواهم کرد، ۱۷ تا بقیه ایشان کشیشان معین نمودند و دعا و روزه داشته، ایشان را به مردم طالب خداوند شوند و جمیع امته‌هایی که بر آنها نام من خداوندی که بدو ایمان آورده بودند، سپرندن. ۲۴ و از پیسیدیه نهاده شده است.» ۱۸ این را می‌گوید خداوندی که این چیزها را گذشته به پیغایله آمدند. ۱۹ پس رای من و به اتالیه فروید آمدند. ۲۰ و از آنچه به کشتنی سوار شده، به این است: کسانی را که از امته‌ها به سوی خدا بازگشت می‌کنند انطاکیه آمدند که از همان جا ایشان را به فیض خدا سپرده بودند زحمت نرسانیم، ۲۰ مگر اینکه ایشان را حکم کنیم که از جهات برای آن کاری که به انجام رسانیده بودند. ۲۱ و چون وارد شهر بتها و زنا و حیوانات خفه شده و خون بپریزند، ۲۱ زیرا که موسی شدند کلیسا را جمع کرده، ایشان را مطلع ساختند از آنچه خدا با از طبقات سلف در هر شهر اشخاصی دارد که بدو موضعه می‌کنند، ایشان کرده بود و چگونه دروازه ایمان را برای امته‌ها باز کرده بود. چنانکه در هر سیت در کنایس او را تلاوت می‌کنند.» ۲۲ آنگاه رسولان و کشیشان با تمامی کلیسا بایدین رضا دادند که چند نفر از ۲۸ پس مدت مدیدی با شاگردان پسر برند.

۱۵ میان خود انتخاب نموده، همراه پولس و برنابا به انطاکیه بفرستند، و تی چند از بیوهیه آمد، برادران را تعليم می‌دادند که یعنی بیوهای ملقب به برساها و سیلاس که از پیشوایان برادران «اگر برجسب آین موسی مختون نشود، ممکن نیست که نجات بودن.» ۲۳ و بدست ایشان نوشتد که «رسولان و کشیشان و پایید.» ۲۴ چون پولس و برنابا را منازعه و میاحشه بسیار با ایشان برادران، به برادران از امته‌ها که در انطاکیه و سوریه و قیلیقیه واقع شد، قرار بر این شد که پولس و برنابا و چند نفر دیگر از می‌باشند، سلام می‌رسانند. ۲۴ چون شنیده شد که بعضی از میان ایشان نزد رسولان و کشیشان در اورشیلم برای این مساله بروند. ما بیرون رفته، شما را به سخنان خود مشوش ساخته، دلهای شما ۳ پس کلیسا ایشان را متابعت نموده از فیلیقیه و سامره عبور را منقلب می‌نمایند و می‌گویند که می‌باید مختون شده، شریعت را کرده، ایمان آوردن امته‌ها را بیان کردنده و همه برادران را شادی نگاه بدارید و ما به ایشان هیچ امر نکردیم. ۲۵ لهذا ما به یک عظیم دادند. ۴ و چون وارد اورشیلم شدند، کلیسا رسولان و دل مصلحت دیدیم که چند نفر را اختیار نموده، همراه عزیزان کشیشان ایشان را پذیرفتند و آنها را از آنچه خدا با ایشان کرده بود، خود برنابا و پولس به نزد شما بفرستیم، ۲۶ اشخاصی که جانهای خبر دادند. ۵ آنگاه بعضی از فرقه فریسان که ایمان آورده بودند، خود را در راه نام خداوند ما عیسی مسیح تسلیم کرده‌اند. ۲۷ پس برخاسته، گفتند: «اینها را باید ختنه نمایند و امر کنند که سنت یهودا و سیلاس را فرستادیم و ایشان شمارا از این امور زبانی خواهد موسی را نگاه دارند.» ۶ پس رسولان و کشیشان جمع شدند تا آگاهانید. ۲۸ زیراکه روح القدس و ما صواب دیدیم که باری بر در این امر مصلحت بیستند. ۷ و چون میاحشه سخت شد، پطرس شمانهایم جز این ضروریات ۲۹ که از قربانی های بتها و خون و برخاسته، بدهشان گفت: «ای برادران عزیز، شما آگاهید که از ایام حیوانات خفه شده و زنا بپریزید که هرگاه از این امور خود را اول، خدا از میان شما اختیار کرد که امته‌ها از زبان من کلام

محفوظ دارید به نیکویی خواهید پرداخت والسلام.^{۳۰} پس ایشان زنی لیدیه نام، ارغوان فروش، که از شهر طبایتزا و خدابرست بود، مرخص شده، به انطاکیه آمدند و جماعت را فراهم آورده، نامه را می‌شنید که خداوند دل او را گشود تا سخنان پولس را بشنود. رسانیدند.^{۳۱} چون مطالعه کردند، از این تسلی شادخاطرگشتند.^{۱۵} و چون او و اهل خانه اش تعیید یافتند، خواهش نموده، گفت:^{۳۲} و یهودا و سیلاس چونکه ایشان هم نبی بودند، برادران را به «اگر شما رایقین است که به خداوند ایمان آوردم، به خانه من سخنان بسیار، نصیحت و تقویت نمودند.^{۳۳} پس چون مدتی درآمده، پیمانید.» و ما را الحاج نمود.^{۱۶} واقع شد که چون ما در آنجا بسرپرند به سلامتی از برادران رخصت گرفته، به سوی به محل نمازی رفیم، کنیزی که روح تعالی داشت و از گویی فرستند گان خود توجه نمودند.^{۳۴} اما پولس و برنابا در انطاکیه منافع بسیار برای آقایان خود پیدامی نمود، به ما بربخورد.^{۱۷} و توقف نموده^{۳۵} با بسیاری دیگر تعلیم و بشارت به کلام خدامی از عقب پولس و مآمده، ندا کرده، می‌گفت که «این مردمان دادند.^{۳۶} و بعد از ایام چند پولس به برنابا گفت: «برگردیم و خدام خدای تعالی می‌باشند که شما را از طریق نجات اعلام برادران را در هر شهری که در آنها به کلام خداوند اعلام نمودیم، می‌نمایند..» و چون این کار را روزهای بسیار می‌کرد، پولس دیدن کنیم که چگونه می‌باشند.»^{۳۷} اما برنابا چنان مصلحت دلتیگ شده، برگشت و به روح گفت: «تو را می‌فرمایی به نام دید که بیوحا ملقب به مرقس را همراه نیز بردارد.^{۳۸} لیکن پولس عیسی مسیح ازین دختر بیرون بیا.» که در ساعت از او بیرون شد. چنین صلاح دانست که شخصی راکه از پمغایله از ایشان جدا^{۱۹} اما چون آقایانش دیدند که از کسب خودمانیوس شدند، پولس و شده بود و با ایشان در کار همراهی نکرده بود، با خود نبرد.^{۳۹} پس سیلاس را گرفته، در بازارند حکام کشیدند.^{۲۰} و ایشان را نزد نزاعی سخت شد بدی که از یکدیگر جدا شده، برنابا مرقس را واليان حاضر ساخته، گفتند: «این دو شخص شهر ما را به شورش برداشته، به قیرس از راه دریا رفت.^{۴۰} اما پولس سیلاس را اختیار آورده‌اند و از یهود هستند،^{۲۱} و رسمی را اعلام می‌نمایند که کرد و از برادران به فیض خداوند سپرده شده، رو به سفر نهاد. پذیرفتن و بهجا آوردن آنها بر ما که رویان هستیم، جائز نیست.^{۴۱} و از سوریه و قیلیقیه عبور کرده، کلیساها را استواری نمود.^{۲۲} پس خلق بر ایشان هجوم آوردند و والیان جامه‌های ایشان را کشته، فرمودند ایشان را چوب بزنند.^{۲۳} و چون ایشان را چوب
۱۶ و به دری و لستره آمد که اینک شاگردی تمثواوس نام آنجا بسیار زندن، به زندان افکنند و داروغه زندان را تاکید فرمودند که بود، پسر زن یهودیه مونمه لیکن پدرش بیوتانی بود.^۲ که برادران در ایشان را محکم نگاه دارد.^{۲۴} و چون او بدیطوارم ریافت، ایشان لستره و ایقونی بر او شهادت می‌دانند.^۳ چون پولس خواست او را به زندان درونی انداخت و یا بهای ایشان را در کنده مضبوط کرد. همراه وی بیاید، او را گرفته مختون ساخت، به سبب یهودیانی که^{۲۵} اما قریب به نصف شب، پولس و سیلاس دعا کرده، خدا را در آن نواحی بودند زیرا که همه پدرش را می‌شناختند که بیوتانی تسبیح می‌خوانند و زندانیان ایشان را می‌شنیدند.^{۲۶} که ناگاه بود.^۴ و در هر شهری که می‌گشتند، قانونها را که رسولان و زلزله‌ای عظیم حادث گشت بدی که بیان زندان به جنبش درآمد کشیشان در اورشلیم حکم فرموده بودند، بدیشان می‌سپرندند تا دفعه همه درها باز شد و زنجیرها از همه فرو ریخت.^{۲۷} اما حفظ نمایند.^۵ پس کلیساها در ایمان استوار می‌شندند و روزیروز داروغه بیدار شده، چون درهای زندان را گشوده دید، شمشیر خود در شماره افوده می‌گشتند.^۶ و چون از فرجیجه و دیار غلطاطه را کشیده، خواست خود را بکشد زیرا گمان برد که زندانیان فرار عبور کردن.^۷ روح القدس ایشان را از رسانیدن کلام به آسیا منع کرده‌اند.^{۲۸} اما پولس به آواز بلند صدا زده، گفت: «خود را نمود.^۷ پس به میسیا آمد، سعی نمودند که به بطیلیا بروند، ضرری مرسان زیرا که ماهمه در اینجا هستیم.^{۲۹} پس چراغ لیکن روح عیسی ایشان را اجازت نداد.^۸ و از میسیا گلشته به طلب نموده، به اندرون جست و لزان شده، نزد پولس و سیلاس ترواس رسیدند.^۹ شبی پولس را رویایی رخ نمود که شخصی افتاد.^{۱۰} و ایشان را بیرون آورده، گفت: «ای آقایان، مرا چه باید از اهل مکادونیه ایستاده بود التمس نموده گفت: «به مکادونیه کرد تا نجات بایم؟»^{۲۱} گفتند: «به خداوند عیسی مسیح ایمان آمد، ما را امداد فرماء.»^{۱۰} چون این رویا را دید، بی درنگ عازم آور که تو و اهل خانه ات نجات خواهید یافت.^{۲۲} آنگاه کلام سفر مکادونیه شدیم، زیرا به یقین دانستیم که خداوندما را خوانده خداوند را برای او و تمامی اهل بیتش بیان کردند.^{۳۳} پس ایشان را است تا بشارت بدیشان رسانیم.^{۱۱} پس از ترواس به کشته برداشته، در همان ساعت شب زخم‌های ایشان را شست و خود و نشسته، به راه مستقیم به ساموتراکی رفیم و روز دیگر به نیاپولیس. همه کسانش فی الفور تعیید یافتند.^{۱۲} و ایشان را به خانه خود و از آنجا به فیلیپی رفیم که شهر اول ازرسحد مکادونیه و کلونیه درآورده، خوانی پیش ایشان نهاد و تمامی عیال خود به خدا ایمان است و در آن شهر چند روز توقف نمودیم.^{۱۳} و در روز سبت از آورده، شادگردیدند.^{۱۴} اما چون روز شد، والیان فراشان فرستاده، شهرپریون شده و به کار رودخانه جایی که نماز می‌گذارند، گفتند: «آن دو شخص را رها نما.»^{۱۵} آنگاه داروغه پولس را از نشسته با زنانی که در آنجا جمع می‌شدند سخن راندیم.^{۱۶} و

این سخنان آگاهانید که «والیان فرستاده‌اند تا رستگار شوید. پس با هر که ملاقات می‌کرد، مباحثه می‌نمود. ۱۸ اما بعضی از فلاسفه الان بیرون آمده، به سلامتی روانه شوید.»^{۳۷} لیکن پولس بدیشان اپیکورین و راقیین با اوروپو شده، بعضی می‌گفتند: «این باوه‌گو گفت: «ما را که مردمان رومی می‌باشیم، آشکارا و بی‌حجه زده، چه می‌خواهد بگوید؟» و دیگران گفتند: «ظاهر واعظ به خدایان به زندان انداختند. آیا الان ما را به پنهانی بیرون می‌نماید؟ نی غریب است.» زیرا که ایشان را به عیسی و قیامت بشارت می‌داد. بلکه خود آمده، ما را بیرون بیاورند. ۲۸ پس فراشان این سخنان را ۱۹ پس او راگرفته، به کوه مریخ بردن و گفتند: «آیا می‌توانیم یافت به والیان گفتند و چون شنیدند که رومی هستند پترسیدند ۲۹ و که این تعلیم تازه‌ای که تو می‌گویی چیست؟ ۲۰ چونکه سخنان آمده، بدیشان التمس نموده، بیرون آوردند و خواهش کردند که از غریب به گوش مامی رسانی. پس می‌خواهیم بدانیم از اینها چه شهر بروند. ۴۰ آنگاه از زندان بیرون آمده، به خانه لیدیه شتابند و مقصود است.» ۲۱ اما جمیع اهل اطیبه و غربی ساکن آنچه پایداران ملاقات نموده و ایشان را نصیحت کرده، روانه شدند. جز برای گفت و شنید درباره چیزهای تازه فراغتی نمی‌داشتند.

۲۲ پس پولس در وسط کوه مریخ استاده، گفت: «ای مردان اطیبه، ۱۷ و از امقویوس و اپلوبیه گذشته، به تسالوئیکی رسیدند که شما را از هر جهت بسیار دینار یافهم، ۲۳ زیرا چون سیر کرده، در آنچا کنیسه یهود بود. ۲ پس پولس بر حسب عادت خود، معابدشما را نظره می‌نمودم، مذهبی یافتم که بر آن، نام خدای نزدیشان داخل شده، در سه سمت با ایشان از کتاب مباحثه ناشناخته نوشته بود. پس آنچه را شماناشناخته می‌پرسید، من به می‌کرد ۳ و واضح و مبین می‌ساخت که «لازم بود مسیح رحمت شما اعلام می‌نمایم. ۴ خدایی که جهان و آنچه در آن است بیند و از مردگان برخیزو عیسی که خبر او را به شما می‌دهم، این آفرید، چونکه او مالک آسمان و زمین است، در هیکلهای ساخته مسیح است.» ۴ و بعضی از ایشان قبول کردند و با پولس و شده بدهشها ساکن نمی‌باشد ۲۵ و از دست مردم خدمت کرده سیلاس متحد شدند و از یونانیان خدا ترس، گروهی عظیم و از نمی‌شود که گویا محتاج چیزی باشد، بلکه خود به همگان حیات زنان شریف، عددی کثیر. ۵ امایه‌هایان بی ایمان حسد برد، ۶ و نفس و جمیع چیزها می‌بخشد. ۶ و هر امت انسان را از یک چند نفر اشاره از یازاریها را برداشت، خلق را جمع کرده، شهر را به خون ساخت تا بر تمامی روی زمین مسکن گیرند و زمانهای معین شورش آوردند و به خانه یاسون تاخته، خواستادیشان را در میان و حدود مسکن‌های ایشان را مقرر فرمود ۲۷ تا خدا را طلب کنند مردم بیزند. ۶ و چون ایشان رانیافتند، یاسون و چند برادر را نزد که شاید او را تفحص کرده، بیاند، با آنکه از هیچ‌یکی از ما دور حکام شهر کشیدند و ندا می‌کردند که «آنایی که ربع مسکون را نیست. ۲۸ زیرا که در او زندگی و حرکت و وجود دارم چنانکه شوراینده‌اند، حال بدینجا نیزآمده‌اند. ۷ و یاسون ایشان را پذیرفته بعضی از شعرای شما نیز گفتند که از نسل او می‌باشیم. ۲۹ پس است و همه اینها برخلاف احکام قیصر عمل می‌کنند و قابل بر این چون از نسل خدا می‌باشیم، نشاید گمان برد که الوهیت شباخت هستند که پادشاهی دیگر هست یعنی عیسی.» ۸ پس خلق و دارد به طلا یا نقره یا سنگ مقوش به صنعت یا مهارت انسان. حکام شهر را از شنیدن این سخنان مضطرب ساختند ۹ و از یاسون و ۱۰. پس خدا ازمنهای جهالت چشم پوشیده، الان تمام خلق رادر دیگران کفالت گرفته، ایشان را رها کردند. ۱۰ اما برادران بی‌درنگ هر جا حکم می‌فرماید که توبه کنند. ۲۱ زیرا روزی را مقرر فرمود در شب پولس و سیلاس را به سوی بیره روانه کردند و ایشان بدینجا که در آن ربع مسکون را به انصاف داری خواهد نمود به آن رسیده، به کنیسه یهود درآمدند. ۱۱ و اینها از اهل تسالوئیکی مردی که معین فرمود و همه را دلیل داد به اینکه او را از مردگان نجیبتر بودند، چونکه در کمال رضامندی کلام را پذیرفته و برخیزاید.» ۲۲ چون ذکر قیامت مردگان شنیدند، بعضی استهرا هر روز کتب را تفتیش می‌نمودند که آیا این همچنین است. نمودند و بعضی گفتند متبه دیگر در این امر از تو خواهیم شدی. ۱۲ پس بسیاری از ایشان ایمان آوردند و از زنان شریف یونانیه و از ۲۳ و همچنین پولس از میان ایشان بیرون رفت. ۲۴ لیکن چند نفر مردان، جمیع عظیم. ۱۳ چون بیهودیان تسالوئیکی فهمیدند بدپویشه ایمان آوردند که از جمله ایشان دیویسیوس آریویاغی بود و که پولس در بیره نیز به کلام خدا موعظه می‌کند، در آنچا هم زنی که دامرس نام داشت و بعضی دیگر با ایشان رفته، خلق را شورایندند. ۱۴ در ساعت برادران پولس را به سوی ۱۸ و بعد از آن پولس از اطیبه روانه شده، به قرنس آمد. دریا روانه کردند ولی سیلاس با تیموتاوس در آنچا توقف نمودند.

۱۵ و بعد از آن پولس از اطیبه آوردند و حکم بیرای سیلاس و ۲ و مرد یهودی اکلا نام راکه مولدش بقطعاً بود و از ايطالیا تازه تیموتاوس گرفته که به زودی هرچه تمام تر به نزد او آید، روانه رسیده بود و نش پرسکله را یافت زیرا کلودیوس فرمان داده بود که شدند. ۱۶ اما چون پولس در اطیبه انتظار ایشان رامی کشید، همه بیهودیان از روم بروند. پس نزدیشان آمد. ۳ و چونکه با روح او در اندروش مضطرب گشت چون دید که شهر از پنهان پیشیشه بود، نزدیشان مانده، به کار مشغول شد و کسب است. ۱۷ پس در کنیسه با بیهودیان و خداپستان و در بازار، هر روزه ایشان خیمه‌دوزی بود. ۴ و هر سیت در کنیسه مکالمه کرده،

یهودیان و یونانیان را مجباً می‌ساخت. ۵ اما چون سپلاس و سخن آغاز کرد اما چون پرسکله و اکیلا او راشنیدند، نزد خود تیموتاوس از مکادوئیه آمدند، پولس در روح مجبور شده، برای آوردند و به دقت تمام طریق خدا را بدو آموختند. ۲۷ پس چون یهودیان شهادت می‌داد که عیسیٰ مسیح است. ۶ ولی چون اوزیمیت سفر اخائیه کرد، برادران او را تغییر نموده، به شاگردان ایشان مخالفت نموده، کفر می‌گفتند، دامن خود را بر ایشان سفارش نامه‌ای نوشتند که او را پذیرند. و چون بدانجا رسید آنانی افشارنده، گفت: «خون شما بر سر شما است. من بری هستم. را که به وسیله فیض ایمان آورده بودند، اعانت بسیار نمود»، زیرا بعد از این به نزد امت هامی روم. ۷ پس از آنجا نقل کرده، به به قوت تمام بر یهودا قامه حجت می‌کرد و از کتب ثابت می‌نمود خانه شخصی یوستس نام خدایپرست آمد که خانه او متصل به که عیسیٰ مسیح است.

کیسیه بود. ۸ اما کرپس، رئیس کیسیه با تمامی اهل بیت
به خداوند ایمان آوردند و بسیاری از اهل قرنتس چون شنیدند، ۹ و چون اپلس در قرنتس بود، پولس در نواحی بالا گردش ایمان آورده، تعمید یافتند. ۹ شبی خداوند در رویا به پولس گفت: «کرده، به افسس رسید. و در آنجا شاگرد چند یافته، ۲ بدانش «ترسان می‌باش، بلکه سخن بگو و خاموش می‌باش». ۱۰ زیرا که من با گفت: «آیا هنگامی که ایمان آورده‌دید، روح القدس را یافید؟» به تو هستم و هیچ کس تو را اذیت نخواهد رسانید زیرا که مرا در این وی گفتند: «بلکه نشیدیم که روح القدس هست!» ۳ بدانش شهر خلق بسیار است. ۱۱ پس مدت یک سال و شش ماه گفت: «پس به چه چیز تعمید یافتد؟» گفتند: «به تعمید توقف نموده، ایشان را به کلام خدا تعلیم می‌داد. ۱۲ اما چون یحیی. ۴ پولس گفت: «یحیی الله تعمید تو به می‌داد و به قوم غالیون والی اخایه بود، یهودیان یکدل شده، بر سر پولس تاخته، می‌گفت به آن کسی که بعد از من می‌آید ایمان بیاورید یعنی به او را پیش مسند حاکم بردند ۱۳ و گفتند: «این شخص مردم را مسیح عیسی.» ۵ چون این راشنیدند به نام خداوند عیسی تعمید اغومی کند که خدا را برخلاف شریعت عبادت کنند. ۱۴ چون پولس دست بر ایشان نهاد، روح القدس برایشان پولس خواست حرف زند، غالیون گفت: «ای یهودیان اگر ظلمی نازل شد و به زبانها متکلم گشته، نبوت کردن. ۷ و جمله آن یا فسقی فاحش می‌بود، هر آینه شرط عقل می‌بود که متهم مردمان تخمن دوازه نفرینوند. ۸ پس به کیسیه درآمد، مدت شما بشوم. ۱۵ ولی چون مساله‌ای است درباره سخنان و نامها و سه ماه به دلیری سخن می‌راند و در امور ملکوت خدا مباحثه شریعت شما، پس خود بفهمید. من در چنین امور نمی‌خواهم می‌نمود و برهان قاطع می‌آوردم. ۹ اما چون بعضی سخت دل داوری کنم.» ۱۶ پس ایشان را از پیش مسند براند. ۱۷ و همه گشته، ایمان نیازوردن و پیش روی خلق، طریقت را بد می‌گفتند، سوستانیس رئیس کیسیه را گرفته او را در مقابل مسند والی بزند و از ایشان کناره گزیده، شاگردان را جدا ساخت و هر روزه در مدرسه غالیون را از این امور هیچ پردازی نمود. ۱۸ اما پولس بعد از آن روزهای شخصی طیرانس نام مباحثه می‌نمود. ۱۰ و بدیطور دو سال پسیار در آنجاتوقف نمود پس برادران را وداع نموده، به سوریه از گذشت بقسمی که تمامی اهل آسیا چه یهود و چه یونانی کلام راه دریا رفت و پرسکله و اکیلا همراه او رفتند. و در گنبدیه موی خداوند عیسی را شنیدند. ۱۱ و خداوند از دست پولس معجزات خود را چید چونکه نذر کرده بود. ۱۹ و چون به افسس رسید آن غیرمعتمد از ظهروری که از بدن او دستمالها و دو نفر را در آنجا رها کرده، خود به کیسیه درآمد، با یهودیان فوشهای را بدهد، بر مرضان می‌گذاردند و امراض از ایشان زایل می‌مباحثه نمود. ۲۰ و چون ایشان خواهش نمودند که مدتی با ایشان شد و ارواح پلید از ایشان اخراج می‌شدند. ۱۳ لیکن تنی چند بماند، قول نکرد ۲۱ بلکه ایشان را وداع کرده، گفت که «مرا به از یهودیان سیاح عزیمه خوان بر آنانی که ارواح پلید داشتند، هر صورت باید عید آینده را در اورشایم صرف کنم. لیکن اگر نام خداوند عیسی را خوانند گفتند و می‌گفتند: «شما را به آن خدا بخواهد، باز به نزد شما خواهیم برگشت.» پس از افسس روانه عیسی که پولس به او موعظه می‌کند قسم می‌دهیم!» ۱۴ و هفت شد. ۲۲ و به قیصریه فرو رفده آمده (به اورشایم) رفت و کلیسا را نفر پسران اسکوواریس کهنه یهود این کار می‌کردند. ۱۵ اما روح تحیت نموده، به انطاکیه آمد. ۲۳ و مدتی در آنجا مانده، باز به خیث در جواب ایشان گفت: «عیسی رامی شناسم و پولس را سفر توجه نمود و در ملک غلطیه و فریجیه جا بجا می‌گشت و می‌دانم. لیکن شما کیستید؟» ۱۶ و آن مرد که روح پلید داشت همه شاگردان را استوار می‌نمود. ۲۴ اما شخصی یهود اپلس نام از برایشان جست و بر ایشان زور آور شده، غلبه یافت بحدی که از اهل اسکندریه که مردی فصیح و در کتاب توانا بود، به افسس آن خانه عربان و محروم فرار کردند. ۱۷ چون این واقعه بر جمیع رسید. ۲۵ او در طریق خداوند تربیت یافته و در روح سرگم بوده، یهودیان و یونانیان ساکن افسس مشهور گردید، خوف بر همه درباره خداوند به دقت تکلم و تعلیم می‌نمود هرچند چز از تعمید ایشان طاری گشته، نام خداوند عیسی را مکرم می‌داشتند. ۱۸ و یحیی اطلاعی نداشت. ۲۶ همان شخص در کیسیه به دلیری بسیاری از آنانی که ایمان آورده بودند آمدند و به اعمال خود اعتراف کرده، آنها را فاش می‌نمودند. ۱۹ و جمعی از شعبده بازان

کتب خوبیش را آورده، در حضور خلق سوزانیدند و چون قیمت آنها دیگر طالب چیزی باشد، در محکمه شرعی فیصل خواهد پذیرفت. را حساب کردند، پنجاه هزار درهم بود ۲۰ بدینطور کلام خداوند ۳۰ زیادر خطیرم که در خصوص فتنه امروز از مابازخواست شود ترقی کرده قوت می گرفت. ۲۱ و بعد از تمام شدن این مقدمات، چونکه هیچ علیق نیست که درباره آن عندری برای این ازدحام پولس درروح عزیمت کرد که از مکادونیه و اخایه گذشته، به توامی آورد. ۴۱ این را گفته، جماعت را متفرق ساخت.

او شلیم بود و گفت: «بعد از رفتمن به آنجا روم را نیز باید دید.» ۲۰ و بعد از تمام شدن این هنگامه، پولس شاگردان را ۲۲ پس دو نفر از ملازمان خود یعنی تیموتاوس و ارسطلوس را به مکادونیه روانه کرد و خود در آسیا چندی توقف نمود. ۲۳ در آن زمان هنگامه‌ای عظیم درباره طریقت بر پا شد. ۲۴ زیرا شخصی دیمیتریوس نام زرگر که تصاویرتکده ارطامیس از نقره می ساخت و یونانستان آمد. ۳ و سه ماه توقف نمود و چون عزم سفر سوریه کرد بهجهت صنعتگران نفع خطیر پیدا می نمود، ایشان را و دیگرانی که در چنین پیشه اشتغال می داشتند، ۲۵ فراهم آورده، گفت: «ای مردمان شما آگاه هستید که از این شغل، فراخی رزق ما از اهل تسالونیکی و غایبوس از دریه و تیموتاوس و از مردم آسیا است. ۲۶ و دیده و شنیده اید که نه تنها در افسس، بلکه تقریب در تمام آسیا این پولس خلق بسیاری را اغوا نموده، منحرف ساخته است و می گوید اینهایی که به دستهای ساخته می شوند، خدایان نیستند. ۲۷ پس خطر است که نه فقط کسب ما از میان رودبلکه این هیکل خدای عظیم ارطامیس نیز حقیر شمرده شود و عظمت وی که تمام آسیا و ربع مسکون او را می پرستند بطرف شود.» ۲۸ چون این را شنیدند، از خشم پر گشته، فیاض کرده، می گفتند که «پرگ است ارطامیس افسسیان.» ۲۹ و تمامی شهر به شورش آمده، همه متفق به تماشاخانه تاختند و غایبوس و ارستخس را گشته، از طبقه سوم به زیر افتاد و او را مرده برداشتند. ۳۰ آنگاه پولس به زیر آمد، بر او افتاد و وی را در آغوش کشیده، گفت: «مضطرب می‌باشید زیرا که جان اور اوست.» ۳۱ پس بالا رفته و نان را شکسته، خورد و تا طلوع فجر گفتگوی بسیار کرده، ۳۲ اما چون پولس اراده نمود که به میان مردم درآید، شاگردان او را نگذاشتند. ۳۱ و بعضی از روایات آسیا که او را دوست می داشتند، نزد او فرستاده، خواهش نمودند که خود را به تماشاخانه نسپارند. و هر یکی صدایی علیحده می کردند زیرا که جماعت آشفته بود و اکثرنی دانستند که برای چه جمع شده‌اند. ۳۳ پس اسکندر را از میان خلق کشیدند که یهودیان او را پیش اندختند و خواست تا آنجا پیاده رود. ۳۴ پس چون در اسوس او را ملاقات کردیم، او را برداشت، به متلبینی آمدیم. ۳۵ و از آنجا به دریا کوچ حجت پیاوود. لیکن چون دانستند که یهودی است همه بیک آوار قریب به دو ساعت ندا می کردند که «پرگ است ارطامیس افسسیان.» ۳۶ پس از آن مستوفی شهر خلق را ساخت گردانیده، گفت: «ای مردان افسسی، کیست که نمی داند که شهرب افسسیان ارطامیس خدای عظیم و آن صنمی را که از مشتری نازل شد پرستش می کند؟» ۳۷ پس چون این امور را توان انکار کرد، شما می باید آرام باشید و هیچ کاری به تعجبی نکنید. ۳۸ زیرا که این اشخاص را آورده که تاراج کنندگان هیکل اند او روز اول که وارد آسیا شدم، چطور هر وقت با شما بسرمی بردم؛ و نه به خدای شما بددگفته‌اند. ۳۹ پس هر گاه دیمیتریوس و همکاران وی ادعایی بر کسی دارند، ایام قضایا مقرر است و داوران پیوود بر من عارض می شد، به خدمت خداوند مشغولی بودم. ۴۰ و چگونه چیزی را از آنچه برای شما مفید باشد، دریغ نداشتم

بلکه آشکارا و خانه به خانه شما را خبر و تعلیم می نمودم. ۲۱ و گشتم و همه با زنان و اطفال تا بیرون شهر مارا مشایعت نمودند و به یهودیان و یونانیان نیز از توبه به سوی خدا و ایمان به خداوند ما به کاره دریا زانو زده، دعا کردیم. ۶ پس یکدیگر را دعای کردیم، به عیسی مسیح شهادت می دادم. ۲۲ و اینک الان در روح بسته کشته سوار شدیم و ایشان به خانه های خود برگشتند. ۷ و ما شده، به اورشلیم می روم و از آنجه در آنجا بر من واقع خواهد شد، سفر دریا را به انجام رسانیده، از صور به پتولامیس رسیدیم و برادران اطلاعی ندارم. ۲۳ جز اینکه روح القدس در هر شهادت داده، را سلام کردیم، با ایشان یک روز ماندیم. ۸ در فراید آن روز، از آنجا می گوید که بندها و خدمات برایم مهیا است. ۲۴ لیکن این چیزها روانه شده، به قیصریه آمدیم و به خانه فیلپس مبشر که یکی از آن را به هیچ می شمارم، بلکه جان خود را عزیز نمی دارم تا در خود را ففت بود درآمده، نزد او ماندیم. ۹ و او را چهار دختر باکره بود که به خوشی به انجام رسانم و آن خدمتی را که از خداوند عیسی نبوت می کردند. ۱۰ و چون روز چند در آنجا ماندیم، نبی ای یافته ام که به بشارت فیض خدا شهادت دهم. ۲۵ و الحال این آنگابوس نام از یهودیه رسید، ۱۱ و نزد ما آمده، کمرنید پولس را رامی دانم که جمیع شما که در میان شما گشته و به ملکوت گرفته و دستها و پایهای خود را بسته، گفت: «روح القدس می گوید خدا موعظه کردام، دیگر روی مرانخواهید دید. ۲۶ پس امروز از که یهودیان دراورشلیم صاحب این کمرنید را به همینطور بسته، او شما گواهی می طلبم که من از خون همه بری هستم، ۲۷ زیرا که را بدستهای امتها خواهند سپرد.» ۱۲ پس چون این را شنیدیم، از اعلام نمودن شما به تمامی اراده خدا کوتاهی نکردم. ۲۸ پس ما و اهل آنجا التماس نمودیم که به اورشلیم نزد. ۱۳ پولس نگاه دارید خوبیشن و تمامی آن گله را که روح القدس شما را بر آن جواب داد: «چه می کنید که گریان شده، دل مرای شکنیدزیرا استقبر فرمود تا کلیسا ای خدا را رعایت کنید که آن را به خون من مستعدم که نه فقط قید شوم بلکه تا دراورشلیم بمیر به خاطر خود خربه است. ۲۹ زیرا من می دانم که بعد از رحلت من، نام خداوند عیسی.» ۱۴ چون او نشید خاموش شده، گفتیم: گرگان درنه به میان شما درخواهند آمد که بر گله ترجم خواهند «آنچه اراده خداوند است بشود.» ۱۵ و بعد از آن ایام تدارک نمود، ۲۰ و از میان خود شما مردمانی خواهند بخاست که سختان سفر دیده، متوجه اورشلیم شدیم. ۱۶ و تنی چند از شاگردان کچ خواهند گفت تا شاگردان را در عقب خود بکشند. ۲۱ لهذا قیصریه همراه آمده، ما را نزد شخصی مناسون نام که از اهل قبرس بیدار باشید و به یاد آورید که مدت سه سال شبانه روز از تنبیه و شاگرد قادیمی بود، آوردند تازند او منزل نماییم. ۱۷ و چون وارد نمودن هر یکی از شما با اشکها باز نایستادم. ۲۲ والحال ای اورشلیم گشتمیم، برادران ما را به خشنودی پذیرفتند. ۱۸ و در روز برادران شما را به خدا و به کلام فیض اومی سیارم که قادر است دیگر، پولس ما را برداشته، نزد یعقوب رفت و همه کشیشان حاضر شما را بنا کند و در میان جمیع مقدسین شما را میراث بخشند. شدند. ۱۹ پس ایشان را سلام کرد، آنچه خدا بوسیله خدمت او نقره یالاس کسی را طعم نوزیریدم، ۲۳ بلکه خودمی در میان امتها به عمل آورده بود، مفصلان گفت. ۲۰ ایشان چون دانید که همین دستها در رفع احتیاج خود ورقایم خدمت می کرد. این راشنیدن، خدا را تمجید نموده، به وی گفتند: «ای برادر، ۲۵ این همه را به شامنومودم که می باید چنین مشقت کشیده، آکاه هستی که چند هزارها از یهودیان ایمان آوردهاند و جمیع در ضعفا راستگیری نمایید و کلام خداوند عیسی را به خاطر دارید شریعت غیروند: ۲۱ و درباره تو شنیده اند که همه یهودیان را که که او گفت دادن از گرفتن فرخده تراست.» ۲۶ این پنگت و در میان امتها می باشند، تعیم می دهی که از موسی انحراف زانو زده، با همگی ایشان دعا کرد. ۲۷ و همه گریه بسیار کردند نمایند و می گویند نباید اولاد خود رامخون ساخت و به سنت رفتار و بر گردن پولس آویخته، او را می بوسیدند. ۲۸ و بسیار متالم نمود. ۲۹ پس چه باید کرد؟ البته جماعت جمع خواهند شد شدنده خصوص بجهت آن سخنی که گفت: «بعد از این روزی مرا زیراخواهد شنید که تو آمدی ای.» ۳۰ پس آنچه به توگیم به عمل نخواهید دید.» پس او را تا به کشته مشایعت نمودند.

۲۱ و چون از ایشان هجرت نمودیم، سفردریا کردیم و به راه که سر خود را پتراشند تا همه بدانند که آنچه درباره تو شنیده اند راست به کوس آمدیم و روز دیگر به رودس و از آنجا به پاترا. اصلی ندارد بلکه خود نیز در حافظت شریعت سلوک می نمایی. ۲ و چون کشته ای یافتیم که عازم فینیقیه بود، بر آن سوار شده، ۲۵ لیکن درباره آنانی که از امتها ایمان آورده اند، مافرستادیم و کوچ کردیم. ۳ و قبرس را به نظر آورده، آن را به طرف چپ رها حکم کردیم که از قریانی های بت و خون و حیوانات خفه شده و کرده، به سوی سوریه رفتیم و در صور فرود آمدیم زیرا که در آنجا زنا پرهیز نمایید. ۲۶ پس پولس آن اشخاص را برداشته، روز دیگر با می باست بار کشته را فرود آورند. ۴ پس شاگردی چند پیدا ایشان طهارت کرد، به هیکل درآمد و از تکمیل ایام طهارت کرده، هفت روز در آنجاماندیم و ایشان به الهام روح به پولس اطلاع داد تا هدیه ای برای هر یک از ایشان بگذراند. ۲۷ و چون گفتند که به اورشلیم نزد. ۵ و چون آن روزها را بسر بردمیم، روانه

هفت روز نزدیک به انجام رسید، یهودی‌ای چند از آسیا او را در چون نزدیک به دمشق رسیدم، قریب به ظهر ناگاه نوری عظیم هیکل دیده، تمامی قوم را به شورش آوردند و دست بر او انداخته، از آسمان گرد من درخشدید. ۷ پس بر زمین افتد، هاتھی را ۲۸ فریاد برآوردند که «ای مردان اسرائیلی، امداد کنید! این است شنیدم که به من می‌گوید: «ای شاول، ای شاول، چرا بر من جفا آن کس که بخلاف امت و شریعت و این مکان در هر جاهمه را می‌کنی؟» ۸ من جواب دادم: «خدواندا تو کیستی؟ او مرا تعلیم می‌دهد. بلکه یونانی‌ای چند را نیز به هیکل درآورده، این گفت: «من آن عیسی ناصری هستم که تو بر وی چفامی کنی.» مکان مقدس را ملوث نموده است.» ۲۹ زیرا قبل از آن تروپیمس ۹ و همراهان من نور را دیده، ترسان گشتند ولی آواز آن کس را که افسوسی را باوی در شهر دیده بودند و مظنه داشتند که پولس او را با من سخن گفت نشیدند. ۱۰ گفتمن: «خدواندا چه کنم؟» به هیکل آورده بود. ۳۰ پس تمامی شهر به حرکت آمد و خلق خداوندرا گفت: «برخاسته، به دمشق برو که در آنجا تو رامطلع ازدحام کرده، پولس را گرفتند و از هیکل بیرون کشیدند و فی الفور خواهند ساخت از آنچه برات مقرر است که بکنی.» ۱۱ پس درها را بستند. ۳۱ و چون قصدفل او می‌کردند، خبر به مین چون از سلطوت آن نور نایینگشتمن، رفاقتیم دست مرا گرفته، به باشی سپاه رسید که «تمامی اورشلیم به شورش آمده است.» دمشق رسانیدند. ۱۲ آنگاه شخصی متقدی بحسب شریعت، حنانیا ۳۲ او بی دریگ سپاه و یوزیاشی‌ها را برداشته، بر سرایشان تاخت. نام که نزد همه یهودیان ساکن آنجا نیکنام بود، ۱۳ به نزد من پس ایشان به مجرد دیدن مین باشی و سپاهیان، از زدن پولس آمده و ایستاده، به من گفت: «ای برادر شاول، بینا شو» که در دست برداشتند. ۳۳ چون مین باشی رسید، او را گرفته، فرمان داد همان ساعت بر وی نگریستم. ۱۴ او گفت: «خدای پدران ما تا او را بدو زنجیر بینند و پرسید که «این کیست و چه کرده تو را برگردید تا اراده او را بدانی و آن عادل را بینی و از زبانش است؟» ۳۴ اما بعضی از آن گروه به سخنی و بعضی به سخنی بشنوی. ۱۵ زیرا آنچه دیده و شنیده‌ای نزد جمیع مردم دیگر صدا می‌کردند. و چون او به سبب شورش، حقیقت امر شاهد براو خواهی شد. ۱۶ و حال چرا تاخیر می‌نمایی؟ برخیز و راتوانست فهمید، فرمود تا او را به قلعه بیاروند. ۳۵ و چون به زینه تعیید بگیر و نام خداوند را خوانده، خود را از گناهات غسل رسید، اتفاق افتاد که لشکریان به سبب ازدحام مردم او را برگرفتند. ۱۶ و چون به اورشلیم برگشته، در هیکل دعا می‌کردم، ۳۶ زیرا گروهی کثیر از خلق از عقب او افتاده، صدا می‌زندن که بیخودشدم. ۱۸ پس او را دیدم که به من می‌گوید: «بشتاب و اورا هلاک کن!» ۳۷ چون نزدیک شد که پولس را به قلعه از اورشلیم به زودی روانه شو زیرا که شهادت تو را در حق من درآورند، او به مین باشی گفت: آیا اجازت است که به تو چیزی نخواهند پذیروفت.» ۱۹ من گفت: «خدواندا، ایشان می‌داند که گوییم؟ گفت: «آیا زیان یونانی رامی دانی؟ ۳۸ مگر تو آن مصری من در هرکیسه مومنین تو را حبس کرده، می‌زدم؟ ۲۰ وهنگامی نیستی که چندی پیش از این فتحه برانگیخته، چهار هزار مرد قتال که خون شوید تو استیقان را می‌ریختند، من نیز ایستاده، رضا بدان را به بیان برد؟» ۳۹ پولس گفت: «من مرد یهودی هستم از دادم و جامه‌های قاتلان او را نگاه می‌داشم.» ۲۱ او به من طرسوس قیلیقیه، شهری که بنام ونشان نیست و خواهش آن دارم گفت: «روانه شوزیرا که من تو را به سوی امت های بعیدمی که مرا اذن فرمایی تا به مردم سخن گویم.» ۴۰ چون اذن یافت، فرستم. ۲۲ پس تا این سخن بلو گوش گرفتند؛ آنگاه آوار خود را بر زینه ایستاده، بدست خود به مردم اشاره کرد؛ و چون آرامی بلند کرد، گفتند: «چنین شخص را از روی زمین بردار که زنده کامل پیدا شد، ایشان را به زیان عبرانی مخاطب ساخته، گفت. ماندن او جایز نیست!» ۲۳ و چون غوغای نموده و جامه‌های خود را فاشانده، خاک به هوا می‌ریختند، مین باشی فرمان داد تا او ۲۲ «ای برادران عزیز و پدران، حجتی را که الان پیش شما را به قلعه درآورند و فرمود که اورا به تاریخه امتحان کنید تا نفهمد می‌آورم بشنوید.» ۲ چون شنیدند که به زیان عبرانی با ایشان که به چه سبب اینقدر بر او فریاد می‌کردند. ۲۵ و وقتی که او را تکلم می‌کند، بیشتر خاموش شدند. پس گفت: «من مرد به ریسمانها می‌بستند، پولس به یوزیاشی‌ای که حاضر بود گفت: یهودی هستم، متولد طرسوس قیلیقیه، اما تربیت یافته بود در این «آیا بر شما جایز است که مردی رومی را بی‌حجه هم تازیانه شهر در خدمت غمالاتیل و در دقایق شریعت اجاد متعلم شده، زنید؟» ۲۶ چون یوزیاشی‌این را شنید، نزد مین باشی رفه، او درباره خدا غیرور می‌بودم، چنانکه همگی شما امروز می‌باشید. را خبر داده، گفت: «چه می‌خواهی بکنی زیرا این شخص رومی ۴ و این طریقت را تابه قتل مزاجم می‌بودم به نوعی که مردان و است؟» ۲۷ پس مین باشی آمده، به وی گفت: «مرا بگو که زنان را بند نهاده، به زنان می‌انداختم، ۵ چنانکه رئیس کهنه تو رومی هستی؟» گفت: «بلی!» ۲۸ مین باشی جواب داد: و تمام اهل شورا به من شهادت می‌دهند که از ایشان نامه‌ها «من این حقوق را به مبلغی خطری تحصیل کردم!» پولس گفت: برای برادران گرفته، عازم دمشق شدم تا آنای را نیز که در آنجا «امان در آن مولود شدم.» ۲۹ در ساعت آنایی که قصد تفییش باشد قید کرده، به اورشلیم آورم تا سزا بایند. ۶ و در اثنای راه

او داشتند، دست از او برداشتند و مین باشی ترسان گشت چون گفت: «پولس زندانی مرا طلبیده، خواهش کرد که این جوان را به فهمید که رومی است از آن سبب که او را بسته بود. ۳۰ بامدادان خدمت تو بیاوم، زیرا چیزی دارد که به تو عرض کند.» ۱۹ پس چون خواست درست بفهمد که یهودیان به چه علت مدعی او مین باشی دستش را گرفته، به خلوت بود و پرسید: «چه چیز است می باشند، او را از زندان بیرون آورده، فرمود تا روسای کهنه و که می خواهی به من خبر دهی؟» ۲۰ عرض کرد: «یهودیان تمامی اهل شورا حاضر شوند و پولس را پایین آورده، در میان ایشان متفق شده‌اند که از تو خواهش کنند تا پولس را فردا به مجلس شورا دراوری که گویاراده دارند در حق او زیادتر تفییش نمایند. بريا داشت.

۲۱ پس پولس به اهل شورا نیک نگریسته، گفت: «ای نفر از ایشان در کمین وی اند و به سوگند عهد بسته‌اند که تا برادران، من تا امروز با کمال ضمیر صالح در خدمت خدا رفتار او را نکشند چیزی نخورند و نیاشامند و الان مستعد و منتظر کردند.» ۲۲ آنگاه حنایا، رئیس کهنه، حاضران را فرمودتا به دهائش زند. ۳ پولس بدو گفت: «خدا تو را خواهد زد، ای دیوار قدرگون نمود که «به هیچ کس مگو که مرا ازان راز مطلع ساختی.» سفیدشده! تو نشسته‌ای تامرا برجسب شریعت داوری کنی و به ۲۳ پس دو نفر از یوزپاشیان را طلبیده، فرمود که «دویست سپاهی و ضدشريعت حکم به زدن می کنی؟» ۴ حاضران گفتند: «آیا هفتاد سوار و دویست نیزه‌دار در ساعت سوم از شب حاضر سازید رئیس کهنه خدا را درشام می دهی؟» ۵ پولس گفت: «ای برادران، ندانستم که رئیس کهنه است، زیرا مکنوب است حاکم قوم خود کرده، او را به سلامتی به نزد فیلکس والی برسانند.» ۶ و نامه‌ای را بد مگویی. ۷ چون پولس فهمید که بعضی از صدقوقیان و بعضی از فریسانند، در مجلس ندا درداد که «ای برادران، من فرسی، فیلکس سلام می رسانند. ۸ یهودیان این شخص را گرفته، قصد پسر فرسی هستم و برای امید و قیامت مردگان از من بازپرس قتل او داشتند. پس با سپاه رفت، او را ایشان گرفتم، چون دریافت کرده بودم که رومی است. ۹ و چون خواستم بهم که به چه میازعه بريا شد و جماعت دو فرقه شدند، ۱۰ زیراکه صدقوقیان منکر قیامت و ملانکه و ارواح هستند لیکن فریسان قائل به هر دو. ۱۱ پس غوغای عظیم بريا شد و کاتبان از فرقه فریسان برخاسته مخاصمه نموده، می گفتند که «در این شخص هیچ بدی نیافرایم و اگر روحی یا فرشته‌ای با او سخن گفته باشد با خدا جنگ نمایدند.» ۱۲ و چون منازعه زیادتر می شد، مین باشی ترسید که میادا پولس را بدرند. پس فرمود تاسپاهیان پایین آمد، او را از میانشان برداشته، به قاعده درآوردند. ۱۳ و در شب همان روز خداوند نزد او آمد، گفت: «ای پولس خاطر جمع باش زیرا چنانکه در او را در حق من شهادت دادی، همچنین بایادر روم نز شهادت دهی.» ۱۴ و چون روز شد، یهودیان با یکدیگر پرسید که از کدام ولایت است. چون دانست که از قیلیقیه است، عهدبسته، بر خوشیتن لعن کردند که تا پولس رانکشند، نخورند و ۱۵ چون ایشان وارد قیصریه شدند، نامه را به والی سپرند و پولس را نیز نزد احاطه ساختند. ۱۶ پس والی نامه را ملاحظه فرموده، روم نز شهادت دهی.» ۱۷ و چون روز شد، یهودیان با یکدیگر عهدبسته، بر خوشیتن لعن کردند که تا پولس رانکشند، زیاده از چهل نوشند. ۱۸ و آنایی که درباره این، همقسم شدند، زیاده از چهل نفر بودند. ۱۹ اینها نزد روسای کهنه و مشایخ رفتند، گفتند: «بر خوشین لعنت سخت کردیم که تا پولس رانکشیم چیزی نجشیم. ۲۰ و بعد از پنج روز، حنایای رئیس با مشایخ و خطبی ۲۱ پس الان شما با اهل شورا، مین باشی را اعلام کنید که او ترتلس نام رسیدندو شکایت از پولس نزد والی آوردند. ۲۲ و چون اورا را نزد شما بیاورد که گویا اراده دارید در احوال او نیکو تحقیق احضار فرمود، ترتلس آغاز اعداء نموده، گفت: چون از وجود تو در نمایید؛ و ما حاضر هستیم که قیل از رسیدنش او را بکشیم.» آسایش کامل هستیم و احساسات عظیمه از تدابیر تو بدین قوم رسیده ۲۳ اما خواهزاده پولس از کمین ایشان اطلاع یافته، رفت و به قلعه است، ای فیلکس گرامی، ۲۴ در هر جا و در هر وقت این را در درآمد، پولس را آگاهانید. ۲۵ پولس یکی از یوزپاشیان را طلبیده، کمال شکرگذاری می پنذیرم. ۲۶ و لیکن تا تو را زیاده مصدع نشوم، گفت: «این جوان را نزدمن باشی بیر زیرا خبری دارد که به او مستعدی هستم که از راه نوازش مختصراً عرض ما را بشنوی. بگویید.» ۲۷ پس او را برداشته، به حضور مین باشی رسانیده، ۲۸ زیرا که این شخص را مفسد و فتنه انگیز یافته‌ایم در میان همه

بهودیان ساکن ربع مسکون و ازیشوابایان بدعت نصاری. ۶ و چون پس چون فستوس به ولایت خود رسید، بعد از سه روز از او خواست هیکل را ملوث سازد، او را گرفته، اراده داشتیم که به قیصریه به اوشیلم رفت. ۲ و رئیس کهنه و اکابر یهود نزد اپر پولس قانون شرعاًت خود بر او داوری نماییم. ۷ ولی لیسیاس مین باشی ادعا کردند و بدو التماس نموده، ۳ متنی بر وی خواستند تا او را آمد، او را به زور بسیار از دستهای ما بیرون آورد، ۸ و فرمود تا او را در راه بکشدند. ۴ اما مدعیان نزد تو حاضر شوند؛ او را بعد از امتحان می‌توانی فستوس جواب داد که «پولس را باید در قیصریه نگاه داشت»، زیرا دانست حقیقت همه این اموری که ما براو ادعا می‌کیم». ۹ و خود اراده داشت به زودی آنجایرود. ۵ و گفت: «پس کسانی از بهودیان نیز با او متفق شده گفته‌اند که چنین است. ۱۰ چون والی شما که می‌تواند همراه باید تا اگر چیزی در این شخص یافت به پولس اشاره نمود که سخن بگوید، او جواب داد: «از آن رو که شود، بر او ادعا نمایند.» ۱۱ و چون بیشتر از ده روز در میان می‌دانم سالهای بسیار است که تو حاکم این قوم می‌باشی، به ایشان توقف کرده بود، به قیصریه آمد و با مددادان بر مستند حکومت خشنودی وافر حجت دریاره خود می‌آورم. ۱۲ زیرا تو می‌توانی برا آمد، فرمود تا پولس را حاضر سازند. ۱۳ چون او حاضر شد، دانست که زیاده از دوازده روز نیست که من برای عبادت به یهودیانی که از اوشیلم آمده بودند، به گرد او ایستاده، شکایه‌های اوشیلم رفتم، ۱۴ و مرا نیافتد که در هیکل با کسی مباحثه کنم بسیار و گران بر پولس آوردند ولی اثبات نتوانستند کرد. او جواب ونه در کنایس یا شهرک خلق را به شورش آورم. ۱۵ و هم آنچه داد که «نه به شرعاًت یهود و نه به هیکل و نه به قصر هیچ گناه الان بر من ادعا می‌کنند، نعمی تواند اثبات نمایند. ۱۶ لیکن این کرده‌ام.» ۱۷ اما چون فستوس خواست بر یهود منت نهد، در را نزد تو افوار می‌کنم که به طرقی که بدعت می‌گویند، خلای جواب پولس گفت: «ایا خواهی به اوشیلم آیی تا در آنجا در این پدران را عبادت می‌کنم و به آنچه در تورات و انبیا مکتوب است امور به حضور من حکم شود؟» ۱۸ پولس گفت: «در محکمه معتقد‌نم، ۱۹ و به خدا امیدوارم چنانکه ایشان نیز قبول دارند که قیصر ایستاده‌ام که در آنجا می‌باید محکمه من بشود. به یهود هیچ قیامت مردگان از اعدالان و ظالمان نیز خواهد شد. ۲۰ و خود را ظلمی نکرده‌ام، چنانکه تو نیز نیکو می‌دانی. ۲۱ پس هر گاه در این امر ریاضت می‌دهم تا پیوسته ضمیر خود را به سوی خدا ظلمی یا عملی مستوجب قتل کرده باشم، از مردن دریغ ندارم. و مردم بی‌لغزش نگاه دارم. ۲۲ و بعد از سالهای بسیار آمدم تا لیکن اگر هیچ‌یک از این شکایه‌هایی که اینها بر من می‌آورند اصلی صدقات و هدایا برای قوم خود بی‌اروم. ۲۳ و در این امور چند نفر ندارد، کسی نعمی تواند مرا به ایشان سپارد. به قیصر رفع دعوی از یهودیان آسیا مرا در هیکل مطهر یافتد بدن هنگامه یا شورشی. می‌کنم.» ۲۴ آنگاه فستوس بعداز مکالمه با اهل شورا جواب داد: ۲۵ و ایشان می‌بایست نیز در اینجا نزد تو حاضر شوند تا اگر حرفی «ایا به قیصر رفع دعوی کردي؟ به حضور قیصر خواهی رفت.» ۲۶ بر من دارند ادعا کنند. ۲۷ یا اینان خود بگویند اگر گناهی ازمن ۱۳ و بعد از مرور ایام چند، اغزیاس پادشاه ویرنیکی برای تحیت یافتد و وقتی که در حضور اهل شورا ایستاده بودم، ۲۸ مگر آن یک فستوس به قیصریه آمدند. ۲۹ و چون روزی بسیار در آنجا توقف سخن که در میان ایشان ایستاده، بدان ندا کردم که دریاره قیامت نمودند، فستوس برای پادشاه، مقدمه پولس را بیان کرده، گفت: مردگان ازمن امروز پیش شما بازپرس می‌شود.» ۳۰ آنگاه فیلکس «مردی است که فیلکس او را در بند گذاشته است، ۳۱ که دریاره چون از طریق نیکوتراکاهی داشت، امر ایشان را تاختیر انداده، او وقتی که به اوشیلم آمد، روسای کهنه و مشایخ یهود مرآ خبر گفت: «چون لیسیاس مین باشی آید، حقیقت امر شما را دریافت دادند و خواهش نمودند که بر او داوری شود. ۳۲ در جواب ایشان خواهم کرد.» ۳۳ پس بیزیاش را فرمان داد تا پولس را نگاه دارد و گفتمن که رومیان را رسم نیست که احتج را بسیارند قبل از آنکه او را آزاد دهد و احدی از خویشانش را از خدمت و ملاقات اونمنع مدعی علیه مدعیان خود را روپر شود و او را فرصت دهنده نکند. ۳۴ و بعد از روزی چند فیلکس بازیش را فرمان داد که ادعای ایشان را جواب گوید. ۳۵ پس چون ایشان در اینجا جمع زنی یهودی بود، آمده پولس راطلیبیده، سخن او را دریاره ایمان شدند، بی‌درنگ در روز دوم بر مستند نشسته، فرمود تا آن شخص مسیح شنید. ۳۶ و چون او دریاره عدالت و پوهیکاری و داوری آینده را حاضر کردند. ۳۷ و مدعیانش بریا ایستاده، از آنچه من گمان خطاب می‌کرد، فیلکس ترسان گشتند، جواب داد که «الحال برو می‌بردم هیچ ادعا بر وی نیاوردن. ۳۸ بلکه مساله‌ای چند بر او چون فرصت کنم تو را باز خواهم خواند.» ۳۹ و نیز امید می‌داشت ایراد کردن دریاره مذهب خود و در حق عیسی نامی که مده است که پولس او را نقدی بددند تا او را آزاد سازد و از این جهت مکرر و پولس می‌گوید که او نزد است. ۴۰ و چون من در این گونه وی را خواسته، با او گفتگو می‌کرد. ۴۱ اما بعد از انقضای دو مسایل شک داشتم، از او پرسیدم که «ایامی خواهی به اوشیلم سال، پورکیوس فستوس، خلیفه ولایت فیلکس شد و فیلکس چون بروی تا در آنجا این مقدمه فیصل پذیرد؟» ۴۲ ولی چون پولس خواست بر یهود منت نهد، پولس را در زندان گذاشت.

دادم که او را نگاه بدارند تا او را به حضور قیصر روانه نمایم.» عربانی مخاطب ساخته، گفت: «ای شاول، شاول، چرا بر من ۲۲ اغripas به فستوس گفت: «من نیزی خواهم این شخص جفا می کنی؟ تو را بر میخواهم لگد زدن دشوار است.» ۱۵ من را بشنو.» گفت: «فردا اورا خواهی شنید.» ۲۳ پس بامدادان گفتم: «خداؤندا تو کیستی؟» گفت: «من عیسی هستم که تو بر چون اغripas و برینکی باحشمتی عظیم آمدند و به دارالاستماع من جفا می کنی. ۱۶ و لیکن برخاسته، بر پایاست زیرا که تو تو بامین باشیان و بزرگان شهر داخل شدند، به فرمان فستوس پولس را ظاهر شدم تا تو را خادم و شاهد مقرر گردانم بر آن چیزهای که مرا حاضر ساختند. ۲۴ آنگاه فستوس گفت: «ای اغripas پادشاه، در آنهادیدهای و بر آنچه به تو در آن ظاهر خواهم شد. ۱۷ و تو را وای همه مردمانی که نزد ما حضور دارید، این شخص رامی بینید رهای خواهم داد از قوم و از امت هایی که تو را به نزد آنها خواهم که درباره او تمامی جماعت یهود چه در اورشلیم و چه در اینجا فستاد، ۱۸ تا چشمانت ایشان را باز کنی تا از ظلمت به سوی فریاد کرده، از من خواهش نمودند که دیگر نباید زیست کنند. نور و ازقدرت شیطان به جانب خدا برگردند تا آمزش گناهان و ۲۵ ولیکن چون من دریافت که او هیچ عملی مستوجب قتل نکرده میراثی در میان مقدسین بوسیله ایمانی که تو من است بیابند.» است و خود به او غلطیس رفع دعوی کرد، اراده کرد که او را ۱۹ آن وقت ای اغripas پادشاه، رویای آسمانی را نورزیدم. بفرستم. ۲۶ و چون چیزی درست ندارم که درباره او به خداوندگار ۲۰ بلکه نخست آنانی را که در دمشق بودند و در اورشلیم و مقزم دارم، از این جهت او را نزد شما و علی الخصوص در حضور درتمامی مز و بوم یهودیه و امت ها را نیز اعلام می نمودم که توبه ترا اغripas پادشاه آوردم تا بعد از تفحص شاید چیزی یافته کنند و به سوی خدا بازگشت نمایند و اعمال لایقه توبه را به جا بینگارم. ۲۷ زیرا مرا خلاف عقل می نماید که اسیری را بفرستم آورند. ۲۱ بهسب همین امور یهود مرا در هیکل گرفته، قصد قتل من کردن. ۲۲ اما از خدا اعانت یافته، تا امروزیاقی ماندم و خرد و شکایتها که بر اوست معروض ندارم.»

۲۶ اغripas به پولس گفت: «مرخصی که کیفیت خود را موسی گفتند که می بایست واقع شود، ۲۲ که مسیح می بایست بگویی.» ۲ که «ای اغripas پادشاه، سعادت خود را در این زحمت بیند و نوری قیامت مردگان گشته، قوم و امت ها را به نور می دانم که امروز در حضور تو حجت بیاورم، درباره همه شکایتهاي اعلام نماید.» ۲۴ چون او بدین سختان، حجت خود را اورد، که یهود از من می دارند. ۳ خصوص چون تو در همه رسوم و مسایل فستوس به آواز بلند گفت: «ای پولس دیوانه هستی! کثتر علم تو یهود عالم هستی، پس از تومستدعی آنم که تحمل فرموده، مرا را دیوانه کرده است!» ۲۵ گفت: «ای فستوس گرامی، دیوانه بشنوی. ۴ رفاقت مرا از جوانی چونکه از ابتدا در میان قوم خود نیستم بلکه سختان راستی و هوشیاری را می گویم. ۲۶ زیرا پادشاهی که در اورشلیم بسر می برد، تمامی یهودی دانند ۵ و مرا از اول می شناسند هر گاه بخواهد شهادت دهند که به قانون پارساترین فرقه دین خود فریسی می بودم. ۶ والحال بهسب امید آن وعده ای مخفی نیست، زیرا که این امور در خلوت واقع نشد. ۲۷ ای که خدا به اجداد ما داد، بر من ادعا می کنند. ۷ و حال آنکه اغripas پادشاه، آیا به اینبا ایمان آورده ای؟ می دانم که ایمان دوازده سپت ماشیانه روز بحد و جهد عبادت می کنند محض امید ۲۸ اغripas به پولس گفت: «به قلیل ترغیب می کنی که تحصیل همین وعده که بجهت همین امید، ای اغripas پادشاه، من مسیحی بگردم؟» ۲۹ پولس گفت: «از خداخواهش می داشتم یهود بر من ادعا می کنند. ۸ «شما چرا محال می پنداشید که خدا یا به قلیل یا به کثیر، نه تنها تویلکه جمیع این اشخاصی که امروز مردگان را برخیارند؟ ۹ من هم در خاطر خود می پنداشتم که به نام عیسی ناصری مخالفت بسیار کردن واجب است، ۱۰ چنانکه در اورشلیم هم کردم و از روسای کهنه قدرت یافته، بسیاری از ۳۰ سخن مرامی شوند مثل من گردد، جز این زنجیرها!» چون این را گفت، پادشاه و والی و برینکی و سایر مجلسیان برخاسته، در فتو شریک می بودم. ۱۱ و در همه کنایس بارها ایشان را فستوس گفت: «اگر این مرد به قیصر رفع دعوی خود نمی کرد، او را آزاد کردن ممکن می بود.» شدت دیوانه گشته تا شهرهای بعيد تعاقب می کردم. ۱۲ در این میان هنگامی که با قدرت و اجازت ازروسای کهنه به دمشق ۲۷ چون مقرر شد که به ایطالیا برویم، پولس و چند زندانی می رفتم، ۱۳ در راه، ای پادشاه، در وقت ظهر نوری را از آسمان دیگر را به یوزاشی از سپاه اغسطس که بولیوس نام داشت، دیدم، در خشننده ترا خورشید که در دور من و رفقایم تایید. سپریدند. ۲ و به کشتنی ادramatی که عازم بنادرآسیا بود، سوار ۱۴ و چون همه بر زمین افتادیم، هاتفی راشیدم که مرا به زیان شده، کوچ کردیم و ارستخس از اهل مکادونیه از تسالونیکی همراه

میان هنگامی که با قدرت و اجازت ازروسای کهنه به دمشق ۲۷ چون مقرر شد که به ایطالیا برویم، پولس و چند زندانی می رفتم، ۱۳ در راه، ای پادشاه، در وقت ظهر نوری را از آسمان دیگر را به یوزاشی از سپاه اغسطس که بولیوس نام داشت، دیدم، در خشننده ترا خورشید که در دور من و رفقایم تایید. سپریدند. ۲ و به کشتنی ادramatی که عازم بنادرآسیا بود، سوار ۱۴ و چون همه بر زمین افتادیم، هاتفی راشیدم که مرا به زیان شده، کوچ کردیم و ارستخس از اهل مکادونیه از تسالونیکی همراه

ما بود. ۳ روز دیگر به صیدون فرود آمدیم و بولیوس با پولس است.^{۲۵} پس ای مردمان خوشحال باشید زیرا ایمان دارم که به ملاحت نموده، او را اجازت داد که نزد دوستان خود رفته، از همانطور که به من گفت، واقع خواهد شد.^{۲۶} لیکن باید در ایشان نوازش باید. ۴ و از آنجا روانه شده، زیر قپس گذشتیم زیرا چیزهای یافتیم.^{۲۷} و چون شب چهاردهم شد و هنوز دریایی که باد مخالف بود. ۵ و از دریایی کنار قیلیقیه و پمغله گذشته، ادریا به هر سو رانده می‌شدیم، در نصف شب ملاحان گمان برند به میرای لیکیه رسیدیم^۶ در آنجا بوزیاشی کشتنی اسکندریه را که خشکی نزدیک است.^{۲۸} پس پیمایش کردیم، بیست قامت یافت که به ایطالیا می‌رفت و ما را برآن سوار کرد. ۷ و چند روز به یافتدند. وقدری پیشتر رفته، باز پیمایش کردیم، پانزده قامت یافتدند. آهستگی رفته، به قیدیس به مشقت رسیدیم و چون باد مخالف^{۲۹} و چون ترسیدند که به صخره‌ها یافتیم، از پشت کشتنی چهار مامی بود، در زیر کریت نزدیک سلمونی راندیم،^۸ و به دشواری از لنگر انداخته، تمبا کردنده روز شود.^{۳۰} اما چون ملاحان آنجا گذشته، به موضعی که به بنادر حسنے مسمی و قریب به شهر قصد داشتند که از کشتنی فرار کنند و زورق را به دریا انداختند به لسانیه است رسیدیم.^۹ و چون زمان منقضی شد و در این وقت بهانه‌ای که لنگرها را از پیش کشتنی بکشند، پولس بوزیاشی و سفردریا خطناک بود، زیرا که ایام روزه گذشته بود،^{۱۰} پولس سپاهیان را گفت: «اگر اینهادر کشتنی نماند، نجات شما ممکن ایشان را نصیحت کرده، گفت: «ای مردمان، می‌بینم که در این نباشد». آنگاه سپاهیان ریسمانهای زورق را بریده، گذاشتند سفر ضرر و خسaran بسیار پیدا خواهد شد، نه فقط بار و کشتنی که بیفتند.^{۳۱} چون روز نزدیک شد، پولس از همه خواهش نمود را بلکه جانهای ما را نیز.^{۱۱} ولی بوزیاشی ناخدا و صاحب که چیزی بخورند. پس گفت: «امروز روز چهاردهم است که کشتنی را پیشتر از قول پولس اعتنا نمود.^{۱۲} و چون آن بندر نیکو انتظار کشیده و چیزی نخورده، گرسنه مانده‌اید.^{۳۲} پس استدعای نبود که زمستان را در آن بسر برند، اکثر چنان مصلحت دانستند من این است که غذا بخوردید که عافیت برای شما خواهد بود، زیرا که از آنجا نقل کنند تا اگر ممکن شود خود را به فینیکس که موئی از سر هیچ یک از شما نخواهد افاده.^{۳۳} این بگفت و رسانیده، زمستان را در آنجا بسر برند که آن بندری است از کریت در حضور همه نان گرفته، خدا را شکر گفت و پاره کرده، خوردن مواجه مغرب جنوبی و مغرب شمالی.^{۱۳} و چون نسیم جنوبی گرفت.^{۳۴} پس همه قوی دل گشته نیز خدا خوردند.^{۳۷} و جمله وزیدن گرفت، گمان برند که به مقصد خویش رسیدند. پس لنگر نفوس در کشتنی دویست و هفتاد و شش بودیم.^{۳۸} چون از پرداشتم و از کناره کریت گذشتیم.^{۱۴} لیکن چیزی نگذشت که غذاسیر شدند، گندم را به دریا ریخته، کشتنی را سیک کردند. بادی شدید که آن راولرکلیدون می‌نامند از بالای آن زدن گرفت.^{۱۵} اما چون روز، روشن شد، زمین را نشناختند؛ لیکن خالیچی در ساعت کشتنی ریوده شده، رو به سوی باد نتوانست نهاد. دیدند که شاطئ ای داشت. پس رای زدند که اگر ممکن شود، پس آن را از دست داده، بی اختیار رانده شدیم.^{۱۶} پس در زیر کشتنی را بر آن براندند.^{۱۷} و بند لنگرها را بریده، آنها را در دریا جیوه‌ای که کلودی نام داشت، دوان دوان رفیم و به دشواری زورق گذاشتند و بندهای سکان را باز کرده، و بادیان را باد گشاده، را در قرض خود آوردیم.^{۱۸} و آن را برداشته و معونات را استعمال راه ساحل را پیش گرفتند.^{۱۹} اما کشتنی را در مجمع بحرین به نموده، کمر کشتنی را بستند و چون ترسیدند که به ریگار سیرتس پایاب رانده، مقدم آن فرو شده، بی حرکت ماند ولی مورخش از فرو روند، حال کشتنی را فرو کشیدند و همچنان رانده شدند. لطمہ امواج درهم شکست.^{۲۰} آنگاه سپاهیان قصد قتل زنانیان و چون طوفان بر ما غلبه می‌نمود، روز دیگر، بارکشتنی را بیرون کردند که مبادا کسی شنا کرده، بگزید.^{۲۱} لیکن بوزیاشی چون انداختند.^{۲۲} و روز سوم بدستهای خود آلات کشتنی را به دریا خواست پولس را برهاند، ایشان را از این اراده بازداشت و فرمود تا طوفانی شدید بر ما می‌افتاد، دیگر هیچ امید نجات برای ما نماند. رساند.^{۲۳} و بعضی بر تختها و بعضی بر چیزهای کشتنی و همچنین ۲۴ و بعد از گرسنگی بسیار، پولس در میان ایشان ایستاده، گفت: «همه به سلامتی به خشکی رسیدند.

«ای مردمان، نخست می‌ایست سخن مرا پذیرفته، از کریت نقل نکرده باشید تا این ضرر و خسaran را بینیم.^{۲۵} اکنون نیز شما را نصیحت می‌کنم که خاطر جمع باشید زیرا که هیچ ضرری برای بجان یکی از شما نخواهد رسیدمگر به کشتنی.^{۲۶} زیرا که دوش، فرشته پولس مقداری هیزم فراهم کرده، بر آتش می‌نهاد، به سبب حرارت، آن خدایی که از آن او هستم و خدمت او را می‌کنم، به من ظاهر شده،^{۲۷} گفت: «ای پولس ترسان میاش زیرایا باید تو در حضور قیصر حاضر شوی. و اینک خدا همه همسفران تو را به تو بخشیده خونی است که با اینکه از دریا رست، عدل نمی‌گذارد که زیست

کند.» ۵ اما آن جانور را در آتش افکنده، هیچ ضرر نیافت. اشیای نبی به اجداد مانیکو خطاب کرده، ۶ گفته است که ۶ پس منتظر بودند که او آماس کند یا بغنه افتاده، بمیرد. ولی چون «زد این قوم رفته بدیشان بگو به گوش خواهید شنید و نخواهید انتظار بسیار کشیدن دیدند که هیچ ضرری بدو نرسید، برگشته فهمید و نظر کرده خواهید نگریست و نخواهید دید؛ زیرا دل ۷ گفتند که خدایی است. ۷ و در آن نواحی، املاک رئیس جزیره این قوم غلیظ شده و به گوشاهای سنجین می‌شوند و چشمان خود که پولیوس نام داشت بود که او ما را به خانه خود طلبیده، سه روز را برهم نهاده‌اند، مبادا به چشمان بینند و به گوشاهابشنوند و به ۸ به مهرانی مهمانی نمود. از قضا پدر پولیوس را رنج تب و دل بهمند و بازگشت کنند تا ایشان راشفا بخشم.» ۲۸ پس بر اسهال عارض شده، خفته بود. پس پولس نزد وی آمده و دعاکردہ شما معلوم باد که نجات خدا نزد امت‌ها فرستاده می‌شود و ایشان و دست بر او گذارد، او را شفا داد. ۹ و چون این امر واقع شد، خواهند شنید.» ۲۹ چون این را گفت بهودیان رفند و بایکدیگر سایر می‌پستانی که در جزیره بودند آمده، شفا یافتدند. ۱۰ و ایشان مباحثه بسیار می‌کردند. ۱۱ اما پولس دو سال تمام در خانه اجاره‌ای ما را اکرم بسیار نمودند و چون روانه می‌شدیم، آنچه لازم بود خود ساکن بود و هر که به نزد وی می‌آمد، می‌پذیرفت. ۱۲ و به برای ما حاضر ساختند. ۱۱ و بعد از سه ماه به کشتنی اسکندریه ملکوت خدا موعظه می‌نمود و با کمال دلیری درامور عیسی مسیح که علامت جوزا داشت و زمستان را در جزیره پسریزد بود، سوار خداوند بدون ممانعت تعلیم می‌داد.

۱۲ و به سراکوس فرود آمده، سه روز توقف نمودیم. ۱۳ و

از آنجا دورزده، به ریغون رسیدیم و بعد از یک روز بادجنوی وزیده، روز دوم وارد پوطیولی شدیم. ۱۴ و در آنجا برادران یافته، حسب خواهش ایشان هفت روز ماندیم و همچنین به روم آمدیم.

۱۵ و برادران آنجا چون از احوال ما مطلع شدند، به استقبال ما بیرون آمدند تا فuron اپیوس و سه دکان. و پولس چون ایشان را دید، خدا را شکر نموده، قوی‌دل گشت. ۱۶ و چون به روم

رسیدیم، بوزیاشی زندایان را به سردار افراخ خاصه سپرد. اما پولس را اجازت دادند که با یک سپاهی که محافظت او می‌کرد، در منزل خود بیماند. ۱۷ و بعد از سه روز، پولس بزرگان یهود راطلبید و چون جمع شدند به ایشان گفت: «ای برادران عزیز، با وجودی

که من هیچ عملی خلاف قوم و رسوم اجداد نکرده بودم، همانا مرا در اورشلیم بسته، به دستهای رومیان سپرده‌اند. ۱۸ ایشان بعد از

تفحص چون در من هیچ علت قتل نیافتد، اراده کردند که مرا رها کنند. ۱۹ ولی چون یهود مخالفت نمودند، ناچار شده به قیصر رفع دعوی کردم، نه تا آنکه از امت خود شکایت کنم. ۲۰ اکنون بدین جهت خواستم شما راملات کنم و سخن گویم زیرا که

بدین امید اسرائیل، بدین زنجیر بسته شدم.» ۲۱ وی را گفتند: «ما هیچ نوشی در حق تو از یهودی نیافتدیم و نه کسی از برادرانی که از آنجا آمدند، خبری یا سخن بدی درباره تو گفته است.

۲۲ لیکن مصلحت دانستیم از تو مقصود تو را بشنویم زیرا ما معلوم است که این فرقه را در هر جا بدمی گویند.» ۲۳ پس چون روزی برای وی معین کردند، بسیاری نزد او به منزلش آمدند که برای ایشان به ملکوت خدا شهادت داده، شرح می‌نمود و از تورات موسی و انبیا از صبح تا شام درباره عیسی اقامه حجت می‌کرد.

۲۴ پس بعضی به سختی اولیمان آوردند و بعضی ایمان نیاورند. ۲۵ و چون با یکدیگر معارضه می‌کردند، از او جدا شدند بعداز آنکه پولس این یک سخن را گفته بود که «روح القدس به وساطت

رومیان

نیز ایشان رادر شهوات دل خودشان به ناپاکی تسلیم فرمود تادر

میان خود بدنهاخ خویش را خوار سازند، که ایشان حق خدا

۱ پولس، غلام عیسی مسیح و رسول خوانده شده و جدا نموده را به دروغ مبدل کردند و عبادت و خدمت نمودند مخلوق را به شده برای انجیل خدا، ۲ که سابق و عده آن را داده بود به وساطت عرض خالقی که تا ایدالاپاد متبارک است. آمين. (aiōn g165)

انیای خود در کتب مقدسه، ۳ درباره پسر خود که بحسب جسم از نسل داود متولد شد، ۴ و بحسب روح قدوسیت پسر خدا نوعی که زنانشان نیز عمل طبیعی را به آنچه خلاف طبیعت است

به قوت معروف گردید از قیامت مردگان یعنی خداوند ما عیسی تبدیل نمودند. ۲۷ و همچنین مردان هم استعمال طبیعی زنان را

مسیح، ۵ که به او فیض و رسالت را یافتمیم برای اطاعت ایمان در ترک کرده، از شهوات خود با یکدیگر سخنند. مرد با مرد مرتکب

جمعیت امتهای بدخاطر اسم او، ۶ که در میان ایشان شما نیز خوانده اعمال زشت شده، عقوبات سزاوار تقصیر خود را در خود یافتد.

شده عیسی مسیح هستید ۷ به همه که در روم محجوب خدا و ۲۸ و چون روا نداشتند که خدا را در داشت خودنگاه دارند، خدا

خوانده شده و مقدسید، فیض و سلامتی از جانب پدر ما خدا و ایشان را به ذهن مردود و گذاشت تا کارهای ناشایسته بهجا آورند.

عیسی مسیح خداوند بر شما باد. ۸ اول شکر می کنم خدای ۲۹ مملو از هنون ناراستی و شرارت و طمع و خبائث؛ پر از حسد و

خود را به وساطت عیسی مسیح درباره همگی شما که ایمان قتل و جدال و مکرو و بدخوبی؛ ۳۰ غمازان و غبیث کنندگان و شما در تمام عالم شهرت یافته است؛ ۹ زیرا خدایی که اورا به دشمنان خدا و اهانت کنندگان و مکتربان و لافتنان و مدعان شر

روح خود در انجیل پرسش خدمت می کنم، مرآ شاهد است که و نامطیعان والدین؛ ۳۱ بی فهم و بی وفا و بی الفت و بی رحم.

چگونه پیوسته شما را یادمی کنم، ۱۰ و دائم در دعاها خود ۳۲ زیرا هرچند انصاف خدا را می دانند که کنندگان چینین کارها

مسئلت می کنم که شاید الان آخر به اراده خدا سعادت یافته، نزد مستوجب موت هستند، نه فقط آنها را می کنند بلکه کنندگان را

شما بیایم. ۱۱ زیرا بسیار اشتباق دارم که شما را ببینم تا نعمتی نیز خوش می دارند.

روحانی به شما برسانم که شما استوار پگردید، ۱۲ یعنی تا در

۲ لهذا آدمی که حکم می کنی، هر که باشی عنزی نداری میان شماتسلی یا بیان یکدیگر، ایمان من و ایمان شما.

زیرا که به آنچه بردیگری حکم می کنی، فنوا بر خود می دهی، زیرا تو لکن ای برادران، نمی خواهم که شما بی خبر باشید از اینکه

مکر اراده آمدن نزد شما کرد و تا به حال منع شدم تا ثمری حاصل کنم در میان شما نیز چنانکه در سایر امتهای ۱۴ زیرا

آدمی که برکنندگان چینین اعمال حکم می کنی و خود همان را که حکم خدا بر کنندگان چینین اعمال برق است. ۳ پس ای

هیچچنین بقدر طاقت خود مسعدید که شما را نیز که در روم هستید پشارت دهم. ۱۵ زیرا که از انجیل مسیح عار نارم چونکه قرت

خداست، برای نجات هر کس که ایمان آورد، اول بیهود و پس یونانی، ۱۷ که در آن عدالت خدا مکشف می شود، از ایمان تا

ایمان، چنانکه مکتوب است که عادل به ایمان زیست خواهد نمود. ۱۸ زیرا غضب خدا از آسمان مکشف می شود بر هر

بی دینی و ناراستی مردمانی که راستی را در ناراستی باز می دارند. ۱۹ چونکه آنچه از خدا می توان شناخت، در ایشان ظاهر است

زیرا خدا آن را بر ایشان ظاهر کرده است. ۲۰ زیرا که چیزهای نادیده او یعنی قوت سرمدی و الوهیت از حین آفرینش عالم بوسیله کارهای او فهمیده و دیده می شود تا ایشان را عنزی نیاشد.

۲۱ زیرا هرچند خدا را شناختند، ولی اورا چون

خدا تمجد و شکر نکردند بلکه در خیالات خود باطل گردیده، دل بی فهم ایشان تاریک گشت. ۲۲ ادعای حکمت می کردند

و احمق گردیدند. ۲۳ و جلال خدای غیرفای را به شیوه صورت کنندگان شریعت عادل شمرده خواهند شد. ۲۴ لهذا خدا

انسان فانی و طیور و بهایم و حشرات تبدیل نمودند. ۲۵ لهذا خدا هایی که شریعت ندارند کارهای شریعت را به طبیعت بهجا آرند،

ایمان هرچند شریعت ندارند، برای خود شریعت هستند، ۱۵ چونکه گرفتارند. ۱۰ چنانکه مکتوب است که «کسی عادل نیست، از ایشان ظاهر می شود که عمل شریعت بر دل ایشان مکتوب است یکی هم نی. ۱۱ کسی فهیم نیست، کسی طالب خدا نیست. و ضمیر ایشان نیز گواهی می دهد و افکار ایشان با یکدیگرها مذمت ۱۲ همه گمراه و جمیع باطل گردیده اند. نیکوکاری نیست یکی کی می کنند یا عذر می آورند، ۱۶ در روزی که خدا رازهای مردم را هم نی. ۱۳ گلوی ایشان گور گشاده است و به زبانهای خود داوری خواهد نمود به وساطت عیسی مسیح برسحب بشارت من. فربی می دهنده. زهر مار در زیر لب ایشان است، ۱۴ ودهان ایشان ۱۷ پس اگر تو مسمی به یهود هستی و برشیعت تکیه می کنی و به پراز لعنت و تلخی است. ۱۵ پایهای ایشان برای خون ریختن خدا فخر می نمایی، ۱۸ و اراده او را می دانی و از شریعت تربیت شتابان است. ۱۶ هلاکت و پیشانی در طرقهای ایشان است، یافته، چیزهای افضل را می گزینی، ۱۹ و یقین داری که خود ۱۷ و طریق سلامتی را دانسته اند. ۱۸ خدا ترسی در چشمانتشان هادی کوران و نور ظلمتیان ۲۰ و مودب جاهلان و معلم اطفال نیست.» ۱۹ الان آگاه هستیم که آنچه شریعت می گوید، به اهل هستی و در شریعت صورت معرفت و راستی را داری، ۲۱ پس ای شریعت خطاب می کند تا هر دهانی بسته شود و تمام عالم زیر کسی که دیگران را تعلیم می دهی، چرا خود رانمی آموزی؟ و ععظ قصاص خدا آید. ۲۰ از آنجا که به اعمال شریعت هیچ بشري در می کنی که دردی نیاید کرد، آیا خود دزدی می کنی؟ ۲۲ و از زنا حضور او عامل شمرده نخواهد شد، چونکه از شریعت دانستن گناه کردن نهی می کنی، آیا خود زانی نیستی؟ و از بتها نفرت داری، آیا است. ۲۱ لکن الحال بدون شریعت، عدالت خدا ظاهر شده خود معبدها را غارت نمی کنی؟ ۲۳ و به شریعت فخر می کنی، است، چنانکه تورات و انجیل بر آن شهادت می دهنده؛ ۲۴ یعنی آیا به تجاوز از شریعت خدا را اهانت نمی کنی؟ ۲۴ زیرا که عدالت خدا که بوسیله ایمان به عیسی مسیح است، به همه و به سبب شامدر میان امت ها اسم خدا را کفر می گویند، چنانکه کل آنانی که ایمان آورند. زیرا که هیچ تفاوتی نیست، ۲۳ زیرا همه مکتوب است. ۲۵ زیرا ختنه سودمند است هرگاه به شریعت گناه کرده اند و از جلال خدا قاصر می باشند، ۲۴ و به فیض او عمل نمایی. اما اگر از شریعت تجاوز نمایی، ختنه تو نامختونی مجان عادل شمرده می شوند به وساطت آن فدیه ای که در عیسی گشته است. ۲۶ پس اگر نامختونی، احکام شریعت را نگاه دارد، مسیح است. که خدا او را از قبل معین کرد تا کفشه باشد به آیانامختونی او ختنه شمرده نمی شود؟ ۲۷ و نامختونی طبیعی هرگاه واسطه ایمان به وسیله خون او تا آنکه عدالت خود را ظاهر سازد، شریعت را بهجا آرد، حکم خواهد کرد بر تو که با وجود کتب و به سبب فرو گذاشتن خطایای ساقب در حین تحمل خدا، ۲۶ برای ختنه از شریعت تجاوز می کنی. ۲۸ آنکه در ظاهر است، یهودی اظهار عدالت خود در زمان حاضر، تا او عادل شود و عادل شمارد نیست و آنچه در ظاهر در جسم است، ختنه نی. ۲۹ بلکه یهود هرکسی را که به عیسی ایمان آورد. ۲۷ پس جای فخر کجا آن است که در باطن باشد و ختنه آنکه قلی باشد، در روح نه در است؟ بداشته شده است! به کدام شریعت؟ آیا به شریعت اعمال؟ حرف که مدح آن نه از انسان بلکه از خداست. ۲۸ زیرا یقین می دانیم که انسان بدون اعمال شریعت، محض ایمان عادل شمرده می شود. ۲۹ آیا او

۳ پس برتری یهود چیست؟ یا از ختنه چه فایده؟ ۲ بسیار از خدای یهود است فقط؟ مگر خدای امت ها نیست؟ البته هر جهت؛ اول آنکه بدیشان کلام خدا امانت داده شده است. خدای امت ها نیز است. ۳۰ زیرا واحد است خدایی که اهل ختنه ۳ زیرا که چه بگوییم اگر بعضی ایمان نداشتند؟ آیا ایمانی ایشان را از ایمان، و نامختونان را به ایمان عادل خواهد شمرد. ۳۱ پس امانت خدا را باطل می سازد؟ ۴ حاشا! بلکه خدا راستگو باشد و آیا شریعت را به ایمان باطل می سازیم؟ حاشا! بلکه شریعت راستوار هر انسان دروغگو، چنانکه مکتوب است: «تا اینکه درستخان می داریم خود مصدق شوی و در داوری خود غالب آئی.» ۵ لکن اگر

ناراستی ما عدالت خدا را ثابت می کند، چه گوییم؟ آیا خدا ظالم ۴ پس چه چیز را بگوییم که پدر ما ابراهیم بحسب جسم است وقتی که غضب می نماید؟ بطور انسان سخن می گوییم. یافت؟ ۶ زیرا اگر ابراهیم به اعمال عادل شمرده شد، جای فخر ۶ حاشا! در این صورت خدا چگونه عالم را داوری خواهد کرد؟ دارد اما نه درزند خدا. ۳ زیرا کتاب چه می گوید؟ «ابراهیم به ۷ زیرا اگر به دروغ من، راستی خدا برای جلال او افرون شود، خدا ایمان آورد و آن برای او عدالت محسوب شد.» ۴ لکن پس چرا بمن نیز چون گناهکار حکم شود؟ ۸ و چرا نگوییم، برای کسی که عمل می کند، مرضش نه ازراه فیض بلکه چنانکه بعضی بر ما افترا می زند و گمان می برند که ما چنین طلب محسوب می شود. ۵ واما کسی که عمل نکند، بلکه می گوییم، بدی بکیم تا نیکویی حاصل شود؟ که قصاص ایشان ایمان آورد به او که بدبان را عادل می شمارد، ایمان او عدالت به انصاف است. ۹ پس چه گوییم؟ آیا برتری داریم؟ نه به هیچ محسوب می شود. ۶ چنانکه داد نیز خوش حالی آن کس را وجه! زیرا پیش ادعا وارد آوردمی که یهود و یونانیان هر دو به گناه ذکر می کند که خدا برای او عدالت محسوب می دارد، بدون

اعمال: ۷ «خوشابحال کسانی که خطایای ایشان آمرزیده شد بودیم، در زمان معین، مسیح برای بیدینان وفات یافت. ۷ زیرا وگناهانشان مستور گردید؛ ۸ خوشابحال کنسی که خداوند گناه بعید است که برای شخص عادل کسی بمیرد، هرچند در راه مرد را به وی محسوب نفرماید.» ۹ پس آیا این خوشحالی بر اهل نیکو ممکن است کسی نیز جرات کند که بمیرد. لکن خداخته گفته شدیا برای نامختونان نیز؟ زیرا می‌گوییم ایمان ابراهیم به محبت خود را در ما ثابت می‌کند از اینکه هنگامی که ماهنوز عدالت محسوب گشت. ۱۰ پس در چه حالت محسوب شد، گناهکار بودیم، مسیح در راه ما مرد. ۹ پس چقدر بیشتر الان که وقتی که او در ختنه بود یاد را نامختونی؟ در ختنه نی، بلکه در به خون او عادل شمرده شدیم، بوسیله او از غضب نجات خواهیم نامختونی؛ ۱۱ و علامت ختنه را یافت تا مهر باشد بر آن عدالت یافت. ۱۰ زیرا اگر در حالتی که دشمن بودیم، بوساطت مرگ ایمانی که در نامختونی داشت، تا او همه نامخونان را که ایمان پرسش با خدا صلح داده شدیم، پس چقدربیشتر بعد از صلح آورند پدر باشد تا عدالت برای ایشان هم محسوب شود؛ ۱۲ و یافتن بوساطت حیات او نجات خواهیم یافت. ۱۱ و نه همین پدر اهل ختنه نیز یعنی آنانی را که نه فقط مختوند بلکه سالک فقط بلکه در خدا هم فخر می‌کیم بوسیله خداوند ما عیسی هم می‌باشد بر آثار ایمانی که پدر مبارا ایهیم در نامختونی داشت. مسیح که بوساطت اوalan صلح یافته‌ایم. ۱۲ لهذا همچنان که ۱۳ زیرا به ابراهیم و ذرت او، وعده‌ای که اووارث جهان خواهد بوساطت یک آدم گناه داخل جهان گردید و به گناه موت؛ و به بود، از جهت شریعت داده نشد بلکه از عدالت ایمان. ۱۴ زیرا اینگونه موت بر همه مردم طاری گشت، از آنجا که همه گناه اگر اهل شریعت وارث باشد، ایمان عاطل شد و عده باطل. کردند. ۱۳ زیرا قبل از شریعت، گناه در جهان می‌بود، لکن گناه ۱۵ زیرا که شریعت باعث غضب است، زیرا جایی که شریعت محسوب نمی‌شود در جایی که شریعت نیست. ۱۴ بلکه از آدم نیست تجاوز هم نیست. ۱۶ و از این جهت از ایمان شد تا مغض تا مسلط می‌داشت بر آنانی نیز که بر مثال تجاوز آدم فیض باشد تا عده برای همگی ذرت استوار شود نه مختص به که نمونه آن آینده است، گناه نکرده بودند. ۱۵ و نه چنانکه خطاذریت شرعی بلکه به ذرت ایمانی ابراهیم نیزکه پدر جمیع ما بود، همچنان نعمت نیز باشد. زیرا اگر به خطای یک شخص است، ۱۷ (چنانکه مکوب است که تو را پدر امت های بسیار مرنده، چقدربیاده فیض خدا و آن بخششی که به فیض ساخته‌ام)، در حضور آن خدایی که به او ایمان آورد که مردگان را یک انسان، یعنی عیسی مسیح است، برای بسیاری افزون گردید. زنده می‌کند و ناموجودات را به وجود می‌خواند؛ ۱۸ که او در ۱۶ و نه اینکه مثل آنچه از یک گناهکار سر زد، همچنان بخشش نامیدی به امید ایمان آورد تا پدرات های بسیار شود، برجسب باشد؛ زیرا حکم شد از یک برای قصاص لکن نعمت از خطای ایجاد شد که «ذرت تو چنین خواهند بود.» ۱۹ و در ایمان بسیار برای عدالت رسید. ۱۷ زیرا اگر به سبب خطای یک نفر و کم قوت نشده، نظر کرد به بد خود که در آن وقت مرده بود، بواسطه آن یک موت سلطنت کرد، چقدربیشتر آنانی که افروزی چونکه قریب به صد ساله بود و به رحم مرده ساره. ۲۰ و در فیض و بخشش عدالت را می‌پذیرند، در حیات سلطنت خواهید و عده خدا از بی ایمانی شک ننمود، بلکه قوی الایمان گشته، کرد بوسیله یک یعنی عیسی مسیح. ۱۸ پس همچنان که به یک خدا را تمجیدنمود، ۲۱ و یقین داشت که به وفا و عده خود خطا حکم شد بر جمیع مردمان برای قصاص، همچنین به یک نیز قادر است. ۲۲ و از این جهت برای او عدالت محسوب شد. عمل صالح بخشش شد بر جمیع مردمان برای عدالت حیات. ۲۳ ولکن اینکه برای وی محسوب شد، نه برای او فقط نوشته شد، ۱۹ زیرا به همین قسمی که از نافرمانی یک شخص بسیاری گناهکار بلکه برای ما نیزکه به ما محسوب خواهد شد، چون ایمان آوری شدند، همچنین نیز به اطاعت یک شخص بسیاری عادل خواهید به او که خداوند ما عیسی را از مردگان برخیزاند، ۲۵ که به سبب گردید. ۲۰ اما شریعت در میان آند تاخته زیاده شود. لکن جایی که گناه ما تسلیم گردید و به سبب عادل شدن ما برخیزانید شد. ۲۱ تا آنکه چنانکه گناه در موت سلطنت کرد، همچنین فیض نیز سلطنت نماید به عدالت برای حیات جاودانی بوساطت خداوند ما عیسی مسیح. (aiōnios g166)

۵ پس چونکه به ایمان عادل شمرده شدیم، نزد خدا سلامتی داریم بوساطت خداوندما عیسی مسیح، ۲ که به وساطت او دخول نیزیاقنایم بوسیله ایمان در آن فیضی که در آن پایداریم و به امید جلال خدا فخر می‌نماییم. ۳ و نه این تنها بلکه در مصیبتها هم ۶ پس چه گوییم؟ آیا در گناه بمانیم تا فیض افزون گردد؟ فخر می‌کیم، چونکه می‌دانیم که مصیبت صبر را پیدا می‌کند، ۲ حاشا! مانیم که از گناه مردیم، چگونه دیگر در آن زیست کیم؟ ۴ و صبر امتحان را و امتحان امید را. ۵ و امید باعث شرم‌سازی ۳ یانمی دانید که جمیع ما که در مسیح عیسی تعمید یافیتم، در نمی شود زیرا که محبت خدا دردهای ما به روح القدس که به ما موت او تعمید یافیتم؟ ۴ پس چونکه در موت او تعمید یافیتم، با عطا شد ریخته شده است. ۶ زیرا هنگامی که ما هنوز ضعیف ای دفن شدیم تا آنکه به همین قسمی که مسیح به جلال پدر از

مردگان برخاست، ما نیز در تازگی حیات رفتار نماییم. ۵ زیرا اگر ای برادران من، شما نیز بوساطت جسد مسیح برای شریعت بر مثال موت او متعدد گشتمیم، هر آینه در قیامت وی نیز چنین مرده شدید تا خود را به دیگر پیوندید، یعنی با او که از مردگان خواهیم شد. ۶ زیرا این رامی که انسانیت کهنه ما با او برخاست، تا بجهت خدا ثمر آوریم. ۵ زیرا وقتی که در جسم مصلوب شد تاجسد گناه معده معدوم گشته، دیگر گناه را بندگی بودیم، هوشهای گناهانی که از شریعت بود، در اعضای ما عمل نکنیم. ۷ زیرا هرکه مرد، از گناه مبرا شده است. ۸ پس هرگاه با مکررتا بجهت موت ثمر آوریم. ۶ اما الحال چون برای آن چیزی مسیح مردمیم، یقین می‌دانیم که با اوزیست هم خواهیم کرد. ۹ زیرا که در آن بسته بودیم مردمیم، از شریعت آزاد شدیم، بعدی که در می‌دانیم که چون مسیح از مردگان برخاست، دیگر نرمی میرد و تازگی روح بندگی می‌کنیم نه در کهنه‌گی حرف. ۷ پس چه بعداز این موت بر او تساطعی ندارد. ۱۰ زیرا به آنچه مرد یک مرتبه گوییم؟ آیا شریعت گناه است؟ حاشا! بلکه گناه را جز به شریعت برای گناه مرد و به آنچه زندگی می‌کند، برای خدا زنست می‌کند. ندانستیم. زیرا که شهوت را نرمی دانستم، اگر شریعت نرمی گفت ۱۱ همچنین شما نیز خود را برای گناه مرده انگارید، اما برای خدا که طمع موزر. ۸ لکن گناه از حکم فرست جسته، هر قسم طمع در مسیح عیسی زنده. ۱۲ پس گناه در جسم فانی شما حکمرانی را در من پیدی آورد، زیرا بدون شریعت گناه مرده است. ۹ و من از نکند تا هوشهای آن را اطاعت نمایید، ۱۳ واعضای خود را به قبل بدن شریعت زنده می‌بودم؛ لکن چون حکم آمد، گناه زنده گناه مسپارید تا آلات ناراستی شوند، بلکه خود را از مردگان زنده گشت و من مردم. ۱۰ و آن حکمی که برای حیات بود، همان شده به خداتسلیم کید و اعضای خود را تا آلات عدالت برای مرا باعث موت گردید. ۱۱ زیرا گناه از حکم فرست یافته، مرا فرب خدا باشند. ۱۴ زیرا گناه بر شما سلطنت نخواهد کرد، چونکه زیر داد و به آن مرا کشت. ۱۲ خلاصه شریعت مقدس است و حکم شریعت نیستید بلکه زیرفیض. ۱۵ پس چه گوییم؟ آیا گناه بکنیم از مقدس و عادل و نیکو. ۱۶ پس آیا نیکوی برای من موت گردید؟ آنرو که زیر شریعت نیستیم بلکه زیر فیض؟ حاشا! ۱۶ آیانمی دانید حاشا! بلکه گناه، تا گناه بودنش ظاهر شود. بوسیله نیکویی برای که اگر خویشنتر را به بندگی کسی تسیلم کرده، او را اطاعت من باعث مرگ شد تا آنکه گناه به سبب حکم بغايت خبیث شود. نمایید، شما آنکس را که او را اطاعت می‌کید بنده هستید، خواه ۱۴ زیرا می‌دانیم که شریعت روحانی است، لکن من جسمانی و زیر گناه را برای مرگ، خواه اطاعت را برای عدالت. ۱۷ اما شکرخدا گناه فروخته شده هستم، که آنچه می‌کنم نمی‌دانم زیرا آنچه را که هرچند غلامان گناه می‌بودید، لیکن الان از دل، مطیع آن می‌خواهمن نمی‌کنم بلکه کاری را که از آن تفرت دارم بجامی صورت تعیلم گردیده‌اید که به آن سپرده شده‌اید. ۱۸ و از گناه آزاد آرم. ۱۹ بطور انسان، به سبب ضعف را تصدیق می‌کنم که نیکوست. ۱۷ و الحال من دیگر فاعل آن شده، غلامان عدالت گشته‌اید. ۱۹ بطور انسان، به سبب ضعف را تصدیق می‌کنم که نیکوست. ۱۸ نیز این دانم که جسم شما سخن می‌گوییم، زیرا همچنان که اعضای خود را بندگی نیستیم بلکه آن گناهی که در من ساکن است. ۱۸ نیز این دانم که نجاست و گناه برای گناه سپرده‌ید، همچنین الان نیز اعضای خود در من یعنی در جسم هیچ نیکویی ساکن نیست، زیرا که اراده در را به بندگی عدالت برای قدوسویت بسپارید. ۲۰ زیراهنگامی که من حاضر است امامصروت نیکو کردن نمی‌دانم. ۱۹ زیرا آن نیکویی را غلامان گناه می‌بودید از عدالت آزادمی بودید. ۲۱ پس آن وقت که می‌خواهمن نمی‌کنم، بلکه بدی را که نمی‌خواهمن می‌کنم. چه ثمر داشتید از آن کارهایی که الان از آنها شرمنده‌اید که انجام ۲۰ پس چون آنچه را نمی‌خواهمن می‌کنم، من دیگر فاعل آن آنهاست؟ ۲۲ اما الحال چونکه از گناه آزاد شده و غلامان نیستم بلکه گناه که در من ساکن است. ۲۱ لهذا این شریعت را خدا گشته‌اید، ثمر خود را برای قدوسویت می‌آورید که عاقبت آن، می‌یابم که می‌خواهمن نیکویی کنم بدی نزد من حاضر حیات جاودانی است. (aiōnios g166) ۲۲ زیرا که مرد گناه است. ۲۲ زیرا برحسب انسانیت باطنی به شریعت خدا خشنودم. موت است، اما نعمت خدا حیات جاودانی در خداوند ماعیسی ۲۳ لکن شریعتی دیگر در اعضای خودمی بینم که با شریعت ذهن من منازعه می‌کند و مرا سیر می‌سازد به آن شریعت گناه که در مسیح. (aiōnios g166)

۷ ای برادران آیا نمی‌دانید (زیرا که با عارفین شریعت سخن که مرا از جسم این موت رهایی بخشد؟) خدا را شکر می‌کنم می‌گوییم که مادامی که انسان زنده است، شریعت بر وی بوساطت خداوند ما عیسی مسیح. خلاصه اینکه من به ذهن خود حکمرانی دارد؟ ۲ زیرا زن منکوحه برحسب شریعت به شوهرزنده شریعت خدا را بندگی می‌کنم و اما به جسم خود شریعت گناه را. بسته است، اما هرگاه شوهرش بمیرد، از شریعت شوهرش آزاد شود.

۳ پس مادامی که شوهرش حیات دارد، اگر به مرد دیگر پیوندد، ۸ پس هیچ فصاص نیست بر آنانی که در مسیح عیسی هستند. زانیه خوانده می‌شود. لکن هرگاه شوهرش بمیرد، از آن شریعت آزاد ۲ زیرا که شریعت روح حیات در مسیح عیسی ما از شریعت گناه است که اگر به شوهری دیگرداده شود، زانیه نیاشد. ۴ بنابران، موت آزاد گردانید. ۳ زیرا آنچه از شریعت محال بود، چونکه

به سبب جسم ضعیف بود، خدا پسرخود را در شبیه جسم گناه و کرد. ۲۷ و او که تفحص کننده دلهاست، فکر روح را می‌داند برای گناه فرستاده، برگناه در جسم فتوار داد، ۴ تا عدالت شریعت زیراکه او برای مقدسین برجسب اراده خدا شفاعت می‌کند. ۲۸ کامل گردد در مایانی که نه بحسب جسم بلکه بحسب روح رفارم می‌دانیم که بجهت آنانی که خدا را دوست می‌دارند و بحسب می‌کنیم. ۵ زیرا آنانی که بحسب جسم هستند، در چیزهای جسم اراده او خوانده شده‌اند، همه‌چیزها برای خبریت (ایشان) با هم در تفکر می‌کنند و اما آنانی که بحسب روح هستند در چیزهای کار می‌باشند. ۶ زیرا آنانی را که از قبل شناخت، ایشان را نیز روح. ۶ از آن جهت که تفکر جسم موت است، لکن تفکر پیش معین فرمود تا به صورت پرسش مشکل شوند تا او نخست روح حیات و سلامتی است. ۷ زانرو که تفکر جسم دشمنی زاده از برادران بسیار باشد. ۳۰ و آنانی را که از قبل معین فرمود، خدا است، چونکه شریعت خدا را طاعت نمی‌کند، زیرا نمی‌ایشان را هم خواند و آنانی را که خواند ایشان را نیز عادل گردانید تواند هم بکند. ۸ وکسانی که جسمانی هستند، نمی‌توانند خدا و آنانی را که عادل گردانید، ایشان را نیز جلال داد. ۳۱ پس راخشنود سازند. ۹ لکن شما در جسم نیستید بلکه در روح، به این چیزها چه گوییم؟ هرگاه خدا باما است کیست به ضد هرگاه روح خدا در شما ساکن باشد؛ و هرگاه کسی روح مسیح را م؟ ۲۲ او که پسر خود را دریغ نداشت، بلکه او را در راه جمیع ندارد وی از آن اونیست. ۱۰ و اگر مسیح در شما است، جسم ما تسلیم نمود، چگونه با وی همه‌چیز را به ما نخواهد بخشید؟ به سبب گناه مرده است و اما روح، به سبب عدالت، حیات است. ۳۳ کیست که بر برگردان خدا مدعی شود؟ آیا خدا که عادل ۱۱ و اگر روح او که عیسی را از مردگان برخیزانید در شما ساکن کننده است؟ ۳۴ کیست که بر ایشان فتوار دهد؟ آیا مسیح که باشد، او که مسیح را از مردگان برخیزانید، بدنها فانی شمارا مرد بلکه نیزیرخاست، آنکه به دست راست خدا هم هست و ما را نیز زنده خواهد ساخت به روح خود که در شما ساکن است. نیز شفاعت می‌کند؟ ۳۵ کیست که ما را از محبت مسیح جدا ۱۲ بنابراین ای برادران، مدیون جسم نیستیم تا بحسب جسم زیست سازد؟ آیا مصیبت یا دلتگی یا چفنا یا عربانی یا خطر یا نعایم. ۱۳ زیرا اگر بحسب جسم زیست کید، هرآینه خواهید شمشیر؟ ۳۶ چنانکه مکتوب است که «بخاطر تو تمام روزگشته و مرد. لکن اگر افعال بدن را بوسیله روح بکشید، همانا خواهید مثل گوشندهان ذبحی شمرده می‌شویم». ۳۷ بلکه در همه این زیست. ۱۴ زیرا همه کسانی که از روح خدا هدایت می‌شوند، امور از حد زیاده نصرت یافته‌اند، بوسیله او که ما را محبت نمود. ایشان پسران خدایند. ۱۵ از آترو که روح بندگی را نیافتداید تا باز ۳۸ نیزیرین منی دانم که نه موت و نه حیات و نه فرشتگان و نه روسا ترسان شوید بلکه روح پسرخواندگی را یافته‌اید که به آن ایا یعنی ای و نه قدرتها و نه چیزهای حال و نه چیزهای آینده ۳۹ و نه بلندی پدر ندا می‌کنیم. ۱۶ همان روح برووحهای ما شهادت می‌دهد که و نه پستی و نه هیچ مخلوق دیگر قدرت خواهد داشت که ما را فرزندان خدا هستیم. ۱۷ و هرگاه فرزندانیم، و ارثان هم هستیم یعنی از محبت خدا که در خداوند ما مسیح عیسی است جدا سازد.

ورثه خدا و همارث با مسیح، اگر شریک مصیبه‌های او هستیم تا ۹ در مسیح راست می‌گوییم و دروغ نی و ضمیر من در در جلال وی نیز شریک باشیم. ۱۸ زیرا یقین می‌دانم که دردهای زمان حاضرنیست به آن جلالی که در ما ظاهر خواهد شد هیچ روح القدس مرا شاهد است، ۲ که مراعم عظیم در در لمل و جمع است. ۱۹ زیرا که انتظار خلقت، منتظر ظهور پسران خدا می‌باشد، ۳ زیرا راضی هم می‌بودم که خود از مسیح محروم زیرا خلقت، مطیع بطلات شد، نه به اراده خود، بلکه بخطاب او شوم در راه برادرانم که بحسب جسم خوبیشان منند، ۴ که ایشان که آن را مطیع گردانید، ۲۱ در امید که خود خلقت نیز از قید فساد اسرائیلی اند و پسرخواندگی و جلال و عهدها و امانت شریعت و خلاصی خواهد یافت تا در آزادی جلال فرزندان خدا شریک شود.

۲۲ زیرا می‌دانیم که تمام خلقت تا الان با هم در آه کشیدن و از ایشان مسیح بحسب جسم شد که فوق از همه است، خدای درد زه می‌باشد. ۲۳ و نه این فقط، بلکه ما نیز که نبور روح را می‌باشیم، در خود آه می‌کشیم در انتظار پسرخواندگی یعنی خلاصی ۶ ولکن چنین نیست که یافته‌ایم، در خود آه می‌کشیم در انتظار پسرخواندگی یعنی خلاصی ۱65 (alātūn) ۷ و نه نسل ابراهیم تمام فرزند هستند؛ بلکه نسل تو در جسم خود. ۲۴ زیرا که به امید نجات یافته‌یم، لکن چون امید دیده نیستند، ۷ و نه نسل ابراهیم تمام فرزند هستند؛ بلکه فرزندان خدا شد، دیگر امید نیست، زیرا آنچه کسی بیند چرا دیگر امید آن اسحاق خوانده خواهد شد. ۸ یعنی فرزندان جسم، فرزندان خدا باشد؟ ۲۵ اما اگر امید چیزی را داریم که نمی‌بینیم، با صبر نیستند، بلکه فرزندان و عده از نسل محسوب می‌شوند. ۹ زیرا کلام انتظار آن می‌کشیم. ۲۶ و همچنین روح نیز ضعف ما را مدمدی و عده این است که موافق چنین وقت خواهم آمد و ساره را پسری کند، زیرا که آنچه دعا کیم بطوری که می‌باید نمی‌دانیم، لکن خواهد بود. ۱۰ و نه این فقط، بلکه رفقه نیز چون از یک شخص خود روح برای ما شفاعت می‌کند به ناله هایی که نمی‌شود بیان یعنی از پدر مالسحاق حامله شد، ۱۱ زیرا هنگامی که هنوز تولد نیافرته بودند و عملی نیک یا بد نکرده، تا اراده خدا بحسب

اختیار ثابت شود نه از اعمال بلکه از دعوت کننده ۱۲ بدو گفته که چون عدالت خدا را نشناخته، می خواستند عدالت خود را ثابت شد که «بریگر کوچکتر را بندگی خواهد نمود». ۱۳ چنانکه کنند، مطیع عدالت خدا نگشتند. ۴ زیرا که مسیح است انجام مکتوب است: «یعقوب را دوست داشتم اما عیسو را دشمن». شریعت بهجهت عدالت برای هر کس که ایمان آورد. ۵ زیرا موسی ۱۴ پس چه گوییم؟ آیا نزد خدا بی انصافی است؟ حاشا! ۱۵ زیرا به عدالت شریعت را بیان می کنید که «هر که به این عمل کند، در این موسی می گویید: «رحم خواهم فرمود بر هر که رحم کنم و رافت خواهیدیست». ۶ لکن عدالت ایمان بدیطور سخن می گوید که خواهم نمود بر هر که رافت نمایم». ۱۶ لاجرم نه از خواهش کننده «در خاطر خود مگو کیست که به آسمان صعود کند یعنی تا و نه از شتابده است، بلکه از خدای رحم کننده. ۱۷ زیرا کتاب به مسیح را فرو آورد، ۷ یا کیست که به هاویه نزول کند یعنی فرعون می گویید: «برای همین تو را برانگیختم تا قوت خود را در تو تا مسیح راز مردگان برآورد». ۸ لکن چه ظاهر سازم و تا نام من در تمام جهان نداشدم.» ۱۸ بنابراین هر که می گوید؟ اینکه «کلام نزد تو و در دهان و در قلب تو است را می خواهد رحم می کند و هر که را می خواهد سنگدل می سازد. یعنی این کلام ایمان که به آن وعظ می کنیم.» ۹ زیرا اگریه زیان ۱۹ پس مرا می گویی: «دیگر چرا ملامت می کند؟ زیرا کیست خود عیسی خداوند را اعتراف کنی و در دل خود ایمان آوری که که با اراده او مقاومت نموده باشد؟» ۲۰ نی بلکه تو کیستی ای خدا او را از مردگان برخیزاید، نجات خواهی یافت. ۱۰ چونکه انسان که با خدا معارضه می کنی؟ آیا مصنوع به صانع می گوید به دل ایمان آورده می شود برای عدالت و به زیان اعتراف می شود که چرا مرا چنین ساختی؟ ۲۱ یا کوزه گر اختیار بر گل ندارد که بهجهت نجات. ۱۱ و کتاب می گوید «هر که به او ایمان آورد از یک خمیره طوفی عزیز و طوفی ذلیل پسازد؟ ۲۲ و اگر خدا خجل نخواهد شد.» ۱۲ زیرا که در یهود و یونانی تفاوتی نیست چون اراده نمود که غضب خود را ظاهر سازد و قدرت خویش را که همان خداوند، خداوند همه است و دولتمدادست برای همه بشناساند، ظروف غضب را که برای هلاکت آماده شده بود، به که نام او را می خوانند. ۱۳ زیرا هر که نام خداوند را بخواند نجات حلم پسیار متحمل گردید، ۲۴ و تا دولت جلال خود را بشناساند خواهد یافت. ۱۴ پس چگونه بخواند کسی را که به او ایمان بر طروف رحمتی که آنها را از قبیل برای جلال مستعد نمود، ۲۴ و نیاورده‌اند؟ و چگونه ایمان آورند به کسی که خبری را نشیده‌اند؟ و آنها را نیز دعوت فرمود یعنی ما نه از یهود فقط بلکه از امت‌ها نیز. چگونه بشوند بدون واعظ؟ ۱۵ و چگونه وعظ کنند جز اینکه ۲۵ چنانکه در هوشع هم می گوید: «آنانی را که قوم من نبودند، فرستاده شوند؟ چنانکه مکتوب است که «چه زیبا است پایهای قوم خود خواهم خواند و او را که دوست نداشتم محبوی خود. آنایی که به سلامتی بشارت می دهند و به چیزهای نیکو مژده ۲۶ و جایی که به ایشان گفته شد که شما قوم من نیستید، در می دهند.» ۱۶ لکن همه بشارت را گوش نگرفتند زیرا اشیاع آنچا پسران خدای حی خوانده خواهند شد. ۲۷ و اشیاع نیز می گوید «خداؤندا کیست که اخبار ما را باور کرد؟» ۱۷ لهذا در حق اسرائیل ندامی کنند که «هچند عدد بی اسرائیل مانند ایمان از شنیدن است و شنیدن از کلام خدا. ۱۸ لکن می گویند ریگ دریا باشد، لکن بقیه نجات خواهند یافت؛ ۲۸ زیرا خداوند آیانشیدند؟ البته شنیدند: «صوت ایشان در تمام جهان منتشر کلام خود را تمام و منقطع ساخته، بزمیں به عمل خواهد آورد.» گردید و کلام ایشان تا اقصای ربع مسکون رسید.» ۱۹ و می گویند ۲۹ و چنانکه اشیاع پیش اخبار نمود که «اگر رب الجنود برای آیا اسرائیل ندانسته‌اند؟ اول موسی می گوید: «من شما را به غیرت مان نسلی نمی گذارد، هر آینه مثل سدم می شدیم و مانند غموده می آورم به آن که امتنی نیست و بر قوم بی فهم شما را خشمگین می گشیم.» ۳۰ پس چه گوییم؟ امت هایی که در بی عدالت خواهم ساخت.» ۲۰ و اشیاع نیز جرات کرده، می گوید: آنایی نرفتند، عدالت را حاصل نمودند، یعنی عدالتی که از ایمان است. که طالب من نبودند مرا یافتند و به کسانی که مرا نظریابدند ظاهر ۳۱ لکن اسرائیل که در بی شریعت عدالت می رفتند، به شریعت گردیدم.» ۲۱ اما در حق اسرائیل می گوید: «تمام روز دستهای عدالت نرسیدند. ۲۲ از چه سبب؟ از این جهت که نه از راه خود را دراز کردم به سوی قومی نامطیع و مخالف.»

ایمان بلکه از راه اعمال شریعت آن را طلبیدند، زیرا که به سنگ ۱۱ پس می گوییم آیا خدا قوم خود را رد کرد؟ حاشا! زیرا که مصادم لغزش خودند. ۲۳ چنانکه مکتوب است که «اینک در ۱۰ ای برادران خوشی دل من و دعای من نزد خدا بهجهت استغاثه می کند ۳ که «خداؤندا انبیای تو را کشته و مذبحهای اسرائیل برای نجات ایشان است. ۲ زیرا بهجهت ایشان شهادت تو را کنده‌اند و من به تنهایی مانده‌ام و در قصد جان من نیز می دهم که برای خدا غیرت دارند لکن نه از روی معرفت. ۳ زیرا می باشند؟ ۴ لکن وحی بدو چه می گوید؟ اینکه «هفت هزار مرد

بجهت خود نگاه داشتم که به نزد بعل زانو نزده‌اند». ۵ پس عهد من بایشان در زمانی که گناهانشان را بردارم.» ۲۸ نظر به همچنین در زمان حاضر نیز بقیتی بحسب اختیار فیض مانده انجیل بجهت شما دشمنان اند، لکن نظر به اختیارهای خاطر اجداد است. ۶ و اگر از راه فیض است دیگر از اعمال نیست و گزنه محبوبند. ۲۹ زیرا که در نعمتها و دعوت خدا بازگشتن نیست. فیض دیگر فیض نیست. اما اگر از اعمال است دیگر از فیض ۳۰ زیرا همچنان که شما در سابق مطیع خدا نبودید و الان به سبب نیست والا عمل دیگر عمل نیست. ۷ پس مقصود چیست؟ اینکه نافرمانی ایشان رحمت یافتد، ۲۱ همچنین ایشان نیز الان نافرمان اسرائیل آنچه را که می‌طلبید نیافته است، لکن برگردیدگان یافتند شدند تا بجهت رحمتی که بر شما است بر ایشان نیز رحم شود و باقی ماندگان سختدل گردیدند؛ ۸ چنانکه مکتوب است که ۳۲ زیرا خدا همه رادر نافرمانی بسته است تا بر همه رحم فرماید.

«خدا بدیشان روح خواب آسود دادچشماني که نبیند و گوشهاي که (eleēsē g1653) ۳۳ زهی عمق دولتمندی و حکمت و علم نشود تا امروز.» ۹ و داده می‌گوید که «مائدۀ ایشان برای ایشان خدا! چقدر بعيد از غوررسی است احکام او و فرق از کاوش است تله و دام و سنج مصادم و عقوبت باد؛ ۱۰ چشمان ایشان تار طرقهای وی! ۳۴ زیرا کیست که رای خداوند را دانسته باشد؟ یا شود تا نبیند و پشت ایشان را دائم خم گردان.» ۱۱ پس می‌گوییم که مشیر او شده؟ ۳۵ یا که سبقت جسته چیزی بدو داده تا به او آیا لغزش خوردند تا بیفتد؟ حاشا! بلکه از لغزش ایشان نجات به باز داده شود؟ ۳۶ زیرا که از او و به او و تا او همه‌چیز است؛ و او امته را رسیدتا در ایشان غیرت پیدی آورد. ۱۲ پس چون لغزش را تا ابدال‌اباد جلال باد، آمن. (aiōn g165)

ایشان دولتمندی جهان گردید و نقصان ایشان دولتمندی امت‌ها، ۱۲ زندگی مسیحی لهذای برداران شما را به رحمتهاي خدا به چند مرتبه زیادترپری ایشان خواهد بود. ۱۳ زیرا به شمای استدعا می‌گوییم پس از این روی که رسول امت هامی باشم همچنین می‌گوییم پس از این روی که رسول امت هامی باشم بگذرانید که عبادت معقول شما است. ۲ و همشکل این جهان خدمت خود را تمجید می‌نمایم، ۱۴ تاشاید انبای جنس خود را به غیرت آور و بعضی از ایشان را برهانم. ۱۵ زیرا اگر رد شدن دریافت کنید که اراده نیکوی پسندیده کامل خدا چیست. (aiōn g165) ۱۶ زیرا به آن فیضی که به من عطا شده است، همچنان خمیره و حیات از مردگان! ۱۶ و چون نویر مقدس است، همچنان خمیره و هرگاه ریشه مقدس است، همچنان شاخه‌ها. ۱۷ و چون بعضی از شما را می‌گوییم که فکرهای بلندتر از آنچه شایسته است مکنید شاخه‌ها بزیده شدند و تو که زیتون بری بودی در آنها پوند گشته بشود آور و بعضی از ایشان را برهانم. ۱۵ زیرا اگر رد شدن ایشان مصالحت عالم شد، بازیافتن ایشان چه خواهد شد؟ جز دریافت کنید که اراده نیکوی پسندیده کامل خدا چیست. (aiōn g165) ۱۷ زیرا به آن فیضی که «شاخه‌ها بزیده شدند تا من پیوند شوم؟» بسیاریم، یک جسد‌هستیم در مسیح، اما فرد اعضای یکدیگر. ۱۹ پس می‌گوییم که «شاخه‌ها بزیده شدند تا من پیوند شوم؟» بسیاریم، یک جسد‌هستیم در مسیح، اما فرد اعضای یکدیگر. ۲۰ آفرین بجهت بی ایمانی بزیده شدند و تومحض ایمان پایدار ۶ پس چون نعمتهاي مختلف داریم بحسب فیضی که به ما داده هستی. مغور مباش بلکه بترس! ۲۱ زیرا اگر خدا بر شاخه‌های شد، خواه نبوت بحسب موافقت ایمان، ۷ یا خدمت در خدمت طبیعی شفقت نفرمود، بر تو نیر شفقت خواهد کرد. ۲۲ پس مهربانی و سختی خدا را ملاحظه نمایم اساسخانی بر آنانی که سخاوت، پایپشا به اجتهد، یا رحم کننده به‌سرور. ۹ محبت افتادند، اما مهربانی برتو اگر درمهربانی ثابت باشی و لا تو نیز بی‌ری باشد. از بدی نفرت کنید و به نیکویی بپیوندید. ۱۰ با بزیده خواهی شد. ۲۳ و اگر ایشان نیز در بی‌ایمانی نماند بار محبت بردارانه یکدیگر رادوست دارید و هر یک دیگر را بیشتر از پیوند خواهند شد، زیرا خدا قادر است که ایشان را بارگرداند. خوداکرام بپیوندید. ۱۱ در اجتهد کاهلی نوزید و در روح سرگرم ۲۴ زیرا اگر تو از زیتون طبیعی بزیده شده، برخلاف طبع به شده، خداوند را خدمت نمایید. ۱۲ در امید مسرو و در مصیبت زیتون نیکو پیوند گشته، به چند مرتبه زیادتر آنانی که طبیعی اند در مهمنانداری ساعی باشید. ۱۳ برکت بطلید بر آنانی که در زیتون خوبیش پیوند خواهند شد. ۲۵ زیاری برداران نمی‌خواهم کنید و در مهمنانداری ساعی باشید. ۱۴ برکت بطلید بر آنانی که شما از این سری خبر باشید که مبادا خود را دانا انگارید که بر شما جفا کنند؛ برکت بطلید و لعن مکنید. ۱۵ خوش کنید مادامی که پری امته‌ها درنیاید، سختدلی برعضتی از اسرائیل باخشوحالان و ماتم نمایید با ماتمیان. ۱۶ برای یکدیگر همان طاری گشته است. ۲۶ و همچنین همگی اسرائیل نجات خواهند. فکر داشته باشید و در چیزهای بلند فکر مکنید بلکه با ذلیلان یافت، چنانکه مکتوب است که «از صهیون نجات‌دهنده‌ای ظاهر مدارا نمایید و خودرا دانا مشمارید. ۱۷ هیچ‌کس را به عوض خواهد شد و بی‌دینی را ازیعقوب خواهد برداشت؛ ۲۷ و این است بدی بدی مرسانید. پیش جمیع مردم تدارک کارهای نیکو بینید. ۱۸ اگر ممکن است بقدر قوه خود باجمعی خلق به صلح بکوشید.

۱۹ ای محبویان انتقام خود را مکشید بلکه خشم را مهلت دهد، قادر است که او را ثابت نماید. ۵ یک روز را از دیگری بهتر زیرا مکتوب است «خداوند می‌گوید که انتقام ازان من است من می‌داند و دیدگری هر روز را برابر می‌شمارد. پس هر کس در ذهن جزا خواهم داد.» ۲۰ پس «اگر شمن تو گرسنه باشد، او را سر خود متین بشود. ۶ آنکه روز را عزیز می‌داند بخار خداوند عزیزش کن و اگر تشننه است، سیراپش نما زیرا اگر چنین کنی اخگرهای می‌دارد و آنکه روز را عزیز نمی‌دارد هم برای خداوند نمی‌دارد؛ و آتش بر سرش خواهی انباشت.» ۲۱ مغلوب بدی هرکه می‌خورد برای خداوند می‌خورد باشکر می‌گوید، و آنکه نمی‌خورد برای خداوندنمی‌خورد و خدا را شکر می‌گوید.

۷ زیرا احدي از ما به خود زیست نمی‌کند و هیچ‌کس به خودنمی‌خواهد نیست و آنهایی که هست از جانب خدا مرتبت شده است. ۸ زیرا اگر زیست کنیم برای خداوندنیست می‌کنیم و اگر میرید. ۹ زیرا اگر زیست کنیم برای خداوند نماید، مقاومت با ترتیب خدا نموده ازان خداوندیم. ۱۰ زیرا برای همین مسیح مرد و زنده گشت تا بر باشد و هر که مقاومت کند، حکم بر خود آورد. ۱۱ زیرا از حکام زندگان و مردگان سلطنت کند. لکن تو چرا بر بادر خود عمل نیکو راخوفی نیست بلکه عمل بد را. پس اگر می‌خواهی که حکم می‌کنی؟ یا توانیز چرا برادر خود را حقیر می‌شماری؟ زانرو از آن قدرت تمیان نشوی، نیکویی کن که از اوتحسین خواهی یافته. ۱۲ زیرا خادم خداست برای تو به نیکویی؛ لکن هرگاه بدی کنی، بترس چونکه شمشیر را عیث بر نمی‌دارد، زیرا او خادم خداست و با غضب انتقام از بدکاران می‌کشد. ۱۳ لهذا لازم است که مطیع او شوی نه به سبب غضب فقط بلکه به سبب ضمیر خود نیز. ۱۴ زیرا که به این سبب باج نیز می‌دهید، چونکه خدام خدا و مواظف در همین امر هستند. ۱۵ پس حق هر کس را به او ادا کنید: باج را به مستحق باج و جزیه را به مستحق جزیه و ترس را به مستحق ترس و عزت را به مستحق عزت. ۱۶ زیرا کسی که دیگری را محبت نماید شریعت را به جا آورده باشد. ۱۷ پس مگذارید که نیکویی شما را بد گویند. ۱۸ زیرا ملکوت خدا اکل و شرب نیست بلکه عدالت و سلامتی و خوش طمع موزو و هر حکمی دیگر که هست، همه شامل است در این دروغ القدس. ۱۹ زیرا هر که در این امور خدمت مسیح را کند، کلام که همسایه خود راچون خود محبت نما. ۲۰ محبت به همسایه خود بدی نمی‌کند پس محبت تکمیل شریعت است. ۲۱ و خصوص چون وقت را می‌دانید که الحال ساعت رسیده است که ما را باید از خواب بیدارشیم زیرا که الان نجات ما نزدیک تر است از آن وقی که ایمان آوردم. ۲۲ شب منقضی شد شراب نوشیدن و کاری نکردن که باعث ایندا یا لغوش یا ضعف برادرت باشد نیکو است. آیا تو ایمان داری؟ پس برای خودت پیشیم. ۲۳ و با شایستگی رفتار کنیم چنانکه در روز، نه در پرمهای و سکرها و فسق و فجور و نزاع و حسد؛ بلکه عیسی مسیح خداوند را بیوشید و برای شهوات جسمانی تدارک نییشد.

۱۴ و کسی را که در ایمان ضعیف باشد پذیرید، لکن نه برای گناه است.

۱۵ محاجه در مباحثات. ۲ یکی ایمان دارد که همه چیز را باید خورد اما آنکه ضعیف است بقول می‌خورد. ۳ پس خونرنه ناخونرنه را خوشی خود را طالب نباشیم. ۴ هر یکی از ما همسایه خود را حقیر نشمارد و ناخونرنه بر خونرنه حکم نکند زیرا خدا او را پذیرفته است. ۵ تو کیستی که بر بنده کسی دیگر حکم می‌کنی؟ او نزد خود را طالب نمی‌بود، بلکه چنانکه مکتوب است «مالمهای آفای خود ثابت یا ساقطمی شود. لیکن استوار خواهد شد زیرا خدا ملامت کنندگان تو بمن طاری گردید.» ۶ زیرا همه چیزهایی که

از قبیل مکتوب شد، برای تعلیم ما نوشته شد تا به صیر و تسلی که در جسمانیات نیز خدمت ایشان را بکنند. ۲۸ پس چون این کتاب امیدوار باشیم. ۵ الان خدای صیر و تسلی شما را فیض را انجام دهم و این ثمر را نزد ایشان ختم کنم، از راه شما به اسپانیا عطا کناد تا موافق مسیح عیسی با یکدیگر یکرای باشید. ۶ تا خواهم آمد. ۷ و می دانم وقتی که به نزد شما آیم، در کمال برکت یکدل و یکربان شده، خدا و پدرخداوند ما عیسی مسیح را تمجید انجیل مسیح خواهم آمد. ۸ لکن ای برادران، از شما التماس دارم نمایید. ۹ پس یکدیگر را پیذیرید، چنانکه مسیح نیز مارا پذیرفت که بخاطر خداوند ما عیسی مسیح و به محبت روح (القدس)، برای جلال خدا. ۱۰ زیرا می گوییم عیسی مسیح خادم ختنه گردید برای من نزد خدا در دعاهای جد و جهاد کنید، ۱۱ تا از نافرمانان بجهت راستی خدا تا وعده های اجداد را ثابت گرداند، ۱۲ و یهودی رستگار شوم و خدمت من در اورشلیم مقبول مقدسین افتد، تالمیث ها خدا را تمجید نمایند به سبب رحمت اوجانانکه مکتوب ۱۳ تا بر حسب اراده خدا با خوشی نزد شما برسم و باشما استراحت است که «از این جهت تو را در میان امت ها اقرار خواهیم کرد و به یاهم. ۱۴ و خدای سلامتی با همه شما باد، آمین.

نام تو تسبیح خواهیم خواند.» ۱۰ و نیز می گوید «ای امت ها باقوم ۱۶ و خواهی ما فیبی را که خادمه کلیساي در کنخريا است، او شادمان شوید.» ۱۱ و ایض «ای جمیع امت ها خداوند را حمد گویید و ای تمامی قومهاو را مدد نمایید.» ۱۲ و اشعا نیز می گوید به شما می سپارم ۲ تالو را در خداوند بطور شایسته مقدسین پیذیرید که «ریشه یسا خواهد بود و آنکه برای حکمرانی امت ها معمور و در هر چیزی که به شما محتاج باشد و را راعانت کنید، زیرا که شود، امید امت ها بر وی خواهد بود.» ۱۳ الان خدای امید، شما او بسیاری را و خود مران نیز معاونت منمود. ۱۴ سلام برسانید به را از کمال خوشی وسلامتی در ایمان پر سازد تا به قوت روح القدس پرسکلا و اکيلا، همکاران من در مسیح عیسی ۴ که در راه در امید افزووده گردید. ۱۵ لیکن ای برادران من، خود نیز درباره شما یقین می دانم که خود از نیکویی مملو و پر از کمال معرفت و قادر بر نصیحت نمودن یکدیگر هستید. ۱۶ لیکن ای برادران ایشان است و حبیب من اپنطس را که برای مسیح نوبر آسیاست بسیار جسارت وزیبده، من خود نیز به شما جزئی نوشتم تا شما را سلام گویید. ۱۷ و اندرنویکوس و یونیاس خویشان مرا که با من یادآوری نمایم به سبب آن فیضی که خدا به من بخشیده است، ۱۸ تا خادم عیسی مسیح شوم برای امت هاو کهانات انجیل خدا را قبل از در مسیح شدن. ۱۹ و امپیالیاس را که در خداوند حبیب من است، سلام رسانید. ۲۰ و اوریانس که با ما در کار مسیح رفق ۲۱ و خویش من هیریدیون را سلام دهیدو آنانی را از اهل خانه ۲۲ پس به مسیح عیسی در کارهای خدا فخر دارم. ۲۳ زیارات نمی کنم که سخنی بگویم جز در آن اموری که مسیح بواسطه من به عمل آورد، برای اطاعت امت ها در قول و فعل، ۲۴ به قوت آیات ومعجزات و به قوت روح خدا. بحدی که ازاورشلیم دور زده ۲۵ و خویش من هیریدیون را سلام دهیدو آنانی را از اهل خانه تا به الیرون بشارت مسیح را تکمیل نمود. ۲۶ اما حرص بودم که پشارت چنان بدده، نه در جایی که اسم مسیح شهرت یافته بود، مبادا بر بینای غیری بنا نمایم. ۲۷ بلکه چنانکه مکتوب است «آنایی که خبر او را نیافتند، خواهند دید و کسانی که نشنیدند، خواهند فهمید.» ۲۸ بنا بر این بارها از آمدن نزد شما ممنوع شدم. ۲۹ لکن چون الان مرا در این ممالک دیگرچایی نیست و سالهای بسیار است که مشتاق آمدن نزد شما بوده‌ام، ۳۰ هرگاه به اسپانیا سفرکنم، به نزد شما خواهیم آمد زیرا امیدوار هستم که شما را در عبور ملاقات کنم و شما مرا به آن سوی مشایعت نمایید، بعد از آنکه از ملاقات شما اندکی سیر شوم. ۳۱ لکن الان عازم اورشلیم هستم تا مقدسین را خدمت کنم. ۳۲ زیرا که اهل مکادونیه و اخایه مصلحت دیدند که زکاتی برای مقدسین اورشلیم بفرستند، ۳۳ بدین رضاداند و بدرستی که مدینون ایشان هستند نیز کنند بلکه شکم خود را و به الفاظ نیکو و سخنران شیرین دلهای ساده دلان را می فرینند. ۳۴ زیرا که اطاعت شما در جمیع مردم شهرت یافته است. پس درباره شما مسرو شدم. اما آرزوی

این دارم که در نیکوئی دانا و در بدی ساده دل باشید. ۲۰ و خدای سلامتی بزودی شیطان را زیرپا بهای شما خواهد ساخت. فیض خداوند ما عیسی مسیح با شما باد. ۲۱ تیموتاؤس همکار من و لوقا و یاسون و سوسپیاطوس که خویشان منند شما را سلام می فرستند. ۲۲ من طرتیوس، کاتب رساله، شما رادر خداوند سلام می گویم. ۲۳ قایوس که مرا و تمام کلیسا را میزیان است، شما را سلام می فرستند. و ارسطس خزینه دار شهر و کوارطس برادر به شما سلام می فرستند. ۲۵ الان او را که قادر است که شما را استوار سازد، برحسب بشارت من و موعظه عیسی مسیح، مطابق کشف آن سری که از زمانهای ازلی مخفی بود، (*aiōnios g166*) ۲۶ لکن درحال مکشوف شد و بوسیله کتب انبیا برحسب فرموده خدای سرمدی به جمیع امت‌ها بجهت اطاعت ایمان آشکارا گردید، (*aiōnios g166*) ۲۷ خدای حکیم وحید را بوسیله عیسی مسیح تا ابدالا باد جلال باد، آمین. (*aiōn g165*)

اول قرنتیان

۲۵ زیرا که جهالت خدا از انسان حکیمتر است و ناتوانی خدا از مردم، تواناتر. ۲۶ زیرایی برادران دعوت خود را ملاحظه نماید که

۱ پولس به اراده خدا رسول خوانده شده عیسی مسیح بسیاری بحسب جسم حکیم نیستند و بسیاری و سوستانیس برادر، ۲ به کلیساخ خدا که در قرنتس است، شریف نی. ۲۷ بلکه خدا جهال جهان را برگردید تا حکما را رسوا از مقدسین در مسیح عیسی که برای تقدس خوانده شدهاند، با سازدو خدا ناتوانان عالم را برگردید تا توانایان را رسوازده ۲۸ و همه کسانی که در هرجا نام خداوند ماعیسی مسیح را می خوانند خسیسان دنیا و محقران را خدابرگردید، بلکه نیستیها را تا هستیها را که (خداوند) ما (خداوند) ایشان است. ۳ فیض و سلاشتی خود را پوسته شکر می کنم درباره شما برای آن فیض خدا که حکمت شده است و عدالت قدوسیت و فدا. ۴ تا چنانکه از جانب پدر ما خدا و عیسی مسیح خداوند بر شمایباد. ۴ خدای از او شما هستید در عیسی مسیح که از جانب خدابرای شما خود را پوسته شکر می کنم درباره شما برای آن فیض خدا که حکمت شده است و عدالت قدوسیت و فدا. ۵ تا چنانکه در مسیح عیسی به شما عطا شده است، ۵ زیرا شما از هرچیز مکتوب است هرکه فخر کنید خداوند فخر نماید.

۶ من ای برادران، چون به نزد شما آمدم، با فضیلت کلام یا حکمت نیامدم چون شمارا به سر خدا اعلام می نمودم. ۲ زیرا عزیمت نکردم که چیزی در میان شما دانسته باشم جز عیسی مسیح و او را مصلوب. ۳ و من در ضعف و توسر و لرزش بسیار نزد شما شدم، ۴ و کلام وعظ من به سخنان مقنع حکمت نبود، بلکه به برهان روح و قوت، ۵ تا ایمان شما در حکمت انسان نباشد بلکه در قوت خدا. ۶ لکن حکمتی بیان می کنم نزد کاملین، اما حکمتی که از این عالم نیست و نه از روسای این عالم که زایل می گرددن. (aiōn g165) ۷ بلکه حکمت خدا را درسری بیان می کیم، یعنی آن حکمت منخفی را که خدا پیش از دهرها برای جلال ما مقدر فرمود، (aiōn g165) ۸ که احادی از روسای این عالم آن را ندانست زیرا اگر می دانستند خداوند جلال را مصلوب نمی کردند. (aiōn g165) ۹ بلکه چنانکه مکتوب است: «پیزیهایی را که چشی ندید و گوشی نشنید و به خاطر انسانی خطور نکرد، یعنی آنچه خدا برای دوستداران خود مهیا کرده است». ۱۰ اما خدا آنها را به روح خود بر ما کشف نموده است، زیرا که روح همه چیز حتی عمقهای خدا را نیز تفحص می کند. ۱۱ زیرا کیست از مردمان که امور انسان را بداند جز روح انسان که در وی می باشد. همچنین نیز امور خدا را همچیز کس ندانسته است، جز روح خدا. ۱۲ لیکن ما روح جهان را تیاقنایم، بلکه آن روح که از خداست تا آنچه خدا به ما عطا فرموده است بدانیم. ۱۳ که آنها را نیز بیان می کنیم نه به سخنان آموخته شده از حکمت انسان، بلکه به آنچه روح القدس می آموزد و روحانیها را باروحانیها جمع می نمایم. ۱۴ اما انسان آنها را نمی تواند فهمید زیرا حکم آنها از روح می شود. ۱۵ لکن شخص روحانی در همه چیز حکم می کند و کسی را در او حکم نیست. ۱۶ «زیرا کیست که فکر خداوند را دانسته باشد تالو را تعلیم دهد؟» لکن ما فکر مسیح را داریم.

۱۷ زیرا که مسیح منقسم شد؟ یا پولس در راه شمامصلوب گردید؟ یا به نام پولس تعیید یافتد؟ ۱۸ خدا را شکر می کنم که هیچ یکی از شما را تعیید ندادم جز کرسیس و قایوس، ۱۹ که میاداکسی گوید که به نام خود تعیید دادم. ۲۰ و خاندان استیفان را نیز تعیید دادم و دیگر یاددارام که کسی را تعیید داده باشم. ۲۱ زیرا که مسیح مرا فرستاد، نه تا تعیید دهم بلکه تا بشارت رسانم، نه به حکمت کلام میادا صلیب مسیح باطل شود. ۲۲ ذکر صلیب برای هالکان حمات است، لکن نزد ما که ناجیان هستیم قوت خدامست. ۲۳ زیرا مکتوب است: «حکمت حکما را باطل سازم و فهم فهیمان را نابود گردان». ۲۰ کجا است حکمی؟ کجا کاتب؟ کجا مباحث این دنیا؟ مگر خدا حکمت جهان را جهالت نگردنده است؟ (aiōn g165) ۲۱ زیرا که چون برحسب حکمت خدا، جهان از حکمت خود به معرفت خدا نرسید، خدا بدین رضا داد که بوسیله جهالت موعظه، ایمانداران رانجات بخشد. ۲۲ چونکه یهود آیتی می خواهند ویونانیان طالب حکمت هستند. ۲۳ لکن ما به مسیح مصلوب وعظ می کنیم که یهود را لغزش و امت هارا جهالت است. ۲۴ لکن دعوت شدگان را خواه یهود و خواه یونانی مسیح قوت خدا و حکمت خدا است.

۳ و من ای برادران نتوانستم به شما سخن گویم چون روحانیان، ^۳ اما بجهت من کمتر چیزی است که از شما با از یوم پسر حکم بلکه چون جسمانیان و چون اطفال در مسیح. ^۲ و شما را به شیر کرده شوم، بلکه برخود نیز حکم نمی کنم. ^۴ زیرا که در خود خوارک دادم نه به گوشت زیرا که هنوز استطاعت آن نداشته بله عیبی نمی بینم، لکن از این عادل شمرده نمی شوم، بلکه حکم الحال نیز ندارید، ^۳ زیرا که تا به حال جسمانی هستید، چون در کننده من خداوند است. ^۵ لهذا پیش از وقت به چیزی حکم میان شما حسد و نزع و جدایها است. آیا جسمانی نیستید و مکنید تا خداوند بیاید که خفایای ظلمت را روشن خواهد کرد و به طریق انسان رفتار نمی نمایید؟ ^۶ زیرا چون یکی گوید من از نیتها دلها را به ظهورخواهد آورد؛ آنگاه هرکس را مدد از خدا پولس و دیگری من از اپلیس هستم، آیا انسان نیستید؟ ^۷ پس چیزها را بطور مثل به خود و کیست پولس و کیست اپلیس؟ جز خادمانی که بواسطه ایشان ایمان اپلیس نسبت دادم به خاطر شما تا دریا به آنچه آوردید و به اندازه ای که خداوند به هرکس داد. ^۸ من کاشتم مکتوب است تجاوزنکنید و تا هیچ یکی از شما تکبر نکند برای واپس آبیاری کرد لکن خدا نمو می بخشید. ^۹ لهذا که کارنده یکی بر دیگری. ^{۱۰} زیرا کیست که تو را برتر داد و چه چیز داری چیزی است و نه آب دهنده بلکه خدای رویانده. ^{۱۱} و کارنده و کارنده که نیافی؟ پس چون یافنی، چرا فخر می کنی که گویا نیافتنی. سیرآب کننده یک هستند، لکن هر یک اجرت خود را بحسب ^{۱۲} الحال سیر شده و دولتمند گشته اید و بدون ما سلطنت می کنید؛ مشقت خودخواهند یافت. ^{۱۳} زیرا با خدا همکاران هستیم و شما و کاشکه سلطنت می کردیدتا مان نیز با شما سلطنت می کردیم. زراعت خدا و عمارت خدا هستید. ^{۱۴} بحسب فیض خدا که به ^{۱۵} زیرا گمان می برم که خدا ما رسولان را آخر همه عرضه داشت من عطا شد، چون معdar دانا بپیاد نهادم و دیگری بر آن عمارت مثل آنانی که فتوای موت بر ایشان شده است، زیرا که جهان و می سازد؛ لکن هرکس باخبر باشد که چگونه عمارت می کند. ^{۱۶} فرشتگان و مردم راتماشگاه شده اید. ^{۱۷} ما به خاطر مسیح جاهل ^{۱۸} زیرا بینای دیگر هیچ کس نمی تواند نهاد جز آنکه نهاده شده هستیم، لکن شما در مسیح دانا هستید؛ ما ضعیف لکن شما است، یعنی عیسی مسیح. ^{۱۹} لکن اگر کسی بر آن بپیاد، توانای شما عیزی اما ما ذلیل. ^{۲۰} تا به همین ساعت گرسنه و عمارتی از طلا یا نقره یا جواهر یا چوب یا گیاه یا کاه بنا کند، ^{۲۱} تشنیه و عربان و کوپیده و آواره هستیم، ^{۲۲} و بدستهای خود کار کار هرکس آشکار خواهد شد، زیرا که آن روز آن را ظاهر خواهد کرده، مشقت می کشیم و دشمن شنیده، برکت می طلبیم و مظلوم نمود، ^{۲۳} چونکه آن به آتش به ظهور خواهد رسید و خود آتش، عمل گردیده، صبر می کنیم. ^{۲۴} چون افترا بر مامی زند، نصیحت هرکس را خواهد آزمود که چگونه است. ^{۲۵} اگر کاری که کسی می کنیم و مثل قادورات دنیا و فضلات همه چیز شده اید تا به حال بر آن گذارده باشد بماند، اجر خواهد یافت. ^{۲۶} و اگر عمل کسی سوخته شود، زیان بدو وارد آید، هرچند خود نجات یابداما محبوب خود تبیه می کنم. ^{۲۷} زیرا هرچند هزاران استاد در مسیح چنانکه از میان آتش، ^{۲۸} آیا نمی دانید که هیکل خدا هستید داشته باشید، لکن پدران بسیار ندارید، زیرا که من شما را در مسیح روح خدا در شما ساکن است؟ ^{۲۹} اگر کسی هیکل خدارا خراب کند، خدا او را هلاک سازد زیرا هیکل خدا مقدس است و که اوست فرزند محبوب من و امین در خداوند تا راههای مرا در شما آن هستید. ^{۳۰} زنهراء کسی خود را فرب ندهاد! اگر کسی از شما خودرا در این جهان حکیم پنارد، چنانکه در هرجاو در هر کلیسا تعليم مسیح به یاد شما بیاوراد، ^{۳۱} اما بعضی تکریمی کنند به گمان آنکه من نزد شما گردد. ^(aiōn g165) ^{۳۲} زیرا حکمت این جهان نزد خداجهات می دهم. ^{۳۳} اما بعضی تکریمی کنند به گمان آنکه من نزد شما است، چنانکه مکتوب است: «حکما را به مکر خودشان گرفتار نمی آیم. ^{۳۴} لکن به رودی نزد شما خواهیم آمد، اگر خداوند بخواهد و خواهیم دانست نه سخن مکتیران را بلکه قوت ایشان را. ^{۳۵} و ایض: «خداوند افکار حکما را می داند که باطل است. ^{۳۶} زیرا ملکوت خدا به زیان نیست بلکه در قوت است. ^{۳۷} چه آن شما است: ^{۳۸} خواه پولس، خواه اپلیس، خواه کفای، خواه خواهش دارید آیا با چوب نزد شما بیام یا با محبت و روح حلم؟ دنیا، خواه زندگی، خواه موت، خواه چیزهای حال، خواه چیزهای ^{۳۹} فی الحقيقة شنیده می شود که در میان شما زنا پیدا شده آینده، همه از آن شما است، ^{۴۰} و شما از مسیح و مسیح از خدا است، و چنان زنایی که در میان امته هم نمی نیست؛ که شخصی زن پدر خود را داشته باشد. ^{۴۱} و شما فخر می کنید بلکه ماتم هم می باشد.

۴ هرکس ما را چون خدام مسیح و ولای اسرار خدا ندارید، چنانکه باید تا آن کسی که این عمل را کردار میان شما بیرون شود. ^{۴۲} زیرا که من هرچند در جسم غایم، اما در روح حاضر؛ و الان چون حاضر، حکم کردم در حق کسی که این را

چنین کرده است. ۴ به نام خداوند ما عیسی مسیح، هنگامی برای زنایست، بلکه برای خداوند است و خداوند برای جسم. که شما با روح من با قوت خداوند ماعیسی مسیح جمع شوید، ۱۴ و خدا خداوند شود بجهت هلاکت جسم برخیزاند و ما را نیز به قوت خود خواهد ه که چنین شخص به شیطان سپرده شود بجهت هلاکت شما اعضا مسیح تا روح در روز خداوند عیسی نجات یابد. ۶ فخر شما نیکو است؟ پس آیا اعضای مسیح را برداشته، اعضای فاحشه گردانم؟ نیست. آیا اگاه نیستید که اندک خمیرمایه، تمام خمیر را مخمر حاشا! ۱۶ آیا نمی دانید که هر که با فاحشه پیوندد، با یکتن می سازد؟ ۷ پس خود را از خمیرمایه کهنه پاک سازید تا فطیر تازه باشد؟ زیرا می گوید «هردویک تن خواهند بود». ۱۷ لکن کسی که باشید، چنانکه بی خمیرمایه هستید زیرا که فحص ما مسیح در راه با خداوند پیوندد یکروز است. از زنا بگزیرید. هر گناهی که ما ذبح شده است. ۸ پس عید را نگاه داریم نه به خمیرمایه آدمی می کنند بیرون از بدن است، لکن زانی بریند خود گناه کهنه و نه به خمیرمایه بدی و شراحت، بلکه به فطیر ساده دلی می وزد. ۱۹ یا نمی دانید که بدن شما هیکل روح القدس است و راستی. ۹ در آن رساله به شما نوشتم که با زانیان معاشرت که در شما است که از خدا یافته اید و از آن خود نیستید؟ ۲۰ زیرا نکنید. ۱۰ لکن نه مطلق با زانیان این جهان یا طمکاران و یا که به قیمتی خریده شدید، پس خدا را به بدن خود تمجید نمایید. ستمکاران یا بتپرستان، که در این صورت می باید از دنیا بیرون

۷ اما درباره آنچه به من نوشته بودید: مرد رانیکو آن است شوید. ۱۱ لکن الان به شما می نویسم که اگر کسی که به برادر نامیده می شود، زانی یا طماع یا بتپرست یا فحاش یا میگسار یا ستمگر باشد، با چنین شخص معاشرت مکنید بلکه غذا هم مخورید. ۱۲ زیرا مرا چه کار است که بر آنانی که خارج اندادواری بلکه شوهرش، همچنین مرد نیز اختیار بدن خود ندارد بلکه کنم. آیا شما بر اهل داخل داوری نمی کنید؟ ۱۳ لکن آنانی را که خارج اند خدا داوری خواهد کرد. پس آن شویر را از میان تابرای روزه و عبادت فارغ باشید؛ و باز با هم پیوندید مبادا شیطان خود بپارید.

۶ آیا کسی از شما چون بر دیگری مدعی باشد، جرات دارد می گوییم به طریق اجازه نه به طریق حکم. ۷ اما می خواهم که که مرافعه برد پیش ظالمان نه نزد مقدسان؟ ۲ یا نمی دانید که همه مردم مثل خودم باشند. لکن هر کس نعمتی خاص از خدا مقدسان، دنیا را داوری خواهند کرد؛ و اگر دنیا از شما حکم دارد، یکی چنین و دیگری چنان. ۸ لکن به مجردين و بیوه زنان یابد، آیا قابل مقدمات کمتر نیستید؟ ۳ آیانی دانید که فرشتگان می گوییم که ایشان را نیکو است که مثل من بمانند. ۹ لکن اگر را داوری خواهیم کرد تاچه رسد به امور روزگار؟ ۴ پس چون در پرهیزندارند، نکاح پکنند زیرا که نکاح از آتش هوس بهتر است. مقدمات روزگار مرافعه دارید، آیا آنانی را که در کلیسا حقیر شمرده ۱۰ اما منکوحان را حکم می کنم و نه من بلکه خداوند که زن از می شوند، می نشانید؟ ۵ بجهت انفعال شما می گوییم، آیا در میان شوهر خود جدا نشود؟ ۱۱ و اگر جدا شود، مجرد بماند یا با شما یک نفر داناییست که بعواند در میان برادران خود حکم کند؟ ۱۲ شوهر خود صالح کند؛ و مرد نیز زن خود را جدا نسازد. ۱۳ و بلکه برادر با برادر به محکمه می رود و آن هم نزد بی ایمانان! دیگران را من می گوییم نه خداوند که اگرکسی از

۷ بلکه الان شما را بالکلیه قصوری است که بایکدیگر مرافعه بی ایمان داشته باشد و آن زن راضی باشد که با وی بماند، او را دارید. چرا بیشتر مظلوم نمی شوید و چرا بیشتر مغبون نمی شوید؟ ۱۳ جدا نسازد. ۱۴ زنی که شوهر بی ایمان داشته باشد او و راضی ۸ بلکه شما ظلم می کنید و مغبون می سازید و این را نیز به برادران باشد که با وی بماند، از شوهر خود جدا نشود. ۱۵ زیرا که خود! ۹ آیا نمی دانید که ظالمان وارث ملکوت خدا نمی شوند؟ شوهر بی ایمان از زن خود مقدس می شود و زن بی ایمان از برادر فربیت مخوبید، زیرا فاسقان و بتپرستان و زانیان و متعممان و لواط مقدس می گردد و اگرنه او لاد شما نایاک می بودند، لکن الحال ۱۰ و دزدان و طمعکاران و میگساران و فحاشان وستمگران وارث مقدسند. ۱۵ اما اگر بی ایمان جدایی نماید، بگذارش که بشود ملکوت خدا نخواهد شد. ۱۱ و بعضی از شما چنین می بودید زیرا برادر یا خواهر در این صورت مقید نیست و خدا ما به لکن غسل یافته و مقدس گردیده و عادل کرده شده اید به نام عیسی سلامتی خوانده است. ۱۶ زیرا که تو چه دانی ای زن که شهرت خداوند و بروح خدای ما. ۱۷ همه چیز برای من جایز است لکن را نجات خواهی داد؟ یا چه دانی ای مرد که زن خود را نجات هرچیز مفید نیست. همه چیز برای من رواست، لیکن نمی گذارم خواهی داد؟ ۱۷ مگر اینکه به هر طور که خداوند به هر کس قسمت که چیزی بر من تسلط یابد. ۱۸ خوارک برای شکم است و شکم فرموده و به همان حالت که خدا هر کس را خوانده باشد، بدینظر برای خوارک، لکن خدا این و آن را فانی خواهد ساخت. اما جسم رفتار پکنده؛ و همچنین در همه کلیساها امر می کنم. ۱۸ اگر کسی

در مختوٽی خوانده شود، نامختون نگردد و اگر کسی درنامختوٽی **۸** اما درباره قربانی های بتها: می دانیم که همه علم داریم. خوانده شود، مختون نشود. **۹** ختنه چیز نیست و نامختوٽی علم باعث تکر است، لکن محبت بنا می کند. **۱۰** اگر کسی هیچ، بلکه نگاه داشتن امرهای خدا. **۱۱** هرگز در هر حالتی که گمان برد که چیزی می داند، هنوز هیچ نمی داند، بطوری که خوانده شده باشد، در همان بماند. **۱۲** اگر در غلامی خوانده باشدانست. **۱۳** اما اگر کسی خدا را محبت نماید، نزد امواعوف شدی تو را باکی نباشد، بلکه اگر هم می توانی آزاد شوی، آن را می باشد. **۱۴** پس درباره خودن قربانی های بتها، می دانیم که بت اوی تر استعمال کن. **۱۵** زیرا غلامی که در خداوند خوانده شده در جهان چیزی نیست و اینکه خدایی دیگر چیز یکی نیست. باشد، آزاد خداوند است؛ و همچنین شخصی آزاد که خوانده **۱۶** زیرا هرچند هستند که به خدايان خوانده می شوند، چه در آسمان شد، غلام مسیح است. **۱۷** به قیمتی خریده شدید، غلام انسان و چه درزیمن، چنانکه خدایان بسیار و خداوندان بسیاری باشند، نشود. **۱۸** ای برادران هرگز در هرhaltی که خوانده شده باشد، **۱۹** لکن ما را یک خداست یعنی پدر که همه چیز از اوست و ما در آن نزد خدا بماند. **۲۰** اما درباره باکرهها حکمی از خداوند برای او هستیم، و یک خداوند یعنی عیسی مسیح که همه چیز از ندارم. لکن چون از خداوند رحمت یافتیم که امین باشم، رای اوست و ما از او هستیم. **۲۱** ولی همه را این معرفت نیست، زیرا می دهم. **۲۲** پس گمان می کنم که بجهت تنگی این زمان، انسان بعضی تابه حال به اعتقاد اینکه بت هست، آن را چون قربانی بت را نیکو آن است که همچنان بماند. **۲۳** اگر با زن بسته شدی، **۲۴** می خورند و ضمیر ایشان چون ضعیف است نجس می شود. **۲۵** اما جدایی مجوی واگر از زن جدا هستی دیگر زن مخواه. **۲۶** لکن خوارک، ما رامقیول خدا نمی سازد زیرا که نه به خوردن بهتریم و هرگاه نکاح کردی، گناه نوزیبدی و هرگاه باکره منکوحه گردید، نه به ناخوردن بدتر. **۲۷** لکن احتیاط کنید میاد اختیار شما باعث گناه نکرد. ولی چنین در جسم زحمت خواهند کشید، لیکن من لغش ضعفا گردد. **۲۸** زیرا اگرکسی تو را که صاحب علم هستی بر شما شفقت دارم. **۲۹** امامی برادران، این را می گوییم وقت پیند که در پنکده نشسته ای، آیا ضمیر آن کس که ضعیف است تنگ است تا بعد از این آنانی که زن دارند مثل بی زن باشدند به خوردن قربانی های بتها بنا نمی شود؟ **۳۰** و از علم تو آن **۳۱** و گریانان چون ناگریانان و خوشحالان مثل ناخوشحالان و خوشحالان مثلا خداوند شد. **۳۲** برادر ضعیف که مسیح برای او مرد هلاک خواهد شد. **۳۳** و خریداران چون غیرمالکان باشند، **۳۴** و استعمال کنندگان این همچنین چون به برادران گناه وزیبدی و ضمایر ضعیفیشان را صدمه جهان مثل استعمال کنندگان نباشند، زیرا که صورت این جهان رسانید، همانا به مسیح خطأ نمودید. **۳۵** بنابراین، اگرخوارک درگذر است. **۳۶** اما خواهش این دارم که شما بی اندیشه باشید. شخص مجرد در امور خداوند می اندیشد که چگونه رضامندی خداوند را بجودی **۳۷** و صاحب زن در امور دنیا می اندیشد که چگونه زن خود را خوش بسازد. **۳۸** در میان زن منکوحه و باکره نیز **۳۹** آیا رسول نیستم؟ آیا آزاد نیستم؟ آیا عیسی مسیح خداوند ما تفاوتی است، زیرا باکره در امور خداوندمی اندیشد تا هم در تن و را ندیدم؟ آیا شما عامل من در خداوند نیستید؟ **۴۰** هرگاه دیگران هم در روح مقدس باشد؛ اما منکوحه در امور دنیا می اندیشد تا راوسن نباشم، البته شما را هستم زیرا که مهررسالت من در خداوند شهر خودرا خوش سازد. **۴۱** اما این را برای نفع شمامی گوییم شما هستید. **۴۲** حجت من بجهت آنانی که مرا امتحان می کنند نه آنکه دامی بر شما بنهم بلکه نظر به شایستگی و ملازمت این است **۴۳** که آیا اختیار خوردن و آشامیدن نداریم؟ **۴۴** آیا اختیار خودناشایستگی می کند، اگر به حد بلوغ رسید و ناچار است از سایر رسولان و برادران خداوند و کیفایا؟ **۴۵** یا من و برپایا به تنهایی چنین شدن، آنچه خواهد بکند؛ گاهی نیست؛ بگذار که نکاح مختار نیستیم که کار نکیم؟ **۴۶** کیست که هرگز از خرسی خود کنند. **۴۷** اما کسی که در دل خود پایدار است و احتیاج ندارد جنگ کند؟ یا کیست که تاکستانی غرس نموده، از میوه اش بلکه در اراده خود مختار است و در دل خود جازم است که باکره نخرد؟ یا کیست که گلهای بچرند و از شیر گله نتوشد؟ **۴۸** آیا خود را نگاه دارد، نیکو می کند. **۴۹** پس هم کسی که به نکاح این را بطور انسان می گوییم یا شریعت نیز این را نمی گوید؟ **۵۰** زیرا دهد، نیکو می کند و کسی که به نکاح ندهد، نیکوتر می نماید. که در تورات موسی مكتوب است که «گاو را هنگامی که خرم زن مدامی که شورهش زنده است، بسته است. اما هرگاه را خرد می کند، دهان میند». آیا خدا در فکر گاوان می باشد؟ **۵۱** شورهش مرد آزاد گردید تا به هر که بخواهد منکوحه شود، لیکن در **۵۲** آیا محض خاطر ما این رانمی گوید؟ یا برای ما مكتوب است خداوند فقط. **۵۳** اما بحسب رای من خوشحال تر است، اگر که شخم کننده می باشد به امید، شخم نماید و خرد کننده خرم چنین بماند و من نیز گمان می برم که روح خدارا دارم. **۵۴** چون ما روحانیها را برای شما کاشتیم، آیا امیرزگی است که ما جسمانیهای شما را درو

کنیم؟ ۱۲ اگر دیگران در این اختیار بر شما شریکند آیانه ماه و سه هزار نفر هلاک گشته‌ند. ۹ و نه مسیح را تجربه کنیم، پیشتر؟ لیکن این اختیار را استعمال نکردید، بلکه هرچیز را استعمال نکردید، ۱۰ و نه می‌شویم، مبادا انجیل مسیح را تعویق اندازیم. ۱۳ آیا نمی‌دانید همه‌همه کنید، چنانکه بعضی از ایشان کردند و هلاک کننده که هرکه در امور مقدس مشغول باشد، از هیکل می‌خورد و هرکه ایشان را هلاک کرد. ۱۱ و این همه بطور مثل بدیشان واقع شد خدمت مذبح کنند، از مذبح نصیبی می‌دارد. ۱۴ و همچنین ویرای تنبیه ما مکتوب گردید که اوخر عالم به ما رسیده است. خداوند فرمود که «هرکه به انجیل اعلام نماید، از انجیل معیشت (aión g165) ۱۲ پس آنکه گمان برد که قایم است، باخبر باشد یابد». ۱۵ لیکن من هیچیک از اینها استعمال نکردم و این را به که نیفتند. ۱۳ هیچ تجربه جز آنکه مناسب بشر باشد، شما را این قصد نوشتم تا بامن چنین شود، زیرا که مرد بهتر است از فرو نگرفت. اما خدامین است که نمی‌گذارد شما فوق طاقت آنکه کسی فخر مرآ باطل گردد. ۱۶ زیرا هرگاه بشارت دهم، مرآ خودآزموده شوید، بلکه با تجربه مفری نیز می‌سازد تایاری تحمل آن فخر نیست چونکه مرآ ضرورت افاده است، بلکه وای بر من اگر را داشته باشید. ۱۴ لهنای عزیزان من از بت پستی بگزیرید. بشارت ندهم. ۱۷ زیاهراگاه این را طوع کنم اجرت دارم، لکن اگر ۱۵ به خردمندان سخن می‌گویم: خود حکم کنید آنچه می‌گویم. کره باشد وکالتی به من سپرده شد. ۱۸ در این صورت، مرآ چه پیاله برکت که آن را تبرک می‌خوانیم، آیا شراکت در خون اجرت است تا آنکه چون بشارت می‌دهم، انجیل مسیح را نی خرج مسیح نیست؟ ونانی را که پاره می‌کیم، آیا شراکت در بدن سازم و اختیار خود را در انجیل استعمال نکنم؟ ۱۹ زیرا با اینکه از مسیح نی؟ ۲۰ زیرا ما که بسیاریم، یک نان و یکشنب می‌باشیم همه کسی آزاد بودم، خودرا غلام همه گردانیدم تا بسیاری را سود چونکه همه از یک نان قسمت می‌باشیم. ۱۸ اسرائیل جسمانی برم. ۲۰ ویهود را چون یهود گشتم تا یهود را سود برم واهل شریعت را ملاحظه کنید! آیاخورندگان قربانی‌ها شریک قربانگاه نیستند؟ را مثل اهل شریعت تا اهل شریعت را سود برم؛ ۲۱ و بی شریعتان را ۱۹ پس چه گویم؟ آیا بت چیزی می‌باشد؟ یا که قربانی بت چیزی چون بی شریعتان شدم، هرچند نزد خدا بی شریعت نیستم، بلکه است؟ ۲۰ نی! بلکه آنچه امت هاقربانی می‌کنند، برای دیوها شریعت مسیح در من است، تا بی شریعتان را سود برم؛ ۲۲ ضعفا را می‌گذراند نه برای خدا؛ و نمی‌خواهم شما شریک دیوها باشید. ضعیف شدم تا ضعفا را سود برم؛ همه کس را همه‌چیز گردیدم تا ۲۱ محل است که هم از پیاله خداوند و هم از پیاله دیوها بتوشید؛ به هرنوعی بعضی را برخانم. ۲۳ اما همه کار را بجهت انجیل و هم از مایده خداوند و هم از مایده دیوها نمی‌توانید قسمت می‌کنم تا در آن شریک گردم. ۲۴ آیا نمی‌دانید آنکه که در برد. ۲۵ آیاخورندگان را به غیرت می‌آوریم یا از او تواتانوتی باشیم؟ میدان می‌دوند، همه می‌دوند لکن یک نفر انعام را می‌برد. به ۲۳ همه‌چیز جایز است، لیکن همه مفید نیست؛ همه رواست، اینظور شما بدوید تا به کمال ببرید. ۲۵ و هرکه وزش کند در لیکن همه بنا نمی‌کند. ۲۶ هرکس نفع خود را نجودی، بلکه هرچیز ریاضت می‌کشد؛ اما ایشان تا تاج فانی را بیاند لکن ما نفع دیگری را. ۲۵ هرآنچه را در قصابخانه می‌فروشنند، بخورید و تاج غرفانی را. ۲۶ پس من چنین می‌دوم، نه چون کسی که شک هیچ مپرسید به خاطر ضمیر. ۲۶ زیرا که جهان و پری آن از آن دارد؛ و مشت می‌زنم نه آنکه هوا را بزنم. ۲۷ بلکه تن خودرا بزون خداوند است. ۲۷ هرگاه کسی ایمان از شما و عده خواهد می‌سازم و آن را در بندگی می‌دارم، مبادا چون دیگران را ععظ و می‌خواهید بخورید، آنچه نزد شما گذارند بخورید و هیچ مپرسید بجهت ضمیر. ۲۸ اما اگر کسی به شما گوید «این قربانی بت نمودم، خود محروم شوم.»

۱۰ زیرا ای برادران نمی‌خواهم شما بی خبر باشید از اینکه که جهان و پری آن از آن خداوند است. ۲۹ اما ضمیر می‌گویم نه پدران ما همه زیابر بودند و همه از دریا عبور نمودند ۲ و همه به از خودت بلکه ضمیر آن دیگر؛ زیابر ضمیر دیگری بر آزادی من موسی تعیید یافتدند، در ابر و در دریا؛ ۳ و همه همان خواراک حکم کند؟ ۳۰ و اگر من به شکر بخورم، چرا بر من افtra زند روحانی را خوردند ۴ و همه همان شرب روحانی را نوشیدند، زیرا بحسب آن چیزی که من برای آن شکر می‌کنم؟ ۳۱ پس خواه که می‌آشامیدند از صخره روحانی که از عقب ایشان می‌آمد و بخورید، خواه بتوشید، خواه هرچه کنید، همه را برای جلال خدا آن صخره مسیح بود. ۵ لیکن از اکثر ایشان خداراضی نبود، بکنید. ۲۲ یهودیان و یوتانیان و کلیسای خدا را لغوش مدهید. زیرا که در بیان اندادخنه شدند. ۶ و این امور نمونه‌ها برای ما ۳۳ چنانکه من نیز در هرکاری همه را خوش می‌سازم و نفع خود را شد تا مخواهشمند بدی نباشیم، چنانکه ایشان بودند؛ ۷ و نه طالب نیستم، بلکه نفع بسیاری را تا نجات یابند.

بت پرست شوید، مثل بعضی از ایشان، چنانکه مکتوب است:

«قوم به اکل و شرب نشستند و برای لهو و لعب بربا شدند.» ۸ و ۱۱ پس اقتدا به من نماید چنانکه من نیز به مسیح می‌کنم. نه زنا کنیم چنانکه بعضی از ایشان کردند و در یک روزیست ۲ امای برادران شما را تحسین می‌نمایم ازین جهت که در

هرچیز مرا یاد می‌دارید و اخبار را بطوری که به شما سپردم، حفظ را متحان کنید و بدینظر از آن نان بخورد و از آن پیاله بنوشد. می‌نمایید. ۳ اما می‌خواهم شما بدانید که سر هر مرد، مسیح ۲۹ زیرا هر که می‌خورد و می‌نوشد، فتوای خود را می‌خورد و می‌نوشد است و سر زن، مرد و سر مسیح، خدا. ۴ هر مردی که سروپوشیده اگر بدن خداوند را تمیز نمی‌کند. از این سبب بسیاری از دعا یا نبوت کند، سر خود را رسوا می‌نماید. ۵ اما هر زنی که سر شما ضعیف و مرضی‌اند و بسیاری خواهداند. ۶ اما اگر برخود برخنه دعا یابنوت کند، سر خود را رسوا می‌سازد، زیرا این چنان حکم می‌کردیم، حکم بر مانمی‌شد. ۷ لکن هنگامی که بر ما است که تراشیده شود. ۸ زیرا اگر زن نمی‌پوشد، موی را نیز حکم می‌شود، از خداوند تادیب می‌شویم مبادا با اهل دنیا برپرد؛ و اگر زن را موی بریند یا تراشیدن قبیح است، باید پوشد. ۹ زیرا که مرد از زن نیست خانه بخورد، مبادا بجهت عقوبت جمع شوید. ۱۰ زیرا که مرد را نباید سر خود پوشد چونکه او صورت و جلال می‌شوید، منتظر یکدیگر باشید. ۱۱ اگر کسی گرسنه باشد، در خداست، اما زن جلال مرد است. ۱۲ زیرا که مرد از زن نیست خانه بخورد، مبادا بجهت عقوبت جمع شوید. و چون بیایم، بلکه زن از مرد است. ۱۳ و نیز مرد بجهت زن آفریده نشد، بلکه مابقی را متنظم خواهم نمود.

زن برای مرد. ۱۴ از این جهت زن می‌باید عزتی بر سر داشته باشد بهسب فرشتگان. ۱۵ لیکن زن از مرد جدایست و مرد هم جدا از زن نیست در خداوند. ۱۶ زیرا چنانکه زن از مرد است، بی خبر باشید. ۱۷ می‌دانید هنگامی که امتهای می‌بودید، به سوی همچنین مرد نیزیوسله زن، لیکن همه‌چیز از خدا. ۱۸ در دل خود بهای گنگ برده می‌شدید بطوری که شما رامی بردن. ۱۹ پس انساف دهید: آیا شایسته است که زن ناپوشیده نزد خدا دعا کند؟ ۲۰ آیا خودطبعیت شما را نمی‌آموزد که اگر مرد موی درازدارد، او را عار می‌باشد؟ ۲۱ و اگر زن موی درازدارد، او را فخر است، زیرا که موی بجهت پرده بدو داده شد؟ ۲۲ و اگر کسی ستیزه گر خدا همه را در همه عمل می‌کند. ۲۳ ولی هر کس را ظهور روح باشد، ما وکیل‌ساهای خدا را چنین عادتی نیست. ۲۴ لیکن چون این حکم را به شما می‌کنم، شمارا تحسین نمی‌کنم، زیرا که شما نه از پرای بهتری بلکه پرای بدتری جمع می‌شوید. ۲۵ زیرا اولاده‌نگامی که شما در کلیسا جمع می‌شوید، می‌شونم که در میان شما شاققه روحی می‌دهد و قدری از آن را باور می‌کنم. ۲۶ از آن جهت که لازم است در میان شما بدمعنای نیز باشد تا که مقبولان از شما ظاهر گردند. ۲۷ پس چون شما در یک جا جمع فرد بحسب اراده خود تقسیم می‌کند. ۲۸ زیرا چنانکه بدن یک است و اعضای متعددار و تمامی اعضای بدن اگرچه بسیار است پیکن می‌باشد، همچنین مسیح نیز می‌باشد. ۲۹ زیرا که جمیع ما به یک روح در یک بدن تعمید یافته‌یم، خواه یهود، خواه یونانی، خواه غلام، خواه آزاد و همه از یک روح نوشنایده شدیم. ۳۰ زیرا بدن یک عضو نیست بلکه بسیار است. ۳۱ اگر پاگوید چونکه دست نیستم از بدن نمی‌باشم، آیا بدين سبب از بدن شما نیز سپردم که عیسی خداوند در شبی که او را تسلیم گردند، نان را گرفت ۳۲ و شکر نومده، پاره کرد و گفت: «بگیرید بخورید. آیا بدين سبب از بدن نیست؟ ۳۳ اگر تمام بدن چشم بودی، این است بدن من که برای شما پاره می‌شود. این را به یادگاری من به‌جا‌آوردی». ۳۴ و همچنین پیاله را نیز بعد از شام و گفت: «این پیاله عهد جدید است در خون من. هرگاه این را بتوشید، به یادگاری من بکنید». ۳۵ زیرا هرگاه این نان را بخوردید و این پیاله را بپوشید، موت خداوند را ظاهر می‌نمایید تا هنگامی که بازاید. ۳۶ پس هر که بطور ناشایسته نان را بخورد و پیاله خداوند را بتوشید، مجرم بدن و خون خداوند خواهد بود. ۳۷ اما هر شخص خود می‌نمایید، لازم ترمی باشدند. ۳۸ و آنها را که پست‌تر اجرای بدن

می پندارم، عزیزتر می داریم و اجزای قبیح ماجمال افضل دارد. می کنید، مردم را برای بنا و نصیحت و تسلی می گوید. ۴ هر که به ۲۴ لکن اعضای جمیله ما را الحیاجی نیست، بلکه خدا بدن را زبانی می گوید، خود را بنا می کند، اما آنکه نبوت می نماید، کلیسا مرتباً ساخت بقسمی که ناقص را بیشتر حرمت داد، ۲۵ تا که را بنا می کند. ۵ و خواهش دارم که همه شما به زبانها تکلم جدایی در بدن نیفتند، بلکه اعضا به برابری در فکریکدیگر باشد. کنید، لکن بیشتر اینکه نبوت نماید زیرا کسی که نبوت کند بهتر ۶ و اگر یک عضو در دمند گردد، سایر اعضا با آن همدرد باشند است ازکسی که به زبانها حرف زند، مگر آنکه ترجمه کنیدتا کلیسا و اگر عضوی عزت یابد، باقی اعضا با او به خوشی آید. ۷ اما شادو. ۸ اما الحال ای برادران اگر نزد شما آیم و به زبانها سخن شما بدن مسیح هستید و فرد اعضا آن می باشید. ۹ و خدا رام، شما را چه سود می بخشم؟ مگر آنکه شما را به مکافهه یا قرارداد بعضی را درکلیسا: اول رسولان، دوم انبیا، سوم معلمان، به معرفت یا به نبوت یا به تعلیم گوییم. ۱۰ و همچنین چیزهای بعدوقات، پس نعمتهای شفا دادن و اعنان و تدابیر و اقسام زبانها. بیجان که صدا می دهد چون نی یا بربط اگر در صدای فرق نکند، ۱۱ آیا همه رسول هستند، یا همه انبیا، یا همه معلمان، یا چگونه آواز نی یا بربط فهمیده می شود؟ ۱۲ زیر اگر کرنا نیز صدای قوات؟ ۱۳ یا همه نعمتهای شفا دارند، یا همه به زبانها متکلم ناطع مدهد که خود راهبهای جنگ می سازد؟ ۱۴ همچنین شما نیز هستند، یا همه ترجمه می کنند؟ ۱۵ لکن نعمتهای بهتر را به زبان، سخن مفهوم نگوید، چگونه معلوم می شودآن چیزی که غیرت بطبلید و طریق افضلتر نیز به شمانشان می دهم.

زبانهای دنیاهرقدر زیاده باشد، ولی یکی معنی نیست. ۱۶ پس

۱۳ اگر به زبانهای مردم و فرشتگان سخن گوییم و محبت هرگاه قوت زیان را نمی دانم، نزد متکلم بربری می باشم و آنکه نداشته باشم، مثل نحاس صدادهنده و سنج فغان کننده شدهام. سخن گوید نزد من بربری می باشد. ۱۴ همچنین شما نیز چونکه ۱۵ و اگر نبوت داشته باشم و جمیع اسرار و همه علم را بدانم و ایمان غیراعطاایی روحانی هستید بطبلید اینکه برای بنای کلیسا افزوده کامل داشته باشم بحدی که کوهها رانقل کنم و محبت نداشته شوید. ۱۶ بنا براین کسی که به زبانی سخن می گوید، دعا بکند تا باشم، هیچ هستم. ۱۷ و اگر جمیع اموال خود را صدقه دهم و بدن ترجمه نماید. ۱۸ زیرا اگر به زبانی دعاکرم، روح من دعا می کند خود را بسپارم تا سوخته شود و محبت نداشته باشم، هیچ سود نمی لکن عقل من برخوردار نمی شود. ۱۹ پس مقصود چست؟ به روح برم. ۲۰ ۱۹ محبت حلیم و مهربان است؛ محبت حسد نمی برد؛ دعاخواهی کرد و به عقل نیز دعا خواهم نمود؛ به روح سرود خواهم محبت کیر و غرور ندارد؛ ۲۱ اطوار ناپسندیده ندارد و نفع خود را خواند و به عقل نیز خواهم خواند. ۲۲ زیرا اگر در روح تبرک طالب نمی شود؛ خشم نمی گیرد و سوءظن ندارد؛ ۲۳ از ناراستی می خوانی، چگونه آن کسی که به منزلت امی است، به شکر تو خوشوقت نمی گردد، ولی با راستی شادی می کند؛ ۲۴ در همه چیز آمین گوید و حال آنکه نمی فهمد چه می گویی؟ ۲۵ زیرا تو البته صیر می کند و همه را باور می نماید؛ در همه حال امیدوار می باشد خوب شکر می کنی، لکن آن دیگرینا نمی شود. ۲۶ خدا را شکر و هر چیز را متحمل می باشد. ۲۷ محبت هرگز ساقط نمی شود و می کنم که زیادتر از همه شما به زبانها حرف می زنم. ۲۸ لکن در اما اگر نبوتها باشد، نیست خواهد شد و اگر زبانها، انتها خواهد کلیساپیشتر می ستدن که پنج کلمه به عقل خود گوییم تادیگران را بدزیرفت و اگر علم، زایل خواهد گردید. ۲۹ زیارچی علمی داریم و نیز تعلیم دهم از آنکه هزاران کلمه به زبان پکوییم. ۳۰ ای برادران، ۳۱ جزئی نبوت می نماییم، ۳۲ لکن هنگامی که کامل آید، جزئی در فهم اطفال می باشد بلکه در بدخوبی اطفال باشید و در فهم نیست خواهد گردید. ۳۳ زمانی که طفل بودم، چون طفل حرف رشید. ۳۴ در تروات مکتوب است که «خداآوند می گوید به زبانهای می زدم و چون طفل فکر می کدم و مانند طفل تعقل می نمودم. اما بیگانه و لبیهای غیر به این قوم سخن خواهی گفت و با این همه چون مرد شدم، کارهای طفلاه را ترک کردم. ۳۵ زیرا که الحال مرا نخواهند شنید». ۳۶ پس زبانها نشانی است نه برای ایمان در آینه بطرور معمماً می بیشم، لکن آن وقت روبرو؛ الان جزئی معرفتی داران بلکه برای ایمانان؛ اما نبوت برای بی ایمان نیست بلکه دارم، لکن آن وقت خواهیم شناخت، چنانکه نیز شناخته شدم. برای ایمانداران است. ۳۷ پس اگر تمام کلیسادار جایی جمع ۳۸ و الحال این سه چیز باقی است: یعنی ایمان و امید و محبت. شوند و همه به زبانها حرف زند و ایمانان یا بی ایمانان داخل شوند، اما بزرگتر از اینها محبت است.

۱۴ ۳۹ در این محبت بکوشید و عطاایی روحانی را به غیرت از این ایمانان یا ایمان درآید، از همه توبیخ می باید و از همه ملزم بطبلید، خصوص اینکه نبوت کنید. ۴۰ زیرا کسی که به زبانی سخن می گردد، ۴۱ و خطاایی قلب او ظاهری شود و همچنین به روی می گوید، نه به مردم بلکه به خدا می گوید، زیارهچیز کس نمی فهمد لیکن در روح به اسرار تکلم می نماید. ۴۲ اما آنکه نبوت

است که وقتی که جمع شوید، هریکی از شما سروعدی دارد، است وعظماً و باطل است نیز ایمان شما. ۱۵ و شهود کذبه تعلیمی دارد، زبانی دارد، مکاشفه‌ای دارد، ترجمه‌ای دارد، باید نیز برای خدا شدیم، زیرا درباره خدا شهادت دادیم که مسیح را همه بجهت پنا بشود. ۲۷ اگرکسی به زبانی سخن گوید، دو برخیزیاند، و حال آنکه او را برخیزیاند در صورتی که مردگان بزمی یا نهایت سه باشند، به ترتیب و کسی ترجمه کنند. ۲۸ اما خیزند. ۱۶ زیرا هرگاه مردگان بزمی خیزند، مسیح نیز برخاسته اگرمترحمی نباشد، در کلیسا خاموش باشد و با خودو با خدا است. ۱۷ هرگاه مسیح برخاسته است، ایمان شما باطل سخن گوید. ۲۹ و از اینبا دو یا سه سخن بگویند و دیگران تمیز است و شما تاکنون درگاهان خود هستید، ۱۸ بلکه آنانی هم که دهنده. ۳۰ و اگر چیزی به دیگری از اهل مجلس مکشوف شود، در مسیح خواهید اند هلاک شدند. ۱۹ اگر فقط در این جهان در آن اول ساخت شود. ۳۱ زیرا که همه می‌توانید یک نبوت مسیح امیدواریم، از جمیع مردم بدپخت تریم. ۲۰ لیکن بالفعل کنید تا همه تعلیم یابند و همه نصیحت پذیرند. ۲۲ و ارواح اینبا مسیح از مردگان برخاسته و نوبت خواهید گان شده است. ۲۱ زیرا مطبع اینبا می‌باشند. ۳۲ زیرا که او خدای تشویش نیست بلکه چنانکه به انسان موت آمد، به انسان نیز قیامت مردگان شد. خدای سلامتی، چنانکه در همه کلیساها مقدسان. ۲۴ و زنان ۲۲ و چنانکه در آدم همه می‌برند در مسیح نیز همه زنده خواهند شما در کلیساها خاموش باشند زیرا که ایشان را حرف زدن جایز گشت. ۲۳ لیکن هرکس به رتبه خود؛ مسیح نوبت است و بعد نیست بلکه اطاعت نمودن، چنانکه تورات نیز می‌گوید. ۲۵ اما آنانی که در وقت آمدن او از آن مسیح می‌باشند. ۲۶ و بعد از آن اگرمنی خواهند چیزی بیاموزند، در خانه از شوهان خود پرسیند، انتها است وقتی که ملکوت را به خدا و پدر سپارد. و در آن زمان چون زنان را در کلیسا حرف زدن قبیح است. ۲۶ آیا کلام خدا از تمام ریاست و تمام قدرت و قوت را نایب خواهد گردانید. ۲۵ زیرا شما صادر شد یا به شما به تنهای رسید؟ ۲۷ اگر کسی خود را مادامی که همه دشمنان را زیر پایهای خود نهاد، می‌اید اوضاعت نبی یاروحانی پندارد، اقرار بکند که آنچه به شمامی نویسم، احکام بنماید. ۲۶ دشمن آخر که نایب می‌شود، موت است. ۲۷ زیرا خداوند است. ۲۸ اما اگر کسی جاهم است، جاهم باشد. «همه‌چیز را زیر پایهای وی انداخته است». اما چون می‌گوید که ۲۹ پس ای برادران، نبوت را به غیرت بطلید و از تکلم نمودن به «همه‌چیز رازی انداخته است»، واضح است که او که همه رازی او زیانه‌مانع مکنید. ۴۰ لکن همه‌چیز به شایستگی و انتظام باشد. انداخت مستثنی است. ۲۸ اما زمانی که همه مطبع وی شده باشند، آنگاه خود پسر هم مطبع خواهد شد او را که همه‌چیز را ۱۵ الان ای برادران، شما را از انجیلی که به شما بشارت دادم مطبع وی گردانید، تا آنکه خدا کل در کل باشد. ۲۹ والا آنانی اعلام می‌نمایم که آن را هم پذیرفتید و در آن هم قایم می‌باشید، که برای مردگان تعتمید می‌باشدچیزکنند؟ هرگاه مردگان مطلق بزمی ۲ و بوسیله آن نیز نجات می‌یابید، به شرطی که آن کلامی را که به خیزند، پس چرا برای ایشان تعتمید می‌گردند؟ ۳۰ و ما نیز چرا هر شما بشارت دادم، محکم نگاه دارید والا عبث ایمان آورید. ساعت خود را در خطر می‌اندازم؟ ۳۱ به آن فخری درباره شما که ۳ زیرا که اول به شما سپردم، آنچه نیز یافم که مسیح برحسب مرا در خداوند ما مسیح عیسی هست قسم، که هر روزه مرا مردنی کتب در راه گاهان ما مرد، ۴ و اینکه ملدفن شد و در روز سوم است. ۲۲ چون بطور انسان در افسوس با وحش جنگ کرد، مرا برحسب کتب برخاست؛ ۵ و اینکه به کیفا ظاهر شد و بعد از آن چه سود است؟ اگر مردگان بزمی خیزند، بخوبیم و پیشامیم به آن دوازده، ۶ و پس از آن به زیاده از پانصد برادر یک بار ظاهر چون فردامی میریم. ۳۳ فریته مشوید معاشرات بد، اخلاق حسن شد که بیشتر از ایشان تا امروز باقی هستند اما بعضی خواهیداند. را فاسد می‌سازد. ۲۴ برای عدالت بیدارشده، گناه مکنید زیرا ۷ از آن پس به عقوب ظاهر شد و بعدیه جمیع رسولان. ۸ و آخر بعضی معرفت خدا رانداند. برای انفعال شما می‌گویم. ۳۵ اما همه بر من مثل طفل سقطشده ظاهر گردید. ۹ زیرا من کهترین اگر کسی گوید: «مردگان چگونه بزمی خیزند و به کدام بدن رسولان هستم و لا یق نیستم که به رسول خوانده شوم، چونکه می‌آیند؟»، ۱۰ ای احمق آنچه تو می‌کاری زنده نمی‌گردد جز برکلیساای خدا چفا می‌رسانیدم. ۱۰ لیکن به فیض خدا آنچه آنکه بمیرد. ۳۷ و آنچه می‌کاری، نه آن جسمی را که خواهد شد هستم هستم و فیض او که بر من بود باطل نگشت، بلکه بیش از می‌کاری، بلکه دانه‌ای مجرد خواه ازگدم و یا از دانه‌های دیگر. همه ایشان مشقت کشیدم، اما نه من بلکه فیض خدا که با من ۳۸ لیکن خدا برحسب اراده خود، آن را جسمی می‌دهد و به هر بود. ۱۱ پس خواه من و خواه ایشان بین طبق و عظمی کنیم یکی ازتعملها جسم خودش را. ۳۹ هر گوشت از یک نوع گوشت و به اینطور ایمان آورید. ۱۲ لیکن اگر به مسیح وعظ می‌شود نیست، بلکه گوشت انسان، دیگر است و گوشت بهایم، دیگر و که از مردگان برخاست، چون است که بعضی از شمامی گویند گوشت مرغان، دیگر گوشت ماهیان، دیگر. ۴۰ و جسمهای که قیامت مردگان نیست؟ ۱۳ اما اگر مردگان را قیامت نیست، آسمانی هست و جسمهای زمینی نیز، لیکن شان آسمانی‌ها، دیگر مسیح نیز برخاسته است. ۱۴ و اگر مسیح برخاسته، باطل

وشن زمینی‌ها، دیگر است، ۴۱ وشن آفتاب دیگر وشن ماه دیگر با شما توقف نمایم، اگر خداوند اجازت دهد. ۸ لیکن من وشن ستارگان، دیگر، زیرا که ستاره از ستاره درشان، فرق دارد. تاپنطیکاست در افسوس خواهم ماند، ۹ زیرا که دروازه بزرگ و ۴۲ به همین نهنج است نیز قیامت مردگان. درساد کاشته می‌شود، کارساز برای من باز شد و معاندین، بسیارند. ۱۰ لیکن اگر و در بی‌فسادی برمی‌خیزد؛ ۴۳ در ذلت کاشته می‌گردد و در تیموتاوس آید، آگاه باشید که نزد شما بی‌ترس باشد، زیرا که در کار جلال برمی‌خیزد؛ در ضعف کاشته می‌شود و در قوت برمی‌خیزد؛ خداوندمشغول است چنانکه من نیز هستم. ۱۱ لهنده‌چکس او را ۴۴ جسم نفسانی کاشته می‌شود و جسم روحانی برمی‌خیزد. اگر حقیر نشمارد، بلکه او را به سلامتی مشایعت کنید تا نزد من جسم نفسانی هست، هرآینه روحانی نیز هست. ۴۵ و همچنین آید زیرا که او را با برادران انتظار می‌کشم. ۱۲ اما دریاره اپلس نیز مکتوب است که انسان اول یعنی آدم نفس زنده گشت، برادر، از او سیار درخواست نمودم که با برادران به نزد شناسیابید، امام آن روح حیات‌بخش شد. ۴۶ لیکن روحانی مقدم نبود لیکن هرگز رضا نداد که الحال باید ولی چون فرصت یابد خواهد بلکه نفسانی و بعد از آن روحانی. ۴۷ انسان اول از زمین است آمد. ۱۳ بیدار شوید، در ایمان استوار باشید و مردان باشید و خاکی؛ انسان دوم خداوند است از آسمان. ۴۸ چنانکه خاکی زورآور شوید. ۱۴ جمیع کارهای شما با محبت باشد. ۱۵ وای است، خاکیان نیز چنان هستند و چنانکه آسمانی است آسمانی ها برادران به شما التمسار دارم (شما خانواده استیفان را می‌شناسید که همچنان می‌باشند. ۴۹ و چنانکه صورت خاکی را گرفتیم، صورت نویر اخایه هستند و خویشتن را به خدمت مقدسین سپرده اند)، آسمانی را نیزخواهیم گرفت. ۵۰ لیکن ای برادران این را می‌گوییم ۱۶ تا شما نیز چنین اشخاص را اطاعت کنید و هرگز را که در که گوشت و خون نمی‌تواند وارث ملکوت خدا شود و فاسدوارث کار و زحمت شریک باشد. ۱۷ و از آمدن استیفان و فرتوناتس بی‌فسادی نیز نمی‌شود. ۵۱ همانا به شناسری می‌گوییم که همه واخایکوس مرا شادی رخ نمود زیرا که آنچه از جانب شما ناتمام خواهیم خواهد، لیکن همه متبدل خواهیم شد. ۵۲ در لحظه‌ای، بود، ایشان تمام کردند. ۱۸ چونکه روح من و شما را تازه کردند. در طرفه‌العینی، به مجرد نواختن صور اخیر، زیرا کرنا صدا خواهد پس چنین اشخاص را بشناسید. ۱۹ کلیساها را می‌باشد سلام داد، و مردگان، بی‌فساد خواهید بخشاست و ما متبدل خواهیم شد. می‌رسانند واکیلا و پرسکلا با کلیساها که در خانه ایشانند، به آراسته گردد. ۵۴ اما چون این فاسد بی‌فسادی را پوشید و این فانی به بقا شما سلام بسیار در خداوند می‌رسانند. ۲۰ همه برادران شما ۵۲ زیرا که می‌باید این فاسد بی‌فسادی را پوشید و این فانی به بقا شما سلام بسیار در خداوند می‌رسانند. ۲۱ اگر کسی عیسی انجام خواهد رسید که «مرگ در ظفر بلعیده شده است. ۵۵ ای مسیح خداوند را دوست ندارد، انتیما باد. ماران اتا. ۲۳ فیض موت نیش تو کجا است وای گور ظفر تو کجا؟» (Hadēs g86) عیسی مسیح خداوند با شما باد. ۲۴ محبت من با همه شما در ۵۶ نیش موت گنایه است و قوت گنایه، شریعت. ۵۷ لیکن شکر مسیح عیسی باد، آمین.

خدا راست که ما را بواسطه خداوند ماعیسی مسیح ظفر می‌دهد. ۵۸ بنابراین ای برادران حبیب من پایدار وی تشویش شده، پیوسته در عمل خداوندی‌فرمایید، چون می‌دانید که زحمت شما در خداوند باطل نیست.

۱۶ اما دریاره جمع کردن زکات برای مقدسین، چنانکه به کلیساها غلطیه فرمودم، شما نیز همچنین کنید. ۲ در روز اول هفته، هر یکی از شما بحسب نعمتی که یافته باشد، نزد خود ذخیره کرده، بگذارد تا در وقت آمدن من زحمت جمع کردن نباشد. ۳ و چون برسم، آنانی را که اختیار کنید با مکوبها خواهم فرستاد تا احسان شما را به اورشلیم ببرند. ۴ و اگر مصلحت باشد که من نیز بروم، همراه من خواهد‌آمد. ۵ و چون از مکادونیه عبور کنم، به نزد شماخواهم آمد، زیرا که از مکادونیه عبور می‌کنم، ۶ و احتمال دارد که نزد شما بمانم بلکه زستان را نیز برم تا هرجایی که بروم، شما مرا مشایعت کنید. ۷ زیرا که الان اراده ندارم در بین راه شما راملاقات کنم، چونکه امیدوارم مدتی

دوم قرنتیان

تا خدا از ما تمجیدیابد. ۲۱ اما او که ما را با شما در مسیح استوارمی گرداند و ما را مسح نموده است، خداست. ۲۲ که او

پولس به اراده خدا رسول عیسی مسیح ویمتواوس برادر، به نیز ما را مهر نموده و بیانه روح را دردهای ما عطا کرده است. کلیساها خدا که در قرنتیان می‌باشد با همه مقدسینی که در تمام ۲۳ لیکن من خدا را بر جان خود شاهدی خوانم که برای شفقت اخایه هستند، ۲۴ فیض و سلامتی از پدر ما خدا و عیسی مسیح بر شما تا بحال به قرنتیان نیامدم، نه آنکه بر ایمان شما حکم خداوند به شما باد. ۳ متبارک باد خدا و پدر خداوند ما عیسی کرده باشیم بلکه شادی شما را مددکار هستیم زیرا که به ایمان مسیح که پدر رحمتها و خدای جمیع تسليات است، ۴ که ما را قایم هستید.

در هر تنگی ما تسلى می‌دهد تا مابتوانیم دیگران را در هر مصیبتي که باشد تسلى نماییم، به آن تسلى که خود از خدا یافته‌ایم. ۲ اما در دل خود عزیمت داشتم که دیگر باحزن به نزد شما نیایم، ۲ زیرا اگر من شما رامحرون سازم، کیست که مرا شادی دهد جز او که از من محزون گشت؟ ۳ و همین را نویشم که قسم تسلى ما نیز بوسیله مسیح می‌افرازید. ۴ اما خواه رحمت کشیم، این است برای تسلى و نجات شما، و خواه تسلى پذیریم این هم بجهت تسلى و نجات شما است که میسرمی شود از صیر داشتن در همین دردهایی که ما هم می‌بینیم. ۷ و امید ما برای شما استوار می‌شود زیرا می‌دانیم که چنانکه شما شریک دردهای است، همچنین شریک تسلى نیز خواهید بود. ۸ زیرا برازدان نمی‌خواهیم شما بی خبری‌اشید از تنگی‌ای که در آسیا به ما عارض گردید که بینهایت و فوق از طاقت بار کشیدیم، بحدی که از جان هم مایوس شدیم. ۹ لکن در خود فتوای موت داشتم تا بر خود توکل نکیم، بلکه بر خداکه مردگان را برمی‌خیزاند، ۱۰ که ما را از چنین موت رهانید و می‌رهاند و به او امیدوارم که بعداز این هم خواهد رهانید. ۱۱ و شما نیز به دعا درحق ما اعانت می‌کنید تا آنکه برای آن نعمتی که از اشخاص بسیاری به ما رسید، همه‌چیز مطیع می‌باشید. ۱۰ اما هرکه را چیزی عفو نمایید، من شکرگزاری هم بجهت ما از بسیاری به جا آورده شود. ۱۲ زیرا که فخر ما این است یعنی شهادت ضمیر ما که به قلوسیت و اخلاص خدایی، نه به حکمت جسمانی، بلکه به فیض الهی در جهان رفتار نمودیم و خصوص نسبت به شما. ۱۳ زیرا چیزی به شما نمی‌نویسیم مگر آنچه می‌خوانید و به آن اعتراف می‌کنید و پیش از آنچه می‌خواهید کرد. ۱۴ چنانکه به مافی امیدوارم که تا به آخراعتراف هم خواهید بود. ۱۵ و بدین اعتراف می‌کنید و الجمله اعتراف گردید که محل فخر شماهستیم، چنانکه شما نیز خود می‌باشید در روز عیسی خداوند. ۱۶ و بدین اعتماد قبل از این خواستم به نزد شما آیم تا نعمتی دیگر بیاورد، ۱۶ و از راه شما به مکادونیه نزد شما بیایم و شما مرا به سوی یهودیه منتایعت کنید. ۱۷ پس چون این را خواستم، آیا سهل انجاری کردم یاعزیمت من عزیمت بشری باشد تا آنکه به نزد من مثل بسیاری نیستیم که کلام خدا را مغشوشه سازیم، بلکه از ساده بلی بلی و نی نی باشد. ۱۸ لیکن خدا امن است که سخن ما با دلی و از جانب خدا در حضور خدا در مسیح سخن می‌گوییم.

شما بله و نی نیست. ۱۹ زیرا که پسرخدا عیسی مسیح که ما ۲۰ آیا باز به سفارش خود شروع می‌کیم؟ آیا مثل بعضی احتیاج یعنی من و سلوانس ویمتواوس در میان شما به وی موضعه کردیم، به سفارش نامه جات به شما یا از شما داشته باشیم؟ ۲ شما بلی و نی نشد بلکه در او بلی شده است. ۲۰ زیرا چندان که وعده رساله ماهستید، نوشته شده در دلهای ما، معروف و خوانده شده های خدا است، همه در او بلی واژ این جهت در او امین است جمیع آدمیان. ۳ چونکه ظاهرشده‌اید که رساله مسیح می‌باشد،

خدمت کرده شده از ما و نوشته شده نه به مرکب بلکه به روح کشیده، ولی در شکنجه نیستیم؛ متحیر ولی مایوس نی؛ ^۹ تعاقب خدای حی، نه بر الاح سنگ، بلکه بر الاح گوشتی دل. ^{۱۰} اما کرده شده، لیکن نه متوجه؛ افکنده شده، ولی هلاک شده نی؛ ^{۱۱} بوسیله مسیح چنین اعتقاد به خدا داریم. ^{۱۲} نه آنکه کافی باشیم ^{۱۳} پیوسته قتل عیسی خداوند را در جسد خودحمل می کنیم تا که چیزی را به خود تفکر کنیم که گویا از ما باشد، بلکه کفایت حیات عیسی هم در بدن ما ظاهرشود. ^{۱۴} زیرا ما که زنده‌ایم، ماز خاست. ^{۱۵} که او ما را هم کفایت داد تا عهدگذید را خدام دائم بخاطر عیسی به موت سپرده می شویم تا حیات عیسی نیز شویم، نه حرف را بلکه روح رانیزا که حرف می کشد لیکن روح درجسده فانی ما پدید آید. ^{۱۶} پس موت در ما کارمنی کند ولی زنده می کند. ^{۱۷} اما اگر خدمت موت که در حرف بود و برسنگها حیات در شما. ^{۱۸} اما چون همان روح ایمان را داریم، بحسب تراشیده شده با جلال می بود، بحدی که بنی اسرائیل نمی توانستند آنچه مکتوب است «ایمان آوردم پس سخن گفتم»، ما نیز چون صورت موسی را نظاره کنند به سبب جلال چهره او که فانی بود، ایمان داریم، از اینرو سخن می گوییم. ^{۱۹} چون می دانیم او که چگونه خدمت روح بیشتر با جلال نخواهد بود؟ ^{۲۰} زیرا هرگاه عیسی خداوندرا برخیاریاند، ما را نیز با عیسی خواهد برخیاریاند و با خدمت قصاص با جلال باشد، چند مرتبه زیادتر خدمت عدالت شما حاضر خواهد شد. ^{۲۱} زیرا که همه چیز برای شما است در جلال خواهد افورد. ^{۲۲} زیرا که آنچه جلال داده شده بود نیز تا آن فرضی که بوسیله بسیاری افزوده شده است، شکرگزاری بدین نسبت جلالی نداشت به سبب این جلال فایق. ^{۲۳} زیرا اگر را برای تمجید خدا بیفراید. ^{۲۴} از این جهت خسته خاطرمنی آن فانی با جلال بودی، هرآینه این باقی از طریق اولی در جلال شویم، بلکه هرچند انسانیت ظاهری ما فانی می شود، لیکن باطن خواهد بود. ^{۲۵} پس چون چنین امید داریم، با کمال دلیری سخن روز بروز تازه می گردد. ^{۲۶} زیرا که این رحمت سبک ما که برای می گوییم. ^{۲۷} و نه مانند موسی که نقاب بر چهره خود کشید تا لحظه‌ای است، بار جاودانی جلال را برای ما زیاده و زیاده پیدا بنی اسرائیل، تمام شدن این فانی را نظر نکنند، ^{۲۸} بلکه ذهن می کنند. ^{۲۹} aiōnios g166 در حالی که ما نظر نمی کنیم به ایشان غلیظ شدزیرا که تا امروز همان نقاب در خواندن عهد عتیق چیزهای دیدنی، بلکه به چیزهای نادیدنی، زیرا که آنچه دیدنی باقی است و کشف نشده است، زیرا که فقط در مسیح باطل است، زمانی است و نادیدنی جاودانی. ^{۳۰} aiōnios g166

۱۵ بلکه تا امروز وقی که موسی را می خوانند، نقاب بر دل ایشان برقراری ماند. ^{۳۱} لیکن هرگاه به سوی خداوند رجوع کند، نقاب برداشته می شود. ^{۳۲} اما خداوند روح است و جانی که روح خداوند است، آنچا آزادی است. ^{۳۳} لیکن همه ما چون آسمانها. ^{۳۴} زیرا که در این هم آه می کشیم، با چهره بی نقاب جلال خداوند را در آینه می نگریم، از جلال تاجلال به همان صورت متبدل می شویم، چنانکه از خداوند که از آبرو که ما نیز که در این خیمه هستیم، گرانبار شده، آه می کشیم، از آن جهت که نمی خواهیم این را بیرون کیم، بلکه آن را پوشیم تا فانی در

۴ بنابراین چون این خدمت را داریم، چنانکه رحمت یافته‌ایم، حیات غرق شود. ^{۳۵} اما برای این درست ساخت خدا خسته خاطر نمی شویم. ^{۳۶} بلکه خفایای رسوانی را ترک کرده، به است که بیغانه روح را به ما می دهد. ^{۳۷} پس دائم خاطرجمع مکر رفتارنمی کنیم و کلام خدا را مغشوش نمی سازیم، بلکه هستیم و می دانیم که مادامی که در بدن متوفیم، از خداوند به اظهار راستی، خود را به ضمیر هرکس درحضور خدا مقبول غیر می باشیم. ^{۳۸} (زیرا که به ایمان رفتار نمی کنیم نه به دیدار) می سازیم. ^{۳۹} لیکن اگر بشارت ما مخفی است، بر هالکان مخفی ^{۴۰} پس خاطرجمع هستیم و این را بیشتر می پسندیم که از بدن است، ^{۴۱} که در ایشان خدای این جهان فهم های بی ایمانشان غربت کنیم و به نزد خداوند موطمن شویم. ^{۴۲} لهذا حریص هستیم بر راکور گردانیده است که مبادا تجلی بشارت جلال مسیح که اینکه خواه موطمن و خواه غریب، پسندیده او باشیم. ^{۴۳} زیرا لازم صورت خدادست، ایشان را روشن سازد. ^{۴۴} aiōn g165 زیرا به است که همه ما پیش مسند مسیح حاضر شویم تا هرکس اعمال خویشتن موعظه نمی کنیم بلکه به مسیح عیسی خداوند، اما بدنبی خود را بیابد، بحسب آنچه کرده باشد، چه نیک چه بد. اما به که گفت تانور از ظلمت درخشید، همان است که در دلهای خدا ظاهر شده‌ایم و امیدوارم به ضمایر شما هم ظاهر خواهیم شد. ما درخشید تا نور معرفت جلال خدا در چهره عیسی مسیح ^{۴۵} زیرا بار دیگر برای خود به شمامی دهیم تا شما را جوابی باشد برای آنانی از ما پدرخشد. ^{۴۶} لیکن این خزینه را در ظروف خاکی داریم اضطرار دریار خود به شمامی دهیم تا شما را جوابی باشد برای آنانی تابرتی قوت از آن خدا باشد نه از جانب ما. ^{۴۷} درهچیز رحمت که در ظاهر نه در دل فخر می کنند. ^{۴۸} زیرا اگر بی خودهستیم برای

خداست و اگر هشیاریم برای شماست. ۱۴ زیرا محبت مسیح ما رفت و خدای ایشان خواهم بود، و ایشان قوم من خواهند بود.» را فرو گرفته است، چونکه این را دریافتیم که یک نفر برای همه ۱۷ پس خداوند می‌گوید: «از میان ایشان بیرون آید و جدا شوید و مردپس همه مردند. ۱۵ و برای همه مرد تا آنانی که زنده‌اند، از چیزناپاک را لمس مکنید تا من شما را مقبول بدارم، و شما را این به بعد برای خویشتن زیست نکنند بلکه برای او که برای ایشان پدر خواهم بود و شما مرا پسران و دختران خواهید بود؛ خداوند قادر مرد و برخاست. ۱۶ بنابراین، ما بعد از این هیچ‌کس را بحسب مطلق می‌گوید.»

جسم نمی‌شناسیم، بلکه هرگاه مسیح را هم بحسب جسم ۷ پس ای عزیزان، چون این وعده‌ها را دارایم، خویشتن را از هر شناخته بودیم، الان دیگر او رانمی‌شناسیم. ۱۷ پس اگر کسی در نجاست جسم وروح طاهر سازیم و قدوسیت را در خدا ترسی مسیح باشد، خلقت تازه‌ای است؛ چیزهای کهنه درگذشت، اینک همه‌چیز تازه شده است. ۱۸ و همه‌چیز از خدا که ما را به کمال رسانیم. ۲ ما را در دلهای خود جا دهید. بر هیچ‌کس بواسطه عیسی مسیح با خود مصالحة داده و خدمت مصالحه را ننمودیم. ۳ این را از روی مذمت نمی‌گوییم، زیرا پیش گفتم به ما سپرده است. ۱۹ یعنی اینکه خدا در مسیح بود و جهان که در دل ماهستید تا در موت و حیات با هم باشیم. ۴ مرا بر شما اعتماد کلی و درباره شما فخر کامل است. ازتسلی سیر نداشت و کلام مصالحه را به ما سپرد. ۲۰ پس برای مسیح ایلچی هستیم که گویا خدا به زبان ما وعظ می‌کند. پس بخاطر مسیح استدعا می‌کنیم که با خدا مصالحه کنید. ۲۱ زیرا او را که گناه در هرجیز زحمت کشیدیم؛ در ظاهر، نزاعها و در باطن، ترسها نشناخت در راه ما گناه ساخت تا ما در وی عدالت خدا شویم. بود. ۶ ایکن خدایی که تسلی دهنده افتادگان است، ما را به

۶ پس چون همکاران او هستیم، التماس می‌نماییم که فیض آمدن تیطلس تسلی بخشدید. ۷ و نه از آمدن او تهابکه به آن خدا را بی‌فایده نیافرته باشید. ۲ زیرا می‌گوید: «در وقت مقبول تو تسلی نیز که او در شما یافته بود، چون ما را مطلع ساخت از را مستحب فرمود و در روز نجات تو را اعانت کردم.» اینک شوق شما و نوحه گری شماو غیرتی که درباره من داشتید، به الحال زمان مقبول است؛ اینک الان روز نجات است. ۳ در نوعی که بیشتر شادمان گردیدم. ۸ زیرا که هرچند شما را به آن هیچ‌چیز لغزش نمی‌دهیم که مبادرخت ما ملامت کرده شود، رساله محروم ساختیم، پشیمان نیستیم، اگرچه پشیمان هم بودم زیرا ۴ بلکه در هر امری خود را ثابت می‌کنیم که خدام خدا هستیم: یافتم که آن رساله شما راگر هم به ساعتی، غمگین ساخت. در صیر بسیار، در زحمات، در حاجات در تنگیها، ۵ در تازیانه‌ها، ۶ الحال شادمانم، نه از آنکه غم خوردید بلکه از اینکه غم شما به در زندانها، در فتنه‌ها، در محنتها، در بی‌خوابیها، در گرستنیگها، توبه انجامید، زیرا که غم شما برای خدابود تا به هیچ وجه زیانی در طهارت، در معرفت، در حلم، در مهربانی، در روح القدس، از ما به شما نرسد. ۱۰ زیرا غمی که برای خدامست منشا توبه در محبت بی‌ریا، ۷ در کلام حق، در قوت خدا بالسلحه عدالت بر می‌باشد به جهت نجات که از آن پشیمانی نیست؛ اما غم دنیوی طرف راست و چپ، ۸ به عزت و ذلت و بدnamی و نیکنامی. چون منشا موت است. ۱۱ زیرا اینک همین که غم شما برای خدا بود، گمراه کنیدگان واینک راستگو هستیم؛ ۹ چون معجهول و اینک چگونه کوشش، بل احتجاج، بل خشم، بل ترس، بل اشیاق، بل معروف؛ چون در حالت موت و اینک زنده هستیم؛ چون سیاست غیرتی، بل انتقام را در شما پدید آورد. در هر چیز خود را ثابت کرده شده، اما مقتول نی؛ ۱۰ چون محروم، ولی دائم شادمان؛ کردید که در این امر میرا هستید. ۱۲ باری هرگاه به شما نوشتم، چون فقیر واینک بسیاری را دولتمند می‌سازیم؛ چون بی‌چیز، اما بجهت آن ظالم یا مظلوم نبود، بلکه تا غیرت ما درباره شما به مالک همه‌چیز. ۱۱ ای قربیان، دهان ما به سوی شما گشاده شمادر حضور خدا ظاهر شود. ۱۳ و از این جهت تسلی یافتم خود تنگ هستید. ۱۲ در ما تنگ نیستید بلکن در احسانی لیکن در تسلی خود شادی ما ازخشی تیطلس بیهایت زیاده گردید و دل ما وسیع شده است. ۱۳ پس در جزای این، زیرا که به فرزندان چونکه روح او از جمیع شما آرامی یافته بود. ۱۴ زیرا اگر درباره خود سخن می‌گوییم، شما نیز گشاده شوید. ۱۴ زیر بیغ ناموافق شما بدبو فخر کردم، خجل نشدم بلکه چنانکه همه سخنان را به با ایمان مشوید، زیرا عدالت را با گناه چه رفاقت و نور را شما به راستی گفتمیم، همچینین فخر ما به تیطلس راست شد. باظلمت چه شرکت است؟ ۱۵ و مسیح را با بليعال چه مناسبت ۱۵ و خاطراو به سوی شما زیادتر مایل گردید، چونکه اطاعت و مومن را با کافر چه نصیب است؟ ۱۶ و هیکل خدا را با پنهان جمیع شما را به یاد می‌آورد که چگونه به ترس و لز او را پذیرفتید. چه موافت؟ زیرا شماهیکل خدای حی می‌باشد، چنانکه خدا ۱۶ شادمانم که در هرجیز بر شما اعتماد دارد.

گفت که «در ایشان ساکن خواهم بود و در ایشان راه خواهم

لیکن ای برادران شما را مطلع می‌سازیم از فرض خدا که دلیل محبت خود و فخر ما را درباره شما در حضور کلیساها به به کلیساها مکادونیه عطا شده است. ۲ زیرا در امتحان شدید ایشان ظاهر نمایند.

زمت، فراوانی خوشی ایشان ظاهر گردید و از زیادتی فقر ایشان، ۳ زیرا که در خصوص این خدمت مقدسین، زیادتی می‌باشد دولت سخاوت ایشان افوده شد. ۴ زیرا که شاهد هستم که بحسب طاقت بلکه فوق از طاقت خویش به رضامندی تمام، ۵ زیرا که به شما بتویسم. ۶ چونکه دلگرمی شما را می‌دانم که درباره آن بجهت شما به اهل مکادونیه فخر می‌کنم که از سال گذشته اهل اخایه مستعد شده‌اند و غیرت شما اکثر ایشان را تحریض نموده است. ۷ امبارادران را فرستادم که مبادا فخر ما درباره شما درین خصوص باطل شود تا چنانکه گفته‌ام، مستعد شوید. ۸ مبادا اگر اهل مکادونیه با من آییند و شمارا نامستعد یابند، نمی‌گوییم شما کرد، آن را به انجام هم برساند. ۹ بلکه چنانکه در هرچیز افروزی دارید، در ایمان و کلام و معرفت و کمال اجتهداد و محبتی که با ما می‌دارید، در این نعمت نیز بیفزایید. ۱۰ این را به طریق حکم نمی‌گوییم بلکه به سبب اجتهداد دیگران و تالحاص محبت شما را بیزارمایم. ۱۱ زیرا که فیض خداوند ما عیسی مسیح را می‌دانید که هر چند دولتمند بود، برای شما فقیر شد تا شما از فقر اودولتمند شوید. ۱۲ و در این، رای می‌دهم زیرا که این شما را شایسته است، چونکه شما در سال گذشته، نه در عمل فقط بلکه در اراده نیز اول از همه شروع کردید. ۱۳ اما الحال عمل را به انجام رسانید تا چنانکه دلگرمی در اراده بود، انجام چنانکه مکتوب است که «پاشید و به فقراد و عدالتیش تا به ابدیاتی می‌ماند». (aiōn g165) ۱۴ اما او که برای بزرگ بذر و برای خورنده نان را آماده می‌کند، پذیر شما را آماده کرده، خواهد افزو و ثمرات عدالت شما را مزید خواهد کرد. ۱۵ تا آنکه در هرچیز دولتمند شده، کمال سخاوت را بنمایید که آن منشا شکر خداوبیله ما می‌باشد. ۱۶ زیرا که به جا آوردن این خدمت، نه فقط حاجات مقدسین را رفع می‌کند، بلکه سپاس خدا را نیز بسیار می‌افزاید. ۱۷ و از دل این خدمت، خدا را تمجید می‌کند به سبب اطاعت شما در اعتراف انجلیل مسیح و سخاوت بخشش شما برای ایشان و همگان. ۱۸ و ایشان به سبب افروزی فیض خدایی که بر شماست، دردعای خود مشتاق شما می‌باشند. ۱۹ و نه همین فقط بلکه کلیساها نیز او را اختیار کردند تا در این نعمتی که خدمت آن را برای تمجید خداوند و دلگرمی شما می‌کنیم، ۲۰ چونکه اجتناب می‌کنیم که مبادا کسی ما را فروتن بودم، لیکن وقتی که غایب هستم، با شما جسارت می‌کنم، ملامت کند درباره این سخاوتی که خادمان آن هستیم. ۲۱ زیرا از شما به حلم و رافت مسیح استدعا دارم و التمام می‌کنم که نه در حضور خداوند فقط، بلکه در نظر مردم نیز چیزهای نیکو را که چون حاضر شوم، جسارت نکنم بدان اعتمادی که گمان تدارک می‌بینیم. ۲۲ و با ایشان برادر خود را نیز فرستادم که مکرر می‌برم که جرات خواهم کرد با آنانی که می‌پندازند که ما به طرق در امور بسیار او را با اجتهداد یافته‌یم و الحال به سبب اعتماد کلی که جسم رفتار می‌کنیم، ۲۳ زیرا هرچند در جسم رفتار می‌کنیم، ولی بر شما می‌دارد، بیشتر با اجتهداد است. ۲۴ هرگاه درباره تیپس به قانون جسمی جنگ نمی‌نمایم. ۲۵ زیرا اسلحه جنگ ما (پرسند)، او در خدمت شما رفیق و همکار من است؛ و اگر درباره جسمانی نیست بلکه نزد خدا قادر است برای انهدام قلعه‌ها، برادران ما، ایشان رسول کلیساها و جلال مسیح می‌باشند. ۲۶ پس ۵ که خیالات و هر بلندی را که خود را به خلاف معرفت خدا

می افزاد، به زیر می افکنیم و هر فکری را به اطاعت مسیح اسری بر هیچ کس بار نهادم. ۹ زیارتادرانی که از مکادونیه آمدند، رفع می سازیم. ۶ و مستعد هستیم که از هر معتبر انتقام جوییم وقی حاجت مرانمودند و در هر چیز از بار نهادن بر شما خود رانگاه که اطاعت شما کامل شود. ۷ آیا به صورت ظاهری نظر می کید؟ داشته و خواهم داشت. ۱۰ به راستی مسیح که در من است قسم اگر کسی بر خود اعتماد دارد که از آن مسیح است، این را نیز از که این فخر در نواحی اخائیه از من گرفته نخواهد شد. ۱۱ از خود بداند که چنانکه او از آن مسیح است، ما نیز همچنان از آن چه سبب؟ آیا ازینکه شما را دوست نمی دارم؟ خدا می داند! مسیح هستیم. ۸ زیاهرچند زیاده هم فخر بکنم درباره اقتدار خود ۱۲ لیکن آنچه می کنم هم خواهم کرد تا از جویندگان فرصت، که خداوند آن را برای بنا نه برای خراشی شما به مادا داده است، فرصت را منقطع سازم تا درآنچه فخر می کنند، مثل ما نیز یافت خجل نخواهم شد، ۹ که مبادا معلوم شود که شما را به رساله ها شوند. ۱۳ زیرا که چنین اشخاص رسولان کذبه و عمله مکار می ترسانم. ۱۰ زیرامی گویند: «رساله های او گران و زوار اوت است، هستند که خویشن را به رسولان مسیح مشابه می سازند». ۱۴ و لیکن حضور جسمی او ضعیف و سخن حیرتی. ۱۵ چنین عجب نیست، چونکه خودشیطان هم خویشن را به فرشته نور شخص بداند که چنانکه در کلام به رساله ها در غیاب هستیم، مشابه می سازد. ۱۵ پس امر بزرگ نیست که خدام وی خویشن را همچنین نیز در فعل درحضور خواهیم بود. ۱۶ زیرا جرات نداریم به خدام عدالت مشابه سازند که عاقبت ایشان بمحاسب اعمالشان که خود را از کسانی که خویشن را مخدع می کنند بشماریم، یا خواهد بود. ۱۶ باز می گوییم، کسی مرا بی فهم نداند والا مرا چون خود را بایشان مقابله نمایم؛ بلکه ایشان چون خود را با خود بی فهمی پیدا کنند تا من نیز اندکی افتخار کنم. ۱۷ آنچه می گوییم از می پیمایند و خود را به خود مقابله می نمایند، دانا نیستند. ۱۸ اما جانب خداوندانی گوییم، بلکه از راه بی فهمی در این اعتمادی که ما زیاده از اندازه فخر نمی کنیم، بلکه بحسب اندازه آن قانونی که فخر ما است. ۱۸ چونکه بسیاری از طبق جسمانی فخر می کنند، خدا برای ما پیمود، و آن اندازه ای است که به شمانیز می رسد. من هم فخر می نمایم. ۱۹ زیرا چونکه خود فهیم هستید، بی فهمان ۱۴ زیرا از حد خود تجاوز نمی کنیم که گویا به شما نرسیده باشیم، را به خوشی متتحمل می باشید. ۲۰ زیرا متتحمل می شوید هرگاه چونکه در انجیل مسیح به شما هم رسیده ایدم. ۱۵ و از اندازه کسی شما را غلام سازد، یا کسی شما را فرو خورد، یا کسی شما خودنگذشته در محتهای دیگران فخر نمی نمایم، ولی امید داریم را گرفتار کند، یا کسی خود را بلند سازد، یا کسی شما را بر که چون ایمان شما افرون شود، در میان شما بحسب قانون خود رخسار طپانچه زند. ۲۱ از روی استحقار می گوییم که گویاما ضعیف بغايت افزو خواهیم شد. ۱۶ تا اینکه در مکانهای دورتر از شما بوده ایدم. ۲۲ آیا عربانی هستند؟ من نیز هستم! اسرائیلی هستند؟ من هم بشارت دهیم و در امور مهیا شده به قانون دیگران فخر نمکنیم. نیز هستم! از ذرت ابراهیم هستند؟ من نیزمی باشم! آیا خدام ۱۷ اما هر که فخر نماید، به خداوند فخر نماید. ۱۸ زیرا نه آنکه مسیح هستند؟ چون دیوانه حرف می زنم، من بیشتر هستم! در خود را مخدع کند مقبول افتاد بلکه آن را که خداوند مدح نماید. محتهای افونتی، در زندانها زیارت، در زندانها بیشتر، در مرگها مکرر، از بیهودیان پیچ مرتبه از چهل یک کم تازیانه خوردم. ۲۴

۱۱ کاشکه مرا در اندک جهالی متتحمل شوید و متتحمل من مرتبه مرا چوب زند؛ یک دفعه سنگسار شدم؛ سه کرت شکسته هم می باشید. ۲ زیرا که من بر شما غیور هستم به غیرت الهی؛ کشتی شدم؛ شبانه روزی در دریا پسر برم؛ ۲۶ در سفرها بارها؛ در زیرا که شما را به یک شوهر نامرد ساختم تا باکرهای عفیفه به خطرهای نهراه؛ در خطرهای دزدان؛ در خطرهای از قوم خود و در مسیح سپارم. ۳ لیکن می ترسم که چنانکه مار به مکر خود حوا خطرهای ازات ها؛ در خطرهای در شهر؛ در خطرهای دریابان؛ در را فریفت، همچنین خاطر شما هم از سادگی ای که در مسیح خطرهای در دریا؛ در خطرهای در میان برادران کذبه؛ ۲۷ در محبت و است، فاسد گردد. ۴ زیرا هرگاه آنکه آمد، وعظ می کرد به عیسای مشقت، در بی خواهیها بارها؛ در گرسنگی و تشنجی، در روزه ها دیگر، غیر از آنکه ما بدو موظعه کردیم، یا شما روحی دیگر را جز بارها در سرما و عربانی. ۲۸ بدون آنچه علاوه بر اینها است، آن آنکه یافته بودیم، یا نجیلی دیگر را سوای آنچه قبول کردیم باری که هر روزه بر من است، یعنی اندیشه برای همه کلیساها. پذیرفتد، نیکو می کردید که متتحمل می شدید. ۵ زیرا مرا پی Quinn ۲۹ کیست ضعیف که من ضعیف نمی شوم؟ که لغوش می خورد است که از بزرگترین رسولان هرگز کمتر نیستم. ۶ اما هر چند در که من نمی سویم؟ ۳۰ اگر فخر می باید کرد از آنچه به ضعف من کلام نیز امی باشم، لیکن در معرفت نی. بلکه در هر امری نزد همه تعلق دارد، فخر می کنم. ۳۱ خدا و پدر عیسی مسیح خداوند که کس به شما آشکار گردیدیم. ۷ آیا گناه کردم که خود را ذلیل تا به اید متبادر است، می داند که دروغ نمی گوییم. (g165) ۲۲ در دمشق، والی حارث پادشاه، شهر دمشقیان را برای بشارت دادم؟ ۸ کلیساها دیگر را غارت نموده، اجرت گرفتم تا شما را خدمت نمایم و چون به نزد شما حاضر بوده، محتاج شدم،

گرفتن من محافظت می‌نمود. ۲۳ و مرا از دریچه‌ای در زنبلی از آیم شما را نه‌چنانکه می‌خواهم بیام و شما مرا بیابید چنانکه نمی‌باره قلعه پایین کردند و از دستهای وی رستم.

خواهید که میادا نزاع و حسد و خشمها و تعصّب و بهتان و نمامی و غرور و فتنه‌ها باشد. لیکن فروتن سازد و ماتم کنم برای بسیاری از آنانی که کرده بودند، توبه ننمودند.

۱۲ لابد است که فخر کنم، هرچند شایسته من نیست. لیکن فروتن سازد و ماتم کنم برای از ناپاکی و زنا و فجوری که کرده بودند.

می‌شناسم، چهارده سال قبل از این آیا در جسم؟ نمی‌دانم! و آیا بیرون از جسم؟ نمی‌دانم! خدامی داند. چنین شخصی که تا ۱۳ این مرتبه سوم نزد شما می‌آیم. به گواهی دو سه شاهد، آسمان سوم روید شد. ۳ و چنین شخص را می‌شناسم، خواه هر سخن ثابت خواهد شد. ۴ پیش گفتم و پیش می‌گویم که در جسم و خواه جدا از جسم، نمی‌دانم، خدامی داند، ۴ که به گویدفعه دوم حاضر بوده‌ام، هرچند الان غایب هستم، آنانی فردوس روید شد و سختان ناگفتی شنید که انسان را جایز نیست را که قبل از این گناه کردند و همه دیگران را که اگر بازآیم، به آنها تکلم کنند. ۵ از چنین شخص فخر خواهیم کرد، لیکن مسامحه نخواهیم نمود. ۶ چونکه دلیل مسیح را که در من سخن از خود جز از ضعفهای خوبی فخر نمی‌کنم. ۶ زیرا اگر بخواهم می‌گویدمی جویید که او نزد شما ضعیف نیست بلکه در شما فخر بکنم، بی‌فهم نمی‌باشم چونکه راست می‌گویم. لیکن تواناست. ۶ زیرا هرگاه از ضعف مصلوب گشت، لیکن از قوت اجتناب می‌کنم میادا کسی در حق من گمانی برد فرق از آنچه در خدا نیست می‌کند. چونکه ما نیز در وی ضعیف هستیم، لیکن با من بینند یا ازمن شنود. ۷ و تا آنکه از زیادتی مکافثات زیاده او از قوت خدا که به سوی شما است، زیست خواهیم کرد. سرافرازی نمایم، خاری در جسم من داده شد، فرشته شیطان، تا ۵ خود را امتحان کنید که در ایمان هستید یا نه. خود را بازیافت مرا لطعم زند، میادا زیاده سرافرازی نمایم. ۸ و درباره آن از خداوند کنید. آیا خود را نمی‌شناسید که عیسی مسیح در شما است سه دفعه استدعا نمودم تا از من برود. ۹ مرا گفت: «فیض من تو اگر مردود نیستید؟ ۶ اما امیدوارم که خواهید دانست که ما را کافی است، زیرا که قوت من در ضعف کامل می‌گردد». پس مردود نیستیم. ۷ و از خدا مسلط می‌کنم که شما هیچ بدی به شادی بسیار از ضعفهای خود بیشتر فخر خواهیم نمود تا قوت نکنید، نه تا ظاهر شود که ما مقبول هستیم، بلکه تا شما نیکویی مسیح در من ساکن شود. ۱۰ بنابراین، از ضعفها و رسواهای ها و کرده باشید، هرچند ما گویامردود باشیم. ۸ زیرا که هیچ نمی‌توانیم احتیاجات و خدمات و تنگیهای باطری مسیح شادمانم، زیرا که چون به خلاف راستی عمل نمایم بلکه برای راستی. ۹ و شادمانیم وقیع ناتوانم، آنگاه توانا هستم. ۱۱ بی‌فهم شده‌ام. شما مرا مجبور که ما ناتوانیم و شما نتواناید. و نیزیرای این دعا می‌کیم که شما ساختید. زیرا می‌پایست شما مرا مدرج کرده باشید، از آتروکه من از کامل شوید. ۱۰ از اینجهت این را در غیاب می‌نویسم تا هنگامی بزرگرین رسولان به هیچ وجه کمتر نیستیم، هرچند هیچ هستم. که حاضر شوم، سختی نکنم بحسب آن قدرتی که خداوند بجهت ۱۲ بدرستی که علامات رسول در میان شما با کمال صبر از آیات بنا نه برای خرابی به من داده است. ۱۱ خلاصه‌ای برادران شاد و معجزات و قوات پدید گشت. ۱۳ زیرا کدام چیز است که در آن باشید؛ کامل شوید؛ تسلی پذیرید؛ یک رای و با سلامتی بوده از سایر کلیساها قاصر بودید؟ مگراینکه من بر شما بار نهادم. این باشید و خدای محبت و سلامتی با شما خواهد بود. ۱۲ یکدیگر بی‌انصافی را از من بیخشید! ۱۴ اینکه مرتبه سوم مهیا هستم که را به بوسه مقدسانه تحیت نمایید. ۱۳ جمیع مقدسان به شما نزد شما بیایم و بر شما بار نخواهم نهاد از آنرو که نه مال شما بلکه سلام می‌رسانند. ۱۴ فیض عیسی خداوند و محبت خدا و شرکت خود شما را طالیم، زیرا که نمی‌باید فرزندان برای والدین ذخیره روح القدس با جمیع شما باد. آمين.

کنند، بلکه والدین برای فرزندان. ۱۵ اما من به کمال خوشی برای جانهای شما صرف می‌کنم و صرف کرده خواهیم شد. و اگر شما را بیشتر محبت نمایم، آیا کمتر محبت بینم؟ ۱۶ اما باشد، من بر شما بار نهادم بلکه چون حیله گر بودم، شما را به مکر به چنگ آوردم. ۱۷ آیا به یکی از آنانی که نزد شما فرستادم، نفع از شما برد؟ ۱۸ به تیپس التماس نمودم و با وی برادر را فرستادم. آیا تیپس از شمانافع برد؟ مگر به یک روح و یک روش رفقار نننمودیم؟ ۱۹ آیا بعد از این مدت، گمان می‌کنید که نزد شما حجت می‌آوریم؟ به حضور خدا در مسیح سخن می‌گوییم. لیکن همه چیزی از عزیزان برای بنای شما است. ۲۰ زیرا می‌ترسم که چون

پس بعد از چهارده سال با برنابا باز به اورشلیم رفت و تیپس راه راه راه خود برد. ۲ ولی به الهام رفت و انگلی را که در میان

پولس، رسول نه از جانب انسان و نه بوسیله انسان بلکه به امت هابدان موعده می‌کنم، به ایشان عرضه داشتم، امادر خلوت عیسی مسیح و خدای پدر که او را از مردگان برخیزاید، ۲ و همه به متبرین، مبادا عیث بدم یا دویده باشم. ۳ لیکن تیپس نیز برادرانی که بامن می‌باشد، به کلیساها غلطیه، ۳ فیض و که همراه من و یونانی بود، مجبور نشد که مختون شود. ۴ و سلامتی از جانب خدای پدر و خداوند ما عیسی مسیح با شما این بهسب برادران کذبه بود که ایشان را خفیه درآوردند و خفیه باد؛ ۴ که خود را برای گناهان ما داد تا این عالم حاضر درآمدند تا آزادی ما را که در مسیح عیسی داریم، جاسوسی کنند شریز حسب اراده خدا و پدر ما خلاصی بخشد، (aiōn g165) و تا ما را به بندگی درآورند. ۵ که ایشان را یک ساعت هم که او را تا ابدالا بد جلال باد. آمين. (aiōn g165) ۶ تعجب به اطاعت در این امر تابع نشدم تا راستی انجیل در شماتیات می‌کنم که بدین زودی از آن کس که شما را به فیض مسیح ماند. ۶ اما از آنانی که معتبراند که چجزی می‌باشد - هرجه بودند خوانده است، برمی‌گردیده سوی انجلی دیگر، ۷ که (انجلی) مرا تقاوی نیست، خدا بر صورت انسان نگاه نمی‌کند - زیرا دیگر نیست. لکن بعضی هستند که شما را مضطرب می‌سازندو آنانی که معتبراند، به من هیچ نفع نرسانیدند. ۷ بلکه به خلاف می‌خواهند انجیل مسیح را تبدیل نمایند. ۸ بلکه هرگاه ما هم یا آن، چون دیدند که بشارت نامختونان به من سپرده شد، چنانکه فرشته‌ای از آسمان، انجلی غیر از آنکه ما به آن بشارت دادیم به بشارت مختونان به پطرس، ۸ زیرا او که برای رسالت مختونان در شما رساند، انتیما باد. ۹ چنانکه پیش گفتیم، الان هم بازمی پطرس عمل کرد، در من هم بر امت‌ها عمل کرد. ۹ پس چون گوییم: اگر کسی انجلی غیر از آنکه پذیوفیدیارد، انتیما باد. یعقوب و کفیا و یوحنا که معتبر به ارکان بودند، آن فیضی را که به آیا الحال مردم را در رای خود می‌آوم؟ یا خدا را با رضامندی من عطا شده بود دیدند، دست رفاقت به من و برنابا دادند تا ما به مردم را می‌طلبیم؟ اگر تابحال رضامندی مردم رامی خواستم، غلام سوی امت‌ها برومی، چنانکه ایشان به سوی مختونان؛ ۱۰ جز آنکه مسیح نمی‌بودم. ۱۱ امامی برادران شما را اعلام می‌کنم ازانجلی فقرا را یادداشیم و خود نیز غیر به کردن این کار بودم. ۱۱ اما که من بدان بشارت دادم که به طریق انسان نیست. ۱۲ زیرا که چون پطرس به انتاکیه آمد، او را روپو و مخالفت نمودم زیرا که من آن را انسان نیافر و نیامو خدم، مگر به کشف عیسی مسیح. مستوجب ملامت بود، ۱۲ چونکه قبیل آمدن بعضی از جانب زیارسکاشت سابق مرا در دین پیهود شنیده‌اید که برکلیسای یعقوب، بامت‌ها غذا می‌خورد؛ ولی چون آمدند، از آنانی که خدا بینهایت جفا می‌نمود و آن را بین می‌ساختم، ۱۴ و در دین اهل ختنه بودند ترسیده، باز ایستاد و خوشیش را جدا ساخت. پیهود از اکثر همسالان قوم خود سبقت می‌جسمت و در تقالید اجاداد ۱۳ و سایر پیهودیان هم با وی نفاق کردند، بعدی که برنابا نیز در خود بغايت غور می‌بودم. ۱۵ اما چون خدا که مرا از شکم مادرم نفاق ایشان گرفتارشد. ۱۶ ولی چون دیدم که به راستی انجیل برگزید و به فیض خود مرحوند، رضا بدین داد ۱۶ که پس خود را به استقامت رفتار نمی‌کنند، پیش روی همه پطرس را گفتمن: در من آشکار سازد تا در میان امت‌ها بدو بشارت دهم، در آنوقت «اگر تو که پیهود هستی، به طریق امت‌ها ونه به طریق پیهود زیست با جسم و خون مشورت نکردم، ۱۷ و به اورشلیم هم نزد آنانی که می‌کنی، چون است که امت‌ها را مجبور می‌سازی که به طریق قبل از من رسول بودندزیر فیض، بلکه به عرب شدم و باز به دمشق پیهود رفتارکنند؟» ۱۵ ما که طبع پیهود هستیم و نه گناهکاران مراجعت کردم. ۱۸ پس بعد از سه سال، برای ملاقات پطرس به از امت‌ها، ۱۶ اما چونکه یافتیم که هیچ‌کس از اعمال شریعت اورشلیم رفت و پانزده روز با وی پسر بردم. ۱۹ اما از سایر رسولان عادل شمرده نمی‌شود، بلکه به ایمان به عیسی مسیح، ما هم به جز یعقوب برادر خداوندرا ندیدم. ۲۰ اما درباره آنچه به شما مسیح عیسی ایمان آوردیم تا از ایمان به مسیح و نه از اعمال می‌نویسم، اینک در حضور خدا دروغ نمی‌گوییم. ۲۱ بعد از آن شریعت عادل شمرده شویم، زیرا که از اعمال شریعت هیچ‌کس از نواحی سوریه و قیلیقیه آمادم. ۲۲ و به کلیساها یهودیه که در عادل شمرده نخواهد شد. ۲۳ اما اگر چون عدالت در مسیح را مسیح بودند صورت غیرمعروف بودم، ۲۳ جز آنکه شنیده بودند می‌طلبیم، خود هم گناهکار یافت شویم، آیا مسیح خادم گناه که «آنکه پیشتر بر ما جفا می‌نمود، الحال بشارت می‌دهد به است؟ حاشا! ۲۴ زیرا اگر باز بنا کنم آنچه را که خراب ساختم، همان ایمانی که قبل از این ویران می‌ساخت». ۲۴ و خدا را در هر آیه ثابت می‌کنم که خود متعدی هستم. ۲۵ زانرو که من بواسطه شریعت نسبت به شریعت مردم تا نسبت به خدا زیست کنم. ۲۶ با مسیح مصلوب شده‌ام ولی زندگی می‌کنم لیکن نه من بعد از این، بلکه مسیح در من زندگی می‌کند. و زندگانی که

الحال در جسم می‌کنم، به ایمان بر پسر خدا می‌کنم که مرا کتاب همه‌چیز را زیر گناه بست تا وعده‌ای که از ایمان به عیسی محبت نمود و خود را برای من داد. ۲۱ فیض خدا را باطل نمی‌مسیح است، ایمانداران را عطا شود. اما قبل از آمدن ایمان، سازم، زیرا اگر عدالت به شریعت می‌بود، هرآینه مسیح عبث مود. زیر شریعت نگاه داشته بودیم و برای آن ایمانی که می‌باشد مکشوف شود، بسته شده بودیم. ۲۴ پس شریعت لایی ماشد تا

۳ ای غلطیان بی‌فهم، کیست که شما را لفظون کرد تا راستی به مسیح برساند تا از ایمان عادل شمرده شویم. ۲۵ لیکن چون را اطاعت نکید که پیش چشمان شما عیسی مسیح مصلوب ایمان آمد، دیگر زیر دست للا نیستم. ۲۶ زیرا همگی شما شده مبین گردید؟ ۲ فقط این را می‌خواهم از شما بفهمم که روح بوسیله ایمان در مسیح عیسی، پسران خدا می‌باشید. ۲۷ زیرا همه را از اعمال شریعت یافته‌اید یا از خبر ایمان؟ ۳ آیا اینقدر بی‌فهم شما که در مسیح تعمید یافته‌ید، مسیح را در برگرفتید. ۲۸ هیچ هستید که به روح شروع کرده، الان به جسم کامل می‌شوید؟ ممکن نیست که بیهود باشد یا یونانی و نه غلام و نه آزاد و نه مرد ۴ آیا بینقدر زحمات را عبث کشیدید اگر فی الحقيقة عبث باشد؟ و نه زن، زیرا که همه شمارد مسیح عیسی یک می‌باشید. اما ه پس آنکه روح را به شما عطا می‌کند و قوات در میان شما اگر شما ازان مسیح می‌باشید، هرآینه نسل ابراهیم ویرحسب و عده، به ظهور می‌آورد، آیا از اعمال شریعت یا از خبر ایمان می‌کند؟ وارث هستید. ۲۹ ع چنانکه ابراهیم به خدا ایمان آورد و برای اوعدلات محسوب شد.

۷ پس آگاهید که اهل ایمان فرزندان ابراهیم هستند. ۸ و کتاب ۴ است، از غلام هیچ فرق ندارد، هرچندمالک همه باشد. چون پیش دید که خدا امت‌ها را از ایمان عادل خواهد شمرد ۹ بلکه زیردست ناظران و وكلامی باشد تا روزی که پدرش تعیین ابراهیم بشارت داد که «جمعیت امت‌ها از تو برکت خواهند یافت.» کرده باشد. ۱۰ همچنین ما نیز چون صغیر می‌بودیم، زیر اصول ۹ بنابراین اهل ایمان با ابراهیم ایمان دار برکت می‌باشند. ۱۰ زیرا دنیوی غلام می‌بودیم. ۱۱ لیکن چون زمان به کمال رسید، خدا پسر جمیع آنانی که از اعمال شریعت هستند، زیر لعنت می‌باشند زیرا خود را فرستاد که از زن زاییده شد و زیر شریعت متولد، ۱۵ تا آنانی مکتوب است: «ملعون است هر که ثابت نماند در تمام نوشته را که زیر شریعت باشند فدیه کند تا آنکه پسرخواندگی را بایدیم. های کتاب شریعت تا آنها را به جا آرد.» ۱۱ اما واضح است که ۱۱ اما چونکه پسر هستید، خدا روح پسرخود را در دلهاش شما هیچ کس در حضور خدا از شریعت عادل شمرده نمی‌شود، زیرا که فرستاد که ندا می‌کند «یا بابا» یعنی «ای پدر.» ۱۷ لهذا دیگر «عادل به ایمان زیست خواهد نمود.» ۱۲ اما شریعت از ایمان غلام نیست بلکه پسر، و چون پسر هستی، وارث خدا زیر بوسیله نیست بلکه «آنکه به آنها عمل می‌کند، درانها زیست خواهد مسیح.» ۱۳ اما چونکه پسر هستید، خدا را نمی‌شناختید، آنانی نمود.» ۱۳ مسیح، ما را از لعنت شریعت فدا کرد چونکه در راه ما را که طبیعت خدایان نبودند، بندگی می‌کردید. ۱۴ اما الحال لعنت شد، چنانکه مکتوب است «ملعون است هر که بر دارآریخته که خدا را می‌شناسید بلکه خدا شما را می‌شناسد، چگونه باز شود.» ۱۴ تا برکت ابراهیم در مسیح عیسی بر امت‌ها آید و تا می‌گردید به سوی آن اصول ضعیف و فقیر که دیگرمی خواهید از وعده روح را به وسیله ایمان حاصل کنید. ۱۵ ای برادران، به سر نو آنها را بندگی کنید! ۱۰ روزها و ماهها و فصلها و سالها را طریق انسان سخن می‌گوییم، زیرا عهدی را که از انسان نیز استوار نگاه می‌دارید. ۱۱ درباره شما تو دارم که مبادا برای شما عبیث می‌شود، هیچ کس باطل نمی‌سازد و نمی‌افرادید. ۱۶ اما مواعده‌ها به زحمت کشیده باشند. ۱۷ ای برادران، از شما استدعا دارم که مثل ابراهیم و به نسل او گفته شد و نمی‌گویید «به نسل‌ها» که گویا من بشویم، چنانکه من هم مثل شما شده‌ام. به من هیچ ظلم درباره سپاری باشد، بلکه درباره یک و «به نسل تو» که مسیح نکردید. ۱۳ اما آگاهید که به سبب ضعف بدنی، اول به شما است. ۱۷ و مقصود این است عهده را که از خدا به مسیح بشارت دادم. ۱۴ و آن امتحان مرا که در جسم من بود، خوار پسته شده بود، شریعتی که چهارصد و سی سال بعد از آن نازل نشمردید و مکروه نداشتند، بلکه مرا چون فرشته خدا و مثل مسیح شد، باطل نمی‌سازد بطوطی که وعده نیست شود. ۱۸ زیرا اگر عیسی پذیرفتید. ۱۵ پس کجا است آن مبارک بادی شما؟ زیرا به میراث از شریعت بودی، دیگر از وعده نبودی. لیکن خدا آن را به شما شاهدمن که اگر ممکن بودی، چشمان خود را بیرون آورد، به ابراهیم از وعده داد. ۱۹ پس شریعت چیست؟ برای توصیرها به زیر است آن مبارک بادی شما؟ آیا دشمن آن افروده شد تا هنگام آمدن آن نسلی که وعده پدرواده شد و شما شده‌ام؟ ۱۷ شما را به غیرت می‌طلبید، لیکن نه به خیر، بوسیله فرشتگان بدست متوسطی مرتباً گردید. ۲۰ اما متوسط از بلکه می‌خواهند در را بر روی شما بینندند تا شما ایشان را بغیرت یک نیست، اما خدا یک است. ۲۱ پس آیا شریعت به خلاف بطلیید. ۱۸ لیکن غیرت در امر نیکو در هر زمان نیکو است، وعده‌های خداست؟ حاشا! زیرا اگر شریعتی داده می‌شد که تواند نه تنها چون من نزد شما حاضر باشم. ۱۹ ای فرزندان من که حیات بخشد، هرآینه عدالت از شریعت حاصل می‌شد. ۲۲ بلکه برای شما باز درد زده دارم تا صورت مسیح در شما بسته شود.

۲۰ باری خواهش می کردم که الان نزد شما حاضر می بودم تا سخن اگر همدیگر را بگردید و بخورید، با حذر باشید که مبادا از یکدیگر خود را تبدیل کنم، زیرا که درباره شمامتحیر شدهام. ۲۱ شما که هلاک شوید. ۱۶ اما می گوییم به روح فتار کنید پس شهوات می خواهید زیر شریعت باشید، مرا بگویید آیا شریعت را نمی شنوبید؟ جسم را بهجا خواهید آورد. ۱۷ زیرا خواهش جسم به خلاف ۲۲ زیرامکتب است ابراهیم را دو پسر بود، یکی از کنیزو دیگری روح است و خواهش روح به خلاف جسم و این دو با یکدیگر از آزاد. ۲۳ لیکن پسر کنیز، بحسب جسم تولد یافت و پسر آزاد، منازعه می کنندبطوری که آنچه می خواهید نمی کنید. ۱۸ اما برحسب وعده. ۲۴ و این امور بطور مثل گفته شد زیرا که این دو اگر از روح هدایت شدید، زیر شریعت نیستید. ۱۹ و اعمال جسم زن، دوعهد می باشند، یکی از کوه سینا برای بندگی می زاید و آشکار است، یعنی زنا و فسق و نایاکی و فجور، ۲۰ و بت پرسنی آن هاجر است. ۲۵ زیرا که هاجر کوه سینا است در عرب، و وجودگری و دشمنی و نزاع و کینه و خشم و تعصّب و شفاق و مطابق است با اورشلیمی که موجود است، زیرا که با فرزندانش در بدعتها، ۲۱ و حسد و قتل و مستی و لهو و لعب و امثال اینها بندگی می باشد. ۲۶ لیکن اورشلیم بالا آزاد است که مادر جمیع که شما را خبرمی دهم چنانکه قبل از این دادم، که کنندگان ما می باشد. ۲۷ زیرا مکتوب است: «ای نازاد که نزایدهای، چنین کارها وارت ملکوت خدا نمی شوند. لیکن ثمره روح، شاد باش! صدا کن و فریادپرآرای تو که درد زه ندیدهای، زیرا محبت و خوشی وسلامتی و حلم و مهربانی و نیکوبی و ایمان که فرزندان زن می کس از اولاد شوهردار پیشتراند». ۲۸ لیکن وتواضع و پرهیزکاری است، ۲۳ که هیچ شریعت مانع چنین کارها مای برادران، چون اصحاب فرزندان وعده می باشیم. ۲۹ بلکه نیست. ۲۴ و آنانی که از آن مسیح می باشند، جسم را با هوسها چنانکه آنوقت آنکه بحسب جسم تولد یافت، بر اوی که بحسب و شهوات مصلوب ساختهاند. ۲۵ اگر به روح زیست کنیم، به روح بود چفایی کرد، همچنین الان نیز هست. ۳۰ لیکن کتاب روح هم فتار بکنیم. ۲۶ لافزن مشیم تا یکدیگر را به خشم چه می گویید؟ «کنیز و پسر او را بیرون کن زیرا پسرکنیز با پسر آریم و بر یکدیگر حسد بزیم.

آزاد میراث خواهید یافت. ۳۱ خلاصهای برادران، فرزندان کنیز **۶** امای برادران، اگر کسی به خطای گرفتارشود، شما که نیستیم بلکه از زن آزادیم.

۵ پس به آن آزادی که مسیح ما را به آن آزاد کرد استوار باشید خود راملاحظه کن که مبادا تو نیز در تجربه افتی. ۲ بارهای و باز در بوغ بندگی گرفتار مشوید. ۲ اینک من پولس به شما سینگن یکدیگر را متهم شوید و بدین نوع شریعت مسیح را به جا می گوییم که اگر مختون شوید، مسیح برای شما هیچ نفع ندارد. آرید. ۳ زیرا اگر کسی خود را شخص گمان برد و حال آنکه بای باز به هرکس که مختون شود شهادت می دهم که مدینون چیزی نباشد، خود را می فریبد. ۴ اما هرکس عمل خودرا امتحان است که تمامی شریعت را بهجا آورد. ۴ همه شما که از شریعت بکند، آنگاه فخر در خود به تنهای خواهد داشت نه در دیگری، عادل می شوید، از مسیح باطل و از فیض ساقطگشتهاید. ۵ زیرا هرکس حامل بار خود خواهد شد. ۶ اما هرکه در کلام تعلیم که ما بواسطه روح از ایمان مترب امید عدالت هستیم. ۶ و در یافته باشد، معلم خود را در همه چیزهای خوب مشارک بسازد. مسیح عیسی نه ختنه فایده دارد و نه نامختونی بلکه ایمانی که به ۷ خود را فریب مادهید، خدا راستههار نمی توان کرد. زیرا که آنچه محبت عمل می کند. ۷ خوب می دیدیم. پس کیست که شما را خود کارد، همان را در خواهد کرد. ۸ زیرا هرکه برای جسم از اڑاعات راستی منحرف ساخته است? ۸ این تغییب از او که شما را خود کارد و هرکه برای روح کارد از شما را خوانده است نیست. ۹ خمیرمایه اندک تمام خمیر را روح حیات جاردنی خواهد دروید. **g166** **(aiōnios)** **۹** لیکن از مخمر می سازد. ۱۰ من در خداوند بر شما اعتماد دارم که هیچ نیکوکاری خسته نشویم زیرا که در موسم آن درو خواهیم کرد اگر رای دیگر نخواهید داشت، لیکن آنکه شما رامضرطرب سازد هرکه ملول نشویم. ۱۰ خلاصه بقدری که فرصت داریم با جمیع مردم باشد قصاص خود را خواهید یافت. ۱۱ امای برادران اگر من تا به احسان بنمایم، علی الخصوص با اهل بیت ایمان. ۱۱ ملاحظه حال به ختنه موقعه می کردم، چرا چفا می دیدم؟ زیرا که در این کنید چه حروف جلی بدست خود به شما نوشتمن. ۱۲ آنانی که صورت لغرض صلیب برداشته می شد. ۱۲ کاش آنانی که شما را می خواهند صورتی نیکو در جسم نمایان سازند، ایشان شمارا مضطرب می سازند خویشتن را منقطع می ساختند. ۱۳ زیرا که مجبور می سازند که مخون شوید، محض اینکه برای صلیب مسیح شمای برادران به آزادی خوانده شدهاید؛ اما زنهار آزادی خود چفا نبینند. ۱۳ زیرا ایشان نیز که مختون می شوند، خود شریعت را فرصت جسم مگردانید، بلکه به محبت، یکدیگر را خدمت رانگاه نمی دارند بلکه می خواهند شما مختون شوید تا در جسم کنید. ۱۴ زیرا که تمامی شریعت در یک کلمه کامل می شود شما فخر کنید. ۱۴ لیکن حاشا ازمن که فخر کنم جز از صلیب یعنی در اینکه همسایه خود را چون خویشتن محبت نما. ۱۵ اما خداوند ما عیسی مسیح که بوسیله او دنیا برای من مصلوب شد و

من برای دنیا. ۱۵ زیرا که در مسیح عیسی نه ختنه چیزی است و
نه نامخونی بلکه خلقت تازه. ۱۶ و آنایی که بدین قانون رفتار
می‌کنند، سلامتی و رحمت بر ایشان باد و بر اسرائیل خدا. ۱۷ بعد
از این هیچ‌کس مرا زحمت نرساند زیرا که من در پدن خود داغهای
خداآوند عیسی را دارم. ۱۸ فیض خداوند ما عیسی مسیح با روح
شما بادای برادران. آمين.

۲ و شما را که در خطایا و گناهان مرده بودید، زنده گردانید،

۲ که در آنها قل، رفتارمی کردید پرحسب دوره این جهان بر وفق رئیس قدرت هوا یعنی آن روحی که الحال در فرزندان معصیت افسوس می باشدند و ایمانداران در مسیح عیسی. ۲ فیض و سلامتی عمل می کند. (aiōn g165) ۳ که در میان ایشان، همه مانیز در از جانب پدر ما خدا و عیسی مسیح خداوند بر شما باد. ۳ مبارک شهوات جسمانی خود قبل از این زندگی می کردیم و هوشهای باد خدا و پدر خداوند ما عیسی مسیح که ما را مبارک ساخت به جسمانی و افکار خود را به عمل می آوردیم و طبع فرزندان غضب هر بركت روحانی در جایهای آسمانی در مسیح. ۴ لیکن خدا که در رحمانیت، دولتمند را پیش از بنیاد عالم در او برگردید تا در حضور او در محبت مقدس است، از حیثت محبت عظیم خود که باما نمود، ۵ ما را نیز که و بی عیب باشیم. ۵ که ما از قبل تعیین نمود تا او را پسر در خطایا مرده بودیم با مسیح زنده گردانید، زیرا که محض فیض خوانده شویم بواسطه عیسی مسیح پرحسب خشنودی اراده خود، نجات یافته ایم. ۶ و با او برخیزانید و در جایهای آسمانی در ۶ برای ستایش جلال فیض خود که ما را به آن مستفیض گردانید مسیح عیسی نشانید. ۷ تا در عالمهای آینده دولت بینهایت فیض در آن حبیب. ۷ که در وی به سبب خون او فدیه یعنی آمزش خود را به لطفی که بر ما در مسیح عیسی دارد ظاهر سازد. (aiōn g165) ۸ زیرا که محض فیض نجات یافته ایم، بوسیله ایمان و این گناهان را به اندازه دولت فیض او یافتہ ایم. ۸ که آن را به ما به ۹ چونکه سر اراده خود از شمامیت بلکه بخشش خداست، ۹ و نه از اعمال تاهیج کس فراوانی عطا فرمود در حکمت و فطانت. ۱۰ چونکه سر اراده خود از شمامیت بلکه بخشش خداست، ۹ و نه از اعمال تاهیج کس را به ما شناسانید، پرحسب خشنودی خود که در خود عزم نموده فخر نکند. ۱۰ زیرا که صنعت او هستیم، آفریده شده در مسیح بود، ۱۱ برای انتظام کمال زمانها تا همه چیز را خواه آنچه در عیسی برای کارهای نیکوکه خدا قبیل مهیا نمود تا در آنها سلوک آسمان و خواه آنچه بر زمین است، در مسیح جمع کند، یعنی در نماییم. ۱۱ لهذا به یاد آورید که شما در زمان سلف (ای امت او. ۱۱ که ما نیز در وی میراث او شده ایم، چنانکه پیش معین های در جسم که آنانی که به اهل ختنه نامیده می شوند، اما ختنه گشتهایم پرحسب قصد او. که همه چیزها را موافق رای اراده خود ایشان در جسم و ساخته شده بدست است، شما را نامختون می کند. ۱۲ تا از ما که اول امیدوار به مسیح می بودیم، جلال او می خواند)، ۱۲ که شما در آن زمان از مسیح جدا از وطنیت ستد شود. ۱۳ و دروی شما نیز چون کلام راستی، یعنی بشارت خاندان اسرائیل، اجنیبی و از عهدهای وعده بیگانه و بی امید و نجات خود را شنیدید، در وی چون ایمان آوردید، از روح قلوس بی خدا در دنیا بودید. ۱۳ لیکن الحال در مسیح عیسی شما که وعده مختون شدید. ۱۴ که بیغانه میراث ما است برای فدای آن دران وقت دور بودید، به خون مسیح نزدیک شده اید. ۱۴ زیرا که ملک خاص او تا جلال او ستد شود. ۱۵ بنابراین، من نیز چون او سلامتی ما است که هر دو را یک گردانید و دیوار جدای را که خبر ایمان شما را در عیسی خداوند و محبت شما را با همه مقدسین در میان بودمنهدم ساخت، ۱۵ و عدالت یعنی شریعت احکام را شنیدم، ۱۶ باز نمی ایستم از شکر نمودن برای شما و از یاد آوردن که در فرایض بود، به جسم خود نابود ساخت تا که مصالحه کرده، شما در دعاهای خود، ۱۷ تا خدای خداوند ما عیسی مسیح که از هر دو یک انسان جدید در خود بیافریند. ۱۶ و تا هر دو را در پدر ذوالجلال است، روح حکمت و کشف را در معرفت خود به یک جسد با خدا مصالحة دهد، بواسطه صلیب خود که بر آن شما عطا فرماید. ۱۸ تا چشمان دل شما روشن گشته، بدانید عدالت را کشت، ۱۷ و آمده بشارت مصالحه را رسانید به شما که امید دعوت او چیست و کدام است دولت جلال میراث او که دور بودید و مصالحه را به آنانی که نزدیک بودند. ۱۸ زیرا که در مقدسین، ۱۹ و چه مقدار است عظمت بینهایت قوت او بوسیله او هردو نزد پدر در یک روح دخول داریم. ۱۹ پس از این به نسبت به مامونین پرحسب عمل توانایی قوت او ۲۰ که در مسیح بعد غریب و اجنیب نیستید بلکه هموطن مقدسین هستید و از اهل عمل کرد چون او را از مردگان برخیزانید و به دست عدالت راست خود در خانه خدا. ۲۰ و بر بنیاد رسولان و انبیا بنا شده اید که خود عیسی جایهای آسمانی نشانید، ۲۱ بالآخر از هر ریاست و قدرت و قوت مسیح سنگ زاویه است. ۲۱ که در وی تمامی عمارت با هم و سلطنت و هر نامی که خوانده می شود، نه در این عالم فقط بلکه مرتبا شده، به هیکل مقدس در خداوند نمو می کند. ۲۲ و در در عالم آینده نیز. (aiōn g165) ۲۲ و همه چیز را زیر پایهای او وی شما نیز با هم بنا کرده می شوید تا در روح مسکن خدا شوید.

نهاد و او را سرهمه چیز به کلیسا داد، ۲۳ که بدن اوست یعنی

۳ از این سبب من که پولس هستم و اسیر مسیح عیسی برای شما ای امته ها- ۲ اگر شنیده باشید تدبیر فیض خدا را که بجهت شما به من عطا شده است، ۳ که این سر ازراه کشف بر

من اعلام شد، چنانکه مختصر پیش نوشتم، **۴** و از مطالعه آن که صعودنیز کرد بالاتر از جمیع افلاک تا همه چیزها را پرکند. می توانید ادراک مرآ درسر میسح بفهمید. **۵** که آن در قنهای **۱۱** و او بخشید بعضی رسولان و بعضی انبیا و بعضی مبشرین و گذشته به بنی آدم آشکار نشده بود، بطوطی که الحال برسولان بعضی شبان و معلمان را، **۱۲** برای تکمیل مقدسین، برای کار مقدس و انبیای او به روح مکشوف گشته است، **۶** که امته در خدمت، برای بنای جسد مسیح، **۱۳** تا همه به یگانگی ایمان میراث و در بدن و در بهره و عده او در مسیح بوساطت انجیل و معرفت تام پسر خدا و به انسان کامل، به اندازه قامت پری مسیح شریک هستند. **۷** که خادم آن شدم بحسب عطای فیض خدا که برسیم. **۱۴** تا بعد از این اطفال متوجه و رانده شده از باد هر برسحب عمل قوت او به من داده شده است. **۸** یعنی به من که تعلیم نیاشیم، از دغابایزی مردمان در حیله اندیشه برای مکرهای کمتر از کمترین همه مقدسین، این فیض عطا شد که در میان گمراهی؛ **۹** بلکه در محبت پری راستی نموده، در هرچیز امتهای به دولت بی قیاس مسیح بشارت دهم، **۱۰** و همه را روش ترقی نماییم در او که سر است، یعنی مسیح؛ **۱۱** که از او تمام سازم که چیست انتظام آن سری که از بنای عالمه ماستور بود، در بدن مرکب و مرتب گشته، به مدد هر مفصلی و برسحب عمل خدایی که همه چیز را بوسیله عیسی مسیح آفرید. **(aiōn g165)**

۱۰ تا آنکه الحال بر ارباب ریاستها و قدرتها در جایهای آسمانی، محبت. **۱۷** پس این را می گوییم و در خداوند شهادت می دهم که حکمت گوناگون خدا بوسیله کلیسا معلوم شود، **۱۱** برسحب شما دیگر رفتار منماید، چنانکه امته اها در بطالت ذهن خود تقدیر ازلى که در خداوند ما مسیح عیسی نمود، **(aiōn g165)**

۱۲ که در عقل خود تاریک هستند و از حیات که در وی جسارت و دخول باعتماد دارم بهسب ایمان وی. خدامحروم، بهسب جهالی که بجهت سخت دلی ایشان در ۱۳ لهذا استدعادارم که از زحمات من به جهت شما خسته ایشان است. **۱۹** که بی فکر شده، خود را به فجور تسليم کرداند خاطرمشود که آنها فخر شما است. **۱۴** از این سبب، زانو می زنم تا هر قسم ناپاکی را به حرص به عمل آورند. **۲۰** لیکن شما مسیح نزد آن پدر، **۱۵** که از او هر خانوادهای در آسمان و بر زمین را به اینطور نیاموخته اید. **۲۱** هرگاه او را شنیده اید و در او تعلیم مسیمی می شود؛ **۱۶** که بحسب دولت جلال خود به شماماعطا یافته اید، به نهنجی که راستی در عیسی است. **۲۲** تا آنکه شما از کند که در انسانیت باطنی خود از روح او به قوت زور آور شوید، جهت رفتار گذشته خود، انسانیت کهنه را که ارشهوات فرینده ۱۷ تا مسیح به وساطت ایمان در دلهای شما ساکن شود؛ **۱۸** و فاسد می گردد، از خود بیرون کنید. **۲۳** و به روح ذهن خود در محبت ریشه کرده و بنیاد نهاده، استطاعت یابید که باتمامی تازه شوید. **۲۴** و انسانیت تازه را که به صورت خدا در عدالت مقدسین ادراک کنید که عرض و طول و عمق و بلندی چیست؛ وقدوسیت حقیقی آفریده شده است بپوشید. **۲۵** لهذا دروغ را ترک **۱۹** و عارف شوید به محبت مسیح که فوق از معرفت است تا پر کرده، هر کس با همسایه خود راست بگوید، زیرا که ما اعضاش شویدتا تمامی پری خدا. **۲۰** الحال او را که قادر است که بکنید یکدیگرگیم. خوشید بر غیظشما بینهایت زیادتر از هر آنچه بخواهیم یا فکر کنیم، بحسب آن قوتی غروب نکند. **۲۷** ابلیس را مجال نادهید. **۲۸** دزد دیگر درزی که در ما عمل می کند، **۲۱** مر او را درکلیسا و در مسیح عیسی تا نکند بلکه به دستهای خود کارنیکو کرده، رحمت بکشد تا بتواند نیازمندی راچیزی دهد. **۲۹** هچ سخن بد از دهان شما بیرون جمیع قرنها تا ابدالا بادجالل باد. آمين. **(aiōn g165)**

۴ لهذا من که در خداوند اسیر می باشم، از شما استدعای دارم که به شایستگی آن دعوی که به آن خوانده شده اید، رفتار کنید، **۲۰** و روح روستگاری مخصوص شده اید، محروم مساوید. **۳۱** و هر قسم تاخی و غیظ و **۲** با کمال فروتنی و تواضع و حلم، و متحمل یکدیگر در محبت خشم و فریاد و بدگویی و خباثت را از خود دور کنید، **۲۲** و با باشید؛ **۳** و سعی کنید که یگانگی روح را در رشته سلامتی نگاه یکدیگر مهربان باشید و حريم و همیگر را عفو نمایید چنانکه خدا دارد. **۴** یک جسد هست و یک روح، چنانکه نیز دعوت شده اید در مسیح شما را هم آمزیده است.

دریک امید دعوت خویش. **۵** یک خداوند، یک ایمان، یک تعمید؛ **۶** یک خدا و پدر همه که فوق همه و در میان همه و در **۵** پس چون فرزندان عزیز به خدا اقتدا کنید. **۲** و در محبت همه شما است. **۷** لیکن هریکی از ما را فیض بخشیده شد رفتار نمایید، چنانکه مسیح هم ما را محبت نمود و خویشن را بحسب اندازه بخشنده مسیح. **۸** بنابراین می گوید: «چون او برای ما به خداهایی و قربانی برای عطر خوشیوی گذرانید. **۳** اما به اعلی علیین صعود نمود، اسری را به اسری برید و بخششها زنا و هر ناپاکی و طمع در میان شما هر گرمذکور هم نشود، چنانکه به مردم داد». **۹** اما این صعود نمود چیست؟ جز اینکه اول مقدسین را می شاید. **۴** و نه قباحت و بیوهده گویند و چرب زبانی نزول هم کرد به اسفل زمین. **۱۰** آنکه نزول نمود، همان است که ایها شایسته نیست بلکه شکرگزاری. **۵** زیرا این را یقین

می دانید که هیچ زانی یا ناپاک یا طماع که بت پرست باشد، ۶ ای فرزندان، والدین خود را در خداوندان طاعت نمایید، زیرا میراثی در ملکوت مسیح و خدواندارد. ۶ هیچ کس شما را به که این انصاف است. ۲ «پدر و مادر خود را احترام نما» که سختن باطل فربت ندهد، زیرا که به سبب اینها غضب خدا بر این حکم اوی با وعده است. ۳ «تا تو را عاقفیت باشد و عمر اینها معصیت نازل می شود. ۷ پس با ایشان شریک می‌باشید. درازی زمین کنی». ۴ وای پدران، فرزندان خود را به خشم می‌اورید زیرا که پیشتر ظلمت پویده، لیکن الحال درخداوند نور می‌باشید. بلکه ایشان را به تادیب و نصیحت خداوند تربیت نمایید. ۵ ای پس چون فرزندان نورفتار کنید. ۹ زیرا که میوه نور در کمال، غلامان، آقایان بشری خود را چون مسیح با ترس و لرز با ساده نیکویی وعدالت و راستی است. ۱۰ و تحقیق نمایید که پسندیده دلی اطاعت کنید. ۶ نه به خدمت حضور مثل طالبان راضماندی خداوند چیست. ۱۱ و در اعمال یی ثمرظلتمت شریک می‌باشید بلکه انسان، بلکه چون غلامان مسیح که اراده خدا را از دل به عمل آنها را مذمت کنید، ۱۲ زیرا کارهایی که ایشان در خفا می‌کنند، می‌آورند، ۷ و به نیت خالص خداوند رایندگی می‌کنند نه انسان حتی ذکر آنها هم قبیح است. ۱۳ لیکن هرچیزی که مذمت راه، ۸ و می‌دانند هر کس که عمل نیکو کنند، مکافات آن را از شود، از نور ظاهر می‌گردد، زیرا که هرچه ظاهر می‌شود نور است. خداوند خواهد یافت، خواه غلام و خواه آزاد. ۹ وای آقایان، ۱۴ بنابراین می‌گویید ای تو که خواهید ای، بیدار شده، از مردگان با ایشان به همین نسق رفتار نمایید و از تهدید کردن احتراز کنید، برخیز تأمیسیج بر تو درخشش. ۱۵ پس باخیر باشید که چگونه به چونکه می‌دانید که خود شما را هم آقایی هست در آسمان و او را دقت رفتابنایید، نه چون جاهلان بلکه چون حکیمان. ۱۶ وقت نظر به ظاهر نیست. ۱۰ خلاصه‌ای برادران من، در خداوند و را دریابید زیرا این روزها شریر است. ۱۷ از این جهت بی فهم می‌باشید، درتوانی قوت او زوار آور شوید. ۱۱ اسلحه تمام خدا را بپوشید تا بلکه بفهمید که اراده خداوند چیست. ۱۸ و مست شراب مشوید که در آن فجور است، بلکه از روح پر شوید. ۱۹ و با یکدیگر گرفتن با خون و جسم نیست بلکه با ریاستها و قدرتها و جهان داران این ظلمت و با فوجهای روحانی شرارت در جایهای آسمانی. ۲۰ و پیوسته بهجهت هرچیز خدا و پدر را به نام خداوند ما عیسی مسیح شکر کنید. شریر مقاومت کنید و همه کار را به جا آورده، بایستید. ۲۱ همدیگر را در خدا ترسی اطاعت کنید. ۲۲ ای زنان، شوهران کمر خود را به راستی بسته و جوشن عدالت رادربر کرده، بایستید. خود را اطاعت کنید چنانکه خداوند را. ۲۳ زیرا که شوهر سر زن ۱۵ و نعلین استعداد انجیل سلامی را در پا کنید. ۱۶ و بر روی است چنانکه مسیح نیز سر کلیسا و او نجات دهنده بدن است. این همه سپرایمان را پکشید که به آن بعوایند تمامی تیرهای ایشان ۲۴ لیکن همچنانکه کلیسا مطیع مسیح است، همچنین زنان نیز شریر را خاموش کنید. ۱۷ و خود نجات و شمشیر روح را که شوهران خود را در هرامی باشند. ۲۵ ای شوهران زنان خود را کلام خداست بردارید. ۱۸ و پادعاً والتماس تمام در هر وقت در محبت نمایید، چنانکه مسیح هم کلیسا را محبت نمود و خویشتن روح دعا کنید ویرای همین به اصرار و التمام تمام بجهت همه را برای آن داد. ۲۶ تا آن را به غسل آب بوسیله کلام طاهر مقدسین بیدار باشید. ۱۹ و برای من نیز تا کلام به من عطا شود ساخته، تقدیس نمایید، ۲۷ تاکلیسای مجيد را به نزد خود حاضر تا با گشادگی زیان سر انجیل را به دلیری اعلام نمایم، ۲۰ که برای سازد که لکه وچین یا هیچ چیز مثل آن نداشته باشد، بلکه تامقدس آن در زنجیرها ایلچیگری می‌کنم تادر آن به دلیری سخن گویم، و بی عیب باشد. ۲۸ به همین طور، باید مردان زنان خویش را مثل بطوری که می‌باید گفت. ۲۱ اما تا شما هم از احوال من و از بدن خود محبت نمایند زیرا هر که روجه خود را محبت نماید، آنچه می‌کنم مطلع شوید، تیغیکس که برادر عزیز و خلام امین در خویشتن را محبت می‌نماید. ۲۹ زیرا هیچ کس هرگز جسم خود را خداوند است، شما را از هرچیز خواهد آگاهانید، ۲۲ که او را دشمن نداشته است بلکه آن راتبیت و نوازش می‌کند، چنانکه بجهت همین به نزد شما فستادم تا از احوال ما آگاه باشید و او خداوند نیزکلیسا را. ۳۰ زانرو که اعضای بدن وی می‌باشیم، دلهای شمارا تسلی بخشد. ۲۳ برادران را سلام و محبت بالایمان از جسم و از استخوانهای او. ۳۱ از اینجاست که مرد پدر و از جانب خدای پدر و عیسی مسیح خداوند باد. ۲۴ با همه مادر را رها کرده، با زوجه خویش خواهد پیوست و آن دو یکتن کسانی که به مسیح عیسی خداوند محبت در بی‌فسادی دارند، خواهد بود. ۳۲ این سر، عظیم است، لیکن من درباره مسیح و فیض باد. آمين.

کلیسای سخن می‌گوییم. ۳۳ خلاصه هریکی از شما نیز زن خود را مثل نفس خود محبت بنماید و زن شوهر خود را باید احترام نمود.

خواهم نمود بجهت ترقی و خوشی ایمان شما، ۲۶ تا فخر شما در مسیح عیسی در من افروده شودبوسیله آمدن من بار دیگر نزد

۱ پولس و تیموتاؤس، غلامان عیسی مسیح، به همه مقدسین شما، ۲۷ باری بطور شایسته انجیل مسیح رفتارناماید تا خواه آیم و در مسیح عیسی که در فلپی می باشدند با استفان و شمامسان. شما را بینم و خواه غایب باشم، احوال شما را بشنویم که به یک فیض و سلامتی از جانب پدر ما خدا و عیسی مسیح خداوند روح برقرارید و به یک نفس برای ایمان انجیل مجاهده می کنید. بر شما باد. ۲ در تمامی یادگاری شما خدای خود را شکری ۲۸ و در هیچ امری از دشمنان ترسان نیستید که همین برای ایشان گذارم، ۴ و پیوسته در هر دعای خود برای جمیع شما به خوشی دلیل هلاکت است، اما شما را دلیل نجات و این از خدادست. دعا می کنم، ۵ به سبب مشارکت شما برای انجیل از روز اول تا به ۲۹ زیرا که به شما عطا شد بهاطر مسیح نه فقط ایمان آوردن به او حال. ۶ چونکه به این اعتماد دارم که او که عمل نیکو رادر شما بلکه رحمت کشیدن هم برای او. و شما را همان مجاهده است شروع کرد، آن را تا روز عیسی مسیح به کمال خواهد رسانید. که در من دیدید و الان هم می شنید که در من است.

۷ چنانکه مرا سزاوار است که درباره همه شما همین فکر کنم زیرا ۲ بنابراین اگر نصیحتی در مسیح، یا تسلی محبت، یا شراکت که شما رادر دل خود می دارم که در زنجیرهای من و در حرجت و اثبات انجیل همه شما با من شریک دران نعمت هستید. ۸ زیرا گردانید تابا هم یک فکر کنید و همان محبت نموده، یک دل بشوید و یک فکر داشته باشید. ۳ و هیچ چیز را ازراه تعصب و عجب مکنید، بلکه با فروتنی دیگران را از خود بهتر بدانید. ۴ و هریک از شما ملاحظه کارهای خود را نکنید، بلکه هر کدام کارهای دیگران را نیز. ۵ پس همین فکر در شما باشد که در باران، می خواهم شما بدانید که آنچه بر من واقع گشت، برگزینید و در روز مسیح بی غش و بی لغزش باشید، ۱۰ و پر شوید از میوه عدالت که بوسیله عیسی مسیح برای تمجید و حمد خدادست. ۱۱ امای باران، به ترقی انجیل انجامید، ۱۳ بحدی که زنجیرهای من آشکارا شدند مسیح در تمام فرج خاص و به همه دیگران. ۱۴ و اکثر از باران در خداوند از زنجیرهای من اعتماد به هم رسانیده، بیشتر جوان می کنند که کلام خدا را بی ترس بگویند. ۱۵ اما بعضی از حسد و نزع به مسیح موعله می کنند، ولی بعضی هم از خشنودی. ۱۶ اما آنان از تعصب نه از اخلاص به مسیح اعلام می کنند و گمان می بزنند که به زنجیرهای من زحمت می افرایند. ۱۷ ولی اینان از راه محبت، چونکه می دانند که من بجهت حمایت انجیل معین شده‌ام. ۱۸ پس چه؟ جز اینکه به هر صورت، خواه به بهانه و خواه به راستی، به مسیح موعله می شود و این شادمانم بلکه شادی هم خواهم کرد، ۱۹ زیرا می دانم که به نجات من خواهد انجامید بوسیله دعای شما و تایید روح عیسی مسیح، پر حسب انتظار و امید من که در هیچ چیز خجالت نخواهم کشید، بلکه در کمال دلیری، چنانکه همیشه، الان نیز مسیح در بدن من جلال خواهید یافت، خواه در حیات و خواه در موت. ۲۱ زیرا که مرا زیستن مسیح است و مorden نفع. ۲۲ و لیکن اگر زیستن در جسم، همان ثمر کار من است، پس نمی دانم کدام را اختیار کنم. ۲۳ زیادر میان این دو سخت گرفتار هستم، چونکه خواهش دارم که رحلت کنم و با مسیح باشم، زیرا بسیار بهتر است. ۲۴ لیکن در جسم ماندن برای شما لازمتر است. ۲۵ و چون این اعتماد را دارم، می دانم که خواهم ماند و نزد همه شما توقف همدل ندارم که به اخلاص درباره شما اندیشد. ۲۶ زانو که همه

نفع خود را می طلبند، نه امور عیسی مسیح را. ۲۲ اما دلیل اورا الجمله فکر دیگر دارید، خدا این را هم بر شما کشف خواهد فرمود. می دانید، زیرا چنانکه فرزند پدر را خدمت می کند، او با من برای ۱۶ اما به هر مقامی که رسیده ایم، به همان قانون رفخار باید کرد. انجیل خدمت کرده است. ۲۳ پس امیدوارم که چون دیدم کار من ۱۷ ای برادران، با هم به من اقتدا نماید و ملاحظه کنید آنای را چطربوی شود، او را بی درنگ بفرستم. ۲۴ اما در خداوندان اعتماد که بحسب نمونه ای که در مادراید، رفتار می کنند. ۱۸ زیرا که دارم که خود هم به زودی بایم. ۲۵ ولی لازم ناست که اپرتدس بسیاری رفشاری نمایند که ذکر ایشان را باز هر برای شما کردند و را به سوی شما روانه نمایم که مرا برادر و همسکار و همجنگ حال نیز با گریه می کنم که دشمنان صلیب مسیح می باشند، می باشد، اما شما را رسول و خادم حاجت من. ۲۶ زیرا که مشتاق ۱۹ که انجام ایشان هلاک است و خدای ایشان شکم ایشان و همه شما بود و غمگین شد از اینکه شنیده بودیم که او بیمار شده فخر ایشان در ننگ ایشان، و چیزهای دنیوی را اندیشه می کنند. ۲۷ و فی الواقع بیمار و مشرف بر موت بود، لیکن خدا بروی ۲۰ اما وطن ما در آسمان است که از آنجا بینزینات دهنده یعنی ترحم فرمود و نه بر او فقط بلکه بر من نیز تامرا غمی بر غم ناشد. عیسی مسیح خداوند را انتظار می کشیم، ۲۱ که شکل جسد ذلیل ۲۸ پس به سعی بیشتر او را روانه نمودم تا از دیدنش باز شاد شوید و ما را تبدیل خواهد نمود تا به صورت جسد مجید او مصوّر شود، حزن من کمتر شود. ۲۹ پس او را در خداوند با کمال خوش برسحب عمل قوت خود که همه چیز را مطیع خود بگرداند.

پیذیرید و چنین کسان را محترم بدارید، ۳۰ زیرا در کار مسیح **۴** بنا برین، ای برادران عزیز و مورد اشیاق من و شادی و تاج مشرف بر موت شد و جان خود را به خطر انداخت تا نقص **۵** من، به همینطور در خداوندانستوار باشیدای عزیزان. ۲ از افودیه خدمت شما را برای من به کمال رساند.

۳ خلاصه ای برادران من، در خداوند خوش باشید. همان باشند. ۳ و از تو نیزی همقطار خالص خواهش می کنم که مطالب را به شما نوشتمن بر من سنجنی نیست و اینمی شما است. ایشان را امداد کنی، زیرا درجهاد انجیل با من شریک می بودند با ۲ از سگهای باحدزرا باشید. از عاملان شریع احتراز نماید. از مقطعان اکلیمیتس نیز و سایر همکاران من که نام ایشان در دفترخیات است. پیرهیزید. ۳ زیرا مختونان ما هستیم که خدا را در روح عبادت **۴** در خداوند دائم شاد باشید. و باز می گوییم شاد باشید. ۵ اعتدال می کنیم و به مسیح عیسی فخر می کنیم و بر جسم اعتماد نداشیم. شما بر جمیع مردم معروف بشود. خداوند نزدیک است. ۶ برای ۴ هرچندمرا در جسم نیز اعتماد است. اگر کسی دیگرگمان هیچ چیزدانشیه مکنید، بلکه در هر چیز با صلات و دعا باشکرگاری برد که در جسم اعتماد دارد، من بیشتر. ۵ روز هشتم مختون مسوالت خود را به خدا عرض کنید. ۷ و سلامتی خدا که فوق از شده و از قبیله اسرائیل، از سبیط بنیامین، عبرانی از عبرانیان، از تمامی عقل است، دلها و ذهنهاش شما را در مسیح عیسی نگاه جهت شریعت فریسی، ۶ از جهت غیرت جفا کننده برکلیسا، از خواهد داشت. ۸ خلاصه ای برادران، هرچه راست باشد و هرچه جهت عدالت شریعتی، بی عیب. ۷ اما آنچه مرا سود می بود، مجید و هرچه عادل و هرچه پاک و هرچه جمیل و هرچه نیک آن را به خاطر مسیح زیان دانستم. ۸ بلکه همه چیز را نیز به سبب نام است و هر فضیلت و همدحی که بوده باشد، در آنها تفکر فضیلت معرفت خداوند خود مسیح عیسی زیان می شود، یعنی عدالتی که از خدا بر آورد و در این نیزتفکر می کردید، لیکن فرست نیافتید. ۹ و آنچه در من آموخته و پذیرفته و شنیده و دیده اید، او همه چیز را زیان کردم وفضله شمردم تا مسیح را دریابم. ۹ و آنها بعمل آرید، و خدای سلامتی با شما خواهد بود. ۱۰ و در در وی یافت شوم نه با عدالت خود که شریعت است، بلکه با خداوند بسیار شاد گردیدم که الان آخر، فکر شما برای من شکوفه آن که بوسیله ایمان مسیح می شود، یعنی عدالتی که از خدا بر آورد و در این نیزتفکر می کردید، لیکن فرست نیافتید. ۱۱ نه ایمان است. ۱۰ و تا او را و قوت قیامت وی را و شراکت در آنکه درباره احتیاج سخن می گوییم، زیرا که آموخته ام که در هر رنجهای وی را بشناسم و باموت او مشابه گردم. ۱۱ مگر به حالی که باشم، قناعت کنم. ۱۲ و ذلك رامی دائم و دولتمندی هر وجه به قیامت از مردگان برسم. ۱۲ نه اینکه تا به حال به راه می دائم، در هصروت و در همه چیز، سیری و گستگی چنگ آورده یا تابحال کامل شده باشم، ولی در بی آن می کوشم و دولتمندی و افلاس را یاد گرفتم. ۱۳ قوت هرچیز را دارم در بلکه شاید آن را بدست آورم که برای آن مسیح نیز مرا بدست مسیح که مرا تقویت می بخشند. ۱۴ لیکن نیکویی کردید که در آورد. ۱۳ ای برادران، گمان نمی برم که من بدست آورده ام؛ تنگی من شریک شدید. ۱۵ امامی فیلیپیان شما هم آگاهید که لیکن یک چیز می کنم که آنچه در عقب است فراموش کرده و به درابتدا انجیل، چون از مکاونیه روانه شدم، هیچ کلیسا در سوی آنچه درپیش است، خویشن را کشیده **۱۴** در بی مقصدی امر دادن و گرفتن با من شراکت نکرد جزو شما و بس. ۱۶ زیرا کوشم بجهت انعام دعوت بلند خدا که در مسیح عیسی است. که در تسالوئنیکی هم یک دودفعه برای احتیاج من فرستادید. ۱۵ پس جمیع ما که کامل هستیم، این فکر داشته باشیم و اگر فی ۱۷ نه آنکه طالب بخشش باشیم، بلکه طالب ثمری هستیم که

به حساب شما بیفزاشد. ۱۸ ولی همه‌چیز بلکه بیشتر از کفاایت دارم. پرگشتهام چونکه هدایای شما را از اپفردتمن یافتمام که عطر خوشبوی و قریانی مقبول و پسندیده خداست. ۱۹ امادهای من همه احتیاجات شما را بمحاسب دولت خود در جلال در مسیح عیسی رفع خواهد نمود. ۲۰ و خدا و پدر ما را تا ابدالاً بادجالل باد. آمين. (aiōn g165) ۲۱ هر مقدس را در مسیح عیسی سلام برسانید. و برادرانی که با من می‌باشند به شما سلام می‌فرستند. ۲۲ جمیع مقدسان به شما سلام می‌رسانند، علی الخصوص آنانی که از اهل خانه قیصر هستند. ۲۳ فیض خداوند ما عیسی مسیح باجمیع شما باد. آمين.

شده‌ام. ۲۴ الان از زحمت‌های خود در راه شما شادی می‌کنم و

نقشه‌های زحمات مسیح را در بدن خود به کمال می‌رسانم برای بدن

۱ پولس به اراده خدا رسول مسیح عیسی و تیمتو اوس برادر، او که کلیسا است، ۲۵ که من خادم آن گشته‌مام بر حسب نظرات

۲ به مقدسان در کولسی و برادران امین، در مسیح فیض و سلامتی خداکه به من برای شما سپرده شد تا کلام خدا را به کمال رسانم؛

۳ خدا از جانب پدر ما خداو عیسی مسیح خداوند بر شما باد. ۲۶ یعنی آن سری که از دهرها و قنها مخفی داشته شده بود، لیکن

و پدر خداوند خود عیسی مسیح را شکر می‌کنیم و پیوسته برای الحال به مقدسان او مکشف گردید، **(aiōn g165)** ۲۷ که خدا

شما دعا می‌نماییم، ۴ چونکه ایمان شما را در مسیح عیسی و اراده نمودتا بشناساند که چیست دولت جلال این سر در میان

محبیتی را که با جمیع مقدسان می‌نماید شنیدیم، ۵ به سبب امتهای که آن مسیح در شما و امید جلال است. ۲۸ و ما او را

امیدی که بجهت شما در آسمان گذاشته شده است که خبر آن اعلان می‌نماییم، در حال تیکه هر شخص را تنبیه می‌کنیم و هر

را در کلام راستی انجیل سابق شنیدیم، ۶ که به شما وارد شد کس را به هر حکمت تعلیم می‌دهیم تا هر کس را کامل در مسیح

چنانکه در تمامی عالم نیز و میوه می‌آورد و نمو می‌کند، چنانکه در عیسی حاضر سازیم. ۲۹ و برای این نیز محنت می‌کشم و مجاهده

میان شما نیز از روزی که آن را شنیدیم و فیض خدا را در راستی می‌نمایم بحسب عمل او که در من به قوت عمل می‌کند.

دانسته‌ایم. ۷ چنانکه از ایفراست تعیلم یافتد که همخدمت عزیز ما

۲

زیرا می‌خواهم شما آگاه باشید که مرا چه نوع اجهاد است و خادم امین مسیح برای شما است. ۸ و او ما را نیز از محبت شما

که در روح است خبر داد. ۹ و از آن جهت ما نیز از روزی که برای شما و اهل لاد کیه و آنانی که صورت مرا در جسم ندیده‌اند،

۱۰ تا دلهای ایشان تسلی یابد و ایشان در محبت پیوند شده، به این راشنیدیم، باز نمی‌ایستیم از دعا کردن برای شما و مسالات

نmodون تا از کمال معرفت اراده او در هر حکمت و فهم روحانی پر دولت یقین فهم تمام و به معرفت سر خدا برسند؛ ۱۱ یعنی سر

شوید، ۱۰ تا شما به طریق شایسته خداوند به کمال رضامندی مسیح که در وی تمامی خزان حکمت و علم مخفی است.

رفتار نمایید و در هر عمل نیکو بار آورید و به معرفت کامل خدا نمو ۱۱ اماییم را می‌گوییم تا هیچ کس شما را به سختان دلایل اغوا

کنید، ۱۲ و به اندازه توانایی جلال او به قوت تمام زور اور شوید تا نکنند، ۱۳ زیرا که هر چند در جسم غاییم لیکن در روح با شما

صیر کامل و تحمل را بشادمانی داشته باشید؛ ۱۴ و پدر را شکر نیز می‌کنم و نظم و استقامت ایمانتان را در مسیح نظاره

گزارید که ما را لایق بهره میراث مقدسان دربور گردانیده است، می‌کنم. ۱۵ پس چنانکه مسیح خداوند برآورده باشد، در وی

رفتار نمایید، ۱۶ که در او ریشه کرده و بنا شده و در ایمان راسخ و ما را از قدرت ظلت رهانیده، به ملکوت پسر محبت خود

گشته‌اید، بطوری که تعیلم یافته‌اید و در آن شکرگزاری بسیاری منتقل ساخت، ۱۷ که در وی فدیه خود یعنی آمرزش گناهان خویش را یافتنایم. ۱۸ و او صورت خدای نادیده است، نخست

زاده تمامی آفریدگان. ۱۹ زیرا که در او همه چیز آفریده شد، آنچه در باطل، بر حسب تقلید مردم و بر حسب اصول دنیوی نه بر حسب

آسمان و آنچه بزمین است از چیزهای دیدنی و نادیدنی و تخته‌ای مسیح، تمامی پری الوهیت ساکن

سلطنهای ریاسات و قوات؛ همه بوسیله او و برای او آفریده شد. ۲۰ و شما در وی تکمیل شده‌اید که سرتعمانی ریاست و

او قل از همه است و در وی همه چیز قیام دارد. ۲۱ و او بدن قدرت است. ۲۲ و در وی مختصون شده‌اید، به ختنه ناساخته

یعنی کلیسا راسر است، زیرا که او ابتدا است و نخست زاده به دست یعنی بیرون کردن بدن جسمانی، بوسیله اختتان مسیح.

از مرد گان تا در همه چیز او مقام شود. ۲۳ زیرا خدارضا بدین داد ۲۳ و با او در تعمید مدفعون گشته‌ید که در آن هم برخیزانیده شدید

که تمامی پری در او ساکن شود، ۲۴ و اینکه بوساطت او همه چیز به ایمان بر عمل خدا که او را از مرد گان برخیزانید. ۲۵ و شما را

را با خود مصالحه دهد، چونکه به خون صلیب وی سلامتی را پدید ۲۶ آورد. بلی بوسیله او خواه آنچه بر زمین و خواه آنچه در آسمان است.

۲۷ و شما را که سابق از نیت دل در اعمال بد خویش اجنبی و

صلیب خود میخ زده از میان برداشت، ۲۸ در بدن بشری خود دشمن بودید، بالفعل مصالحه داده است، ۲۹ در آن بر

بوسیله موت تا شما را در حضور خود مقدس و بی عیب و بی ملامت

حاضر سازد، ۳۰ به شرطی که در ایمان ببیاد نهاده و قایم بمانیدو آنها ظرفیافت. ۳۱ پس کسی درباره خودن و نوشیدن و درباره

جنیش تخریبد از امید انجیل که در آن تعیلم یافته‌اید و به تمامی عید و هلال و سبت بر شما حکم نکنند، ۳۲ زیرا که اینها سایه

خلقت زیر آسمان بدان موعده شده است و من پولس خادم آن چیزهای آینده است، لیکن بدن از آن مسیح است. ۳۳ و کسی

انعام شما را زیبون کرده، آنها راعلانیه آشکار نمود، چون در آن بر

در اموری که دیده است که از ذهن جسمانی خود بی جا مغدور ۲۱ ای پدران، فرزندان خود را خشنگین مسازید، مبادا شکسته دل شده است؛ ۱۹ و به سر متهمسک نشده که از آن تمامی بدن به شوند. ۲۲ ای غلامان، آقایان جسمانی خود را در هر چیز اطاعت توسط‌فراخیل و بندها مدد یافته و با هم پیوند شده، نوموی کند به کنید، نه به خدمت حضور مثل جویندگان رضامندی مردم، بلکه نموی که از خداست. ۲۰ چونکه بامسیح از اصول دنیوی مردید، به اخلاص قلب و از خداوند بترسید. ۲۳ و آنچه کنید، از دل چگونه است که مثل زندگان در دنیا بر شما فرایض نهاده می‌شود؟ کنید بخاطر خداوند نه به بخاطر انسان. ۲۴ چون می‌دانید که از ۲۱ که لمس مکن و میچشم بلکه دست مگذار! ۲۲ (که همه خداوندمکافات میراث را خواهید یافت، چونکه مسیح خداوند را اینها محض استعمال فاسد می‌شود) برحسب تعالیٰ و تعالیٰ مردم، بنده‌گی می‌کنید. ۲۵ زیرا هر که ظلم کند، آن ظلمی را که کرد، که چنین چیزها هر چند در عبادت نافله و فروتنی و آزار بدن خواهد یافت و ظاهربینی نیست.

صورت حکمت دارد، ولی فایده‌ای برای رفع تن پروری ندارد.

۴ ای آقایان، با غلامان خود عدل و انصاف را به جا آرید،

۳ پس چون با مسیح برخیزانید شدید، آنچه را که در بالا چونکه می‌دانید شما را نیزآقایی هست در آسمان. ۲ در دعا است بطبلید در آنجایی که مسیح است، به دست راست خدا مواظب باشید و در آن با شکرگزار بیدار باشید. ۳ و دریاره ما نیز نشسته. ۴ در آنچه بالا است تفکر کنید، نه در آنچه بر زمین دعا کنید که خدا در کلام را به روی ما بگشاید تا سر مسیح را است. ۵ زیرا که مردید و زندگی شما با مسیح در خدا مخفی که بهجهت آن در قید هم افتاده‌ام بگویم، ۴ و آن رابطه‌ی که است. ۶ چون مسیح که زندگی مالست ظاهر شود آنگاه شما هم می‌باید تکلم کنم و می‌بین سازم. ۵ زمان را دریافته، پیش اهل با وی در جلال ظاهر خواهید شد. ۶ پس اعضای خود را که بر خارج به حکمت رفتار کنید. ۷ گفتگوی شما همیشه با فیض زمین است مقتول سازید، زنا و ناپاکی و هوی و هوس و شهوت باشد و اصلاح شده به نمک، تا بدانید هر کس را چگونه جواب قبیح و طمع که بتپرستی است ۸ که به سبب اینها غصب خدا بر باید داد. ۷ تیخیکس، برادر عزیز و خادم امین و همخدمت من در اینای معصیت وارد می‌آید. ۸ که شما نیز سابق در اینها رفتار خداوند، از همه احوال من شمارا خواهد آگاهانید، ۸ که او را می‌کردید، هنگامی که در آنها زیست می‌نمودید. ۸ لیکن الحال به همین جهت نزد شما فرستادم تا از حالات شما آگاه شود و شما همه را ترک کنید، یعنی خشم و غمظ و بدخوبی و بدگویی و دلهای شما را تسلی دهد، ۹ با اینسیمس، برادر امین و حبیب فحش را از زبان خود. ۹ به یکدیگر دروغ مگویید، چونکه انسانیت که از خود شماست، شما را از همه گزارش اینجا آگاه خواهند کهنه را با اعمالش از خود ببرون کرده‌اید، ۱۰ و تازه را پوشیده‌اید ساخت. ۱۰ ارستrixس همزندان من شما را سلام می‌رساند، و که به صورت خالق خویش تا به معرفت کامل، تازه می‌شود، مرقس عموزاده برنابا که دریاره او حکم یافته‌اید، هرگاه نزد شما آید ۱۱ که در آن نه یونانی است، نه یهود، نه ختنه، نه نامختونی، نه او را پذیرید، ۱۱ و یوسع، ملقب به یسطس که ایشان تهاز بربری، نه سکیتی، نه غلام و نه آزاد، بلکه مسیح همه و در همه اهل ختنه برای ملکوت خدا همخدمت شده، باعث تسلی من است. ۱۲ پس مانند برگزیدگان مقدس و محبوب خدا احشای گردیدند. ۱۲ اپفراس به شما سلام می‌رساند که یکی از شما رحمت و مهربانی و تواضع و تحمل و حلم را پوشیده؛ ۱۳ و غلام مسیح است و پیوسته برای شما دردعاهای خود جد و جهد متحمل یکدیگر شده، همدیگر را عفو کنید هرگاه بر دیگری می‌کند تا در تمامی اراده خدا کامل و متفق شود. ۱۳ و برای ادعایی داشته باشید؛ چنانکه مسیح شما را آمرزید، شمانیز چنین اوگواهی می‌دهم که دریاره شما و اهل لاود کیه و اهل هیراپولس کنید. ۱۴ و بر این همه محبت را که کمرنده کمال است پوشید. بسیار محنت می‌کشد. ۱۴ و لوقای طیب حبیب و دیmas و سلامتی خدا در دلهای شما مسلط باشد که به آن هم در به شما سلام می‌رسانند. ۱۵ برادران در لاود کیه و نیمفاش و یک بدن خوانده شده‌اید و شاکر باشید. ۱۶ کلام مسیح درشما کلیساشی را که در خانه ایشان است سلام رسانید. ۱۶ و چون این به دولتمندی و به کمال حکمت ساکن بشود یکدیگر را تعیلم و رساله برای شما خوانده شد، مقرر دارید که در کلیساشی لاود کیان نصیحت کنید به همامیر و تسبیحات و سروهای روحانی و با فیض نیز خوانده شود و رساله از لاود کیه را هم شما بخوانید. ۱۷ و در دلهای خود خدا را بسرایید. ۱۷ و آنچه کنید در قول و فعل، به ارخیس گویید: «باخبر باش تا آن خدمتی را که در خداوند همه را به نام عیسی خداوند پکید و خدای پدر را بوسیله او شکر یافته‌ای به کمال رسانی». ۱۸ تحيت من، پولس، به دست خودم. کنید. ۱۸ ای زنان، شوهران خود را اطاعت نمایید، چنانکه در زنجیرهای مرد بخاطر دارید. فیض با شما باد. آمین.

خداوند می‌شاید. ۱۹ ای شوهران، زوجه های خود را محبت نمایید و با ایشان تلخی مکنید. ۲۰ ای فرزندان، والدین خود را در همه چیز اطاعت کنید زیرا که این پستنده است در خداوند.

۱ تسالونیکیان

بارنهیم. ۱۰ شما شاهد هستید و خدا نیز که به چه نوع باقدوسیت
و عدالت و بی‌عیبی نزد شما که ایماندارهستید رفتار نمودیم.

۱ پولس و سلوانس و تیموتاوس، به کلیسا‌ای تسالونیکیان که در ۱۱ چنانکه می‌دانید که هریکی از شما را چون پدر، فرزندان خود
خدای پدر و عیسی مسیح خداوند می‌باشد. فیض و سلامتی از راضیصیحت و دلداری می‌نمودیم، ۱۲ و وصیت می‌کردیم که رفتار
جانب پدر ما خدا و عیسی مسیح خداوند با شما باد. ۲ پوسته بکید بطور شایسته خدایی که شما را به ملکوت و جلال خود
درباره جمیع شما خدا را شکریم کنیم و دائم در دعاهاخی خود می‌خواند. ۱۳ و از اینجهت ما نیز دائم خدا را شکر می‌کنیم که
شما را ذکریم نماییم، ۱۴ چون اعمال ایمان شما و محنت محبت چون کلام خدا را که از ما شنیده بودید یافتدیم، آن را کلام انسانی
و صبر امید شما را در خداوند ما عیسی مسیح در حضور خدا نپذیرفتدیم، بلکه چنانکه فی الحقیقت است، کلام خدا که در شما
و پدر خود یاد می‌کنیم. ۱۵ زیرا کمای برادران وای عزیزان خدا، که ایماندار هستید عمل می‌کنند. ۱۶ زیرا کمای برادران، شما
از برگردیده شدن شما مطلع هستیم، ۱۷ زیرا که انجیل ما بر شما اقتدانمودید به کلیساهاخی خدا که در بهودیه در مسیح عیسی
محض سخن وارد نشده، بلکه با قوت و روح القدس و یقین کامل، می‌باشدند، زیرا که شما از قوم خود همان زحمات را کشیدید که
چنانکه می‌دانید که درمیان شما بخاطر شما چگونه مردمان شدیدم. ایشان نیز از بهود دیدند، ۱۸ که عیسی خداوند و انبیا خود را
و شما به ما و به خداوند اقتدا نمودید و کلام را درزحمت کشتدند و برمما جفا کردند؛ و ایشان ناپسند خدا هستند و مخالف
شدید، با خوشی روح القدس نپذیرفتدیم، ۱۹ به حدی که شما جمیع جمیع مردم، ۲۰ و ما را منع می‌کنند که به امت‌ها سخن بگوییم
ایمانداران مکدادونیه و اخایه را نموده شدیدم، ۲۱ بنوعی که از شما تا نجات یابند و همیشه گاهان خود را لبریز می‌کنند، اما منتهای
کلام خداوند نه فقط در مکدادونیه و اخایه نواخته شد، بلکه در غضب ایشان را فروگرفته است. ۲۲ لیکن مای برادران، چون بقدر
هرجا ایمان شما به خدا شیوع یافت، بقصیحی که احتیاج نیست ساعتی درظاهر نه در دل از شما مهجور شدیم، به اشتیاق بسیار
که ما چیزی بگوییم، ۲۳ زیرا خود ایشان درباره ما خیر می‌دهند که زیادتر کوشیدیم تا روی شما را بینیم. ۲۴ و بدین جهت یک دو
چه قسم وارد به شما شدیم و به چه نوع شما از پتها به سوی خدا دفعه خواستیم نزد شما بیاییم یعنی من، پولس، لیکن شیطان ما را
بازگشت کردید تا خدای حق حقیقی را بندگی نماید، ۲۵ و تا نگذاشت. ۲۶ زیرا که چیست امید و سرور و تاج فخر ما؟ مگر
پسر او را از آسمان انتظار نکشید که او را از مردگان برخیاراند، شما نیستید در حضور خداوند ما عیسی درهنگام ظهور او؟ ۲۷ زیرا
که شما جلال و خوشی ما هستید. ۲۸ یعنی عیسی که ما را از غضب آینده می‌رهاند.

۲ زیرای برادران، خود می‌دانید که ورود مادر میان شما ۲۹ پس چون دیگر شکیباتی نداشتم، رضابدین دادیم که
باطل نبود. ۳۰ بلکه هرجند قبل از آن در فیلیپی رحمت کشیده و
می‌احترامی دیده بودیم، چنانکه اطلاع دارید، لیکن در خدای خادم خدا درانجیل مسیح است، فرستادیم تا شما را استوارسازد و
خوددلیری کردیم تا انجیل خدا را با جد و جهد شدیدیه شما در خصوص ایمانتان شما را نصیحت کرد. ۳۱ تا هیچ‌کس از
اعلام نماییم. ۳۲ زیرا که نصیحت ما ازگمراحتی و خباثت و ریا نیست، ۳۳ بلکه چنانکه مقبول خدا گشیم که وکلای انجیل
شده‌ایم. ۳۴ زیاهنگامی که نزد شما بودیم، شما را پیش خبردادیم که می‌باید رحمت بکشیم، چنانکه واقع شدو می‌دانید. ۳۵ لهذا
بلکه رضامندی خدایی که دلهای ما رامی آزماید. ۳۶ زیرا هرگز سخن تملق آمیز نگفته‌یم، چنانکه می‌دانید، و نه بهانه طمع کردیم،
خدمشاد است؛ ۳۷ و نه بزرگی از خلق جستیم، نه از شما و نه از دیگران، هرجند چون رسولان مسیح بودیم، می‌توانستیم سخن‌گین
باشیم. ۳۸ بلکه در میان شما به ملایمت بسر می‌بردیم، مثل دایهای شایق شماستیم، ۳۹ لهدایی برادران، در همه ضيق و مصیبی که
که اطفال خود را می‌پرورد. ۴۰ بدین طرز شایق شماشده، راضی می‌بودیم که نه همان انجیل خدا را به شما دهیم، بلکه جانهای خود را نیز از پسر که عزیز ما بودید. ۴۱ زانرو کمای برادران محنت می‌کنیم، اگر شما درخداوند استوار هستید. ۴۲ زیرا چه شکرگزاری
و مشقت ما را یاد می‌دارید زیرا که شبانه‌روز درکار مشغول شده، ۴۳ به خدا توانیم نمود بهسبی این همه خوشی ای که به حضور خدا
به انجیل خدا شما را موضعه می‌کردیم که مبادا بر کسی از شما درباره شما داریم؛ ۴۴ که شبانه‌روزی شمار دعا می‌کنیم تا شما
را روپرو ملاقات کنیم و نقش ایمان شما را به کمال رسانیم.

۱۱ اما خود خدا یعنی پدر ما و خداوند ما عیسی مسیح راه ما چون دزد در شب می‌آید. ۱۲ زیرا هنگامی که می‌گویند سلامتی و را به سوی شما راست بیاورد. ۱۳ و خداوند شما را نموده و امان است، آنگاه هلاکت ایشان رانگهان فرو خواهد گرفت، چون در محبت با یکدیگر و با همه افونی بخشد، چنانکه ما شما را درد زه زن حامله را و هرگز رستگار نخواهد شد. ۱۴ لیکن شما می‌محبت می‌نماییم، ۱۵ تا دلهای شما را استوار سازد، بی عصب برادران در ظلمت نیستید تا آن روز چون دزد بر شما آید، ۱۶ زیرا در قدوسیت، به حضور خدا و پدر ما در هنگام ظهر خداوند ما جمیع شما را درد زه زن حامله را و پسران روز هستید، از شب و ظلمت نیستید. ۱۷ بنابراین مثل دیگران به خواب نروم بلکه بیدار و عیسی مسیح، با جمیع مقدسین خود.

۴ خلاصه‌ای برادران، از شما در عیسی خداوند استدعا و هشیاری‌اشیم. ۱۸ زیرا خواهد گان در شب می‌خوابند و مستان در شب هشیاری‌اشیم.

۱۹ لیکن ما که ازروز هستیم، هشیار بوده، جوشن مست می‌شوند. ۲۰ لیکن ما که ازروز هستیم، هشیار بوده، جوشن ایمان و محبت و خود امید نجات را پیوшим. ۲۱ زیرا خدا ما را تعیین نکرد برای غضب بلکه بهجهت تحصیل نجات، بوسیله خداوند ما عیسی مسیح، ۲۲ که برای مامرد تا خواه بیدار باشیم و خواه خواهی‌دهد، همراه وی زیست کنیم. ۲۳ پس همدیگر را تسلی دهید و یکدیگر را بنا کنید، چنانکه هم می‌کنید. ۲۴ امامی برادران به شما التmas داریم که بشناسید آنای را که در میان شما را نمی‌شناسند. ۲۵ و تا کسی در این امر دست تطاول یا طمع بر برادر خود دراز نکند، زیرا خداوند از تمامی چنین کارها انتقام کشیده است. ۲۶ چنانکه سابق نیز به شما گفته و حکم کرداده‌اند، زیرا خدا ما را به نایاکی نخوانده است، بلکه به قدوسیت. ۲۷ لهذا هرکه حقیر شمارد، انسان را حقیر نمی‌شمارد، بلکه خدا را که روح قدوس خود را به شما عطا کرده است. ۲۸ اما درخصوص محبت برادرانه، لازم نیست که به شما بنویسم، زیرا خود شما از یکدیگر و با جمیع مردم دری بیکوشید. ۲۹ پیوسته شادمان باشید. ۳۰ همیشه دعا کنید. ۳۱ در هر امری شاکر باشید که این است اراده خدار برای شما در مسیح عیسی. ۳۲ روح را برادران از شما التmas داریم که زیادتر ترقی کنید. ۳۳ و حریص اطماع‌گیراند. ۳۴ بتوتها را خوار مشمارید. ۳۵ همچیزرا تحقیق باشید در اینکه آرام شوید و به کارهای خود مشغول شده، بدستهای خویش کسب نمایید، ۳۶ چنانکه شما را حاکم کردیم، ۳۷ اما نزد آنای که خارج‌اند بطورشایسته رفتار کنید و به هیچ‌چیز محتاج نباشید. ۳۸ امامی برادران نمی‌خواهیم شما از حالت خواهید گان بی خبر باشید که مبادا مثل دیگران که امید ندارند، محرون شوید. ۳۹ زیرا اگر باورمی کنیم که عیسی مرد و برخاست، به همین‌طور نیز خدا آنای را که در عیسی خواهید گان با وی خواهد آورد. ۴۰ زیرا خداوند باقی باشیم برخواهید گان سبقت نخواهیم جست. ۴۱ زیرا این را به شما از کلام خدامی گوییم که ما که زنده و تا آمدن خداوند باقی باشیم برخواهید گان سبقت نخواهیم جست.

۴۲ امامی برادران در خصوص وقتها و زمانها، احتیاج ندارید که به شما بنویسم. ۴۳ زیرا خود شما به تحقیق آگاهی‌ید که روز خداوند

۴۴ می‌شماست که چنانکه از ما یافته‌اید که به چه نوع باید رفتار کنید و خدا را راضی سازید، به همانطور زیادتر ترقی نمایید. ۴۵ زیرا می‌دانند چه احکام از جانب عیسی خداوند به شما دادیم. ۴۶ زیرا که این است اراده خدا یعنی قدوسیت شما تا از زنا پیرهیزید.

۴۷ تاهرکسی از شما بداند چگونه باید طرف خویشتن را در قدوسیت و عزت دریابد، ۴۸ و نه در همو شهوت، مثل امتهای که خدا را نمی‌شناسند. ۴۹ و تا کسی در این امر دست تطاول یا طمع بر

برادر خود دراز نکند، زیرا خداوند از تمامی چنین کارها انتقام کشیده است. ۵۰ چنانکه سابق نیز به شما گفته و حکم کرداده‌اند، زیرا خدا ما را به نایاکی نخوانده است، بلکه به قدوسیت. ۵۱ لهذا هرکه حقیر شمارد، انسان را حقیر نمی‌شمارد، بلکه خدا را که روح قدوس خود را به شما عطا کرده است. ۵۲ اما درخصوص محبت

۵۳ زنگار کسی با کسی به سرای بدی بدی نکند، بلکه دائم محبت برادرانه، لازم نیست که به شما بنویسم، زیرا خود شما از یکدیگر و با جمیع مردم دری بیکوشید. ۵۴ پیوسته شدایمن که شده‌اید که یکدیگر را محبت نمایید؛ ۵۵ و چنین هم

۵۶ می‌کنید با همه برادرانی که در تمام مکاره‌هایی می‌باشند. لیکن ای

برادران از شما التmas داریم که زیادتر ترقی کنید. ۵۷ و حریص اطماع‌گیراند. ۵۸ بتوتها را خوار مشمارید. ۵۹ همچیزرا تحقیق باشید در اینکه آرام شوید و به کارهای خود مشغول شده، بدستهای خویش کسب نمایید، ۶۰ چنانکه شما را حاکم کردیم، ۶۱ تا نزد

آنای که خارج‌اند بطورشایسته رفتار کنید و به هیچ‌چیز محتاج نباشید. ۶۲ امامی برادران نمی‌خواهیم شما از حالت خواهید گان بی خبر باشید که مبادا مثل دیگران که امید ندارند، محرون شوید.

۶۳ زیرا اگر باورمی کنیم که عیسی مرد و برخاست، به همین‌طور نیز خدا آنای را که در عیسی خواهید گان با وی خواهد آورد. ۶۴ زیرا خداوند باقی باشیم برخواهید گان سبقت نخواهیم جست. ۶۵ زیرا این را به شما از کلام خدامی گوییم که ما که زنده و تا آمدن خداوند باقی باشیم برخواهید گان سبقت نخواهیم جست.

۶۶ ایمان را به شما از کلام خدامی گوییم که ما که زنده و تا آمدن خداوند باقی باشیم برخواهید گان سبقت نخواهیم جست. ۶۷ آنگاه ما که زنده و باقی باشیم، با ایشان در ایزه‌بوده خواهیم

۶۸ شد تا خداوند را در هوا استقبال کنیم و همچنین همیشه با خداوند خواهیم بود. ۶۹ پس بدین سخنان همدیگر را تسلی دهید.

۷۰ ایمان را به شما از کلام خدامی گوییم که ما که زنده و تا آمدن خداوند باقی باشیم برخواهید گان سبقت نخواهیم جست. ۷۱ ایمان را به شما از کلام خدامی گوییم که ما که زنده و تا آمدن خداوند باقی باشیم برخواهید گان سبقت نخواهیم جست.

۷۲ آنگاه ما که زنده و باقی باشیم، با ایشان در ایزه‌بوده خواهیم

۷۳ شد تا خداوند را در هوا استقبال کنیم و همچنین همیشه با خداوند خواهیم بود. ۷۴ پس بدین سخنان همدیگر را تسلی دهید.

۷۵ ایمان را به شما از کلام خدامی گوییم که ما که زنده و تا آمدن

۷۶ خداوند باقی باشیم برخواهید گان سبقت نخواهیم جست.

۲ تسالونیکیان

به نفس دهان خود هلاک خواهد کرد و به تجلی ظهور خوبیش، او را نابود خواهد ساخت؛ ۹ که ظهور او بعمل شیطان است با هر

۱ پولس و سلوانس و تیموتواس، به کلیسا‌ای تسالونیکیان که در نوع قوت و آیات و عجایب دروغ ۱۰ و به هرقسم فربت ناراستی خدای پدر ماو عیسی مسیح خداوند می‌باشد. ۲ فیض و سلامتی برای هالگین، از آنجا که محبت راستی را نپذیرفتند تا نجات از جانب پدر ما خدا و عیسی مسیح خداوند بر شما باد. ۳ ای یابند. ۱۱ ویدن جهت خدا به ایشان عمل گمراهی می‌فرستد تا برادران می‌باید همیشه بجهت شما خدارا شکر کنیم، چنانکه دروغ را باور کنند و تا فتوای شود بر همه کسانی که راستی را سزاوار است، از آنجا که ایمان شما بغاای نمو می‌کند و محبت باور نکردن بلکه به ناراستی شاد شدند. ۱۲ امامی برادران وای هر یکی از شما جمیع با همدیگر می‌افرازد، ۴ بحدی که خود ما عزیزان خداوند، می‌باید ما همیشه برای شما خدا را شکر نهایم در خصوص شما در کلیساهاخ خدا فخرمی کنیم بهسب صیر که از ابتدا خدا شما را برگردید برای نجات به تقدیس روح و ایمان و ایمانان در همه مصابی شما و عذابهای که متحمل آنها به راستی. ۱۴ و برای آن شمارا دعوت کرد بوسیله بشارت ما می‌شوید، ۵ که دلیل است بر داوری عادل خدا تا شما مستحق برای تحصیل جلال خداوند ما عیسی مسیح. ۶ پس ای برادران، ملکوت خدا بشوید که برای آن هم زحمت می‌کشید. ۷ زیرا که استوار باشید و آن روایات را که خواه از کلام و خواه از رساله ما این انصاف است نزد خدا که عذاب کنندگان شما را عذاب آموخته‌اید، نگاه دارید. ۱۶ و خود خداوند ما عیسی مسیح و خدا دهد. ۷ و شما را که عذاب می‌کشید، با ما راحت بخشید در و پدر ما که ما را محبت نمود و تسلی ابدی و امید نیکو را به فیض خود به ما بخشید، ۱۶ (aiōnios g166) ۱۷ دلهای شما راتسلی هنگامی که عیسی خداوند از آسمان با فرشتگان قوت خود ظهرور خواهد نمود ۸ در آتش مشتعل و انقام خواهد کشید از آنای که عطا کناد و شما را در هر فعل و قول نیکو استوار گرداناد.

۳ خلاصه‌ای برادران، برای ما دعا کنید تا کلام خداوند جاری نمی‌کنند، ۹ که ایشان به قصاص هلاکت جادوانی خواهند رسید از حضور خداوند و جلال قوت او (aiōnios g166) ۱۰ هنگامی که آید تا در مقدسان خود جلال یابدو در همه ایمانداران از او خداوندی که شما را استوار و از شریم محفوظ خواهد ساخت. ۱۱ اما بر شما در خداوند اعتماد داریم که آنچه به شما این کنیم، و برای این هم پیوسته بجهت شما داعمی کنیم که خدای ما شما را مستحق این دعوت شمارد و تمام مرسن نیکویی و عمل محبت خدا و به صیر مسیح هدایت کناد. ۱۲ ولی ای برادران، شما ایمان را با قورت کامل گرداند، ۱۳ تا نام خداوند ما عیسی مسیح را به نام خداوند خود عیسی مسیح حکم می‌کنیم که از هر برادری در شما تمجید یابد و شما در وی بحسب فرض خدای ما و که بی‌نظم رفتار می‌کند و نه برجسب آن قانونی که ازما یافته‌اید، عیسی مسیح خداوند. ۱۴ زیرا خود آگاه هستید که به چه قسم به ما اقتضا

۲ امامی برادران، از شما استدعا می‌کنیم درباره آمدن خداوند می‌باید نمود، چونکه در میان شما بی‌نظم رفتار نکردیدم، ۸ و نان ما عیسی مسیح وجمع شدن ما به نزد او، ۲ که شما از هوش هیچ‌کس را مفت نخوردیم بلکه به محنت ومشقت شبانه‌روز به کار خودبزودی متزلزل نشود و مضطرب نگردید، نه ازرو و نه از کلام مشغول می‌بودیم تا برحدی از شما بار نهیم. ۹ نه آنکه اختیار و نه از رساله‌ای که گویا از مباباشد، بدین مضمون که روز مسیح نداریم بلکه تا خود را نمنوه برای شما سازم تا به ما اقتدانمایید. رسیده است. ۱۰ زنهار کسی به هیچ وجه شما را نفرید، زیرا که زیرا هنگامی که نزد شما هم می‌بودیم، این را به شما امر فرمودیم تاآن ارتقاد، اول واقع نشود و آن مرد شریز یعنی فرزند هلاکت ظاهر که اگر کسی خواهد کارنکند، خوارک هم نخورد. ۱۱ زیرا شنیدم نگردد، آن روز خواهد آمد؛ ۱۲ که او مخالفت می‌کند و خود را که بعضی در میان شما بی‌نظم رفتار می‌کنند که کاری نمی‌کنند بلندرت می‌سازد هرچه به خدا یا به معبد مسحی شود، بحدی که بلکه فضول هستند. ۱۳ اما چنین اشخاص را در خداوند ما عیسی می‌مغلد خدا در هیکل خدا نشسته، خود را می‌نماید که خداست. مسیح حکم ونصیحت می‌کنیم که به آرامی کار کرده، نان خود را ه آیا یاد نمی‌کنید که هنگامی که هنوز نزد شمامی بودم، این را بخورند. ۱۴ اما شمامی برادران از نیکوکاری خسته خاطر مشوید. به شما می‌گفتم؟ ۱۵ و الان آنچه راکه مانع است می‌دانید تا او ۱۶ ولی اگر کسی سخن ما رادر این رساله اطاعت نکند، بر او در زمان خود ظاهر بشود. ۱۷ زیرا که آن سر بی‌دینی الان عمل نشانه گلزارید و باوی معاشرت مکنید تا شرمنده شود. ۱۸ اما او می‌کنده فقط تا وقتی که آنکه تا به حال مانع است از میان برداشته را دشمن می‌شمارید بلکه چون برادر او را تنبیه کنید. ۱۹ اما خود شود. ۲۰ آنگاه آن بی‌دین ظاهر خواهد شد که عیسی خداوند او را خداوند سلامتی شما را پیوسته در هر صورت، سلامتی عطا کناد و

خداوند با همگی شما باد. ۱۷ تحيت به دست من پولس که
علامت در هر رساله است بدینطور می نویسم: ۱۸ فيض خداوند ما
عیسی مسیح با جمیع شما باد. آمين.

۱ تیموتاؤس

۲

پس از همه‌چیز اول، سفارش می‌کنم که صلووات و دعاها و مناجات و شکرها را برای جمیع مردم به‌جا آورند؛ ۲ بجهت

پولس، رسول عیسی مسیح به حکم نجات‌دهنده ما خدا و پادشاهان و جمیع صاحبان منصب تا به آرامی و استراحت و با مسیح عیسی خداوند که امید ما است، ۲ به فرزند حقیقی خود کمال دیداری و وقار، عمر خود را بسر بریم. ۳ زیرا که این نیکو در ایمان، تیموتاؤس. فیض و رحم و سلامتی از جانب خدای و پسندیده است، در حضور نجات‌دهنده ما خدا ۴ که می‌خواهد پدر و خداوند ما مسیح عیسی بر تو باد. ۳ چنانکه هنگامی که جمیع مردم نجات یابند و به معرفت راستی گرایند. ۵ زیرا خدا عازم مکادوینه بودم، به شما التماس نمودم که در افسوس بمانی تا واحد است و در میان خدا و انسان یک متوسطی است یعنی بعضی را امر کنی که تعلیمی دیگر ندهند، ۴ و افسانه‌ها و نسب انسانی که مسیح عیسی باشد، ۴ که خود را در راه همه فدا داد، نامه‌های نامتناهی را اصلاح ننمایند که اینها بحث‌های را نه آن تعمیر شهادتی در زمان معین. ۷ و برای این، من واعظ و رسول و معلم الهی را که در ایمان است پدید می‌آورد. ۵ اما غایت حکم، امتها در ایمان و راستی مقرر شدم. در مسیح راست می‌گوییم و محبت است ازدل پاک و ضمیر صالح و ایمان می‌ربیا. ۶ که از دروغ نی. ۸ پس آزوی این دارم که مردان، دست‌های مقدس را این امور بعضی منحرف گشته به یهوده‌گویی توجه نموده‌اند، ۷ و بدون غیظ و جدال پرافراخته، در هر جادعاً کنند. ۹ و همچنین می‌خواهند معلمان شریعت بشوندو حال آنکه نمی‌فهمند آنچه زنان خویشتن را بیارایند به لباس مزین به حنا و پرهیز نه به زلفها و می‌گویند و نه آنچه به تأکید اظهار می‌نمایند. ۸ لیکن می‌دانم که طلا و مروارید و رخت گرانبهای، ۱۰ بلکه چنانکه زنانی رامی شاید شریعت نیکو است اگرکسی آن را برسحب شریعت پکار برد. ۹ و که دعای دیداری می‌کنند به اعمال صالحه. ۱۱ زن با سکوت، این بداند که شریعت بجهت عادل موضوع نمی‌شود، بلکه برای به کمال اطاعت تعلیم گیرد. ۱۲ و زن را اجازت نمی‌دهم که سرکشان و طاغیان و بی‌دینان و گناهکاران و ناپاکان و حرامکاران و تعیین دهد یا بر شوهر مسلط شود بلکه در سکوت بماند. ۱۳ زیرا قاتلان پدر و قاتلان مادر و قاتلان مردم ۱۰ و زانیان و لواطان مردم که آدم اول ساخته شد و بعد حوا. ۱۴ و آدم فرب خودر بلکه زن دزدان و دروغ‌گویان و قسم دروغ خوران و برای هر عمل دیگری که فرب خوده، در تصمیر گرفار شد. ۱۵ اما به زایدین رسنگار خواهد برخلاف تعلیم صحیح باشد، ۱۱ برحسب انجیل جلال خدای شد، اگر در ایمان و محبت و قدوسیت و تقوا ثابت بمانند.

متبارک که به من سپرده شده است. ۱۲ و شکر می‌کنم خداوند

خدود مسیح عیسی را که مرا تقویت داد، چونکه امین شمرده، به ۳ این سخن امین است که اگر کسی منصب اسقفی را

این خدمتمن ممتاز فرمود، ۱۳ که سابق کفرگو و مضر و سقطگو بخواهد، کار نیکو می‌طلبید. ۲ پس اسقف باید بی‌ملامت و بودم، لیکن رحم یافتم از آترو که از جهالت در بی‌ایمانی کردم. صاحب یک زن و هشیار خدمتمند و صاحب نظام و مهمان نواز و ۱۴ اما فیض خداوندما بی‌نهایت افروز بالایان و محبی که در راغب به تعلیم باشد؛ ۳ نه میگسار یا زنده‌یا طماع مسود بقیع مسیح عیسی است. ۱۵ این سخن امین است و لایق قبول تمام بلکه حلیم و نه جنگجو و نه زریست. ۴ مدیر اهل خانه خود، به که مسیح عیسی بدنیا آمد تا گناهکاران را نجات‌بخشید که من نیکویی و فرزندان خویش را در کمال وقار مطبع گرداند، ۵ زیره‌گاه بزرگترین آنها هستم. ۱۶ بلکه از این جهت بر من رحم شد تا کسی نداند که اهل خانه خود را تدبیر کند، چونکه کلیسای خدا اول درمن، مسیح عیسی کمال حلم را ظاهر سازد تا آنایی را که را نگاهبانی می‌نماید؟ ۶ و نه جدید‌الایمان که مبادا غرور کرده، بجهت حیات جاودانی به وی ایمان خواهند آورد، نمونه باشم.

۷ اما لازم است که نزد آنایی که خارجند (aiōnios g166) ۱۷ برای پادشاه سرمدی و باقی ونادیده را، هم نیک نام باشد که مبادا در رسوای و دام اپلیس گرفار شود. ۸ همچنین شماسان باوارق باشدند، نه دو زیان و نه راغب به شراب خدای حکیم وحید را اکرام و جلال تا البدال‌اباد باد. آمين. (aiōn)

۱۸ ای فرزند تیموتاؤس، این وصیت را به تو می‌سپارم زیاده و نه طماع سود قبیح؛ ۹ دارندگان سر ایمان در ضمیر پاک. برحسب نبوتاوی که سابق بر تو شد تا در آنها جنگ نیکو کنی، ۱۰ اما باید ایشان آزموده شوند و چون بی‌عیب یافت شدند، کار و ایمان و ضمیر صالح را نگاه داری که بعضی این را از خود شمامی را بکنند. ۱۱ و به همین‌طور زنان نیز باید باوقار باشند و نه دوراندخته، مر ایمان را شکسته کشته شدند. ۲۰ که از آن جمله غیبت‌گو بلکه هشیارو در هر امری امین. ۱۲ و شماسان صاحب هیمیناویس و اسکندر می‌باشند که ایشان را به شیطان سپردم تا یک زن باشند و فرزندان و اهل خانه خویش را نیکو تدبیر ننمایند، تادیب شده، دیگر فرنگویند.

۱۳ زیرا آنایی که کار شمامی را نیکو کرده باشند، درجه خوب برای خویشتن تحصیل می‌کنند و جلادت کامل در ایمانی که به مسیح عیسی است. ۱۴ این به تو می‌نویسم به امید آنکه به زودی

نند تو آیم. ۱۵ لیکن اگر تاخیر اندازم، تا بدانی که چگونه باید در باشند. ۸ ولی اگر کسی برای خویشان و علی الخصوص اهل خانه خدا رفقار کنی که کلیساخای خدای حی و سنتون و بپیاد خانه خود تدبیر نکند، منکر ایمان و پستتر از بی ایمان است. راستی است. ۱۶ وبالاجماع سر دینداری عظیم است که خدا ۹ بیوهزنی که مکتر از شصت ساله نباشد و یک شوهر کرده باشد، در جسم ظاهر شد و در روح، تصدیق کرده شد و به فرشتگان، باید نام او ثبت گردد، ۱۰ که در اعمال صالح نیک نام باشد، اگر مشهود گردید و به امتهای موضعه کرده ودر دنیا ایمان آورده و به فرزندان را پرورد و غیرا را مهمانی نموده و پاهیاهای مقدسین راشسته و زحمت کشان را اعانتی نموده و هر کارنیکو را پیروی کرده جلال بالا برده شد.

۴ ولیکن روح صریح می گوید که در زمان آخر بعضی از ایمان مسیح سرکش شوند، خواهش نکاح دارند ۱۲ و ملزم می شوند برگشته، به ارواح مضل و تعالیم شیاطین اصحا خواهند نمود، ۲ به ازینکه ایمان نخست را برطرف کرده اند؛ ۱۳ و علاوه بر این خانه ریاکاری دروغگویان که ضمایر خود را داغ کرده اند؛ ۲ که از مراوjet معنی کنند و حکم می نمایند به احتیاز از خوارک هایی که خدا آفریده ای مومنین و عارفین حق تا آنها را به شکرگزاری بخورند. ۴ زیرا که هر مخلوق خدا نیکو است وهیچ چیز را رد نماید کرد، اگر به شکرگزاری پذیرند، ۵ زیرا که از کلام خدا و برگشتنبه عقب شیطان. ۶ اگر این امور را به برادران بسپاری، خادم دعا تقدیس می شود. ۶ اگر این امور را به برادران ایمان و نیکوی مسیح عیسی خواهی بود، تربیت یافته در کلام ایمان و تعیلم خوب که پیروی آن را کرده ای. ۷ لیکن از افسانه های حرام عجزوها احتیاز نما و در دینداری ریاضت بکش. ۸ که ریاضت بدنی اندک فایده ای دارد، لیکن دینداری برای هر چیز مفید است که وزنگی حال و آینده را دارد. ۹ این سخن امین است و اجرت خود است. ۱۰ زیراکه برای این زحمت و بی احترامی می کشیم، یا سه شاهد مپذیر. ۱۱ آنانی که گناه کنند، پیش همه توبیخ فرما زیرا ممید داریم به خدای زنده که جمیع مردمان علی الخصوص مومنین را نجات دهنده است. ۱۱ این امور را حکم و تعیلم فرماید. ۱۲ هیچ کس جوانی تو را حفیر نشمارد، بلکه مومنین را در کلام و سیرت و محبت و ایمان و عصمت، نمونه باش. ۱۳ تا مادامی که نه آیم، خود را به قرائت و نصیحت و تعیلم بسپار. ۱۴ زنهار از آن کرامتی که در تو است که بوسیله نبوت با نهادن دستهای کشیشان به تو داده شد، بی اعتنایی منما. ۱۵ در این امور تامل نما و در اینها راسخ باش تا ترقی تو پر بهمه ظاهر شود. ۱۶ خویشن را و تعیلم را احتیاط کن و در این امور قائم باش که هرگاه چنین آنها کی، خویشن را و شوندگان خویش را نیز نجات خواهی داد.

۶ آنانی که غلامان زیر بیغ می باشند، آقایان خویش را لایق کمال احترام بدانند که مبادانام و تعیلم خدا بد گفته شود. ۲ اما کسانی که آقایان مومن دارند، ایشان را تحقیر ننمایند، از آنچه که مثلا خواهارن با کمال عفت؛ ۳ بیوهزنی را اگر کی الحقیقت بیوه برادراند بلکه بیشتر خدمت کنند از آنروکه آنانی که در این احسان پوشوند که خانه خود را با دینداری نگاه دارند و حقوق اجاد خود را ادا کنند که این در حضور خدا نیکو پسندیده است. ۵ اما زنی که فی الحقیقت بیوه و بی کس است، به خدا امیدوار است و در صلوات و دعاهای شبانه روز مشغول می باشد. ۶ لیکن زن عیاش در آنها پدیده می آید حسد و نزاع و کفر و ظعن شر ۵ و معارضات مردم فاسد العقل و مرتد از حق که می پندازند دینداری سود است.

از چنین اشخاص اعراض نما. ۶ لیکن دینداری با قناعت سود عظیمی است. ۷ زیرا که در این دنیا هیچ نیاوردیم و واضح است که از آن هیچ نمی توانیم برد. ۸ پس اگر خواک و پوشک داریم، به آنها قانع خواهیم بود. ۹ اما آنانی که می خواهند دولتمند شوند، گرفتاری شوند در تجربه و دام و انواع شهوات بی فهم و مضر که مردم را به تباہی و هلاکت غرق می سازند. ۱۰ زیرا که طمع ریشه همه بدیهای است که بعضی چون دربی آن می کوشیدند، از ایمان گمراه گشته، خود را به اقسام دردها سفتند. ۱۱ ولی توای مرد خدا، از اینها بگیر و عدالت و دینداری و ایمان و محبت و صبر و تواضع را پیروی نما. ۱۲ و جنگ نیکوی ایمان را بکن و بدست آور آن حیات جاودانی را که برای آن دعوت شدی و اعتراف نیکو کردی در حضور گواهان بسیار. (aiōnios g166) ۱۳ تو را وصیت می کنم به حضور آن خدایی که همه را زندگی می بخشد و مسیح عیسی که در پیش پنطیوس پیلاطس اعتراف نیکونمود، ۱۴ که تو وصیت را بی داغ و ملامت حفظکن تا به ظهور خداوند ما عیسی مسیح. ۱۵ که آن را آن مبارک و قادر وحید و ملک الملوك ورب الارباب در زمان معین به ظهور خواهد آورد. ۱۶ که تنها لایمود و ساکن در نوری است که نزدیک آن نتوان شد و احدی از انسان او را ندیده و نمی تواند دید. او را تا ابدالاً باد اکرم و قدرت باد. آمین. (aiōnios g166) ۱۷ دولتمندان این جهان را امر فرما که بلندپروازی نکنند و به دولت ناپایدار امید ندارند، بلکه به خدای زنده که همه‌چیز را دولتمندانه برای تمنع به ما عطا می کند؛ (aiōn g165) ۱۸ که نیکوکار بوده، در اعمال صالحه دولتمند و سخنی و گشاده دست باشند؛ ۱۹ و برای خود اساسن نیکو بجهت عالم آینده نهند تا حیات جاودانی را بدست آورند. ۲۰ ای تیموتاؤس تو آن امانت را محفوظ دار واز بیهوده گویی های حرام و از مباحثات معرفت دروغ اعراض نما. ۲۱ که بعضی چون ادعای آن کردند از ایمان منحرف گشتند. فیض با تو باد. آمین.

2 تیموتاوس

دهند اگر به قانون پهلوانی نکرده باشد. ۶ بزرگری که محنت

می‌کشد، باید اول نصیبی از حاصل ببرد. ۷ در آنچه می‌گوییم تفکر

۱ پولس به اراده خدا رسول مسیح عیسی، برحسب وعده حیاتی کن زیرا خداوند تو را در همه‌چیز فهم خواهد بخشد. ۸ عیسی

که در مسیح عیسی است، ۲ فرزند حبیب خود تیموتاوس را. مسیح را بخاطر دار که از نسل دادوبده، از مردگان برخاست

فیض و رحمت و سلامتی از جانب خدای پدر خداوند ما عیسی برحسب بشارت من، ۹ که در آن چون بدکار تا به بنده رحمت

مسیح باد. ۳ شکر می‌کنم آن خدای را که از اجداد خودبه می‌کشم، لیکن کلام خدا بسته نمی‌شود. ۱۰ و ازین جهت

ضمیر خالص بندگی او را می‌کنم، چونکه دائم در دعاهای خود همه خدمات را بخاطر برگزیدگان متتحمل می‌شوم تا ایشان نیز

تو را شبامروز یاد می‌کنم، ۴ و مشتاق ملاقات تو هستم چونکه نجاتی را که در مسیح عیسی است با جلال جاودانی تحصیل

اشکهای تورا بخاطر می‌دارم تا از خوشی سیر شوم. ۵ زیرا که یاد کنند. (aiōnios g166) ۱۱ این سخن امین است زیرا اگر با وی

می‌دارم ایمان بی‌ربای تو را که نخست درجه ات لوبیس و مادرت مردمی، با او زیست هم خواهیم کرد. ۱۲ و اگر تمحل کنیم، با او

افنیکی ساکن می‌بود و مرما بقین است که در تو نیز هست. ۶ لهذا سلطنت هم خواهیم کرد؛ و هرگاه او را انکار نکنند، زیرا نیز ما را انکار

بیاد تومی آرم که آن عطای خدا را که بوسیله گذاشتن دستهای خواهد کرد. ۱۳ اگر بی‌ایمان شویم، او امین می‌ماند زیرا خود را

من بر تو است برافروزی. ۷ زیرا خداور جن را به ما نداده است انکار نمی‌تواند نمود. ۱۴ این چیزها را به یاد ایشان آور و در

بلکه روح قوت و محبت و تادیب را. ۸ پس از شاهادت خداوند حضور خداوند قدغن فرما که مجادله نکنند، زیرا هیچ سود نمی‌

ما عار مدار و نه ازمن که اسیر او می‌باشم، بلکه در خدمات بخشد بلکه باعث هلاکت شنوندگان می‌باشد. ۱۵ و سعی کن

انجیل شریک باش برحسب قوت خدا، ۹ که ما را نجات داد و که خود را مقبول خداسازی، عاملی که خجل نشود و کلام خدا

به دعوت مقدس خواند نه به حسب اعمال ما بلکه برحسب رابخوی انجام دهد. ۱۶ و از یاده‌گویی های حرام اعراض نما زیرا

اراده خود و آن فیضی که قبل از قدمی الایام در مسیح عیسی به ما که تا به فرونی بی‌دینی ترقی خواهد کرد. ۱۷ و کلام ایشان، چون

عطای شد. (aiōnios g166) ۱۰ امالحال آشکار گردید به ظهور آنکه می‌خود و از آنجلمه هیمنیاوس و فلیطیس می‌باشند که

نجات‌دهنده ماعیسی مسیح که موت را نیست ساخت و حیات ایشان از حق برگشته، می‌گویند که قیامت الان شده است و بعضی

وی فسادی را روشن گردانید بوسیله انجیل، ۱۱ که برای آن من را از ایمان منحرف می‌ساند. ۱۹ و لیکن بیاد ثابت خدا قائم

واعظ و رسول و معلم امته‌ها مقرر شده‌اند. ۱۲ و از این جهت این است و این مهر را دارد که «خداوند کسان خود رامی شناسد»

زمحمات را می‌کشم بلکه عار ندارم چون می‌دانم به که ایمان آوردم و «هرکه نام مسیح را خواند، از ناراستی کناره جوید.» ۲۰ اما

و مرا یقین است که او قادر است که امانت مرا تا به آن روز حفظ در خانه بزرگ نه قسطظروف طلا و نقره می‌باشد، بلکه چویی و

کند. ۱۳ نمونه‌ای بگیر از سخنان صحیح که از من شیدی در گلی نیز، اما آنها برای عوت و اینها برای ذلت.

ایمان و محبتی که در مسیح عیسی است. ۱۴ آن امانت نیکو را خویشتن را از اینها ظاهر سازد، ظرف عربت خواهد بود مقدس و

بوسیله روح القدس که در ما ساکن است، حفظ کن. ۱۵ از این نافع برای مالک خود و مستعد برای هر عمل نیکو. ۲۲ اما از

آگاه هستی که همه آنایی که در آسیا هستند، از من رخ تلقه‌اند شهوات جوانی بگزین و با آنایی که از قبل خالص نام خداوند را

که از آنجلمه فیجلس و هرموجنس می‌باشند. ۱۶ خداوند اهل می‌خوانند، عدالت و ایمان و محبت و سلامتی را تعاقب نما.

خانه ایسیفوروس را ترحم کنند زیرا که او بارها دل مرا تازه کرد و از لیکن ازماسائل بیوه و بی‌تادیب اعراض نما چون می‌دانی که

زنجری من عار نداشت، ۱۷ بلکه چون به روم رسید، مرا به کوشش نزاعها پدید می‌آورد. ۲۴ اما بنده خدابناید نزاع کند، بلکه با همه

بسیار تفحص کرده، پیدا نمود. ۱۸ (خداوند بدو عطا کناد که کس ملام و راغب به تعیلم و صابر در مشقت باشد، و با

در آن روز در حضور خداوند رحمت باید). و خدمتهاهی را که حلم مخالفین را تادیب نماید که شاید خدا ایشان را توبه بخشد تا

درافسنس کرد تو بهتر می‌دانی. راستی را پیشانستند. ۲۶ تا از دام اپلیس باز به هوش آیند که به حسب اراده او صیداو شده‌اند.

۲ پس توای فرزند من، در فیضی که در مسیح عیسی است

زورآور باش. ۲ و آنچه به شهود بسیار از من شیدی، به مردمان ۳ اما این را بدان که در ایام آخر زمانهای سخت پدید خواهد

امین بسیاره که قابل تعیلم دیگران هم باشند. ۴ چون سپاهی نیکوی آمد، ۲ زیرا که مردمان، خودپرست خواهند بود و طماع ولافسن و

مسیح عیسی در تحمل خدمات شریک باش. ۴ هیچ سپاهی خود متفکر و بدگو و نامطیع والدین و ناسپاس و ناپاک ۲ و بی‌الفت و

را در امور روزگار گرفتارنی سازد تا رضایت آنکه او را سپاهی کنیه دل و غیبت گو و نایبرهیزو بی‌مروت و متنفر از نیکوی ۴ و

ساخت بجودی. ۵ و اگر کسی نیز پهلوانی کند، تاج را بدونی خیانت کار و تندمزاج و معigor که عشت را بیشتر از خدادوست

می دارند؛ ۵ که صورت دینداری دارند، لیکن قوت آن را انکار مرقس را برداشته، با خود بیاور زیرا که مراججه خدمت مفید می کنند. از ایشان اعراض نما. ۶ زیرا که از اپیها هستند آنانی که است. ۱۲ اما تیخیکس را به افسس فرستادم. ۱۳ ردای که به حیله داخل خانه‌ها گشته، زنان کم عقل را اسیر می کنند که بار در تروآس نزد کرپس گذاشتمن، وقت آمدنت بیاور و کتب را نیز گناهان را می کشند و به انواع شهوات ربوه می شوند. ۷ و دائم وخصوص رفق را. ۱۴ اسکندر مسکر با من بسیار بدیها کرد. تعلیم می گیرند، لیکن هرگز به معرفت راستی نمی توانند رسید. ۸ و خداوند او را بحسب افالش جراحتوارد داد. ۹ و تو هم از او همچنان که یپیس و یمپریس با موسی مقاومت کردند، ایشان نیز با باحدر باش زیرا که باسخنان ما بشدت مقاومت نمود. ۱۰ در راستی مقاومت می کنند که مردم فاسدالعقل و مردود از ایمانند. محاجه اول من، هیچ کس با من حاضر نشد بلکه همه مراتک ۱۱ لیکن بیشتر ترقی نخواهد کرد زیرا که حماقت ایشان بر جمیع کردن. مباد که این بر ایشان محسوب شود. ۱۲ لیکن خداوند با مردم واضح خواهد شد، چنانکه حماقت آنها نیز شد. ۱۰ لیکن من ایستاده، به من قوت داد تاموزعه بوسیله من به کمال رسید و تو تعیین و سیرت و قصد و ایمان و حلم و محبت و صبر مرا پیروی تمامی امت هابشنوند و از دهان شیر رستم. ۱۸ و خداوند مرا از هر نمودی، ۱۱ و زحمات و آلام مرا مثل آنهایی که در انطاکیه واقع شده، چگونه زحمات را تحمل می نمودم و داد. او را تا ابدالايد جلال باد. آمين. (aiōn g165) ۱۹ فرسکا خداوند مرا از همه رهایی داد. ۱۲ و همه کسانی که می خواهند و اکیلا و اهل خانه ایسیفروس راسلام رسان. ۲۰ ارستس در در مسیح عیسی به دینداری زیست کنند، زحمت خواهند کشید. قرنفس ماند؛ اماتریسم را در میلیتس بیمار واگذاردم. ۲۱ سعی ۱۳ لیکن مردمان شری و دغاباز بر بدی ترقی خواهند کرد که کن که قبل از زستان بیایی. افبولس و پودیس و یپیس و کلادیه و فریتنده و فریب خورده می باشند. ۱۴ اما تو در آنچه آموختی و همه براذران تو را سلام می رسانند. ۲۲ عیسی مسیح خداوند با ایمان آوردی قایم باش چونکه می دانی از چه کسان تعیین یافته، روح توباد. فیض بر شما باد. آمين.

۱۵ و اینکه از طفولیت کتب مقدسه را دانسته‌ای که می تواند تو را حکمت آموزدیرای نجات بوسیله ایمانی که بر مسیح عیسی است. ۱۶ تمامی کتب از الهام خداست و بجهت تعیین و تنبیه و اصلاح و تربیت در عدالت مفیداست. ۱۷ تا مرد خدا کامل و بجهت هر عمل نیکوارسته بشود.

۴ تو را در حضور خدا و مسیح عیسی که بزنندگان و مردگان داوری خواهد کرد قسم می دهم و به ظهور و ملکوت او ۲ که به کلام موضعه کنی و در فرصت و غیر فرصت مواظب باشی و تنبیه و توبیخ و نصیحت نمایی با کمال تحمل و تعیین. ۳ زیرا ایامی می آید که تعیین صحیح را منحمل نخواهند شد، بلکه برحسب شهوات خود خارش گوشها داشته، معلمان را برخود فراهم خواهند آورد، ۴ و گوشها خود را از راستی برگردانیده، به سوی افسانه‌ها خواهند گردید. ۵ لیکن تو در همه چیز هشیار بوده، متتحمل زحمات باش و عمل مبشر را بجا آور و خدمت خود را به کمال رسان. ۶ زیرا که من الان ریخته می شوم و وقت رحلت من رسیده است. ۷ به جنگ نیکو جنگ کردند و دوره خود را به کمال رسانیده، ایمان را محفوظ داشتمام. ۸ بعد از این تاج عدالت برای من حاضر شده است که خداوند داور عادل در آن روز به من خواهد داد؛ و نه به من فقط بلکه نیز به همه کسانی که ظهور او را دوست می دارند. ۹ سعی کن که به زودی نزد من آیی، ۱۰ زیرا که دیماس برای محبت این جهان حاضر مرا ترک کرده، به تسلالونیکی رفته است و کریسکیس به غلاطیه و تیپس به دلماطیه. (aiōn g165) ۱۱ لوقا تنها با من است.

تیپتس

نصیحت فرما تا خرداندیش باشدند. ۷ و خود را در همه‌چیز نمونه اعمال نیکو بسازو در تعليم خود صفا و وقار و اخلاق را بکار بر،

۱ پولس، غلام خدا و رسول عیسی مسیح برسحب ایمان ۸ و کلام صحیح بی عیب را تا دشمن چونکه فرصل بدگفتن در برگردید گان خدا و معرفت آن راستی که در دینداری است، ۲ به حق ما نیاید، خجل شود. ۹ غلامان را نصیحت نما که آقایان امید حیات جادوی که خدایی که دروغ نمی تواند گفت، خود را طاعت کنند و در هر امر ایشان را راضی سازند و نقیض گو ارزمانهای ازلی و عده آن را داد، (aiōnios g166) ۳ اما در زمان نیاشند؛ ۱۰ و دزدی نکنند بلکه کمال دیانت را ظاهر سازند تا معین، کلام خود را ظاهر کرد به معظمه‌ای که برسحب حکم تعليم نجات‌دهنده ما خدارا در هر چیز زیست دهند. ۱۱ زیرا که نجات‌دهنده ما خدا به من سپرده شد، ۴ تیپتس را که فرزند حقیقی من برسحب ایمان عام است، فیض و رحمت و سلامتی ۱۲ ما را تادیب می کنند که بی دینی و شهوات دنبی را ترک کرده، از جانب خدای پدر و نجات‌دهنده ما عیسی مسیح خداوند باد. با خرداندیشی و عدالت و دینداری در این جهان زیست کنیم.

۵ بدین جهت تو را در کریت واگذارشتم تا آنچه را که باقی مانده (aiōn g165) ۱۳ و آن امید مبارک و تجلی جلال خدای عظیم است اصلاح نمایی و چنانکه من به تو امر نمودم، کشیشان در هر و نجات‌دهنده خود ما عیسی مسیح را انتظار کشیم، که شهر مقرر کی. ۶ اگر کسی بی ملامت و شوهر یک زن باشد که خود را در راه ما فدا ساخت تا ما را از هر ناراستی برهاند و امی فرزندان مونم دارد، بری از تهمت فجور و تمرد، ۷ زیرا که اسقف برای خود طاهر سازد که ملک خاص او و غیور در اعمال نیکو می باید چون وکیل خدایی ملامت باشد و خود رای یا تندمازج یا باشند. ۱۵ این را بگو و نصیحت فرما و درکمال اقتدار توبیخ نما میگسایرا زنده یا طماع سود قبیح نیاشد، ۸ بلکه مهمان دوست و هیچ کس تو را حقیرنشمارد.

۹ خردوست و خرداندیش و عادل و مقدس و پریزیکار؛ ۹ و متمسک ۱۰ بیاد ایشان آور که حکام و سلاطین را طاعت کنند و به کلام امین برسحب تعليمی که یافته تا بتواند به تعليم صحیح فرمانبرداری نمایند و برای هرکار نیکو مستعد باشند، ۲ و هیچ کس نصیحت کنند و مخالفان را توبیخ نماید. ۱۰ زیرا که باوه گویان و فریبند گان، بسیار و مت مرد می باشند، علی الخصوص آنانی که از اهل ختنه هستند؛ ۱۱ که دهان ایشان را باید بست زیراخنه‌ها را بالکل واژگون می سازند و برای سودقیح، تعالیم ناشایسته می دهد. ۱۲ یکی از ایشان که نبی خاص ایشان است، گفته است که «اهل کریت همیشه دروغگو و حوش شریر و شکم پرست بی کاره مهربانی و لطف نجات‌دهنده ما خدا ظاهر شد، ۵ نه به سبب اعمالی که ما به عدالت کرده بودیم، بلکه محض رحمت خود ما می باشند». ۱۳ این شهادت راست است؛ از این جهت ایشان را به سختی توبیخ فرما تا در ایمان، صحیح باشند، ۱۴ و گوش اه که او را به ما به دولتمندی افاضه نمود، به توسط نجات‌دهنده نگیرند به افسانه های یهود و احکام مردمانی که از راستی انحراف ماعیسی مسیح، ۷ تا به فیض او عادل شمرده شده، وارت گردیم می جویند. ۱۵ هرجیز برای پاکان پاک است، لیکن آلدگان و بحسب امید حیات جادوی. (aiōnios g166) ۸ این سخن بی ایمان را هیچ-چزیاک نیست، بلکه فهم و ضمیر ایشان نیز امین است و در این امور می خواهم تو قدر غنیمی تا آنانی ملوث است؛ ۱۶ مدعی معرفت خدا می باشند، اما به افعال خود که به خدا ایمان آورند، بکوشند که در اعمال نیکو موازنی او را انکار می کنند، چونکه مکروه و مت مرد هستند و بجهت هر نمایند، زیرا که این امور برای انسان نیکو و مفید است. ۹ و از مباحثات نامعقول و نسب نامهها و نزاعهها و جنگهای شرعی اعراض عمل نیکو مردود.

۱۰ اما تو سخنان شایسته تعليم صحیح را بگو: ۲ که مردان پیر، هشیار و باوقار و خرداندیش و در ایمان و محبت و صیر، باشد، بعد از یک دو نصیحت اجتناب نما، ۱۱ چون می دانی صحیح باشند. ۳ همچنین زنان پیر، در سیرت متفقی باشند و نه که چنین کس مرتد و از خود ملزم شده درگناه رفتار می کند. غیبت گو و نه بنده شراب زیاده بلکه معلمات تعليم نیکو، ۴ تا ۱۲ وقتی که ارتیمسا یا تیخیکس را نزد توفروستم، سعی کن که در زنان جوان را خرد بیاموزند که شوهردوس و فرزنددوس باشند، نیکوپولیس نو من آئی زیرا که عزیمت دارم زمستان را در آنجا بسر و خرداندیش و عفیقه و خانه نشین و نیکو و مطیع شوهران خود برم. ۱۳ زیباس خطیب و اپلس را در سفر ایشان به سعی امداد که مبادا کلام خدا متهشم شود. ۶ و به همین نسق جوانان را کن تا محتاج هیچ چیز نباشند. ۱۴ و کسان ما نیز تعليم بگیرند که در کارهای نیکومشغول باشند برای رفع احتیاجات ضروری،

تابی ثمر نباشد. ۱۵ جمیع رفقای من تو را سلام می‌رسانند و آنانی را که از روی ایمان ما رادوست می‌دارند سلام رسان. فیض با همگی شما باد. آمین.

فلیمون

۱ پولس، اسیر مسیح عیسی و تیموتاوس برادر، به فلیمون عزیز و همکار ما ۲ و به اپفیه محبویه و ارخپیس همسپاه ما به کلیساپی که در خانه ات می باشد. ۳ فیض و سلامتی از جانب پدر ما خدا و عیسی مسیح خداوند با شما باد. ۴ خدای خود را شکر می کنم و پیوسته تو رادر دعاها خود باد می آرم ۵ چونکه ذکر محبت و ایمان تو را شنیده ام که به عیسی خداوندو به همه مقدسین داری، ۶ تا شراکت ایمان موثر شود در معرفت کامل هر نیکویی که در ما است برای مسیح عیسی. ۷ زیرا که مرا خوشی کامل و نسلی رخ نمود از محبت تو از آنرو که دلهای مقدسین از توا برادر استراحت می پذیرند. ۸ بدین جهت هر چند در مسیح کمال جسارت را دارم که به آنچه مناسب است تو را حکم دهم، ۹ لیکن برای محبت، سزاوارتر آن است که التمام نمایم، هرچند مردی چون پولس پیر والان اسیر مسیح عیسی نیز می باشم. ۱۰ پس تو را التمام می کنم دریاره فرزند خود انسیمیس که در زنجیرهای خود او را تولید نمودم، ۱۱ که سابق او برای تو بی فایده بود، لیکن الحال تو را و مرفایده مند می باشد؛ ۱۲ که او را نزد تو پس می فرستم، پس تو او را پذیر که جان من است. ۱۳ و من می خواستم که او را نزد خود نگاه دارم تا به عوض تو مرا در زنجیرهای انجیل خدمت کند، ۱۴ اما نخواستم کاری بدون رای تو کرده باشم تا الحسان تو از راه اضطرار نباشد، بلکه از روی اختیار. ۱۵ زیرا که شاید بدین جهت ساعتی از توجضا شد تا او را تا به ابد دریابی. (aiōnios g166) ۱۶ لیکن بعد از این نه چون غلام بلکه فوق از غلام یعنی برادر عزیز خصوص به من اما چند مرتبه زیادتر به تو هم در جسم و هم در خداوند. ۱۷ پس هرگاه مرا رفیق می دانی، او را چون من قبول فما. ۱۸ اما اگر ضرری به تو رسانیده باشد یا طلبی از او داشته باشی، آن را بر من محاسب دار. ۱۹ من که پولس هستم، به دست خود می نویسم، خود ادا خواهم کرد، تا به تو نگویم که به جان خود نیز مدینون من هستی. ۲۰ بلى ای برادر، تا من از تو در خداوند بخوردار شوم. پس جان مرا در مسیح تازگی بده. ۲۱ چون بر اطاعت تو اعتماد دارم، به تومی نویسم از آن جهت که می دانم بیشتر از آنچه می گوییم هم خواهی کرد. ۲۲ معهداً منی نیز برای من حاضر کن، زیرا که امیدوارم از دعاها شما به شما بخشیده شوم. ۲۳ اپفراس که در مسیح عیسی هم زدنان من است و مرقس ۲۴ و ارستخس و دیماس و لوقا همکاران من تو را سلام می رسانند. ۲۵ فیض خداوند عیسی مسیح با روح شما باد. آمين.

نهادی و او را بر اعمال دستهای خود گماشتی. ۸ همه‌چیز را زیر پایهای او نهادی.» پس چون همه‌چیز را مطیع او گردانید، هچ چیز

۹ خدا که در زمان سلف به اقسام متعدد و طریق‌های مختلف را نگذاشت که مطیع او نباشد. لکن الان هنوز نمی‌بینیم که بواسطت اینیا به پدران ما تکلم نمود، ۱۰ در این ایام آخر به ما همه‌چیز مطیع وی شده باشد. ۱۱ اما او را که اندکی از فرشتگان داد و بوسیله او عالمها رآتیرد؛ (aiōn g165) ۱۲ که فروع جلالش واکرام بر سر وی نهاده شد تا به فیض خدا برای همه ذائقه موت را و خاتم جوهرش بوده و به کلمه قوت خود حامل همه موجودات بچشد. ۱۳ زیرا او را که بخاطری همه و از وی همه‌چیز می‌باشد، بوده، چون طهارت گناهان را به اتمام رسانید، بدست راست چون فرزندان پسیار را وارد جلال می‌گرداند، شایسته بود که رئیس کبریا در اعلیٰ علیین بنشست، ۱۴ و از فرشتگان افضال گردید، نجات ایشان را به دردها کامل گرداند. ۱۵ زانرو که چون مقدس بمقدار آنکه اسمی بزرگتر از ایشان به میراث یافته بود. ۱۶ زیرا به کننده و مقدسان همه از یک می‌باشند، از این جهت عار ندارد کدام‌پک از فرشتگان هرگز گفت که «تو پسر من هستی. من امروز که ایشان را بادرد بخواند. ۱۷ چنانکه می‌گوید: «اسم تو را به تو را تولید نمود» واپس «من او را پدر خواهم بود او پسر من برادران خود اعلام می‌کنم و در میان کلیساً تو را تسبیح خواهم خواهد بود؟» ۱۸ و هنگامی که نخست زاده را باز به جهان می‌آورد خواند. ۱۹ واپس: «من بروی توکل خواهم نمود.» و نیز: می‌گوید که «جمعیت فرشتگان خدا او را پرستش کنند.» ۲۰ و در «اینک من و فرزندانی که خدا به من عطا فرمود.» ۲۱ پس چون حق فرشتگان می‌گوید که «فرشتگان خود را بادها می‌گرداند و فرزندان در خون و جسم شراکت دارند، او نیز همچنان در این هر خادمان خود را شلعله آش.» ۲۲ اما در حق پسر: «ای خدا تخت دو شریک شد تابوساطت موت، صاحب قدرت موت یعنی ابلیس تو تا ابدالایاد است و عصای ملکوت تو عصای راستی است. را تباہ سازد، ۲۳ و آنانی را که از ترس موت، تمام عمر خود عدالت را دوست و شوارت را دشمن می‌داری. را گرفتار بندگی می‌بودند، آزاد گرداند. ۲۴ زیرا که در حقیقت (aiōn g165) ۲۵ بنابراین خدا، خدای تو، تو را به روغن شادمانی بیشتر از رفاقت فرشتگان را دستگیری نمی‌نماید بلکه نسل ابراهم را دستگیری مسح کرده است. ۲۶ و (نیز می‌گوید): «توای خداوند، درایدا نماید. ۲۷ از این جهت می‌بایست در هر امری مشابه برادران دشمنان تو را پایی انداز تو سازم؟» ۲۸ آیا همگی ایشان روح های خدمتگذار نیستند که برای خدمت آنانی که وارث نجات خواهند شد، فرستاده می‌شوند؟

۲۹ لکن تو همان هستی و سالهای تو تمام نخواهد شد. ۳۰ و به ۳۱ بنابراین، ای برادران مقدس که در دعوت سماوی شریک کدام‌پک از فرشتگان هرگز گفت: «بنشین بددست راست من تا هستید، در رسول و رئیس کهنه اعتراف ما یعنی عیسی تامل کنید، ۳۲ که نزد او که وی را معین فرمود امین بود، چنانکه موسی نیز در تمام خانه او بود. ۳۳ زیرا که این شخص لایق اکرامی بیشتر از موسی شمرده شد به آن اندازه‌ای که سازنده خانه را حرمت بیشتر

۳۴ لهذا لازم است که به دقت بليغ تر آنچه راشنيديم گوش از خانه است. ۳۵ زیرا هر خانه‌ای بددست کسی بنا می‌شود، لکن پانی همه خداست. ۳۶ و موسی مثل خادم در تمام خانه او امین دهیم، می‌داند که از آن رپیده شویم. ۳۷ زیرا هر گاه کلامی که بود تا شهادت دهد بر چیزهایی که می‌بایست بعد گفته شود. ۳۸ و بواسطه فرشتگان گفته شد برقرار گردید، بقسمی که هر تجاوز اما مسح مثل پسریر خانه او. و خانه او ما هستیم بشرطی که تا به و تغافلی را جزای عادل می‌رسید، ۳۹ پس ما چگونه رستگار گردیدم اگر از چنین نجاتی عظیم غافل باشیم؟ که در ابتدا تکلم به آن از خداوند بود و بعد کسانی که شنیدند، بر ما ثابت گردانیدند؛ ۴۰ را ساخت مسازید، چنانکه در وقت جنبش دادن خشم او درروز ۴۱ درحالی که خدا نیز با ایشان شهادت می‌داد به آیات و معجزات امتحان در بیان، ۴۲ جایی که پدران شما مراجعتان و آزمایش و انواع قوات و عطاایای روح القدس برسحس اراده خود. ۴۳ زیرا کردند و اعمال مرا تا مدت چهل سال می‌دیدند. ۴۴ از این عالم آیده‌ای را که ذکر آن را می‌کنیم مطیع فرشتگان نساخت. ۴۵ لکن کسی در موضوعی شهادت داده، گفت: «چیست انسان که او را بخاطرآوری یا پسر انسان که از او تقد نمایی؟ ۴۶ او را از این قسم خوردم که به آرامی من داخل نخواهد شد.» ۴۷ ای برادران، از فرشتگان اندکی پست‌تر قرار دادی و تاج جلال واکرام را بر سر او

با حذر باشید مبادا در یکی از شما دل شیر و بی ایمان باشد که از که نتواند همدرد ضعفهای مابشود، بلکه آزموده شده در هر چیز به خدای حی مرتد شوید، ۱۳ بلکه هر روزه همدیگر را نصیحت مثال مابدون گنایه. ۱۶ پس با دلیری نزدیک به تخت فیض بیایم تا کنید مادامی که «امروز» خوانده می شود، مبادا احدي از شما به رحمت بیایم و فیضی را حاصل کنیم که در وقت ضرورت (ما را) فریب گناه سخت دل گردد. ۱۴ از آنرو که در مسیح شریک اعانت کید.

گشته ایم اگر به ابتدای اعتماد خود تا به انتها سخت متمسک

۵ زیرا که هر رئیس کهنه از میان آدمیان گرفته شده، برای آدمیان شویم. ۱۵ چونکه گفته می شود: «امروز اگر آواز او را بشنوید، دل خود را سخت مسازید، چنانکه در وقت جنبش دادن خشم او.» مقرر می شود در امورالله تا هدایا و قربانی ها برای گناهان بگذراند؛ ۲ که با جاهلان و گمراهان می تواند ملاحت است کند، چونکه او نیز در کمزوری گرفته شده است. ۳ و بهسب این کمزوری، او را لازم است چنانکه برای قوم، همچنین برای خویشن نیز قربانی برای گناهان بگذراند. ۴ و کسی این مرتبه را برای خودمنی گردید، بدنهای ایشان در صحراء ریخته شد؟ ۱۸ و درباره که قسم خورد که به آرامی من داخل نخواهند شد، مگر آناتی را که اطاعت نکردندا؟ ۹ پس دانستیم که بهسب این عاصیانی نتوانستند داخل شوند.

۶ چنانکه در مقام دیگر نیز می گوید: «تو تا به ابد کاهن هستی بر

۷ پس بترسیم مبادا با آنکه وعده دخول درآرامی وی باقی رتبه ملکیصدق.» (aiōn g165) ۷ و او در ایام پشتی خود، می باشد، ظاهر شود که احدي از شما فاقد شده باشد. ۲ زیرا که چونکه با فرداشید و اشکها نزد او که به رهانیدنش از موت قادر به ما نیز به مثال ایشان بشارت داده شد، لکن کلامی که شنیدند بود، تضرع و دعای بسیار کرد و بهسب تقوای خویش مستجاب بدبیشان نفع نبخشید، از اینرو که باشوندگان به ایمان متعدد گردید، ۸ هرچند پسریود، به مصیبتهایی که کشید، اطاعت را نشندند. ۳ زیرا ما که ایمان آوردیم، داخل آن آرامی می گردیم، آموخت ۹ و کامل شده، جمیع مطیعان خود را سبب نجات چنانکه گفته است: «در خشم خود قسم خوردم که به آرامی جاودانی گشت.» (aiōnios g166) ۱۰ و خدا او را به رئیس من داخل نخواهند شد.» و حال آنکه اعمال او از آفرینش عالم کهنه مخاطب ساخت به رتبه ملکیصدق. ۱۱ که درباره او ما به اتمام رسیده بود. ۴ و در مقامی درباره روز هفتم گفت که سخنان بسیار است که شرح آنها مشکل می باشد چونکه گوششای «در روز هفتم خدا از جمیع اعمال خود آرامی گرفت.» ۵ و شماستگین شده است. ۱۲ زیرا که هرچند با این طول زمان شما بازدرا این مقام که «به آرامی من داخل نخواهند شد.» ۶ پس را می باید معلمان باشید، باز محتاجید که کسی اصول و مبادی چون باقی است که بعضی داخل آن بشوند و آناتی که پیش الهامات خدا را به شماییاموزد و محتاج شیر شدید نه غذای قوی. بشارت یافتد، بهسب نافرمانی داخل نشدن، ۷ باز روزی معین ۱۳ زیرا هر که شیرخواره باشد، در کلام عدالت ناآزموده است، می فرماید چونکه به زیان داد بعد از مدت میدید «امروز» گفت، چونکه طفل است. ۱۴ اما غذای قوی از آن بالغان است که چنانکه پیش مذکور شد که «امروز اگر آواز او را بشنوید، دل خود حواس خود را به موجب عادت، ریاضت داده اند تا تمیز نیک و راسخت مسازید.» ۸ زیرا اگر یوشع ایشان را آرامی داده بود، بعد بدرا بکنند.

۹ پس برای قوم خدا آرامی سیست از آن دیگر را ذکر ننمی کرد.

۱۰ زیاهرکه داخل آرامی او شد، او نیز از اعمال خود بیارایمید، چنانکه خدا از اعمال خویش. ۱۱ پس جد و جهد بکنیم تا به آن آرامی داخل شویم، مبادا کسی در آن نافرمانی عبرت آمیز یافتد. ۱۲ زیرا کلام خدا زنده و مقتدر و بینده تر است از هر شمشیر دودم و فوروونده تا جدا کند نفس روح و مفاسل و مغز را و ممیز افکار و نیتهاي قلب است، ۱۳ و هچ خلقت از نظر او مخفی نیست بلکه همه چیز در چشمان او که کار ما باوی است، برهنه و منکشف می باشد. ۱۴ پس چون رئیس کهنه عظیمی داریم که از آسمانها درگذشته است یعنی عیسی، پسر تویه تازه سازند، در حالی که پسر خدا را برای خود باز مصلوب خدا، اعتراض خود را محکم بداریم. ۱۵ زیرا رئیس کهنهای نداریم می کنند و او را بی حرمت می سازند. ۷ زیرا زمینی که بارانی را که

بارها بر آن می‌افتد، می‌خورد و نباتات نیکو برای فلاحان خود که بوساطت ابراهیم از همان لاوی که دهیک می‌گیرد، دهیک می‌رویند، از خدا برکت می‌یابد. ۸ لکن اگر خار و خسک گرفته شد، ۱۰ زیرا که هنوز در صلب پدر خود بود هنگامی که می‌رویند، متروک و قرین به لعنت و در آخر، سوتخته می‌شود. ملکیصدق او را استقبال کرد. ۱۱ و دیگر اگر از کهانات لاوی، ۹ اما ای عزیزان در حق شما چیزهای بهتر و قرین نجات را یقین کمال حاصل می‌شد (زیرا قوم شریعت را بر آن یافتند)، باز چه مداریم، هرچند بدینطور سخن می‌گوییم. ۱۰ زیرا خدا این انصاف احتیاج می‌بود که کاهنی دیگر بر رتبه ملکیصدق مبعوث شود و نیست که عمل شما و آن محبت را که به اسم او را خدمت مذکور شود که بر رتبه هارون نیست؟ ۱۲ زیرا هر گاه کهانات مقدسین که در آن مشغول بوده و هستید ظاهرکرداد، فراموش تغیر می‌پذیرد، البته شریعت نیز تبدیل می‌یابد. ۱۳ زیرا او که این کنند. ۱۱ لکن آزوی این داریم که هر یک از شما همین جد سختنان در حق وی گفته می‌شود، از سبط دیگر ظاهر شده است و جهد را برای یقین کامل امید تا به انتها ظاهر نماید، ۱۲ و که احدي از آن، خدمت قربانگاه را نکرده است. ۱۴ زیرا واضح کاهل مشوید بلکه اقتدا کنید آنانی را که به ایمان و صبروارث است که خداوند مال ماز سبط یهودا طلوع فرمود که موسی در حق و عده‌ها می‌باشد. ۱۳ زیرا وقیعی که خدا به ابراهیم وعده داد، آن سبط از جهت کهانات نیگفت. ۱۵ و نیز بیشتر میین چون به بزرگتر از خود قسم نتوانست خورد، به خود قسم خورده، است از اینکه به مثال ملکیصدق کاهنی بطور دیگر باید ظهور گفت: ۱۶ «هر آینه من تو را برکت عظیمی خواهم داد و تو را نماید ۱۶ که به شریعت و احکام جسمی مبعوث نشود بلکه به بی‌نهایت کثیرخواهم گردانید.» ۱۵ و همچنین چون صیر کرد، آن قوت حیات غیرفانی. ۱۷ زیرا شهادت داده شد که «تو تا به ابد و عده را یافت. ۱۶ زیرا مردم به آنکه بزرگتر است، قسم می‌خورند و کاهن هستی بر رتبه ملکیصدق.» (aiōn g165) ۱۸ زیرا که نهایت هر مخاصمه ایشان قسم است تا اثبات شود. ۱۷ از اینرو، حاصل می‌شود هم نسخ حکم سابق بعلت ضعف و عدم فایده آن چون خدا خواست که عدم تغییر اراده خود را به وارثان وعده به (از آن جهت که شریعت هیچ چیز را کامل نمی‌گرداند)، و هم تاکید بی‌شمار ظاهر سازد، قسم در میان آورد. ۱۸ تا به دو مر برآوردن امید نیکوتر که به آن تقدیر به خدامی جوییم. ۲۰ و بقدر بی‌تغییر که ممکن نیست خدار مرد آنها دروغ گوید، تسلی قوی آنکه این بدون قسم نمی‌باشد. ۲۱ زیرا ایشان بی‌قسم کاهن شده‌اند و لیکن این با قسم از او که به وی می‌گوید: «خداآوند گذارده شده است تمسک جوییم، ۱۹ و آن را مثل لنگری برای قسم خورد و تغییر اراده نخواهد داد که تو کاهن ابدی هستی بر جان خود ثابت و پایدارداریم که در درون حجاب داخل شده رتبه ملکیصدق.» (aiōn g165) ۲۲ به همین قدر نیکوتر است آن است، ۲۰ جایی که آن پیشرو برای ما داخل شد یعنی عیسی که عهده‌کی که عیسی ضامن آن گردید. ۲۲ و ایشان کاهنان بسیار می‌شوند، از جهت آنکه موت از باقی بودن ایشان مانع است. ۲۴ لکن وی چون تا به ابد باقی است، کهانات بی‌زواں دارد.

۷ زیرا این ملکیصدق، پادشاه سالیم و کاهن خدای تعالی، (aiōn g165) ۲۵ از این جهت نیز قادر است که آنای را که هنگامی که ابراهیم ازشکست دادن ملوک، مراجعت می‌کرد، او بوسیله وی نزد خدا آید، نجات بی‌نهایت بخشید، چونکه دائم راستقبال کرده، بدو برکت داد. ۲ و ابراهیم نیز از همه‌چیزها دمیک زنده است تاشفاعت ایشان را بکند. ۲۶ زیرا که ما را چنین رئیس بدو داد؛ که او اول ترجمه شده «پادشاه عدالت» است و بعد کهنه شایسته است، قدوس و بی‌آزار و بی‌عیب و از گناهکاران ملک سالیم نیز یعنی «پادشاه سلامتی». ۳ بی‌پدر و بی‌مادر و بی‌آزار و بی‌عیب از انسانها بلندرت گردیده ۲۷ که هر روز محتاج نباشد نسب نامه و بدون ابتدای ایام و انتهای حیات بلکه به شیوه پسر به مثال آن روسای کهنه که اول برای گناهان خود و بعد برای قوم خدا شده، کاهن دائمی می‌ماند. ۴ پس ملاحظه کنید که این قربانی بگذراند، چونکه این را یک بار فقط بجای آورده هنگامی که شخص چقدر بزرگ بود که ابراهیم پاتریارخ نیز از بهترین غنایم، خود را به قربانی گذرانید. ۲۸ از آنرو که شریعت مردمانی را که دهیک بدو داد. ۵ و اما از اولاد لاوی کسانی که کهانات را کمزوری دارند کاهن می‌سازد، لكن کلام قسم که بعد از شریعت می‌یابند، حکم دارند که از قوم بحسب شریعت دهیک بگیرند، ۶ یعنی از برادران خود، پائانکه ایشان نیز از صلب ابراهیم پدید آمدند. ۶ لکن آن کس که نسبتی بدیشان نداشت، از ابراهیم پس مقصود عده از این کلام این است که برای ما چنین دهیک گرفته و صاحب و عده‌ها را برکت داده است. ۷ و بدون رئیس کهنه‌ای هست که درآسمانها بدست راست تخت کبریا هر شبهه، کوچک از بزرگ برکت داده می‌شود. ۸ و در اینجا نشسته است، ۲ که خادم مکان اقدس و آن خیمه حقیقی است مردمان مردنی دهیک می‌گزینند، اما در آنجا کسی که بر زنده بودن که خداوند آن را برپا نموده انسان. ۳ زیرا که هر رئیس کهنه مقرر وی شهادت داده می‌شود. ۹ حتی آنکه گویا می‌توان گفت می‌شود تا هدایا و قربانی ها بگذراند؛ و از این جهت واجب است

آمدند. دهیک گرفته و صاحب و عده‌ها را برکت داده است. ۷ و بدون رئیس کهنه‌ای هست که درآسمانها بدست راست تخت کبریا هر شبهه، کوچک از بزرگ برکت داده می‌شود. ۸ و در اینجا نشسته است، ۲ که خادم مکان اقدس و آن خیمه حقیقی است مردمان مردنی دهیک می‌گزینند، اما در آنجا کسی که بر زنده بودن که خداوند آن را برپا نموده انسان. ۳ زیرا که هر رئیس کهنه مقرر وی شهادت داده می‌شود. ۹ حتی آنکه گویا می‌توان گفت می‌شود تا هدایا و قربانی ها بگذراند؛ و از این جهت واجب است

که او را نیز پیزی باشد که بگذراند. ۴ پس اگر بر زمین می‌بود، فقط فرایض جسدی است که تا زمان اصلاح مقرر شده است. کاهن نمی‌بود چون کسانی هستند که به قانون شریعت هدایا را ۱۱ لیکن مسیح چون ظاهر شد تا رئیس کهنه نعمتهاش آینده می‌گذراند. ۵ و ایشان شبیه و سایه چیزهای آسمانی را خدمت باشد، به خیمه بزرگتر و کاملتر و تاساخته شده بدست یعنی که می‌گذراند، چنانکه موسی ملهم شد هنگامی که عازم بود که خیمه را از این خلقت نیست، ۱۲ و نه به خون براها و گوساله‌ها، بلکه بازد، زیرا بدو می‌گوید: «آکاه باش که همه چیز را به آن نموهای به خون خود، یک مرتبه فقط به مکان اقدس داخل شد و فدیه که در کوه به تو نشان داده شد بسازی.» ۶ لکن الان او خدمت ابدی را یافت. (aiōnios g166) ۷ زیرا هر گاه خون براها و نیکوترا یافته است، به مقداری که متوسط عهدنیکوترا نیز است که گواون و خاکستر گوساله چون بر آلوگان پاشیده می‌شود، تا به بر وعده‌های نیکوترا مرتب است. ۷ زیرا اگر آن اول بی‌عیب طهارت جسمی مقدس می‌سازد، ۱۴ پس آیا چند مرتبه زیاده، می‌بود، جایی برای دیگری طلب نمی‌شد. ۸ چنانکه ایشان را خون مسیح که به روح ایلی خوبیشن را بی‌عیب به خداگذراند، ملامت کرده، می‌گوید: «خداؤنده می‌گوید اینک ایامی می‌اید که ضمیر شما را از اعمال مرده طاهرخواهد ساخت تا خدای زنده را با خاندان اسرائیل و خاندان یهوداعهدی تازه استوار خواهم نمود. خدمت نماید؟» (aiōnios g166) ۹ و از این جهت او متوسط ۹ نه مثل آن عهدی که با پدران ایشان بستم، در روزی که من عهد تازه‌ای است تا چون موت برای کفاره تقصیرات عهد اول ایشان را دستگیری نمودم تا از زمین مصیرپرآوردم، زیرا که ایشان بوقوع آمد، خوانده‌شدگان و عده میراث ابدی را بایابند. (aiōnios) ۱۰ در عهد من ثابت نماندند. پس خداوند می‌گوید من ایشان را (g166) ۱۱ زیرا در هر جایی که وصیتی است، لابداست که واگذاردم. ۱۰ و خداوند می‌گوید این است آن عهدی که بعد از آن موت وصیت کننده را تصویر کنند، ۱۲ زیرا که وصیت بعد از موت ایام با خاندان اسرائیل استوار خواهم داشت که احکام خود را در ثابت می‌شود؛ زیرا مدامی که وصیت کننده زنده است، استحکامی خاطر ایشان خواهم نهاد و بردل ایشان مقوم خواهم داشت و ندارد. ۱۳ و از اینرو، آن اول نیز بدون خون برقرارنشد. ۱۴ زیرا که ایشان را خداخواهم بود و ایشان مرا قوم خواهند بود. ۱۵ و دیگر چون موسی احکام را بحسب شریعت، به سمع قوم رسانید، کسی همسایه و برادر خود را تعلیم نخواهد گفت خون گوساله‌ها و براها را با آب و پشم قمر و زوفاگرفته، آن را بر خداوند را بشناس زیرا که همه از خرد و بزرگ مرا خواهند شناخت. خود کتاب و تمامی قوم پاشید؛ ۱۶ و گفت: «این است خون آن ۱۷ زیرا بر تقصیرهای ایشان ترحم خواهم فرمود و گناهنشان را دیگر عهدی که خداپاشما قرار داد.» ۱۸ و همچنین خیمه و جمیع به یاد نخواهم آورد.» ۱۹ پس چون «تازه» گفت، اول را کهنه آلات خدمت را نیز به خون بیالود. ۲۰ و بحسب شریعت، تقریب ساخت؛ و آتجه کهنه و پیر شده است، مشرف بر زوال است. همه چیز به خون طاهر می‌شود و بدون ریختن خون، آمزش نیست. ۲۱ پس لازم بود که مثل های چیزهای سماوی به اینها طاهر شود، ۲۲ پس خلاصه آن عهد اول را نیز فرایض خدمت و قدس دنیوی (aiōnios g166) ۲۳ لکن خود سماویات به قربانی‌های نیکوترا از اینها. ۲۴ زیرا مسیح بود. ۲۵ زیرا خیمه اول نصب شد که در آن بود چراگدان و میز و نان تقدمه، و آن به قدس مسی گردید. ۲۶ و در پشت پرده دوم بودآن خیمه‌ای که به قدس الانقادس مسی است، ۲۷ که در آن بود مجموعه زین و تابوت شهادت که همه اطرافش به طلا آراسته بود؛ و در آن بود حقه طلا که پر از من بود و عصای هارون که شکوفه آورده بود و دو لوح عهد. ۲۸ و پر زیر آن کروپیان جلال که بر تخت رحمت سایه‌گستر می‌بودند والان جای تفصیل آنها نیست. ۲۹ پس چون این چیزها بدینطور آراسته شد، کهنه بجهت ادای لوازم خدمت، پیوسته به خیمه اول درمی‌اید. ۳۰ لکن در دوم سالی یک مرتبه رئیس کهنه‌تها داخل می‌شود؛ و آن هم نه بدون خونی که برای خود و برای جهالات قوم می‌گذراند. ۳۱ که به این او می‌باشد، ظاهر خواهد شد بجهت نجات. همه روح القدس اشاره می‌نماید بر اینکه مدامی که خیمه اول بریاست، راه مکان اقدس ظاهر نمی‌شود. ۳۲ و این مثلی است ۳۳ زیرا که چون شریعت را سایه نعمتهاش آینده است، نه برای زمان حاضر که بحسب آن هدایا و قربانی‌ها را می‌گذرانند که نفس صورت آن چیزها، آن هرگز نمی‌تواند هر سال به همان قربانی قوت ندارد که عبادت کننده را از جهت ضمیر کامل گرداند، هایی که پیوسته می‌گذرانند، تقریب جویندگان را کامل گرداند. ۳۴ چونکه اینها با چیزهای خودنی و آشامیدنی و طهارات مختلفه، ۳۵ والا آیا گذرانیدن آنها موقوف نمی‌شدچونکه عبادت کنندگان،

بعد از آنکه یک بار پاک شدند، دیگر حس گناهان را در ضمیر خدا را بیامال کرد و خون عهدی را که به آن مقدس گردانیده شد، نمی داشتند؟ ۳ بالکن در اینها هر سال یادگاری گناهان می شود. نایاپاک شمرد و روح نعمت را بی حرمت کرد ۴ زیرا می شناسیم او ۵ زیرا محال است که خون گاوها و بره رفع گناهان را بکند. را که گفته است: «خداآوند می گوید انتقام از آن من است؛ من ۶ لهذا هنگامی که داخل جهان می شود، می گوید: «قربانی و مکافات خواهم داد.» و ایض: «خداآوند قوم خود را خواهد هدیه را نخواستی، لکن جسدی برای من مهیا ساختی. ۷ به نمود.» ۸ افادن بدستهای خدای زنده چیزی هولناک است. قربانی های سوختنی و قربانی های گناه رغبت نداشتی. ۹ آنگاه ۱۰ ولیکن ایام سلف را به یاد آورید که بعد از آنکه منور گردید، گفتم، اینک می آمیم (در طومار کتاب در حق من مکتوب است) تا متحمل مجاهدهای عظیم از دردها شدید، ۱۱ چه از اینکه از اراده تو رای خدا بچا اورم.» ۱۲ چون پیش می گوید: «هدایا و دشنامها و خدمات تماشی مردم می شدید، و چه از آنکه شریک با قربانی ها و قربانی های سوختنی و قربانی های گناه را نخواستی و به کسانی می بودید که در چین چیزها بسرمی بردند. ۱۳ زیرا که با آنها رغبت نداشتی، «که آنها را بحسب شریعت می گذرانند، اسیران نیز همدردی می بودید و تاراج اموال خود را نیز به خوشی ۱۴ بعد گفت که «اینک می آمیم تا اراده تو رای خدا بچا اورم.» می پذیرفتند، چون دانستید که خود شما را درآسمان مال نیکوتر پس اول را برمی دارد، تا دوم را استوار سازد. ۱۵ و به این اراده و باقی است. ۱۶ پس ترک مکنید دلیری خود را که مقرون به مقدس شده ایم، به قربانی جسد عیسی مسیح، یک متبه فقط. مجازات عظیم می باشد. ۱۷ زیرا که شما را صبر لازم است تاراده ۱۸ و هر کاهن هر روزه به خدمت مشغول بوده، می ایستد و همان خدا را بچا آورده، و عده را بیاید. ۱۹ زیرا که «بعد از اندک قربانی ها را مکرر می گذراند که هرگز رفع گناهان را نمی تواند کرد. زمانی، آن آینده خواهد آمد و تاخیر نخواهد نمود. ۲۰ لکن عادل ۲۱ لکن او چون یک قربانی برای گناهان گذرانید، به دست راست به ایمان زیست خواهد نمود و اگر مرتد شود نفس من باوی خوش خدابنشست تا ابدالاًباد. ۲۲ و بعد از آن منتظر است تادشمنانش نخواهد شد.» ۲۳ لکن ما از مرتدان نیستیم تا هلاک شویم، بلکه پای انداز او شوند. ۲۴ از آنرو که به یک قربانی مقدسان را کامل از ایمانداران تا جان خود را دریابیم.

گردانیده است تا ابدالاًباد. ۲۵ و روح القدس نزیرای ما شهادت ۲۶ پس ایمان، اعتماد بر چیزهای امید داشته شده است می دهد، زیرا بعد از آنکه گفته بود: «این است آن عهدی که ۲۷ پس ایمان ایشان خواهیم بست، خداوند می گوید احکام خود و برهان چیزهای نادیده. ۲۸ زیرا که به این، برای قدمای شهادت را در دلهای ایشان خواهیم نهاد و بر ذهن ایشان مرقوم خواهیم داده شد. ۲۹ به ایمان فرمیده ایم که عالم را به کلمه خدمارت داشت، ۳۰ (باز می گوید) و گناهان و خطایای ایشان را دیگر به یاد گردید، حتی آنکه چیزهای دیدنی از چیزهای نادیدنی ساخته شد. ۳۱ (aiōn g165) ۳۲ به ایمان هایل قربانی نیکوتر از قائن را به خدا نخواهیم آورد.» ۳۳ اما جایی که آمزش اینها هست، دیگر قربانی گناهان نیست. ۳۴ پس ای برادران، چونکه به خون عیسی دلیری از چیزهای دیدنی از چیزهای نادیدنی ساخته شد. ۳۵ داریم تا به مکان اقدس داخل شویم ۳۶ از طریق تازه و زنده که آن خدا به هدایای او شهادت می دهد؛ و به سبب همان بعد از مردن را بجهت ما از میان پرده یعنی جسم خود مهیا نموده است، ۳۷ و هنوزگوینده است. ۳۸ به ایمان خنث خنث متنقل گشت تا موت را نینندو کاهنی بزرگ را بر خانه خدا داریم، ۳۹ پس به دل راست، در نایاب شد چرا که خدا او را متنقل ساخت زیرا قبل از انتقال وی یقین ایمان، دلهای خود را از ضمیر بد پاشیده و بدنهاخ خود را به شهادت داده شد که رضامندی خدا را حاصل کرد. ۴ لیکن آب پاک غسل داده، نزدیک بیاییم؛ ۵ و اعتراف امید را محکم بدون ایمان تحصیل رضامندی او محال است، زیرا هر که تقریب به نگاه داریم زیراکه وعده دهنده امین است. ۶ و ملاحظه یکدیگر را خدا جوید، لازم است که ایمان آورد بر اینکه او هست و جویند گان بنماییم تا به محبت و اعمال نیکو ترغیب نماییم. ۷ و از با هم خود را جزا می دهد. ۸ به ایمان نوح چون درباره اموری که تا آن آمدن در جماعت غافل نشیونم چنانکه بعضی را عادت است، وقت دیده نشده، الهام یافته بود، خداترس شده، کشتش ای بجهت بلکه یکدیگر را نصیحت کنیم و زیادتر به اندازهای که می پینند اهل خانه خود بساخت و به آن، دنیا از لزم ساخته، وارث آن که آن روز نزدیک می شود. ۹ زیرا که بعد از پذیرفتن معرفت عدالتی که از ایمان است گردید. ۱۰ به ایمان ابراهیم چون خوانده راستی اگرعمد گناهکار شویم، دیگر قربانی گناهان باقی نیست، شد، اطاعت نمود و بیرون رفت به سمت آن مکانی که می بایست بلکه انتظار هولناک عذاب و غیرت آتشی که مخالفان را فرو به میراث یابد. پس بیرون آمد و نمی دانست به کجا می رود. ۱۱ و خواهد برد. ۱۲ هر که شریعت موسی را خوار شمرد، بدون رحم به ایمان در زمین و عده مثل زمین بیگانه غربت پذیرفت و درخیمه ها دویا سه شاهد کشته می شود. ۱۳ پس به چه مقدار گمان می کنید با اسحاق و یعقوب که در میراث همین و عده شریک بودند مسکن که آن کس، مستحق عقوبت سخت تر شمرده خواهد شد که پسر نمود. ۱۴ زانرو که مترب شهربی با بنیاد بود که معمار و سازنده آن خدادست. ۱۵ به ایمان خود ساره نیز قوت قبول نسل یافت و بعد

از انقضای وقت زایید، چونکه وعده‌دهنده را امین دانست. ۱۲ و خود را به قیامتی بازیافتند، لکن دیگران معدب شدند و خلاصی را از این سبب، ازینک نفر و آن هم مرد، مثل ستارگان آسمان، کثیر قول نکردن تا به قیامت نیکوتربودند. ۳۶ و دیگران از استهارها و مانند ریگهای کفار دریا، بی‌شمار زاییده شدند. ۱۳ در ایمان همه تازیانه‌ها بلکه از بندها و زندان آزموده شدند. ۳۷ سنگسارگردیدند و ایشان فوت شدند، درحالیکه وعده‌ها را نیافه بودند، بلکه آنها را با اوه دویاره گشتند. تجربه کرده شدند و به شمشیر مقتول گشتد.

از درودیاده، تجیت گفتند و اقرار کردند که بر روی زمین، بیگانه در پوسته‌ای گوسفندان و براها محتاج و مظلوم و ذلیل و آواره و غریب بودند. ۱۴ زیرا کسانی که همچنین می‌گویند، ظاهر شدند. ۳۸ آنانی که جهان لایق ایشان نبود، در صحراءها و کوهها و می‌سازند که در جستجوی وطنی هستند. ۱۵ و اگر جایی را که مغاره‌ها و شکافهای زمین پراکنده گشتند. ۳۹ پس جمیع ایشان با از آن بیرون آمدند، بخاطر می‌آوردند، هریله فرصت می‌داشتند اینکه از ایمان شهادت داده شدند، وعده را نیافتند. ۴۰ (بداجا) برگردند. ۱۶ لکن الحال مشتاق وطنی نیکوت یعنی برای ماجزی نیکوت مهیا کرده است تا آنکه بدون ماکام نشوند.

(وطن) سماوی هستند و از اینرو خدا از ایشان عار ندارد که خدای ایشان خوانده شود، چونکه برای ایشان شهری مهیا ساخته است. ۱۷ تادیب الهی بنا بر این چونکه ما نیز چنین ابر شاهدان به ایمان ابراهیم چون امتحان شد، اسحاق را گردانید و آنکه را گرداند خود داریم، هر بار گران و گناهی را که ما را سخت و عده‌ها را پذیرفته بود، پسریگانه خود را قربانی می‌کرد؛ ۱۸ که به می‌پیچد دور بکنیم و باصیر در آن میدان که پیش روی ما مقرر او گفته شده بود که «نسل تو به اسحاق خوانده خواهد شد.» شده است بدوم، ۲ و به سوی پیشوا و کامل کننده ایمان یعنی ۱۹ چونکه یقین داشت که خدا قادر برپردازیاند از اموات است عیسی نگران باشیم که بجهت آن خوشی که پیش او موضوع بود، و همچنین او را در مثلی از اموات نیز بازیافت. ۲۰ به ایمان اسحاق بی‌حرمتی را ناچیز شمرده، متهم صلیب گردید و به دست راست نیز بعقوب و عیسو را درامور آینده برکت داد. ۲۱ به ایمان یعقوب در وقت مردن خود، هریکی از پسران یوسف را برکت داد و بر سر چنین مخالفتی بود که از گناهکاران به او پیدید آمد، مبادا در عصای خود سجده کرد. ۲۲ به ایمان یوسف در حین وفات تخت خدا نشسته است. ۳ پس تفکر کید در او که متحمل خود، از خروج بنی اسرائیل اخبار نمود و درباره استخوانهای خود وصیت کرد. ۲۳ به ایمان موسی چون متولد شد، والدینش او را خواند را خوار مشمار و وقی که از او سرزنش یابی، خسته خاطر نداشتند. ۲۴ به ایمان چون موسی بزرگ شد، ابا نمود ازینکه با شما چون با پسران مکالمه می‌کند که «ای پسر من تادیب کشیده شو.» زیرا هر که را خداوند دوست می‌دارد، توبیخ می‌فرماید و هر فرزند مقبول خود را به تازیانه می‌زند. ۷ اگر متهم تادیب شوید، پسر دختر فرعون خوانده شود، ۲۵ و ذلیل بودن با قوم خدا را خدا با شما مثل پایسران رفتار می‌نماید. زیرا کدام پسر است که پسندیده تر داشت از آنکه لذت اندک زمانی گناه را ببرد؛ ۲۶ و عار مسیح را داده بود که به سوی پدرش او را تادیب می‌باشد، که همه مجازات نظر می‌داشت. ۲۷ به ایمان، مصر را تک کرد و از غضب پادشاه نرسید زیرا که چون آن نادیده را بیدی، استوار ماند. ۲۸ به ایمان، عید فصح و پاشیدن خون را بعمل آورد تا هلاک کنند را احترام می‌نمودیم، آیا از طرق اولی پدرروها را اطاعت نکنیم تا نخست‌زادگان، بر ایشان دست نگذارد. ۲۹ به ایمان، از بحر قلزم به خشکی عبور نمودند واهل مصر قصد آن کرده، غرق شدند. ۳۰ به ایمان حصار اریحا چون هفت روز آن راطراف کرده بودند، به گردیم. ۱۱ لکن هر تادیب در حال، نه از خوشیها بلکه از دردها زیر افتاد. ۳۱ به ایمان، راحاب فاحشه با عاصیان هلاک نشد زیرا ریاضت یافته‌اند بار می‌آورد. ۱۲ لهذا دستهای افادة و زانوهای که جاسوسان را به سلامتی پذیرفته بود. ۳۲ و دیگرچه گویم؟ زیرا ریاضت یافته‌اند بار می‌آورد. ۱۳ و برای پایهای خود راههای سست شده را استوار نماید، ۱۴ و برای پایهای خود راههای که وقت مرا کفاف نمی‌دهد که از جدعون و باراق و شمشون و راست بسازید تاکسی که لگ باشد، از طبق منحرف نشود، بلکه یفتاخ و داد و سموئیل و انبیا اخبار نمایم، ۳۳ که از ایمان، تسخیر معالک کردد و به اعمال صالحه پرداختند و عده‌ها را پذیرفتند و دهان شیران را بستند، ۳۴ سوت آتش را خاموش کردند و از دم آن هیچ کس خداوند را نخواهد دید. ۱۵ و مترصد باشید مبادا شمشیرها رستگار شدند و از ضعف، توانایی یافتند و در جنگ شجاع شدند و لشکرهای غربیارا منهدم ساختند. ۳۵ زنان، مردگان بار آورد و جمعی از آن آلوهه گردند. ۱۶ میاد شخصی زانی یا بی‌مبالغ پیدا شود، مانند عیسوکه برای طعامی نخست‌زادگی خود

را بفروخت. ۱۷ زیرا می‌دانید که بعد از آن نیز وقتی که خواست گذاران آن خیمه، اجازت ندارند که از آن بخورند. ۱۸ زیرا که وارث برکت شود مردود گردید (زیرا که جای توبه پیدا ننمود) با جسدی‌های آن حیواناتی که رئیس کهنه خون آنها را به قدس‌الاقدس آنکه با اشکها در جستجوی آن بکوشید. ۱۹ زیرا تقرب نجسته‌اید برای گناه می‌برد، بیرون از لشکرگاه سوخته می‌شود. ۲۰ بنابراین، به کوهی که می‌توان لمس کرد و به آتش افروخته و نه به تاریکی عیسی نیزتاً قم را به خون خود تقدیس نماید، بیرون دروازه عذاب وظلمت و باد سخت، ۲۱ و نه به آواز کرنا و صدای کلامی که کشید. ۲۲ لهذا عار او را برگرفته، بیرون از لشکرگاه به سوی او شنوندگان، التماس کردند که آن کلام، دیگر بدیشان گفته نشود. برویم. ۲۳ زانرو که در اینجا شهری باقی نداریم بلکه آینده را زیرا که متحمل آن قدر نتوانستند شد که اگر حیوانی نیز کوه طالب هستم. ۲۴ پس بوسیله او قربانی تسبیح را به خدابگرانیم، رالمس کند، سنجگار یا به نیزه زده شود. ۲۵ و آن رویت بحدی یعنی ثمره لبهای را که به اسم او معتبر باشند. ۲۶ لکن از ترسناک بود که موسی گفت: «بغایت ترسان و لزانم». ۲۷ بلکه نیکوکاری و خیرات غافل مشوید، زیرا خدا به همین قربانی‌ها راضی تقرب جسته اید به جبل صهیون و شهر خدای حی یعنی اوreshlim است. ۲۸ مرشدان خود را اطاعت و انقیاد نماید زیرا که ایشان سماوی و به جنود بی‌شمایر از محفل فرشتگان ۲۹ و کلیساي پاسبانی جانهای شما را می‌کنند، چونکه حساب خواهند داد تا نخست‌زادگانی که در آسمان مکتوبندو به خدای داور جمیع و به آن را به خوشی نه به ناله به‌جا آورند، زیرا که این شما را مفید ارواح عادلان مکمل ۲۰ و به عیسی متوسط عهد جدید و به نیست. ۲۱ برای ما دعا کنید زیرا ما را یقین است که ضمیر خون پاشیده شده که متکلم است به معنی نیکوترا ازخون هایل. خالص داریم و می‌خواهیم در هر امر رفتاریکو نماییم. ۲۲ و بیشتر زنهر از آنکه سخن می‌گوید رو مگردانیدزیرا اگر آنانی که از التماس دارم که چنین کنید تا زودتر به نزد شما باز آورده شوم. ۲۳ آنکه بر زمین سخن گفت اگر از او که از آسمان سخن می‌گوید ما عیسی را به خون عهدابدی از مردگان برخیزانید، (aiōnios) ۲۴ شما را در هر عمل نیکو کامل گرداناد تا اراده او را روگردانیم؟ ۲۵ که آواز او در آن وقت زمین را جنبانید، لکن الان (g166) ۲۶ شما را در هر خواهیم یافت اگر از او که از آسمان سخن گفتند، نجات نیافتدند، پس ما ۲۷ شما را در هر عمل نیکو کاملاً آوردی بواسطه نیزخواهم جنبانید. ۲۸ و این قول او یک مرتبه دیگر اشاره است از عیسی مسیح که او را تا ابدالاً باد جلال باد. آمين. (aiōn g165)

تبديل چیزهایی که جنبانیده می‌شود، مثل آنها که ساخته شد، ۲۹ لکن ای برادران از شما التماس دارم که این کلام نصیحت‌آمیز تا آنها که جنبانیده نمی‌شود باقی ماند. ۳۰ پس چون ملکوتی را متوجه شوید زیمامختص‌ری نیز به شما نوشتمام. ۳۱ بدانید که را که نمی‌توان جنبانیدمی‌باشم، شکر به‌جا بیاوریم تا به خشوع و برادرما تیموتاؤوس رهایی یافته است و اگر زود آید، به اتفاق او تقواخدا را عبادت پسندیده نماییم. ۳۲ زیرا خدای ماتاش فروپرده شما را ملاقات خواهی نمود. ۳۳ همه مرشدان خود و جمیع مقدسین راسلام برسانید؛ و آنانی که از ایتالیا هستند، به شیما سلام می‌رسانند. ۳۴ همگی شما را فیض باد. آمين.

۱۳ محبت برادرانه برقرار باشد؛ ۲ و از عرب‌نوای غافل مشوید زیرا که به آن بعضی نادانسته فرشتگان را ضیافت کردند. ۳ اسریان را بخاطر آرید مثل همندان ایشان، و مظلومان را چون شما نیز در جسم هستید. ۴ نکاح به هر وجه محترم باشد و بسترش غیرنجحس زیرا که فاسقان و زانیان را خدا داری خواهد فرمود. ۵ سیرت شما از محبت نفره خالی باشد و به آنچه دارید قناعت کنید زیرا که او گفته است: «تو را هرگز رها نکم و تو را ترک نخواهم نمود.» ۶ بنا بر این ما با دلیری تمام می‌گوییم: «خداآون مددکننده من است و ترسان نخواهم بود. انسان به من چه می‌کند؟» ۷ مرشدان خود را که کلام خدا را به شما بیان کرده بخاطر دارید و انجام سیرت ایشان را ملاحظه کرده، به ایمان ایشان اقتدا نمایید. ۸ عیسی مسیح دیروز و امروز و تا ابدالاً بدمان است. (aiōn g165) ۹ از تعليمهای مختلف و غریب از جا برده مشوید، زیرا بهتر آن است که دل شما به فیض استوار شود و نه به خوارکهایی که آنانی که در آنها سلوک نمودند، فایده نیافتدند. ۱۰ مذیحی داریم که خدمت

یعقوب

خود مبارک خواهد بود. ۲۶ اگر کسی از شما گمان برد که پرستنده خدا است و عنان زیان خود را نکشد بلکه دل خود را فریب دهد،

۱ یعقوب که غلام خدا و عیسی مسیح خداوند است، به پرستش او باطل است. ۲۷ پرستش صاف وی عیب نزد خدا و دوازده سبط که پراکنده هستند. خوش باشید. ۲ ای برادران من، پدر این است که بیتمن و بیوهزنان را در مصیبت ایشان تفقد کنند وقته که در تجربه های گوناگون مبتلا شوید، کمال خوشی دانید. و خود را لآیش دنیا نگاه دارند.

۳ چونکه می دانید که امتحان ایمان شما صیر را پیدا می کند. ۴ ای برادران من، ایمان خداوند ما عیسی مسیح، رب الجلال

۴ لکن صیر را عمل تام خود باشد تاکامل و تمام شوید و محتاج را با ظاهریتی مدارید. ۵ زیرا اگر به کیسه شما شخصی با هیچ چیز نباشد. ۶ و اگر از شما کسی محتاج به حکمت باشد، سوال پکند از خدایی که هر کس را به سخاوت عظامی کند و ملامت نمی نماید و به او داده خواهند شد. ۶ لکن به ایمان سوال

پکند و هرگر شک نکند زیرا هر که شک کند، مانند موج دریاست که از بادرانه و متلاطم می شود. ۷ زیرا چنین شخص گمان فاسد نشده اید؟ ۸ ای برادران عزیز، گوش دهید. آیا خدا فقیران نبرد که از خداوند چیزی خواهد یافت. ۸ مرد دودل در تمام رفتار خود ناپایدار است. ۹ لکن برادر مسکین به سرافرازی خود

۹ فخر ننماید، ۱۰ و دولتمند از مسکن خود، زیرا مثل گل علف در گذر است. ۱۱ از آنرو که آفتاب با گرمی طلوع کرده، علف را خشکانید و گلش به زیر افتاده، حسن صورتش زایل شد. به

۱۲ همینظر شخص دولتمند نیز در راههای خود، پژمرده خواهد گردید. «خدا ما تجربه می کنند»، زیرا خدا هرگزار بدپای تجربه نمی شود و

۱۳ هیچ کس چون در تجربه می افتد است خواهد یافت. ۱۴ لکن هر کس در تجربه می افتد وقته که شهوت وی او را می کشد و فیضه می سازد. ۱۵ پس شهوت آبستن شده، گناه را می زاید و گناه به انجام رسیده

۱۶ ای برادران عزیز من، نیزگفت: «قتل موت را تولید می کند. ۱۷ لکن هر کس در تجربه می افتد هر بخشندگی نیکو و هر بخشش کامل از بالا است و نازل می شود از پایر نورها که نزد او هیچ تبدیل و سایه گردش نیست.

۱۸ او محض اراده خود ما را بوسیله کلمه حق تولید نمود تا ما چون نویر مخلوقات او باشیم. ۱۹ بنابراین، ای برادران عزیز من، هر کس در شنیدن تند و در گفتن آهسته و در خشم سست باشد.

۲۰ زیرا خشم انسان عدالت خدا را به عمل نمی آورد. ۲۱ پس هر نجاست و افروزی شر را دور کنید و با فروتنی، کلام کاشته شده را پذیریید که قادر است که جانهای شما را نجات بخشد. ۲۲ لکن

کنندگان کلام باشید نه فقط شنوندگان که خود را فریب می دهند. ۲۳ زیرا اگر کسی کلام را بشود و عمل نکند، شخصی را ماند که صورت طبیعی خود را در آینه می نگرد. ۲۴ زیرا خود را بانگرسیست و

۲۵ رفت و فرموش کرد که چطور شخصی بود. لکن کسی که بر شریعت کامل آزادی چشم دوخت و در آن ثابت ماند، او چون شنونده فراموشکار نمی باشد، بلکه کننده عمل پس او در عمل

گذرانید؟ ۲۶ می بینی که ایمان با اعمال او عمل کرد و ایمان از

اعمال، کامل گردید. ۲۳ و آن نوشته تمام گشت که می‌گوید: **۴** از کجا در میان شما جنگها و از کجا تراعه‌ای پدید می‌آید؟ آیا «ابراهیم به خدا ایمان آورد و برای او به عدالت محسوب گردید»، نه از لذت های شما که دراعضای شما جنگ می‌کند؟ ۲ طمع و دوست خدا نامیله شد. ۲۴ پس می‌بینید که انسان از اعمال می‌ورزید و ندارید؛ می‌کشید و حسد می‌نمایید و نمی‌توانید به عادل شمرده می‌شود، نه از ایمان تنها. ۲۵ و همچنین آیا راحاب چنگ آرید؛ و چنگ و جلال می‌کنید و ندارید از این جهت که فاحشه نیز از اعمال عادل شمرده نشد وقتی که فاصدان را پذیرفته، سوال نمی‌کنید. ۳ و سوال می‌کنیدو نمی‌پایید، از اینرو که به راهی دیگر روانه نمود؟ ۲۶ زیرا چنانکه بدن بدون روح مرده به نیت بد سوال می‌کنید تادر لذات خود صرف نمایید. ۴ ای است، همچنین ایمان بدون اعمال نیز مرده است.

زانیات، آیا نمی‌دانید که دوستی دنیا، دشمنی خداست؟ پس هرکه می‌خواهد دوست دنیا باشد، دشمن خدا گردد. ۵ آیا گمان دارید که کتاب عبث می‌گوید روحی که او را در ما ساکن کرده است، تا به غیرت بر ما اشتباق دارد؟ ۶ لیکن او فیض زیاده می‌بخشد. بنابراین می‌گوید: «خدماتکربان را مخالفت می‌کند، اما فروتنان را فیض می‌بخشد». ۷ پس خدا را اطاعت نمایید مطبع ما شوند و تمام بدن بدون آنها را برمی‌گردانیم. ۸ اینک کشتهایا نیز چقدربرگ است و از بادهای سخت رانده می‌شود، لکن با سکان کوچک به هر طرفی که اراده ناخدا باشد، برگردانید می‌شود. ۹ همچنان زیان نیز عضوی کوچک است و سختان کبرآمیز می‌گوید. اینک آتش کمی چه جنگل عظیمی را می‌سوزاند.

۱۰ وزیان آتشی است! آن عالم ناراستی در میان اعضای ما زیان فرماید. ۱۱ ای برادران، یکدیگر را ناسرا مگویید زیرا هرکه برادر خود را ناسرا گوید و بر او حکم کند، شریعت را ناسرا گفته و پرشریعت حکم کرده باشد. لکن اگر بر شریعت حکم کنی، عامل شریعت نیستی بلکه داورهستی. ۱۲ صاحب شریعت و داور، یکی است که بر رهاییدن و هلاک کردن قادر می‌باشد. پس تو کیستی که بر همسایه خود داوری می‌کنی؟ ۱۳ هان، ای کسانی که رام شود و رام شده است. ۱۴ لکن زیان را کسی از مردمان نمی‌تواند رام کند. شرارتی سرکش و پر از هر قاتل است! ۱۵ خدا و پدر را به آن متابارک می‌خوانیم و به همان مردمان را که به صورت خدا آفریده شده‌اند، لعن می‌گوییم. ۱۶ از پک دهان برت و لعنت بیرون می‌آید! ای برادران، شایسته نیست که چنین شود. ۱۷ آیا چشممه از یک شکاف آب شیرین و شور جاری می‌سازد؟ ۱۸ یا می‌شودای برادران من که درخت انجیر، زیتون یا درخت مو، انجر بعدن پدید می‌شود؟ ۱۹ به عوض آنکه باید گفت که «اگر خدا بار آورد؟ و چشممه شور نمی‌تواند آب شیرین را موجود سازد.

۲۰ بخواهد، زنده می‌مانیم و چنین و چنان می‌کنیم.» ۲۱ اما الحال کیست در میان شما که حکیم و عالم باشد؟ پس اعمال خود را از سیرت نیکو به تواضع حکمت ظاهر سازد. لکن اگر در دل خود حسد تلخ و تعصّب دارید، فخر مکنید و به ضدحق دروغ مگویید. ۲۲ این حکمت از بالا نازل نمی‌شود، بلکه دنیوی و ۲۳ هان ای دولتمدان، بجهت مصیت‌هایی که بر شما وارد نفسانی و شیطانی است. ۲۴ زیرا هرجایی که حسد و تعصّب می‌آید، گریه و ولوله نمایید. ۲۵ دولت شما فاسد و رخت شما است، درآنجا فتنه و هر امر زشت موجود می‌باشد. ۲۶ لکن آن بیدخورده می‌شود. ۲۷ طلا و نقره شما را زنگ می‌خورد و زنگ آنها حکمت که از بالا است، اول طاهر است و بعد صلح آمیز و ملام می‌باشد. ۲۸ بر شما شهادت خواهد داد و مثل آتش، گوشت شما را خواهد و نصیحت پذیری و پر از رحمت و میوه های نیکو و بی تردد و خورد. شما در زمان آخرخانه انلوخته‌اید. ۲۹ اینک مزد عمله هایی بی‌ریا. ۳۰ و میوه عدالت در سلامتی کاشته می‌شود برای آنانی که که کفته های شما را درویده‌اند و شما آن را به فرب نگاه داشته‌اید، فریاد برمی‌آورد و ناله های دروغگران، به گوشهای رب سلامتی را بعمل می‌آورند.

۳۱ الجنود رسیده است. ۳۲ بر روی زمین به ناز و کامرانی مشغول

بوده، دلهاي خود را در يوم قتل پروردید. ۶ برا م رد عادل فتوی داديد و او را به قتل رسانيد و با شمامقاومت نمی کند. ۷ پس ای برادران، تا هنگام آمدن خداوند صبرکنيد. اينک دهقان انتظار می کشد برای محصول گرانبهای زمین و برايش صبر می کند تا
باران اولین و آخرین را پیاپید. ۸ شما نیز صبر نمایید و دلهاي خود را قوی سازید زیرا که آمدن خداوند نزدیک است. ۹ ای برادران، از یکديگر شکایت مکنید، مبادا بر شما حکم شود. اينک داور بر در ايستاده است. ۱۰ ای برادران، نمونه زحمت و صبر را بگيريد از انبياني که به نام خداوند تکلم نمودند. ۱۱ اينک صابران را خوشحال می گويم و صبرايوپ را شنيدهايد و انجام کار خداوند را دانسته‌هايد، زيرا که خداوند بغايت مهریان و كريم است. ۱۲ لکن اول همه‌اي برادران من، قسم مخوبید نه به آسمان و نه به زمین و نه به هیچ سوگند ديگر، بلکه بلی شما بلی باشد و نی شما نی، مبادا در تحكم يبقتید. ۱۳ اگر کسی از شما مبتلاي بلاي باشد، دعاينمايد و اگر کسی خوشحال باشد، سرود بخواند. ۱۴ و هرگاه کسی از شما بيمار باشد، کشيشان کليسا را طلب كند تا برايش دعا نمایند و او را به نام خداوند به روغن تدهين کنند. ۱۵ و دعای ايمان، مریض شما را شفا خواهد بخشید و خداوند او را خواهد بrixzaniid، و اگر گاهه کرده باشد، از او آمرزیده خواهد شد. ۱۶ نزد یکديگريه گناهان خود اعتراف کنيد و براي یکديگر دعاکنيد تا شفا يابيد، زира دعای مرد عادل در عمل، قوت بسيار دارد. ۱۷ الياس مردی بود صاحب حواس مثل ما و به تمامی دل دعا کرد که باران نبارد و تا مدت سه سال و شش ماه نبارد. ۱۸ و بازدوا کرد و آسمان باريid و زمين ثمر خود رارويانid. ۱۹ ای برادران من، اگر کسی از شما از راستي منحرف شود و شخصی او را بازگرداند، ۲۰ بدانده‌ركه گناهکار را از ضلالت راه او بروگرداند، جانی را از موت رهانide و گناهان بسيار را پوشانide است.

اول پطرس

برخیزانیدو او را جلال داد، ایمان آورده‌اید تا ایمان و امیدشما بر خدا باشد. ۲۲ چون نفسمهای خود را به اطاعت راستی طاهر

۱ به غریبانی که پراکنده‌اند در پنطس و غلامیه و قدویه و آسیا ساخته‌اید تا محبت برادرانه بی ریا داشته باشید، پس یکدیگر را از و بريطانیه؛ ۲ برگزیدگان برحسب علم سابق خدای پدر، به تقاضی دل بشدت محبت بنمایید. ۲۳ از آنرو که تولد تازه یافتدند نه از روح برای اطاعت و پاشیدن خون عیسی مسیح. فیض و سلامتی تخم فانی بلکه از غیرفانی یعنی به کلام خدا که زنده وتا ابدالاً بد بر شما افروزن باد. ۳ متبارک باد خدا و پدر خداوند ما عیسی باقی است. (aiōn g165) ۲۴ زیرا که «هر بشری مانندگیه است مسیح که بحسب رحمت عظیم خود ما را بواساطت برخاستن عیسی مسیح از مردگان از نتوپلید نمود برای امید زنده، ۴ بجهت میراث بی فساد و بی آلایش و نایمده که نگاه داشته شده است در آسمان برای شما؛ ۵ که به قوت خدام حمروس هستید به ایمان

۶ لهذا هر نوع کینه و هر مکر و ریا و حسد و هوقص بگویی را ترک کرده، ۷ چون اطفال نوزاده، مشتاق شیر روحانی و بی‌غش باشید تا از آن برای نجات نمو کنید، ۸ اگرفی الواقع چشیده‌اید که خداوند مهریان است. ۹ و به او نقرب جسته، یعنی به آن سنگ زنده رد شده از مردم، لکن نزد خدا برگزیده و مکرم. ۱۰ شما نیز مثل سنجگهای زنده بنا کرده می‌شوید به عمارت روحانی و کهانت مقدس تا قربانی های روحانی و مقبول خدا را بواسطه عیسی مسیح بگذرانید. ۱۱ بنابراین، در کتاب مکتوب است که «اینک من هنم در صحیون سنجگی سر زاویه برگزیده و مکرم و هر که به اوی ایمان آورد خیجل نخواهد شد». ۱۲ پس شما را که ایمان دارد اکرام است، لکن آنای را که ایمان ندارند، «آن سنجگی که معماران رد کردند، همان سر زاویه گردید»، ۱۳ و «سنگ لغوش دهنده و صخره مصادم»، زیرا که اطاعت کلام نکرده، لغوش می‌خورند که برای همین معین شده‌اند. ۱۴ لکن شما قبیله برگزیده و کهانت ملوکانه وامت مقدس و قومی که ملک خاص خدا باشد هستید تا فضایل او را که شما را از ظلمت، به نور عجیب خود خوانده است، اعلام نمایید. ۱۵ که سابق قومی نبودید و الان قوم خدا هستید. آن وقت از رحمت محروم، اما الحال رحمت کرده شده‌اید. ۱۶ ای محبوبان، استدعا دارم که چون غریبان و بیگانگان از شهوت جسمی که با نفس در نزاع هستند، اجتناب نمایید؛ ۱۷ و سیرت خود را در میان امت‌ها نیکو دارید تا در همان امری که شمارا مثل بدکاران بد می‌گویند، از کارهای نیکوی شما که بینند، در روز تقدیم، خدا را تمیزدانیدن. ۱۸ لهذا کمر دلهای خود را بینید و هشیارشده، امید کامل آن فرضی را که در مکاشفه عیسی مسیح به شما عطا خواهد شد، بشارت داده‌اند و فرشتگان نیز مشتاق هستند که در آنها نظر کنند.

۱۹ لهذا کمر دلهای خود را بینید و هشیارشده، امید کامل آن مسیح که درایشان بود از آن خبر می‌داد، چون از زحماتی که برای مسیح مقرر بود و جلال‌الهایی که بعد از آن‌خواهد بود، شهادت می‌داد؛ ۲۰ و بدیشان مکشوف شد که نه به خود بلکه به ما خدمت می‌کردند، در آن امری که شما اکنون از آنها خبری‌افتادید از کسانی که به روح القدس که از آسمان فرستاده شده است، بشارت داده‌اند و فرشتگان نیز مشتاق هستند که در آنها نظر کنند.

۲۱ لهذا کمر دلهای خود را بینید و هشیارشده، امید کامل آن فرضی را که در مکاشفه عیسی مسیح به شما عطا خواهد شد، بدارید. ۲۲ و چون اینای اطاعت هستید، مشابه مشوید بدان شهوانی که در ایام جهالت می‌داشید. ۲۳ بلکه مثل آن قدوس که شما را خوانده است، خود شما نیز در هر سیرت، مقدس باشید.

۲۴ زیرا مکتوب است: «مقدس باشید زیرا که من قلوسم». ۲۵ و چون او را پدر می‌خوانید که بدون ظاهری‌پنی برحسب اعمال هرکس داوری می‌نمایید، پس هنگام غریت خود را با ترس صرف نمایید. ۲۶ زیرا می‌دانید که خریده شده‌اید از سیرت باطلی که از پدران خود یافته‌اید نه به چیزهای فانی مثل نقره و طلا، ۲۷ بلکه به خون گرانبهای چون خون بره بی عیب و بی داغ یعنی خون مسیح، ۲۸ که پیش از بنیاد عالم معین شد، لکن در زمان آخر برای شما ظاهر گردید، ۲۹ که بواساطت او شما بر آن خدایی که او را از مردگان راحترام نمایید. ۳۰ ای نوکران، مطیع آقایان خود باشید با کمال

ترس؛ و نه فقط صالحان و مهریان را بلکه کج خلقان را نیز. نمایید و پیوسته مستعد باشید تا هر که سبب امیدی را که دارید از زیرا این ثواب است که کسی بجهت ضمیری که چشم بر خدا شما پرسد، او را جواب دهید، لیکن با حلم و ترس. ۱۶ و ضمیر دارد، در وقتی که ناحق زحمت می کشد، دردها را متحمل شود. خود را نیکو بدارید تا آنی که بر سیرت نیکوی شما در مسیح ۲۰ زیرا چه فخر دارد هنگامی که گناهکار بوده، تازیانه خورید و طعن می زند، در همان چیزی که شما را بد می گویند خجالت متحمل آن شوید. لکن اگر نیکوکار بوده، زحمت کشید و صیر کشند، ۱۷ زیرا اگر اراده خدا چنین است، نیکوکار بودن و زحمت کنید، این نزد خدا ثواب است. ۲۱ زیرا که برای همین خوانده کشیدن، بهتر است از بذکار بودن. ۱۸ زیرا که مسیح نیز برای شده اید، چونکه مسیح نیز برای ما عذاب کشید و شما را نمونه‌ای گناهان یک بار زحمت کشید، یعنی عادلی برای ظالمان، تا ما را گذاشت تا در اثر قدمهای وی رفخار نمایید. ۲۲ «که هیچ گناه نزد خدا پیاوید؛ در حالیکه بحسب جسم مرد، لکن بحسب روح نکرد و مکر در زیانش یافت نشد.» ۲۳ چون او را دشنام می دادند، زنده گشت، ۱۹ و به آن روح نیز رفت و موعظه نمود به ارواحی دشنام پس نمی داد و چون عذاب می کشید تهدیدنمی نمود، که در زندان بودند، ۲۰ که سابق نافرمانبردار بودند هنگامی که حلم بلکه خویشتن را به داور عادل تسلیم کرد. ۲۴ که خود گناهان ما خدا در ایام نوح انتظار می کشید، وقتی که کشتن بنا می شد، که را در بدن خویش بردار متحمل شد تا از گناه مرده شده، به عدالت در آن جماعتی قلیل یعنی هشت نفر به آب نجات یافتند، ۲۱ که زیست نمایم که به ضربهای او شفا یافته اید. ۲۵ از آنروکه مانند نمونه آن یعنی تعیید اکنون ما را نجات می بخشد (نه دور کردن گوسفندان گمشده بودید، لکن الحال به سوی شبان و اسقف کثافت جسم بلکه امتحان ضمیر صالح به سوی خدا) بواسطه جانهای خود برگشته اید.

خداست و فرشتگان و قدرتها و قوات مطیع او شده اند.

۳ همچنین ای زنان، شوهران خود را اطاعت نمایید تا اگر

بعضی نیز مطیع کلام نشوند، سیرت زنان، ایشان را بدون کلام ۴ لهذا چون مسیح بحسب جسم برای مازحمت کشید، شما دراید، ۲ چونکه سیرت طاهر و خداترس شما را بینند. ۳ و شما نیز به همان نیت مسلح شوید زیرا آنکه بحسب جسم زحمت رازیت ظاهري نباشد، از بافن موی و متعلّى شدن به طلا و کشید، ازگاه بازداشته شده است. ۲ تا آنکه بعد از آن مایقی پوشیدن لباس، ۴ بلکه انسانیت باطنی قلبی در لباس غیر فاسد عمر را در جسم نه بحسب شهوات انسانی بلکه موفق اراده خدا روح حلیم و آرام که نزد خدا گرانبهاست. ۵ زیرا بدینگونه زنان بسر برد. ۳ زیرا که عمر گذشته کافی است برای عمل نمودن به مقدسه درسابق نیز که متوكل به خدا بودند، خویشتن رازیت خواهش امتها و در فجور و شهوت و می گساري و عياشي و می نمودند و شوهران خود را اطاعت می کردن. ۶ مانند ساره بزمها و بتپرستيهای حرام رفخار نمودن. ۴ و در این معجب هستند که ابراھیم را مطیع می بودو او را آقا می خواند و شما دختران او که شما همراه ایشان به سوی همین اسراف اوپاشی نمی شتابید و شده اید، اگر نیکویی کنید و از هیچ خوف ترسان نشوید. ۷ و شما را دشنام می دهنده. ۵ و ایشان حساب خواهند داد بدو که همچنین ای شوهران، با فطانت با ایشان زیست کنید، چون با مستعد است تا زندگان و مردگان را داروی نماید. ۶ زیرا که ظروف ضعیف تر زنانه، واشان را محترم دارید چون با شما وارث از اینجهت نیز به مردگان بشارت داده شد تا بر ایشان موافق فيض حیات نیز هستند تا دعاهاي شما بازداشته نشود. ۸ خلاصه مردم بحسب جسم حکم شود و موفق خدا بحسب روح زیست همه شما یکرای و همدرد و براذردوست و مشفق و فروتن باشید. نمایند. ۷ لکن انتهای همه چیز نزدیک است. پس خرداندیش و ۹ و بدی بعوض بدی و دشنام بعوض دشنام مدهید، بلکه برعکس برای دعا هشیار باشید. ۸ و اول همه با یکدیگر بشدت محبت برکت بطلیلید زیرا که می دانید برای این خوانده شده اید تا وارث نمایید زیرا که محبت کثرت گناهان را می پوشاند. ۹ و یکدیگر را برکت شوید. ۱۰ زیرا «هر که می خواهد حیات را دوست دارد و ایام بدون همهمه مهمانی کنید. ۱۰ و هر یک بحسب نعمتی که یافته نیکو بیند، زیان خود را از بدی و لهای خود را از فیب گفتن باز باشد، یکدیگر را در آن خدمت نماید، مثل وکلاء امن فرض بدارد؛ ۱۱ از بدی اعراض نماید و نیکویی راه جا آورد؛ سلامتی گونگون خدا. ۱۱ اگر کسی سخن گوید، مانند اقوال خدا بگوید را بطلید و آن را تعاقب نماید. ۱۲ از آنرو که چشمان خداوند و اگر کسی خدمت کند، بحسب توانایی که خدا بدو داده باشد بر عادلان است و گوشهای او به سوی دعای ایشان، لکن روی یکدیگر را در همه چیز، خدا بواسطه عیسی مسیح جلال یابد که خداوند بر بدکاران است.» ۱۳ و اگر برای نیکویی غیر هستید، او را جلال و توانایی تالیل‌الا باد هست، آمين. (aiōn g165)

کیست که به شما ضرری برساند؟ ۱۴ بلکه هرگاه برای عدالت ای حبیان، تعجب منمایید از این آتشی که در میان شماست زحمت کشیدید، خوشحال شما. پس از خرف ایشان ترسان و بجهت امتحان شما می آید که گویا چیزی غریب بر شما واقع مضطرب مشوید. ۱۵ بلکه خداوند مسیح را در دل خود تقدیس شده باشد. ۱۳ بلکه بقداری که شریک زحمات مسیح هستید،

خشندشود تا در هنگام ظهور جلال وی شادی و وجودنماید.

۱۴ اگر بخاطر نام مسیح رسوانی می‌کشد، خوشایحال شما زیرا

که روح جلال وروح خدا بر شما آرام می‌گیرد. ۱۵ پس زنهار هیچ‌یکی از شما چون قاتل یا دزد یا شریر یا فضول عذاب نکشد.

۱۶ لکن اگر چون مسیحی عذاب بکشد، پس شرمنده نشود بلکه

به این اسم خدا راتمجید نماید. ۱۷ زیرا این زمان است که داوری

ازخانه خدا شروع شود؛ و اگر شروع آن از ماست، پس عاقبت

کسانی که انجیل خدا را اطاعت نمی‌کنند چه خواهد شد؟ ۱۸ و

اگر عادل به دشواری نجات پاید، بی‌دین و گناهکار کجا یافت

خواهد شد؟ ۱۹ پس کسانی نیز که بحسب اراده خدا زحمت

کشند، جانهای خود را در نیکوکاری به خالق امین بسپارند.

۵ پیران را در میان شما نصیحت می‌کنم، من که نیز با شما پیر

هستم و شاهد بر زحمات مسیح و شریک در جلالی که مکشف

خواهد شد. ۲ گله خدا را که در میان شماست بچرانید و نظرات آن

را بکنید، نه به زور بلکه به رضامندی ونه بجهت سود قبیح بلکه

به رغبته؛ ۳ و نه چنانکه بر قسمت های خود خداوندی بکنید

بلکه بجهت گله نمونه باشید، ۴ تا در وقتی که رئیس شیانان ظاهر

شود، تاج ناپمرده جلال را بیاید. ۵ همچنین ای جوانان، مطیع

پیران باشید بلکه همه با یکدیگر فروتنی را بر خود بینندید زیرا خدابا

متکبران مقاومت می‌کند و فروتنان را فیض می‌بخشد. ۶ پس

زیردست زوار خدا فروتنی نماید تا شما را در وقت معین سرافراز

نماید. ۷ و تمام اندیشه خود را به وی واگذارید زیرا که او برای شما

فکر می‌کند. ۸ هشیار و بیدار باشید زیرا که دشمن شما ابلیس

مانند شیر غرغوش می‌کند و کسی را می‌طلبد تا بیلعد. ۹ پس

به ایمان استوار شده، با او مقاومت کنید، چون آگاه هستید که

همین زحمات بر برادران شما که در دنیاهستند، می‌آید. ۱۰ و

خدای همه فیضها که ما را به جلال ابدی خود در عیسی مسیح

خوانده، است، شما را بعداز کشیدن زحمتی قلیل کامل و استوار و

تواناخواهد ساخت. (aiōnios g166) ۱۱ او را تا ابدالاً باد جلال

وتوانایی باد، آمین. (aiōn g165) ۱۲ به توسط سلوانس که او را

برادر امین شمامی شمارم، مختصری نوشت و نصیحت و شهادت

می‌دهم که همین است فیض حقیقی خدا که بر آن قائم هستید.

۱۳ خواهر برگزیده با شما که در بابل است و پسر من مرقس به

شما سلام می‌رسانند. ۱۴ یکدیگر را به بوسه محبتانه سلام نمایند

و همه شما را که در مسیح عیسی هستید، سلام باد آمین.

دوم پطرس

۲

لکن در میان قوم، انبیای کذبه نیز بودند، چنانکه در میان شما هم معلمان کذبه خواهند بود که بدعتهای مهلك را خفیه

۱ شمعون پطرس، غلام و رسول عیسی مسیح، به آنانی که خواهند آورد و آن آقای را که ایشان را خرید انکارخواهند نمود ایمان گرانها را به مساوی مایافته‌اند، در عدالت خدای ما و عیسی و هلاکت سریع را بر خود خواهند کشید؛ ۲ و بسیار فجور مسیح نجات دهنده. ۲ فیض و سلامتی در معرفت خدا و خداوند ایشان را متابعت خواهند نمود که بهسب ایشان طریق حق، ماعیسی بر شما افرون باد. ۳ چنانکه قوت الهی او همدچیزهای را موردملامت خواهد شد. ۴ و از راه طمع به سختان جعلی شما را که برای حیات و دینداری لازم است، به ما عنایت فرموده است، خرید و فروش خواهند کرد که عقوبت ایشان از مدت مدید تاخیر به معرفت او که ما را به جلال وفضیلت خود دعوت نموده، ۴ که نمی کند وهلاکت ایشان خواهید نیست. ۴ زیرا هرگاه خدا بر بواسطت آنها و عده های بینهایت عظیم و گرانها به ما داده شد فرشتگانی که گناه کردند، شفقت ننمود بلکه ایشان را به جهنم تاشیم به اینها شریک طبیعت الهی گردید و ازفاسدی که از شهورت انداخته، به زنجیرهای ظلمت سپرد تا برای داوری نگاه داشته در جهان است، خلاصی یابید. ۵ و به همین جهت، کمال شوند؛ **(Tartaroō g5020)** ۵ و بر عالم قدیم شفت نفرمود سعی نموده، در ایمان خود فضیلت پیدا نماید ۶ و در فضیلت، بلکه نوح، واعظ عدالت را با هفت نفر دیگر محفوظداشته، طوفان علم و در علم، عفت و در عفت، صیر و در صیر، دینداری را بر عالم بی دینان آورد؛ ۶ و شهرهای سدوم و عموره را خاکستر ۷ و در دینداری، محبت برادران و درمحبت برادران، محبت را. نموده، حکم به واژگون شدن آنها فرمود و آنها را برای آنانی که بعد زیرا هرگاه اینها درshima یافت شود و بیفراید، شما را نمی گذارد از این بی دینی خواهند کرد، عربی ساخت؛ ۷ و لوط عادل را که که درمعرفت خداوند ما عیسی مسیح کاھل یا شمرپیده باشید. از رفتار فاجرانه بی دینان رنجیده بود رهانید. ۸ زیرا که آن مرد عادل ۹ زیرا هر که اینها را ندارد، کور وکتاه نظر است و تطیهर گاهان درمیانشان ساکن بوده، از آنچه می دید و می شنید، دل صالح گذشته خود را فراموش کرده است. ۱۰ لهذا برادران پیشتر خود را به کارهای قبیح ایشان هرروزه رنجیده می داشت. ۹ پس جد و جهد کنید تادعوت و برگردیگی خود را ثابت نمایید زیرا خداوند می داند که عادلان را از تجربه هایی ددد و ظالمن را تا اگرچنین کنید هرگز لغزش نخواهد خورد. ۱۱ وهمچنین دخول در به روز جزا در عذاب نگاه دارد. ۱۰ خصوص آنانی که در شهوت ملکوت جاودانی خداوند ونجات دهنده ما عیسی مسیح به شما نجاست دربی جسم می روند و خداوند را حقیر می داند. ۱۱ و به دولتمدی داده خواهد شد. **(aiōnios g166)** ۱۲ لهذا از حال آنکه فرشتگانی که در قدرت و قوت افضل هستند، پیش پیوسته یاد دادن شما از این امور غفلت نخواهیم وزیزد، هرچند آنها را خداوند برایشان حکم افترا نمی زند. ۱۲ لکن اینها چون حیوانات می دانید و در آن راستی که نزد شما است استوار هستید. ۱۳ لکن غیرناظق که برای صید و هلاکت طبع متولد شده‌اند، ملامت این را صواب می دانم، مادامی که در این خیمه هستم، شما را به می کنند بر آنچه نمی دانندو در فساد خود هلاک خواهند شد. پاد آوری برانگیرانم. ۱۴ چونکه می دانم که وقت پیرون کردن خیمه ۱۳ و مزد ناراستی خود را خواهند یافت که عیش و عشرت پک من نزدیک است، چنانکه خداوند ما عیسی مسیح نیزما آگاهانید. روزه را سور خود می دانند. لکهها و عیه‌هastند که در ضیافت ۱۵ و برای این نیز کوشش می کنم تاشما در هر وقت بعد از رحلت های معجانه خود عیش و عشرت می نمایند وقی که با شما شادی من، بتوانید این امور را یاد آورید. ۱۶ زیرا که دربی افسانه های می کنند. ۱۶ چشمها پر از زنا دارند که از گناه بازداشته نمی جعلی نرفتیم، چون از قوت و آمدن خداوند ما عیسی مسیح شما را شود، و کسان ناپایدار را به دام می کشنند؛ اینای لعنت که قلب اعلام دادیم، بلکه کبریایی او را دیدیم بودیم. ۱۷ زیرا از خدای پدر خود را برای طمع ریاضت داده‌اند، ۱۵ و راه مستقیم را ترک اکرام و جلال یافت هنگامی که آوازی از جلال کبریایی به اورسید کرده، گمراه شدند و طریق بلعام بن بصور را که مزد ناراستی که «این است پسر حبیب من که از وی خشنودم». ۱۸ و این آواز را دوست می داشت، متابعت کردند. ۱۶ لکن او از تقصیر خود را م زمانی که با وی درکوه مقدس بودیم، شیدیم که از آسمان توبیخ یافت که حمار گنج به زیان انسان متعلق شده، دیوانگی آورده شد. ۱۹ و کلام انبیا را نیز محکم تر داریم که نیکومی کنید نبی را توبیخ نمود. ۱۷ اینها چشمه های بی آب و مه های رانده اگر در آن اهتمام کنید، مثل چراغی درخششده در مکان تاریک تا شده به باد شدید هستند که برای ایشان ظلمت جاودانی، روز بشکافد و ستاره صبح در دلهای شما طلوع کند. ۲۰ و این مقرر است. **(questioned)** ۱۸ زیرا که سختان تکبرآمیز و باطل رانخست بدانید که هیچ نبوت کتاب از تفسیر خودنی نیست. می گویند و آنانی را که از اهل ضلالت تازه رستگار شده‌اند، در ۲۱ زیرا که نبوت به اراده انسان هرگز آورده نشد، بلکه مردمان به دام شهوات به فجور جسمی می کشنند، ۱۹ و ایشان را به آزادی روح القدس مجازوب شده، از جانب خدا سخن گفتند.

بر کسی غلبه یافته باشد، او نیز غلام آن است. ۲۰ زیرا هرگاه به مردمان بی علم و نایابدار آنها را مثل سایر کتب تحریف می کنند تا معرفت خداوند و نجات دهنده ما عیسی مسیح ازآلیش دنیوی به هلاکت خود برستند. ۱۷ پس شمای حبیبان، چون این امور را رستند و بعد از آن، بار دیگر گرفتارو مغلوب آن گشتد، اوخر ازپیش می دانید، باحدر باشید که مبادا به گمراهی بی دینان رووده ایشان از اوایل بدترمی شود. ۲۱ زیرا که برای ایشان بهتر می بود که شده، از پایداری خود بیفید. ۱۸ بلکه در فیض و معرفت خداوند راه عدالت را دانسته باشند از اینکه بعد از دانستن بار دیگر از آن و نجات دهنده ما عیسی مسیح ترقی کنید، که او را از کنون حکم مقدس که بدیشان سپرده شده بود، برگردند. ۲۲ لکن معنی تابلاالا باد جلال باد. آمين. (aiōn g165)

مثل حقیقی بر ایشان راست آمد که «سگ به قی خود رجوع کرده است و خنزیر شسته شده، به غلطیدن در گل.»

۳ این رساله دوم را ای حبیبان الان به شمامی نویسم که به این هردو، دل پاک شما را به طریق یادگاری برمی انگیزانم، ۲ تا باخاطر آرید کلماتی که انبیا مقدس، پیش گفته‌اند و حکم خداوند و نجات دهنده را که به رسولان شما داده شد. ۳ و نخست این را می دانید که در ایام آخر مستهزئین با استهرا ظاهر خواهند شد که بر فوق شهوات خود رفتار نموده، ۴ خواهد گفت: «کجاست وعده آمدن او؟ زیرا از زمانی که پدران به خواب رفته‌اند، هرجیز به همینظروری که ازابدای آفرینش بود، باقی است.» ۵ زیرا که ایشان عمد از این غافل هستند که به کلام خدا آسمانهاز قدیم بود و زمین از آب و به آب قائم گردید. ۶ و به این هردو، عالمی که آن وقت بود در آب غرق شده، هلاک گشت. ۷ لکن آسمان و زمین الان به همان کلام برای آتش ذخیره شده و تا روز داوری و هلاکت، مردم بی دین نگاه داشته شده‌اند. ۸ لکن ای حبیبان، این یک چیز از شما مخفی نماند که یک روز نزد خدا چون هوار سال است و هزار سال چون یک روز. ۹ خداوند در وعده خود تا خیر نمی نماید چنانکه بعضی تاخیرمی پندازند، بلکه بر شما تحمل می نماید چون نمی خواهد که کسی هلاک گردد بلکه همه به توبه گرایند. ۱۰ لکن روز خداوند چون دزد خواهد آمد که در آن آسمانها به صدای عظیم زایل خواهند شد و عناصر سوخته شده، از هم خواهد پاشید و زمین و کارهایی که در آن است سوخته خواهد شد. ۱۱ پس چون جمیع اینها متفرق خواهند گردید، شما چطور مردمان باید باشید، در هرسیرت مقدس و دینداری؟ ۱۲ و آمدن روز خدا انتظار بکشید و آن را بشتابانید که در آن آسمانها سوخته شده، از هم متفرق خواهند شد و عناصر از حرارت گداخته خواهد گردید. ۱۳ ولی بحسب وعده او، منتظر آسمانهای جدید و زمین جدید هستیم که در آنها عدالت ساکن خواهد بود. ۱۴ لهذا ای حبیبان، چون انتظار این چیزها رامی کشید، جد و جهد نمایید تا نزد او بی داغ و بی عیب در سلامتی یافت شوید. ۱۵ و تحمل خداوند ما را نجات بدانید، چنانکه برادر حبیب مایولس نیز برحسب حکمتی که به وی داده شد، به شما نوشت. ۱۶ و همچنین در سایر رساله های خود این چیزها را بیان می نماید که در آنها بعضی چیزهاست که فهمیدن آنها مشکل است و

اول یوحنای

آمرزیده شده است. ۱۳ ای پدران، به شما می‌نویسم زیرا او را که ازبیندا است می‌شناسید. ای جوانان، به شمامی نویسم از آنجا که

۱ آنچه از ابیندا بود و آنچه شنیده‌ایم و به چشم خود دیده، بر شیر غالب شده‌اید. ای بچه‌ها به شما نوشتم زیرا که پدر را آنچه بر آن نگریستیم و دستهای ما لمس کرد، درباره کلمه حیات. می‌شناسید. ۱۴ ای پدران، به شما نوشتم زیرا او را که از ابینداست

۲ و حیات ظاهر شد و آن را دیده‌ایم و شهادت می‌دهیم و به می‌شناسید. ای جوانان، به شما نوشتم از آن جهت که توana هستید شما خبر می‌دهیم از حیات جاودانی که نزد پدر بود و بrama ظاهر و کلام خدا در شما ساکن است و بر شیر غلبه یافته‌اید. ۱۵ دنیا را شد. (۳ aἰōnios g166) از آنچه دیده و شنیده‌ایم شما را اعلام و آنچه در دنیاست دوست مدارید زیرا اگر کسی دنیا را دوست

۳ می‌نماییم تاشما هم با ما شراکت داشته باشید. و اما شراکت دارد، محبت پدر در وی نیست. ۱۶ زیرا که آنچه در دنیاست، مبا پدر و با پرسش عیسی مسیح است. ۴ و این را به شما از شهوت جسم و خواهش چشم و غرور زندگانی از پدر نیست می‌نماییم تا خوشی ما کامل گردد. ۵ و این است پیغامی که از او بلکه از جهان است. ۱۷ و دنیا و شهوات آن در گذراست لکن

۴ شنیده‌ایم و به شما اعلام می‌نماییم، که خدا نور است و هیچ کسی که به اراده خدا عمل می‌کند، تا به ابد باقی می‌ماند. (aἰōnios)

۵ ظلمت در وی هرگز نیست. ۶ اگر گوییم که با وی شراکت ۱۸ ای بچه‌ها، این ساعت آخر است و چنانکه شنیده‌اید داریم، در حالیکه در ظلمت سلوک می‌نماییم، دروغ می‌گوییم و که دجال می‌آید، الحال هم دجالان بسیار ظاهر شده‌اند و از این براستی عمل نمی‌کنیم. ۷ لکن اگر در نور سلوک می‌نماییم، می‌دانیم که ساعت آخر است. از ما بیرون شدند، لکن از ما چنانکه او در نور است، با یکدیگر شراکت داریم و خون پسر او بیرون نمودند، زیرا اگر از ما می‌بودند با ما می‌مانند؛ لکن بیرون رفتند تا عیسی مسیح ما را از هر گناه پاک می‌سازد. ۸ اگر گوییم که گناه ظاهر شود که همه ایشان از ما نیستند. ۹ و اما شما از آن نداریم خود را گمراه می‌کنیم و راستی در ما نیست. ۱۰ اگر به قدوس، مسح را یافته‌اید و هرچیز را می‌دانید. ۱۱ نوشتم به شما از گناهان خود اعتراف کنیم، او امین و عادل است تا گناهان ما را نمی‌داند، بلکه از اینرو که آن رامی دانید بیامرد و ما را از هر ناراستی پاک سازد. ۱۲ اگر گوییم که گناه و اینکه هیچ دروغ از راستی نیست. ۱۳ دروغگو کیست جز آنکه نکرده‌ایم، او را دروغگو می‌شماریم و کلام او در ما نیست.

۱۴ کسی که پسر را انکار کند، پدر را هم ندارد و انکارمی نماید. ۱۵ ای فرزندان من، این را به شما می‌نویسم تا گناه نکنید؛ و ۱۶ اما شما آنچه

۱۷ اگر کسی گناهی کند، شفیعی داریم نزد پدر یعنی عیسی مسیح از ابیندا شنیدید در شما ثابت بماند، زیرا اگر آنچه از اول شنیدید،

۱۸ عادل. ۱۹ واوست کفاره بجهت گناهان ما و نه گناهان ما قسطبلیکه در شما ثابت بماند، شما نیز در پسر و در پدر ثابت خواهید ماند. ۲۰ بجهت تمام جهان نیز. ۲۱ و این می‌دانیم که او را می‌شناسیم،

۲۲ اگر احکام او را نگاه داریم. ۲۳ کسی که گوید او را می‌شناسیم و احکام او را نگاه ندارد، دروغگوست و در وی راستی نیست. ۲۴ و این است آن وعده‌ای که او به ما داده است، یعنی حیات

۲۵ جاودانی. (aἰōnios g166) ۲۶ و این را به شما نوشتم درباره ۲۷ و اما در شما آن مسح که از هر کسی که کلام او را نگاه دارد، فی الواقع محبت خدا او یافته‌اید ثابت است و حاجت ندارید که کسی شما را تعلیم ۲۸ در وی کامل شده است و از این می‌دانیم که در وی هستیم. ۲۹ دهد بالکه چنانکه خود آن مسح شما را از همه چیز تعلیم می‌دهد و ۳۰ هر که گوید که در وی می‌مانم، به همین طریقی که او سلوک حق است و دروغ نیست، پس بطوری که شما را تعلیم داد و او می‌نمود، اونیز باید سلوک کند. ۳۱ ای حبیبان، حکمی تازه به شما نمی‌نویسم، بلکه حکمی کهنه که آن را از ابیندا شنیدید؛ و ۳۲ ظاهر شود، اعتماد داشته باشیم و در هنگام ظهورش از وی خجل حکم کهنه آن کلام است که از ابیندا شنیدید. ۳۳ نیز حکمی نشویم. ۳۴ اگر فهمیده اید که او عادل است، پس می‌دانید که تازه به شما می‌نویسم که آن در وی و در شما حق است، زیرا که هر که عدالت را بجه آورد، از وی تولد یافته است.

۳۵ تاریکی درگذرن است و نورحقیقی الان می‌درخشد. ۳۶ کسی که می‌گوید که در نور است و از برادر خود نفرت دارد، تا حال در

۳۷ ملاحظه کنید چه نوع محبت پدر به ما داده است تا فرزندان تاریکی است. ۳۸ و کسی که برادر خود را محبت نماید، در نور خدا خوانده شویم؛ و چنین هستیم و از این جهت دنیا مرا نمی‌ساقن است و لغش در وی نیست. ۳۹ اما کسی که از برادر خود شناسد زیرا که او را نشناخت. ۴۰ ای حبیبان، الان فرزندان خدا

۴۱ نفرت دارد، در تاریکی راه می‌رود و نمی‌داند هستیم و هنوز ظاهر نشده است آنچه خواهیم بود؛ لکن می‌دانیم که جا می‌رود زیرا که تاریکی چشمانش را کور کرده است. ۴۲ ای که چون او ظاهر شود، مانند او خواهیم بود زیرا او را چنانکه

۴۳ فرزندان، به شما می‌نویسم زیرا که گناهان شما بخاطر اسم او هست خواهیم بود زیرا بر وی دارد،

۴۴ تاریکی درگذرن است و نورحقیقی الان می‌درخشد. ۴۵ کسی که

۴۶ می‌گوید که در نور است و از برادر خود نفرت دارد، تا حال در

۴۷ تاریکی است. ۴۸ و کسی که برادر خود را محبت نماید، در نور خدا خوانده شویم؛ و چنین هستیم و از این جهت دنیا مرا نمی‌ساقن است و لغش در وی نیست. ۴۹ اما کسی که از برادر خود شناسد زیرا که او را نشناخت. ۵۰ ای حبیبان، الان فرزندان خدا

۵۱ نفرت دارد، در تاریکی راه می‌رود و نمی‌داند هستیم و هنوز ظاهر نشده است آنچه خواهیم بود؛ لکن می‌دانیم که جا می‌رود زیرا که تاریکی چشمانش را کور کرده است. ۵۲ ای که چون او ظاهر شود، مانند او خواهیم بود زیرا او را چنانکه

۵۳ فرزندان، به شما می‌نویسم زیرا که گناهان شما بخاطر اسم او هست خواهیم بود زیرا بر وی دارد،

۵۴ تاریکی درگذرن است و نورحقیقی الان می‌درخشد. ۵۵ کسی که

۵۶ می‌گوید که در نور است و از برادر خود نفرت دارد، تا حال در

۵۷ تاریکی است. ۵۸ و کسی که برادر خود را محبت نماید، در نور خدا خوانده شویم؛ و چنین هستیم و از این جهت دنیا مرا نمی‌ساقن است و لغش در وی نیست. ۵۹ اما کسی که از برادر خود شناسد زیرا که او را نشناخت. ۶۰ ای حبیبان، الان فرزندان خدا

۶۱ نفرت دارد، در تاریکی راه می‌رود و نمی‌داند هستیم و هنوز ظاهر نشده است آنچه خواهیم بود؛ لکن می‌دانیم که جا می‌رود زیرا که تاریکی چشمانش را کور کرده است. ۶۲ ای که چون او ظاهر شود، مانند او خواهیم بود زیرا او را چنانکه

۶۳ فرزندان، به شما می‌نویسم زیرا که گناهان شما بخاطر اسم او هست خواهیم بود زیرا بر وی دارد،

۶۴ تاریکی درگذرن است و نورحقیقی الان می‌درخشد. ۶۵ کسی که

۶۶ می‌گوید که در نور است و از برادر خود نفرت دارد، تا حال در

۶۷ تاریکی است. ۶۸ و کسی که برادر خود را محبت نماید، در نور خدا خوانده شویم؛ و چنین هستیم و از این جهت دنیا مرا نمی‌ساقن است و لغش در وی نیست. ۶۹ اما کسی که از برادر خود شناسد زیرا که او را نشناخت. ۷۰ ای حبیبان، الان فرزندان خدا

۷۱ نفرت دارد، در تاریکی راه می‌رود و نمی‌داند هستیم و هنوز ظاهر نشده است آنچه خواهیم بود؛ لکن می‌دانیم که جا می‌رود زیرا که تاریکی چشمانش را کور کرده است. ۷۲ ای که چون او ظاهر شود، مانند او خواهیم بود زیرا او را چنانکه

۷۳ فرزندان، به شما می‌نویسم زیرا که گناهان شما بخاطر اسم او هست خواهیم بود زیرا بر وی دارد،

۷۴ تاریکی درگذرن است و نورحقیقی الان می‌درخشد. ۷۵ کسی که

۷۶ می‌گوید که در نور است و از برادر خود نفرت دارد، تا حال در

۷۷ تاریکی است. ۷۸ و کسی که برادر خود را محبت نماید، در نور خدا خوانده شویم؛ و چنین هستیم و از این جهت دنیا مرا نمی‌ساقن است و لغش در وی نیست. ۷۹ اما کسی که از برادر خود شناسد زیرا که او را نشناخت. ۸۰ ای حبیبان، الان فرزندان خدا

۸۱ نفرت دارد، در تاریکی راه می‌رود و نمی‌داند هستیم و هنوز ظاهر نشده است آنچه خواهیم بود؛ لکن می‌دانیم که جا می‌رود زیرا که تاریکی چشمانش را کور کرده است. ۸۲ ای که چون او ظاهر شود، مانند او خواهیم بود زیرا او را چنانکه

۸۳ فرزندان، به شما می‌نویسم زیرا که گناهان شما بخاطر اسم او هست خواهیم بود زیرا بر وی دارد،

۸۴ تاریکی درگذرن است و نورحقیقی الان می‌درخشد. ۸۵ کسی که

۸۶ می‌گوید که در نور است و از برادر خود نفرت دارد، تا حال در

۸۷ تاریکی است. ۸۸ و کسی که برادر خود را محبت نماید، در نور خدا خوانده شویم؛ و چنین هستیم و از این جهت دنیا مرا نمی‌ساقن است و لغش در وی نیست. ۸۹ اما کسی که از برادر خود شناسد زیرا که او را نشناخت. ۹۰ ای حبیبان، الان فرزندان خدا

۹۱ نفرت دارد، در تاریکی راه می‌رود و نمی‌داند هستیم و هنوز ظاهر نشده است آنچه خواهیم بود؛ لکن می‌دانیم که جا می‌رود زیرا که تاریکی چشمانش را کور کرده است. ۹۲ ای که چون او ظاهر شود، مانند او خواهیم بود زیرا او را چنانکه

۹۳ فرزندان، به شما می‌نویسم زیرا که گناهان شما بخاطر اسم او هست خواهیم بود زیرا بر وی دارد،

۹۴ تاریکی درگذرن است و نورحقیقی الان می‌درخشد. ۹۵ کسی که

۹۶ می‌گوید که در نور است و از برادر خود نفرت دارد، تا حال در

۹۷ تاریکی است. ۹۸ و کسی که برادر خود را محبت نماید، در نور خدا خوانده شویم؛ و چنین هستیم و از این جهت دنیا مرا نمی‌ساقن است و لغش در وی نیست. ۹۹ اما کسی که از برادر خود شناسد زیرا که او را نشناخت. ۱۰۰ ای حبیبان، الان فرزندان خدا

۱۰۱ نفرت دارد، در تاریکی راه می‌رود و نمی‌داند هستیم و هنوز ظاهر نشده است آنچه خواهیم بود؛ لکن می‌دانیم که جا می‌رود زیرا که تاریکی چشمانش را کور کرده است. ۱۰۲ ای که چون او ظاهر شود، مانند او خواهیم بود زیرا او را چنانکه

۱۰۳ فرزندان، به شما می‌نویسم زیرا که گناهان شما بخاطر اسم او هست خواهیم بود زیرا بر وی دارد،

۱۰۴ تاریکی درگذرن است و نورحقیقی الان می‌درخشد. ۱۰۵ کسی که

۱۰۶ می‌گوید که در نور است و از برادر خود نفرت دارد، تا حال در

۱۰۷ تاریکی است. ۱۰۸ و کسی که برادر خود را محبت نماید، در نور خدا خوانده شویم؛ و چنین هستیم و از این جهت دنیا مرا نمی‌ساقن است و لغش در وی نیست. ۱۰۹ اما کسی که از برادر خود شناسد زیرا که او را نشناخت. ۱۱۰ ای حبیبان، الان فرزندان خدا

۱۱۱ نفرت دارد، در تاریکی راه می‌رود و نمی‌داند هستیم و هنوز ظاهر نشده است آنچه خواهیم بود؛ لکن می‌دانیم که جا می‌رود زیرا که تاریکی چشمانش را کور کرده است. ۱۱۲ ای که چون او ظاهر شود، مانند او خواهیم بود زیرا او را چنانکه

۱۱۳ فرزندان، به شما می‌نویسم زیرا که گناهان شما بخاطر اسم او هست خواهیم بود زیرا بر وی دارد،

۱۱۴ تاریکی درگذرن است و نورحقیقی الان می‌درخشد. ۱۱۵ کسی که

۱۱۶ می‌گوید که در نور است و از برادر خود نفرت دارد، تا حال در

۱۱۷ تاریکی است. ۱۱۸ و کسی که برادر خود را محبت نماید، در نور خدا خوانده شویم؛ و چنین هستیم و از این جهت دنیا مرا نمی‌ساقن است و لغش در وی نیست. ۱۱۹ اما کسی که از برادر خود شناسد زیرا که او را نشناخت. ۱۲۰ ای حبیبان، الان فرزندان خدا

۱۲۱ نفرت دارد، در تاریکی راه می‌رود و نمی‌داند هستیم و هنوز ظاهر نشده است آنچه خواهیم بود؛ لکن می‌دانیم که جا می‌رود زیرا که تاریکی چشمانش را کور کرده است. ۱۲۲ ای که چون او ظاهر شود، مانند او خواهیم بود زیرا او را چنانکه

۱۲۳ فرزندان، به شما می‌نویسم زیرا که گناهان شما بخاطر اسم او هست خواهیم بود زیرا بر وی دارد،

۱۲۴ تاریکی درگذرن است و نورحقیقی الان می‌درخشد. ۱۲۵ کسی که

۱۲۶ می‌گوید که در نور است و از برادر خود نفرت دارد، تا حال در

۱۲۷ تاریکی است. ۱۲۸ و کسی که برادر خود را محبت نماید، در نور خدا خوانده شویم؛ و چنین هستیم و از این جهت دنیا مرا نمی‌ساقن است و لغش در وی نیست. ۱۲۹ اما کسی که از برادر خود شناسد زیرا که او را نشناخت. ۱۳۰ ای حبیبان، الان فرزندان خدا

۱۳۱ نفرت دارد، در تاریکی راه می‌رود و نمی‌داند هستیم و هنوز ظاهر نشده است آنچه خواهیم بود؛ لکن می‌دانیم که جا می‌رود زیرا که تاریکی چشمانش را کور کرده است. ۱۳۲ ای که چون او ظاهر شود، مانند او خواهیم بود زیرا او را چنانکه

۱۳۳ فرزندان، به شما می‌نویسم زیرا که گناهان شما بخاطر اسم او هست خواهیم بود زیرا بر وی دارد،

۱۳۴ تاریکی درگذرن است و نورحقیقی الان می‌درخشد. ۱۳۵ کسی که

۱۳۶ می‌گوید که در نور است و از برادر خود نفرت دارد، تا حال در

۱۳۷ تاریکی است. ۱۳۸ و کسی که برادر خود را محبت نماید، در نور خدا خوانده شویم؛ و چنین هستیم و از این جهت دنیا مرا نمی‌ساقن است و لغش در وی نیست. ۱۳۹ اما کسی که از برادر خود شناسد زیرا که او را نشناخت. ۱۴۰ ای حبیبان، الان فرزندان خدا

۱۴۱ نفرت دارد، در تاریکی راه می‌رود و نمی‌داند هستیم و هنوز ظاهر نشده است آنچه خواهیم بود؛ لکن می‌دانیم که جا می‌رود زیرا که تاریکی چشمانش را کور کرده است. ۱۴۲ ای که چون او ظاهر شود، مانند او خواهیم بود زیرا او را چنانکه

۱۴۳ فرزندان، به شما می‌نویسم زیرا که گناهان شما بخاطر اسم او هست خواهیم بود زیرا بر وی دارد،

۱۴۴ تاریکی درگذرن است و نورحقیقی الان می‌درخشد. ۱۴۵ کسی که

۱۴۶ می‌گوید که در نور است و از برادر خود نفرت دارد، تا حال در

۱۴۷ تاریکی است. ۱۴۸ و کسی که برادر خود را محبت نماید، در نور خدا خوانده شویم؛ و چنین هستیم و از این جهت دنیا مرا نمی‌ساقن است و لغش در وی نیست. ۱۴۹ اما کسی که از برادر خود شناسد زیرا که او را نشناخت. ۱۵۰ ای حبیبان، الان فرزندان خدا

۱۵۱ نفرت دارد، در تاریکی راه می‌رود و نمی‌داند هستیم و هنوز ظاهر نشده است آنچه خواهیم بود؛ لکن می‌دانیم که جا می‌رود زیرا که تاریکی چشمانش را کور کرده است. ۱۵۲ ای که چون او ظاهر شود، مانند او خواهیم بود زیرا او را چنانکه

۱۵۳ فرزندان، به شما می‌نویسم زیرا که گناهان شما بخاطر اسم او هست خواهیم بود زیرا بر وی دارد،

۱۵۴ تاریکی درگذرن است و نورحقیقی الان می‌درخشد. ۱۵۵ کسی که

۱۵۶ می‌گوید که در نور است و از برادر خود نفرت دارد، تا حال در

۱۵۷ تاریکی است. ۱۵۸ و کسی که برادر خود را محبت نماید، در نور خدا خوانده شویم؛ و چنین هستیم و از این جهت دنیا مرا نمی‌ساقن است و لغش در وی نیست. ۱۵۹ اما کسی که از برادر خود شناسد زیرا که او را نشناخت. ۱۶۰ ای حبیبان، الان فرزندان خدا

۱۶۱ نفرت دارد، در تاریکی راه می‌رود و نمی‌داند هستیم و هنوز ظاهر نشده است آنچه خواهیم بود؛ لکن می‌دانیم که جا می‌رود زیرا که تاریکی چشمانش را کور کرده است. ۱۶۲ ای که چون او ظاهر شود، مانند او خواهیم بود زیرا او را چنانکه

۱۶۳ فرزندان، به شما می‌نویسم زیرا که گناهان شما بخاطر اسم او هست خواهیم بود زیرا بر وی دارد،

۱۶۴ تاریکی درگذرن است و نورحقیقی الان می‌درخشد. ۱۶۵ کسی که

۱۶۶ می‌گوید که در نور است و از برادر خود نفرت دارد، تا حال در

۱۶۷ تاریکی است. ۱۶۸ و کسی که برادر خود را محبت نماید، در نور خدا خوانده شویم؛ و چنین هستیم و از این جهت دنیا مرا نمی‌ساقن است و لغش در وی نیست. ۱۶۹ اما کسی که از برادر خود شناسد زیرا که او را نشناخت. ۱۷۰ ای حبیبان، الان فرزندان خدا

۱۷۱ نفرت دارد، در تاریکی راه می‌رود و نمی‌داند هستیم و هنوز ظاهر نشده است آنچه خواهیم بود؛ لکن می‌دانیم که جا می‌رود زیرا که تاریکی چشمانش را کور کرده است. ۱۷۲ ای که چون او ظاهر شود، مانند او خواهیم بود زیرا او را چنانکه

۱۷۳ فرزندان، به شما می‌نویسم زیرا که گناهان شما بخاطر اسم او هست خواهیم بود زیرا بر وی دارد،

۱۷۴ تاریکی درگذرن است و نورحقیقی الان می‌درخشد. ۱۷۵ کسی که

۱۷۶ می‌گوید که در نور است و از برادر خود نفرت دارد، تا حال در

۱۷۷ تاریکی است. ۱۷۸ و کسی که برادر خود را محبت نماید، در نور خدا خوانده شویم؛ و چنین هستیم و از این جهت دنیا مرا نمی‌ساقن است و لغش در وی نیست. ۱۷۹ اما کسی که از برادر خود شناسد زیرا که او را نشناخت. ۱۸۰ ای حبیبان، الان فرزندان خدا

۱۸۱ نفرت دارد، در تاریکی راه می‌رود و نمی‌داند هستیم و هنوز ظاهر نشده است آنچه خواهیم بود؛ لکن می‌دانیم که جا می‌رود زیرا که تاریکی چشمانش را کور کرده است. ۱۸۲ ای که چون او ظاهر شود، مانند او خواهیم بود زیرا او را چنانکه

۱۸۳ فرزندان، به شما می‌نویسم زیرا که گناهان شما بخاطر اسم او هست خواهیم بود زیرا بر وی دارد،

۱۸۴ تاریکی درگذرن است و نورحقیقی الان می‌درخشد. ۱۸۵ کسی که

۱۸۶ می‌گوید که در نور است و از برادر خود نفرت دارد، تا حال در

۱۸۷ تاریکی است. ۱۸۸ و کسی که برادر خود را محبت نماید، در نور خدا خوانده شویم؛ و چنین هستیم و از این جهت دنیا مرا نمی‌ساقن است و لغش در وی نیست. ۱۸۹ اما کسی که از برادر خود شناسد زیرا که او را نشناخت. ۱۹۰ ای حبیبان، الان فرزندان خدا

۱۹۱ نفرت دارد، در تاریکی راه می‌رود و نمی‌داند هستیم و هنوز ظاهر نشده است آنچه خواهیم بود؛ لکن می‌دانیم که جا می‌رود زیرا که تاریکی چشمانش را کور کرده است. ۱۹۲ ای که چون او ظاهر شود، مانند او خواهیم بود زیرا او را چنانکه

۱۹۳ فرزندان، به شما می‌نویسم زیرا که گناهان شما بخاطر اسم او هست خواهیم بود زیرا بر وی دارد،

۱۹۴ تاریکی درگذرن است و نورحقیقی الان می‌درخشد. ۱۹۵ کسی که

۱۹۶ می‌گوید که در نور است و از برادر خود نفرت دارد، تا حال در

۱۹۷ تاریکی است. ۱۹۸ و کسی که برادر خود را محبت نماید، در نور خدا خوانده شویم؛ و چنین هستیم و از این جهت دنیا مرا نمی‌ساقن است و لغش در وی نیست. ۱۹۹ اما کسی که از برادر خود شناسد زیرا که او را نشناخت. ۲۰۰ ای حبیبان، الان فرزندان خدا

<p

خود را پاک می‌سازد چنانکه او پاک است. ۴ و هر که گناه را رفته‌اند. ۲ به این، روح خدا را می‌شناسیم: هر روحی که به بعمل می‌آورد، برخلاف شیعیت عمل می‌کند زیرا گناه مخالف عیسی مسیح مجسم شده اقرار نماید از خداست، ۳ و هر روحی شریعت است. ۵ و می‌دانید که او ظاهر شد تا گناهان را برداشد و که عیسی مسیح مجسم شده را نکار کند، از خدا نیست. و این در وی هیچ گناه نیست. ۶ هر که در وی ثابت است گناه نمی‌است روح دجال که شنیده‌اید که او می‌آید و الان هم در جهان کند و هر که گناه می‌کند او راندیده است و نمی‌شناسد. ۷ ای فرزندان، شما از خدا هستید و بر ایشان غلبه یافته‌اید فرزندان، کسی شما را گمراه نکنید؛ کسی که عدالت را بهجا زیرا او که در شمامست، برگتر است از آنکه در جهان است. می‌آورد، عادل است چنانکه اعادل است. ۸ و کسی که گناه ۵ ایشان از دنیا هستند از این جهت سختان دنیوی می‌گویند و دنیا می‌کند از ابلیس است زیرا که ابلیس از ابتدا گناهکار بوده است. ایشان رامی شنود. ۹ ما از خدا هستیم و هر که خدا رامی شناسد ما واژ این جهت پسر خدا ظاهر شد تا اعمال ابلیس را باطل سازد. رامی شنود و آنکه از خدا نیست مارا نمی‌شنود. روح حق و روح ۹ هر که از خدا مولود شده است، گناه نمی‌کند زیرا تخم او در وی ضلالت را از این تمیز می‌دهیم. ۷ ای حبیبان، یکدیگر را محبت می‌ماند و اونمی تواند گناهکار بوده باشد زیرا که از خدا تولیدیافه بنماییم زیرا که محبت از خداست و هر که محبت می‌نماید از خدا است. ۱۰ فرزندان خدا و فرزندان ابلیس از این ظاهر می‌گردند. مولود شده است و خدا را می‌شناسد، ۸ و کسی که محبت نمی‌نماید هر که عدالت را بهجانمی آورد از خدا نیست و همچنین هر که نکار نماید، خدا را نمی‌شناسدزیرا خدا محبت است. ۹ و محبت خدا برادرخود را محبت نمی‌نماید. ۱۱ زیرا همین است آن پیغامی که به ما ظاهرشده است به اینکه خدا پسر یگانه خود را به جهان از اول شنیدید که یکدیگر را محبت نمایم. ۱۲ نه مثل قائل که فرستاده است تا به وی زیست نمایم. ۱۰ و محبت در همین از آن شیر بود و برادر خود را کشت؛ و ازجه سبب او را کشت؟ است، نه آنکه ما خدا را محبت نمودیم، بلکه اینکه او ما را از این سبب که اعمال خودش قبیح بود و اعمال برادرش نیکو. محبت نمود و پسرخود را فرستاد تاکفاره گناهان ما شود. ۱۱ ای برادران من، تعجب مکنید اگر دنیا از شما نفرت گیرد. حبیبان، اگر خدا با ما چنین محبت نمود، ما نیزمی باید یکدیگر را ۱۳ ای می‌دانیم که از موت گذشته، داخل حیات گشته‌ایم از محبت نمایم. ۱۲ کسی هرگز خدا را ندیده؛ اگر یکدیگر را محبت اینکه برادران را محبت می‌نماییم. هر که برادر خود را محبت نمی‌نمایم، خادر ما ساکن است و محبت او در ما کامل شده نمایدید موت ساکن است. ۱۵ هر که از برادر خود نفرت نماید، است. ۱۳ از این می‌دانیم که در وی ساکنیم و او در مازیرا که از قاتل است و می‌دانید که هیچ قاتل حیات جادوانی در خود ثابت روح خود به ما داده است. ۱۴ و مادیده‌ایم و شهادت می‌دهیم ندارد. (aiōnios g166) ۱۶ از این امر محبت را دانسته‌ایم که او که پدر پسر را فرستادتا نجات‌دهنده جهان بشود. ۱۵ هر که اقرار جان خود را در راه ما نهاد و ما باید جان خود را در راه برادران می‌کنده که عیسی پسر خداست، خدا در وی ساکن است واو در پنهیم. ۱۷ لکن کسی که معیشت دنیوی دارد و برادر خود را خدا. ۱۶ و ما دانسته و باور کردیم آن محبتی را که خدا با ما محتاج بیند و رحمت خود را از او بازدارد، چگونه محبت خدا در نموده است. خدا محبت است و هر که در محبت ساکن است در او ساکن است؟ ۱۸ ای فرزندان، محبت را بهجا آزم نه در کلام و خدا ساکن است و خدا در وی. ۱۷ محبت در همین با ما کامل زیان بلکه در عمل و راستی. ۱۹ و از این خواهیم دانست که از شده است تا درروز جزا ما را دلاوری باشد، زیرا چنانکه او هست، حق هستیم و دلهای خود را در حضور او مطمئن خواهیم ساخت، ما نیز در این جهان همچنین هستیم. ۱۸ در محبت خوف نیست ۲۰ یعنی در رهجه دل ما، ما را ندمت می‌کند، زیرا خدا از دل ما بلکه محبت کامل خوف را پریرون می‌نداشد؛ زیرا خوف عذاب دارد برگتر است و هرچیز را می‌داند. ۲۱ ای حبیبان، هرگاه دل ما را و کسی که خوف دارد، در محبت کامل نشده است. ۱۹ مالو ندمت نکند، در حضور خدا اعتماد داریم. ۲۲ و هرچه سوال را محبت می‌نماییم زیرا که او اول ما را محبت نمود. ۲۰ اگر کنیم، از او می‌پاییم، از آتجهت که احکام او رانگاه می‌داریم و به کسی گوید که خدا را محبت می‌نمایم و از برادر خود نفرت کند، آتجه پسندیده اوست، عمل می‌نماییم. و این است حکم او که به دروغگوست، زیرا کسی که برادری را که دیده است محبت نماید، اسم پسر او عیسی مسیح ایمان آوریم و یکدیگر را محبت نماییم، چگونه ممکن است خدای را که ندیده است محبت نماید؟ چنانکه به ما امر فرمود. ۲۴ و هر که احکام او را نگاه دارد، در او ۲۱ و این حکم را وی یافته‌ایم که هر که خدا را محبت می‌نماید، ساکن است و او در وی؛ و از این می‌شناسیم که در ما ساکن برادر خود را نیز محبت بنماید. است، یعنی از آن روح که به ما داده است.

۴ ای حبیبان، هر روح را قبول مکنید بلکه عیسی، مسیح است، از خدا مولود شده که ایمان دارد که عیسی، مسیح است، از خدا هستند یا نه. زیرا که انبیای کاذبه بسیار به جهان بیرون می‌نماید. ۲ از این می‌دانیم که فرزندان خدا را محبت می‌نماییم،

چون خدا را محبت می‌نماییم و احکام او را به جا می‌آوریم. ۳ زیرا همین است محبت خدا که احکام او را نگاه داریم و احکام اوگران نیست. ۴ زیرا آنچه از خدا مولود شده است، بر دنیا غلبه می‌باید؛ و غلبه‌ای که دنیا را مغلوب ساخته است، ایمان ماست. ۵ کیست آنکه بر دنیاغلبه باید؟ جز آنکه ایمان دارد که عیسی پسرخداست. ۶ همین است او که به آب و خون آمد یعنی عیسی مسیح. نه به آب فقط بلکه به آب و خون. روح است آنکه شهادت می‌دهد، زیرا که روح حق است. ۷ زیرا سه هستند که شهادت می‌دهند، ۸ یعنی روح و آب و خون؛ و این سه یک هستند. ۹ اگر شهادت انسان را قبول کنیم، شهادت خدا بزرگتر است؛ زیرا این است شهادت خدا که درباره پسر خود شهادت داده است. ۱۰ آنکه به پسر خدا ایمان آورد، در خود شهادت دارد و آنکه به خدا ایمان نیاورد، او را دروغگو شمرده است، زیرا به شهادتی که خدا درباره پسر خودداده است، ایمان نیاورده است.

۱۱ و آن شهادت این است که خدا حیات جاودانی به ما داده است واین حیات، در پسر اوست. ۱۲ آنکه (aiōnios g166)

پسر را دارد حیات را دارد و آنکه پسر خدا را ندارد، حیات رانیافته است. ۱۳ این را نوشتمن به شما که به اسم خدا ایمان آورده‌اید تا بدانید که حیات جاودانی دارید و تا به اسم پسر خدا ایمان بیاورید. (aiōnios g166) ۱۴ و این است آن دلیری که نزد وی داریم که هرچه برحسب اراده او سوال نماییم، ما را می‌شنود.

۱۵ و اگر دانیم که هرچه سوال کنیم ما را می‌شند، پس می‌دانیم که آنچه از او درخواست کنیم می‌یابیم. ۱۶ اگر کسی برادر خود را بیند که گناهی را که منتهی به موت نباشد می‌کند، دعا بکند و او را حیات خواهد بخشید، به هر که گناهی منتهی به موت نکرده باشد. ۱۷ گناهی منتهی به موت هست؛ بجهت آن نمی‌گوییم که دعا باید کرد. هر ناراستی گناه است، ولی گناهی هست که منتهی به موت نیست. ۱۸ و می‌دانیم که هر که از خدا مولود شده است، گناه نمی‌کند بلکه کسی که از خدا تولد یافت خودرا نگاه می‌دارد و آن شریف او را لمس نمی‌کند. ۱۹ و می‌دانیم که از خدا هستیم و تمام دنیا در شریف خوابیده است. ۲۰ اما آگاه هستیم که

پسرخدا آمده است و به ما بصیرت داده است تا حق را بشناسیم و در حق یعنی در پسر او عیسی مسیح هستیم. اوست خدای حق و حیات جاودانی. (aiōnios g166) ۲۱ ای فرزندان، خود را از

بتها نگاه دارید. آمين.

۱ من که پیرم، به خاتون برگزیده و فرزندانش که ایشان را در راستی محبت می‌نمایم و نه من فقط بلکه همه کسانی که راستی را می‌دانند، ۲ بخاطر آن راستی که در ما ساکن است و با ما تا به ابد خواهد بود. (aiōn g165) ۳ فیض و رحمت و سلامتی از جانب خدای پدر و عیسی مسیح خداوند و پسر پدر در راستی و محبت با ما خواهد بود. ۴ بسیار مسرو شدم چونکه بعضی از فرزندان تو را یافتم که در راستی رفnar می‌کنند، چنانکه از پدر حکم یافتم. ۵ والان ای خاتون از تو تماس دارم نه آنکه حکمی تازه به تو بنویسم، بلکه همان را که از ابتداء داشتم که یکدیگر را محبت بنمایم. ۶ و این است محبت که موافق احکام اولسلوک بنمایم و حکم همان است که از اول شنیدید تا در آن سلوک نمایم. ۷ زیرا گمراه کنندگان بسیار به دنیا بیرون شدند که عیسی مسیح ظاهر شده در جسم را اقرازنی کنند. آن است گمراه کننده و دجال. ۸ خود رانگاه بدایرد میادا آنچه را که عمل کردیم بربادهید بلکه تا اجرت کامل بباید. ۹ هر که پیشوایی می‌کند و در تعلیم مسیح ثابت نیست، خدا رانیافته است. اما آنکه در تعلیم مسیح ثابت ماند، اوهم پدر و پسر را دارد. ۱۰ اگر کسی به نزد شما آیدو این تعلیم را نیاورد، او را به خانه خود مپذیرید و او را تعجب مگویید. ۱۱ زیرا هر که او را تحيث گوید، در کارهای قیچیش شریک گردد. ۱۲ چیزهای بسیار دارم که به شما بنویسم، لکن نخواستم که به کاغذ و مرکب بنویسم، بلکه امیدوارم که به نزد شما بیایم و زیانی گفتگو نمایم تا خوشی ما کامل شود.

۱۳ فرزندان خواهر برگزیده تو، به تو سلام می‌رسانند. آمين.

سوم یوحنا

۱ من که پیرم، به غاییس حبیب که او را در راستی محبت می‌نمایم. ۲ ای حبیب، دعا می‌کنم که در هر وجه کامیاب و تقدیرست بوده باشی، چنانکه جان توکامیاب است. ۳ زیرا که بسیار شاد شدم چون برادران آمدند و بر راستی تو شهادت دادند، چنانکه تو در راستی سلوک می‌نمایی. ۴ مرا بیش از این شادی نیست که بشنوم که فرزندانم در راستی سلوک می‌نمایند. ۵ ای حبیب، آنچه می‌کنی به برادران خصوص به غریبان، به امانت می‌کنی، ۶ که در حضور کلیسا بر محبت تو شهادت دادند و هرگاه ایشان را بطور شایسته خدابدرقه کنی، نیکویی می‌نمایی زیرا که بجهت اسم او بیرون رفتند و از امتهای چیزی نمی‌گیرند. ۷ پس بر ما واجب است که چنین اشخاص را پذیریم تا شریک راستی بشویم. ۸ به کلیسا چیزی نوشتم لکن دیوتوفیس که سرداری بر ایشان را دوست می‌دارد ما را قبول نمی‌کند. ۹ لهذا اگر آیم کارهای را که او می‌کنده یاد خواهم آورد زیرا به سخنان ناشایسته برما یاوه‌گویی می‌کند و به این قانون نشده، برادران را خود نمی‌پذیرد و کسانی را نیز که می‌خواهند، مانع ایشان می‌شود و از کلیسا بیرون می‌کند. ۱۰ ای حبیب به بدی اقتدا مینما بلکه به نیکویی زیرا نیکوکردار از خداست و بدکردار خدا راندیده است. ۱۱ همه مردم و خود راستی نیز بر دیمتروس شهادت می‌دهند و ما هم شهادت می‌دهیم و آگاهید که شهادت ما راست است. ۱۲ مرا چیزهای بسیار بود که به تو بنویسم، لکن نمی‌خواهم به مركب و قلم به تو بنویسم. ۱۳ لکن امیدوارم که به زودی تو را خواهم دید و زبانی گفتگو کنیم. ۱۴ سلام بر تو باد. دوستان به تو سلام می‌رسانند. سلام مرا به دوستان نام به نام برسان.

خود سخنان تکبیرآمیزی گویند و صورتهای مردم را بجهت سودمی پسندند. ۱۷ اما شمایی حبیبان، بخاطر اورید آن سخنانی که

۱ یهودا، غلام عیسی مسیح و برادر یعقوب، به خوانده شدگانی رسولان خداوند ما عیسی مسیح پیش گفته‌اند، ۱۸ چون به شما که در خدای پدر حبیب و برای عیسی مسیح محفوظ می‌باشید. خبر دادند که در زمان آخر مستهیئین خواهند آمد که برحسب ۲ رحمت و سلامتی و محبت بر شما افزون باشد. ۳ ای حبیبان، شهوات‌بی دینی خود رفخار خواهند کرد. ۱۹ این‌اند که تفرقه‌ها چون شوق تمام داشتم که درباره نجات عام به شما بنویسم، ناچار پیدا می‌کنند و نفسانی هستند که روح را ندارند. ۲۰ اما شمایی شدم که الان به شما بنویسم و نصیحت دهم تا شما مجاهده حبیبان، خود را به ایمان اقدس خود بنا کرده و در روح القدس کنیدبرای آن ایمانی که یک بار به مقدسین سپرده شد. ۲۱ خویشن را در محبت خدا محفوظ دارید بعضی اشخاص در خفا درآمده‌اند که از قدیم برای این قصاص مقرر و منتظر رحمت خداوند ما عیسی مسیح برای حیات جاودانی بوده شده بودند؛ مردمان بی دین که فیض خدای ما را به فحور تبدیل باشید. (aiōnios g166) ۲۲ و بعضی را که مجادله می‌کنند نموده و عیسی مسیح آقای واحد و خداوند ما را انکارکردند. ملزم سازید. ۲۳ و بعضی را از آتش بیرون کشیده، برهانید و بر ۵ پس می‌خواهم شما را یاد دهم، هرجند همه‌چیز را دفعه‌منی دانید بعضی با خوف رحمت کنید و از لباس جسم آسود نفرت نمایید. که بعد از آنکه خداوند، قوم را از زمین مصر رهایی بخشیده بود، ۲۴ الان او را که قادر است که شما را از لغزش محفوظ دارد و در حضور جلال خود شما رایی عیوب به فرحی عظیم قائم فرماید، ۲۵ یعنی خدای واحد و نجات‌دهنده ما را جلال و عظمت و زنجیرهای ابدی در تحت ظلمت بجهت قصاص یوم عظیم نگاه داشته است. (aiōdios g126) ۷ و همچنین سدهم و غمراه و سایری‌دان نواحی آنها مثل ایشان چونکه زناکار شدند و دری بشر دیگر افتادند، در عقوبات آتش ابدی گرفتار شده، بجهت عبرت مقرر شدند. (aiōnios g166) ۸ لیکن باوجود این، همه این

خواب بینندگان نیز جسد خود را نجس می‌سانند و خداوندی را خوار می‌شمارند و بر بزرگان تهمت می‌زنند. ۹ امامیکائیل، رئیس ملائکه، چون درباره جسدموسی با ابلیس منزاعه می‌کرد، جرات نمود که حکم افترا بر او بزند بلکه گفت: «خداوند تو را توبیخ فرماید». ۱۰ لکن این اشخاص بر آنچه نمی‌دانند افشاء می‌زنند و در آنچه مثل حیوان غیرناظق بالطبع فهمیده‌اند، خود را فاسدی دری می‌بینند و ابرهای بی میوه، دویاره مرده و از ریشه کنده شده، ۱۱ و امواج جوشیده دریا چون با شما شادی می‌کنند، و شبانانی که خویشن رای خوف می‌پورند و ابرهای بی آب از بادهارانده شده و در ختان صیفی بی میوه، دویاره مرده و از ریشه کنده شده، ۱۲ و امواج جوشیده دریا که رسوانی خود را مثل کف برمی‌آورند و ستارگان آواره هستند که برای ایشان تاریکی ظلمت جاودانی مقرر است. (aiōn g165) ۱۳ لکن خنخ که هفتتم از آم بود، درباره همین اشخاص خبر داده، گفت: «اینک خداوند با هزاران هزار از مقدسین خود یهودا آمد ۱۴ تا برهمه داوری نماید و جمیع بی‌دینان راملزم سازد، بر همه کارهای بی‌دینی که ایشان کردند و بر تمامی سخنان رشت که گناهکاران بی‌دین به خلاف او گفتند». ۱۵ این‌اند همه‌کنان و گله‌مندان که برحسب شهوات خود سلوک می‌نمایند و به زبان

مکاشفه یوحنا

دیدی و هفت چراغدان طلا را. اما هفت ستاره، فرشتگان هفت کلیسا هستند و هفت چراغدان، هفت کلیسا می باشند.

۱ مکاشفه عیسی مسیح که خدا به او داد تا اموری را که می باید زود واقع شود، بر غلامان خود ظاهر سازد و بوسیله فرشته خودفرستاده، آن را ظاهر نمود بر غلام خود یوحنا، ۲ که گواهی داد به کلام خدا و به شهادت عیسی مسیح در اموری که دیده بود. ۳ خوشابحال کسی که می خواند و آنانی که می شنوند کلام این نبوت را، و آنچه در این مکتوب است نگاه می دارند، چونکه وقت نزدیک است. ۴ یوحنا، به هفت کلیسايی که در آسیا هستند. ۵ و از عیسی مسیح که شاهد امین و نخست زاده از مردگان و رئیس پادشاهان جهان است. مر او را که ما را محبت می نماید و ما را از گناهان ما به خون خود شست، ۶ و ما را نزد خدا و پدر خود پادشاهان و کهنه ساخت، او را جلال و توانایی پاد تا ابدالاًبد. آمین. (aiōn g165) ۷ اینک با ابرها می آید و هر چشمی او را خواهد دید و آنانی که او را نیزه زند و تمامی امت های جهان برای وی خواهد نالید. بلی! ۸ «من هستم الف و یا، اول و آخر،» می گوید آن خداوند خدا که هست و بود و می آید، قادر علی الاطلاق. ۹ من یوحنا که برادر شما و شریک در مصیبت و ملکوت و صیر در عیسی مسیح هستم، بجهت کلام خدا و شهادت عیسی مسیح در جزیره ای مسمی به پلمس زدم. ۱۰ و در روز خداوند در روح شدم و از عقب خود آوازی بلند چون صدای صور شنیدم، ۱۱ که می گفت: «من الف و یا او اول و آخر هستم. آنچه می بینی در کتابی بنویس و آن را به هفت کلیسايی که در آسیا هستند، یعنی به افسس و اسپیرنا و پرغامس و طبائیرا و ساردس و فیلاندفیه و لانود که بفرست.» ۱۲ پس رو برگردانید تا آن آوازی را که با من تکلم می نمود بنگرم؛ و چون رو گردانیدم، هفت چراغدان طلا دیدم، ۱۳ و در میان هفت آبهای بسیار؛ ۱۴ و در دست راست خود هفت ستاره داشت وی کمرنگی طلا بسته بود، ۱۵ و سر و موی او سفید چون پشم، مثل برف سفید بود و چشمان او مثل شعله آتش، ۱۶ و پایهایش مانند بونج صیقلی که در کوره تایید شود، و آواز او مثل صدای آبهای بسیار؛ ۱۷ و در دست راست خود هفت ستاره داشت و از دهانش شمشیری دودمه تیز بیرون می آمد و چهره اش چون آفتاب بود که در قوتش می تابد. ۱۸ و چون او را دیدم، مثل مرده پیش پایهایش افتمام و دست راست خود را بر من نهاده، گفت: «ترسان میاش! من هستم اول و آخر و زنده؛ ۱۹ و مرده شدم و اینک تا ابدالاًبد زنده هستم و کلیدهای موت و عالم اموات نزد من است.» (aiōn g165, Hadēs g86) ۲۰ پس بنویس چیزهایی را که دیدی و چیزهایی که هستند و چیزهایی را که بعد از این کلیسايی در طبائیرا بنویس این را می گوید پس خدا که چشمان او خواهند شد، سر هفت ستاره ای را که در دست راست من چون شعله آتش و پایهای او چون بونج صیقلی است. ۲۱ اعمال و

محبت و خدمت و ایمان و صیر تو رامی دانم و اینکه اعمال آخر داشت، از ساعت امتحان که بر تمام ربع مسکون خواهد آمدتا تو پیشتر از اول است. ۲۰ لکن بخشی بر تو دارم که آن زن ایزابل تمامی ساکنان زمین را بیازماید. ۱۱ بزودی می آیم، پس آنچه نامی راهه می دهی که خود را نیمه می گوید و بندگان مراتعليم داده، داری حفظ کن مبادا کسی تاج تو را بگیرد. ۱۲ هر که غالب اغوا می کند که مرتکب زنا و خوردن قربانی های بعها بشوند. آید، او را در هیکل خدای خود ستونی خواهم ساخت و دیگر ۲۱ و به او مهلت دادم تا قوه کنند، اما نمی خواهد از زنای خود هرگز بپر نخواهد رفت و نام خدای خود را و نام شهرخدای خود توبه کنند. ۲۲ اینک او را بر بستره می اندازم و آنائی را که باو زنا یعنی اورشیم جدید را که از آسمان از جانب خدای من نازل می کنند، به مصیبته سخت مبتلا می گردانم اگر از اعمال خود توبه می شود و نام جدید خودرا بر وی خواهم نوشت. ۱۳ آنکه گوش نکنند، ۲۳ و اولادش را به قتل خواهم رسانید. آنگاه همه کلیساها دارد بشنويد که روح به کلیساها چه می گوید. ۱۴ «و به فرشته خواهند دانست که من امتحان کننده جگرها و قلوب و هر کی از کلیسا در لائود کیه بنویس که این را می گوید آمن و شاهد امن شما را بر حسب اعمالش خواهم داد. ۲۴ لکن باقی ماندگان شما و صدیق که ابتدای خلقت خداست. ۱۵ اعمال تو را می دانم را که در طیاترا هستیدو این تعیلم را نپذیرفته اید و عمقهای شیطان که نه سرد و نه گرم هستی. کاشکه سرد بودی یا گرم. ۱۶ لهذا راچنانکه می گویند نفهمیده اید، بار دیگری بر شمامنی گذارم، چون فاتر هستی یعنی نه گرم و نه سرد، تو را از دهان خود قی ۲۵ جز آنکه به آنچه دارد تا هنگام آمدن من تمسک جویید. خواهم کرد. ۱۷ زیرا می گوینی دولتمند هستم و دولت اندوخته ام و هر که غالب آید و اعمال مرآ تا انجام نگاه دارد، او را بر امت به هیچ چیز محتاج نیستم و نمی دانم که تو مستمندو مسکین هاقدرت خواهم بخشید ۲۷ تا ایشان را به عصای آهنین حکمرانی هستی و قبیر و کور و عریان. ۱۸ تو راضیبخت می کنم که زر کند و مثل کوزه های کوزه گرخد خواهد شد، چنانکه من نیز مصافی به آتش را از من بخیری تا دولتمند شوی، و رخت سفید از پدر خود یافتھام. ۲۸ و به او ستاره صبح را خواهم بخشید. را تا پوشانیده شوی و ننگ عریانی تو ظاهر نشود و سرمه را تا به ۲۹ آنکه گوش دارد بشنويد که روح به کلیساها چه می گوید. چشمان خود کشیده بینایی یابی. ۱۹ هر که را من دوست می دارم، توبیخ و تاذیب می نمایم. پس غور شو و توبه نما. ۲۰ اینک بر در ۳ «و به فرشته کلیسا در ساردرس بنویس این را می گوید او که ایستاده می کویم؛ اگر کسی آواز مرآ بشنويد و در را باز کند، به هفت روح خدا و هفت ستاره را دارد. اعمال تو را می دانم که نام نزد او درخواهم آمد و با وی شام خواهم خورد و او نیز با من. داری که زنده ای ولی مرده هستی. ۲ بیدار شو و مابقی را که ۲۱ آنکه غالب آید، این را به وی خواهم داد که بر تخت من با من نزدیک به فنا است، استوار نما زیرا که هیچ عمل تو را در حضور بنشینید، چنانکه من غلبه یافتم و با پدر خود بر تخت او نشستم. خدا کامل نیافتم. ۳ پس بیاد آورچگونه یافته ای و شنیده ای و ۲۲ هر که گوش دارد بشنويد که روح به کلیساها چه می گوید.»

حفظ کن و توبه نمازی هرگاه بیدار نیاشی، مانند دزد بر تو خواهیم
آمد و از ساعت آمدن من بر تو مطلع نخواهی شد. ۴ «لکن در ۴ بعد از این دیدم که ناگاه دروازه ای درآسمان باز شده است و ساردرس اسمهای چند داری که لباس خود را نجس نساخته اند و آن آواز اول را که شنیده بودم که چون کرنا با من سخن می گفت، در لیاس سفید با من خواهند خرامید زیرا که مستحق هستند. دیگر باره می گوید: «به اینجا صعود نما تا اموری را که بعد از ۵ هر که غالب آید به جامه سفید ملیس خواهد شد واسم او را از این باید واقع شود به تو بنمایم.» ۲ فی الفور در روح شدم و دفتر حیات محظ خواهمن ساخت بلکه به نام وی در حضور پدرم و دیدم که تختی درآسمان قائم است و بر آن تخت نشینده ای. فرشتگان او اقرار خواهی نمود. ۶ آنکه گوش دارد بشنويد که روح ۳ و آن نشیننده، در صورت، مانند سنگ یشم و عقیق است و به کلیساها چه می گوید. ۷ «و به فرشته کلیسا در فیلادلفیه قوس قریح در گرد تخت که به منظر شیاهت به زمرد دارد ۴ و بنویس که این را می گوید آن قدوس و حق که کلید داود را دارد گردآگرد تخت، بیست و چهار تخت است؛ و بر آن تختها بیست که می گشاید و هیچ کس نخواهد بست وی بنداد و هیچ کس و چهارپر که جامه ای سفید در بر دارند نشسته دیدم و برسر نخواهد گشود. ۸ اعمال تو رامی دانم. اینک دری گشاده پیش ایشان تاجهای زرین. ۵ و از تخت، برقبا و صدایها و رعدها برومی روی تو گذاهه ام که کسی آن را نتواند بست، زیرا اندک قوتی آید؛ و هفت چراغ آتشین پیش تخت افروخته که هفت روح خدا داری و کلام مرا حفظ کرده، اسم مرا انکار ننمودی. ۹ اینک می باشد. ۶ و در پیش تخت، دریایی از شیشه مانند بلور و در میان می دهم آنایی را از کنیسه شیطان که خودرا بپود می نامند و نیستند تخت و گردآگرد تخت چهار حیوان که از پیش و پس به چشمان بلکه دروغ می گویند. اینک ایشان را مجبور خواهم نمود که بیایند پر هستند. ۷ و حیوان اول مانند شیر بود؛ و حیوان دوم مانند پیش پایهای تو سجدید کنند و بدانند که من تو رامجتب نمودام. گوسلله؛ و حیوان سوم صورتی مانند انسان داشت؛ و حیوان چهارم چونکه کلام صیر مرا حفظ نمودی، من نیز تو را محفوظ خواهم مانند عقاب پنده. ۸ و آن چهار حیوان که هر یکی از آنها شش

بال دارد، گردآگرد و درون به چشمان پر هستند و شبانه روز باز نمی ۶ و دیدم چون بره یکی از آن هفت مهر را گشود؛ و شنیدم یکی از آن چهار حیوان به صدایی مثل رعد می گوید: «بیا (و سپاس به آن تخت نشینی که تا ابدالاً باد زنده است می خوانند، ۹ و چون آن حیوانات جلال و تکریم و که بود و هست و می آید.» ۱۰ آنگاه آن بیست و چهار پیر افتد در حضور تاجهای خود را پیش تخت اندخته، می گویند: (aiōn g165) «ای خداوند، مستحقی که جلال و اکرام و قوت را ایابی، زیرا آن تخت نشین و او را که تا ابدالاً باد زنده است عبادت می کنند و بین!» ۱۱ و اسی دیگر، آتشگون بیرون آمد و سوارش را توانایی داده شده بود که سلامتی را از زمین بردارد و تا یکدیگرها بکشند؛

که تو همه موجودات را آفریده ای و محض اراده تو بودند و آفریده حیوان سوم را شنیدم که می گوید: «بیا (و بین!» ۱۲ و دیدم اینک شدند.»

اسی سیاه که سوارش ترازوی بست خود دارد. ۱۳ و از میان چهار حیوان، آوازی را شنیدم که می گوید: «بیک هشت یک گندم به یک دیبار و سه هشت یک جو به یک دیبار و به روغ و شراب ضرر مرسان.» ۱۴ و چون مهرچهارم را گشود، حیوان چهارم را شنیدم که می گوید: «بیا (و بین!» ۱۵ و دیدم که اینک اسی زرد و کسی بر آن سوار شده که اسم اموات است و عالم اموات از عقب او می آید؛ و به آن دو اختیار بر یک ربع زمین داده شد تا به (Hadēs) (aiōn g86) شمشیر و قحط و موت و با وحش زمین بکشند.

۱۶ و چون مهر پنجم را گشود، در زیر مدیح دیدم نفوس آنانی را که برای کلام خدا و شهادتی که داشتند کشته شده بودند؛ ۱۷ که به آواز بلند صدا کرده، می گفتند: «ای خداوند قدوس و هفت مهرش را بگشاید.» ۱۸ و دیدم در میان تخت و چهار حیوان و در وسط پیران، برهای چون ذبح شده ایستاده است و هفت شاخ و هفت چشم دارد که هفت روح خدایند که به تمامی جهان فرستاده می شوند. ۱۹ پس آمد و کتاب را از دست راست تخت نشین گرفته است. ۲۰ و چون کتاب را گرفت، آن چهار حیوان و بیست و چهار پیر به حضور بره افتادند و هر یکی از ایشان بربیطی و کاسه های زین پر از پیخور دارند که دعا های مقدسان است. ۲۱ و سورودی جدید می سایند و می گویند: «مستحق گرفتن کتاب و گشودن مهرهایش هستی زیرا که ذبح شدی و مردمان را برای خدا به خون خود از هر قبیله و زبان و قوم و امت خربیدی و ایشان را برای خدای ما پادشاهان و کوههای ساختی و بزمیں سلطنت خواهند کرد.» ۲۲ و دیدم و شنیدم صدای فرشتگان بسیار را که گردآگرد تخت و حیوانات و پیران بودند و عدد ایشان کوچهای که از هزار بود؛ ۲۳ که به آواز بلند می گویند: «مستحق است بره ذبح شده که قوت و دولت و حکمت و توانایی و اکرام و جلال و برکت را بیابد.» ۲۴ و هر مخلوقی که در آسمان و بر زمین وزیرزمین و در دریاست و آنچه در آنها می باشد، شنیدم که می گویند: «تخت نشین و بره را برکت و تکریم و جلال و چهار باد زمین را بازمی دارند تا باد بر زمین و بر دریا و بر هیچ توانایی باد تا ابدالاً باد.» ۲۵ و چهار حیوان گفتند: درخت نوزد. ۲۶ و فرشته دیگری دیدم که از مطلع آفتاب بالا آمین!» و آن پیران به روی درافتاند و سجده نمودند.

بدیشان داده شد که زمین و دریا را ضرر رسانند، به آواز بلند ندا

کرده، ۳ می گوید: «هیچ ضری ب زمین و دریا و درختان مرسانید بنواخت تکرگ و آتش با خون آمیخته شده، واقع گردید و به سوی تا پندگان خدای خود را بر پیشانی ایشان مهر زنیم. ۴ و عدد زمین ریخته شد و ثلث درختان سوتخته و هر گیاه سبز سوتخته مهرشدگان را شنیدم که از جمیع اسباب بنی اسرائیل، صد و چهل و شد. ۸ و فرشته دوم بنواخت که ناگاه مثال کوهی بزرگ، به آتش چهارهزار مهر شدند. ۵ و از سبط یهودا دوازده هزار مهر شدند؛ و افروخته شده، به دریا افکیده شد و ثلث دریا خون گردید، ۹ و از سبط روین دوازده هزار؛ و از سبط جاد دوازده هزار؛ ۶ و از ثلث مخلوقات دریایی که جان داشتند، بمدند و ثلث کشتهای تباہ سبط اشیر دوازده هزار؛ و از سبط نفتالیم دوازده هزار؛ و از سبط گردید. ۱۰ و چون فرشته سوم نواخت، ناگاه ستاره‌ای عظیم، چون منسی دوازده هزار؛ ۷ و از سبط شمعون دوازده هزار؛ و از سبط چراغی افروخته شده از آسمان فرود آمد و بر ثلث نهرا و چشممه لاوی دوازده هزار؛ و از سبط یوسف دوازده هزار؛ ۸ از سبط یزولون های آب افتاد. ۱۱ و اسام آن ستاره را افسنتین می‌خواند؛ و ثلث دوازده هزار؛ و از سبط بیانیم دوازده هزار؛ و از سبط ایشان دیدم که اینک گروهی عظیم که بود مردن. ۱۲ و فرشته چهارم بنواخت و به ثلث آفتاب و ثلث ماه هزار مهرشدند. ۹ و بعد از این دیدم که اینک گروهی عظیم که بود مردن. ۱۳ و فرشته پنجم بنواخت و به ثلث آهانه‌ای که تلخ شده هیچ کس ایشان را نتواند شمرد، از هر امت و قبیله و قوم و زبان و ثلث ستارگان صدمه رسید تا ثلث آهانه‌ای که گردید و ثلث روز و در پیش تخت و در حضور بره به جامه‌های سفید آراسته و شاخه ثلث شب همچجنین بی نور شد. ۱۴ و عقابی را دیدم و شنیدم که های نخل بدست گرفته، ایستاده‌اند ۱۰ و به آواز بلند نداشده‌اند، در وسط آسمان می‌پرد و به آواز بلند می‌گوید: «وای وای وای بر می‌گویند: «نجات، خدای ما را که بر تخت نشسته است و ساکنان زمین، بسبب صدای دیگرکنای آن سه فرشته‌ای که بر را است.» ۱۱ و جمیع فرشتگان در گرد تخت و پیران و می‌باید بنوارند.»

چهار حیوان ایستاده بودند. و در پیش تخت به روی درپاگده، خدا

۹ و چون فرشته پنجم نواخت، ستاره‌ای را دیدم که بر زمین افتاده بود و کلید چاه هاویه بدو داده شد. (Abyssos g12) ۱۲ و چاه هاویه را گشاد و دودی چون دود توری عظیم از چاه بالا آمد و آفتاب و هوا از دود چاه تاریک گشت. (Abyssos g12) ۱۳ و از میان دود، ملخها به زمین برآمدند و به آنها قوتی چون قوت عقرهای زمین داده شد ۱۴ و بدیشان گفته شد که ضرر نرسانند نه به گیاه زمین و نه به هیچ سبزی و نه به درختی بلکه به آن مردمانی که مهر خدا را بر پیشانی خود ندارند. ۱۵ و به آنها داده شد که ایشان را نکشند بلکه تا مدت پنج ماه معدب بدارند و اذیت آنها آن تخت نشین، خیمه خود را برایشان بپا خواهد داشت. ۱۶ و دیگر هرگز گرسنه و تشنه تخواهد شد و آفتاب و هیچ گرما بر مثل اذیت عقرب بود، وقی که کسی را نیش زند. ۱۷ و در آن ایام، مردم طلب موت خواهند کرد و آن را نخواهند یافت و تمیانی ایشان نخواهد رسید. ۱۸ زیرا برای که در میان تخت است، اما موت از ایشان خواهد گریخت. ۱۹ و شیان ایشان خواهد بود و به چشممه های آب حیات، ایشان را راهنمایی خواهد نمود؛ و خدا هر اشکی را از چشمان ایشان پاک صورت ملخها چون اسبهای آرسته شده برای جنگ بود و بر سر ایشان مثل تاجهای شیشه طلا، و چهره های ایشان شیشه صورت خواهد کرد.»

۸ و چون مهر هفتم را گشود، خاموشی قریب به نیم ساعت دندانهای شیران بود. ۹ و جوشنها داشتند، چون جوشنهای آهنین در آسمان واقع شد. ۱۰ و دیدم هفت فرشته را که در حضور و صدای بالهای ایشان، مثل صدای ارباب های اسبهای پسیار که خد ایستاده‌اند که به ایشان هفت کرنا داده شد. ۱۱ و فرشتهای به جنگ همی تازند. ۱۲ و دمها چون عقیبه با نیشها داشتند؛ و دیگرآمده، تزد مذبح بایستاد با مجرمی طلا و بخورپسیار بدو داده در دم آنها قدرت بود که تا مدت پنج ماه مردم را اذیت نمایند. ۱۳ شد تا آن را به دعاها جمیع مقدسین، بر مذبح طلا که پیش از دست فرشته با دعاها عربانی به ابدون مسمی است و در یونانی او را اپلیون خوانند.

۱۴ مقدسین در حضور خدا بالا رفت. ۱۵ پس آن فرشته مجمرا گرفته، (Abyssos g12) ۱۶ یک وای گذشته است. اینک دو وای از آتش مذبح آن را بر کرد و به سوی زمین انداخت و صدایا دیگر بعده از این می‌آید. ۱۷ و فرشته ششم بنواخت که ناگاه و رعدها و برقهها و زلزله حداده گردید. ۱۸ و هفت فرشته‌ای که آوازی از میان چهار شاخ مذبح طلایی که در حضور خداست هفت کرنا را داشتند خود را مستعد نواختن نمودند ۱۹ و چون اولی شنیدم که به آن فرشته ششم که صاحب کرنابود می‌گوید:

«آن چهار فرشته را که بر نهر عظیم فرات بسته‌اند، خلاص کن.» ۱۱ و نی ای مثل عصا به من داده شد و مرا گفت: «برخیز و پس آن چهار فرشته که برای ساعت و روز و ماه و سال معین قدس خدا و مذبح و آنانی را که در آن عبادت می‌کنند پیمایش نما. مهیا شده‌اند تا اینکه ثلث مردم را بکشند، خلاصی یافتند. ۱۶ و ۲ وصحن خارج قدس را بیرون انداز و آن را مپیمازیرا که به امت‌ها عدد جنود سواران، دویست هزار هزار بود که عدد ایشان را شنیدم. داده شده است و شهر مقدس راچهل و دو ماه پایمال خواهد ۱۷ و به اینطور اسیان و سواران ایشان را دررویا بدید که جوشنهای نمود. ۳ و به دو شاهد خود خواهم داد که پلاس در بر کرده، آتشین و آسمان‌جوی وکبریتی دارند و سرهای اسیان چون سر شیران مدت هزار و دویست و شصت روز نبوت نمایند.» ۴ این‌اند دو است و از دهانشان آتش و دود و کبریت بیرون می‌آید. ۱۸ از این درخت زیتون و دو چراغان که در حضور خداوند زمین استفاده‌اند. سه بلا یعنی آتش و دود و کبریت که از دهانشان برمی‌آید، ثلث ۵ و اگر کسی بخواهد بدیشان اذیت رساند، آتشی از دهانشان بدر مردم هلاک شدند. ۱۹ زیرا که قدرت اسیان در دهان و دم ایشان شده، دشمنان ایشان را فرو می‌گیرد؛ و هر که قصد اذیت ایشان است، زیرا که دمهای آنها چون مارهast که سرها دارد و به آنها دارد، بدبگونه باید کشته شود. ۶ اینها قدرت به بستن آسمان اذیت می‌کنند. ۲۰ و سایر مردم که این بلاایا کشته نگشند، از دارند تا در ایام نبوت ایشان باران نبارد و قدرت بر آبها دارند که اعمال دستهای خود توبه نکرند تا آنکه عبادت دیوها و تیهای طلا آنها را به خون تبدیل نمایند و جهان را هر گاه بخواهند، به انواع و نقره و برنج و سنگ و چوب را که طاقت دیدن و شیندن و بلایا مبتلا سازند. ۷ و چون شهادت خود را به اتمام رسانند، آن خرامیدن ندارند، ترک کنند؛ ۲۱ و از قتل‌ها و جادوگریها و زنا و وحش که از هاویه برمی‌آید، با ایشان جنگ کرده، غلبه خواهد یافت و ایشان را خواهد کشت (Abyssos g12) ۸ و بدنهای دزدیهای خود توبه نکرند.

ایشان در شارع عام شهر عظیم که به معنی روحانی، به سلوم و مصر مسمی است، جایی که خداوند ایشان نیز مصلوب گشت، خواهد ماند. ۹ و گروهی از اقوام و قبایل و زیانها و امت‌ها، بدنی‌ای ایشان را سه روز و نیم نظاره می‌کنند و اجازت نمی‌دهند که این بدنی‌ای ایشان را به قبرسپارند. ۱۰ و ساکنان زمین به ایشان که بدنی‌ای ایشان را به قبرسپارند، ۱۱ و بعد از سه روز و نیم، روح حیات از خدابدیشان درآمد که بر پایهای خود خواهد شد، حاضر شدم که بتویسم. آنگاه آواری از آسمان شدیدم که می‌گوید: «آنچه هفت رعد گفتند مهر کن و آنها را رعد سخن گفتند، حاضر شدم که بتویسم. آنچه هفت رعد گفتند مهر کن و آنها را متویسم.» ۱۲ و آن فرشته‌ای را که بر دریا و زمین ایستاده دید، بلند از آسمان شنیدند که بدیشان می‌گوید: «به اینجا صعود درایام صدای فرشته هفتمن، چون کرنا را می‌باید بنوازد، سر خدا به اتمام خواهد رسید، چنانکه بندگان خود انبیا را بشارت داد.» ۱۳ و آن آوازی که از آسمان شنیده بودم، باردیگر شنیدم که مرا خطاب کرده، می‌گوید: «برو و کتابچه گشاده را از دست فرشته‌ای که در دریا و زمین ایستاده است بگیر.» ۱۴ پس به نزد فرشته رفته، به وی گفتم که کتابچه را به من بدهد. او مرا گفت: «بگیر و بخور که اندرونیت را تلخ خواهد نمود، لکن در دهانت چون عسل شیرین خواهد بود.» ۱۵ پس کتابچه را از دست فرشته گرفته، خوردم که در دهانم مثل عسل شیرین بود، ولی چون خورده بودم، درونم تلخ هاشممناک شدند و غضب تو ظاهر گردید و وقت مردگان رسید ۱۶ و آن بیست ایلاد حکمرانی خواهد کرد.» (aiōn g165) ۱۶ و آن بیست و چهار پیر که در حضور خدا بر تختهای خود نشسته‌اند، به روی درافتاده، خدا را سجده کردند و گفتند: «تو را شکر می‌کنیم ای خداوند، خدای قادر مطلق که هستی و بودی، زیرا که قوت عظیم خودرا بدست گرفته، به سلطنت پرداختی. ۱۷ و امت در دهانم مثل عسل شیرین بود، ولی چون خورده بودم، درونم تلخ هاشممناک شدند و غضب تو ظاهر گردید و وقت مردگان رسید ۱۸ و آن بیست که «می‌باید تو اقوام و امت‌ها و زیانها و تا بر ایشان داوری شود و تا بندگان خود یعنی انبیا و مقدسان پادشاهان بسیار را نبوت کنی.»

مفسدان زمین را فاسد گردانی.» ۱۹ و قدس خدا در آسمان ۳ و یکی از سرهاش را دیدم که تا به موت کشته شد و از آن مفتوح گشت و تابوت عهدنامه او در قدس او ظاهر شد و بر قها خزم مهلك شفا یافت و تمامی جهان در بی این وحش در حریت و صدایها و رعدها و زلزله و تگرگ عظیمی حادث شد.

۱۲ و علامتی عظیم در آسمان ظاهر شد: زنی که آقاب را وکیست که با وی می‌تواند جنگ کنند؟ ۵ و به وی دهانی داده دربر دارد و ماه نیز پایهایش و بر سرش تاجی از دوازده ستاره است، شد که به کبر و کفر تکلم می‌کند؛ و قدرتی به او عطا شد که ۲ و آبستن بوده، از درد زه و عذاب زاییدن فریاد برمی‌آورد. ۳ و مدت چهل و دو ماه عمل کرد. ۴ پس دهان خود را به کفرهای عالمی دیگر در آسمان پدید آمدکه اینک اژدهاها بزرگ آتشگون برخدا گشود تا بر اسم او و خیمه او و سکنه آسمان کفر گوید. که او را هفت سرو ده شاخ بود و بر سرهایش هفت افسر، ۴ و ۷ و به وی داده شد که با مقدسین جنگ کند و بر ایشان غلبه دمش ثلث ستارگان آسمان را کشیده، آنها را بر زمین ریخت. و یابد؛ و تسليط بر هر قبیله و قوم و زبان و امت، بدرو عطا شد. اژدها پیش آن که می‌زایید باستاد تاچون برايد فرزند او را پیلعد. ۸ و جمیع ساکنان جهان، جز آنانی که نامهای ایشان در دفتر ۵ پس پسر زینهای را زایید که همه امت های زمین را به عصای حیات برهای که از بنای عالم ذبح شده بود مکتوب است، او را آهین حکمرانی خواهد کرد؛ و فرزندش به نزد خدا و تخت او ریوده خواهد پرستید. ۹ اگر کسی گوش دارد بشنو. ۱۰ اگر کسی شد. ۶ و زن به بیابان فرار کرد که در آنجا مکانی برای وی از اسیر نماید به اسیری رود، و اگر کسی به شمشیر قتل کند، می‌باید خدا مهیا شده است تا اورا مدت هزار و دویست و شصت روز او به شمشیرکشته گردد. در اینجاست صبر و ایمان مقدسین. پیروزند. ۷ و در آسمان جنگ شد: میکاتیل و فرشتگانش با اژدها ۱۱ و دیدم وحش دیگری را که از زمین بالامی آید و دو شاخ مثل جنگ کردند و اژدها و فرشتگانش جنگ کردند، ۸ ولی غالبه نیافتد شاخهای بره داشت و مانند اژدها تکلم می‌نمود؛ ۱۲ و با تمام بلکه جای ایشان دیگر در آسمان یافت نشد. ۹ و اژدها بزرگ قدرت وحش نخست، در حضور وی عمل می‌کند و زمین و سکنه انداخته شد، یعنی آن مار قدیمی که به ابليس و شیطان مسمی آن را بر این وامی دارد که وحش نخست را که از خزم مهلك شفا است که تمام ربع مسکون را می‌فریبد. او بر زمین انداخته شد یافت، پیروستند. ۱۳ و معجزات عظیمه بعمل می‌آورد تا آتش را نیز و فرشتگانش با وی انداخته شدند. ۱۰ و آوازی بلند در آسمان از آسمان در حضور مردم به زمین فرود آورد. ۱۴ و ساکنان زمین را شنیدم که می‌گوید: «اکنون نجات و قوت و سلطنت خدای ما و گهره می‌کند، به آن معجزاتی که به وی داده شد که از خزم مهلك شفا قدرت مسیح او ظاهر شد زیرا که آن مدعی برادران ما که شبانه روز حضور وحش بنماید. و به ساکنان زمین می‌گوید که صورتی را از آن در حضور خدای ما برایشان دعوی می‌کند، به زیر افکنده شد. وحش که بعد از خوردن خزم شمشیر زیست نمود، بسازند. ۱۵ و ایشان بواسطت خون بره و کلام شهادت خود براو غالب آمدند به وی داده شد که آن صورت وحش را روح پخشند تا که صورت و جان خود را دوست ندادندند. ۱۶ از این جهت‌ای آسمانها وحش سخن گوید و چنان کند که هر که صورت وحش را پرستش و ساکنان آنها شادباشید؛ وای بر زمین و دریا زیرا که ابليس به نکند، کشمه گردد. ۱۶ و همه را از کبیره صغیر و دولتمند و فقیر نزدشما فرو شده است با خشم عظیم، چون می‌داند که زمانی و غلام و آزاد براین وامی دارد که بر دست راست یا پیشانی خود قلیل دارد.» ۱۷ و چون اژدها دید که بر زمین افکنده شد، بر آن زن نشانی گذارند. ۱۷ و اینکه هیچ کس خرید و فروش نتواند کرد، که فرزند زینه را زایید بود، جفا کرد. ۱۸ و دو بال عقاب بزرگ به جز کسی که نشان یعنی اسم یا عدد اسم وحش را داشته باشد. زن داده شد تا به بیابان به مکان خود برواز کند، جایی که او را از نظر آن مار، زمانی و دو زمان و نصف زمان پیروزش می‌کنند. ۱۵ و بشمارد، زیرا که عددانسان است و عددش ششصد و شصت و مار از دهان خود در عقب زن، آئی چون روید ریخت تا سیل او را شش است.

۱۶ وزمین زن را حمایت کرد و زمین دهان خود را گرگاده، آن رود را که اژدها از دهان خود ریخت فرو برد. ۱۷ و اژدها بر زن ۱۴ و دیدم که اینک بره، بر کوه صهیون ایستاده است و با غضب نموده، رفت تا باقی ماندگان ذرت او که احکام خدا را وی صد و چهل و چهار هزار نفر که اسم او و اسم پدر او را بر حفظمی کنند و شهادت عیسی را نگاه می‌دارند، جنگ کند. پیشانی خود مرقوم می‌دارند. ۲ و آوازی از آسمان شنیدم، مثل آواز آهای بسیار و مانند آواز رعد عظیم؛ و آن آوازی که شنیدم، ۱۳ و بر ریگ دریا ایستاده بود. ۲ و آن وحش را که دیدم، مانند آواز پرتوان از دهان خود که بپیطهای خود را بنوازند. ۳ و در حضور مانند پلنگ بود و پایهایش مثل پای خرس و دهانش مثل دهان تخت و چهار حیوان و پریان، سرودی جدید می‌سرایند و هیچ کس شیر. و اژدها قوت خویش و تخت خود و قوت عظیمی به وی داد. نتوانست آن سرودرا بیاموزد، جز آن صد و چهل و چهار هزار که

از جهان خریده شده بودند. ۴ ایناند آنانی که با زنان آلوده نشدند، آنها غضب الهی به انجام رسیده است. ۲ و دیدم مثال دریابی از زیرا که باکره هستند؛ و آناند که بره را هر کجا می‌رود متابعت شیشه مخلوط به آتش و کسانی راکه بره وحش و صورت او و عدد می‌کنند و از میان مردم خریده شده‌اند تا نویر برای خدا و بره اسم او غلبه می‌یابند، بر دریای شیشه ایستاده و بريطهای خدارا باشند. ۵ و در دهان ایشان دروغی یافت نشد، زیرا که بی عصب بدست گرفته، ۳ سرود موسی بنده خدا و سروبدره را می‌خواند و هستند. ۶ و فرشته‌ای دیگر را دیدم که در وسط آسمان پرواز می‌گویند: «عظیم و عجیب است اعمال توای خداوند خدای قادر می‌کند و انجل جاودانی را دارد تا ساکنان زمین را از هر امت و مطلق! عدل و حق است راههای توای پادشاه امته. ۴ کیست قیله و زبان و قوم بشارت دهد، (aiōnios g166) ۷ و به آواز که از تو نترسد، خداوندا و کیست که نام تو را تمجید ننماید؟

بلند می‌گوید: «از خدا پرسید و او را تمجید نماید، زیرا که زمان زیرا که تو تنها قدوس هستی و جمیع امته‌ها آمده، در حضور داروی اور رسیده است. پس او را که آسمان و زمین و دریا و چشمme توپرستش خواهند کرد، زیرا که احکام تو ظاهرگردیده است. ۵ و های آب را آفرید، پرستش کید.» ۸ و فرشته‌ای دیگر از عقب او بعد از این دیدم که قدس خیمه شهادت درآسمان گشوده شد، آمده، گفت: «منهدم شد بابل عظیم که از خمر غضب زنای ۶ و هفت فرشته‌ای که هفت بلا داشتند، کاتانی پاک و روشن دربر خود، جمیع امته‌ها را نوشانید.» ۹ و فرشته سوم از عقب این دو کرده و کمرايشان به کمریند زین بسته، بیرون آمدند. ۷ و یکی از آمده، به آزانبلند می‌گوید: «اگر کسی وحش و صورت او را پیش آن چهار حیوان، به آن هفت فرشته، هفت پاله زین داد، پر از کند و نشان او را بر پیشانی یا دست خود پذیرد، (aiōn g165) ۸ او نیز از خمر غضب خدا که تا ابدالا بد زنده است. خمر غضب خدا که درپاله خشم وی بیغش آمیخته شده است، از جلال خدا و قوت او پر دودگردید. و تا هفت بلای آن هفت خواهدنشید، و در نزد فرشتگان مقدس و در حضوربره، به آتش و فرشته به انجام نرسید، هیچ‌کس نتوانست به قدس درآید.

کریت، معذب خواهد شد، ۱۱ و دود عذاب ایشان تا ابدالا بد بالا می‌رود. پس آنانی که وحش و صورت او را پرستش می‌کنند وهرکه نشان اسم او را پذیرد، شبانه‌روز آرامی ندانند.» (aiōn ۱۲ در اینجاست صیر مقدسین که احکام خدا و ایمان عیسی را حفظ می‌نمایند. ۱۳ و آوازی را از آسمان شنیدم که می‌گوید: «بیویس که از کنون خوشحالند مود کاتنی که درخداوند می‌میرند. و روح می‌گوید: «بلی، تا از زحمات خود آرامی یابند و اعمال ایشان از عقب ایشان می‌رسد.» ۱۴ و دیدم که اینک ابری سفید پدید آمد و برابر، کسی مثل پسر انسان نشسته که تاجی از طلا دارد و در دستش داسی تیز است. ۱۵ و فرشته‌ای دیگر از قدس بیرون آمده، به آوار بلند آن ابرنشین را ندا می‌کند که داس خود را پیش بیاور و درو کن، زیرا هنگام حصاد رسیده و حاصل زمین خشک شده است. ۱۶ و ابرنشین داس خود را بر زمین آورد و زمین درویده شد. ۱۷ و فرشته‌ای دیگر از قدسی که در آسمان است، بیرون آمد و او نیز داسی تیز داشت. ۱۸ و فرشته‌ای دیگر که بر آتش مسلط است، از مذیح بیرون شده، به آوار بلند ندا درداده، صاحب داس تیز را گفت: «داس تیز خود را پیش آور و خوشه های مولی را بچن، زیرا انگوهرهایش رسیده است.» ۱۹ پس آن فرشته داس خود را بر زمین آورد و موهای زمین را چیده، آن را درچرخش عظیم غضب خدا ریخت. ۲۰ و چرخشست را بیرون شهر به پا بیفشردند و خون از چرخشست تا به دهن اسبان به مسافت هزار آفتاب می‌آیند، مهیا شود. ۱۳ و دیدم که از دهان ازدها و از دهان وحش و از دهان نبی کاذب، سه روح خبیث چون وزغها

۱۴ و علامت دیگر عظیم و عجیبی درآسمان دیدم، یعنی بیرون می‌آیند. ۱۵ زیرا که آنها ارواح دیوها مستند که معجزات هفت فرشته‌ای که هفت بلای دارند که آخرین هستند، زیرا که به ظاهر می‌سازند و بر پادشاهان تمام ربع مسکون خروج می‌کنند تا

۱۶ و آوازی بلند شنیدم که از میان قدس به آن هفت فرشته می‌گوید که «بروید، هفت پاله غضب خدا را بر زمین بریزید.» ۲ و اولی رفته، پاله خود را بر زمین ریخت و دمل زشت و بد بر مرمدانی که نشان وحش دارند و صورت او را می‌پرستند، بیرون آمد. ۳ و دومین پاله خود را بر دیرا ریخت که آن به خون مثل خون مرده مبدل گشت و هر نفس زنده از چیزهایی که در دریا بود بمرد. ۴ و سومین پاله خود را در نهرا و چشممه های آب ریخت و خون شد. ۵ و فرشته آبها را شنیدم که می‌گوید: «عادلی تو که هستی و بودی ای قدوس، زیرا که چنین حکم کرده، ۶ چونکه خون مقدسین و انبیا را ریختند و بدیشان خون دادی که بتوشند زیرا که مستحقند.» ۷ و شنیدم که مذیح می‌گوید: «ای خداوند، خدای قادر مطلق، داوریهای تو حق و عدل است.» ۸ و چهارمین، پاله خود را بر آتفاب ریخت؛ و به آن داده شد که مردم را به آتش مسوزاند. ۹ و مردم به حرارت شدید سوخته شدند و به اسم آن خدا که بر این بلایا قدرت دارد، کفر گفتند و توبه نکردند تا او را تمجید نمایند. ۱۰ و پنجمین، پاله خود را بر تخت وحش ریخت صاحب داس تیز را گفت: «داس تیز خود را پیش آور و خوشه های مولی را بچن، زیرا انگوهرهایش رسیده است.» ۱۹ پس آن فرشته و مملکت او تاریک گشت و زیانهای خود را از درد می‌گردیدند ۱۱ و به خدای آسمان به سبب دردها و دملهای خود کفر می‌گفتند و از دهان خود توبه نکردند. ۱۲ و ششمین، پاله خود را بر نهر و از اعمال خود توبه نکردند. ۱۳ و ششمین، پاله خود را بر نهر عظیم فرات ریخت و آتش خشکید تا راه پادشاهانی که از منطقه بیفشردند و خون از چرخشست تا به دهن اسبان به مسافت هزار آفتاب می‌آیند، مهیا شود. ۱۴ و دیدم که از دهان ازدها و از دهان وحش و از دهان نبی کاذب، سه روح خبیث چون وزغها

۱۵ و علامت دیگر عظیم و عجیبی درآسمان دیدم، یعنی بیرون می‌آیند. ۱۵ زیرا که آنها ارواح دیوها مستند که معجزات هفت فرشته‌ای که هفت بلای دارند که آخرین هستند، زیرا که به ظاهر می‌سازند و بر پادشاهان تمام ربع مسکون خروج می‌کنند تا

ایشان را برای جنگ آن روز عظیم خدای قادر مطلق فراهم آورند. بره جنگ خواهند نمود و بره بر ایشان غالباً خواهد آمد، زیرا که «اینک چون درد می‌آیم! خوشابحال کسی که بیدار شده، رخت ارباب الارباب و پادشاه پادشاهان است و آنانی نیز که با او هستند خود را نگاه دارد، مبادعین راه رود و رسوابی او را بینند». ۱۶ و که خوانده شده و برگردیده و امینند. ۱۵ و مرا می‌گوید: «آبهای ایشان را به موضوعی که آن را در عیرانی حارمجدون می‌خوانند، که دیدی، آنجایی که فاحشه نشسته است، قومها و جماعت‌ها فراهم آورند. ۱۷ و هفتمنی، پیاله خود را بر هوا ریخت و آوازی بلند و امتهای زبانها می‌باشد. ۱۶ و اما ده شاخ که دیدی و وحش، از میان قدس آسمان از تخت بدرا آمد، گفت که «تمام شد». اینها فاحشه را دشمن خواهند داشت و او را بینوا و عربان خواهند ۱۸ و برقها و صداها و رعدها حادث گردید و زلزله‌ای عظیم شد آن نمود و گوشتش را خواهند خورد و او را به آتش خواهند سوزانید، چنانکه از حین آفرینش انسان بر زمین زلزله‌ای به این شدت و ۱۷ زیرا خدا در دل ایشان نهاده است که اراده او را بهجا آریند و عظمت نشده بود. ۱۹ و شهر بزرگ به سه قسم منقسم گشت یک رای شده، سلطنت خود را به وحش بدنه‌دان تکلام خدا تمام و بلدان امتهای خراب شدو بابل بزرگ در حضور خدا بیاد آمد شود. ۱۸ و زنی که دیدی، آن شهر عظیم است که بر پادشاهان تا پیاله خمر غضب آلد خشم خود را بدلو دهد. ۲۰ و هرجزیره جهان سلطنت می‌کند.»

گریخت و کوهها نایاب گشت، ۲۱ و تگرگ بزرگ که گویا به ۱۸ بعد از آن دیدم فرشته‌ای دیگر از آسمان نازل شد که وزن یک من بود، از آسمان برمدم بارید و مردم به سبب صدمه قدرت عظیم داشت و زمین به جلال او منور شد. ۲ و به آواز تگرگ، خدا را کفر گفته‌اند زیرا که صدمه‌اش بینهایت سخت بود. زورآورند کرده، گفت: «منهدم شد، منهدم شد بابل عظیم! او و

۱۷ و یکی از آن هفت فرشته‌ای که هفت پیاله را داشتند، مسکن دیوها و ملاذ هر روح خیث و ملاذ هر مرغ نایاک و مکروه آمد و به من خطاب کرده، گفت: «بیا تا قضای آن فاحشه گردیده است. ۳ زیرا که از خمر غضب آلد زنای او همه امت بزرگ را که برآبهای بسیار نشسته است به تو نشان دهم، ۲ که هانویشیده‌اند و پادشاهان را وی زنا کرده‌اند و تجارت جهان از پادشاهان جهان با او زنا کردن و ساکنان زمین، از خمر زنای او کثرت عیاشی او دولتمند گردیده‌اند.» ۴ و صدای دیگر از آسمان مست شدند. ۳ پس مرا در روح به بیان برد و زنی را دیدم بر شنیدم که می‌گفت: «ای قم من از میان او بیرون آید، مبادر وحش قرمی سوارشده که از نامهای کفر پر بود و هفت سر و ده گناهانش شریک شده، از بلاهایش بهره‌مند شود. ۵ زیرا گناهانش شاخ داشت. ۴ و آن زن، به ارغوانی و قرم ملیس بود و به طلا و تا به فلک رسیده و خدا ظلمهایش را به یاد آورده است. ۶ بدبو جواهر و مروارید مزین و پیاله‌ای زین بودست خود پر از خبائث و رد کنید آنچه را که او داده است و بحسب کارهایش دوچندان نجاسات زنای خود داشت. ۵ و بر پیشانی اش این اسم مرفوم بود: بدو جزا دهید و در پیاله‌ای که او آمیخته است، او را دو چندان سرو بابل عظیم و مادر فراحش و خبائث دنیا.» ۶ و آن زن را بیامیزید. ۷ به اندازه‌ای که خویشن را تمجید کرد و عیاشی نمود، دیدم، مست از خون مقدسین و از خون شهدای عیسی و از دیدن به آنقدر عذاب و ماتم بدو دهید، زیرا که در دل خودمی گوید: به او بینهایت تعجب نمودم. ۷ و فرشته مرا گفت: «چرا متعجب مقام ملکه نشسته‌ام و بیوه نیستم و ماتم هرگز نخواهم دید. ۸ لهذا شدی؟ من سر زن و آن وحش را که هفت سر و ده شاخ دارد که بلاای او از مرگ و ماتم و قحط در یک روز خواهد آمد و به آتش حامل اوس است، به تو بیان می‌نمایم. ۸ آن وحش که دیدی، بود و سوتخه خواهد شد، زیرا که زورآور است، خداوند خدایی که بر نیست و از هاویه خواهد برمد و به هلاکت خواهد رفت؛ و ساکنان او داروی می‌کند. ۹ آنگاه پادشاهان دنیا که با او زنا و عیاشی نمودند، چون دود سوختن او را بینند، گریه و ماتم خواهند کرد، مرفوم است، در حریت خواهند افتاد از دیدن آن وحش که بود و ۱۰ و از خوف عذابش دور ایستاده، خواهند گفت: وای وای، ای نیست و ظاهر خواهشند.» ۹ «اینچاست ذهنی شهر عظیم، ای بابل، بلده زورآزیرا که در یک ساعت عقوبت تو که حکمت دارد. این هفت سر، هفت کوه می‌باشد که زن بر آمد. ۱۱ و تجارت جهان برای او گریه و ماتم خواهند نمود، زیرا که آنها نشسته است؛ ۱۰ و هفت پادشاه هستند که پنج افتاده‌اند از این پس بضاعت ایشان را کسی نمی‌خرد. ۱۲ بضاعت طلا و یکی هست و دیگری هنوز نیامده است و چون آیدمی باید نقره و جواهر و مروارید و کتان نازک و ارغوانی و ابریشم و قرم و عود اندکی بماند. ۱۱ و آن وحش که بود و نیست، هشتمین است و قماری و هر ظرف عاج و ظروف چوب گرانها و مس و آهن و از آن هفت است و به هلاکت می‌رود. ۱۲ و آن ده شاخ که مرمر، ۱۳ و دارچینی و حماما و خوشبوی‌ها و مر و کندر و شراب دیدی، ده پادشاه هستند که هنوز سلطنت نیافهه‌اند بلکه یک و روغن و آرد میده و گندم و رمه‌ها و گله‌ها و اسبان و ارباهها و ساعت با وحش چون پادشاهان قدرت می‌باشد. ۱۳ اینها یک رای اجساد و نفوس مردم. ۱۴ و حاصل شهوت نفس تو از تو گم شد دارند و قوت و قدرت خود را به وحش می‌دهند. ۱۴ ایشان با و هر چیز فریه و روشش از تو نایبود گردید و دیگر آنها را نخواهی

مکاشفه بیوحا

یافت. ۱۵ و تاجران این چیزها که از او دلخمند شده‌اند، از ترس راست خدا.» ۱۰ و نزد پایهایش افتادم تا او را سجده کنم. او به عذابش دور ایستاده، گریان و ماتم کنان ۱۶ خواهند گفت: «نهار چنین نکنی زیرا که من با توهمندی هستم و ای شهروظیم که به کتان و ارغوانی و قرمز ملبس می‌بودی با برادرانت که شهادت عیسی را دارند. خدا را سجده کن زیرا که و به طلا و جواهر و موارید مزین، زیرا در یک ساعت اینقدر شهادت عیسی روح نبوت است.» ۱۱ و دیدم آسمان را گشوده و دولت عظیم خراب شد. ۱۷ و هرناختا و کل جماعتی که بر ناگاه اسپی سفیدکه سوارش امین و حق نام دارد و به عدل داوری کشتهای می‌باشد و ملاحان و هرکه شغل دریا می‌کند دور ایستاده، و جنگ می‌نماید، ۱۲ و چشمانش چون شعله آتش و بر سرش ۱۸ چون دود سوختن آن را دیدند، فریاد کنان گفتند: کدام شهر افسرهای بسیار و اسمی مرقوم دارد که جز خودش هیچ کس آن را است مثل این شهر بزرگ! ۱۹ و خاک بر سر خود ریخته، گریان و نسی داند. ۱۳ و جاماهای خون آلود دربر دارد و نام او را «کلمه ماتم کنان فریادبرآورده»، می‌گفتند: «اوی، اوی بر آن شهر عظیم خدا» می‌خوانند. ۱۴ و لشکرهایی که در آسمانند، بر اسیهای که از آن هرکه در دریا صاحب کشته بود، از نفایس او دلخمند سفید و به کتان سفید و پاک ملبس از عقب او می‌امندند. ۱۵ و گردید که در یک ساعت ویران گشت. ۲۰ «پس ای آسمان و از دهانش شمشیری تیز بیرون می‌آید تا به آن امها را بزنند آنها را مقدسان و رسولان و انبیاشادی کنید زیرا خدا انتقام شما را از او به عصای آهنین حکمرانی خواهد نمود او چرخشت خمر غضب کشیده است.» ۲۱ و یک فرشته زوار آور سنگی چون سنگ آسیا و خشم خدای قادر مطلق را زیر پای خود می‌افشد. ۱۶ و بر لباس بزرگ گرفته، به دریا انداخت و گفت: «چنین به یک صدمه، وران او نامی مرقوم است یعنی «پادشاه پادشاهان ورب الراباب». شهر بابل منهم خواهد گردید و دیگر هرگز یافت نخواهد شد. ۱۷ و دیدم فرشته‌ای را در آفتاب ایستاده که به آواز بلند تمامی ۲۲ صوت بیطنان و مغنان و نی زنان و کنان‌وازان بعد از این در مرغانی را که در آسمان پرازیم کنند، ندا کرده، می‌گوید: «بیاید تو شنیده نخواهد شد و هیچ صنعتگر از هر صناعتی در تو دیگر و بجهت ضیافت عظیم خدا فراهم شوید. ۱۸ تا بخورید گوشت پیدا نخواهد شد و باز صدای آسیا در تو شنیده نخواهد گردید، پادشاهان و گوشت سپه سالاران و گوشت جباران و گوشت اسپها ۲۳ و نور چراغ در تو دیگر نخواهد تایید و آواز عروس و داماد باز در و سواران آنها و گوشت همگان را، چه آزاد و چه غلام، چه صغیر تو شنیده نخواهد گشت زیرا که تجار تو اکابر جهان بودند و از و چه کبیر.» ۱۹ و دیدم وحش و پادشاهان زمین و لشکرهای ایشان جادوگری تو جمیع امتهای گمراه شدند. ۲۴ و دران، خون انبیا و را که جمع شده بودند تا باسس‌سوار و لشکر او جنگ کنند. مقدسین و تمام مقتولان روی زمین یافت شد.»

۱۹ و بعد از آن شنیدم چون آوازی بلند از گروهی کثیر در آسمان که می‌گفتند: «هلهلوباه! نجات و جلال و اکرام و قوت از آن خدای ما است، ۲ زیرا که احکام او راست و عدل است، چونکه داوری نمود بر فاحشه بزرگ که جهان را به زنای خود فاسد می‌گردانید و انتقام خون بندگان خود را از دست او کشید.»

۳ و بار دیگر گفتند: «هلهلوباه، و دوش تابالا الاباد بالا می‌رود!»

۲۰ و دیدم فرشته‌ای را که از آسمان نازل می‌شود و کلید (aiōn g165) ۴ و آن بیست و چهار بیرون به روی هاویه را دارد و زنجیری بزرگ بر دست وی است. (Abyssos) درافتاده، خدایی را که بر تخت نشسته است سجده نمودند و (g12) ۲ و ازدها یعنی مار قدیم را که ابلیس و شیطان می‌باشد، گفتند: «آمین، هلهلوباه!» ۵ و آوازی از تخت بیرون آمده، گفت: «گرفتار کرده، او راتا مدت هزار سال در بند نهاده. ۳ و او را به «حمدنایمید خدای ما رایی تمامی بندگان او و ترسندگان او و چه هاویه انداخت و در را بر او بسته، مهر کرد تا امته را رادیگر گمراه نکشد تا مدت هزار سال به انجام رسد؛ و بعد از آن می‌باید اندکی کبیر و چه صغیر.» ۶ و شنیدم چون آواز جمعی کثیر و چون آوازآبهای فراوان و چون آواز رعدهای شدید که می‌گفتند: «هلهلوباه، خلاصی یابد. (Abyssos g12) ۴ و تختها دیدم و بر آنها زیرا خداوند خدای ما قادر مطلق، سلطنت گرفته است. ۷ شادی و نشستند و به ایشان حکومت داده شد و دیدم نفوس آنانی را که وجود نمایم و او را تمجید کنیم زیرا که نکاح بره رسیده است و بجهت شهادت عیسی و کلام خدا سر برده شدند و آنانی را عروس او خود را حاضر ساخته است. ۸ و به او داده شد که به که وحش و صورتش را پیشش نکردند و نشان او را بر پیشانی و کنان، پاک و روشن خود را پیوشاورد، زیرا که آن کتان عدالت‌های دست خود پندریفتند که زنده شدند و با مسیح همار سال سلطنت مقدسین است.» ۹ و مرا گفت: «بنویس: خوشحال آنانی که به کردند. ۵ و سایر مردگان زنده نشستند تا هزار سال به اتمام رسید. بزم نکاح بره دعوت شده‌اند.» و نیز مرا گفت که «این است کلام این است قیامت اول. ۶ خوشحال و مقدس است کسی که از

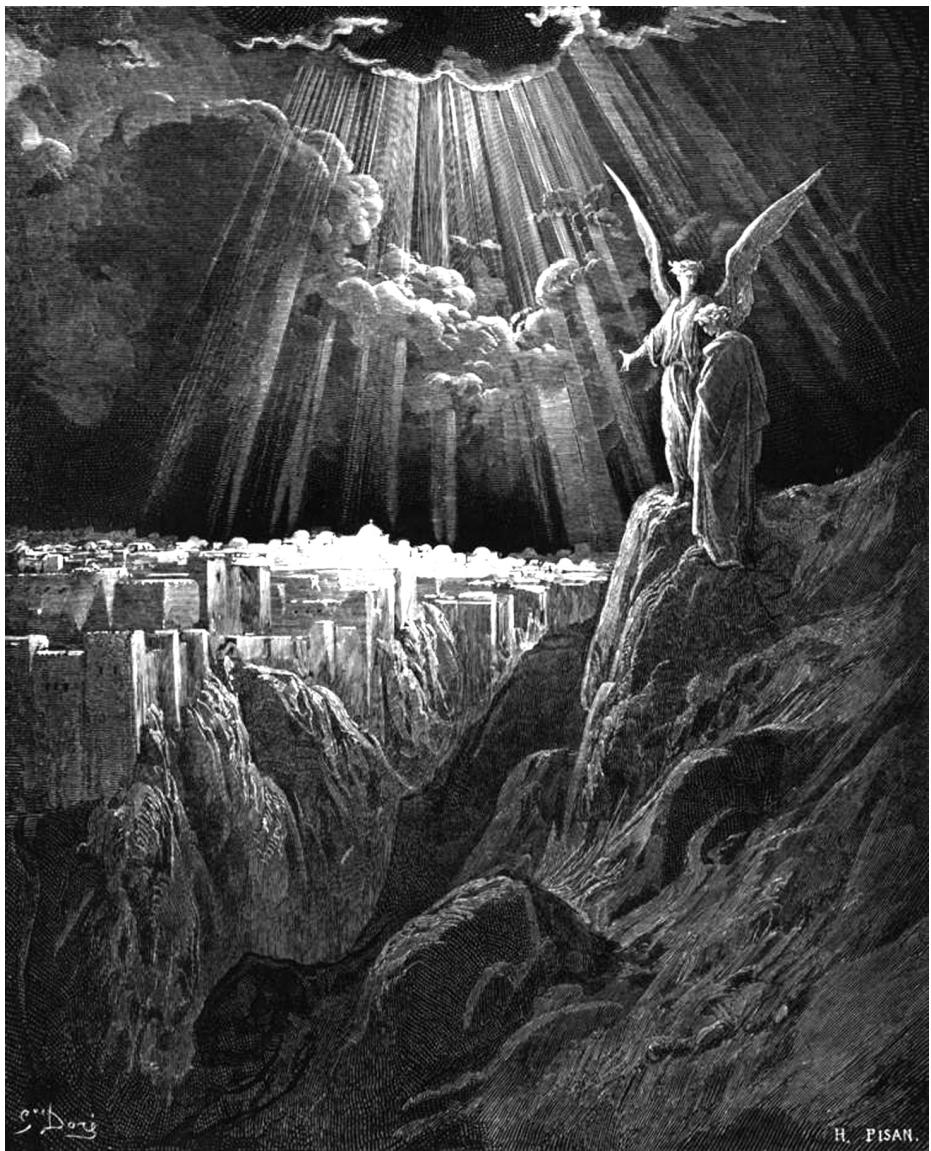
قيامت اول قسمتی دارد. بر اينها موت ثانی تسلط ندارد بلکه شده به آتش و كبريت خواهد بود. اين است موت ثانی.» (Limnē Pyr g3041 g4442) ۹ و يكى از آن هفت فرشته که هفت کاهنان خدا و مسيح خواهند بود و هزار سال با اوساطن خواهند كرد. ۷ و چون هزار سال به انجام رسد، شيطان از زدن خود پاله پر از هفت بلای آخرین را دارند، آمد و مرا مخاطب ساخته، خلاصي خواهد يافت تا بیرون رودو امت هاي را که در چهار گفت: «بيا تا عروس منکوحه بره را به تو نشان دهم.». ۱۰ آنگاه زاويه جهانند، يعني جوج و ماجوج را گمراه کند و ايشان را مرا در روح، به کوهی بزرگ بلند برد و شهر مقدس اورشليم را بجهت جندگ فراهم آورد که عدد ايشان چون رويگ درياست. به من نمود که از آسمان از جانب خدا نازل می شود، ۱۱ و ۹ و بر عرصه جهان برآمده، لشکرگاه مقدسین و شهر محبوب را جلال خدا را دارد و نورش مانند جواهر گرانها، چون يشم بلورين. محاصره کردن. پس آتش از جانب خدا از آسمان فرو ریخته، ۱۲ و دیواری بزرگ و بلند دارد دوازده دروازه دارد و بر سر دروازه ها ايشان را بليعید. ۱۰ و ابلیس که ايشان را گمراه می کند، به درياچه دوازده فرشته و اسمها بر ايشان مرقوم است که نامهای دوازده سبط آتش و كبريت انداخته شد، جايی که وحش و نبي کاذب هستند؛ بني اسرائييل باشد. ۱۳ از مشرق دار و نورش مانند جواهر گرانها، چون يشم بلورين. ايشان تا ابدالا بشيانه روز عذاب خواهند كشيد. **aiōn g165.** (Limnē Pyr g3041 g4442) ۱۱ و ديدم تختي بزرگ سفید و اساس دارد و بر آنها دوازده اسم دوازده شهر است. ۱۵ و آن کسی را بر آن نشسته که از روی وی آسمان و زمين گريخت ويراي کس که با من تكلم می کرد، نی طلاداشت تا شهر و دروازه هايش آنها جايی يافت نشد. ۱۲ و مردگان را خود ويزرگ ديدم که پيش و دیوارش را پيماید. ۱۶ و شهر مرع است که طول و عرضش تخت ايستاده بودند؛ و دفترهارا گشودند. پس دفتری ديگر گشوده مساوی است و شهر را به آن نبي پيموده، دوازده هوار تبر پرتاب شد که دفترحيات است و بر مردگان داروي شد، بحسب اعمال يافت و طول و عرض و بلندی اش برابر است. ۱۷ و دیوارش را ايشان از آنچه در دفترها مكتوب است. ۱۳ و دريا مرگاني را که صد و چهل و چهارذراع پيمود، موافق ذراع انسان، يعني فرشته. در آن بودند باز داد؛ و موت و عالم اموات مرگاني را که در آنها بودند باز دادند؛ و هر يكی بحسب اعمالش حكم يافت. **Hadēs** (g86) ۱۸ و بنيات دیوار آن از يشم بود و شهر از زر خالص چون شيشه مصنفی بود. ۱۹ و بنیاد دیوار شهر به هر نوع جواهر گرانها مرين بود که بنیاد اول، يشم و دوم، ياقوت كبود و سوم، عقيق سفید و چهارم، زمرد و پنجم، جزع عقيقي و ششم، عقيق وهفت، زيرجد و هشتم، زمرد سلقی و نهم، طويار ددهم، عقيق اخضر و يازدهم، آسمانچونی دوازدهم، ياقوت بود. ۲۱ و دوازده دروازه، دوازده مرغاري بود، هر دروازه از يك مرغاري و شارع عام شهر، از زر خالص چون شيشه شفاف. ۲۲ و در آن هيج قدس نديم زيرا خداوندخدای قادر مطلق و بره قدس آن است. ۲۳ و شهراحتياج ندارد که آتفاب يا ماه آن را روشتناي دهنديزا که جلال خدا آن را می شود، حاضر شده چون عروسی که براي شوهر خود آراسته است. ۳ و آوازي بلندار آسمان شيم که می گفت: «اينک خيمه خواهند بود و پادشاهان جهان، جلال و اکرام خود را به آن خواهند خدا با آتميان است و با ايشان ساكن خواهد بود و ايشان قوم هاي درآورد. ۲۵ و دروازه هايش در روز بسته خواهد بود زيرا که شب او خواهند بود و خود خدا با ايشان خدای ايشان خواهد بود. ۴ و خدا هر اشكى از چشمان ايشان پاک خواهد كرد. و بعد از آن موت نخواهد بود و ماتم و ناله و درد ديگر رو نخواهد نمود زيرا که چيزهای اول درگذشت.» ۵ و آن تخت نشين گفت: «الحال دفتر حيات بره مكتوبند. همهچيز را نومي سازم.» و گفت: «بنويس، زيرا که اين کلام امين و راست است.» ۶ باز مرا گفت: « تمام شد! من الف و يا و ۲۲ و نهری از آب حيات به من نشان داد که درخشندۀ ابتداء و انهای هستمن. من به هر که تشنۀ باشد، از چشمۀ آب حيات، بود، مانند بلور و از تخت خدا و بره جاري می شود. ۲ و در مفت خواهم داد. ۷ و هر که غالب آيد، وارث همه چيز خواهد وسط شارع عام آن و بره دو کاره نهر، درخت حيات را که شد، و او را خدا خواهم بود و او مرا پسر خواهد بود. ۸ لکن دوازده ميهو می اورد يعني هر ماه ميهو خود رامي دهد؛ و برگهای ترسندگان و بي ايمان و خبيثان و قاتلان و زانيان و جادوگران و آن درخت برای شفای امت هامي باشد. ۳ و ديگر هيج لعنت بت پستان و جميع دروغگويان، نصیب ايشان در درياچه افروخته خواهد بود و تخت خدا و بره در آن خواهد بود و بندگانش او

راغبادت خواهند نمود. ۴ و چهره او را خواهند دید و اسم وی بر پیشانی ایشان خواهد بود. ۵ و دیگر شب نخواهد بود و احتیاج به چراغ و نورآفتاب ندارند، زیرا خداوند خدا بر ایشان روشنایی می‌بخشد و تا ابدالاً باد سلطنت خواهند کرد. (aiōn g165) ۶ و مرا گفت: «این کلام امین و راست است و خداوند خدای ارواح انبیاء، فرشته خود را فرستادتا به بندگان خود آنچه را که زود می‌باید واقع شود، نشان دهد.» ۷ «و اینک به زودی می‌آیم. خوشبحال کسی که کلام نبوت این کتاب را نگاه دارد.» ۸ و من، یوحنا، این امور را شنیدم و دیدم و چون شنیدم و دیدم، افتادم تا پیش پایهای آن فرشته‌ای که این امور را به من نشان داد سجده کنم.

۹ او مرا گفت: «زنهار نکنی، زیرا که همخدتم با تو هستم و با انبیا یعنی برادرانت و با آنانی که کلام این کتاب را نگاه دارند. خدا راسجده کن.» ۱۰ و مرا گفت: «کلام نبوت این کتاب را مهر مکن زیرا که وقت نزدیک است. ۱۱ هر که ظالم است، باز ظلم کند و هر که خبیث است، باز خبیث بماند و هر که عادل است، باز عدالت کند و هر که مقدس است، باز مقدس بشود.»

۱۲ «و اینک به زودی می‌آیم و اجرت من با من است تا هر کسی را بحسب اعمالش جزا دهم. ۱۳ من الف و باء و ابتدا و انتها و اول و آخر هستم ۱۴ خوشبحال آنانی که رختهای خود را می‌شویند تا بر درخت حیات اقتدار یابند و به دروازه‌های شهر درآید، ۱۵ زیرا که سگان و جادوگران و زانیان و قاتلان و بتپستان و هر که دروغ را دوست دارد و بعمل آورد، بیرون می‌باشند. ۱۶ من عیسی فرشته خود را فرستادم تاشما را در کلیساها بدمی امور شهادت دهم. من ریشه و نسل داود و ستاره درخششده صبح هستم.»

۱۷ و روح و عروس می‌گویند: «بیا!» و هر که می‌شنود بگوید: «بیا!» و هر که تشننه باشد، بباید و هر که خواهش دارد، از آب حیات بی قیمت بگیرد. ۱۸ زیرا هر کس را که کلام نبوت این کتاب را بشنود، شهادت می‌دهم که اگر کسی بر آنها بیفزاید، خدا بلاای مکتوب در این کتاب را بروی خواهد افزود. ۱۹ و هر گاه کسی از کلام این نبوت چیزی کم کند، خدا نصیب او را از درخت حیات و از شهر مقدس و از چیزهایی که در این کتاب نوشته است، منقطع خواهد کرد. ۲۰ او که بر این امور شاهد است، می‌گوید: «بلی، به زودی می‌آیم!» آمین. بیا، ای خداوند عیسی! ۲۱ فیض خداوند ما عیسی مسیح با همه شماید. آمین.

و شهر مقدس اورشلیم جدید را دیدم که از جانب خدا از آسمان نازل می شود، حاضر شده چون عروسی که برای شوهر خود آراسته است. و آوازی بلندار آسمان شنیدم که می گفت: «اینک خیمه خدا با آدمیان است و با ایشان ساکن خواهد بود و ایشان قوم های او خواهد بود و خود خدا با ایشان خدای ایشان خواهد بود.

مکائنة پوختا

۳-۲۱:۲

راهنمای خوانندگان

فارسی at AionianBible.org/Readers-Guide

The Aionian Bible republishes public domain and Creative Common Bible texts that are 100% free to copy and print. The original translation is unaltered and notes are added to help your study. The notes show the location of eleven special Greek and Hebrew Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and for all mankind, and the nature of afterlife destinies.

Who has the authority to interpret the Bible and examine the underlying Hebrew and Greek words? That is a good question! We read in 1 John 2:27, “*As for you, the anointing which you received from him remains in you, and you do not need for anyone to teach you. But as his anointing teaches you concerning all things, and is true, and is no lie, and even as it taught you, you remain in him.*” Every Christian is qualified to interpret the Bible! Now that does not mean we will all agree. Each of us is still growing in our understanding of the truth. However, it does mean that there is no infallible human or tradition to answer all our questions. Instead the Holy Spirit helps each of us to know the truth and grow closer to God and each other.

The Bible is a library with 66 books in the Protestant Canon. The best way to learn God's word is to read entire books. Read the book of Genesis. Read the book of John. Read the entire Bible library. Topical studies and cross-referencing can be good. However, the safest way to understand context and meaning is to read whole Bible books. Chapter and verse numbers were added for convenience in the 16th century, but unfortunately they can cause the Bible to seem like an encyclopedia. The Aionian Bible is formatted with simple verse numbering, minimal notes, and no cross-referencing in order to encourage the reading of Bible books.

Bible reading must also begin with prayer. Any Christian is qualified to interpret the Bible with God's help. However, this freedom is also a responsibility because without the Holy Spirit we cannot interpret accurately. We read in 1 Corinthians 2:13-14, “*And we speak of these things, not with words taught by human wisdom, but with those taught by the Spirit, comparing spiritual things with spiritual things. Now the natural person does not receive the things of the Spirit of God, for they are foolishness to him, and he cannot understand them, because they are spiritually discerned.*” So we cannot understand in our natural self, but we can with God's help through prayer.

The Holy Spirit is the best writer and he uses literary devices such as introductions, conclusions, paragraphs, and metaphors. He also writes various genres including historical narrative, prose, and poetry. So Bible study must spiritually discern and understand literature. Pray, read, observe, interpret, and apply. Finally, “*Do your best to present yourself approved by God, a worker who does not need to be ashamed, properly handling the word of truth.*” 2 Timothy 2:15. “*God has granted to us his precious and exceedingly great promises; that through these you may become partakers of the divine nature, having escaped from the corruption that is in the world by lust. Yes, and for this very cause adding on your part all diligence, in your faith supply moral excellence; and in moral excellence, knowledge; and in knowledge, self-control; and in self-control patience; and in patience godliness; and in godliness brotherly affection; and in brotherly affection, love. For if these things are yours and abound, they make you to be not idle nor unfruitful to the knowledge of our Lord Jesus Christ,*” 2 Peter 1:4-8.

واژه نامه
at AionianBible.org/Glossary

The Aionian Bible un-translates and instead transliterates eleven special words to help us better understand the extent of God's love for individuals and all mankind, and the nature of afterlife destinies. The original translation is unaltered and a note is added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. Compare the meanings below to the Strong's Concordance and Glossary definitions.

Abyssos g12

Greek: proper noun, place

Usage: 9 times in 3 books, 6 chapters, and 9 verses

Meaning:

Temporary prison for special fallen angels such as Apollyon, the Beast, and Satan.

aīdios g126

Greek: adjective

Usage: 2 times in Romans 1:20 and Jude 6

Meaning:

Lasting, enduring forever, eternal.

aiōn g165

Greek: noun

Usage: 127 times in 22 books, 75 chapters, and 102 verses

Meaning:

A lifetime or time period with a beginning and end, an era, an age, the completion of which is beyond human perception, but known only to God the creator of the aiōns, Hebrews 1:2. Never meaning simple endless or infinite chronological time in Greek usage. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs.

aiōnios g166

Greek: adjective

Usage: 71 times in 19 books, 44 chapters, and 69 verses

Meaning:

From start to finish, pertaining to the age, lifetime, entirety, complete, or even consummate. Never meaning simple endless or infinite chronological time in Koine Greek usage. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs.

eleēsē g1653

Greek: verb, aorist tense, active voice, subjunctive mood, 3rd person singular

Usage: 1 time in this conjugation, Romans 11:32

Meaning:

To have pity on, to show mercy. Typically, the subjunctive mood indicates possibility, not certainty. However, a subjunctive in a purpose clause is a resulting action as certain as the causal action. The subjunctive in a purpose clause functions as an indicative, not an optative. Thus, the grand conclusion of grace theology in Romans 11:32 must be clarified. God's mercy on all is not a possibility, but a certainty. See ntgreek.org.

Geenna g1067

Greek: proper noun, place

Usage: 12 times in 4 books, 7 chapters, and 12 verses

Meaning:

Valley of Hinnom, Jerusalem's trash dump, a place of ruin, destruction, and judgment in this life, or the next, though not eternal to Jesus' audience.

Hadēs g86

Greek: proper noun, place

Usage: 11 times in 5 books, 9 chapters, and 11 verses

Meaning:

Synonomous with Sheol, though in New Testament usage Hades is the temporal place of punishment for deceased unbelieving mankind, distinct from Paradise for deceased believers.

Limnē Pyr g3041 g4442

Greek: proper noun, place

Usage: Phrase 5 times in the New Testament

Meaning:

Lake of Fire, final punishment for those not named in the Book of Life, prepared for the Devil and his angels, Matthew 25:41.

Sheol h7585

Hebrew: proper noun, place

Usage: 66 times in 17 books, 50 chapters, and 64 verses

Meaning:

The grave or temporal afterlife world of both the righteous and unrighteous, believing and unbelieving, until the general resurrection.

Tartaroō g5020

Greek: proper noun, place

Usage: 1 time in 2 Peter 2:4

Meaning:

Temporary prison for particular fallen angels awaiting final judgment.

واژه نامه +

AionianBible.org/Bibles/Persian---Old-Persian-Version-Bible/Noted

Glossary references are below. Strong's Hebrew and Greek number notes are added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. Questioned verse translations do not contain Aionian Glossary words and may wrongly imply *eternal* or *Hell*. * The note placement is skipped or adjusted for verses with non-standard numbering.

Abyssos

۲۱:۸	لوقا	۲۱:۳	کارهای رسولان
۷:۱۰	رومیان	۱۰:۱۵	کارهای رسولان
۱:۹	مکاشفه بوحنا	۲۵:۱	رومیان
۲:۹	مکاشفه بوحنا	۵:۹	رومیان
۱۱:۹	مکاشفه بوحنا	۳۶:۱۱	رومیان
۷:۱۱	مکاشفه بوحنا	۲۱۲:۱	رومیان
۸:۱۷	مکاشفه بوحنا	۲۷:۱۶	رومیان
۱:۲۰	مکاشفه بوحنا	۲۰:۱	اول قرنتیان
۳:۲۰	مکاشفه بوحنا	۶:۲	اول قرنتیان

aïdios

۲۰:۱	رومیان	۱۳:۸	اول قرنتیان
۶:۱	بهودا	۱۱:۱۰	اول قرنتیان

aiōn

۲۲:۱۲	مئی	۳۱:۱۱	دوم قرنتیان
۲۲:۱۳	مئی	۴:۱	غلابطیان
۳۹:۱۳	مئی	۵:۱	غلابطیان
۴۰:۱۳	مئی	۲۱:۱	افسیان
۴۹:۱۳	مئی	۲:۲	افسیان
۱۹:۲۱	مئی	۷:۲	افسیان
۳:۲۴	مئی	۹:۳	افسیان
۲۰:۲۸	مئی	۱۱:۳	افسیان
۲۹:۳	مرقس	۲۱:۳	افسیان
۱۹:۴	مرقس	۱۲:۶	افسیان
۳۰:۱۰	مرقس	۲۰:۴	فیلیان
۱۴:۱۱	مرقس	۲۶:۱	کولسان

۳۳:۱	لوقا	۱:۱	تیموتادوس
۵۵:۱	لوقا	۱۷:۶	تیموتادوس
۷۰:۱	لوقا	۱۰:۴	تیموتادوس
۸:۱۶	لوقا	۱۸:۴	تیموتادوس
۳۰:۱۸	لوقا	۱۲:۲	تیطس
۲۴:۲۰	لوقا	۲:۱	عبرانیان
۳۵:۲۰	لوقا	۸:۱	عبرانیان
۱۴:۴	بoghna	۶:۵	عبرانیان
۵۱:۶	بoghna	۵:۶	عبرانیان
۵۸:۶	بoghna	۲۰:۶	عبرانیان
۳۵:۸	بoghna	۱۷:۷	عبرانیان
۵۱:۸	بoghna	۲۱:۷	عبرانیان
۵۲:۸	بoghna	۲۴:۷	عبرانیان
۲۲:۹	بoghna	۲۸:۷	عبرانیان
۲۸:۱۰	بoghna	۲۶:۹	عبرانیان
۲۶:۱۱	بoghna	۳:۱۱	عبرانیان
۲۴:۱۲	بoghna	۸:۱۳	عبرانیان
۸:۱۳	بoghna	۲۱:۱۳	عبرانیان
۱۶:۱۴	بoghna	۲۲:۱	اول پطرس

اول پطرس ۱

اول پطرس ۱۱:۴

اول پطرس ۱۱:۵

دوم پطرس ۱۸:۳

اول بوحنا ۱۷:۲

دوم بوحنا ۲:۱

بهودا ۱۳:۱

بهودا ۲۵:۱

مکاشفه بوحنا ۶:۱

مکاشفه بوحنا ۱۶:۱

مکاشفه بوحنا ۹:۴

مکاشفه بوحنا ۱۰:۴

مکاشفه بوحنا ۱۳:۵

مکاشفه بوحنا ۱۲:۷

مکاشفه بوحنا ۶:۱۰

مکاشفه بوحنا ۱۵:۱۱

مکاشفه بوحنا ۱۱:۱۴

مکاشفه بوحنا ۷:۱۵

مکاشفه بوحنا ۳:۱۹

مکاشفه بوحنا ۱۰:۲۰

مکاشفه بوحنا ۵:۲۲

مکاشفه بوحنا ۱۱:۱۶

مکاشفه بوحنا ۲:۱۵

مکاشفه بوحنا ۳:۱۹

مکاشفه بوحنا ۱:۲۰

مکاشفه بوحنا ۵:۲۲

مکاشفه بوحنا ۸:۱۸

مکاشفه بوحنا ۲۹:۱۹

مکاشفه بوحنا ۲۹:۱۹

مکاشفه بوحنا ۴۱:۲۵

مکاشفه بوحنا ۴۶:۲۵

مرقس ۲۹:۳

مرقس ۱۷:۱۱

مرقس ۳۰:۱۱

لوقا ۲۵:۱۰

لوقا ۹:۱۶

لوقا ۱۸:۱۸

لوقا ۳۰:۱۸

لوقا ۲۵:۱

بoghna ۱۵:۳

بoghna ۱۶:۳

بoghna ۳۶:۳

بoghna ۱۴:۴

بoghna ۳۶:۴

بoghna ۲۴:۵

بoghna ۳۹:۵

بoghna ۲۷:۶

بoghna ۴۰:۶

بoghna ۴۷:۶

بoghna ۵۴:۶

بoghna ۶۸:۶

بoghna ۱۰:۶

بoghna ۱۱:۶

بoghna ۱۲:۶

بoghna ۱۳:۶

بoghna ۱۴:۶

بoghna ۱۵:۶

بoghna ۱۶:۶

بoghna ۱۷:۶

بoghna ۱۸:۶

بoghna ۱۹:۶

بoghna ۲۰:۶

بoghna ۲۱:۶

بoghna ۲۲:۶

بoghna ۲۳:۶

بoghna ۲۴:۶

بoghna ۲۵:۶

بoghna ۲۶:۶

بoghna ۲۷:۶

بoghna ۲۸:۶

بoghna ۲۹:۶

بoghna ۳۰:۶

بoghna ۳۱:۶

بoghna ۳۲:۶

بoghna ۳۳:۶

بoghna ۳۴:۶

بoghna ۳۵:۶

بoghna ۳۶:۶

بoghna ۳۷:۶

بoghna ۳۸:۶

بoghna ۳۹:۶

بoghna ۴۰:۶

بoghna ۴۱:۶

بoghna ۴۲:۶

بoghna ۴۳:۶

بoghna ۴۴:۶

بoghna ۴۵:۶

بoghna ۴۶:۶

بoghna ۴۷:۶

بoghna ۴۸:۶

بoghna ۴۹:۶

بoghna ۵۰:۶

بoghna ۵۱:۶

بoghna ۵۲:۶

بoghna ۵۳:۶

بoghna ۵۴:۶

بoghna ۵۵:۶

بoghna ۵۶:۶

بoghna ۵۷:۶

بoghna ۵۸:۶

بoghna ۵۹:۶

بoghna ۶۰:۶

بoghna ۶۱:۶

بoghna ۶۲:۶

بoghna ۶۳:۶

بoghna ۶۴:۶

بoghna ۶۵:۶

بoghna ۶۶:۶

بoghna ۶۷:۶

بoghna ۶۸:۶

بoghna ۶۹:۶

بoghna ۷۰:۶

بoghna ۷۱:۶

بoghna ۷۲:۶

بoghna ۷۳:۶

بoghna ۷۴:۶

بoghna ۷۵:۶

بoghna ۷۶:۶

بoghna ۷۷:۶

بoghna ۷۸:۶

بoghna ۷۹:۶

بoghna ۸۰:۶

بoghna ۸۱:۶

بoghna ۸۲:۶

بoghna ۸۳:۶

بoghna ۸۴:۶

بoghna ۸۵:۶

بoghna ۸۶:۶

بoghna ۸۷:۶

بoghna ۸۸:۶

بoghna ۸۹:۶

بoghna ۹۰:۶

بoghna ۹۱:۶

بoghna ۹۲:۶

بoghna ۹۳:۶

بoghna ۹۴:۶

بoghna ۹۵:۶

بoghna ۹۶:۶

بoghna ۹۷:۶

بoghna ۹۸:۶

بoghna ۹۹:۶

بoghna ۱۰۰:۶

بoghna ۱۰۱:۶

بoghna ۱۰۲:۶

بoghna ۱۰۳:۶

بoghna ۱۰۴:۶

بoghna ۱۰۵:۶

بoghna ۱۰۶:۶

بoghna ۱۰۷:۶

بoghna ۱۰۸:۶

بoghna ۱۰۹:۶

بoghna ۱۱۰:۶

بoghna ۱۱۱:۶

بoghna ۱۱۲:۶

بoghna ۱۱۳:۶

بoghna ۱۱۴:۶

بoghna ۱۱۵:۶

بoghna ۱۱۶:۶

بoghna ۱۱۷:۶

بoghna ۱۱۸:۶

بoghna ۱۱۹:۶

بoghna ۱۲۰:۶

بoghna ۱۲۱:۶

بoghna ۱۲۲:۶

بoghna ۱۲۳:۶

بoghna ۱۲۴:۶

بoghna ۱۲۵:۶

بoghna ۱۲۶:۶

بoghna ۱۲۷:۶

بoghna ۱۲۸:۶

بoghna ۱۲۹:۶

بoghna ۱۳۰:۶

بoghna ۱۳۱:۶

بoghna ۱۳۲:۶

بoghna ۱۳۳:۶

بoghna ۱۳۴:۶

بoghna ۱۳۵:۶

بoghna ۱۳۶:۶

بoghna ۱۳۷:۶

بoghna ۱۳۸:۶

بoghna ۱۳۹:۶

بoghna ۱۴۰:۶

بoghna ۱۴۱:۶

بoghna ۱۴۲:۶

بoghna ۱۴۳:۶

بoghna ۱۴۴:۶

بoghna ۱۴۵:۶

بoghna ۱۴۶:۶

بoghna ۱۴۷:۶

بoghna ۱۴۸:۶

بoghna ۱۴۹:۶

۲۸:۱۰ پوچنا
 ۲۵:۱۲ پوچنا
 ۵۰:۱۲ پوچنا
 ۲:۱۷ پوچنا
 ۳:۱۷ پوچنا
 کارهای رسولان ۴۶:۱۳
 کارهای رسولان ۴۸:۱۳
 رومیان ۷:۲
 رومیان ۲۰:۵
 رومیان ۲۲:۶
 رومیان ۲۳:۶
 رومیان ۲۵:۱۶
 رومیان ۲۶:۱۶
 دوم قریتبان ۱۵:۴
 دوم قریتبان ۱۶:۴
 دوم قریتبان ۱۵:۵
 غلام طیان ۸:۶
 ۲ تosalonیکیان ۹:۱
 ۲ تosalonیکیان ۱۶:۲
 ۱ تمیتوواس ۱۶:۱
 ۱ تمیتوواس ۱۲:۶
 ۱ تمیتوواس ۱۶:۶
 ۲ تمیتوواس ۹:۱
 ۲ تمیتوواس ۱۰:۲
 تیطس ۲:۱
 تیطس ۷:۲
 فلیمون ۱۵:۱
 عبرایان ۹:۵
 عبرایان ۲:۶
 عبرایان ۱۲:۶
 عبرایان ۱۴:۹
 عبرایان ۱۵:۹
 عبرایان ۲۰:۱۲
 اول پطرس ۱۰:۵
 دوم پطرس ۱۱:۱
 اول پوچنا ۲:۱
 اول پوچنا ۲۵:۲
 اول پوچنا ۱۰:۳
 اول پوچنا ۱۱:۵
 اول پوچنا ۱۳:۵
 اول پوچنا ۲۰:۵
 پهودا ۷:۱
 پهودا ۲۱:۱
 مکاشفه پوچنا ۶:۱۴
 موقس ۴۵:۹
 موقس ۴۷:۹
 لوقا ۵:۱۲
 یعقوب ۶:۳
 متی ۲۳:۱۱
 متی ۱۸:۱۶
 لوقا ۱۵:۱۰
 لوقا ۲۳:۱۶
 کارهای رسولان ۲۷:۲
 کارهای رسولان ۳۱:۲
 اول قریتبان ۵۵:۱۵
 مکاشفه پوچنا ۱۸:۱
 مکاشفه پوچنا ۸:۶
 مکاشفه پوچنا ۱۳:۲۰
 مکاشفه پوچنا ۱۴:۲۰
 غزل غزلهای ۶:۸
 اشیعای ۱۴:۵
 اشیعای ۱۱:۷
 اشیعای ۹:۱۴
 اشیعای ۱۱:۱۴
 اشیعای ۱۵:۱۴
 مکاشفه پوچنا ۲۰:۱۹
 مکاشفه پوچنا ۱۰:۲۰
 مکاشفه پوچنا ۱۴:۲۰
 مکاشفه پوچنا ۱۵:۲۰
 مکاشفه پوچنا ۸:۲۱
 مکاشفه پوچنا ۲۰:۱۹
 بیدایش ۳۵:۲۷
 بیدایش ۳۸:۴۲
 بیدایش ۲۹:۴۴
 بیدایش ۳۱:۴۴
 اعداد ۳۰:۱۶
 اعداد ۳۳:۱۶
 تئیه ۲۲:۳۲
 اول سموئیل ۶:۲
 دوم سموئیل ۶:۲۲
 اول پادشاهان ۶:۲
 اول پادشاهان ۹:۲
 ایوب ۹:۷
 ایوب ۸:۱۱
 ایوب ۱۳:۱۴
 ایوب ۱۳:۱۷
 ایوب ۱۶:۱۷
 ایوب ۱۳:۲۱
 ایوب ۱۹:۲۴
 ایوب ۶:۲۶
 مزمیر ۵:۶
 مزمیر ۱۷:۹
 مزمیر ۱۰:۱۶
 مزمیر ۵:۱۸
 مزمیر ۳:۳۰
 مزمیر ۱۷:۳۱
 مزمیر ۱۴:۴۹
 مزمیر ۱۵:۴۹
 مزمیر ۱۵:۵۵
 مزمیر ۱۳:۸۶
 مزمیر ۳:۸۸
 مزمیر ۴۸:۸۹

Hadēs

مزمیر ۳:۱۱۶
 مزمیر ۸:۱۳۹
 مزمیر ۷:۱۴۱
 امثال ۱۲:۱
 امثال ۵:۵
 امثال ۲۷:۷
 امثال ۱۸:۹
 امثال ۱۱:۵
 امثال ۲۴:۱۵
 امثال ۱۴:۲۳
 امثال ۲۰:۲۷
 امثال ۱۶:۳۰
 جامعه ۱۰:۹
 غزل غزلهای ۶:۸
 اشیعای ۱۴:۵
 اشیعای ۱۱:۷
 اشیعای ۹:۱۴
 اشیعای ۱۱:۱۴
 اشیعای ۱۵:۱۴
 اشیعای ۱۵:۲۸
 اشیعای ۱۸:۲۸
 اشیعای ۱۰:۳۸
 اشیعای ۱۸:۲۸
 اشیعای ۹:۵۷
 حرققال ۱۵:۲۱
 حرققال ۱۶:۲۱
 حرققال ۱۷:۲۱
 حرققال ۲۱:۳۲
 حرققال ۲۷:۳۲
 هوشیع ۱۴:۱۳
 عاموس ۲:۹
 پیونس ۲:۲
 حقیق ۵:۲

Limnē Pyr

مکاشفه پوچنا ۲۰:۱۹
 مکاشفه پوچنا ۱۰:۲۰
 مکاشفه پوچنا ۱۴:۲۰
 مکاشفه پوچنا ۱۵:۲۰
 مکاشفه پوچنا ۸:۲۱
 بیدایش ۳۵:۲۷
 بیدایش ۳۸:۴۲
 بیدایش ۲۹:۴۴
 بیدایش ۳۱:۴۴
 اعداد ۳۰:۱۶
 اعداد ۳۳:۱۶
 تئیه ۲۲:۳۲
 اول سموئیل ۶:۲
 دوم سموئیل ۶:۲۲
 اول پادشاهان ۶:۲
 اول پادشاهان ۹:۲
 ایوب ۹:۷
 ایوب ۸:۱۱
 ایوب ۱۳:۱۴
 ایوب ۱۳:۱۷
 ایوب ۱۶:۱۷
 ایوب ۱۳:۲۱
 ایوب ۱۹:۲۴
 ایوب ۶:۲۶
 مزمیر ۵:۶
 مزمیر ۱۷:۹
 مزمیر ۱۰:۱۶
 مزمیر ۵:۱۸
 مزمیر ۳:۳۰
 مزمیر ۱۷:۳۱
 مزمیر ۱۴:۴۹
 مزمیر ۱۵:۴۹
 مزمیر ۱۵:۵۵
 مزمیر ۱۳:۸۶
 مزمیر ۳:۸۸
 مزمیر ۴۸:۸۹

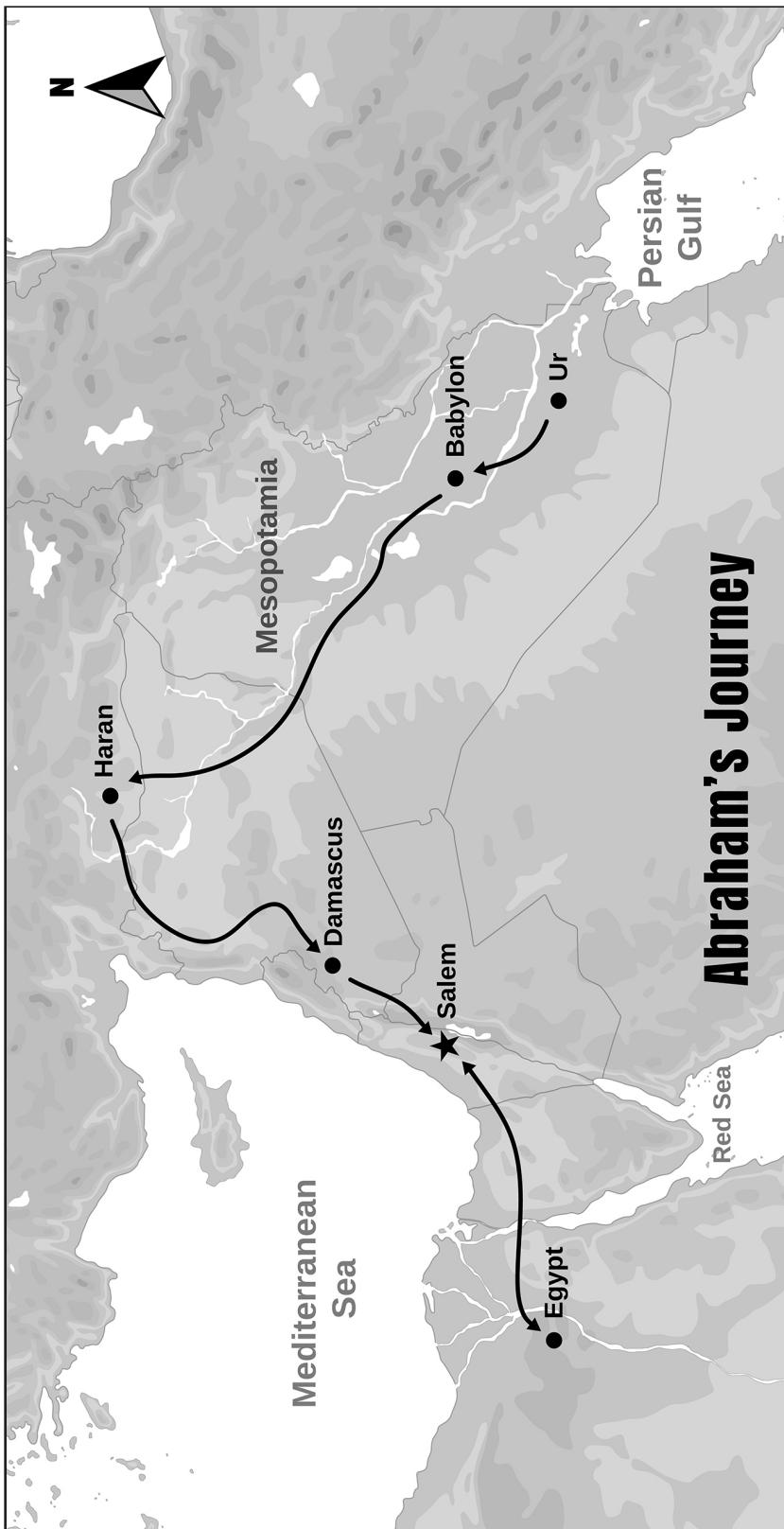
Tartaroō

دوم پطرس ۴:۲
 دوم پطرس ۱۷:۲

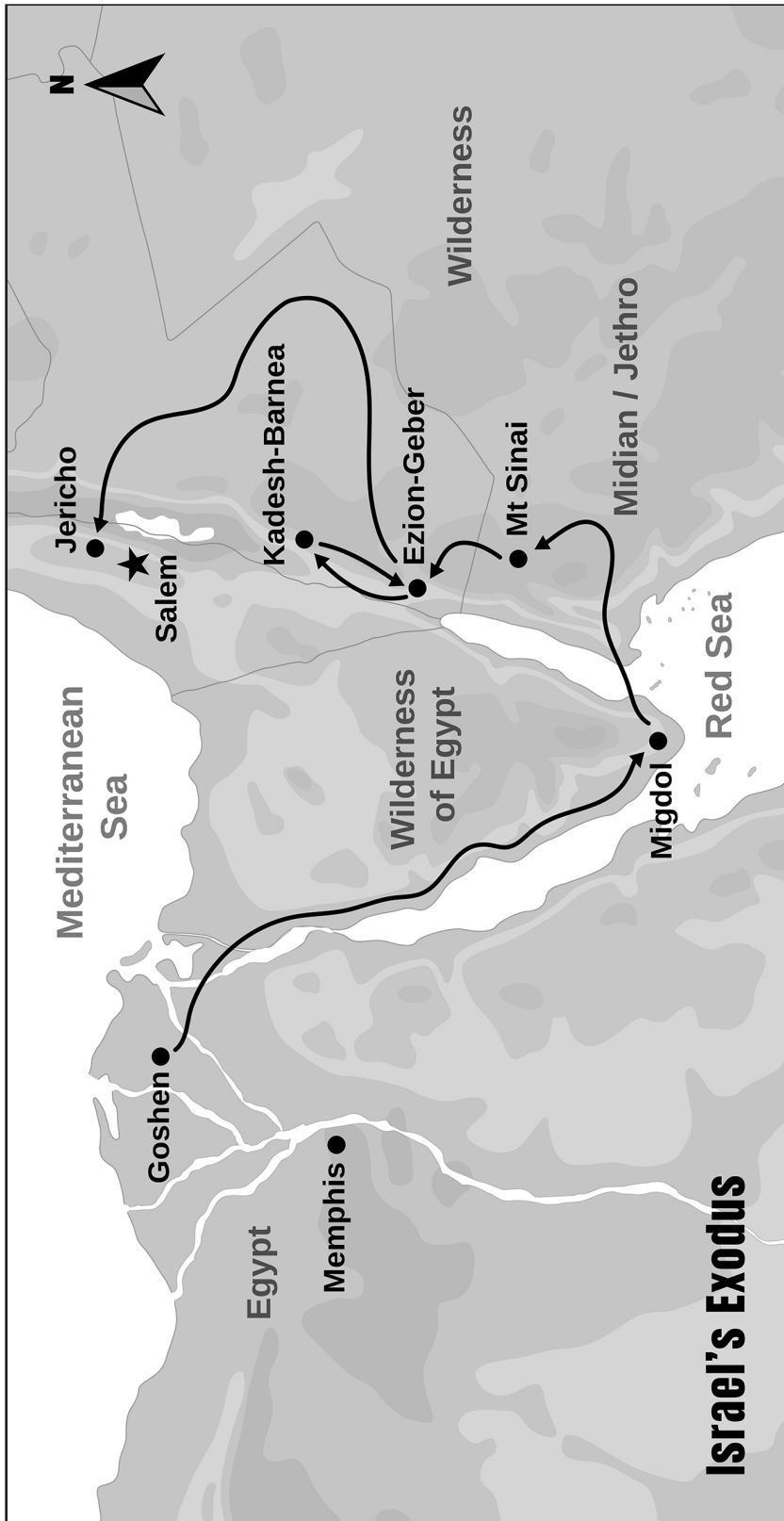
Questioned

eleēsē
 رومیان ۳۲:۱۱
 Geenna
 مئی ۲۲:۵
 مئی ۲۹:۵
 مئی ۳:۵
 مئی ۲۸:۱۰
 مئی ۹:۱۸
 مئی ۱۵:۲۲
 مئی ۳۳:۲۲
 موقس ۴۳:۹

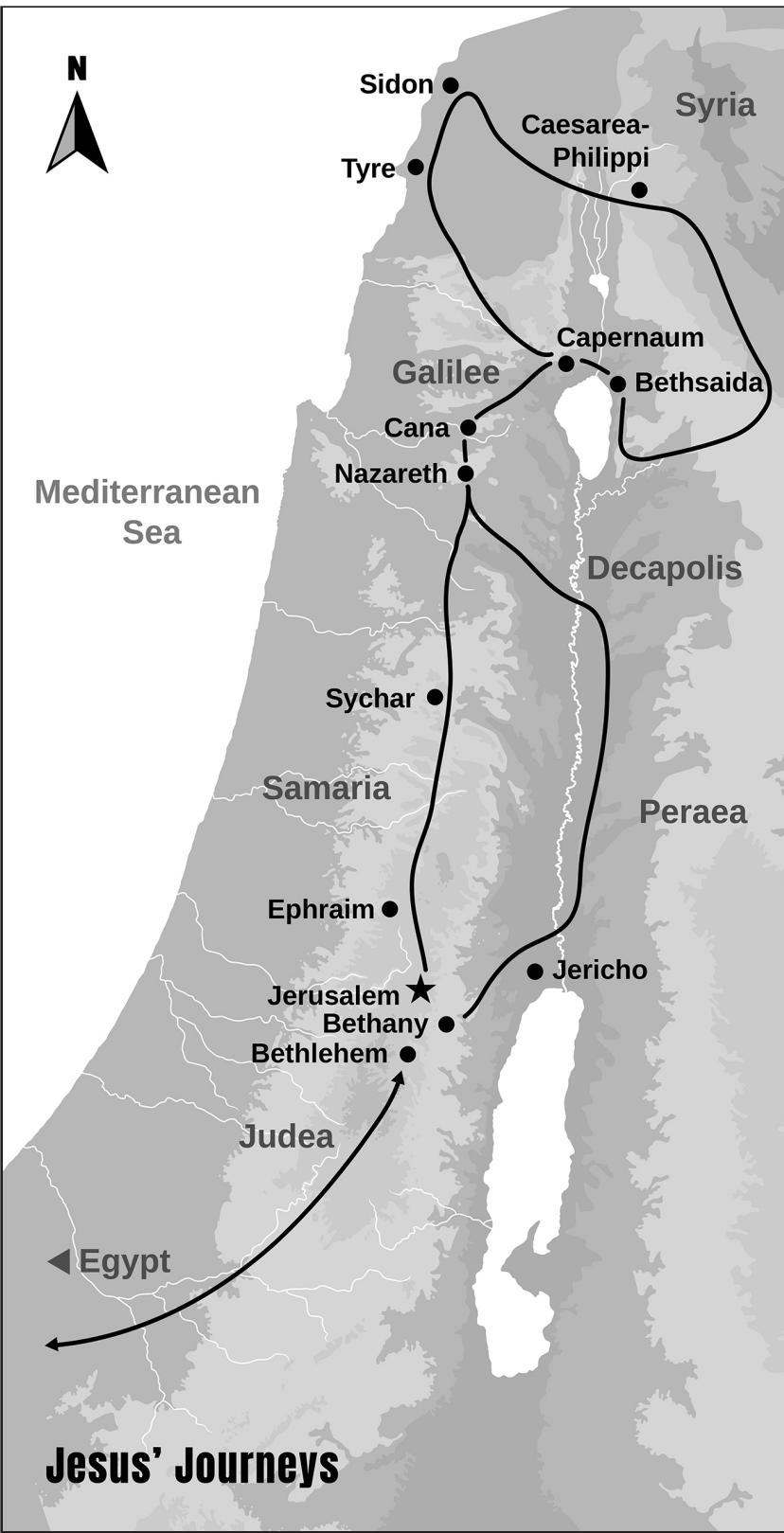
Abraham's Journey

به ایمان ابراهیم چون خوانده شد، اطاعت نمود و پرور رفت به سمت آن مکانی که می‌پلست به میراث پادی. پس پیرون آمد و پسند داشت به کجا می‌زد. - عرب‌لیان ۱۱:۸

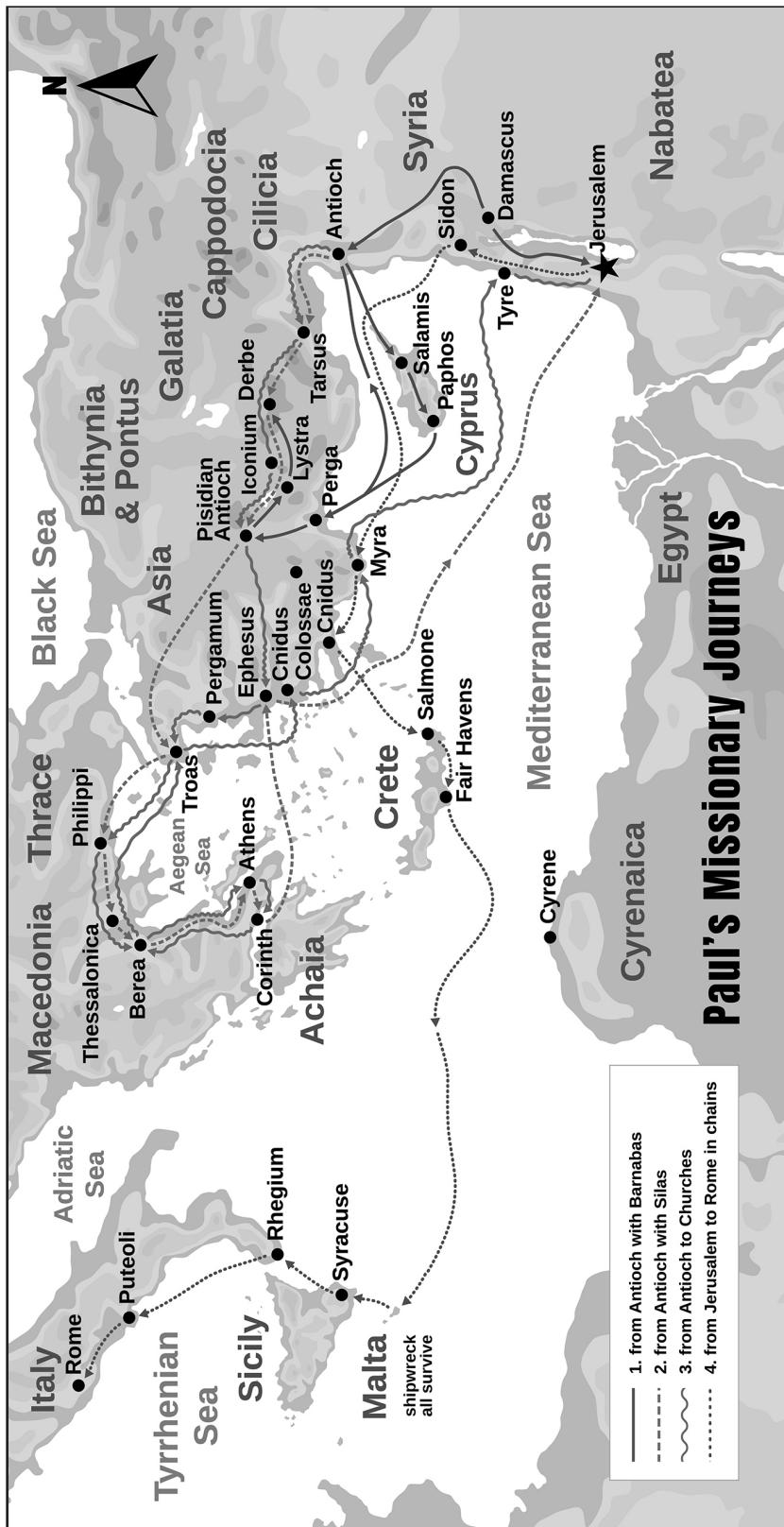
و راقی شد که چون فرعون قوم را رها کرده بود، خدا ایشان را از راه زمین فلسطینیان رهبری نکرده، هرچند آن تزویج نکرده بود. نزد خدا گفت: «بیاد که چون قوم جیشک پیشنهاد پیشیمان شوند و به مصیر برگردند.». - مرجع ۷:۱۲

نحو کی پس اسنان نیز تیاره تا مکمل شود تا خدمت کند و ناچان خود را زلی بسیاری کند. - مؤمن ۴۵:۱۰

Paul's Missionary Journeys

پیلس، غالام عیسی مسیح و رسول مختاره شده و جما مسده شده بری انجلی خدا - رومان ۱:۱

New Heavens and Earth

- Christ returns for his people
- 1956 Jim Elliot martyred in Ecuador
- 1830 John Williams reaches Polynesia
- 1731 Zinzendorf leads Moravian mission
- 1614 Japanese kill 40,000 Christians
- 1572 Jesuits reach Mexico
- 1517 Martin Luther leads Reformation
- 1455 Gutenberg prints first Bible
- 1323 Franciscans reach Sumatra
- 1276 Ramon Llull trains missionaries
- 1100 Crusades tarnish the church
- 1054 The Great Schism
- 997 Adalbert martyred in Prussia
- 864 Bulgarian Prince Boris converts
- 716 Boniface reaches Germany
- 635 Alopen reaches China
- 569 Longinus reaches Alodia / Sudan
- 432 Saint Patrick reaches Ireland
- 397 Carthage ratifies Bible Canon
- 341 Ulfilas reaches Goth / Romania
- 325 Niceae proclaims God is Trinity
- 250 Denis reaches Paris, France
- 197 Tertullian writes Christian literature
- 70 Titus destroys the Jewish Temple
- 61 Paul imprisoned in Rome, Italy
- 52 Thomas reaches Malabar, India
- 39 Peter reaches Gentile Cornelius
- 33 Holy Spirit empowers the Church

(Wikipedia, Timeline of Christian missions)

Resurrected 33 A.D.

Creation 4004 B.C.

Adam and Eve created	4004
Tubal-cain forges metal	3300
Enoch walks with God	3017
Methuselah dies at age 969	2349
God floods the Earth	2349
Tower of Babel thwarted	2247
Abraham sojourns to Canaan	1922
Jacob moves to Egypt	1706
Moses leads Exodus from Egypt	1491
Gideon judges Israel	1245
Ruth embraces the God of Israel	1168
David installed as King	1055
King Solomon builds the Temple	1018
Elijah defeats Baal's prophets	896
Jonah preaches to Nineveh	800
Assyrians conquer Israelites	721
King Josiah reforms Judah	630
Babylonians capture Judah	605
Persians conquer Babylonians	539
Cyrus frees Jews, rebuilds Temple	537
Nehemiah rebuilds the wall	454
Malachi prophesies the Messiah	416
Greeks conquer Persians	331
Seleucids conquer Greeks	312
Hebrew Bible translated to Greek	250
Maccabees defeat Seleucids	165
Romans subject Judea	63
Herod the Great rules Judea	37

(The Annals of the World, James Usher)

Jesus Christ born 4 B.C.

Mankind is created in God's image, male and female He created us

Sin entered the world through Adam and then death through sin

When are we?

Fallen				Glory				
Fall to sin No Law	Moses' Law 1500 B.C.	Christ 33 A.D.	Church Age Kingdom Age	New Heavens and Earth				
1 Timothy 6:16 Living in unapproachable light				Acts 3:21 Philippians 2:11 Revelation 20:3				
John 8:58 Pre-incarnate		John 1:14 Incarnate	Luke 23:43 Paradise	God's perfectly restored fellowship with all Mankind praising Christ as Lord in the Holy City				
Psalm 139:7 Everywhere		John 14:17 Living in believers						
Ephesians 2:1-5 Serving the Savior or Satan on Earth								
Luke 16:22 Blessed in Paradise								
Luke 16:23, Revelation 20:5,13 Punished in Hades until the final judgment				Matthew 25:41 Revelation 20:10				
Hebrews 1:14 Serving mankind at God's command								
2 Peter 2:4, Jude 6 Imprisoned in Tartarus								
1 Peter 5:8, Revelation 12:10 Rebelling against Christ Accusing mankind				Revelation 20:13 Thalaasa				
				Revelation 19:20 Lake of Fire				
				Revelation 20:2 Abyss				

For God has bound all over to disobedience in order to show mercy to all

What are we? ►			Genesis 1:26 - 2:3	
How are we sinful? ►			Romans 5:12-19	
Where are we?			Innocence	
			Eternity Past	Creation 4004 B.C.
► Who are we?	God	Father	John 10:30 God's perfect fellowship	Genesis 1:31 God's perfect fellowship with Adam in The Garden of Eden
		Son		
		Holy Spirit		
	Mankind	Living	Genesis 1:1 No Creation No people	Genesis 1:31 No Fall No unholy Angels
		Deceased believing		
		Deceased unbelieving		
	Angels	Holy		
		Imprisoned		
		Fugitive		
		First Beast		
		False Prophet		
		Satan		
Why are we? ►			Romans 11:25-36, Ephesian 2:7	

سرنوشت

at AionianBible.org/Destiny فارسی

The Aionian Bible shows the location of eleven special Greek and Hebrew Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and for all mankind, and the nature of after-life destinies. The underlying Hebrew and Greek words typically translated as *Hell* show us that there are not just two after-life destinies, Heaven or Hell. Instead, there are a number of different locations, each with different purposes, different durations, and different inhabitants. Locations include 1) Old Testament Sheol and New Testament Hadēs, 2) Geenna, 3) Tartarōō, 4) Abyssos, 5) Limnē Pyr, 6) Paradise, 7) *The New Heaven*, and 8) *The New Earth*. So there is reason to review our conclusions about the destinies of redeemed mankind and fallen angels.

The key observation is that fallen angels will be present at the final judgment, 2 Peter 2:4 and Jude 6. Traditionally, we understand the separation of the Sheep and the Goats at the final judgment to divide believing from unbelieving mankind, Matthew 25:31-46 and Revelation 20:11-15. However, the presence of fallen angels alternatively suggests that Jesus is separating redeemed mankind from the fallen angels. We do know that Jesus is the helper of mankind and not the helper of the Devil, Hebrews 2. We also know that Jesus has atoned for the sins of all mankind, both believer and unbeliever alike, 1 John 2:1-2. Deceased believers are rewarded in Paradise, Luke 23:43, while unbelievers are punished in Hades as the story of Lazarus makes plain, Luke 16:19-31. Yet less commonly known, the punishment of this selfish man and all unbelievers is before the final judgment, is temporal, and is punctuated when Hades is evacuated, Revelation 20:13. So is there hope beyond Hades for unbelieving mankind? Jesus promised, "*the gates of Hades will not prevail*," Matthew 16:18. Paul asks, "*Hades where is your victory?*" 1 Corinthians 15:55. John wrote, "*Hades gives up,*" Revelation 20:13.

Jesus comforts us saying, "*Do not be afraid*," because he holds the keys to *unlock* death and Hades, Revelation 1:18. Yet too often our *Good News* sounds like a warning to "*be afraid*" because Jesus holds the keys to *lock* Hades! Wow, we have it backwards! Hades will be evacuated! And to guarantee hope, once emptied, Hades is thrown into the Lake of Fire, never needed again, Revelation 20:14.

Finally, we read that anyone whose name is not written in the Book of Life is thrown into the Lake of Fire, the second death, with no exit ever mentioned or promised, Revelation 21:1-8. So are those evacuated from Hades then, "*out of the frying pan, into the fire?*" Certainly, the Lake of Fire is the destiny of the Goats. But, do not be afraid. Instead, read the Bible's explicit mention of the purpose of the Lake of Fire and the identity of the Goats, "*Then he will say also to those on the left hand, 'Depart from me, you cursed, into the consummate fire which is prepared for... the devil and his angels,'*" Matthew 25:41. Bad news for the Devil. Good news for all mankind!

Faith is not a pen to write your own name in the Book of Life. Instead, faith is the glasses to see that the love of Christ for all mankind has already written our names in Heaven. "*If the first fruit is holy, so is the lump*," Romans 11:16. Though unbelievers will suffer regrettable punishment in Hades, redeemed mankind will never enter the Lake of Fire, prepared for the devil and his angels. And as God promised, all mankind will worship Christ together forever, Philippians 2:9-11.

Disciple All Nations

بیان رفته، همه امّت‌ها را شاگرد مسازید و ایشان را به اسمِ اُن و روح القلب‌رس تعمیل دهید. - متن ۱۹:۲۸

